

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

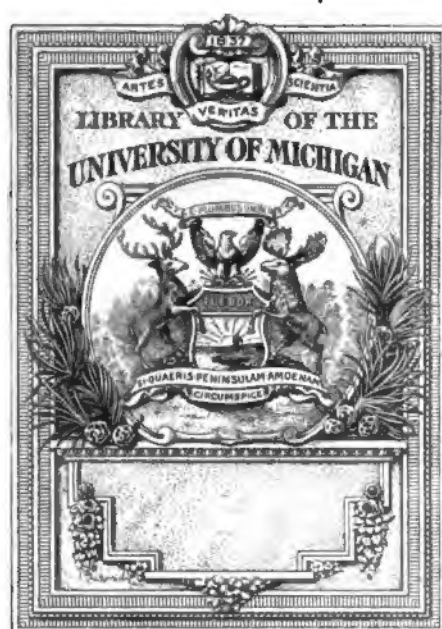
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

882
B37

I N D E X

GRÆCITATIS EURIPIDÆ.

LONDON:
PRINTED BY THOMAS DAVISON, WHITEFRIARS.

17201

INDEX

IN

TRAGICOS GRÆCOS.

VOL. I.

CANTABRIGIÆ,
SUMPTIBUS W. P. GRANT;
VENEUNT LONDINI APUD SIMPKIN ET FILIOS; WHITTAKER ET
FILIOS; ET R. PRIESTLEY.

1830

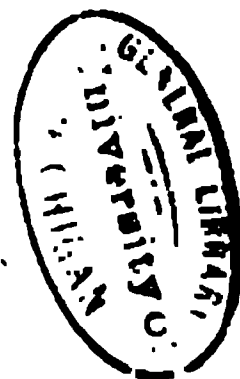
LONDINI:
EXCUDIT T. DAVISON, WHITEFRIARS.

INDEX

GRÆCITATIS EURIPIDÆ.

AUCTORE

CHRIST. DAN. BECKIO.

EDITIO ACCURATIOR:

CUI NUNC PRIMÙM ACCEDIT
PRÆCIPUARUM EDITIONUM,
QUOAD VERSUM NOTATIONEM ATTINET,
COLLATIO.

CANTABRIGIÆ,
SUMTIBUS W. P. GRANT;
ET SIMPKIN ET MARSHALL, LONDINI.

1829.

I N D E X

ACCURATUS ET COPIOSUS VERBORUM FORMULARUMQUE OMNIUM

IN

EURIPIDIS TRAGÆDIIS INTEGRIS ET DEPERDITARUM
FRAGMENTIS, NEC NON EPISTOLIS,
OCCURRENTIUM.

A.

A B I Ω

A B P Y

- *A, particula dolendi, et aliorum affectuum. Or. 144. et 162. et Rh. 687. quibustribus locis duplicatum legitur, α, ᾱ: sæpius cum circumflexo occurrit, ut Hec. 1069. Or. 275. et 1598. Med. 1056. An. 1077. Rh. 799. Bac. 586. et 596. Cy. 562. et Her. F. 1051. quibus locis pariter duplicatum est: semel tantum positum legitur Al. 529. Hel. 452. et Her. F. 629. et ita ᾱ δία κεφαλὰ Rh. 226. ter iteratum reperitur, ᾱ, ᾱ, ᾱ, Cy. 157. imo quinquies Al. 28.
- *Αβάκχευτος. ἀβάκχευτον θίασον Or. 319. ἄρρητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472.
- *Αβαντις Δίρφη Her. F. 185.
- *Αβατος. σηκὸς ἄβατος Ph. 1741. κατ' ἐναύλης ὀρέων ἀβάτες Tem. fr. XVIII. 2. ἄβατον χώραν Her. F. 851. Παρνησιάδες ἄβατοι κορυφαί Ion. 86. αἰθέρος ἄβατον φῶς Ph. 816. ἄβατον πέδον Bac. 10.
- *Αβέλτερος. ἀβέλτεροι δ', ὅσοι γε κ. τ. λ. Fr. inc. CXXXVI. 1.
- *Αβίωτος βίος Hip. 821. ἀβίωτον χρόνον Al. 242. ἀβίωτος βίη τύχα Hip. 868. πάτερ, ἀβίωτον ἡμῖν Ion. 670. et ita ἀναπτύξω δέ σοι ἀβίωτον ἡμῖν Her. F. 1257. ἔπαθον ἄχος ἀβίωτον Ion. 764.
- *Αβλαβής. ὄλβος ἀβλαβής βροτῶν Phry. fr. XIV. 1.
- *Αβελία. ἡσθόμην ἀβελίαν πολλὰ ἔχουσα Med. 882. μειζόνων ἀβελίᾳ Fr. inc. LXXI. 3.
- *Αβηλος. ὀρᾶς, ἀβηλος ὡς κ. τ. λ. Sup. 321. τὰς τῶνδ' ἀβηλῆς ξυμφωνίᾳ Her. 153.
- *Αβήλως. ἀβήλως κἀκλεῶς Rh. 76.
- *Αβρίζειν. ἄβριζ' Rh. 730.
- *Αβριθής. βάρος ἐκ ἀβριθῆς Sup. 1125.
- *Αβροκόμας φοῖνιξ Iph. T. 1099. et Sup. 920.
- *Αβρόπλετος. χαίτας ἀβροπλέτοιον T. 1148.
- *Αβρός. ὀρᾶς τὸν ἀβρὸν Sup. 1125. τὸν ἀβρὸν πόδα Tr. 506. ἀβρὸν τρυχον Bac. 493. ἀβρὸν πόδα τις Hel. 1544. ἀβρὸν τιθεῖσα κῶλον A. 614. βοσρυχώδεος ἀβρὰ παρηγοῖα Ph. 1494. 2) ἀβρὸν adverbialiter positum: ἀβρὸν βαίνουσα Med. 1164. ita ἀβρὰ βαίνων Tr. 821.
- *Αβροσύνη. πολλῇ δ' ἀβροσύνην Sup. 349.
- *Αβρότης. ἐκ ἐν ἀβρότητι κεῖσθαι A. 1343. ἀβρότητ' ἐμὴν Bac. 96.
- *Αβροχος. ἄβροχα πεδία Hel. 150.
- *Αβρύνεσθαι. ἐχ' ἀβρύνομαι τῷδ' A. 858.

B

Ἄβρωσ. βαίνοντες ἄβρωσ Med. 830.
 Ἄβυσσος. εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599.
 Ἄγαθος. ὅστις ἐστὶν ἀγαθός Sup. 852.
 ἄνδρ' ἀγαθὸν πισόν τε Iph. A. 45.
 ἄνδρα δ' ὃ χρεὼν τὸν ἀγαθόν, κ. τ. λ.
 Iph. A. 346. ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθῆς κῆδος
 Iph. A. 625. πατὴρ ἐσθλῆς κἀγαθῆς
 Her. 299. ὅστις ἐστὶν ὦ' γαθός; El. 378.
 πένητι κἀγαθῷ Fr. fal. cit. V. 7.
 ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ
 σαφέστατοι φίλοι Hec. 1226. ὥς τοῖς
 ἀγαθοῖς ἀνδράσιν Hip. 1294. τῶν
 ἀγαθῶν διακναιομένων Al. 108. ἐν
 τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεστιν σοφίας
 Al. 605. πατέρων ἀγαθῶν εἶην An. 768.
 λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν
 An. 775. αἰνέμενοι γὰρ οἱ ἄγαθοι
 Iph. A. 979. τῆς πόνης γὰρ οἱ ἄγαθοι
 τολμῶσι Iph. T. 114. ἡ σπάνις τῶν
 ἀγαθῶν Rh. 246. μυριάδας τε πόλεις
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν Rh. 914. ἐκ
 πατέρων ἀγαθῶν ἐγένετο Tr. 1254.
 τοῖσι συνταχθεῖσιν ἔσι μὴ ἄγαθοις Her. F. 191.
 οἱ ἄγαθοὶ θνητῶν Her. F. 236.
 φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βέλ-
 λεται Her. F. 1426. παρ' ἀγαθοῖσι δ'
 ἀνδρῶν Alex. fr. XIII. 2. ἀνδρῶν
 δικαίων κἀγαθῶν παρυσίαι Thes. fr. VIII. 2.
 δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά
 μοι Or. 1276. ποῖ παρεπλάγχθην
 γνώμας ἀγαθᾶς; Hip. 240. γνώμην
 δικαίαν κἀγαθὴν Hip. 427. σῆς εὐσε-
 βείας κἀγαθῆς φρενὸς χάριν Hip. 1419.
 φρενὸς εὐσεβῆς τε κἀγαθῆς Hip. 1454.
 γυνὴ χρηστὴ κἀγαθὴ Iph. A. 750.
 ἐπώδην Ὀρφέως ἀγαθὴν Cy. 642.
 ἀγαθᾶ μοῖρα Ion. 153. ψυχὰς δὲ
 πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας An. 612.
 φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλῃσι μαν-
 τεύεσθαι Ion. 99. σὸν σπεύδων ἀγαθὸν
 Hec. 122. κρεῖσσον τὸ κακὸν ἐστὶ τὰ-
 γαθῆ Ph. 896. et Fr. inc. CCXXIII.
 πιέζει τὰγαθῷ τὸ δυστυχές Hip. 637.
 τὸ κακὸν ἀντὶ τὰγαθῆς Iph. A. 488.
 τί σοι κατεύξῃ τὰγαθόν; Iph. A. 1186.
 ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχέσθαι *ibid.*
 1188. ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς
 τὰγαθόν Rh. 318. εἰς συμφορὰν ἀντὶ
 τὰγαθῆς φέρει Hel. 318. τὸ κακὸν δ'
 ἀγαθὸν Hel. 649. τόμα τ' εὐφημον
 φρερεῖτ' ἀγαθὸν Ion. 98. κοινῇ με-
 τασχεῖν τὰγαθῆ El. 607. ὅταν τις
 εἰδῇ τὰγαθόν Chry. fr. II. 2. τὸ μέλ-

λεῖν ἀγαθὰ Or. 1182. μυριάδας ἀγα-
 θῶν Ph. 837. ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά
 Ph. 1221. σοὶ δ' ἔκ ἀρέσκει τὰγαθ'
 Med. 621. τὰγαθ' ἀσκήσας Sup. 912.
 ἔκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς Iph.
 A. 29. τὰγαθ' ἐξᾶσαι φίλον Tr. 472.
 αὐτόματα πράξας τὰγαθ' Hel. 725.
 χρὴ θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ Hel. 760.
 τὰ σαυτῆς ἀγαθ' ἔχουσ' Ion. 1603.
 ἐκ τῶν πόνων τὰγαθ' αὖξεται Er. fr. X. 1.
 2) Comparativi hujus adjectivi
 sunt: a) ἀμείνων. ἀσφαλῆς ἐστ' ἀμεί-
 νων Ph. 602. ἔδ' ἀμείνον' εἰς ἔμ' Alc. 435.
 κἀγὼ τ' ἀμείνων γενήσομαι Iph. A. 1019.
 ἀμείνονα πόσιν; Tr. 978. κἀξ ἀμείνονος
 πατὴρ El. 338. κἀν ἀμείνονος πατὴρ
 πεφύκη Dic. fr. X. 3. νόθοι γνησίων ἀμείνονες
 An. 639. ἡ δὴ νοσῶδες τῆτο τοῖς ἀμείνοσιν
 Sup. 423. τῆς ἀμείνονας παρὸν φίλος
 ἐλέσθαι Her. 178. θεῶν ἀμεινόνων
 τυχεῖν Her. 352. ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμει-
 νόνων Her. F. 211. ἀμείνονες βροτῶν
 Her. F. 634. τῆς ἀμείνονας σέθεν
 Her. F. 741. τῶν ἀμεινόνων φρένας
 Glau. fr. II. 2. πολλοὶ δ' ἀμείνως εἰσὶ
 Melan. fr. VI. 2. δεσπότης ἀμείνονας
 Sy. fr. IV. 1. ἀμείνονα γνώμην Ph. 1206.
 εὐβουλίας τῆς ἀμείνονος Her. 111.
 δίπτυχοι τυραννίδες μιᾶς ἀμεί-
 νονες An. 474. ἀμεινον ἦν σὺ κατ-
 θάνης Hec. 1006. σιγᾶν ἀμεινον Or. 787.
 σκέψασθε νῦν ἄμεινον Or. 1292. λέξεις
 δ' ἄμεινον Ph. 462. ἀμεινον νῦν
 βεβήλευμαι Med. 893. φρονεῖν
 ἄμεινον Sup. 504. ἀμεινον ἂν μάθοις
 Iph. T. 673. σιγᾶν ἄμεινον Tr. 384.
 ἠδὲν πέφυκ' ἄμεινον Melan. fr. VII. 3.
 κερδανεῖς ἀμείνονα Med. 615. ἀμείνω
 τῶν καλῶν Hip. 500. τὰ χείρονα
 πλείω τῶν ἀμεινόνων Sup. 197. μικρὰ
 γὰρ μεγάλων ἀμείνω λέχη El. 1099. et
 ita fere Cress. fr. IV. 5. ἀμείνω τέκνα
 καὶ δραστήρια Alex. fr. XV. 4. b) βελτίων.
 μηδενὸς βελτίονες An. 727. οἱ γόνοι
 βελτίονες Melcag. fr. IX. 5. πόλιν
 ἔκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω Er. fr. I. 6.
 βελτίως φρένας El. 1061. βέλ-
 τιον φρονεῖν Iph. A. 1011. ἦν γε βελ-
 τίω λέγω Hel. 1653. αἰεὶ βελτίον' ἂν
 τέκοιμι τέκνα Melcag. fr. IX. 3. c)
 κρείσσων, vel κρείττων. κρείσσων πυρὸς
 Hec. 608. ἀνὴρ κρείσσων γαλήνης
 Or. 726. μυρίων κρείσσων ὁμαίμων

ἀγα-
κακά
ἀγαθ
912.
Iph.
472.
725.
760.
1603.
fr. X.
ectivi
ἀμει-
Alc.
Iph.
978.
κᾶν
X. 3.
9. ἡ
Sup.
φίλος
νόμων
ἀμει-
ζροτῶν
σέθεν
ρένας
εἰσὶ
νονας
Ph.
Hec.
ἀμει-
κατ-
Or.
1292.
μεινον
ρονεῖν
ιάδοις
384.
II. 3.
μείνω
είρονα
μικρὰ
99. et
τέκνα
λτίων.
γόνοι
πόλιν
Er. fr.
βέλ-
βελ-
ον' ἄν
3. c)
πυρὸς
λήνης
αἰμων

Or. 804. ὁ Καδμείων Ἄρης κρείσσω
Ph. 1089. κρείσσω νομισθεῖς ἐν πό-
λει Med. 301. χρυσὸς δὲ κρείσσω
Med. 965. θυμὸς κρείσσω Med. 1079
πολλῶν νέων κρείσσω An. 766. τὸν
κρείσσω ἴσμεν Sup. 487. εἰς γ' ἄνῃρ
κρείσσω γυναικῶν μυρίων Iph. A.
1394. σέθεν κρείσσω Rh. 460. Διὸς
κρείσσω γενῶ Tr. 948. κρείσσω ἐν
κυνηγίαις Bac. 339. Ζεὺς ἔσ' ἐμῇ
κρείσσω Cy. 320. οἶκτος ἐμοὶ κρείσ-
σω πάρα Ion. 1276. κρείσσω μοι
τύραννος Herc. F. 809. κρείσσω γὰρ
εἰ El. 227. κρείσσω ὅτε δῶλον, ὅτ'
ἐλεύθερον Arc. fr. XV. 1. κρείσσω
ὅ τις χρημάτων πέφυκ' ἄνῃρ Dan. fr.
III. 1. εἰ κρείττων ἔσῃ Syl. fr. V. 2.
μὴ βία τῶν κρείσσων Or. 709.
κρείσσων νικῶμενοι Med. 315. κρείσ-
σων βελεύματα Med. 449. ὄρκοι
κρείσσονες Hip. 960. τῆς κρείσσης
λόγος An. 188. θεοὶ γ' οἱ κρείσσης
Iph. A. 596. μόχθους ἔξω κρείσσης
Tro. 202. κρείσσονας Ἰλίου πόνους Cy.
350. τῆς κρείσσονας σέβοντες Herc.
25. δῶλος κρείσσονας τῶν δεσποτῶν
Alex. fr. X. 2. κρείσσονες πολλῶν
κακῶν Arc. fr. XIII. ἡσσονες τοῖς
κρείσσοσιν φιλοῦσι δαλεῦν Arc. fr.
XVI. 2. οἱ θεοὶ κρείσσονες πεφυκότες
Fr. inc. CXV. 2. ξυντυχία κρείσσω
Hec. 215. σιγὴ λόγος κρείσσω Or.
638. βασιλεία κρείσσω Med. 445.
κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν Hip.
475. κρείσσω τῆς τυραννίδος χάριν
Hip. 1020. κρείσσω δίδωσι Sup. 420.
χεῖρα κρείσσω κατέχειν Bac. 878. et
898. συμφορὰν τᾶσδε κρείσσω Hel.
648. εὐσεβὺς πατὴρ κρείσσω φα-
νεῖσαν Hel. 980. τεφανηφορίαν κρείσσω
El. 863. κρείσσω εἰς ὀμίλιαν πεσόντα
Æol. fr. IV. 1. κρείσσω πλεσίῃ
γάμῃ Arc. fr. XX. 2. κρείσσω δὲ τὸ
δοκεῖν Or. 236. ἔκῃν τῷτο κρείσσω, ἢ
μένειν Or. 778. ἔκ ἔστιν ἡδὲν κρείσσω
Or. 1155. κρείσσω τὸ κακὸν ἐστὶ τὰ-
γαθῶ Ph. 896. et Fr. inc. CCXXIII.
κρείσσω ἐμοὶ γ' ἔν Med. 123. κρείσ-
σω δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπέχθεσθαι
Med. 290. κρείσσω δὲ νοσεῖν, ἢ θε-
ραπεύειν Hip. 186. κρείσσω τέργον
Hip. 501. κρείσσω θέαμα Hip. 1217.
κρείσσω ἡδὲν ἀνάγκας εὖρον Alc. 968.
κρείσσω νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An.

779. ἡδὲν κρείσσω οἰκείῃ φίλῃ
987. εἰδὼς κρείσσω Sup. 410.
σον εἰρήνῃ Sup. 488. κακῶς
κρείσσω Iph. A. 1252. κρείσσω
ἢ λόγοισιν, εὐτυχῶν Iph. T.
κρείσσω ἐστὶ κατθανεῖν Tro. 63.
κρείσσω τῶν νόμων γινώσκειν
Bac. 889. φῶς μητρὶ κρείσσω
Ion. 1439. ἢ πῶς κρείσσω τῆς
νείας Æg. fr. VII. 1. κρείττων
κτῆμα Antiop. fr. XXXVIII.
κρείσσω Arc. fr. X. 2. ἔκ ἔστι
τον ἄλλο Tem. fr. VII. κρείσσω
δὲ πλεῖον Thes. fr. VIII. 1.
γενέσθαι κρείσσω Fr. inc. LX.
κρείσσω τὸ μὴ ζῆν, χρησόμεθα
κρείττονι Fr. inc. LXXXII. 2.
ζητεῖ τι κρείττον Fr. inc. Bar.
κρείσσω, ἢ φέρειν, κακὰ Hec.
κρείσσω, ἢ λέξαι λόγῳ, τολμᾶν
Sup. 844. ἡδὲν τι κρείσσω Tro.
τῷδε κρείσσω Tro. 1004. θανὼν
κρείσσω Bac. 666. λυπρὰ γὰρ
κρείσσω Ion. 597. καὶ πῶς
κρείσσω ὑπερδράμῳ; Ion. 973.
nitur et κρείσσω: φυλακαὶ κρείσσω
Hec. F. 83. d) λῶν. εἰς τὸ
σὸν μεθέστηκεν κέαρ Med. 911. 3.
perlativi sunt: a) ἄριστος. τὸν
Δαναῶν Hec. 136. ἀνδρὸς γ'
τυχῶς Med. 953. ἀνδρ' ἄριστον
Hip. 1242. ἀρίστη τυγχάνω ξέ-
562. νεανίαν ἄριστον Sup. 1093.
ἄριστος οἵχεται θανῶν Tro. 395.
ἄριστος Herc. 5. ἀνὴρ ἄριστος H.
105. ἀρίστη φωτὸς Herc. F. 150.
σαμότατος καὶ ἄριστος Herc. F.
ἐν τοῖς πολλοῖς ὢν, ἄριστος εὐρέ-
382. τῶν γὰρ πλεόντων ὁδ' ἄριστος
fr. XIV. 1. πόλει ἄριστος Antiop.
XI. 2. ἄριστος εἶναι δοκεῖ Fr.
CXXI. 2. μάντις ἄριστος Fr.
CXXVIII. ἀρίστη πατὴρ Fr. inc.
2. 2. ἀνδρ' ἀρίστη Ph. 1273. δὲ
νυμφίων Hec. 324. χέρας ἀ-
ἀρίστων Med. 5. σὺν τοῖς ἀρίστοις
1018. τῆς ἀρίστης κτείνει Sup.
ἐν χεροῖν πατέρων ἀρίστων Sup.
Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσῶν Rh.
εἰ τῶν ἀρίστων τὰκγον' Herc. F.
ἀρίστην Χερρόνησίαν πλάκα H.
ψυχὴν τ' ἀρίστη Hec. 580. ὡς
γυναικῶν, ἀρίστη 9 Hip. 849.
δόξασα γυναῖκα Al. 84. et ita A.

γυνή ἀρίστη dicitur v. 149. 150. et 325. ἀρίστα v. 236. et 444. et μέγ' ἀρίστη v. 901. et μέγ' ἀρίστα v. 745. et tandem ἀρίστη ἄλοχος v. 241. γνώμη δ' ἀρίστη μάντις Hel. 763. et ἀρίστην μαντικὴν v. 766. ἀρίστης σωφρονεσάτης ὧ ἄμα Hel. 1700. σὺν ταῖς ἀρίταις Τρῳάσιν Hec. 1052. ἀρίσας θυγατέρας Or. 748. et ita πάντων ἀρίσας θυγατέρας Bac. 1232. ὦ λῆμ' ἀριστον Iph. A. 1422. et Iph. T. 609. ἀτρέκεια δ' ἀριστον Alcmen. fr. III. 1. ἀριτα γάρ σοι Hel. 1306. ταῦτα γὰρ δέλοισι ἀριτα Alcmen. fr. V. 2. ἀριτα adverbialiter positum: θήσομαι τὰμ' ὥς ἀριτα An. 379. ἀψαιτ' ἀριτα Iph. A. 57. b) βέλτιστος. αὐτὸς αὐτῷ βέλτιστος Antior. fr. XXXIV. 4. ὦ βέλτιστε τέκος Sis. fr. III. 1. χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις αἰὲ Iph. A. 503. ἐλθ' τὰ βέλτισθ' And. fr. XIII. 2 vid. etiam Epist. II. p. 500. 9. III. 3. IV. 14. V. 1. et p. 504. 33. c) λῶτος. Ζεὺς ὁ λῶτος Phryx. fr. VI. 3. τὸ λῶτον σοῖσι βέλευσαι δόμοις Hip. 901. ἀνθρώπιον λῶτον Cy. 185. ἐρεῖς τὸ λῶτον Her. F. 170. ἐν μὲν τὸ λῶτον Her. F. 196. εἰς τὸ λῶτον ἐμβιβάζουσ' ἵχνος Her. F. 856. μακρῷ λῶτα βροτοῖσι Med. 127. τὰ λῶτα καὶ κάλλιστα Med. 572. κἄμοι τὰδ' ἐστὶ λῶτα Med. 935. λῶτα γὰρ μακρῷ τὰδε An. 692. τὰ λῶτ' ἂν εἴη Her. 1021. Dicitur etiam λῶϊτος: τὸ λῶϊτον φρονεῖν Hip. fr. VIII. 1.

Ἀγάθων fuit Euripidis inimicus, Epist. V.

Ἀγάλλειν. γαμηλίως εὐνάς ἀγῆλαι Med. 1027. θηροφόνον θεῶν Οἰνωᾶτιν ἀγάλλει Her. F. 379. ἐκλέλοιφ' ἐορτάς, αἷς πάροιθ' ἡγαλλόμην Tro. 452. τὸν εὖιον ἀγαλλόμεναι Bac. 158. ἀγάλλη; Bac. 1195.

Ἀγαλμα. ὠδῖνος ἀγαλμα δίας Hec. 461. σέρνα ὧ ὥς ἀγάλματος κάλλιστα Hec. 560. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι Hip. 631. πρὸς τόδ' ἀγαλμα θεᾶς An. 115. ὀρᾶς ἀγαλμα θετίδος An. 245. ματέρος ἀγαλμα φόνιον ἐξέλοι Sup. 370. καλὸν δ' ἀγαλμα πόλεσιν Sup. 373. τὸ σὸν ἀγαλμα Sup. 631. ἐκέτι φίλον ἀγαλμ' ὄψομαι Sup. 1163. ἀγαλμα θεᾶς Iph. T. 87. Conf. v. 112. 978. 997. 1158. 1385.

1441. 1448. et 1480. κλέψας ἀγαλμα Rh. 502. νεκύνων ἀμενηνὸν ἀγαλμα Tro. 193. διδυμογενὲς ἀγαλμα πατρίδος Hel. 207. εἴθ' ἐξαλειφθεῖσ', ὥς ἀγαλμ' Hel. 269. νεφέλης ἀγαλμ' ἔχοντες Hel. 712. et ita νεφέλης λέγεις ἀγαλμ'; v. 1235. καλλινίκῃ δορὸς ἀγαλμ' Her. F. 49. γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων, τοῖς θανῶσιν ἀγαλμα Her. F. 358. σοφῆς ἀγαλμα χειρὸς An. fr. XXIX. 3. ἀνόνητον ἀγαλμ' Hip. fr. in fin. notar. et Thes. fr. III. 1. Ἐκάτης ἀγαλμα φωσφόρε Fr. inc. CX XVI. ἀγάλματα συτολίσαι Or. 1435. Ἰσα δ' ἀγάλμυσι χρυσστεύκτοις Ph. 228. θεῶν δεξιμῇ ἀγάλματα Ph. 635. προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι Hip. 116. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νερτέρων ἀγάλματα Al. 616. ἀγαλμάτων ἰκέτις An. 860. Νηρέως ἀγάλμαθ' Iph. T. 273. ἀγάλματ' εὖια Tro. 451. προστίθης ἀγάλματα Tro. 1212. Φρύγια πέπλων ἀγάλματα Tro. 1220.—φέρειν γάμων ἀγάλματ' Hel. 1449. δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' Her. F. 425.—νεκρῶν ἀγάλμασιν Her. F. 703. αἱ δὲ σάρκες, ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσὶν El. 388. πόλεως ἀγάλματα φοιτῶσ' Aut. fr. III. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. ἀγάλματ' ἄειρε κρατὶ El. 873. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλμαθ' Eu. fr. IX. 3.

Ἀγαμεμνόνειος παῖς, i. e. Orestes, Or. 836. et Ἀγαμεμνόνειος κέλωρ An. 1034. Ἀγαμεμνόνειον κράτ' Rh. 258. Ἀγαμεμνονεία παῖς Iph. T. 1290. Ἀγαμεμνόνεια σκηνὰ Rh. 44. σκηναῖς Ἀγαμεμνονείαις Tro. 139. Ἀγαμεμνόνειον θάλος Iph. T. 170.

Ἀγαμεμνόγιος δῶμος Or. 179. Ἀγαμεμνονία παῖς Iph. T. 1115.

Ἀγαμος. γάμος ἀγαμος Hel. 696. ἀγάμης ἀτέκνης τε βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι Al. 891. ἀγαμος, ἱππυρία, Or. 205. Sup. 786. Iph. T. 220. et Hel. 695.

Ἀγαν. ἀγαν ἀποδέχεσθαι Or. 313. τὰς ἀγαν προθυμίας Or. 707. ἐκ ἀγαν σφ' ἐπήνεσα Ph. 771. εἰμὶ δ' ἐκ ἀγαν σοφῇ Med. 305. ἐκ ἀγαν σοφὸς Med. 583. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἀγαν Med. 627. τῷ μηδὲν ἀγαν Hip. 265. ὠμὸς δὲ ἀγαν Al. 65. ἀγαν μ' ὑβρίζεις

Al. 682. τὴν ἄγαν λύπην Al. 797. ἄγαν φιλόξενος Al. 812. ἄγαν γ' ἔλεξας An. 364. ἄγαν προνωπῆς An. 730. ὁ δειμαίνεις ἄγαν An. 869. ἄγαν ἐφῆκας γλῶτταν An. 955. ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864. εἰ κατφκτίσθην ἄγαν Iph. A. 686. αἰνόμενοι γὰρ οἱ ἄγαθοὶ τρόπον τινὰ μισῶσι τὴς αἰνῶντας, ἔαν αἰνῶσ' ἄγαν Iph. A. 980. ἄγαν γ' αἰνόμενος Her. 205. ἄγαν χρονίζειν Iph. T. 1219. τὴς ἄγαν γ' ἐρωμένους Rh. 668. ἄγαν Βρόμιος ἀναξ ἀπώλεσ' Bac. 1247. φρονημάτων τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. et fr. inc. Bar. 7. ἄγαν αὐτὸν εἰ παρόνθ' ὁμως τίνεις Hel. 1414. μὴ νῦν ἄγαν ἐκτῆξῃς χρόα Hel. 1435. ἔτ' ἄγαν πρόσω Hel. 1593. ἄγαν γ' ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς Her. F. 1414. ἔχ' ἔτως ἄγαν χαίρω El. 1105. δακρύτ' ἄγαν El. 1181. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2. Θερμὴν ἄγαν Cres. fr. XIII. 5. ἴν' ἔτ' ἄγαν πῦρ Er. fr. I. 16. φεύγοντες ἄγαν νοσῶσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Hip. fr. V. μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν Inus fr. XX. κακοὶ ἄγαν κρατῶντες Cenei. fr. IX. 2. τὴς ἄγαν πόνης Ceno. fr. V. 4. ἔδ' ἄγαν εὐογκος Sy. fr. III. 2. ἄγαν μωραίνοντι Fr. inc. CXVIII. 3. τῶν ἄγαν γὰρ ἄπτεται θεὸς Fr. inc. CXXIX. 1. ἡ Σπαρτῶν τῶν ἄγαν πολεμικῶν Fr. inc. CCV.

Ἀγανακτεῖν. Ἀρχελάω ἀγανακτῶντος Epist. V.

Ἀγανῶς Iph. A. 601.

Ἀγαπάζειν. νέκυν ἀγαπάζων Ph. 1337.

Ἀγαπᾶν. ἡγάπα νεκρὸς Sup. 764. δακρύοις ἂν ἡγάπων Hel. 943.

Ἀγασθαι. ἀγάμεθ', ἀγάμεθα Ph. 1061. ὡς ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς Iph. A. 28. ἄγαμαι λήματος Rh. 245. ἔκ ἀγασθῆναι φίλοις Her. F. 845. εἴδεις, ὅστις ἐκ ἡγάσθη τέ σε τῆς φιλανθρωπίας Epist. III. 8. τίς σ' ἐκ ἂν ἀγάσαιο; Epist. IV.

Ἀγατός. βίος ἀγατὸς ἐν φάει Hec. 169.

Ἀγγελία. ἀγγελίας βάρος Hec. 107. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν Or. 1276. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος Ph. 1540. ἥδισ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθ' Iph. T. 447. ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατε Her. 751. καρύχατ' ἀγγελίαν Hel. 1507. ἀγγε-

λιαντίνα μοι; Ion. 771. ἔδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε Iph. T. 461.

Ἀγγέλλειν. τί τόδ' ἀγγέλλεις; Hec. 188. ἀγγέλλωσ' (pro ἀγγέλλωσι) Ἀργείων δόξαι Hec. 196. ἄγγελλε, πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ Hec. 423. Ταλθύβιος ἡγγειλέ μοι Hec. 727. εἰ γὰρ Ἀργείων ἀγγέλλωσί μοι Hec. 735. ὀνειράτ' ἀγγέλλωσα Or. 617. ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε; Or. 1539. βάξιν, ἣν ἡγγειλέ μοι τις Or. 1559. καινὸν ἀγγέλλων ἔπος Ph. 1082. ὅς πᾶν ἀγγελεῖ Ph. 1344. μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην; Med. 1009. ἡγγειλας, οἱ ἡγγειλας Med. 1011. καινὸν ἀγγελεῖ κακὸν Med. 1120. σὴν ἀγγελῶ παρυσίαν Al. 207. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλωσα An. 822. οἷας ἀγγελῶν ἦκω τύχας An. 1071. πρὸς τίν' ἀγγεῖλαι με χρή Sup. 399. ἦκω—νίκην ἀγγελῶν Sup. 638. εὖ μὲν νόσον ἀγγέλλεις Sup. 641. πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα Sup. 643. τί δαὶ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ; Iph. A. 1448. θέλεις ἂν ἀγγεῖλαι Iph. T. 582. vid. etiam v. 588. et 769. ἀγγελλε δ', ὡς ὀλωλ' Iph. T. 704. πῶς γὰρ ἀγγεῖλειεν ἂν; Iph. T. 740. φόρτον ἀγγέλλων Iph. T. 1306. τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ' Rh. 34. νέον ἀγγέλλειν Rh. 39. ἀγγέλλων φόβον Rh. 52. σύ ποιμένας ἦκειν ἔοικας ἀγγελῶν Rh. 268. κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος—; Tro. 55. κοινὸν ἀγγελῶν λόγον Tro. 238. ἀγγελῶ ἀγγέλματα Tro. 705. ἡγγειλας κακά Her. 54. μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω Her. 798. ἀγγειλον εἴσω δεσπότηισι Hel. 454. πικρῶς ἂν οἶμαι γ' ἀγγελεῖν τὴς σὲς λόγος ibid. v. 455. τάδ' ἀγγέλλει σαφῆ; Hel. 1216. ἀγγέλλων θανεῖν Hel. 1534. τάδ' ἀγγελεῖντα Hel. 1633. τὴς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας Ion. 180. ὦ κάκ' ἀγγέλλων πάτερ Her. F. 1136. πικρὰ δ' ἀγγεῖλαιμεν ἂν El. 418. πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις El. 762. πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς Antiop. fr. XVIII. 1. 2) Pass. ἀγγελεῖσά μοι γενναῖος Hec. 591. κᾶνθάδ' ἡγγέλῃς μανείς Iph. T. 932. ἀγγέλλεται δόλος κρυφαῖος Rh. 91.

Ἀγγελμα. μῶν τι πολεμίων πάρα ἄγγελμ' Or. 874. σώσαις ἡδοναῖς ἀγγε-

γελμάτων Iph. T. 1184. ἀγγελῶ ἀγγέλματα Tro. 706. ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν Her. 660. ἡλευθερῶσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι Her. 789.

* Ἀγγελος. ὁ μακρὰν ὁδὸν ἀγγελος Or. 848. κακῶν ἥκεις ἀγγελος Or. 854. Alios nuncios, in Euripide occurrentes, vide Ph. 83. et 1343. Hip. 1175. Sup. 459. et 462. Iph. A. 1613. Rh. 264. et 340. καινῶν ἀγγελον βουλευμάτων Med. 270. et Tro. 703. ὁ Διὸς ἀγγελος vocatur Mercurius Iph. A. 1302. et El. 462. βοὴν ἀγγελον φόβῃ Her. 656. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτός ὁρᾷται λόγος Fr. inc. CCXXIV. Collective de universo hominum cœtu, nempe de excubiis militaribus, dicitur ἀγγελος Rh. 50. μῶν ὁ δοκεῖ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων An. 82. μυρίων ὑπ' ἀγγέλων An. 563. ἀνδρα χρεῶν—ὅκ ἀγγέλοισι τὴς ἐναντίας ὁρᾷν Her. 393. πῦ γὰρ ἀγγελοι; El. 759. ἀγγελος de scemina dicitur An. 83. et ἀγγελον γλῶσσαν λόγων δὲς Sup. 203.

* Ἀγγος. εἰς δ' ἀγγος ἴδιον πληρώσαντες Iph. T. 953. χοῆρες ἀγγος Παλλάδος Iph. T. 960. αὐτῷ σὺν ἀγγει Ion. 32. vid. etiam vers. 1337. 1398. et 1412. τόδ' ἀγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρφ φέρουσα El. 55.

* Ἀγειν. ἡ πεπρωμένη δ' ἀγει θανεῖν Hec. 43. ἀγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων, ἀγετ'—Hec. 59. et 60. et ita hoc verbum in significatione *du-cendi* sæpissime occurrit, ut Hec. 266. 369. 386. 1213. Or. 65. (ubi est ἀγαγὼν) 474. 628. 740. 1444. Ph. 78. 444. et 469. (quibus tribus Phœnissarum locis de duce exercitus dicitur) Med. 726. 736. 750. 1045. (ubi *abducere* notat) Al. 1024. An. 557. 561. 568. 607. 985. 1062. Sup. 14. 360. 1104. Iph. A. 415. 588. 642. 885. 893. 905. 1475. 1556. Tro. 188. Bac. 1353. et El. 1021. λυπρὰν ἀγυσαν ἡμέραν—Hec. 364. δόλῳ με τοιῷδ' ἡγαγ' Hec. 1146. κτύπον ἡγάγετε Or. 183. ὅς ἡγαγ' (pro ἡγαγε) Ἑλλάδ' Or. 1365. τήνδ' ἀγυσ' ἐρημίαν Med. 50. ἐξέδω κόρην, ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν Med. 310. εἰ δὲ πρὸς βίαν ἀγοῖ Med. 1216. vid. etiam An. 754. et

βία τ' ἀγεις Iph. A. 319. σχολὴν ἀγυσαν Med. 1238. ἴν' ὀλβιόδωρος ἄξει ζαθεῖα χθὼν εὐδαιμονίαν Hip. 750. ἀκαμπτον φρένα ἄγεις Hip. 1269. ἄγει μ', ἄγει μέ τις—Al. 260. πέποιθ' ἄξιν ἄνω (in vitam reducere) Ἀλκησιν Al. 856. ἄγει δάκρυ Al. 1084. ἡσυχίαν ἄγομεν An. 143. τρίπῳλον ἄρμα ἄγων An. 277. εἰς ξύμβασιν ἄγειν An. 424. ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἡγαγες πάλιν An. 619. εἰς δὲ στρατείαν ἄγων Sup. 229. ἀγυσσα θυμὸν, εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. ἦγον ἐκ φόβου; Sup. 762. ἦγες σφάγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. Ἀτθίδος δ' ἄγων ἐξήκοντα νῆας Iph. A. 247. vid. etiam vers. 262. λευκήρετμον δ' ἄρη Τάφιον ἦγεν Iph. A. 284. βλέφαρα πρὸς τάναιδές ἀγαγὼν Iph. A. 379. εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις Iph. A. 653. ἄγειν σύμπλυν ἐμέ Iph. A. 666. ἄγε λαβῦσ' Ὀρέτην Iph. A. 1118. ἄξει δ' ἔχ' ἐκῦσαν ἀρπάσας Iph. A. 1365. ἐς ἄρκυν ἡγαγες Iph. T. 77. τί με πρὸς ναὸς ἀγαγες Iph. T. 138. διὰ πόνων ἄγει Iph. T. 988. κᾶμ' ἐπ' εὐπρύμνῳ νεὼς ἄξεις Iph. T. 1001. ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια Iph. T. 1352. κλύδων παλῖρρος ἦγε ναῦν Iph. T. 1397. στρατὸν μέλλεις ἄγειν Rh. 110. εἰς δόλον ἄγει Rh. 128. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης Τροίαν ἄγει πάλιν εἰς πένθη Rh. 883. ἐλπίδων ποίων ὑπο ἄγετε τὸν πόδα Tro. 506. ἄγετε, φέρετε, ῥίπτετέ νιν Tro. 769. ὅθ' Ἑλλάδος ἀγαγε πρῶτον ἄνθρωπος Tro. 807. πάντα γὰρ κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tro. 888. βίᾳ γὰρ παῖδα φῆς ἄγειν Tro. 998. vid. etiam Her. 64. et 68. et 128. et 255. ἐξόρως Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 51. ἄγει θιάσους Bac. 115. κῶλον ἄγει ταχύπῳν Bac. 168. πρόσθ' ἄγειν τῇ Βακχίῳ Bac. 225. τελετὰς ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; Bac. 465. εἰς δεσμὸς ἄγεις Bac. 518. τὸν νεανίαν ἄγω εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 972. ἦμαρ εἰς νύκτα εὖ ἄγοντ' Bac. 1007. Θήβας δ' ἀνάνδρους ὧδ' ἄγεις; Bac. 1035. ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον Bac. 1063. ὧς κλῶν' ὄρειον ἄγων Bac. 1066. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐπισπᾶσας κόμης Hel. 115. ἀγυσσα θάνατον Hel. 243. εἰς τὸ δεῖμα περιβαλὼν μ' ἄγει Hel. 319. ῥόδια μέλεα ἄγων

Hel. 1127. νεφέλας ἐπὶ ναυσὶν ἄγων
 Hel. 1149. ναῦν, ἐν ᾗ τὰδ' ἄξομεν
 Hel. 1426. ἦγον αἰῶνα Ion. 638. ἔνον ἄγων σ' ἐφέτιον Ion. 654. δεσπότην ἄγειν Ion. 838. ἄγες (pro ἦγες) ἀναιδείᾳ Ion. 895. ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' Her. F. 453. καὶ θῆρά γ' εἰς φῶς τὸν τρικάρηνον ἦγαγον Her. F. 611. κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἦγαγες Her. F. 1088. ἀμετέραν ἄγει νίκαν El. 590. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω El. 659. τῶσδ' ὅχως φάτναις ἄγοντες El. 1136. μύθως εὐπροσηγόρως ἄγων Dan. 45. τὸν γὰρ κάκιστον πλῆτος εἰς πρώτως ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. εἰδὼς, πολλάκις ὅτι τὸ λυπὸν ὕπερον χαρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2. ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων ἔρως ζηλωτὸς Œdip. fr. XV. 3. et inc. Bar. 50. 1. ὅταν σχολὴν ἄγῃσα τυγχάνει Δίκη Phryx. fr. V. 4. ἄγων—ἐκ τῆς ὑπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 28. ὁ φόβος—εἰς ἐκπληξίν ἄγει Fr. inc. XVI. 3. τὰμφανῇ δ' ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et inc. Bar. 47. 4. πρὸς τὴν δίκην ἄγειν Fr. inc. XLII. 3. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. τῶς δ' εὐτυχῆντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc. CLXXXVII. 4. 2) Pass. ἄγεσθαι. ἄγομαι δὲ ἄλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 937. αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμεαν (pro ἠγόμεν) An. 109. εἰς κλισίαν λύκων δολίην ὅτ' ἀγόμεαν Iph. T. 858. δέλα δ' ἄγομαι Tro. 140. ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ Tro. 610. ἀγόμεθα, φερόμεθα Tro. 1310. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων Bac. 744. ἀγόμεσθα ζεῦχος ὁ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. 3) Med. Ἐλένην ἀγόμενος Or. 246. vid. etiam vers. 248. Ἑλλην' εἰς οἶκον ἠγόμεν Med. 1331. εἰς δόμος ἄξεσθαι κακὸν μέλλοντες Hip. 652. ἄγε μεσύν σοι πρὸς θεῶν, ἄγε κάτω Al. 383. ἵππως ἄγεσθαι Al. 1033. ἄταν ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἐλέναν An. 104. ἄγε λαβὼν τὸς Ἡρακλείους παῖδας Her. 808. ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἠγετο Her. F. 12. μάντιν ὅχ' ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. ἄγε με, ὦ ξένη An. fr. VI. καὶ τὰς μὲν ἄξη Sci. fr. V. 1.

Ἀγείρειν. κόσμον τ' ἀγείρας' αἰχμαλωτίζων πάρα Hec. 615. Νύμφαισιν, ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς, ἵν' ἀγείρω γ' Ἰνά-

χθ, Ἀργεῖον ποταμῷ, παισὶν βιοδώροις Xan. fr.

Ἀγεῖσθαι, dor. pro ἠγεῖσθαι. ὦ τλαῖμον ἄγησαι μοί πῶς, ἄγησαι Hec. 170. 171. πρόπαρ ὅς ἀγείται στρατῷ Ph. 121.

Ἀγείτων. ἔτως ἀγείτων οἶκος El. 1130.

Ἀγέλα vid. ἀγέλη.

Ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676.

Ἀγέλη. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν πεσόντα Bac. 1021. ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν θείη Hip. 734. ἀγέλαις ὀλβίαις Hel. 1276. πτηνῶν τ' ἀγέλας—Ion. 106. πόνων ἀγέλας Her. F. 1276.

Ἀγεμόνευμα, dor. pro ἠγεμόνευμα. ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον Ph. 1499.

Ἀγεμῶν, dor. pro ἠγεμῶν. ἴκε δ' ἐν-νύχιος ἀγεμῶν Rh. 228.

Ἀγεννώς Iph. A. 1458.

Ἀγέρατος. τύμβον ἀγέρατον Hec. 117. ἀγέρατον ὄνομα Bac. 1375.

Ἀγή. πρὸς ἀρμάτων τ' ἀγαῖσι Sup. 693.

Ἀγήραντος. ἀγήραντον πόλον Epig. I. 1.

Ἀγήραος. ἀγήραον θυμὸν Hip. 1114.

Ἀγήρατος. ἀγήρατον βιοτὰν Iph. A. 567.

Ἀγήρως. κόσμον ἀγήρῳ Fr. inc. CLIII. 6. χάριν ἀγήρῳ Sup. 1177.

Ἀγήτωρ, dor. pro ἠγήτωρ. ἀγήτωρ μελέων vocatur Apollo Med. 426.

Ἀγιστεύειν βιοτὰν Bac. 74.

Ἀγκάλη: sed semper in plurali apud Euripidem dicitur, nusquam in singulari. ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464. λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι Hip. 1432. ἡ δὲ λαμβάνουσ' ἐν ἀγάκαλις Al. 188. ἐν ἀγκάλαις ἔχειν Al. 352. ἔρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος An. 723. ἠγῶ, τέκνον, μοι, δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις σταθεῖς An. 748. ἐν ἀγκάλαις χρῆζεις—ἔχειν; Iph. A. 385. νεανίδαισιν ἀγκάλαις Iph. A. 615. μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν ἔχουσα Iph. T. 289. βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις Iph. T. 834. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων Iph. T. 1251. παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις Rh. 948. ἀγκάλαισι δορκάδ', ἡ σκύμνης λύκων ἀγρίως ἔχουσαι Bac. 698. τίνος πρόσωπον ἐν ἀγκάλαις ἔχεις; Bac. 1276. ἐξέθρεψα παῖδ' ἀγκάλαις; Cy. 142. μητρὸς ἦν (eram) ἐν ἀγκάλαις Ion. 280. ἐπ' ἀγκάλας λαβεῖν Ion. 761. πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. χερὸς

ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς Ion. 1337. ἐν ἀγκάλαις μητρός τρυφήσαι Ion. 1375. ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν Ion. 1454. ἀρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας Ion. 1598. δὲς τ' ἐς ἀγκάλας κοινωνίαν δύστηνον Her. F. 1362. τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 1. 2) ἀγκάλαι tribuuntur etiam rebus inanimatis, ut a) oceano, seu mari: Ὠκεανὸς ἀγκάλαις ἐλίσσων Or. 1378. πελαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et 1452. quo posteriore loco pro πελαγίας legitur πελαγίης. b) ætheri: ὕγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2.
 Ἀγκος ἀμφίκρημνον Bac. 1049.
 Ἀγκρεμαννύναι pro ἀνακρεμαννύναι ἀγκρεμάσας θαλάμοις Er. fr. VI. 5.
 Ἀγκύλη. ὁ ἀγκύλας—ἐν χεροῖν ἔχων Or. 1477.
 Ἀγκυλωτός. ἐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν τοχάσμασιν Bac. 1203.
 Ἀγκυρα. οἰκῶν ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. ἐπωτίδων ἄγκυραν Iph. T. 1351. ἄγκυρα δὴ με τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη Hel. 284. καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς αἶλ', ἄγκυραν πάρα Hel. 1630. ναῦν τοι μὲν ἄγκυρ' ἔδαμῶς σῶζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ἦδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφῇ, δμῶϊς, ἄγκυρα, τέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύρας Iph. T. 1408. εἴανπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω Hel. 1077.
 Ἀγκῶν. θές δὴ τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμῳ Cy. 560. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι Sup. 817. εἰς ἀγκῶνων εὐνάς ἐνδώσειν Iph. A. 131.
 Ἀγλαῖα. ἐκ ἐπ' ἀγλαίας θυμὸν—ἐκπεπόταμαι El. 175. προσθήματ' ἀγλαίας El. 192. σὺν ἀγλαῖα El. 861.
 Ἀγλαῖσμα. τὸ μητρός ἀγλαῖσμ' Hel. 11. δ' δ' ἀγλαῖσμα δωμάτων ἐμῶ τ' ἔφν Hel. 289. τυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαῖσμάτων El. 325.
 Ἀγλαός. ἀγλαὸν ἔδραν An. 135.
 Ἀγλωσσία. ἀγλωσσία ληφθεῖς Alex. fr. III. 2.
 Ἀγμός. διὰ δὲ χειμάρρῳ νάπης ἀγμῶν τ' ἐπήδων Bac. 1092.
 Ἀγνεύειν. ἀγνεύειν δοκῶ; Hip. 655. χεῖρας ἀγνεύει θεοῖς Iph. T. 1227. ἀγνεύει λεχώ El. 654.
 Ἀγνευμα. οἷαις ἔλυσας συμφοραῖς ἀγνευμα σὺν Tro. 501. ἀγνευμ' ἔχων τι θεῖον El. 256.

Ἀγνίζειν. κρατὸς ἀγνίσει τρίχα Al. 77. πόντε πηγαῖς ἀγνίσαι Iph. T. 1039. ἀγνισον χρυσῷ μέλαθρον ib. 1216. ἀγνῶ (pro ἀγνίσω) χέρας Her. F. 940. χέρας σὰς ἀγνίσας μιάσματος Her. F. 1324. ἐδ' ἤγνισαι σὸν αἷμα Or. 429. σῶμαθ' ἀγνισθῇ πυρὶ Sup. 1210. ἀγνισθεῖς φόνῳ Iph. T. 705. χεῖρας ἤγνίζε πυρὶ Her. F. 1145. ἤγνισμεθα λετροῖσι καθαροῖς El. 793.
 Ἀγνιστέον Iph. T. 1199.
 Ἀγνοεῖν. τὸν λόγον ἀγνοῶ Ph. 714. μηδὲν ἀγνόει An. 900. ἔ θ' αὐτὰ σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν Iph. A. 823. vid. etiam Epist. V.
 Ἀγνός. ἀγνὸς εἰμὶ χεῖρας Or. 1604. ἀγνῶ Πιτθέως παιδεύματα Hip. 11. ἀγνὸς ὦν Hip. 102. ἀγνὸν βωμὸν An. 428. ἔχ' ἀγνός εἰμὶ Her. 1011. ἀγνὸν ὄρκον Hel. 841. τόθ' ἀγνός ὦν El. 975. ἀγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ἀγνοῖς καθαρμοῖς Iph. T. 1191. ἔτ' ἔ σ' ἀγνή χροῖα Tro. 453. ἀγνάς ἐννέα Πιερίδας Med. 831. ἀγνάς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. χεῖρες μὲν ἀγναὶ ibid. vers. 317. πρὸς ἀγναῖς ἐσχάrais Sup. 33. ἡλὶς ἀγναὶ βόες Tro. 439. Νηρέως ἀγναὶ κόραι Hel. 1601. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν Hip. 138. λέχης ἀγνὸν δέμας Hip. 1003. ἀγνὸν τέμενος ἐναλίας θεῶ An. 252. ἀγνὸν σῶμ' ἐμὸν Iph. A. 940. ἀγνὸν Φοῖβη πέδον Iph. T. 972. δαιμόνων ἀγνὸν σέβας Cy. 576. ἐφ' ἀγνὸν πῦρ ἔθηκε El. 812. ἡμέρας ἀγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. ἀγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίῳ An. 1066. ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς Iph. T. 1155. ἀγνὰ Λοξίῳ χρηστήρια Ion. 243. πρὸς ἀγνοῖς ἐτίας βάρθοις Her. F. 715.
 Ἀγνύναι. ὁ δὲ ζυγ' ἄξας Hel. 1614. ναῦς πολλὰς ἀριθμὸς ἀγνυται ναυαγίων Hel. 417.
 Ἀγνωμονεῖν. ἀγνωμόνει Fr. inc. CL. 5.
 Ἀγνωμοσύνα, dor. pro ὕνη. τὰς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 883.
 Ἀγνώς. ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρας' ἀγνώς, ἀκλεής Iph. A. 18.
 Ἀγνώς, adverb. Ion. 14.
 Ἀγνωσία. ὥς ἀγνωσίᾳ σέβωμεν Hec. 959. συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ Med. 1204. κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία Antioch. fr. XXIV. 3.

- *Αγνωτος. ἐκ ἀγνωτος Hel. 511. ἀγνωτον εἰς γῆν Iph. T. 94.
- *Αγονος. ἄγονον φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1592. τὸ σὸν γένος ἄγονον Her. F. 886.
- *Αγορά. ὀλιγάκις ἄστυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον Or. 917. ἀγορὰν ἀλίσσας φίλων Her. F. 412. ἀγάλματ' ἀγορᾶς El. 388. ἀγορὰν, ἀγορὰν, Μυκηναῖοι, τείχετε El. 708.
- *Αγοραῖος Ζεὺς Her. 70.
- *Αγορεύειν. ἡγόρευε Διομήδης ἀναξ Or. 896. δὲ ἡγόρευε Orest. 943. καὶ ταῦθ' ἄμ' ἡγόρευε Ph. 1184. et Bac. 1080. et El. 788. τὰδ' ἡγόρευον Ph. 1260. ἦλθον δ' Ὀρέστω τίν' ἀγορεύοντες λόγον; El. 353. θεὸς ὦν θνητοῖς ἀγορεύω El. 1356.
- *Αγορος. πορθῆσ' Ἑλλάνων ἀγόρης Iph. T. 1096. νεόμενος δ' εἰς ἀγόρης El. 724.
- *Αγός. ἀγὸν ἀνδρῶν Rh. 29.
- *Αγρα. Ἑλλάνων ἄγραν Hec. 881. ἐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or. 1346. ἦν ἀμάρτω τῆσδ' ἄγρας Alc. 853. ἔνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. τήνδ' ἄγραν ἡγρευκότες Bac. 434. τὸν ξυνεργάτην ἄγρας Bac. 1144. εὐτυχεῖς τᾷδ' ἄγρα Bac. 1181. λαβῆσαν ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1193. vid. etiam vers. 1199. et 1201. ὄνουξιν ἀοίδιμον ἄγραν φέρουσαι El. 471. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. εἰς τ' ἄγρας ἰὼν Sup. 885. ἵππειαι ἄγραι Ion. 1161. ὀλεθρίως ἄγρας Her. F. 415.
- *Αγραυλίδες παρθένοι Ion. 23.
- *Αγραυλος. θηρὸς ἀγραύλης Bac. 1186. ἀγραύλοισι κέρασιν Ion. 882. ἐπ' ἀγραύλης πύλας El. 342. 2) *Αγραυλος, nomen proprium. *Αγραύλης κόραι τρίγονοι Ion. 496.
- *Αγρεύειν. ἀγρεύων αἶμα τραγοκτόνον Bac. 138. ἄγραν ἡγρευκότες Bac. 434. τήνδ' ἄγραν—ἦν ἡγρεύσαμεν Bac. 1202. θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν Bac. 1235. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. τί μοι εἶφος ἡγρεύσω; An. 842. τὰ θύματ' ἡγρεύσασθ' Iph. T. 1163.
- *Αγρευμα. γαυρέμενος ἀγρεύμασι Bac. 1239. ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3.
- *Αγρεύς: sic vocatur Bacchus Bac. 1189.
- *Αγριος. σὺς μὲν ἀγρίε ἀγῶνος ἤψω Sup. 316. καίπερ ὄντος ἀγρίε Bac. 361. ἀγριος μορφήν Hel. 551. λέοντος ἀγρίε θυμὸν Her. F. 1211. πόσιν σὸν ἀγριον El. 1116. θοῖναν ἀγρίων θηρῶν Hec. 1072. σκύμνος λύκων ἀγρίως Bac. 699. ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ἀγρίων Κενταύρων γένναν Her. F. 364. χωρὶς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. ἀγρία συντακεῖς νόσφ' Or. 34. ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. τᾶς ἀγρίας δυσξυνέτω Ph. 1510. δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν Bac. 1355. μορφῆς σχῆμ' ἀγρίας Ion. 992. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. φυλάσσοισθ' ἀγριον ἦθος Med. 103. ἀγριον τέρας Hip. 1214. χειματος ἀγρίε An. 749. χειμῶνος ἀγριον μένος Her. 429. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ Fr. inc. XXIV. 1. ἀγρια τραύματα Ph. 1663. et An. 1156. ἐρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268. τῆς Σκύλλης ἀγριωτέραν φύσιν Med. 1343. γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν Ph. fr. VI.
- *Αγριῶν. ἡ τῇ τεκέσῃ σ' ἡγρίωσ' (pro ἡγρίωσε) Or. 615. ὥς ἡγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226. ὥς ἡγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρόν Or. 387. ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἡγριώμεθα Iph. T. 348. ἐπὶ τοῖσδε ἐκ ἡγριώμεν El. 1031.
- *Αγριωπός. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 542. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνης Her. F. 990.
- *Αγροβώτας, dor. pro ης: sic vocatur Cyclops. Cy. 54.
- *Αγρόθεν. ἐτύγχανον ἀγρόθεν Or. 864.
- *Αγρός. εἴμ' ἐπ' ἀγρὸν El. 1134. ἀγρὸς ναίων Sup. 884. ἀγρῶν πέλας τῶνδ' El. 623. ὁδὸν αὐτὴν, ἀγρὸς ἔχει El. 636. ἀγρῶν ταμίας: sic vocatur Pan. El. 704.
- *Αγρότας ἀνὴρ Or. 1270.
- *Αγρότερος. ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168.
- *Αγροτήρ. τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κέρῳ El. 463.
- *Αγρυπνος. τις ὑπασπιστῶν ἀγρυπνος βασιλέων. Rh. 2. ἀγρυπνον ὄμμα Rh. 824.
- *Αγρώτης. ἡ πόλλ' ἀγρώταις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ Rh. 266. φόβον δ'

ἀγρώταις—παρίσχε Rh. 287. συλή-
τιστα ἀγρωτῶν Her. F. 377.
Ἀγρωῖτες Θῆρες Bac. 564.
Ἀγυαί. εἶδον ἄτεως ἀγυαίς Or. 759.
εὐρυχώρεος ἀγυαίς Bac. 87. Ὀλύμπου
χρυσεῶν θαλάμων πταμένα πρὸς
ἀγυαίς Ion. 460. ξεταί ἐπταπύλου
πόλεως ἀγυαί Her. F. 783.
Ἀγυιάτιδες Θεραπείαι Ion. 186.
Ἀγυιεύς, cognomen Apollinis Ph. 634.
Ἀγύμνατος. ἐκ ἀγύμνατος λόγων Bac.
491. εἰδ' ἀγύμνατον πλάνοις ἤξειν
Hel. 540. πόνοισι δ' ἐκ ἀγύμνατος
φρένας Dict. fr. XVI. ἐκ ἀγυμνάσφ
φρενὶ Pir. fr. VI. 1.
Ἀγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς Iph. A.
753.
Ἀγύρτης. ἀγύρτης, πτωχικὴν ἔχων
τολὴν Rh. 503. εἶρπ' ἀγύρτης τις
λάτρις Rh. 715.
Ἀγχι. ἀγχι τέκνων Ph. 1572.
Ἀγχιάλος. ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν
Iph. A. 169.
Ἀγχίπλος. ἀγχίπλον πόρον Iph. T.
1325.
Ἀγχιτεύειν. τὰν τ' ἀγχιτεύουσαν γᾶν
Tro. 224.
Ἀγχιστος. τὸν γένει ἀγχιστον πατρὸς
Tro. 48.
Ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426.
Ἀγχόνειος βρόχος Hel. 692.
Ἀγχόνη. ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀγχόνας Ph.
885. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης Hip.
802. δέσποιναν εἶργασ' ἀγχόνης, κά-
μνω An. 817. ταῦτ' ἐχὶ δεινῆς ἀγχόνης
εἴτ' ἄξια Bacch. 246. καὶ τὰδ' ἀγχόνης
πέλας Her. 247. ἀσχήμονες μὲν
ἀγχόναί Hel. 306. δεῖν δ' ἀγχονῶν
τε Ir. inc. LXV. 2. ἐν ἀγχόναίς
δέσποινα Hip. 777. ἐν ἀγχόναίς θά-
νατον ἔλαβεν Hel. 201. ἀγχόναισιν
ἐξελεῖν Her. F. 154. δ καὶ σίδηρον
ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26.
Ἀγχύτατα. ἀγχύτατα θεῶν ἐζόμεναι
Polei fr. II.
Ἀγώγιμος. τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώ-
γιμων βῆρος Cy. 384.
Ἀγωγός. δακρύων ἀγωγὸς Tro. 1131.
χοῆς μὴ νεκρῶν ἀγωγὸς Hec. 536.
Ἀγών. παρήτηκ', ὡς εἰοικ', ἀγὼν μέγας
Iph. 229. ἀγὼν φόβιος Or. 333. vid.
etiam vers. 491. 845. 859. 876. 1124.
1229. 1244. 1292. 1342. et 1537.
ἐδίκειν εἰς ἀγῶνα Ph. 266. vid. etiam

vers. 591. 787. 867. 937. 1059. 1239.
1340. et 1372. ἀγὼν μέγιστος Med.
235. ἀγὼν εὐψυχίας Med. 403. ἀγὼν
μέγας Hip. 496. ἀγῶνα πρῶτον ἄν
δράμοιμ' ἐγὼ Al. 492. vid. etiam vers.
507. 651. 1029. 1105. et 1144. εἰς
ἀγῶν' ἔρχη λόγων An. 233. vid. etiam
vers. 328. et 726. ἀγὼν δδ' ἄλλος
ἔρχεται Sup. 71. conf. etiam vers. 317.
427. 665. 706. 754. et 814. ἀγὼν
μέγιστος Iph. A. 1003. vid. etiam v.
1096. et 1254. μέγας ἀγὼν' μεγάλα
δ' ἐπινοεῖς ἐλεῖν Rh. 195. conf. etiam
v. 820. εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 973.
πρὸς τόνδ' ἀγὼν τις ἄρα τῷδε τῷ λόγῳ
Her. 117. vid. etiam v. 162. 347. et
992. ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιόμεθα Hel.
849. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρε-
τῆς; Ion. 863. vid. etiam v. 939. τὸν
Ἡρακλῆος καλλίνικον ἀγῶν' Her. F.
789. vid. etiam vers. 1189. κραυγὴν
ἀγῶνος τῷδε El. 695. πῶς ἀγῶνος
ἤκομεν; El. 751. vid. etiam v. 884.
δισσῶν λόγῶν ἀγῶνα Antiop. fr.
XXVIII. καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναν-
τίον Fr. inc. XVI. 2. vid. etiam v. 6.
πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι
Ph. 1487. εἴτ' εἰς ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ
νυμφίοις Med. 366. ἀγῶνας Ἑλλη-
νικῆς Hip. 1016. δεινὸς ἀγῶνας δρα-
μεῖν Iph. A. 1456. μητροκτόνης τ'
ἀγῶνας Tro. 363. τοιγάρ σ' ἀγῶνες
ἀναμένουσιν Bac. 962. ἀγῶνας ἐντὸς
δόμων Hel. 339. ξιφηφόρων ἐς ἀγῶ-
νων ἄμιλλαν Her. F. 812.
Ἀγωνία. πολεμίων ἀγωνία Hec. 314.
δοριπετῆς ἀγωνία Tro. 1003. εἰδ' ἀν-
δροκμήτας προσφέρων ἀγωνίας Sup.
525.
Ἀγωνίζεσθαι. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγω-
νιόμεθα; Or. 1124. vid. etiam Alc.
651. Sup. 427. Her. 992. Hel. 849.
et Ion. 939. quibus locis dictio ἀγῶνα
ἀγωνίζεσθαι recurrit, et ultimo qui-
dem loco (Ion. 939.) in pass. ἀγῶνα
δεινὸν ἡγωνίσμεθα. φέγγος ἡγωνι-
ζόμεν—Hip. 1023. τόνδ' ἀγωνιῇ φό-
νον An. 336. τῶν μὲν ἡγωνισμένων
σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τάναντία
Sup. 465. ἴν' οἱ θανόντες ἡγωνίσαντο
Sup. 637. ἐνθ' ἄρματ' ἡγωνίζεθ', οἱ
τ' ἐπεμβάται Sup. 685. δυοῖν γερόντοι
ἐ καλῶς ἀγωνιῇ Her. 653. μῶν τι
κεδνὸν ἡγωνίζετο; Her. 795.

- 'Αγώνισμα. ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπῳ Ph. 1364. πικρὸν δὲ χ' ἦδ' ὑπὸ τῷ ἀγώνισμά μοι El. 987.
- 'Αγωνιστής. οἷδ' ἀγωνίζεται πικροὶ Ion. 1257.
- 'Αδακρυς. ἐκ ἂν δυναίμην ἄδακρυς εἶναι Al. 1050. ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 861.
- 'Αδάκρυτος. ἀλγέων ἀδάκρυτος Tro. 603. τέκνον, ἐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύη Ion. 1458. ὑδέποτ' ἀδάκρυτος, ἀτένακτος ἡμέρα μ' ἐπισχήσει Hec. 690.
- 'Αδάμας. πέτρας τὸ λῆμα κᾷδάμαντος ἔχομεν Cy. 592.
- 'Αδάματος. ἀδάματος πέσημα Ph. 643.
- 'Αδαπάνως. διὰ τόμα πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας Or. 1176.
- 'Αιδας. vid. 'Αιδης.
- 'Αδειμάντος. ἀδειμάντῳ ποδὶ Rh. 697.
- 'Αιδειν. ὁ μὲν γὰρ ἦδε Al. 764. ᾄδει δὲ παρὰ κλαίῃσι συνναύταις ἐμοῖς ἄμυσ' Cy. 424. ἐγὼ μὲν ἔν ᾄδοιμι Antioch. fr. VI. 1.
- 'Αδελφεά. οἰκτρὰν λιπὼν ἀδελφεὰν El. 134.
- 'Αδελφή. κλαίῃσ' ἀδελφὴν Or. 61. vid. etiam v. 78. 117. 122. 613. et 662. et sic sæpissime hæc vox occurrit; quæ loca omnia notare ob vocis frequentiam nil attinet. ἡ δὲ μωρία μάλισ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας Fr. inc. VII. ἦδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ, δμῳῖς, ἀγκυρα, τέγη Fr. inc. CLXXV. 2. παρθένος ἀδελφᾶς Ph. 619.
- 'Αδελφός. ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμνηνότα Or. 135. vid. etiam v. 863. et 880. ὁ μητέρ', ἐκ ἀδελφὸν, ὑδὲ συγγενῇ, μεθορμίσασθαι Med. 257. κόρη τ' ἀδελφῷ, scil. μίγνυται An. 175. γενεὴ δὲ τοῖσδε συγγενῆς, γενεὴ φίλος, πατήρ, ἀδελφός, δεσπότης Her. 231. ἀδελφῷ ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. τῷδ' ἀδελφῷ, hi duo, frater et soror Hec. 896. παῖδάς τ' ἀδελφῶς ἔτεκον Ph. 1604. παραχὴ γ' ἀδελφῶν τις Iph. A. 508. χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Fragm. incert. XCII.
- 'Αδελφός, adjunct. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222.
- 'Αδесμος. δεσμὸν δ' ἀδεσμον Suppl. 32.
- 'Αδηλος. χροῖα ἀδήλῳ Or. 1318. τόδε ἔστιν ἀδηλον Med. 1104. ἀδήλοισι φαρμάκοις Med. 1201.
- 'Αδημονεῖν. ἀδημονεῖντα συμφοραῖς Fr. inc. LXXXI. 3.
- 'Αδην. ὥς ἄδην πόνους παρεῖχες Hel. 626. νῦν πημάτων ἄδην ἔχω Ion. 975.
- 'Αιδης. ἔν' ᾄδης ᾤκισται Hec. 2. vid. etiam v. 368. 418. et 1076. ᾄδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. vid. etiam v. 1522. et 1584. μὰ τὰς παρ' ᾄδην νερτέρους ἀλάστορας Med. 1059. ἦτις εἰς ᾄδου δόμους οἶχῃ Med. 1234. ἀνεωγμένας πύλας ᾄδου Hip. 57. vid. etiam v. 829. 895. 1047. 1366. et 1388. ᾄδην τὸν παραντίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. vid. etiam v. 25. 74. 360. et sæpius in hoc dramate. τείχω πρὸς ᾄδην An. 415. ᾄδου μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους Sup. 773. κοινὸν ἐς ᾄδην Sup. 797. ᾄδης νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσει Iph. A. 461. ᾄδην ἐγγὺς ὄντα Iph. T. 486. πολλὰ εἰς ᾄδου μολῶν Rhcs. 915. ζῶν εἰς' ἐς ᾄδου Tro. 442. vid. etiam v. 445. 463. et 586. τῷ θεοσυγεῖ ᾄδου μαγείρῳ Cy. 396. Ταινάρῳ διὰ τόμα βέβηκ' ἐς ᾄδου Her. F. 24. καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾄδου πάλιν; Her. F. 297. vid. etiam v. 453. et 484. ᾄδης διακρινεῖ πρότερον Cress. fr. 1. ἔστιν μὲν ᾄδης, scil. Venus Fr. inc. CXLV. 3. 2) Forma Dor. ᾄδας. χθόνιον παρ' ᾄδαν Al. 237. πτερωτὸς ᾄδας Al. 262. et πλησίον ᾄδας v. 269.
- 'Αδικεῖν. ἀδικεῖσά θ' ἡμῶν ὑδὲν ἦττον εὐρέθη Hec. 270. σέ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ἀδικῶ; Or. 645. εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν Ph. 527. 528. ἀδικεῖν κελεύεις μ' Ph. 933. ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν Ph. 965. οἱ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τί μ' ἠδίκηκας; Med. 309. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων Med. 692. μὴ δ' ἀδικεῖν πειρωμένοις Hip. 997. ἀδικεῖς αὖ Al. 31. τί δ' ἦτά σ' ἠδίκηκα; Al. 692. ἀλλ' οἱ μένοντες τὰς ἀπόντας ἠδίκουν Sup. 152. ὑδὲν ἠδίκηκότα Sup. 228. ἀδικεῖν τοιαῦθ' Sup. 557. τίς ἀδικεῖ σε; Iph. A. 382. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοῖς ἐμέ; Iph. T. 750. ἅπας στρατὸς κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκηκας Tro. 902. ἡμᾶς ἀδικῶν Bac. 518. ἀδικοῖμεν ἂν, εἰ μὴ ἀποδώσω Hel. 1016. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθείας πάρος σπεύδοντες, ἀδικεῖτ' Ion. 449. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ'

ἀποτίνω θεὸν Ion. 972. ἐμὲ πατρός
ἡδίκεις λέχη El. 920. ἀδικεῖν μηθεὶς
θελέτω El. 1354. ὁμολογῶ δέ σε
ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 2. δοκῇ αὐτὸς
ἡδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. ὁ μὴ ἀδικῶν,
ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βύλε-
ται Fr. inc. Bar. 28. 1. 2. ἐδὲν ἀδικεῖν
εἰόκασιν Epist. I. 16. τέτοις γε ἂν
ἀδικήσας Epist. V. p. 503. 18. vid.
etiam p. 504. 41. 2) Med. παρ' ἡμῶν
ἐδὲν ἀδικήσῃ (pro pass. ἀδικηθήσῃ)
Iph. A. 1437. 3) Pass. τῷ δ' ἐ-
πάρεισι (scil. οἱ θεοὶ) μᾶλλον ἡδικη-
μένῳ Or. 583. πρὸς ἀνδρὸς ἡδικημένην
Med. 26. et ita ἀδικημένην πρὸς ἀνδρὸς
An. 674. ἐδὲν ἡδικημένος Med. 221.
et El. 915. ἐς εὐνήν ἡδικημένην Med.
265. καὶ γὰρ ἡδικημένοι σιγησόμεσθα
Med. 314. εὐνὰς θυγατέρ' ἡδικημένην
An. 350. μὴ ἴδικημένοις τολμηρὸν
εἶναι Sup. 304. χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν
ἡδικημένοις Iph. A. 79. ὦ δέσποτ',
ἀδικέμεθα Iph. A. 314. τί ν' ἡδίκησαι;
Iph. A. 1138. πατρίδος ἡδικημένης
Iph. Aul. 1388. τότε ἡδικήθη πρῶτον
Her. 970. ὅστις ἡδικεῖτ' Ion. 1317.
καί περ ἡδικημένη, ἐκ ἡγριώμην El.
1030.

Ἀδίκημα. ἀδίκημά τε γυναικὸς ἐγέ-
νόμην ἴσως Ion. 325. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ'
ἐκ ἀκύσιον Aug. fr. VIII. 2. δοκεῖτε
πῇδ' ἂν τὰδίκηματ' εἰς θεὸς πτεροῖσι Me-
lan. fr. III. 1.

Ἀδικία. Φοίβῃ δ' ἀδικίαν δεῖ κατηγορεῖν
Or. 28. ἀδικίαν ἰώμενος Or. 649.
ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. ἀδικίᾳ
γε σῇ Ph. 611. τὸ δ' ἥσσον ἀδικίᾳ
νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἀνδρὸς ἀδικίαν
αἰσχύνεται Ion. 341. ἡ γὰρ τυραννὶς
ἀδικίας μήτηρ ἔφν Fr. inc. XLV.
τῶν κρατύντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion.
254. νῆας τίνοντες ἀδικίας κενώσετε
Ion. 447.

Ἀδικος. ἀδικος ἀδικα τότε ἄρ' ἔλακεν
Or. 162. ἀδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 265.
ἀδικος λόγος Ph. 474. ὅστις ἀδικος
ὢν σοφὸς λέγειν πέφυκε Med. 580.
ἐδεῖς ἀδικος ἔτι μοι φίλος Hip. 614.
πατρός ἐξ ἀδίκῃ χρησμοῖς ἀδίκους
διελυμάνθη Hip. 1349. 1350. φο-
νεύσας τὸν ἀδικον Bac. 993. et 1013.
ἀδικος ἀδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ Bac.
1040. ὦ ἰσχυρὸς ἀδικος Cy. 557.
ἐπεί γ' ὁ πλεῖστός ἐστ' ἀδικός τις ὢν
Al. 911. ἀδικον ἀροτον ἀνδρῶν

Ion. 1095. ὄλβος ἀδικος El. 943.
ἔτε πλεῖστος ποτὲ βέβαιος ἀδικος Er. fr.
IX. 3. ἐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν τὸν
ἀδικον Fr. inc. II. 3. τῶν ἀδίκων
παραίρων φρονήματος αἰεὶ Her. 908.
τὸς ἀδίκους βωμὸν ἐχ' ἵζειν ἐχρῆν Ion.
1314. θεοὶ, θεοὶ, τῶν ἀδίκων μέλῃσι
etc. Her. F. 772. τέσδ' ἀδίκους καθε-
λόντες El. 878. ἀδίκων γενεὰ Bel. fr.
VI. 4. ἀδικος ἡ θεός, scil. Φιλοτιμία
Ph. 535. ἀδίκῳ γνώμα Bac. 995.
ἐκ ἑσ' ἀδικος, εἰμὶ δυσκλεῆς Hel. 277.
ἰαχὴ σῇ—ἀδικος Hel. 1162. βίω κέ-
λευθον ἄθεον, ἀδικον Her. F. 434.
δύνασιν ἀδικον ἐφέλκων Her. F. 776.
χάριτας πονηρὰς καὶ δίκους ὠνυμένην
Hel. 908. εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν
Fr. inc. CLIII. 3. λαβεῖν χρὴ ἀδικόν
τι Or. 646. νῦν δέ γ' ἐ βέβαιος
ἀδικον κτῆμα Iph. A. 334. τὰδίκον
τῷτ' ἔστ' ἐμὸν Hel. 288. ἀδικον ὁ
πλεῖστος Alex. fr. XIV. ζῶμεν ἀδικα
καὶ δίκαι' ὠρισμένοι Hec. 801. μὴ
δύνασθαι τὰδίκ' εὖ λέγειν ποτὲ Hec.
1191. ἀδικα πεπονθῶς Ph. 470. et
ita ἀδικα παθῶσα Med. 207. et ἀδικ'
ἐπασχεν ἐξ ἐμῆ Ion. 963. γλώσση
αὐχῶν τὰδίκ' εὖ περιτελεῖν Med. 582.
πάρεδρος, ἡ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων
Hip. 676. ἡ φρονῶσα τὰδίκ' Hip.
930. σώματα ἀδικα δικαίοις συμμι-
γνύναι Sup. 224. συντιθέντες τὰδίκ'
Ion. 833. χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεός,
εἰ τὰδίκ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα El.
584. τρατεύσας ἀδικα Er. fr. IV.
ἐκ ἔστι τὰ τῶν θεῶν ἀδικ' Peliad. fr.
III. 1.

Ἀδίκως. ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' Or.
647. διὰ σέ πάσχω τάλας ἀδίκως Or.
1228. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἂν' Ἑλλάδα An.
450. μήτηρ ὄλωλε—ἀδίκως Hel. 288. ἐκ
ἀδίκως μήτηρ πάντων νερόμιται Chry.
fr. VII. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματ'
Er. fr. II. 11.

Ἀδιψος. τέγξας ἀδιψον νηδὺν Cy.
571.

Ἀδμήτειος. ὦ δώματ' Ἀδμήτει' Al. 1.

Ἀδόκητος. ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς τέρ-
νοις Hel. 663. ἀδόκητος ἡδονά Ion.
1448. τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὖρε
θεός Med. 1418. Al. 1165. An. 1288.
Bac. 1389. et Hel. 1707. τι τῶν
ἀδοκῆτων Iph. T. 896. δοκεῖν τὰδόκητ'
ἐ χρὴ Herc. F. 92. ἀδόκητα adverbialiter
positum: μόλις φανείς ἀέλπτα

- κῆδόκητα Ph. 318. ἀδόκητ' εὐτυ-
χησάντων δόμων Er. fr. II. 31.
- Ἀδόκιμος. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tro.
497.
- Ἀδόκως. συλόμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως
Tro. 786.
- Ἀδολος. ἀδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα
Fr. inc. Bar. 28. 7. συντηχθεὶς αὐ-
ραις ἀδόλοις Sup. 1029.
- Ἀδονά, dor. pro ἡδονή. πολυέλικτον
ἀδονάν Ph. 319. παιδοποιὸν ἀδονάν
Ph. 340. μείλινον ἀδονάν Iph. A.
234. ἀναγε πολύδακρυν ἀδονάν El.
126.
- Ἀδοξεῖν. λόγος ἔκ τ' ἀδοξόντων ἰὼν
Hec. 294.
- Ἀδοξία. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἢ τ'
ἀδοξία,—ἢ τ' ἀτιμία βίῃ Er. fr. II.
16. σὺν ἀδοξίᾳ τινὶ ἡμετέρᾳ Epist.
V.
- Ἀδυλος. ἀκλητ' ἀδυλα δώμαθ' ἐτίας
λιπὼν An. 594.
- Ἀδράτεια. Ἀδράτεια, ἃ Δῶς παῖς
Rhes. 342. σὺν δ' Ἀδρατεῖᾳ λέγω
Rh. 468.
- Ἀδριηνός. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα
τῆς Ἀδριηνᾶς ἀκτῆς Hip. 736.
- Ἀδύνατος. σκιᾷ γὰρ ἀντίτοιχος ὡς
φωνὴν ἔχεις, ἀδύνατος Androm. 747.
ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι
πόλιν Iph. A. 369. ἀδύνατοι προσ-
ωφελεῖν Her. F. 56. τῶν ἀδυνάτων
ὑπομισθόμεσθα Ion. 596. ἀδύνατον
αὐτὸ τῆτο Or. 664. ἀδύνατον εἶπας
Hel. 1049. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτε-
ρεῖν ἢ ῥύδιον Iph. A. 1370. τὸ
τολμᾷν ἀδύνατ', ἀνδρὸς ἢ σοφῆ Hel.
817. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾷν Her. F.
318. ἀδύνατ', ἀδύνατά μοι Her. F.
1058.
- Ἀδύς, dor. pro ἡδύς. ἀδισος (scil. ὁ
ὑπνος) ἔβα βλεφάροισι πρὸς αὐς Rh.
555.
- Ἀδυτον. ἀδύτων ἐκ μέσων An. 1148.
πρόσθεν ἀδύτων ἔκταθεις Iph. T. 973.
ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς Iph. T. 1155.
θροναίων ἐμῶν ἀδύτων Iph. T. 1256.
ἀδύτων ἐξιόντι Ion. 662. Πανὸς
ἀδυστα Ion. 938. ἐντὸς ἀδύτων τῶνδε
Ion. 1309.
- Ἀδυτος. ἀδύτων ἐπιβάς κτεάνων An.
1035.
- Ἀδώρητος. ὡδ' ἀδώρητος φίλων Hec.
42.
- Ἀεθλον. ὅτ' ὠδὲν ἄεθλον ὅτε τοῖς
ἐσθλοῖσιν ἦν,—Sis. fr. I. 3.
- Ἀεὶ. ἀνθρώποις αἰεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ὠδὲν
ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 595. et
χρηστὸς ἐτ' αἰεὶ v. 598. τῆς κακῆς δρᾶν
πανταχῇ κακῶς αἰεὶ Hec. 845. χρηστῶν
ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων Hec.
1239. τὸν ὁμόθεν τιμᾷν αἰεὶ Or. 486.
χρηστὰ βυλεύουσ' αἰεὶ Or. 771. ἐπὶ τὸν
εὐτυχῇ πηδῶσ' αἰεὶ κήρυκες Or. 894.
αἰεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. τὰς κακὰς
κτείνων αἰεὶ Or. 1590. τὸν αἰεὶ χρόνον
Ph. 1521. ἀπαις δεῦρ' αἰεὶ τείνεις
βίον; Med. 670. ὃ, τι καλὸν, φίλον
αἰεὶ Bac. 879. et 899. βέβαιον ὠδὲν
τῆς αἰεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. πειρά-
σμαι παρθένος μένειν αἰεὶ Hel. 1014.
ὀφείλω ἔκ αἰεὶ πράσσειν κακῶς Hel.
1464. etc. Formas hujus vocis poë-
ticas, αἰεὶ et αἰέν, vid. suis locis.
- Ἀεῖδειν. ἔπεσθ' αἰείδοντες Hip. 58.
ἔλεγον οἶτον αἰεῖδεις Iph. T. 1091. ὁ
Φοῖβος—αἰείδων Iph. T. 1130. καινῶν
ὑμνων αἰσον ἐν δακρύοις ψῶδαν Tro.
513. τὸν Ἰλιάδων αἰέδουσα δακρυόεντα
πόνον Hel. 1121. αἰέδουσ' Ἑλλησι
βοᾶς Ion. 92. αἰέδεθ' ὕμνοις ἀμέτερα
λέχεα Ion. 1091. ἔτι τὰν Ἡρακλέους
καλλίνικον αἰέσω Her. F. 681. τοι-
αῦτ' αἰεῖδε Antior. fr. XXXIII. 3.
αἰέδοιμι τεφάνοις κᾶρα πολὺν τεφανώ-
σας Er. fr. VI. 3. Αἰθέρα καὶ Γαῖαν
αἰέδω Fr. inc. CLXXIV. σὲ δ' αἰέσο-
μαι, ὦ Κλεινίῃ παῖ Epig. III. 1.
- Ἀεικέλιος. δέμας αἰκέλιον An. 131.
- Ἀείμνητος. κλέος αἰείμνητον Iph. A.
1531.
- Ἀεῖρειν. αἰεῖρατέ μιν δέμας Hec. 63.
ὄτρυν' ἔγχος αἰεῖρειν Rh. 25. ἀγάλ-
ματ' αἰερε κρατὶ El. 873. αἰερομένας
παννύχῃ σελάνας Alcest. 452. πῦρ δ'
εἰς πέρας αἰερθῶ; An. 849. βάσομαι
τ' εἰς αἰθέρα πολὺν αἰερθεῖς Fr. inc.
CLIV. 3.
- Ἀέλιος, dor. et poët. pro ἥλιος. εἰς αὐγὰς
ἀελίοιο δεῖξαι Or. 820. βολαῖς ἀελίῳ
Ph. 173. ὦ λιπαροζώνῃ θύγατερ
ἀελίῳ Ph. 180. εἰς ἄρματα λεύσσω
ἀελίῳ Ph. 1556. παμφαῆς ἀκτὶς ἀελίῳ
Med. 1252. φέγγος ἀελίῳ Hip. 850.
Iph. A. 1282. et El. 729. ἀμφὶ ἀελίῳ
κνεφαίαν ἱππότασιν Al. 595. πῦρ
τεθρίππων τῶν ἀελίῳ Iph. A. 159.
ἄρά μοι ἀέλιον λεύσσει; Tro. 269.

- πότερα δέρεται φάος, τέθριππά τ'
 αελίω Hel. 349. ρέθρος αελίω δείξον
 Her. F. 1204. φαέθρων κύκλος αελίοιο
 El. 465. θερμὰν αελίω χρυσωπὸν ἔδραν
 El. 739.
- *Αελλα. ὠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac. 871.
 λαμπρῶν ἄστρον ὑπ' ἀέλλαισιν Hel.
 1514.
- *Αελλόπυς. μετὰ κερᾶν δ' ἀελλόποδες
 Hel. 1330.
- *Αελπτος. ἦκεις αελπτος Hel. 789.
 αελπτος σωτηρία Or. 1173. τήνδ'
 αελπτον ἡμέραν Sup. 731. et ita εἶπερ
 ὄψομαι τὰν αελπτον ἡμέραν v. 784.
 αελπτον ὄψιν Her. 930. ὁρῶ δ' αελ-
 πτον φάσμ' Or. 877. et ita αελπτον
 εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος φάσμ' Iph. A.
 1585. αελπτον πρᾶγμα Med. 225.
 αελπτον εὖρημα Ion. 1441. μηδεὶς
 δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ αελπτον
 εἶναι Ion. 1511. τὸ θεῖον ὡς αελπτον
 ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1.
 αελπτον ἔδεν Hyg. fr. VIII. ἴσως
 αελπτα πέμψω Iph. T. 638. αελπτα
 λέγεις Hel. 591. πολλὰ τοῖς θεοῖς
 κῆκ τῶν ἀέλπτων εὖπορ' ἀνθρώποις
 πέλει Alcmen. fr. XI. 2. ὁρᾷς δ'
 ἀέλπτων μυρίων ἀνατροφάς Bel. fr.
 XXI. 1. ἐκ τῶν ἀέλπτων χάρις μείζων
 Oed. fr. XIV. αελπτα adverbialiter
 positum: μόλις φανείς αελπτα κῆδό-
 κητα ματρός ὠλέναις Ph. 318.
- *Αέλπτως. πολλὰ δ' ἀέλπτως κραινυσι
 θεοί Med. 1416. Al. 1163. An. 1286.
 Bac. 1387. et Hel. 1705. κοινὸν τόδ'
 ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως
 Hip. 1463. ἔχω σ' ἀέλπτως Al. 1137.
 vid. etiam El. 579.
- *Αέναος. περὶ ἀενάῳ ρεύματι Pir. fr.
 III. 1.
- *Αένναος. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion.
 1083. τὰν ἀένναον παγὰν ἐκπροϊεῖσαι
 Ion. 118. ὦ Διὸς ἀένναον κράτος Or.
 1299.
- *Αέξειν. βέταν φόνον Ἑλλάς ἀέξει δὴ
 Hip. 537.
- *Αέριος. ἀέριον σκότον Ph. 1530. ἀέριον
 ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. χθονίων
 τ' ἀερίων τε παιδεύματα Aol. fr. IX.
 4.
- *Αζεσθαι. πρὸ τέγε λέγειν ἔχ' ἄζομαι
 Al. 327. δυσφημεῖν ἄζομαι θεῶν Her.
- μονα Iph. T. 619. ἄζηλα τοῖς φίλοις
 Iph. T. 650.
- *Αζήμιος. ἔχθρος μεθεῖσα τῆς ἐμῆς
 ἀζημίως Med. 1050. ὁ γὰρ ἐδ' ἀζήμιον
 El. 295.
- *Αζημίως. ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν
 ἀζημίως Fr. inc. Bar. 28. 5.
- *Αζυξ. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πῶλε
 Tro. 536. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίας Med.
 673. ὄντες ἄζυγες γάμων Iph. A. 805.
 ἄζυγα λέκτρων Hip. 546. κόραι ἄζυ-
 γες γάμων Hip. 1425. παρθένοι τε
 κῆζυγες Bac. 693.
- *Αηδής. μισθὸν ἐκ ἀηδῆς, ἐδὲ ἄκονον,
 ἀναπράσσεσθαι Epist. V.
- *Αηδόνιος πέτρα Ion. 1482.
- *Αηδονίς Rh. 550.
- *Αηδών. ἀηδόνος τόμα Hec. 337. ἀηδόνα
 δακρυόεσσαν Hel. 1116. ἀηδόνα Μυσᾶν
 Pal. fr. VII. 4.
- *Αηθία. εἰς ἀηθίαν πίπτει Hel. 425.
- *Αήρ. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. λόγων παρα-
 κέλευσμα σῶν ἀέρι φερόμενον οἴχεται
 Sup. 1155. ἀέρι δ' ἰσία Iph. T. 1134.
 δι' ἀέρος εἶδε ποτανοὶ γενοίμεσθα Hel.
 1494. ἄπας ἀήρ αἰετῷ περάσιμος Fr.
 Inc. XXXVII. 1.
- *Αησις. ψυχρὰν ἀησιν Rh. 417.
- *Αθάμας, Aëoli filius Aëol. fr. XXIII.
 3. δόμους Ἀθάμαντος Inus fr. II. 2.
- *Αθάνα. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς τέγαι Hec.
 1008. σὺν Ἀθάνα καὶ χεῖρα κίνει Fr.
 inc. CCXV.
- *Αθανάτας θεῷ χορὸς Ph. 242.
- *Αθάνατος. ἀθάνατον ἀφθιτόν τε θεὸν
 An. 1257. γνώμην ἔχει ἀθάνατον, εἰς
 ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν Hel. 1022.
 παρὰ τ' ἀθανάτοις καὶ παρὰ θνητοῖς
 Iph. T. 1492. κήπων ἐξ ἀθανάτων
 Ion. 116. ὁ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις
 Ion. 133. ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανά-
 των Ion. 878. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ'
 εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. τὴν ὀργὴν
 ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 3. ἀθανάτου
 φύσεως κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII.
 5. πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Bac. 523. ἀθά-
 νατον ἄλγος Hel. 993.
- *Αθαπτος. νέκυς ἀθαπτος Ph. 1733.
 τὸν τῷδε νεκρὸν ἐκ ἀθαπτον ἀν λίκτοις
 Tro. 733. φθίμενος ἀλαινεις ἀθαπτος
 Tro. 1084. πόσιν ἀθαπτον Hel. 1238.
 et 1239.
- *Αθεμις. γάμος Κύπριδος ἀθέμιτας Ion.
 1093.
- ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κῆκ εὐδαί-

Hel. 1127. νεφέλας ἐπὶ ναυσὶν ἄγων
 Hel. 1149. ναῦν, ἐν ἧ τὰδ' ἄξομεν
 Hel. 1426. ἦγον αἰῶνα Ion. 638. ἔξον ἄγων σ' ἐφέτιον Ion. 654. δεσπότην ἄγειν Ion. 838. ἄγες (προἴγες) ἀναιδείᾳ Ion. 895. ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' Her. F. 453. καὶ θῆρά γ' εἰς φῶς τὸν τρικάρηνον ἤγαγον Her. F. 611. κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τὸδ' ἤγαγες Her. F. 1088. ἀμετέραν ἄγει νίκαν El. 590. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω El. 659. τῶσδ' ὅχως φάτναις ἄγοντες El. 1136. μύθως εὐπροσηγόρως ἄγων Dan. 45. τὸν γὰρ κάκιστον πλῆτος εἰς πρότερος ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. εἰδὼς, πολλάκις ὅτι τὸ λυπὸν ὕπερον χαρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2. ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων ἔρως ζηλωτὸς Oedip. fr. XV. 3. et inc. Bar. 50. 1. ὅταν σχολὴν ἄγῃσα τυγχάνει Δίκη Phryg. fr. V. 4. ἄγων—ἐκ τῆς ὑπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 28. ὁ φόβος—εἰς ἐκπληξίν ἄγει Fr. inc. XVI. 3. τὰμφανῇ δ' ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et inc. Bar. 47. 4. πρὸς τὴν δίκην ἄγειν Fr. inc. XLII. 3. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. τῆς δ' εὐτυχῶντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc. CLXXXVII. 4. 2) Pass. ἄγεσθαι. ἄγομαι δὲ ἄλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 937. αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν (προἴγμην) An. 109. εἰς κλισίαν λύκων δολίην ὅτ' ἀγόμαν Iph. T. 858. δόλα δ' ἄγομαι Tro. 140. ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ Tro. 610. ἀγόμεθα, φερόμεθα Tro. 1310. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων Bac. 744. ἀγόμεσθα ζεῦχος ἢ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. 3) Med. Ἐλένην ἀγόμενος Or. 246. vid. etiam vers. 248. Ἐλλήν' εἰς οἶκον ἠγόμην Med. 1331. εἰς δόμους ἄξεσθαι κακὸν μέλλοντες Hip. 652. ἄγε μεσὺν σοι πρὸς θεῶν, ἄγε κάτω Al. 383. ἵππως ἄγεσθαι Al. 1033. ἄταν ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἐλέναν An. 104. ἄγε λαβὼν τῆς Ἡρακλείους παιδᾶς Her. 808. ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο Her. F. 12. μάντιν ἔχ' ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. ἄγε με, ὦ ξένη An. fr. VI. καὶ τὰς μὲν ἄξῃ Sci. fr. V. 1.
 Ἀγείρειν. κόσμον τ' ἀγείρας' αἰχμαλωτῖδων πάρα Hec. 615. Νύμφαισιν, ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς, ἴν' ἀγείρω γ' Ἰνιά-

χῶ, Ἀργεῖον ποταμῷ, παισὶν βιοδώροις Xan. fr.
 Ἀγεῖσθαι, dor. pro ἠγεῖσθαι. ὦ τλαῖμον ἄγησαι μοί πῶς, ἄγησαι Hec. 170. 171. πρόπαρ ὅς ἀγείται στρατῷ Ph. 121.
 Ἀγείτων. ἔπως ἀγείτων οἶκος El. 1130.
 Ἀγέλα vid. ἀγέλη.
 Ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676.
 Ἀγέλη. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν πεσόντα Bac. 1021. ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν θείῃ Hip. 734. ἀγέλαις ὀλβίαις Hel. 1276. πτηνῶν τ' ἀγέλας—Ion. 106. πόνων ἀγέλας Her. F. 1276.
 Ἀγεμόνευμα, dor. pro ἠγεμόνευμα. ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύτονον Ph. 1499.
 Ἀγεμῶν, dor. pro ἠγεμῶν. ἴκε δ' ἐν-νύχιος ἀγεμῶν Rh. 228.
 Ἀγεννῶς Iph. A. 1458.
 Ἀγέραςος. τύμβον ἀγέραςον Hec. 117. ἀγέραςον ὄνομα Bac. 1375.
 Ἀγή. πρὸς ἀρμάτων τ' ἀγαῖσι Sur. 693.
 Ἀγήραντος. ἀγήραντον πόλον Epig. I. 1.
 Ἀγήραος. ἀγήραον θυμὸν Hip. 1114.
 Ἀγήρατος. ἀγήρατον βιοτὰν Iph. A. 567.
 Ἀγήρως. κόσμον ἀγήρῳ Fr. inc. CLIII. 6. χάριν ἀγήρῳ Sur. 1177.
 Ἀγήτωρ, dor. pro ἠγήτωρ. ἀγήτωρ μελέων vocatur Apollo Med. 426.
 Ἀγιστεύειν βιοτὰν Bac. 74.
 Ἀγκάλη: sed semper in plurali apud Euripidem dicitur, nusquam in singulari. ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464. λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλησι Hip. 1432. ἡ δὲ λαμβάνουσ' ἐν ἀγάκαλις Al. 188. ἐν ἀγκάλαις ἔχειν Al. 352. ἔρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος An. 723. ἠγῶ, τέκνον, μοι, δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις σταθεῖς An. 748. ἐν ἀγκάλαις χρῆζεις—ἔχειν; Iph. A. 385. νεανίδαισιν ἀγκάλαις Iph. A. 615. μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν ἔχουσα Iph. T. 289. βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις Iph. T. 834. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων Iph. T. 1251. παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις Rh. 948. ἀγκάλαισι δορκάδ', ἡ σκύμνης λύκων ἀγρίως ἔχουσαι Bac. 698. τίνος πρόσωπον ἐν ἀγκάλαις ἔχεις; Bac. 1276. ἐξέθρεψα παῖδ' ἀγκάλαις; Cy. 142. μητρὸς ἦν (eram) ἐν ἀγκάλαις Ion. 280. ἐπ' ἀγκάλας λαβεῖν Ion. 761. πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. χερὸς

ἄθρεϊν. ἄθρησον Iph. A. 1416. ἄθρη-
σον σῶμα γυμνωθὲν νεκρῷ Hec. 679.
δεῦρ' ἄθρησον Hip. 300. κἀκεῖνο νῦν
ἄθρησον An. 669. λεύσσει, ἄθρήσατε
An. 1228. σαφῶς ἄθρήσας Iph. T.
1323. ἄθρησον αὐτὸ Bac. 1280. εἰς
τῷδ' ἄθρήσας θάνατον Bac. 1325.
δισσὺς ἄθρήσας Cy. 378. τάνδ' ἄθρη-
σον Ion. 190. cf. v. 201. ἱερὰ εἰς χεῖρας
λαβὼν ἤθρει El. 827. vid. etiam v.
839. τὰς βροτῶν τύχας ὁρθῶς ἄθρή-
σαντα Eu. fr. VII. 2.

ἄθρητέον Hip. 379.

ἄθροίζειν. Τροίαν ἄθροίσῃ Hec. 1139.
ἀδίκως ἄθροίσας Ἑλλάδ' Or. 647.
ἄθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἔδρας Or. 871.
πολλὴν ἄθροίσας ἀσπίδ' Ph. 78. περι-
πλοκὰς λόγων ἄθροίσας Ph. 498.
πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. Ἑλλήνων
ὄχλον τοσόνδ' ἄθροίσας An. 607.
λεκτὺς ἄθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρης
Sup. 356. ποιμένας ἄθροῖσαι Cy. 83.
μάντις ἄθροίσας Her. 341. τράτευμ'
ἄθροίσας Hel. 50. τῶν φίλων πλήρωμ'
ἄθροίσας Ion. 664. ἕρανός ἄθροίζων
ἄστρα Ion. 1147. ἐχθρὸς ἄθροίσας
Her. F. 594. τίς ὄχλον τόνδ' ἄθροί-
ζεται τύχη; Her. 123. ἠθροισμένῃ
τρατῇ Iph. A. 87. ναυβάτας ἠθροι-
σμένους Iph. A. 267. Ἀργείων ὄχλος
ἠθροίζεθ', i. e. ἠθροίζετο Iph. A.
1547.

ἄθροισις τρατῇ Hec. 314.

ἄθροισμα. ἄθροισμ' ἰδὼν Or. 872.

ἄθρόος. τρατὸς ἄθρόος Iph. A. 1000.
σοφῶν πληθὸς ἄθρόον Andr. 482.
ἄθρόω τόματι Bac. 724. ἄθρόον δάκρυ
Herc. F. 489.

ἄθυμεῖν. ὅταν τᾶμ' ἄθυμήσαντ' ἴδῃς
Or. 296. τί χρῆμ' ἄθυμεῖς; El. 831.

ἄθυμία. εἰς ἄθυμίαν ἀφίκεσθ' Bac.
610. ἐς ὑμᾶς ἐσῆλθ' ἄθυμία Her. F.
552.

ἄθύρειν. ἡλᾶτ' ἄθύρων Ion. 53. πηδῶν
ἄθύροι Dan. fr. XI. 2.

ἄθυρμα. νηπίοις ἄθύρμασιν Aug. fr.
V.

ἄθυρόγλωσσος ἀνὴρ Or. 901.

ἄθυρτος. ἄθυρτοι δραμόντες Or.
1492.

ἄθυτος. ἄθύτων πελάνων Hip. 147.

ἄθῶος. ἄθῶος ἐξ ἐμῷ πάντως ἔση Bac.
11. ἄθῶος μένει Fr. inc. XVI. 5.
ἄθῶος αὐτῇ Med. 1300.

Ἀθώπεντος. ἀθώπεντόν σε An. 460.

Αἶ et αἶ, partic. dolendi Hec. 183. et
passim per totum Eurip.

Αἶα. Δωρίδος αἶας Hec. 450. Φρυγῶν
ἐς αἶαν Hec. 1141. Κόλχων ἐς αἶαν
Med. 2. ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 898. et
1049. ἄλλαν ἐπ' αἶαν Hip. 1125. ὅποι
αἶας Al. 111. Δελφῶν κατ' αἶαν An.
51. ἔβασαν ἄμικτον αἶαν Iph. T. 403.
τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435.
εἰς τήνδε ἔκισ' αἶαν Iph. T. 786. μα-
κάρων ἐς αἶαν Bac. 1337. κατ' αἶαν
Πελοπίαν Ion. 1591. ἄλλην ἐπ' αἶαν
El. 97. Φωκέων ἐς αἶαν El. 1287.

Αἶαγμα. σὺν ἀλαλαῖσι—αἶαγμάτων
Ph. 337. αἶλινον αἶαγμασιν προσ-
κλαίω Ph. 1520. ἄξι' αἶαγμάτων Al.
876. αἶαγμασι τένησα Hel. 186.

Αἶάζειν. αἶάζω τύχας Or. 80. τὸν
δαίμον' αἶάζειν Med. 1347. οἰκτρὰν
αἶαζόντων Iph. T. 226. αἶάζωμεν
Tro. 146. δουλείαν αἶάζουσιν Tro. 159.
αἶάζουσα Ion. 1205. ἐκ ἀτρεμέα θρη-
νον αἶάζετ' Her. F. 1053.

Αἶας. Αἶαντος δίκαιος γόνος Fr. inc.
CXC.

Αἶγαῖος. Αἶγαῖον πόρον Tro. 82.
πέλαγος Αἶγαῖο πόρε Hel. 129. πέ-
λαγος Αἶγαίας ἄλός Tro. 88. Αἶ-
γαίαις ἀκταῖς Hel. 1141. Αἶγαῖον
οἶδμα Iph. A. 1601.

Αἶγειρος. ὑπὸ αἰγείροις Hip. 210.

Αἶγιαλός. παράλιον αἶγιαλὸν Iph. T.
425. εἶδον αἶγιαλοῖσι Iph. A. 210.

Αἶγικορεῖς Ion. 1581.

Αἶγίς. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς Rh. 306.
δασυμάλλῃ ἐν αἰγίδι Cy. 359. ἦν
αἰγίδ' ὀνομάζουσι Ion. 996. αἰγίδος
τρόπον Ion. 1423. ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος
Ion. 1580.

Αἶγλα. τίν' αἶγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἄλιος
Sup. 990. μηνύδος αἶγλαν Rh. 534.
εἰς αἶγλαν Tro. 321. μέλαιναν αἶγλαν
ib. 549.

Αἶγλάεις. αἶγλάεντα σώματα An. 285.

Αἶδας. v. αἶδης.

Αἰδεῖσθαι. αἰδέσθητί με Hec. 286. et
806. ἄρ' αἰδόμενοι ib. 515. ὀνομά-
ζειν αἰδῆμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 37.
ματέρ' αἰδῆμαι λέγειν ib. 556. τί ἔτ'
αἰδῆμαι ib. 1048. αἰδόμεθ' ὄχλον Ph.
1282. ἐρύθημα προσώπῳ αἰδυμένα ib.
1496. ἐδὲν αἰδέσῃ Λιτάς; Med. 326.
αἰδόμενος πολλὰ δὴ διέφθορα ib. 349.

1. 77.
1039.
1216.
er. F.
ματος
αἷμα
Sup.
705.
1145.
793.
1. 714.
ὑμᾶ σ'
vid.
1604.
p. 11.
βωμόν
1011.
ἀγνός
Cret.
ph. T.
n. 453.
ἀγνῶς
χειρες
ἀγναῖς
ὡς βόες
u. Hel.
ἀγνόν
ν δέμας
ἐναλίας
ῶν Iph.
Iph. T.
y. 576.
ἡμέρας
ἀγνοῖς
ὑτοῖς ἐν
Λοξῆ
ῖς ἐσίαις
1614.
ναγίων
ic. CL.
ἀγνώ-
ἀγνώς.
en Hec.
1204.
tiop. fr.

- ***Ἀγνωτος.** ἐκ ἀγνωτος Hel. 511. ἀγνωτον εἰς γῆν Iph. T. 94.
 ***Ἀγονος.** ἀγονον φονέα γενέσθαι πατρός Ph. 1592. τὸ σὸν γένος ἀγονον Her. F. 886.
 ***Ἀγορά.** ὀλεγάκις ἄστυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον Or. 917. ἀγορὰν ἀλίσας φίλων Her. F. 412. ἀγάλματ' ἀγορᾶς El. 388. ἀγορὰν, ἀγορὰν, Μυκηναῖοι, τείχετε El. 708.
 ***Ἀγοραῖος** Ζεὺς Her. 70.
 ***Ἀγορεύειν.** ἡγόρευε Διομήδης ἀναξ Or. 896. δὲ ἡγόρευε Orest. 943. καὶ ταῦθ' ἄμ' ἡγόρευε Ph. 1184. et Bac. 1080. et El. 788. τὰδ' ἡγόρευον Ph. 1260. ἦλθον δ' Ὀρέστω τιν' ἀγορεύοντες λόγον; El. 353. θεὸς ὦν θνητοῖς ἀγορεύω El. 1356.
 ***Ἀγορος.** πορθῶσ' Ἑλλάνων ἀγόρης Iph. T. 1096. νεόμενος δ' εἰς ἀγόρης El. 724.
 ***Ἀγός.** ἀγὸν ἀνδρῶν Rh. 29.
 ***Ἄγρα.** Ἑλλάνων ἄγραν Hec. 881. ἐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or. 1346. ἦν ἀμάρτω τῇσδ' ἄγρας Alc. 853. ἔνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. τήνδ' ἄγραν ἡγρευκότες Bac. 434. τὸν ξυνεργάτην ἄγρας Bac. 1144. εὖτυχεῖς τᾷδ' ἄγρα Bac. 1181. λαβῆσαν ἄγραν λεοντοφυῇ Bac. 1193. vid. etiam vers. 1199. et 1201. ὄνυξιν ἀοίδιμον ἄγραν φέρουσαι El. 471. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. εἰς τ' ἄγρας ἰὼν Sup. 885. ἵππειαι ἄγραι Ion. 1161. ὀλεθρίως ἄγρας Her. F. 415.
 ***Ἀγραυλίδες** παρθένοι Ion. 23.
 ***Ἀγραυλος.** θηρὸς ἀγραύλῃ Bac. 1186. ἀγραύλοισι κέρασιν Ion. 882. ἐπ' ἀγραύλῃς πύλας El. 342. 2) *Ἀγραυλος, nomen proprium. Ἀγραύλῃς κόραι τρίγονοι Ion. 496.
 ***Ἀγρεύειν.** ἀγρεύων αἷμα τραγοκτόνον Bac. 138. ἄγραν ἡγρευκότες Bac. 434. τήνδ' ἄγραν—ἦν ἡγρεύσαμεν Bac. 1202. θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν Bac. 1235. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. τί μοι ξίφος ἡγρεύσω; An. 842. τὰ θύματ' ἡγρεύσασθ' Iph. T. 1163.
 ***Ἀγρευμα.** γαυρέμενος ἀγρεύμασι Bac. 1239. ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3.
 ***Ἀγρεύς:** sic vocatur Bacchus Bac. 1189.

- ***Ἀγριος.** σὺνδὲ μὲν ἀγρίῃ ἀγῶνος Sup. 316. καίπερ ὄντος ἀγρίῃ E. 361. ἄγριος μορφήν Hel. 551. λατὸς ἀγρίῃ θυμόν Her. F. 1211. πόσῳ σὸν ἄγριον El. 1116. θοῖναν ἀγρὶ θηρῶν Hec. 1072. σκύμνους λυγροῦ ἀγρίως Bac. 699. ἐλάφων λεόντων ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ἀγρὶ Κενταύρων γένναν Her. F. 364. χωρὶς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. ἀγρία συντακεῖς νόσφ' Or. 34. ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. ἀγρίας δυσξυνέτω Ph. 1510. δὲ καίνης φύσιν ἔχουσιν ἀγρίαν Hec. 1355. μορφῆς σχῆμ' ἀγρίας Ion. 9. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. 851. φυλάσσοισθ' ἄγριον ἦθος M. 103. ἄγριον τέρας Hip. 1214. γένος ἀγρίῃ An. 749. χειμῶν ἀγριον μένος Her. 429. τῷ βίῳ κἀγρίῳ Fr. inc. XXIV. 1. ἀγρὶ τραύματα Ph. 1663. et An. 11. ἐρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268. Σκύλλης ἀγριωτέραν φύσιν Med. 13. γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν fr. VI.
 ***Ἀγριῶν.** ἡ τῇ τεκέσῃ σ' ἡγρίωσ' (ἡγρίωσε) Or. 615. ὥς ἡγρίωσαι μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226. ὥς ἡγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρόν Or. 387. ὀνείρων, οἷσιν ἡγριώμεθα Iph. T. 3. ἐπὶ τοῖσδε ἐκ ἡγριώμην El. 1031.
 ***Ἀγριωπός.** ἀγριωπὸν τέρας Bac. 5. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνοιο Her. 990.
 ***Ἀγροβώτας,** dor. pro ης: sic vocatur Cyclops. Cy. 54.
 ***Ἀγρόθεν.** ἐτύγχανον ἀγρόθεν E. 864.
 ***Ἀγρός.** εἰμ' ἐπ' ἀγρὸν El. 1134. ἀγρῶν ναίων Sup. 884. ἀγρῶν πέλας τῷ El. 623. ὁδὸν αὐτήν, ἀγρὸς ἔχει E. 636. ἀγρῶν ταμίας: sic vocatur Ph. El. 704.
 ***Ἀγρότας** ἀνὴρ Or. 1270.
 ***Ἀγρότερος.** ἀγροτέραν αὐλὰν E. 168.
 ***Ἀγροτήρ.** τῷ Μαίας ἀγροτῇρι κέρψ E. 463.
 ***Ἀγρυπνος.** τις ὑπασπιστῶν ἀγρυπνοῦ βασιλέων. Rh. 2. ἀγρυπνον ὄμμα E. 824.
 ***Ἀγρώσης.** ἡ πόλλ' ἀγρώταις σκῆψι πρόσκειται φρενὶ Rh. 266. φόβοι

Αἰθαλόεις. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191.

Αἰθαλον. αἰθάλε κηλῖδ' οἰκτροτάτῃ Hec. 911.

Αἰθαλῶν. μή σ' αἰθαλώσῃ πέπλος El. 1140.

Αἰθεῖν. αἶθον ἐξαμύνασθαι Θεῷ Sup. 208. αἶθεσι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. αἶθων ἀνὴρ ib. 122. ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν ib. 990. ἄλιος αἰθόμενος Hip. 1279. αἰθέσθω πῦρ Iph. A. 1471. πεύκης αἶθεται σέλας Tro. 298. ἂν αἰθομέναν ib. 1080. δώματ' αἶθεσθαι δοκῶν Bac. 624.

Αἰθέριος. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tro. 325. ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ Pi. fr. II. 1. ἄσρων αἰθέριοι χοροὶ El. 467. αἰθερία δ' ἀνέπτα Med. 441. αἰθερίαν πέτραν Sup. 987. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tro. 1064. ἔνοσις αἰθερία Hel. 1379. διὰ δ' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ἀπ' αἰθερίῳ γονῆς Chry. fr. VII. 9. Πλειάδες αἰθερίαι Rhcs. 530. ἔρρ' αἰθέριον An. 831.

Αἰθήρ. λόγοι πρὸς αἰθέρα φρεῖδοι Hec. 334. αἰθέρ' ἀμπτάμενος ἑράνιον ib. 1100. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ib. 322. λαμπρὸς αἰθήρ ib. 1087. et Hip. fr. XIV. 1. πολὺν αἰθέρ' ἀμπτάμενος Or. 1376. αἰθέρος καπνὸς ib. 1542. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς ib. 1631. et 1636. δρόμον ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος Ph. 167. αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. αἰθέρος εἰδῶλον ib. 1538. διὰ λαμπροτάτῃ αἰθέρος Med. 830. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ὅδ' αἰθήρ Hip. 179. et Fr. inc. CL. 4. φοιτᾷ ἀν' αἰθέρ' Hip. 447. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενῶμεν An. 93. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. κατ' αἰθέρα ib. 992. αἰθήρ ἔχει νιν ib. 1139. ἴστος αὐτός ἐστιν αἰθήρ Iph. A. 365. τῶν εἶν αἰθέρι δισσῶν Διοσκέρων ib. 768. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. λέξω πρὸς αἰθέρ' ib. 43. πρὸς αἰθέρα ἀμπτάμενος ib. 843. σεμνὸν γ' ὑπ' αἰθέρ' ib. 1177. γνοφῶδῃ αἰθέρος φυσήματα Tro. 79. ἔβλεψας πόσει τὸν αὐτὸν αἰθέρ' ib. 1024. ἐπιβεβηκὼς αἰθέρα ib. 1079. πτέρυγι πρὸς αἰθέρα ib. 1320. πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. τῷ χθόν' ἐγκυκλιμένῃ αἰθέρος ib. 293.

αἰθέρα ναῖοντες ib. 391. ἐκέντει φαεινὸν αἰθέρ' ib. 631. εἰς αἰθέρα δροσερὸν ib. 863. φάρυγος αἰθέρ' ἐξίεις βαρὺν Cy. 409. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. πρέπων δι' αἰθέρος ib. 217. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος ib. 253. αἰθήρ, ὅθεν ἔχεις λέχη ib. 590. πρὸς αἰθέρος πτύχας ib. 611. θεῖον σεμνῷ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν ib. 872. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἐς αἰθέρ' οἵχεται ib. 1235. δι' αἰθέρος ἰέμενοι ib. 1512. πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. ἀν' ὑγρὸν αἰθέρα ib. 796. ἄστερωπὸς αἰθήρ ib. 1079. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. μεσοπόρῃ δι' αἰθέρος ib. 1152. ὥσπερ πτερόν πρὸς αἰθέρ' Her. F. 510. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορεῖσθω ib. 653. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. αἰθέρος τέκνοις ib. 897. ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' Bel. fr. I. 3. Διὸς αἰθήρ Chry. fr. VII. 1. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμιλλῆσαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaeth. fr. VII. 1. ἐπ' αἰθέρος πτύχας ejusd. fr. VIII. 4. γῇ ἀνεισ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4. τὸν ὑψὺ τόνδ' ἀπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. πνεῦμ' ἀφείς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXVIII. ἐς αἰθέρα πολύν Fr. inc. CLIV. 3. φαεινὸς αἰθήρ Fr. inc. CLXII. 2. αἰθέρα καὶ γαῖαν αἰεῖδω Fr. inc. CLXXIV. 1. ἡμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. πόλον αἰθέρος Epig. I. 1. Dicitur et ἡ αἰθήρ: αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 596. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445. φλογεράν αἰθέρ' El. 991. αἰθέρος ἱερᾶς And. fr. XXVIII. 4. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXII. 3.

Αἰθιοπία χθών Er. fr. XIV.

Αἰθιοπὶς γῆ Ar. fr. II. 4.

Αἶθοψ. αἶθοπι φλογμῷ Sup. 1019. καλῶσιν οἶνον αἶθοπα Fr. inc. CLXIX. 3. κεραύνιον αἶθοπα λαμπάδα Bac. 594. 2) nomen proprium. Fr. inc. CLXIX. 2.

Αἶθριος. ὄρφνης ἐκδύς αἰθρίῳ Her. 857.

Αἰκάλλειν. προδότιν αἰκάλλων κύνα And. 631.

Αἰκία. δεινῶς τάνδ' αἰκίαν εἰς οἶκος ἔφερε Bac. 1371.
 Αἰκίζεσθαι. ἔχ ἡ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τάργ', αἰκίζεται Or. 388. τυράννων ἑτίαν ἠκισμένη Med. 1130.
 Αἰκισμα. ἀδελφῶν ἐλόμεν' αἰκίσματα Ph. 1526.
 Αἶλιος. αἶλινον αἶλινον Or. 1395. αἶλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω Ph. 1520. αἶλινον ἰαχεῖ Her. F. 348. αἶλινος κακοῖς Hel. 170.
 Αἷμα. αἷματι χλωρῷ Hec. 129. φοι-
 νισσομένην αἷματι παρθένον ib. 153. αἵματος πέρι ibid. 292. et El. 1259. πόμ' αἵματος Hec. 392. μέλαν κόρης ἀκραιφνές αἷμ' ib. 537. τὸ ματρός αἷμά νιν τροχηλατεῖ Or. 36. αἷμα γενέθλιον ib. 89. αἷμα πατροφόνου ματέρος ib. 192. σέθεν ἀφ' αἵματος ib. 199. ματρῶν αἷμα ib. 285. αἵματος τινύμεναι δίκαν ib. 322. ματέρος αἷμα σᾶς ib. 338. τῶν Ταντα-
 λιδῶν ἐξ αἵματος ib. 351. αἵματος τιμωρίαι ib. 400. ὁ συνδρῶν αἷμα ib. 406. αἷμ' ἔχων ib. 513. δι' αἵματος ib. 815. ματροκτόνον αἷμα ib. 831. ἄλις τὸ μητρός αἷμ' ἔχω ib. 1039. κακῆς γυναικὸς αἷμ' ἐπρύξαμεν ib. 1139. πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἷματι ib. 1196. φόνιον αἷμα ib. 1256. et Ph. 940. αἷμα ματρός μυσαρὸν Or. 1624. αἵματος μητροκτόνου ib. 1649. βήσεται δι' αἵματος Ph. 20. αἷμα δάϊον ib. 248. κοινὸν αἷμα ib. 254. αἵματος ἔδενσε γαῖαν ib. 678. αἷματι καὶ θανάτῳ κατέχη ib. 791. αἷματι Θήβας ib. 797. ἀντὶ θ' αἵματος αἷμ' ἦν λάβη βρότειον ib. 944. 945. δράκοντος αἷμα ib. 1069. ἔρρει αἷμα μυρίων νεκρῶν ib. 1480. αἷματι δεινῷ, αἷματι λυγρῷ ib. 1503. δι' αἵματος ἀμερίῃ ib. 1515. ἐπὶ τραύμασιν αἵματος ib. 1567. αἷμα ἐκ ἐνὸν χροῖ Med. 1175. αἷμα ἔσαζε ib. 1198. θεῶν αἷμα ib. 1257. μίasma φεύγων αἵματος Hip. 35. ἀγνάς χει-
 ρας αἵματος ib. 316. αἵματος ἐλεύ-
 θερον ib. 1450. φάτνας αἷμασιν πε-
 φυρμέναις Al. 499. Περσέως ἀφ' αἵματος ib. 512. δολίῃ ἀφ' αἵματος ib. 641. παιδὸς αἵματος κοινομένην An. 655. αἵματος δῶναι δίκην ib. 1109. αἷμα συγγενές Suppl. 148. et Cenei fr. I. 2. πατρῶν αἷμα Sup. 264. αἵματος φοινίῃ ῥοῦς ib. 690. δν αἷ-

ματι χρανῷ Iph. A. 971. μέλανος αἵματος φυσήματα ib. 1114. ἄχραν-
 τον αἷμα ib. 1574. αἷμα γῇ δωρή-
 σεται Tro. 382. αἷμα τραγοκτόνον Bac. 139. αἷμ' ἐάσης τάξαι Her. 1041. αἵματος ῥοαὶ Hel. 990. ἄμλλα αἵματος ib. 1171. αἵματος ἀπορροαὶ ib. 1603. σαλαγμὸς αἵματος Ion. 1003. προστρόπαιον αἷμα ib. 1260. et Her. F. 1161. καινὸν αἷμα Her. F. 831. αἷμα σύγγονον ib. 1077. φοίνιον αἷμα ib. 1184. αἷμα παιδο-
 φόνον ib. 1201. αἷμα αἵματος πικρὸς δανεισμός El. 857. πατρός αἷμ' ἐτι-
 μωρησάμην Cenei fr. III. 1. πίνων κελαινὸν αἷμα Syl. fr. II. 3. χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1. δι' αἱμάτων Or. 1547. Ph. 1058. et 1300. αἷμασι θύμασί τε Iph. A. 1485. ἐξ αἱ-
 μάτων Iph. T. 73. ἄλλων τραφεῖς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. αἱμάτων ἐχθίστων El. 137. νεοφόνους ἐν αἷμασι ib. 1172.
 Αἱμακτός. ῥανίσι—αἱμακταῖς Iph. T. 644. αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.
 Αἱμάσσειν, vel ττειν. αἱμάξας κόρας Hec. 1117. et Ph. 62. τὰς κόρας αἱμάσσειν Hec. 1171. αἱμάξει δέραν Ph. 1296. πέσσεα δ' αἶα αἱμάξετον ib. 1308. αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. αἱμάσσουσ' (pro εσα) ἄταν Iph. T. 225. ἔχ ἤμασσε βέλος Bac. 760. αἱμάξεις τὰς ψῆδας Ion. 168. σκόπελον ἤμαξαν πέτρας ib. 274. Δίρκης νᾶμα αἱμαχθήσεται Her. F. 573. ἡμάχθη πεσῶν El. 574.
 Αἱματηρός. αἱματηρὸν πέλανον Al. 854. et Iph. T. 300. et in nominat. αἱματηρὸς πέλανος Rh. 430. αἱματη-
 ρὸν φόνον Iph. A. 512. εἰς αἱματηρὸν γάμον Iph. T. 371. τὰν αἱματηρὸν ἄταν Or. 960. δρόσον αἱματηρῶν Iph. T. 443. σὺν αἱματηραῖς σαγόσι Ph. 1424. χέρας αἱματηρὰς An. 502. αἱματηρὸν ξίφος Ph. 628. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 331. αἱματηρὰ τόμια Iph. T. 935. φίλτρα αἱματηρὰ Hel. 1110.
 Αἱματόεις. ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον Hec. 1066. αἱματόεντα σώματα νε-
 κρῶν Tro. 594.
 Αἱματορρύτος. ῥανίσιν αἱματορρύτοις Iph. A. 1515.
 Αἱματοσαγής. σῶμαθ' αἱματοσαγῇ Sup. 812.

Αἱματῦν. αἱμάτω θεᾶς βωμόν Andr. 259. ὄνυχᾶ λευκὸν αἱματῦτε Sup. 77. κρᾶτας αἱματέμενοι Ph. 1156. ῥηματωμένη χεῖρας Bac. 1133.

Αἱματωπός. τὰς αἱματωπὺς κόρας Or. 256. et τὰς αἱματωπὺς θεᾶς An. 979. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. ῥίζας ἐν ὅσσοις αἱματωπὺς Her. F. 933.

Αἱμόρραντος. αἱμορράντων ξείνων Iph. T. 224. αἱμόρραντοι θυσῖαι Al. 132.

Αἱμοταγής. αἱμοταγεῖς κρητῆρες Thea. fr. I. 3.

Αἱμύλος. ἔκ Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος Tel. fr. XIX. 1. αἱμύλον δόρυ Rh. 709. αἱμυλώτατον κρότημα ib. 498.

Αἴμων, filius Creontis. Αἴμονος γάμοι Ph. 951.

Αἴμων, adjunct. λύκε αἴμονι χαλᾷ Hec. 91.

Αἰνεῖν. ἦνεν πέπλος Hec. 1154. ἔκ αἰνέσω ποτὲ Or. 498. et ἔ ποτ' αἰνέσω ib. 519. αἰνῶ τάδε ib. 784. et Med. 908. παύσομαι σ' αἰνῶν Or. 1161. λέκτρον, ᾧ ποτ' ἦνεσας, δὸς ib. 1658. αἰνέσας ταῦθ' Ph. 484. σὲ αἰνῶ ib. 617. αἰνῶ σε τῆς προθυμίας ib. 1677. ἔδ' ἀπὸν ἦνεσ', i. e. ἦνεσα Med. 223. ἦνεσ' (i. e. ἦνεσε) ἀνδρὶ πάντα ib. 1157. αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. αἰνῶ σε ib. 483. et Iph. A. 506. ἐπείπερ ἦνεσεν Hip. 1319. θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 2. ἦνεσάν μοι θεαὶ ib. 12. εἶπερ ἦνεσεν τάδε ib. 528. ἔδ' αἰνέσει με ib. 569. σύ μ' αἰνέσεις ἴσως ib. 1039. αἰνῶ μὲν, αἰνῶ ib. 1096. ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. ταῦταν ἦνεσα βιοτὰν An. 786. αἰνῶ δ', δς κ. τ. λ. Sup. 201. κᾶν θέλωσιν αἰνέσαι ib. 388. τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν ib. 707. σὲ ἦνεσα Iph. A. 655. αἰνῶ, ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν ib. 824. αἰνέμενοι οἱ ἄγαθοὶ τρόπον τινὰ μισῶσι τὸς αἰνῶντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν ib. 979. 980. τὸν ξένον αἰνέσαι προθυμίας ib. 1371. τὸ πρόθυμον ἦνεσα Iph. T. 1023. μὴ αἰνεσῶν λόγους ib. 1073. σοὶ τάδ' ὥς δοκεῖ, αἰνῶ ib. 1486. τί ν' αἰνεῖς; Rh. 708. μὴ κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ ib. 709. μάλιστά σ'—ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. αἰνῶ Φοῖβον ἔκ αἰνῶσα πρὶν Ion. 1609. ἦνεσ', ἔνεκ' κ. τ. λ.

ib. 1614. ἔκ ἂν αἰνέσῃ Her. F. 1412. αἰνῶ τῷδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων El. 396. αἰνεῖν ἀνάγκη ταῦτα ib. 1247. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτ' Antiop. fr. XI. 3. ἡλίου τοξεύματ' αἰνεῖν Bel. fr. XVII. 8. τὴν εὐγένειαν αἰνῶσιν βροτοὶ Thy. fr. I. 2. αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. ἄγαν αἰνέμενος Her. 205. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνεμένης Ion. 621. αἰνεῖσθαι μισῶ Alcmen. fr. IX. 2.

Αἰνιγμα. σοφῆς αἰνιγμα παρθένη Ph. 48. αἰνιγμα Σφιγγὸς ib. 50. παρθένη κόρας αἰνιγμ' ἀσύνετον ib. 1721. αἰνιγμα σαθρὸν Sup. 1064. αἰνιγμα σαφές Tro. 621. τόδ' ἐπ' ἐκείν' αἰνιγμ' Hel. 794. αἰνιγμ' ἀκύσας Ion. 533. καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων Ph. 1056. τὰ κλεῖν' αἰνίγματα ib. 1682. et 1747. δυστόπασ' αἰνίγματα Sup. 138. παρδοῖς αἰνίγμασιν Iph. A. 1147.

Αἰνιγμός. Σφιγγὸς αἰνιγμὸς Ph. 1362. ἐν αἰνιγμοῖσι Rh. 754.

Αἰνίσσασθαι. τί λόγοισιν αἰνίσσεται; Ion. 430. τόδ' ὥς ὑποπτον ἦνίζω Her. F. 1120. γνωρίμως αἰνίζομαι El. 946.

Αἰνόγαμος Hel. 1130.

Αἰνόπαρις Hec. 945.

Αἶνος. αἶνος δυσχερέτερος λόγων Hip. 484. αἶνον τὸν πάρος εὖ σώσομεν Cy. 201. αἶνον ἀξίον φέρει El. 1062. παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1. et Dic. fr. XI. 1. et Melanipp. fr. XVII. 1. ἦν τις αἶνος Dan. fr. VIII. 1.

Αἶολος, nom. propr. filius Hellenis Æol. fr. XXIII. 2.

Αἰόλος, adjunct. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς Ion. 498.

Αἰολόχρως νύξ Pi. fr. II. 4.

Αἰπεινός. Ἰλίου αἰπεινᾷ An. 103. αἰπεινά μοι μαντεῖα Ion. 739.

Αἶπος. πρὸς αἶπος ἔρχεται Al. 509.

Αἶρειν. πόδ' ἔξω δωμάτων αἶροντι Hec. 965. Φρυγῶν ἐς αἶαν αἶροιεν τόλον ib. 1141. σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. πτηνὸν ἄραι σῶμ' Med. 1297. ἄρατέ με δέμας Hip. 198. πρόσφορά μ' αἶρετε ib. 1361. νῖν ὑψηλὸν αἶρει Sup. 555. τὸν εὐτυχῆ ἂν τις αἶρῃ μοῖρα ib. 608. αἶρω χεῖρ' ib. 772. πᾶς τις θάρσος αἶρε Iph. A. 1598. ἐκ τερμάτων νότον ἄρωμεν Iph. T. 117. αἶρουσι particip.) λείαν Rh. 326.

δοσιδ' αἰρέτω χερὶ ib. 451. κῦφον αἶρη βῆμ' Tro. 342. γραῖαν πεσῦσαν ἴρετ' εἰς ὀρθὸν ib. 465. ἐν δεξιᾷ χρῆ —αἶρειν νιν Bac. 942. φῆρας χεῖρα Cy. 417. φῆρας θερμὸν ib. 457. πολλῶ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἶρω Her. 323. ἰσὺν ἦρον Hel. 1628. ποῖ σὸν πόδ' αἶρεις; ib. 1643. πτανὸν πυρίφλεκτον αἶρει Ion. 195. πρόμνηθεν αἶρει μ' ib. 928. ὃ σκῆπτρα ἀρεῖτε Her. F. 255. φῆρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη El. 2. λῶτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω ib. 791. ἦρον κανᾶ ib. 800. ὡς ἦραν χεροῖν ib. 813. αἶρει κακὰ ib. 942. δίσκον φῆρας Aut. fr. III. 17. τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. 2) Med. ἀγγελίας βάρος φραμένα Hec. 107. ἦς ἂν ἄραιτ' (i. e. ἀραιτο) ἀχθος Or. 3. τοκεῦσιν ἡράμην δόρυ Ph. 437. ματὸν ἰκέταν αἰρομένα ib. 1562. σίδηρον ἦρατο Iph. A. 938. αἶρεσθαι φυγὴν Rh. 54. cf. etiam v. 126. αἶρεσθε τύμπανα Bac. 58. αἰρέσθω κλιμάκων προσαμβάσεις ib. 1210. ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀροίμην βάρος Cy. 471. ἐχθρὸν αἶρεσθαι δόρυ Her. 314. νεῖκος ἡράμην ib. 986. cf. etiam fr. inc. XLIII. 2. δυσμένειαν ἡράμην Her. 991. κοινὸς αἰρόμενος πόντος Ion. 199. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἶρεσθ' Her. F. 147. αἶρεσθ' ἔσω τεύχη El. 360. αἰρόμενος ἀγρευμ' ἀνθέων Hyg. fr. V. 3. 3) Pass. αἶρομ' ἔννεχος δαίμασι Hec. 69. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. θυμὸς αἶρεται πρόσω Iph. A. 919. ἀρθεῖσαι δρόμῳ Bac. 747. ἀρθεῖσ' ἀφαντος Hel. 612. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα ib. 1532. πνεύματ' αἶρεται El. 749. πρὸς ὕψος ἡρμένον Fr. inc. XXVI. 1.

Αἰρεῖν. Τροίαν εἶλε Hec. 443. εἶλον Αἰγύπτῳ τέκνα ib. 886. ὃ γάρ ποτ' ἂν σὺ μ' εἶλες ib. 1269. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μή σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἔλῃ ib. 797. φθόγος νιν εἶλε θεόθεν ib. 972. ἐλόντες σκύμνον ἀνοσίῳ πατρὸς ib. 1213. δάμαρθ' ἐλὼν ib. 1229. δόρυ τὸ Καδμείων ἔλῃ Ph. 565. ἦν ἔλῃς γῆν τήνδ' ib. 574. ἐλὼν πάτραν ib. 576. ἐλεῖν δορὶ ib. 762. ἐλεῖν πόλιν ib. 1183. ὃν ἄρτι ἐλὼν ib. 1325. γαῖαν ὁδὰξ ἐλόντες ib. 1432. ἐλεῖν βυλεύματα Med. 372. φ' με νῦν ἐλεῖν

δοκεῖς Hip. 1002. πρὶν αὐτὸν εἶλε διόβολον πλάκτρον Al. 126. σ' ἐν ἀφύκτοισιν εἶλε δεσμοῖς ib. 988. μή μ' ἔλῃς ἡρημένον ib. 1068. τὸ Τροίας εἶλον πέδον An. 11. εἶλέ σ' Ἀρης ib. 106. εἶλε λόγοισι δολίαις ib. 289. Τροίαν ἐλεῖν ib. 369. et Τροίαν εἶλον ib. 543. εἶλὸν νιν αἰχμάλωτον ib. 584. ἐλὼν Τροίαν ib. 628. σὸν εἶλον χερσὶ κάλλιτον δέμας ib. 1279. ἡλπιζον αἰρήσειν πόλιν Sup. 845. ἔκ ἂν κίχῃς μ' ἐλὼν χερὶ ib. 1069. κάλλιτα σέβλ' ἐλὼν Iph. A. 1629. πῶς αὐτὰς εἶλετε; Iph. T. 252. et πῶς νιν εἶλετε; ib. 256. ἐλὼν Ἀχαιῶς Rh. 172. μεγάλα ἐπινοεῖς ἐλεῖν ib. 195. ἔλοι Μενέλαν ib. 257. πολεμῖες ἡρηκεῖναι ib. 330. οἶόν σε βίῃ τέλος εἶλεν; ib. 735. μή μ' ἔρωσ' ἔλοι ἵππων ib. 859. ὣς Ἀρης ἔλοι Tro. 376. ὣς ἔλοι δόρυ ib. 387. μή σ' ἔλῃ πόθῳ ib. 891. αἰρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. δύσγαμον αἶσχος ἐλὼν ib. 1114. ἀπὸ πασσάλων ἐλὼν, scil. κόσμον Her. 698. αἰρεῖ τέτρωρον ἄρμα ib. 859. εἶλέ σ' ἡ Δίκη ib. 941. ὡς ἔλοι γάμον ἐμὸν Hel. 241. λέχεα σέθεν ὡς εἶλε ib. 1129. πολλὰς εἶλ' Ἀχαιῶν ib. 1138. Δαρδάνῳ πόλιν ἐλὼν ib. 1510. cf. etiam El. 5. ἐλὼν δὲ Ion. 828. ὃν ἐν βρόχοις ἐλὼν Her. F. 153. δεύτερον παῖδ' ἐλὼν ib. 994. ἡμῖν τέκν' εἶλες καὶ δάμαρθ' ib. 1380. τεῦχος ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἐλύσα El. 141. ἐκ κανῆ ἐλὼν σφαγίδα ib. 810. μῶν σ' οἶκτος εἶλε ib. 968. Τρωϊκὴν εἶλε χθόνα ib. 1279. μ' ἔρωσ' ἔλοι Dic. fr. I. 1. 2) Med. σὺν σοι κατθανεῖν αἰρήσομαι καὶ ζῆν Or. 307. μὴ δυσσεβεῖς ἔλῃ φίλος ib. 627. τὸ τῷδε κῆδος μᾶλλον εἶλετ', ἢ πατρός ib. 750. ἔπτ' ἄνδρας ἐλῆ Ph. 748. τοῖνδ' ἐλῆ δυοῖν πότμοις τὸν ἕτερον ib. 958. ξυνεργὸν εἰλόμην Med. 396. αὐτὴ τὰδ' εἶλε ib. 605. σκέψαι φόνον, οἶον αἰρῆ ib. 852. καινὸν ἔλοιτο λέχος Al. 466. ἔτοι δικαστὴν σ' εἰλόμην Sup. 252. στρατηγὸν αἰρεῖσθαι ib. 726. ἐλέσθαι μνηστῆρων ἕνα Iph. A. 68. Ἑλένην ἔλωμαι ib. 488. ἀδελφὸν εἰλόμην χεροῖν Iph. T. 373. τὴν ἡδονὴν ὃ λόγους αἰρήσομαι ib. 794. λαφύρων αὐτὸς αἰρήσῃ Rh. 179. πάροιθ' αἰρήσεται τὴν σὴν δύναμιν Her. 57. τὼς ἀμείνονας φίλος ἐλέσθαι ib. 179. κίνδυνον αἰρεῖσθαι

ἀγρώταις—παρέσχε Rh. 287. συλή-
τειραν ἀγρωτῶν Her. F. 377.
Ἀγρῶτες Θῆρες Bac. 564.
Ἀγυιά. εἶδον ἄσεως ἀγυιάς Or. 759.
εὐρυχόρης ἀγυιάς Bac. 87. Ὀλύμπου
χρυσέων θαλάμων παμένα πρὸς
ἀγυιάς Ion. 460. ξεσαὶ ἐπταπύλιν
πόλεως ἀγυιαὶ Her. F. 783.
Ἀγυιάτιδες Θεραπεῖαι Ion. 186.
Ἀγυιεύς, cognomen Apollinis Ph. 634.
Ἀγύμνατος. ἐκ ἀγύμνατος λόγων Bac.
491. ἔδ' ἀγύμνατον πλάνοις ἤξειν
Hel. 540. πόνοισι δ' ἐκ ἀγύμνατος
φρένας Dict. fr. XVI. ἐκ ἀγυμνάσφ
φρενὶ Pir. fr. VI. 1.
Ἀγυρις Ἑλλάνων στρατιάς Iph. A.
753.
Ἀγύρτης. ἀγύρτης, πτωχικὴν ἔχων
τολὴν Rh. 503. εἶρπ' ἀγύρτης τις
λάτρις Rh. 715.
Ἀγχι. ἀγχι τέκνων Ph. 1572.
Ἀγχίαλος. ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν
Iph. A. 169.
Ἀγχίπλες. ἀγχίπλεον πόρον Iph. T.
1325.
Ἀγχισεύειν. τὰν τ' ἀγχισεύσαν γᾶν
Tro. 224.
Ἀγχισος. τὸν γένει ἀγχισον πατρός
Tro. 48.
Ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426.
Ἀγχόνειος βρόχος Hel. 692.
Ἀγχόνη. ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀγχόνας Ph.
335. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης Hip.
802. δέσποιναν εἶργυσ' ἀγχόνης, κά-
μνω An. 817. ταῦτ' ἐχὶ δεινῆς ἀγχόνης
ἔτ' ἄξια Bacch. 246. καὶ τὰδ' ἀγχόνης
πέλας Her. 247. ἀσχήμονες μὲν
ἀγχόναί Hel. 306. δεῖν δ' ἀγχονῶν
τε Fr. inc. LXV. 2. ἐν ἀγχόναίς
δέσποινα Hip. 777. ἐν ἀγχόναίς θά-
νατον ἔλαβεν Hel. 201. ἀγχόναισιν
ἔξελεῖν Her. F. 154. δ καὶ σίδηρον
ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26.
Ἀγχύτατα. ἀγχύτατα θεῶν ἐζόμεναι
Pelei fr. II.
Ἀγώγιμος. τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώ-
γιμον βάρος Cy. 384.
Ἀγωγός. δακρύων ἀγωγός Tro. 1131.
χοάς με νεκρῶν ἀγωγός Hec. 536.
Ἀγών. παρέστηκ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας
Hec. 229. ἀγὼν φόνιος Or. 333. vid.
etiam vers. 491. 845. 859. 876. 1124.
1223. 1244. 1292. 1342. et 1537.
ἄδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 266. vid. etiam

vers. 591. 787. 867. 937. 1059. 1239.
1340. et 1372. ἀγὼν μέγιστος Med.
235. ἀγὼν εὐψυχίας Med. 403. ἀγὼν
μέγας Hip. 496. ἀγῶνα πρῶτον ἂν
δράμοιμ' ἐγὼ Al. 492. vid. etiam vers.
507. 651. 1029. 1105. et 1144. εἰς
ἀγῶν' ἔρχη λόγων An. 233. vid. etiam
vers. 328. et 726. ἀγὼν δ' ἄλλος
ἔρχεται Sup. 71. conf. etiam vers. 317.
427. 665. 706. 754. et 814. ἀγὼν
μέγιστος Iph. A. 1003. vid. etiam v.
1096. et 1254. μέγας ἀγὼν μεγάλα
δ' ἐπινοεῖς ἐλεῖν Rh. 195. conf. etiam
v. 820. εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 973.
πρὸς τόνδ' ἀγὼν τις ἄρα τῷδε τῷ λόγῳ
Her. 117. vid. etiam v. 162. 347. et
992. ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιόμεθα Hel.
849. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρε-
τῆς; Ion. 863. vid. etiam v. 939. τὸν
Ἡρακλῆος καλλίνικον ἀγῶν' Her. F.
789. vid. etiam vers. 1189. κραυγὴν
ἀγῶνος τῷδε El. 695. πῶς ἀγῶνος
ἤκομεν; El. 751. vid. etiam v. 884.
δισσῶν λόγων ἀγῶνα Antiope. fr.
XXVIII. καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναν-
τίον Fr. inc. XVI. 2. vid. etiam v. 6.
πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι
Ph. 1487. ἔτ' εἰς ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ
νυμφίοις Med. 366. ἀγῶνας Ἑλλη-
νικῆς Hip. 1016. δεινὸς ἀγῶνας δρα-
μεῖν Iph. A. 1456. μητροκτόνης τ'
ἀγῶνας Tro. 363. τοιγάρ σ' ἀγῶνες
ἀναμένουσιν Bac. 962. ἀγῶνας ἐντὸς
δόμων Hel. 339. ξιφηφόρων ἐς ἀγῶ-
νων ἄμιλλαν Her. F. 812.
Ἀγωνία. πολεμίων ἀγωνία Hec. 314.
δοριπετῆς ἀγωνία Tro. 1003. ἔδ' ἀν-
δροκμήτας προσφέρων ἀγωνίας Sup.
525.
Ἀγωνίζεσθαι. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγω-
νιόμεθα; Or. 1124. vid. etiam Alc.
651. Sup. 427. Her. 992. Hel. 849.
et Ion. 939. quibus locis dictio ἀγῶνα
ἀγωνίζεσθαι recurrit, et ultimo qui-
dem loco (Ion. 939.) in pass. ἀγῶνα
δεινὸν ἡγωνίσμεθα. φέγγος ἡγωνι-
ζόμεν—Hip. 1023. τόνδ' ἀγωνιῇ φό-
νον An. 336. τῶν μὲν ἡγωνισμένων
σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τάναντία
Sup. 465. ἴν' οἱ θανόντες ἡγωνίσαντο
Sup. 637. ἐνθ' ἄρματ' ἡγωνίζεθ', οἱ
τ' ἐπεμβάται Sup. 685. δυοῖν γερόντοι
ἐ καλῶς ἀγωνιῇ Her. 653. μῶν τι
κεδνὸν ἡγωνίζετο; Her. 795.

- 'Αγώνισμα. ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπῳ Ph. 1364. πικρὸν δὲ χ' ἤδὺν τὰ γώνισμά μοι El. 987.
- 'Αγωνιστής. οἷδ' ἀγωνισαὶ πικροὶ Ion. 1257.
- 'Αδακρυς. ἐκ ἂν δυναίμην ἀδακρυς εἶναι Al. 1050. ἀδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 861.
- 'Αδάκρυτος. ἀλγέων ἀδάκρυτος Tro. 603. τέκνον, ἐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύη Ion. 1458. ἑδέποτ' ἀδάκρυτος, ἀτένακτος ἡμέρα μ' ἐπισχήσει Hec. 690.
- 'Αδάμας. πέτρας τὸ λῆμα κᾷδάμαντος ἔχομεν Cy. 592.
- 'Αδάματος. ἀδάμασον πέσημα Ph. 643.
- 'Αδαπάνως. διὰ τόμα πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας Or. 1176.
- 'Αιδας. vid. 'Αιδης.
- 'Αδείμαντος. ἀδειμάντῳ ποδὶ Rh. 697.
- 'Αιδειν. ὁ μὲν γὰρ ἦδε Al. 764. ᾄδει δὲ παρὰ κλαίῃσι συνναύταις ἐμοῖς ἄμυσ' Cy. 424. ἐγὼ μὲν ἔν ᾄδοιμι Antio. fr. VI. 1.
- 'Αδελφεά. οἰκτρὰν λιπὼν ἀδελφεὰν El. 134.
- 'Αδελφή. κλαίῃσ' ἀδελφὴν Or. 61. vid. etiam v. 78. 117. 122. 613. et 662. et sic sæpissime hæc vox occurrit; quæ loca omnia notare ob vocis frequentiam nil attinet. ἡ δὲ μωρία μάλισ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας Fr. inc. VII. ἦδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ, δμῶις, ἄγκυρα, τέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. παρθένος ἀδελφὰς Ph. 619.
- 'Αδελφός. ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμνηνότα Or. 135. vid. etiam v. 863. et 880. ἢ μητέρ', ἐκ ἀδελφὸν, ἑδὲ συγγενῇ, μεθορμίσασθαι Med. 257. κόρη τ' ἀδελφῷ, scil. μίγνυται Ap. 175. γενεὴ δὲ τοῖσδε συγγενῆς, γενεὴ φίλος, πατήρ, ἀδελφός, δεσπότης Her. 231. ἀδελφῷ ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. τῷδ' ἀδελφῷ, hi duo, frater et soror Hec. 896. παῖδάς τ' ἀδελφὰς ἔτεκον Ph. 1604. παραχὴ γ' ἀδελφῶν τις Iph. A. 508. χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Fragm. incert. XCII.
- 'Αδελφός, adjunct. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222.
- 'Αδεσμος. δεσμὸν δ' ἀδεσμον Suppl. 32.
- 'Αδηλος. χροῖα ἀδήλῳ Or. 1318. τόδε ἔστιν ἀδηλον Med. 1104. ἀδήλοισι φαρμάκοις Med. 1201.
- 'Αδημονεῖν. ἀδημονεῖντα συμφοραῖς Fr. inc. LXXXI. 3.
- 'Αδην. ὥς ἄδην πόνους παρείχες Hel. 626. νῦν πημάτων ἄδην ἔχω Ion. 975.
- 'Αιδης. ἴν' ᾄδης ᾄκισται Hec. 2. vid. etiam v. 368. 418. et 1076. ᾄδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. vid. etiam v. 1522. et 1584. μὰ τὰς παρ' ᾄδην νερτέρως ἀλάστορας Med. 1059. ἦτις εἰς ᾄδου δόμους οἶχῃ Med. 1234. ἀνεφυγμένας πύλας ᾄδου Hip. 57. vid. etiam v. 829. 895. 1047. 1366. et 1388. ᾄδην τὸν παραντίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. vid. etiam v. 25. 74. 360. et sæpius in hoc dramate. τείχω πρὸς ᾄδην Ap. 415. ᾄδου μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους Sup. 773. κοινὸν ἐς ᾄδην Sup. 797. ᾄδης νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσει Iph. A. 461. ᾄδην ἐγγὺς ὄντα Iph. T. 486. πολλὰ εἰς ᾄδου μολῶν Rhcs. 915. ζῶν εἰς' ἐς ᾄδου Tro. 442. vid. etiam v. 445. 463. et 586. τῷ Θεοσυγεῖ ᾄδου μαγείρῳ Cy. 396. Ταινάρῳ διὰ τόμα βέβηκ' ἐς ᾄδου Her. F. 24. καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾄδου πάλιν; Her. F. 297. vid. etiam v. 453. et 484. ᾄδης διακρινεῖ πρότερον Cress. fr. 1. ἔστιν μὲν ᾄδης, scil. Venus Fr. inc. CXLV. 3. 2) Forma Dor. ᾄδας. χθόνιον παρ' ᾄδαν Al. 237. πτερωτὸς ᾄδας Al. 262. et πλησίον ᾄδας v. 269.
- 'Αδικεῖν. ἀδικεῖσά θ' ἡμῶν ἑδὲν ἦττον εὐρέθη Hec. 270. σέ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ἀδικῶ; Or. 645. εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν Ph. 527. 528. ἀδικεῖν κελεύεις μ' Ph. 933. ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν Ph. 965. οἱ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τί μ' ἠδίκηκας; Med. 309. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων Med. 692. μὴ δ' ἀδικεῖν πειρωμένοις Hip. 997. ἀδικεῖς αὖ Al. 31. τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; Al. 692. ἀλλ' οἱ μένοντες τὰς ἀπόντας ἠδίκων Sup. 152. ἑδὲν ἠδίκηκότα Sup. 228. ἀδικεῖν τοιαῦθ' Sup. 557. τίς ἀδικεῖ σε; Iph. A. 382. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοίης ἐμέ; Iph. T. 750. ἅπας στρατὸς κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκηκας Tro. 902. ἡμᾶς ἀδικῶν Bac. 518. ἀδικοίημεν ἂν, εἰ μὴ ἀποδώσω Hel. 1016. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθείας πάρος σπεύδοντες, ἀδικεῖτ' Ion. 449. τὸν πρῶτον ἀδίκησαντά σ'

ἀποτίνω θεὸν Ion. 972. ἐμὲ πατρὸς
ἡδίκεις λέχη El. 920. ἀδικεῖν μηθεὶς
θελέτω El. 1354. ὁμολογῶ δέ σε
ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 2. δοκῇ αὐτὸς
ἡδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. ὁ μὴ ἀδικῶν,
ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βύλε-
ται Fr. inc. Bar. 28. 1. 2. ἔδεν ἀδικεῖν
εἰόκασιν Epist. I. 16. τύτοις γε ἂν
ἀδικήσαις Epist. V. p. 503. 18. vid.
etiam p. 504. 41. 2) Med. παρ' ἡμῶν
ἔδεν ἀδικήσῃ (pro pass. ἀδικηθῆσῃ)
Iph. A. 1437. 3) Pass. τῷ δ' ἐ-
πάρεισι (scil. οἱ θεοὶ) μᾶλλον ἡδικη-
μένῳ Or. 583. πρὸς ἀνδρὺς ἡδικημένη
Med. 26. et ita ἀδικημένη πρὸς ἀνδρὸς
An. 674. ἔδεν ἡδικημένος Med. 221.
et El. 915. ἐς εὐνὴν ἡδικημένη Med.
265. καὶ γὰρ ἡδικημένοι σιγησόμεσθα
Med. 314. εὐνάς θυγατέρ' ἡδικημένην
An. 350. μὴ ἴδικημένοις τολμηρὸν
εἶναι Sup. 304. χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν
ἡδικημένοις Iph. A. 79. ὦ δέσποτ',
ἀδικώμεθα Iph. A. 314. τίν' ἡδίκησαι;
Iph. A. 1138. πατρίδος ἡδικημένης
Iph. Aul. 1388. τότε ἡδικήθη πρῶτον
Hec. 970. ὅστις ἡδικεῖτ' Ion. 1317.
καίπερ ἡδικημένη, ἐκ ἡγριώμην El.
1030.

Ἀδίκημα. ἀδίκημά τῃ γυναικὸς ἐγέ-
νόμην ἴσως Ion. 325. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ'
ἐκ ἀκύνιον Aug. fr. VIII. 2. δοκεῖτε
πηδᾶν τὰδίκηματ' εἰς θεῶς πτεροῖσι Me-
lan. fr. III. 1.

Ἀδικία. Φοίβη δ' ἀδικίαν δεῖ κατηγορεῖν
Or. 28. ἀδικίαν ἰώμενος Or. 649.
ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. ἀδικία
γε σῇ Ph. 611. τὸ δ' ἦσσαν ἀδικία
νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἀνδρὸς ἀδικίαν
αἰσχύνεται Ion. 341. ἡ γὰρ τυραννὶς
ἀδικίας μήτηρ ἔφν Fr. inc. XLV.
τῶν κρατάντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion.
254. ναὶς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε
Ion. 447.

Ἀδικος. ἀδικος ἀδικα τότε ἄρ' ἔλακεν
Or. 162. ἀδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 265.
ἀδικος λόγος Ph. 474. ὅστις ἀδικος
ὦν σοφὸς λέγειν πέφυκε Med. 580.
ἔδεις ἀδικος ἔστι μοι φίλος Hip. 614.
πατρὸς ἐξ ἀδίκῃ χρησιμοῖς ἀδίκους
διελυμάνθη Hip. 1349. 1350. φο-
νεύουσα τὸν ἀδικον Bac. 993. et 1013.
ἀδικος ἀδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ Bac.
1040. ὦ ἰσχυρὸς ἀδικος Cy. 557.
ἐατέος δ' ὁ πλεῖστός ἐστ' ἀδικός τις ὦν
Hel. 911. ἀδικον ἀροτον ἀνδρῶν

Ion. 1035. ὄλβος ἂ
ἔτε πλεῖστος ποτὲ βέβαιον
IX. 3. ἐξὲ τῶν ἄλλων
ἀδικον Fr. inc. II. 3
παραίρων φρονήματος
τὸς ἀδίκους βωμὸν ἔχῃ
1314. θεοὶ, θεοὶ, τῶν
etc. Hec. F. 772. τῶν
λόντες El. 878. ἀδίκῳ
VI. 4. ἀδικος ἡ θεός,
Ph. 535. ἀδίκῳ γυν-
αὶ ἐστ' ἀδικος, εἰμὶ δυσκ-
ίαχὴ σῇ—ἀδικος Hel.
λευθὸν ἄθεον, ἀδικον
δύνασιν ἀδικον ἐφέλω
χάριτας πονηρὰς καὶ
Hel. 908. εἰς ἀδίκους
Fr. inc. CLIII. 3. λα-
τι Or. 646. νῦν δέ
ἀδικον κτῆμα Iph. A.
τῷτ' ἔστ' ἐμὸν Hel. 2
πλεῖστος Alex. fr. XIV.
καὶ δίκαι' ὠρισμένοι ἱ-
δύνασθαι τὰδίκ' εὖ λέ-
1191. ἀδिका πεπονθῶ
ita ἀδिका παθῶσα Mei-
ἔπασχεν ἐξ ἐμῶ Ion.
αὐχῶν τὰδίκ' εὖ περιτελ-
πάρεδρος, ἡ ξυνεργός
Hip. 676. ἡ φρονῶσα
930. σώματα ἀδिका ἱ-
γνύναι Sup. 224. συ-
Ion. 833. χρὴ μηκέθ'
εἰ τὰδίκ' ἔσται τῆς δίκη
584. τρατεύσας ἀδικ-
ἐκ ἔστι τὰ τῶν θεῶν ἱ-
III. 1.

Ἀδίκως. ἀδίκως ἀθροίσα
647. διὰ σὲ πάσχω τὰ
1228. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἂ
450. μήτηρ ὄλωλε—ἀδίκ-
ἀδίκως μήτηρ πάντων ν.
fr. VII. 6. ἀδίκως μὴ
Er. fr. II. 11.

Ἀδιψος. τέγξας ἀδιψ-
571.

Ἀδμήτειος. ὦ δώματ' Ἀ-

Ἀδόκητος. ἀδόκητον ἔχ-
νοισ Hel. 663. ἀδόκη-
1448. τῶν δ' ἀδοκῆ-
θεός Med. 1418. Al. 11
Bac. 1389. et Hel. 1
ἀδοκῆτων Iph. T. 896.
ἔχρη Herc. F. 92. ἀδ-
aliter positum: μόλις

- κἀδόκητα Ph. 318. ἀδόκητ' εὐτυ-
χησάντων δόμων Er. fr. II. 31.
'Αδόκιμος. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tro.
497.
'Αδόκως. συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως
Tro. 786.
'Αδολος. ἀδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα
Fr. inc. Bar. 28. 7. συντηχθεὶς αὐ-
ραις ἀδόλοις Sup. 1029.
'Αδονά, dor. pro ἡδονή. πολυέλικτον
ἀδονάν Ph. 319. παιδοποιὸν ἀδονάν
Ph. 340. μείλινον ἀδονάν Iph. A.
234. ἀναγε πολύδακρυν ἀδονάν El.
126.
'Αδοξεῖν. λόγος ἔκ τ' ἀδοξόντων ἰὼν
Hec. 294.
'Αδοξία. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἢ τ'
ἀδοξία,—ἢ τ' ἀτιμία βίῃ Er. fr. II.
16. σὺν ἀδοξίᾳ τινὶ ἡμετέρᾳ Epist.
V.
'Αδελος. ἀκλητ' ἀδελὰ δώμαθ' ἐσίας
λιπὼν An. 594.
'Αδράτεια. 'Αδράτεια, ἃ Διὸς παῖς
Rhes. 342. σὺν δ' 'Αδρατεῖᾳ λέγω
Rh. 468.
'Αδριηνός. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα
τᾶς 'Αδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736.
'Αδύνατος. σκιᾷ γὰρ ἀντίτοιχος ὧς
φωνὴν ἔχεις, ἀδύνατος Androm. 747.
ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι
πόλιν Iph. A. 369. ἀδύνατοι προσ-
ωφελεῖν Her. F. 56. τῶν ἀδυνάτων
ὑπο μισησόμεσθα Ion. 596. ἀδύνατον
αὐτὸ τῆτο Or. 664. ἀδύνατον εἶπας
Hel. 1049. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτε-
ρεῖν ἢ ῥύδιον Iph. A. 1370. τὸ
τολμᾶν ἀδύνατ', ἀνδρὸς ἢ σοφῆ Hel.
817. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν Her. F.
318. ἀδύνατ', ἀδύνατά μοι Her. F.
1058.
'Αδύς, dor. pro ἡδύς. ἀδισος (scil. ὁ
ὑπνος) ἔβα βλεφάροισι πρὸς αὔς Rh.
555.
'Αδυτον. ἀδύτων ἐκ μέσων An. 1148.
πρόσθεν ἀδύτων ἑκταθεὶς Iph. T. 973.
ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς Iph. T. 1155.
Θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων Iph. T. 1256.
ἀδύτων ἐξιόντι Ion. 662. Πανὸς
ἀδυτα Ion. 938. ἐντὸς ἀδύτων τῶνδε
Ion. 1309.
'Αδυτος. ἀδύτων ἐπιβάς κτεάνων An.
1035.
'Αδώρητος. ἔδ' ἀδώρητος φίλων Hec.
42.

- Αεθλον. ὅτ' ἔδέν ἀεθλον ὅτε τοῦ
ἑσθλοῖσιν ἦν,—Sis. fr. I. 3.
'Αεὶ. ἀνθρώποις αἰεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ἔδεν
ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 595. e
χρηστὸς ἐτ' αἰεὶ v. 598. τὰς κακὰς δρᾶ-
πανταχῶ κακῶς αἰεὶ Hec. 845. χρηστῶ
ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων Hec.
1239. τὸν ὁμόθεν τιμᾶν αἰεὶ Or. 486.
χρηστὰ βυλεύουσ' αἰεὶ Or. 771. ἐπὶ τῷ
εὐτυχῇ πηδῶσ' αἰεὶ κήρυκες Or. 894.
αἰεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. τὰς κακὰς
κτείνων αἰεὶ Or. 1590. τὸν αἰεὶ χρόνον
Ph. 1521. ἀπαις δεῦρ' αἰεὶ τείνει
βίον; Med. 670. ὅ, τι καλὸν, φίλον
αἰεὶ Bac. 879. et 899. βέβαιον ἔδεν
τῆς αἰεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. πειρά-
σομαι παρθένος μένειν αἰεὶ Hel. 1014.
ὀφείλω ἔκ αἰεὶ πράσσειν κακῶς Hel.
1464. etc. Formas hujus vocis poë-
ticas, αἰεὶ et αἰέν, vid. suis locis.
'Αεῖδειν. ἔπεςθ' αἰέδοντες Hip. 58.
ἔλεγον οἶτον αἰεῖδεις Iph. T. 1091.
Φοῖβος—αἰέδων Iph. T. 1130. καινῶν
ὑμνων αἰεσον ἐν δακρύοις ῥῖδαν Tro.
513. τὸν 'Ιλιάδων αἰέδουσα δακρυόεντι
πόνον Hel. 1121. αἰέδουσ' Ἑλλησπο-
βοᾶς Ion. 92. αἰέδεθ' ὑμνοῖς ἀμέτεροι
λέχεα Ion. 1091. ἔτι τὰν Ἡρακλέους
καλλίνικον αἰέσω Her. F. 681. τοῖς
αὐτ' αἰεide Antior. fr. XXXIII. 9.
αἰέδοιμι τεφάνοις κᾶρα πολὺν τεφανώ-
σας Er. fr. VI. 3. Αἰθέρα καὶ Γαῖαν
αἰέδω Fr. inc. CLXXIV. σὲ δ' αἰέσο-
μαι, ὦ Κλεινίῃ παῖ Epig. III. 1.
'Αεικέλιος. δέμας αἰκελίον An. 131.
'Αείμνητος. κλέος αἰέμνητον Iph. A.
1531.
'Αείρειν. αἰεράτῃ με δέμας Hec. 63.
ὄτρυν' ἔγχος αἰερείν Rh. 25. ἀγάλλ-
ματ' αἰερε κρατὶ El. 873. αἰερομένα
παννύχῃ σελάνας Alcest. 452. πῶς δ'
εἰς πέρας αἰερθῶ; An. 849. βάσομα-
τ' ἐς αἰθέρα πολὺν αἰερεῖς Fr. inc.
CLIV. 3.
'Αέλιος, dor. et poët. pro ἥλιος. εἰς αὐγὰν
αἰελοῖο δεῖξαι Or. 820. βολαῖς αἰελοῖο
Ph. 173. ὃ λιπαροζώνῃ θύγατερ
αἰελοῖ Ph. 180. ἐς ἄρματα λεύσσω
αἰελοῖ Ph. 1556. παμφαῆς ἀκτὶς αἰελοῖ
Med. 1252. φέγγος αἰελοῖ Hip. 850.
Iph. A. 1282. et El. 729. ἀμφὶ αἰελοῖ
κνεφαίαν ἱππύσασιν Al. 595. πῦρ
τεθρίππων τῶν αἰελοῖ Iph. A. 159.
ἄρά μοι αἰελοῖον λεύσσει; Tro. 269.

- πότερα δέρεται φάος, τέθριππά τ'
 αέλιω Hel. 349. ρέθος αελίφ δείξον
 Her. F. 1204. φαέθων κύκλος αελίοιο
 El. 465. Θερμὰν αελίω χρυσωπὸν ἔδραν
 El. 739.
- *Αελλα. ὠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac. 871.
 λαμπρῶν ἄτρων ὑπ' ἀέλλαισιν Hel.
 1514.
- *Αελλόπους. μετὰ κυρᾶν δ' ἀελλόποδες
 Hel. 1330.
- *Αελπος. ἦκεις ἀελπος Hel. 789.
 ἀελπος σωτηρία Or. 1173. τήνδ'
 ἀελπον ἡμέραν Sup. 731. et ita εἶπερ
 ὄψομαι τὰν ἀελπον ἡμέραν v. 784.
 ἀελπον ὄψιν Her. 930. ὁρῶ δ' ἀελ-
 πτον φάσμ' Or. 877. et ita ἀελπον
 εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος φάσμ' Iph. A.
 1585. ἀελπον πρᾶγμα Med. 225.
 ἀελπον εὖρημα Ion. 1441. μηδεὶς
 δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ ἀελπον
 εἶναι Ion. 1511. τὸ θεῖον ὡς ἀελπον
 ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1.
 ἀελπον εἶδεν Hyr. fr. VIII. ἴσως
 ἀελπτα πέμψω Iph. T. 638. ἀελπτα
 λέγεις Hel. 591. πολλὰ τοῖς θεοῖς
 κῆκ τῶν ἀέλπτων εὖπορ' ἀνθρώποις
 πέλει Alcmen. fr. XI. 2. ὁρᾶς δ'
 ἀέλπτων μυρίων ἀνατροφάς Bel. fr.
 XXI. 1. ἐκ τῶν ἀέλπτων χάρις μεῖζων
 Oed. fr. XIV. ἀελπτα adverbialiter
 positum: μόλις φανείς ἀελπτα κῆδό-
 κητα ματρός ὠλέναις Ph. 318.
- *Αέλπτως. πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι
 θεοί Med. 1416. Al. 1163. An. 1286.
 Bac. 1387. et Hel. 1705. κοινὸν τόδ'
 ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως
 Hip. 1463. ἔχω σ' ἀέλπτως Al. 1137.
 vid. etiam El. 579.
- *Αέναος. περὶ αενάφ ρεύματι Pir. fr.
 III. 1.
- *Αένναος. αεννάων ποταμῶν δίνας Ion.
 1083. τὰν αένναον παγὰν ἐκπροῖεῖσαι
 Ion. 118. ὦ Διὸς αένναον κράτος Or.
 1299.
- *Αέξειν. βύταν φόνον Ἑλλάς ἀέξει δὴ
 Hip. 537.
- *Αέριος. αέριον σκότον Ph. 1530. αέριον
 ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. χθονίων
 τ' αερίων τε παιδεύματα Aiol. fr. IX.
 4.
- *Αζεσθαι. πρὸ τέττε λέγειν ἔχ ἄζομαι
 Al. 327. δυσφημεῖν ἄζομαι θεῶν Her.
 600.
- *Αζηλος. ἀζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κῆκ εὐδαί-
 μονα Iph. T. 619. &
 Iph. T. 650.
- *Αζήμιος. ἐχθρὸς με
 ἀζημίως Med. 1050.
 El. 295.
- *Αζημίως. ἔχειν δυνάμ
 ἀζημίως Fr. inc. Bai
- *Αζυξ. χάριν ἄζυγος
 Tro. 536. εὐνῆς ἄζυγ
 673. ὄντες ἄζυγες γὰ
 ἄζυγα λέκτρων Hip.
 γες γάμων Hip. 14.
 κᾶζυγες Bac. 693.
- *Αηδής. μισθὸν ἐκ ἀη
 ἀναπράσσεσθαι Epist
- *Αηδόνιος πέτρα Ion. 1
- *Αηδονίς Rh. 550.
- *Αηδών. ἀηδόνος τόμα 1
 δακρυόεσσαν Hel. 111
 Pal. fr. VII. 4.
- *Αηθία. εἰς ἀηθίαν πί
- *Αήρ. ἀέρι ποτᾶται Or.
 κέλευσμα σῶν ἀέρι q
 Sup. 1155. ἀέρι δ' ἰ
 δι' αέρος εἶδε ποτανοὶ
 1494. ἅπας ἀήρ αἰε
 Inc. XXXVII. 1.
- *Αησις. ψυχρὰν ἀησιν
- *Αθάμας, Aëoli filius
3. δόμους Ἀθάμαντος
- *Αθάνα. Ἀθάνας Ἴλι
 1008. σὺν Ἀθάνα κ
 inc. CCXV.
- *Αθανάτας θεῶ χορὸς
- *Αθάνατος. ἀθάνατον
 An. 1257. γνώμην ἔ
 ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπ
 παρά τ' ἀθανάτοις κ
 Iph. T. 1492. κήπ
 Ion. 116. & θνατοῖς
 Ion. 133. ἐκ τ' ἀνθρώ
 των Ion. 878. ἀθάνα
 εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac
 ἔχειν ἀθάνατον Phi.
 φύσεως κόσμον ἀγήρα
 5. πυρὸς ἐξ ἀθανάτε
 νατον ἄλγος Hel. 99
- *Αθαπτος. νέκυς ἀθα
 τὸν τῷδε νεκρὸν ἐκ ἀ.
 Tro. 733. φθίμενος
 Tro. 1084. πόσιν ἀθ
 et 1239.
- *Αθεμις. γάμους Κύπρι
 1093.

ἄθεος. ἄθεός γ', ἄνομος, ἀχαρίς ὁ
 φθόνος An. 492. φονεύουσα τὸν ἄθεον
 Bac. 993. et 1013. κακὴν γυναῖκα
 καὶ θεον κατακτανὼν Or. 923. ἰαχὴ σὴ
 ἄθεος Hel. 1163. βίω κέλευθον ἄθεον,
 ἄδικον Her. F. 433. ἄθεον, ἱκεσίαν
 μεθεῖναι πόλει ξένων Her. 108.
 Ἄθροστος θέα Iph. A. 232.
 Ἀθήναζε Epist. III. et
 Ἀθήναζεν Epist. I. et II.
 Ἀθικτος. ἐνός ἄθικτος Hip. 1002.
 ἄθικτον εὐνήν Hel. 801. λέκτρων
 ἄθικτων Hip. 652. ἄθικτοῖς πέπλοις
 Iph. T. 799.
 Ἀθλεῖν. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup.
 317.
 Ἀθλητής. ἀγῶνα τιθέντας ἀθληταῖσιν
 Al. 1030. ἔδεν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν
 γένος Aut. fr. III. 2.
 Ἀθλιος. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83.
 οἵπερ καὶ μ' ἔθηκαν ἄθλιον Or. 1166.
 ἄθλιος καὶ κεῖνος ἦν Ph. 421. ἐξέπνευσαν
 ἄθλιον βίον Ph. 1463. ὥς μ' ἔφυσας
 ἄθλιον καὶ τλήμον' Ph. 1589. ὦ φίλα
 πεσῆματ' ἄθλι' ἀθλίῳ πατρός Ph. 1695.
 ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786.
 τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς
 Hip. 1261. ὁρᾷς με, ὥς ἔχω, τὸν
 ἄθλιον; Hip. 1395. τῆμῳ γ' εἵνεκ'
 ἀθλίῳ βίῳ An. 409. ἔρημος ἀθλίῳ
 πατρός Sup. 1131. ἄθλιος ἐγὼ Iph.
 A. 472. ἔτ' ἄθλιός γε κῆδαμῶ, καὶ
 πανταχῶ Iph. T. 568. τὸν ἄθλιον
 Ἀγαμέμνον' Iph. T. 663. ἄθλιον
 μόρον Bac. 337. πλανήτην εἶχετ'
 ἄθλιον βίον Her. 878. ὁμαρτεῖτ'
 ἀθλίῳ μητρός ποδὶ Her. F. 336.
 ἀθλίῳ κυνός Her. F. 1386. ἄθλιον
 τύμβον πατρός El. 519. τοῖν ἀθλίῳιν
 τοῖνδ' Or. 121. ἀθλίῳν γάμων Hel.
 674. ὁρῶ—ἀθλίῳς CEnom. fr. II. 4.
 ἀθλία γυνή Hec. 417. ἀθλίας τύχης
 Hec. 425. πρόσσοψις ἀθλία Or. 950. τὴν
 τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' Or. 1564.
 εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622.
 θηροῖν ἄθλιον βορὰν Ph. 1597. ποδα-
 γός ἀθλία Ph. 1707. λιπόντες ἀθλίαν
 ἐμέ Med. 1022. γυναικὸς ἀθλίῳ τύχας
 Al. 1041. ἀθλίαν ἐφολκίδα An. 199.
 λαχῶσά γ' ἀθλία—καθίσταμαι An.
 385. μόχθον ἀθλίας Sup. 922. ἔκλυον
 ἔσαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. μ' ἀθλίαν
 Iph. A. 1026. τὴν ἀθλίαν τήνδ' Ἴτρο.
 36. μητέρ' ἀθλίαν λιπὼν Tro. 736.

ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἀθλῖαι γρά-
 γυναικες Hec. 322. γενόμεθ' ἀθλί-
 γε Ph. 1708. γυναιξὶν ἀθλίαις πρ-
 ωφελήσων Sup. 326. συμφορὰς
 θλίας Hel. 490. τάφῳ ἀθλίῳς ἔδ-
 Hel. 803. ἀθλίῳς ἐν συμφοραῖς H.
 1180. ἀθλίῳς κλοπᾶς Her. F. 1180.
 ἀθλίῳ τόματος Or. 219. ἄθλιον κ-
 Or. 225. et Her. F. 1198. χεῖ-
 ἄθλιον βάρος Al. 202. et ἄθλιον βά-
 Πενθέως Bac. 1214. ἄθλιον δέ-
 Tro. 772. τὸ ἄθλιον κεῖν' Hel. 10-
 ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον Her. F. 3-
 εἰληθεῖσαν ἀθλίῳς κακοῖς Or. 358.
 ἐν οἷς κείμεθ' ἀθλίῳς κακοῖς
 1633. θριγκὸς ἀθλίῳν κακῶν T.
 489. τέκνα ἀθλία Her. F. 10-
 ἀθλί' ἐρμηνεύματα Her. 1137. ἀθλί-
 προσφθεγμάτων El. 1174. ἄλλον
 θλιώτερον Sup. 1076. θνητῶν ὁ-
 ἀθλιώτερος Her. F. 1015. οἶκος
 θλιώτερος El. 1175. ἀθλιώτεροι
 φαυλότητος Pol. fr. III. 1. τίς ἤρ-
 ἐγένετ' ἀθλιωτέρα; Hel. 600. ἀθ-
 ωτάτῳ πατρί Ph. 1673. ἀθλιώτα-
 βροτῶν Hel. 810. et Antig. fr. I.
 πασῶν ἀθλιωτάτην Hec. 423. ἀθ-
 τάτῃ βροτῶν Hec. 811. ᾧ ξυν-
 ἀθλιωτάτῃ Ph. 1689. ἀθλιωτάτῃ γ-
 Med. 818. ἀθλιώτατον φυτὸν M.
 231.
 Ἀθλίως. ἀθλίως πεπραγότας Or.
 et ἀθλίως πεπραγότα Her. F. 7-
 μάλ' ἀθλίως ἔχομεν Or. 295. ἀθλί-
 πράσσειν εὐτυχῆς μολῶν Or. 4-
 σ' ἔκειρεν ἀθλίως τεῖχη πατρῶα T.
 1173. ἀθλίως ἐμοὶ Hel. 915. ἀθλί-
 ἔχονθ' ὁρῶ Hel. 1300. τὴν ἀθλί-
 σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 12-
 ἀθλίως μὲν Her. F. 1365. ὥς ἀθλί-
 πέπραγμα Her. F. 1375. ἀθλίως
 τέον Her. F. 1385.
 Ἀθλον. ἀθλον Ἑλλησιν δορὸς Hel.
 ταθλα δεινὰ Ph. 1268. ἀθλα κοττά-
 CEnoi fr. VIII. 3. ψυχὴν ἀθλα τε-
 μένην Fr. inc. XVI. 7.
 Ἀθλος. ἀθλος πικρὸς Her. F. 827.
 γάλων ἀθλων Tem. fr. XVIII.
 ἀθλος προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.
 Ἀθορύβως Or. 629.
 Ἀθραυτος. ἀθραυτος λιμὴν Cy. 2.
 πύργοι ἀθραυτοὶ Hec. 17. ἐσᾶσ'
 θραυτοὶ, scil. ἐπτάπυργοι περιβο-
 Ph. 1086.

ἀποτίνε θεὸν Ion. 972. ἐμὺ πατρός
ἡδίκεις λέχη El. 920. ἀδικεῖν μηθεὶς
θελέτω El. 1354. ὁμολογῶ δέ σε
ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 2. δοκῇ αὐτὸς
ἡδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. ὁ μὴ ἀδικῶν,
ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βύλε-
ται Fr. inc. Bar. 28. 1. 2. ἔδεν ἀδικεῖν
εἰόκασιν Epist. I. 16. τέτοις γε ἂν
ἀδικήσαις Epist. V. p. 503. 18. vid.
etiam p. 504. 41. 2) Med. παρ' ἡμῶν
ἔδεν ἀδικήσῃ (pro pass. ἀδικηθήσῃ)
Iph. A. 1437. 3) Pass. τῷ δ' ἔ-
πάρεισι (scil. οἱ θεοὶ) μᾶλλον ἡδικη-
μένῳ Or. 583. πρὸς ἀνδρὸς ἡδικημένη
Med. 26. et ita ἀδικημένη πρὸς ἀνδρὸς
An. 674. ἔδεν ἡδικημένος Med. 221.
et El. 915. ἐς εὐνὴν ἡδικημένη Med.
265. καὶ γὰρ ἡδικημένοι σιγησόμεσθα
Med. 314. εὐνάς θυγατέρ' ἡδικημένην
An. 350. μὴ ὀδικημένοις τολμηρὸν
εἶναι Sup. 304. χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν
ἡδικημένοις Iph. A. 79. ὦ δέσποτ',
ἀδικώμεθα Iph. A. 314. τίν' ἡδίκησαι;
Iph. A. 1138. πατρίδος ἡδικημένης
Iph. Aul. 1388. τότε ἡδικήθη πρῶτον
Hec. 970. ὅστις ἡδικεῖτ' Ion. 1317.
καίπερ ἡδικημένη, ἐκ ἡγριότητος El.
1030.

Ἀδίκημα. ἀδίκημά τῃ γυναικὸς ἐγέν-
νόμην ἴσως Ion. 325. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ'
ἐκ ἀκέσιον Aug. fr. VIII. 2. δοκεῖτε
πηδᾶν τὰδίκηματ' εἰς θεὸς πτεροῖσι Me-
lan. fr. III. 1.

Ἀδικία. Φοίβε δ' ἀδικίαν δεῖ κατηγορεῖν
Or. 28. ἀδικίαν ἰώμενος Or. 649.
ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. ἀδικίᾳ
γε σῇ Ph. 611. τὸ δ' ἦσσαν ἀδικίᾳ
νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἀνδρὸς ἀδικίαν
αἰσχύνεται Ion. 341. ἡ γὰρ τυραννὶς
ἀδικίας μήτηρ ἔφν Fr. inc. XLV.
τῶν κρατύντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion.
254. ναὸς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε
Ion. 447.

Ἀδικος. ἄδικος ἄδικα τότε ἀρ' ἔλακεν
Or. 162. ἄδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 265.
ἄδικος λόγος Ph. 474. ὅστις ἄδικος
ὢν σοφὸς λέγειν πέφυκε Med. 580.
ἔδεις ἄδικος ἐστὶ μοι φίλος Hip. 614.
πατὴρ ἐξ ἀδίκῃ χρησιμοῖς ἀδίκους
διελυμάνθη Hip. 1349. 1350. φο-
νέυσσα τὸν ἄδικον Bac. 993. et 1013.
ἄδικος ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ Bac.
1040. ὦ νοχόος ἄδικος Cy. 557.
ἐατέος δ' ὁ πλεῖστος ἐστ' ἄδικός τις ὢν
Hel. 911. ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν

Ion. 1095. ὄλβος ἄδικος El. 943.
ἔτε πλεῖστος ποτὲ βέβαιος ἄδικος Er. fr.
IX. 3. ἔδεν τῶν ἄλλων βροτῶν τὸν
ἄδικον Fr. inc. II. 3. τῶν ἀδίκων
παραίρων φρονήματος αἰεὶ Hec. 908.
τὰς ἀδίκους βωμὸν ἔχ' ἵζειν ἐχρῆν Ion.
1314. θεοὶ, θεοὶ, τῶν ἀδίκων μέλῃσι
etc. Hec. F. 772. τὴσδ' ἀδίκους καθε-
λόντες El. 878. ἀδίκων γενεὰ Bel. fr.
VI. 4. ἄδικος ἡ θεός, scil. Φιλοτιμία
Ph. 535. ἀδίκῳ γνώμα Bac. 995.
ἐκ ἑσ' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλεῆς Hel. 277.
ἰαχὴ σῇ—ἄδικος Hel. 1162. βίε κέ-
λευθον ἄθεον, ἄδικον Hec. F. 434.
δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Hec. F. 776.
χάριτας πονηρὰς καδίκους ὠνεμένη
Hel. 908. εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν
Fr. inc. CLIII. 3. λαβεῖν χρὴ ἄδικόν
τι Or. 646. νῦν δέ γ' ἔβέβαιος
ἄδικον κτῆμα Iph. A. 334. τὰδικον
τῷτ' ἔστ' ἐμὸν Hel. 288. ἄδικον ὁ
πλεῖστος Alex. fr. XIV. ζῶμεν ἄδικα
καὶ δίκαι' ὠρισμένοι Hec. 801. μὴ
δύνασθαι τὰδικ' εὖ λέγειν ποτὲ Hec.
1191. ἄδικα πεπονθὼς Ph. 470. et
ita ἄδικα παθῶσα Med. 207. et ἄδικ'
ἐπασχεν ἐξ ἐμῷ Ion. 963. γλώσση
αὐχῶν τὰδικ' εὖ περιτελεῖν Med. 582.
πάρεδρος, ἡ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων
Hip. 676. ἡ φρονῶσα τὰδικ' Hip.
930. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμι-
γνύναι Sup. 224. συντιθέντες τὰδικ'
Ion. 833. χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεός,
εἰ τὰδικ' ἔται τῆς δίκης ὑπέρτερα El.
584. τρατεύσας ἄδικα Er. fr. IV.
ἐκ ἔστι τὰ τῶν θεῶν ἄδικ' Peliad. fr.
III. 1.

Ἀδίκως. ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' Or.
647. διὰ σὲ πάσχω τάλας ἀδίκως Or.
1228. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα An.
450. μήτηρ ὄλωλε—ἀδίκως Hel. 288. ἐκ
ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμισται Chry.
fr. VII. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματ'
Er. fr. II. 11.

Ἀδιψος. τέγξας ἀδιψον νηδὺν Cy.
571.

Ἀδμήτειος. ὦ δώματ' Ἀδμήτει' Al. 1.

Ἀδόκητος. ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς τέρ-
νοις Hel. 663. ἀδόκητος ἡδονά Ion.
1448. τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὗρε
θεός Med. 1418. Al. 1165. An. 1288.
Bac. 1389. et Hel. 1707. τι τῶν
ἀδοκῆτων Iph. T. 896. δοκεῖν τὰδόκητ'
ἔχρῃ Herc. F. 92. ἀδόκητα adverbialiter
positum: μύλις φανεῖς ἀελπτα

- κἀδόκητα Ph. 318. ἀδόκητ' εὐτυ-
χησάντων δόμων Er. fr. II. 31.
- Ἀδόκιμος. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tro.
497.
- Ἀδόκως. συλόμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως
Tro. 786.
- Ἀδολος. ἀδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα
Fr. inc. Bar. 28. 7. συντηχθεὶς αὐ-
ραις ἀδόλοις Sup. 1029.
- Ἀδονά, dor. pro ἡδονή. πολυέλικτον
ἀδονάν Ph. 319. παιδοποιὸν ἀδονάν
Ph. 340. μείλινον ἀδονάν Iph. A.
234. ἀναγε πολύδακρυν ἀδονάν El.
126.
- Ἀδοξεῖν. λόγος ἔκ τ' ἀδοξάντων ἰὼν
Hec. 294.
- Ἀδοξία. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἢ τ'
ἀδοξία,—ἢ τ' ἀτιμία βίῳ Er. fr. II.
16. σὺν ἀδοξίᾳ τινὶ ἡμετέρᾳ Epist.
V.
- Ἀδυλος. ἀκλητ' ἀδυλα δώμαθ' ἐτίας
λιπῶν An. 594.
- Ἀδράτεια. Ἀδράτεια, ἃ Δῶς παῖς
Rhes. 342. σὺν δ' Ἀδρατεία λέγω
Rh. 468.
- Ἀδριηνός. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα
τᾶς Ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736.
- Ἀδύνατος. σκιᾷ γὰρ ἀντίτοιχος ὡς
φωνὴν ἔχεις, ἀδύνατος Androm. 747.
ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι
πόλιν Iph. A. 369. ἀδύνατοι προσ-
ωφελεῖν Her. F. 56. τῶν ἀδυνάτων
ὑπομισθόμεσθα Ion. 596. ἀδύνατον
αὐτὸ τῷτο Or. 664. ἀδύνατον εἶπας
Hel. 1049. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτε-
ρεῖν ἢ ῥῆδιον Iph. A. 1370. τὸ
τολμᾶν ἀδύνατ', ἀνδρὸς ἢ σοφῆ Hel.
817. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν Her. F.
318. ἀδύνατ', ἀδύνατά μοι Her. F.
1058.
- Ἀδύς, dor. pro ἡδύς. ἀδιστος (scil. ὁ
ὑπνος) ἔβα βλεφάροισι πρὸς αὐς Rh.
555.
- Ἀδυντον. ἀδύτων ἐκ μέσων An. 1148.
πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς Iph. T. 973.
ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς Iph. T. 1155.
θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων Iph. T. 1256.
ἀδύτων ἐξιόντι Ion. 662. Πανὸς
ἀδυστα Ion. 938. ἐντὸς ἀδύτων τῶνδε
Ion. 1309.
- Ἀδυντος. ἀδύτων ἐπιβάς κτεάνων An.
1035.
- Ἀδώρητος. ὡδ' ἀδώρητος φίλων Hec.
42.
- Ἀεθλον. ὅτ' ἔδεν ἄεθλον ὅτε τοῖς
ἐσθλοῖσιν ἦν,—Sis. fr. I. 3.
- Ἀεὶ. ἀνθρώποις αἰεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ἔδεν
ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 595. et
χρηστὸς ἐς' αἰεὶ v. 598. τῆς κακῆς δρᾶν
πανταχῶ κακῶς αἰεὶ Hec. 845. χρηστῶν
ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων Hec.
1239. τὸν ὁμόθεν τιμᾶν αἰεὶ Or. 486.
χρηστὰ βυλεύουσ' αἰεὶ Or. 771. ἐπὶ τὸν
εὐτυχῇ πηδῶσ' αἰεὶ κήρυκες Or. 894.
αἰεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. τὰς κακὰς
κτείνων αἰεὶ Or. 1590. τὸν αἰεὶ χρόνον
Ph. 1521. ἀπαις δεῦρ' αἰεὶ τείνεις
βίον; Med. 670. ὃ, τι καλὸν, φίλον
αἰεὶ Bac. 879. et 899. βέβαιον ἔδεν
τῆς αἰεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. πειρά-
σονται παρθένος μένειν αἰεὶ Hel. 1014.
ὀφείλω ἔκ αἰεὶ πράσσειν κακῶς Hel.
1464. etc. Formas hujus vocis poë-
ticas, αἰεὶ et αἰέν, vid. suis locis.
- Ἀεῖδειν. ἔπεσθ' αἰείδοντες Hip. 58.
ἔλεγον οἶτον αἰεῖδεις Iph. T. 1091. ὁ
Φοῖβος—αἰείδων Iph. T. 1130. καινῶν
ὑμνων αἰσον ἐν δακρύοις ψῶδαν Tro.
513. τὸν Ἰλιάδων αἰέδουσα δακρυόεντα
πόνον Hel. 1121. αἰέδουσ' Ἑλλησι
βοᾶς Ion. 92. αἰέδεθ' ὕμνοις ἀμέτερα
λέχεα Ion. 1091. ἔτι τὰν Ἡρακλέους
καλλίνικον αἰέσω Her. F. 681. τοι-
αῦτ' αἰεῖδε Antiop. fr. XXXIII. 3.
αἰέδοιμι τεφάνοις κᾶρα πολὺν τεφανώ-
σας Er. fr. VI. 3. Αἰθέρα καὶ Γαῖαν
αἰέδω Fr. inc. CLXXIV. σὲ δ' αἰέσο-
μαι, ὦ Κλεινίῳ παῖ Epig. III. 1.
- Ἀεικέλιος. δέμας αἰκέλιον An. 131.
- Ἀεῖμνητος. κλέος αἰέμνητον Iph. A.
1531.
- Ἀεῖρειν. αἰεῖρατέ μω δέμας Hec. 63.
ὄτρυν' ἔγχος αἰεῖρειν Rh. 25. ἀγάλ-
ματ' αἰερε κρατὶ El. 873. αἰερομένας
παννύχῃ σελάνας Alcest. 452. πῦ δ'
εἰς πέρας αἰερθῶ; An. 849. βάσομαί
τ' ἐς αἰθέρα πολὺν αἰερθεὶς Fr. inc.
CLIV. 3.
- Ἀέλιος, dor. et poët. pro ἥλιος. εἰς αὐγὰς
αἰέλιοιο δεῖξαι Or. 820. βολαῖς αἰέλιω
Ph. 173. ὃ λιπαροζώνῃ θύγατερ
αἰέλιω Ph. 180. ἐς ἄρματα λεύσσω
αἰέλιω Ph. 1556. παμφαῆς ἀκτὺς αἰέλιω
Med. 1252. φέγγος αἰέλιω Hip. 850.
Iph. A. 1282. et El. 729. ἀμφὶ αἰέλιω
κνεφαίαν ἱππύτασιν Al. 595. πῦρ
τεθρίππων τῶν αἰέλιω Iph. A. 159.
ἄρά μοι αἰέλιον λεύσσει; Tro. 269.

- πότερα δέρεται φάος, τέθριππά τ' αέλιω Hel. 349. ρέθος αελίω δείξον Her. F. 1204. φαέθων κύκλος αελίοιο El. 465. Θερμὰν αελίω χρυσωπὸν ἔδραν El. 739.
- *Αελλα. ὠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac. 871. λαμπρῶν ἄσρων ὑπ' ἀέλλαισιν Hel. 1514.
- *Αελλόπους. μετὰ κυρᾶν δ' αελλόποδες Hel. 1330.
- *Αελπτος. ἦκεις αελπτος Hel. 789. αελπτος σωτηρία Or. 1173. τήνδ' αελπτον ἡμέραν Sup. 731. et ita εἶπερ ὄψομαι τὰν αελπτον ἡμέραν v. 784. αελπτον ὄψιν Her. 930. ὁρῶ δ' αελπτον φάσμ' Or. 877. et ita αελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος φάσμ' Iph. A. 1585. αελπτον πρᾶγμα Med. 225. αελπτον εὖρημα Ion. 1441. μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ αελπτον εἶναι Ion. 1511. τὸ θεῖον ὡς αελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. αελπτον εἶδέν Hyr. fr. VIII. ἴσως αελπτα πέμψω Iph. T. 638. αελπτα λέγεις Hel. 591. πολλὰ τοῖς θεοῖς κῆκ τῶν αέλπτων εὖπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. ὁρᾷς δ' αέλπτων μυρίων ἀνατροφάς Bel. fr. XXI. 1. ἐκ τῶν αέλπτων χάρις μεῖζων OEd. fr. XIV. αελπτα adverbialiter positum: μόλις φανείς αελπτα κῆδόκητα ματρός ὠλέναις Ph. 318.
- *Αέλπτως. πολλὰ δ' αέλπτως κραίνουσι θεοί Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν αέλπτως Hip. 1463. ἔχω σ' αέλπτως Al. 1137. vid. etiam El. 579.
- *Αέναος. περὶ ἀενάῳ ρεύματι Pir. fr. III. 1.
- *Αένναος. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. τὰν ἀένναον παγὰν ἐκπροΐεῖσαι Ion. 118. ὦ Διὸς ἀένναον κράτος Or. 1299.
- *Αέξιν. βύταν φόνον Ἑλλάς ἀέξει δὴ Hip. 537.
- *Αέριος. ἀέριον σκότον Ph. 1530. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. χθονίων τ' αερίων τε παιδεύματα Ael. fr. IX. 4.
- *Αζεσθαι. πρὸ τέττε λέγειν ἔχ' ἄζομαι Al. 327. δυσφημεῖν ἄζομαι θεῶν Her. 600.
- *Αζηλος. ἀζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κῆκ εὐδαίμονα Iph. T. 619. ἀζηλα τοῖς φίλοις Iph. T. 650.
- *Αζήμιος. ἐχθρὸς μεθεῖσα τῆς ἐμῆς ἀζημίας Med. 1050. ὃ γὰρ ἐδ' ἀζήμιον El. 295.
- *Αζημίως. ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως Fr. inc. Bar. 28. 5.
- *Αζυξ. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πῶλε Tro. 536. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίω Med. 673. ὄντες ἄζυγες γάμων Iph. A. 805. ἄζυγα λέκτρων Hip. 546. κόραι ἄζυγες γάμων Hip. 1425. παρθένοι τε κᾶζυγες Bac. 693.
- *Αηδής. μισθὸν ἐκ ἀηδῆς, ἐδὲ ἄπονον, ἀναπράσσεσθαι Epist. V.
- *Αηδόνιος πέτρα Ion. 1482.
- *Αηδονίς Rh. 550.
- *Αηδών. ἀηδόνος τόμα Hec. 337. ἀηδόνα δακρυόεσσαν Hel. 1116. ἀηδόνα Μυσαῖν Pal. fr. VII. 4.
- *Αηθία. εἰς ἀηθίαν πίπτει Hel. 425.
- *Αήρ. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. λόγων παρακέλευσμα σῶν ἀέρι φερόμενον οἴχεται Sup. 1155. ἀέρι δ' ἰσία Iph. T. 1134. δι' ἀέρος εἶδε ποτανοὶ γενοίμεσθα Hel. 1494. ἄπας ἀήρ αἰετῷ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1.
- *Αησις. ψυχρὰν ἀησιν Rh. 417.
- *Αθάμας, Aëoli filius Ael. fr. XXIII. 3. δόμους Ἀθάμαντος Inus fr. II. 2.
- *Αθάνα. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς τέγαι Hec. 1008. σὺν Ἀθάνα καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV.
- *Αθανάτας θεῷ χορὸς Ph. 242.
- *Αθάνατος. ἀθάνατον ἀφθιτόν τε θεὸν An. 1257. γνώμην ἔχει ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν Hel. 1022. παρὰ τ' ἀθανάτοις καὶ παρὰ θνητοῖς Iph. T. 1492. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. ὃ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις Ion. 133. ἐκ τ' ἀνθρώπων, ἐκ τ' ἀθανάτων Ion. 878. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 3. ἀθανάτω φύσεως κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 5. πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Bac. 523. ἀθάνατον ἄλγος Hel. 993.
- *Αθαπτος. νέκυσ ἀθαπτος Ph. 1733. τὸν τῷδε νεκρὸν ἐκ ἀθαπτον ἀν λῖποις Tro. 733. φθίμενος ἀλαίνεις ἀθαπτος Tro. 1084. πόσιν ἀθαπτον Hel. 1238. et 1239.
- *Αθεμις. γάμους Κύπριδος ἀθέμιτας Ion. 1093.

Ἄθεος. ἄθεός γ', ἀνομος, ἀχαρις ὁ φθόνος An. 492. φονεύουσα τὸν ἄθεον Bac. 993. et 1013. κακὴν γυναῖκα κἄθεον κατακτανὼν Or. 923. ἰαχὴ σὴ ἄθεος Hel. 1163. βίη κέλευθον ἄθεον, ἄδικον Her. F. 433. ἄθεον, ἱκεσίαν μεθεῖναι πόλει ξένων Her. 108.

Ἄθέσφατος θέα Iph. A. 232.

Ἀθήναζε Epist. III. et

Ἀθήναζεν Epist. I. et II.

Ἀδικτος. ἐνὸς ἀδικτος Hip. 1002. ἀδικτον εὐνήν Hel. 801. λέκτρων ἀδίκτων Hip. 652. ἀδίκτοις πέπλοις Iph. T. 799.

Ἀθλεῖν. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317.

Ἀθλητής. ἀγῶνα τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1030. ἑδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένος Aut. fr. III. 2.

Ἀθλιος. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83. οἵπερ κἄμ' ἔζηκαν ἄθλιον Or. 1166. ἄθλιος κἄκεῖνος ἦν Ph. 421. ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον Ph. 1463. ὥς μ' ἔφυσας ἄθλιον καὶ τλήμον' Ph. 1589. ὦ φίλα πεσῆματ' ἄθλι' ἀθλίῳ πατρός Ph. 1695. ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς Hip. 1261. ὁρᾷς με, ὥς ἔχω, τὸν ἄθλιον; Hip. 1395. τῆμῳ γ' εἵνεκ' ἀθλίῳ βίῳ An. 409. ἔρημος ἀθλίῳ πατρός Sup. 1131. ἄθλιος ἐγὼ Iph. A. 472. ἔτ' ἄθλιός γε κῆδαμῶ, καὶ πανταχῶ Iph. T. 568. τὸν ἄθλιον Ἀγαμέμνον' Iph. T. 663. ἄθλιον μόρον Bac. 337. πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ Her. F. 336. ἀθλίῳ κυνὸς Her. F. 1386. ἄθλιον τύμβον πατρός El. 519. τοῖν. ἀθλίῳ τοῖνδ' Or. 121. ἀθλίῳ γάμων Hel. 674. ὁρῶ—ἀθλίῳ Cēnom. fr. II. 4. ἀθλία γυνή Hec. 417. ἀθλίῳ τύχης Hec. 425. πρόσσοψις ἀθλία Or. 950. τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' Or. 1564. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622. θηροῖν ἄθλιον βορὰν Ph. 1597. ποδαγὸς ἀθλία Ph. 1707. λιπόντες ἀθλίαν ἐμέ Med. 1022. γυναικὸς ἀθλίῳ τύχας Al. 1041. ἀθλίαν ἐφολκίδα An. 199. λαχῶσά γ' ἀθλία—καθίσταμαι An. 385. μόχθον ἀθλίῳ Sup. 922. ἔκλυον ἔσαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. μ' ἀθλίαν Iph. A. 1026. τὴν ἀθλίαν τήνδ' Tro. 36. μητέρ' ἀθλίαν λιπὼν Tro. 736.

ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἀθλῖαι γραῖαι γυναῖκες Hec. 322. γενόμεθ' ἀθλῖαί γε Ph. 1708. γυναιξὶν ἀθλίαις προσωφελήσων Sup. 326. συμφορὰς ἀθλίῳ Hel. 490. τάφῳ ἀθλίῳ ἑδρας Hel. 803. ἀθλίῳ ἐν συμφοραῖς Hel. 1180. ἀθλίῳ κλοπᾷ Her. F. 100. ἀθλίῳ τόματος Or. 219. ἄθλιον κᾶρα Or. 225. et Her. F. 1198. χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. et ἄθλιον βάρος Πενθέως Bac. 1214. ἄθλιον δέμας Tro. 772. τὸ ἄθλιον κεῖν' Hel. 1088. ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον Her. F. 303. εἰληθεῖσαν ἀθλίῳ κακοῖς Or. 358. et ἐν οἷς κείμεθ' ἀθλίῳ κακοῖς Ph. 1633. θριγκὸς ἀθλίῳ κακῶν Tro. 489. τέκνα ἄθλια Her. F. 1032. ἄθλι' ἐρμηνεύματα Her. 1137. ἀθλίῳ προσφθεγμάτων El. 1174. ἄλλον ἀθλιώτερον Sup. 1076. θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος Her. F. 1015. οἶκος ἀθλιώτερος El. 1175. ἀθλιώτεροι τῆς φανλότητος Pol. fr. III. 1. τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα; Hel. 600. ἀθλιωτάτῳ πατρί Ph. 1673. ἀθλιωτάτος βροτῶν Hel. 810. et Antig. fr. I. 2. πασῶν ἀθλιωτάτην Hec. 423. ἀθλιωτάτη βροτῶν Hec. 811. ᾧ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη Ph. 1689. ἀθλιωτάτη γυνή Med. 818. ἀθλιωτάτον φυτὸν Med. 231.

Ἀθλίως. ἀθλίως πεπραγότας Or. 87. et ἀθλίως πεπραγότα Her. F. 707. μάλ' ἀθλίως ἔχομεν Or. 295. ἀθλίως πράσσειν εὐτυχῆς μολῶν Or. 449. σ' ἔκειρεν ἀθλίως τεῖχῃ πατρῷα Tro. 1173. ἀθλίως ἐμοὶ Hel. 915. ἀθλίως ἔχονθ' ὁρῶ Hel. 1300. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἀθλίως μὲν Her. F. 1365. ὥς ἀθλίως πέπραγμαί Her. F. 1375. ἀθλίως σωτέον Her. F. 1385.

Ἀθλον. ἄθλον Ἑλλησιν δορὸς Hel. 43. ταθλα δεινὰ Ph. 1268. ἄθλα κοττήβων Cēnei fr. VIII. 3. ψυχὴν αθλα τιθεμένην Fr. inc. XVI. 7.

Ἀθλος. ἄθλος πικρὸς Her. F. 827. μεγάλων ἄθλων Tem. fr. XVIII. 1. ἄθλος προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.

Ἀθορύβως Or. 629.

Ἀθραυτος. ἄθραυτος λιμὴν Cy. 291. πύργοι ἄθραυτοι Hec. 17. ἑσᾶς ἄθραυτοι, scil. ἐπτάπυργοι περιβολαὶ Ph. 1086.

'Αθρεῖν. ἄθρησον Iph. A. 1416. ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκρῷ Hec. 679. δεῦρ' ἄθρησον Hip. 300. κἀκεῖνο νῦν ἄθρησον An. 669. λεύσσει, ἄθρήσατε An. 1228. σαφῶς ἄθρήσας Iph. T. 1323. ἄθρησον αὐτὸ Bac. 1280. εἰς τῷδ' ἄθρήσας θάνατον Bac. 1325. δισσῆς ἄθρήσας Cy. 378. τάνδ' ἄθρησον Ion. 190. cf. v. 201. ἱερὰ εἰς χεῖρας λαβὼν ἤθρει El. 827. vid. etiam v. 839. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἄθρήσαντα Eu. fr. VII. 2.

'Αθρητέον Hip. 379.

'Αθροίζειν. Τροίαν ἄθροισι Hec. 1139. ἀδίκως ἄθροίσας 'Ελλάδ' Or. 647. ἄθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἑδρας Or. 871. πολλὴν ἄθροίσας ἀσπίδ' Ph. 78. περιπλοκὰς λόγων ἄθροίσας Ph. 498. πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. 'Ελλήνων ὄχλον τοσόνδ' ἄθροίσας An. 607. λεκτὴς ἄθροίσας δεῦρ' 'Αθηναίων κόρυς Sup. 356. ποιμένας ἄθροῖσαι Cy. 83. μάντεις ἄθροίσας Her. 341. τράτευμ' ἄθροίσας Hel. 50. τῶν φίλων πλήρωμ' ἄθροίσας Ion. 664. ἑρανὸς ἄθροίζων ἄσρα Ion. 1147. ἐχθρὸς ἄθροίσας Her. F. 594. τίς ὄχλον τόνδ' ἄθροίζεται τύχη; Her. 123. ἠθροισμένε στρατῷ Iph. A. 87. ναυβάτας ἠθροισμένους Iph. A. 267. 'Αργείων ὄχλος ἠθροίζεθ', i. e. ἠθροίζετο Iph. A. 1547.

"Αθροισις στρατῷ Hec. 314.

"Αθροισμα. ἄθροισμ' ἰδὼν Or. 872.

'Αθρόος. στρατὸς ἄθρόος Iph. A. 1000. σοφῶν πληθος ἄθρόον Andr. 482. ἄθρόω σόματι Bac. 724. ἄθρόον δάκρυ Herc. F. 489.

'Αθυμεῖν. ὅταν τᾶμ' ἀθυμήσαντ' ἴδης Or. 296. τί χρῆμ' ἀθυμεῖς; El. 831.

'Αθυμία. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ' Bac. 610. εἰς ὑμᾶς ἐσῆλθ' ἀθυμία Her. F. 552.

'Αθύρειν. ἡλᾶτ' ἀθύρων Ion. 53. πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 2.

"Αθυρμα. νηπίοις ἀθύρμασιν Aug. fr. V.

'Αθυρόγλωσσος ἀνὴρ Or. 901.

"Αθυρσος. ἄθυρσοι δραμόντες Or. 1492.

"Αθυτος. ἀθύτων πελάνων Hip. 147.

'Αθῶος. ἀθῶος ἐξ ἐμῷ πάντως ἔση Bac. 671. ἀθῶος μένει Fr. inc. XVI. 5. ἀθῶος αὐτὴ Med. 1300.

'Αθώπεντος. ἀθώπεντόν σε An. 460.

Αἰ et αἰ, partic. dolendi Hec. 183. et passim per totum Eurip.

Αἶα. Δωρίδος αἶας Hec. 450. Φρυγῶν ἐς αἶαν Hec. 1141. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 898. et 1049. ἄλλαν ἐπ' αἶαν Hip. 1125. ὅποι αἶας Al. 111. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. ἔβασαν ἄμικτον αἶαν Iph. T. 403. τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435. εἰς τήνδε ᾤκισ' αἶαν Iph. T. 786. μακάρων ἐς αἶαν Bac. 1337. κατ' αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591. ἄλλην ἐπ' αἶαν El. 97. Φωκέων ἐς αἶαν El. 1287.

Αἶαγμα. σὺν ἀλαλαῖσι—αἶαγμάτων Ph. 337. αἶλινον αἶαγμασιν προσκλαίω Ph. 1520. ἄξι' αἶαγμάτων Al. 876. αἶαγμασι τένησα Hel. 186.

Αἰάζειν. αἰάζω τύχας Or. 80. τὸν δαίμον' αἰάζειν Med. 1347. οἰκτρὰν αἰαζόντων Iph. T. 226. αἰάζωμεν Tro. 146. δουλείαν αἰάζουσιν Tro. 159. αἰάζουσα Ion. 1205. ἐκ ἀτρεμέα θρήνον αἰάζετ' Her. F. 1053.

Αἶας. Αἶαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC.

Αἰγαῖος. Αἰγαῖον πόρον Tro. 82. πέλαγος Αἰγαίῳ πόρῳ Hel. 129. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tro. 88. Αἰγαίαις ἁκταῖς Hel. 1141. Αἰγαῖον οἶδμα Iph. A. 1601.

Αἰγείρος. ὑπὸ αἰγείροις Hip. 210.

Αἰγιαλός. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. εἶδον αἰγιαλοῖσι Iph. A. 210.

Αἰγικορεῖς Ion. 1581.

Αἰγίς. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς Rh. 306. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι Cy. 359. ἦν αἰγίδ' ὀνομάζουσι Ion. 996. αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος Ion. 1580.

Αἶγλα. τίν' αἶγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἄλιος Sup. 990. μηνύδος αἶγλαν Rh. 534. εἰς αἶγλαν Tro. 321. μέλαιναν αἶγλαν ib. 549.

Αἰγλάεις. αἰγλάεντα σώματα An. 285.

'Αἶδας. v. αἰδῆς.

Αἰδεῖσθαι. αἰδέσθητί με Hec. 286. et 806. ἄρ' αἰδόμενοι ib. 515. ὀνομάζειν αἰδῆμαι θεᾶς Εὐμενίδας Or. 37. ματέρ' αἰδῆμαι λέγειν ib. 556. τί ἔτ' αἰδῆμαι ib. 1048. αἰδόμεθ' ὄχλον Ph. 1282. ἐρύθημα προσώπου αἰδυμένα ib. 1496. ὁδὲν αἰδέσῃ Λιτάς; Med. 326. αἰδόμενος πολλὰ δὴ διέφθορα ib. 349.

ἀσπίδ' αἰρέτω χερὶ ib. 451. κῦφον αἶρη βῆμ' Tro. 342. γραῖαν πεσῦσαν ἵρετ' εἰς ὀρθὸν ib. 465. ἐν δεξιᾷ χρη—αἶρειν νιν Bac. 942. ἄρας χεῖρα Cy. 417. ἄρας θερμόν ib. 457. πολλῶ σ' ἐπαίνω ὑψηλὸν αἶρω Her. 323. ἰσὺν ἥρον Hel. 1628. ποῖ σὸν πόδ' αἶρεις; ib. 1643. πτανὸν πυρίφλεκτον αἶρει Ion. 195. πρύμνηθεν αἶρει μ' ib. 928. ὃ σκῆπτρα ἀρεῖτε Her. F. 255. ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη El. 2. λέρτ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω ib. 791. ἥρον κανᾶ ib. 800. ὡς ἥραν χεροῖν ib. 813. αἶρει κακὰ ib. 942. δίσκον ἄρας Aut. fr. III. 17. τὸν δ' ἥρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. 2) Med. ἀγγελίας βάρος ἀραμένα Hec. 107. ἥς ἐκ ἂν ἀραιτ' (i. e. ἀραιτο) ἀχθος Or. 3. τοκεῦσιν ἡράμην δόρυ Ph. 437. ματὸν ἰκέταν αἰρομένα ib. 1562. σίδηρον ἥρατο Iph. A. 938. αἶρεσθαι φυγὴν Rh. 54. cf. etiam v. 126. αἶρεσθε τύμπανα Bac. 58. αἰρέσθω κλιμάκων προσαμβάσεις ib. 1210. ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀροίμην βάρος Cy. 471. ἐχθρὸν αἶρεσθαι δόρυ Her. 314. νεῖκος ἡράμην ib. 986. cf. etiam fr. inc. XLIII. 2. δυσμένειαν ἡράμην Her. 991. κοινὸς αἰρόμενος πόντος Ion. 199. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἶρεσθ' Her. F. 147. αἶρεσθ' ἔσω τεύχη El. 360. αἰρόμενος ἀγρευμ' ἀνθέων Hyr. fr. V. 3. 3) Pass. αἶρομ' ἔννυχος δείμασι Hec. 69. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. θυμὸς αἶρεται πρόσω Iph. A. 919. ἀρθεῖσαι δρόμῳ Bac. 747. ἀρθεῖσ' ἀφαντος Hel. 612. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα ib. 1532. πνεύματ' αἶρεται El. 749. πρὸς ὕψος ἡρμένον Fr. inc. XXVI. 1. Αἰρεῖν. Τροίαν εἶλε Hec. 443. εἶλον Αἰγύπτῳ τέκνα ib. 886. ὃ γάρ ποτ' ἂν σὺ μ' εἶλες ib. 1269. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μὴ σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἔλη ib. 797. φθόνος νιν εἶλε θεόθεν ib. 972. ἐλόντες σκύμνον ἀνοσίε πατρός ib. 1213. δάμαρθ' ἐλὼν ib. 1229. δόρυ τὸ Καδμείων ἔλη Ph. 565. ἦν ἔλης γῆν τήνδ' ib. 574. ἐλὼν πάτραν ib. 576. ἐλεῖν δορὶ ib. 762. ἐλεῖν πόλιν ib. 1183. ὃν ἄρτι ἐλὼν ib. 1325. γαῖαν ὁδὰξ ἐλόντες ib. 1432. ἐλεῖν βυλεύματα Med. 372. φ με νῦν ἐλεῖν

δοκεῖς Hip. 1092. πρὶν αὐτὸν διόβολον πλάκτρον Al. 126. σ' ἀφύκτοισιν εἶλε δεσμοῖς ib. 988. μ' ἔλης ἡρημένον ib. 1068. τὸ Τροεῖλον πέδον An. 11. εἶλέ σ' Ἀρης 106. εἶλε λόγοισι δολίαις ib. 2 Τροίαν ἐλεῖν ib. 369. et Τροίαν εἶλε ib. 543. εἶλὸν νιν αἰχμάλωτον ib. 5 ἐλὼν Τροίαν ib. 628. σὸν εἶλον χ κάλλιστον δέμας ib. 1279. ἤλατο αἰρήσειν πόλιν Sup. 845. ἐκ ἂν κί μ' ἐλὼν χερὶ ib. 1069. κάλλιτα σ ἐλὼν Iph. A. 1629. πῶς αὐτὸς εἶλε Iph. T. 252. et πῶς νιν εἶλετε; 256. ἐλὼν Ἀχαιῶς Rh. 172. μεγάλ ἐπινοεῖς ἐλεῖν ib. 195. ἔλοι Μενέ ib. 257. πολεμῖος ἡρηκέναι ib. 3 οἶόν σε βίε τέλος εἶλεν; ib. 735. μ' ἔρωσ ἔλοι ἵππων ib. 859. ἐς Ἄ ἔλοι Tro. 376. ἐς ἔλοι δόρυ ib. 3 μὴ σ' ἔλη πόθ' ib. 891. αἰρεῖ ἀνδρ δμματα ib. 892. δύσγαμον αἶσ ἐλὼν ib. 1114. ἀπὸ πασσάλων ἐλ σιλ. κόσμον Her. 698. αἰρεῖ τέτρω ἄρμα ib. 859. εἶλέ σ' ἡ Δίκη ib. 9 ὡς ἔλοι γάμον ἐμὸν Hel. 241. λέ σέθεν ὡς εἶλε ib. 1129. πολλὰς Ἀχαιῶν ib. 1138. Δαρδάνε πό ἐλὼν ib. 1510. cf. etiam El. 5. ἐλ δὲ Ion. 828. ὃν ἐν βρόχοις ἐλὼν H F. 153. δεύτερον παῖδ' ἐλὼν ib. 9 ἡμῖν τέκν' εἶλες καὶ δάμαρθ' ib. 13 τεύχος ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἐλῶσα El. 1 ἐκ κανῶ ἐλὼν σφαγίδα ib. 810. μ σ' οἶκτος εἶλε ib. 968. Τρωϊκὴν χθόνα ib. 1279. μ' ἔρωσ ἔλοι Dic I. 1. 2) Med. σὺν σοι κατθανεῖν αἶσομαι καὶ ζῆν Or. 307. μὴ δυσσεβ ἔλη φίλος ib. 627. τὸ τῷδε κῆδος μ λον εἶλετ', ἡ πατρός ib. 750. ἰ ἄνδρας ἐλε Ph. 748. τοῖνδ' ἐλε δι πότμοις τὸν ἕτερον ib. 958. ζυνερ εἰλόμην Med. 396. αὐτὴ γὰρ εἶλε 605. σκέψαι φόνον, οἶον αἰρῆ ib. 8 καινὸν ἔλοιτο λέχος Al. 466. ἔτοι κατήν σ' εἰλόμην Sup. 252. τρατη αἰρεῖσθαι ib. 726. ἐλέσθαι μνηστῆ ἔνα Iph. A. 68. Ἐλένην ἔλωμαι 488. ἀδελφὸν εἰλόμην χεροῖν Iph. 373. τὴν ἡδονὴν ὃ λόγοις αἰρήσο ib. 794. λαφύρων αὐτὸς αἰρήσῃ 179. πάροιθ' αἰρήσεται τὴν σὴν δύ μιν Her. 57. τὸς ἀμείνονας φί ἐλέσθαι ib. 179. κίνδυνον αἰρεῖσ

Αἰθαλόεις. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191.

Αἰθαλον. αἰθάλε κηλῖδ' οἰκτροτάτῃ Hec. 911.

Αἰθαλῶν. μή σ' αἰθαλώσῃ πέπλος El. 1140.

Αἰθεῖν. αἶθον ἐξαμύνασθαι Θεῷ Sup. 208. αἶθουσι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. αἶθων ἀνὴρ ib. 122. ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν ib. 990. ἄλιος αἰθόμενος Hip. 1279. αἰθέσθω πῦρ Iph. A. 1471. πεύκης αἶθεται σέλας Tro. 298. ἂν αἰδομένην ib. 1080. δώματ' αἶθεσθαι δοκῶν Bac. 624.

Αἰθέριος. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tro. 325. ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ Pi. fr. II. 1. ἄστρον αἰθέριοι χοροὶ El. 467. αἰθερία δ' ἀνέπτα Med. 441. αἰθερίαν πέτραν Sup. 987. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tro. 1064. ἔνοσις αἰθερία Hel. 1379. διὰ δ' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ἀπ' αἰθερίῃ γονῆς Chry. fr. VII. 9. Πλειάδες αἰθερίαι Rhes. 530. ἔρρ' αἰθέριον An. 831.

Αἰθήρ. λόγοι πρὸς αἰθέρα φρεῖδοι Hec. 334. αἰθέρ' ἀμπτάμενος ἑράνιον ib. 1100. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ib. 322. λαμπρὸς αἰθήρ ib. 1087. et Hip. fr. XIV. 1. πολίων αἰθέρ' ἀμπτάμενος Or. 1376. αἰθέρος καπνὸς ib. 1542. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς ib. 1631. et 1636. δρόμον ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος Ph. 167. αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. αἰθέρος εἰδῶλον ib. 1538. διὰ λαμπροτάτῃ αἰθέρος Med. 830. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ὃδ' αἰθήρ Hip. 179. et Fr. inc. CL. 4. φοιτᾷ ἀν' αἰθέρ' Hip. 447. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενῶμεν An. 93. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. κατ' αἰθέρα ib. 992. αἰθήρ ἔχει νιν ib. 1139. ἄτος αὐτός ἐστιν αἰθήρ Iph. A. 365. τῶν εἶν αἰθέρι δισσων Διοσκέρων ib. 768. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. λέξω πρὸς αἰθέρ' ib. 43. πρὸς αἰθέρα ἀμπτάμενος ib. 843. σεμνὸν γ' ὑπ' αἰθέρ' ib. 1177. γνοφώδῃ αἰθέρος φύσῃματα Tro. 79. ἐβλεψας πόσει τὸν αὐτὸν αἰθέρ' ib. 1024. ἐπιβεβηκὼς αἰθέρα ib. 1079. πτέρυγι πρὸς αἰθέρα ib. 1320. πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. τῷ χθόν' ἐγκυκλημένῃ αἰθέρος ib. 293.

αἰθέρα ναίοντες ib. 391. ἐκέντει φαεινὸν αἰθέρ' ib. 631. εἰς αἰθέρα δροσερὸν ib. 863. φάρυγος αἰθέρ' ἐξίεις βαρὺν Cy. 409. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. πρέπων δι' αἰθέρος ib. 217. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος ib. 253. αἰθήρ, ὅθεν ἔχεις λέχη ib. 590. πρὸς αἰθέρος πτύχας ib. 611. θεῖον σεμνῷ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν ib. 872. εἰς ἄθνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἐς αἰθέρ' οἵχεται ib. 1235. δι' αἰθέρος ἰέμενοι ib. 1512. πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. ἀν' ὑγρὸν αἰθέρα ib. 796. ἄτερωπὸς αἰθήρ ib. 1079. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. μεσοπόρῃ δι' αἰθέρος ib. 1152. ὥσπερ πτερόν πρὸς αἰθέρ' Her. F. 510. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορεῖσθω ib. 653. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. αἰθέρος τέκνοις ib. 897. ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' Bel. fr. I. 3. Διὸς αἰθήρ Chry. fr. VII. 1. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμιλλῆσαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaeth. fr. VII. 1. ἐπ' αἰθέρος πτύχας ejusd. fr. VIII. 4. γῇ ἀνεισ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4. τὸν ὑψὺ τόνδ' ἀπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. πνεῦμ' ἀφείς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXVIII. ἐς αἰθέρα πολύν Fr. inc. CLIV. 3. φαεινὸς αἰθήρ Fr. inc. CLXII. 2. αἰθέρα καὶ γαῖαν ἀεῖδω Fr. inc. CLXXIV. 1. ἡμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. πόλον αἰθέρος Epig. I. 1. Dicitur et ἡ αἰθήρ: αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 596. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445. φλογεράν αἰθέρ' El. 991. αἰθέρος ἱερᾶς And. fr. XXVIII. 4. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXII. 3.

Αἰθιοπία χθών Er. fr. XIV.

Αἰθιοπὶς γῆ Ar. fr. II. 4.

Αἶθοψ. αἶθοπι φλογμῷ Sup. 1019. καλῶσιν οἶνον αἶθοπα Fr. inc. CLXIX. 3. κεραύνιον αἶθοπα λαμπάδα Bac. 594. 2) nomen proprium. Fr. inc. CLXIX. 2.

Αἶθριος. ὄρφνης ἐκδύς αἰθρίῃ Her. 857.

Αἰκάλλειν. προδότιν αἰκάλλων κύνα And. 631.

αἰσχρὸν παρὰ κλαίεισι θοινᾷσθαι ξένος
 Al. 545. αἰσχρὸν, παρεῖναι κέρδος ib.
 1036. ἀψασθαι ἐκ αἰσχρὸν λόγῳ An.
 663. αἰσχρὸν γ' ἔλεξας Sup. 296. τί
 δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τάλλήλων κακά;
 ib. 768. αἰσχρὸν μοι γυναιξὶ συμβάλ-
 λειν λόγῳ Iph. A. 830. αἰσχρὸν,—
 βλέπειν ἡμᾶς φάος Iph. T. 674. τό
 γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488.
 αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. γυ-
 ναικί τοι αἰσχρὸν El. 344. cf. etiam
 v. 932. τί δ' αἰσχρὸν, ἦν μὴ τοῖσι
 χρωμένοις δοκῇ; Æol. fr. I. et fr. inc.
 XV. ἐκ αἰσχρὸν ὑδὲν τῶν ἀναγκαίων
 βροτοῖς An. fr. X. 1. εἰ θεοὶ τι δρῶσιν
 αἰσχρὸν, ἐκ εἰσὶν θεοὶ Bell. fr. XIX.
 4. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν
 Cress. fr. III. 2. ὑπὲρ παντὸς στρατῷ
 αἰσχρὸν σιωπᾶν Ph. fr. IX. 2. πολ-
 λοῖσι δούλοισι τῆνομ' αἰσχρὸν Phryx.
 fr. X. 1. αἰσχρὸν εἰπεῖν Fr. inc. CC.
 αἰσχροῦν τυχεῖν Hec. 374. ἐπ' αἰσχροῖς
 αἰχμάλωτος οἶχομαι ib. 822. δρά-
 σαντι αἰσchrὰ ib. 1086. αἰσchrὰ μη-
 χανώμεθα Hip. 331. cf. etiam v. 957.
 αἰσchrὰ δρώση ib. 404. vid. etiam v.
 411. 500. 503. 505. 511. et 999.
 αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. λέγεις
 αἰσchrῶν πέρι An. 237. κᾶκεϊ τά γ'
 αἰσchrὰ ib. 243. αἰσchrὰ σαντῷ λέγεις
 ib. 649. ἦκων ἐπ' αἰσχροῖς ib. 1112.
 νυμφεύματ' αἰσchrὰ Iph. T. 365. σι-
 γᾶν ἄμεινον ταῖσchrὰ Tro. 384. κά-
 μνυσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 293.
 λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr.
 XXVII. 2. ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr.
 VIII. 4. τὰ αἰσchrὰ μισεῖ ejusd. fr.
 X. 3. αἰσchrὰ κέρδη Rha. fr. II. 7.
 αἰσchrῶν φανῇ Med. 501. αἰσchrιον
 εἶδος Hel. 270. αἰσchrισον αἰτῷ τέφα-
 νον Ph. 1378. αἰσchrίτης λόγῳ Hip.
 499. et αἰσchrίσων λόγων ib. 692.
 αἰσchrίτην νόσον Or. 10. αἰσchrίτης θεῷ
 Ar. fr. XXV. 1. αἰσchrισον ἔργον Or.
 498. et Med. 695. τὰ τῶν φίλων
 αἰσchrισον κ. τ. λ. Iph. T. 606. τολμή-
 ματα αἰσchrιστα Ph. 1226. κτενεῖ μ' ἐπ'
 αἰσchrίσοισιν Andr. 928. αἰσchrιστα ad-
 verbial. positum: αἰσchrιστα Τροίαν
 εἶλε Hec. 443. ἐπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς
 αἰσchrιστα Rhes. 757. αἰσchrιστα καὶ κά-
 κιστα κατθανόνθ' Bac. 1306.
 Αἰσchrεργία. Μαινάδων αἰσchrεργίαν
 Bac. 1060.

Αἰσchrῶς. λιπῶσ' αἰσchrῶς δόμους Or.
 ὦν ἀπενάσθην αἰσchrῶς Med.
 τὸν αἰσchrῶς ζῶνθ' Al. 958. θά-
 μεθα αἰσchrῶς An. 577. αἰσchrῶς
 δίκη διοίχεται Sup. 530. οἶκοθεν
 σchrῶς ἰὼν Iph. A. 1187. αἰσchrῶς
 ἔπεσον Rh. 82. ἤθυσιν αἰσchrῶς
 810. αἰσchrῶς πεδὶ ἀπώλεσας
 768. αἰσchrῶς καὶ κακῶς λιπεῖν
 Her. 451. αἰσchrῶς θάνω Her.
 1384. cf. etiam fr. inc. B. 22.
 μας αἰσchrῶς μητέρ' El. 916. ἡ
 αἰσchrῶς ἔχει ib. 1051.
 Αἰσchrύνα. vid. αἰσchrύνη.
 Αἰσchrύνειν. αἰσchrύνειν λέχη Hip.
 ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσchrύνας' ib.
 ἔ ποτ' αἰσchrυνῶ γε Κρησίης δόμους
 719. ἦσchrυνε τὰμὰ λέκτρα ib.
 αἰσchrύναντά με ib. 1172. μηδὲ
 τρῶον δόμον αἰσchrυνε Iph. A. 1
 αἰσchrύνας ἐμέ Her. 286. γέροντα
 τέρα—ἦσchrυνας Hel. 727. τὴν Τρῶν
 πλεῖστον αἰσchrύνομεν ἂν ib. 955.
 ἔ ποτ' ἦσchrυνεν εὐνῇ El. 44. ποντῆ-
 ῖν τις αἰσchrύνη τέκνα Er. fr. II.
 δούλη κεκληῖσθαι αἰσchrύνομαι Hec.
 v. etiam v. 968. Or. 98. et 281.
 513. Iph. A. 981. et 1341. Bac. 9
 Her. 542. Ion. 934. et 1074. Her.
 1160. El. 45. et 900. et Cresph.
 VI. 2. αἰσchrύνεται τά γαθ' ἄσchrυ
 κακὸς γενέσθαι Sup. 912. ὄχλοισι
 σπεσεῖν ἦσchrυνόμην Hel. 422. ἄν
 ἀδικίαν αἰσchrύνεται Ion. 341.
 αἰσchrυνθεῖς Or. 800. κρύπτεις δὲ
 αἰσchrυνθεῖς Hip. 1291.
 Αἰσchrύνη. αἰσchrύνην φέρει Hec. 124
 Ion. 854. ἐκ ἐν αἰσchrύνη τὰ σὰ
 1282. ἐπ' αἰσchrύνην ὄμμα τέτρα
 Hip. 246. ἐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς
 αἰσchrύνης ib. 1332. αἰσchrύνην ἔχει
 243. et ita βάσιγμα αἰσchrύνην
 Sup. 767. μή τιν' αἰσchrύνην λάβης
 878. cf. etiam Ion. 395. δι' αἰσchr
 ἔχω Iph. T. 683. πρὸς αἰσchrύνην
 102. αἰσchrύνην Ἀργείοισι. Tro.
 ἡ αἰσchrύνη βάρος τῷ ζῆν—νομίζ
 Her. 201. ἐκ ἀρήξετ' αἰσchrύνην πό-
 ib. 840. αἰσchrύνην ὄφλη Hel. 67.
 ἀντροῖσιν αἰσchrύνην τινὰ Ion.
 αἰσchrύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. 2)
 αἰσchrύνα. αἰσchrύνα νεοθαλεῖ Iph.
 188. αἰσchrύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων
 202. δύσγαμον αἰσchrύναν ib. 693

Αἱματῦν. αἱμάτω θεᾶς βωμὸν Andr. 259. ὄνυχᾶ λευκὸν αἱματῶτε Sup. 77. κρᾶτας αἱματόμενοι Ph. 1156. ἤμα-
τωμένη χεῖρας Bac. 1133.

Αἱματωπός. τὰς αἱματωπὸς κόρας Or. 256. et τὰς αἱματωπὸς θεᾶς An. 979. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. ρίζας ἐν ὅσοις αἱματωπὸς Her. F. 933.

Αἱμόρραντος. αἱμορράντων ξείνων Iph. T. 224. αἱμόρραντοι θυσῖαι Al. 132.

Αἱμοταγής. αἱμοταγεῖς κρητῆρες Thea. fr. I. 3.

Αἱμύλος. ἔκ 'Οδυσσεύς ἐστὶν αἱμύλος μόνος Tel. fr. XIX. 1. αἱμύλον δόρυ Rh. 709. αἱμυλώτατον κρότημα ib. 498.

Αἴμων, filius Creontis. Αἴμονος γάμοι Ph. 951.

Αἴμων, adjunct. λύκε αἴμονι χαλᾷ Hec. 91.

Αἰνεῖν. ἦνυν πέπλος Hec. 1154. ἔκ αἰνέσω ποτὲ Or. 498. et ἔ ποτ' αἰνέσω ib. 519. αἰνῶ τάδε ib. 784. et Med. 908. παύσομαι σ' αἰνῶν Or. 1161. λέκτρον, ᾧ ποτ' ἦνεσας, δὸς ib. 1658. αἰνέσας ταῦθ' Ph. 484. σὲ αἰνῶ ib. 617. αἰνῶ σε τῆς προθυμίας ib. 1677. ἔδ' ἄσπρον ἦνεσ', i. e. ἦνεσα Med. 223. ἦνεσ' (i. e. ἦνεσε) ἀνδρὶ πάντα ib. 1157. αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. αἰνῶ σε ib. 483. et Iph. A. 506. ἐπείπερ ἦνεσεν Hip. 1319. θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 2. ἦνεσάν μοι θεαὶ ib. 12. εἶπερ ἦνεσεν τάδε ib. 528. ἔδ' αἰνέσει με ib. 569. σύ μ' αἰνέσεις ἴσως ib. 1039. αἰνῶ μὲν, αἰνῶ ib. 1096. ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. ταύ-
ταν ἦνεσα βιοτὰν An. 786. αἰνῶ δ',
δς κ. τ. λ. Sup. 201. κᾶν θέλωσιν αἰνέσαι ib. 388. τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν ib. 707. σὲ ἦνεσα Iph. A. 655. αἰνῶ, ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν ib. 824. αἰνέμενοι οἱ 'γαθοὶ τρόπον τινὰ μισῶσι τὰς αἰνῶντας, ἔαν αἰνῶσ' ἄγαν ib. 979. 980. τὸν ξένον αἰνέσαι προθυ-
μίας ib. 1371. τὸ πρόθυμον ἦνεσα Iph. T. 1023. μὴ αἰνεσῶν λόγους ib. 1073. σοὶ τάδ' ὥς δοκεῖ, αἰνῶ ib. 1486. τί ν' αἰνεῖς; Rh. 708. μὴ κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ ib. 709. μάλιστά σ'—ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. αἰνῶ Φοῖβον ἔκ αἰνῶσα πρὶν Ion. 1609. ἦνεσ', ἦνεκ' κ. τ. λ.

ib. 1614. ἔκ ἂν αἰνέσῃ Her. F. 1412. αἰνῶ τῷδ' ἀνδρὸς εἰσοδοχὰς δόμων El. 396. αἰνεῖν ἀνάγκη ταῦτα ib. 1247. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτ' Antio. fr. XI. 3. ἤλιν τοξεύματ' αἰνεῖν Bel. fr. XVII. 8. τὴν εὐγένειαν αἰνῶσιν βρο-
τοὶ Thy. fr. I. 2. αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. ἄγαν αἰνέμενος Her. 205. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνυμένης Ion. 621. αἰνεῖσθαι μισῶ Alcmen. fr. IX. 2.

Αἰνιγμα. σοφῆς αἰνιγμα παρθένου Ph. 48. αἰνιγμα Σφιγγὸς ib. 50. παρ-
θένου κόρας αἰνιγμ' ἀσύνετον ib. 1721. αἰνιγμα σαθρὸν Sup. 1064. αἰνιγμα σαφές Tro. 621. τόδ' ἐπ' ἐκεῖν' αἰνιγμ' Hel. 794. αἰνιγμ' ἀκύσας Ion. 533. καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων Ph. 1056. τὰ κλεῖν' αἰνίγματα ib. 1682. et 1747. δυστόπατ' αἰνίγματα Sup. 138. παρ-
φοδοῖς αἰνίγμασιν Iph. A. 1147.

Αἰνιγμός. Σφιγγὸς αἰνιγμὸς Ph. 1362. ἐν αἰνιγμοῖσι Rh. 754.

Αἰνίσσεσθαι. τί λόγοισιν αἰνίσσεται; Ion. 430. τόδ' ὥς ὑποπτον ἠνίξω Her. F. 1120. γνωρίμως αἰνίξομαι El. 946.

Αἰνόγαμος Hel. 1130.

Αἰνόπαρις Hec. 945.

Αἶνος. αἶνος δυσχερέτερος λόγων Hip. 484. αἶνον τὸν πάρος εὖ σώσομεν Cy. 201. αἶνον ἀξιὸν φέρει El. 1062. παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1. et Dic. fr. XI. 1. et Melanipp. fr. XVII. 1. ἦν τις αἶνος Dan. fr. VIII. 1.

Αἶολος, nom. propr. filius Hellenis Æol. fr. XXIII. 2.

Αἰόλος, adjunct. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς Ion. 498.

Αἰολόχρως γυῖ Pi. fr. II. 4.

Αἰπεινός. Ἰλῖφ αἰπεινῷ An. 103. αἰπεινά μοι μαντεῖα Ion. 739.

Αἶπος. πρὸς αἶπος ἔρχεται Al. 509.

Αἶρειν. πόδ' ἔξω δωμάτων αἶροντι Hec. 965. Φρυγῶν ἐς αἶαν αἶροιεν τόλον ib. 1141. σ' ἦρεν εἰς ὑψος μέγα Ph. 407. πτηνὸν ἄραι σῶμ' Med. 1297. ἄρατέ μω δέμας Hip. 198. πρόσφορά μ' αἶρετε ib. 1361. γιν' ὑψηλὸν αἶρει Sup. 555. τὸν εὐτυχῇ ἂν τις αἶρῃ μοῖρα ib. 608. αἶρω χεῖρ' ib. 772. πᾶς τις θάρσος αἶρε Iph. A. 1598. ἐκ τερμάτων νότον ἄρωμεν Iph. T. 117. αἶρῃσι particip.) λείαν Rh. 326.

080. et
v Hip.
αἰτιος
v οντες
Her. F.
. 1040.
. ὡδέν
. etiam
- οπέλων
y. 95.
κύκλωψ
αξ Αἰτ-
οπέλων
ο. 220.
λίτναῖα
- i. 988.
36.
ε ἔτος
ωτικοῖς
y γυ-
αλωτί-
. 1016.
ις Θη-
ε κόρας
ωτίδων
ω ib.
- ος Ph.
άλωτος
ον χρή
αύτῃ
εἰλόν
etiam v.
αἰχμά-
νθλῶμαι
χμάλω-
l. 1008.
c. 881.
i. 104.
i. 1279.
χαλκον
αἰχμῇ
ῆσονες
φονία
χμά ib.
839. ἐν αἰχμῇ Her. F. 437. 3) plur.
ἐν αἰχμαῖς Rh. 251. et Æol. fr. VII.
1.
Αἰχμητής. ἀν' Ἑλλάνων τρατὸν αἰχμη-
τὴν Hec. 120. ἐκ αἰχμητῆς πέφυκεν
Or. 752.
Αἰών. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec.
755. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δελεῦσαι
ib. 757. μακάριος αἰὼν Or. 602.
ἀτάθμητος αἰὼν ib. 979. αἰῶνα διά-
ξυσα Ph. 1521. αἰῶνα μέλεον ib.
1529. ζηλωτὸς αἰὼν Med. 243. μα-
κρὸς αἰὼν ib. 429. Glauc. fr. IV.
Cenom. fr. IV. 3. et fr. inc. LXXVII.
ἔχουσα δυσπέρατον αἰὼν Med. 648.
μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰὼν Hip.
1109. δι' αἰῶνος μακρῇ ib. 1426. ἐς
τ' ἂν αἰὼν ἑμὸς ἀντέχη Al. 338. δι'
αἰῶνος ib. 478. τίν' αἰῶνα ἔξεις; An.
1216. αἰῶνος πόνος Sup. 1005.
αἰῶνα δ' ἐκ ἔξεσιν ib. 1084. ἕτερον
αἰῶνα οἰκήσομεν Iph. Aul. 1507.
βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. λιπῶς
αἰῶνα Bac. 92. βραχὺς αἰὼν ib. 395.
Αἰών, Κρόνος παῖς Her. 900. αἰὼν
δυσαίων Hel. 214. αἰῶνα τείνει Ion.
625. θεῶν ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰὼν ib.
638. εἰλισσόμενός τις αἰὼν Her. F.
671. ἡδὺς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er.
fr. X. 2. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr.
XIV. ὁ πᾶς ἀσθενῆς αἰὼν βροτοῖς
Plis. fr. VI. 3. 2) Dicitur et ἡ αἰών:
σκοτίαν αἰῶνα Ph. 1492.
Αἰωρεῖν. τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρέμε-
νος Hec. 32.
Αἰώρημα. δύστηνον αἰώρημα κεφίζω Sup.
1047. φόνιον αἰώρημα Hel. 359. τε-
ταμέναν αἰωρήμασι Or. 981.
Ἄκαιρος. γνώμα ἄκαιρος ὄλβη Iph.
T. 420. ἄκαιρος εὐνοῖα Hipp. fr.
XVII. τὸ ἄκαιρον ἅπαν μὴ προσεί-
μαν Fr. inc. CLXIII. 2. ἄκαιρ' ἀπώλ-
λυτο Hel. 1087.
Ἀκάμας χρόνος Pi. fr. III. 1.
Ἄκαμπτος. ἄκαμπτον φρένα Hip.
1268.
Ἀκανθα. διαδῆναι νῶτον ἀκανθάν τ'
Tro. 117. ἐξελκτέον διπλῆν ἀκανθάν
El. 492.
Ἀκάρπιτος. ὑπὲρ ἀκαρπίτων πεδίων
Ph. 218.
Ἀκαρπος. ἄρμραι πεδίων ἀκαρποι Her.
F. 369. πέδον ἀκαρπον CEd. fr.
XVII. 8.
- Ἄκατος. λαῖφος ἀκάτω θοᾷ
ἀκάτω μελέας Tro. 110.
θοᾷς ἀκάτως Hec. 446.
Ἀκεῖσθαι. εἶθε μοι—βλέψαι
ἀκέσαιο Hec. 1067. τάδε
θαι Med. 199. πρὸς τῇ
τὸν ἱατρὸν χρεῶν ἰδόντ' ἀ
fr. XVIII. 2.
Ἀκέλευτος. ἀκέλευτόν μ' ἔ
βεῖν Ion. 1359. δεῖ δὴ μ
—συνεκκομίζειν σοι πόνος
Ἀκέραιος Or. 920. et Ph. 95.
λέχος Hel. 48.
Ἀκέτωρ. ὦ Φοῖβ' ἀκέτωρ
Ἀκεσφόρος. ἀκεσφόρον
1005.
Ἀκήρατος. ἐξ ἀκηράτω λει
73. et ἀκήρατον λειμῶν
κακῶν ἀκήρατος ib. 949.
ἀκήρατος Her. F. 1314. ἀ
κόλπων Rh. 352. τὸς ἀκ
κος κόμης Ion. 1266. μόσχ
Iph. A. 1083. ἀκήρατόν
Tro. 670. ἐλαίας ἐξ ἀκ
1436. ἀκήρατον λέχος O
Ἀκήρυκτος. εἰ σῶμ' ἀκήρυκτο
91.
Ἀκίνδυνος. ἀκίνδυνον βίον
248. conf. etiam Iph. A.
Ἀκινδύνως κτανεῖν Rh. 588.
Ἀκίνητος. ἀκίνητος ἀφορμὰ
474. ἀκίνητοι φυλακαὶ τ
A. 15. ὡδέν ἦν ἀκίνητον
726. ἐξ ἀκινήτων βάθρο
1157.
Ἀκίχητος φίλων Ion. 701.
Ἀκλαντος Hec. 30. et Al
ἄκλαντον Ph. 1628. ἄκλ
An. 1236.
Ἀκλεῆς. ὀλοίμην ἀκλεῆς
βίον ἐξεπέρας' ἀγνώως, ἀκλ
18. ἀκλεῆς δόξα Her. 62.
Ἀκλεῶς. ἀκλεῶς κατθανεῖ
ἀκλεῶς θανεῖν Rh. 752.
κἀκλεῶς ὀλώλαμεν ib. 761.
Ἀκληρος. ὅσαι δ' ἀκληρο
Tro. 32.
Ἀκλητος. θύρας ἔχων ἀκ
A. 340. ἀκληρ' ἄδυλα δ
594.
Ἀκλητος. ἀκλητος ὦν φίλο
ἐλθῶς' ἀκλητος Iph. A. 45.
Ἀκλυτος. Αὐλιν ἀκλύται
121.

μέγαν ib. 505. γάμους ἐλομένη Hel. 301. ἔχῃ τῷτο τὸ καλὸν αἰρήσομαι ib. 959. λοῖσθον αἰρεῖται δόρυ ib. 1613. εἴλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην El. 821. εἴλετο στρατηλάτην ib. 1082. πόλεμον αἰρῶνται μέγαν Alex. fr. IX. 2. ἐλῶ τὰ βέλτισθ' And. fr. XIII. 2. πρὸ τῷ καλῷ ζῆν παῖδας εἴλοντο Er. fr. 1. 36. ἐλέσθαι ψευδός Fr. inc. B. 18. 3) Pass. πόθῳ κόρης αἰρῇ Med. 624. ἥρέθην ἐν μάχῃ Sup. 635. αἰρεθεὶς ἐκῶν Iph. A. 1364. γυναικείαις τέχναισιν αἰρεθεὶς Hel. 1637. ἥρημένων δωμάτων ἥρήμεθα El. 1009. εἰ αἰρεθήσεται πόλις Er. fr. I. 44. ἥρέθην λόγων κριτῆς Phœ. fr. IX. 1.

Αἵρεσις. πικρὰν αἵρεσιν βίῃ An. 384. πονηρὰν αἵρεσιν Iph. A. 1364.

Αἶσα. θεῷ αἶσα An. 1204. ἔτι ποτ' αἶσα Sup. 623.

Αἰσθάνεσθαι. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι Hec. 1069. ἡσθόμην σέθεν φωνῆς ἀκύσας ib. 1114. ἀμαρτῦσ' ἡσθετ' Or. 575. αἰσθάνῃ ib. 750. ἡσθόμην κτύπετινός ib. 1311. πῶς αἰσθάνῃ σαφῶς τάδε; Ph. 143. ἡσθετ' ἡδικομένη Med. 26. σ' ἡσθοντ' ἔσαν σοφὴν ib. 539. ἡσθόμην ἀβελίαν ἔχουσα ib. 882. πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς Hip. 603. αἰσθοίτο πατὴρ ib. 1192. ἡσθόμην σε ib. 1392. ἐπεὶ ἡσθεσθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἤκουσαν Al. 156. μακρῷ βίῃ ἡσθόμην ἐρῶντά σε ib. 718. ἡσθόμην ἐ σαφῇ λόγον An. 1049. τίνος αἰσθάνομαι θεῖν; ib. 1227. ὥς θέλοντά μ' ἡσθετο Sup. 394. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ἡσθετ' ἂν σαφῶς Iph. A. 1582. ὥς ἡσθε καλῶς Iph. T. 1180. φασγάνῃ ἡσθόμην Rh. 795. ἡσθόμην τὰ τῆς θεῷ Hel. 659. τὰ τῶν φίλων αἰσθέσθαι κακὰ ib. 770. αἰσθοίμην ἐγὼ El. 620. εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5. ἡσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως Epist. IV. 32. ἡσθημένον πετὴν τύχην Or. 1550. ἡσθημαί Hip. 1403. ἡσθημένοι χωρῶσ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 671. τῶν κακῶν ἡσθημένος Tro. 633.

Αἰσθημα τῶν κακῶν Iph. A. 1243.

Αἰσθησις El. 290.

Αἴσιος. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιῶμεθα Iph. A. 607. αἰσία ἡμέρα Ion. 421. ἐν αἰσίοις ἑδραῖς Her. F. 596.

Αἰσίως. εἰ αἰσίως ἔλθοιμεν Ion. 410. αἰσίως Tem. fr. XX.

Αἴτσειν. ὑπὲρ μητρὸς αἴτσω Hec. 31. τὸν ἐς αἶδα πορθμὸν αἴτσω ib. 1106. αὔραν πρὸ παρηίδος αἴτσω Or. 1429. ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοις ἐπι Ph. 1388. ἦσσον λόγχαις ib. 1391. εἰς ὄπλ' ἦσσον ib. 1475. δι' ἐμᾶς ἦξε νηδύος ἀδ' αὔρα Hip. 165. διὰ κεφαλᾶς αἴτσωσ' ὀδύναι ib. 1352. μετάρσιος ἦξα Al. 966. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων αἴτσω Sup. 962. αἴτσω τήνδ' εἰς πυρὰν ib. 1065. ἐγγυὺς Πλειάδος αἴτσω Iph. A. 8. σκηνῆς ἐκτὸς αἴτσεις ib. 12. αἴξαντες δορὶ ib. 80. μάτην ἦξ' (i. e. ἦξα) ib. 742. μόχθος ἐκ μόχθων αἴτσει Iph. T. 192. διὰ τέρνων φόβος αἴτσει Tro. 157. σκάφος αἴτσω πτεροῖσι ib. 1086. ἐκ νάρθηκος αἴτσει Bac. 147. ἦισσ' ἐκεῖσε, κῆτ' ἐκεῖσε ib. 625. ἐπὶ τῷσ' ὠρμημένος ἦισσε ib. 631. ἦξαν πελείας ὠκύτητ' ἔχ' ἦσσονες ib. 1098. ἔδ' ἦξας εἰς ἔρευναν Ion. 328. δ' ἦξας ὀρθῶς ib. 572. ἦξαν εἰς δόρυ El. 844.

Αἴτος. ἄτας ἐμᾶς αἴτος εἰ Tro. 1313. αἴτον οἴκων ἐμῶν μεθήσει ib. 1321.

Αἴτωρ. ὄπλων καὶ μάχης αἴτορες An. 683.

Αἰσυνμῆν. ὅς αἰσυνμῆ χθονὸς Med. 19.

Αἰσχος. δύσγαμον αἰσχος Tro. 1114. αἰσχος καὶ ψόγον κεκοίνωνται Melan. fr. XXVI. 3.

Αἰσχροκερδής. ἐκ αἰσχροκερδεῖς; scil. ἐσε An. 452.

Αἰσχροποιός. ἔρρ', αἰσχροποιέ Med. 1346.

Αἰσchrός. ἀνὴρ αἰσchrός Iph. A. 380. μισθὸν ἐκ αἰσchrὸν λαβὼν Iph. T. 593. τέφανος ἐκ αἰσchrός Tro. 401. ἐν αἰσchrοῖσι σέ τιθεῖς Al. 1040. ἐπ' αἰσchrοῖς γάμοις Hel. 704. αἰσchrός ἐρωτας Er. fr. II. 25. αἰσchrῶ περιπεσεῖν τύχη Hec. 498. αἰσchrὰ φυγὴ Ph. 1685. αἰσchrὰν κληδόνα Al. 316. ἄτη περιπεσεῖν αἰσchrῶ Cress. fr. VI. 1. νοσεῖν αἰσchrὰν νόσον Phryx. fr. VIII. 2. ἐκὼν τόδ' αἰσchrὸν—; Hec. 311. οἶδεν τόγ' αἰσchrὸν ib. 602. ταῦτ' ἐν αἰσchrῶ θέμενος ib. 806. ἡμῖν αἰσchrὸν τόδε ib. 1248. v. etiam Rh. 102. αἰσchrὸν, πρόσπολον φέρειν τάδε Or. 106. αἰσchrὸν, εἰ μὲν κ. τ. λ. Ph. 1006. θανάτῳ δῶρον ἐκ αἰσchrὸν ib. 1020.

αἰσχροὺν παρὰ κλαίεσσι θοινᾶσθαι ξένους Al. 545. αἰσχροὺν, παρῆναι κέρδος ib. 1036. ἀψασθαι ἐκ αἰσχροὺν λόγῳ An. 663. αἰσχροὺν γ' ἔλεξας Sup. 296. τί δ' αἰσχροὺν ἀνθρώποισι τάλλήλων κακά; ib. 768. αἰσχροὺν μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγῳ Iph. A. 830. αἰσχροὺν,— βλέπειν ἡμᾶς φάος Iph. T. 674. τό γ' αἰσχροὺν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488. αἰσχροὺν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. γυναικί τοι αἰσχροὺν El. 344. cf. etiam v. 932. τί δ' αἰσχροὺν, ἦν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ; Æol. fr. I. et fr. inc. XV. ἐκ αἰσχροὺν ἑδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς An. fr. X. 1. εἰ θεοὶ τι δρῶσιν αἰσχροὺν, ἐκ εἰσὶν θεοὶ Bell. fr. XIX. 4. αἰσχροὺν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. ὑπὲρ παντὸς στρατῷ αἰσχροὺν σιωπᾶν Ph. fr. IX. 2. πολλοῖσι δούλοισι τῆνομ' αἰσχροὺν Phryx. fr. X. 1. αἰσχροὺν εἰπεῖν Fr. inc. CC. αἰσχροῦν τυχεῖν Hec. 374. ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι ib. 822. δρᾶσαντι αἰσchrὰ ib. 1086. αἰσchrὰ μηχανώμεθα Hip. 331. cf. etiam v. 957. αἰσchrὰ δρώση ib. 404. vid. etiam v. 411. 500. 503. 505. 511. et 999. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. λέγεις αἰσχροῦν πέρι An. 237. κἀκεῖ τὰ γ' αἰσchrὰ ib. 243. αἰσchrὰ σαντῷ λέγεις ib. 649. ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς ib. 1112. νυμφεύματ' αἰσchrὰ Iph. T. 365. σιγᾶν ἄμεινον ταῖσchrὰ Tro. 384. κάμνυσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 293. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr. XXVII. 2. ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr. VIII. 4. τὰ αἰσchrὰ μισεῖ ejusd. fr. X. 3. αἰσchrὰ κέρδη Rha. fr. II. 7. αἰσχιῶν φανῇ Med. 501. αἰσχιον εἶδος Hel. 270. αἰσχιον αἰτῷ τέφαρον Ph. 1378. αἰσχιῖς λόγῳ Hip. 499. et αἰσχιῖς λόγων ib. 692. αἰσχιῖς νόσον Or. 10. αἰσχιῖς θεῷ Ar. fr. XXV. 1. αἰσχιον ἔργον Or. 498. et Med. 695. τὰ τῶν φίλων αἰσχιον κ. τ. λ. Iph. T. 606. τολμήματα αἰσχιτα Ph. 1226. κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχιτοῖσιν Andr. 928. αἰσχιτα adverbial. positum: αἰσχιτα Τροίαν εἶλε Hec. 443. ἐπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς αἰσχιτα Rhe. 757. αἰσχιτα καὶ κάκιτα κατθανόνθ' Bac. 1306.

Αἰσχυρογία. Μαινάδων αἰσχυρογίαν Bac. 1060.

Αἰσchrῶς. λιπῶσ' αἰσchrῶς δόμῳ Or. 99. ὦν ἀπενάσθην αἰσchrῶς Med. 167. τὸν αἰσchrῶς ζῶνθ' Al. 958. θανέμεθα αἰσchrῶς An. 577. αἰσchrῶς ἡ δίκη διοίχεται Sup. 530. οἴκοθεν αἰσchrῶς ἰὼν Iph. A. 1187. αἰσchrῶς ἔπεσον Rh. 82. ἤθυσιν αἰσchrῶς ib. 810. αἰσchrῶς πεδὶ ἀπώλεσας Tro. 768. αἰσchrῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. αἰσchrῶς θάνω Her. F. 1384. cf. etiam fr. inc. B. 22. ἔγηνμας αἰσchrῶς μητέρ' El. 916. ἡ δίκη αἰσchrῶς ἔχει ib. 1051.

Αἰσchrύνα. vid. αἰσchrύνη.

Αἰσchrύνειν. αἰσchrύνειν λέχη Hip. 408. ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσchrύνασ' ib. 420. ἔποτ' αἰσchrυνῶ γε Κρησίῃς δόμῳ ib. 719. ἥσchrυνε τὰ μὰ λέκτρα ib. 944. αἰσchrύναντά με ib. 1172. μηδὲ πατρῷον δόμον αἰσchrυνε Iph. A. 1031. αἰσchrύνας ἐμέ Her. 286. γέροντα πατέρα—ἥσchrυνας Hel. 727. τὴν Τροίαν πλεῖστον αἰσchrύνομεν ἂν ib. 955. ἦν ἔποτ' ἥσchrυνεν εὐνῇ El. 44. πονήτων ἦν τις αἰσchrύνη τέκνα Er. fr. II. 27. δόλη κεκλησθαι αἰσchrύνομαι Hec. 552. v. etiam v. 968. Or. 98. et 281. Ph. 513. Iph. A. 981. et 1341. Bac. 204. Her. 542. Ion. 934. et 1074. Her. F. 1160. El. 45. et 900. et Cresph. fr. VI. 2. αἰσchrύνεται τὰ γὰρ ἀσκήσας κακὸς γενέσθαι Sup. 912. ὄχλον εἰσπεσεῖν ἥσchrυνόμην Hel. 422. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσchrύνεται Ion. 341. ἑδὲν αἰσchrυνθεῖς Or. 800. κρύπτεις δέμας αἰσchrυνθεῖς Hip. 1291.

Αἰσchrύνη. αἰσchrύνην φέρει Hec. 1241. et Ion. 854. ἐκ ἐν αἰσchrύνη τὰ σὰ Ph. 1282. ἐπ' αἰσchrύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. ἐκ ἂν ποτ' ἤλθον εἰς τόδ' αἰσchrύνης ib. 1332. αἰσchrύνην ἔχει An. 243. et ita βάσιγμα αἰσchrύνην ἔχον Sup. 767. μὴ τιν' αἰσchrύνην λάβης An. 878. cf. etiam Ion. 395. δι' αἰσchrύνης ἔχω Iph. T. 683. πρὸς αἰσchrύνη Rh. 102. αἰσchrύνην Ἀργείοισι. Tro. 171. ἡ αἰσchrύνη βάρος τῷ ζῆν—νομίζεται Her. 201. ἐκ ἀρήξετ' αἰσchrύνην πόλει; ib. 840. αἰσchrύνην ὄφλη Hel. 67. οἶδ' ἀντροῖσιν αἰσchrύνην τινὰ Ion. 288. αἰσchrύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. 2) dor. αἰσchrύνα. αἰσchrύνα νεοθαλεῖ Iph. A. 188. αἰσchrύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων Hel. 202. δύσαμον αἰσchrύναν ib. 693. cf.

- Ἀκμάζειν. ἀνὴρ ἀκμάζων Rh. 795.
 Ἀκμή. ἀκμή καλεῖ Hec. 1042. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν Ph. 1088. ἡβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. λόγχης ἀκμήν Sup. 318. ἐπ' ἀκμῆς εἰμὶ Hel. 903. εἰς ἀκμήν ἐλθὼν Her. F. 532. ἢ νῦν ἀκμή El. 275. τείχειν ἀκμή ib. 684. φασγάνων ἀκμᾶς Or. 1482. ἐμπύρως ἀκμᾶς Ph. 1261. χειρῶν ἀκμαῖσι Bac. 1205.
 Ἀκμων. χρυσέων ἀκμόνων El. 443.
 Ἀκοή, et dor. ἀκοά. ἔδενος ἀκοήν ὑπειπὼν Her. F. 962. ἀκοὰν βάλω Or. 1282. βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην Ph. 826. εἰς ἀκοὰς ἤκει ib. 1489. βίη τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496.
 Ἀκοινώνητος. ἀκοινώνητον εὐνὰν An. 471.
 Ἀκοίτας. θανόντ' ἰδῆσ' ἀκοίταν Hec. 937. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. ἀθλίως ἀκοίτας Tro. 1309.
 Ἀκοιτις. ἀκοιτὶν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων Al. 199. μὴ πρόκλαι' ἀκοιτὶν ib. 529. γενναιοτάταν ἀκοιτὶν ib. 997.
 Ἀκόλατος. ἀκόλατος ὄχλος Hec. 607. ἀκόλατον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ἀκόλατον ἦθος γαστρός Antior. fr. VII. 4. ἀκόλαστα μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. ἀκόλαστα ἦθη Er. fr. II. 22. ἀκόλαστα τέκνα Fr. inc. CXXX.
 Ἀκομψος Hip. 986. φαῦλον ἀκομψον Lic. fr. I. 1.
 Ἀκοντίζειν. εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραι Or. 1241. λόγχαισιν εἰς ἄκρον τόμα πύργων ἀκοντίζοντας Ph. 1174. κύκλος πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω Ion. 1155. εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἥπαρ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο Bac. 1096.
 Ἀκοντισήρ. λόγχαις ἀκοντισήρες εὐτοχώτατοι Ph. 142.
 Ἀκόρετος. ψυχὰ ἀκόρετος Her. 927. ἀκόρετα νείκη Med. 639.
 Ἀκος. πημάτων ἄκος Hip. 600. κακῶν ἄκος Al. 133. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων An. 121. εἴ τι δὴ τόδ' ἔσ' ἄκος Iph. T. 43. δίψης ἄκος Cy. 97. σωτηρίας ἄκος Hel. 1061. ἐρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 269. κῆτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἄν Bac. 327. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεσ' ἄκη Her. F. 93. ἡνίκ' ἐκ ἔχεις ἄκη El. 1111.
 Ἀκοσμία λόγων Iph. A. 3 7.

- Ἀκυά. κατ' ἐμὰν ἀκυὰν Dan. 50.
 Ἀκύειν. ἡμᾶς δ' ἀκύσαι τῆς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. τοιαῦδ' ἤκειν κακὰ ib. 576. ἀκύσον ib. 788. ἄκυε δὴ νῦν ib. 833. ἀκύσας σὺ τε τῆσδέ τ' ib. 1130. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκύειν δεῖ μ' Or. 532. λόγους ἀκύσας ib. 636. τὸν—θανόντ' ἀκύειν τάδε δόκει ib. 674. ὁξὺ βοῆς ἀκύσαν ib. 1530. ἐκ ἤκυσα Ph. 926. ἀκύει νυθευμένη φίλων Med. 29. λέγεις ἀκύσαι μάλθακ' ib. 316. ἀκύεις βοᾶν; ἀκύεις τέκνων; ib. 1273. ἀκύσας δειν' Hip. 604. ὀρθῶς ἀκύσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων ib. 1170. κακῶς ἀκύειν Al. 729. et Iph. A. 1032. et Tro. 644. et κακῶς ἀκύσαι Hel. 974. λόγους ἀκύειν τῶν ἐναντίων πάρα An. 959. ἀκύσαι δ', ἐκ ἀκύσ' ὁμως, θέλω ib. 1085. κοινοὶ ἄστοι τῶν τ' ἀκύντων λόγοι—Sup. 849. ἀκύειν, ὧν μάθησιν ἐκ ἔχει ib. 915. λόγους, ἔς ἐκ ἀκύειν τὰς γαμυμένας πρέπει Iph. A. 1108. εἰπὼν ἀκύσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. καιρὸς ἀκύσαι Rh. 10. ἀκύει ἔδεν ἔδεις ἔδενος Cy. 120. ἄλλων τ' ἀκύειν δῦλον ὄντα Hel. 739. ἀκύειν τῷδε χρῆν ναύτας ἐμῆς ib. 1431. αἰνιγμ' ἀκύσας Ion. 533. ἐμῆς γνώμης ἀκύσον Her. F. 279. ἤκυες τάδε El. 930. νόω ἀκύν Sis. fr. I. 18. δόλοισ ἐκ ἔξεσ' ἀκύειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2. 2) Med. ἀκύση πολλὰ, καὶ ψευδῇ κακὰ Alc. 708. et ita καὶν' ἀκύση πῆματ' Hel. 1529. ἐξ ἐμῆ ἐκ ἀκύσεται κακῶς Heracl. 718. ἀκύσεται ἐσθλὰ ib. 999. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκύσεται Sis. fr. I. 20.
 Ἀκυσ, vel ἄκων, jaculum. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.
 Ἀκύσιος. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' ἐκ ἀκύσιον Aug. fr. VIII. 2.
 Ἀκυσίως. ἀκυσίως ἡράμην δόρυ Ph. 436. μένυσ' ἀκυσίως Tro. 1011. πέμποιμ' ἄν ἐκ ἀκυσίως El. 670.
 Ἀκυτέον Iph. A. 1010.
 Ἀκυτός. τὸ δ' ἦν ἄρ' ἐκ ἀκυτὸν Dic. fr. XIII. 4. ἀκυτὰ πάντα δῶρα δαιμόνων Hel. 669.
 Ἀκρα. θάσσοντ' ἄκραν Or. 869. κατ' ἄκραν ἔτασαν Iph. A. 240. κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Hel. 697. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1.

- ἵεμεν ποιμένας ἐς ἄκρας Rh. 292. αἱ Καθήρειοι ἄκραι Tro. 90. ἄκρας ἐναλίας Cy. 317.
- Ἀκραῖος. ἀκραίας Θεῶ Med. 1379.
- Ἀκραιφνής. πῶς ἀκραιφνής ἔσται; Al. 1055. ἀκραιφνὲς αἷμα Hec. 537.
- Ἀκραντος. ἀκραντον ἔδεν ἔχων Sup. 870. ἀκραντ' ὀδύρη ib. 770. ἔδ' ἀκραντ' ἠκύσατε Iph. T. 520. conf. etiam Bac. 1229. ἔδ' ἀκρανθ' ὠρμήσαμεν Bac. 435. ἔποτ' ἀκραντα βακχεύσει Her. F. 897. ἀκραντα θεσπίζειν Alex. fr. XXII. 1.
- Ἀκρατος. ἀκρατος ἐλθὲ Θηρὶ Cy. 598. ἀκρατος ἡ χάρις ib. 573. ἀκρατον μέθυ ib. 149.
- Ἀκρέμων ἐλαίας Cy. 454.
- Ἀκριβής. ἀκριβῇ μουσικὴν Sup. 906. ἔκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθετ' Tro. 901. ἔκ ἔς' ἀκριβὲς ἔδεν εἰς εὐανδρίαν El. 367.
- Ἀκριβῶν. οἱ τὰδ' ἠκριβωκότες Hec. 1192. ἔδὲ τέγην καλῶς ἀκριβώσειαν Hip. 469.
- Ἀκριβῶς. ἔκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν Med. 532. ἔκ οἷδ' ἀκριβῶς Rh. 284. πάντ' ἀκριβῶς Scy. fr. II. 2.
- Ἀκριτος. ἀκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hip. 1056. ἀκριτος ἄσρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. ἀκριτα μηχανώμενοι An. 550.
- Ἀκροθινιάζεσθαι. νύμφας ἠκροθινιαζόμεν Her. F. 476.
- Ἀκροθίνιον. Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον Ph. 289. ἀκροθίνιον κάλλιτον Her. 861. ἀκροθίνια Λοξία Ph. 211. τὰκροθίνια ξένων Iph. T. 75. τὰ Ἑλλήνων ἀκροθίνια ib. 459. θεοῖσι τ' ἀκροθίνι' ἐξέλης Rh. 470.
- Ἀκρόκομος. ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517.
- Ἀκροκόρινθος. προλιπῆσ' Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 2.
- Ἀκρον. ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων Ph. 235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. ἄκρα τειχέων Tro. 1297.
- Ἀκρόπτολις. Φωκέων ἀκρόπτολιν Or. 1094.
- Ἀκρος. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255. ἐλάτης ἑράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062. τένοντος ἀρπάσας ἄκρη ποδὺς Cy. 399. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι Ph. 433. et ita Δαναϊδῶν ἄκροι ib. 1251. ὑπὲρ ἄκρων ὄρων χθονὸς ib. 675. ἐπ' ἄκροις ἔτακ' ἀρηϊοὺς τεφάνοισιν ib. 839. πύργων ἐπ' ἄκρων τὰς ib. 1098. ἀνδρας Ἀργείων ἄκρης Sup. 118. ἐξ ἄκρων ταθμῶν Iph. T. 49. ἄκροισι δακτύλοισι ib. 266. et Bac. 708. εἰς ἄκρης γε τὲς ὄνυχας ἀφίκετο Cy. 158. cf. etiam El. 840. Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες Cy. 292. ὀβελὸς ἄκρης ib. 392. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ Ion. 1166. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι Tel. fr. XI. 1. ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς Hec. 94. ἄκρας καρδίας ἔψαυσε ib. 242. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος ib. 558. ἀκραν λαμπάδα Ph. 1263. εἰς ἀκραν χειρ' Iph. A. 951. ἐν πρύμνῃ ἄκρα Cy. 14. ποτὶ σέλμα γαστρός ἄκρας ib. 504. ἄκρα θίγης χερὶ Hel. 1460. ἐπ' ἀκραν ἠκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἄκρας τρίχας Or. 128. τὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. πύργων ἐπ' ἄκρας τεφάνας Tro. 779. δι' ἄκρων φρενῶν Bac. 203. ἐπ' ἄκρη χώματος Hec. 524. et Or. 116. εἰς ἄκρον τόμα πύργων Ph. 1173. ἄκρον δόρυ ib. 1408. ἐξ ἄκρη κρατὸς Med. 1198. κακὸν ἄκρον ἔλακες Ion. 776. κατ' ἄκρων περγάμων Ph. 1183. cf. etiam An. 401. ἄκροισι λαίφης κρασπέδοις Med. 524. δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων El. 1233. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς Ion. 456.
- Ἀκρυπτος. ἀκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν An. 836.
- Ἀκτῆ. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. ἀκτῆς ποντίας πόδα Med. 1288. ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας Hip. 1173. ἀκτῆ τις ἐστὶ ib. 1199. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν An. 1263. b) dor. ἀκτά. τὰς Ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ib. 742. πολιήτιδος ἀκτᾶς ib. 1126. ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον Al. 598. Σιμοεντίδα παρ' ἀκτὰν An. 1184. λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλλῆος Iph. T. 436. Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς Rh. 366. Εὐβοίτδ' ἀκτὰν Her. 85. λίμνης Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκτὰν Ion. 873. τὰν Πηλιάδ' ἀκτὰν Her. F. 389. c) plur. κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. cf. etiam v. 36. et Hip. 1179. ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκταῖσιν

- ὄρμεϊ Or. 55. Μυνυχίῳ ἐπ' ἀκταῖς Hip. 761. εἰς ἀλιφόθους ἀκτὰς ib. 1206. Σκείρωνος ἀκτὰς ib. 1208. χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς ib. 1212. διὰ Κυανέας ἀκτὰς An. 865. ἐπ' ἀκταῖσιν Συμοεντίσιν ib. 1018. θάσσοσ' ἐπ' ἀκτὰς Iph. A. 807. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίῳ Iph. T. 236. ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένῳ πόρῳ ib. 253. Φινεΐδας ἀνέπνυς ἀκτὰς ib. 424. πρὸς ἀκτὰς θαλασσίας ib. 1327. ἀκταὶ Μυκόνῳ Tro. 89. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίῳ ib. 374. πρὸς ἀκταῖς ὄντες Heracl. 433. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν Hel. 616. Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς ib. 1141. εὐλιμένους ἐπ' ἀκτὰς ib. 1480. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπὶ Συμωντίδας ἀκτὰς El. 441. Εὐβοΐδας ἀκτὰς ib. 442. ἐν ἀκταῖς Pol. fr. I. 2. 2) ἀκτῇ, fruges. Δήμητρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2. et Δάματρος ἀκτὰς Hip. 138. 3) Ἀκτῇ, nom. propr. Attica. παρ' Ἀκτῇ Hel. 1689.
- Ἀκτῖν, vel ἀκτίς. ἀκτῖνα κύκλον ὧ ἡλίῳ Hec. 412. et Al. 206. δυστυχῇ ἀκτῖν' ἐφῆκας Ph. 5. παμφαῆς ἀκτίς ἀελίῳ Med. 1251. λαμπρὰ ἀκτίς Sup. 650. ἀκτῖνα τὴν τείχεσαν ἡλίῳ Rh. 992. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1136. ἡλῖος ἀκτῖνας ἐξίησι Bac. 678.
- Ἀκύμαντος. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις Hip. 235.
- Ἀκύματος πορθμὸς Fr. inc. CCVIII.
- Ἀκυμος. τὸν ἀκυμον βίοτον Her. F. 698.
- Ἀκύμων. νηδὺς ἀκύμων An. 158. ἀκύμονα Πόντῳ τίθησι νῶτα Iph. T. 1444.
- Ἀκύρωτος. σιωπῇ τῷτ' ἀκύρωτον μένει Ion. 801.
- Ἀκων. ἄκων ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 633. ἄκων ὠλεσάς νιν Hip. 1433. τερηθεὶς ἄκων γάμων An. 982. ἔκ ἀκοντὶ μοι δίδως ἔπαινον Sup. 857. ἄκων μ'—διώλεσεν Iph. A. 1457. ἔδωκεν ἔκ ἄκων χέρας Bac. 437. ἀναγκάσω ἀκονθ' (i. e. ἀκοντα) Her. 414. ἀκοντας φίλος εὐεργετεῖν Hip. 693. ἐκόντες, ἔκ ἀκοντες An. 357. τῆς θεῆς ἀκοντας Ion. 375. ἀκόντων θεῶν ib. 378. ἔκ ἀκυσαν πόλιν Or. 612. ἔγνημες ἀκυσάν με Iph. A. 1149. ἐκῦσα, κύκ ἀκυσσα Her. 532. συνῆψ' ἀκυσσα γάμον Ion. 941. ἔκτεινά σ'
- ἀκυσσα ib. 1500. τῷ ἀκοντος ἔ κρατῷ ib. 746.
- Ἀλαζονεία. ἀλαζονείαν τινὰ Epist. V. ἀλαζονείας ἔνεκα ib.
- Ἀλαθῆς, dor. pro ἀληθῆς. ἔπος ἀλαθῆς Hel. 1165.
- Ἀλαί. Ἀλάς νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεῶς Iph. T. 1452.
- Ἀλαίνειν. μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις Or. 531. cf. etiam Iph. T. 284. κατ' ἀβλὰν ἀλαίνων Ph. 1532. ἀλαίνεις ἄθαρτος Tro. 1083. δῶλος ἀλαίνων Cy. 79. ἀλαίνων ποτὶ θῆσσαν ἐσίαν El. 204. πατρῶν ἀπὸ δωμάτων ἀλαίνων ib. 589.
- Ἀλαλαγμός. πρὶν τι τὸν πατέρα μαθεῖν ἀλαλαγμὸν Cy. 594. τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ Hel. 1368. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ Cy. 65.
- Ἀλαλάζειν αἱ δ' ἡλάλαζον Bac. 1131. ὁ δ' ἡλάλαξε Her. F. 981. ἡλάλαξε δυσθνήσκον φόνῳ El. 843. ἀλαλάζοντες ib. 855. ἀλαλάζεται τέγας εἴσω Bac. 593.
- Ἀλάλασθαι. δεκέτεις ἀλάληντο An. 306.
- Ἀλαλή. λύπαν ἐξαλλάξας ἀλαλᾶ Hel. 1360. σὺν ἀλαλαῖσι Ph. 337.
- Ἀλαός. ἀλαὸν ὄμμα Ph. 1528.
- Ἀλᾶσθαι. πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος Or. 688. κατθανεῖν μ' ἀλώμενον Ph. 1699. ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα ib. 1729. πτωχὸς ἀλᾶσθαι παῖδας Med. 515. ἀλώμενος ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 897. ψυχὴν ἀλᾶται Tro. 635. φεύγομεν ἀλώμενοι Her. 15. ἐπ' οἶδμα πόντιον ἀλῶμαι Hel. 408. πορθμὸς ἀλᾶσθαι μυρίως ib. 539. ἀμφὶ βωμίης τροφὰς ἡλᾶτ' ἀθύρων Ion. 53.
- Ἀλατος. ἄλατα ματρὶ τάδε Ph. 343. βοᾷ δέλτος ἄλατα Hip. 877. σὼν ἀλάτων κακῶν Tro. 1231. ἄλατα τὰν δόμοισι Her. F. 911. τεκῦσ' ἄλατα El. 1185.
- Ἀλάτωρ. ἐξ ἀλάτορος ἀρτιμαθῆς κακῶν Hec. 685. ἀλάτορος τις διζὺς ib. 949. ὁ σὸς ἀλάτωρ Ph. 1550. τὸν σὸν ἀλάτορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν Med. 1333. ἀλάτορος γεγῶς Iph. A. 946. ἀλάτορος μὲν πρῶτον Tro. 763. ὁ τῆσδ' ἀλάτωρ ib. 941. εὐδεὶς ἀλάτωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων Her. F. 1234. ἀλάτωρ ἀπεικασθεὶς θεῷ El. 979. ἀλατόρων τις Or. 337. cf. etiam

ε Hel.
πα-
ρύπτει
κυρὰν
χρῶνα
ἐκτε-
r. 516.
ιλῆταν
πάσης
. ἰκέ-
ιλῆτας
ag. fr.
ος Or.
Hec.
Sup.
Her.
5.
τινὸς
754.
Hec.
599.
μένοις
ίμενα
λάνον
. 83.
άλιαν
Tro.
33. cf.
ον ἐπὶ
150. et
1321.
3.
χρῶ-
ie ib.
όμενος
ἰφ ΑΙ.
άλιος
μ' αὐ-
ρμονα
φοίνι-
l. 181.
1467.

Ἀλῖρρόθος. εἰς ἀλῖρρόθους ἀκτὰς Hip. 1205.
Ἄλις. τῶν τεθνηκότων ἄλις Hec. 278. v. etiam Rh. 870. ἄλις κόρης σῆς θάνατος Hec. 394. ἄλις ἔχω τῷ δυστυχεῖν Or. 240. ἄλις—τέθνηχ' ὁ τλάμων ib. 1027. ἄλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. conf. etiam Iph. T. 1008. Σπαρτῶν λαὸς ἄλις Ph. 1241. ἄλις ὀδυρμάτων ἐμοὶ ib. 1737. ἄλις οἱ γεγῶτες Med. 558. εἰ δ' ἄλις ἔλθοι Κύπρις ib. 630. ἄλις βίοτον εὖρον ib. 1107. ἄλις παίδων ΑΙ. 335. ἄλις ἡ παρῆσα συμφορὰ ib. 676. ἔφερε κακὸν ἄλις ib. 911. ἄλις κλαίειν τῷ μὸν ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. ἄλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. ἔχ ἄλις σοι—κρατεῖν; An. 583. πημάτων γ' ἄλις βάρος Sup. 818. γόνων ἄλις τύχας, ἄλις ἀλγέων πάρεσί μοι ib. 1147. 1148. ἄλις λεόντων ἐσὶ μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ἄλις ἐχίρῳσ' Ἑλλάδα ib. 303. ἄλις μύθων Hel. 142. λύπας ἄλις ἔχων ib. 595. ἄλις λύμης ib. 1105. ἄλις μόχθων ib. 1462. ἄλις μοι ib. 1597. ἄλις, ἄλις ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὦν Ion. 723. τὰ πάροιθεν ἄλις κακὰ ib. 1508. ἄλις ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495. ἄλις ὁ θεὸς ὠφελῶν ib. 1339. δακρύων ἄλις ib. 1394. ἄλις ἔχεις τᾶξωθεν ἔργα El. 73. χρημάτων ὄντων ἄλις Antior. fr. XL. 2. ἄλις, ὦ βιοτὰ, πέραινε Phi. fr. V. 1.
Ἀλίσκειν. Τροίας ἀλώσεως Hec. 304. ἦν ἀλῶ Or. 1316. cf. etiam Ph. 1626. Hip. 420. Hel. 1097. et fr. inc. XCVI. 5. εἰθ' ἀλῶμέν γ' ὕπερον An. 757. πόλιν ἀλῶσαν Tro. 484. πόλεως ἀλώσεως Her. 513. ἀλῶς Ion. 827. χειρὶα γ' ἀλῶσα ib. 1257. v. etiam El. 189. ἐμαυτὴν ἐ προδῶσ' ἀλώσομαι An. 190. κακὸς γ' ὦν εἰς φίλος ἀλίσκεται Med. 84. λίχνος ἔσ' ἀλίσκεται Hip. 913. ἐν τῷ δ' ἀλίσκη πλεῖστον ib. 959. ἐδ' ἀλίσκεται τέχνη ΑΙ. 789. θεᾶς ἀγαλμ' ἀλίσκεται Iph. T. 1038. φόνον—θεῶ προδῶσ' ἀλίσκεται ib. 1419. πολμήμασιν—ἀλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 3. τάφανῃ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται Ph. fr. I. 2. δοκῶν ἀλίσκεται Phryx. fr. V. 3.
Ἀλκά. *vid.* ἀλκή.

Ἀλκαῖος. δορὸς ἀλκαίῳ Hel. 1105.
Ἄλκαρ δάμαρτος Tro. 587.
Ἀλκή. γίνωσκε δ' ἀλκήν Hec. 326. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ Or. 689. ἀ ἐκ ἂν—σώσαιμ' ἂν ib. 710. ἀλκή Ph. 281. τρωμνῆς ἐς ἡλθομεν πέρι ib. 424. πρὸς Μυκηνίδα ib. 869. δορὸς ἀλκῆς ib. 1105. cf. etiam v. 1372. et Iph. T. XIV. 3. εἴ τιν' ἀλκήν ἔχεις Ph. 281. v. etiam Tro. 724. et Her. F. 326. κακὴ ἐς ἀλκήν Med. 264. κήν τιν' εὐρεῖν—κακῶν An. 28. τὸν τρέψας πρὸς ἀλκήν ib. 326. ἔσρεφον πῶλυσ ἐς ἀλκήν Sup. 326. συνῆψαν ἀλκήν ib. 683. ἀλκῆς στρατηλατῶν Rh. 276. χρῶσθαι σώματος ἀλκήν ib. 382. τιν' ἀλκήν ib. 708. ἐωθινήν πρὸς ἀλκήν ἰβ. 708. ἀνδρῶν ἀλκή Her. 711. Φρυγίαν ἀλκήν Hel. 42. v. etiam v. 911. 1395. τιν' ἐλπιδ' ἀλκήν τ' εἰς ἡν Her. F. 144. 2) dor. ἀλκά. εἰς ἀλκὰν Or. 1405. Ἄρεος ἀλκῆς ib. 1484. δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκῆς ib. 264. ἀλκᾶς ἐ σπάνις An. 772. πολυαίνετον ἀλκᾷ Her. 761. ματον ἀλκὰν Ion. 204. ἀλκὰ κοῖς ib. 481. σωτήριον ἀλκὰν ἰβ. 481. τέκεσιν ἂν παρέσαν ἀλκᾷ Her. 1484. τὰν Ἡρακλέος ἀλκὰν ib. 806. *mel* in plur. φιλαιμάτες ἀλκῆς ib. 933.
Ἀλκιμος. ἐν γυναιξὶ δ' ἀλκιμῶν ib. 752. ὅτε θρασὺς, ὅτ' ἀλκιμος ib. 1202. τὸν ἀλκιμον ἀνακτὸς ib. 624. ἐν τοῖς δεινοῖσιν ἀλκιμος ἰβ. 624. ἔστιν ἀλκιμος Rh. 249. ἐδὲν ἀλκιμῶν Her. F. 158. δειλίαν εἰσφέρει ἀλκίμοισιν Sup. 541. λέοντες δ' ἀλκίμοι Fr. inc. B. 14. 4. μετασχεῖν μάχης Her. 683. ἀλκίμῳ δορὸς ib. 815. et ἀλκιμον δόρυ Ar. fr. 1484. οἵπερ ἀλκιμώτατοι Ph. 750. ἀλκιμώτατον κᾶρα Sup. 163.
Ἀλλὰ *pro saltem dictum*: Or. 1661. et 1740. Med. 942. 565. Ion. 426. 978. et 1304. et Ph. 331.
Ἄλλα, *adverbo*. dor. *pro* ἄλλῃ, ἀλλὰ ib. 773. et Ion. 162.
Ἀλλακάταιος Meleag. fr. VI. 6.
Ἀλλάσσειν, *vel* ττειν. ἀλλάξαι θαλάμους Hec. 483. ἐνιαυτὸν

- Pal. fr. VII. 3. ἐκέτ' ἀλγύνει βροτὸς
 Sthe. fr. V. 2. ἀλγυνῇ πλέον Med.
 622. τὸ θέλειν ἐκ ἔχων ἀλγύνομαι
 Iph. A. 657. τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι
 Her. 543. v. etiam Ion. 368. παγκά-
 λως ἀλγύνεται Bel. fr. XVI. 7. ἐν
 ἀλγύνεται ib. 13. ἐπ' ἀλγεσι δ' ἀλ-
 γυνθῶ Tro. 172.
- Ἀλεκτρος. ἄλεκτρον ζῶαν Tro. 254.
- Ἀλεξητήριον ξύλον Her. F. 470.
- Ἀλέω παῖς Tel. fr. I. 4.
- Ἀλη. νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἀλη
 Med. 1285. ἀλαιοι πλαγχθεῖς Or.
 56.
- Ἀλήθεια. ἡ κᾶν ἀληθείας ἀπῇ Or. 236.
 ἀπλῶς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν Ph.
 472. ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929.
 δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9.
 ἀληθείας ὑπο An. 321. et τῆς ἀλ. ὑπο
 Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. τῆς
 ἀληθείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. δύστην'
 ἀλήθει' Bac. 1286. τῷτο μεῖζον τῆς
 ἀληθείας κακὸν Hel. 278. τῶν δι'
 ἀληθείας ib. 317. τῆς ἀληθείας ὁδὸς
 Bel. fr. XII. 2. ψευδεῖ καλύψας τὴν
 ἀλήθειαν λόγῳ Sisyph. fr. I. 26. ἀλό-
 γιστος τῆς ἀληθείας κριτῆς Fr. inc.
 XXXII. 2.
- Ἀληθής. ἀληθὴς εἰς φίλους ἔφυς κακὸς
 Or. 424. ἀληθὴς φίλος Hip. 927. et
 Sup. 867. ὁ θεὸς ἀληθὴς Ion. 1537.
 λόγοι ἀληθεῖς Hel. 629. ἀληθὴς κᾶ-
 τενης παρρήσια Tem. fr. II. κλύων
 τάληθές Al. 712. μὴ ἀποτρέψῃ τά-
 ληθές Iph. A. 336. τί τάληθές ἐκ
 εἵποι τις ἄν; ib. 1424. φιλῶ λέγειν
 τάληθές αἰεὶ Rh. 395. v. etiam Ion.
 265. et 275. Dan. 41. Alcmaeon. fr.
 VIII. 1. Ph. fr. IX. 5. Fr. inc. XIX.
 et fr. inc. B. 18. ἀληθες, accentu re-
 tracto, Cy. 240. et fr. inc. CXCIX.
 τάληθῃ λέγειν Hec. 1206. conf. etiam
 An. 1052. Sup. 859. Iph. A. 957.
 Hel. 314. Dan. 42. Bu. fr. I. 1. Hip.
 fr. VIII. 2. et Thy. fr. III. 3. εἰ
 τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν
 Fr. inc. XVIII. 2. σκληρ' ἀληθῇ ib.
 XX. 2. τόμασι τάληθέστατα κλέπτω-
 σιν Hip. fr. IX. 3.
- Ἀληθῶς. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι
 Or. 652. ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος
 χθόνα ib. 737. ἀληθῶς ὄνομα ἔθετό
 σοι Ph. 639. ὁ βίος ἀληθῶς εἰ βίος
 Al. 805. ἀληθῶς εἰ κεῖθεν γεγώς;
- Iph. T. 509. πάντ' ἀληθῶς οἶδε Hel.
 537. ἡ δ' ἔσ' ἀληθῶς ib. 715. πα-
 τέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει
 χθονὸς Ion. 281.
- Ἀλητεία. ἐκλιπῶσ' ἀλητείαν πικρὰν
 Hel. 940. conf. etiam Ion. 576.
- Ἀλητεύειν. φυγὰς ἀλητεύων χθόνα
 Hip. 1029. cf. etiam v. 1048. ἐκπε-
 σῶσα τῆςδ' ἀλητεύω χθονὸς Her. 516.
 παῖδ' ἀλητεύοντα El. 1113.
- Ἀλήτης, et dor. ἀλήτας. τὸν ἀλήταν
 εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. πάσης
 ἀλῆται γῆς ἀπεσερμημένοι ib. 51. ἰκέ-
 τας ἀλήτας ib. 225. πτωχὸς ἀλήτας
 ib. 319.
- Ἀλθαία, nom. propr. foem. Meleag. fr.
 I. 4.
- Ἀλιαίετος Pol. fr. I. 3.
- Ἀλιᾶν Iph. A. 1081. vid. not.
- Ἀλίαςος. ἔναντα ἦλθε—ἀλίαςος Or.
 1479. φρὴν ἀλίαςος φρίσσει Hec.
 85.
- Ἀλίβατος. ἐξ ἀλιβάτε πέτρας Sup.
 80.
- Ἀλίζειν. ἀγορὰν ἀλίσας φίλων Her.
 F. 412.
- Ἀλιήρης. ἀλιήρει κώπῃ Hec. 455.
- Ἀλίκτυπος. ἔκλυον ἀλίκτύπων τινὸς
 Or. 373. κῦμ' ἀλίκτυπον Hip. 754.
- Ἀλίμενος. ἀλίμενον ἐς ἄντλον Hec.
 1024. ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον Al. 599.
 ἀλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἀλιμένοις
 πρὸς πέτραις Hel. 1227. ἀλίμενα
 ὄρεα ib. 1143.
- Ἄλιος, adjunct. marinus. ἄλιον πλάινον
 Hel. 780. ἀλίῳ πλάτῃ Her. 83.
 παῖς ἀλίας Θετίδος An. 108. ἀλίαν
 πέτραν ib. 538. ἡϊόνες ἄλαιοι Tro.
 827. ἄλιον ὑπ' οἶδμα Hec. 633. cf.
 etiam Hel. 527. et 1517. ἄλιον ἐπὶ
 πέλαγος Hec. 938. v. etiam v. 950. et
 An. 1013. κῦμ' ἄλιον Hel. 1321.
 κατὰ βένθος ἄλιον Bel. fr. XX. 3.
- Ἄλιος, subst. dor. pro ἥλιος. ὁ χρυ-
 σοφαῆς ἄλιος Hec. 637. ἄλιε ib.
 1067. et Al. 243. ἄλιος αἰθόμενος
 Hip. 1279. ἐκ ἔτ' ἐστὶν ὑφ' ἀλίῳ Al.
 396. τίν' αἶγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἄλιος
 Sup. 991. ἀλλάξας—ἱερὸν ὄμμ' αὐ-
 γᾶς ἄλιος Iph. T. 194. τέρμονα
 πρωτόβολον ἀλίῳ Tro. 1068. φοίνι-
 κας ἀλίῳ (pro ἡλίῳ) πέπλος Hel. 181.
 ἀλίῳ ἀναβλέπει λαμπάσι Ion. 1467.
 ἐς τὰς αὐγὰς ἀλίῳ Her. F. 661.

ἄλλος γράφει

Ἀλόνριον L
ως An. 11
El. 131.
Hec. 124
14. γάλα
et λέχη E
Fr. in

χροον Hg

ουσι Ph. 14
s An. 880
Hec. 302. ε
όξαν ἄλλ
ως φρον
μέν ἄλλ
h. 521. i
13. ἄλλ
led. 102
0. μύα
7. ἄλλ
301. ε
c. LV. i

νον ἄλλ
πρεπετέ
όν ἄλλ
γρ' ἔγχε
ἄλλως Tr
Cy. 354
1. ἄλλ
en ib. 96
Hel. 621
713. ἄ
ἐκ ἄλλ
ως ἄλλ
4. ἄ
υκότα E.
βυλόμεθε

ἐπὶ εἶφος
na. 1268.
βιαίων
1262. πέ-
Her. F.

T. 1391.
ἐς ἄλμη
2) dor.
id. 1286.
ὑμ' ἄλκ-

Ἄλμυρος. ἄλμυρὸν ἐπὶ πόντον Hip.
1273. ἐφ' ἄλμυρὰν πόντῳ κληῖδ' Med.
212. καθ' ἄλμυρὰν ἄλα Tr. 76. et
παρ' ἄ. ἄλα Bac. 17. θαλάσσης ἄλ-
μυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ἄλμυρὸν
βάθος πόντῳ ib. 1.

Ἄλόγιστος. ἀλόγιστος τῆς ἀληθείας κρι-
τῆς Fr. inc. XXXII. 2. ἀλόγιστόν τι
τὸ πλῆθος Or. 1156.

Ἄλογος. ἐλπίδες ἄλογοι Pro. fr. VI.

Ἄλοξ. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Ph. 18.
πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα Rh. 796. δο-
ρὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164.

Ἄλυσία. διὰ μακρᾶς ἁλυσίας Or.
226.

Ἄλυστος λεχὼ El. 1107.

Ἄλοχος. κτενεῖ νιν ἢ τῷδ' ἄλοχος
Hec. 1277. εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται Or.
248. λυτροῖσιν ἀλόχῳ περιπεσῶν ib.
367. ἥκει σὺν ἀλόχῳ ib. 473. τὴν
σὴν ἄλοχον ἔ ποτ' αἰνέσω ib. 519.
ὁρῶς Ὀδυσσέως ἄλοχον; ib. 587. ἐδ'
ἄλοχος Ph. 1542. ἄ τάλαιν' ἄλοχος
ib. 1559. προδὲς σὴν ἄλοχον Med.
578. προσάγεις ἀλόχῳ θάνατον ib.
994. θάπτ' ἄλοχον ib. 1394. ὄλωλεν
ἄλοχος; Hip. 801. εἰς πατρίαν ἄλο-
χον ὑβρίζειν ib. 1073. ἀρίστης ἀμ-
πλακῶν ἀλόχῳ Al. 241. ἀμαρτεῖν
πιστῆς ἀλόχῳ ib. 883. πρὸς τὴν ἐν
οἴκοις ἄλοχον An. 946. ἀλόχῳ παλά-
μαις ib. 1027. τυγνὰν ἄλοχον Tr.
132. ἄλοχον εὐσεβῇ τρέφειν Hel.
1294. εἴτε δμῳτῷδ' ἐθέλεις, εἴτ' ἄλοχον
Andr. fr. VI. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων
ἄλοχος OEd. fr. II. 2. ἀλόχῳ κεδνῆς
ejusd. fr. IX. 4. ἡδὺν, —συσκυθρωπά-
ζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 10.
τοναχὰς μέλποντο — ἄλοχοι An. 1039.
ἀλόχῳ τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21.
ἄλοχοι μέλλαι ib. 144. et 1120. τῶν
ἀλόχων κείραντες ἔθειραν Hel. 1134.
Ἄλς. ἐς οἶδμ' ἁλὸς Hec. 26. ποντίας
ἁλὸς ib. 610. Hel. 128. et Her. F.
400. ἐξ ἁλὸς Hec. 780. et An. 1267.
δι' ἄλα νύχιον Med. 211. κυανέαν
ἄλα τρέφει Iph. T. 7. ἐξανθεῖν ἁλὸς
ib. 300. καθ' ἄλμυρὰν ἄλα Tr. 76.
et παρ' ἄλμ. ἄλα Bac. 17. δίναις
ἁλὸς Tr. 83. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς
ib. 88. δι' ἄλα πορφυροειδέα ib. 124.
γλαυκὴν ἄλα Cy. 16. et γλαυκῆς ἁλὸς
Hel. 407. ἐν ἁλὶ Hel. 204. et 228.
ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς ib. 1225.

καθήσειν ὄπλ' εἰς ἄλα ib.
etiam v. 1630. ναίων ἄλα
ὑπὲρ ἁλὸς El. 459. ἐν ἁλὸς
ib. 992. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς
fin. et fr. inc. CXIV. ἄλα π
Fr. inc. CLXXII.

Ἄλσος. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος
185. conf. etiam v. 1544.
Διὸς ἄλσος Her. F. 359.

ἄλσος ib. 615. ἔρημα ἄλσος
ποιμένα ἄλση Tem. fr. XVI.

Ἄλσώδης. ἁλσώδεις κρήνας
141.

Ἀλύειν. τί χρῆμ' ἀλύω; Or.
ταῦτ' ἀλύω Hip. 1182. ἀ
433. τοιαῦτ' ἀλύει Sthe. fr.

Ἄλυπος. ἔπω ἔφν τις ἄλυπος
163. ἄλυπος βίος Bac. 100.
ἄλυπον Fr. inc. LXXXVI.
ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν A
XXXIX. 4. ἄλυπον οἰκεῖ
Tel. fr. XXII. 3. τέρψιν
Bac. 423. et fr. inc. CLXV.

Ἄλυρος. ὄμαδον ἔκλυον ἄλυ-
185. ἐν ἀλύροις ὕμνοις Al. 4.
ροις ἐλέγοις Iph. T. 146.
ἀμφὶ μῦσαν Ph. 1035.

Ἄλυσις. ἀλύσει χρυσέαισι O

Ἄλυτος Al. 478.

Ἄλυχνος Inus fr. XXII.

Ἀλφάνειν. φθόνον πρὸς ἀτῶν
Med. 297.

Ἀλώπηξ Fr. inc. B. 14. 6. τρ
ἀλώπεκας ib. 8.

Ἀλώσιμος. ἢ μάλισθ' ἀλώσιμ
fr. IX. 2. ἀλώσιμος ναῦς δ
Hel. 1638.

Ἀλωσις. Τρωϊκῆς ἀλώσεως H
πόλεως ἄλωσιν ἐξιώμενος El.

Ἀμαθής. ἀμαθῆς ἔργων ὑπο S
ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων Bac. 480.

ἀμαθῆς Ion. 916. ἀμαθῆς τ
Her. F. 347. θρασύν τε κᾶμ
fr. VI. 2. ἀμαθεῖ παρρήσιq

ῥώμη ἀμαθῆς Tem. fr. XI.

χάριτας Ph. 572. μὴ 'μαθ
θεᾶς Tr. 981. ἀμαθὲς καὶ τὸ

τάδε Or. 694. cf. etiam Tr. 9

ὄνειδος ἀμαθὲς Iph. A. 999. μ

φρονήματι Her. 460. ἐκμαρτ
αὐτῷ τύχας εἰς πάντας ἀμα

fr. XIII. 2. ἀμαθέτερός γ
καλῶ καὶ τῆς δίκης Or. 417.

Ἀμαθία. ἀμαθίαν ὀφλήσομε

λάσσουντ' Ph. 74. χρῶμά τ' ἐκ ἡλ-
λαξάτην ib. 1252. χροῖαν ἀλλάξασα
Med. 1168. ἀντὶ πῶνδ' μοι χάριν
τοιάνδε ἡλλαξάτην Al. 664. ἀλλάξας
—ιερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἄλιος Iph. T.
193. εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω Bac.
53. εἴδ' ἡλλαξεν οἰνωπὸν γένυν ib.
438. ὄφεος ἀλλάξει τύπον ib. 1329.
ἀλλάξειν λέχη Hel. 842. φόνον φο-
νεῦσι πατρὸς ἀλλάξων El. 89. χρυ-
σωπὸν ἔδραν ἀλλάξαντα ib. 740. παί-
δων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ'
Med. 968. ἡλλάσσετο φθογγὰς τε
μόσχων κ. τ. λ. Iph. T. 292. ἵχνος
ἀλλαξώμεθα El. 103. Διὸς ἀλλάχθη
δέμας Iph. A. 797.
Ἄλλεσθαι. ποῖ ποῦ ἡλάμεσθα δε-
μνίων ἄπο; Or. 278. θεομανῆς ἤλατο
Ion. 1402.
Ἄλλοδαπός. δόμων ἀρχοντας ἀλλοδα-
πὸς Ion. 1070.
Ἄλλοθεν. ἄλλος ἀλλοθεν πεφρυγμένοι
Or. 1413. v. etiam v. 1476. Ph. 1254.
Iph. T. 319. et. Her. F. 73. ἀλλοθέν
πόθεν Med. 573. ἀλλοθεν γέγονας,
ἀλλοθεν Ion. 1471. λεῶς ἐκ ἐπακτὸς
ἀλλοθεν Er. fr. I. 7.
Ἄλλοθι Iph. A. 647.
Ἄλλοῖος. γάμος ἀλλοίους Med. 910.
Ἄλλοιῶν. ἰδῆσαι τέσδ' ἂν ἡλλοιωμένους
Sup. 944.
Ἄλλος. ἄλλος πρὸς ἄλλῳ Hec. 395.
ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph.
134. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κύν-
δρώπων μέλει Hip. 104. ἄλλος ἄλ-
λοσε τρέφει Sup. 413. ἐκ ἄλλος, εἴδ'
ἄλλῃ χερὶ Iph. A. 1178. ἄλλος ἄλ-
λοισι μᾶλλον ἡδεταί τρόποις Cenei fr.
IV. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμω-
τέρα Tem. fr. XII. ὁ πονηρὸς εἰδέν
ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 596. ἄλλος
ἀλλοθεν. v. ἀλλοθεν.
Ἄλλοσε. ἐκκλείσομεν σφᾶς, ἄλλον ἄλ-
λοσ' ἐν τέγαις Or. 1127. cf. etiam v.
1448. 1451. et 1458. Sup. 413. Hel.
127. et Her. F. 972. ἄλλοτ' ἄλλοσε
Med. 1191. et Tro. 1204. ἐξέβην
ἄλλοσε Iph. T. 781. ἄλλοσ' ἀποτρο-
πὰ κακῶν γένοιτο Hel. 364. ποῖ δ'
ἂν ἄλλοσ' Ion. 1255.
Ἄλλοτε. ἄλλοτ' ἐν Πόντῳ σάλῳ Hec.
28. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et
Tro. 1204. ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται
Hip. 1108. ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον

Al. 189. ἄλλοτ' εἰς ἄλλως τρόπος
Tro. 67.
Ἀλλότριος. ἐς οἶκον ἀλλότριον Ion.
607. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως An. 137.
ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι El. 1317.
τάλλότρια κρίνειν κακὰ Hec. 1240.
τάλλότρια μὴ ᾗχειν Hel. 914. τάλλο-
τρια λέκτρα Her. F. 345. et λέχη El.
1090. τάλλότρια δειπνεῖν Fr. inc.
CCXXII.
Ἀλλόχροος. δέμας ἀλλόχροον Hip.
176.
Ἀλλόχρως. ἀλλόχρως ὅπλοισι Ph. 140.
ἀλλόχρως τις ἐκδημος ξένος An. 880.
Ἄλλως. ἐκ ἄλλως λέγω Hec. 302. et
Or. 708. et El. 1035. δόξαν ἄλλως
κεκτῆσθαι Hec. 489. ἄλλως φροντί-
δων βυλεύματα ib. 626. εἰ μὲν ἄλλως
τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει Ph. 521. ἐκ
ἂν ἐνυμβαῖμεν ἄλλως ib. 593. ἄλλως
ἄρ' ὑμᾶς ἐξεθρεψάμεν Med. 1029.
ἄλλως ἐμόχθεν ib. 1030. μύθοις
ἄλλως φερόμεσθα Hip. 197. ἄλλως
τέσδε μοχθῶμεν πόνοις ib. 301. cf.
etiam v. 1368. et Fr. inc. LV. 1.
ἄλλως ἄλλως—βύταν φόνον ἀέξει
Hip. 535. εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεστάτη
γυνή Al. 334. παρὰ καιρὸν ἄλλως
Iph. A. 800. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν
Iph. T. 538. ἐκ ἀριθμὸν ἄλλως Tr.
476. ἄλλως νομίζῃ θεὸς Cy. 354.
τί πονεῖς ἄλλως; Her. 704. ἄλλως
ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἵλομεν ib. 962.
φήμας ἄλλως κακὰς ἤκυσεν Hel. 621.
ἄλλως εἵχομεν πόνοις ib. 713. βίω
ἄλλως δέλεαρ εὐρέθη ib. 761. ἐκ ἄλλως
ἐρεῖς El. 226. τρέφεις ἄλλως ἄλλως
εἰς ἀμέραν Andr. fr. VIII. 4. σχή-
ματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er.
fr. I. 32. εἵπερ ἄλλως ἐβυλόμεθα
Epist. V.
Ἄλμα, *fæm. dor.* v. ἄλμη.
Ἄλμα, *neutr. saltus.* ἄλμ' ἐπὶ ξίφος
Hel. 95. πετραῖον ἄλμα Ion. 1268.
κῦφον ἄλμα ποδῶν El. 439. βιαίων
τυγχάνουσιν ἀλμάτων Hec. 1262. πέ-
τρας λισσάδος πρὸς ἄλματα Her. F.
1148.
Ἄλμη. ἐπαισαν ἄλμην Iph. T. 1391.
ρίψαι ἐς ἄλμην Cy. 165. εἰς ἄλμη
τρέφει Melan. fr. XXII. 5. 2) *dor.*
ἄλμα. πίπτει ἐς ἄλμαν Med. 1286.
νοτίας ἄλμας Hip. 150. κῦμ' ἀλίκ-
τυπον ἄλμας ib. 754.

λόχε ib.
 λυ. 318.
 βίω ib.
 ἥς τύχης
 ἢν ἀμαρ-
 ο ἡμαρ-
 ν ἀμαρ-
 ν ἀμαρ-
 γ. IX. 3.
 1. Ὡν
 τοιαύτης
 ἀμαρ-
 1. 1102.
 υς Tro.
 σα τὴν
 3ac. 29.
 ἰώμενος
 ἀμαρ-
 γάρτιαν
 ἐ—τῆς
 ὕπερ
 τήνδ'
 ἀμαρ-
 ἔρεϊ
 ταῖς
 τὰς
 426.
 γ. III.

Δίας
 203.
 125.

μαυροῖ
 ἀμαν-
 56.
 ν πρὸς

βάτην

γ. inc.

737.
 βολὰς

πίπλω
 Hip.
 136.

Ἀμέγαρτος. ἀμέγαρτα κακῶν Hec. 193.
 Ἀμείβειν. διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χεροῖν
 Hec. 1159. ἀμείβει θανάτους θανάτων
 Or. 1006. ἀμείβομεν κέλευθον ib.
 1294. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν ib.
 1503. δι' αἱμάτων ἀμείβει Ph. 1058.
 κλίμακος ἀμείβων ξέσ' ἐνηλάτων βάθρα
 ib. 1186. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47.
 τὸν σπαντὰς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς
 ἀμείψαι ψυχᾶς ἐξ ἄδασ ib. 463. πόρον
 σχιστὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίς
 ἀμείβει τὰν ἐμὰν, scil. φυλακὰν Rh.
 527. μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεῶ βροτη-
 σίαν Bac. 4. Τρωῶλον ἀμείψασα ib.
 65. πέπλος μέλανας—λευκῶν ἀμεί-
 ψασ' Hel. 1203. πέπλος ἀμείψας
 ἀντὶ ναυφθόρου τολῆς ib. 1398. ἀμει-
 ψον δώματα El. 750. 2) Med. λόγοις
 ἀμείψομαι Hec. 1196. cf. etiam Hip.
 85. et An. 154. ἔτω δ' ἀμείβη μ' Or.
 607. ἔτερα ἐτέροις ἀμείβεται πῆματα
 ib. 977. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότῃ
 χειρῶν ib. 1047. ὅταν δι' ἐχθρᾶς πῆς
 ἀμείβηται χθονὸς Ph. 278. δυσόρ-
 φναια—τάδε σκότι' ἀμείβομαι ib. 330.
 ἔδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας ib.
 1718. φόνος ἀμείβεται Med. 1267.
 ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108.
 ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. σφρι-
 γῶντ' ἀμείψη μῦθον Sup. 478. πρῶτα
 σὲ πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι ib. 517.
 τήτων ἀμειψαί μ' Iph. A. 1206. ἕως
 ἂν νυξ ἀμείψῃται φάος Rh. 615. σα-
 θροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἀνδρ' ἀμείψομαι
 ib. 639. πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ
 Tro. 903. ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι ταῖς
 σοῖσι τὰ μὰ κ. γ. λ. ib. 917. πολλοῖσι
 κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο Cy.
 311. εἰ δ' ἀμείψεται φόνον δικάζων
 φόνος El. 1093.
 Ἀμείλικτος. ἀμείλικτον πατέρα Melan.
 fr. XIII. 1.
 Ἀμείνων. vid. ἀγαθός.
 Ἀμέλγειν. μόσχος ἀμέλγας Cy. 388.
 Ἀμέλει, *adverb.* Ion. 439.
 Ἀμέλεια. τὰ κατ' οἶκος ἀμελεία παρεία-
 σεν Antior. fr. XXIX. 2.
 Ἀμελεῖν. ὃ γὰρ ἡμέλησέ με Hel. 45.
 ὃ ποτ' ἡμέλησε παιδὸς Ion. 1610. ἃ
 ἀρετὰ ἀμελεῖται Iph. A. 1094.
 Ἀμελία. ἀμελία δὸς αὐτὰ Iph. A. 850.
 τὰ κατ' οἶκος ἀμελία παρεῖς Fr. inc.
 XXXV. 2.
 Ἀμεμπτος. ὡς ἀμεμπτος ὦ Cy. 341.

ἀμεμπτος γυνὴ Iph. A. 1158.
 πτος διαγωγὴ Epist. V.
 Ἀμενηνός. νεκύων ἀμενηνὸν
 Tro. 193.
 Ἀμενής. γραίας ἀμενῆς Sup.
 Ἀμέρα, *dor.* pro ἡμέρα. μίαν
 ἀμέραν Or. 655. ἀμέραν τε
 νύσσα Med. 651. τριτάτη
 ἀμέραν Hip. 137. ὦφελ' ἀμέ-
 Sup. 788. λαμπαδῆχος ἀμέ-
 A. 1505. λευκοπτέρη ἀμέρα
 849. δάλειον ἀμέραν ib. 1331.
 φθινὰς ἀμέρα Her. 779. μέλας
 Hel. 342. νέαν ἀμέραν δ'
 Ion. 720. ὦ χρόνιος ἀμέρα
 τρέφεις ἄλλως ἄλλως εἰς ἀμέ-
 fr. VIII. 4. μυρίαῖς ἐν ἀμέ-
 312.
 Ἀμέργειν. χερὶ καρπὸν ἀμέρῃ
 F. 397.
 Ἀμέρδεν. ἀμέρσας βίοτον Hec.
 Ἀμέριος, *dor.* pro ἡμέριος.
 μοχθὸν ἀμερίων, scil. γένος
 1331. ἀμερίῳ γέννα Ph.
 αἵματος ἀμερίῳ ib. 1515.
 Ἀμερόκοιτος, *dor.* pro ἡμ. ἀμ-
 βλαχαὶ Cy. 58.
 Ἀμέτερος, *dor.* pro ἡμ. ἀμετέ-
 μοισιν Ph. 1574. et ἡμ. δό-
 602. ἀμέτεροι πόσεις Iph.
 ἀμετέρων θαλάμων ib. 552.
 φίλοι βασιλῆες El. 876. ἐς
 ἀμετέραν Med. 173. ἐν ἀμετ-
 μα ib. 424. ἀμετέραν μοῖραν
 πόλιν ἀμετέραν Tr. 805.
 νίκαν El. 590. ἀμέτερον χρό-
 874. δάκρυα ἀμέτερα Iph.
 ἀμέτερα λέχεα Ion. 1092.
 Ἀμέτρητος. τῶν ἀμετρήτων πό-
 783. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετ-
 433.
 Ἀμήτωρ. ὡς ἀμήτωρ γεγῶς I
 ἀμητορ', ἀναρίθμητον ib. 837.
 Ἀμηχανεῖν. ἀμηχανῶ Or. 63.
 φορὰν τήνδ' εἰσπεσῶς ἀμηχα-
 984. τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;
 734. ταῦτ' ὅν ἀμηχανῶμεν I
 ταῦτ' ἀμηχανῶ Ion. 548. πᾶς
 ἀμηχανῶ Her. F. 1105. ἀ-
 πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ i
 ἀμηχανῶ ἔγωγε CEno. fr. II.
 Ἀμηχανία. ἀμηχανίας δυ-
 αἰῶνα Med. 647. εὐτανος ἀ-
 Hip. 163.

327. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. ἀμαθίας ὑπο Med. 224. θεοῖσι προσθεῖς ἀμαθίαν Hip. 951. εἰς τὸτο δ' ἤκεις ἀμαθίας An. 170. cf. etiam El. 918. τοσαύτην ἀμαθίαν Iph. T. 386. εἰς τοσῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν Tr. 972. v. etiam Ion. 374. δίκην δύναι τῆς ἀμαθίας Bac. 490. τὴν Κύκλ. ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 172. τὴν τῷδ' ἀμαθίαν δεῖξαι Her. F. 172. ἀμαθία θανεῖν ib. 1254. ἀμαθία εἰδαμὲ σοφοῖσιν ἀνδρῶν El. 294. ἀμαθίας μέτα Antig. fr. XII. 1. σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλεον κακὸν Antio. fr. XII. 4. ὁ πλῦτος ἀμαθία Ar. fr. XXIII. ἀμαθίαν ἔχει Fr. inc. B. 40. 2. τὰς τῶν κρατύντων ἀμαθίας φέρειν Ph. 396. ἀμαθίαι δυοῖν ib. 587.
- Ἀμαθῶς. ἡμαρτον ἀμαθῶς Ph. 881.
- Ἀμαῖν. ἀμαῖσθε τῶνδε δύστηνον θέρος Inus fr. IV. 4.
- Ἀμαξα. τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος Cy. 384. ἀμαξῶν ἑκατὸν βάρος ib. 471.
- Ἀμαξήρης. τήνδ' ἀμαξήρη τρίβον Or. 1251.
- Ἀμαξιτός. πλατείας πεδιάδος θ' ἀμαξιτῷ Rh. 283. δίκροτον εἰς ἀμαξιτὸν El. 775.
- Ἀμαξοπληθής. λαῶν ἀμαξοπληθῇ Ph. 1165.
- Ἀμαρ, dor. pro ἡμαρ. εὖ νιν ἄμασιν ὑπέρβαλε σελάνα Hel. 1382.
- Ἀμαρτάνειν. ἀμαρτῆσ' ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν Hec. 594. ἐπεὶ δ' ἀμαρτῆσ' ἦσθετ' Or. 575. ἐκεῖνος ἡμαρτ', ἐκ ἐγὼ ib. 595. ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὧν ἡμαρτες ib. 1630. ἡμαρτον ἀμαθῶς Ph. 881. ἐκ ἧν ἀμάρτοις Med. 191. ἐλπίδων ἡμάρτομεν ib. 498. et Rh. 581. ἡμάρτανον τόθ' Med. 800. ἐκ ἧν γ' ἀμάρτοις τῷδ' γ' ib. 867. ἀ εἰς ἐμ' ἡμάρτηκε Hip. 21. τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἀμαρτίαν ib. 320. ἔα μ' ἡμαρτεῖν ib. 323. παισι—ἡμαρτηκόσι ib. 464. χρῆν ἔσ' ἀμαρτάνειν ib. 507. ἀμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπου ib. 615. πόλλ' ἀμαρτάνοντες ib. 916. οἷας οἶος ὧν ἀμαρτάνεις Al. 142. ἦνπερ μὴ φρενῶν ἀμαρτάνῃ ib. 328. τοιαῦσδ' ἀμαρτάνοντι συζύγῃ ib. 343. ἐσθλῆς καὶ σώφρονος γυναικὸς ἡμάρτηκας ib. 619. ἦν ἀμάρτῳ τῇσδ' ἄγρας
- ib. 853. ἀμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχε ib. 882. ἦν εἰς ἐμ'—ἀμαρτάνεις Au. 318. ἀνδρὸς ἀμαρτάνουσ' ἀμαρτάνει βίῳ ib. 373. ἡμαρτεν Sup. 250. τῆς τύχης ἡμάρτανον Tr. 639. ὦμος ὧν ἀμαρτάνεις Ion. 1327. ἠνέσχοντο ἡμαρτηκότες Her. F. 1319. δταν ἀμαρτάνῃ πόσις El. 1036. τέκνων ἀμαρτεῖν καὶ πάτρας κ. τ. λ. OEd. fr. IX. 3. πλεῖσθ' ἀμαρτάνει Oeno. fr. 1. ὧν ἀμαρτάνεις Fr. inc. VI. 1. τοιαύτης ἀμαρτήσῃ γυναικὸς Or. 1207. ἀμαρτήσῃ γε, μὴ δράσας τάδε Al. 1102. ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις Tro. 1028.
- Ἀμαρτία. εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἀμαρτίαν Or. 76. cf. etiam Bac. 29. ἀμαρτίαν τῆς σῆς γυναικὸς ἰώμενος Or. 648. τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἀμαρτίαν Hip. 320. τὴν σὴν ἀμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1334. τένω σέ—τῆς ἀμαρτίας ib. 1409. ἀμαρτίας ὑπερ An. 317. συγγνώσεται σοι τήνδ' ἀμαρτίαν ib. 841. τῆς πάροιθ' ἀμαρτίας δίκας παρασχεῖν ib. 1107. ἐρεῖ πατρὶ τὰς ἀμαρτίας Hip. 690. ταῖς ἐμαῖς ἀμαρτίαισι Bac. 1119. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἀμαρτίας Ion. 426. τὰς βροτῶν ἀμαρτίας Melan. fr. III. 5.
- Ἀμαρτύρητος Her. F. 290.
- Ἀμάτωρ, dor. pro ἀμήτωρ. Δίας ἀμάτορος Ph. 670.
- Ἀμαυρός. αὐτὴ τ' ἀμαυρὰ An. 203. ποδὸς ἀμαυρὸν ἵχνος Her. F. 125. ἀμαυρὸν σθένος ib. 231.
- Ἀμαυρῶν. τίς σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζῶαν; Hip. 816. τὰς συμφορὰς ἀμαυρῶν Inus fr. III. 2.
- Ἀμαχος. φθόνον ἀμαχον Rh. 456.
- Ἀμβασίς pro ἀνάβασις. δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις Iph. T. 97.
- Ἀμβάτης pro ἀναβάτης. τὸν ἀμβάτην θῆρ' ὡς ἐλωμεν Bac. 1105.
- Ἀμβήση. vid. ἀναβαίνειν.
- Ἀμβλός. νῦν ἀμβλός εἰμι Fr. inc. CLXVII. 5.
- Ἀμβλώψ. ἀμβλωπες αὐγαὶ Rh. 737.
- Ἀμβολή pro ἀναβολή. ἐκ ἐς ἀμβολὰς Her. 271. et Hel. 1313.
- Ἀμβρόσιος. ἀμβρόσιος αὐγὰ πέπλο Med. 983. κρῆναι ἀμβροσίαι Hip. 748. κατ' ἀμβροσίῳ τόματος ib. 136.
- Ἀμβροτα Tro. 536.

Ἀμέγατος. ἀμέγαρτα κακῶν Hes. 193.
 Ἀμείβειν. διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χερσὶν
 Hes. 1159. ἀμείβει θανάτῃς θανάτων
 Or. 1006. ἀμείβομεν κέλευθον ib.
 1294. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν ib.
 1503. δι' αἱμάτων ἀμείβει Ph. 1058.
 κλίμακος ἀμείβων ξέτ' ἐνηλάτων βάθρα
 ib. 1186. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47.
 τὸν σταντᾶς ἐτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς
 ἀμείψαι ψυχᾶς ἐξ ᾄδασο ib. 463. πόρον
 σχιστὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίς
 ἀμείβει τὰν ἐμὰν, scil. φυλακὰν Rh.
 527. μορφήν ἀμείψας ἐκ θεῶ βροτη-
 σίαν Bac. 4. Τρωῶλον ἀμείψασα ib.
 65. πέπλος μέλανας—λευκῶν ἀμεί-
 ψας Hel. 1203. πέπλος ἀμείψας
 ἀντὶ ναυφθόρου σολῆς ib. 1398. ἀμει-
 ψον δῶματα El. 750. 2) Med. λόγοις
 ἀμείφομαι Hes. 1196. cf. etiam Hip.
 85. et An. 154. ἔτω δ' ἀμείβῃ μ' Or.
 607. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πῆματα
 ib. 977. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότῃτι
 χειρῶν ib. 1047. ὅταν δι' ἐχθρᾶς πῆς
 ἀμείβηται χθονὸς Ph. 278. δυσόρ-
 φναια—τάδε σκότι' ἀμείβομαι ib. 330.
 ὅδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας ib.
 1718. φόνος ἀμείβεται Med. 1267.
 ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108.
 ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. σφρι-
 γῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. πρῶτα
 σὲ πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείφομαι ib. 517.
 τῆτων ἀμειψαί μ' Iph. A. 1206. ἔως
 ἂν νυξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. σα-
 θροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἀνδρ' ἀμείφομαι
 ib. 639. πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ
 Tro. 903. ἀντιθεῖσ' ἀμείφομαι τῷς
 σοῖσι τὰ μὰ κ. τ. λ. ib. 917. πολλοῖσι
 κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο Cy.
 311. εἰ δ' ἀμείψεται φόνον δικάζων
 φόνος El. 1093.
 Ἀμείλικτος. ἀμείλικτον πατέρα Melan.
 fr. XIII. 1.
 Ἀμείνων. vid. ἀγαθός.
 Ἀμέλγειν. μόσχος ἀμέλξας Cy. 388.
 Ἀμέλει, *adverb.* Ion. 439.
 Ἀμέλεια. τὰ κατ' οἶκος ἀμελείᾳ παρεία-
 σεν Antior. fr. XXIX. 2.
 Ἀμελεῖν. ὃ γὰρ ἡμέλησέ με Hel. 45.
 ὃ ποτ' ἡμέλησε παιδὸς Ion. 1610. ἂ
 ἄρετὰ ἀμελεῖται Iph. A. 1094.
 Ἀμελία. ἀμελία δὸς αὐτὰ Iph. A. 850.
 τὰ κατ' οἶκος ἀμελίᾳ παρεῖς Fr. inc.
 XXXV. 2.
 Ἀμεμπτος. ὥς ἄμεμπτος ὦ Cy. 341.

ἄμεμπτος γυνὴ Iph. A. 1158. ἄμεμ-
 πτος διαγωγῇ Epist. V.
 Ἀμενηνός. νεκῶν ἀμενηνὸν ἀγαλμα
 Tro. 193.
 Ἀμενής. γραίας ἀμενῆς Sup. 1116.
 Ἀμέρα, *dog. pro* ἡμέρα. μίαν πονήσας
 ἀμέραν Or. 655. ἀμέραν τάνδ' ἐξα-
 νύσασα Med. 651. τριτάταν τάνδε
 ἀμέραν Hip. 137. ὦφελ' ἀμέρα κτίσαι
 Sup. 788. λαμπαδῶχος ἀμέρα Iph.
 A. 1505. λευκοπτέρῳ ἀμέρας Troad.
 849. δάλειον ἀμέραν ib. 1331. μηνῶν
 φθινὰς ἀμέρα Her. 779. μέλεος ἀμέρα
 Hel. 342. νέαν ἀμέραν ἀπολιπὼν
 Ion. 720. ὦ χρόνιος ἀμέρα El. 585.
 τρέφεις ἄλλως ἄλλως εἰς ἀμέραν And.
 fr. VIII. 4. μυρίαις ἐν ἀμέραις Ph.
 312.
 Ἀμέργειν. χερὶ καρπὸν ἀμέρξων Her.
 F. 397.
 Ἀμέρδειν. ἀμέρσας βίοτον Hes. 1028.
 Ἀμέριος, *dog. pro* ἡμέριος. ἡ πολύ-
 μοχθον ἀμερίων, scil. γένος Iph. A.
 1331. ἀμερίῳ γέννα Ph. 132. δι'
 αἵματος ἀμερίῳ ib. 1515.
 Ἀμερόκοιτος, *dog. pro* ἡμ. ἀμερόκοιτοι
 βλαχαὶ Cy. 58.
 Ἀμέτερος, *dog. pro* ἡμ. ἀμετέροισι δό-
 μοισιν Ph. 1574. et ἡμ. δόμοις Tro.
 602. ἀμέτεροι πόσεις Iph. A. 176.
 ἀμετέρων θαλάμων ib. 552. ἀμέτεροι
 φίλοι βασιλῆες El. 876. ἐς ὅψιν τὰν
 ἀμετέραν Med. 173. ἐν ἀμετέρᾳ γνῶ-
 μα ib. 424. ἀμετέραν μοῖραν ib. 430.
 πόλιν ἀμετέραν Tr. 805. ἀμετέραν
 νίκαν El. 590. ἀμέτερον χόρευμα ib.
 874. δάκρυα ἀμέτερα Iph. A. 1489.
 ἀμέτερα λέχεα Ion. 1092.
 Ἀμέτρητος. τῶν ἀμετρήτων πόρων Hes.
 783. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El.
 433.
 Ἀμήτωρ. ὥς ἀμήτωρ γεγῶς Ion. 109.
 ἀμητορ', ἀναρίθμητον ib. 837.
 Ἀμηχανεῖν. ἀμηχανῶ Or. 634. ξυμ-
 φορὰν τήνδ' εἰσπεσῶσ' ἀμηχανεῖς An.
 984. τίνος ἀμηχανεῖς πέρι; Iph. T.
 734. ταῦτ' ἔν ἀμηχανῆμιν Her. 493.
 ταῦτ' ἀμηχανῶ Ion. 548. πῶ ποτ' ὦν
 ἀμηχανῶ Her. F. 1105. ἀμηχανῶ,
 πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ ib. 1378.
 ἀμηχανῶ ἔγωγε Ceno. fr. II. 1.
 Ἀμηχανία. ἀμηχανίας δυσπέρατον
 αἰῶνα Med. 647. δύσανος ἀμηχανία
 Hip. 163.

Ἀμήχανος. ἀμήχανος χρησμῶν ἀκέσας εἰμὶ Her. 473. τῇ πόλει ἀμήχανον Fr. inc. B. 32. 3. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 330. τόλμαν ἔτλης ἀμήχανον Hec. 1123. ξυμφορὰ ἀμήχανος Med. 392. ἀμήχανος γυνὴ Hip. 643. συμφορὰς ἀμηχάνους Med. 552. ἀμήχανον κακὸν ib. 447. εἴ τι ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον An. 771. ἀλλ' ἀμήχανον Iph. A. 1397. et El. 529. μεδέσθηκ' εἰς ἀμήχανον Her. 488. ὦ παῖς' ἀμήχανα Hip. 598. τὰμήχανα ζητῶν Al. 200. ἐξ ἀμηχάνων Her. 149. et El. 624. ἀμήχανα εἶπας Her. 465. τὰ ἀμήχαν' ἔῃν ib. 707. εἰς τὰμήχανα Aut. fr. III. 9. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν Hip. fr. VI. 2. εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώταται Med. 408.

Ἀμηχάνως CEnom. fr. III. 5.

Ἀμικτος. φεύγειν ἀμικτον ἄνδρα Cy. 428. οἰκήτορ' ἀμικτον Her. F. 393. φίλοις τ' ἀμικτός ἐστι καὶ πάση πόλει Ix. fr. II. 3. ἀμικτον αἶαν Iph. T. 402.

Ἀμιλλα. εἰς χερῶν ἀμιλλαν Hec. 226. δεινῆς ἀμίλλης Ph. 1267. ἀμιλλαν πρῆθῆκας λόγων Med. 546. et Sup. 428. εἰς ἀμιλλαν πολύτεκνον σπυδῆν ἔχων Med. 557. λέκτρων ἀμιλλα Hip. 1141. ἀμιλλαν φρονήματος An. 213. ἀμιλλαν ἐπὶ ποδοῖν Iph. A. 213. φιλόπλετον ἀμιλλαν Iph. T. 412. κακῶν εἰς ἀμιλλαν ἔρχεται Tro. 617. ἀμιλλα, θῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 361. ἀμιλλα αἵματος ib. 1170. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἀμιλλαν Her. F. 813. λόγων ματαίων εἰς ἀμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. δυεῖν ἀμίλλαιν ξυντιθεῖς El. 95. πρὸς ἀμίλλας ἦλθον μείζους Med. 1082. φονίης ἀνδρῶν ἀμίλλας An. 1020. ἐς ἀμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. κυλίκων ἀμίλλαις Rh. 364. ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. ἀμίλλας ἐξαμιλληθεῖς Hel. 394.

Ἀμιλλᾶσθαι. τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ Or. 456. ἀμιλλᾶσθαι βίῃ Hip. 426. τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις; ib. 971. δεσπότης ἀμιλλᾶ An. 127. ἄλλως ἄμιλλῶ ταῦτ' Iph. A. 309. πρὸς τὰς σθένοντας θεὰς ἀμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. πρὸς ἑδέν' ἡμιλλᾶτο Her. F. 960. ἀμιλληθεῖς λόγῳ Sup.

195. cf. etiam Her. F. 1255. ποῖον ἀμιλλαθῶ γόνον; Hel. 164. τὴν ὄργημα δεινὸν ἡμιλλημένην ib. 553. πόλλ' ἀμιλληθέντα Phoen. fr. IX. 2.

Ἀμισθί. ἀμισθὶ τρατηλάτας ἐξέπεμπες ἂν χθονὸς Tro. 409. λαβεῖν ἀμισθὶ Fr. inc. CXXXII. 4.

Ἀμμα. καθ' ἄμμα λύσειν λόγῳ Hip. 671. ἄμμα λύσομεν δέρης ib. 781. ἀμμάτων σύνδεσμός ἐλέλυτο Bac. 695. πολύβροχ' ἀμμάτων ἐρείσματα Her. F. 1035.

Ἀμμωνιάδες ἔδραι Al. 114. et Ἀμμωνίδες ἔδραι El. 734.

Ἀμνημονεῖν. ἀμνημονῶ Or. 216. κακῶν τῶν τότε ἐκ ἀμνημονῶ Iph. T. 361. ἔδ' ἀμνημονῶ τιμῆς Rh. 647. πῶ σοι συντυχῶν ἀμνημονῶ Her. 638.

Ἀμνημόνευτος. φόνον ἀμνημόνευτον Iph. T. 1419.

Ἀμνημοσύνα, dor. pro ὕνη. δείκνυσι—ἀμνημοσύναν Ion. 1100.

Ἀμνήμων. πέτρος ἀμνήμων κακῶν Her. F. 1397. ἀμνήμων τύχη Ph. 64.

Ἀμνήσευτος γυνὴ Phoen. fr. XI.

Ἀμοιβή. οἷας ἀμοιβῆς κυρεῖ Med. 23. πατρώων παθέων ἀμοιβὰν Or. 841. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς ἐ καλὰς ib. 467. ἐσθλῶν ἀμοιβὰς Hel. 158. χέρσιν ἀμοιβὰς Her. F. 226. τῷ κάτω σκότους φίλας ἀμοιβὰς ib. 564. τίνων ἀμοιβὰς ib. 1169. ἀμοιβαὶ κακῶν El. 1147. κακὰς ἀμοιβὰς καρπῆσθαι CEd. fr. IV. 2.

Ἀμοιρος. ὅς μ' ἀμοιρον ἐξελαύνεις Ph. 613. πεντήκοντ' ἀμοιροι τέκνων Hec. 421.

Ἀμορος. δισσῶν ἀμορος τέκνων Med. 1395.

Ἀμορφία Or. 391.

Ἀμορφος. δυσχλαινίᾳ ἀμορφος Hec. 240. τὸ σῶμ' ἐκ ἀμορφος εἶ Bac. 453. ἀμορφος γάμος Inus fr. XIII. 1. ἀμορφος πόσις Fr. inc. CLI. 4. τολὴν ἀμορφον ἔχεις Hel. 561. τὴν ἀμορφον Λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2.

Ἀμός. προλιπῆσα ἀμὸν βίον Al. 397. τὸν ἀμὸν πατέρ' ἔθρεψεν El. 555. πόλιν ἀμὰν ὤλεσας An. 1188. 2) cum spir. asp. ἀμός. ἀμὸν οἶκον οἰκήσεις An. 582. σύγγονον ἀμὸν Iph. T. 149. πόσιν τὸν ἀμὸν Hel. 538. ἀμῷ πατέρος μέμνεται El. 188. λάτρις πενέτης ἀμός Phryg. fr. VII. ἐν

νότοις ἀμοῖς Iph. T. 1141. τέκνων ἀμῶν Tr. 588.
 Ἀμυσία Antior. fr. XL. 1. πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2.
 Ἀμυσος. κᾶν ἄμυσος ἢ Sthe. fr. VIII. 2. φρενῶν ἀμύσους ξένους Ion. 526. ἀμυσ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2. ᾄδει ἄμυσ' Cy. 425. ἀμυσσοτάταισι σὺν ῥῥαῖς Ph. 814.
 Ἀμοχθεῖ, *adverb.* Bac. 194.
 Ἀμόχθητος. τίς ἀμόχθητος εὐκλεής; Ag. fr. XII. 2.
 Ἀμπάλλεσθαι, *pro* ἀναπ. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ' Or. 322.
 Ἀμπαύειν, *pro* ἀναπ. πηγὰς ἀμπαύει Hel. 1351.
 Ἀμπελος. ἀμπέλω βοτρυνώδει χλόη Bac. 11. ἀμπέλω ῥοῆς ib. 281. τὴν πολύβοτρυν ἀμπελον ib. 650. τὴν πανσίλυνπον ἀμπελον ib. 771. ἀμπέλω ῥοαῖς Cy. 123. γινώσκεται ἡ ἄμπελος τῇ ᾗ χερὶ ib. 564. σοφὸν τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλω ib. 569. ἀμπέλων ἀπο ib. 413. ἀμπέλων γάνος And. fr. XXVII. 3.
 Ἀμπετάσας. *vid.* ἀναπεταννύναι.
 Ἀμπέφυγες. *vid.* ἀναφεύγειν.
 Ἀμπίσχειν. σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. γόνυ ἀμπίσχειν χερὶ Sup. 165. κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ Tro. 14. σὴν σάρκα ἀμφέξει Cy. 343. τοίχοισιν ἐπὶ ἡμπισχεν—ὑφάσματα Ion. 1159. πέπλος ποικίλως ἡμπέσχετο Med. 1159. μέλανας ἀμπίσχη πέπλος Iph. A. 1439. ναὸς ἐκβάλοις ἀμπίσχομαι Hel. 429.
 Ἀμπλακεῖν. γνώση αὐτοῖς ἀμπλακῶν Hip. 892. ἀρίτης ἀμπλακῶν ἀλόχε Al. 241. γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακες ib. 420. et. 1086. cf. etiam v. 827. ἡ δ' ἀμπλακῆσα An. 949. λέκτρ' ἀμπλακῶν Iph. A. 124. αὐτὸς ἀμπλακῶν Fr. inc. XL. 1. et fr. inc. B. 48. 1.
 Ἀμπλάκημα. γνῶς τὰμπλάκημα Ph. 23.
 Ἀμπλακία. πατρὸς ἀμπλακίας μετέχουσι Med. 116. κατάρατον πατρὸς ἀμπλακία Hip. 1363. ἀμπλακίαις τρύχη Hip. 146. δαιμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832.
 Ἀμπνεῖν, *pro* ἀναπνεῖν. ὦ μεγάλα δὴ τοῦ ἀμπνέουσα Tr. 1277.
 Ἀμπνοῇ, *pro* ἀναπνοῇ. ὃ διδόντες ἀμ-

πνοῆς An. 1138. ἀμπνοῆς ἔξειν πόρων Iph. T. 92. ἀμπνοῆς ὃ σωφρονίζει Her. F. 869.
 Ἀμπτυχή, *pro* ἀναπτυχή. ἀμπτυχαὶ ἐλεύθεροι El. 868.
 Ἀμπυξ. χρυσέαν ἀμπυκα Hec. 464.
 Ἀμυγμα. ὀνύχων δαίτ' ἀμύγματα An. 828.
 Ἀμυμώνειος. Ἀμυμωνεῖοις ὕδασι Ph. 196.
 Ἀμυνάθειν, *verb.* *pro*ῆτ. φίλοις ἀμυνάθειν τὸ πραχθεῖν An. 1080. φ' σ' ἀμυνάθειν χρεῶν Iph. A. 910. μὴ ἀμυνάθοιτό σε An. 722.
 Ἀμύνειν. τίς ἀμύνει μοι; Hec. 160. ἐκ ἀμύνει τοῖς σοῖς κακοῖς; Or. 419. ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τῷ γένει ἀρχηγέτη ἀμύναι ib. 555. μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον ib. 623. ὑμῖν ἀμύνων ib. 932. πῦρ δὴτ' ἀμύνειν οἱ—Φρύγες; ib. 1473. σοὶ μὲν ἔν ἔγωγ' ἀμύνειν ib. 1511. ἀμύναι τῷδε γὰρ Ph. 695. ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις ib. 751. ἀμυνε ματρὶ, ἀμυνε Sup. 377. ἡμυνε χώρα ib. 897. ἀμυνον τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ κ. τ. λ. Iph. A. 903. ὅστις ἐκ ἡμυνας ib. 907. ἐκ ἡλθες, ἐδ' ἡμυνας Rh. 400. ἀμύνειν ἐκ ἐπέσκηψεν πόλει ib. 402. ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ib. 610. ἀμύνων θῆρας ib. 787. ἀμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ Tro. 966. ἐκ ἡμυνε συγγενῆς γεγῶς Her. 30. ἀμύνεθ' (*pro* ἀμύνετε, *junate*) ib. 70. ποίοις ἀμύνων συμμάχοις, ib. 165. τῷ τῷ Διὸς ἀμυνέτω μέρει Her. F. 170. τῷ σώματι θάνατον ἀμύναι ib. 194. τοῖαυτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ ib. 219. αὐδῶ—ἀμύνειν ib. 500. τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον, ἢ δάμαρτι, χρὴ κ. τ. λ. ib. 574. δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ'—θνήσκειν ἀμύνοντ' ib. 578. τύμβῳ καλῶς παρὼν ἀμύνει El. 331. ἀμυν', ἀμυνε τέκνοισι ib. 679. ἀμύνων πατρὶ ib. 976. 2) Med. κᾶτ' ἔγωγ' ἡμυνάμην An. 911. ἡμύνασθε πολεμίως καλῶς Sup. 529. cf. etiam Her. F. 198. Ἐριννὺς θεὰς ἀμύνεσθαι Iph. T. 299. τὸ δυστυχὲς ἡ ὑγένει' ἀμύνεται Her. 303. τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων Ion. 828. ἀλλ' ἀμύνεται Oed. fr. VI. 3.
 Ἀμύντωρ. ὁ πατρὸς ἀμύντωρ Or. 1588.
 Ἀμυτίζειν. ἡδέως ἡμύτισα Cy. 562.

- A. 754. ἀνὰ δ' ἐλάταισι τεφανώδει
τε χλόα ib. 1058.
- Ἀναβαίνειν. μηδ' ἀναβῆς τὸν δίφρον
Phaëth. fr. VI. 1. πρὸς ἰσὸν ναὸς
ἀμβήσῃ (pro ἀναβήσῃ, *adscendes*)
Hec. 1263.
- Ἀναβακχεύειν. δ' σ' ἀναβακχεύει Or.
338. ἀναβακχεύουσα Bac. 862. ἀνα-
βακχεύσει Καδμείων πόλιν Her. F.
1086.
- Ἀναβάλλεσθαι. εἰς τόδ' ἀναβαλῶ Al.
529.
- Ἀναβλέπειν. τοῖς κερτομῦσι—ἀναβλέ-
πει Sup. 322. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν Bac.
1307. ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα
Ion. 1263. ἀλίε ἀναβλέπει λαμπάσι
ib. 1467. φῶς ἀναβλέψεσθε Her. F.
563.
- Ἀναβοᾶν. ἴν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοᾶσω
Or. 984. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεῶς Tro.
522. τάδ' ἀναβοήσας Bac. 525. ἡ δ'
ἀνεβόησεν ib. 730. v. etiam v. 1077.
ἀναβοᾶσωμεν ξυμφορὰν ib. 1152. v.
etiam Hel. 1114. οἰκτρὸν ἀνεβόασεν
Hel. 184. ἀναβοᾶ γάμος ib. 191.
κρόταλα βρόμια ἀνεβόα ib. 1325. ἀνε-
βόησε συμμάχης ib. 1608. ἀναβοήσε-
ται ἢ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 465.
δεινὸν ἀναβοᾶ (2 sing. pr. pass.) διὰ
τόμα Or. 103.
- Ἀναβολή. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν
ἔνες' ἄκη Her. F. 93.
- Ἀναγγέλλειν. πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις
Iph. T. 761.
- Ἀνάγειν. ἀνάγετ', ἀνάγετε κωκυτὸν
Ph. 1359. ἔκ ἀνάξεις ἔνερθεν κλαίων
τῆς φθιμένης ἄνω Al. 989. ἀναγε
χορὸν Tro. 326. ἀναγε πόδα σὸν ib.
332. ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον ib. 525.
εἰς Ὀλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν Bac. 289.
πάλιν μ' ἀνάξουσ' εἰς τὸ σῶφρον Hel.
938. κύνα εἰς φῶς ἀνάξων Her. F.
25. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει ib. 1333.
ἀναγε πολύδακρυν ἄδονυν El. 126.
πικρὸς προχύτας χέρνιβας τ' ἀνάξεται
Iph. A. 955. αὐτὸς ἀνήκται Νεοπτ.
Tro. 1126. ἡμῖν κῆδος εἰς Κρέοντ'
ἀνηγμένον Her. F. 35.
- Ἀναγιγνώσκειν. ἀνεγνώσθημεν ἂν Hel.
297.
- Ἀνάγκα. vid. ἀνάγκη.
- Ἀναγκάζειν. λυπρὰν ἄγυσαν ἡμέραν
μ' ἀναγκάσει Hec. 364. ἔρωσ' ἡνάγ-
κασε Med. 530. εὖ φρονεῖν τῶς μὴ

- φρονῶντας ἀναγκάσαι Hip. 922. μέ-
θητεύειν ἡνάγκασεν Al. 7. τὸ συνδρῶν
σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. ὥστ'
ἀναγκάσαι δρᾶν ταῦτ' Sup. 519. μήτ'
ἀναγκάσης ἐμὲ κακὴν γενέσθαι Iph. A.
1183. τὰ ὑπὸ γῆς μὴ μ' ἰδεῖν ἀναγκά-
σης ib. 1219. πόλις ἀναγκάζει τάδε
Iph. T. 595. τρισσαί μ' ἀναγκάζουσι
συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. φυλάσσειν
τᾶμ' ἀναγκάσας λέχη Hel. 434.
φροντίζειν αἰεὶ τι καὶ ποιεῖν τῶν εἰω-
θότων ἀναγκάζοντες Epist. V. ἡναγ-
κασμένος Or. 902. ἀναγκασθεῖσα
Her. 552. κατεῖπ' ἀναγκασθεῖς μόγισ
Ion. 1215. ἀναγκασθῇ λαβεῖν El.
922.
- Ἀναγκαῖος. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ Her.
F. 282. τῶς ἀναγκαίως φίλος An. 672.
λόγος ἀναγκαίως κλύειν El. 293. λυ-
πρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' Ph. 434.
ἦν ἀναγκαῖα δόμοις Al. 536. εἰς
ἀναγκαίας τύχας Iph. A. 511. τῷ
ἀναγκαίῳ χάριν Hec. 346. θεῶν
ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. ἀναγκαῖον
κτῆμα Or. 230. σ' ἀναγκαῖον θανεῖν
ib. 753. τίνος ἀναγκαίως πέρι; ib.
772. τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα κακὰ Med.
1243. αὐτὰ τἀναγκαῖ' ὄρᾳν Sup. 855.
τὰ ἀναγκαῖα γε Iph. A. 1410. τἀ-
ναγκαῖα τῷ βίῳ Hel. 261. ἑδὲν τῶν
ἀναγκαίων An. fr. X. 1. et Hypsip.
fr. IV. 9. τῶν ἀναγκαίων πλέον
Hip. fr. II. 2.
- Ἀναγκαίως. ἀναγκαίως ἔχει Or. 714.
Ph. 361. Cy. 32. Hel. 519. et 1415.
Her. F. 502. et 859. et Hyp. fr. IV.
5. καλῶς τ', ἀναγκαίως τε Iph. A.
724.
- Ἀνάγκη. προθεῖς ἀνάγκην σιτοποιὸν
Hec. 362. πολλή γ' ἀνάγκη ib. 396.
et Ph. 1668. cf. etiam Med. 1013.
τολμᾶν ἀνάγκη Hec. 751. σὴν γ'
ἀνάγκη παῖδα θανεῖν ib. 1275. τερῶ-
ρά ἀνάγκη ib. 1295. πᾶν τῆξ ἀνάγκης
Or. 488. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθεῖτα-
μεν ib. 1330. ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν
Ph. 923. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγ-
μένοι ib. 1007. θανεῖν σφ' ἀνάγκη
Med. 806. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη
Hip. 207. conf. etiam Æol. fr. XVII.
1. et Tel. fr. XVIII. ἔκ ἀνάγκην
προσφέρεις Hip. 282. ἀνάγκης ζεύ-
γματα Iph. A. 443. εἰς ἀνάγκην
κείμεθ' Iph. T. 620. τὸ τῆς ἀνάγκης

δεινὸν Tro. 612. cf. etiam Did. fr. ἀνάγκη φύσεως Tr. 886. ἡ γῆ ἀνάγκη —πιαίνει βοτὰ Cy. 331. δεινῆς ἀνάγκης ὡδὲν ἰσχύειν πλέον Hel. 521. ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν, τέργειν ἀνάγκη Her. F. 710. 711. ἀνάγκη δυστυχεῖν ib. 1262. ἤκω δ' ἀνάγκης εἰς τόδ' ib. 1281. μοίρας ἀνάγκης χρεῶν El. 1301. τὰ πᾶλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Aol. fr. VIII. ἀνάγκη πείθεσθαι Ar. fr. XVII. τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθῃσι σωφρονεῖν Meleag. fr. XXII. 2. σὺ δ' εἰκ' ἀνάγκη Fr. inc. XXX. 1. ὅστις ἀνάγκη συγκεχώρηκεν Fr. inc. CXX. 1. 2) dor. ἀνάγκα. σπασθεῖσαν ἀνάγκα Hec. 92. μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. κρεῖσσον ὡδὲν ἀνάγκας εὖρον Al. 968. ὑπ' ἀνάγκας προπίπτουσα Sup. 63. τοῖς δ' ἀνάγκαν Iph. A. 1327. ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. 3) dual. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν An. 518. 4) plur. πόνων ἀνάγκαι κρεῖσσονες Hec. 639. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις Or. 1011. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας Ph. 1751. cf. etiam Dic. fr. VII. 6. δεσποτῶν ἀνάγκαις An. 132. ἀνάγκας ἱκεσίως Suppl. 39. παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἐν ἀνάγκαις ὁ κάμνεις Iph. T. 1118. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89. Ἀναγνος. ἀναγνον φρένα Hip. 1448. Ἀναγωγία. μὴ πανομένους τῆς ἀναγωγίας Epist. V. Ἀνάδελφος Or. 310. ἀνάδελφος ἔται Iph. T. 475. ὡδ' ἐγὼ ἀνάδελφός εἰμι ib. 613. Ἀνάδεσμος. χρυσέων ἀναδέσμων Med. 978. Ἀνάδετος. ἀναδέτοις μίτραισιν Hec. 923. Ἀναδέχεσθαι. λῦτρ' εἰς Αὔλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα Iph. T. 818. Ἀνάδημα. χρυσέας κόμης ἀνάδημα δέξαι Hip. 83. δέξαι κόμης σῆς βοστρήχων ἀναδήματα El. 882. Ἀναδιδόναι. κἀνέδωκαν (προ καὶ ἀνέδ.) εἰς φάος Melan. fr. XXII. 4. Ἀνάδημα. ἀνάδημα πόλεως Ion. 310. ἀνάδημα Δίῳ παιδὸς ib. 1144. Ἀθηναίων τινὸς ἀνάδημα ib. 1165. οἴσω θεῷ ἀνάδημ' ib. 1381. ἀνάδημα βίοντι

Meleag. fr. XIII. 5. ἀναδήματα νεκροῖς Sup. 983. σέμν' ἀναδήματα Ion. 108. ὡς ἀναδήματα μὴ βλάπτηται ib. 177.

Ἀναδορεῖν. ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416.

Ἀναθρεῖν. ἰδὼ με, κἀνάθρησον Hec. 808.

Ἀναίδεια. ἡ μεγίστη—νόσων πασῶν ἀναίδει' Med. 472. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. καὶ ἀναιδείας Tro. 783. τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχουσιν ib. 1027. ἄγες ἀναιδεία Ion. 895. ἔχει τῶμόν ἐκ ἀναιδείαν Her. F. 165.

Ἀναιδής. ἡ δ' ἐκ ἀναιδῆς Al. 731. ἐξ ἀναιδῆς φάρυγος Cy. 588. βλέφαρα πρὸς τὰναιδῆς ἀγαγὼν Iph. A. 379.

Ἀναιδῶς Al. 697.

Ἀναίδειν. πῦρ ἀναίδων Cy. 330.

Ἀναιδύσσειν. πικρὰν γε τήνδ' ἀναιδύσεις φλόγα Tr. 344.

Ἀναίμακτος. ἀναίμακτον χροῖα Ph. 271. ἀναιμάκτῳ χειρὶ Rh. 222.

Ἀναίμων. βροντῆς πνεῦμ' ἀναιμον Fr. inc. CXXXVII.

Ἀναίνεσθαι. ἀναίνομαι Bac. 251. ἐκ ἀναίνομαι Or. 221. Iph. A. 1503. Her. F. 632. 1235. et 1400. ὡδ' οἶόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν Med. 237. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. τί μ' ἀναίνη; Bac. 533. ἀναινόμεσθα Her. F. 1124. ὡδ' ἀναίνεται ib. 1228. ἀναίνομαι γυναῖκας El. 311. ἀναίνομαι Κάτορα ib. 312.

Ἀναίρειν. ὅ ποτέ νιν ἀνηράμην βάθρων ἀπο Iph. T. 1201. λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102.

Ἀναιρεῖν. σὲ ἡμετέρα ψῆφος ἀναιρεῖ An. 519. ἀνεῖλεν, oraculum edidit Iph. A. 90. ναῦται σφ' ἀνεῖλον, receperunt, e naufragio servarunt Hel. 1233. ἀναιρεῖσθαι νεκρὸς βίᾳ Sup. 471. πολέμους ἀναιρέμεσθα ib. 492. ὦν ἀνελόμην ib. 1166. ἤδη κάμνοντα μέ τις ἀνείλετ' Hel. 1632. ἐκ βάθρων πᾶς ἀνήρησαι φίλοις El. 608.

Ἀναίρεισις. φυλάσσων ὁτέων ἀναίρεισιν Or. 404. ὡδ' ἀναίρεισιν δύναι θέλῃσι Sup. 18.

Ἀνατῖσειν. ἀνήϊξε ξίφος Ph. 333. ἀνῆξε λαὸς εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἀνατῆας πεσήματος Iph. T. 315. ὀρθὸς ἀνατῖσω χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς G

Rh. 792. ἀνῆξαν ὀρθαὶ Bac. 692. ὀρθοὶ ἀνῆξαν πάντες Hel. 1616.
 Ἀναίσχυντος. ἐκ ἀναισχύντη τόδε; Iph. A. 329. ἀναισχύντη φρενὸς ib. 327. τῆς ἀναισχύντη βορᾶς Cy. 415. τὸ ἀναίσχυντον Iph. A. 1144. et τὰ ναίσχυντον Hip. fr. III. 2.
 Ἀναίτιος. ἀναίτιος ξένοις εἶναι θέλω Med. 730. ἀναίτιος ἔγωγε πάντων Rh. 828. οὐδὲν κακῶσαι τὴς ἀναιτίας θέλω Her. F. 1162.
 Ἀνακαίειν. ἀνέκαυσε πῦρ Cy. 382.
 Ἀνακαλεῖν. ἀνακάλει θεὸς Ph. 611. ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ ib. 616. τί ταύτας ἀνακαλεῖς; ib. 620. ἀνακαλεῖ δεξιὰς Med. 21. τί τὴς θεὸς ἀνακαλεῖς; Iph. T. 780. κακὸς ἀνακαλῶ τὴς συμμάχους Tr. 469. ἀνά μ' ἐκάλεσεν Bac. 579. ἀνακαλῶσα Βάκχιον ib. 1143. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ πόσιν Her. F. 717. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρους ib. 870. ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν; ib. 910. τίνα τοναχᾶν ἀνακαλέσομαι; Ph. 1506. ἀνακαλέμεθ' αὖ θεὸς Sup. 626. Βρόμιον ἀνακαλόμεναι θεὸν Bac. 446. ἐκ ἤκουσαν ἀνακαλόμενοι Tr. 1281. πατέρα νέρθεν ἀνακαλόμενον Hel. 972.
 Ἀνακαλύπτειν. νῦν ἀνακάλυπτ' Or. 294. ἐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον Iph. A. 321. ἀνακαλύψω λόγους ib. 1146. κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίου Her. F. 1231.
 Ἀνακεῖσθαι. σοὶ ἀνακείμεσθα δὴ Bac. 932. θύρσος μνημ' ἀνάκειται ib. 1384.
 Ἀνακέλαδος. φυλασσομένα τόματος ἀνακέλαδον Or. 185.
 Ἀνακεραννύναι. ἀνὰ δὲ βακχεῖα συντόνῳ κέρασαν Bac. 126.
 Ἀνακίρνασθαι. μετρίας φιλίας ἀνακίρνασθαι Hip. 254.
 Ἀνακλάζειν. μέγα ἀνέκλαγον Iph. A. 1062.
 Ἀνακλᾶν. ἀνακλάσας δέρην Or. 1471.
 Ἀνακομίζεσθαι. πρόσωθ' ἐν ποδὲν ἀνακομίζομαι τύχαν Hip. 831.
 Ἀνακεφίζειν. ἀνακεφίσω δέμας Or. 218. ἀνεκεφίσθην δέμας Hip. 1392.
 Ἀνάκτορον. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον An. 43. κατὰ σὸν ἀνάκτορον Σηπολῶ Tr. 330. Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα An. 117. τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς ib. 380. et Iph. T. 41. et 66. cf. etiam Iph. T. 635. ἀνακτόρων κρηπίδος

ἐντὸς An. 1112. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων ib. 1158. τῶνδ' ἀνακτόρων ἀπο Sup. 88. θεῶν ἀνάκτορα Rh. 516. et Tr. 15. τὰ μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν Tr. 85. ἐν ἀνακτόροις θεῶ Ion. 55. v. etiam v. 1224.
 Ἀνάκτωρ. πόντῃ ἀνάκτωρ Iph. T. 1414. ἀνάκτωρ πόλεως Tr. 1217.
 Ἀνακυκλεῖν. ἀνακύκλει δέμας Or. 231.
 Ἀνακύπτειν. πρὸς αὐτὸν τὸν Δι' ἀνακεκύφαμεν Cy. 211.
 Ἀναλαλάζειν. τρατὸς ἀνηλάλαξε Ph. 1404. ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα Sup. 719.
 Ἀναλαμβάνειν. ἀναλαβεῖν φῶς Or. 292. ἀναλαβεῖν εἰσω ξίφος ib. 1531. ἀναλαβεῖν θέλεις, sc. κακὸν λέχος Iph. A. 390. τὸν ἀρχαῖον φίλον ἀνάλαβε Cy. 435. ἀναλαβῶσα τὰς ἐμὰς τύχας Her. 1005. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἀμαρτίας Ion. 426.
 Ἀνάληγτος. ἀναλγῆτε πάθος Hip. 1386.
 Ἀνάλιος, dor. pro ἀνήλιος. τὸν ἀνάλιον οἶκον Al. 439.
 Ἀναλίσκειν et ἀναλῶν. λόγους ἀναλοῖς Med. 325. ἀνάλωσε λόγων ἐλέγχους Hip. 1336. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον An. 542. κᾶν ἀναλίσκης ξένους τοιῶσδε Iph. T. 337. τρατὸν ἀναλῶσαι δορὶ Rh. 58. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν Cy. 307. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον Her. F. 1423. Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ El. 681. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 591. εἰς τῷθ', δ' φεύγω νῦν, ἀναλωθήσομαι Hip. 506. πόλις ἀναλώθῃ Φρυγῶν An. 456. πᾶν ἀνάλωται δέμας ib. 1155. ἐκ ἔτι τάνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν Sup. 776.
 Ἀναλύειν. ἀνά μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων νεκύων Sup. 44.
 Ἀνάλωμα. σκαιὸν γε τάνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. ἐκ ἔτι τάνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν ib. 776.
 Ἀναμένειν. φόνια λωτρά σ' ἀναμένει Hec. 1281. ἀνάμεινον φασγάνῃ τομὰς Or. 1101. χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κεφίσματα Ph. 855. αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμενεῖ An. 445. τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν Bac. 962. ὃ σ' ὄλβιον σκῆπτρον ἀναμενεῖ πατρὸς Ion. 578.
 Ἀναμετρεῖσθαι. τί τ' ἄρρητ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ; Or. 14. εἰς θύμόφυλον ἀναμετρουμένη δάκρυ Iph. T. 346.

- μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινὰ
Ion. 250. ἐν συμμάχοις ἀνεμετρησά-
μην φρένας τὰς σὰς ib. 1271. πονη-
ροῖς κανόσιν ἀναμετρώμενος τὸ σῶφρον
El. 52. ἀναμετρώμενος τὸ τῷ πατρὸς
γενναῖον Tem. fr. XIII. 4.
- Ἀναμιγνύναι. κῆμοι μὴ ἑναμίγνυσθαι
τύχας τὰς σὰς Sup. 591. Κάδμω παι-
σιν ἀναμεμιγμέναι Bac. 37.
- Ἀναμιμνήσκειν. μὴ μ' ἀναμνήσης κα-
κῶν Al. 1048. ὥς μ' ἀνέμνησας τινὸς
Ion. 284. μῶν τὰ μὰ διὰ χρόνου σ'
ἀνέμνησαν κακά; El. 504. μῆδ' ἀνα-
μνησθῆς τέκνων Med. 1246. ὥς ἀνα-
μνησθῶ πιῶν Cy. 152.
- Ἀναμόλειν. ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν
Hec. 928.
- Ἀναμοχλεύειν. τί τάσδε κινεῖς κῆνα-
μοχλεύεις πύλας; Med. 1317.
- Ἀνανδρία. μὴ περιβάλης μοι ἀνανδρίαν
Or. 1031. ἀνανδρία, τὸ πλεόν κ. τ. λ.
Ph. 512. εἰς ἀνανδρίαν Med. 466. et
El. 982. ἀνανδρία χερῶν Sup. 314.
ἡ κακὴ ἀνανδρία Ar. fr. V. 1. et Er.
fr. X. 2.
- Ἀνανδρος, ignavus, timidus. ἀναν-
δρον αὐτὸν καλεῖ An. 341. χρειὰς
ἀνάνδρου Bel. fr. VIII. 2. Θήβας
ἀνάνδρους ἄγεις; Bac. 1035. ἀνανδρον,
ἠκλεῶς κατθανεῖν Or. 784. ἀνανδρ'
ἄρ' εἶπας Hel. 814. 2) viro carens
Hec. 669. Hip. 547. An. 347. Hel.
290. τὰς ἀνάνδρου κοίτας Med. 436.
ἀλόχους ἀνάνδρους Cy. 305.
- Ἀνανεῦσθαι. ἀνανεῦμαι τὸν σὸν ὑμέ-
ναιον Hel. 728.
- Ἀνανομή. ἀνανομήν Tem. fr. XXI.
- Ἀναξ. ἀναξ Φρυγῶν ἀπάντων Hec.
349. Ἀγαμέμνων ἀναξ ib. 553. Or.
21. Iph. A. 431. 950. et 961. ἀναξ,
o rex Hec. 759. 828. et 1144. Or.
1507. Ph. 17. 301. et 704. Hip. 88.
Θρήκης ἀνακτι Hec. 856. Μενέλαος
ἀναξ Or. 349. Διομήδης ἀναξ ib.
896. Ἴππομέδων ἀναξ Ph. 127. et
1120. τῇσδ' ἀνακτ' εἶναι χθονὸς ib.
594. cf. etiam v. 894. et Med. 269.
Φοῖβ' ἀναξ ἀγνιεύ Ph. 634. Ἐτεο-
κλῆς ἀναξ ib. 1447. γῆς ἀναξ Τροι-
ζηνίας Med. 683. ὁ Μαίλας πομπαῖος
ἀναξ ib. 759. ὁ πόντιος ἀναξ Hip.
45. Ὀρφεᾷ τ' ἀνακτ' ἔχων ib. 953.
ᾧ ἄναξ Παιῖν Al. 220. et Her. F. 820.
Θρακίας πέλτης ἀναξ Alc. 501. ἀνακ-
- τα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν ib. 846.
Κόρης ἀνακτός τ' (i. e. Plutonis) ib.
855. ἀνακτα Φοῖβον An. 1004. ὁ
τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἀναξ ib. 1162.
γῆς Ἀθηναίων ἄναξ Sup. 113. μο-
ναμπύκων ἀναξ ib. 680. ᾧ Πανελλή-
νων ἀναξ Iph. A. 414. Διὸς ἀνακτος
ib. 1305. ἀνακτα ἑρανῶ Iph. T. 749.
φηλητῶν ἀναξ Rh. 217. μέγαν Θρη-
κῶν ἀνακτα ib. 407. ᾧ Ὑμέναι' ἀναξ
Tr. 311. et 314. ᾧ μαντεῖ' ἀναξ ib.
454. γῆς Κεφαλλήνων ἀναξ Cy. 103.
ἀναξ Αἰτναῖε ib. 595. δόμων ἀνακτα
Hel. 512. Λοξίας ἀναξ Ion. 1531.
αὐτὰ διασιωπήσας ἀναξ ib. 1566.
Θερμὴ ἀνακτος φλόξ Phaeth. fr. XIII.
Σπαρτὺς ἀνακτας τῇσδε γῆς ιδρύσατο
Ph. 1015. ψευδῶν ἀνακτες Andr. 448.
ἀνακτες Ἑλλήνων ὅσοι Iph. A. 1260.
πῶ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὐρω; Rh.
738. κώπης ἀνακτας Cy. 86. Δελφῶν
ἀνακτες Ion. 1222. δυσγένει' ἀνάκ-
των Her. F. 810.
- Ἀνάξιος. τέτων τυχεῖν ἀναξίαν Her.
527. παθῶσ' ἀνάξια Iph. A. 852. cf.
etiam Tr. 1289. et Ion. 1515. ἀνάξι'
ἡτιμασμένη Iph. A. 943. ὥς ἀνάξι'
ἡτιμώμεθα Hel. 462.
- Ἀναξιῶν. σ' ἀναξιῶν El. 256.
- Ἀναξίως. δούλειον ἡμᾶρ εἰσπεσῶσ' ἀνα-
ξίως An. 99. δυστυχῶσ' ἀναξίως Her.
236.
- Ἀνάπαλιν. ἀνάπαλιν τείχοντες Bac.
352.
- Ἀναπάλλειν. ἰαχαῖς ἀναπάλλων, sc.
πλανάτας Bac. 149. ἀνέπηλεν ἐπὶ
θῆρα τόνδε Μαινάδας Bac. 1188.
- Ἀναπαύειν. ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω
Hip. 1354. ἐν λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀνα-
παυσαίμαν ib. 211. ἀναπαύσομαι
κάλλιπα Cy. 578.
- Ἀνάπαυλα. εὐρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν
Fr. inc. CLV. 13. ἀσέφανοι κόρας
ἀνάπαυλαι Hip. 1137.
- Ἀνάπαυσις πόνων Hip. 190.
- Ἀναπείδειν. εἴ πως ἂν ἀναπείσαιμεν
Hel. 831.
- Ἀναπέμπειν. τὸ ἀργύριον ἀνεπέμψαμέν
σοι Epist. I.
- Ἀναπεταννύναι. ἀναπέτασον πύλας
Ph. 304. βότρυχον ἀμπετάσας (pro
ἀναπετάσας) ib. 794. cf. etiam Hip.
202. δόμον ἀμπετάσας Al. 600. λαμ-
πτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34.

Ἀναπιμπλάναι Epist. IV.

Ἀναπίπτειν. ἐπεὶ ἀνέπεσε Cy. 409. τὸς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου Fr. inc. CLXXXVII.

Ἀναπληρῶσθαι. δώματ' ἀναπληρωμένους Hel. 913.

Ἀναπνεῖν. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr. XIV.

Ἀναπράσσεσθαι μισθὸν Epist. V.

Ἀνάπτειν. μᾶλλον μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὺν ἐξελθεῖν φόνον Or. 608. πῦρ ἀνάψουσιν θεοῖς ib. 1137. πυρὶ ἀνάψομεν δόμους ib. 1594. ἔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον Ph. 346. ἀνάψει μείζονι θυμῷ Med. 107. εἰς θεὸν ἀνάψαι An. 1197. θύσους ἀνάπτειν Bac. 176. μητρὸς τάφῳ πῦρ ἀνῆψ' ib. 624. v. etiam El. 801. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεῖς ἀνάψεις Cy. 242. ἀνήπτομεν πρὸς κίον' Her. F. 1011. ἀμαθεῖς χάριτας εἰς σ' ἀνήψατο Ph. 572. ἐκ τῷδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων Med. 770. βρόχον κρεματὸν ἀγχόνης ἀνήψατο Hip. 802. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι Her. F. 478. θανάτῳ περιβόλαι' ἀνήμμεθα ib. 549. ἀνάπτονται πέπλων ib. 629. ἐρείσματα λαῖνοις ἀνημμένα ἀμφὶ κίοσιν ib. 1037.

Ἀναπτερῶν. ἄγγελμ' ἀνεπτέρωσε πόλιν Or. 874. φόβος μ' ἀναπτεροῖ Sup. 89. κρατὶ ὀρθίως ἐδείρας ἀνεπτέρωκα Hel. 639.

Ἀναπτύσσειν. ἀναπτύξας χέρας Hip. 1190. ἀναπτύξαντες εὐγόμφους πύλας Iph. T. 1286. πρὸς—πόσιν ἀναπτύξω φρένα Tr. 657. ἀναπτύξας κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος Ion. 39. ἀναπτύξω σοι ἀβίωτον ἡμῖν—Her. F. 1256. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6. πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας El. 357.

Ἀναπτυχή. ἡλίῳ ἀναπτυχαὶ Hip. 601. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445.

Ἀνάρβυλος. τὸ λαιὸν ἵχνος ἀνάρβυλοι ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

Ἀναρθρος Or. 228.

Ἀναρίθμητος. ἀμήτορ', ἀναρίθμητον Ion. 837. τῶν ἀναριθμήτων μᾶλλον εἰσιν οἱ πόνοι Hel. 1695.

Ἀναρίθμος. ἀναρίθμῳ τρατεύματι Bac. 1333.

Ἀναρπάζειν. ἀνῆρπασέν ποτε Κέφαλον εἰς θεὸς Hip. 454. ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χεροῖν An. 1159. λάμπρ' ἀναρπάσας δπλα Sup. 698. ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχὺς χθονὸς ib. 926. Ἀχαιῶς ἀναρπάσαι Rh. 121. δὲν ἀτέρων τέθριππος ἔλαβε—ἀναρπάσας Tr. 856. οἱ Βρόμιον ἀνῆρπασαν Cy. 112. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος Hel. 253. κάλισσα δῆτ' ἀνῆρπασεν τεύχη ib. 1390. ἀναρπάσαντες ταύρειον δέμας ib. 1577. τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμους; Ion. 1303. σκῆπτρα χώρας ἀναρπάσας Her. F. 1167. ἐκ ἀνῆρπασται πόλις Ph. 1086. πόλις ἀνῆρπάσθη μάτην Hel. 757.

Ἀναρπατός. χειρὸς ἀναρπατὰν σῆς Hec. 206.

Ἀναρρήγνυναι. οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχὺς Hec. 1040. ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον Tr. 1153.

Ἀναρτᾶν. εἰς θεὸς χρῆ ταυτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. δῆμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσης κράτος Plis. fr. I. 1.

Ἀναρχία ναυτική Hec. 607.

Ἀναρχον τράτευμα Iph. A. 914.

Ἀνασεῖειν. ἀνασεύοντα κόμας Bac. 240. προσείων αὐτὸν, ἀνασεύων τ' ib. 928.

Ἀνασειράζειν. ὥς τις σε θεῶν ἀνασειράζει Hip. 237.

Ἀνασκευάζειν. ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ' El. 602.

Ἀνασπᾶν. τύμβος ἀνασπῶν Med. 1381. χεροῖν ἀνασπάσω, sc. Κιθαίρῳνα Bac. 947.

Ἀνασπαράσσειν. ρίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102.

Ἀνασσα. πρόσθεν ἀνασσαν Hec. 61. τὴν ἀνασσαν δὴ ποτ' ἔσαν Ἰλίῳ ib. 484. cf. etiam v. 891. ἀνασσα τῶν Φρυγῶν ib. 492. σοὶ δ', ὡς ἀνάσση Ph. 95. ἀπάντων ἀνασσα ib. 692. μὰ τὴν ἀνασσαν ἱππίαν Hip. 307. cf. etiam An. 935. et Iph. A. 739. ἐπόρευσας ἐμὰν ἀνασσαν Hip. 755. λῦσαί τ' ἀνασσαν ib. 783. τῇ πρόσθ' ἀνάσση An. 65. δόμων ἀνασσαν ib. 898. Αὐλίδος ἀνάσση Iph. A. 434. ἀνασσαν ἐμὴν ib. 592. τὰν ἀνασσαν Ἀρτεμιν ib. 1482. v. etiam v. 1522. ἀνασσα παρθέν' Iph. T. 1230. ἀνασσ' Ἀθάνα ib. 1475. et Tr. 52. Γῇ ἀνασσα El. 678. ἀνασσα, o regina

φαλον
τες ὡς
ἀναρ-
ἀναρ-
. 926.
ν ἀτέ-
ις Tr.
. 112.
κάλ-
1390.
1577.
όμης ;
αρχά-
πασαι
ἀσθη

σᾶς

ὀρήξω
ἵναρ-

αρχή-
πᾶν

Bac.
τ' ib.

ασει-

σμεθ

1381.
Bac.

ισσον

. 61.
ib.

των
ἀσση
692.

7. cf.
ἐπό-

ῶσαι
ἀσση
898.

νασ-
Ἄρ-
522.

αασ'
Γῆ
gina

Ious fr. XVII. 1. ἀνασσα πράγος
τῷδε καὶ βυλεύματος Tel. fr. XV.
1.
'Ανάσσειν. ἀνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς
Or. 1661. ἀνάσσειν πατρίδος Ph.
480. λόχων ἀνάσσειν ib. 746. et 749.
ἀνάσσειν γῆς Φαρααλίας An. 22. δω-
μάτων ἡνιάσσομεν ib. 941. δῆμος
ἀνάσσει διαδοχαῖσιν Sup. 406. ἀνασσε
(pro ἦν.) τῶνδε Iph. A. 282. cf. etiam
285. ἀνάσσων στρατηγίας Iph. T. 17.
δ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι ib. 31.
Θρήκης ἀνάσσων Rh. 931. δς γῆς
ἀνάσσει τῇσδε Hel. 793. οἵτινες τε-
τραζύγων ὄχων ἀνάσσωσι Hel. 1046.
δ τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις
Ion. 1049. πόλεως ἀνάσσοι ib. 1059.
conf. etiam El. 835. ἀνάσσων Κρήτης
Cret. fr. II. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας
Meleag. fr. I. 3. κώπης ἀνάσσει Tel.
fr. II. 1.
'Ανάσσις. οἰκῶν Ἀτρέως ἀνάσσις Tr.
364. εἰς ἀνάσσις δόμων Dic. fr. VI.
3.
'Ανάτατος. εἰ γὰρ ὦδ' ἀνάτατον γένος
γενέσθαι δεῖ An. 1250.
'Ανατέλλειν. ὥστ' ἀνατεῖλαι πρόσω Iph.
T. 1378. νεβρίδας ἀνετείλανθ' (pro
αντο) Bac. 695.
'Ανασενάζειν. ἀνεσέναζε Iph. A. 1549.
σὲ πάρος, ἢ σ', ἀνασενάξω γόοις Iph.
T. 657. πόσιν ἀνασενάξεις Her. F.
118.
'Ανατένειν. τί ποτ' ἀνατένεις; Hes.
186. βραχὺ ἀνατένει Or. 156. πρὸ
τύμβου σ' ὀρώσ' ἀνατένω ib. 1018. τὸν
ὄλβον αὐτῷ τὸν πάροιθ' ἀνατένω Iph.
T. 551. πάτραν ἀνατένησα Tr. 1132.
ἀνέτενε πόσιν πέλας παρόντα Hel.
1544.
'Ανατέφειν. τὸν σὸν κράτ' ἀνατέψαι
θελῶ Ar. fr. III. τί ἀνέτεμμαι κᾶρα
πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 806.
'Ανατομῆν. φάρυγγος ἀνατόμῃ τὸ χεῖλος
Cy. 356.
'Ανατρέφειν. ἐκ ἔτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀνατρέφοι
πόδα Hip. 1176. ὥστ' ἀνατρέφειν ib.
1228. ὁ θεὸς πάντ' ἀνατρέφει πάλιν
Sup. 331. cf. etiam Rh. 332. et Hel.
718. σοὶ πάλιν ἀνατρέψω δίκην Bac.
792. ὅμμ' ἀνατρέφων κύκλῳ Hel.
1573. τρίαῖναν—ὅδ' Ἐρᾶξ ἀνατρέψει
λεῶς Er. fr. I. 53. μόνος μόνοισιν ἐν
δόμοις ἀνατρέφῃ An. 1222. ἐν Ἀργεῖ

μικρ' ἔχουσ' ἀνετρέφω Tr. 993.
πρῶτ' ἀνέτραπται πάλιν Hip. 98.
'Ανατροφή. εἰς ἀνατροφήν δίδωσιν
1008. ὁρᾶς ἀέλπτων μυρίων ἀν-
φᾶς Bel. fr. XXI. 1.
'Ανασχάλλειν. ὑπ' ἄτης ἀνασχ-
πεσῶν Bel. fr. XVI. 10.
'Ανασχέθειν λαμπάδας Med. 102.
'Ανασχετὸς, vel ἀνάσχετος. δρόμου
λαΐσρας τ', ἐκ ἀνασχετὸς ἐμοὶ An.
κεῖνο ἐκ ἀνασχετὸν Ion. 636.
etiam Dic. fr. XIII. 4. ἐκ ἀν-
(pro ἀνάσχετα) Hip. 354.
'Ανατεῖ, adverb. Med. 1357.
'Ανατείνεσθαι. τιμὰν ἀντέτασθαι
ἀνατέτ.) Fr. inc. CXVII. 1.
'Ανατιθέναι. ναοῖς ἀνατίθῃμι τήνδ'
Ion. 1384. Φοῖβῳ τήνδ' ἀνα-
πράξιν φονίαν El. 1296.
'Ανατινάσσειν. ἀνὰ δὲ λαῖφος ὡς
τινάξας Or. 341. ἀνὰ θυρσὸν τ-
σων Bac. 80. cf. etiam v. 553.
'Ανατλάναι. ὁ πάντ' ἀνατλᾶς παθῆναι
Ph. 60.
'Ανατολή. ἡλίου πρὸς ἀνατολὰς
507.
'Ανατολμᾶν. ἀνατόλμα Al. 277.
'Ανατρέπειν. ἀνατρέποντας πόλι-
895. ἀνέτρεψε βίον Iph. A.
θάκως τέσδ'—ἀνάντρεψον ἔμπαλι
348.
'Αναύδητος. ἀναύδητον λόγον Ion.
'Αναυδος. ὁ δ' εἶρπ' ἀναυδος Ph. 4.
ἀναυδος ἔστηκεν γυνή; Al. 1146.
δος εἰς ἄδην πιτνεῖ Tr. 463. ἐξ ἀ-
καὶ μύσαντος ὄμματος Med. 118.
'Αναυλος. κῶμον ἀναυλότατον
797.
'Αναυρος. Ἀναύρου παρὰ πύλας
F. 390.
'Αναφαίνειν. ὅς ἐχ' ὀσίας ἀνα-
Iph. T. 466. μαντείας βροτοῖς
φαίνων ib. 1255. ἀναφανῶ σε
Θήβαις ὀνομάζειν Bac. 528.
ὄργαν ἀναφαίνει ib. 538. πῶς σι-
ἀναφήνῳ εὐνάς; Ion. 860.
'Αναφέρειν. εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσιν
ἀμαρτίαν Or. 76. τὸ Τροίας
ἀναφέρων πατρὶ ib. 432. ἀναφ-
μοι ib. 596. Σφιγγὸς ἀναφέρει
δος; Ph. 1722. τὸ καλλιτεῖον
ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τὸν
τὸ φαῦλον ἀναφέρειν ib. 390.
Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἀμαρτίαν

- Bac. 29. ἀνέφεσι δ' ἡ μὲν αἰλήνη, κ. τ. λ. ib. 1131. ἐκείσε κρείττω ἀναφέρων Hel. 719. ἀναφέρω εἰς τὸν θεὸν Ion. 543. ἀνέφε' εἰς τὸν δαίμονα ib. 827.
- Ἀναφεύγειν. παρὰ δ' ὀλίγον ἀμπέφυγες (πρὸ ἀναπέφυγας) ὀλεθρον Iph. T. 871. v. not.
- Ἀναφλέγειν. ἀναφλέγω πυρὸς φῶς Tr. 320.
- Ἀναφορά τῆς ξυμφορᾶς Or. 414.
- Ἀναφύρειν. ἀναπεφυρμέν' αἵματι Bac. 741.
- Ἀναχαιτίζειν. ἕως ἔσφηλε κᾶνεχαίτισεν Hip. 1232. κᾶνεχαίτιζον φόβῳ Rhés. 786. μὴ ἄναχαιτίσειέ νιν Bac. 1070.
- Ἀναχορεύειν. ἔκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐριννύσιν; Or. 581. θίασον ἱερὸν ἀνεχόρευσσα Ph. 1744. ἀναχορεύει τὰδ' ὄργια Bac. 482. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον ib. 1151. ἀνεχόρευσεν αἰθήρ Ion. 1079. ἀναχορεύσατ' ἀγυιαί Her. F. 783.
- Ἀναχωρεῖν. βαθὺς ἀναχωρεῖν πόρος Ph. 737. κᾶνεχωρείτην πάλιν Rh. 775.
- Ἀναψυκτήρ. πόνων ἀναψυκτῆρ' And. fr. XXVII. 3.
- Ἀναψύχειν. ἀναψύχουσι θηλύπυν βάσιν Iph. A. 421. δύ' οἰκτρῶ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων Hel. 1100.
- Ἀναψυχή. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων Ion. 1604. κακῶν ἀναψυχᾶς Sup. 615.
- Ἀνδάνειν. ἢ γὰρ ἀνδάνησιν αἱ κακαὶ Or. 1607. ἀνδάνησα φυγῇ πολιτῶν Med. 11. ὅσοισιν ἀνδάνει Hip. 1015. ἢ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111. ἐπεὶ δὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε Rh. 157. ὥς ἅπασιν ἀνδάνησ Hel. 1003. ἀνδάνοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr. V. 3. τοῖσι πολλοῖς ἀνδάνειν Antig. fr. III. τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν Fr. inc. CLXXXIV. 1.
- Ἀνδρεία. πλῆτ' τε κᾶνδρεῖα μέγαν Tro. 669.
- Ἀνδρεῖος. ἀνδρεῖος ἀνὴρ Or. 916. τάνδρεῖον τρόπον El. 949. τὰς ἀνδρεῖας φύσιν Melan. fr. XIV. 2. χέρ' ἀνδρεῖαν Chry. fr. III. 1. ἔβησαν εἰς τάνδρεῖον An. 684. τῷτό μοι τάνδρεῖον Sup. 510. ἔχαιρε πρὸς τάνδρεῖον ib. 885.
- Ἀνδρία. μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρία Her. F. 475. ἀνδρίας ὑπο El. 845.
- Ἀνδροβρώς. γνάθον ἀνδροβρώτα Cy. 93. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρώσι Her. F. 385. εἰς ἀνδροβρώτας ἡδονὰς Meleag. fr. XVIII. 1.
- Ἀνδροκμής. ἀνδροκμήτας ἀγωνίας Sup. 525.
- Ἀνδροκτόνος. Κύκλωπες ἀνδροκτόνοι Cy. 22. ἀνδροκτόνῃ γυναικὸς ὁμογενῆς ἔφους Fr. inc. B. 29. 1.
- Ἀνδρῶσθαι. ἠνδρωμένοι Her. F. 42.
- Ἀνδροφόνος. τὰς ἀνδροφόνους Ἰλιάδας Hec. 1061.
- Ἀνδρῶν. μέσον ἐς ἀνδρῶν εἰσπεσὼν Her. F. 954.
- Ἀνεγείρεσθαι. ἀνεγειρόμενος Her. F. 1055.
- Ἀνειλίσσειν. ἔκ ἂπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἰλίξεις Or. 171.
- Ἀνειπεῖν. εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴν τραγῷ Iph. A. 1564. ἀνεῖπε—ἐς δαῖτα χωρεῖν Ion. 1167.
- Ἀνεκτός. ἔδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr. III. φεύγειν ἔκ ἀνεκτὸν Iph. T. 104. ἔκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν ὑπο Her. F. 289. ἔχ' ὅσιά τ', ἔδ' ἀνεκτὰ Hec. 715. δεινὰ τλαῖσα, κῦκ ἀνεκτὰ Iph. A. 942.
- Ἀνελέγχειν. οἶον ἀνελέγχομαι Ion. 1470.
- Ἀνέλκειν. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181.
- Ἀνελπισ. σωτηρίας ἀνελπισ Iph. T. 487.
- Ἀνέλπιστος. ἀνέλπιστον λόγον El. 570. τερπνὸν κᾶνέλπιστον φῆμην Iph. T. 1495. ἀνελπίτῳ τύχῃ Hel. 419. ἀνελπίτοισι τύχαις ib. 1157. θαῦμ' ἀνελπισον τόδε Al. 1126. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίτων ὁρῶ; Ion. 1395.
- Ἀνεμόεις. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ Her. 781.
- Ἀνεμος. δεινὸς ἄνεμος Iph. T. 1394. ἀπηλιώτης ἄνεμος Cy. 19. μετρίας ἀνέμων ἡδυνπνόης αὔρας Med. 838. σιγαὶ ἀνέμων Iph. A. 10. Ἀργεῖ ὀνειδῇ—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ' Tro. 419. τέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλαισι μέθες Bac. 350. ἀνέμων θυέλαι Cy. 109. εὐαιεῖς ἀνέμων πνοᾶς Hel. 1520. πνεύματ' ἀνέμων Her. F. 102. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4.

Ἀνεμώκης. ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας Ph. 166.
 Ἀνέορτος ἱερῶν El. 310.
 Ἀνεπίληπτος. ἀνεπίληπτον ἡσκηκῶς βίον Or. 920.
 Ἀνεργος. δι' ἔργ' ἀνεργ' ὀλλυσαι Hel. 366.
 Ἀνέρεσθαι. ὡς Ἑλληνικῶς ἀνῆρεθ' ἡμᾶς Iph. T. 661. πόλλ' ἀνῆρε μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771. κάλλιον εἶπας, ἢ σ' ἀνηρόμην ἐγὼ ib. 778.
 Ἀνερεύνητος. ἀνερεύνητα δυσθυμῇ Ion. 255.
 Ἀνέρπειν. ἀνείρφ' (pro ἀνείρπε) Ph. 1185.
 Ἀνέρχεσθαι. εἰς σ' ἀνελθὼν Hec. 802. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρεΐδαις Or. 808. ἄτρων ἀνέλθοιμ' ἡλίῳ πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἀνελθέ μοι πάλιν (parra mihi) ib. 1213. et Ion. 933. σ' ἔπεισ' ἀγελθεῖν Rh. 937. ἐκεῖσε πρῶτ' ἀνελθε Tro. 61. ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607.
 Ἀνερωτᾶν. ἀνηρώτα τ' ἐμὲ γυναῖκα παῖδάς τ' Iph. T. 664.
 Ἄνευ. ἄνευ πατρὸς τέκνον ἐκ εἴη Or. 553. ἄνευ θεῶν τε Ph. 1608. ἄνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. ἄνευ δίκης An. 551. et Sup. 233. ἐκ ἄνευ θεῶν Iph. A. 809. ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. ἄνευ πόνου ib. 614. Her. F. 89. et El. 81. ἄνευ βρόχων Bac. 1172. ἄνευ σθένεος ἀρεῖς ib. 1172. ἄνευ πάλλῃ Her. 547. ἄνευ νεῶς Hel. 1065. ἐκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. ἄνευ ψόγου Inus fr. XV. 1. ἄνευ τύχης Sthe. fr. V. 1.
 Ἀνεύρεσις. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν Ion. 569.
 Ἀνευρίσκειν. δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A. 1333. τόδε σὸν χρέος ἀνευρίσκειν, κ. τ. λ. Iph. T. 883. πατέρα σ' ἀνευρῶν Ion. 588. δεινὴ πόλις νοσῶσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1.
 Ἀνευφημεῖν. ἐπ' ἀξίοισιν ἀνευφημεῖ δόμος Or. 1335.
 Ἀνέχειν. βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 123. δάφνα ἱερὸς ἀνέσχε πτόρθους ib. 459. ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον Med. 482. πῆματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις; Hip. 1293. τίς ἀνασχῆσει φλόγα; Iph. A. 732. ἀνέσχε χεῖρα Iph. T. 269. ἀνεχε' παρέχε φῶς Tro. 308. cf. etiam

Cy. 202. ἀμφιπύρρος ἀνέχων πεύκας Ion. 716. ἀνεχε χέρας, ἀνεχε λόγον El. 592. μητρὶ ὀρεῖα δᾶδας ἀνασχῶν Cret. fr. II. 14. πολύπονα πάθρα ἀνασχόμενος Or. 1501. ἀνέχε ἐνδίκως πρίσσων κακῶς ib. 1599. σὺ δ' ἐκ ἀνέξῃ δωμάτων ἔχων ἴσον; Ph. 550. ἐδ' ἀνέξεται κακῶς πάσχυσα Med. 38. ἐκ ἠνέσχετο ib. 1156. ἐκ ἀνέχομαι ζῶσα Hip. 354. σὺ δ' ἐκ ἀνέξῃ; ib. 459. σὺ δ' ἐκ ἀνέσχε ib. 687. τέως ἀνάσχε δεσπότης Al. 305. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέχομαι; ib. 944. ῥαδίως ἀνέξεται An. 340. ἐκ ἀνέξεται τίκτοντας ἄλλως ib. 712. σὺ τὴν κακίτην—δύλην ἀνέξῃ; ib. 934. συμφοραῖς ἠνειχόμην ib. 981. vid. not. μεταβαλλομένῃ δαίμονος ἀνέχε Tro. 101. ἐκ ἀνέξεται κινῶντα Βάκχας Bac. 789. νικωμένη Παλλὰς ἐκ ἀνέξεται Her. 353. ἀλλ' ἀνάσχε ib. 381. ὅδεῖς ἐμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται ib. 687. ἐκ ἂν σ' ἀνάσχοιτ' Hel. 1051. et Her. F. 1254. ἀνάσχε ταῦτ' ἐμῷ κλύων Ion. 947. ἄρχοντας ὀμμάτων ἐν φαενναῖς ἐκ ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς ib. 1072. ἐδ' ἀνέχομαί ποτε σιγῶν Her. F. 222. ἠνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες ib. 1319. ταῦτ' ἠνέσχετο; El. 264. conf. etiam v. 1044. τῷτό γ' ἐκ ἠνεσχόμην ib. 508. ἀλλ' ἀνέχε ib. 1320. ἐκ ἀνέξεται Thes. fr. IX. 2. πάσχων ἀνέχε Fr. inc. CII. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νεσθῶντι συννοσῶσ' ἀνέχομαι Fr. inc. CLII. 11.
 Ἀνεψιὸς Iph. T. 919.
 Ἀνηβᾶν. μάχονται ἀνηβήσαντες Her. 173. ἀνηβᾶ δ' Ἐρεχθεὺς Ion. 1465.
 Ἀνηβητήριος. ἀνηβητηρίαν ῥώμην λαμβάνειν An. 553.
 Ἀνήκετον κακὸν Med. 283. et Hip. 722.
 Ἀνήκετος. ἀνήκετα πάθρα Hip. 362.
 Ἀνήλιος. εἰς ἀνηλίας δόμους Al. 855. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607. λιβὰς ἀνήλιος An. 535.
 Ἀνήμερος. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078.
 Ἀνήνυτος. ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις Hel. 1301.
 Ἀνήρ. ἀνδρὶ Θρηκὶ Hec. 19. conf. etiam v. 682. 873. et 1036. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατῷ ib. 304. ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ἀνὴρ ib. 307. θανῶν ὑπὲρ γῆς

Ἑλλάδος ἀνὴρ ib. 310. ἀνὴρ βέτας ib. 646. ἢ πάντα νικῶσ' ἀνδρα κακοῖσιν ib. 659. ἐσθλῷ ἀνδρὸς ib. 844. v. etiam *Æg. fr. VI.* ἀνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον *Hec. 1244.* ἀνὴρ ὁμογενὴς *Or. 244.* μακάριος ἀνὴρ ib. 539. εἰς ἀνδρὸς ᾗ λέκτρα ib. 558. πιτὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ ib. 725. ἀνδρα γίνεσθαι κακὸν ib. 735. ἀνὴρ ἀθυρόγλωσσος ib. 901. ἰσάδελφος ἀνὴρ ib. 1015. κακομήτας ἀνὴρ ib. 1403. πᾶς ἀνὴρ ἡδεται τὸ φῶς ὁρῶν ib. 1523. πένης ὑδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ *Ph. 445.* εἰς ἀνὴρ ὃ πάνθ' ὁρᾷ ib. 752. μέγιστος ἦν ἀνὴρ ib. 1747. πρὸς ἀνδρα μὴ διχοστατῇ *Med. 15.* λέκτρων ἀνδρὸς ἐτερημένη ib. 286. κακῷ ἀνδρὸς ib. 618. κατ' ἀνδρα συμβαλεῖν ib. 675. δουλοῖ ἀνδρα *Hip. 424.* ὃ λόγων—δεῖ σ', ἀλλὰ τάνδρὸς ib. 491. περισσὸς ὢν ἀνὴρ ib. 948. φίλῳ ἀνδρὸς *Al. 43.* μὴ θνήσχ' ὑπὲρ τῷδ' ἀνδρὸς ib. 693. φίλον πρὸς ἀνδρα ib. 1011. ὃ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἀνδρ' ἐν' ἡνίας ἔχειν *An. 178. cf. etiam v. 910.* ἀνδρὸς ἀμαρτάνουσα ib. 373. ἴσον γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ σθένει ib. 673. *conf. etiam v. 674.* εἰς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων ὁρᾷ φάος *Iph. A. 1394.* ἔκτρεφ' ἀνδρα τόνδε μοι ib. 1451. ἀνὴρ ἐκ δόμων θανῶν, ποθεινὸς *Iph. T. 1005.* ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ τὰς *Her. 837.* ἐτηγύμως ἀνδρ' ὄντα ib. 998. ἀνὴρ παρ' ἀνδρα τήσεται ξιφηφόρος *Hel. 1078.* ἀνὴρ παρ' ἀνδρ' ἔζονθ' (*pro ἔζοντο*) ib. 1590. εἰς ἀνδρ' ἀφίκετο *Ion. 322.* πρὸς τὰδ' ἀνδρα γίνεσθαί σε χρή *El. 693.* ὃχι τάνδρὸς ἢ γυνὴ ib. 931. αἰσχροὺν, προσατεῖν γε δωμάτων γυναικα, μὴ τὸν ἀνδρα ib. 933. v. etiam v. 937. βραχύ τοι σθένος ἀνέρος *Æol. fr. IX. 1.* ὠφέλειαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν *Alcmæon. fr. VI. 2.* ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φῆς, ἀνέρος ἔκ ἄξιον κ. τ. λ. *Phry. fr. VIII. 1.* φίλων πρὸς ἀνδρῶν *Hec. 43.* ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. τύτω τις ἀνδρῶν γίνετ' ἀσυνετώτερος; *Or. 493.* ἀνδρας φονεύειν ib. 566. ἐμποδῶν ταῖς συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν ib. 605. ἀνδρῶν συμμάχων ib. 687. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι ib. 927. ἀνδρας (*viros fortes*) εὐρῶν ib. 1351. ἔτ' ἐν ἀνδράσιν σύγ' εἰ ib. 1528. *cf. etiam*

Alc. 726. et 735. ἀνδρῶν ἐκ χειρῶν μαιφόνων *Or. 1563.* εἰς τυράννους ἀνδρας *Med. 308.* ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νυθετεῖν *Hip. 396.* πρὸς ἀνδρας θυραῖος ib. 408. τὸ μῶρον ἀνδράσιν ἐκ ἔνι ib. 966. ἀνδρας ὃ χρή γυναιξὶν ἐξομοῖσθαι φύσιν *An. 354.* κλῶπες ἀνδρες *Rhes. 645.* ἀνδρῶν ἀλκὴ *Her. 711.* γυναῖκες ἀνδρῶν φίλαι *El. 265.* μετ' ἀνδρῶν ἐσάναι νεανιῶν ib. 344. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν *Alcmæon. fr. VIII. 2.* αἱ πόλεις εἰς' ἀνδρες *Phry. fr. IX.* πολλοὶ γεγῶτες ἀνδρες *Tem. fr. XIV. 1. et sic porro.*

Ἀνήφαιτος. ἀνηφαίτῳ πυρὶ *Or. 620.*

Ἀνθαιρεῖσθαι. ὑδεῖς τέφανον ἀνθαιρήσεται *Hec. 660.* τὰν εὐδοξον ἀνθαιρημένα φάμαν *Hip. 773.* μήτ' ἀνθελέσθαι τὸν *Iph. A. 482.* τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελῷ *Cy. 310.*

Ἀνθάμιλλος. τοῖς ἀνθαμίλλοις πολεμιώτατοι *Ion. 606.*

Ἀνθάπτεσθαι. ἀνθάπτομαί σε τῶνδε τῶν αὐτῶν *Hec. 275.* φρενῶν ἀνθάπτεται *Med. 55.* τερμόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην ib. 1360. *cf. etiam Hel. 966.*

Ἀνθεῖν. Ἐκτορος ἦνθει δόρον *Hec. 1210.* σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον *El. 944.*

Ἀνθεμόρρυτος. ἀνθεμόρρυτον γάνος μελίσσης *Iph. T. 633.*

Ἀνθεμώδης. τὸν ἀνθεμώδη Τρωῶλον *Bac. 462.*

Ἀνθεςφόρος. μίλακος ἀνθεςφόρου *Bac. 702.*

Ἀνθήλιον πρόσωπον *Ion. 1550.*

Ἀνθηρὸς. ἀνθηρὸς εἰμάτων πολῇ *Iph. A. 73.* ἀνθηρᾶς χλόης *Cy. 539.*

Ἀνθηφόρος. λείμακας ἀνθηφόρος *Iph. A. 1544.*

Ἀνθίζειν *Ion. 890.*

Ἀνθόκροκος. ἀνθοκρόκοισι πῆναις *Hec. 471.*

Ἀνθαπλίζειν. ἵππεῦσί θ' ἵππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι *Sup. 666.*

Ἄνθος. Ἑλλάδος ἀγαγε πρῶτον ἄνθος *Tro. 808.* ἀποκείρεται σὸν ἄνθος *Her. F. 875.* ῥοδέων πλόκον ἀνθέων *Med. 842.* ἀνθεσι θάλλων χλωροῖς *Iph. A. 1296.* ῥοδύεντ' ἀνθεα ib. 1298. αἰρόμενος ἀγρευμ' ἀνθέων *Hyp. fr. V. 3.*

χερῶν
 οάντος
 ων ib.
 ὦν νυ-
 υραίως
 ἐνι ib.
 μοῦσ-
 ἄνδρες
 : 711.
 μετ'
 : ἐσ-
 VIII.
 fr. IX.
 . XIV.
 620.
 νδαιρή-
 ἄνδαι-
 : ἄνδε-
 εὔσειβες
 0.
 ις πολε-
 υ τῶνδε
 ἀνθάπ-
 δήπτετο
 ηψάμην
 υ Hec.
 νον El.
 γάνος
 Τμῶλον
 ἱρε Bac.
 .
 αλῇ Iph.
 539.
 ους Iph.
 .
 ις Hec.
 ις ἦσαν
 ν ἄνθος
 ἵος Hec.
 ν Med.
 ῖς Iph.
 . 1298.
 Iyr. fr.

Ἀνδρακιά. ἀνδρακιάς ἀποχναύειν Cy.
 357.
 Ἀνδρακῦσθαι. δαλὸς ἡνδρακωμένος
 Cy. 609.
 Ἀνδραξ. ἐπ' ἄνδρακος Cy. 243. θέρμ'
 ἀπ' ἀνδράκων κρέα ib. 373. εἰς μέσους
 τὸς ἄνδρακας ib. 667.
 Ἀνθρώπειος. γίγνωσκε τὰνθρώπεια
 Inus fr. XXI. 1.
 Ἀνθρώπιον Cy. 184.
 Ἀνθρωπίσκος Cy. 315.
 Ἀνθρωποδαίμων Rh. 971.
 Ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260.
 Ἀνθρωποκτόνος. αὐτὸς ὄντας ἀνθρω-
 ποκτόνης Iph. T. 389. βορᾷ χαίρουσιν
 ἀνθρωποκτόνῃ; Cy. 127.
 Ἀνθρωπος. ἀνθρώπου φύσις Hec. 296.
 Or. 3. et Antig. fr. II. 2. ἄνθρωπος
 ὢν Or. 8. Antior. fr. XXXIX. 3. et
 fr. inc. LXX. 2. φθέγμα ἀνθρώπου
 λαβεῖν Iph. T. 52. ἀνθρώπου περί
 Ion. 239. ὥσπερ ἄνθρωπον Antior.
 fr. XXX. 3. οἴησις ἀνθρώπου κακῇ
 Glau. fr. I. ἄνθρωπος γεγώς Inus fr.
 XX. 2. ἄνθρωπος ἔσα Hip. 472.
 ἀνθρώπου ὀρᾷν Hec. 488. ἀνθρώ-
 ποις αἰεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ἐδὲν ἄλλο,
 πλὴν κακὸς κ. τ. λ. ib. 595. τῶν ἐν
 ἀνθρώποις ib. 805. et Ph. 443. τὴν
 τύραννον ἀνθρώποις μόνην Hec. 816.
 ἀνθρώποισιν ἐκ ἐχρῆν ποτε τῶν πρα-
 γμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib.
 1187. ἐν ἀνθρώποισιν ὥς μέγ' εἰ
 κακὸν Or. 126. τὰ χρήματ' ἀνθρώ-
 ποισι τιμιώτατα Ph. 442. τὸ ἴσον
 νόμιμον ἀνθρώποις ἔφν ib. 541. cf.
 etiam v. 544. πᾶσιν ἀνθρώποισι φι-
 λότεκνος βίος ib. 972. τιμώμενοι
 χαίρουσιν ἀνθρώπων ὑπο Hip. 8. ἄλ-
 λουσιν ἄλλος θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μέλει
 ib. 104. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων
 ib. 189. χρῆν δισσὰς φωνὰς πάντας
 ἀνθρώπου ἔχειν ib. 928. ἀνθρώποισιν
 εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν ib. 1433. πᾶσιν
 ἀνθρώποις ἦν ψυχὴ τέκνα An. 419.
 νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσο' ἐκπορί-
 ζει ib. 643. τὸ φῶς τὸδ' ἀνθρώποισιν
 ἡδισον βλέπειν Iph. A. 1250. ἀν-
 θρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνδράκων κρέα Cy.
 373. μέγιστος ἀνθρώποισιν εἰς τέρψιν
 βίος ib. 520. ἐκ τ' ἀνθρώπων Ion. 878.
 ἐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφές Hec.
 F. 62. πάντα τὰνθρώπων ἴσα ib.
 633. ὦ τύραννε θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων

And. fr. VII. 1. πόλλ' ἐστὶν ἀν-
 ποισιν κακὰ Antior. fr. XXII.
 ἔστιν ἐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῶν
 inc. CIV. etc.
 Ἀνθυβρίζειν. καὶ γὰρ ἀνθυβρί-
 Ph. 623.
 Ἀνθυπεργεῖν αἰσχροὶ Hip. 999.
 Ἀνιᾶν. ἐδὲ ἀνιάση (affligeris) E
 IV.
 Ἀνιάρος. ἀνιάρων ὢν τὸ κτῆμα Or.
 ὄνομα ἀνιάρων Ph. 1324. εἴτ'
 ῶν παῖδες τελέθουσι Med. 1095. λ
 ἀνιαιοτάτην ib. 1113.
 Ἀνίδρυτος. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν
 T. 971.
 Ἀνιέναι (ab εἶμι). πάλιν τῶνδ' ἀ-
 σοι γένος Hec. 210. γῇ ἀνείσ
 αἰθέρα Syl. fr. II. 4.
 Ἀνιέναι (ab ἴημι). ὅταν μ' ἀνῇ
 μανίας Or. 227. πνεῦμ' ἀνεί
 πνευμόνων ib. 277. ὅταν ἀνῇ π
 ib. 659. τάχυν Σπαρτῶν ἀνῆκεν
 947. φύσημ' ἀνείς δύσπλητον ib. 1
 σολίδα κροκόεσσαν ἀνείσα ib. 1
 ἐκ ἀνείς μωρίας Med. 457. ἔ
 ἀνήσω γ' ἐδὲ νῦν προθυμίας Hip.
 ἄνες θάνατόν μοι An. 532. χ
 διπτύχως ἀνιέναι ib. 579. ἐπεὶ
 λακὰς ἀνῆκα Sup. 1042. σῆμ
 ἀνείς Iph. A. 325. ἐκ ἀνιέμεν π
 βάλλοντες Iph. T. 318. ψυχὴν
 ναι τῷδ' Rh. 965. κληῖδες ἀνῆκα
 ρετρα Bac. 448. χιόνος ἀν
 εὐαγεῖς βολαὶ ib. 661. ἄς ἀνῆκ
 ταῖς θεὸς ib. 765. ἄνες λόγον
 449. ποῖ δίκην ἀνήσομεν Ion.
 ὥς ἀνῆσαν ἡδονὴν ib. 1170. ζ
 φόρον πῶλον ἀνέντες Hec. F.
 παῖδ' ἀνήσειν τὸν σὸν Dic. fr. XI
 τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνείς ἐφ' Fr.
 CXXIX. 2. ἀνεῖναι τῶν δε
 Epist. I. ὁ νόμος ἀνεῖται Or.
 τῇδ' ἀνειμένος πόλει Ph. 954.
 πλοῖς ἀνειμένοις An. 599. ἀνειμ
 τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος ib.
 κόμπη χάριν λόγοις ἀνεῖται Tro. 1
 εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον
 3. καὶ νεῖτο (pro καὶ ἀν.) λαγόναι
 826. ἀνεθεῖς φρεῖδος Epist. IV.
 Ἀνιέρος. Ἄρεος ἀνιέρη Fr. inc. C
 ἀνιέρος ἀδύτων πελάγων Hip. 14
 Ἀνίκα, dor. pro ἡνίκα. κυκλὰς ἀ
 περινίσσεται ὥρα Al. 450. ἀνίκ'
 πον ἄστυ τε, κ. τ. λ. An. 111. ἀ
 H

- ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1108. ἀνίκα μοῖραι τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν Bac. 99.
- Ἀνικάτος, dor. pro ἀνίκητος. τὸν ἀνικάτον ὡς κρατήσων βία Bac. 999.
- Ἀνικέτευτος Iph. A. 1003.
- Ἀνίκητος. βρόχοις ἀνικήτοισιν An. 997.
- Ἀνικπεύειν. ἀνικπεύοντος ἡλίου κύκλῳ Ion. 41.
- Ἀνίπτασθαι. αἰθέρ' ἀμπτάμενος (pro ἀναπτ.) ἑράνιον Hec. 1100. conf. etiam Or. 1376. et Iph. T. 844. ubi est πρὸς αἰθ. ἀμπτ. αἰθερία ἀνέπτα Med. 441. ἀμπτάμενα πάντα φρεῖδα κεῖται An. 1220. ἐκεῖνα μετὰ θανόντ' ἀνέπτατο Her. F. 69.
- Ἀνίσαναι. πόλις πᾶσ' ἀνέστηκεν δορι Hec. 494. ἀνίσας (pro ἀνίσασο, surge) ib. 499. κήρυξ ἀναστὰς εἶπε Or. 883. v. etiam v. 915. καὶ πὶ τῷ δ' ἀνίσταται ib. 885. et 900. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός; Ph. 575. πύργος ἀνέστα διδύμων ποταμῶν ib. 831. ἀναστᾶς ἐκ θρόνων Med. 1163. et 1190. δμαθέντας ἀνίστη Al. 125. ἀναστήσασα ἡμᾶς πιτυῖντας ib. 628. ἄνα, i. e. ἀνάστηθι Tro. 98. v. not. ἀνίστασθαι σε χρή εἰς Ἄργος Her. 59. ἀνίστη (pro ἀνίστα, excita) τύμβον Hel. 1260. et ita ἀμφήρεις σκηναὶ ἀνίστη Ion. 1129. πᾶς ἀνίστησιν πόδα Her. F. 78. εἶγε μή τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν ib. 719. θεῶν ἀνέστησεν μόνος τιμᾶς ib. 852.
- Ἀνισορεῖν. τῷ μ' ἀνισορεῖς πέρι; Hip. 92. σὲ ἀνισορῶ Sur. 110. πάνθ' ἀπαξ με συλλαβῆσ' ἀνισορεῖς Iph. T. 528. πρέξερευνητὰς στρατῷ ἀνισόρησα Rh. 297. ὦν σ' ἀνισορῶ πέρι Ion. 362. δεσπότης ἀνισορεῖ El. 830.
- Ἀνίσχειν. ἥλιος ἀνίσχων Phaeth. fr. I. 3.
- Ἀννόσιος, poët. pro ἀνόσ. ἀννόσιον κᾶρα Or. 481.
- Ἀνοδος. διόδου ἀνόδου τείχων Iph. T. 888.
- Ἀνοια. ἐξ ἰδίας ἀνοίας Hec. 640. τὴν ἀνοϊαν εὖ φέρειν Hip. 398. ἀνοια μεγάλη An. 521. τῆς σῆς ἀνοίας διδάσκαλον Bac. 345. ἀνοία τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Oed. fr. I. 2. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031.
- Ἀνοίγειν et ἀνοιγνύναι. ἀνοίγέτω τις δῶμα Or. 1561. ἀνοίγεται (i. e. ἀνοίγετε) Ph. 1075. καθάραν ἀνοίξαντι κληῖδα φρενῶν Med. 660. πύλας ἀνοίξας ib. 1313. et Hip. 793. ἀνοίξας, ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνοίγοντες πύλας Iph. T. 100. ἀνοιγ', ἀνοίγε Tro. 304. δόμους ἀνοίξας Her. F. 330. ἀνοίξαι σφῆς Phry. fr. IV. ἀνεφυγμένας πύλας ᾗδε Hip. 56. μέγας θησαυρὸς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. ἐπεὶ δ' ἀνψύχθῃ πρᾶγμα ib. 1563.
- Ἀνοιδεῖν. ἀνοιδῆσαν κῦμα Hip. 1210.
- Ἀνοικτέον Ion. 1387.
- Ἀνοικτος Tro. 782.
- Ἀνοικτρος. ἐδ' ἀνοικτρόν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227.
- Ἀνοίκτως Tro. 751.
- Ἀνοϊτέον Her. F. 1221. ἀνοϊτέος λόγος Fr. inc. CXV.
- Ἀνοϊρεῖν. ἀνοϊρήσατέ νιν Bac. 977.
- Ἀνόλβιος Antig. fr. XV. 2.
- Ἀνολβος. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἀνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. γαῖαν εἰς ἄνολβον Hel. 254. ἄνολβον ὄνομα Iph. A. 354. ἀνολβα εἰπεῖν ib. 448.
- Ἀνωλολύζειν. ἀνωλόλυξε Med. 1173. et Iph. T. 1337. ποῖαν βοὴν ἀνωλόλυξας Κάτορος Tro. 1000. Θήβας ἀνωλόλυξα Bac. 24.
- Ἀνομβρος. ποταμῷ ῥοαὶ καρπίζουσιν ἄνομβροι Bac. 406.
- Ἀνομία. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. ἀνομία θρασυῆς Iph. T. 275. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. ὁ θεὸς ἀνομία χρυίνων Her. F. 757.
- Ἀνομος. ἀνομος ὁ φθόνος An. 492. φονεύσας τὸν ἄθεον, ἀνομον Bac. 993. et 1013. ἀνόμῃ ἀφροσύνας ib. 386. ἀνόμων κακῶν Or. 1455. ἀνομα δρώντα παῖδας Iph. A. 399. ἀνομα (i. e. ἀνόμως) τεκεῖν ἐμέ Ph. 383.
- Ἀνόμως Med. 1000.
- Ἀνόνητος. ἀνόνητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον Or. 1501. πλεῖτος ἀνόνητος Melan. fr. IX. 6. ἀνόνητον ἄγαλμ' οἴκοισι τεκῶν Hip. Καλ. fr. in fin. et ita fere etiam Thes. fr. III. ἀνόνητα κεκτήμεσθα τάγαθ' Ion. 379. ἀνόνητα adverbial. positum: ἀνόνητά γε τόνδε, sc. ἔτεκον Hec. 766. et ita ἔτεκες ἀνόνητα Hip. 1145. ἀνόνητ' ἀνόνητ' ἐνύμφευσας Al. 414. ἀνόνητά γ' ἴκε-

ὡς
 ἀνοί-
 ξαντε
 γύλας
 793.
 ἰάθρα
 ; Iph.
 304.
 νοῖξαι
 μένας
 αὐρὸς
 πει ε'

 1210.

 ἄλδν-

 λόγος

 . 977-

 ἀνελ-
 ν εἰς
 ἵνομα
 148.
 1173.
 ἀνω-
 ῆζας

 ζυσιν

 ρη. Α.
 . 275.
 13. ὁ
 57.
 . 492.
 . 993.
 . 386.
 ἄνομα
 ἄνομα
 83.

 Ελένας
 ὀνήτος
 ἄγαλμ'
 fin. et
 ὀνήτα
 ὀνήτα
 ε τόνδε,
 ἔτεκες
 ἀνόνητ'
 ἰ γ' ἰκε-

τεύσαν Her. F. 716. δν ἀνόνητ'
 ἔθρεψας El. 507. et ἀνόνηθ' v. 508.
 Ἀνορθῆν. σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς Sup.
 1227. πειρῶ ἀνορθῆν σῶμ' ἐμὸν Bac.
 364.
 Ἀνόροφος. ἀνορόφοις πέτραις Bac. 38.
 Ἀνορχεῖσθαι. κῆνωρχησάμην (pro καὶ
 ἄνωρχ.) Sup. 719.
 Ἀνόσιος. ἀνόσιον ξένον Hec. 852.
 ἀνόσιον φόνον Or. 374. et Med.
 1305. ἀνόσιός εἰμι, ματέρα κτανὼν
 Or. 545. ἐκεῖνον ἠγεῖσθ' ἀνόσιον ib.
 594. ἀνόσιον λέγων, scil. ἐμὲ ib. 765.
 ἀνοσίε πατρὸς ib. 1213. et Iph. A.
 1319. ἀνόσιος πέφυκας Ph. 612.
 ὄλεθρον ἀνόσιον Iph. T. 872. ἀνδρὸς
 ἀνοσίε Bac. 613. et Cy. 347. Κύ-
 κλωπος ἀνοσίε Cy. 26. ποδὶ τείβων
 ἀνοσίῳ Hel. 875. πρὸς τὸν ἀνόσιον
 ib. 1060. κρᾶτα ἀνόσιον τεμῶν Her.
 F. 567. βρόμον ἐπὶ ἀνόσιον ib. 1212.
 βίον ἀνόσιον ib. 1302. ἀνόσιον γήμας
 γάμον El. 926. γάμης ἀνοσίε Ion.
 1093. et ἀνοσίων γάμων El. 600.
 ἀνοσίων ἀνδρῶν ὑπο Her. F. 853.
 ἀνοσίε μιάτορας El. 683. ἀνοσίῳ
 συμφορᾷ Hip. 814. ἀνοσίε δαιτὸς
 Cy. 689. ἀνόσιον θέαν Her. F. 323.
 ἀνόσιος γυνή El. 645. γυναῖκας
 ἀνοσίε Or. 517. ἀρὰς ἀνοσίε Med.
 607. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν Iph. A.
 1318. et ἀνοσίαις σφαγαῖς Tro. 1315.
 ἀνόσιον κάρα Cy. 437. et Her. F.
 255. ἀνόσιον μίασμα Her. F. 1233.
 ἀνόσια δρῶν Or. 562. ἀνόσια πράσ-
 σων Iph. A. 1105. ἀνοσίων προσ-
 φαγμάτων Tro. 624. δείπνων ἀνο-
 σίων Cy. 31. ἀνόσια εἰργάσω El.
 1170. ἀνοσίων νυμφευμάτων ib. 1261.
 ἀνοσιωτάτῃ ξένῃ Hec. 790. ἀνοσιώ-
 τatos Κύκλωψ Cy. 377. ματρὸς ἀνο-
 σιωτάτας Or. 24. ἀρὰς ἀνοσιωτάτας
 Ph. 67. ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792.
 Or. 286. et Med. 796. ἀποτερῆμαι
 πατρίδος ἀνοσιώτατα (ubi adverbial.
 ponitur) Ph. 496.
 Ἀνοσίως. ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν
 El. 677.
 Ἀνοσος. ἀνοσος κακῶν Iph. A. 982.
 ἀνοσος ἦν λοιβὴ θεῷ Ion. 1201. ἀνο-
 σον λοχεύει σε ib. 1596.
 Ἀνότιμος. τὰν ἀνότιμον τέκνων Her.
 F. 431.
 Ἀνοτος Iph. T. 751.

Ἀνοτοτύζειν. κῆνωτότυξεν (ἀν.)
 Hel. 376.
 Ἀντα, adverb. Al. 880.
 Ἀνταγωνιστής. ἔρωτος ἀντα-
 μέγαν Tro. 1006.
 Ἀνταῖος. ἀνταῖαν πλαγὰν Iph. A.
 ἀνταῖαν πομπὰν Iph. A. 132.
 Ἀντακῆν. τάδ' ἀντάκῃ με Hec.
 κῆμῃ νυν ἀντάκῃσον Sup. 56.
 ἄγ' εἶπας, ἀντήκῃσας Her. 10.
 Ἀντάλλαγμα γένναίε φῖλε Or.
 Ἀνταλλάσσειν, vel ττειν. δά-
 ταλλάσσετε τοῖς τῆσδε μέλεσιν
 λίοις Tro. 351. θάνατον
 λάξεται Ph. 1627. πέπλων
 μέλανας ἀνταλλάζομαι Hel. 1.
 Ἀνταμείβεσθαι. σὺ δ' ἀντάμει-
 βῃ Ph. 293. ἴσως με ἐκ ἀνταμεί-
 βῃ 915.
 Ἀντᾶν. ἦν γάρ νιν πομπαῖς Iph.
 Iph. A. 150. ἀντάσω Μενέλαον
 212. ἐπεὶ περ πρῶτος ἦν τῆσδε
 Ion. 802.
 Ἀνταναλίσκειν. ἴν' ἀνταναλίσ-
 κῃ Or. 1165.
 Ἀνταποκτείνειν. τῆς κτανόντος
 ποκτεῖναι Hec. 262. μητέρῃ
 ποκτενεῖ Or. 508. cf. etiam v. 509.
 Ἀνταπολλύναι. τῆς κτείνοντος
 πολλύναι Ion. 1328. αὐτὸς ἀν-
 τώλετο Sup. 743. αὐτὸς ἀντα-
 μαι Iph. T. 715. αὐτὸς ἀντα-
 μαι Hel. 105.
 Ἀνταυγεῖν. δεινὸν ἀνταυγεῖ φῖ-
 λῃ 1519. κυανωπὸν ἀνταυγεῖ σῖ-
 inc. B. 46. 3.
 Ἀνταφιέναι. ἀνταφῆκά σοι π-
 δάκρυ Iph. A. 478.
 Ἀνταχεῖν, dor. pro ἀντηχεῖν.
 χησαν ὕμνον Med. 426.
 Ἀντειπεῖν. ὑδεῖς πρὸς τάδ'
 βροτῶν Iph. A. 1210. ἄρ'
 ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391.
 ἀντεῖπητε El. 361. δίκαιά γ'
 πεῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 3.
 Ἀντερᾶν. ἐρῶντί γ' ἀντερᾶ
 ἐμοὶ Rh. 184.
 Ἀντερείδειν. κῆντέρειδε (pro
 τήρ.) Sup. 702.
 Ἀντερεῖν. τίς ἀντερεῖ; Med.
 Al. 1086. ὑδεῖς ἀντερεῖ β-
 Hip. 402. cf. etiam Al. 618.
 Ἀντεσθαι. ἀντομαί σε τῆσδε
 νειάδος Med. 709. πρὸς σ-

ἄντομαι Διὸς Al. 1101, cf. etiam An. 922. Sup. 278. et Her. 227. πρὸς γενεῖσ' ἀντόμεσθαι Iph. A. 1247.
 Ἀντέτασθε. vid. ἀνατείνεσθαι.
 Ἀντέχειν. ἔς τ' ἂν αἰὼν οὐμὸς ἀντέχη Al. 338. ἀντέσχομεν μὴ λαβεῖν Epist. V. p. 503. 50. ἀντέχε θυγατρὸς Iph. A. 1367. μήτ' ἀντέχε τῷ γ' Tro. 722. κἀντέχη (i. e. καὶ ἀντ. et tenes) πέπλων ib. 745. ἐμᾶς χθονὸς ἀντεχομένους Her. 366. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων ἀντεχώμεθα Ion. 970. ἀνθέξομαι καὶ τῆσδε, καὶ σῷ, κ. τ. λ. ib. 1404.
 Ἀντήλιοι θεοὶ Meleag. fr. XXI.
 Ἀντήνωρ, ποτ. propr. viri Fr. inc. X. 2.
 Ἀντήρης. ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν Ph. 761. τῆς ἔξω σειραφόρος ἀντήρεις Iph. A. 224. ἀντήρη ἐμὴν δεξιὴν νικηφόρον Ph. 1376. Φοινίκας ἀντήρη χώραν Tr. 221.
 Ἀντηρίς. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐξ ἀντηρίδων Rh. 785.
 Ἀντηχεῖν. ἀντηχήσατε παιᾶνα Al. 425.
 Ἀντί. ἀντὶ πολλῶν Hec. 280. ἀνθ' ὅτε ib. 1131. et 1136. Alc. 247. et Iph. T. 926. ἀντὶ τῷδε τῷ κακῷ Or. 645. ἀνθ' ἐνὸς ib. 650. ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλῆς λέχους ib. 1050. ἀντὶ αἵματος Ph. 944. ἀντὶ τῶνδε Med. 510. ἀντὶ βαρβάρῃ χθονὸς ib. 536. νήπι' ἀντὶ νηπίων ib. 891. ἦν νῦν ἀντὶ σῷ θαυμάζομεν ib. 1144. ἀντὶ τῷδε δυσσεβῆς φόβῳ ib. 1383. ἀντὶ τῷ καλῷ Hip. 382. γενοίμαν ἀντὶ σῷ νεκρὸς ib. 1410. ἀντὶ σῷ legitur etiam Al. 331. et An. 908. et sæpius. ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν Hip. 1423. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς Al. 283. ἀντ' ἐμῷ ib. 378. ἀντὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 463. δύο ἀντὶ μιᾶς ψυχᾶς ib. 903. cf. etiam Er. fr. I. 56. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. ἀντὶ τῶν δεδραμένων ib. 809. ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βουλευμάτων ib. 1059. ἀντ' εὐβελίας Sup. 161. ἀντὶ τῷ τάχους ib. 419. ἀντὶ παρθένης Iph. A. 105. ἀντὶ σώματος τῷμῃ Iph. T. 821. ἀντὶ νικητηρίων Tro. 963. ἀντὶ τὰγαθῷ Hel. 318. δυσσεβῆς ἀντ' εὐσεβῆς ib. 1035. χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω ib. 1250. παιδὸς ἀντ' ὀπηρίων Ion. 1127. ἀντὶ τῶν λόγων Her. F. 239. ἀντὶ σῷ

παιδὸς ib. 519. ἀντὶ χρηστῶν λόγων El. 358. etc.
 Ἀντιάζειν. ἀντιάζω Al. 402. ἀντιάζω σὲ An. 573. et Ion. 1119. ἀντίασον Sup. 272. ἀντίαζε Iph. T. 1053.
 Ἀντιβαίνειν. ἂν ἀντιβαίῃ Iph. A. 1016. πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τῷ δυσδαίμονος Bac. 1124.
 Ἀντιγένης, ποτ. propr. medici Epist. II.
 Ἀντιδέρκεσθαι. κἀντιδέρεται (pro καὶ ἀντιδ.) δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 163.
 Ἀντιδέχεσθαι. φίλας χάριτας ἔδωκα, κἀντεδεξάμην Iph. A. 1222.
 Ἀντιδιδῶναι. ἃ δ' ἀντιδῶναι δεῖ σ' ἀπαιτήσης ἐμῷ Hec. 272. ἀντιδῶσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα ψυχῆς Al. 341. ἦν ἔγηνεν ἀντιδῶς ib. 959. ἔλαφον ἀντιδῶσά με Iph. T. 28. et 783. ἦ κἀντιδώσεις τῷδε τῆς αὐτῆς λόγους; ib. 737. σὺ δ' ἀντιδώσεις χρυσὸν πόσον; Cy. 138. Κυκλώπων ἀντιδῶς βοσκήματα ib. 164. βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες ib. 191. ὦν ἀντιδῶναί σ' οἷδ' ἀπαιτῶσιν χάριν Her. 221. ἀντέδωκ' εἰδῶλον Hel. 689. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. χάριν σοὶ—τήνδ' ἀντιδώσω ib. 1337. δεινὰ δ' ἀντέδωκέ σοι El. 957.
 Ἀντιδυλεύειν. ὅστις μὴ ἄντιδυλεύει τοῖς τεκῷσι Sup. 362.
 Ἀντιδρᾶν An. 439. ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν Sup. 1178.
 Ἀντιδωρεῖσθαι. θεοὶ σοὶ ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίαιτο (pro ἔσταιντο) Hel. 158.
 Ἀντικηδεύειν. ἀντικηδεύω σὲ πατρὸς Ion. 734.
 Ἀντικηρύσσειν. ἑδὲν τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις Sup. 673.
 Ἀντεκλάζειν. κραυγὴ πέτραισιν ἀντεκλαγξεν An. 1146. βακχεῖον ἀντεκλαζον ἀλλήλαις μέλος Bac. 1055.
 Ἀντιλάζεσθαι et ἄζυσθαι. ἀντιλάζε πόνων ἐν τῷ μέρει Or. 452. et ita πόνων ἀντιλάζυσθαι ib. 751. ἦ δ' ἀντελάζετο Med. 1216. ἀντιλάζονται παίδων παρ' αὐτῷ τοιάδ' Sup. 363. ἔ σοι καιρὸς ἀντιλάζονται Iph. A. 1109. ἔ νῦν ἀντιλάζομαι χερὶ ib. 1227..
 Ἀντιλαμβάνειν. τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν Her. F. 646. σώφρον' ἀντιλήψεται An. 742. ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀν-

- τιλήψεται ib. 744. ἐκ ἀντιλήψεσθε; Tro. 464.
- Ἀντιλέγειν. ἐκ ἀντιλέγοντα Hip. 993. ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ἐκ ἀξίοις Epist. V.
- Ἀντιλεκτέον Her. 975.
- Ἀντίλογος. ἀντιλόγοις πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις Hel. 1156.
- Ἀντιμηχανᾶσθαι. Ζεὺς ἀντεμηχανήσαθ', οἷα δὴ θεὸς Bac. 291.
- Ἀντίμολπος. ἀντίμολπον ἦκεν κωκυτὸν Med. 1176.
- Ἀντίος. γυναικὸς ἀντίοι σαθέντες Or. 1461. τέτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω Sup. 198. ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν Ion. 1160. ἀντί ἄρμαθ' ἄρμασιν Sup. 667.
- Ἀντίπαλος. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 803. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖσιν Bac. 544. ποινὰς δῶσ' ἀντίπαλως Iph. T. 446. ἦλθεν ἐπὶ τὰντίπαλον Bac. 278. βάρος ἀντίπαλον Her. F. 1205. πάντα τάκεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλα Tro. 285.
- Ἀντίπηξ. κοίλης ἐν ἀντίπηγος κύκλῳ Ion. 19. κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος ib. 40. παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγα ib. 1380. περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλῳ ib. 1391.
- Ἀντίποινα. λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς Hec. 1074. ἀντίποινα δ' ἐκτίνων Her. F. 755.
- Ἀντιπορθεῖν. κἀντιπορθήσω (pro καὶ ἀντιπ.) δόμῳ Tr. 359.
- Ἀντίπορθμος. ἀντίπορθμα ἠπείροιον δυοῖν πεδία Ion. 1585. Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις Meleag. fr. I. 2.
- Ἀντίπορος. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον Med. 210. Ἄρτεμιν Χαλκίδος ἀντίπορον Iph. A. 1493.
- Ἀντιπράσσειν Epist. IV.
- Ἀντίπρωρος. κατ' ἀντίπρωρα ναυσάθρων Rh. 136. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846.
- Ἀντίπυργος. ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095.
- Ἀντισηκῦν. ἀντισηκῶσας σὲ φθείρει θεῶν τις Hec. 57.
- Ἀντίσοιχος. σκιᾷ ἀντίσοιχος An. 746.
- Ἀντιτάσσειν. ἀλλήλοισιν ὀπλίτην στρατὸν ἀντετάξαμεν Her. 801. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε Ph. 625. ἄρ' ἀντιτάσσομαι σὸν φόνον Sup. 1143.
- Ἀντιτείνειν. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ὡς ἀντιτείνει Her. F. 283. ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις Pro. fr. II. 2.
- Ἀντιτέμνειν. πολυπόνοις ἀντιτεμνὼν βροτοῖσι Al. 975.
- Ἀντιτίεσθαι πόσιν δίκη τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν Med. 261.
- Ἀντιτιθέναι. δύο ἀντίθες δυοῖν Or. 550. ἴσως ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεις Ph. 757. ἀντιθέντας ἐν ναοῖς ἢ χαλκόν, κ. τ. λ. Hip. 620. τὴν ἐνθάδ' Αὔλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι τοῖς σοῖσι τὰμὰ —αἰτιάματα Tro. 917. ἀντίθες γὰρ Her. 154. ἦν μὴ πόδ' ἀντιθῇ ποδὶ Hel. 986. κἀντίθες (pro καὶ ἀντ.) παρρήσιγ El. 1049.
- Ἀντιτιμωρεῖσθαι. ἴν' αὐτὸς ἀντετιμωρησάμην Iph. T. 357. φονέα πατρὸς ἀντετιμωρησάμην El. 849.
- Ἀντιτινάσσειν. ἀντετίναξ' ἐλθὼν δῶμα Bac. 623.
- Ἀντιτίνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων Med. 891.
- Ἀντιφεύγειν. κῦτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σὺ πόσις El. 1091.
- Ἀντιφθέγγεσθαι. φρικῶδες ἀντεφθέγγετο Hip. 1216.
- Ἀντίφωνος. ἀντίφων' ἐμῶν τεναγμάτων κλύεσαι Sup. 800.
- Ἀντίψαλμος. ἀντιψάλμους ψῆδ' Iph. T. 178.
- Ἀντλεῖν. λυπρὸν ἀντλήσει βίον Hip. 898. conf. etiam v. 1049. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tro. 433. αἱματηρὸς πέλανος ἠντλεῖτο λόγχῃ Rh. 431.
- Ἀντλος. ἀλίμενον ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν Hec. 1025. ἄντλον εἵργων ναὸς Tr. 686. εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169.
- Ἀντοικτείνειν. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις ἀντοικτείρομεν Ion. 312.
- Ἀντολή, pro ἀνατολή. ἀσέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2.
- Ἀντραῖος Æg. fr. XI.
- Ἄντρον. τείχοντας εἰς τόδ' ἄντρον Cy. 87. ἐπηχεῖ ἄντρον ib. 425. κἀβέβηκ' ἄντρον μυχῶν ib. 478. ἐν ἄντρον μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 431. εἰς ταῦτόν ἄντρον Ion. 17. εἰς ἄντρον κοίτας ib. 892. πρόσβορρόν ἄντρον ib. 937. κατ' ἄντρον ib. 949. ἐν ἄντρον ib. 958. ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον ib. 1494. δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyp. fr. IX. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. κατ' ἄντρα νύχια An. 1225. πετραίων ἀπ' ἄντρον Iph. A. 1082.

κρύψωμεν δέμας κατ' άντρα Iph. T. 107. έν άντροις Rh. 970. Bac. 123. Ion. 501. et Inus fr. XXII. οίκῃσ' άντρ' έρημα Cy. 22. cf. etiam v. 118. καθαροῖσιν άντροις ib. 35. etc. (nam sæpius hæc vox in Cycl. legitur) έξ άντρων Hel. 482. οἷδ' άντροισιν αισχύνην τινα Ion. 288. Κέκροπος ές άντρα ib. 1400.

Άντυξ. ύπ' άντυγι χορδᾶν Hip. 1135. μάρπτει χερσίν ήνίας άπ' άντυγος ib. 1188. άντυγι ξυνείπετο ib. 1231. παρ' άντυγα Iph. A. 229. et Rh. 373. ίππων έπὶ άντυγα βαίη Rh. 238. δίφρω εισέβαινεν άντυγα Her. F. 948. έξέπιπτον άντύγων άπο Ph. 1200. θραύσαντες άντύγων χνόας Rh. 118. πωλικῶν έξ άντύγων ib. 567.

Άντωπός. έν άντωποῖς βλεφάροισιν Iph. A. 584.

Άνυδρος Tr. 1084. σμύρνης άνύδρω Ion. 89. έπὶ τὰς άνύδρους έδρας Al. 113.

Άνύειν. εκ ήνυσ' (i. e. ήνυσα) Hec. 936. εδέν ήνυον ib. 1167. et εδέν ήνυεν An. 1133. βραδεῖς μῦθοι πλεῖστον άνύουσιν σοφόν Ph. 456. έπὶ μηλόσπορον άκτὰν άνύσαιμι Hip. 743. ποτανοὶ ήνυσαν τόν 'Αἶδαν Sup. 1141. ζυγὰ δ' ήνυσε δόλια Τροία Tr. 595. μάτην αὐτὸς (sc. τὸς πόνης) ήνυσα Her. F. 576.

Άνυμέναιος Hec. 416. et Iph. T. 856. άνυμέναιε παρθένε Her. F. 834. άνυμέναια έκηδεύθη Ph. 349.

Άνυμνεῖν. άνύμνησας δίκαν El. 1190.

Άνυμφος Hec. 416. νύμφην άνυμφον ib. 612. άνανδρον καὶ άνυμφον Hip. 548. άνυμφα μέλαθρα κεῖται Hel. 1135.

Άνυσός. εκ ές' άνυσόν Her. 961.

Άνύτειν. εκ ήνυτον Bac. 1098. v. not.

Άνω. τὸς άνω δείσας Hec. 791. πέτρα, γῆς ύπερτέλλουσ' άνω ib. 1010. πέλεκυν έξάρασ' άνω ib. 1279. θοάζων αἰθέρος άνω καπνός Or. 1542. άνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. Formulam άνω τε καὶ κάτω invenies etiam Sup. 689. Bac. 740. et 752. Her. F. 953. et Pi. fr. VII. 3. et sine copula άνω κάτω Iph. T. 282. Bac. 349. et. 602. Her. F. 1307. et El. 842. άνω ποταμῶν ιερῶν χωρῇσι παγαὶ Med. 410. σύριγγες άνω τροχῶν επεπήδων Hip. 1234. άνω μεταβάς βίοτον ib. 1292. πέποιθ' άξιν άνω

Άλκητιν Al. 856. εκ ανάξεις τὸς φθιμένους άνω ib. 991. άνω αν ρέοι τὰ πράγμαθ' έτως Sup. 520. λαὸν εκτείνοντ' άνω ib. 654. τὰ μὲν πυργῶσ' άνω Tro. 608. ορθὸν μεθίει βλάστημ' άνω Bac. 1069. βλέπετ' άνω Cy. 210. άνω έπ' οχθον εἶμι ib. 702. κύκλος πανσέληνος ήκόντιζ' άνω Ion. 1155. γῆς ήκοντ' άνω Her. F. 616. ές ογκον εκ άνω βλέπειν τύχης Alcmaeon. fr. II. 2. τὸν δ' ήρ' άνω Inus fr. XVI. 3. θεῶν άνω ψυχὰς τaráσσει Phæd. fr. 2. αὐτὸν τῶν φρενῶν έξῆρεν άνω Fr. inc. B. 49.

Ανώγειν. εύμενῇ άνωγέ νικ—γνώμην έχειν Or. 119. άλλον τινα—σώζειν άνωχθι Al. 1047. συμμάχους όπλίζεσθαι τάχος άνωχθε Rh. 987. κλαίειν άνωγα Cy. 339. et 697. τέμνειν άνωχθ' έλθόντας ύλεργὸς δρυὸς κορμὸς Her. F. 241.

Ανωθεν. έστρεψ' άνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονός Tr. 1243. όταν άνωθεν ομβρον εκχέη Cy. 322. τοῖς άνωθεν πᾶσιν άνθρώποις Hel. 1020.

Ανώμαλος. τῶν βροτείων ὡς άνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1.

Ανώμοτος. ή φρήν άνώμοτος Hip. 612.

Αωνόματος. άρρήτ', άωννόματα Hec. 714.

Αώνυμος Hip. 1028. εκ άώνυμος πεσῶν έρως εις σε ib. 1429. άώνυμος—είχον οικέτην βίον Ion. 1372. άώνυμοι θανόντες Iph. T. 502. εις φίλαν γᾶν έμπεσεῖσθ' άώνυμοι Tr. 1319. εκ άώνυμος θεᾶ Hip. 1. ήμῖν γῆ πατρίς εκ άώνυμος Hel. 16. ταῖς άωννύμοις θεαῖς Iph. T. 944.

Ανωφελής. τότε ήσθ' άνωφελῆς Or. 1616. πενθερὸς άνωφελεῖς λαβὼν Hip. 636. αἱ μὲν ολβιοι, άνωφελεῖς τε Sup. 239. άνωφελῆς γυνή Hip. 638. εκ έστι κτήσις άνωφελεσέρα Alex. fr. VI. 4.

Αξενος, et poët. άξεινος. άξείνους πόνους οἴκους ναίω Iph. T. 218. έπὶ ρηγμῖσιν άξένους πόρους ib. 253. πόντον ήλθεν άξενον ib. 341. άνήρ ξένοισιν άξενος Fr. inc. LXXXV. 1. άξεινον εκπερᾶσαι ξυμπληγάδα An. 795. ήκω άγνωστον εις γῆν, άξενον Iph. T. 94. άξενον τέγην έμβεβῶτες Cycl. 91. άξένους επιδρομαῖς Hel. 411. άξενώτερος έγώ Alc. 559. Συμπληγάδων

ὥς ἅπαν καλὸν Fr. inc. CXIX. θνητοῖς ἅπαντα συμπιτνεῖ Hec. 846. ἅπαντα ταῦτα συντεμῶν φράσω ib. 1180. ᾧ πειθόμεσθ' ἅπανθ' Or. 592. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. ἔχ' ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσσειν ib. 531. ἀπάντων ἄνασσα ib. 691. ἀπάντων τροφὸς ib. 692. εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφυς ib. 1636. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234. γαστήρ ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. ἔ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ ejusd. fr. XVI. et sic porro.

Ἀπασπαίρειν. θνήσκει ἀπασπαίρουσα Ion. 1207.

Ἀπατᾶν. ἡπάτα σε El. 938. ἔκ ἂν ἡπατώμεθα Hip. 931. ἡπατήμεθα An. 436. πρὸς θεῶν ἤμεν ἡπατημένοι Hel. 711.

Ἀπάτη. ἀπάτας ἀσκῆσα Hel. 1109. ἡδὺ καὶ ἀπάται φίλων Phryx. fr. XI. 4. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.

Ἀπάτωρ Or. 310. et Ion. 110. ἀπάτορ', ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 863. τέκεα πατρὸς ἀπάτορα Her. F. 115.

Ἀπαυδᾶν. ἀπαυδᾶς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς An. 87. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ ib. 580. et Sup. 467. ἀπαυδᾶν πόνης Sup. 342. Τροίας ἀπηύδων ἄστυ μὴ κέλσαι ποτὲ Rh. 934.

Ἀπαυρᾶν. πρὸς τέκνων ἀπηύρα An. 1029.

Ἀπαυτος γόων Sup. 82.

Ἀπειθεῖν. ἔκ ἀπειθήσας θεῷ Or. 31.

Ἀπεικάζειν. ὥς ἀπεικάσαι Or. 1298. μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. ἀπεικασθεῖς θεῷ El. 979.

Ἀπειλεῖν. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς Or. 563. κλύω δ' ἀπειλεῖν, τὸν δόντα—δράσειν τι Med. 287. δεῖν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς; Rh. 833. ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι Epist. I.

Ἀπειλή. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν Bac. 854. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242.

Ἀπεῖναι. κᾶν ἀληθείας ἀπῇ Or. 236. ἔ μακρὰν ἀπεσι Ph. 913. μήτοι τόγ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέσω Med. 179. πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι ib. 1158. ἴσον ἀπεςμεν τῷ πρὶν Hip. 302. εἰ ἀπῇν δορὸς δόξα An. 725. ὥς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον Iph. A. 660.

Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ Tr. 393. πῦ νῦν ἀπεσι; Her. 662. ἀπεσιν ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 152. τί ἀπεσί σοι κακῶν; ib. 219. ἐν τῆς τύχης ἀπεσί μοι Ion. 668. ἀπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ τὸ σῶμά μοι ἀπεσιν αὐτῆς, τῷνομ' ἔκ ἀπεσί πω ib. 1278. εὐρὼς ἀπεσι πλεγμάτων ib. 1393. ποῖ πατήρ ἀπεσι γῆς; Her. F. 74. δειλοὶ ἄνδρες—ἀπεισι, scil. ἐν τῇ μάχῃ, i. e. *idem est, ac si abessent* Meleag. fr. VII. 2. ἐν Θρήκης ὄροις ἀπῶν Hec. 964. ἀνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων Or. 572. κίνδυνος ἀπῶν Hip. 1019. ἀπῶν Δελφῶν κατ' αἶαν An. 50. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099. παρῆσ' ἀπόντι, sc. βύλομαι δῆναι χοᾶς Iph. T. 62. πρόσσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἡγάπων Hel. 943. ὧν ἀπόντα κενοταφεῖ ib. 1562. ἀπῶν ἐκεῖνος ἡμῖν φίλος El. 245. ἀπόντος ἀνδρὸς ib. 1072. μένων τῆς ἀπόντας An. 378. τῆς ἀπόντας ἡδίκην Sup. 152. παρῶν τῆς ἀπόντας εὐφρανεῖς ib. 649. τίς ἔσ' ἀπόντων τύμβος; Hel. 1256. ἔτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων; Her. F. 558. ἀπόντων τῶν λόγων Fr. inc. B. 24. χρόνια ἀπῆσαν ἐκ δόμων Sup. 91. ἀπῆσα καὶ παρῆσα Hel. 867. εἰς τὴν ἀπῆσαν Ion. 385. τόδ' ἀπὸν φίλτερον ἡγῆ Hip. 184. ἀπόντων, scil. τῶν τέκνων An. 634. τί τῶν ἀπόντων πέρι; El. 564.

Ἀπειπεῖν. ἀπεῖπον ἄλγει Hec. 942. ἔδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνης οἶόν τέ μοι Al. 490. εἰ δ' ἀπειπεῖν χρή με τὴν σὴν ἔστιαν, ἀπεῖπον ἂν ib. 740. 741. ὧν ἔτ' ἀπεῖπον ἔδεν Her. F. 1354. Huc referri etiam possunt sequentia ab inusit. ἀπερεῖν: ὥστ' ἀπεῖρηκ' ἐν κακοῖς Or. 91. ἐκ τῶνδ' ἔκ ἀπειρηκῶς Med. 459. ἀπειρηκὸς σῶμα Hip. 1354. Ἀπεῖργειν. γάμοι σφαγὰς ἀπεῖργου Ph. 952. θάνατον σφῷ παιδὸς ἀπεῖργειν Al. 471. βωμῶν ἀπεῖργει Iph. T. 383. τοιάδε τοί μ' ἀπεῖργε συμφορά Rh. 432. πόσον ἀπεῖργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; Hel. 1284. μὴ διγγάνειν ἀπεῖργεν ib. 1575. νόσους ἀπεῖργει Ion. 1013. τὰ θεῖ' ἀπεῖργουσ' ἐπὶ κακὰς τὰς συμφοράς Beller. fr. XXV. 15. in notis. σχολή μ' ἀπεῖργε Palam. fr. VIII. 2. τόνδ' ἀπεῖργειν ἔδ' ὁ παγ-

ib. 1557. ἔτ' ἡξίωσα πώποτ' Her. F. 1343. γονέας ὑβρίζειν τὸς ἐμὸς ἐκ ἡξίω El. 257. νῦν ἀνοῖξαι σφὸς ἐκ ἡξίω Phry. fr. IV. Θεῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς Fr. inc. LXX. 2. τύμβον ἀξιόμενον Hec. 319. λέχη, τυράννων ἡξιωμένα ib. 366. Ἑλλάδος ἡρξ' ἀξιώθεις Or. 1168. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιωμένη ib. 1210. οἷον ὑφ' ἡμῶν τείχεται ἡξιωμένοι Sup. 1174. ἐκ ἀξιῖμαι τῷδε πρὸς Θεῶν τυχεῖν Hel. 410.

Ἀξιόχρεως Or. 596.

Ἀξίωμα. τὸ δ' ἀξίωμα κᾶν κακῶς λέγῃ τὸ σὸν Hec. 293. Θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ Sup. 424. τό, τ' ἀξίωμα τάνδρὸς ἐκγαυρήμενος Iph. A. 101. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. γάμων Kr. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βὰς ib. 603. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων ib. 658. τό, τ' ἀξίωμα μάλλον, ἢ τὰ χρήματα, sc. τιμῶσι Inus fr. XIII. 3. ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξιώματά τε Tem. fr. XIII. 2. οἱ τὰς πόλεις ἔχουσι κᾶξιώματα Ion. 605.

Ἀξίως. ὥς εὖ κᾶξίως σέθεν λέγεις Hec. 990. τρέφ' ἀξίως νιν Ph. 769. παῖδας θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. ταῦτα δ' ἀξίως στυγῆς τε ποιεῖς, κ. τ. λ. An. 1275. σὺ ἀξίως Iph. A. 507. θάλλουσιν ἀξίως ἐμῷ ib. 1225. ἀξίως πατρίδος ib. 1408.

Ἀτρίως ἐκ ἀξίως ib. 1458. v. etiam v. 1466. σεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr. 1030. προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν ib. 1033. ἦν ἀξίως μισεῖν ἔχεις El. 1016. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 1.

Ἀξιώσις. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν Ael. fr. XX. 4.

Ἀξυνεσία Fr. inc. XXIII. 3.

Ἀξύνετος. ὅπα ἀξύνετον Ion. 1205.

Ἀξων. ἄξονες ἐπ' ἄξοσι Ph. 1201. ἄξόνων ἐνήλατα Hip. 1235.

Ἀοιδῆ, vel dor. ἀοιδά. λύρας ὥπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425. παλῖμφομος ἀοιδὰ Ion. 1096. ἰαχὰν ἀοιδὰν El. 143. παλαιγενέων ἀοιδὰν Med. 422. ἀοιδαί, τὰς Ἀπόλλων ἐκ ἐνδέχεται Sup. 975. γάμων ἀοιδὰς ib. 997. Θεσφύτων ἀοιδαῖς Iph. T. 1283. μακαρίαις ἀοιδαῖς Tr. 336. κεχαρμένοι

ἀοιδαῖς ib. 529. ἀοιδὰς δόντες ὑσέροις βροτῶν ib. 1245. ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλόμενοι Cy. 40. ναῶν ἀοιδαί Her. 780. σύριγγ' ἀοιδαί σέβιζον Hel. 362. μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτεκον ἀοιδὰς Her. F. 767. παῦσαι ἀοιδῶν Antior. fr. XXXIII. 2. καλλιχόρως ἀοιδὰς Cresph. fr. IV. 7.

Ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ἄγραν El. 471.

Ἀοιδός. ἰηλέμων γόνων ἀοιδὸς Her. F. 110. γέρων ἀοιδὸς ib. 678. et 692. μελέων ἀοιδοῖς Al. 456. χρησμῶν ἀοιδὰς πάντας εἰς ἐν συναλίσας Her. 404. ἀοιδῶν εἶπερ θ' ψευδεῖς λόγοι Her. F. 1315. conf. etiam v. 1346. Σφιγγὸς ἀοιδῷ σῶμα φονεύσας Ph. 1512. πῶλος ἀοιδῷ Μόσης Rh. 386. conf. etiam Tr. 386. κερκίδος ἀοιδῷ μελέτας Meleag. fr. III. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα Hel. 1115.

Ἀοικος Hip. 1029.

Ἀπαγγέλλειν. ὥς ἀπαγγέλλουσί μοι Med. 287. ἀπαγγέλλειν κακὰ Hip. 998. ὥς ἀπαγγέλλῃ τάφος φόνον βίαιον An. 1242. σαφῶς ἀπήγγειλε Sup. 852. πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. τάδε κλύουσ' ἀπαγγελῷ ib. 901. μῆδ' ἀπαγγείλῃ Θεῷ χορὸς κρυφαίως Bac. 1106. ἀπάγγειλον τάδε El. 332. τὸσδ' ἀπαγγελῷ λόγους γέροντι ib. 420. λεχὼ μ' ἀπάγγελλ' ἔσαν ib. 652. ἥς ἀπηγγέλθη τύφος—σπεδὴν ἔχειν Hec. 672.

Ἀπάγειν. ἂν μήτε πέλαγος ἀπαγάγοι πάλιν Hec. 951. ἀπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν Ph. 1723. πῶλος ἀπάξω κοιράνῳ Τιρυνθίῳ Al. 494. ὥς τήνδ' ἀπάξεις ἔ ποτ' ἐξ ἐμῆς χερὸς An. 588. ἐκεῖσ' ἀπάξει παρθένον; Iph. A. 714. ἦ παγ' (pro ἦ ἀπαγε) οἴκαδε στρατὸν ib. 817. ἦτις Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδε Iph. T. 356. πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμης ἀπάξω Tr. 1184. δεῖν κᾶπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κείθεν ἀπάξει σ' ἄλλος ib. 964. κᾶπάξομαί γε νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. conf. etiam Hel. 995.

Ἀπαγκαλίζεσθαι. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ἀπηγκαλισμένη σώζει Her. 42.

Ἀπαθῶς Hel. 1169.

Ἀπαίδευτος. παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευτον Cy. 491. ἀπαίδευτον ἀποτρέπω λέγειν Or. 410.

Ἀπαιδέυτως Ion. 247.

Ἀπαιδία. προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν An. 360. εἰς ἀπαιδίαν Sup. 170. οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν Ion. 306. ἱστορῶν ἀπαιδίαν ib. 513. ἀπαιδίαν νοσεῖν ib. 620. ἀπαιδίας χάριν ib. 824. σὴν λέγων ἀπαιδίαν ib. 840.

Ἀπαιολεῖν. τῦτο κᾶμ' ἀπαιολεῖ Ion. 549.

Ἀπαίρειν. ἀπαιρε θυγατρὸς φάσγανον Or. 1608. τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; Hel. 1536. σὲ Σπάρτης ἀπάρας ib. 1687. ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπῆραμεν πόδα El. 774. 2) *Sæpissime discedere* notat: ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ Med. 938. μακρὰν ἀπαίρεις Iph. A. 664. φυγὰς ἀπῆρας πατρίδος; Iph. T. 511. νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια ib. 967. ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι Rh. 143. Σπάρτης ἀπῆρας νηϊ Tr. 944. ὥς ἀπαίρωμεν χθονός Cy. 131. ἀπαιρ' Her. 67. μὴ ἀπῆρκέ πω εἰς Ῥόδον Epist. II.

Ἀπαις Hec. 495. 669. et 810. Ph. 13. Med. 490. Sup. 966. Iph. T. 921. Rh. 982. Ion. 680. 950. et 1302. ἀπαις δεῦρ' αἰετίνεις βίον; Med. 670. παύσω σ' ὄντ' ἀπαιδα ib. 717. κᾶμ' ἀπαιδ' ἀπώλεσας ib. 1326. μ' ἐκ ἀπαιδ' ἔθηκεν Al. 624. ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἀπαιδα νοσφίσας An. 1208. cf. etiam Alcmaeon. fr. IX. 1. ἀπαις δόμος Iph. T. 697. ἐκ ἀπαιδά με πρὸς οἶκον ἤξειν Ion. 408. τὸν ἀπαιδα βίον ib. 488. et (sed sine artic.) Oeno. fr. II. 3. ἀπαιδε Al. 738. ἀπαιδες ἐσμέν Med. 671. et Ion. 304. sed ἀπαιδες ἐκέτ' ἐσμέν Ion. 1463. ἀπαιδας τέκνων An. 715. v. etiam Iph. A. 808. et Tr. 380. τοῖς ἀπαισι Dan. fr. X. 6. μὴ λίπης μ' ἀπαιδ' Hec. 440. λέγει, ὥς νιν φαρμάκοις τίθημι ἀπαιδα An. 33. τέκνων ἀπαιδα Sup. 810. ὅς μ' ἀπαιδα γέννας ἔθηκεν Rh. 908. ἀπαιδα γηράσκουσιν Ion. 619. παίδων ἀπαιδας γραῦς An. 613. cf. etiam Sup. 13. et 35. et Cy. 305.

Ἀπαιτεῖν. ἀπαιτεύσης ἐμῆ Hec. 272. χάριν ἀπαιτῶ τὴν τόθ' ib. 276. κᾶπῆ- τηκα (pro καὶ ἀπ.) τὴν σωτηρίαν θηρῶν Or. 677. θεὸς ἀπαίτει ib. 1586. πατρὶ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα Ph. 80. cf. etiam v. 604. Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν

θάψαι νεκρὸς Sup. 385. ἀπαιτήσων νεκρὸς ib. 725. εἰ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας Rh. 174. σ' οἶδ' ἀπαιτῶσιν χάριν Her. 221. θανόντας ἐκ ἀπαιτήσῃ θεός ib. 697. ἀπόδος, ἀπαιτῶ, τὴν ἐμὴν δάμαρτά σε Hel. 969. ἐκ ἀπαιτῶμεσθ' Ph. 605.

Ἀπαλλαγή. ἐδ' ἔστι μοίρας τῆς χρεῶν τ' ἀπαλλαγή Hip. 1256. ἀπαλλαγή πό- νων Her. 586. et εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων ib. 811. ἐκ εὐκλειῆς ἀπαλλαγαὶ γυ- ναιξιν Med. 236. ῥάδιοί γ' ἀπαλλα- γαὶ ib. 1375. ἐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς Fr. inc. CCII.

Ἀπαλλάσσειν, vel ττειν. τυφλὸν φέγγος ἀπαλλάξας Hec. 1068. πόνον ἀπαλ- λάσσω διπλῶν ib. 1197. ἀπαλλάξαι χερὸς, sc. τὸν χρυσὸν ib. 1222. ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν Or. 1522. νόσῃ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα Ph. 1021. ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβῳ ib. 1084. ἀπαλ- λάσσωσα γῆς πρόσωπον Med. 27. μ' ἀπάλλαξον πόνων ib. 333. τόνδ' ἀπαλ- λάσσω λόγον ib. 790. ἀπαλλάσσωσα ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα Hip. 774. πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν—πάθος; ib. 1385. κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βρο- τησίων An. 1256. ἦν σ' ἀπαλλάξῃ πόνῳ Sup. 397. ταύτην (sc. δέλτον) σῶν ἀπάλλαξον χερῶν Iph. A. 323. σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν Iph. T. 994. ἐνὸς μόχθῳ σ' ἀπαλ- λάξας ἔχω Tr. 1150. κῶμῳ αὐτὸν τῷδ' ἀπαλλάξω Cy. 450. μ' ἀπαλλάξαι κακῶν Hel. 285. ἀπαλλάξαι βίῳ ib. 309. τᾶρρήτα δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν Her. F. 176. ὅστις γε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. οἱ γῆν τοσήνδε—ἡμῶν ἀπηλλάξαντο Her. 318. τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα νεθετημάτων Ph. 595. ἀπαλλάχθαι γάμων ib. 1672. ἐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμῷ; Med. 878. ἀπαλλαχθήσομαι βίῳ Hip. 356. et ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα ib. 726. cf. etiam Hel. 101. et Ion. 847. ὥς ἀπαλλαχθῇ κακῷ Hip. 629. v. etiam Rh. 474. et Tr. 270. ἀπαλ- λαχθεῖς γόων Hip. 1181. ὥς ἀπαλ- λαχθῇ πόνων An. 425. cf. etiam El. 1291. ἀπηλλάγῃς λέχους An. 593. γείτονος κακῷ ἀπαλλάχθῃσ' (pro χθῆτι) ἀπαξ Cy. 596. ὅταν ἀγῶνος τῷδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς Her. 347. θυσίας ἀπηλλάχθαι θεοῖς El. 1137.

- ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φροντίδων Epist. IV. ἀπαλλάσσει γῆς Ph. 606. cf. etiam v. 979. Med. 339. Iph. T. 44. Her. 12. Hel. 786. Ion. 372. et El. 32. Eandem *discedendi* notionem hoc verbum etiam in sqq. habet locis: οἶκον ἀπηλλάχθαι An. 964. ναῦ ἀπαλλαχθέντε Iph. T. 106. Σπάρτης ἀπαλλαχθεῖσα Tr. 994. κείνῳ δ' ἀπαλλαχθέντος, sc. τῷ βίῳ Her. 1000. ἐκ ἀπαλλάξῃ δόμων; Hel. 444. conf. etiam Ion. 524. semel transitive ponitur, addito πόδα: ἐκ τῆσδε γῆς ἀπαλλάσσει πόδα Med. 729.
- Ἀπαλόθριξ. ὑπὸ κόρυθ' ἀπαλότριχα βάλλει Bac. 1184.
- Ἀπαλός. βρέφος ἀπαλὸν Iph. A. 1286. βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλὸν El. 1339.
- Ἀπαλόχρεα. ἀπαλόχροα γένυν Hel. 378.
- Ἀπαναγκάζειν. ἃ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε Epist. V.
- Ἀπανδρῶσθαι. ὥς ἀπηνδρώθῃ δέμας Ion. 53.
- Ἀπαντᾶν. ἀπήντησεν δορὶ Ph. 1401. ἀπαντᾶν προθυμίᾳ Hip. 1329. ἀπαντήσας νεκροῖς Sup. 772. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους ἀπαντᾶν κ. τ. λ. Bac. 781. ὥς ἀπαντᾶ δάκρυά μοι Ion. 940. ὄπλοις ἀπαντῶν Her. F. 542. ἔκυν ἀπαντᾶ γῆν Eg. fr. I. 46. πρὶν ἐξ ἐμῷ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5.
- Ἀπανταχῇ Antior. fr. XVI. 1.
- Ἀπανταχόθι Epist. IV.
- Ἀπανταχῷ. τὸ σῶφρον ὥς ἀπανταχῷ καλὸν Hip. 431. ἥς ἀπανταχῷ λόγος Iph. T. 517. τοῖσι γενναίοισιν ὥς ἀπανταχῷ τρέπει χαρακτήρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. τὰ μὴ δίκαια ὥς ἀπανταχῷ κακὸν Fr. inc. XVII. 2.
- Ἀπάντεσθαι. ἀπὸ δ' ἀντομένῳ (pro ἀπαντομένῳ δέ) πατρὸς βιαίως Rh. 901.
- Ἀπάντημα. εἰς ἀπάντημα περᾶν Or. 513.
- Ἀπαντλεῖν. ὥς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν Or. 1641. βάρος ψυχῆς ἀπαντλοῖην ἂν Al. 355.
- Ἀπαξ. πρὶν κίνδυνον εἰς ἀπαξ μολεῖν Ph. 730. τεκεῖν ἀπαξ Med. 251. ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν ἔχ' ἀπαξ μόνον An. 81. πάνθ' ἀπαξ συλλαβῆσα Iph. T.
528. γείτονος κακῷ ἀπαλλάχθῃθ' ἀπαξ Cy. 596. χρή ἔχ' ἀπαξ θνήσκειν σέ Her. 959.
- Ἀπαξάπασιν Fr. inc. B. 14. 9.
- Ἀπαράμυθος. φοβερὸν ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620.
- Ἀπαρέσκειν. μὴ ἴπαρεσκέπω Ion. 745.
- Ἀπαρθένευτος. ἀπαρθένευτα τάδε Iph. A. 993. ἀπαρθένευτ' ἄλωμένα Ph. 1729.
- Ἀπάρθενος. παρθένον ἀπάρθενον Hes. 612.
- Ἀπαρκεῖν. ὦν ἐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή Fr. inc. XIV. 4.
- Ἀπαρνεῖσθαι. ἐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεῶν El. 789. ἐκ ἀπαρνεύμεσθα ib. 796. ἐκ ἀπαρνεύμαι ib. 1057. τὸν τὰμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρεῖναι λέχη Hip. 1266.
- Ἀπαρτᾶν. ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413.
- Ἀπάρχεσθαι. κόμης ἀπηρξάμην El. 91.
- Ἀπαρχή. κόμης ἀπαρχὰς Or. 96. ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 864. τίν' ἐπὶ πρῶτον—ἀπαρχὰς βαλῶ; ib. 1524. ἐ τῶν Ἀχιλλέως—ἀπο δόμων ἀπαρχὰς ἔχουσα An. 150. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 402. θύων ἀπαρχὰς Meleag. fr. I. 7.
- Ἀπαρχῆς, *adverb.* Iph. A. 1541.
- Ἄπας. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hes. 1174. τὸν ἅπαντα χρόνον Med. 1100. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A. 647. ἅπας ἐ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος Ion. 427. καθαρὸς ἅπας τοι ib. 1334. ἅπας ἀῆρ αἰετῷ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς Fr. inc. B. 44. 2. νόμιζε, φιλεῖν ἅπαντας, sc. τὴν ψυχὴν Al. 707. ἐξ ἀπάντων τιμὰς ἔχειν Bac. 208. ὁμοίαν χθῶν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἅπαντες ἐσμέν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. ὥς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ Or. 564. ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος ib. 1134. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. ἀπάσης δεξιᾶς προσδιγγάνων Iph. A. 339. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις Tem. fr. XVII. ἅπασα χθῶν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς Fr. inc. XXXVII. 2. κατάχαλκον ἅπαν πεδῖον ἀτράπτει Ph. 110. ἅπαν κάκιον τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς ib. 738. θεῶν συντιθεῖς ἅπαν γένος Med. 747. τοῖσι γενναίοισιν

ὥς ἅπαν καλὸν Fr. inc. CXIX. θνητοῖς ἅπαντα συμπιτνεῖ Hec. 846. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω ib. 1180. ᾧ πειθόμεσθ' ἅπανθ' Or. 592. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. ἔχ' ἅπαντα τῷ γῆρα κακὰ πρόσσειν ib. 531. ἀπάντων ἀνασσα ib. 691. ἀπάντων τροφὸς ib. 692. εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφυς ib. 1636. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234. γαστήρ ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. ἔτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ ejusd. fr. XVI. et sic porro.

Ἀσπασαίρειν. θνήσκει ἀσπασαίρουσα Ion. 1207.

Ἀπατᾶν. ἡπάτα σε El. 938. ἔκ' ἂν ἡπατώμεθα Hip. 931. ἡπατήμεθα An. 436. πρὸς θεῶν ἡμεν ἡπατημένοι Hel. 711.

Ἀπάτη. ἀπάτας ἄσκῃσα Hel. 1109. ἡδὺ καὶ ἀπάται φίλων Phryx. fr. XI. 4. μετεωρολόγων σκολιᾶς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.

Ἀπάτωρ Or. 310. et Ion. 110. ἀπάτορ', ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 863. τέκεα πατρός ἀπήτορα Her. F. 115.

Ἀπαυδᾶν. ἀπαυδᾶς ἐν κακοῖς φίλοις σοῖς An. 87. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ ib. 580. et Sup. 467. ἀπαυδᾶν πόνης Sup. 342. Τροίας ἀπηύδων ἄνυ μὴ κέλσαι ποτὲ Rh. 934.

Ἀπαυρᾶν. πρὸς τέκνων ἀπηύρα An. 1029.

Ἀπαυτος γόνων Sup. 82.

Ἀπειθεῖν. ἐκ ἀπειθήσας θεῷ Or. 31.

Ἀπεικάζειν. ὥς ἀπεικάσαι Or. 1298. μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. ἀπεικασθεῖς θεῷ El. 979.

Ἀπειλεῖν. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς Or. 563. κλύω δ' ἀπειλεῖν, τὸν δόντα—δράσειν τι Med. 287. δειν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς; Rh. 833. ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι Epist. I.

Ἀπειλή. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν Bac. 854. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242.

Ἀπεῖναι. κᾶν ἀληθείας ἀπῇ Or. 236. ἔμ' μακρὰν ἀπεσι Ph. 913. μήτοι τόγ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέτω Med. 179. πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι ib. 1158. ἴσον ἀπεσμεν τῷ πρὶν Hip. 302. εἰ ἀπῇν δορὸς δόξα An. 725. ὥς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον Iph. A. 660.

Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ Tr. 393. πῦρ νῦν ἀπεσι; Her. 662. ἀπεσιν ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 152. τί ἀπεσί σοι κακῶν; ib. 219. ἐν τῆς τύχης ἀπεσί μοι Ion. 668. ἀπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ τὸ σῶμά μοι ἀπεσιν αὐτῆς, τῷ νομ' ἐκ ἀπεσί πω ib. 1278. εὐρὼς ἀπεσι πλεγμάτων ib. 1393. ποῖ πατήρ ἀπεσι γῆς; Her. F. 74. δειλοὶ ἄνδρες—ἀπεισι, scil. ἐν τῇ μάχῃ, i. e. *idem est, ac si abessent* Meleag. fr. VII. 2. ἐν Θρήκης ὄροις ἀπὼν Hec. 964. ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων Or. 572. κίνδυνος ἀπὼν Hip. 1019. ἀπὼν Δελφῶν κατ' αἶαν An. 50. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099. παρῶσ' ἀπόντι, sc. βύλομαι δῆναι χοᾶς Iph. T. 62. πρόσσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἡγάπων Hel. 943. ὧν ἀπόντα κενοταφεῖ ib. 1562. ἀπὼν ἐκεῖνος ἡμῖν φίλος El. 245. ἀπόντος ἀνδρός ib. 1072. μένων τῆς ἀπόντας An. 378. τῆς ἀπόντας ἡδίκων Sup. 152. παρὼν τῆς ἀπόντας εὐφρανεῖς ib. 649. τίς ἔσ' ἀπόντων τύμβος; Hel. 1256. ἔτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων; Her. F. 558. ἀπόντων τῶν λόγων Fr. inc. B. 24. χρονίαν ἀπῆσαν ἐκ δόμων Sup. 91. ἀπῆσα καὶ παρῆσα Hel. 867. εἰς τὴν ἀπῆσαν Ion. 385. τόδ' ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 184. ἀπόντων, scil. τῶν τέκνων An. 634. τί τῶν ἀπόντων πέρι; El. 564.

Ἀπειπεῖν. ἀπειπὸν ἄλγει Hec. 942. ἔδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνης οἶόν τέ μοι Al. 490. εἰ δ' ἀπειπεῖν χρή με τὴν σὴν ἔτιαν, ἀπειπὸν ἂν ib. 740. 741. ὧν ἔτ' ἀπειπὸν ἡδὲν Her. F. 1354. Huc referri etiam possunt sequentia ab inusit. ἀπερεῖν: ὥστ' ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς Or. 91. ἐκ τῶνδ' ἐκ ἀπειρηκῶς Med. 459. ἀπειρηκὸς σῶμα Hip. 1354. Ἀπείργειν. γάμοι σφαγὰς ἀπείργουσι Ph. 952. θάνατον σφῆ παιδὸς ἀπείργειν Al. 471. βωμῶν ἀπείργει Iph. T. 383. τοιάδε τοί μ' ἀπείργε συμφορὰ Rh. 432. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; Hel. 1284. μὴ θιγγάνειν ἀπείργειν ib. 1575. νόσος ἀπείργει Ion. 1013. τὰ θεῖ' ἀπείργουσ' εἰ κακὰς τὰς συμφορὰς Beller. fr. XXV. 15. in notis. σχολή μ' ἀπείργε Palam. fr. VIII. 2. τόνδ' ἀπείργειν ἔδ' ὁ παγ-

- κρατῆς σθένει Ζεὺς Phœd. fr. v. 4. οἱ νόμοι ἀπείργον αὐτὰς Sis. fr. I. 10. τὸν νῦν ἀπείργει μὴ λέγειν, & βύλεται Fr. inc. XVI. 4. ὦν ἀπειργμένοι Her. 877.
- Ἀπειρέσιος. ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip. 549.
- Ἀπειρία Al. fr. VIII. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3. τῷ θανεῖν ἀπειρία Fr. inc. LXXXI. 10.
- Ἀπειρόκακος. ἦλθεν ἀπειροκάκῃ σοι τόδ' ἄλγος Al. 930.
- Ἀπειρος, pro ἡπειρος, terra continens. ἐπ' ἀπείρῃ γᾶς Hip. 763.
- Ἀπειρος, imperitus, inexpertus, expertus. λέχως ἀπειρος ὦν Med. 672. conf. etiam An. 420. μῶν ἀπειρος εἰ ξένῃ; ἀπειρος Al. 487. 488. καλῶν ἀπειρος ὦν Aug. fr. III. 3. ἡνιῶν ἀπειρος Phaëth. fr. VI. 1. ἀπειρος τῆς νόσου Fr. inc. LXV. 4. πάμπαν ἀπειροί, sc. τῶν γάμων Med. 1091. πεδίων ἀπειροί βαρβάρῃ τ' ὄντες χθονὸς Hel. 1048. ἐγὼ δ' ἀπειρος, εὐτυχῆσα πρὶν ib. 1265. ἔδραι ἀπειροί δρόσου El. 735. 2) infinitus. τὸν ἀπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. ἡπειρον εἰς ἀπειρον Fr. inc. CCX. ἀπείρῃ ὑφάσματι Or. 25.
- Ἀπειροσύνα, dor. pro ὕνη. δι' ἀπειροσύναν Med. 1094. et Hip. 195.
- Ἀπελαύνειν. εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα Al. 556. conf. etiam v. 858. ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος ἀπήλασεν Iph. T. 713. μ' ἀπήλαννον δόμων ib. 1309. ἕς ἀπήλασε χθονὸς Her. 189. v. etiam v. 320. ὡς ἀπελαννόμεσθα Med. 1405. πόλεως ἀπελαννομένα Hec. 103. ὦν ὃ δικαίως ἀπελαθεῖς Ph. 372.
- Ἀπεμπολᾶν. ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε Ph. 1234. τίς ὦν γε τήνδ' ἀπεμπολᾶς χθονὸς; Iph. T. 1360. Ἄργος βαρβάρους ἀπημπόλα Tr. 973. τὰς ἄρνας ἡμῖν ἀπημπόλα Cy. 256. ἀπημπόλα με λάθρα Ion. 1371.
- Ἀπενέπειν et ἀπεννέπειν. κᾶν ἀπεννέπη πόλις Ph. 1651. δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε Med. 813. ἀπενέπω νιν ἀμετέρων θαλάμων Iph. A. 552. ὃ μὴν κελεύω γ', ὃδ' ἀπεννέπω, θνήσκειν Her. 556. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ Ion. 1282. ἀπεννέπυσά με μὴ θιγγάνειν γῆς Her. F. 1295.
- Ἀπεπλος φαρέων λευκῶν Ph. 328.
- Ἀπέραντος. ἐφ' ἀλμυρὰν πόντον κληῖδ' ἀπέραντον Med. 213.
- Ἀπεργάζεσθαι. τὰ τοι μέγιστα πάντ' ἀπεργάζεται βροτοῖς τύλμ' ὥστε νικᾶν Ix. fr. III. 1.
- Ἀπέρρειν. ἀπέρρων, ἔνθεν ἦλθες Her. F. 260.
- Ἀπέρχεσθαι. ἐκ δακρύων ἀπελθε Or. 295. ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδῶν ib. 547. ἀπελθέτω νῦν θεσφάτων ἐμῶν ἐκὰς Ph. 914. ἐξ εὐαγγέλου φήμης ἀπελθεῖν ib. 1224. ἀπελθε Hip. 333. Al. 732. Iph. A. 304. et El. 223. ἐκποδῶν ἀπελθε Hip. 708. ἀπέρχομαι κάτω Al. 380. ἡ γυνὴ ἀπελθέτω ib. 1107. ἐνταῦθ' ἀπῆλθε Sup. 533. ἀπελθε τῷ λόγῳ τέτῃ Iph. T. 546. ἀπέλθεθ' ὑμεῖς ib. 725. δυστυχῶς ἀπέρχεται Rh. 961. πατρίδ' ἀπελθεῖν Hel. 1098. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες Ion. 583. ἀπελθὼν Hel. 465. ἀπελθὼν εἰς κόλτην Rh. 779.
- Ἀπευθύνειν. ἀπευθύνει βροτῶν τέσ τ' ἀγνωμοσύναν τιμῶντας, κ. τ. λ. Bac. 882.
- Ἀπεύχεσθαι. ἀπεύχε ταῦτα πρὸς θεῶν Hip. 891.
- Ἀπέχειν. ἀπεχε φάσγανον Or. 1519. ἀπέχειν πρᾶπίδα φρένα τε περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 427. πολλῶν μόχθων ἀπέχονται Med. 1097. γάμων ἀπείχεθ' (pro ἀπείχετο) Dan. 18. τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. B. 28. 3.
- Ἀπεχθάνεσθαι Epist. V.
- Ἀπέχθεσθαι. κρεῖσσόν μοι πρὸς σ' ἀπέχθεσθαι Med. 290. ὅτ' ἀπέχθομαι κακοῖς Hip. 1260. ἀπεχθήσῃ ἐμοὶ Alc. 72.
- Ἀπέχθημα πάγκοινον Tro. 425.
- Ἀπηλιώτης ἀνεμος Cy. 19.
- Ἀπήμων. πλὴν νεῶν ἀπήμονα Iph. A. 1575.
- Ἀπήνη. πᾶσ' ἀπήνη Ph. 854. ναῖαν λιπῆσ' ἀπήνην Med. 1123. παῖδα κομίζουσ' ἀπήνη Iph. A. 147. θάκος ἀπήνης ib. 618. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tro. 516. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοις φέρῃ; ib. 571. ἐκβητ' ἀπήνης El. 998. ἀπήνας (genit. dor.) ὁμοπτέρῃ πόθον αἰεὶ κατέχων Ph. 331.
- Ἀπιδανός, nom. fluvii Iph. A. 713.
- Ἀπιέναι. ἀπειμι Ph. 901. et 1727. et

Al. 733. εἴδ' ἐγὼ μιν τήνδ' ἀπειμ' αὐτῷ λιπὼν Hec. 401. ἀπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἐκποδὼν ἀπειμι ib. 1054. ἔξω χθονὸς ἀπειμι Ph. 1012. ἐκ ἀπειμι πρὸς δόμους Med. 275. ἐκ δόμων ἀπειμι Hip. 660. πατέρ' ἐς ἑβρανὸν ἀπειμι Hel. 620. ὑβαλὼν ἔτως ἀπει Al. 683. ἐκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥαδίως ἀπει πάλιν Her. 269. ἀπεισιν, εἰ χρή Al. 1108. ἀπιθ' ἐκποδὼν Fr. inc. B. 23. 1.

Ἀπιτεῖν. ἀπιτεῖω Hec. 429. et Iph. T. 796. ἔτι σοῖς ἀπισήσω λόγοις Med. 927. ἀπιτεῖν ἢ σε θαυμάζω τύχην Al. 1133. ἦν ἀπιτεῖσι Sup. 389. ἐφετμαῖς ἐκ ἀπιτεῖσαι σέθεν Iph. A. 634. χρῆν αὐτὸν τῇδ' ἀπισῆσαι χθονί; Her. 968. τὸ σῶμ' ἐκ ἀπισήσω χθονί ib. 1024. τῷ θεῷ γυν' ἐκ ἀπιτεῖν εἰκὸς Ion. 557.

Ἀπισία. σῶφρονος ἀπισίας ἐκ ἔστιν ἑδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1633. ἐκ ἀπισίᾳ σὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα Ion. 1606.

Ἀπιστος, incredibilis. ἀπιστον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ἦν ἀπιστον Iph. T. 328. καὶ πρὶν τῷτο δ' ἐκ ἀπιστον ἦν Ion. 1608. ἀπιτ' ἀπιτα δέρκομαι Hec. 687. τὰ Ταντάλῳ ἐσιάματα ἀπιτα κρίνω Iph. T. 388. εἰς ἀπιτ' ἀφίξομαι ib. 782. ἀπιτα λέγεις Hel. 1536. φασὶ δ' ἐκ ἀπιτ' ἐμοὶ El. 350. ἀπιτ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Thy. fr. III. 3. 2) infidus, perfidus. εἰς ἀπίτους δεσπότης Ion. 751. ἀπιστοι Θεσσαλοὶ Fr. inc. CXCV. ἰαχὴ σὴ προδότις, ἀπιστος Hel. 1162. ἀπιστον γυναικεῖον γένος Iph. T. 1298. ἀπιστον ἔτ' ἔρως And. fr. XIII. 2. 3) inobediens, non parens. τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις ἀπιστος Iph. T. 1476.

Ἀπισοσύνα, dor. pro ὕνη. ὑμνεῦσαι ἀπισοσύναν Med. 423.

Ἀπλατος. ἀπλατον ἦν ἰδεῖν Rh. 310.

Ἀπλατος. ἀπλατον ἀμφελικτὸς ἔλκε' ἐφρέρει Her. F. 399.

Ἀπληκτος. φρεῖδοι δ' ἀπληκτοὶ Rh. 814.

Ἀπλησία. ἀπλησίαν λέχως An. 217.

Ἀπλητος. τὰς ἀπλήτεσι κοίτας ἔρως Med. 150. ἀπλητος χάρις γόων Sup. 79. ἐλπὶς ἀπλητος ἀνθρώποις Iph. T. 415. ἀπλητος κακῶν Hel. 1108. τὸ νήπιον ἀπλητον ἔχων Hyr. fr. V. 5.

Ἀπλοια. ἀπλοῖα χρώμενοι Iph. A. 88. δεινῆς ἀπλοίας Iph. T. 15.

Ἀπλῶς. ἀπλῶς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν Ph. 472. ἀπλῶς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. vid. etiam Arch. fr. VIII. 1. ἀπλῶς λόγος Hel. 985. προσάτης ἀπλῶς πόλει σφαλερὸς Phaeth. fr. IV. 2. τὸς τρόπους ἀπλῶς ἔχειν Iph. A. 927. ἀπλῶν ζωᾶς βιωτὰν Her. F. 663. ἀπλᾶς λύπας ἐξδν, ἐκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. ἀπλῶν Τυνδάρειον ὄνομα κλήζεται Hel. 501. ἀπλῶν ἂν ἦν τὸ κακὸν Ion. 839. cf. etiam Hip. 187.

Ἀπλῶς. ἐχ' ἀπλῶς ἔτω φέρω Iph. A. 899. ἀπλῶς Ἀχαιῶν ἑδὲν' αἰτιώμεθα Rh. 851. ἀπλῶς πόνος Hel. 1437.

Ἀπό. ἕτερα ἀφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἀπὸ ζυγῷ Or. 45. ἀπ' οἴκων ib. 170. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἀπ' εὐγενῆς γήμας ib. 1676. ἀπ' ὀρθίῳ τασθεῖς πύργῳ Ph. 1229. ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτῷ Med. 202. ἀφ' ἡσύχῃ ποδὸς ib. 217. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208. Περσέως ἀφ' αἵματος Al. 512. θαλίῃ ἀφ' αἵματος ib. 641. ἀπ' ἐχθρῶν ἤκετε πύργων An. 517. τηλευρὰ ναίεισ' ἀφ' ἡμῶν πεδία ib. 891. ἐρεῖν τὰ πὸ καρδίας Iph. A. 475. conf. etiam Fr. inc. XXI. 3. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος ib. 669. τὰπ' ἐμῷ σοφᾷ ib. 1214. εὖ πυνθάνη τάφ' Ἑλλάδος Iph. T. 540. ἀπ' ἐμέθεν Tr. 260. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας ib. 523. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ ib. 956. ἀσθενῇ τάπ' ἐμῷ δεδορκότες Her. 23. ἀφ' ὑψηλῶν ib. 613. τὰπὸ τῷδ' ib. 847. δύσκειαν ἀπὸ συγγόνου βάλλετε Hel. 1522. ὄσιος ἀπ' εὐνᾶς ὦν Ion. 150. ἴν' εἰδῆς πάντα τάπ' ἐμῷ ib. 804. ἀπὸ γνώμης σοφῆς ib. 1313. κλύων νῦν τ' ἀπ' ἐμῷ Her. F. 189. cf. etiam El. 666. βέβαια τὰπὸ σῷ El. 280. ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ Epist. IV. etc. 2) genitivo postpositum, accentum retrahit: μητρὸς ἀρπασθεῖσ' ἀπο Hec. 513. δεμνίων ἀπο Or. 44. ἐκκλήτων ἀπο ib. 947. ἀρσένων ἀπο Ph. 950. πατρίδος ἀπο ib. 1725. ὀμμάτων ἀπο Med. 216. et 1174. Ἥλιος ἀπο ib. 406. πλοκάμων ἐμῶν ἀπο An. 832. ὄχων ἀπο Iph. A. 600. ἐλευθέρων ἀπο Hel. 282. πέτρας

ἀπο Her. F. 320. πνευμόνων ἀπο ib. 1093. et ita ἀπο λέχεις, quamvis casui praepositum, Or. 185. 3) adverbialiter ἀπο ponitur, Or. 142. et 143.

Ἀποβαίνειν. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα Med. 1419. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν An. 1022. κῆπο-βᾶσα (pro καὶ ἀποβ.) τῶνδ' ὄχων Tr. 622. αἱ δ' (sc. ἐλπίδες) ἀπέβησαν Bac. 908. κῆποβὰς εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1.

Ἀποβάλλειν. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω Ion. 1453. σὰν ψυχὰν ἀπέβαλον ib. 1499. τὸν Εὐεργέταν ἀποβαλεῖς Her. F. 878. ἀποβαλεῖν μηδένα Epist. II. ἄνδρα τὸν πάρος καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλῶσα Tr. 663. ἀποβαλῶσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον Bac. 691. ἀποβληθέντα περγάμων ἄκρων An. 401.

Ἀποβλέπειν. εἰς τὰς πλεσίους ἀποβλέπειν Sup. 177. πρὸς τὰ κοῖν' ἀποβλέπειν ib. 422. εἰς ἐμ' Ἑλλάς πᾶσα ἀποβλέπει Iph. A. 1378. τὸ Ἄργος πρὸς σέ ἀποβλέπει Iph. T. 928. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἄγαλμα εἰς σ' ἀποβλέπον An. 245. εἰς τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς ἀλιρρόθους ἄκτας ἀποβλέψαντες Hip. 1206.

Ἀπόβλεπτος Hec. 355.

Ἀποβώμιος Κύκλωψ Cy. 364.

Ἀποδανλίζειν. κῆποδανλίζων (sc. κάρα) ξύλω Sup. 717.

Ἀποδεικνύναι. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει Or. 1062. ἔδεν γε τρανῶς ἀπέδειξας Rh. 40. ἕς ἀποδείξω λέκτρων προδότας Ion. 879. μορφήν ἰδίαν ἀπέδειξε Chry. fr. VII. 14. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Aeg. fr. II. 2.

Ἀπόδειξις. ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας Hip. 196.

Ἀποδέχασθαι. μὴ τὸ ταρβῆν—ἄγαν ἀποδέχῃ Or. 313. ἦν δὴ νῦν μὴ ἀποδέξεται λόγους; Hel. 838. ἀποδέξασθαι ἡμᾶς Epist. I. ἀπεδέξατο ἡμᾶς Epist. V.

Ἀποδημεῖν εἰς Μακεδονίαν Epist. V. ταύτην ἀποδημῆσαι τὴν ἀποδημίαν ib.

Ἀποδημία Epist. V. v. artic. præs.

Ἀποδιδόναι. λόγον ἀπόδος Or. 150. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς ἢ καλὰς ib. 467. ἢ

ἔλαβες, ἀπόδος ib. 642. ἐμοίγε ταῦ-τὸν ἀπέδωκεν ib. 736. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὶ ib. 1075. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. κῆπέδωκεν (pro καὶ ἀπέδ.) ἡδονὰς Κάδμω πολίταις Ph. 1407. μείζους ἄτας οἴκοις ἀπέδωκεν Med. 130. ἀπόδος, ὦ φίλη, ἀπόδος, scil. τὸ ξίφος An. 843. sq. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε Iph. T. 745. φέρω σοι δέλτον, ἀποδίδωμί τε ib. 791. πόνους Ἀχαιῶν ἀπόδος Tr. 1040. ἀποδώσειν τινί, sc. σέ, te ven-dituros esse Cy. 238. κῆποδώσομεν (pro καὶ ἀποδ. sc. τὰ ὄπλα) ζῶντες Her. 696. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανούσιν ἂν ἀποδοίη Hel. 919. conf. etiam v. 922. 962. 969. 971. 978. 980. 1017. et 1018. τάδ' ἀποδίδωμί σοι Ion. 1358. ἔ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς, ἀποδίδωσί μοι ib. 1610. ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ Her. F. 489. ἀποδώσω σοι ἐκεῖνα El. 912. πόνων τιθηνὸς ἀποδιδῶσά σοι τροφὰς Iph. A. 1230. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδῶς Ion. 853. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι Hel. 877. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι Or. 651.

Ἀποδίδειν. ἀπόδιδε Her. F. 1204.

Ἀποδύρεσθαι. κῆποδύρασθαι (pro καὶ ἀποδ.) τύχας Aenei fr. VII. 2.

Ἀποζευγνύναι. κῆποζεύγνυμαι (i. e. καὶ ἀποζ.) τέκνων γυναικὸς τ' Her. F. 1375. νέα ἀπεζεύχθης νέε El. 284. εἰ γάμων ἀπεζύγην Sup. 791. σῶν ἀπεζύγης τέκνων Med. 1017. ὀρφανὸς ἀποζυγεῖς Ph. 995. τὰς ἀποζυγείας δόμων ib. 332.

Ἀποθλίβειν. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.

Ἀποθνήσκειν. ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποθάνωμεν Epist. V. ὅπου μὴ ἐθέλοιμι, ἀποθανεῖν ib. παισὶν ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 6.

Ἀποθραύειν. ἀπὸ δ' ἔθρανός ἄκρον δόρυ Ph. 1408.

Ἀποθρίζειν. παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθρισεν τρίχας Or. 128. ἐκ' κρατὸς κόμας ἀπέθρισας Hel. 1204.

Ἀποικεῖν. δαρὸν πατρὸς ἀποικήσειν χρόνον Iph. A. 680. αἰδῶς γ' ἀποικεῖ τῇσδε τῆς θεῆς πρόσω Her. F. 557.

Ἀποικίζειν. ὁ πατήρ ἀπώκισε, scil. filiam, Hip. 629. τί δ' αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπώκισας δόμων; El. 1008.

ib. 1139.

ib. 1398.

An. 558.

ib. 65. πόρῳ

ἵν' ἀπωλό-

λαμεν Cy-

παι χάρος

ψ Her. F.

ἔλνται El.

ἀπόλλυσαι

ἄλῃμαι τῆς

1. ἀρετῆς

Tem. fr. I.

; ἀπόλωλε

ὁ γὰρ ὁλό-

ς.

πολλωνίων

ογήσασθαι

ἀπέλυσσας)

κόλυειν Fr.

νέος Sup.

ἱ; Iph. A.

μέννας ἐμῷ

νδ' ἀπόρῳ

ἱξοδῶν χρή-

αν τῆς σῆς

(videtur

σέθεν τὰ

ἱ γυναικῶν,

ἀπειρήσω

quī exprobat

νάσσαι' ἀπὸ

ἱ. ἵν' ἀπε-

66: τηλόσε

ph. T. 175.

χειρὸς ἡπε-

ἀπονεῖμαι;

αύματα. Tr.

αμένη Ion.

Ἀπονος. μισθὸν ἐκ ἀπονον ἀναπράσ-

σεσθαι Epist. V.

Ἀπονοσεῖν. ἀπονοσήσας χθονὸς Iph.

T. 731.

Ἀπονωτίζειν. κἀπενώτιζον φυγῇ γυ-

ναῖκες ἄνδρας Bac. 762.

Ἀποξενῶσθαι. πατρώας γῆς ἀπεξενω-

μένοις Hec. 122i.

Ἀποπαύειν. φόνιον ἀπόπαυσον αἶδαν

Al. 225. λόγῳ σὲ μακρῷ

ἵποπαύσω

Sup. 639. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac.

380.

Ἀποπέμπεσθαι. ἀποπέμπομαι ἐννυχον

δψιν Hec. 72.

Ἀπόπρο. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452.

πατρίδος ἀπόπρο γαίας Ph. 1728.

μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A.

1287. ἀπόπρο δωμάτων Her. F.

1082.

Ἀποπτύειν. ἀπέπτυσσα Hec. 1276. Hip.

614. Iph. T. 1161. ἀπέπτυσσα τοιάνδε

συγγένειαν Iph. A. 509. ἀπέπτυσσα

μῦθον ib. 874. ἀπέπτυσ' αὐτήν, ἥτις

—ἄλλον φιλεῖ Tr. 662. ἀπέπτυσσα

λόγον Hel. 670. ἀπέπτυσ' αὐτὸ, sc.

τὸ ἄδω σκότος Meleag. fr. XVII. 4.

μάχας Μινυῶν ἀπέπτυσαν; Her. F.

560. Θεοί σ' ἀποπτύσαιεν Hel. 74.

κακὸς ἀποπτύωμεν Iph. fr. XI. 2.

ἥν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν

δόρυ An. 608.

Ἀπόπτυστος. ἀπόπτυστον φρένα Med.

1373.

Ἀπορεῖν. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακῷ Her.

F. 106. ὥς ἠπόρημαι πρὸς Θεῶν τὰ

νῦν τῆδε Iph. A. 537.

Ἀπόρθητος. χώρας ἀπορθήτε ἀπο Med.

826. τῶν ἀπορθήτων πόλις ἐκέτι λέξη

Hec. 906.

Ἀπορία. ἀπορίας ὑπο Or. 232. κάμα-

τος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται ib.

315. ἀπορίαν ἐ μιν Ph. 747. ἀπο-

ρίαν ἴδω ἐμῷ βίῳ Sup. 1096. ἀπορία

κεχρημένος Iph. A. 89. ἀπορία λε-

λησμένος Bac. 1100. ἀπορία τὸ δυσ-

τυχεῖν Ion. 971. ἀπορία σωτηρίας

Her. F. 54.

Ἀπορος. εἰς ἀπορον κλύδωνα κακῶν

Med. 362. πόρον ἀπορον ἐξανύσας

Iph. T. 897. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπε-

πλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. σιωπῇ

ἄπορος ἐρμηνεύς λόγων Andr. fr.

XXV. ἀπορον χρῆμα Or. 70. ὥς ἀπο-

ρον ἦκων δορὸς Ph. 1409. εἰς ἀπορον

ἦκεις Hel. 819. τῶν ἀ-

ένδεῖς Iph. A. 41.

Ἀπορρᾶντήριον. ἐλθὼν ε-

ρια Ion. 435.

Ἀπορρέειν. σάρκες ἀπ' ὅσ-

Med. 1201. πλῆτε ἀπορ-

fr. I. 1.

Ἀπορρήγνυναι. πνεῦμ'

862. cf. etiam Tr. 751.

ρῆξειν Iph. T. 974. τῇ

πέτρας Cy. 700. ἀπορ-

El. 837.

Ἀπόρρητος. ἀπόρρητον

Iph. T. 1331. ἐν τῶν ἀ-

1662. τῶν ἀπορρήτων

293. μυσηρίων τῶν ἀπορ-

ἔδειξεν Rh. 943.

Ἀπορρόη. αἵματος ἀπορρό-

Ἀπόρως ἔχειν Iph. A. 55

Ἀποσβεννύναι. διοπετή-

ἀπέσβη Fr. inc. CXXV

Ἀποσκοπεῖν. ἐκ ἀποσκοπ-

Sup. 236. πόλιν ἀποσ-

939.

Ἀποσκυθίζειν. κρᾶτ' ἀ-

Tr. 1026.

Ἀποσπᾶν. μὴ με τὸ τέ-

ἀποσπάσης Hec. 277.

βωμῷ τῷδ' ἀποσπάση

ματῶν βιαίως τῶν ἐμῶν

sc. τὸ βρέφος Iph. A. 1

ἥν ἀποσπάσας ἔχω Hel. 4

βωμῶν ἀποσπάσαντες

etiam An. 568. μήτ' ἀπ-

Hec. 225. πρὸς βίαν

ἀποσπασθέντες Her.

ἀποσπασθεῖσά σε Alc.

ἀποσπασθεῖσα An. 40

σθεῖσα βίῳ Tr. 613.

Ἀποσπαράττειν. ἀπεσπ-

Bac. 1125.

Ἀποσπένδειν. ὥς ἀπέσπει-

1198.

Ἀποσάζειν. κοίλης φλε-

φόνῳ Ion. 1011.

Ἀπόσασις. εἰς ἀπόσασιν

Ἀποσατεῖν. τῇσδ' ἑδρας

631.

Ἀποσέλλειν. στρατὸν ἔξω

τεῖλαι Ph. 488. τίνος

ἀποσέλλεις; Med. 281

934. παῖδα σὴν δεῦρ' ἀπ-

A. 362. ἐξ ὁμμάτων δέ-

λαι ib. 743. σέ—τῇσδ'

Ἀπολις Hes. 669. et 811. Hip. 1029. Iph. T. 220. et Tr. 1186. ἀπολις ἕσα Med. 255. μὴ δῆτ' ἀπολις γενοίμαν ib. 646. ἃ μεγαλόπολις ἀπολις ὄλωλεν Tr. 1292.

Ἀπολλύναι. ἀπώλεσας, ὥλεσας Hes. 168. ἐπεὶ με γὰς ἐκ πατρώας ἀπώλεσεν ib. 947. τίς σ' ἀπώλεσε; ib. 1116. Ἐκάβη με—ἀπώλεσ', ἐκ ἀπώλεσ' ib. 1121. ὅς ἀπώλεσεν θεὸς Or. 121. ὥς μ' ἀπώλεσας κ. τ. λ. ib. 130. ἀπὸ δ' ὥλεσας πατέρα κ. τ. λ. ib. 197. τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. ἐνδίκως ἀπώλεσα, sc. τὴν μητέρα ib. 571. ἀπώλεσάς με ib. 585. et Hip. 311. Φοῖβος ἀπώλεσεν, sc. σέ Or. 954. κεί δόμους ἀπώλεσα Phœp. 1459. ὅς ἀπώλεσα ib. 1604. ἐν ἡμάρ μ' ὄλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. τίς ᾧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε Med. 1208. καὶ μ' ἀπαιδ' ἀπώλεσας ib. 1326. παῖδας ἀπώλεσα ib. 1350. φίλος μ' ἀπόλλυσ' ἐχ' ἐκῶσαν ἐχ' ἐκὼν Hip. 519. τῆτ' ἔσθ', δ' πόλεις δόμους τ' ἀπόλλυσι ib. 487. ἀπώλεσας μάλλον, ἢ κατέφθισο ib. 839. ἀπώλεσεν βίον ib. 1032. ψυχὰς πολλὰς καὶ γὰς ἀπώλεσας An. 612. ἀπώλεσ' ὄλβον Sup. 730. ἀπολέσαι καλὸν κλέος Iph. A. 357. τὺς φίλους ἀπολλύναι ib. 405. μήτ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν ib. 978. μή μ' ἀπολέσης ἄωρον ib. 1218. μυρίους ἀπώλεσαν Tr. 369. τὰ δοκῶντ' ἀπώλεσαν ib. 609. τῷδ' ἂν εὐτόχῳ πέτρῳ ἀπόλλυσ' Hel. 76. v. not. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν Ion. 1228. μὴ ἀπολῇ πόλιν Her. F. 1056. ὃ σοι χρυσὸν ἀπώλεσ' Alcæon. fr. XVII. 1. πένης ἐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1. φθόνος ἀπώλεσ' αὐτὸν CEd. fr. VII. 2. τὸ πλέον ἀπολέσας Ph. 512. ἀπολέσας κακὸν λέχος Iph. A. 389. ἀπολέσας ἀδελφὸν ib. 487. παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονὰς Ion. 1379. 2) Med. ἀπόλλυσθαι. Τροία ἀπώλετο Hes. 21. ἀπωλόμην ib. 440. et 683. Or. 459. Alc. 387. κακῶς ἀπόλοντο (sic) Hes. 1194. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι Or. 434. ἀπωλόμεσθα Ph. 585. et 1453. ἀπώλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929. πανώλης ἀπόλλυμαι Med. 277. ἀπόλλυται σιγῇ Hip. 39. μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι ib. 249. ὥς ἀπόλλυμαι ib.

341. συμφίδια ἀπόλωλε λέχη ib. 1139. δύσποτρός γ' ἀπόλλυσαι ib. 1398. ἕκαστος τις ὥς ἀπόλλυσαι An. 558. ὦν τ' ἀπόλλυμαι χάριν ib. 565. πόθῳ ἀπωλλύμην Sup. 1088. ὦν ἀπωλόμεσθ' ὑπο Tr. 461. ἀπολώλαμεν Cy. 193. ἔτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις Her. 439. ἀπόλλυμαι δόλῳ Her. F. 754. ἐνθεν ἡνυγένει' ἀπόλλυται El. 38. ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι Cenei fr. II. 1. ἐκ ἀπολῆμαι τῆς Ἑλένης ἔνεκα Tel. fr. III. 1. ἀρετῇ, καὶ θάνητις, ἐκ ἀπόλλυται Tem. fr. I. 1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε Fr. inc. LXXXVI. 4. ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι Hip. 878. etc.

Ἀπολλώνιος. Περγάμων Ἀπολλωνίων Or. 1389.

Ἀπολογεῖσθαι. μητρὸς ἀπολογήσασθαι μ' ὑπερ Bac. 41.

Ἀπολύειν. κατέλυσε' (i. e. καὶ ἀπέλυσε) ὅκνη Or. 1236. ψυχὴν ἀπολύειν Fr. inc. CXLVIII. 8.

Ἀπολωτίζειν. κατέπολωτίζη νέος Sup. 449. τίς κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 793.

Ἀπομέμφεσθαι. ἀπομεμψαμένους ἐμῷ Rh. 900.

Ἀπομιμνήσκεσθαι. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν Al. 300.

Ἀπομύνναι. ἀπώμοσ',—μὴ ἐξοδᾶν χρήματα Cy. 265.

Ἀπόμοιρα. ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV.

Ἀπομοργύνναι. ἀπομόρξαι (videtur ἀπόμορξαι leg. in med.) σέθεν τὰ δάκρυα Syl. fr. VI. 1.

Ἀπόμυσος. ἐκ ἀπόμυσον τὸ γυναικῶν, sc. γένος Med. 1089.

Ἀπομυκτέον Cy. 558.

Ἀπονᾶσθαι (α νάω, vel ναίω). ἀπενήσω Aug. fr. X. ex Hesych. qui exponit per ἀπέβαλες. παῖδ' ἀπενάσσαιτ' ἀπὸ χρηστηρίων Iph. T. 1259. ὦν ἀπενάσθην αἰσχροῦς Med. 166. τηλόσε σᾶς ἀπενάσθην πατρίδος Iph. T. 175.

Ἀπόνασθαι (ab ὄνημι). χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχῃ Rh. 466.

Ἀπονέμειν. ἐκ ἀνέξῃ τῷδ' ἀπονεῖμαι; sc. τὸ ἴσον Ph. 551.

Ἀπονητὶ Epig. III. 6.

Ἀπονίπτειν. κατένιψα τραύματα Tr. 1152. τέρων ἀπονιψαμένη Ion. 875.

Ἄπονος. μισθὸν ἐκ ἀπονον ἡναπράσσεσθαι Epist. V.
 Ἄπονοσεῖν. ἀπονοστήσας χθονὸς Iph. T. 731.
 Ἄπονωτίζειν. κἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας Bac. 762.
 Ἀποξενῶσθαι. πατρώας γῆς ἀπεξενωμένοις Hec. 1221.
 Ἀποπαύειν. φόνιον ἀπόπανσον αἶδαν Al. 225. λόγῳ σὲ μακρῷ ἔποπαύσω Sup. 639. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380.
 Ἀποπέμπεσθαι. ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν Hec. 72.
 Ἀπόπρο. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452. πατρίδος ἀπόπρο γαίας Ph. 1728. μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287. ἀπόπρο δωμάτων Her. F. 1082.
 Ἀποπτύειν. ἀπέπτυσσα Hec. 1276. Hip. 614. Iph. T. 1161. ἀπέπτυσσα τοιάνδε συγγένειαν Iph. A. 509. ἀπέπτυσσα μῦθον ib. 874. ἀπέπτυσ' αὐτήν, ἥτις — ἄλλον φιλεῖ Tr. 662. ἀπέπτυσσα λόγον Hel. 670. ἀπέπτυσ' αὐτὸ, sc. τὸ ᾧδε σκότος Meleag. fr. XVII. 4. μάχας Μινυῶν ἀπέπτυσαν; Her. F. 560. θεοὶ σ' ἀποπτύσαιεν Hel. 74. κακὸς ἀποπτύωμεν Iph. fr. XI. 2. ἦν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν ὄρνυ An. 608.
 Ἀπόπτυστος. ἀπόπτυστον φρένα Med. 1373.
 Ἀπορεῖν. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακῷ Her. F. 106. ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τῷδε Iph. A. 537.
 Ἀπόρρητος. χώρας ἀπορρήτου ἀπο Med. 826. τῶν ἀπορρήτων πόλεις ἐκέτι λέξη Hec. 906.
 Ἀπορία. ἀπορίας ὑπο Or. 232. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται ib. 315. ἀπορίαν ἔμενῳ Ph. 747. ἀπορίαν ἴδω ἐμῷ βίῳ Sup. 1096. ἀπορία κεχηρημένος Iph. A. 89. ἀπορία λελησμένος Bac. 1100. ἀπορία τὸ δυστυχεῖν Ion. 971. ἀπορία σωτηρίας Her. F. 54.
 Ἀπορος. εἰς ἀπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. πόρον ἀπορον ἐξανύσας Iph. T. 897. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. σιωπῇ ἀπορος ἐρμηνεύς λόγων Andr. fr. XXV. ἀπορον χρῆμα Or. 70. ὡς ἀπορον ἔκων δορὸς Ph. 1409. εἰς ἀπορον

ἦκεις Hel. 819. τῶν ἀπόρων ἕδενος ἐνδεῖς Iph. A. 41.
 Ἀπορράντηριον. ἐλθὼν εἰς ἀπορράντηρια Ion. 435.
 Ἀπορρέειν. σάρκες ἀπ' ὀστέων ἀπέρρεον Med. 1201. πλέτε ἀπορρύνεντος Thy. fr. I. 1.
 Ἀπορρήγνυναι. πνεῦμ' ἀπορρήξαι Or. 862. cf. etiam Tr. 751. βίον ἀπορρήξιν Iph. T. 974. τῇσδ' ἀπορρήξας πέτρας Cy. 700. ἀπορρήξω χέλυν El. 837.
 Ἀπορρήτος. ἀπορρήτον φλόγα θύουσα Iph. T. 1331. ἐν τῶν ἀπορρήτων Ph. 1662. τῶν ἀπορρήτων κακῶν Hip. 293. μυσηρίων τῶν ἀπορρήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943.
 Ἀπορρόη. αἵματος ἀπορροαί Hel. 1603.
 Ἀπόρως ἔχειν Iph. A. 55.
 Ἀποσβεννύναι. διοπετῆς ὅπως ἀτήρ ἀπέσβη Fr. inc. CX XVII. 2.
 Ἀποσκοπεῖν. ἐκ ἀποσκοπῶν τὸ πλῆθος Sup. 236. πόλιν ἀποσκοπεῖσα Hec. 939.
 Ἀποσκυθίζειν. κρατ' ἀπεσκυθισμένην Tr. 1026.
 Ἀποσπᾶν. μὴ μὲ τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσης Hec. 277. ὅπως σέ τις βωμῷ τῷδ' ἀποσπάσῃ βίᾳ Her. 250. ματῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας, sc. τὸ βρέφος Iph. A. 1152. Τροίας ἦν ἀποσπάσας ἔχω Hel. 420. γυναῖκας βωμῶν ἀποσπάσαντες Hec. 290. cf. etiam An. 568. μήτ' ἀποσπασθῆς βίᾳ Hec. 225. πρὸς βίαν θεῶν τῶν σῶν ἀποσπασθέντες Her. 99. et 223. ἀποσπασθεῖσά σε Alc. 288. κόμης ἀποσπασθεῖσα An. 403. ἀποσπασθεῖσα βίᾳ Tr. 613.
 Ἀποσπαράττειν. ἀπεσπάραξεν ὦμον Bac. 1125.
 Ἀποσπένδειν. ὡς ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.
 Ἀποσάζειν. κοίλης φλεβὸς ἀπέσαξεν φόνῳ Ion. 1011.
 Ἀπόσασις. εἰς ἀπόσασιν βίῳ Hip. 277.
 Ἀποσατεῖν. τῇσδ' ἔδρας ἀποσατεῖ Her. 631.
 Ἀποσέλλειν. στρατὸν ἔξω χθονὸς ἀποσεῖλαι Ph. 488. τίνας μ' ἔκατι γῆς ἀποσέλλεις; Med. 281. cf. etiam v. 934. παῖδα σὴν δεῦρ' ἀποσέλλειν Iph. A. 362. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποσεῖλαι ib. 743. σέ—τῇσδ' ἀποσελῶ χθο-

- νός Cy. 466. σ' ἐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποτελῶ Hel. 1296. πατέρ' ἀποτέλ-
λων χθονός Ph. 1638. ἤκω ἀποτελῶν
σε Hec. 731. ἀποτέλλω χθονός Sup.
582. ὡς ἀποτέλλησθε γῆς Tr. 1268.
ἐπ' αὐτὸ τῷτ' ἀποτέλλῃ φύλαξ Bac.
957. ὦν ἀπετάλην ὑπο Ph. 299.
πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπετάλην Iph. T. 1409.
δεῦρο πρὸς βίαν ἀπετάλης; Cy. 111.
δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπετάλης; Hel.
666. ὦν ἀπετάλης μέτα ib. 1541.
ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποταλῇ
An. 810. φυγὰς ἀποταλεῖς Ph.
323.
- Ἀποστερεῖν. οἷας συζύγῃ μ' ἀποστερεῖς
Al. 385. τῷ σ' ἀποστερῶ; ib. 692.
ὦν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς
Iph. A. 1165. τὸ σαφές μ' ἀποστερεῖ
Hel. 583. τῆς δίκης σ' ἀποστερεῖν
Alcmen. fr. I. 2. κτημάτων ἀποστερεῖν
Bel. fr. XXV. 6. πόλιν ἀποστερῶν
τύχης Ph. 1000. τέσδ' ἀποστερήσῃ
(i. e. *privaberis*; med. pro *pass.*)
Her. F. 137. ἀποστερῆμαι πατρίδος
Ph. 496. ἀπεστερήθην μητρὸς τροφῆς
Ion. 1377. γῆς ὄρι' ἀποστερέμενοι
Tr. 375. κάμακος ἀμφοῖν χειρ' ἀπε-
τερημένοι Ph. 1412. σὺ ἀπεστερημέ-
νοις Al. 379. πάσης γῆς ἀπεστερη-
μένοι Her. 51.
- Ἀποσολή. ἀποσολαὶ μακάριαι Iph. A.
688. πυθίαις ἀποσολαῖσιν Ph. 1050.
- Ἀποσρέφειν. ἀπέσρεψ' ἔμπαλιν παρητῖδα
Med. 1148. μή μ' ἀποσρέφῃ Iph. T.
801. εἰς λόγους ἀποσρέφῃ Cy. 298.
τὸ θεῖόν σ' ἀπεσράφη Sup. 159. βρέτας
τὸ τῆς θεῆς πάλιν ἔδρας ἀπεσράφη Iph.
T. 1165. cf. etiam v. 1179. τί μ'
ἀπεσράφης; Hel. 77. φεύγεις ἀπο-
τραφεῖς με; Or. 718.
- Ἀποσροφή. σοὶ μὲν ἐς' ἀποσροφή Med.
603. ἀποσροφή κακῶν ib. 799. ζημίας
ἀποσροφήν ib. 1223. ἀρκῦσαν εἰπας
αἰτίας ἀποσροφήν Hip. 1036.
- Ἀποσυγεῖν. τὸν ἄπαιδα ἀποσυγῶ βίον
Ion. 488.
- Ἀποσυλᾶν. τοῖον ὁμηρόν μ' ἀποσυλή-
σας Al. 873.
- Ἀποσφάλλεσθαι. ἐλπίδος ἀπεσφάλην
Iph. A. 742.
- Ἀποσφραγίζεσθαι. πάντ' ἀποσφραγί-
ζεται Or. 1108.
- Ἀποσχίζειν. πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρ-
σινῶν φόβην Al. 170.
- Ἀποσώζειν. κἀποσώσαις (pro καὶ ἀπ.)
ἂν πατρός γνώμας Er. fr. II. 2.
- Ἀποταυρῆσθαι. ἀποταυρῆται δμῳσιν
Med. 188.
- Ἀποτίειν. ἀπότισόν μοι ταῦτ' Or. 654.
κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι Iph.
A. 1169. τὸν σὸν ἀποτίσει φόνον
Iph. T. 338. κἀποτίσασθαι δίκην
ἐχθρῆς Her. 852. conf. etiam v. 882.
- Ἀποτίθεσθαι. πολλὰν (sc. ἀφροδίταν)
ἀποθεῖμαν Iph. A. 557. πολλὰ ἀπε-
θέμην ἀσπάσματα Iph. T. 376. ἀπὸ
παρθένοι κόμας ἔθεντο Hel. 372.
- Ἀποτινάσσειν. ἐκ ἀποτινύξεις κισσόν;
Bac. 253.
- Ἀποτίνεσθαι. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά
σ' ἀποτίνε θεὸν Ion. 972.
- Ἀποτμος. ἀποτμος, ἀποτμος ὁ φόνος
Ph. 1316. πότμον ἀποτμον Hip.
1144. μόρος ἀποτμος Al. 116.
- Ἀπότομος. ἀποτόμῃ λήματος Al. 985.
- Ἀποτρέπεσθαι. ἀπαίδευτον ἀποτρέπε
λέγειν Or. 410. μήτ' ὀργῆς ὑπο ἀπο-
τρέπε τάληθές Iph. A. 336.
- Ἀποτροπὰ (dor. pro ἡ) κακῶν Hel.
364.
- Ἀπότροπος τῶν πημάτων Her. F. 821.
ἀπότροποι κακῶν Ph. 589.
- Ἀπυσία. εἴ τι μέμψη τῆς ἐμῆς ἀπυσίας
Hec. 962. μακρὰ ἡμῖν ἡ 'πιῦσ' ἀπυσία
Iph. A. 651. διὰ μακρᾶς ἀπυσίας ib.
1172. conf. etiam Rh. 467.
- Ἀποφαίνειν. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν
Ion. 101. κἀπεφηνάμην γνώμην Sup.
335.
- Ἀπόφασις. τρίποδος ἀπόφασιν Or. 329.
- Ἀποφέρειν. ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ταῦτόν
ἄντρον Ion. 16. ἀπηνέγκω λέχη τάλ-
λότρια El. 1089. τὸν αὐτὸν ἐκ ἀποί-
σεται μόρον; Ph. 598. ἐδ' ἀποίσεται
βίον τῇ καλλιτόξῃ ματρὶ ib. 1168.
νότον ἐκ ἀποίσεται Iph. A. 298.
- Ἀποφεύγειν. αἰσχροὺς ἀποφυγεῖν Ion.
1526. θανάτῳ λεύσιμον ἄταν ἀποφεύ-
γουσα ib. 1241. γῆρας ἀποφυγὼν τὸ
σὸν Or. 630.
- Ἀπόφθεγκτος. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπό-
φθεγκτόν με Iph. T. 951.
- Ἀποφθεῖρειν. ἀσιτίαις ἐμὸν δέμας ἀπο-
φθερῶ Sup. 1106. ὡς πεσῆσ' ἀπο-
φθαρῶ Tr. 508. ἐ γῆς τῇσδ' ἀποφθα-
ρήσεται; Her. F. 1290.
- Ἀποφθινύθειν. τὰ μὲν αὖξαις, τὰ δ'
ἀποφθινύθεις Fr. inc. CLX. 3.

- Ἀπόφονος. ἀπόφονον φόνον ματέρος Or. 163. ἀπόφονον αἷμα ib. 192.
 Ἀποφώλιον τέρας Thes. fr. VII. 1.
 Ἀποχεύεσθαι. ἂν ἀποχεύονται Κατα-
 λίας δίνει Ion. 148.
 Ἀποχναύειν Cy. 357.
 Ἀποχωρεῖν. κἀπεχώρησεν πάλιν Iph. T. 265.
 Ἀποψᾶν. ἀφρὸν ἀπέψα Iph. T. 311.
 Ἀπραγμόνως Phi. fr. I. 1.
 Ἀπράγμων. παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπρά-
 γμονα Antior. fr. XIII. 2.
 Ἀπρακτος. ἀπρακτοὶ αὐτῶν αἱ κακαὶ
 γλῶσσαι ἐγένοντο Epist. V.
 Ἀπραξία. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξία λέγω
 Or. 426.
 Ἀπροσδόκητος. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ
 τῶν θεῶν Iph. A. 1610.
 Ἀπρόσφορος. νήσους ναυβάταις ἀπροσ-
 φόρος Iph. A. 287.
 Ἀπροφάσιτος θάνατος Bac. 1000.
 Ἀπτειν, nectere. βρόχος ἀπτειν κρε-
 ματὸς Or. 1036. βρόχῳ ἄψασαν δέρην
 Hel. 135. conf. etiam Hip. 770. b)
 incendere. ἀπτεισι πένκας Or. 1543.
 ἤψαν φῶς Rhes. 81. ἄπτε κεραύνιον
 αἶθοπα λαμπάδα Bac. 594. ὃς ἤψά-
 νιν, sc. τὸ Τροίας πῦρ Hel. 510. ἥδη
 ἤπται ib. 106. λύχνα ἀμμένα δαΐα
 Cy. 512. 2) med. ἀπτεσθαι. ἤψω
 γονάτων τῶν ἐμῶν Hec. 245. ἤψω τῆς
 ἐμῆς χερὸς ib. 273. ἄψαι ματρός ib.
 439. μή τις ἄψηται χροὸς τῷ ib.
 548. ἦν ἄψωμαί τινος ib. 586. νέων
 πημάτων ἔχ ἀπτεται ib. 675. ἠψάμην
 ξίφος Or. 1235. κεί μὴ εὐνῆς ἤψατο
 Ph. 953. τέκνων ἀπτε χερὶ ib. 1694.
 ἔδ' ἂν ἠψάμην χεροῖν Med. 370. μηδ'
 ἄψη πέπλων Hip. 606. ὄμνυμι, τῶν
 σῶν μήποθ' ἄψασθαι γάμων ib. 1026.
 ἡτρέμας χροὸς ἐλκώδους ἀπτεσθε χεροῖν
 ib. 1359. τῆς ἐδὲν ἄλγος ἄψεται Alc.
 940. ἄψασθαι λόγῳ An. 663. τίς
 ὑμῶν ἄψεται; ib. 759. σὺς ἀγρίῳ
 ἀγῶνος ἤψω Sup. 317. τῆς τύχης
 ὅπως ἄψαιτ' ἄριστα Iph. A. 57. ἔχ
 ἄψεται σῆς θυγατρὸς ib. 950. cf. etiam
 v. 1361. ἦν τις ἄψηται φόνῳ Iph. T.
 381. τῆς ἐμῆς ἤψω φρενὸς Rh. 916.
 ἔτ' ἔθιγεν, ἔθ' ἤψαθ' ἡμῶν Bac. 617.
 ἀξίων ἀπτομαι ib. 968. ὅπως ἄψησθε
 τῷ δαλῷ χεροῖν Cy. 626. κλαίων ἄψη
 τῶνδε Her. 271. ἄψομαι Ion. 523.
 λόγων ἀψόμεθ' ἄλλων ib. 544. ἀπτη
 κάτωθεν ἔρανθ' δυσπραξία Her. F.
 1240. ἔθ' ἡδονῆς ἀπτεται Antior. fr.
 X. 2. ἀπτεσθαι δόμων Pro. fr. I.
 τῶν ἄγαν ἀπτεται θεὸς Fr. inc.
 CXXIX. 1. πλεῖστον ἀψάμενος λόγων
 Al. 967.
 Ἀπτερος ὄρνις Iph. T. 1095. ἀπτερον
 κατασένων ὠδῖνα τέκνων Her. F.
 1039.
 Ἀπτόλεμος. ἀπτολέμους εὐνάς σεβίζουσα
 Med. 643.
 Ἀπύειν. τί ποτ' ἀπύσω; Hec. 155. τί
 μοι τόδε χρέος ἀπύεις; Or. 1253. τε-
 ναγμὸν ἀπύσατε Sup. 800. ἤπυσσα
 αὐτοῖς μὴ πελάζεσθαι στρατῷ Rh. 776.
 ἰαλέμῳ τὸς θανόντας ἀπύεις Tr. 1304.
 Μαινάσιν ἀπύσει Bac. 982.
 Ἀπυργος Tem. fr. XIX.
 Ἀπυρος χρυσὸς Dan. 30. θυσίαν ἀπυ-
 ρον Fr. inc. CLV. 4.
 Ἀπυδὸς Cy. 488.
 Ἀπωθεῖν. τὸν ἄριστον πάντων ἀπωθεῖν
 Hec. 137. φυγάδα ἀπωθεῖ χθονὸς
 Ph. 76. ἀπωθεῖν ξένους Al. 570. μὴ
 τὸ δουλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An.
 186. ἀπωθῶ σε γνησίῳν νυμφευμά-
 των ib. 192. ἀπωθεῖν συμμάχους Rh.
 334. εἰδείς μ' ἀπώσσει πρόσθεν Her.
 184. πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel.
 413. δμῶας ἀπωθεῖ El. 822. εἰ με
 γονάτων ἀπώσαιτο Hec. 742. πρᾶγμ'
 ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι ib. 1242.
 αὐθαδία φίλος ἀπωθῇ Med. 622. ἀπό
 τ' ὤσασθαι, sc. τέργηθρα φρενῶν Hip.
 257. ἠδεῖτο σὲ τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων
 Al. 826. τὸν ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχους
 Iph. A. 63. σύ μ' ἀπωθῇ Διάσους ἔχου-
 σαν Bac. 531. ἢ σοφία τις ἀπώσεται,
 sc. τὰ μόρσιμα, fatum Her. 616. δύσ-
 κλειαν ἀπώσομαι βίῳ Her. F. 1152.
 ἔργ' ἀπωθεῖται χεροῖν Bel. fr. XVI.
 14. ἔκ ἀπωθῆμαι πόνους Phi. fr. II.
 2. δν (sc. τὸν πλεῖστον) ἀπεωσάμεθα
 Epist. V. τότε ἀπωσάμενος Med. 1402.
 ἦν τῇσδ' ἀπωθόμεσθα πρὸς βίαν χθο-
 νὸς Her. 47. ἀπωθόμεσθα γῆς. ib.
 432.
 Ἀπωθεν. κᾶν ἀπωθεν ἦ Iph. A. 983.
 νεῶς ἀπωθεν Iph. T. 108. πόσον τί
 δ' ἔσ' ἀπωθεν Ἀργεῖον δόρυ; Her.
 674.
 Ἀπωτέον Her. F. 294.
 Ἀρά. ἦλθ' ἀρὰ πολύτονος Or. 997.
 ἀρᾶς ἀγώνισμα Ph. 1364. ὦ πατρός

τάλαιν' ἀρὰ Hip. 1241.—δύστηνος ἀρὰ ib. 1378. ἀτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοντον Ion. 791. εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραί Or. 1241. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας Ph. 67. cf. etiam Med. 607. μὴ τελεσφόρου ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν Ph. 70. τενάζων ἀρὰς τέκνοις ib. 336. ἐκφυγεῖν χρήζων ἀρὰς 477. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατακτανεῖ ib. 772. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς ib. 883. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα ib. 1060. ἦκε Πολυνείκης ἀρὰς ib. 1373. τὰς ἀρὰς ἐκπλήσειν ib. 1435. ἀρὰς παραλαβὼν Λαῖα ib. 1605. τὸν ἡμῖν πολέμιον κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἀρὰς ὑπέσχε τρεῖς ib. 888. εἵπερ ἡμῖν ὧπασας σαφεῖς ἀρὰς ib. 890. conf. etiam v. 1315. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων ib. 896. ἀραί τῷ σὺ τόματος ib. 1167. ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ ib. 1324. ἀραῖς πατρώαις Sup. 150. Ἀχαιοῖς ριπτεῖν ἀρὰς Tr. 729.

Ἀραγμα. τυμπάνων ἀράγματα Cy. 204.

Ἀραγμός. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. κοσσάβων ἀραγμός Plis. fr. IV. 1. πετρῶν ἀραγμοῖς Ph. 1150.

Ἀραῖος. σοῖς ἀραία γ' ἔσα τυγχάνω δόμοις Med. 608. conf. etiam Iph. T. 778. ἐμὲ ἀραίαν Hel. 701. εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσι βροτῶν γένος Hip. 1415.

Ἀρᾶσθαι. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν Ph. 67. ἄς σὺ πατρὶ παιδὸς ἠράσω πέρι Hip. 1168. ἠρᾶ (an *imprecatis*) γονεῦσιν Al. 717. πολλὰ Ἀργεῖος κακὰ ἠρᾶτο Rh. 505. ἠράσαθ' Ἡβη—νέος γενέσθαι Her. 851. σοὶ πολλὰ κῆμοι κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν Or. 1138. ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίως ἀρωμένη Med. 607.

Ἀράσσειν. ἄρασσε ἐκβάλλων πύλας Hec. 1044. ἔτις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις Iph. T. 327. ἄρασσε κρᾶτα κύριμον Tr. 279. ἄρασσ', ἄρασσε χειρὶ κρᾶτα ib. 1235. βάλλων, ἀράσσω Hec. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. πύλας ἀράξας Iph. T. 1308.

Ἀράχνης. κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Er. fr. VI. 2.

Ἀρβύλη. λεπτὸν ἵχνος ἀρβύλης τιθεῖτε Or. 140. ψυφεῖ ἀρβύλη πέδον δόμων

ἔσω Bac. 638. κρέουσ' Ὀλυμπίῳ Ζηνὸς ἀρβύλῃ Her. F. 1304. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν El. 532. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς Or. 1470. αὐταῖσιν ἀρβύλῃσιν ἀρμόσας πόδα Hip. 1189. vid. etiam Bac. 1132.

Ἀργαδεῖς Ion. 1580.

Ἀργαίνειν Alcmaeon. fr. fin. ex Hesych.

Ἀργεῖν. ἔκέτ' ἀργήσει ξίφος Ph. 628. μηκέτ' ἀργῦσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν Tr. 1261.

Ἀργεῖος. παρβῦσα Ἀργεῖον ὄχλον Or. 119. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεῶν ib. 844. Ἀργεῖος, ἐκ Ἀργεῖος ib. 902. ἔφθημεν Ἀργεῖον στρατὸν Ph. 1478. Ἀργεῖος ὢν αὐτὸς Ἀργεῖος ἀγῶ Her. 140. Ἄρεος Ἀργεῖος ib. 276. Ἀργεῖος ὁ τεναγμός El. 755. Ἀργεῖος ποταμῷ Xan. fr. v. 2. Ἀργεῖας χθονὸς Or. 445. Sup. 9. El. 988. et Dan. 62. ἐν Ἀργεῖα χθονὶ Or. 1508. v. etiam Sup. 874. Ἀργεῖαν χθόνα Ph. 1239. Sup. 1184. et Tr. 875. ὑπ' Ἀργεῖας χερὸς Or. 1027. ὦ πόλις Ἀργεῖα Sup. 808. μὰ τὴν ἀνασσαν Ἀργεῖαν θεᾶν Iph. A. 739. conf. etiam Rh. 376. et Tr. 23. γῆν ἐπ' Ἀργεῖαν Rh. 471. Ἀργεῖας γαίας ὄρες El. 410. Ἀργεῖας κόρας Sup. 135. Ἀργεῖον ξίφος Or. 1369. Ἀργεῖον τράτευμα Ph. 91. Tr. 94. et Her. 390. Ἀργεῖον αὔχημα Ph. 1144. Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842. et Ἀργεῖος δόρυ Ph. 1087. et 1101. Rh. 21. Tr. 8. et 346. et Her. 834. Ἀργεῖον ἔδας El. 88. Ἀργεῖα ἔγχη Ph. 565. Ἀργεῖα βέλη ib. 889. Ἀργεῖ ὄνειδῃ Tr. 418. Ἀργεῖα τεῖχη Her. F. 15.

Ἀργεννός. ἀργενναῖς παρὰ μόσχοις Iph. A. 574.

Ἀργία. χωρὶς ἄλλης ἀργίας Med. 296. ἀργίας ὑπο Hip. 381. et ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antior. fr. XIV. 2.

Ἀργόθεν. Ἀργόθεν πορευθεῖς An. 1033. κῆργόθεν γ' ἐπέμψατο Iph. A. 1356. Ἀργόθεν ναῦν ἐτείλαμεν Iph. T. 70. ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν ib. 394. v. etiam v. 830. et 1182. Rh. 458. Her. 356. 654. 775. et 804.

Ἀργόλας στρατὸς Rh. 41. ἔκέτ' Ἀργόλας Plis. fr. V.

Ἀργολὶς πάτρα Her. F. 1016.

Ἄργος, *nom. propr. viri.* ὁ πόλις Ἄργυ Tel. fr. V.
 Ἄργος, *nom. urbis* Or. 103. Iph. T. 377. Her. 361. Pirith. fr. V. 1. et alias saepissime.
 Ἄργος, *adject.* ἄργος ὅτις ἦν Ph. 1155. ἄργος ὦν τῶν οἰκοθεν Iph. A. 1000. ὅδεῖς ἐπλήτῃσ' ἐμπύροισιν, ἄργος ὦν Hel. 762. conf. etiam Bel. fr. XXV. 13. ἄργος ὅδεῖς, θεὸς ἔχων ἀνὰ τόμα El. 80. ἄργος οἴκοις καὶ πόλει Antior. fr. XXIX. 4. et inc. XXXV. 4. ἄργος πολίτης Melan. fr. IV. ἄργος ἡ θεὸς Ion. 337. ἐν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἄργον Ph. 773. ἄργον ὥστε γίνεσθαι δόρυ ib. 1396. ἔρως ἄργον κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφν Dan. fr. V. 1.
 Ἀργυρήλατος. ἀργυρηλάτης φιάλας Ion. 1181.
 Ἀργύριον Epist. I.
 Ἀργυροειδής. δίνας ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 95.
 Ἀργυροόρυτας. ἀργυροόρυταν Ἑβρον Her. F. 386.
 Ἀργυρος. ὅστις ἀργύρε μ' ὠνήσεται Hec. 360. ἀργύρε σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 558. λευκὸς ἀργυρος OEd. fr. V. 1.
 Ἀργυρῆς. ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3.
 Ἀργυρώνητος. κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον Al. 679.
 Ἀργῶς. Ἀργῶν σκάφος Med. 477. ἐπ' Ἀργῶν δόρος An. 794.
 Ἀρδεῖν. ἀρδῆ νηδὺν Sup. 207.
 Ἀρδην. Λῆμνον ἀρδην ἀρσένων ἐξέκασαν Hec. 887. τί μέλλετ' ἀρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις; Ph. 1153. τί μ' ἀρδην ὧδ' ἀποκτείνεις; ib. 1614. νέκυν φέρουσιν ἀρδην Al. 611. ἥς αἵματι βωμὸς ραίνειτ' ἀρδην Iph. A. 1589. ἀρδην ἂν ἐξέπεμψάς με εἰς ἄδου δόμους Ion. 1274.
 Ἀρεῖν, *passiv.* unde hœc: ἀραρεν Or. 1330. μοχλοῖς ἀραρε κλειῖθρα ib. 1571. ὡς ταῦτ' ἀρηρε Med. 322. cf. etiam An. 254. ubi pro ταῦτ' est τῷτ'. θεῶν ἔκετι πίσις ἀρηρε Med. 414. τὸ σὸν ἀρηρε μάλλον ib. 745. ἀρηρεν, ὡς εἰκεν Hip. 1090. τὰμὰ μέντοι πάντ' ἀρηρ' ἤδη καλῶς Her. 399. κάλλει ἀραρῶν El. 948.
 Ἀρειος. εἰς Ἀρειον ὄχθον Iph. T. 961. πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. et

ἀρείοις ἐν πάγοις Iph. T. 1470. κόρας ἀρείας Her. F. 413. ἀνευ σθένεος ἀρεῖς Bac. 1172. b.
 Ἀρείφατος. ἀρείφατοι φόνοι Sup. 603. ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.
 Ἀρέσκειν. ὅ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210. σοὶ ἔκ ἀρέσκει τὰ γαθὰ Med. 621. ὅδεῖς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θανάτου θεῶν Hip. 106. ὅδε σ' ἀρέσκει τὸ παρὸν ib. 184. εἰρήνα ἐμοί γ' ἀρέσκει Her. 372. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει Her. F. 814. αἰὲ ἀρέσκειν τοῖς κρατῦσι Alcmen. fr. V. 1. ἄλλῳ ἀρέσκει—πεῖθειν τὸς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 5.
 Ἀρεσκόντως. εἴ σοι τὰδ' ἀρεσκόντως πόλις ἦδε τελεῖ Iph. T. 463. εἰ πᾶσι πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581.
 Ἀρετή. τῇ ῥετῇ προσηγόμην πόσιν An. 225. ἡ ῥετὴ ὅδεν φέρει βροτοῖσιν Sup. 596. ἀρετῇ, sc. νικήσω γυναῖκας ib. 1063. εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένου Iph. A. 1562. τῇ ῥετῇ ἔκ ἡθελος, sc. ἔπεσθαι Tr. 1009. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. ἀρετῇ σε νικῶ Her. F. 342. φανερόν χαρακτῆρ' ἀρετῆς ib. 659. πλείστη ἀρετὴ τῷδ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Æol. fr. XX. 3. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2. ἡ ῥετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 1. ἀρετὴν ἐχέσης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι Cresph. fr. XV. ὅποτ' ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 3. χρημάτων ἔκ ἂν λάβοις ἀρετὴν Meleag. fr. XIV. 2. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται OEd. fr. V. 2. ἐπ' ἀρετὴν ἄγων ἔρως ejusd. fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἀρετὴ, κᾶν θάνητις, ἔκ ἀπόλλυται Tem. fr. I. 1. ἔκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. cf. etiam v. 4. hujus fr. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. πόνη—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 3. εἰς ἀρετὴν καταλυσάμενος βίον Fr. inc. CX. 2. ἡ ῥετὴ ὤνησε πολλὰς Fr. inc. CLI. 2. ἀρετῆς πλείστον ὑπάρχει Fr. inc. CLXV. 1. τῇ ῥετῇ σαθμώμενος τὰ πάντα Fr. inc. B. 19. 2. 2) Forma dor. ἀρετά. ἃ ἀρετὰ μέγα φρονῦσα Or. 805. ὅδ' ἀρετὰν παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργὸς ib. 845. ἃ ἀρετὰ καὶ θανῶσι λάμπει An. 777. μέγα φέρουσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562.

θηρεύειν ἀρετὰν ib. 568. τὸ τὰς ἀρετᾶς ib. 1090. ἡ ἀρετὰ κατόπισθεν θνατοῖς ἀμελεῖται ib. 1093. ἡ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθον Her. 625. ἕκ ἐμᾶ γ' ἀρετᾶ ib. 775. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. πλὴν ἀρετὴν κατεργάσασθαι Fr. inc. CXVII. 1. 3) Plur. αἱ ῥεταὶ τέρπυσι τὸς ξυνευνέτας An. 207. τεφάνοις ἀρετὰς Tr. 223. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἀρετὰς δῖωκε Ion. 440. γενναίων ἀρεταὶ πόνων Her. F. 357. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταί, ὥς χρή σ' ἀσκεῖν Antior. fr. IV. 1.

Ἀρήγειν. ἀρήξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις Med. 1275. πρὸς θεῶν ἀρήξατε ib. 1277. ἀρήξομέν σοι Iph. A. 1358. παιδί ἐ δυνάμεθα θάνατον ἀρήξαι Tr. 772. νῦν ἀρηξον Cy. 350. ξένοις ἰκέταις ἀρήγειν Her. 418. conf. etiam v. 427. ἕκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει; ib. 840. ἀρηξον, ἐλθέ Her. F. 494. σοί, πάτερ, ἀρήγων Or. 1237.

Ἀρήϊος. ἐπ' ἄκροις ἔτακ' ἀρηϊοῖς τεφάνοις Ph. 840.

Ἀρηρότως Med. 1192.

Ἀρης. πύλαις Ἀρην προσῆγε Ph. 1131. ἐξ ἴσου Ἀρης ἦν ib. 1411. θῦρος Ἀρης Sup. 579. ὁ Μυρμιδόνων Ἀρης Iph. A. 237. λευκήρετμον Ἀρη ib. 283. Πέργαμον κυκλώσας Ἀρει φοινίῳ ib. 775. κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργείως Ἀρην Rh. 446. ὅς Ἀρης ἔλοι Tr. 376. λόχῳ ἐξέβαινεν Ἀρης ib. 560. Ἀρεος Ἀργεῖοις αἰχμὴν Her. 276. ὀξὺς Ἀρης ὁ Μυκηναίων ib. 290. Ἀρεος ἐκκρεμάννυται El. 950. Ἀρεος ὄχθος ib. 1258. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἀρεος Æol. fr. VII. 1. Ἀρη τυγεῖ Fr. inc. LI. 1. ἀμφίπολος Ἀρεος ἀνιέρη Fr. inc. CXII.

Ἀρθρον. βραδύπην ἤλυσιν ἄρθρων Hec. 67. φρεῖδα ἄρθρα μὲ κάτω An. 1079. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος Tr. 113. ἐν ἄρθροις ib. 1179. et Bac. 1299. χωρὶς θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν Bac. 1208. συνθέντες ἄρθρα τόματος Cy. 621. ἄρθρα πέπηγέ μὲ Her. F. 1395. νωτιαῖα ἔρρηξεν ἄρθρα El. 842.

Ἀριθμεῖν. τὸς ἕκ ἔτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα Hel. 404. τῶν φιλτάτων ἐμοί γ' ἀριθμῆση τέκνων Bac. 1316. ἔτ' ἐν τοῖς φθιμένοις, ἔτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμε-

μένη Sup. 969. ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠριθμημένος δόλοισι Hel. 735. ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ στρατῷ Phi. fr. I. 2.

Ἀριθμός. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 794. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν ib. 1186. ἰσότης ἀριθμὸν διώρισε Ph. 545. ἴσους ἀριθμὸν Sup. 662. ἀριθμὸς ἐ πολὺς ib. 868. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον Iph. A. 231. ἕκ ἀριθμὸν ἄλλως Tr. 476. ὦν—ἔτ' ἀριθμὸς ἔστι μοι κακῶν ib. 616. ἀριθμὸν ἄλλον ἕκ ἔχω φράσαι Her. 669. μαχῶμ' ἀριθμὸν ἕκ ἐλάσσοσι ib. 689. εἰδὼς ἕκ ἀριθμὸν ib. 997. ὁ δεύτερος ἀριθμὸς Ion. 1014. μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν ib. 1139. ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6. ἄσρων ἀριθμὸς ib. 668. ἔδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἦκεις λόγων El. 1054. παῖδος ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1132. ἀριθμὸν τοσόνδε πρέθήμεν Bel. fr. XVI. 5. λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι ejusd. fr. XXV. 12. ἔδεις οἶδεν ἔτ' εὐτυχῆς ἀριθμὸν, ἔτε δυστυχῆς Chry. fr. IV. 2. εἶπερ ἀριθμὸν οἶδα Er. fr. I. 24. εἰς ἀνδρῶν ἐ τελευσ' ἀριθμὸν Melan. fr. XX. 5. δειλοὶ ἄνδρες ἕκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 2. τὸν ἀριθμὸν καθενὸς Fr. inc. B. 14. 10. δι' ἀριθμῶν ἔδεν αὔξασθαι θέλει Bac. 209. ναῦς πολλὰς ἀριθμὸς ἄγνυται ναυγίων Hel. 417.

Ἀριτεῖον. λαβῆσα τὰριτεῖα Bac. 1237.

Ἀριτερός. ὦμον εἰς ἀριτερόν Iph. T. 1381. ὦμοις ἀριτεροῖσιν Or. 1471. χειρὸς ἐξ ἀριτερᾶς Hec. 1151. ἀριτεράν χέρα Bac. 1123. περιάγυσίν σε πρὸς τὰριτερά Cy. 682.

Ἀριτεύειν. τῇσδ' ἀριτεύων χθονὸς Rh. 194. ἀριτεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475.

Ἀριτεύς. ἀνδρὸς ἀριτέος Iph. A. 28. τὴν Ἀκταίων' ἀριτέα τεκῶσαν Bac. 1225. Δαναῶν ἀριτεῖς Ph. 1232. Σπαρτῶν ἀριτεῖς ib. 1251. ἀριτέας Ἑλλήνων Rh. 479. Δελφῶν ἀριτεῖς Ion. 416.

Ἀρισον, prandium, Cy. 213.

Ἄριστος. vid. ἀγαθός.

Ἀριστότοκος. γέννας ἀριστοτόκοιο Rh. 909.

Ἀριστοφάνης, *nom. propr. viri* Epist. V.

Ἄρκας Ph. 1160.

Ἄρκεϊν, sufficere, satis esse. ἄρκεϊ αὐ-
 τὸς ὁ θεὸς Or. 667. ἔκ ἥρκεσέν σοι
 αἷμα ματέρος; ib. 1589. ἄρκέσω ἐγὼ
 λέγων ib. 1592. ἄρκεϊ Med. 754.
 τᾶλλα ἄρκέσει λέξαι φίλοις Hip. 524.
 ἔκ ἥρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτη διακωλύ-
 σαι Al. 33. ἄρκῦμεν ἡμεῖς ib. 384.
 οἷσιν ἔκ ἄρκεϊ τάδε Sup. 215. ἄρκῦμεν
 οἱ σώζοντες Ἴλιον Rh. 329. ἄρκεϊν
 εἰσὶ σοι παθεῖν ib. 483. μηδὲν μᾶλλον
 ἄρκέσῃς Her. 576. ἄρκέσει, ἃ ἔν δι-
 δῶς Hel. 1273. ἔκῃν σὺ δρῶν ἄρκεῖς
 τάδε ib. 1290. ἔκ ἄρκεϊ μίαν ψυχὴν
 ἀπολύειν Fr. inc. CXLVIII. 7. ἄρκεϊ
 μετρία βιοτά μοι Fr. inc. CLXIII. 1.
 σὲ εἶχον ἄνδρ' ἄρκῦντά μοι Tr. 668.
 ἄρκῦσαν αἰτίας ἀποστροφὴν Hip. 1036.
 ἄρκῦν τῷτο ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV.
 τάγ' ἄρκῦνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph.
 557. τὰρκῦντ' ὑτίζων Sup. 865. 2)
 juvare, opem ferre, prodesse. ὑδεῖς
 ἄρκέσει; Hec. 1094. παισὶν ἄρκέσαι
 ib. 1164. εἰ τῷδ' ἄρκέσεις ib. 1233.
 ὑδὲν ἡμῖν ἥρκεσαν λιταὶ θεῶν Sup.
 262. μοὶ βωμὸς ἄρκέσει θεῷ Her. 61.
 ὅτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τὰδ' ἄρκέσει ib.
 100. τέκνοισιν ἥρκεσας ib. 324. τῇ
 χθονὶ νῦν τιν' ἄρκέσαι χρεὼν ib. 827.
 Ἀπόλλων ὑδὲν ἥρκεσεν; ἔκ ἥρκεσ' Ion.
 952. sq. τὰδ' ὑ, τέκν', ὑμῖν, ὅτε Θη-
 βαίων πόλις—ἄρκεϊ Her. F. 228. ὥς
 τάχ' ὑδὲν ἄρκέσεις ib. 500. πόλει
 πατρὸς ἥρκεσεν Aut. fr. III. 18. 3)
 arcere, depellere. πῶς ἔκ ἥρκεσατον
 κῆρας μελάθροισι; El. 1300.
 Ἀρκεσίγυιος οἶνος Fr. inc. CCXXV.
 Ἀρκύντως. πάντ' ἂν ἀρκύντως ἔχοι
 Hec. 318. λῆμα ἀρκύντως θρασὺς
 Rh. 499.
 Ἄρκτος. ἄρκτος τρέφουσ' ἐραῖα πόλιν
 Ion. 1154. νεφέλαι πρὸς ἄρκτον El.
 733. δίδυμοι ἄρκτοι Pi. fr. III. 3.
 Ἄρκυς. ποῖ μ' ἐς ἄρκυν ἡγαγες; Iph.
 T. 77. ἄρκυν εἰς μέσσην πορεύεται El.
 965. ἐγγὺς ἐσμέν ἀρκύων ξίφους Med.
 1278. σιδηραῖς ἐν ἄρκυνσι Bac. 231.
 ἐν ἄρκυνσι ὦν ib. 451. εὐπλέκτων
 ὑπὲρ ἀρκύων ib. 868. ἀρκύων μολεῖν
 ἐσω Cy. 195. βρόχοισιν ἀρκύων γενή-
 σεται ξιφηφόροισι Her. F. 729.
 Ἀρκύτατος. ἐς ἀρκυτάταν μηχανὰν
 Or. 1422.
 Ἄρμα. ζεύξομαι ἄρματι πῶλος Hec.
 469. τὸ πτερωτὸν ἡελίω ἄρμα Or.

1002. ἄρμα λευκὸν Ph. 176. ἄρματι
 καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι ib. 799.
 σφάγι' ἔχων ἐφ' ἄρματι ib. 1117. ὑφ'
 ἄρματος Hip. 1195. τέτρωρον ἄρμα
 Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860.
 τρίπωλον ἄρμα δαιμόνων An. 276.
 τέθριππον ἄρμα Sup. 501. ἵππιον
 ἄρμα Hel. 1511. ὄλβη κελαινὸν ἄρμα
 Her. F. 780. τρέφ' ἄρμα Phaëth. fr.
 VIII. 7. ἄρματι πρῶτα δραμεῖν Epig.
 III. 4. πεδία πίμπλασθ' ἄρμά-
 των Ph. 525. πέφρακται λαὸς ἄρ-
 μασιν ib. 740. ἄρμάτων ἐπιστάται ib.
 1154. ἄρμάτων ὄχος ib. 1197. et ἄρμ.
 ὄχος Hip. 1166. et ἄρμάτων ὄχον
 Sup. 681. et ἐν ἄρμάτων ὄχοις Iph. T.
 370. τὰ τέθριππά γ' ἐς ἄρματα λεύσ-
 σων ἀέλιω Ph. 1555. ἄρμασι ζεύξας
 ὑπο, sc. τῆς ἵππου Hip. 111. ἐντύνεθ'
 ἵππου ἄρμασι ib. 1183. ἄρμάτων
 ἐπεμβάτην Sup. 585. ἄρμάτων ὀχή-
 ματα ib. 662. τετραόροισι τ' ἀντί'
 ἄρμαθ' ἄρμασιν ib. 667. ἐνθ' ἄρματ'
 ἡγωνίζεθ' ib. 685. πρὸς ἄρμάτων
 ἀγαῖσι ib. 693. ἐν μωνύχοις πτερω-
 τοῖσιν ἄρμασιν Iph. A. 251. Θρηκίων
 ἐξ ἄρμάτων Rh. 616. τεθρίππων ἄρ-
 μάτων Her. 802. et Phaëth. fr. I. 2.
 ἐκκομίζεθ' ἄρματα Hel. 1197. ἄρ-
 ματα λαμπρὰ τεθρίππων ἥλιος λάμπει
 Ion. 82. μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἄρ-
 μασὶν ποτε νίκην Ζηνὶ ib. 1528. ἐφ'
 οἷς ἐζεύξασθ' ἄρματα ib. 1570. ἄρ-
 μασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881.
 ἄρματ' ἔκ ἔχων ib. 947. εἰς ταυτὰ
 βαίνων ἄρματα El. 320. δθ' ἄρματ'
 εἰσέβαινε Alcmaeon. fr. XVI. 2. ὑφ'
 ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV.
 Ἀρμάτειος. σύριγγας ἄρματείως Iph.
 A. 230. ἄρμάτειον μέλος Or. 1385.
 Ἀρματεύειν. ποντίων σάλων ἡϊόσιν
 ἄρματεύσας Or. 995.
 Ἀρματηλάτης. τὸν ἄρματηλάτην Ἰξίον'
 ἐκμιμήσομαι Her. F. 1297.
 Ἀρμόζειν. ἐπὶ γαίης ἀρμόσαι πόδας
 Or. 233. κάπρῳ λέοντί θ' ἀρμόσαι
 παίδων γάμος Ph. 414. ἀρμόσατε
 ψαλίοις τῆς ἵππου Rh. 27. τόμ' ἄρ-
 μοσον Tr. 758. ὅδ' ἥρμοζε νυμφίῳ
 τινὶ El. 24. ὅσον ἡ κτῆσις ἥρμοζε
 Epist. I. ναυπηγίαν ἀρμόζων Cy.
 459. ἀρβύλησιν ἀρμόσας πόδα Hip.
 1189. σφᾶς σιδηραῖς ἀρμόσας ἐν
 ἄρκυνσι Bac. 231. χρύσειαι δὴ μοι

πτέρυγες—ἀρμόζεται Fr. inc. CLIV.
2. χαλκόδετα ἔμβολα λαϊνέοις ὀργάνοις τείχεος ἤρμονται Ph. 117. φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἤρμωσμένα Her. F. 945.

Ἄρμονία. τῇ δυστρόπῃ γυναικῶν ἀρμονίᾳ Hip. 162. ζευγνύς ἀρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 3.

Ἄρμος. διαβρώξ κυμάτων κοιλωπὸς ἀρμός Iph. T. 263. ἀρμός πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγείς Er. fr. I. 12. ἐκλύεθ' ἀρμός Med. 1315. Hip. 809. (ubi est ἐκλύσαθ') et 825. ἀτρεκεῖς ἀρμός Cret. fr. II. 9.

Ἄρμωσμα. ποικίλων ἀρμωσμάτων Hel. 418.

Ἀρνεῖσθαι. ἐκ ἀρνήσομαι Hec. 303. et Or. 1089. ἀρνή κατακτάς; Or. 1581. ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι Med. 626. ὃ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι Al. 1161. ἐκ ἡρνήμεθ' ἂν τὸ κοινὸν αὖξειν Iph. A. 966. ἴν' ἀρνήσῃ φόβος Ion. 1026.

Ἀρνησις. λυπρὰν γε τὴν ἀρνησιν Or. 1582.

Ἀρνυσθαι. μεῖζον ἀρνυμαι κλέος Al. 56. τὴν δόκησιν ἀρνυται An. 697. τῷ δικαίῳ τὴν δόκησιν ἀρνυσο Ix. fr. I. 1. ἀρνύμενος λῶβαν Hec. 1073.

Ἀροτῆρ El. 104. τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων Tr. 135.

Ἀροτος. τέκνων ἀροτον κτενεῖς Med. 1281. ὑπὲρ χθονὸς ἀρότῃ προθύεσσα Sup. 29. ἄδικον ἀροτον ἀνδρῶν Ion. 1095. πολλὴν ἀροτον Cresph. fr. XII. 1. ἀρότοις γυνῶν Alc. 593. ἄχλοα πεδία ὃ καρπίζεσθ' ἀρότοις Hel. 1344.

Ἀρῶν. πλεσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. τήνδ' ἀρῶμεν ejusd. fr. III. 4. ἀρῶν γῆν Antior. fr. XXXIII. 4.

Ἀρερα. τὸ σπέρμ' ἀρερα παραλαβῆσα Or. 552. μακρὰ ἀρεραι πεδίων ἀκαρποι Her. F. 369. ἀρέρας γηπονεῖν Rh. 75. βῆς εἰς ἀρέρας εἰσβαλὼν El. 79.

Ἀρπαγή. ὃν θηροῖν ἀρπαγὴν πρόθες El. 896. Καδμείων ἀρπαγῇ Ph. 1028. ἐπεζάρει ἀρπαγαῖσι πόλιν ib. 46. ἀρπαγαῖσι δαιμόνων ib. 1073. λέκτρων ἀρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. τῆς κακίης μετέλθεθ' ἀρπαγὰς Ἑλένης Cy. 279. τὰς ἐμὰς ἂν' ἀρπαγὰς θηρῇ Hel. 50. ἐκ ἐς ἀρπαγὰς ib. 910. ἀρπαγὰς δολίης ib. 1338. ἐφ' ἀρ-

παγαῖσι τῶν πέλας Her. F. 591. τὰς ἀρπαγὰς τιμᾶν Er. fr. IX. 1. 2) rastrum. σαίρειν σιδηρᾷ ἀρπαγῇ (vel potius ἀρπάγῃ: vid. not.) δόμους Cy. 33.

Ἀρπάζειν. ἀπὸ φασγάνῃς ἡρπασά νιν Or. 1634. ἡρπασ' ἐκ νεκρῷ ξίφος Ph. 1465. ἡρπασ' ἡνίας χεροῖν Hip. 1220. ὃδ' ἡρπασεν Χάρυβδις οἰωνοσκόπον Sup. 500. τὰς γυναικὰς ἀρπάζειν ἐξ Ἑλλάδος Iph. A. 1381. ἦντιν' ἡρπασεν Πάρις ib. 1382. ἐπεὶ νιν ἡρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίῳ Bac. 288. cf. etiam v. 524. ἡρπαζον ἐκ δόμων τέκνα ib. 753. ἀνέμων θύελλαι δευρόμ' ἡρπασαν βίᾳ Cy. 109. ὃν ἀρπάζω γ' ἐγὼ κ τῷ Δαρδάνῳ ib. 582. πέπλους, κ. τ. λ. πόντος ἡρπασε Hel. 431. εἰ πρόσθεν ἡρπασ', ἃ σὲ λέγειν ἐχρῆν Her. F. 535. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἀρπάζειν Thes. fr. IX. 3. ἀρπάσας χεροῖν Hec. 1125. et El. 819. ἄξει ὃχ ἐκῶσαν ἀρπάσας; Iph. A. 1365. κλεινὸν ἀρπάσας δόρυ Tr. 747. βίᾳ ἀρπάσας με ib. 959. ξίφος κελαινὸν ἀρπάσας Bac. 628. τένοντος ἀρπάσας ἄκρῃ ποδὸς Cy. 399. ἀρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας Ion. 1598. κώπας ἀρπάσαντε φασγάνων Ph. 1413. τήνδ' ἐκ χερῶν ἀρπάζομαι An. 662. ἐκ δόμων ἡρπασο λάθρα El. 1041. πτανοῖς ἀρπασθεῖς θοῖνα Ion. 903. μητρὸς ἀρπασθεῖς ἀπο Hec. 513. ἀρπασθεῖς, ἐκῶσ' ἀπώλετο El. 1065. τὰν ἀρπασθεῖσαν χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1328.

Ἀρπη. χρυσέαις ἀρπαις Ion. 192.

Ἀρρένωσθαι. ἡρρένωμένους Bac. 687.

Ἀρρήν. δύο ἀρρένας Ph. 55. ἔκγον' ἀρρέν' ἀρρένων Æol. fr. XX. 1.

Ἀρρήτος. ἀρρήτος κόρη Alex. fr. XXI. et ἀρρήτῃ κέρας Hel. 1323. λόγων ἀρρήτον ὅπα Hip. 602. λῶβαν ἀρρήταν Hec. 201. ἀρρήτ', ἀνωνόμασα ib. 714. τί τ' ἀρρήτ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ; Or. 14. σφάγια ἀρρήτα Iph. T. 41. ὃ φιλῶ τᾶρρήθ' ὀρᾶν ib. 1198. ἀρρήτ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472. τᾶρρήτ', ἐν ἀρρήτοισι γὰρ τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Her. F. 174.

Ἀρρύθμος Hip. 529.

Ἄρς. χρυσέας ἔρις ἀρνὸς Or. 810. τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ib. 999. cf. etiam Iph. T. 196. et 813. et El. 705. et

719. ἀρνῶν θαλάμοις Cy. 57. ὁρῶ
τέσδ' ἄρνας συμπεπλεγμέναις ib. 223.
vid. etiam v. 233. et 255.

Ἄρσῃν. ἄρσῃν Ὀρέτης Or. 24. παῖς
ἄρσῃν Al. 312. δόμοις ἄρσεν' ἐντίκτω
κάρων An. 24. ἄρσενος τόκῳ El. 652.
ὅστις τῷ ἄρσενος πατρὸς ἐκ φνόμασαι
ib. 934. ἐρωτὶ παιδὸς ἄρσενος σχεθεῖς
Dan. 6. conf. etiam v. 11. γάχνος
ἄρσῃν Er. fr. I. 28. ἃ κρύπτειν ὁμ-
ματ' ἄρσένων χρεῶν Hec. 570. πῶς
γυναῖξιν ἄρσένων ἔσται κράτος; ib.
883. Λῆμνον ἄρδην ἄρσένων ἐξέγκι-
σαν ib. 887. ἄρσένων ἐρημία ib.
1017. ἄρσένων φόνος Or. 938. ἄρ-
σένων ἄπο Ph. 950. ἄρσένων γέννα
Med. 428. πρὸς ἄρσενας Hip. 295.
An. 364. et Ion. 398. χείρον' ἄρσένων
νόσον ταύτην νοσῶμεν An. 219. πάντα
δ' ἄρσένων πράσσειν Sur. 40. ἀρσέ-
νων μέζονες ψυχαὶ ib. 1102. παῖδες
ἄρσενες Iph. T. 57. et παίδων ἄρσέ-
νων Ph. 16. et Bac. 1804. εἴφει δῶκεα
ἄρσενας Iph. T. 621. μεογνὺς ἄρσε-
νας ib. 1223. εὐναῖς ἄρσένων ὑπηρε-
τεῖν Bac. 223. ἐν ἄρσένων χερσὶν
ἐκπνεῦσαι βίον Hec. 565. τὸ θῆλυ
μᾶλλον οἰκτρὸν ἄρσένων Hec. F. 536.
οἱ μὲν εἰσιν ἄρσένων El. 1103. ἰσχὺς
ἄρσένων Aol. fr. XI. 2. πανταχῶ
ἀφλείμεθα ἀρσένων ἀεὶ δίχα Dan. fr.
IX. 2. ἄρσῃν σπαρὰ Tr. 593. ἄρσενας
μυθῶν Bac. 527. ὃ τὰς φρένας ἄρσε-
νας κεκτημένη Or. 1204. τὸ ἄρσεν
αὐτὸς ὠφελεῖ Hip. 970. τὸ ἄρσεν
ἡμέτερος Dan. fr. VII. 3.

Ἀρταμεῖν Peliad. fr. IX. ἀνδρας ἀρ-
ταμῶσι λαιψπραῖς γνάθοις Al. 497.
ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς El. 816.
Ἀρτᾶν. ἀρτῆσαι δέρην An. 812. ἱμά-
σιν εἰς τυπίσθαι ἀρτῆσας δέμας Hip.
1222. βρόχος ἀρτωμένη Tr. 1012.
κρεματοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη Hip.
779. δέλτος ἐκ χερὸς ἠρτημένη ib.
857. σκῦλ' ὀρῆς ἠρτημένα; Iph. T.
74.

Ἄρτι. ἄρτι σωφρονῶν Or. 254. ἄρτι
αἰνῶπον γένυν καθημάτωσεν Ph. 1167.
δὲν ἄρτι ἐλὼν ib. 1325. τίς ἐκ ἄρτι
γινώσκει τόδε Med. 85. ἦλθεν ἄρτι
μοι γνώμης ἔσω Hip. 510. ἄρτι δόμος
πάρειμι ib. 804. ἄρτι μανθάνων Al.
943. ὥς ἄρτι πένθες γεύομαι ib.
1072. ἀρτ' ἀπαλλάξαι βίῳ Hel. 309.

κακῶν ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν Ion. 927.
ὅς ἄρτι καίνεις Hec. F. 967. ἄρτι μ'
ἐσῆλθέ τι El. 619. τί μ' ἄρτι πημά-
των λελημμένον ὀρδοῖς; Dic. fr. XV.
1. τοῖς ἄρτι λήγει, sc. τὰ κακὰ Inus
fr. XVII. 2. ὁ ἄρτι θάλλων σάρκα
Fr. inc. CXCVII. 1.

Ἀρτιγένυς. ἀρτιγένυν ὑπὸ κόρυθ'.—
βάλλει Bac. 1183.

Ἀρτίδακρυς Med. 903.

Ἀρτιθανῆς. ἀλόχῳ νέκυν ἀρτιθανῇ Al.
603.

Ἀρτιμαθῆς κακῶν Hec. 685.

Ἀρτίος. ἀκ ἀρτίας ἔχεις φρένας Tr.
417.

Ἀρτίπλωτος. λαβὼν ἀρτίπλωτα χρή-
ματα Sur. 742.

Ἀρτίφρων Iph. A. 877. ἀρτίφρων ἀνὴρ
Med. 224.

Ἀρτίως. τὴν ἀρτίως θανῶσαν Hec. 955.
et Al. 843. ὀλωλεν ἀρτίως Med.
1125. πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν ib.
1178. ἐμοὶ συμφορὰ ἀρτίως ἢ σὴ πα-
ρέσχε φόβον Hip. 433. ἢν ἀρτίως
ἔλειπον ib. 907. γυναικὸς ἀρτίως
μεμνήμεθα Alc. 534. χωλοὶ ἀρτίως
γεγενήμεθα Cy. 633. ἢ τέρψις ἀρτίως
πάρα Hel. 632. ἀρτίως ἡγνίσμεθα
El. 793. ἀρτίως πάντῃ σάλον παύ-
σαντε ib. 1241. χαλινὰν ἀρτίως δε-
δεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4.

Ἀρτεῖν. πῶς καθαρῶν ὑδάτων πόμ'
ἀρτεῖμαι; Hip. 209.

Ἀρχά. κῖδ. ἀρχή.

Ἀρχαγός, dog. προ ἀρχηγός. τὸν Ἐρε-
χθεῖδαν ἀρχαγὸν Hip. 152. ὁ πάρος
ἀρχαγός ὢν Ion. 723. ἀρχαγὸς εἶχον
τιμᾶς Tr. 196.

Ἀρχαῖος. τὴν ἀρχαῖον φίλον Cy. 434.
τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζουσα Ion.
1322. παιδαγωγὸς ἀρχαῖος χέρων
El. 287. et ita γέροντες ἀρχαῖοι ib.
853. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2.
λάτρεις ἀρχαίων δόμων Phry. fr. VII.
ἀρχαία λάτρι Hec. 609. ἀρχαῖόν τι
Ion. 1427.

Ἀρχεῖν. ὃς ἀρχεῖ τῆσδε χθονὸς Hec.
771. et γῆς Med. 702. et Hel. 152.
cf. etiam Hel. 473. Ion. 1574. Dan.
16. et Inus fr. XII. 2. ὃς Ἑλλάδος
ἦρξε Or. 1168. ὅστ' αὐτὸς ἀρχεῖν
αὐθις Ph. 481. ἀρχεῖν παρόν μοι ib.
523. θεὸς νομίζεις ἐκ ἀρχεῖν ἔτι
Med. 493. πολλῶν ἀρχεῖς Al. 620.

δύλων ἀρχεῖν An. 374. βάρβαροι Ἑλλησιν ἀρξέσσι; ib. 667. ἱππικῇ τ' ὄχλῳ πολλῶν θ' ὀπλιτῶν ἀρχομεν ib. 761. ἀρχε (pro ἡρχε) ναῖτε στρατῷ Iph. A. 260. ὦν ἀναξ Γυνεὺς ἀρχε ib. 279. ἀρχεῖν Δαναΐδαις ib. 337. ὦν ἐκτῆσω, κακῶς ἡρχες ib. 384. ἀρχε ib. 1033. βαρβάρων Ἑλλήνας εἰκὸς ἀρχεῖν ib. 1400. ἡ Τυνδαρίς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἀρχεῖ ib. 1418. πολλῆς ἀρχω τυραννίδος Rh. 484. τῶνδε ἀρχομεν Tr. 790. ὦν (sc. γυναικείων χορῶν) ἡρχε Bac. 680. ἀρξεί ναὸς Hel. 1430. et ἀρχεῖν νεῶς ib. 1568. ἐκπωμάτων ἡρχ' αὐτὸς Ion. 1176. ἀρχεῖ κάκιστος τῶν νέων Her. F. 257. ἔτ' εἰκὸς ἀρχεῖν Antig. fr. V. 1. ἀρξεις ἄρ' ἔτῳ Tem. fr. X. 1. ἐμαυτῷ ἀρχεῖν ἐπίσταμαι Fr. inc. B. 19. 2. νεῶν χιλίων ἀρχων Iph. A. 355. ἀρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἢ ἔχων τύχῃ ib. 375. πόλει ἀρχων Fr. inc. CCXX. ὄπλων ἀρχοντα Iph. A. 374. δόμων ἀρχοντας Ion. 1070. ἀρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. ἔκ ἀρχεται ἐνὸς πρὸς ἀνδρός Sup. 404. ἀρχόμεσθ' ἄρ', ἔκρατῶμεν Hel. 1654. ἀρχεσθαι χρεῶν κακὸς ὑπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 1. b) incipere, auctorem esse. ἀρχέτω τις λόγῳ Ph. 450. cf. etiam Iph. T. 1060. ὅστις ἡρξε πημονῆς Med. 1372. ἐκ γενναίων δόμων τόδ' ἡρξε γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. ἔθυραίων πημάτων ἀρχεῖ λόγος Al. 817. τῷνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἀρχεῖ θεᾶς Tr. 990. ἡρξεν φόνος Bac. 1112. ἀρχε τῶν ἐμῶν γάμων Hel. 1247. ὦν ἡρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ ἀρξασαν Hel. 433. 2) Med. ἀρχεσθαι. ἡρξω λύσεως πότε; Or. 401. ἔτῳ ἡρξάτο Ph. 383. ἐκ τῶν πρώτων πρῶτον ἀρξομαι λέγειν Med. 475. conf. etiam Alor. fr. III. 1. ἡρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε Med. 1336. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἡρξάμην βίῳ Hip. 87. ἥτις ἡρξάτ' αἰσχύνειν λέχη ib. 408. ἡρξω τῷ λόγῳ ψευδῶς Sup. 403. ἀρξομαι σέθεν Iph. A. 442. φροιμίων ἀρχῇ κακῶν Tr. 707. ἡνίκ' ἡρχόμεν λόγῳ Her. 889. ὁποῖον πρῶτον ἀρξομαι Hel. 637. ἐκ τῶν θεῶν ἀρχεσθε ib. 1030. θέλω, ἔπερ σ' εὖρον, ἀρξασθαι Ion. 651. ἀρξαι, ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. οἷοις

φροιμίοις ἀρχῇ λόγῳ Her. F. 538. δεινῷ ἀρχομαι προβλήματος El. 985. ὅθεν ἅπασιν ἡρξάτο τρέφειν Fr. inc. CL. 3. ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120. Ἀρχέτας. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. λατροῖς ἔπεσεν ἐμὸς ἀρχέτας El. 1149. Ἀρχέχορος. ποδὸς ἀρχεχόρου Tr. 151. Ἀρχή, imperium, magistratus, regnum. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 75. πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχὴν τινα Erechth. fr. II. 30. ἄδη μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8. τίν' ἐκ τῶν εὐόλβων Ἀργεὶ βασιλέων ἀρχά; Iph. T. 191. τερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν Or. 895. ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις Ph. 980. ἀρχᾶς γῆς ib. 1580. ἐν ἀρχαῖς ἡμενοί An. 700. ἀρχαὶ ἐπληρῶντο ib. 1098. ἐπεὶ κατέσχες ἀρχᾶς Iph. A. 343. ἀρχαὶ νεῶς Hel. 1596. ἀρχαὶ ἐπιχώριοι χθονὸς Ion. 1111. 2) initium. ἀρχὴ λόγῳ Ph. 1346. vid. etiam Ion. 517. ἀπ' ἀρχῆς Ph. 1589. et Al. 109. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἐξ ἀρχῆς ib. 106. et Inus fr. II. 1. et ἐξ ἀρχᾶς Iph. T. 203. et 205. ἀρχὴ πημάτων Hip. 272. τὴν ἀρχὴν ἀφεις An. 392. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς ib. 643. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. ἀρχὴν κακῶν ib. 1124. et El. 907. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς Æol. fr. II. ἀρχὰν θανάτου Or. 1395. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχᾶς Hip. 762. ἀρχᾶς τῶν λόγων Iph. A. 320. εὖ ἀρχᾶς εἶπας ib. 990. ἀρχαὶ πολλῶν πόνων Iph. T. 939. πικρὰς ἐς ἀρχᾶς βαίνεις Hel. 667. κατ' ἀρχᾶς ἑδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr. III. Ἀρχηγέτης. τῷ γένει ἀρχηγέτῃ Or. 554. θεὸς ἡγῶ τύχης ἀρχηγέτας El. 891. Ἀρχηγός. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον Hip. 881. ἀρχηγὸς χθονὸς Iph. T. 1303. ἀρχηγοὶ στρατῷ Tr. 1267. 2) Formam dor. ἀρχαγός vid. suo loco. Ἀρχικός. θῶκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1. Ἀρχιτέκτων. τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι πείθεσθε Cy. 475. Ἀρωγός. τίς ἂν θεῶν ἀρωγός—φανείη; Hip. 675. ἀρωγὸς ἐν πόνοις Rh. 638.

Ἀσάλευτος. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει
 Bac. 389.
 Ἀσαφής. ἐὼ τῷτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκο-
 πεῖν Or. 27.
 Ἀσέβεια. ἀσέβεια μεγάλη Or. 821.
 ἀσέβειαν ἀσκῶντα Bac. 476.
 Ἀσεβεῖν. τὸν ἀσεβῶντ' εἰς τὸν θεὸν
 Bac. 490.
 Ἀσεβής. ἀσεβής ὢν Bac. 502. δταν
 ἔχη τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antior. fr. II.
 Ἀσείρωτος. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα
 Ion. 1150.
 Ἀσεπτος. θηρῶσιν τὸν ἀσεπτον Bac.
 888. Πρωτέως ἀσέπτῳ παιδὸς Hel.
 549. τὸ ἀσεπτον ἔχει δύναμιν Iph.
 A. 1092.
 Ἀσημος. ἀνὴρ ἐκ ἀσημος Her. F. 849.
 ἐκ ἀσημος πόλις Ion. 8. δόξας ἀσή-
 μως Rh. 629. ἀσημ' ὄπλα Ph. 1119.
 ἀσημα ἡμῖν, ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος Hip.
 269. conf. etiam v. 371. ἀσημα λέ-
 γεις Al. 525. ἀ ἔτ' ἀσημα, κ' σαφῇ
 Sup. 211. ἐκ ἀσημα πνεύματ' αἵρεται
 El. 749.
 Ἀσθένεια. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώ-
 λεσας Her. F. 269.
 Ἀσθενεῖν. ἀσθενῶ μέλη Or. 228. ὡς
 ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας Hip.
 274.
 Ἀσθενής Cy. 431. ἀσθενής πατήρ
 Ph. 844. δ, τ' ἀσθενής ὁ πλῆσιός τε
 τὴν δίκην ἴσην ἔχει Sup. 433. ἀσθε-
 νής ὢν Ion. 593. ἀσθενῆ φίλον Her.
 F. 228. ὡς ἀσθενεῖ δὲς, (sc. filiam)
 ἀσθενῆ λάβοι φόβον El. 39. ἀσθενής
 φεύγων ἀνὴρ ib. 236. et 352. μᾶλλον
 βραχίων σθεναρὸς ἀσθενὺς μένει ib.
 389. ἀσθενὺς τε καὶ σοφῷ Bel. fr. XI.
 2. δυστυχεῖντα ἀσθενῆ τίθησι Phil.
 fr. XII. 2. ὁ πᾶς ἀσθενής αἰὼν βρο-
 τοῖς Plis. fr. VI. 3. ἐν φόβῳ ἀσθενής
 Tem. fr. XVI. 1. ἡμεῖς δὺλοὶ τε
 κ' σθενεῖς Hec. 798. ὄντες ἀσθενεῖς
 Her. F. 87. ἀσθενεῖς γάμοι Thy. fr.
 I. 1. ἐπ' ἀσθενὺς ῥώμης ὀχήμεθα Or.
 68. μηδεὶς με φαύλην κ' σθενῆ νομι-
 ζέτω Med. 807. ἀσθενῆ ἐμὲ ὀρῶντες
 An. 755. μιᾶς χειρὸς ἀσθενής μάχη
 Her. 275. ἀσθενής ἡ ἐμὴ ῥώμη ib.
 648. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ
 δαίμων And. fr. XV. 1. κῶλον ἀσθενὲς
 Iph. A. 614. τὸ δὺλον ἀσθενὲς Ion.
 983. τὸ ἀσθενὲς μὲ κακῶς ἐμέμφθης
 Antior. fr. V. 1. ἀσθενὲς πόλει ὁμί-

λημα ejusd. fr. X. 3. τὰμὰ ἀσθενῆ
 Med. 739. τὰ ἄλλα μικρὰ κ' σθενῆ
 Sup. 188. τὰ γυναικὸς, ἀσθενῆ Iph. T.
 1006. οἱ ἀσθενῆ τὰπ' ἐμῷ δεδορκότες
 Her. 23. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος ἐκ
 ἀσθενῆ Ion. 1615. τεκεῖν με βύλετ'
 ἀσθενῆ El. 267. τοῖσιν ἀσθενετέροις
 Sup. 435. et Fr. inc. XLIII. 3. σο-
 φῶν πλῆθος ἀσθενέτερον An. 482.
 ἀσθενετέρῳ ποτῷ El. 499.
 Ἀσιός. Ἀσιάδι φωνᾷ Or. 1397. Ἀσιά-
 dos πολυσπόρε Tr. 743. ὑπέσχετ'
 Ἀσιάδ'—τυραννίδ' ἔξειν ib. 927.
 Ἀσιάδος κιθάρας ψόφον Cy. 442.
 κτίτορ' Ἀσιάδος χθονὸς Ion. 74. πᾶ-
 σαν ἐπελθὼν Ἀσιάδα ib. 1356. Ἀσιά-
 dos γῆς ib. 1586. Ἀσιάδος κρέματα
 Er. fr. XIX. Ἀσιάδες Βύκχαι Bac.
 1167.
 Ἀσιάτις. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1.
 Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην
 Tr. 1219.
 Ἀσιδήρος. ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac.
 1102. χειρὸς ἀσιδήρου μέτα ib. 735.
 Ἀσιήτας. ὕμνον Ἀσιήταν Iph. T.
 179.
 Ἀσιήτις. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν
 An. 119. Ἀσιήτιδα γαῖαν Iph. T.
 397. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος
 Her. F. 643. Ἀσιήτιδες δμῳαὶ El.
 315.
 Ἀσιτεῖν. ἀσιτεῖ εἰς ἀπότασιν βίῃ Hip.
 277.
 Ἀσιτία. ἀσιτίαις δέμας συντακεῖς
 ἀποφθερῷ Sup. 1105.
 Ἀσιτος. κεῖται ἀσιτος Med. 24. τρι-
 ταίαν γ' ἔσ' ἀσιτος ἡμέραν Hip.
 275.
 Ἀσκεῖν. σπαντὸν ἡσκησας σέβειν Hip.
 1080. ἀνδρ' ἓνα Φοῖβος σύγγονοί τ'
 ἡσκήσαμεν Rh. 947. τῷτ' ἡσκεις Tr.
 1008. ἀσκεῖν σῶφρον' εὐοργησίαν
 Bac. 641. ἥτις εἰς κάλλος ἀσκεῖ El.
 1073. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταί, ἀς χρή σ'
 ἀσκεῖν Antior. fr. IV. 1. ὅσοι σαρκὸς
 εἰς εὐεξίαν ἀσκῶσι βίοτον ejusdem fr.
 VII. 2. πραγμάτων εὐμυσίαν ἀσκει
 ejusd. fr. XXXIII. 3. χειμῶνι ἀσκεῖν
 σῶμα Bel. fr. XVII. 7. πολλοὶ τῷ
 γέλῳτος ἔνεκα ἀσκῶσι χάριτας κερτύ-
 μως Melan. fr. XX. 2. ἀσέβειαν
 ἀσκῶντα Bac. 476. ἔρωτας, ἀπάτας,
 δόλια τ' ἐξευρήματα ἀσκῶσα Hel. 1110.
 ἀνεπίληπτον ἡσκηκῶς βίον Or. 920.

χρηστότητ' ἡσκηκότα Sup. 872. εὐσε-
βεῖν ἡσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τὰ-
γαθ' ἀσκήσας Sup. 912. σὸν δέμας
ἐξηλθες ἀσκήσασα Tr. 1023. εὐπρε-
πῶς ἡσκήσατο Al. 159. σῶμ' ὄπλοισ
ἡσκήσατο Hel. 1395. εὖ ἡσκησαι
πέπλοις Ion. 326. ἐκ ἐν πολυχρύσοι-
σιν ἡσκηται χλιδαῖς Dan. 2. ναυσίν,
ἀσπίσιν θ' ὁμῶς ἡσκημένοι Iph. A.
83.
'Ασκληπιός. πέτραν 'Ασκληπιῷ Hip.
1209.
'Ασκός. ἀσκῶ με τὸν πρῶχοντα μὴ
λῦσαι πόδα Med. 679. ὁδ' ἀσκός, δε
κεῖθαι νιν, sc. τὸν οἶνον Cy. 145. conf.
etiam v. 147. 151. 160. 508. et 527.
θεός ἐν ἀσκῷ οἴκος ἔχων ib. 523. λῦ-
σας ἀσκὸν El. 511.
'Ασμενος. τότε ἄσμενος Ph. 1053.
ἀσμενός θύσειν ὑπέτης παῖδα Iph. A.
360. ἀσμενός μ' ἰδὼν ib. 644. conf.
etiam Ion. 1437. ubi pro μ' est σ'.
ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον Her. F. 524.
νέρθεν ἄσμενος φυγῶν ib. 621. ἀσμε-
νος φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν τόμα
Antior. fr. XXVII. 3. μὴ λάβωσί σ'
ἀσμενοι Or. 774. ἀλόχως τε καὶ τέκν'
εἰσίδωσιν ἀσμενοὶ Tr. 21. τελλώμεθ'
οἴκαδ' ἀσμενοὶ ib. 1264. ὡς ἂν σχολὴν
λεύσωμεν ἀσμενοὶ πόρων Her. F. 725.
ἐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμῷ δέχη λόγον;
Med. 924. et 1007. δῶρα ἀσμένη
χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. ἀσμένη ἐδέ-
ξατο πύλις πόρον τόνδε Sup. 893.
ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη Iph. A. 640. cf.
etiam Bac. 609. ἔλαβον ἀσμένα πόσιν
ἐμὸν Hel. 633. πρὸς ἀσμένας πέπτωκα
σας παρηίδας Ion. 1438.
'Ασμένως. τὴς ἐκ θαλάσσης ἀσμένως
πεφευγότας Hel. 405.
'Ασοφος. ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ El.
1302.
'Ασπάζεσθαι. θέλω ἀσπάζεσθαι χρό-
νιον εἰσιδὼν φίλον Or. 475. ἀσπά-
σασθε καὶ προσείπατε πατέρα Med.
895. vid. etiam v. 1070. νῦν σφε
ἀσπάξῃ ib. 1401. πρόσωθεν αὐτὴν
ἀσπάζομαι Hip. 102. ἡσπάζετ' ἄλλοι
ἄλλον Al. 189. ταύτην μάστιγα τῆς
κόρης ἀσπάζεσθαι Iph. A. 1594. μητέρ'
ἀσπάξω σέθεν Tr. 756. ὡς ἀσπάσω-
μαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν Tr. 1276.
τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587.
ἴσον σ', ὡς τεκῶσ', ἀσπάζομαι ib. 1363.

ὑπ' αἰδῶς ἢ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II.
33. ἀσπασαι Epist. II.
'Ασπαίρειν. πᾶν σῶμ' ἀνω κάτω ἡσπαι-
ρεν El. 843. ἔλαφος ἀσπαίρουσ' ἐπὶ
χθονὶ Iph. A. 1587.
'Ασπασμα. τῶν φιλτάτων ἀσπασμάτων
Hee. 829. νυκτέρων ἀσπασμάτων ib.
631. πολλὰ ἀπεδέμην ἀσπάσματα
Iph. T. 376. τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ'—
φρῦδά μοι Tr. 1187. φέλας ἡδονὰς
ἀσπασμάτων ἔχω El. 596.
'Ασπαστός Rh. 348.
'Ασπερχής. ἐνθ' ἀσπερχές μενεαίνουσα
Dan. 51.
'Ασπετός. χάλαζαν ἀσπετόν πέμψει
Tr. 78. ὄρνος ἀσπετον ἔρνος Cy.
611.
'Ασπιδηφόρος. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδη-
φόρον Sup. 390. ἀσπιδηφόροις ἐπι
Ph. 1103. κέλετε πάντας ἀσπιδηφόρους
ἀπαντᾶν Bac. 780.
'Ασπιδόχος Sup. 1143.
'Ασπιδοφέρμων. Σπαρτῶν γένναν ἀσπι-
δοφέρμονα Ph. 802.
'Ασπίς. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν Or. 652.
πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων Ph.
78. πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι
κυφίζων ib. 122. πάντες παρ' ἀσπίδα
ib. 1008. cf. etiam Med. 250. ὃ παρ'
ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ Ph. 1080. λέον-
τος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127.
conf. etiam v. 1131. 1137. et 1142.
ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἰλίξας δέμας ib.
1185. εἰς ἀσπίδ' ἤξειν ib. 1336. κῶλον
ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι ib. 1400. ἐκέϊσε
κῆκεϊσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132.
ἐν ἀσπίδι λαμπρὸς Sup. 902. εὐρὼν
ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι ib. 906. ἀσ-
πίδος ἔρυμα Iph. A. 189. μὴ τις ἀσ-
πίδ' αἰρέτω χερὶ Rh. 451. χαλκόνω-
τον ἀσπίδα Tr. 1136. ἀμφίτονον
ἀσπίδ' Ἔκτορος ib. 1156. μυρίον
ὄχλον ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι
Cy. 199. ὃ σθένειμι δι' ἀσπίδος; Her.
685. conf. etiam v. 738. μόνον μάχε-
δι' ἀσπίδος ib. 819. πολλὰ παρ' ἀσ-
πίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 740.
ὁσ' ἀσπίς, ἔγχος θ' Ion. 1305. δεσπότης
ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιῶ χερὶ Her. F.
159. κλεινὰς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ El.
455. ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα Antig.
fr. XVIII. 1. ἐν ἀσπίδος κύτει Antior.
fr. XLII. 2. σημειῖ ἰδὼν τότε ἀσπίδων
ἐγνώρισα Ph. 144. νέφος ἀσπίδων

πεπιδόν Iph. 258. θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκε
ib. 579. λόχον πεκνύσιν ἀσπίσιν
πεφρικότε ib. 1112. δὲ ἀσπίδων, δὲ
αἱμάτων ib. 1300. ἀσπίδων κεγχρώ-
ρασιν ib. 1395. συμβαλόντε ἀσπίδας
ib. 1414. καθήτο λαός ἀσπίδων ἐπὶ
ib. 1476. ἀσπίδας σπλῶντες νεκρῶν
ib. 1483. ἐν ἀσπίσιν σοὶ κινδυνευτέον
Sup. 572. ἀσπίσιν ἡσκημένοι Iph.
A. 82. δορυφόροις ἀσπίσι ib. 772.
ἀσπίσιν πεφραγμένους ib. 826. cf. etiam
v. 1387. τρατὸν παρ' ἀσπίδας εὐδεῖν
ἔωμεν Rh. 123. ἀσπίδας θύρσοισι
Βακχῶν ἐκτρέπειν Bac. 797. ὑπ' ἀσ-
πίδων πλευραῖς Her. 828. πάταγον
ἀσπίδων ib. 832 ἐκ Μυκηνηῶν σὺν
ἀσπίσιν ἔτειχε ib. 932. δὲ ἀσπίδων
πρὸς θένοντες Aut. fr. 111. 20.

Ἀσπιστής. vid. ἀσπιστής.

Ἀσπιστήρ. μύριοι με μένυσιν ἀσπιστήρες
Her. 278.

Ἀσπιστής et δοτ. ἀσπιστής. ἀσπιστὰς Ἰό-
λαος Ion. 198. ἦλθεν εἰς πεδλίον ἀσ-
πιστὰς Her. F. 1194. λογχήρεσι σὺν
ἀσπιταῖσι Iph. A. 1069. μόχθους ἀσ-
πιστὰς τευχέων El. 444.

Ἀσπιδόρ. τῷ κάτωθεν ἀσπιδόρ θεῷ
Al. 426. ἀσπιδόδοισι νόμοισιν El.
905.

Ἀσπιδάτος. ἀσπιδάτος ἦλθεν εἰς δό-
μιος Melan. fr. VIII. 3. σπεύδει ἀσ-
πιδάτα Iph. T. 202. cf. etiam Bac.
911.

Ἀσσον. τῶν ἄσσον ὄρμει Iph. A. 291.
ὅθ' ἄσσον ἀντρων ἠλδομεν Cy. 254.

Ἀτάθρητος. βροτῶν ὁ πᾶς ἀτάθρητος
αἶών Or. 979.

Ἀτάκτος. ἀτάκτων μάτηρ ὑδάτων Iph.
F. 1241.

Ἀτένακτος Al. 171. ἠδέποι' ἀτένακτος
ἡμέρα μ' ἐπὶ στήθεσσι Hec. 691.

Ἀτεπτος. τίς ἀτεπτος θεῶν; Her.
441.

Ἀτεροειδής. ἀτεροειδέα νῶτα διφρεύουσα
And. fr. XXVIII. 8.

Ἀτερωπός. ἀτερωπός ἐν γραφαῖσιν
Ph. 131. ἀτερωπός αἰθήρ Ion. 1078.
ἀτερωπός σελάνα Hip. 851. τὸ ἀτε-
ρωπὸν ὕραν δέπας Sis. fr. I. 33.

Ἀτέφανος. ἀτέφανοι κόρῃς ἀνάπανται
Hip. 1137. φονίης ἀνδρῶν ἀμύλλας
ἔθ' ἀτέφανος An. 1021.

Ἀτήρ. τὸν Ἑλλαντίας φανερώτατον
ἀτέρα Hip. 1123. τίς ποτ' ἄρ' ἄτηρ

ὁδὲ πορθμεβει Iph. A. 6. δόλιον ἀτέρα
λάμπας Hel. 1142. διοκετῆς ὅπως
ἀτήρ ἀπέσβη Fr. inc. CXCVII. 2.
ἔως ἱππότης ἀτήρ Fr. inc. CXCVIII.
δισσὸ ἀτέρει Her. 854. ἀτέρων τέ-
θρεπτος ὄχος Tr. 855. φαεινῶν ἀτέρων
οἰκῶν ἔδρας Cy. 352. ἐς κέλευθα
ἀτέρων Hel. 850. ἀτέρων ποικίλματα
ib. 1102. ἀτέρας ἐσπερίως Ion. 798.
ἀτέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr.
XXVII. 2. ὅθεν λαμπρὸς ἀτέρας
σπέρχει μύδος Sis. fr. I. 35.

Ἀτός. ὅδ' ἄσὸν ἦνεσ', ὅστις κ. τ. λ.
Med. 228. καὶ τοῖς λόγοισιν ἄτος ἦ
Ion. 674. τῶραννος λαμπρὸς ἐξ ἄτῃ
Phis. fr. I. 5. θανέιν ὑπ' ἄσων Or.
442. conf. etiam v. 535. 624. et 744.
πάντων πρὸς ἄσων ib. 446. μισῶσιν
ἄτῃ, sc. τὰς ἄγαν προθυμίας ib. 708.
εἰ λέγοιμ' ἀτοῖσιν ἔλθων ib. 773. ἄσων
τιν' ἠρόμην ib. 872. ὅ τις ἄσων τοῖσδε
χρίμνεται δόμοις Ph. 99. φθόνον
πρὸς ἄσων ἀλφάνουσι Med. 297. ἀτοῖς
ἐννέπῳ Al. 1157. φθείροντες ἄτῃς
Sup. 234. ἀτοῖς ἡδεταί νεανίαις ib.
443. σοφώτερος νέοισιν ἄσων τῶνδ'
ib. 843. ὅ πάντες ἀτοῖ τῇσδε βαρβάρῳ
χθονὸς Iph. T. 1422. καλὸς ἀτοῖς τέ-
φανος Her. F. 1334. οἰκέτιος πόλεμος ἐν
ἀτοῖς Antig. fr. IV. 2. πύθονται ἂν
ἀτοῖ πάντες Inus fr. VI. 4.

Ἀτραπή. ἀτραπῆς ἐναύσεις Sis. fr. I.
31. εἰλβεῖ νοσώδεις ἀτραπὰς Or. 480.
ἀτραπαὶ Πύθται Ion. 285.

Ἀτραπηφορεῖν. ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς
ἀτραπηφορεῖ Bel. fr. IV.

Ἀτραπηφόρος. λοχευθεῖσ' ἀτραπηφόρῳ
πυρὶ Bac. 3.

Ἀτράπτειν. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον
ἀτράπτει Ph. 111.

Ἄτρον. ναυβάταισιν ἄτρον ὥς Ph. 849.
λαμπρῶν ἄτρων Or. 1685. et Hel.
1514. τὴν ἐν ἄτροις ἑρανθ' ἑμνῶν
ὁδὸν Ph. 1. ἄτρων ἀνέλδοιμι ib. 507.
μὰ τὸν μετ' ἄτρων Ζήνα ib. 1013. σὺν
ἄτρων ἐπιτολαῖσιν ib. 1123. ἄτρων
θέρτερον βέλος Hip. 531. κατ' ἄτρα-
πῳ Tr. 1001. τὰ ἄτρα δέσκομαι Cy.
212. ἄτροις ὁμοιωθέντε Hel. 139.
ἄτρων βεβηκυῖαν μυχθὲς ib. 623. ἄτρα
φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84.
ἑρανθὲς ἀθροίζων ἄτρ' ἐν αἰθέρος
κύκλῳ ib. 1147. ἄτρα ὁμάρτει θεῷ Ib.
1151. ἔως διώκεις ἄτρα ib. 1156.

ἄσρων ἀριθμὸς Her. F. 667. χρυσέων ἄσρων τροφὴ El. 54. ἄσρων αἰθέριοι χοροὶ ib. 467. φαεινὰς ἄσρων ὁδοὺς ib. 728. οἱ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις ναίεσι ib. 991. δείξας ἄσρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. ἀκριτος ἄσρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. πρόσθε κάτω γῆς εἰσιν ἄσρα Syl. fr. II. 4.

Ἀσρωπός. ἀσρωπὺς κατέσχευ οἴκους Her. F. 406.

Ἀσρωτος. ἀσρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 52. cf. etiam Er. fr. XIII. 1.

Ἄστυ. κατ' ἄστυ Τροίας Hec. 929. καπνὸς ἐσήμαν' ἄστυ πολεμίων ὑπο ib. 1215. πρὸ ἄστεος Or. 727. ἄστεως ἀγυῖας ib. 759. δι' ἄστεος σε ὀχέσω ib. 799. ὀλιγάκις ἄστυ χραίνων ib. 917. Φρύγιον ἄστυ ib. 1382. δι' ἄστεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 366. ἄστυ Θηβαίων ib. 566. πόση τις ἢ ἑπίλοιπος ἄστεως ὁδὸς ib. 849. ἄστυ Καδμείας χθονὸς ib. 1108. ἄστυ Παλλάδος Med. 771. κατ' ἄστυ Alc. 432. et Bac. 716. Φεραίων ἄστυ Al. 483. ἀνίκ' ἔλειπον ἄστυ An. 112. οἷχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄστυ Sup. 37. Σάρδεων ἄστυ Bac. 463. ὦ κλεινὸν οἰκῶσ' ἄστυ Ion. 262. πανταχῇ ἄστεος ib. 1107. Ταφίων περίκλυτον ἄστυ πέρσας Her. F. 1080. πρόσω ἄστεος ἔσα El. 298. Σιδώνιον ἄστυ Phry. fr. I. 1. ἄστη (plur.) φυλάσσει (i. e. σσετε) Sup. 952.

Ἀστυγείτων. ἀστυγείτονας πόλεις Hip. 1161.

Ἀσύλητος. ἀσύλητον γένος Hel. 456.

Ἀσυλος. γῆν ἄσυλον παρασχὼν Med. 387. μενεῖς ἄσυλος ib. 728. ἄσυλος ἦν γάμων Hel. 61. σώσατε δάμαρτα ἄσυλον ἐκ γῆς ib. 1603.

Ἀσύμφορος. ἃ ἐστὶ γῆρα ἀσυμφωτάτα Tr. 491.

Ἀσυνεσία. βροτῶν ἀσυνεσίας Ph. 1718.

Ἀσύνετος. ὃ τοσούτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγὼ Ph. 1606. cf. etiam Iph. A. 691. ἀσύνετος, ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενῆς, κ. τ. λ. Tem. fr. XVI. 1. ἀσυνέτης τὸς θεὸς ἡγοίμεθ' ἂν Iph. A. 1189. ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτης ib. 368. αἰνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ἀσύνετα ἐρῶμεν Iph. A. 654. τί τὰδ' ἀσύνετα; Hel. 358. ἀσύνετα ἤλθες πορθέσων πόλιν Ph. 573. τότε τίς γίνεται ἀσυν-

νετώτερος; Or. 493. θνητῶν ἀσυνετώτεροι Fr. inc. III. 5.

Ἀσφακτος. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 228.

Ἀσφάλεια. τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604. δῶλον ἀσφαλείας Fr. inc. IV. 3. ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν ἐκ ἔχει Fr. inc. XXV.

Ἀσφαλής. ἀσφαλὴς στρατηλάτης Ph. 602. πύργος ἀσφαλὴς Med. 390. φίλοισιν ἀσφαλὴς φίλος Antior. fr. XI. 1. ἀσφαλεῖς φίλοι Fr. inc. LXXXVI. 1. πόλιν νεμοίμην ἀσφαλῇ Rh. 475. τὴν δόκησιν ἀσφαλῇ Hel. 120. ἐν ἀσφαλεῖ ἢδ' ἐρημία Hec. 981. cf. etiam Hip. 785. Iph. T. 762. et Her. 398. ἢ γὰρ ἀσφαλὴς Ph. 898. Pli. fr. I. 4. et fr. inc. CLXVIII. 1. cf. etiam Ar. fr. XV. 2. λέγειν, ἵν' ἀσφαλὴς Inus fr. XIV. 2. ἀσφαλὴς τεκμήριον Rh. 94. τὰμὰ γίγνεται ἀσφαλῇ Her. 1004. τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέτερος νόμος Pi. fr. VII. 1. νέες ὑδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλετέρας Hip. 968. ἀσφαλετέραν ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II. ἢ σῖγ' ἔχωμεν ἀσφαλέτερον Or. 1540. τὸ γῆρας σοφώτερον πέφυκε κἀσφαλέτερον Pelei fr. V. 2. ἐμοὶ τὰδ' ἐστὶν ἀσφαλέτερα Med. 743. κέλευθον ἀσφαλεστάτην Her. 1048. σώζειν κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσται Iph. T. 1062.

Ἀσφαλῶς. πέμψον μοι τήνδ' ἀσφαλῶς γυναῖκα Hec. 889. τὰ γ' ἐνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. conf. etiam Hel. 899. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἀσφαλῶς φρονεῖς Rh. 147. ἀσφαλῶς πορευτέον Her. 730. τὰμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς Her. F. 1372.

Ἀσχαλᾶν τοῖς κακοῖσι Iph. A. 920.

Ἀσχάλλειν. θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον Or. 783.

Ἀσχημονεῖν. βύλει ἀσχημονῆσαι Hec. 407.

Ἀσχήμων. ἀσχήμονες ἀγχόναι μετάρσιοι Hel. 306. ὀργῇ φαύλη πόλλ' ἔνεσ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI.

Ἀσχολος Or. 93.

Ἀσωπίδες κόραι Her. F. 785.

Ἀσώπιος. γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας Sup. 571.

Ἀσωπός, ποτ. προπρ. viri Iph. A. 697.

Ἄτα. vid. ἄτη.

Ἄτακτος βίος Sis. fr. I. 1.

Ἀταλάντη. Ἀταλάντης γόνος Ph. 1160.
 Ἀταλός. ἀταλᾶς ὑπὸ ματέρος El. 699.
 Ἀτᾶν. οἰκοθεν ἀτῶμενος Sup. 182.
 Ἀταφος Hec. 30. et Tr. 1313. ἐκβάλλειτ' ἀταφον Ph. 1624. cf. etiam v. 1628. et 1650. μηδ' ἀτάφως παῖδας κατίδης Sup. 282. ἀτάφως τίς ἔξει; ib. 540.
 Ἀτεγκτος Her. F. 833.
 Ἀτεκνος Or. 206. An. 1217. Iph. T. 220. Tr. 1186. Hel. 695. et Ion. 65. ἀτεκνος κατθανὼν Al. 659. ἀτεκνος ὢν ib. 911. et Melan. fr. XII. 1. ἀτεκνος ἀρσένων παίδων Bac. 1304. ἀτεκνον, ἀτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον Ion. 790. οἱ μὲν ἀτεκνοὶ δι' ἀπειροσύναν Med. 1094. ζηλῶ ἀτέκνης βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις εἶναι ib. 890. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμος; Ion. 1303. ἀπαιδες ἐκέτ' ἐσμέν, ἐδ' ἀτεκνοὶ ib. 1463. παῖς ἀτεκνος An. 710. ἀτεκνος γηράσκω Sup. 966. ἀτεκνος εἰ; Ion. 305. γυναῖκα ἀτεκνον ib. 608. cf. etiam v. 613. 658. et 817. ἡμεῖς ἀτεκνοὶ Hec. 514. ἐδ' Ἀρτεμις προσφθέγγεται' ἂν τὰς ἀτέκνης Sup. 959.
 Ἀτέλετος. τοῖς ἀτελέτοις τῶν τῷδε πόνων Fr. inc. CLXV. 6. ἀτέλετον ὄσαν βακχευμάτων Bac. 40.
 Ἀτελής θάνατος Ion. 1061.
 Ἀτενής. ἦκω ἀτενής ἀπ' οἰκῶν Alcmaeon. fr. XV. ἀληθῆς κᾶτενής παρῶρησία Tem. fr. II.
 Ἀτερ. ἐκ ἂν δυναίμην τῷδε τιμωρεῖν ἄτερ τέκνοισι Hec. 749. τί ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ Or. 1072. δίκης ἄτερ Ph. 495. θηλειῶν ἄτερ Hip. 624. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυτολήσεις Sup. 473. δεσμῶν ἄτερ Iph. T. 637. ἄτερ χαλυβδικῆς Her. 162. θεῶν ἄτερ ib. 608. τευχέων ἄτερ ib. 694. ἐκ ἄτερ πόνων ib. 841. cf. etiam Thy. fr. II. 1. τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. πλοσίων ἄτερ Ael. fr. VI. 2. ἐκείσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ Er. fr. I. 49. αἰσχύνῃς ἄτερ Scy. fr. II. 5. τὸς ἀπ' οἰκῶν ἀναπίπτοντας ἄτερ βίω Fr. inc. CLXXXVII. 4.
 Ἀτέρμων. ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926.
 Ἀτερος Ph. 1393. ἐκλήζουτ' ἀτερος πρὸς θατέρω Iph. T. 249. vid. etiam v.

281. et 310. ἄτερος δυστυχῆς Her. F. 1403. ἄτεροι προσκείμενοι Iph. T. 325.
 Ἀτερπής. λόγους ἀτερπεῖς El. 293.
 Ἀτερπνος Meleag. fr. XVII. in notis.
 Ἀτευχής. ἀτευχῇ παῖδ' Ἀχιλλέως An. 1120.
 Ἀτη. ἔγνωσ ἀτην παιδός; Hec. 686. ἀτης εὐπρόσοιτος ἔκβασις Med. 279. ὑπ' ἀτης Hip. 276. et Bel. fr. XVI. 10. μείζων ἀτη Her. 607. ἀτη πατέρων El. 1307. ἀτη περιπεσεῖν αἰσχρᾷ Cress. fr. VI. 1. 2) Form. dor. ἀτα. τὰν αἵματηρόν ἀταν Or. 960. γάμων ἐπακτὰν ἀταν Ph. 345. ἐπέσσυτο τάνδε γὰν τις ἀτα ib. 1073. δέξεται δύσανος ἀταν Med. 979. ἀταν ἔχ ὑπεκφεύζεται ib. 989. ἔπεσον δαίμονος ἀτα Hip. 241. ἐδὲν ἀτας αἴτιον ib. 1149. φανερὰν ἔσχεσ ἀταν ib. 1289. εἰ μετακύμιος ἀτας φανείης Al. 91. τιν' ἀταν ἡγάγετ' εὐναίαν An. 103. πίπτω εἰς ἀταν Iph. A. 137. δυσφόρμιγγα αἰμάσσοσ' ἀταν Iph. T. 225. ἀταν διαπαντὸς δυσδαίμονα ib. 1117. ἐμέ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἀταν Tr. 137. εἰκάζω ἀταν ib. 165. δόλιον ἔσχον ἀταν ib. 530. Δαρδανίας ἀταν θεᾷ δώσων ib. 535. ἀτας ἐμᾶς αἴτος εἰ ib. 1313. θανάτωλεύσιμον ἀταν ἀποφεύγουσα Ion. 1241. τενακτὰν ἀταν, ἀταν πατέρος Her. F. 917. seq. 3) Plur. οἱ κατεῖδον ἀτας Or. 988. μείζους ἀτας οἰκοῖς ἀπέδωκεν Med. 129. αἶ μοι συμβαίνουσ' ἀται Iph. T. 148. ἀτας κελαδεῖν ἀχορεύτως Tr. 121. ἐκ ἀτας εὐπροσηγόρους ἔχω Her. F. 1284.
 Ἀτηρός. ἀτηρὰ γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 3. ἀτηρόν κακὸν Hip. 630. et An. 353.
 Ἀτθίς, Attica Iph. A. 247.
 Ἀτίζειν. δς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει Rh. 252. ὀρθῶς ἀτίσεις ib. 327. ἔτοι σ' ἀτίζων Al. 1040. τάρκυντ' ἀτίζων Sup. 865. πόλιν τὴν σὴν ἀτίζων Dic. fr. IV. 2. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19.
 Ἀτιμάζειν. ὄρκος μηδαμῶς ἀτιμάσης Hip. 611. ἡμᾶς ὥς ἀτιμάζει ib. 1192. μηδ' ἀτιμάσειν ἐμέ Al. 374. ἐδ' ἀτιμάζειν ξένος ib. 570. τίς σ' ἀτιμάζει Bac. 1319. μηδαμῶς ἀτιμάσης τὸς Ἡρακλείους παῖδας Her. 228. τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι Her. F.

556. ἐκ ἀτιμάσων θεὸς προσεπιεῖν ib.
 608. σὺς ἀτιμάζων θεὸς Her. 79.
 τίς ἀτιμάζων νέκυς Antig. fr. XVI.
 4. πατρός γῆς ἀτιμάζων ὄρυς Dic.
 fr. IV. 4. ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας Al.
 661. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med.
 33. ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. τὸ
 σεμνὸν Ζηνὸς ὅμι' ἀτιμάσας Hip. 886.
 τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας ib. 1040. θέ-
 σφατ' ἀτιμάσας Sur. 220. cf. etiam v.
 302. ἡτιμασμένος Ph. 884. τύμβος
 ἡτιμασμένος El. 823. Μήδεα ἡτι-
 μασμένη Med. 20. ἀνάξ' ἡτιμασμένη
 Iph. A. 943.
 Ἀτιμία. θεῶν ἀτιμία Her. 72. ἀτι-
 μίαν ἀκεδρὴν Αἰομαῶν fr. XII. 1.
 ἡ ἀτιμία βίω Er. fr. II. 17.
 Ἀτιμος. ἀτιμος ἐξελάννομαι χθονὸς
 Ph. 630. et 1749. ἐκ δόμων ἀτιμος
 ἐκβεβλήσομαι Bac. 1312. ἀτιμοῖσιν
 οἱ πρὸ τῷ φίλοι Med. 696. φυχὰς
 χέρας ἀτιμος ἐλαύνῃ ib. 438. ἀτιμον
 ὄργανον χέρα An. 1014. θεὸς ἀτιμοί
 ὄργαι Hip. 1417.
 Ἀτιμῶν. ὡς ἀνάξ' ἀτιμώμεθα Hel.
 462.
 Ἀτίμως. τίς ὦδ' ἀτίμως δαυμόνων σ'
 ἀπώλεσε; Med. 1208. γυναῖκα κτεί-
 νεις ἀτίμως An. 635. ἀτίμως ἐκ δω-
 μάτων ἀποταλῇ ib. 810.
 Ἀτλάντειος. τὸν Ἀτλάντειον πάλον
 Pi. fr. III. 5.
 Ἀτλαντικός. πάντε περιμόνων σ' Ἀτ-
 λαντικῶν εἰσω Hip. 3. πέραν πόντου
 καὶ εὐκων Ἀτλαντικῶν ib. 1053. Ἀτ-
 λαντικῶν πέρα ὄρων Her. F. 234.
 ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς And. fr. in fin. et
 Fr. inc. CXIV.
 Ἀτοιχος. ἀταίχης περιβαλὰς ἀκηνω-
 μάτων Ion. 1133.
 Ἀτοκος El. 1127.
 Ἀταλμος. συνετὸν ἀτλμον QEd. fr.
 VI. 2.
 Ἀτροπος. ἀτοπος, ἀτοπα μὲν παραδί-
 δωαί μοι Ion. 689. ἀτοπον ἡδονὰν
 ἔλαβον Iph. T. 842.
 Ἀτρακτος. ἀτράκτων τοξόται Rh. 312.
 Ἀτρεμία Aispen. fr. II. 1.
 Ἀτρεκής. ἀτρεκεῖς ἀρμῶς Cret. fr. II.
 9. δόξα ἀτρεκής Hip. 1115. βίον
 ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις ib. 261.
 Ἀτρέμα. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις
 Or. 258. ὄρθον μεθεῖ βλάστημ' ἀνω
 ἀτρέμα Bac. 1070.
 Ἀτρεμαῖος. ἀτρεμαῖαν φέρω βοῶν Or.
 147.
 Ἀτρέμας. πρόσιθ' ἀτρέμας Or. 149.
 ἀτρέμας ἴδι ib. 150. ἀτρέμας χροὸς
 ἐλκιδὸς ἀπτεσθε Hip. 1358.
 Ἀτρεμής. ἀτρεμέα θρήνον Her. F.
 1053. ἀτρεμέα κέντρα Ph. 182.
 Ἀτρεπας. Δοξίμ' ἐν δόμοις ἀτρεπα (i. e.
 ἀτρέτως) ναίῃσι Ion. 1198.
 Ἀτρίβων. λέσχης ἀτρίβωνα Lic. fr. I.
 3.
 Ἀτρωπος Ph. 597.
 Ἀτυζέσθαι. ἀτρίζομενος πώλων Tr.
 808. τίς σοι καμὸς ἀτυζόμενα An.
 131.
 Ἀτρυχεῖν. ὅτ' ἀτρυχεῖ Erist. III.
 Αὔ, e contrario Cresph. fr. I. 3.
 Αὐγά. vid. αὐγή.
 Αὐγάζειν. τὰν καλλίσαν ὁ ἥλιος αὐ-
 γάζει Hec. 637. αὐγάζων ἐξ ἡρανίων
 Hel. 1333. ἔγχεος αὐγάζοντα Rh.
 793. ὦδ' αὐγάζῃ (2. sing. pres. med.)
 Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 596.
 Αὐγή, nom. propr. φαμίνας Tel. fr. I.
 4.
 Αὐγή, et dat. αὐγά. ἀμβρόσιας αὐγὰ
 πέπλω Med. 983. ἱερὸν ὅμι' αὐγᾶς
 Iph. T. 194. εἰς αὐγὰν Tr. 321.
 πρὸς τάνδ' αὐγὰν Ion. 886. ἐνόπτρων
 ἀτέρμονας εἰς αὐγᾶς Hec. 926. φλο-
 γέας ἀφίσσιν ἄστων αὐγᾶς ib. 1104.
 ὑπ' αὐγᾶς λεύσσειν πέπλους ib. 1154.
 εἰς αὐγᾶς ἀελίοιο Or. 820. ὄμματος
 αὐγαῖς Ph. 1557. δακρύων τὰς ἡλε-
 κτροφαεῖς αὐγᾶς Hip. 741. αὐγᾶς
 εἰσορῶ Al. 670. cf. etiam Hel. 1389.
 αὐγᾶς προσορῶν Al. 871. βλέπυσ'
 ἀν αὐγᾶς An. 936. εἰς τίνα φίλον
 αὐγᾶς βάλλων ib. 1181. κατ' εὐφρό-
 νην ἀμβλῶπες αὐγαὶ Rh. 737. λαμ-
 πρόταται θεῷ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ Her.
 750. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χουσεῖαις Hel.
 182. ὀμμάτων ἐν φαεναῖς αὐγαῖς
 Ion. 1072. γοργῶπες ὀμμάτων αὐγαὶ
 Her. F. 132. ἐς τὰς αὐγᾶς ἁλῖος ib.
 661. πρὸς αὐγᾶς ἡλίου Fr. inc. B.
 46. 1.
 Αὐδά. vid. αὐδή.
 Αὐδᾶν. αὐδῶ δυσφήμους φάμας Hec.
 195. αὐδασον, τίς ὀνομάζεται Ph.
 125. σοὶ τὰδ' αὐδῶ ib. 571. et 785. et
 Hel. 1678. αὐδα, dic Ph. 1548. et
 Hel. 686. et ita τὰδ' αὐδα Med. 181.
 Ἰππόλυτον αὐδῆς; Hip. 352. Δητῆς

- κόρη σ' αὐδᾶ ib. 1285. τί τόδ' αὐδᾶς; Al. 106. Θεσσαλός νιν λεὼς Θετίδειον αὐδᾶ An. 20. ἡῦδων τῷ γαμῶντι ib. 620. εἰς ἕς ἐκάτῳ δυσμενεῖς ἡῦδα λόγους ib. 1092. ἵνα σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ Iph. A. 118. ἐκποδῶν αὐδῶ πολίταις Iph. T. 1226. αὐδῶ Λυκίως ἐγείρειν ἡμᾶς Rh. 562. τῷτον αὐδῶ ib. 677. σαφῶς αὐδᾶ συμμάχους ὀλωλότας ib. 755. ὅτ' ἡῦδας Tr. 1182. αὐδῶ λοχαγοῖς ib. 1260. αὐδῶ με μὴ δεῖν Bac. 504. ἰὼ πάλιν αὐδῶ ib. 580. αὐδᾶ, θύραν τίς οἶξει μοι; Cy. 500. αὐδῶ μὴ κρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ ib. 219. ἔτω καὶ φάτις αὐδᾶ ib. 225. πῶς τὰδ' αὐδᾶς ib. 552. σοὶ μομφὰν πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω ib. 886. τὸν Λατῆς αὐδῶ ib. 907. τί Φοῖβον αὐδᾶς; ib. 1483. ὦ μῆτερ, αὐδᾶ Her. F. 74. conf. etiam v. 988. ἐγὼ σ', ὦ Ζεῦ, αὐδῶ ib. 499. σέ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἔδρας αὐδῶ ib. 1215. εὐθὺς αὐδᾶ St. fr. IV. 2. ἔδ' ἂν εἰς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν Fr. inc. LVIII. 7. τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν Ph. 1723. αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακὰ Hip. 583. τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα Bac. 1318. κραυγὰν μ' αὐδῶσαν Ion. 893. ἄτος Μυκηναῖος αὐδάται γένος Ph. 126. μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὁμφάν Med. 174.
- Αὐδή. κλύων αὐδῆς Hip. 86. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω ib. 567. φρέδη αὐδὴ An. 1079. ἔρρηξεν αὐδὴν Sup. 710. αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσῷ λαβῶν Iph. T. 976. κλύεις αὐδὴν Θεᾶς ib. 1447. σάλπιγγος αὐδὴν Rh. 144. et 989. 2) dor. αὐδά. αἶε ματέρος αὐδάν Hec. 175. τίνα θροεῖς αὐδάν; Or. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. τίν' αὐδάν τάνδε προφέρεις νέαν; Sup. 600. μάθετε ματρὸς αὐδάν Tr. 1303. κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. χαλκῷ αὐδάν χρυσίαν Hel. 1362. εἰς ἕς αὐδάν καρύξω Ion. 911. τίν' αὐδάν αὖσω; ib. 1446. φθιτῶν αὐδάν Her. F. 1026.
- Ἀύειν. τεναγμὸν τῶν νεκρῶν αὖσατε Sup. 800. τίν' αὐδάν αὖσω; Ion. 1446.
- Αὐθάδης. αὐθάδης γεγῶς Med. 223. τυγεράν φύσιν φρενὸς αὐθάδους ib. 104. αὐθάδης ἔφυς El. 1117. αὖθαδες ὁ θεὸς Her. F. 1243. αὐθαδετέρα γίγνηθαλάσσης Hip. 304.
- Αὐθαδία. αὐθαδίᾳ φίλος ἀπωθῇ Med. 621. τῆς ἐμῆς αὐθαδίας ib. 1028. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Dic. fr. VII. 2.
- Αὐθαίρετος. φυγῇ αὐθαίρετος Sup. 931. ἔκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες Dic. fr. VII. 3. νόσοι αὐθαίρετοι Bel. fr. XIX. 1.
- Αὐθέκατος Fr. inc. B. 14. 7.
- Αὐθέντης. τέκν' αὐθέντη πάρα τίκτειν An. 172. αὐθέντην σε εἰσδέδορκ' Ἀχιλλέως ib. 615. δῆμος αὐθέντης χθονὸς Sup. 442. αὐθέντη φόνῳ Her. F. 839. παίδων αὐθέντην ib. 1359. εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν Iph. A. 1190. πῶς με κηδεύουσιν αὐθέντων χέρες; Rh. 873. δουλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις Tr. 655. παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Fr. inc. III. 4.
- Αὐθιγενής. ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ σ' ὀλοφύρομαι Rh. 895. αὐθιγενῆς κυπάρισσος Cret. fr. II. 6.
- Αὖθις. ἔποτ' αὖθις—κύκλον ἡλίου προσόψομαι Hec. 411. πλεύσαντες αὖθις ib. 1205. αὖθις εἰσι χρήσιμοι πόλει Or. 908. οἱ ἐγὼ μάλ' αὖθις ib. 1020. cf. etiam Med. 1009. αὖθις μοι φράσον Hel. 478. πάλιν μ' ἀνάξουσ' εἰς τὸ σῶφρον αὖθις ἂν ib. 938. αὖθις ἐκέῖσε ib. 1155. αὖθις κέλευσον ib. 1432. et αὖθις κελεύω v. sq.
- Αὐλά. vid. αὐλή.
- Αὐλεῖν. αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον Iph. T. 367.
- Αὐλειος. πρὸς αὐλείοισιν ἔσηκῶς πύλαις Hel. 445. ὅταν αὐλείοις συρίζης Ion. 500.
- Αὐλή. φῶς ἐποίησεν κατ' αὐλὴν Bac. 630. 2) dor. αυλά. πρὸς τάνδ' αὐλάν Hec. 172. τὰ πρόσθ' αὐλᾶς Or. 1277. ὦ κατ' αὐλάν ὑλαίνων Ph. 1532. αἶ ναίετ' εὐπατέρειαν αὐλάν Hip. 68. νεκύων ἐς αὐλάν Al. 261. ἔρημον ἐσιῶχον αὐλάν An. 282. πρὸς σὰν αὐλάν πόδα πέμπω Iph. T. 128. ἐπλάσθης φίλῃ πρὸς αὐλάν Rh. 347. εἰς αὐλάν ποτ' ἀμφιβαλεῖς Cy. 60. χρυσέαν κατ' αὐλάν Her. 916. ἐσπέριον ἐς αὐλάν Her. F. 395. ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλάν El. 168. 3) plur. εὐκλίονες αὐλαὶ Θεῶν Ion. 185.
- Αὐλίζεσθαι. οἷοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι El. 304.
- Αὐλιον. τῷ κατ' αὐλιον Θεῷ Cy. 344

τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις; ib. 221. ἔσωθεν αὐλίων ib. 589.

Αὐλῖς. χαιρέτω αὐλῖς ἥδε Cy. 362. 2) *nom. propr. regionis.* κατ' Αὐλιν Iph. A. 14. Dicitur etiam Αὐλῖς. vid. Iph. A. 81. 88. 165. et 1600. uti etiam Iph. T. 26. et forte sæpius.

Αὐλός. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 348. *conf.* etiam Her. F. 684. μετὰ τ' αὐλῷ γελάσαι Bac. 379. βαρύβρομον αὐλὸν Hel. 1367. αὐλῶν κτύπος Al. 432. Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 577. et Bac. 128. αὐλῶν παιᾶνι τυγνῶ Tr. 126. ἐπεὶ ἐς αὐλὸς ἦκεν Ion. 1177. Κρητικὸς αὐλὸς Pol. fr. X. 2.

Αὐλών. περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112.

Αὐξάνειν et αὐξεῖν. πολέμους αὐξάνουσ' ἀνευ δίκης Sup. 233. ὡς ὁ μακρὸς ἠύξανεν ταύτην χρόνος Dan. 25. κείνα νῦν αὐξεῖ θεὸς Med. 966. ἦν (sc. τὴν πατρίδα) αὐξεῖν χρεὼν Sup. 507. μείζω πόλιν αὐξεῖ Iph. A. 572. τὸ κοινὸν αὐξεῖ ib. 967. αἰὼν τις πλεῖτον μόνον αὐξεῖ Her. F. 672. τὸ μείον αὐξεῖ Bel. fr. XX. 7. χειμῶνα αὐξεῖ Dan. fr. I. 4. τὸς πονηρὸς μή ποτ' αὐξεῖν ἐν πόλει Er. fr. II. 28. μηδ' αὐξε (sc. ἄνδρα) καιρῷ μείζον Plis. fr. I. 4. τὰ μὲν αὐξεῖς Fr. inc. CLX. 3. φιλόπλετον ἄμιλλαν αὐξόντες μελάθροισιν Iph. T. 413. μὴ τὰ θεῶν αὐξόντας Bac. 885. τὸ σὸν μέλαθρον αὐξέσσα Iph. A. 1160. αὐξάνεσθε Med. 918. τροφαῖσιν ἠϋζόμην Hec. 20. τυγνὸν ὀφρύων νέφος αὐξεται Hip. 173. ἐν τοῖς πόνοισιν αὐξεται Sup. 323. δεῖ Διόνυσον αὐξέσθαι μέγαν Bac. 183. δι' ἀριθμῶν ὑδὲν αὐξέσθαι θέλει ib. 209. μολπαὶ ἠϋζοντ' ἐραταὶ El. 718. ἐκ τῶν πόνων τοι τάγαθ' αὐξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. τοῖς μὲν αὐξεται βίος Inus fr. XVII. 4. τοσῶδε μᾶλλον αὐξεται Fr. inc. IV. 5. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὐξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. τυράννης διὰ μακρῶν ἠϋξημένος Inus fr. XVI. 1. ἡ δ' ἠϋξημένη Iph. A. 1248.

Αὔπνος. αὔπνος ὢν Med. 481. et Ion. 1077. φυσήματα αὔπνος τλᾶς Rh. 442. ἐγὼ αὔπνος θάσσω Or. 83. Μῆσα αὔπνος Hip. 1135. Φινεΐδας αὔπνης ἀκτὰς Iph. T. 423. αὔπνον βλέφαρον Or. 302. μάλα τὸ γῆρας

τῆμόν αὔπνον Iph. A. 4. αὔπνα ὀμμάτων τέλη Sup. 1136.

Αὔρα, vel αὔρα. αὔρα, ποντίας αὔρα Hec. 444. αὔραν αὔραν πρὸ παρηίδος ἀΐσσω Or. 1427. ναυσίμπονον αὔραν Ph. 1706. δι' ἐμᾶς ἦξε ποτὲ νηδύος αὔρα Hip. 165. τίς αὔρα; Sup. 1048. μειλίσσων αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. αὔραν ἰτίοις καταδοκῶν Tr. 456. ὑπήνεμος αὔρα Cy. 44. φρόνημα σὸν μετετάθη πρὸς αὔραν El. 1202. αὔρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. μετρίας ἀνέμων ἡδυνόους αὔρας Med. 839. συντηχθεῖς αὔραις ἀδόλοισ Sup. 1029. πυκναῖς αὔραις Iph. T. 7. λινοπόροις αὔραις ib. 411. αὔραις ἐννοταῖς ib. 433. θοαῖς αὔραις Tr. 454. ὅταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ᾗ Hel. 1471. αὔραις ἐναλίαις ib. 1475. μετάρτροποι πνέουσιν αὔραι δόμων El. 1148.

Αὔριον. τὸν αὔριον χρόνον Hip. 1117. εἰς αὔριον Al. 321. et ἐς αὔριον Rh. 600. τὴν αὔριον μέλλουσαν Al. 787.

Αὐτανέψιος Rh. 944. et Her. 987. αὐτανεψίῳ in dual. Her. 212.

Αὐτάρκης. πλεῖτον αὐτάρκη Epist. IV. τὸ αὐταρκες Epist. I. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Æol. fr. IV. 3.

Αὐτεῖν. βοᾶν βοᾶν αὐτῷ Hec. 1092. ἐκπληξίν νέαν φίλοις αὐτεῖς Ph. 1277. δισσῶς αὐτῷ ib. 1347. τάδ' αὐτεῖν ib. 1546. Ἀρτεμιν αὐτευν (proët. pro αὐτεον) Hip. 168. ὑμᾶς αὐτῷ Rh. 668. τί χρῆμ' αὐτεῖς; Cy. 665. et Heracl. 646. αὐτεῖ τὰν κερδέεσσαν ἔχειν—ποιμναν El. 724. σφαγὴν αὐτεῖς τήνδε μοι ib. 757. ἰδὼν αὐτεῖ ib. 779.

Αὐτεπάγγελτος. ὑπέστητε αὐτεπάγγελτοι θανεῖν Her. F. 706.

Αὐτεπώνυμος. σὺ πατὸς αὐτεπώνυμον Ph. 776.

Αὐτίκα. ὅψει νιν αὐτίκ' ὄντα—τυφλὸν Hec. 1049. ὡς κτενῶντας αὐτίκα Or. 729. θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ' ἐχθροῖς ἦν φανῇ ib. 1272. πόλιν ὀπλοῖς ἐλίξειν αὐτίκ' Ph. 718. αὐτίχ' αἰμάζετον ib. 1308. αὐτίκ' ἐν τοῖς ἐκ ἔτ' ἔσι λέξομαι Al. 323. ἡδὺ αὐτίκα τῷτο βροτοῖσιν An 783. ὁ αὐτίχ' ἡδὺς Sup. 414. τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ δ' αὐτίκα Iph. A. 332. ἀνόσια πράσσω αὐτίχ'

εὐρεθήσεται *ib.* 1105. αὐτίχ' ἤξει *Iph.* T. 1080. et *Bac.* 639. αὐτίκα γὰ πᾶσα χορεύσει *Bac.* 114. τῷτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι *Her.* 270. τὸ σὸν γένος ἄγονον αὐτίκα *Her.* F. 886. αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς *Æol.* fr. XVI. 2.
 Αὐτόθι *Epist.* V.
 Αὐτοκασιγνήτα (*dog. pro ἡτη*). αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος *Ph.* 138.
 Αὐτοκρατής. φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατῆς *An.* 483.
 Αὐτοκτόνος. τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόκον *Med.* 1254.
 Αὐτόματος. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον τείχοντα *Cy.* 643. αὐτόματον, *sc.* ἀπεσράφη τὸ βρέτας *Iph.* T. 1166. et 1167. αὐτόματα δεσμὰ διελύθη *Bac.* 447. αὐτόματα πράξας τάγαθ' εὐτυχέστατα *Hel.* 725.
 Αὐτόμορφος. ἐξ αὐτομόρφων λατῶν τειχισμάτων *And.* fr. XXIX. 2.
 Αὐτόριζος. αὐτόριζον ἐτίαν χθονὸς *Rh.* 288.
 Αὐτός. ὅδεῖς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον *Hec.* 572. ἀνὴρ ὃδ' ἐκ ἑτ' αὐτὸς *Ph.* 927. ὅστις αὐτὸς σέσωται *Iph.* T. 607. ὅδεῖς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ *ib.* 729. ὅκέτ' αὐτὸς ἦν *Her.* F. 931. εἰς ταὐτὸν ἦκεις *Or.* 1280. *Hip.* 273. *Iph.* A. 665. et *Tr.* 679. ubi additur συμφορᾶς: et ita εἰς ταὐτὸν ἤξετε *El.* 787. sed ἐς ταὐτὸν ἦκον, manus conseruierunt, *Ph.* 1414. εἰς ταὐτὸν ὁμμασι βλέπων *Ph.* 461. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἔφν, σοφὸν θ' ἅμα *ib.* 502. ταὐτὸν, ἡβῶντ' ἀνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν; *Al.* 714. ὃ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν *Tr.* 628. εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκῷσι τὸς τρόπους *Hel.* 949. *conf.* etiam *Fr.* inc. XXIV. 2. εἰς ταὐτὸν οἶσω ψῆφον *Hel.* 1012. ἐν ταὐτῷ μένειν *ib.* 1032. ὅδεν ἐν ταὐτῷ μένει *Ion.* 969. ἔλκει ὅποτ' ἐκ ταὐτῷ τύχας *Alex.* fr. XVIII. 2. δεινὸν γε, ταὐτὸν τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι *Fr.* inc. CLXXXIV. 1. ὥς ἐν δὲ πᾶσι γνώμα ταὐτὸν ἐμπρέπει *Fr.* inc. B. 6.
 Αὐτοσίδαρος. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς *Hel.* 361.
 Αὐτοσφαγής. αὐτοσφαγῇ δύστηνον *Ph.* 1326.
 Αὐτῷ, *adverb.* αὐτὴν αὐτῷ θανεῖσθαι

Tr. 430. αὐτῷ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες *Her.* 604. αὐτῷ μὲν' *Hel.* 1091. et μὲν' αὐτῷ *ib.* 1409. αὐτῷ γενοίμην πέτρος *Her.* F. 1397.
 Αὐτεργὸς *Or.* 918.
 Αὐτοφόντης. βροτοῖς αὐτοφόνταισι *Med.* 1269.
 Αὐτοφυής. σὲ τὸν αὐτοφυῆ *Pi.* fr. II. 1.
 Αὐτόφωρος. ἐπ' αὐτοφώρῳ *Ion.* 1214.
 Αὐτόχειρ. θάνατος αὐτόχειρ *Ph.* 887. παῖδα σὴν πατὴρ αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν *Iph.* A. 873. αὐτόχειρ μητρὸς *Fr.* inc. B. 29. 2. αὐτόχειρι σφαγῇ *Or.* 945. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν *Ph.* 334. αὐτόχειρι *Med.* 1281. ἃ πόσιν ἔκανεν αὐτόχειρ *El.* 1159.
 Αὐτοχειρὶ, *adverb.* *Or.* 1040.
 Αὐτόχθων. λαὸν εἰς αὐτόχθονα *Ion.* 29. αὐτόχθονες ἔφνμεν *Er.* fr. I. 8. παλαιῶς ἐκγόνως αὐτόχθονας *Ion.* 737. εἶναι φασὶ τὰς αὐτόχθονας κλεινὰς Ἀθήνας *ib.* 589.
 Αὐχεῖν. ἤδη νυν αὐχεῖ *Hip.* 952. ἐκ αὐχῷ *Al.* 95. τίν' αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνειν *ib.* 678. σὺ ἡῦχεῖς θεᾶς βρέτας σῶσαι *An.* 311. μηδὲν τόδ' αὐχεῖ *ib.* 464. σκήπτρῳ νῦν αὐχεῖς *Iph.* A. 412. ὅ ποτ' αὐχῷ Ζῆνά γ' ἐκφῦναί σε *Tr.* 765. μὴ τὸ κράτος αὐχεῖ δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν *Bac.* 310. τὰ τῶνδ' αὐχῷ τοιαῦτ' ἔσεσθαι *Her.* 334. εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς *ib.* 354. πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν; *ib.* 832. ὅ ποτ' ἡῦχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν *ib.* 931. μορφῇ μόνον ἡῦχεῖς *Hel.* 1384. ἐκ ἂν ποτ' ἡῦχεν λαθεῖν Μενέλαον *ib.* 1635. ἡῦχεῖς τις εἶναι *El.* 939. ὅστις αὐχεῖ θεῶν ἐπίτασθαι πέρι *Phi.* fr. VI. 4. λευκὸς λίθος ἔχοντες αὐχῷσιν μέγα *Fr.* inc. CCXVI. γλώσση αὐχῶν τὰδικ' εὖ περιτελεῖν *Med.* 582. τὸς μέγ' αὐχῶντας δορὶ *Rh.* 452.
 Αὐχημα Ἀργεῖον *Ph.* 1144.
 Αὐχήν. αὐχέν' ἐντιθεῖς ζυγῷ *Hec.* 376. ὑπ' αὐχένα *ib.* 564. φάσγανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν *Or.* 51. διὰ μέσῳ αὐχένος ὠθεῖ σίδηρον *Ph.* 1466. αὐχένα ζυγηφόρων πώλων ἔκλῃε *Rh.* 303. περὶ μέσον τὸν αὐχένα *Cy.* 183. Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ *El.* 1288. σιδήρῳ τέμνεται αὐχένων φόβην *Al.* 431. πληρῶτ' αὐχένας ζυνωρίδων *Rh.* 987. ἀμφὶ αὐχέσι

- τεύχη φέροντας κενὰ Cy. 87. εὐπτέ-
 ρως ἐς ἀνχένας Ion. 1200.
- Ἀνχμηρός. πλόκαμον ἀνχμηρὸν Or.
 387. ἀνχμηροὶ ὄρῃν Hel. 1556. ἀν-
 χμηρὸν ἕδας Al. 950.
- Ἀνχμός. ξηρὸν πέδον ἄκαρπον ἀνχμῷ
 Oed. fr. XVII. 8.
- Ἀνχμώδης. ἀνχμώδη κόμην Or. 223.
- Ἀφαγνίζεσθαι. πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι
 νερτέροις ἀφαγνίσηται Al. 1149.
- Ἀφαιρεῖν. ἀνχμώδη κόμην ἄφελε προσ-
 ῶπῃ Or. 224. ἢ κεῖν' ἀφῆρει ib. 924.
 βασιλέων θυμωμένων ὀργὰς ἀφῆρῃν
 Med. 456. cf. etiam v. 1150. ἄφελε,
 sc. κεφαλῆς ἐπὶ κρανον Hip. 202. ὀρ-
 κων ἀφείλε πίτιν ib. 1309. σέμν' ἀφαι-
 ρεῖτε τέφη μητρὸς Sup. 359. ὅταν τις
 τόλμας ἀφαιρῇ ib. 449. λύνης ἀφαίρει
 Iph. A. 1609. χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς
 μῆνιν Iph. T. 1272. δακρυρρόους τέκ-
 νων πηγὰς ἀφαίρει Her. F. 99. τομαῖς
 ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίστην νόσων Inus
 fr. V. 6. μάχας ἀφαιρῶν καὶ τάσεις
 Aut. fr. III. 27. γαστρὸς ἀφαιρῶν
 σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ἀφελῶν
 σκαλμῷ πλάτην Hel. 1614. τὸν πάντα
 ὄλβον ἡμαρ ἔν μ' ἀφείλετο Hec. 285.
 αὐτ' ἀφαιρῶνται πάλιν Ph. 560. τὰ
 ἐνθάδε πατήρ ἀφείλετο Med. 1074.
 ἔδ' ἐκεῖνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην
 Al. 45. Τροίαν ἀφείλω Πρίαμον
 An. 325. φόβον οἴκων ἀφελέσθαι
 ib. 523. ἀφείλω πατέρας τέκνα ib.
 614. ἔτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν
 ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος ib. 776.
 ἢ τις συμφορὰς ἀφείλετο; ib. 914.
 Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, sc. τὴν δέλτον
 Iph. A. 895. ὁ γάμος ἐκ ἐσθλὸς ὢν
 μ' ἀφείλετο Iph. T. 819. μαντεῖον
 ἀφείλετο τιμὰν Φοῖβον ib. 1267. κἀ-
 φελῷ (i. e. καὶ ἀφελῷ) πρὸς Ἑλλάδος,
 sc. τὴν δάμαρτα Tr. 1034. ἀφείλετ'
 αὐτὴν παῖδα μὴ δῆναι τάφῳ ib. 1146.
 τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib.
 1278. ὃ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι
 Her. 902. Κύπριν ὡς ἀφέλοιτο Hel.
 686. ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ ib. 914. τὸ
 χρεὼν ἀφείλετο ib. 1652. μ' ἀφείλεθ'
 ἢ τύχη Her. F. 509. ἀφαιρεῖσθον
 τύχην El. 928. τὰ μὲν ἄλλα—ἐστὶν
 ἀφελέσθαι· ἐν δὲ ἐδὲ βυληθεῖς ποτε
 ἀφαιρήσεται Epist. IV. μωρίαν ἀφῆ-
 ρέθη Hip. 644. ὥστ' ἀφῆρέθη ἄκτας
 εἰσορᾶν ib. 1207. παρθένης ἐκ χερῶν
 ἀφῆρέθη Tr. 486. ὄντα καὶ σωθέντ'
 ἀφαιρεθήσομαι Hel. 944. ἀφαιρεθήσῃ
 χάριτας And. fr. VII. 7. ποῖα πεδὶ
 ἀφαιρεθεῖς Her. 163.
- Ἀφανής. ὡς κεῖνος ἀφανῆς κλῆζεται
 Hel. 125. ἀφανεῖς ὄντες Tr. 1244.
 ἦν ἡ δέλτος ἀφανῆς γένηται Iph. T.
 757. αἰθέρος ἀφανὲς εἶδωλον Ph.
 1538. τὸ τῆς τύχης ἀφανές, οἱ προ-
 βήσεται Al. 788. εἰς ἀφανὲς ἔρπει
 Iph. T. 477. ὄνομα γὰρ ἀφανὲς εἰσιν
 Tr. 1322. ἀφανές, ἀφανές Hel. 208.
 τάφανῃ γινῶναι σαφῶς Hip. 346.
 δράσας ἀφανῇ Rh. 743. τεκμαιρό-
 μεσθα τοῖς παρῶσι τάφανῃ Oeno. fr.
 VI. τάφανῃ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλί-
 σκεται Phoen. fr. I. 1. περὶ τῶν ἀφα-
 νῶν Fr. inc. CLVIII. 4. ἀφανῇ ad-
 verbial. positum Hip. 1289. v. not.
- Ἀφανίζειν. ὅποτε πόλεως ἀφανίσειέν
 τιν' ἀνδρῶν Ph. 1048. ἦν ἐν θαλάσῃ
 γράμματ' ἀφανισθῇ Iph. T. 764.
- Ἀφαντος. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἀφαντος
 Or. 1496. ἀφαντος οἵχεται ib. 1557.
 ἐκ χερῶν ἀφαντος εἰ Hip. 828. ἀρ-
 θεῖσ' ἀφαντος Hel. 612. εἰς δόμους
 ἀφαντοὶ δυσόμεσθ' Ἡρακλέος Her. F.
 873.
- Ἀφαρ. τέκος ἀφαρ ἔβα Iph. T. 1274.
- Ἀφαρπάζειν σκευὴ σμικρὰ Ion. 1178.
- Ἀφασία. ἀφασία μ' ἔχει Iph. A. 837.
 cf. etiam Her. F. 515. ἐκπληξιν ἡμῖν
 ἀφασίαν τε προστιθεῖς Hel. 556.
- Ἀφατος. ἀφατον, ἀφατον λόγον ἐμοὶ
 θροεῖς Ion. 783. ἀφατα ἄχεα El.
 1191.
- Ἀφεγγής. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον
 Ph. 546.
- Ἀφειδεῖν. ἡμεῖς ἀφειδήσαντες Iph. T.
 1354.
- Ἀφέλκειν. βίᾳ ξένους θεῶν ἀφέλκειν
 Her. 114. πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ
 μαζῶν Hec. 144.
- Ἀφετος. ἐν θεῷ δόμοισιν ἄφετος παι-
 δεύεται Ion. 822.
- Ἀφηγεῖσθαι. ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖ-
 σθαι τάδε Sup. 186.
- Ἀφθιτος. ἀφθιτον θεὸν An. 1257.
 ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17.
 ἐξ ἀφθίτων ἀφθιτοὶ πεφυκότες Rh. 185.
 ζῆν νιν ἀφθιτον χρεὼν Or. 1635.
 δόξαν ἔσχευ ἀφθιτον Iph. A. 1606.
 ἀφθιτος βία Fr. inc. CXLV. 3.
- Ἀφθογγος. ἀφθογγος εἰ Or. 956.

γῆρυν ἀφθογγον σχάσας Ph. 967. ἀφθογγός εἰμι Tr. 690. τὸ θηριῶδες ἀφθογγόν τ' ἔφυ ib. 666. ἀφθογγα δάκη θηρῶν Hip. 646.
 Ἀφθονος. οἷδ' ἀφθονοὶ Ph. 722. ἀφθόνῳ χερὶ Med. 612. et Rh. 772. ἐκ ἀφθονον σχολὴν ἔχω An. 733. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV. ἀφθόνου πληρώματος Or. 1642.
 Ἀφθόνως. πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Cress. fr. IX. 6.
 Ἀφιδρύνεσθαι. πατρίδος θεοὶ μ' ἀφιδρύνσαντο γῆς Hel. 280.
 Ἀφιέναι. ἀφίημι ὁμμάτων ἐλεύθερον φέγγος Hec. 367. ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ ib. 571. ἀφῆκε πόντιον ib. 797. cf. etiam Dan. 43. φλογέας ἀφίησιν ὅσων αὐγὰς Hec. 1104. μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἴνωπόν τ' ἄχνην Or. 115. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω ib. 1171. τῷδ' ἀφιέναι τὸν ἴσον αὐτῷ χρόνον Ph. 490. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410. φωνὴν ἐκ ἀφῆκεν ib. 1449. τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν μεῖναι με Med. 373. φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ Med. 1155. μή ποτε φθογγὴν ἀφῆ Hip. 418. ἀνάγκη γλῶσσάν μ' ἀφεῖναι ib. 991. ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ ib. 1324. ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; ib. 1450. ἄφες Al. 263. ἀθώπενυτόν γέ σε γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς An. 461. ἧ σ' ἀφείην μὴ φρονῆσαν ib. 847. γάμους ἀφεῖναι σὺς ib. 974. εἰς τὴς ἔχοντας κέντρ' ἀφιασιν κακὰ Sup. 242. ἀφήσω τῷ φόβῳ τὸν καλὸν ib. 300. μέλλων σ' ἐρωτᾶν ἀφήσω ib. 839. πάντ' ἀφιέναι στρατὸν Iph. A. 95. ἄφες τήνδ' ἐμοὶ ib. 309. ἀφιέναι ναῦς ib. 352. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα Iph. T. 739. ψυχὴν ἀφῆκεν Tr. 1135. et Hel. 1447. ἐμοὶ τιμὰς πατρώας καὶ δόμους ἔχειν ἄφες Her. 810. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων εὐθὺς ἕριον φόνον ib. 821. πόλις ἀφῆκε, sc. ἐμὲ ib. 1012. τὸν ἀνδρ' ἀφεῖναι ib. 1019. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλου Hel. 7. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὀμότητα Ion. 47. οἷδ' ἐκ ἀφιασιν Her. F. 629. γόους ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. τὰ ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Peliad. fr. VI. 5. τὴν ἄγαν λύπην ἀφείς Al. 797. τὴν ἀρχὴν ἀφείς An. 392. μυρίους οἰκτοὺς ἀφείς ἄλλοις Her. F. 196. ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφείς σοφίσ-

ματα Antioq. fr. XXXIII. 5. πνεῦμ' ἀφείς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. τρεῖς ἀφέντι, sc. ἀγκύρας Phaeth. fr. IV. 2. ὑδ' ἀφέντ' (sc. τὰς χαλινὰς) ἔῃν κρατεῖν, sc. τὴν γυναῖκα Cress. fr. XI. 2. τύμβον ἀγέρας ἀφέντες Hec. 117. ἀγῶν' ἀφέντες Ph. 1239. ταῦτ' ἀφέντες Sup. 491. τὸ ζῆν ἀφέντες And. fr. XXIII. 1. ἀφεῖσα τὰς γυναικεῖας γούς Or. 1022. ὑδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι Iph. A. 310. ἐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν Hel. 1645. ἀφεῖσαι, *dimissus es* Or. 1525. ἐπεὶ ἀφείθη πυρσὸς Ph. 1386. ἀφεῖνται παῖδες φυγῆς Med. 1002. πρὶν ἂν ἐμὰς λύσας ἀφῆ Her. F. 866. ὅστις ἀφεθῇ Epist. IV. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων Hec. 1292. ταῦτ' ἔῃν ἀφειμένα El. 379. ἀφεθέντες Epist. I.
 Αφικνεῖσθαι. ὅτῳ δῶμ' ἐσίαν τ' ἀφίξομαι Hec. 353. τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον ἀφίξομαι ib. 449. ἐπεὶ γ' ἀφικόμην ib. 964. ὦν κλύων ἀφικόμην ib. 967. πῶς ἀφικόμην; Or. 215. ἀφικόμαν ἐχθρὸς ἐς ἀνδρας Ph. 360. ἔτω τάρβους εἰς φόβον τ' ἀφικόμην ib. 364. πολύδακρυς ἀφικόμην ib. 369. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται ib. 778. ὦν ἀφίκετο χθόνα Med. 12. ἀφίκετο μετ' ἀνδρὸς ib. 32. εἰς τοσῷτον μωρίας ἀφίκετο ib. 371. ὅς σοι προδῶσα— ἀφικόμην ib. 503. πόλιν σὴν ὡς τάχιστα ἀφίξομαι ib. 757. ἐμαντῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. ὑδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι Hip. 720. ἡχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο ib. 791. συμμέτρως ἀφίκετο Al. 26. Εὐρώταν ἀφικέσθαι An. 802. ὅθεν ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο Sup. 532. εἰ τράτευμ' ἀφίξεται Iph. A. 328. εἰς ἅπιστα ἀφίξομαι Iph. T. 782. εἰς δόμους ἀφίξομαι Tr. 490. εἰς ἀδυμίαν ἀφίκεσθε Bac. 610. εἰς ἄκρας τὰς ὄνυχας ἀφίκετο Cy. 158. ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις; Her. 518. ἀφίκε ναὸν Ion. 316. εἰς ἀνδρ' ἀφίκε ib. 322. ἀφίκε εἰς μέριμναν ib. 404. εἰς νεκρὸς ἀφικόμην Her. F. 1276. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται Meleag. fr. XVIII. 1. ἀφίξαι αὐτὸς εἰς καιρὸν κακῶν Or. 384. εἰς πάντ' ἀφίγμαι Hip. 284. ὡς ἱατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφίξαι Iph.

- Α. 319. ἀφῖγμαι ναυτικὸν τράτευμα
ib. 913. πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν
Tr. 58. κρείσσονας Ἴλιε πόνας ἀφῖγ-
μαι Cy. 351. ποῖον γαίας ἔρκος ἐκ
ἀφίγμεθα; Her. 442. κλοπῇ ἀφῖγμαι
Ion. 1254. νεωτέρων κακῶν ὑπερος
ἀφῖγμαι; Her. F. 1174. τήνδ' ἀφιγ-
μένος χθόνα Or. 737. δι' ἔχθρας μῶν
τις ἦν ἀφιγμένος; Hip. 1164. τὸν ἐν
κακοῖς ἀφιγμένον Al 775. εἰς τὰς
μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A.
453. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι
Ph. 1007. ὠδίνουσα τῶν ἀφιγμένων
Her. 644. εἰς καινὰ ἦθη καὶ νόμους
ἀφιγμένην Med. 238. συμφορὰς ἀφιγ-
μένης Hip. 990. χρεῖας εἰς τοσόνδ'
ἀφιγμένη El. 57.
- Ἀφίλος Or. 310. Iph. T. 220. et Tr.
1313. ἀφίλος ἦσθα πρᾶστων κακῶς
Or. 719. ἀφίλος φίλων Hel. 531. ἀφι-
λον τὸ δυστυχές Her. F. 561. ἀφιλα
τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος Tr. 287.
- Ἀφίπτασθαι. πρὸς θεὸς ἀφίπτατο Iph.
A. 1608.
- Ἀφιστάναι. ἀποστῆναι δόμων Hec. 980.
δόμοισιν ἀπέτα Med. 445. χρόνῳ
ἀπέτη ib. 1218. δέισας ἀπέτης Sup.
316. ἔδέν μ' ἀποστήσει λόγῳ Iph. T.
912. ἀποστῆναι πρόσω ib. 1330. ἔ-
ποτ' ἐκ φρενῶν εὐνοί' ἀπέτη Tr. 7.
ἀπέτην τῷτ' ἐρωτῆσαι Hel. 543. τύτῃς
ἀφετήκασιν ἡμέραν τρίτην Σατύρῳ Fr.
inc. CXCI. 2. ἐκὰς ἀφετῶς Her. F.
198. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποσάντες βίῃ
Med. 1039. ἀποσᾶσα κλισμῷ Or.
1440. ἀποσᾶσ' ἐκποδῶν Hel. 1029.
κῖποσῆσομαι (pro καὶ ἀποσ.) θυμῷ
ρέοντι Θρηκί Hec. 1054. ἔδ' ἀφίσταν-
ται φόνῳ Or. 1544. ἐκ ἀφίσταμαι
Med. 742. ἀφιστάμεσθ' αἰὲλ Hip. 1330.
ἀφίστασθ' ἐκποδῶν Hel. 1644. ἐκ ἀφί-
τασαι; El. 66. πῶς Ἀργείων δόρυ
πυλῶν ἀπετήσασθε; Ph. 1094. γρα-
φεὺς ἀποταθεῖς Hec. 807.
- Ἀφλεκτος. βωμοῖς ἀφλεκτοὶ πέλανοι
Hel. 1350.
- Ἀφνω. ἄφνω προσελθὼν δῶμα Med.
1205. ἐκ ἄφνω κακὸν τόδε προσέπτατο
Al. 422.
- Ἀφοβος. ἀφοβος ἔχε Or. 1273. γε-
νοίμαν ἀφοβος Ph. 243.
- Ἀφορίζειν. μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος
Hec. 941. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος
Al. 32.
- Ἀφορμά. vid. ἀφορμή.
- Ἀφορμᾶν. φυγῇ πρὸς οἶκους τῆσδ' ἀφορ-
μῶσι χθονὸς Rh. 98. ὅπως ἀφώρμησ'
ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939.
ἀφορμᾶσθαι χθονὸς Med. 1237. ἡ πε-
τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων Or. 842.
Τροίας ἀφορμηθέντος Cy. 694.
- Ἀφορμή. παισὶν ἀφορμὴν Med. 342.
ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων Ion. 474.
χρηστῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239.
cf. etiam Ph. 207. et Bac. 267. ἀφορ-
μὰς τοῖς λόγοισιν ἔχουσι Her. F.
236.
- Ἀφορμίζεσθαι. ἔ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ
(fut. 1. med. deduces) χθονὸς Iph. T.
18.
- Ἀφρακτος ὄρκοις θεῶν Hip. 657.
- Ἀφρατος κηλὶς Hip. 820.
- Ἀφροδίτη. μέμνη ἀφροδίτη τις Ἑλλή-
νων τρατῷ Iph. A. 1264. τὰ μῶρα
πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς Tr. 989.
ὅσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac.
236. πρὸς Ἀφροδίταν ἄλλαν Ion.
1103. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεσι ποι-
κίλα Æol. fr. X. 1.
- Ἀφροντις. τῷ θανεῖν ἀφροντις ὦν Fr.
inc. CXVI.
- Ἀφροντίτως Med. 914.
- Ἀφρός. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph.
1390. κατὰ τόμα χωρῆντα λευκὸν
ἀφρὸν Med. 1174. ἀφρὸν πολὺν κα-
χλάζον Hip. 1210. ἀφρῷ κατατά-
ζοντα Καδμείαν χθόνα Sup. 587.
τάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308.
ἀφρὸν ἀπέψα ib. 311. ἀφρὸν ἐξιείσα
Bac. 1120. ἀφρὸν κατέταζ' εὐτρίχε
γενειάδος Her. F. 934.
- Ἀφροσύνη. ἀφροσύνη θανεῖν Iph. A.
1431. τῆνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἀρχει
θεᾶς Tr. 990. Πενθεῖ τί μέρος
ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμης; Bac. 1300.
ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας Hip. 164.
ἀνόμῳ ἀφροσύνας Bac. 386.
- Ἀφρώδης. τόματος ἀφρώδη πέλανον
Or. 220.
- Ἀφρων. ἀφρων ἦν πρὶν Iph. A. 489.
ἐκ ἀφρων ὦν Iph. T. 574. σὺν ἀφρων
Her. 361. ἀφρονα λόγον κατέβαλε
Her. F. 758. ἴτω ἀφρων ὦν Alcmen.
fr. IV. 1. et Melan. fr. XII. 1. μή
μ' ἀφρονα κρίνης Fr. inc. CXXXIV.
2. ἀφρων ἄν εἶην Fr. inc. CCXIV.
ἀφρονες, ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε
Hel. 1166. ἦν ἀφρονας τέκῳ Fr. inc.

CXLVIII. 3. ἐγὼ δ' ἄφρων, ἢ χρῆν
κ. τ. λ. Med. 885. τήνδ' ἐφεῦρες
ἄφρονα Al. 731. ἡ προθυμία δ' ἄφρων
Her. F. 310. βυλεύματα ἄφρονα Ph.
1641.

Ἀφυδραίνεσθαι. καθαφαῖς δρόσοις ἀφυ-
δρανάμενοι Ion. 97.

Ἀφύειν. τὰν Κύπριν ἀφυσάμεναν χώ-
ραν Med. 836.

Ἀφυκτος. ἀφυκτον οἷτον Med. 635.
πόνων ἀφύκτων ib. 531. ἐν ἀφύκτοις
χερῶν δεσμοῖς Al. 987. τύξοις ἀφύκτοις
Hip. 1422. φίλτροις ἀφύκτοις κατα-
σχεθεῖς Dan. 27.

Ἀφύλακτος. ἀνδρὺς νεανίῳ ἀφύλακτος
ἡ τήρησις Antig. fr. VI. 2.

Ἀφυλλος. ἀφύλλῳ τόματος Or. 383.

Ἀφυπνίζειν. ἀφύπνισον Rh. 25.

Ἀφύσσειν. χρυσίοισιν ἀφυσσε λοιβάν
ἐν κρατήρων γνάλοις Iph. A. 1051.

Ἀφωνος. εἰς τὰς ἀφώνους μάρτυρας
φεύγεις; Hip. 1076. εἰδ' ἦν ἀφωνον
σπέρμα δύτηνον βροτῶν Fr. inc. CXL.
τὰ τῆς λήθης φάρμακα ἀφωνα καὶ
φωνῶντα Pal. fr. II. 2.

Ἀχαιῖκος. ἐξ Ἀχαιῖκῃ στρατῷ Tr. 236.
τόνδ' Ἀχαιῖκὸν λάτρην ib. 702. ἐπὶ
ναῦς Ἀχαιῖκας ib. 1017. τράτευμ'
Ἀχαιῖκὸν ib. 652. et 863. Ἀχαιῖκὸν
πόλισμα Her. 194.

Ἀχαιῖς. ἐκ τίνος νεὼς Ἀχαιῖδος ἦκετε;
Hel. 1560. Ἀχαιῖδος γῆς El. 1285.

Ἀχαιῖκος. λεὼς Ἀχαιῖκος Hec. 510.
ἔχλος Ἀχαιῖκῃ στρατῷ ib. 521.

Ἀχάλινος. ἀχαλίνων τομάτων Bac.
385. cf. etiam Melan. fr. XX. 4. αἰ
ἀχάλιν' ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα Her.
F. 383.

Ἀχάλκευτος. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν Pi.
fr. IV.

Ἀχαρις. ἀχαρις ὁ φθόνος An. 492.
ἀχαριν κέλαδον μισιζόμενος Cy. 487.
χάριν ἀχαριν Iph. T. 566. ἀχαριν
οἰκῇσι χθόνα Cy. 124.

Ἀχάριτος. ἀχάριτος ὅλοιθ', ὅτφ κ. τ. λ.
Med. 659. ἀχάριτοι Δαναοὶ Δαναοῖς
Hec. 140. λέκτρων προδότας ἀχα-
ρίτους Ion. 880. χάριν ἀχάριτον εἰς
θεὸς διδῶσα Ph. 1745. ἀχάριτον ὑμῶν
σπέρμα Hec. 254.

Ἀχεῖν, dor. pro ἡχεῖν. ἀχεῖσι προσ-
πύλων χέρες Sup. 72. ἀχεῖ ὕμνος
εὐαχήτης Ion. 883. Κύπριδος προσφ-
δὸν ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3.

Ἀχελῷος. Ἀχελῷος δρόσον An. 167.
δμῶσιν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac.
625. Ἀχελῷος ῥόον Hyp. fr. X.

Ἀχερόντιος. λιμένα λιπῶν γε τὸν
Ἀχερόντιον Her. F. 770. λίμναν
Ἀχεροντίαν Al. 445.

Ἀχερώσιος. δι' Ἀχερῶσιον πόρον Her.
F. 838.

Ἀχέρων. δι' Ἀχέροντος ἰέναι Ph.
1322.

Ἀχέτας κύκνος El. 151.

Ἀχθεινός. τίς δ' σεμνὸς ἀχθεινὸς βρο-
τῶν; Hip. 94. ἀχθεινά μοι τάλλο-
τρια κρίνειν κακὰ Hec. 1240.

Ἀχθεσθαι. ὅταν τοῖς ἔνδον ἀχθῇται
ξυνῶν Med. 244. σωφρονῶντι ἡχθετο
(quod etiam ab ἔχθεσθαι esse potest)
Hip. 1402. εἰ γάρ σε κωμάζοντ' ἀν
ἡχθόμην ὁρῶν Al. 818. ἀχθομαι, εἰ
μὴ σε σώσω Iph. A. 1414. ἡχθόμην,
φίλοι Iph. T. 351. λιπῶν ἀν ἐδὲν
ἀχθοίμην βίον Her. 1017. ἡ Ἀφρο-
δίτη τοῖς γέρονσιν ἀχθεται Aiol. fr.
XIX. 2. τὰδ' ἀχθονται βροτοὶ Hyp.
fr. IV. 4. σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῆς
Her. F. 1264. ἀχθεσθήσεσθαί σε
μᾶλλον Epist. I. ἦσσον ἀχθεσθῆναι
Epist. II.

Ἀχθος. ἥς ἐκ ἀν ἀραιτ' ἀχθος Or. 3.
ἀχθος οἰκῶν Hip. 386. μέτριον ἀχθος
Al. 887. ἀχθος ἐπ' ἀχθει προσθέ-
σθαι διπλῶν An. 396. cf. etiam v.
475. ἀχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν
πόλις Iph. A. 682. φίλτατον ἀχθος
Rh. 379. et ita φίλον ἀχθος Her. F.
637. πηγαῖον ἀχθος El. 108. ἐκ
εἶν ἀχθος μεῖζον Alex. fr. VI. 3.
ἔχοντες μυρίων ἀχθος κακῶν Fr. inc.
LXXXI. 8. τειχέτω ἀχθη νεκρῶν
Sup. 940. πόλλ' ἐνεγκῶν τῶν ἐμῶν
ἀχθη κακῶν Iph. T. 710.

Ἀχίλλειος. τὸν Ἀχίλλειον τύμβον
Hec. 128. πρὸς ὁρθὸν χῶμ' Ἀχιλλεῖο
τάφῃ ib. 221. cf. etiam Tr. 39. et
1124. τὸν Ἀχίλλειον σκύμνον An.
1170. σῆμ' Ἀχιλλεῖο στρατῷ Iph. A.
241. τῆς Ἀχιλλείας λόγχης Hec.
130.

Ἀχιλλεύς. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μαι-
φόνος Hec. 24. et sic passim per
totum Euripidem Achilles nomen oc-
currit.

Ἀχλαινία. ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας Hel.
1298.

βᾶτε εἰς δόμους Hel. 338. βέβηκεν πρὸς αἰθέρος πτύχας ib. 611. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνει ib. 667. βᾶτε, σεμναὶ Χάριτες ib. 1357. ὀρθῶ βῆναι ποδὶ ib. 1465. βᾶτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας ib. 1505. βέβηκ' ἔξω χθονὸς ib. 1531. ἔχων ναύτας βέβηκεν ib. 1538. ἐλπίδων εἴσω βέβηκα ib. 1540. τὰς Καταλίας—βαίνετε δίνας Ion. 96. τίνα τύχην λαβὼν βέβηκε παίδων; ib. 749. δόμους ἔβα Λοξίω ib. 1455. βέβηκ' ἐς ᾧδω Her. F. 24. ἔβα δι' Εὐξείνου ὀϊδμα λίμνας ib. 410. ἔδ' ἔβα πάλιν ib. 429. βέβηκ' Ἀθήνας ib. 621. ὦδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυρῷ ib. 630. δισσῶς ἂν ἔβαν διαύλους ib. 662. βέβακεν ἀναξ ὁ κλεινὸς ib. 768. πατρὸς ὕδωρ βάτε λιπῦσαι ib. 786. βέβακεν ἐν δίφροισιν ib. 880. τειχέων ἐντὸς ὃ βαίνω πόδα El. 94. ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῶ ποδὶ ib. 549. πατρώων ἀπὸ δωμάτων—ἔβασε ib. 589. βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα ib. 1173. τί ποτ' εἰς φανεράν ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν; ib. 1237. τί χρέος ἔβα δῶμα; Fr. inc. CXCV. βῆναι ἀπονητὶ δις τεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 6. ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 865. πρὸ δωμάτων βαίνοντα ib. 1505. Ἰσμηνῷ ἐπὶ χεύμασι βαίνων Ph. 800. πυκνήν βαίνων ἡλυσιν ib. 851. ἀβρὰ βαίνων Tr. 821. δι' ἀψόφῃ βαίνων κελεύθε ib. 888. ἐκ τῷδε βαίνων Her. F. 947. εἰς ταυτὰ βαίνων ἄρματα El. 320. ἔξω βαίνων τῷδε Beller. fr. XVI. 9. διὰ λαμπροτάτῃ βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέρος Med. 830. ἀβρὸν βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ ib. 1164. ὑψικόμων πέραν βαίνουσ' ἐλατᾶν Al. 589. δι' ἄλα—καὶ λιμένας—βαίνουσαι Tr. 128. μνήμην εἶχον πλησίον βεβηκότος Iph. A. 1103. ἐν ὕρανῳ βεβακὼς Her. 910. ἐν οἷς βεβηκὼς Her. F. 178. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. ἐν ὄλβῳ μῆσαφεῖ βεβηκότες Antior. fr. XXV. 4. ἄσρων βεβηκυῖαν μυχῆς Hel. 623. βὰς εἰς θάλασσαν Iph. T. 1382. ἔτλα ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν Rh. 244. τίς ἀνδρῶν ὁ βὰς; ib. 692. ἐπ' οἰάκων βὰς Hel. 1626. εἰς ἀξίωμα βὰς Ion. 603. ἐν ἀκροισι βὰς ποσὶ ib. 1166. πρόσω βάντι ποταμὸν Cresph. fr. XVIII. 1. ὑμᾶς βάντας χρῆ—φρου-

ρεῖν Rh. 523. cf. etiam v. 544. et 563. βᾶσα δωμάτων ἔσω Or. 301. v. etiam An. 818. βᾶσά νιν δεῦρο πόρευσον Med. 180. ὄρος βᾶσα Hip. 233. ἐς οἶκος βᾶσα Hel. 1093. εἰς ἵχνος βᾶσα El. 532. δόμων ἔσω βᾶσα ib. 689. οἶκος βήσεται δι' αἵματος Ph. 20. ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων Hip. 53. ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν An. 1022. (sed hoc potius ad ἀποβαίνειν pertinet) βεβᾶσιν τέκνα, βεβᾶσιν Sup. 1138. sq. ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρῃ Iph. T. 906. βήσῃ ῥοθίαις πλάταις ib. 1133. βεβᾶσι φρεῖδοι ib. 1289. οἴσθ', ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; Rh. 689. λυτὰ γυμνασίων τε δρόμοι βεβᾶσιν Tr. 834. αἰὲ βεβᾶναι εὐτυχίᾳ Her. 610. βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς Hel. 1629. εἰς δαφνώδη γνάλα βήσομαι Ion. 76. ἐφ' ὃ ποτε βάσεται ib. 688. βάσομαι ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεῖς Fr. inc. CLIV. 2. ὃς ἄρμα λευκὸν ἡνιοτροφεῖ βεβῶς Ph. 176. ἐν μάχῃ βεβῶς Sup. 850. πῦ κυρεῖ βεβῶς; Iph. T. 1285. ἐπὶ λαίφεσιν βεβῶς Tr. 685. ἔξω βεβῶς Bac. 645. τειχέων ἔσω βεβῶς ib. 1221. δωμάτων εἴσω βεβῶς Her. F. 955. τηλόθεν παιδὸς βεβῶς ib. 1112. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι βεβῶτος El. 453. κήποις ἐν καταρρύτοις βεβῶς ib. 777. ὀπισθε νῶτα Σειρίῃ βεβῶς Phaeth. fr. VIII. 5. θανάτῃ πέλας βεβῶσι Or. 1044. Βαιὸς ὄλβος Phry. fr. XIV. 1. et adverbial. βαιὸν (paulo post) πένθος οἴσω Rh. 974.

Βάκτρευμα. βακτρεύμασι τυφλῷ ποδὸς Ph. 1534.

Βάκτρια τείχη Bac. 15.

Βάκτρον Hes. 281. τριτοβάμονος δευομένα βάκτρῃ Tr. 276. κισσίνῃ βάκτρῃ μέτα Bac. 363. βάκτρῃ ἐρείδῃ περιφερῇ εἶβον χθονὸς Ion. 743. παρὰ βάκτροις Ph. 1542. βάκτρα πρόσφερε ib. 1711. ἀπολέμοις κισσίνοις βάκτροις Ion. 217. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 108.

Βακχεία. βακχείᾳ συντόνῃ Bac. 126. παύσω κακῆργῃ τῇσδε βακχείας ib. 232. πλασαῖσι βακχείαισιν ib. 218. ἐκερτόμει θεὸν, σὰς τε βακχείας ib. 1292.

Βακχεῖος. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον Bac. 1151. βακχεῖῳ ποδὶ ib. 1228. ὦ φίλε Βακχεῖε Cy. 73. κατάρχομαι

νόμων βακχείων Hec. 685. βακχείον κάρα ib. 676. εἰς βακχείον πεσὼν Ph. 21. βακχείον χόρευμα ib. 658. βακχείον μέλος Bac. 1055. πῦρ βακχείων Ion. 1126. ὑπὲρ ἄκρων βακχείων Ph. 236.

Βακχεύειν. σὲ βακχεύουσι συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. βάκχευε Hip. 954. et Bac. 313. βακχεύσεις ἰὼν ib. 343. ἵνα βακχεύητ' αἰὲν ib. 806. δέμας ἔσεισε, κἀβάκχευσεν Ion. 1204. Λύσσα βακχεύσει Her. F. 898. ἔτι πε φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν; ib. 966. βάκχευσ', i. e. ἐβάκχευσα ib. 1142. ἐν ὄρεσι βακχεύων Bac. 76. νάρθηκι βακχεύοντα ib. 251. τὰν βακχεύουσαν Διονύσῳ Παρν. κορυφὰν Iph. T. 1243. τὰν βακχεύουσαν Κασσάνδραν Tr. 169. cf. etiam v. 341. βακχεύουσα ἔθειρα βρομίων Hel. 1380. ὃ βακχεύσας μέμνημαι φρένας Her. F. 1122. βε-βάκχευται μανίαις Or. 833.

Βάκχευμα. εὐτὶς βακχεύματος Bac. 608. τοσόνδε γ' ἔξω τήσομαι βακχευμάτων Tr. 367. ἀτέλεστον ἦσαν βακχευμάτων Bac. 40. ἐν βακχεύμασιν ἦσα ib. 317. ἅμα βακχεύμασι ib. 568. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκίνυν θύρσον εἰς βακχεύματα ib. 723. ἀντὶ εὐτῶν βακχευμάτων Cy. 25.

Βακχεύς, i. q. Βάκχος Bac. 145. et Ion. 218.

Βακχεύσιμον, τὸ Bac. 298.

Βάκχευσις. πικρὰν βάκχευσιν ἰδὼν Bac. 357.

Βάκχη. τῆς μαντιπόλεως βάκχης Hec. 123. σκευὴν Μαινάδος Βάκχης ἔχων Bac. 913. Βάκχη μᾶλλον εἰκασθήσομαι ib. 940. Βάκχη θεῷ Hel. 550. φέρομαι Βάκχα νεκύων Ph. 1496. ὅπως Βάκχαν Hip. 550. Βάκχαις ᾄδου Hec. 1076. ἄθυρσοι Βάκχαι Or. 1492. ἐξόρως Βάκχας ἄγειν Bac. 51. Βάκχαις συµμετασχέσω χορῶν ib. 62. vid. etiam v. 83. 129. 152. 153. 259. 415. 443. 499. 577. 636. 663. 673. 689. 734. 758. 778. 984. 1158. 1167. et sæpius in hoc dramate, uti etiam Cycl. 64. et 72.

Βακχιάζειν. τί βακχιάζετε; Cy. 203. βακχιάζων Bac. 929.

Βάκχιος, i. q. Βάκχος Bac. 195. 225. 366. 529. 605. 632. 1087. 1122. 1143. et 1187. Cy. 9. 38. 143. 156. 428. 519. 572. et 705. Ion. 550. 552. 553.

et 716. Cœn. fr. VIII. 1. et fr. inc. CLXIX. 1. et βάκχιος θεὸς Bac. 67. inde pro vino dicitur Iph. T. 953. et Cy. 453. et 517. 2) *adject.* βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἡσθεῖς βακχίῳ ποτῷ Cy. 445. βάκχι' ὄργια Bac. 996.

Βάκχος. τὰν Διογόνιο Βάκχῃ Hip. 560. κρατῆρα Βάκχῃ Iph. A. 1061. Βάκχῃ οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164. Βάκχῃ προφήτης Rh. 972. σκιρτήμασι Βάκχῃ Bac. 169. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. ἀντετίναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα ib. 623. ὦ Βάκχε ib. 1018. καθ' ᾧ δὲ Βάκχος Her. F. 1119. Κερητᾶν Βάκχος ἐκλήθη Cret. fr. II. 16. Βάκχε Lic. fr. IV.

Βαλῆις. ἔρπε πρὸς βαλῆϊδα λυπηρὰν βίῃ Med. 1245. τινάσσει κρᾶτα βαλῆϊδων ἀπο Her. F. 867.

Βαλιός. τῆς ζυγίης λευκοσίκτῳ τριχὶ βαλιῷς Iph. A. 222. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον Hec. 90. βαλίαις ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι Hip. 218. βαλιαὶ λύγκες Al. 582. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356.

Βάλλειν. τὴν θανῆσαν φύλλοις ἔβαλλον Hec. 574. φάσγανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν Or. 51. cf. etiam Iph. T. 785. σύ νιν ἔβαλες ἐξ ὕπνου Or. 168. ὡς βάλης εἰς Τάρταρον ib. 265. λυτρά ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib. 303. ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω ib. 1282. περὶ γόνυ χειρὰς ἱκεσίης ἔβαλον ἔβαλον Ἑλ. ib. 1415. τὴν Ἑλλ. μιάτορ' εἰς ᾧ δὲ βαλεῖν ib. 1584. περὶ ὠλένας δέρα βάλλοιμι Ph. 170. βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν ib. 1188. δὸς ἔγχος ἡμῖν εἰς τέρν' ἀδελφῷ βαλεῖν ib. 1384. τίν' ἐπὶ—ἀπαρχὰς βυλῷ; ib. 1524. εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς ib. 1615. ἀμφὶ τραύματα τελαμῶνος βαλεῖν ib. 1663. πρὶν ἂν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω Med. 276. κατ' ὅσων βαλεῖν δάκρυ Hip. 1396. cf. Hel. 957. Ion. 1369. Her. F. 1356. εἴθε ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν An. 293. ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις ib. 1129. βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Sup. 330. λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβαλλε γαῖαν ib. 651. βάλλειν πῦρ καθάρειον Iph. A. 1112. ὅθι βρέφος ἀπαλὸν ἔβαλε ib. 1286. ὅς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἑμαὶ Iph. T. 58. ἔβαλλον αὐτὸς ib. 326. γάνος μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῷ ib. 634. κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος ib.

ΒΑΑΛ

1200. πέτρος ἐβάλλονεν ib. 1376. βάλλε quater repetitum Rh. 675. ἐπὶ γὰρ ποδὲς ἴχνος βαλεῖν ib. 721. κρινὸς αἵματος βάλλει με ib. 791. βάλλειν Ἀχαιῶς Tr. 81. εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλη ib. 305. βρέφη περὶ πέτραις ἔβαλε ματρὶ χεῖρας ib. 558. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῦρον αὐτῶν ib. 1058. πολλὴν ἀμφὶ χροῦτα βαλεῖν Bac. 828. ἔργα γένων—κατάκομον βάλλει ib. 1185. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. ὥστε μοι βαλεῖν οὐκ ἐν δάκρυ Her. 130. περὶ γυῖα χεῖρας ἔβαλον Hel. 640. ἐμὲ πατρίδος ἀπο—ἔβαλλε θεὸς ib. 701. δύσκλητον ἀπὸ συγγόνου βάλλετε ib. 1523. ὥς εἰς ἀπίστευτον δεσπότης βαλεῖς χαρὰν Ion. 751. τὸν εἰς ἐνὸς βάλλω τὰν σάν ib. 899. τόρνεμα βάλλει πρὸς ἥπαρ Her. F. 979. ὥς μὴ μύθος με σὺν βαλεῖ προσθεγμάτων ib. 1219. προχύτας ἔβαλλε βωμὸς El. 804. μὴ μέ τις φθόνῳ βάλη ib. 902. ἔων πέτρων ἔβαλεν, ἔδειξε ματὸν ib. 1207. βάλε, πρόσπνυτον σῶμα ib. 1325. δεινὸν ἴχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ ib. 1344. πυκνοῖς ἔβαλλον Βακχίῳ τακτεύμασιν κάρη γέροντος Cenei fr. VIII. 1. χθόνα θλιὺς χροστή βάλλει φλογὶ Phaeth. fr. I. 3. βέβλησ' Ἀχ. δύο κύβω καὶ τέτταρα Tel. fr. IV. εἰ πρὸς νέφη βάλοι Fr. inc. B. 46. 2. βάλλων οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξας μυχῶς Hec. 1040. βάλλων, ἀράσσω ib. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων An. 1181. δικόρυφον πλάκα βάλλοντα Bac. 308. νοτερόν ὕδωρ βάλλων Ion. 150. πέτροις βάλλοντας Or. 913. πέτρος βάλλοντες Iph. T. 319. παῖδα θίγ. τόξοις βαλὼν Hec. 338. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὀμμασιν βαλὼν Ph. 957. σκότον ὀμμασι βαλὼν ib. 1530. ὃ βαλὼν ὥτως ἀπεί ΑΙ. 683. δρονὸς κορυμῆς ἐσχάρας βαλὼν ἐπὶ Cy. 383. εἰς μέσην βαλὼν Κίρκωπος εἶπεν ib. 457. σὲ γῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας συντριψὼ βαλὼν ib. 701. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν Ion. 582. τῶδε βαλὼν εἰς πῶμα ib. 1034. φάρμακον εἰς οἶνον βαλὼν ib. 1184. πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν Her. F. 987. ὑπὲρ κάρη βαλὼν ib. 992. φόνον ἔτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. τὸν βυλόντα τέφρην τετάγμην Cenei fr. VIII. 2. φάσανον πρὸς δέρην βάλυντες Or. 1350. πρόσωπον εἰς γῆν

ΒΑΡΒ

βαλῶσα ib. 956. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλῶσα Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλῶσα ib. 287. τίς δ' βαλῶσα πρῶτά γε; Bac. 1176. πρὸς πείδον κάρη εἰκῇ βαλῶσαι σωφρόνους ib. 685. ἦν (scil. ἀσπίδα) ἀμφὶ πλεῦρ' ἐβάλλετο Tr. 1137. εἰς φροντίδας νῦν συμφορὰς τ' ἐβαλλόμεν' Ἰθασ. fr. IV. 2. ἐπὶ κάρη τέφρῃ βαλλομένην Iph. A. 1513. βεβλήσεται τις θεῶν βροτηεῖα χερεῖ; Or. 271. πέγος βεβλημένον πρὸς ἔδρας Iph. T. 49. Βάξ. κενὴν ἀέσας βάξιν Or. 1558. πυκρὰν βάξιν ἐχθαίρω σίδεν Med. 1374. νέαν τιν' ἐφύμενον βάξιν Rh. 46. διὰ πολλὰς ἔρχεται βάξιν Hel. 226. βάξιν ἔντυμος ib. 357. τίς δεσπότην βάξιν ἔχει κατὰ πόλιν; Dan. 54. Βάπτειν. ναῦς ἐνταδεῖσα—ἔβαψεν Or. 706. εἰς χέρνιβ' ὥς βάψειεν Her. F. 929. τεύχος βάψας' ἐνεγκε δέυρο ποντίας ἄλός Hec. 610. Βαπτὸς. βαπτὰν ἐκάπτισι ρυτὰν παγὰν Hip. 423. Βάρβαρος. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. τίς Ἑλλὰς, ἢ βάρβαρος; Ph. 1513. ἀνάσσει βαρβάρουσι βάρβαρος Iph. T. 31. νότον βάρβαρον ἦλθον ib. 1112. βάβαρος ὢν βαρβάρους Ἑλλησιν ἡμᾶς πρόπτες Rh. 404. βάρβαρος βαρβάρη γνώμην ὑφαίρη ib. 833. βαρβάρη ποταμῷ ῥοαί Bac. 405. βάρβαρον κρατὸν ib. 1353. μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρη Hel. 302. ἀνὴρ βάρβαρος φρένας ib. 508. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρη νεανίῳ ib. 672. ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν Fr. inc. CXLVII. 2. οἱ βάρβαροι Hec. 328. χρόνιος ὢν ἐν βαρβάρους Or. 485. ἔχει βαρβάρους ὀπάσαντας ib. 1110. βαρβάρουσι δρασμοῖς ib. 1374. βάρβαροι λέγουσιν αἱ αἱ ib. 1396. βαρβάρουσι νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοισι βαρβάρους Hel. 806. et βαρβάρων νόμοισιν An. 242. βάρβαροι ὄντες γένος ib. 666. βαρβάρων χάριν γάμων Iph. A. 271. δρῖσμα βαρβάρων ib. 952. βαρβάρων ἐπὶ χθόνα ib. 1265. βαρβάρους ὑποδύνας ib. 1274. βαρβάρων Ἑλλήνας εἰκὸς ἀρχειν, ἀλλ' ὃ βαρβάρους Ἑλλήνων ib. 1400. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἡδέες Tr. 1021. μεγάσιν Ἑλλήσι βαρβάρους θ' ὁμῶ Bac. 18. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τὰδ' ὄργια

ib. 482. βαρβάρων ἡγόμενος ib. 1332. βαρβάρους ἀφίξομαι ib. 1351. ἢ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω Her. 424. τὰ βαρβάρων δῶλα πάντα Hel. 283. βαρβάρων συλαῖσθ' ὑπο; ib. 606. πρὸς ἄνδρας βαρβάρους ib. 1620. βαρβάρων ὑφάσματα Ion. 1159. σκῦλα βαρβάρων El. 7. βαρβάρους ἔῃν λέγειν Phi. fr. IX. 2. βαρβάρους δουλεύσομεν; Tel. fr. XXIII. βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. βαρβάρῳ βοᾷ Or. 1386. et Ph. 685. et 1311. βάρβαρον ἀκοῶν Ph. 826. ἐκ γῆς βαρβάρους Med. 256. Iph. T. 739. 775. 906. et. 1400. ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς Med. 536. βαρβάρου ἀπὸ χθονὸς ib. 1330. vid. Hel. 869. διὰ γυναῖκα βάρβαρον An. 650. cf. etiam v. 871. βάρβαρον ἰαχὰν Iph. T. 180. μακρὰν βαρβάρου χθονὸς ib. 629. ἐκβηθεὶ βαρβάρου χθονὸς ib. 1086. ἀτοὶ βαρβάρου χθονὸς ib. 1422. βάρβαρος γυνή Tr. 477. et Hel. 264. βαρβάρου χερὸς τάδε Her. 132. θήραμα βαρβάρου πλάτας Hel. 192. cf. etiam v. 238. et 1125. πᾶσαν πλατῆναι βάρβαρον χθόνα ib. 604. βαρβάρου χθονὸς ἀπειροὶ ὄντες ib. 1048. βαρβάρου τολᾶς ib. 1144. βαρβάρου κόρας λάφυρα Her. F. 417. ἐν βαρβάρῳ γῇ Epist. V. βαρβάρους ἐν εὐμαρίσι Or. 1370. βαρβάρους λιταῖς Ph. 686. βαρβάρους βάριδας Iph. A. 297. πόλεις βαρβάρους περῶντες Iph. T. 418. βάρβαροι γυναῖκες Bac. 604. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον Hec. 1129. τὸ βάρβαρον γένος ib. 1200. et An. 173. βάρβαρον λέχος Med. 591. ὃ βάρβαρον σὺ θρέμμα An. 260. βαρβάρῳ χλιδήματι Iph. A. 74. βαρβάρου στρατεύματος Rh. 612. βάρβαρα συρίζων Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. βάρβαρα φύλα Iph. T. 887. κατῆδε βάρβαρα μέλη ib. 1337. ὃ βάρβαρ' ἐξενρόντες Ἕλληνες κακὰ Tr. 759. βαρβάρους ἐσθήμασι ib. 991. μέλεσι βαρβάρους Bac. 1033. βαρβάρουσι λέχεσι Hel. 226. εἰς βάρβαρ' ἦθη ib. 281. βαρβάρους πυλώμασιν ib. 795. εἰς βάρβαρα φάσγανα ἐμπεσῇ ib. 870. βαρβάρουσι πελάγεσιν ναυσθλόμενον ib. 1226. δύσκληϊαν βαρβάρων λεχέων ib. 1523.

Βαρβαρῶσθαι. βεβαρβάρωσαι Or. 485. Βάρβιτος. ὃ ποτ' ἔτ' ἂν βαρβίτε θίγοιμ'

ἔτι Al. 346. αἰοδαῖς βαρβίτων σαναύμενοι Cy. 40. Βάρις. βαρβάρους βάριδας Iph. A. 297. Βάρος. ἀγγελίας βάρος ἀραμένα μέγα Hec. 107. βάρος τι κᾶν τῷδ' ἔστιν, αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. χαλεπὸν βάρος Hip. 259. χρυσὸ βάρος ib. 621. πῶ φύγω βάρος κακῶν; ib. 878. παρεμένη χειρὸς ἀθλίων βάρος Al. 202. vid. etiam Bac. 1214. βάρος ψυχῆς ἀπαντλοῖν ἂν Al. 354. πημάτων ἄλις βάρος Sup. 818. βάρος ἐκ ἀβριθῆς ib. 1125. ἔχω τοσόνδε βάρος ib. 1158. ὄλβε βάρος Iph. T. 416. μοὶ βάρος μέγα ib. 598. ὀλέθριον βάρος Tr. 12. τρισσῶν ἀμαξῶν ἀγώγιμον βάρος Cy. 384. ἀμαξῶν ἑκατὸν βάρος ib. 471. βάρος τῷ ζῆν Her. 201. τευχέων βάρος ib. 723. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλυ Her. F. 123. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται ib. 1205. πλῆτε βάρος El. 1287. ῥᾶτον εἰ βάρος φέρειν Plis. fr. VI. 1. σὺς φέρων βάρος Fr. inc. CLXXII. 1. Βαρύβρομος. βαρύβρομον αὐλὸν Hel. 1367. βαρύβρομοι βρονταὶ Phoen. 190. βαρύβρομον κῦμ' ἄλιον Hel. 1321. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων Bac. 156. Βαρυδαίμων. βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν Al. 868. τῆς βαρυδαίμονος ἀρθρων κλίσιος Tr. 112. Βαρύθυμος. βαρύθυμον ὄργαν Med. 176. Βαρύνειν. φίλε ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι Al. 43. σκοτεινὸν ὄμμα με βαρύνεται ib. 386. ἄλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. τόκοις βαρύνεται Iph. T. 1228. βαρυνθεὶς Her. 205. Βαρύποτμος. βαρύποτμον ἄνδρα Her. 609. τύχαν βαρύποτμον Hip. 827. ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας Ph. 1354. Βαρὺς. δαίμων βαρὺς Hec. 723. et 1087. βαρὺς χόλος Med. 1266. τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρὺν Hip. 980. βαρὺν βρόμον μεθῆκε ib. 1202. ἐμοὶ θάνατος ἔχ' ἔτω βαρὺς An. 454. βαρὺς δημότης καὶ ξένος Sup. 894. βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. ἐπικείσομαι βαρὺς Rh. 101. φάρυγος αἰθέρ' ἐξίεις βαρὺν Cy. 409. παλαίεσθαι βαρὺς ib. 674. συναλλάσσειν βαρὺς Her. 4. ἐκεῖνος ἐκ ἔτ' ἔσαι σοι βαρὺς El. 1119. φυγῇ βαρὺς κέαρ Dan. 63. τοῖς ξυνῆσιν ὦν

βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. βαρείας χειρὸς Hec. 1041. βαρεῖα φρήν Med. 38. βαρεῖαν ἐχθροῖς ib. 809. ἡχὼ βαρεῖα Hip. 791. ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπετάθης ib. 819. βαρεῖη συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. τύχα βαρεῖα Rh. 728. ὦ συμφορὰ βαρεῖα ib. 731. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. ἢ τὸ μὲν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' ἢ βαρὺ Ph. 1635. βαρὺ μοι, κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν Hip. 201. τὸ γῆρας ἔκ' ἔτ' ἐς' αὐτοῖς βαρὺ Al. 675. cf. fr. inc. LXXVIII. 4. βαρὺ μὲν, οἰτέον δ' ὁμῶς Hel. 275. βαρὺ κῶλον Her. F. 119. τῷδ' ἡμῖν βαρὺ ib. 209. βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπου κακῷ Glau. fr. I. σιωπῆσαι βαρὺ Fr. inc. CC. βαρέα φέρειν Al. 894. τὰ τῷ δαίμονος βαρέα Ion. 1375. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 639.

Βασίλεια. βασίλεια κρείσσων Med. 445. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. δέμας ἀλλόχροον βασιλείας ib. 176. φθιμένην τὴν βασίλειαν Alc. 82. βασίλεια τῶνδ' οἴχεται φρυγὰς δόμων An. 1056. τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἀπο Iph. A. 599. βασίλεια, ὁ regina Tr. 178. 341. et 966. ὦ βασίλεια El. 997. βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας ib. 988.

Βασίλειος. βασιλείων δόμων Or. 1366. et Iph. A. 863. et βασιλείως δόμος Hel. 143. et 1542. et βασίλειαι δόμοι ib. 466. κύρας τᾶς βασιλείας El. 187. βασιλείοις κόραις Bac. 746. δῶμα βασίλειον Med. 960. βασίλεια ἀμφὶ δώματα Bac. 60. βασίλεια ἀμφιβλήματα Hel. 70.

Βασιλεύειν. ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν Ion. 1087. βασιλεύει χθονὸς El. 12.

Βασιλεύς. βασιλεὺς ὧδε δὴ τείχει Or. 348. βασιλεὺς βέβηκε Ph. 868. παῖδα γῆμαι βασιλέως Med. 554. cf. etiam v. 594. et. 783. τάσδε τύχας λεύσσω βασιλέως Al. 240. μόνον λελειμμένον βασιλέα An. 1248. ἀνὴρ βασιλεὺς Sup. 444. τὴν τῷ βασιλέως (scil. θυγατέρα) ἴδετε Iph. A. 591. πολλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ μέλει ib. 645. πείθε βασιλεῖ Rh. 993. αὐτὸν ὄντα βασιλέα Hel. 518. προσπόλοισι βασιλέως ib. 1042. ἔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν El. 760. ὄνομα τὸ τῷ βασιλέως Epist.

IV. βασιλεῦ Iph. A. 43. et 140. ὦ βασιλεῦ Rh. 886. μέγας ὦ βασιλεῦ ib. 380. ὦ βασιλεῦ Τελαμῶν Tr. 795. βασιλεῦ χώρας τῆς πολυόλβου Ar. fr. XXXIII. 1. ὦ βέλτιτε βασιλεῦ Epist. III. ἐθρέφθην βασιλεῦσι νύμφη Hec. 352. βασιλέων αἷμα Or. 1397. γὰς βασιλεῦσι Ph. 806. Καδμείων βασιλῆας ib. 836. βασιλέων θυμημένων ὀργὰς Med. 455. πάντα ἤδη τετέλεται βασιλεῦσι Al. 130. ἐδ' αἴτιος ὦν βασιλεῦσιν An. 501. Ἰλιάδαι βασιλῆες ib. 1023. μή τις βασιλεῦσιν εἶπη Iph. T. 109. ἐκ τῶν εὐόλβων Ἀργεὶ βασιλέων ib. 190. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες ib. 670. ὑπασπιστῶν βασιλέων Rh. 2. βασιλεῖς Τροίας Tr. 100. πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς; Her. 295. ἢ βασιλεῦσιν εἶξας ib. 368. καθαρῶς ἔσται βασιλεῦσιν ib. 1055. ὦ κάκιτε βασιλέων Her. F. 182. φίλοι βασιλῆες El. 877. παρὰ βασιλέων Epist. V. Βασιληΐς. βασιληΐδα τιμὰν Hip. 1281. Βασιλικός. βασιλικῷ σηκὸν τάφου Pol. fr. IX. 1. βασιλικῶν δόμων ὑπὲρ Ph. 1336. et βασιλικῶς ἔχων δόμος El. 947. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. cf. etiam v. 547. et Tr. 354. βασιλικῶν θαλάμων Ion. 486. τὸ βασιλικὸν λίαν Bac. 670. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν Tr. 259. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων ib. 495. βασιλικῶν ἐκ δωματίων El. 306.

Βασιλῆς. βασιλῆς ἕσα Hec. 552. νύμφη βασιλῆς Med. 1003. βασιλίδος πιστὴ τροφὴ Hip. 267. βασιλῆς ἔκ' ἔτ' ἔσι δὴ γυνὴ ib. 778. τὴν βασιλίδ' ἔσταν Rh. 718. εὐναῖσι βασιλίσι Iph. A. 1306.

Βάσις. ποδῶν βάσει Hec. 837. τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρετέρου τιθέμενος ib. 1058. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι ib. 1069. τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν Ph. 311. ἀναψύχουσι θηλύπουν βάσιν Iph. A. 421. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210. ποδῶν φέρουσα φιλτάταν βάσιν Tr. 334. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν El. 532. ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν Oed. fr. XVI. 1. συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.

Βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V.

Βάσαγμα δεινὸν Sup. 767.

Βατάζειν. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βατά-

ζειν ἐμοὶ Al. 41. ἦν πρὸ χερῶν ἐτι
 βατάζεις Iph. A. 36. μάχας πρὸ
 χειρῶν καὶ δόρη βασιάζομεν Rh. 274.
 γέροντα βατάζων νεκρὸν Al. 727.
 ἀλόχε χέρα βατάζων ib. 920. ἔγχος
 χειρὶ βατάζουσα El. 696. ἐν χεροῖν
 βατάζεται Al. 19.

Βατεύειν. τάφον βατεύουσα τὸν αὐτὸν
 Sup. 1003.

Βαυβᾶν. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr
 VI. 1.

Βαφή. ἑκατογκεφάλῳ βαφαῖς ὕδρας
 Her. F. 1188.

Βέβαιος. ὁ ὄλβος ὁ βέβαιος Ph. 561.
 cf. et Her. F. 512. et Bel. fr. VI. 3.
 νῆς ὁ βέβαιος Iph. A. 334. βέβαιον
 εἶναι τοῖς φίλοις ib. 347. ὅτε πλεῖτος
 βέβαιος ἄδικος Er. fr. IX. 3. ἡ φύσις
 βέβαιος, ὁ τὰ χρήματα El. 941. ψῆφος
 βεβαία ib. 1263. τὸ σὸν βέβαιον ἐτι
 μοι μένει; Or. 1275. βέβαιον ἔδεν
 τῆς αἰεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. βέβαιον
 ἔδεν ἐστὶν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4.
 βέβαια χαίρει Tr. 1205. μετάρσι, ὁ
 βέβαια Her. F. 1093. βέβαια τὰ πὸ
 σὺ El. 280. βέβαια ἔδεις εὐτυχεῖ Fr.
 inc. LXIX.

Βεβαίως Her. F. 1121.

Βέβηλος. ὁ θέμις βέβηλον ἀπτεσθαι
 δόμων Pro. fr. 1. βέβηλα καὶ κεκρυμ-
 μένα Her. 405.

Βέλεμνον. φρυγμένῳ βέλεμνα An.
 1137.

Βέλος. βαρείας χειρὸς ὀρμᾶται βέλος
 Hec. 1041. ἐπίλογχον βέλος Hip.
 222. ἄσρων ὑπέρτερον βέλος ib. 531.
 ὁ βέλος διέπτατο Sup. 860. τοῖον
 φαρέτρα Λοξίῳ σώζει βέλος Rh. 979.
 κίσσινον βέλος Bac. 25. λογχωτὸν
 βέλος ib. 760. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ
 κατέτρωσεν βέλει Her. F. 1000. ἀν-
 δρὸς ὑποτῆναι βέλος ib. 1350. ὄξυθή-
 κτω βέλει El. 1159. λιπεῖν βέλος ib.
 1217. σιδαρέοισι βέλεσιν Or. 1309.
 Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη
 Ph. 889. πολεμίων εἵργων βέλη ib.
 1081. πόλλ' ὁμῶ βέλη An. 1133.
 πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her.
 F. 179. ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν ib.
 367. βέλεσί τ' ἀμφέβαλε ib. 422.
 ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846.

Βένθος. κατὰ βένθος ἄλιον Bel. fr. XX.
 3.

Βῆμα. μὴ κῦφον αἶψα βῆμ' ἐς Ἀργ.

ερατὸν Tr. 342. τὸ πρῶτον βῆμ' εἰς
 δρόμῳ καλῶς El. 954. κλεπτικοῖς
 βήμασι Rh. 205.

Βία. μήτ' ἀποσπασθῆς βία Hec. 225.
 cf. etiam Tr. 613. τῇ βίᾳ νικώμενον
 Hec. 333. πρὸς βίαν ὠθυμένη ib. 406.
 πρὸς βίαν legitur etiam Or. 705.
 Med. 1216. Al. 45. An. 731. et 754.
 Sup. 158. et. 455. Cy. 111. Her. 47.
 98. 222. et 885. Hel. 402. et Her. F.
 550. et πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr.
 V. 5. ἔχ' ἔλκετ' αὐτὸν βία Hec. 1282.
 βία τῶν κρεισσόνων Or. 709. δαιμό-
 νων βία Ph. 18. κλεινὴν Πολυνεῖκος
 βίαν ib. 56. βία πορθομένης ib. 568.
 βία θεῶν ib. 875. Iph. A. 702. et
 Er. fr. V. 2. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας
 βία Ph. 1139. τέρνα Πολ. βία διήκε
 λόγχην ib. 1406. μὴ βία φέρων ζυγόν
 Med. 242. ὠθήσῃ βία ib. 335. εὐνῆς
 ἔτλη θιγεῖν βία Hip. 886. cf. etiam v.
 1165. ἐνδακῆσαι τόμια—βία φέρουσιν
 ib. 1224. βία γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαι-
 ρήσεται Al. 70. βία θυμῷ ib. 832.
 δαμάζει σε βία σίδαρρον ib. 984. ἐκ-
 βαλῶσα λέκτρα τάκείνης βία An. 35.
 ἐκοιμήθην βία σὺν δεσπόταισι ib. 390.
 ἀποκτείνειν βία ib. 587. βία παρελ-
 θὼν θεὸς Sup. 231. βία δορός ib.
 347. ἀναιρεῖσθαι νεκρὸς βία ib. 472.
 θάψω βία ib. 560. εἰς κράτα πρὸς
 γῆν ἐκκυβιτώντων βία ib. 692. ἐπιστο-
 λὰς ἐξαρκάσας ἐκ χερῶν βία Iph. A.
 315. βία ἄγεις ib. 319. ἐκὼν, ὁ βία
 ib. 361. ἔλαβες βία ib. 1149. λέκτρα
 συλαῖσθαι βία ib. 1275. κᾶτα ληφθῶ-
 μεν βία Iph. T. 109. εἶλκε Κασσάν-
 δραν βία Tr. 70. ὁ βία λελησμένης
 ib. 373. βία ἐκπέμπομαι ib. 897.
 βία μ' ἀρκάσας ib. 959. ἦν βία γαμῆ
 ib. 962. βία παῖδα φῆς ἄγειν ἐμὸν
 ib. 998. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων
 βία Bac. 999. θύελλαι μ' ἥρπασαν
 βία Cy. 109. τὰ σπλάγχνα ἐξαμή-
 σασθαι βία ib. 235. ἔδεν ἦν τύτῃ βία
 ib. 257. ἔτοι βία γέ μ', ἔδεν τὸ σὸν
 ἄξεις Her. 64. βία ξένους θεῶν ἀφέλ-
 κειν ib. 113. cf. etiam v. 128. 226.
 244. 250. 255. et 287. μὴδ' ὠθεῖ βία
 Hel. 452. ὠσθήσῃ βία ib. 459. γα-
 μῆμαι βία ib. 839. τὴν βίαν σκήψας
 ἔχεις ib. 840. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν
 ib. 909. ἀφαιρεῖσθαι βία ib. 914.
 ἐξευξεν γάμοις βία Ion. 11. cf. v. 437.

ἡ βία σπεύδωμεν ib. 378. περιβλέπων
 βίαν ib. 624. ἐμὴ βία λαβὼν ib. 1295.
 βίαν δράσης μηδὲν Her. F. 215. βία
 ἐκπεσὼν τρωτῷ λέχῳ ib. 555. ἡ πα-
 ρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βία ib. 1369.
 βία ἔλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1.
 ἀπειργον αὐτὸς βία Sis. fr. I. 10.
 ἀφθιτος βία Fr. inc. CXLV. 3.
 Βιάζεσθαι. πᾶσαν βιάζεται πόλιν Or.
 1623. τί βιάζῃ; Med. 339. βιάζῃ
 χειρὸς ἐξαρτωμένη; Hip. 325. πε-
 πρωμένη ἡμέρα βιάζεται Al. 145.
 βιάζῃ μὲν δὲ θέλοντα δρᾶν τάδε ib. 1119.
 μὴν τίς σ' αὐτὴν βιάζεται Her. 647.
 ψυχὴν βιάζετο Her. F. 1366. μὲν ἡ
 φύσις βιάζεται Chry. fr. I. 2. ἂν τ'
 αὐτὴν βιάζῃ Dic. fr. VI. 2. βιαζόμεσθα,
 pass. vis nobis infertur Her. 71.
 Βίαιος. φόνον βίαιον An. 1243. ἄν-
 δρας βιαίως Sup. 308. δίκας βιαιῶν
 γάμων Ion. 445. βιαίῳ χειρὶ Her.
 103. et χειρὶ ib. 107. τῷ βιαίῳ κῆ-
 γρίῳ τὸ μαλθακὸν—τῷ λίαν παρείλετο
 Fr. inc. XXIV. 1. βιαιῶν ἀλμάτων
 Hec. 1262. βίαια πολεμίων κακὰ Fr.
 inc. III. 3.
 Βιαίως. ὡς βιαίως θανῶσα Hip. 814
 βρέφος ματρὸς βιαίως ἀποσπάσας Iph.
 A. 1152. ἀπὸ δ' ἀντομένῃ πατρὸς
 βιαίως Rh. 901. γαμεῖ βιαίως σκό-
 τιον λέχος Tr. 44. ὥθει βιαίως ib.
 356. ἔλκει με βιαίως Ζηνὸς ἐκ προ-
 βωμίων Her. 80. cf. etiam v. 367.
 ἔσχε δ' ὕβρεις ἀνδρὸς βιαίως ib. 925.
 Βιατέον. ἡμῖν ἐβιατέον τύχην Rh.
 584.
 Βίβλινος. Βιβλίνῃ πώματος Ion. 1195.
 Βιόδωρος. Ἰνάχῃ—παισὶν βιοδώροις
 Xan. fr. vers. 3.
 Βίος, vita. ἐκέτι μοι βίος ἀγαθὸς Hec.
 169. τὸν ἐμὸν βίον—ἐμετακλαίωμαι
 ib. 213. μὴ τερηθῆναι βίῳ ib. 338.
 τῷτό μοι πρῶτον βίῳ ib. 350. ποῖ τε-
 λευτήσω βίον; ib. 419. ἀπολέμῳ
 χειρὶ λείψεις βίον ib. 1034. cf. Or.
 946. Ph. 1437. ἐκπλήσω βίον Hec.
 1270. βίῳ τὸ πλεόν μέρος Or. 203.
 ἐξέπνευσεν βίον ib. 496. vid. Ph. 1463.
 ἀνεπίληπτον ἡσκηκῶς βίον Or. 920.
 πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph.
 972. ἐν ὥραίῳ ἵσταμαι βίῳ ib. 975.
 ἐδ' ἀποίσεται βίον—ματρὶ ib. 1168
 ἔρρει βίος ib. 1278. οὐμὸς ἐν φάει
 βίος ib. 1287. οἷον τέρμονα βίῳ ἔτλης

ib. 1361. εἴη εὐτυχέτερος βίος ib.
 1577. εἰς παίδων βίον ταῦτ' ἐμνηχα-
 νησάμην ib. 1607. βίῳ τερπνὰς ἀκοὰς
 Med. 194. βίῳ χάριν μεθεῖσα ib. 226.
 ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν ib. 248. βίῳ
 ὄνησις ib. 254. μὴ μοι γένοιτο λυπρὸς
 εὐδαίμων βίος ib. 598. ἅπαις τείνεις
 βίον; ib. 670. εὐκλεέτατος βίος ib.
 810. et Al. 626. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀπο-
 τάντες βίῳ Med. 1039. πρὸς βαλ-
 εῖδα λυπηρὰν βίῳ ib. 1245. παίδων
 ἐκσῶσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314.
 τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἡρξάμην βίῳ
 Hip. 87. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώ-
 πων ib. 189. ὁ πολὺς βίος ib. 252.
 ἀσιτεῖ εἰς ἀπότασιν βίῳ ib. 277. ἀπαλ-
 λαχθήσομαι βίῳ ib. 357. ἢ διέφθαρται
 βίος ib. 376. εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ βίῳ
 ib. 383. ἀμιλλᾶσθαι βίῳ ib. 426.
 ἐκπονεῖν βίον λίαν ib. 467. εἰ ἦν σοι
 μὴ πὶ συμφοραῖς βίος ib. 493. σῶσαι
 βίον ib. 497. πάθος δυσεκπέραντον
 βίῳ ib. 678. εὐκλεᾶ βίον ib. 717. ἐν
 ἀσφαλεῖ βίῳ ib. 785. τέκνων μοι μὴ
 τι συλᾶται βίος; ib. 799. ἀβίωτος
 βίος ib. 821. ἀβίωτος βίῳ τύχα ib.
 868. λυπρὸν ἀντλήσει βίον ib. 898.
 cf. etiam v. 1049. κακὴν ἔμπορον βίῳ
 ib. 964. ἀπώλεσεν βίον ib. 1032.
 βίον συνευτυχοῖν ib. 1119. ἐδὲ μοι
 χάρις βίῳ ib. 1408. μεταστῆναι βίῳ
 Al. 21. τίνα βίῳ ἐλπίδα προσδέχομαι
 ib. 128. σῶσασθαι βίον ib. 144.
 τερπνὸν ἐκπλήσαι βίον ib. 167. καλῶς
 αὐτοῖς καταθεῖν ἦκον βίῳ ib. 292.
 τέρψιν ἐξείλω βίῳ ib. 348. εἰς φῶς
 καταστῆσαι βίον ib. 363. προλιπῶσα
 βίον ib. 397. τῷτο ἐν βίῳ σπάνιον
 μέρος ib. 477. ὥλεσεν βίον ib. 537.
 ἐπὶ τέρμ' ἦκων βίῳ ib. 646. μακρὸν
 χρόνον βίῳ ib. 673. cf. etiam v. 718.
 τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζεσθαι ib.
 792. ὁ βίος ἀληθῶς ἐβίος ib. 805.
 ἢ τοπρὶν ἐν βίῳ ib. 980. ἡδεσθαι βίῳ
 ib. 1087. βελτίῳ βίον ib. 1160. ἐπὶ
 περίβλεπτος βίος δόλης An. 89. πι-
 κράν σύγχυσιν βίῳ ib. 291. ἀμαρτάνει
 βίῳ ib. 373. ἀνάγκη θάτερόν τι λειπεῖν
 βίον ib. 383. cf. Sup. 693. Her. 1017.
 Hel. 396. ὀφθαλμὸς βίῳ An. 407.
 ἀθλίῳ βίῳ ib. 409. ξυντράπεζον ἔχειν
 βίον ib. 659. θεῶν κατασκευὴν βίῳ
 δόντος Sup. 214. πλὴν ἐνοικῆσαι βίον
 ib. 535. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος ib.

550. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίω ib. 883. σμικρὸν τὸ χρῆμα τῷ βίω ib. 953. δυσ-αίων ὁ βίος ib. 960. διπλῷ βίῳ λα-χόντες ib. 1086. ἐκτείνειν βίον ib. 1109. ἀκίνδυνον βίον Iph. A. 18. τὸ καλὸν γ' ἐνταῦθα βίω ib. 20. ἀνέτρεψε βίον ib. 25. προσάτην τῷ βίῳ τὸν δῆ-μον ἔχομεν ib. 449. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον ib. 923. κατοικτεῖρον βίον ib. 1246. λύσειν βίον Iph. T. 692. δυσ-τυχῆς βίος ib. 851. βίον ἔχουσ' εὐδαί-μονα ib. 915. vid. Her. F. 479. βίον ἀπορρήξειν Iph. T. 974. μέγιστον ἐν βίῳ κειμήλιον Rh. 654. σῶσαι βίον ib. 674. cf. Hel. 895. νησιώτην σκοράδα βίον Rh. 701. cf. Her. 86. βίῳ τέλος Rh. 735. et El. 956. μεγά-λας ἐλπίδας βίῳ Tr. 1252. δάλειον ἀμέραν βίῳ ib. 1331. ἀλυπος βίος Bac. 1002. ἐπὶ τὰ καλὰ βίον ἄγοντα ib. 1005. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθι-δρύνει βίον ib. 1337. ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον Cy. 338. εἰς τέρψιν βίῳ ib. 520. τῷ μακρῷ βίῳ Her. 448. αἰσchrῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον ib. 451. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. ἐκπνεῦ-σαι βίον ib. 556. et Hel. 141. et Ion. 1600. et ἐκπνέων βίον Her. F. 980. πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. θεὸς σέβων βίον διήνεγκε Hel. 10. βίον τερεῖς ib. 94. ἀπηλλάχθη βίῳ ib. 101. vid. v. 309. et Ion. 847. τὰ-ναγκαῖα τῷ βίῳ Hel. 261. τέρας ὁ βίος ib. 267. θυγατρὸς Ἑρμ. εἶναι βίος; ib. 694. βίῳ δέλεαρ ib. 761. τελευτήσω βίον ib. 846. cf. v. 1682. et Ion. 1136. πολέων ἀπέλειπε βίος Hel. 1348. καταζῆ σεμνὸν βίον Ion. 56. ἔν ἄν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι-τις ἀνθρώπων βίῳ ib. 383. τὸν ἀπαιδα-ποτυγῷ βίον ib. 489. τροφὰς ἔχει βίῳ ib. 1013. συμφοραὶ ἐμῷ βίῳ ib. 1235. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373. τερφθῆναι βίῳ ib. 1376. παρ' οἶαν ἦλθομεν τάθμην βίῳ ib. 1514. μηκύναι βίον Her. F. 143. τῷ βίῳ πύθος ib. 316. βίῳ κέλευθον ἄθειον ib. 433. μικρὰ τὰ τῷ βίῳ ib. 503. ἐκσῶσαι βίον ib. 716. εἴ τι καινὸν ὑπογράφη τῷ μῷ βίῳ ib. 1118. δύσκληϊαν ἀπώσο-μαι βίῳ ib. 1152. βίον ἀχρεῖον, ἀνό-σιον κεκτημένοι ib. 1302. γλυκεῖα φροντίς βίῳ Acol. fr. XV. πλείστη ἀρετὴ τῷθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ ejusd. fr.

XX. 3. θνητῶν τῶν τάλαιπῶρων βίος Antiop. fr. XXV. 1. ὠδεῖς ἀλυπος τὸν βίον διήγαγεν ejusd. fr. XXXIX. 4. cf. etiam Fr. inc. LXXXVII. θεῶν βίος Ar. fr. IX. 1. βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 2. τὸν αὐτὸν ἐξήντησαν βίον Cresph. fr. VII. 3. ἀγνὸν βίον τε-νομεν Cret. fr. II. 10. ἡ ἀτιμία βίῳ Er. fr. II. 17. βίον θερίζειν Hyp. fr. IV. 6. τοῖς μὲν αὖξεται βίος Inus fr. XVII. 4. ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. τῷ βίῳ μετατάσεις Oed. fr. XI. 1. ἀπαιδα καρπῶσθαι βίον Oeno. fr. II. 3. φθοραὶ βίῳ Plis. fr. VI. 2. ἔρωτες παντοῖοι βίῳ Rha. fr. II. 1. πάντ' ἀκριβῶς κῆπὶ φροντίδων βίον Scy. fr. II. 4. ἀτακτος βίος Sis. fr. I. 1. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ ib. 17. τῷ τάλαιπῶρῳ βίῳ ib. 30. τὰς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Fr. fal. cit. IV. 1. ὁ τῶν γεωργῶν βίος Fr. inc. XLVII. 1. ἡδὺς βίος Fr. inc. LI. 3. θεῷ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. ἔρως βίῳ Fr. inc. LXXXI. 9. εἰς ἀρετὴν καταλυ-σαμένους βίον Fr. inc. CX. 2. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τὸ δυσ-τυχὲς βίῳ Fr. inc. CL. 2. ᾧ μέλει τὰ τῷ θνητῷ βίῳ Fr. inc. B. 12. 4. 2) victus, opes. σπάνις βίῳ Hec. 12. γάμοις εὐρεῖν βίον Ph. 403. αὐτὸς εὐροιμ' ἂν βίον ib. 1613. σπανίζοντες βίῳ Sup. 240. cf. etiam Rh. 170. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12. κτᾶσθαι πλῆτον καὶ βίον τέκνοις Sup. 450. vid. etiam vers. sq. βίος πολὺς ib. 861. τῷ βίῳ ἐνδεῆς ib. 873. βίον ἐπαιτῶν Rh. 715. et προσαιτεῖν Hel. 519. ἐκ μὴ ἐχόντων βίον Hel. 440. πολυκτη-μῶν βίῳ Ion. 581. βίον ξυλλέγειν El. 81. cf. etiam Bel. fr. XXV. 14. βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. δεῖ βίῳ Bel. fr. XVII. 12. φειδῶ βίῳ Hip. fr. X. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV. 1. ἐκλιπὼν νομὸν βίῳ Pol. fr. I. 7. ἂν ἔχει βίον St. fr. I. 2. βίος πορφυ-ρῆς θαλάσσιος ejusd. fr. III. 1. vid. etiam v. 4. ἀπ' οἴκων ἀναπύπτοντας ἄτερ βίῳ Fr. inc. CLXXXVII. 4.

Βιοτεύειν. ἀβίωτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει Al. 242.

Βιοτῇ, et dor. βιοτά. ω δυτάνω βιοτᾶς Hec. 199. οἰκτρὰν βιοτὰν ib. 457. τάκει βιοτὰν Med. 141. βιοτὰν τυ-

γεράν προλιπύσα ib. 147. τὰν ἐμὰν βιοτὰν ib. 415. ὀλέθριον βιοτὰν ib. 993. πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν πάθος; Hip. 1385. ταύταν φέρομαι βιοτὰν An. 787. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς Iph. A. 551. ἀγῆρατον βιοτὰν ib. 567. βιοτὰν ἀγίττει Bac. 74. βιοτᾶς εὐπαιδος ἐχάμαν Ion. 490. ἀπλὴν ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 664. ὃ βιοτὰ Phi. fr. V. 1. ὃ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς Fr. inc. CLX. 1. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. νυκτιπόλῳ Ζαγρέως βιοτὰς Cret. fr. II. 12.

Βίος. ἀμέρσας βίον Hec. 1028. βίον εἰς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον Or. 206. βίος εὐδαίμων ib. 1659. τὸν ἐμὸν βίον κατέχοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T. 1498. βίον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. λυπρὸν διάξω βίον Med. 1037. et Al. 943. βίον ὁπόθεν λείψωσι τέκνοις Med. 1102. ἄλις βίον εὖρον ib. 1107. τερπνὸν διάξειν βίον ib. 1355. δι' ἀπειροσύναν ἄλλῳ βίῳ Hip. 195. βίῳ ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις ib. 261. πρόσω ἤδη βίος ib. 795. εἰ κατ' ἀνδρὸς βίος ἐξογκώσεται ib. 938. βραχὺν βίον ἐμπνέων ἔτι ib. 1246. ἄνω μεταβάς βίον ib. 1292. κτητὸν βίῳ μέρος ἔστιν ib. 1295. κατάκρας ὀλέσας βίον ib. 1367. διὰ τ' εὐνάσαι τὸν ἐμὸν βίον ib. 1377. βίῳ πρόσω Al. 914. ἔσωσας βίον καὶ ψυχὰν ib. 932. βίον ὠγκώσας μέγαν An. 320. ἡμῖν βίον ἐκ πεφυρμένῳ—διασαθμήσατο Sup. 201. ἔμμοχθον βίον ib. 1005. τίνα πότμον εἴληχε βίῳ Iph. T. 914. πρόραν βίῳ Tr. 103. ὁ τᾶς ἡσυχίας βίος Bac. 389. βίος εὐδαίμων ib. 909. βίον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. τίνα βίον ἐκ ἔγλας; Hel. 220. λέλοιπεν βίον ib. 229. ἀλατεία βίῳ ib. 530. ἦγε προσήτεις βίον; ib. 797. vid. etiam Dan. fr. V. 4. ἔχεις βίον; Ion. 326. ἀτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίον ib. 791. εἰς ἄλλας βίῳ μορφὰς κάτεισιν ib. 1068. ἵν' ἐκπεράνη βίον Her. F. 429. τὸν ἄκυμον θῆκεν βίον βροτοῖς ib. 699. ὑποτρέφει βίον εἰς αἶδαν ib. 737. οἷσιν ὄσιον—φίλον ἐν βίῳ El. 1352. ἐκ λαμπρῶν νεύει βίος And. fr. XIX. 3. σαρκὸς εἰς

εὐεξίαν ἀσκῶσι βίον Antior. fr. VII. 2. ὅτε βίον ὠφελεῖ Er. fr. X. 3. ἀνάθημα βίῳ Meleag. fr. XIII. 5. βίος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8. ἄλυπον οἰκεῖν βίον Tel. fr. XXII. 3. τηλῆ οἰκῶν βίον ἐξιδρυσάμην Fr. inc. CXCVI. τρισσῶν βίῳ ἐνὶ Bel. fr. XVI. 3.

Βιῶν. ἡδέως ζητῶν βιῶν Ar. fr. XXX. 1. βιοῖ ἐδεῖς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. etiam Epist. V. τὴν αὖριον μέλλουσιν εἰ βιώσεται Al. 787.

Βιτόνων τύραννον Al. 1025.

Βιώσιμος. βιώσιμος χρόνος Al. 653. ὁ βιώσιμος Her. 606.

Βλάβη. εἰς βλάβην τινὰ Or. 240. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν Hip. 511. μὴ ὀφλῶ βλάβην An. 187. ἐκ ἐλάσσονα βλάβην ὀφείλω ib. 360. συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην Bac. 1302. σωτὴρ βλάβης Her. 640. σ' ἔμηνε θεῷ τις βλάβη Ion. 520. ἔχει τίνα βλάβην; ib. 1350. εἰ φέροι τινὰ βλάβην Ar. fr. VIII. 2. ῥώμη ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην Tem. fr. XI. σοφοὶ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας Scy. fr. III.

Βλάβος. τόδε σοὶ βλάβος Her. 256. τί τῷτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. πόλει ἐδὲν ἤκομεν βλάβος Her. F. 824.

Βλάπτειν. μὲ πολλάκις ἔβλαψε δόξα Med. 293. εἰσαῦτις ἔβλαψε Sup. 415. μὴ βλάψαι πόλιν ib. 557. ὥς σε λόγχῃ—βλάβῃ ib. 578. ἐδένα βλάπτει βροτῶν Cy. 522. ἃ σὲ βλάψει Her. 704. τῷσδε βλάψω θανῶν ib. 1044. κέλευθον εἴ τις ἔβλαψεν ποδὶ τείβων ἀνοσίφ Hel. 874. ἃ βλάπτουσιν σέμν' ἀναθήματα Ion. 107. τὸν νῦν ἔβλαψε Fr. inc. B. 25. 2. πάτραν βλάπτειν Fr. inc. B. 32. 2. ἐδὲν βλάψειν εἰκόασιν Epist. I. ὁ βλάπτων πόλιν Sup. 524. βλάπτων ἐκείνους μηδὲν Her. 264. τὰς φίλους βλάπτοντες Hec. 256. εἴ τι βλάπτεται Sup. 237. βλάπτεισθ', ἐμῷ γε μὴ μιαινόντος θεός; Her. 265. ὥς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται Ion. 177. βλάπτῃ τί πατρὶ τιμωρῶν; El. 974.

Βλατάνειν. σᾶς ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλαπεν Med. 1256. ἐκ μεγάλων ἔβλαπτήκασιν Iph. A. 594. ἐξ ἧς

Ἄτρεὺς ἔβλασεν Iph. T. 3. ἐκ γῆς ἔβλασεν Ion. 267. ἐνθ' ὁ γηγενῆς Σπαρτῶν τάχως ἔβλασεν Her. F. 5. πόθεν ἔβλαστον Fr. inc. CLV. 11. δεινὸν ἐχθροῖς βλασάνοντες εὐγενεῖς Her. 469. τὰ ἀπ' αἰθερίου βλασόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ταύτης ἀπο βλασῶσι παῖδες An. 665.

Βλάστημα. τέκνων γλυκερὸν βλάστημα Med. 1099. ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. γῆς τεμεῖν βλαστήματα Hec. 1204. τεφανῶν κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν Bac. 177. νεόγονα βλαστήματα Cy. 205. ἐχθρῷ λέοντος δυσμενῇ βλαστήματα Her. 1006. καλὰ βλαστήματα Hel. 1281. τοῖσι γῆς βλαστήμασιν Her. F. 178.

Βλασφημία. βλασφημίαν τις ἐφθέγγετο Ion. 1189.

Βλαχή, dor. pro βληχή. βλαχαὶ τεκέων Cy. 48. et 59.

Βλέμμα ἡδὺ Her. F. 306.

Βλέπειν. ἐκ οἷδ', εἰς ὃ, τι βλέψω κακῶν Hec. 585. βλέπω παῖδ' ἐμὸν τεθνηκῶτα ib. 681. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. βλέπω πᾶσαν εἰσόδον Or. 67. καλοῖς βλέψυσί γ' ὄμμασιν Ph. 400. κᾷβλεψαν (i. e. καὶ ἔβλ.) ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας ib. 1380. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. φίλος κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν ib. 470. βλέψουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν Hip. 416. πῶς ἂν ὧντος κατθανοί τε, καὶ βλέποι; Al. 140. βλέψον πρὸς αὐτὸς, βλέψον ib. 391. et Her. 226. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. κυρὰν βλέπεις ib. 821. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. πρὸς τί χρὴ βλέπειν (i. e. vivere); An. 405. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον Sup. 284. σκοτεινὰ βλέψουσιν εὐλαβέμεναι ib. 325. βλέψον εἰς ἡμᾶς Iph. A. 320. et πρὸς ἡμᾶς ib. 1238. et Hel. 1458. et Her. F. 1227. εἰ βλέπεις μ' εὐκῆλον Iph. A. 644. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1219. cf. etiam v. 1250. μηκέθ' ἥλιον βλέπειν Iph. T. 349. βλέπειν φάος ib. 674. ὡς ὑμᾶς βλέπω ib. 1056. τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω τείχοντα Rh. 627. εἰ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. βλέπετ' ἄνω, καὶ μὴ κάτω Cy. 210. εἰ αὐτὰ μὴ βλέπεις ib. 353. καλὸν βλέπω ib. 550. ἕως φῶς ἥλιος

τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60. τί βλέπεις πρόσω; ib. 333. βλέπω δύνω ῥοπὰς ib. 1096. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπης Ion. 614. ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχὺ ib. 744. πρὸς σὲ βλέπω Her. F. 81. βλέπει δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα ib. 163. ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν ib. 221. εἰς σὰς χέρας βλέπει ib. 435. βλέψον εἰς τόνδε El. 567. ἐς ὄγκον ἐκ ἄνω βλέπειν τύχης Alcmaeon. fr. II. 2. εἰς ἀργίαν βλέπειν Antioch. fr. XIV. 2. δοκεῖ βλέπειν ἀγάλματα Eu. fr. IX. 3. εἰς μίαν βλέψουσιν Inus fr. VII. 6. ὅξυ βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2. εἰ βλέποντι φίλῳ χρώμεσθαι Hec. 311. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων Ph. 461. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. εἰς πρόσωπον βλέπων ib. 280. ὑπ' ὀφρύσι κυνανυγέσι βλέπων Al. 262. εἰς γῆν ἔστη βλέπων Iph. A. 1577. θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἔξω φίλον Iph. T. 718. βλέπων φάος Rh. 971. βλέπων ἀπέδωκεν ἂν σοι τὴν γ' ἔχειν Hel. 1017. σὸν βλέπων πρόσωπον Ion. 925. βλέποντι σημαίνεις κακὰ Her. F. 1230. πρὸς λόγχην βλέπων El. 377. Ὅρέτῃ σ' ἥλιχ' ἡδεταί βλέπων ib. 560. σὸν κασίγνητον βλέπων ib. 569. τῷ βλέποντος (viventis) μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νόψ ἀκύνων καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν An. 179. εἰς πῦρ βλέποντες Sup. 212. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ Rh. 114. νοσῶσιν οἱ βλέποντες Phry. fr. XV. 3. βλέψουσα φῶς Hec. 668. βλέψουσ' ἂν αὐγὰς An. 936. βλέψουσαν παῖδα Iph. A. 1612. βλέψουσα εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ Dic. fr. XIV. 3. ὄμματα βλέποντα Ph. 1124. βλέποντα σώματα Hel. 589. βλέψας ἐς Ἄργος Ph. 1373. Παλλάδος βλέψας πρὸς οἶκον ib. 1382. εἰς κράνος βλέψαντα Sup. 318. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα Iph. A. 1412. εἰς λόγους καὶ οἰκτίσματα βλέψας Her. 160. εἰς τὰςδε βλέψασα Sup. 8.

Βλέφαρον. ὀμμάτων αἵματόεν βλέφαρον Hec. 1066. αὔπνον βλέφαρον Or. 302. ἐλίσσετε βλέφαρον ib. 1266. νυκτὸς ἀφεγγές βλέφαρον Ph. 546. ἴδε βλέφαρον Al. 399. νοτερῷ βλεφάρῳ ib. 601. ἐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον; Iph. A. 321. γόος—τὸ σὸν νο-

τίξει βλέφαρον Iph. T. 833. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τυφλοὶ βλέφαρον ib. 669. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν Hel. 679. πάντα τοὶ βλέφαρον δάκρυα Ion. 205. εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. βλέφαρον τέγγωσ' ἀπαλὸν ib. 1339. εἰ βλέφαρα κινήσεις Or. 157. δινεύων βλέφαροις ib. 835. ξυνάρμοσον βλέφαρά μου τῇ σῇ χειρὶ Ph. 1460. τὸν ὑπὸ βλέφαροις φοίγικα ib. 1495. δάκρυσί μου βλέφαρα—τέγγεται Hip. 853. ἀμφὶ βλέφαροις Supr. 49. βλέψον ἐμῶν βλέφαρων ἐπιδάκρυν ib. 284. βλέφαρα πρὸς γάναυδες ἀγαγὼν Iph. A. 379. ἐν ἀντωποῖς βλέφαροῖσιν ib. 584. λῦσον βλέφαρων γοργυπὸν Ἴδραν Rh. 8. ἔδιστος ἔβα (scil. ὁ ὄπτιος) βλέφαροισι πρὸς αὐτὸς ib. 556. ξυνάψαις βλέφαρα Bac. 746. Κύκλωπος ἴσω βλέφαρων Cy. 483. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσιν; Hel. 463. ἔτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα ib. 954. βλέφαρων σκοτεινὸν φάος Her. F. 641. νῦξ ἔχει βλέφαρα ib. 1071.

Βλήμα. βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Supr. 330.

Βοά. vid. βοή.

Βοῶν. τι βοῶς; Hec. 178. γόνασι προσπεσὼν βοᾷ Or. 1332. βοᾷ πῦρ καὶ δεικνύων Ph. 1161. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. βοᾷ ἔρκως Med. 21. λιγυρὰ ἄχρα μογερὰ βοᾷ ib. 205. τίνα βοῶς λόγον; Hip. 572. παῖς Ἀμαζόντος βοᾷ ib. 582. βοᾷ, βοᾷ δέλτος ἄλλατα ib. 877. ὁ βόησον Al. 235. ὅτε νιν βόασε κτανεῖν An. 297. βοᾷ, —ίτορῶν τάδε ib. 1125. βοᾷ ἱερεὺς Iph. A. 1584. γὰρ δὲ εὐμύσμου μολπᾶς βοᾷν ἀλίοις ἐλέγοις Iph. T. 145. βοᾷ κυναγὸς δε ib. 284. πολλοῖς κωκυτοῖσιν—βοᾷ Zc. Tr. 29. βοάσαιτ' εἰ τὸν Ὑμέναιον ib. 335. βοῶς τὸν παρ' ἐδρῇ παῖδ' ἐμὸν ib. 586. ὑπὲρ τεκνῶν βοᾷ ib. 829. βοᾷ, βοᾷ μάτερ ib. 1091. ἄλγος, ἄλγος βοῶς ib. 1310. βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὅπα Hel. 1612. βοᾷ τίς μ' ἔμελλεν—κτανεῖν; Ion. 1210. βοάσω; ib. 1447. βοᾷ, βοᾷ, τανάζων—Her. F. 752. sq. cf. etiam v. 975. sq. μὴ βοᾷτε ib. 1048. κάρυκι βοᾷν παραδύναι Epig. III. 8. ὁ διφυρλάτας βοᾷτ' (i. e. ἔβοᾷτο) Iph. A. 216. λυτός βοάσθω ib. 438. δειν'

ἐν Ἀργείοις βοᾷται ib. 1346. χρῆν γαῖαν βοᾷσθαι ὑμνοῦνταίς Hel. 1450. Βόειος. γάλα βόειον Cy. 217. κρέας βοείους Fr. inc. CXLVII. 1.

Βοή. κακογλώσσου βοῆς Hec. 661. παύσωμεν βοήν Or. 1314. κλύω βοήν ib. 1325. βοή κατὰ τέγας ib. 1331. βοῆς ἀκούων Ἀργος ib. 1530. πρὶν τιν' αἰεθίσθαι βοῆς Hip. 603. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ib. 790. προσπέλων ἀκούμεν βοήν An. 822. σὺν πολλῇ βοῇ Supr. 701. βοή καὶ κωκυτὸς ἦν ib. 721. τίνα βοήν; Iph. A. 1346. τίς ἴηται βοήν; Iph. T. 1307. ἐφθέγγετο βοήν τίνα ib. 1386. βοήν ἔγερτόν Rh. 690. πολεῖν βοήν ἀνυπόληπτος Tr. 999. θηρῶν δε ἂν ἦκτος βοήν Bac. 1083. ἦν πᾶσ' ὁμῶς βοή ib. 1129. τίς ἡ βοή βωμῷ πέλας ἔστηκε; Her. 73. βοήν ἔστησε ib. 129. cf. etiam v. 656. ἐξεπίπτατο βοῆς κελεύθου φδέγματα Hel. 1592. βοῆς ἠέκαστε El. 747. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς ib. 756. 2) Form. dor. βοά. βοῶν βοᾷν αὐτῷ, βοᾷν Hec. 1092. ἀτρεμαῖαν δε ἐπ' ἄροφον φέρω βοᾷν Or. 148. κτέπον καὶ βοᾷν ib. 1353. βαρβάρῳ βοᾷ ib. 1386. et Ph. 685. et 1311. Φοίνισσαν βοᾷν κλύωσα Ph. 308. ἦιον βοᾷν ib. 1043. ἐκλυνον βοᾷν Med. 131. et 135. τί μάτην τείνεται βοᾷν; ib. 201. ἀκούεις βοᾷν; ib. 1273. ἐμολέ σοι βοᾷ Hip. 588. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοᾷν Iph. T. 1092. βοᾷν ἐμειπὼν—εὐφρονα Tr. 547. φονία βοᾷ ib. 556. βοᾷν, βοᾷν Ἑλλὰς κελάδησε Hel. 375. ἀνακαλεῖς με τίνα βοᾷν; Her. F. 910. ἴτω ξύνταυλος βοᾷ χαρᾷ El. 879. κλύεις ὑπ' ἄροφον βοᾷν; ib. 1166. βοᾷν ὀλασκε ib. 1213. 3) plur. ἐν Θουρίαισι βοαῖς Bac. 159. ἀεῖδουσ' Ἑλλησι βοᾷς Ion. 92.

Βοηδρομεῖν. βοηδρομεῖναι πρὸς δόμους τυραννικῶς Or. 1356. βοηδρομεῖν ἄλλος ἄλλοθεν ib. 1476. κραυγὴν ἔθηκες Μενέλαε βοηδρομεῖν ib. 1510. ἔκυν ἐνόπλιον ποδὶ βοηδρομήσετε; ib. 1622. βοηδρομεῖτε πάντες Hip. 776. φίλοισιν βοηδρομεῖν Rh. 333. ὑπερος βοηδρομεῖς ib. 412. βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Her. 122.

Βοηδρόμος. ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. ποδὶ βοηδρόμῳ Or. 1290. βοηδρόμος ὁρῶ El. 963. βοηδρόμου σπουδῇ Or.

1571. ὑτέρα βοηδρόμος πάρειμι Ph. 1441.
- Βοηθεῖν τοῖσιν ἡδικημένοις Iph. A. 79.
- Βοιβία λίμνα Al. 593.
- Βοιωτοί. τῶν Βοιωτῶν ὄπλισμα Iph. A. 253.
- Βοιωτός, ποτ. προπρ. viri Melan. fr. XXVIII.
- Βολή. εἰς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πρὸς ἡλίῳ βολὰς ib. 1259. ἐφοῖς βολαῖς ἀελίῳ Ph. 173. ὠλέναι βολαῖς ib. 669. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς ib. 1152. κεραυνίῳ βολὰς Tr. 92. ἡλίῳ βολαῖσιν Bac. 458. λευκῆς χιό- νος εὐαγεῖς βολαῖ ib. 661. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτίνος Ion. 1135.
- Βόλος. εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. εἰς βόλον καθίσταται Bac. 846. ἦν ἐκσπᾶσθαι βόλον El. 582.
- Βορά. ὅδε πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. θηροῖν ἀθλιον βορὰν Ph. 1597. cf. etiam Sup. 47. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. βορᾶς κορεσθεῖς Hip. 112. δι' ἀψύχῃ βορᾶς ib. 952. ἐν γαστρὶ βορᾶ Sup. 865. ὡς βορᾶς γευσάλατο Iph. A. 423. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾶ Iph. T. 388. νῆπις βορᾶς ib. 973. βορᾶς κεχηρμένος Cy. 88. βορὰν ὁδοῖν ναντίλοις ib. 98. μήλων βορᾶ ib. 122. βορᾶ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῃ; ib. 127. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς ib. 248. βορᾶς χρήζοντες ἐμ- πολὴν λαβεῖν ib. 253. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνώθοις ib. 288. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ ib. 367. ἐταί- ρων πλησθεῖς βορᾶς ib. 408. τῆς ἀναισχύντου βορᾶς ib. 415. εἰ δώσει βορὰν Hel. 509. εὐόχθῃ βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρυν Ion. 1169. cf. etiam El. 425. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἦκει El. 429. τίκτει βορὰν Chry. fr. VII. 5.
- Βορέας Θρητικός Cy. 328.
- Βόσκειν. αἱ ἐλπίδες βόσκει φυγάδας Ph. 399. τὸ γένος ἐκ ἔβοσκε με ib. 408. πράγματα βόσκειν Thes. fr. II. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. τὴν βόσκοντα βεραπέων ib. 183. τῇ βοσκῇ χθονὶ Her. 826. πατρίς ἡ βόσκουσα γῇ Phaëth. fr. II. πόθεν ἐβόσκε Ph. 403. ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617.
- Βοσκή. θαλερὰς βοσκὰς εὐφύλλων ἐλί- κων Hel. 1347.
- Βόσκημα. ἐμῆς βόσκημα χερὸς Hip. 1356. βοσκήμασι σοῖσι συρίζων ὑμε- ναίης Al. 579. ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676. πάντων Κυκλ. ἀντιδὸς βοσκήματα Cy. 164. ποιμένων βοσ- κήματα ib. 187. μηκάδων βοσκήματα ib. 188. τῶν ἐμῶν βοσκημάτων El. 494.
- Βότρυχος. παρὰ βότρυχον Or. 1427. βότρυχον ἀμπετάσας Ph. 794. cf. etiam Hip. 202. πόλλ' ἐκήπευσε βό- τρυχον Tr. 1175. ἀβρὸν βότρυχον τεμῶ Bac. 493. ξανθὸν ἔχων ἐταίρας βότρυχον Cy. 499. βότρυχος εἰλιγ- μένος Thes. fr. V. 7. ὃ βοτρύχων πινῶδες ἀθλιον κάρα Or. 225. διὰ βοτρύχων ib. 1267. ξανθοῖς βοτρύ- χοις γαυρούμενος ib. 1532. βοτρύχων κυανόχρωτα πλόκαμον Ph. 315. cf. etiam Tr. 1182. δεῖσα τέφανον ἀμφὶ βοτρύχοις Med. 1160. ξανθοῖσι βο- τρύχοισιν εὐκοσμος κόμην Bac. 235. ἐπὶ βοτρύχοις πῦρ ἔφερον ib. 756. βοτρύχῃς τεμῶ Hel. 1093. cf. etiam v. 1240. βοτρύχῃς κεκαρμένῃς El. 515. βοτρύχῃς ὁμοπτέρῃς ib. 530. βοτρύχων ἀναδήματα ib. 882.
- Βοτρυχώδης. βοτρυχώδεος ἀβρὰ πα- ρηίδος Ph. 1493.
- Βοτᾶνα ποιηρὰ Cy. 45.
- Βοτήρ. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεα- νίαν An. 281. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυθρίας Her. F. 424. σκαιοὶ βοτῆ- ρες ἐσμέν Rh. 271.
- Βοτόν. φέρβειν βοτὰ Hip. 75. ἡ γῇ πιαίνει βοτὰ Cy. 332.
- Βότρυς. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας λεῖσα βότρυν Ph. 238. βότρυς ἐν δαιτὶ Bac. 261. βότρυς ὑγρὸν πόμα ib. 279. βότρυς γάνος ib. 381. βό- τρυς εὐτε πῶμα Cy. 191. τὸν ἱερὸν βότρυν Hyp. fr. II. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. ἐκ Διονύσου βοτρύων Ion. 1232. βοτρύων ἐπὶ χεύμασι Her. F. 892. βότρυσιν ἔτεψεν κάρα Me- leag. fr. VI. 2.
- Βοτρυώδης. βοτρυώδει χλόη Bac. 12. ναὶ τὰν βοτρυώδῃ Διονύσῃ χάριν οἶνας ib. 534.
- Βυθυτεῖν. ἐνθα βυθυτεῖν πρέπει Hes. 261. μάτην ἐβυθυτῶμεν Tr. 1242. ἴν' ἡμῖν βυθυτεῖ λάθρα Ion. 1031. πολλάκις με βυθυτεῖν El. 805. ὅθεν σε βυθυτῶν ἐσώψεται ib. 635. βυθυ-

τῶν Νύμφαις ib. 785. τῶν βυθυτάντων ὄντας εὐσεβετέρως Dan. fr. XII. 7. Βύθυτος. βύθυτον ἡμέραν Hel. 1490. βυθύτῳ σὺν ἡδονῇ Ion. 664. βυθύτοις προστροπαῖς Al. 1159.

Βυκόλος. Πάρις ὁ βυκόλος Iph. A. 180. cf. etiam v. 574. et 1292. βυκόλον κομῶντα κισσῷ Antior. fr. XXXII. 1. δίδωσι βυκόλοις ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ἐν ῥοιβόδησει βυκόλων Iph. A. 1086. τίς θαλάσσης βυκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. φαύλης μάχεσθαι βυκόλῳ ἡγόμεθα ib. 305. βυκόλοι καὶ ποιμένες Bac. 713.

Βύλεσθαι. τύμβον βυλοίμην ἂν ἀξιόμενον ὁρᾶσθαι Hec. 319. εἰ μὴ βυλήσομαι ib. 347. βύλει πεσεῖν πρὸς ὕδας ib. 405. εἴ τοι με βύλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι ib. 747. εἰ κτανεῖν ἐβύλετο ib. 796. ἃ τις βύλοιτο ib. 819. βύλομαι ἀνόσιον ξένον δύναι δίκην ib. 852. ἰδιόν τι εἰπεῖν βύλομαι ib. 978. ὃ βύλομαι, ἡδὺ Or. 1175. εἰ βύλει μαθεῖν ib. 1578. et Ph. 119. βύλει σὺ μέντοι, κῆχλ βυλήσῃ τάχα Ph. 906. τοσῷτον σὺ τυγχάνειν βυλήσομαι Med. 259. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βύλω Hip. 517. δεινὰ βύλεται εἰς σέ An. 62. τὸ βύλεσθαι μ' ἔκνιζε Iph. A. 330. τῷ βύλεσθαι θέλων ib. 338. δύναί' ἂν, εἰ βύλοιο Bac. 945. δρᾶν μὲν σὺ γ' ἔχ' οἷός τε, βύλεσθαι δ' ἴσως Hec. 692. πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βύλομαι Hel. 1004. τί βυλόμεσθ' ἄλλο; Ion. 558. μεγάλα βύλεσθαι κακὰ Hec. F. 854. ἃ δρᾶν ἔβούλομαι ib. 858. ἔπραξε βύλησιν, ἣν ἐβύλετο ib. 1305. ἃ γυν βύλει El. 770. χρυσὸν μάλιτα βύλομ' ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. τῶν ὁμοίων βύλεται κρατεῖν Antig. fr. V. 3. ἔδ' ἐν φρονεῖ δίκαιον, ἔδ' ἐν βύλεται Ix. fr. II. 2. χρημάτων πολλῶν κεκλησθαι βύλεται πατήρ Rha. fr. II. 4. vid. etiam v. 10. ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βύλεται Fr. inc. XVI. 4. ὃ βύλεται μόνον ὁρῶν Fr. inc. XXXII. 1. ἔβέλομαι πλετῶντι δωρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. ἡ φύσις ἐβέλεθ', ἡ νόμων ἔδ' ἐν μέλει Fr. inc. CLXXI. ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βύλεται Fr. inc. B. 28. 2. βυλομένοις ἐπαγγέλλῃ Hec. F. 1185. ἔδ' ἐπὶ τὸ κείνῳ βυλόμενον ἐλήλυθα Iph. A. 1270. εἶπερ τῷδ'

ἐβυλήθη χάριν θέσθαι Hec. 1211. θεὸς ἐβυλήθη τάδε Hip. 476. ἐν ἔδ' βυληθεῖς ποτε ἀφαιρήσεται Epist. IV. βυληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V. πολλοὶ βυληθέντες—ἐλειπόμεσθα Hip. 1243. et sic porro.

Βυλεύειν. ἀνακτι βυλεύσαι φόνον Hec. 856. cf. etiam Rh. 951. ἣν τι βυλεύσω κακὸν Hec. 870. χρητὰ βυλεύσ' ἄει Or. 771. et 907. πάντ' ἐβύλενσα ib. 1090. μή τι βυλεύσῃ νέον Med. 37. μή τι βυλεύσῃ κακὸν ib. 317. vid. etiam Sis. fr. I. 22. βυλεύειν καλῶς Rh. 108. τίς ἄλλος—ἔδρασεν, ἡ βύλευσεν; ib. 862. ἃ ἂν δοκῇ, βυλεύσομεν Bac. 841. σὺ νῦν βύλενέ τι Ion. 984. τοιαῦτ' ἐβύλευσε El. 269. σὺ τὸνθένδε βύλευσον ib. 618. τοιαῦτα βυλεύματα, εἰς ὅς ἐχρῆν ἦκισ', ἐβύλευσεν ib. 1012. ταῦτ' ἐβύλευσεν πατήρ Fr. inc. C. 2. βυλεύει κακὰ Fr. inc. CLVII. 3. μεγάλα βυλεύοντες ἐν Ἄεολ. fr. VII. 3. βυλεύσα καὶ τεχνωμένη Med. 402. δέξαι βυλεύσαντος ἐν Hip. 89. δυσμεναίνω τοῖσι βυλεύσασιν ἐν; Med. 874. Ἀνδρομάχην κτανεῖν—βυλεύσασα An. 808. βυλεύω τότε Or. 636. ὥς καλῶς βυλεύομαι ib. 1131. βυλεύω, ἐπεὶ περ εἴ σοφὸς Ph. 742. τῷτ' ἐγὼ βυλεύσομαι Hip. 723. τὸ λῶτον σοῖσι βύλευσαι δόμοις ib. 901. ὅστις ἐν βυλεύεται An. 1281. θάνατον, ὃν πατήρ βυλεύεται Iph. A. 1102. βυλευσόμεσθα Rh. 130. νεανικὸν βύλευμα βυλεύσαιό τι Antior. fr. XLII. 5. ἔδ' ἐκ μετ' ὀργῆς ἔδ' ἐν βυλεύεται Fr. inc. XXIII. 1. μῶν βεβύλευμαι κακῶς; Med. 567. ἄμεινον νῦν βεβύλευμαι τάδε ib. 893. μὴ ἔβεβύλευσαι καλῶς Sup. 248.

Βύλευμα. χρηστὸν βύλευμα Sup. 439. σοφὸν βύλευμα Antior. fr. XII. 3. νεανικὸν βύλευμα ejusd. fr. XLII. 5. ἄνασσα πράγῃ καὶ βυλεύματος Tel. fr. XV. 1. ἔκ' ἐν κακύνῃ τοῖσδε σοῖς βυλεύμασιν; Hec. 251. ἔχῃθ' ὁμοιο τοῖς βυλεύμασιν ib. 331. φροντίδων βυλεύματα ib. 626. ἐξισορῆσαι ὁδὸν βυλευμάτων ib. 744. ἡ πε λείψαι τῶν ἐμῶν βυλευμάτων; Or. 1085. θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βυλεύματα Ph. 700. Ἐτεοκλῆς βυλεύματ', ἔχ' ἡμῶν, τάδε ib. 1640. καινῶν ἄγ-

γελον βουλευμάτων Med. 270. et Tr. 703. ἔλειν βυλεύματα Med. 372. κύφως φερέσθ κρείσσονων βυλεύματα ib. 449. λιμὴν βυλευμάτων ib. 769. πάντα τὰμά σοι βυλεύματα λέξω ib. 772. μετεῖναι τῶν βυλευμάτων ib. 886. χαιρέτω βυλεύματα τὰ πρόσθεν ib. 1044. θυμὸς κρείσσω τῶν ἐμῶν βυλευμάτων ib. 1079. τοῖς ἐμοῖς βυλεύμασι Hip. 28. et Sup. 398. ὠδεῖς ἀντερεῖ βυλεύμασιν Hip. 402. κακὰ βυλεύματα ib. 650. ἐμοῖς χρώμενος βυλεύμασιν ib. 1263. ἐξηπατήθη δαίμονος βυλεύμασιν ib. 1406. θανάσιμων βυλευμάτων An. 1059. et Her. F. 1153. ὑφ' οἷων ἐσφάλῃ βυλευμάτων Sup. 336. ὁρμὴν λάβοις ἀν τῶν ἐμῶν βυλευμάτων ib. 1050. Ἀγαμ. παῖδός ἐκ βυλευμάτων Iph. T. 1290. cf. etiam Hel. 549. ἴσoras βυλευμάτων Iph. T. 1431. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βυλεύματα Rh. 156. τοῖσι σοῖσι πείσομαι βυλεύμασιν Bac. 844. τὰ Διὸς βυλεύματα Hel. 37. τῶν ἐμῶν βυλευμάτων ib. 1434. et El. 1109. μητρὸς ἐκ βυλευμάτων Ion. 1564. κακοῖς βυλεύμασιν Her. F. 273. τοιαῦτα βυλεύματα ἐβύλευσεν El. 1011. τῶν κακῶν βυλευμάτων OEd. fr. IV. 1.

Βυλευτήριον. δόλια βυλευτήρια An. 447. εἰς βυλευτήρια ib. 1098.

Βυλή. ἔγνωσ τὴν νικῶσαν βυλὴν Med. 913. καιριωτέραν βυλὴν Her. 473. βυλῆς ὠδὲν ἐστὶν ἔχθιον κακῆς Fr. inc. IX. πικρᾶς βυλᾶς El. 161. δόλια βυλαὶ Med. 413. ὃ μένουσι τῶν θυοσκόπων βυλᾶς Rh. 69. ἐν δίκῃς βυλαῖσιν Antior. fr. XLII. 1. βυλαὶ ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Mel. fr. XVII. 2.

Βύλησις An. 703. ἡ βύλησις πάρα Iph. T. 1019. ἔπραξε βύλησιν, ἣν ἐβύλετο Her. F. 1305.

Βυπόρος. σφαγεῖς βυπόροι An. 1135. ἀμφὶ βυπόροιςιν ὀβελοῖσι Cy. 301.

Βῦς. βῦν ἡλπιζες ἐντείνειν βρόχοις An. 721. βοὸς γάλα Cy. 136. βῦς ἔβδομος Er. fr. XVII. τὸν ἀμφὶ βῦν ριφέντα Mel. fr. XXVIII. εὐθηλοὶ βόες Iph. A. 579. τὸν ἀμφὶ βυσι βυκόλον τραφέντα ib. 1292. βῦς ἡλδομεν νύψοντες Iph. T. 255. ἐπεὶ βῦς πόντον εἰσεβάλλομεν ib. 261.

ἡλῖε ἀγναὶ βόες Tr. 439. μυκήματα κεροφόρων βοῶν Bac. 690. βῦς εἰς ἀρύρας εἰσβαλὼν El. 79. βυσι καὶ ποιμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Βύταθμον. πρὸς Ἰδῆς βύταθμα Iph. A. 76. λιπὼν βύταθμα Hel. 29.

Βύταθμος. ἀμφὶ βυτάθμος Hel. 363.

Βυσφαγεῖν El. 627.

Βύτας. ἀνὴρ βύτας Hec. 646. Ἰδαῖον βύταν ib. 944. βύταν φόνον Hip. 537. ταθμὸς ἐπὶ βύτα An. 280.

Βυφορβεῖν. ἐβυφόρβην ξένῳ Al. 8.

Βυφόρβιον. βυφόρβια ἄγεσθαι Al. 1034. ὡς ὁρᾷ βυφόρβια πίπτοντα Iph. T. 301. εἰς πατρὸς βυφόρβια Mel. fr. XXI.

Βυφορβός. βυφορβὸς ἦκει Iph. T. 237. vid. etiam v. 265. βυφορβὸς ἀνὴρ ib. 462. βυφορβὸς ἀξίος δόμων; El. 252.

Βραβεία. ὅπως κλύοιμί σε κοινὰς βραβείας Ph. 453.

Βραβεύειν. βραβεύειν τὸς λόγους Hel. 1002. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα ib. 1079.

Βραβεύς. ἡμῖν τῷ φόνῳ γενεῖ βραβεὺς Or. 1065. βραβεὺς λόγῳ τῷδ' εἰμὶ Med. 274. μόχθων βραβεὺς Hel. 710. δίκῃς βραβεῖς Or. 1650.

Βραδύνειν. σύ τοι βραδύνεις Her. 733.

Βραδύπυς. βραδύπυον ἡλυσιν ἀρθρων Hec. 66.

Βραδύς. ἔχεις με—βραδὺν Hec. 863. καὶ βραδύς τις ἢ λέγειν Her. F. 237. cf. etiam Tel. fr. XIX. 2. βραδεῖ ποδὶ τείχευσα Fr. inc. II. 3. ὠφελεῖν πάτραν βραδύς Fr. inc. B. 32. 2. βραδεῖς μῦθοι Ph. 456. τὸ τῷ ποδὸς βραδὺ Ion. 742.

Βραυρωνία θεὰ Iph. T. 1463.

Βραχίων. νέψ βραχίονι Hec. 15. ἐκ νέψ βραχίονος ib. 407. ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κυφίζων Ph. 123. περιβαλὼν βραχίονι Iph. T. 796. καλλίπηχυν Ἐκτορος βραχίονα Tr. 1194. κορυφαῖς ὑποβαλὼν βραχίονα Bac. 948. βραχίονος ἀγχόναισιν Her. F. 154. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα ib. 1095. βραχίων σθεναρὸς El. 389. καρτερῷ βραχίονος Antior. fr. V. 3. πολεμῖν βραχίονι Tel. fr. II. 2. ὃ βραχίων Her. 740. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν

βραχίοσι Hes. 836. λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν Ph. 1143. νέοι βραχίοσιν Sup. 738. νέων βραχιόνων ἡξητὴν τύπον Her. 858. σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων Her. F. 312. παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίοσιν ib. 1099.

Βραχύς. βραχύς λόγος Or. 446. et fr. inc. XC. 1. ἐν βραχεῖ χρόνῳ Ph. 924. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. βραχὺν βίοντον ἐμπνέων ἔτι ib. 1246. βραχύς σοι—ἦν βιώσιμος χρόνος Al. 652. βραχύς αἰὼν Bac. 395. βραχύς δ' μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. τὸν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. εἰς βραχὺν χρόνον Her. F. 957. cf. etiam El. 940. βραχεῖ μύθῳ Er. fr. II. 5. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. γνώμη βραχεῖα Hip. 644. βραχεῖας προφάσεως ἔδει Iph. A. 1180. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. ἐν βραχεῖ σοι τὰ μὰ δηλώσω κακὰ Or. 732. vid. etiam Sup. 566. et 901. Iph. A. 829. Hel. 1538. et Aëol. fr. V. 1. τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. etiam Aëol. fr. IX. 1. ὅταν βλέπω βραχὺ Ion. 744. βραχὺ ἀνατένει Or. 156. γυναιξὶ πιτεύω βραχὺ ib. 1103. ἔτι ἐμπνέων βραχὺ Ph. 1428. τοῖς θανῶσι διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248. βύλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς, εἴ, βραχεῖα Iph. A. 378. ταῦτά σοι βραχεῖα λέλεκται ib. 400. ἐκ βραχιόνων, raucioribus verbis Sup. 478.

Βρέμειν. ὅταν ἱερὰ παίγματα βρέμῃ Bac. 162. πάταγον ἀσπίδων βρέμειν Her. 832. πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὄπλοις βρέμων Ph. 113. τρικυμίαις βρέμοντα Tr. 83. ἵππον ὑράνια βρέμοντα ib. 520. δεινὰ Εὐρύσθει βρέμων Her. F. 962.

Βρέτας. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας Ph. 1256. cf. etiam v. 1482. βρέτας θεῶς Al. 977. An. 311. et Iph. T. 980. 986. 1179. et 1477. ἔτ' ἐν δόμοισι βρέτας Iph. T. 1040. cf. etiam v. 1044. 1165. 1199. 1291. 1453. 1481. et 1489. βρέτας Διὸς τροπαίῳ Her. 936. Παλλάδος σεμνὸν βρέτας El. 1254. θεῶν συλᾶν βρέτη Dan. fr. IV. 3.

Βρέφος. βρέφος ἦν τότε Or. 377. σπείρας βρέφος Ph. 22. ἐκθεῖναι βρέφος ib. 25. ἔτι βρέφος ib. 655. et Iph. T. 232. et 1250. βρέφος ἐκβολὸν

οἴκων Ph. 811. βρέφος φονεύειν An. 300. βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup. 914. βρέφος τέμὸν προσέρισας Iph. A. 1151. βρέφος ἀπυλὸν ἔβαλε ib. 1286. βρέφος ἔλιπον Iph. T. 834. ἢ κτανὼν βρέφος Tr. 921. βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατε; ib. 1165. εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον Bac. 289. τὸ Διὸς βρέφος ib. 522. ὅτ' ἦν βρέφος Hel. 11. ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ἄντρον Ion. 16. βρέφος νεογνὸν ib. 31. et 280. βρέφος λέγουσιν, sc. αὐτὸν ἀφικέσθαι ib. 317. τεκῶσα βρέφος Φοῖβῳ ib. 503. νεογόνον βρέφος ib. 1339. βρέφος νήπιον ib. 1399. ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν ib. 1454. δεῦρο πορθεῖν βρέφος ib. 1599. ἔτεκον μόνη βρέφος El. 1129. βρέφος, ο ἰnfans An. 723. βρέφη φίλια Tr. 557. βρέφη λιπέσαις Bac. 701.

Βρέχειν. μέθῃ βρεχθεῖς El. 326.

Βρίζειν. ὅμμ' ὅτ' ἐκοίμισ', ὅτ' ἔβριξεν Rh. 825.

Βρίθειν. ὄλβῳ βρίθειν εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπία Tr. 216. ἔφεσι βρίθων καὶ πυρὶ καὶ μάχαις Ph. 1551. πίνῳ βέβριθα El. 305. τῷ ὃ βρίθεται; Cress. fr. IX. 2.

Βρίθος Tr. 1050.

Βρόμιος. Βρόμιον ἔνθα τέκε μάτηρ Ph. 652. Βρομίῳ παράμυστος ἑορταῖς ib. 792. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδὺν Bac. 65. Βρόμιον παῖδα θεὸν θεῶ ib. 84. cf. etiam v. 88. 115. 141. 329. 375. 446. 536. 546. 593. 629. 725. 789. 974. et 1248. ἢ τὰδε Βρόμιος Cy. 63. Βρομίῳ πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν ib. 99. οἱ Βρόμιον ἀνῆρπασαν ib. 112. Βρομίῳ πῶμα ib. 123. τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον ib. 617. Βρόμιος ἐναίρει γὰς τέκνον Ion. 216. παρὰ Βρόμιον οἰνοδόταν Her. F. 682. ὃ Βρόμιε Cy. 1. Βρόμιε, Βρόμιε Bac. 411. et 584. ὃ ἄναξ Βρόμιε ib. 1030. 2) *adj.* βρόμιος σηκὸς Ph. 1740. βρομίῳ θύρῳ Her. F. 890. ἔθειρα βρομίων Hel. 1380. κρόταλα βρόμια ib. 1324.

Βρόμος. βαρὺν βρόμον μεθῆκε Hip. 1202. βρόμον ἐπὶ φόνιον Her. F. 1212.

Βροντή. νερτέρη βροντὴ Διὸς El. 748. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 33. βροντῆς πνεῦμα Fr. inc. CXXXVII.

βροντᾶ τεναγμός ἦν ὁμοιος Ph. 1046. βροντᾶ ἀμφιπύρῳ Hip. 559. παμένας Διὸς βροντᾶς Bac. 90. vid. etiam v. 599. βαρύεργοι βρονταὶ Ph. 190. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327.

Βρότειος. βρότειον αἰμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. φῶτα βρότειον Bac. 542. βροτεῖψ ib. 1002. λαιμῶν βροτείων Her. 822. τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1. βροτείας ὁμιλίας Hip. 19. τῆς βροτείας φρενὸς ib. 936. ψυχὴν βροτείαν Sup. 777. βροτείαν ἐσχάραν Rh. 928. δυστυχία βροτεῖψ El. 741. εὐγένειαν βρότειον Alex. fr. XII. 2. βρότειαι πημάτων ὄσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. αἷμα βρότειον Ph. 945. et Iph. T. 406. βρότειον γένος Hip. 618. et Oed. fr. XVII. 13. et βροτεῖψ γένει Hel. 1354. et γένους βροτεῖψ Sis. fr. I. 7. ἐν τοῖς βροτείοις Iph. T. 573. βρότεια λεύσσοντες πάθῃ Fr. inc. CXLIV. 2. τὰ βρότεια κραίνει Fr. inc. CLXXXVII. 2.

Βροθήσιος. βροθησίᾳ χερὶ Or. 271. μορφήν βροθησίαν Bac. 4. κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροθησίων An. 1256. θύμασι βροθησίοις χαρεῖσα Iph. A. 1524.

Βροτοκτόνος. θυσίαις ἤδεται βροτοκτόνοις Iph. T. 384.

Βροτὸς Iph. T. 895. ἔκ ἐᾶν βροτὸν τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῇ καθεσάναι Ph. 86. βροτὸς εἰς θεὸν An. 1197. σκαιὸν ἡγῆμαι βροτὸν Her. F. 283. κράτιστον μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. ὄθεν σ' ἐμφανῶς κλήζει βροτὸς Phaëth. fr. X. 2. ταῦρῳ καὶ βροτῷ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ἐπίσημος ἐν βροτοῖς Hec. 379. et Hip. 103. πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν Hec. 491. ἔρᾶδιον βροτοῖσιν ib. 664. πολυπονωτάτην βροτῶν ib. 722. ἀθλιωτάτη βροτῶν ib. 811. τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις ib. 832. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or. 176. βροτῶν ὁ πᾶς ἀτάθμητος αἰὼν ib. 979. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα Med. 330. πολλὴ ἐν βροτοῖσι Hip. 1. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη ib. 207. βροτῶν γένος ib. 1415. βροτοῖς ἀπασι κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 785. χρὴ εἰπεῖν ὅδ' ὄλβιον βροτῶν An. 100. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσιν

ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων Sup. 197. sed contrarium vid. vers. 199. ὦ ταλαίπωροι βροτοὶ ib. 949. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν Iph. A. 1610. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων Iph. T. 1255. νῆς βροτῶν Tr. 886. ἀοιδὰς δόντες ὑτέροις βροτῶν ib. 1245. ὀρᾷσιν τὰ βροτῶν Οὐρανίδαι Bac. 392. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 873. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς ib. 876. et 896. ὀργὰς πρέπει θεὸς ἔχ' ὁμοῖσθαι βροτοῖς ib. 1346. μηδέν' αἰτιῷ βροτῶν Cy. 284. ἔργοις βροτῶν ib. 375. ὦ θεῶν ὅδ' ἐν, ἢ βροτῶν, μέλει ib. 601. ἀθλιώτατος βροτῶν Hel. 810. et Antig. fr. I. 2. κοινὸς ἐστὶν ἕρανός πασι βροτοῖς Hel. 912. βροτῶν ὑπηρέτην χαίρουσιν Ion. 638. κάμνῃσι καὶ βροτῶν αἰ συμφοραὶ Her. F. 101. περιβλεπτος βροτοῖς ib. 508. οἱ ἀμεινόνες βροτῶν ib. 634. φρονεῖν βροτὸς ἐξάγεται ib. 775. εὐεργέτης βροτοῖσι ib. 1252. αἱ φύσεις βροτῶν El. 368. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῷ ib. 400. ἔχθιστος βροτῶν ib. 832. Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν ib. 1177. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενὲς τυχῶν Dan. 9. πλεῖστα σφάλλει βροτὸς Aëol. fr. III. 2. διὰ δ' ἔκρινεν—γὰ βροτὸς Alex. fr. XII. 4. ἐκ αἰσχροῦν ὅδ' ἐν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς And. fr. X. 1. ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν ejusd. fr. XX. 1. ἐγγὺς ναλεῖν τῶν βροτῶν ejusd. fr. XXVI. 2. τὸ μαίνεσθαι ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς Antig. fr. VII. οἰκτρὰ τὰ δυστυχῇ βροτοῖς ἀπασι Antiop. fr. XXXIX. 2. βροτοῖσιν εὐκρας ἔγνοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. δεξιῶμα κάλλιστον βροτοῖς Bel. fr. XV. 1. πῦρ δὴ τὸ σαφές θνητοῖσι βροτοῖς; ejusd. fr. XX. 1. πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ Cresph. fr. VI. 1. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18. ἐκ τῶν πόνων τὰ γὰρ αὖξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοὶ Inus fr. IV. 1. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πασιν Oed. fr. V. 2. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Oenei fr. V. 1. ὁ πλεῖστα πράσων πλεῖσθ' ἀμαρτάνει βροτῶν Oeno. fr. I. τὸν ὄλβον ὅδ' ἐν ἑδάμῃ κρίνω βροτοῖς Pelei fr. IV. 1. βροτῶν νοσῆσιν οἱ βλέποντες Phry. fr. XV. 2. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. ἐλπίδες ψεύδῃσι βροτῶν

τὸς Pro. fr. VI. πόνος ἄκέρ' ἀλγύνει
βροτὸς St. fr. V. 2. αἰδῶς ὀργῆς
πλεῖον ὠφελεῖ βροτὸς Tem. fr. IV.
βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νό-
σος Fr. inc. XXIX. 1. σὺν τοῖσι
δεινοῖς αὖξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc.
XLVI. βροτοῖσι δυσμενῆς Fr. inc.
LIII. 8. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον, ἢ
φῦναι, βροτοῖς Fr. inc. LXXX. et
CXLVIII. 1. ubi pro βροτοῖς legitur
βροτὸς. ὃ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc.
LXXXI. 6. σπέρμα δύστηνον βροτῶν
Fr. inc. CXL. ἔθ' ὁμοιον εἶδεν, ἔτ'
ἴσον βροτοῖς Fr. inc. CCXXVI. χρυ-
σός ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr.
inc. B. 36. et sic compluribus aliis
locis βροτοὶ pro hominibus occurrit.
Βροτοφθόρος. σκῦλα βροτοφθόρα Aug.
fr. IX. 1.

Βρόχος. εὐτρέπιζε βρόχον δέρη Or.
951. κρεμασὸν ἄψεται ἀμφὶ βρόχον
Hip. 770. cf. etiam v. 802. βρόχῳ
δέρην ἑρανίῳ πελάσαι Al. 229. περί-
βαλε βρόχον Bac. 1020. βρόχῳ ἄψα-
σαν δέρην Hel. 135. ἀγχόνειον βρό-
χον κατεδήσατο ib. 692. λαιμῶν ἐξά-
ψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην Ion. 1065.
δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009.
βρόχους ἄπτειν κρεμαστὸς Or. 1035.
εἰσπεσῶσα δικτύων βρόχους ib. 1315.
κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἡρτημένη Hip.
779. ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων ib. 783.
χέρας βρόχοισι κεκλειμένα An. 503.
χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες ib. 557.
βῆν ἢ λέοντ' ἡλπιζες ἐντείνειν βρόχοις;
ib. 721. τί με βρόχων εἵργεις; ib.
846. βρόχοις ἀνικῆτοισιν ib. 997.
δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν Iph.
T. 1411. ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησ-
μένοι Rh. 74. βρόχους ἀρτωμένη Tr.
1012. μὲ βρόχοισι συνάψει Bac. 545.
cf. etiam v. 615. τῷδε περὶ βρόχους
ἔβαλλε γόνασι ib. 619. ἄνευ βρόχων
ib. 1172. θηρῶν βρόχους κομίζετε Hel.
1185. ὃν ἐν βρόχοις ἐλὼν Her. F.
153. βρόχοισιν ἠρκύνων γενήσεται
ξίφηφόροις ib. 729. δολίοις βρόχων
ἔρκεσιν El. 154. βρόχοισι καὶ πέδαισιν
St. fr. III. 5.

Βρύειν. βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι
Bac. 107. παγαῖς δακρύων ἀχέων τε
βρύει Lic. fr. fin. ἔλκεσι βρύων Fr. inc.
CCXI.

Βρύκειν Cy. 358. βρύκων ib. 371.

Βρῶσις. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεσῶν
πεφύλαγμαi Cret. fr. II. 20.

Βρωτός. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι Sup.
1110.

Βύειν, vel βύζειν. τῆς θανάσης εἰς
θάλαμον βύσας Al. 1058.

Βύρσα. χεῖρα βύρσης κτύπη παύσας
Bac. 513. βύρσαν ἐξέδειρεν El. 824.

Βυρσοτενής. τύμπανα λάβετε βυρσοτενῇ
Hel. 1363.

Βυρσότονον κύκλωμα Bac. 124.

Βύσσινος. βυσσίνους πέπλος Bac. 819.

Βῶλος. βῶλον ἐξ Ὀλύμπου Or. 983.

Βώμιος. ἐφ' ὃ σὺ βώμιος θακεῖς Her.
239. βώμιοι πιτνῶντες An. 357. βώ-
μιοι ἐπιστάται Iph. T. 1284. ἰκέται
καθεζόμεσθα βώμιοι Her. 33. cf. etiam
v. 197. μητέρα βωμίαν ἐφημένην Sup.
93. θυσίαν βωμίαν Iph. A. 1593.
ἀμφὶ βωμίαν ἔπτηξε κρηπίδα Her. F.
984. βώμιοι ἐσχάροι Ph. 281. ἀμφὶ
βωμίας λιτὰς ib. 1738. ἀμφὶ βωμίας
τροφὰς Ion. 52. .

Βωμολόχος. βωμολόχων ἀνθρώπων
Epist. IV.

Βωμός. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23.
εἶδεν σ' ὀνήσει—ὃ βωμός An. 162.
αἱμάτε θεᾶς βωμόν ib. 259. προλείπω
βωμόν ib. 412. ἀγνὸν βωμόν θεᾶς
ib. 428. βωμῷ θετίδος ἀποσπάσαντές
με ib. 566. cf. etiam Her. 250. ἔση
ᾗ βωμῷ An. 1124. βωμῷ κενώσας
ἐσχάραν ib. 1139. βωμῷ πέλας ib.
1157. Iph. A. 1427. et Her. 73.
ἀμφὶ βωμόν Iph. A. 676. et 1481.
Iph. T. 705. Rh. 508. Her. F. 1145.
El. 792. ἐκ ἔχω βωμόν καταφυγεῖν
ἄλλον Iph. A. 911. βωμός θεᾶς μοι
μνημα ib. 1445. ἐνδεξιέσθω βωμόν
ib. 1473. βωμόν δαίμονος θεᾶς ib.
1514. πρὸς βωμόν θεᾶς ib. 1555. cf.
etiam v. 1568. et 1589. Iph. T. 258.
ὥς μὴ μαινοὶ βωμόν φόνῳ Iph. A.
1595. βωμός,—ὃ κατατάζει φόνος
Iph. T. 72. παρὰ βωμόν ἦν δάκρυα
ib. 859. θυόεντα βωμόν Tr. 1061.
βωμός θεῷ Her. 61. βωμόν κατατέ-
ψαντες ib. 125. εἰ παρήσω τόνδε
συλᾶσθαι βωμόν ib. 245. ἐκ ἡν λί-
ποιμι βωμόν ib. 345. βωμῷ σπανί-
ζουσα Hel. 806. ἐπὶ βωμόν Ion. 1255.
ἔτε βωμός—σώσει σε ib. 1275. ὃ βω-
μόν ἔπτηξεν θεῷ ib. 1280. ἐκλείπε
βωμόν ib. 1306. τὰς ἀδίκους βωμόν

ὅχ' ἵζειν ἐχρῆν ib. 1314. λείψω βωμὸν ib. 1401. βωμῷ λιπῦσα ξόανα ib. 1403. βωμὸν καθίζω Διὸς Her. F. 48. βωμὸν περίξ νήσαντες ξύλα ib. 243. ἐν κύκλῳ βωμῷ ib. 927. βωμὸν ἐπτηξ' ὑπο ib. 974. βωμὸς Πειθῆς Antig. fr. II. 2. βωμὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. ἴθι πρὸς βωμὸς Hec. 146. βωμῶν ἀποσπάσαντες ib. 290. ἰδὼν βωμὸς θεῶν Ph. 370. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι ib. 607. πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς Al. 131. πάντας βωμὸς προσῆλθε ib. 168. ἐπὶ βωμὸς ἐλθεῖν ib. 976. βωμὸς κνισσᾶν βυθύντοισι προστροπαῖς ib. 1159. δῦλοι βωμὸς θεῶν, scil. καταφυγὴν ἔχουσι Sup. 268.

ἐνθ' Ἀρτεμις βωμὸς ἔχει Iph. T. 86. βωμὸς αἰαζόντων ib. 226. βωμῶν ἀπείργει ib. 383. διατέγγει βωμὸς ib. 404. βωμὸς μηλοθύτας ζητῶσα ib. 1116. βωμοῖς παρίστατο ib. 1314. δν τοῖσδε βωμοῖς θεᾶ καθωσιώσατο ib. 1320. λείπω βωμὸς ἐμὸς Tr. 25. ἀμφὶ βωμοῖσι ib. 562. ἄξω' πὶ βωμὸς Bac. 1356. βωμοῖς ἀφλεκτοὶ πέλανοι Hel. 1350. βωμοὶ μ' ἔφερβον Ion. 323. ἀμφὶ βωμὸς ib. 422. βωμοὶ πέλας ib. 938. βωμῶν Μυκηναίων El. 674. προχύτας—ἔβαλλε βωμὸς (i. e. εἰς β) ib. 804. θεῶν βωμὸς ρυνώμεθα Er. fr. I. 20.

Γ.

Γᾶ, dor. pro γῆ. γᾶς σκότον Hec. 208. τᾶ Σιμωντίδι γᾶ ib. 641. ἀπὸ γᾶς Ἰλιάδος ib. 941. γᾶς ἐκ πατρώας ib. 947. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. κατὰ γᾶν ib. 830. et 1398. et Al. 237. et Bac. 371. γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. φρεῖδα φρεῖδα γᾶ γᾶ ib. 1373. ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ ib. 1496. et Med. 148. Καδμείων γᾶν Ph. 224. ἔβας γᾶν πατρώαν ib. 302. ἔμολε τάνδε γᾶν ib. 641. ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν ib. 674. ἐυνῆψε φίλα γᾶ ib. 677. βᾶθι τάνδε γᾶν ib. 687. ἀπάντων γᾶ τροφὸς ib. 693. ἀμῦναι τᾶδε γᾶ ib. 695. γᾶς βασιλεῦσι ib. 806. ὦ γᾶ ib. 825. γᾶς Ἑρεχθιδᾶν ἀπο ib. 859. γᾶς λόχευμα ib. 1026. Θηβαίαν γᾶν ib. 1052. γᾶς ὑπὲρ πατρώας ib. 1063. τὰ ἐπτάπυργα κλειῖθρα γᾶς ib. 1065. ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν ib. 1072. ἰὼ γᾶ ib. 1297. et Med. 1251. Iph. A. 1497. Tr. 1302. El. 1177. σκοτίᾳ γᾶ Ph. 1735. γᾶς πατρίας τέρεσθαι Med. 653. ὦ γᾶ καὶ φῶς Hip. 672. Κρησίας ἐκ γᾶς ib. 759. ἐπ' ἀπείρου γᾶς ib. 763. τὸ κατὰ γᾶς θέλω, τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν ib. 836. ἐκ πατρώας γᾶς ib. 1148. ὅσα γᾶ τρέφει ib. 1278. Φθιάδος ἐκ γᾶς An. 862. πιπνύοντα πρὸς γᾶν ib. 1226. γᾶν φίλαν Ἰνάχῃ θεῖτο Sup. 371. πέδον γᾶς ib. 829. κατὰ γᾶς ib. 1024. et

Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. εἰς γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 771. ἵχνος ἐν γᾶ κρέυσαι ib. 1043. Ἑλλάδος ἐκ γᾶς Iph. T. 448. Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. γᾶς πελώριον τέρας ib. 1247. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. γᾶς παῖδα ib. 1259. κατὰ δνοφεράς γᾶς ib. 1265. πρὸ γᾶς Rh. 243. et Her. 622. νῖν ἄδε γᾶ—οἶσει Rh. 377. ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ib. 721. πατρώας ἀπὸ γᾶς Tr. 164. τὰν ἀγχιτεύουσιν γᾶν ib. 224. εὐάνδρον ὀλέβιζων γᾶν ib. 229. τᾶσδε γᾶς πόσιν ib. 854. γᾶ πατρίᾳ ib. 857. ἑρανία—καταφθίνει γᾶ ib. 1299. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθε ib. 1319. ὄνομα γᾶς ἀφανές εἶσιν ib. 1322 Ἀσίας ἀπὸ γᾶς Bac. 64. γᾶ πᾶσα χορεύσει ib. 114. γᾶ, o terra Her. 748. τᾶς πατριώτιδος γᾶς ib. 755. ἕδας γᾶς ib. 771. λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 529. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς ib. 532. Τρωάδος ἐκ γᾶς ib. 534. Πριαμίδος γᾶς ib. 1173. ἀχλοα πεδία γᾶς ib. 1343. cf. etiam v. 1501. τᾶ Λακαίνα γᾶ ib. 1489. γᾶς τέκνον Ion. 218. μέσον ὀμφαλὸν γᾶς ib. 223. Φοιβήιος γᾶ ib. 461. γᾶ πατρίᾳ ib. 483. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα Her. F. 352. γᾶς ἀναξ ib. 746. γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει ib. 795. γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807.

γαῖαν ἄλλαν κατέχει El. 203. ἀπὸ γᾶς τᾶς Ἑλλανίδος ib. 1192. ἡ τε-
κῆσα γᾶ Alex. fr. XII. 4.
Γᾶθεν, *adverb.* pro γῆθεν Tr. 1106.
Γαῖα. ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. πόμ' αἵματος γενήσεται γαῖα Hec. 393. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ ib. 561. ἐπὶ γαίης ἀρμόσαι πόδας Or. 233. Ἄργος γαῖαν ib. 713. γαίας ὑπερβαλόνθ' ὄρες ib. 1644. ἐπτάπυργος γαῖα Ph. 252. γαῖαν μαρτύρομαι ib. 629. αἵματος ἔδενσε γαῖαν ib. 679. cf. etiam v. 1159. πένθεα γαίας ib. 814. πατρώαν γαῖαν σῶσαι ib. 907. cf. etiam v. 955. τὴς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας Σπαρτῆς ib. 1014. ἐλευθερώσω γαῖαν ib. 1019. ξίφος δικῶν ἐς γαῖαν ib. 1426. γαῖαν ὁδὰξ ἐλόντες ib. 1432. πατρίδος ἀπό-
προ γαίας ib. 1728. ἀποιμώξῃ γαῖαν Med. 32. γαίας τερμόνων ἔξω ib. 276. εἰ φεύξομαι γαῖαν ib. 512. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς ib. 537. ἄγουσιν ὃ μεθῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμὲ ib. 736. ὄμνυμι γαῖαν ib. 752. ἔξειμι γαίας ib. 795. γαίας κοιράνοις ib. 875. ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι ib. 1024. ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ib. 1045. ἐπὶ γαῖαν ib. 1269. προσβλέπεις γαῖαν ib. 1328. γαῖαν εἶμι τὴν Ἑρεχθέως ib. 1384. ὑπὸ γαίας Hip. 196. πλή-
σει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίλων λόγων ib. 692. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν ib. 941. ἐξεῖρε γαίας ib. 973. εἰσο-
ρᾶς γαῖαν; ib. 994. γαῖ' Ἑρεχθέως ib. 1095. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας ib. 1227. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν ib. 1272. ἐλθὼν γαῖαν τήνδε Al. 8. μολεῖν κατὰ γαίας ib. 105. ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων ib. 872. πέμπομαι κατὰ γαίας An. 504. γαῖα Φθιάς ib. 926. πρὸς γαῖαν πιτνεῖ ib. 1153. σκῆπτρα ἐρρέτω ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. χῶματα γαίας Sup. 54. ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ ib. 96. τὰ ἐκ γαίας ib. 206. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν ib. 386. λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβαλλε γαῖαν ib. 651. ἐς γαίας μυχῆς ib. 1205. ἐπὶ τὴν γαῖαν Iph. A. 600. Πριάμοιο κλεινὰν γαῖαν ib. 1070. cf. Tr. 838. et Cy. 303. εἰς Φρυγῶν γαῖαν Iph. A. 1526. et Cy. 283. Ἑλλάδος γαίας ὑπερ Iph. A. 1554. γαίας ἐν νώτοις Iph. T. 162. κατὰ γαίας ib. 169. Ἀσιή-

τιδα γαῖαν ib. 397. γαῖα μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν ib. 1266. ἴτωσαν εἰς σὴν γαῖαν ib. 1481. πρὸ γαίας Rh. 154. et Ion. 278. et Er. fr. I. 44. ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426. εἰς γαῖαν ib. 430. γαίας εἰς μελάγχμιον πέδον ib. 962. πῦ γαίας Tr. 190. φέγγος ὁλοὸν εἶδε γαῖαν ib. 851. γαῖαν Λά-
καιναν ib. 1109. γαῖά σε δέξεται ib. 1227. χερσὶ γαῖαν γλύπτουσα ib. 1306. γόνυ τίθημι γαῖα ib. 1308. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. τὸ γηγενὲς ὄρ. ἔσπειρ' ὄφ. ἐν γαῖα θέρους ib. 1025. πρὸς ὄρ. καὶ γαῖαν ἐτήριξε φῶς ib. 1081. τίνες ἔχουσι γαῖαν; Cy. 117. σὴν γαῖαν ἤκομεν ib. 278. ἐλευθέρα γαῖα Her. 62. τύσδε εἰς γαῖαν παρεῖς ib. 154. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν ib. 246. ἦδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις βύλεται προσω-
φελεῖν ib. 330. γαίας ἔρκος ib. 442. ἄλλην γαῖαν εὐρίσκειν ib. 497. ἦκεις ἐπὶ τήνδε γαῖαν ib. 805. ἐν ξένη γαῖα Hel. 75. γαῖαν εἰς ἀνολβον ib. 254. Λακεδαίμονος γαῖα ξυνώνυμος ib. 502. παρόντα γαῖα ib. 833. κοινὸς ἐστὶν ἑρανός—καὶ γαῖα ib. 913. ἀπείργει ἐκ γαίας ib. 1284. πᾶσαν χρῆν γαῖαν βοᾷσθαι ib. 1450. γαίας ὅτ' ἄγαν πρόσω ib. 1593. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ με ib. 1632. γαίας παγὰν Ion. 147. πρόσω γαίας Ἑλλαντίας ib. 797. γαίας μεσσήρεις ἔδρας ib. 910. σπονδὰς δίδωσι γαῖα ib. 1193. ἐξημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ὅτε γαίας ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα ib. 82. ἥξειν γαίας ὑπο ib. 296. Ἀργείας ὄρες γαίας El. 411. ἐν κραταιλέφ πέδῳ γαίας ib. 535. γαίας τυραννεύουσιν ib. 877. πόλιν γαῖαν ἐκλελοιπότα Æg. fr. X. 1. οἰκεῖν γαῖαν Æol. fr. VI. 1. ἐκ γαίας Ar. fr. II. 2. γαῖα μεγίστη Chry. fr. VII. 1. χωρεῖ τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν ib. vers. 8. 9. γαίης Λακαίνης κύριον Cresph. fr. XIV. ἑρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφή μία Melan. fr. XXII. 2. Καλυδῶν ἦδε γαῖα Meleag. fr. I. 1. ἐρᾷ ὄμβρε γαῖα CEd. fr. XVII. 7. cf. etiam vers. 10. δῶμα γαίας κλειτὸν Pel. fr. III. 2. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμω-
τέρα Tem. fr. XII. Γαῖαν πάντων γενέτεραν Fr. inc. CLXXIV. 1. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. γαῖα,

ο *terra* Al. 248. ὦ γαῖα El. 867. ὦ γαῖα Δαναῶν Or. 1621. ὦ γαῖα μήτηρ Hip. 601. et sine ὦ Fr. inc. CLXXVIII. 1. ὦ γαῖα πατρίς Rh. 869. et Tel. fr. I. 1. ὦ γαῖα σεμνή Ion. 1220. ὦ γαῖα Κάδμω Her. F. 217. et 1389. et ὦ πᾶσα Κάδμω γαῖα ib. 754. in plur. γαίας χλοηφόρος Ph. 649.

Γάλα. μελίκρατ' ἄφες γάλακτος Or. 115. γάλακτος παρὰ μασοῖσιν Ph. 1525. ῥεῖ γάλακτι πέδον Bac. 142. λευκὸν γάλα ib. 699. et Cy. 388. γάλακτος ἐσμὸς εἶχον Bac. 709. γάλακτι ζῶσι Cy. 122. βοὸς γάλα ib. 136. πηκτὺ γάλακτος ib. 189. γάλακτος κρατῆρες πλέψ ib. 215. ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα ib. 326. γάλακτι σ' ἐξέθρεψε Ion. 318. γάλακτι ἐκ ἐπέσχον τροφεῖα ib. 1492. ἔτ' ἐν γάλακτι ὄντι Her. F. 1266. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος And. fr. XXVII. 2.

Γαλακτοπότας ἀνὴρ El. 169.

Γαλάνεια, dog. pro γαλήνεια Hel. 1474. γαλανεῖα χρῆσάμενοι Iph. A. 546.

Γαλήνη. κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν Or. 726. λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 7.

Γαληνίζειν. γαληνίζει φρένα Fr. inc. LXXV. 4.

Γαληνός. εἰς ξένους γαληνός ἦσθα Iph. T. 345. ἐκ γαληνῶν προσφθεγμάτων Hes. 1160. γαλήν' ὀρώ Or. 279.

Γαμβρός. πένητα—γαμβρόν πεπᾶσθαι Ap. 642. σὲ γαμβρόν οἰηθεῖς ἔχειν Iph. A. 986. Πριαμιδῶν γαμβρός γενῦ Rh. 167. κοιράνοισι γαμβρόν πέλειν ib. 198. γαμβρόν νόμιζε Alcmaeon. fr. XI. 2. ἀξίως ἐμὸς γαμβρός κέκλησαι Pro. fr. VIII. 2. δισσοῖς γαμβροῖς Ph. 430. et Sup. 132. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι Hip. 635. ἐν σοῖσι γαμβροῖς Ap. 359. πρὸς παρόντας γαμβρός ib. 740.

Γαμεῖν. γαμεῖ Ἑλένην Or. 19. δὲ ἔγῃμ' ὁ τοξότας Πάρις ib. 1409. γῆμαι πέκρωται σ' Ἑρμιόνην ib. 1654. δὲ οἶεται γαμεῖν νιν, ὃ γαμεῖ ποτε ib. 1655. γαμεῖ Λαῖός με Ph. 13. γαμεῖ τὴν τεκῶσαν ib. 53. κακῶς γῆμαι ib. 384. παῖδα γῆμαι βασιλέως Med. 554. γαμεῖν γάμον ib. 587. cf. v. 626. et Iph. A. 464. et 468. Tr. 1017.

et Melan. fr. IX. 1. γῆμαι λέκτρα βασιλέως Med. 594. ἡξίον ἐγὼ γῆμαί σε ib. 1341. γαμεῖν ἄλλην γυναῖκα Al. 373. γαμεῖν ἐκ ἀξίον ib. 631. ἣν ἔγῃμεν ἀντιδὸς ib. 959. ὃ γαμεῖς; ib. 1092. γαμεῖ τίς νιν; Ap. 347. φίλων ἂν γῆμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν ib. 976. γῆμαι θέλων ib. 1063. γαμεῖν ἐκ γενναίων χρεῶν ib. 1280. πικρὰν Φοίβη φάτιν ἔγῃμας Sup. 835. τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς παῖδα Iph. A. 835. ἔγῃμες ἀκυσάν με ib. 1149. Οἰνομάω γαμεῖ κόρην Iph. T. 2. ἄλλως λέκτρ' ἔγῃμεν ib. 538. μειζόνων γαμεῖν Rh. 168. γαμεῖ βιαίως σκότιον λέχος Tr. 44. Ἑλένης γαμεῖ με δυστυχέτερον γάμον ib. 357. ἔγῃμε τὴν Διὸς ib. 398. ἣν βία γαμεῖ ib. 962. γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν Her. 300. θῆρᾴ γαμεῖν με Hel. 63. ἡ γαμεῖν τις τᾶμ' ἐβυλήθη λέχη; ib. 790. μὴ Πάρις γῆμειέ σε ib. 1688. πόσις τίς σ' ἔγῃμε; Ion. 289. σὸν γαμεῖ λέχος; ib. 297; ἔγῃμε—Ἀλκμήνην Her. F. 1260. κᾷγῃμας αἰσχυρῶς μητέρα El. 916. γαμεῖ πονηρὰν ib. 1098. et Cress. fr. IV. 4. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμῶσ' ἀεὶ Alex. fr. XI. γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε Cress. fr. IV. 1. ἐκ ἐπίσανται γαμεῖν Melan. fr. IX. 2. Ἀλθαίαν γαμεῖ Meleag. fr. I. 4. κἂν—γῆμῃ τὴν εὐδοκιμῶσαν OEd. fr. II. 3. εὐ γῶν ὥς γαμεῖν ἔχεις Ph. fr. XI. 2. ἐκέθ' ὥραῖος γαμεῖ Phoen. fr. IV. 2. σὴν κασιγνήτην γαμῶν Iph. T. 682. παρθένης βία γαμῶν Ion. 437. μῶν γαμῶσα; Med. 606. ἀπ' εὐγενῆς γῆμας Or. 1677. παῖδα γῆμας Κύπριδος Ph. 7. γῆμας Κρέοντος παῖδα Med. 19. μὴ γῆμαντα κτάνῃ ib. 42. cf. etiam v. 288. γῆμας τύραννον ib. 877. μὴ ποτε γῆμας Al. 883. γῆμας Πριαμιδῶν γαμβρός γενῦ Rh. 167. γῆμας μὴ Tr. 398. Ἀσιατίδων γῆμαντα τὴν ὑπερτάτην ib. 1219. σὲ γῆμας Ion. 813. ἐχ' ἔξεις κακὴν γῆμας El. 920. ἀνόσιον γῆμας γάμον ib. 926. ἐπίσημα γῆμαντι καὶ μείζω λέχη ib. 936. 2) Med. γαμεῖσθαι ἢ γαμῶμαι παιδί σφ; Ph. 1667. εἰ γαμοίμην ib. 1678. ἣν ἐγῆματο Med. 262. γάμω γαμεῖσθαι Tr. 347. ὅπως νυμφίῳ γημώμεθα ib. 445. εἰς τύρανν' ἐγῃμάμην ib. 474.

γαμῦμαι βίη Hel. 839. **Γάμος** γα-
 μέται Ion. 58. ἐγημάμεσθα θανάσι-
 μον γάμον El. 247. γαμμένην δρά-
 σεν τι Med. 288. πέμπειν Ἀχ. θυ-
 γατέρ' ὡς γαμμένην Iph. A. 100. cf.
 etiam v. 362. et 905. πολλοῖς ᾄδεται
 γαμμένη Cy. 180. ἃ γαμμένα Tr.
 313. τὰς γαμμένας Iph. A. 1108.
Γαμέτας. αἰδῶς εὐδαιμονίας—γαμέτα
 Sup. 998. ὁ σὸς εὐναῖος γαμέτας
 ib. 1028. μακάριος ὁ γαμέτας Tr.
 312.
Γαμήλιος. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίη Med.
 673. γαμηλίη εὐνὰς ἀγῆλαι ib. 1026.
 ἀντὶ γαμηλίη λέχους Or. 1050. μέλεσι
 γαμηλίη Tr. 352.
Γάμος. ζῆλον ἢ σμικρὸν γάμῳ ἔχουσα
 Hes. 352. γάμος, ἢ γάμος ib. 948.
 γάμῳ ἐσφάλης Or. 1078. ἔλαβε τὸν
 Ἑλένας γάμον ib. 1502. ἢ μεμπτὸς
 ἡμῖν ὁ γάμος Ph. 428. διὰ μιᾶς νύμ-
 φης γάμον ib. 584. γαμῶν γάμον
 Med. 587. cf. etiam v. 626. εἴ σοι
 γάμον κατεῖπον ib. 589. ἔποτε φήσω
 γάμον εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al.
 238. νέε γάμῳ πόθος ib. 1090. ἢ
 γάμον, ἀλλὰ τιν' ἄταν ἡγάγετο An.
 103. ὦ γάμος, ὦ γάμος ib. 1187.
 παρθένοις κραίνων γάμον Sup. 139.
 ψευδῇ συνάψας γάμον Iph. A. 105.
 τὴν Ἑλένης γάμον γήμας ib. 467.
 Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον ib. 1044.
 γάμον Νηρηίδος ib. 1078. Ἰναχίδαις
 γάμον ib. 1088. εἰς αἵματηρὸν γάμον
 Iph. T. 371. γάμος ἐκ ἐσθλὸς ib.
 819. γάμον τείχει συνάψων ib. 1228.
 μέλπετ' ἐμὸν γάμον Tr. 339. Ἑλένης
 δυστυχέτερον γάμον ib. 357. διὰ γά-
 μον μιᾶς ἑνα γυναικὸς ib. 498. το-
 σὸνδ' ἐμὸς γάμος ὦνησεν Ἑλλάδα ib.
 932. γάμον θεῶν τινος πεφωμένη
 ib. 979. τὴν ὥραν γάμῳ Her. 579.
 γάμον ἰεῖσα γοερὸν Hel. 188. ὡς
 ἔλοι γάμον ἐμὸν ib. 241. γάμον ἀγα-
 μον ib. 696. ἢ πὶ τῷ μῶ κάλλος ἐκ-
 τήσω γάμῳ ib. 1103. δύτηνον γάμον
 Ion. 941. ἐγημάμεσθα θανάσιμον
 γάμον El. 247. γάμον τοιῷτον λαβὼν
 ib. 258. ἀνόσιον γήμας γάμον ib.
 926. τίνα γάμον εἶμι; ib. 1199.
 τοῖσδε μελήσει γάμος ib. 1342. κρείσ-
 σων πλοσίη γάμῳ Ag. fr. XX. 2.
 ἄμορφος γάμος Iphus fr. XIII. 1. γά-
 μον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικὸς Fr. inc.

L. 1. γυναικεῖον γάμον φρενῶντας
 Fr. inc. B. 15. 1. ἀπὸ θεογόνων γά-
 μων Or. 346. γάμοι ὅσοις εὖ καθε-
 τᾶσι ib. 601. δολίοισι γάμοις ib.
 1009. λέκτρα μητρώων γάμων Ph.
 59. γάμοισι ζυγέντα ib. 339. γάμων
 ἑπακτὰν ἄταν ib. 345. φῶς νόμιμον
 ἐν γάμοις ib. 347. γάμοις εὐρεῖν βίον
 ib. 403. κάπρῳ λέοντί θ' ἀρμόσαι
 παίδων γάμῳ ib. 414. ἄρ' εὐτυχεῖς
 τοῖς γάμοις; ib. 427. Διὸς γάμοισι
 ib. 653. γάμῳ ἀδελφῆς—ποὶ χρή
 μέλεσθαι ib. 764. Αἴμονος γάμοι
 σφαγὰς ἀπείργουσι ib. 951. γάμῳ
 δυσγάμῳ ib. 1054. γάμων τῶν σῶν
 ib. 1362. γάμοις ἔξευξ' Ἀδράστῃ παῖδα
 ib. 1374. ὦ γάμῳ ἐμὸς προδόντε
 ib. 1445. γάμων φερνὰς διδὼς Αἴμονι
 ib. 1581. εἰς γάμῳ σὸς ib. 1666.
 ἀπαλλάχθαι γάμων ib. 1672. γάμοις
 βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. cf.
 etiam v. 547. et Tr. 354. πικρὸς καὶ
 λυγρὸς γάμῳ Med. 399. τοῖς Ἰά-
 σονος γάμοις ib. 405. vid. etiam v.
 1235. γάμῳ τυράννων ib. 778. γά-
 μῳ ἀλλοίους ib. 910. ὁ σοὶ προθεῖς
 γάμῳ ib. 1356. πεοδμήτες γάμοι ib.
 1366. πικρὰς τελευτὰς γάμων ib.
 1388. ἢ ψαύει γάμων Hip. 14.
 ἡράσθη γάμων Σεμέλης ib. 453. ἀψα-
 σθαι γάμων ib. 1026. γάμων πάρος
 ib. 1425. σὸς διαφθείρη γάμῳ Al.
 317. γάμοι Θεσσαλῶν ib. 954. ἐρ-
 μήνευμα Νηρηίδος γάμων An. 46.
 τὴν μίαν μοι τεργέτω πόσις γάμοις
 εὐνὰν ib. 470. σῶν τερηθεῖς γάμων
 ib. 982. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὦλθι-
 σαν θεοὶ ib. 1219. εὐναίοις γάμοις
 ib. 1246. εἰ γάμων ἀπεζύγην Sup.
 791. πικρὸς ἐσεῖδες γάμῳ ib. 833.
 ἴτω φῶς, γάμοι τε ib. 1025. βαρβά-
 ρων χάριν γάμων Iph. A. 271. τοιῷ-
 τος γάμῳ γήμειας ib. 463. γάμῳ
 ἐξαίρετος ib. 485. εἰ γάμων ἱμείρο-
 μαι ib. 486. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις ib.
 609. ἔδαισαν Πηλέως γάμῳ ib. 707.
 cf. etiam v. 720. ἄζυγες γάμων ib.
 805. ποίης γάμῳ φῆς; ib. 837.
 μνητεύω γάμῳ ἐκ ὄντας ib. 847. εἰ
 μὴ γάμοισιν ἐζύγης ib. 907. γάμῳ
 ἐχόρευσαν ib. 1057. τὸ δυστυχὲς τῶν
 γάμων ib. 1342. τῶν γάμων ἥσσονα
 ib. 1354. τὸς ὑβρισθέντας γάμῳ με-
 τελθεῖν Iph. T. 13. ἐπὶ γάμοις Ἀχιλ-

λέως ib. 25. ἀπέλαυσά τι τῶν κείνης γάμων ib. 526. εὐδοκίμων γάμων ib. 1144. ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς Tr. 319. δαδουχεῖς ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. γάμους γαμεῖσθαι ib. 347. γάμων μεῖζον κακὸν ib. 715. ὃ γάμοι ib. 740. γάμους ἄλλους γαμῶσι ib. 1016. γάμους ἐψεύσατο Bac. 31. et 245. Σεμέλην ἔζευξεν γάμοις ib. 468. ἐς ἥβην ἤλθεν ὠραίῳ γάμων Hel. 12. ἄσυλος ἦν γάμων ib. 61. ἀναβοᾷ γάμους ib. 191. γάμους ἐλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς ib. 301. ὁ θηρεύων γάμους ib. 321. ἁθλίῳ γάμων ib. 674. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις ib. 704. ἐμποδὼν ἐμοῖς γάμοις ib. 789. ὠνητοῖς γάμοις ib. 892. ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων ib. 1247. γάμους ἐτοίμους ib. 1402. γάμων ἀγάλματα ib. 1448. τὸς γάμους συνδαίσας ἐμοὶ ib. 1455. πρὸ γάμων ib. 1493. ἐκπεφύγασιν γάμοι με ib. 1638. ὃ πεπρωμένοις ὀργίζῃ γάμοις ib. 1662. ἔζευξεν γάμοις βίᾳ Κρέουσιν Ion. 10. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο ib. 62. γάμοι Λοξίῳ ib. 72. δίκας βιαίων γάμων ib. 445. πικρῶν γάμων ὕβριν ib. 506. τῶν Αἰόλου ὀρεχθῆναι γάμων ib. 842. σιγῶσα γάμους ib. 868. ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους; ib. 946. ὕπερ ἐζεύχθην γάμοις ib. 949. γάμους Κύπριδος ἀθέμιτας, ἀνοσίους ib. 1092. εἰς κρυπτὸς γάμους ib. 1524. ὃ γάμους ἔκρυπτον ib. 1543. ἐσιᾷ γάμους Her. F. 483. τὴν κοινωνὸν γάμων ib. 584. γάμους δυστυχεῖς El. 49. ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν ib. 98. ὃς συνεκκλέπτει γάμους τὸς σὸς ib. 364. τὴν κοινωνὸν ἀνοσίῳ γάμων ib. 600. μισθῶ τὸς γάμους ὠνημένη ib. 1090. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100. γάμων ἀπείχετο Dan. 18. ζευχθεῖς γάμοισιν Antig. fr. VIII. 1. τὸς γάμους ποιμένους Dan. fr. VI. 2. τὸς γάμους τὸς πρώτους ἔχειν Er. fr. II. 15. γάμους σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους Melan. fr. VIII. 1. γένει κρείσους γάμους ejusd. fr. IX. 1. ἐκ γυναικείων γάμων ib. v. 5. μετρίων γάμων ejusd. fr. X. 1. τὰ εἰς γάμους ejusd. fr. XXVI. 4. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. ἀσθενεῖς γάμοι Thy. fr. I. 1. γάμους τέκνων Fr. fal. cit. V. 5. ὃ πάντες δυστυχῶσιν ἐν γάμοις Fr. inc. XLIX. 1.

Γαμφηλή. ὀρνίθων γαμφηλαῖς Ion. 159. οἰωνῶν γαμφηλαῖς ib. 1495. Γάνος. πῶ με δέζεται γάνος Sup. 1149. ἀνθεμόρροντον γάνος ξυθῆς μελίσης Iph. T. 633. βότρυος γάνος Bac. 261. et 382. Διονύσου γάνος Cy. 414. ἀμπέλων γάνος And. fr. XXVII. 3. Γανυμήδης. Γανυμήδεος, Διὸς εὐνέτα Or. 1392. ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph. A. 1053. cf. etiam Cy. 578. et 581. Γάνυσθαι. ἐπὶ τόξων εὐτοχίᾳ γάνυται Iph. T. 1239. γάνυμαι δαιτὸς ἥβης Cy. 502. Γαπετής. γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας Ph. 672. Γαπόνος ἀνὴρ Sup. 420. Γὰρ pleonastice positum. τίς γάρ νιν ἔκτεινε; Hec. 708. vid. etiam v. 1047. 1124. et 1269. Or. 98. 723. et 1100. Med. 689. An. 591. et sic compluribus aliis locis. τί γάρ; Or. 482. ὃ γάρ; ib. 1515. τί δὴ γὰρ ὃ; ib. 1602. Γαστήρ. τὰ κοῖλα γαστρός Ph. 1420. ἐν γαστρός βορᾷ Sup. 865. ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι πηδῶντες Cy. 219. γαστέρ' ὑπτίαν ib. 325. τῇ μεγίστῃ γαστρί δαιμόνων ib. 334. ποτὶ σέλμα γαστρός ἄκρας ib. 504. γαστρός διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. γαστήρ ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. ἀκόλαστον ἥθος γαστρός Antioch. fr. VII. 4. γαστρί μὴ πληρωμένη Bel. fr. XVII. 5. ὃκ ἂν πίθοιμι γαστέρα ib. vers. 12. γαστρός ἀφαιρῶν σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. γαστρός κρατεῖν Inus fr. XIV. 4. ἡ κακῶς ὀλωμένη γαστήρ Fr. inc. CLIX. 2. Γαῦρος. ὡς γαῦρος Ph. 128. ἔλθω γαῦρος Sup. 862. τὸ γαῦρον ἐν χειροῖν κεκτημένοι ib. 217. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Alex. fr. XII. 8. γαῦρον σπέρμα ἔχων Bel. fr. XVI. 11. ὃδὲν ἔτω γαῦρον, ὡς ἀνὴρ, ἔφω Phi. fr. I. 4. Γαυρῶσθαι. σκῆπτρα—γαυρῶται λαβῶν El. 322. μὴ γαυρῶ Æol. fr. XIII. 2. ξανθοῖς βοτρυχοῖς γαυρέμενος Or. 1532. γαυρέμενος τοῖς ἀγρεύμασι Bac. 1239. χρήμασιν γαυρέμενος Alcmen. fr. IV. 2. λαμπρῶς πλέτω καὶ γένει γαυρέμενον Fr. inc. XXVI. 2. cf. etiam St. fr. VII. 1. ὃ σὺ κατθανῇ γαυρωμένη Hip. 502. θήρα δυσπότην γαυρωμένη Bac. 1142.

Γαύρωμα κενόν Tr. 1250.

Γεγωνεῖν. γέγωνε εἰς δόμους Or. 1220.
σαφές ἔκ ἔχω γεγωνεῖν ὅπα Hip. 586.
οἷς χρη γεγωνεῖν εὐτυχῶντα ποιμνία
Rh. 270. εἰς ἕς γεγωνήσομεν Ion.
696.

Γεγωνίσκειν. ὁ γεγωνίσκων λόγος El.
809.

Γείνεσθαι. ἡ σφ' ἐγείνατο Or. 29.
Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο Ph. 836.
πατρίδος, ἡ μ' ἐγείνατο ib. 1003. ἡ
σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο νόθον
Hip. 308. οἷς Ἄρης ἐγείνατο Al.
504. σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην
ib. 684. παῖδά σ' ἡ Τυρ. Ἠλ. γείνατ'
Ἀλκμ. ib. 842. ἐπτα κύρης ἐγεινά-
μεθα Sup. 964. ἡ μ' ἐγείνατο Iph.
A. 949. Ion. 3. et El. 964. et ἡ σ'
ἐγείνατο Fr. inc. B. 29. 2. ἡ Λάκ.
Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο; Iph. T. 806.
ἀριτεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475.
πολέμιόν μ' ἐγείνατο Ἡρα Her. F.
1263. ἃ γεινάμην ἐγὼ El. 1019.
τῶν γειναμένων Med. 1093. ἃ σὲ
γειναμένα Tr. 825. Occurrit etiam
in activo: ὅς ἐγείναμεν Iph. A. 399.
Ad hoc verbum referendum etiam
part. γεγώς, quod ab antiquo γάω
esse dicitur. Ἐκάβης παῖς γεγώς
Hec. 3. τοιῦτος γεγώς Or. 483. et
Her. 816. κακὸς γεγώς Or. 1617.
πόθεν γεγώς; Ph. 124. πατὴρ Οἰ-
δίπυ γεγώς ib. 631. αὐθάδης γεγώς
Med. 223. ἔχθιστος γεγώς ib. 467.
σοφὸς γεγώς ib. 548. et ὁ σοφ. γεγώς
Sup. 219. φυγὰς γεγώς Med. 554.
ἐξ ἐμῶ γεγώς Hip. 943. σωφρονέτερος
γεγώς ib. 995. εὐσεβὴς γεγώς ib.
1309. ἀπὸ Θεσσαλῶ πατὴρ γεγῶτα
Al. 681. γενναῖος γεγώς ib. 863.
πολλῷ κυριώτερος γεγώς An. 581.
πατὴρ κλεινῶ γεγώς ib. 648. ἐξ ἡμῶν
γεγώς ib. 710. Ἀργεῖος γεγώς Sup.
896. Ἀτρέως γεγώς Iph. A. 321.
πατὴρ ἐκ ταυτῆ γεγώς ib. 406. τὸν
θεῶς γεγῶτα παῖδα ib. 856. cf. etiam
v. 901. ἐχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάτορος
γεγώς ib. 946. ποίας πολίτης πατρί-
δος Ἑλλήνος γεγώς; Iph. T. 495.
ἀληθῶς εἰ κεῖθεν γεγώς; ib. 509.
φίλον γεγῶτα ib. 686. θεὸς γεγώς
Bac. 47. 284. et 1345. θνητὸς γεγώς
ib. 199. et 1330. Her. F. 1320. et
Thy. fr. II. 2. et Fr. inc. LXIX.

οἰκεῖος γεγώς Bac.
ἀρσένων παίδων γε
παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγώς
δέξις σφ' ποδὶ παρασι
6. συγγενὴς γεγώς I
σὸς τε καὶ τέτων γεγῶ
κακίων γεγώς πατὴρ
τανέψιος γεγώς ib. 9
χρηστῶ γεγώς Hel. 94
γώς ib. 1036. Αἰὺλῶ
ἀμήτωρ ἀπάτωρ τε
σὸν γεγῶτα ib. 537. γ
ib. 779. ἐλαίας ἐξ ἀ
1436. δωρεῖται σὲ ο
1535. ἐκ τῶν Ἑρεχ
1573. ὁ κατάξιος
ἄπυρος χρυσὸς γεγώς
θρωπος γεγώς Alc
Chry. fr. IV. 1. et 1
πατέρων ἐσθλῶν γεγῶ
2. ὀλβίος γεγώς ε
ἀρίστου πατὴρ Ἑλλή
inc. B. 2. 2. ἀρίστης
ἅμα γεγῶτ' (i. e. γε
ἀδελφῆς Hel. 1701.
Med. 216. παίδων γ
ἄλις οἱ γεγῶτες ib. 5
ἐδὲν γεγῶσι An. 320
γῶτες Iph. A. 369.
γεγῶτες Her. 236.
τῆς τυραννίδος Her. F
Μυκηναίων ἀπο γεγῶ
γεγῶσιν αἵματος ταυτ
γεγῶτες Bel. fr. XX.
γῶτες Oenom. fr. II.
γῶτες ἄνδρες Tem. f
γῶσαν ἐσθλῶ πατρ
συγγενὴς γεγῶσά τις
γεγῶσα An. 435. ὁ
1255. εἰ γεγῶσα τι
473. ἐκ ταυτῆ πατὴρ
γῶσα ib. 801. Φοῖβ
Ion. 339. ἃ τῶν ἐν
οἴκων ib. 1073. τίνο
ὀρῶ συνάρορον; Her. F
τηλίκη Meleag. fr. X'
Γεῖσσον. ῥήξας παλα
1570. κἀταιθε γεί
1620. γεῖσσο' ἐπάλλεω
γεῖσσο τειχέων ib. 11
Γεῖτων Iph. T. 1258.
Καρυσίας ib. 1451.
πυρώσας ὄμμα Cy. 59
κακὸν Hec. 1143. γ

- θάκος ἔχω Her. F. 1097. γείτονες μελάμβροτοι Phaëth. fr. I. 4. Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίῳ πόλιν Cy. 280. Ἀθήναις γείτων πόλις Ion. 294. ἡ Διὸς γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 2.
- Γελαῖν. φίλος ἑδείς γελαῖ μοι Iph. A. 912. ἐγέλασεν εὐχαῖς Iph. T. 276. γέλασε ib. 1274. et Hel. 1365. κακοῖσιν οἰκείοις γελαῖς Tr. 406. μετὰ αὐτῷ γελάσαι Bac. 379. ὥστε μὴ γελαῖν ib. 840. φιλοῖσι γελαῖν Dan. fr. XII. 4. ἀκύματος πορθμός ἐν φρίκη γελαῖ Fr. inc. CCVIII. γελῶν Bac. 439. γελῶντι προσώπῳ ib. 1019. ὃ γελαῖσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν Med. 797. ὃ γελώμεθ' ἂν Iph. T. 502. γελώμαι Cy. 683.
- Γελέων, *nom. pr. viri* Ion. 1579.
- Γελοῖος. μισῶ γελοῖος Melan. fr. XX. 3.
- Γέλως. πολὺς γέλως Or. 1560. et Tr. 983. et πολὺν γέλων Bac. 250. et Ion. 1172. θήσω τοῖς ἐχθροῖς γέλων Med. 383. γέλωτα ὀφλεῖν ib. 404. et 1049. et Bac. 852. *vid. etiam* Sup. 846. τὸν πανύστατον γέλων Med. 1041. γέλωτος ἄξια Al. 807. et Her. 508. τὸν ὑμᾶς—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. ταῦτ' ἢ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς ib. 600. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ ib. 935. διπλῶς ὀπαδοῖς ἦν γέλως ib. 950. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. τῷ γέλωτος ἔνεκα Melan. fr. XX. 1. ἐν γέλωτι εὐπρεπεῖς ib. *vers.* 5. γέλωτα ἐξ αὐτῶν ὠφλίσκανον Epist. V.
- Γέμειν. γέμω κακῶν Her. F. 1245. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. γέμυσαν κύματος θεοσπόρου Alor. fr. VI. χρυσῷ γέμοντα γύαλα An. 1094.
- Γεμίζειν. γεμισθεῖς ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας Cy. 503.
- Γένα, *pro* γέννα. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345.
- Γενεά. Τιτάνων γενεάν Hec. 472. γενεάν θῆλυν Med. 1083. ἀδίκων γενεῶν Bel. fr. VI. 4. θνητῶν γενεᾶ Ipus fr. XVII. 4.
- Γενέθλιος. αἷμα γενέθλιον Or. 89. θῦσαι γενέθλια Ion. 653. παιδὸς προθύσων γενέθλια ib. 805.
- Γένεθλον. Ζηνὸς γένεθλον Hip. 62. Νηρέως γένεθλον An. 1275. Λήδας γένεθλον Iph. A. 686. Αἰακῷ γένεθλον ib. 855. γένεθλα, γένεθλα Bac. 1180.
- Γενειάς. μή σὺ προσθίγω γενειάδος Hec. 344. ἄντομαί σε τῇσδε πρὸς γενειάδος Med. 709. *cf. etiam* Sup. 277. et Iph. A. 909. λαξέσθαι φιλάτης γενειάδος An. 575. ἐμὴν γενειάδα προσήγετ' αἰεὶ σόματι Sup. 1099. προστιθεῖς γενειάδι Tr. 1199. εὐτρίχῳ γενειάδος Her. F. 934. ἱκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα ib. 1207. ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. πλήγματ' ἦν γενειάδων Iph. T. 1366. γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.
- Γένειον. ὦ φίλον γένειον Hec. 286. ἱκετεύω σὲ σὺ γενεῖν ib. 753. γενεῖν ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. πρὸς γενεῖν Med. 65. περὶ σὺν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A. 1227. πρὸς γενεῖν σ' ἠντόμεσθαι ib. 1247. *cf. etiam* Her. 228. τάζων ἀφρῶ γένειον Iph. T. 308. ὅσας γενεῖς χεῖρας ἐξηκόντισα ib. 362. γενεῖς θιγγάνων χερὶ Bac. 1317. πρὸς γένειον χεῖρα βαλὼν Her. F. 987.
- Γένεσις. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18.
- Γενέτας, *pater*. εἰς γενέταν ἐμὸν ἤλυθε Or. 1010. Φρύγιε γενέτα Tr. 1288. 2) *filius*: Ion. 916. 3) γενέται θεοί. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130.
- Γενέτειρα. Γαῖαν πάντων γενέτειραν Fr. inc. CLXXIV. 2.
- Γενέτωρ. Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ Ion. 136. ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ Chry. fr. VII. 2. γενέτορας ἐμέθεν δόμων Or. 986.
- Γέννα. ποῖα γέννα; Hec. 160. Πηλεΐδα γέννα ib. 191. γέννα Πέλοπος Or. 970. ἔχι πρόσφορος ἀμερίῳ γέννα Ph. 132. Σπαρτῶν γένναν ib. 802. φέρειν αἰθέρος εἰς φῶς γένναν ib. 817. γένναν ὀδοντοφυῇ ib. 828. ἀρσένων γέννα Med. 428. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. φρεῖδος γέννα Iph. T. 155. ἀπαιδα γέννας ἀριστοτόκου Rh. 908. γέννα Φρυγῶν Tr. 531. Κενταύρων γένναν Her. F. 365, *συν-* ἤψε γένναν Cenei fr. I. 5.
- Γενναῖος. χρῆσθαι γενναῖον φίλοις Or. 868. γενναῖος φίλος ib. 1157.

γενναῖος ἀνὴρ Med. 762. et El. 253. ubi cf. etiam v. 262. et ἀνδρὶ γενναίῳ Fr. inc. XXXVII. 2. ὡς γενναῖος ἐκφαίνη πατρὶ Hip. 1452. γενναῖον πόσιν Al. 164. ὦν γενναῖος ib. 860. γενναῖος γεγώς ib. 863. γενναῖον ξένον ib. 1123. τὸν Οἰκλέους γενναῖον τόκον Sup. 925. τῷ γενναίῳ φύσιν Iph. A. 448. γενναίῳ πατρὶ Her. 53. et γενναίῳ πατρὸς El. 369. χρή τὸν γενναῖον καλεῖν Her. 1015. γενναῖον πόδα Her. F. 872. μὴ τέκνα γενναίῳ τέκοι El. 26. ὦ θεῷ πορτίῳ γενναίῳ παῖ Cy. 285. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. γαμεῖν ἐκ γενναίων An. 1280. γενναίων πατέρων Cy. 41. et Ion. 262. γενναίως λόγως Her. 538. χρή ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις τόμα ib. 891. ἐν τοῖσι γενναίοισιν—δύλοισι Hel. 735. cf. etiam v. 1657. γενναίων πόνων Her. F. 357. τοῖσι γενναίοισιν—τρέπει—εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. cf. etiam Fr. inc. CXIX. ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος Hec. 592. θυγατρὶ γενναίῳ Ph. 1686. τόλμης γενναία Al. 744. δέχω εἴσω τήνδε γενναίαν ib. 1100. γενναίας ψυχᾶς Sup. 1030. γενναία εἰ Iph. A. 1412. γενναία γυνή Tr. 1013. γενναίαν χέρα Hel. 1392. γενναίαν φύσιν Antiop. fr. XXXV. 1. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42. τῆνομα λαβὼν γενναῖον Ph. 1324. γενναίῳ λήματος Hip. 206. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. σπέρμα γενναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. τὸ τῷ πατρὸς γενναῖον Tem. fr. XIII. 5. τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. γενναίων τέκνων Or. 813. et Sup. 12. γενναῖα δράσαντε Or. 1060. ὦ γενναῖα συγκοιμήματα An. 1274. γενναῖα παθόντες Sup. 1177. γενναῖ ἔλεξας Iph. A. 504. γενναῖα φρονεῖς ib. 1423. γενναῖα τὰδ' εἶπας Her. 465. γενναιοτάταν πασᾶν ἀκοῖτιν Al. 996. γενναιοτάτα ὠθεῖτε Cy. 652. Γενναιοτῆς Ph. 1674. et Ion. 237. ἐκδεῖξαι γυναικὸς γενναιοτῆτα Hip. 1301. χρημίστων ἕκ ἂν λάβοις γενναιοτῆτα Meleag. fr. XIV. 2. γενναιοτῆτι ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 2.

Γενναίως. εἰπέ γενναίως Iph. A. 1129. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. συ- τεράζειν γενναίως φίλοις Ion. 935. γενναίως ἴσως ἔπραξας Alcmén. fr. IX. 1. Γενναῖν. πρὶν τὸν ἐμὸν Ἀτρ. πατέρα γεννήσαι Hel. 397. ὁ γεννήσας πα- τὴρ Iph. T. 360. et 499. ἐκ τῆσδε γενναῖται Her. 209. μάταν τέκεα γενναῖται Her. F. 903. Γέννασις. ὁ Μυσαῖν εἰδὼς γεννάσεις Iph. A. 1065. Γεννήτωρ. ὁ γεννήτωρ ἐμὸς Hip. 683. οἱ ἐμοὶ γεννήτορες Iph. T. 576. ἀξί' ἀξίων γεννητόρων ἦθη Ion. 735. χθῶν ἐμῶν γεννητόρων Phœn. fr. III. 1. Γένος. δαιμόνων γένος Hec. 490. et Sis. fr. II. 2. τὸ θῆλυ μέμφομαι γέ- νος Hec. 885. cf. etiam v. 1184. λογχοφόρον—Ἀρεῖ κάτοχον γένος ib. 1090. γένος ἔτε πόντος, ἔτε γῆ, τρέ- φει τοιόνδε ib. 1181. τὸ βάρβαρον γένος ib. 1200. et An. 173. ἐπίσημον γένος θυγατέρων Or. 250. τῷ γένος ἀρχηγέτῃ ib. 554. τὸ γένος τοιῦτον ib. 893. τὸ δῶλον γένος ib. 1115. ἡ κατήσχυνεν γένος ib. 1154. Μυκη- ναῖος αὐδάται γένος Ph. 126. γυ- ναικεῖον γένος ib. 359. et Iph. T. 1298. Οἰδίπῳ γένος Ph. 382. τὸ γένος ἕκ ἔβασκέ με ib. 408. ἐκ γένος δεῖ θανεῖν τῷδε ib. 947. λοιπὸς εἰ σπαρτῶν γένος ib. 949. cf. etiam Her. F. 794. γυναικείῳ γένει Med. 418. παντὶ ἀνθρώπων γένει ib. 468. et 1324. συναρτήσας γένος ib. 564. θῆλυ ἕκ εἶναι χρῆν γένος ib. 574. vid. etiam v. 909. θεῶν γένος ib. 747. et Fr. inc. CLXXXVI. 1. παῦ- ρον γένος Med. 1087. γένος φίλιον ib. 1262. οἱ προσήκοντες γένει ib. 1304. ἐν θεῶν γένει Hip. 7. βρό- τειον γένος ib. 618. et Œd. fr. XVII. 13. γυναικῶν γένος Hip. 1252. et Cy. 185. βροτῶν γένος Hip. 1415. ἐμοί τις ἦν ἐν γένει Al. 906. βάρβαροι ὄντες γένος An. 666. πρεσβυτῶν γέ- νος ib. 728. ἕκέτι μοι γένος ib. 1178. τὸ δυσώνυμον γένος ib. 1191. ἕχ ὧδ' ἀνάτατον γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν ib. 1251. Ἀργεῖται γένος Sup. 1164. cf. etiam Iph. T. 665. τὸ τῷ Νηρηίδος ἰσόθεον γένος Iph. A. 626. γένος

ποίῳ ib. 696. Κενταύρειον γένος ib. 706. ὄθεν πεφύκασι γένος ib. 953. πολύμοχθον γένος ib. 1330. γένει εὐτυχῶμεν Iph. T. 850. φιλόφρον γένος ib. 1061. γένος κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. τὸν γένει ἄγχιτον Tr. 48. γένει μέγαν ib. 669. καταισχύνεις γένος Bac. 265. παντὶ τῷ γένει προσῆ, sc. τιμῇ ib. 336. ὅστις εἶ γένος ib. 460. χθόνιον γένος ib. 539. λεαίνας ἢ Γοργόνων γένος ib. 989. τὸ Θηβαίων γένος ib. 1313. γένος Τυρσηνικὸν ληστῶν Cy. 11. δριμὺ Σισύφῳ γένος ib. 104. θηρῶν γένος ib. 117. ἰχθύων πᾶν γένος ib. 264. Ἰθακήσιοι τὸ γένος ib. 276. ἐκ γένους Πανδίωνος Her. 36. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ib. 41. οἷσι πρεσβεύει γένος ib. 45. τῶνδ' ἀνειμί σοι γένος ib. 210. γένος ἥκεις τοῖσδε ib. 214. ὁ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένος ib. 480. θνησκέτω γένος ὑπερ ib. 546. πρῶθ' ἄνδρα γένος ib. 590. ἀσύλητον γένος Hel. 456. τί τὸ Νεῖλῳ μεμπτόν ἐστὶ σοι γένος; ib. 469. cf. etiam Ion. 1519. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 861. βροτείῳ γένει ib. 1354. τὸ γένος μ' ὅκ ὠφελεῖ Ion. 268. τὸ παλαιὸν Ἑρεχθίδος γένος ib. 470. ὅκ ἐπέισακτον γένος ib. 590. κοινὸν γένος ib. 1589. ὅν γένος ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 5. Κενταύρων γένος ib. 181. φιλότεκνον γένος ib. 636. γένος ἄγονον ib. 886. κρηπὶς γένος ib. 1261. λαμπροὶ εἰς γένος El. 37. δῶλον γένος Alex. fr. VIII. 1. et Antiop. fr. XVI. 1. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. ὁδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένος Aut. fr. III. 2. εἰς γένος ὅκ εὐτυχῆς Hel. fr. XVI. 6. τῷ γένει εὐτυχεῖ ib. vers. 12. τὸ ἄρσεν γένος Dan. VII. 3. πεφυκότος γένος Dic. fr. IX. 1. τὸ θῆλυ γένος Inus fr. VIII. 2. Λαμίας τῆς Λιβυτικῆς γένος Lam. fr. vers. 2. γένει κρείσσης γάμος Melan. fr. IX. 1. θῆλυ πᾶν μισῷ γένος Melan. fr. XI. cf. etiam ejusd. fr. XXVI. 1. γένος θνητῶν ejusd. fr. XXII. 6. γένος βροτείου Sis. fr. I. 7. γένει γανυρμένους St. fr. VII. 1. cf. etiam Fr. inc. XXVI. 2. ἔνθεν εὐχομαι γένος Tel. fr. I. 3. ὁδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. θῆλυ φρεσύντες γένος Fr. inc. LV. 1. ἡ φύσις ἐκάστῳ

τῷ γένους ἐστὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ὡ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένος Fr. inc. B. 2. 1. βέβαιον ὁδὲν ἐστὶν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. κατὰ γένος Fr. inc. B. 14. 3. Γένος. φόνος ταλαγμοὶ σὴν κατέταζον γένυν Hec. 241. τέκνων γένος σκιάζεται Ph. 63. δράκοντος γένος ἐκπέφυκε ib. 948. οἰνωπὸν γένυν ib. 1167. et Bac. 438. θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. ὡ φίλιον τόμα, καὶ γένυ An. 1182. φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα Sup. 1153. συσκιάζοντας γένυν ib. 1218. πλόκαμος γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. λιχμῶσαν γένυν ib. 697. ἀπαλόχροα γένυν Hel. 378. παγχρύσῳ γένυ Ion. 1427. λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν Her. F. 253. πρὸς γένυν τιθεῖσα χέρας El. 1213. πελέκεως δίτομον γένυν Meleag. fr. VI. 6. πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρέμενος Ph. 32. γένυσιν ἐσκιάζον Iph. T. 1152. διὰ ζυθᾶν γενύων Hel. 1118. ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα γένυσι Her. F. 384. πολιᾶν ἐκ γενύων ib. 693. κάρηνα γένυσι Μελανίππῳ σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2. πυρρὸς γενύεσσιν Fr. inc. B. 54. Γεραῖος. γεραίων πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533. ὃ γεραῖῳ τέκνον Αἰγέως Hip. 1431. πατρὸς γεραῖῳ Al. 470. γεραῖος Ἴφις Sup. 1032. τίς ὁ γεραῖος ἐκ δόμων; Tr. 528. γεραίων πατέρ' Ἡρακλῆος Her. F. 447. cf. etiam v. 901. et 1259. πατρὸς γεραῖος τροφεὺς El. 16. γεραῖέ Her. F. 1358. ὃ γεραῖέ Or. 861. Ph. 125. et 175. Med. 63. An. 560. 1072. et 1077. Iph. A. 874. Hel. 709. et 740. Ion. 774. et 951. Her. F. 115. et 747. El. 503. 553. 570. 577. 598. et 651. Alcmaeon. fr. XI. 1. Dic. fr. V. 1. et Eu. fr. IX. 1. πάτερ γεραῖέ Ph. 1528. ὃ γεραῖέ πῶς Tr. 1275. et Ion. 1041. γεραῖᾳ Ἐκάβῃ Hec. 52. γεραῖᾱς χειρὸς προσλαζύμεναι ib. 64. cf. etiam v. 145. γεραῖᾱς παρητῆδος ib. 274. γεραῖᾱ μήτηρ τέκνων ib. 621. ὄρεγε γεραῖᾱν νέᾳ χεῖρα Ph. 103. γεραῖᾱς φιλότατης ψαῦσον χερὶ ib. 1688. τίς γεραῖᾱ προσπόλων Med. 1171. τροφὸς γεραῖᾱ Hip. 171. γεραῖᾱν μητέρα Alc. 16. Sup. 93. et Her. 447. Ἐκάβης γεραῖᾱς φύλακτε

Tr. 462. γεραιά, ο αἰὺς, Sup. 42.
 Tr. 1046 et Her. 654. ὦ γεραιά Hec.
 389. Med. 133. Her. 888. et 911. γύναι
 γεραιά Hip. 267. ὦ γεραιά δυστυ-
 χεσάτη γύναι Tr. 1269. σάρκας γε-
 ραιᾶς Med. 1217. κρίνετε—χέρας
 γεραιᾶς Sup. 276. ματέρας γεραιᾶς
 Tr. 832. ὦ γεραιαὶ Sup. 258. et
 359. γεραιῶν ἵχνος Ph. 1710. γε-
 ραιῶν δέμας Med. 1212. et Sup. 1106.
 γεραιῶ κάρα Tr. 277. γεραιὰ μέλη
 Sup. 172. et μέλεα Tr. 1305. γεραιὰ
 λιπῶν δέμνια Her. F. 107.
 Γεραίρειν. χοροὶ Ἀτρ. ἐγέραιρον οἴκῃς
 El. 712. τίμιος γεραίρεται Sup. 553.
 Γεραισίαι. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραισίαις
 Or. 993.
 Γεραίτσιοι καταφυγαὶ Cy. 294.
 Γεραίτερος. ἃ ξυνεδέμην γεραιτέρῳ
 Bac. 175. εἴτε τὸν γεραίτερον ib.
 207. χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραίτερον
 Cy. 101. γινῶμαι ἀμείνους εἰσὶ τῶν
 γεραιτέρων Bel. fr. XXII. 2. βυλαὶ
 τῶν γεραιτέρων Melan. fr. XVII. 2.
 ὀμιλίας τὰς γεραιτέρας φίλει Er. fr.
 II. 21.
 Γεραρός. γεραρῶν ἐκ τομάτων Sup. 42.
 Γέρας. γέρας λαβεῖν Hec. 41. ἦται
 γέρας ib. 96. ἔτε γέρας πατρὶ—διδόν-
 τες Ph. 881. ἄς ὥπασεν Θησεῖ γέρας
 Hip. 45. μόνῳ ἐπὶ τῷτ' ἐμοὶ γέρας
 βροτῶν ib. 84. δορὺς γέρας An. 14.
 et Ion. 298. αὐτὴν ἔλαβε γέρας An.
 585. ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέρας
 Rh. 107. εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας ib.
 169. cf. etiam v. 181. ᾧ γέρας δῶκεν
 Tr. 253. πέμπειν γέρας ib. 1286.
 γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι
 Bac. 43. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν
 γέρας; ib. 876. et 896. ἐμὸν τὸ γέρας
 ib. 1177. καλὸν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ
 δίδως Cy. 548. ἔκ ἔστι τῷδε παισὶ
 κάλλιον γέρας Her. 298. σμικρὸν
 γέρας El. 1003. τὸ νικᾶν τ' ἀνδιχ' ὥς
 καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1.
 Γεράσμιος. γερασμῖν τριχὸς Ph. 930.
 ἐκ γερασμῖων ὄσων Sup. 95.
 Γερήνιος. Νέτορος Γερηνίῳ Iph. A.
 274.
 Γερυσία Φρυγῶν Rh. 401. ἡ μυρία
 γερυσία ib. 936.
 Γέρων. ἐλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec.
 406. τί σοι πρὸς γέροντ' εἶπω πόσιν;
 ib. 422. γέρων εἰμὶ ib. 497. ὁ γέρων

πατήρ ib. 711. et sine artic. Med.
 1220. et Alc. 823. et πατήρ ἑμὸς γέ-
 ρων Her. F. 539. γέροντι δεῦρ' ἀμιλ-
 λᾶται ποδὶ Or. 456. γέροντος ὀμμά-
 των φεύγων κόρας ib. 469. γέροντ'
 ὀφθαλμὸν ib. 528. γέροντι πατρὶ ib.
 985. συγγνωτὰ γέροντι Ph. 1002.
 γέροντα τυφλὸν ὥς τέρψω ib. 1095.
 γέροντος Οἰδίπῳ νεανίαι ib. 1249. et
 1369. ἦκω μέτα γέρων ἀδελφὴν γραῖαν
 ib. 1328. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ
 πάτρας ib. 1715. τὸν γέροντα τύμβον
 Med. 1209. cf. etiam Her. 167.
 Πιτθεῖ τῷ γέροντι Hip. 691. γέρων
 νεκροκομπὸς Al. 442. γέρων ὦν ib.
 638. γέροντα βασάζων νεκρὸν ib. 727.
 ζῶντος γέροντος An. 23. γέρων ἐκεῖνος
 ib. 80. γέρων, γέρων εἰ ib. 679. γέ-
 ροντά σ' ὀρῶντες ib. 755. γέρων εὖ-
 ψυχος ib. 765. γέρων Πηλεὺς ib.
 915. τῷ γέροντος ἠττήθη χερί; ib.
 918. θάρσει γέροντος χεῖρα ib. 994.
 γέρων καὶ δυστυχῆς ib. 1203. ταλαί-
 πωρον ἐμὲ γέροντ' ἀπαιδα νοσφίσας
 ib. 1207. εὖ πως γέρων ὑπῆλθεν
 αὐτὸς Iph. A. 66. ἐξηγῶ σύ μοι, γέ-
 ρων γέροντι Bac. 186. γέρων γέροντα
 παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ ib. 193. Σιδωνίῳ
 γέροντος ib. 1024. σὺν τῷ γέροντι
 ib. 1222. et Her. F. 1009. τὸν γέ-
 ροντα ἑδεῖς ὑβρίζειν ἤθελε Bac. 1309.
 βαρβάρως ἀφίξομαι γέρων μέτοικος ib.
 1352. γέροντα πληγαῖς πρόσωπον
 ἐξωδηκότα Cy. 225. ἴδετε τὸν γέροντα
 ἐπὶ πέδῳ χύμενον Her. 75. ἔσφηλεν
 γόνυ γέροντος ib. 130. γέροντος ἀν-
 δρὸς θανόντος ib. 467. Ἰόλεως πῶ
 γέρων; ib. 630. vid. etiam v. 793.
 νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. γέ-
 ροντα πατέρα ἐκ ἡσχυρας Hel. 726.
 γέρων τις ἐστὶ Καδμείων λόγος Her. F.
 26. γέροντ' ἀχρεῖον ib. 42. γέρων
 γέροντα παρακόμιζε ib. 126. τί πρὸς
 γέροντ' ἦλθεν φόβος; ib. 544. τὸν
 γέροντ' ἀτιμάσαι ib. 556. ἀμύνειν
 γέροντι ib. 575. γέρων ἀοιδὸς ib. 678.
 et 692. πρὸς γέροντος ἰππεύει φόνον
 ib. 1001. παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων
 El. 287. cf. etiam v. 853. ἀπαγγελῶ
 λόγους γέροντι ib. 421. ῥυσσῶ γέροντι
 ποδὶ ib. 490. ἄπαις γέρων φεύγει
 Alcmaeon. fr. IX. 1. γέροντι ἔχ οἶόν
 τε μηκύνειν χρόνον Gl. fr. III. 2. φωνὴ
 καὶ σκιὰ γέρων ἀνὴρ Melan. fr. XVIII.

κάρα γέροντος *Cēnei fr. VIII. 2.* γέροντι νυμφίῳ *Phoen. fr. IV. 3.* ἐλεῆσαι γέροντα *Epist. I.* ὁ Πελλαῖος γέρων *Epist. III.* γέρον, ο *senex* *Hec. 507. et 516. Ph. 171. An. 577. 661. 1169. 1185. 1245. et 1251. Sup. 1078. Iph. A. 16. Bac. 1319. Cy. 145. et 228. Her. 88. 334. 344. 502. et 549. Ion. 804. 947. et 999. Her. F. 70. 92. 165. 519. 534. 1170. 1189. et 1264. El. 531. 618. 630. et 664. ὦ γέρον Or. 543. et 584. Ph. 137. 143. et 922. An. 573. Iph. A. 890. Cy. 193. Her. 81. Hel. 968. Ion. 934. et 967. Her. F. 308. et El. 524. ὦ φίλτατε γέρον Ph. 161. ὦ γέρον Αἰακίδα *An. 791.* γέρον Πηλεῦ *ib. 1074.* ὦ—δυστυχῆς γέρον *ib. 1215.* γέροντε δύο *Bac. 365.* ἐνοῖν γερόντιον *Her. 39. et 653.* ἐκ εἰς γέροντας ἦδε σοι τείνει τύχη *Hip. 797.* μάτην οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν *Al. 672.* τεκέων ὀρφανοὶ γέροντες *An. 308.* τί δῆτ' ἂν εἴποις τὸς γέροντας *ib. 646.* ὦ γέροντες *ib. 762.* βοή καὶ κωκυτὸς ἦν—γερόντων *Sup. 722.* γέροντας δις εἶναι *ib. 1081. cf. etiam v. 1085.* γέρουσι σημῆναι *Rh. 880.* γέροντες ὄντες *Bac. 189.* γέροντες ἐσμέν *Her. 636.* ὁμῶ γέροντες καὶ νέοι *Her. F. 455.* γέροντες ὠδὲν ἐσμέν ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα *Æol. fr. XVIII. 2.* ἡ Ἀφρ. τοῖς γέρουσιν ἀχθεται *ejusd. fr. XIX. 2.* τηρεῖν ἐτέρως οἱ γέροντες δυνάμεθα *Fr. inc. LXXVI. 1.* γέροντες, ο *senes* *Her. F. 275. 760. 817. 823. 1081. 1109. et 1123.* ὦ γέροντες *ib. 503. 728. et 1054.* Καδμεῖοι γέροντες *ib. 1042.**

Γεύειν. σὲ γεύσω ἄκρατον μέθυ *Cy. 149.* γεύεσθαι κακῶν *Hec. 375.* πένθος γεύομαι πικρῶ *Al. 1072.* ὡς βορᾶς γευσαίετο *Iph. A. 423.* γεῦσαι νυν *Cy. 155.* γεύσωμαί τ' ἔτι *ib. 556.* ποτῶ ἐγεύσατο *Ion. 1203.* πόνων μυρίων ἐγευσάμην *Her. F. 1353.* τόλμης γεγευμένος *Hip. 663.*

Γεῦμα *Cy. 150.*

Γέφυρα. πῶς γεφύρας διαβαλῶσι *Rh. 117.*

Γεωργεῖν. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες *Rh. 176.*

Γεωργός. ὁ τῶν γεωργῶν βίος *Fr. inc. XLVII. 1.*

Γῆ. ὃ με γῆς ὑπεξέπεμψεν *Hec. 13.* γῆς ὀρίσματα *ib. 16.* ἐν γῇ Χερρόνησίῳ *ib. 33.* γῆ κακῇ *ib. 592.* τὸς γῆς νέρθεν *ib. 791.* πέτρα γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω *ib. 1010.* γένος—ἔτε γῆ τρέφει τοιόνδε *ib. 1181.* γῆς τεμεῖν βλαστήματα *ib. 1204.* πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις *ib. 1221.* γῆς ὄρους Ἑλλανίδος *ib. 1260.* ἤκει εἰς γῆν *Or. 53.* εἰς γῆν Ἀσίαν *ib. 353.* τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς; *ib. 431.* γῆς ὑπερβαλὼν ὄρους *ib. 443.* ὁ γῆν καὶ πόλεις ὄλλουσ' ἀεὶ *ib. 524.* πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος *ib. 573.* Φωκέων γῆ *ib. 769.* οἵπερ σώζουσι γῆν *ib. 918.* γῆν Ἰνάχῃ *ib. 930.* πρόσωπον εἰς γῆν βαλῶσα *ib. 956.* γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν *ib. 1094.* εἴσω γῆς *ib. 1241.* ἔδοξε τῇδε γῇ *ib. 1328.* κρατεῖν γῆς *ib. 1600.* ἦνικ' ἦλθε γῆν τήνδε *Ph. 5.* Φοίνισσα γῆ *ib. 287.* γῆς ἔνερθεν *ib. 508.* Αἰτωλίδ' εἰς γῆν *ib. 988.* ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται *ib. 1231.* ἐν γῇ πατρώα *ib. 1457.* *Al. 167. Tr. 389. Hel. 1108.* πύργος γῆς Ἰωλκίας *Med. 7.* γῆν Κορινθίαν *ib. 10.* ἔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς πρόσωπον *ib. 27.* γῆς Κορινθίας *ib. 70. 702. et 916.* ἐκ γῆς βαρβάρῃ *ib. 256.* *Iph. T. 739. 775. 906. et 1400.* γῆν ἄσυχον παρασχῶν *Med. 387.* γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις *ib. 540.* ὀμφαλὸν γῆς Θεσπιῶδον *ib. 668.* γῆς Τροιζηνίας *ib. 683.* *Hip. 12. et 1159.* πέδον γῆς *Med. 746.* γῆς προδότιν *ib. 1332.* γῆ Σισύφῃ *ib. 1381.* γῆν Τροιζηνίαν *Hip. 29.* εἰλβει κατὰ γῆν *ib. 194.* ὑπὸ γῆς τάρταρα *ib. 1290.* Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα *An. 1.* γῆς Φαρσαλίας *ib. 22.* ἴν' εἰ γῆς *ib. 168.* βαθεῖαν γῆν *ib. 638.* γῆς Φθιώτιδος *ib. 665.* γῆς κοσμησαὶ τάφῳ *ib. 1161.* Δελφίδος ἐκ γῆς *ib. 1168.* Μολοσσίαν γῆν *ib. 1245.* γῇ καλυφθῆναι *Sup. 531.* τὸ σῶμα εἰς γῆν *ib. 534.* γῆς Ἀσωπίας *ib. 571.* γῆν λιπὼν Φάρσαλον *Iph. A. 812.* εἰς γῆν ἐρεῖσας ὄμμα *ib. 1123.* τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν *ib. 1219.* ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος *ib. 1457.* πατρίδα γῆν *ib. 1558.* ὃ γῆς εἰσέδν *ib. 1583.* γῆν Φρυγίαν *ib. 1627.* ὃ

γῆς ἀνάσσει Iph. T. 31. ἀγνωστον εἰς γῆν ib. 94. εἰς γῆν Κυανεῶν συμπληγάδων ib. 241. εἰς γῆν γόνυ καθείσαν ib. 332. γῆς πατρῷας νότον ib. 1066. ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται ib. 1386. εἰς γῆν κλύδων ἦγε ναῦν ib. 1396. πατρῷας γῆς πέδον Rh. 278. et Œnei fr. I. 1. Παιόνων γῆν Rh. 408. γῆν ἐπ' Ἀργείαν ib. 471. ἀμφὶ γῆν πατρίαν ib. 932. γῆς ὄρι' ἀποτερούμενοι Tr. 375. ἐν ξένη γῇ κεῖνται ib. 378. αἷμα γῇ δωρήσεται ib. 382. οἰκτεῖρειν γῆν ib. 403. γῆς ἐξανελθῶν ib. 748. γῇ δορὶ πεσῶσ' Ἑλληνικῷ ib. 868. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν ib. 878. ἐπὶ γῆς ἔχων ἔδραν ib. 884. γῆν τῷδ' ἐπαμπέσχοντες ib. 1148. γῆς Ἑλληνίδος Bac. 23. et Her. 307. θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 188. κράτος γῆς ib. 213. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχεσθαι ib. 312. εἰς πέδον γῆς ib. 705. γῆς Κεφαλῆων ἀναξ Cy. 103. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς ib. 290. cf. etiam v. 296. ὁ ἄρανος συμμεμιγμένος τῇ γῇ ib. 575. τὸν μονῶπα παῖδα γῆς ib. 644. ὅπη γῆς—ἰδρυμένος Her. 19. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. γῇ πατρίς ἐκ ἀνώρυμος Hel. 16. γῆς σκότῳ κέκρυπται ib. 61. πόθεν γῆς ib. 82. et Ion. 258. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς ib. 280. Λακεδαιμόνος γῆς ἀπο ib. 481. πῦ γῆς ib. 499. et El. 233. εἰς γῆν Τρωάδα Hel. 588. et El. 3. ὦ γῇ Τρωάς Hel. 1236. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα ib. 1609. γῆς Ἀτθίδος Ion. 13. γῆν Εὐβοίδα ib. 60. et Rha. fr. 1. πατρίς γῇ Ion. 261. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς ib. 542. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν ib. 582. Γοργόν' ἔτεκε Γῇ ib. 989. πατρὸς γῆν διδόντος ib. 1296. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. γῆς παραλίς ib. 1592. ποῖ πυτῆρ ἀπεσι γῆς; Her. F. 74. τοῖσι γῆς βλαστήμασιν ib. 178. ὦ γῆς λόχευμα ib. 252. ὦ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται ib. 262. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκόμεν ib. 516. γῆς ἤκοντ' ἀνω ib. 616. γῆς πατρίδος πέδον ib. 620. γῆς σεισμὸς ib. 862. γῆς Ἀθηναίων κόροι ib. 1164. εἰμι γῆς ὑπο ib. 1247. μὴ διγγάνειν γῆς ib. 1296. γῇ ἐπ' ἀν κρύψης νεκρὸς ib. 1364. εἰσκόμιζε τέκνα γῇ ib. 1422.

ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. εἰς γῆν ib. 18. Σπαρτιάτιδα 411. κάτω γῆς οἰκῶν ib. 1. ἄνασσα ib. 678. Ἀχαιῖδοι 1285. Ἰσθμίας γῆς ib. 12. πατρῷας ὄρον ib. 1315. cf. et fr. IV. 4. τὸ κατὰ γῆν And. fr. 1. ἀρῶν γῆν Antior. fr. XX. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος fr. II. 4. γῇ ἡρινὸν θάλλουσα X. 3. εἰς γῆν φέροντες γῆν IV. 5. ἄρξῃσι γῆς Inus fr. καρπίμοις γῆς φυτοῖς ejusd. f. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας M. I. 3. κατθανῶν πᾶς ἀνὴρ γῇ ejusd. fr. XV. 2. τὸ ὑπὸ γῆντος ejusd. fr. XVII. 1. ἡ βόρρα Phæth. fr. II. ἐκ γῆς εἰς θ Pol. fr. I. 4. γῆν πέριξ ἔχον. ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν βαρ Epist. V.

Γηγενέτας. γίγαντι γηγενέτμοιος Ph. 130. ὁ γηγενέτης Ion. 1465.

Γηγενής. δράκων ὁ γηγενής et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. γηγενής ib. 1138. Λήϊτος ὁ Iph. A. 259. γηγενῇ τάχυν. Ἐχίονος γόνον γηγενῇ ib. 1014. ubi pro γόνον est τὸ γηγενὺς Ἐριχθονίῳ Ion. 20. ὁ Σπαρτῶν τάχυν Her. F. 4. ἐπὶ Ion. 1529. ἀμφὶ γηγενδορὸς Cy. 5. cf. etiam Ion. γηγενὲς δράκοντος Θέρος Bac. Γηθεῖν. ταύτη γέγηθα Hec. γέγηθε Or. 66. vid. etiam t Bac. 1196. Cy. 463. et F. γέγηθ', ἕως γέγηθα Iph. A. γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται ἐν ἄσκῳ πῶς γέγηθ' οἶκος 523.

Γῆθεν, *adverb.* Ion. 269.

Γηπονεῖν ἀρέρας Rh. 75.

Γηραιός. πάτερ γηραιέ Ph. 17. ραιῷ ποδὶ Al. 614. et γηρα An. 547. γηραιὸς θανεῖν Al.

Γῆρας. γῆρα δειλαίῳ Hec. γῆρας ὦ σοφὸν Or. 490. ἀπὸ τὸ γῆρας τὸ σὸν ib. 548. γῆφυγὼν τὸ σὸν ib. 630. γῆρα ποδὸς βάσιν Ph. 310. ἔχ ἄ γῆρα κακὰ πρόσεστιν ib. 531.

πρὸς γῆρας ἔκ εὐδοξον Med. 592. μένε
γῆρας ib. 1396. Πιτθέως γῆρας Hip.
794. ὅπως ἐς γῆρας μῆλοι Al. 53.
γῆρως ἔβας τέλος ib. 415. γῆρα πεν-
θίμῳ καταφθινεῖν ib. 625. ἀτιμάζοντα
σὸν γῆρας ib. 662. γῆρας ψέγοντες
ib. 673. τὸ γῆρας βαρὺ ib. 675. et
sine τὸ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὸ
γῆρας ὡς ἀναιδείας πλεόν Al. 730.
γῆρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An.
1082. γῆρας πολιὸν Suppl. 170.
Bac. 258. et Ion. 700. et πολιῷ γῆραι
Er. fr. VI. 3. σώζεσθαι πρὸς γῆρας
Supr. 917. ὃ δυσπάλαιτον γῆρας ib.
1108. τὸ γῆρας ἄϋπνον Iph. A. 4.
γῆρα μηδὲν ὑπείκων ib. 138. γῆρα
ἀσυμφορώτατα Tr. 491. τὸ γῆρας ἔκ
αἰσχύνομαι Bac. 204. τὸ γῆρας ὑμῶν
εἰσορῶν ib. 252. δύσκολον τὸ γῆρας
ib. 1249. τῷ γῆρως μοι συνεκπονῆσα
κῶλον Ion. 739. γῆρα τρομερὰ γυῖα
Her. F. 231. τὸ γῆρας βαρύτερον
Αἴτνας σκοπέλων ib. 638. τὸ λυγρὸν
φονιὸν τε γῆρας ib. 649. λευκὰ γῆρα
σώματα ib. 910. τὸ γῆρας τὴν Κύ-
πριν χαίρειν ἐᾷ Æol. fr. XIX. 1. γῆ-
ρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πρὶν πό-
νοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr.
IV. 5. πρὸς τὸ γῆρας τὴς γάμης ποιω-
μένους Dan. fr. VI. 2. τὸ γῆρας ἔχει
πολλὰς νόσους Gl. fr. III. 1. δυσώνυ-
μον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Cernom. fr. IV. 2.
τὸ γῆρας—σοφώτερον πέφυκε Pelei. fr.
V. 1. ὃ γῆρας Phoen. fr. VIII. et
fr. inc. LXXVIII. 1.

Γηράσκειν. ἀπαιδε γηράσκετε Al. 739.
ἀτεκνος γηράσκω Supr. 967. ὃ γεγῆ-
ρακ' ἔκ τινος θεηλάτῳ Ion. 1392. ὅσοι
γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων Dic. fr.
XIV. 6. ἀπαιδα γηράσκουσιν Ion.
619. χάριν γηράσκουσιν Her. F.
1223.

Γηροβοσκεῖν. γηροβοσκήσειν ἐμέ Med.
1033. οἱ γηροβοσκήσουσι Al. 666.

Γηροβοσκός. γηροβοσκὸν ἔκ ἔχω Supr.
923. ὃ γηροβοσκῶ ματρὸς Ph. 1445.

Γηροτρόφος. φίλον γηροτρόφον Al.
671.

Γηρύεσθαι. ὃ μὴ παρ' ὅχλῳ τάδε γη-
ρύσῃ Hip. 213. εἶδε φθέγμα γηρύ-
σοισθέ μοι ib. 1074. δεινὸν τόδ' ἐγη-
ρύσω El. 1327.

Γῆρυς. γῆρυν ἀφθογγον σχάσας Ph.
967. Ὀρφέα γῆρυς Al. 972. γῆρυν

ἔχ' Ἑλληνικὴν Rh. 294. πολυχ-
τάτῃ γῆρυι ib. 549. φθέγματος
ἡθῆ γῆρυν ib. 609. πικρὰν γῆ-
ρυν Tr. 441. γῆρυν κλύων σοφὴν
ib. 178. μακρὰν ἔρπει γῆρυς El.
δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν E.
VI. 6.

Γιγαντοφόνος. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφ-
όνος Her. F. 1192.

Γίγας. γίγαντι γηγενέτα προσό-
κτος Ph. 129. γίγας γηγενῆς ib.
130. γίγαντι φόνιον γίγαντα Bac.
543. κλέμματα γιγάντων Ion. 207.
ἦν (scil. μάχῃ) Φλέγρῃ γίγαντες ἔτησαν
θεοῖς ib. 988. γίγασιν—ἐναρμόσας
βέλη Her. F. 179. ποίως γίγαντας ἔκ
ἐξήντησεν ib. 1272.

Γίγνεσθαι, vel γίνεσθαι. ἡμῖν γί-
γνεσθαι ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. ἐσθλῶς
γίνεσθαι ib. 380. δεῖ τῷ Πηλ. γί-
γνεσθαι παιδὶ ib. 384. ἐμοὶ γί-
γνεσθαι πημονὰν γένεσθαι ib. 630. γέ-
νῃ εὖ πως ib. 902. ὡς πρόσω πᾶσι
γένοιτο ib. 1159. εἰ τέχνη, γέ-
νοιτο ἂν Or. 778. δάκρυα γένοιτ' ἂν
ib. 786. τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός
ἐστι γένητο ib. 1000. ἐμοὶ μιᾷς ἐ-
κ ματέρος Ph. 159. Φοῖβῳ λυγρῶ
ἐγενόμαν ib. 229. γενοίμαν ἀφ' ἑ-
σέως ib. 243. ἂν τι σοὶ γένηται ib.
244. γενοίμεθ' ὥδε ματέρες ib. 1067.
γενοίμεθ' εὐτεκνοὶ ib. 1068. ἐγὼ
ἐγένετο ib. 1455. ἐπεὶ ἐγενόμην
ib. 1594. ἱκεσία γίγνομαι Med.
1033. καλλίνικοι ἐχθρῶν γενησόμεσθαι
ib. 766. αὐθαδεστέρα γίγνησθαι θαλά-
σσης Hip. 305. κακὸν χᾶτέρῳ γενῆσθαι
ib. 728. ἡλιβάτοις ὑπὸ κενθμῶσιν
γενοίμαν ib. 732. εἰ γενοίμαν ἀν-
τιπάλῃ νεκρὸς ib. 1410. λυτήριος ἐκ
θεῶν γενῆσθαι Al. 224. φθόνος μὴ γένοιτο
θεῶν ib. 1138. ἡ ὁμιλία πάντων
τοῖσι γίγνεται διδάσκαλος An.
1033. μὴ γενοίμαν ib. 767. τί μὴ γέ-
νοιτο Supr. 544. γένοιτ' ἂν κέρδος ib.
545. πρὸς ἐμῷ γενῇ Iph. A. 646. ἂ κατ'
ἐμὴν γίγνεται νεανίαν ib. 933. κᾶκε
γῆρῃ ib. 1172. μήτ' αὐτὸς γένῃ
κακὸς περὶ ἐμέ ib. 1184. θεῶν
κλέμμα γέγονας; ib. 1615. γέ-
νοιτο σοὶ καλῶς ib. 1626. κᾶμοι τὸ
μάλιτά γ' ὅττω γίγνεται Iph. T.
1033. ὄνομα ἐμῷ γένοιτ' ἂν ib. 697.
ἀραία δώμασιν γεγήσομαι ib.

γῆς ἀνάσσει Iph. T. 31. ἀγνωστον εἰς γῆν ib. 94. εἰς γῆν Κυανεᾶν συμπληγάδων ib. 241. εἰς γῆν γόνυ καθείσαν ib. 332. γῆς πατρῷας νότον ib. 1066. ὧ γῆς Ἑλλάδος ναῦται ib. 1386. εἰς γῆν κλύδων ἦγε ναῦν ib. 1396. πατρῷας γῆς πέδον Rh. 278. et Œnei fr. I. 1. Παιόνων γῆν Rh. 408. γῆν ἐπ' Ἀργείαν ib. 471. ἀμφὶ γῆν πατρίαν ib. 932. γῆς ὄρι' ἀποτερόμενοι Tr. 375. ἐν ξένη γῇ κεῖνται ib. 378. αἷμα γῇ δωρήσεται ib. 382. οἰκτεῖρειν γῆν ib. 403. γῆς ἐξανελθὼν ib. 748. γῇ δορὶ πεσῶσ' Ἑλληνικῶ ib. 868. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν ib. 878. ἐπὶ γῆς ἔχων ἔδραν ib. 884. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες ib. 1148. γῆς Ἑλληνίδος Bac. 23. et Her. 307. θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 188. κράτος γῆς ib. 213. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχεσθαι ib. 312. εἰς πέδον γῆς ib. 705. γῆς Κεφαλλήνων ἀναξ Cy. 103. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς ib. 290. cf. etiam v. 296. ὁ ἕρανός συμμεμιγμένος τῇ γῇ ib. 575. τὸν μονῶπα παῖδα γῆς ib. 644. ὅπη γῆς—ἰδρυμένος Her. 19. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. γῇ πατρίς ἐκ ἀνώνυμος Hel. 16. γῆς σκότῳ κέκρυπται ib. 61. πόθεν γῆς ib. 82. et Ion. 258. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς ib. 280. Λακεδαιμόνος γῆς ἄπο ib. 481. πῶ γῆς ib. 499. et El. 233. εἰς γῆν Τρωάδα Hel. 588. et El. 3. ὦ γῇ Τρωάς Hel. 1236. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα ib. 1609. γῆς Ἀτθίδος Ion. 13. γῆν Εὐβοίδα ib. 60. et Rha. fr. 1. πατρίς γῇ Ion. 261. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς ib. 542. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν ib. 582. Γοργόν' ἔτεκε Γῇ ib. 989. πατρὸς γῆν διδόντος ib. 1296. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. γῆς παραλίῃς ib. 1592. ποῖ πατὴρ ἄπεισι γῆς; Her. F. 74. τοῖσι γῆς βλαστήμασιν ib. 178. ὧ γῆς λόχευμα ib. 252. ὦ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται ib. 262. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκόομεν ib. 516. γῆς ἦκοντ' ἄνω ib. 616. γῆς πατρίδος πέδον ib. 620. γῆς σεισμὸς ib. 862. γῆς Ἀθηναίων κόροι ib. 1164. εἰμι γῆς ὑπο ib. 1247. μὴ θιγγάνειν γῆς ib. 1296. γῇ ἐπ' ἂν κρύψῃς νεκρὸς ib. 1364. εἰσκόμιζε τέκνα γῇ ib. 1422.

ὧ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. Φωκέων εἰς γῆν ib. 18. Σπαρτιάτιδος γῆς ib. 411. κάτω γῆς οἰκῶν ib. 677. Γῇ ἄνασσα ib. 678. Ἀχαιίδος γῆς ib. 1285. Ἰσθμίας γῆς ib. 1288. γῆς πατρῷας ὄρον ib. 1315. cf. etiam Dic. fr. IV. 4. τὸ κατὰ γῆν And. fr. XXIII. 1. ἄρῶν γῆν Antioch. fr. XXXIII. 4. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 4. γῇ ἡρινὸν θάλασσα Dan. fr. X. 3. εἰς γῆν φέροντες γῆν Hyp. fr. IV. 5. ἄρξουσιν γῆς Inus fr. XII. 2. καρπίμοις γῆς φυτοῖς ejusd. fr. XVII. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας Meleag. fr. I. 3. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῇ καὶ σκιά ejusd. fr. XV. 2. τὸ ὑπὸ γῆν ἄδυ σκοτός ejusd. fr. XVII. 1. ἡ βόσκεισα γῇ Phaeth. fr. II. ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν Pol. fr. I. 4. γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν μυχῇ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν βαρβάρῳ γῇ Epist. V.

Γηγενέτας. γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος Ph. 130. ὁ γηγενέτας δόμος Ion. 1465.

Γηγενής. δράκων ὁ γηγενής Ph. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. γίγας γηγενής ib. 1138. Λήϊτος ὁ γηγενής Iph. A. 259. γηγενῇ τάχυν Bac. 264. Ἐχίονος γόνον γηγενῇ ib. 994. et 1014. ubi pro γόνον est τόκον. τῷ γηγενῆς Ἐριχθονίῳ Ion. 20. ὁ γηγενής Σπαρτῶν τάχυν Her. F. 4. γηγενεῖς ἐπὶ Ion. 1529. ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὸς Cy. 5. cf. etiam Ion. 987. τὸ γηγενὲς δράκοντος θέρος Bac. 1024. Γηθεῖν. ταύτῃ γέγηθα Hec. 279. et γέγηθε Or. 66. vid. etiam Hip. 631. Bac. 1196. Cy. 463. et Hel. 638. γέγηθ', ἕως γέγηθα Iph. A. 649. ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. ἐν ἁσκήῳ πῶς γέγηθ' οἶκος ἔχων ib. 523.

Γῆθεν, *adverb.* Ion. 269.

Γηπονεῖν ἀρώρας Rh. 75.

Γηραιός. πάτερ γηραιέ Ph. 1705. γηραιῷ ποδὶ Al. 614. et γηραιὸν πόδα An. 547. γηραιὸς θανεῖν Al. 60.

Γῆρας. γῆρα δειλαίῳ Hec. 203. τὸ γῆρας ὦ σοφὸν Or. 490. ἀπελθέτω—τὸ γῆρας τὸ σὸν ib. 548. γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σὸν ib. 630. γῆρα τρομερὰν ποδὸς βάσιν Ph. 310. ἔχ' ἅπαντα τῷ γῆρα κακὰ πρόσσειν ib. 531. λέχος

πρὸς γῆρας ἔκ εὐδοξον Med. 592. μένε γῆρας ib. 1396. Πιτθέως γῆρας Hip. 794. ὅπως ἐς γῆρας μῆλοι Al. 53. γῆρας ἔβας τέλος ib. 415. γῆρα πεν-
 δίμῳ καταφθινεῖν ib. 625. ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας ib. 662. γῆρας ψέγοντες ib. 673. τὸ γῆρας βαρὺ ib. 675. et sine τὸ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλεον Al. 730. γῆρας ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. γῆρας πολιὸν Suppl. 170. Bac. 258. et Ion. 700. et πολιῷ γῆραι Er. fr. VI. 3. σῶζεσθαι πρὸς γῆρας Sup. 917. ὃ δυσπάλαιτον γῆρας ib. 1108. τὸ γῆρας αὐπνον Iph. A. 4. γῆρα μηδὲν ὑπείκων ib. 138. γῆρα ἀσυμφωτάτα Tr. 491. τὸ γῆρας ἔκ αἰσχύνομαι Bac. 204. τὸ γῆρας ὑμῶν εισορῶν ib. 252. δύσκολον τὸ γῆρας ib. 1249. τῷ γῆρας μοι συνεκπονῶσα κῶλον Ion. 739. γῆρα τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων ib. 638. τὸ λυγρὸν φονιὸν τε γῆρας ib. 649. λευκὰ γῆρα σώματα ib. 910. τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐφ' Aol. fr. XIX. 1. γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πρὶν πόνοις ὑπερβάλλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. πρὸς τὸ γῆρας τὴς γάμης ποιη-
 μένους Dan. fr. VI. 2. τὸ γῆρας ἔχει πολλὰς νόσους Gl. fr. III. 1. δυσώνυ-
 μον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Oenom. fr. IV. 2. τὸ γῆρας—σοφώτερον πέφυκε Pelei. fr. V. 1. ὃ γῆρας Phoen. fr. VIII. et fr. inc. LXXVIII. 1.

Γηράσκειν. ἀπαιδε γηράσκετε Al. 739. ἀτεκνος γηράσκω Sup. 967. ὃ γεγῆ-
 ρακ' ἐκ τινος θεηλάτῃ Ion. 1392. ὅσοι γηράσκουσιν ὄρφανοὶ τέκνων Dic. fr. XIV. 6. ἀπαιδα γηράσκουσιν Ion. 619. χάριν γηράσκουσιν Her. F. 1223.

Γηροβοσκεῖν. γηροβοσκήσειν ἐμὲ Med. 1033. οἱ γηροβοσκήσουσι Al. 666.

Γηροβοσκός. γηροβοσκὸν ἔκ ἔχω Sup. 923. ὃ γηροβοσκῶ ματρὸς Ph. 1445.

Γηροτρόφος. φίλον γηροτρόφον Al. 671.

Γηρύεσθαι. ὃ μὴ παρ' ὀχλῷ τάδε γη-
 ρύσῃ Hip. 213. εἶδε φθέγμα γηρύ-
 σοισθέ μοι ib. 1074. δεινὸν τόδ' ἐγη-
 ρύσω El. 1327.

Γῆρυς. γῆρυν ἀφθογγον σχάσας Ph. 967. Ὀρφέα γῆρυς Al. 972. γῆρυν

ἔχ' Ἑλληνικὴν Rh. 294. πολυχорδο-
 τάτα γῆρυϊ ib. 549. φθέγματος συν-
 ἡθῇ γῆρυν ib. 609. πικρὰν γῆρυν
 Tr. 441. γῆρυν κλύων σοφὴν Bac. 178. μακρὰν ἔρπει γῆρυς El. 754. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6.

Γιγαντοφόνος. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον Her. F. 1192.

Γίγας. γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος Ph. 129. γίγας γηγενῆς ib. 1138. φόνιον γίγαντα Bac. 543. κλόνον γιγάντων Ion. 207. ἦν (scil. μάχην) Φλέγρα γίγαντες ἔτησαν θεοῖς ib. 988. γίγασι—ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ποῖες γίγαντας ἔκ ἐξήνυσα; ib. 1272.

Γίγνεσθαι, vel γίνεσθαι. ἡμῖν μηδὲν ἐμποδῶν γένῃ Hec. 372. ἐσθλῶν γε-
 νέσθαι ib. 380. δεῖ τῷ Πηλ. χάριν γενέσθαι παιδὶ ib. 384. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι ib. 630. γένοιτο εὖ πως ib. 902. ὡς πρόσω πατρὸς γένοιτο ib. 1159. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἂν Or. 778. δάκρυα γένοιτ' ἂν ib. 786. τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός ὅποτε γένητο ib. 1000. ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματέρος Ph. 159. Φοῖβῳ λάτρις ἐγενόμαν ib. 229. γενοίμαν ἀφοβος ib. 243. ἂν τι σοὶ γένηται ib. 632. γενοίμεθ' ὥδε ματέρες ib. 1067. γε-
 νοίμεθ' εὐτεκνοὶ ib. 1068. ἐχθρὸς ἐγένετο ib. 1455. ἐπεὶ ἐγενόμην ib. 1594. ἱκεσία γίγνομαι Med. 710. καλλίνικοι ἐχθρῶν γενησόμεσθα ib. 766. αὐθαδέτερα γίγνη θαλάσσης Hip. 305. κακὸν χᾶτέρῳ γενήσομαι ib. 728. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γε-
 νοίμαν ib. 732. εἰ γενοίμαν ἀντὶ σὺ νεκρὸς ib. 1410. λυτήριος ἐκ θανάτῳ γενῶ Al. 224. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. ἡ ὁμιλία πάντων βρο-
 τοῖσι γίγνεται διδάσκαλος An. 685. μὴ γενοίμαν ib. 767. τί μὴ γένηται; Sup. 544. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603. πρὸς ἐμῷ γενῷ Iph. A. 646. ἃ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν ib. 933. κᾶκεῖ γε-
 νήσῃ ib. 1172. μήτ' αὐτὸς γένῃ, sc. κακὸς περὶ ἐμὲ ib. 1184. θεῶν τῷ κλέμμα γέγονας; ib. 1615. γένοιτό σοι καλῶς ib. 1626. κᾶμοι τόδ' εὖ μάλιστα γ' ἔτῳ γίγνεται Iph. T. 580. ὄνομα ἐμῷ γένοιτ' ἂν ib. 697. σοῖς ἀραῖα δώμασιν γενήσομαι ib. 778.

γράμμασιν αὐδῶ Iph. A. 117. πονη-
ρὸν γλῶσσ' ἐπίφθορον σοφῇ ib. 333.
ταράξῃ γλῶσσαν ib. 1542. καλὸν τι
γλῶσσ', ὅτ' πίσις παρῇ Iph. T. 1064.
ὅκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 876.
διπτύχῳ γλῶσσῃ Tr. 286. γλώσσης
σιγῇ ib. 649. εὐτροχὸν γλῶσσαν
ἔχεις Bac. 268. γλώσση δράκοντος
ib. 767. γλώσσης ἀπο σώζοντες ib.
1047. ἦν τὴν γλῶσσαν δάκνης Cy.
313. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν Ion.
101. γλώσσης ψόφον Her. F. 229.
γλώσσης πικροῖς κέντροισι ib. 1288.
ἡ γλῶσσ', ἡ ταλ. τε φρῇν El. 334.
γλώσση πικρότης ἐνεσὶ τις ib. 1014.
ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ ib. 1302. εἰ
μὴ καθέξης γλῶσσαν Aeg. fr. III.
γλῶσσα φλαύρα Fr. inc. XVII. 3.
ἀτηρὰ γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 4.
γλώσση διαψαίρουσα μυκτῆρων πόρος
Fr. inc. CCXIII. γλώσσαις πονηρῶν
προτατῶν φηλόμενοι Sup. 243. αἱ
κακαὶ γλῶσσαι Epist. V.

Γλωσσαλγία. τὴν τόμαργον γλωσσαλ-
γίαν Med. 525. σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλ-
γία μείζων An. 690.

Γναθμός. γναθμῶν ἀπέρρρεον Med.
1201.

Γνάθος. Κυκλωπίαν γνάθον ἀνδροβρῶ-
τα Cy. 92. τὴν γνάθον πλήσειέ με
ib. 146. cf. v. 302. πύρες τὸ μάργον
σῆς γνάθῃ ib. 309. γνάθῃ δῶλος
Aut. fr. III. 5. γνάθον παίσας καλῶς
ib. 17. ἔφερον τέκνα γνάθοις Ph.
1145. ἐνδακῆσαι τόμια γνάθοις Hip.
1223. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al.
495. λαιψηραῖς γνάθοις ib. 497.
βορὰν δυσσεβῇ θέσθαι γνάθοις Cy.
288. πελεκέων γνάθοις ib. 394. ἐγ-
κάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625.

Γνήσιος. τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυ-
κέναι Hip. 963. παίδων γνησίων
τυχεῖν ib. 1455. νόθοι γνησίων ἀμεί-
νονες An. 639. παῖδας γνησίους ib.
942. τῶν γνησίων ὕδεν ἐνδεεῖς And.
fr. XXIV. 2. γνησίαν φρένα Fr. inc.
B. 28. 7. φρονῶντα γνήσια Hip. 309.
γνησίων νυμφευμάτων An. 192.

Γνησίως ἐλεύθερον Al. 681.

Γνοφώδης. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα
Tr. 79.

Γνώμα, neutr. Her. 408.

Γνώμη. γνώμη μιᾷ συνεχωρεῖτην Hec.
127. εἰδέναι γνώμην στρατῷ ib. 218.

κατὰ γνώμην ib. 867. εὐμενῇ γνώ-
μην ἔχειν Or. 120. ἀμείνονα γνώμην
Ph. 1207. γνώμην ἔχει Med. 230.
cf. Iph. A. 925. παρὰ γνώμην Med.
577. Iph. A. 506. Her. F. 594. γνώ-
μης ὁδὸν Hip. 290. et 391. κατὰ
γνώμης φύσιν ib. 377. γνώμην δι-
καίαν κἀγαθὴν ib. 427. ἦλθε γνώ-
μης ἔσω ib. 510. γνώμη βραχείᾳ ib.
644. γνώμη νικᾷ τὴν Κύπριν ib.
1304. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738.
μετάτασις γνώμης ib. 1005. ἀντίαν
γνώμην ἔχω Sup. 198. ἀπεφηνάμην
γνώμην ib. 336. γνώμη ἀδελφεῷ λε-
λειμμένος ib. 904. κριτῆς γνώμης
ἐμῆς ib. 1053. μαλακῇ γνώμῃ Iph.
A. 601. γνώμης μέτα ib. 923. σφα-
λεῖσα γνώμη ib. 1542. γνώμης ἀκ-
σον Iph. T. 1012. et Her. F. 279.
γνώμης δικαίας Iph. T. 1469. τήνδ'
ἔχω γνώμην Rh. 130. γνώμην ὑφαίρῃ
τὴν ἐμὴν ib. 834. τῆς ὑμετέρας γνώ-
μης φίλος Tr. 784. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίε
γνώμην κατέσχον Cy. 348. γνώμη
ἀρίστη μάντις Hel. 763. γνώμην ἀθά-
νατον ib. 1021. εὐγενεστάτης γνώμης
ib. 1703. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς
Ion. 926. ἀπὸ γνώμης σοφῆς ib.
1313. ἦντινα γνώμην ἔχεις Her. F.
85. ἐναντίαν γνώμην ἔχουσι ib. 205.
cf. Er. fr. II. 10. γνώμης πονηροῖς
κανόσιν El. 52. γνώμην λίην σοφὴν
ib. 296. γνώμην μεγάλην ib. 372.
ἦνίκ' ἂν γνώμη πέσοι ib. 426. γνώμη
φρονῶντες Antiop. fr. IX. 2. γνώμη
ἀνδρὸς εὖ οἰκῶνται πόλεις ejusd. fr.
XII. 1. γνώμην ἔχοντες Bel. fr.
XXV. 5. cf. Chry. fr. I. 2. γνώμη
σοφὸς Chry. fr. III. 1. σοφὸς γνώμην
ἀνὴρ Sis. fr. I. 12. θυμῷ κρείσσονα
γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. ὕδεν
γνώμης μετέχουσα Fr. inc. CLVIII. 5.
ὅχ ὁμοίως αἰετὶ τὴν γνώμην ἔχοντα
Epist. V. 2) Form. dor. γνώμα. Ἀρ-
γείων κοινᾷ γνώμα Hec. 190. ἐν
ἀμετέρα γνώμα Med. 424. γνώμας
ἀγαθᾶς Hip. 240. ὀρθῶσθαι γνώμαν
ib. 247. διδύμα πρᾶπίδων γνώμα
An. 481. γνώμας ἐξέταν Iph. A. 136.
ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτῃ ib. 368.
ὑπὸ γνώμας ἔσορᾷ τὸ δέον ib. 565.
γνώμα ἀκαιρὸς ὄλβε Iph. T. 419.
ἀδίκῃ γνώμα Bac. 995. γνώμαν σώ-
φρονα ib. 1000. ἐν πᾶσι γνώμα ταύ-

τὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6. 3) plur. γνώμαισιν ὑτέραισιν Sup. 1083. γνῶμαι πολλαὶ καὶ δυσάρετοι Iph. A. 26. γνῶμαι τίνες Ἑλλησι κ. τ. λ. Tr. 899. ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι γνώμαισιν ὄντες Her. F. 248. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antior. fr. XIV. 2. γνῶμαι ἀμείνους Bel. fr. XXII. 2. πατρὸς γνώμας Er. fr. II. 3. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Cenei fr. V. 2. Γνωρίζειν. ἔκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν Or. 379. σημειῖ ἰδὼν ἀσπίδων ἐγνώρισα Ph. 144. εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε Al. 567. ὡς ἐγνώρισαν κελευσμὸν Bac. 1086. ἥ σὲ γνωρίσαι ib. 1284. ἔμελλε γνωριεῖν ταύτην σὴν Ion. 1567. ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν El. 630. γνωρίσας τὰ φίλτατα Ion. 525. νῦν γνωρίσασα Bac. 1114. Γνωρίμως El. 946. Γνωσιμαχεῖν Her. 706. Γνωτός. γνωτὸν θείη Hel. 41. Γοᾷσθαι. γοᾷσθέ με Tr. 289. ὃ γοῶμενος Ion. 639. Γοερός. γάμον γοερόν Hel. 189. γοεράς φρενὸς El. 126. b. ἥξει τι μέλος γοερόν γοεραῖς Hec. 84. δάκρυα γοερά Ph. 1560. Γόης. ἐπώδους καὶ γόης Hip. 1038. vid. etiam Bac. 234. Γονεύς. ἀρᾷ γονεῦσιν Al. 717. ἐν γονεῦσι τὰ πράγματα An. 677. γονέας ὑβρίζειν τὴς ἐμῆς ἐκ ἡξίῃ El. 257. τὴς θρέψαντας γονεῖς τιμᾶν Antior. fr. IV. 2. Γονή. ματρός ἐκ γονῆς Ph. 1591. τέκνων δίπτυχος γονή Med. 1136. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. τὰ ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλασεν Med. 1256. τῆς Δαρδανίῃ γονᾶς Tr. 1290. μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ Ph. 358. παίδων γονὰς σπεῖραι Med. 717. cf. v. 721. ὦ πικραὶ γοναὶ Hip. 1082. ἐξευρεῖν γονὰς Ion. 328. παίδων εἰς γονὰς ib. 729. Γόνιμος. γόνιμα μέλεα El. 1209. Γόνος. ὑπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον Hec. 1022. τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 82. 325. et 1038. Iph. A. 621. et Iph. T. 1416. κασιγνήτῃ προδὸς γόνον Or. 1464. Ἀγαλάντης γόνος Ph. 152. et 1160. et Sup. 888. Οἰδίπῳ γόνος Ph. 290. σὸς γόνος ib. 1151.

et 1242. et Tr. 592. τὸν Ἀλκμήνης γόνον Al. 508. cf. v. 1009. Tr. 803. et Her. F. 712. πέπυσται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70. ὁ τῆς Μαίας τε καὶ Διὸς γόνος ib. 275. Ἀχιλλέως γόνος ib. 972. cf. v. 1240. τὸν Ὀϊλέως, Τελαμῶνός τε γόνον Iph. A. 193. τὰν κύκνῃ γόνον ib. 794. ὁ Σισύφῳ γόνος ib. 1362. ὁ Λαέρτῃ γόνος Iph. T. 533. λείπει ἄλλον γόνον; ib. 561. ὁ Λατῆς γόνος ib. 1234. τὸν Πηλέως γόνον Rh. 186. et Hel. 97. τὸν σὸν οἰκτεῖρω γόνον Rh. 905. δύστηνον γόνον ib. 918. ὁ Πελέῃ γόνος Tr. 1128. Ἑκτορος γόνος ib. 1135. ὁ Σεμέλης γόνος Bac. 278. Διὸς γόνος ib. 603. cf. v. 724. et 1340. et Hel. 1491. Ἐχίονος γόνον γηγενῇ Bac. 994. τεὸς γόνος Her. 911. τὸν ὠκύπην Μαιάδος γόνον Hel. 248. Πρωτέως γόνος ib. 793. Ἀτρέως γόνος ib. 1557. Λοξίῃ γόνον Ion. 78. ἄλλον τίκτει γόνον ib. 356. σώζοντα τὸν αὐτῷ γόνον ib. 965. ὁ καινὸς γόνος ib. 1202. ὁ μαντευτὸς γόνος ib. 1209. τὸν Λατῆς εὐπαιδα γόνον Her. F. 689. ἐμὸς ὅδε γόνος ib. 1190. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CX. C. τὸς Ἡρακλείδῃς δουλῶσων γόνος Her. 817. οἱ γόνοι βελτίονες Meleag. fr. IX. 5. Γόνυ. πρόσπιπτε Ὀδυσσεύς γόνυ Hec. 339. cf. v. 737. An. 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Hec. 561. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ ib. 787. κάμψας γόνυ ib. 1150. περὶ γόνυ Ἑλένας χεῖρας ἱκεσίως ἔβαλον Or. 1414. τὸν κάμνει γόνυ Ph. 850. ἐλίζας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ ib. 1616. ἐξανατῆσαι γόνυ Med. 1215. προσπιτνῶσ' ἐμὸν γόνυ Sup. 10. πρὸς γόνυ πίπτωσα τὸ σὸν ib. 43. γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερὶ ib. 165. ἀμφιπιτνῶσα τὸ σὸν γόνυ ib. 279. ἐκ ἔχω βωμόν—ἄλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 911. περιπτύξαι γόνυ ib. 992. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν Iph. T. 332. διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαῖα Tr. 1307. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. ἀμφὶ σὸν πιτνῶ γόνυ Hel. 900. πρὸς πατρῶον προσπεσέμενοι γόνυ Her. F. 79. ἀμφὶ—γόνυ προσπιτνῶν ib. 1207. παλὶρόροπον γόνυ El. 492. ἐλαφρίζον γόνυ Meleag. fr. VI. 8. ἀπ' ἐμῶν

γονάτων σπασθεῖσαν Hes. 92. ἰζ' Ἀγαμέμνωνος ἰκέτις γονάτων ib. 147. ἥψω γονάτων τῶν ἐμῶν ib. 245. εἰ με γονάτων ἀπώσαιο ib. 742. τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω Or. 382. Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν ib. 1332. πρὸς σὲ γονάτων Ph. 930. Med. 324. Hip. 607. Iph. T. 1070. Tr. 1042. Hel. 1253. γόνατα μὴ χρώζειν Ph. 1619. τῶνδε γονάτων Med. 497. γονάτων τῶν σῶν ἰκεσία γίγνομαι ib. 710. πρὸς γονάτων σὲ ἰκετεύομεν ib. 853. σῶν γονάτων ὃ μεθήσομαι Hip. 326. τῶν σῶν πάρος πιτνῆσα γονάτων An. 574. σοῖς προστίθῃμι γόνασιν ὠλένας ib. 896. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλῆσα Sup. 272. γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τῆμόν Iph. A. 1216. γόνασι σοῖσι σῶμα δῶσ' ἐμόν ib. 1221. γονάτων τῷ τεκόντος ἐξαρτωμένη Iph. T. 363. τῷδε περὶ βρόχῃς ἔβαλλε γόνασι Bac. 619. ἐκ ἄχρωτα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν Hel. 837. γόνασι προσπεσὼν πατρός Her. F. 986.

Γονυπετής. γονυπετεῖς ἔδρας Ph. 300. Γόος. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. πάρες γόον Sup. 111. γόος ἅμα χαρᾷ Iph. T. 832. κακόγαμβρον γόον Rh. 260. εἰς γόον Bac. 1160. ποῖον ἀμιλλαθῶ γόον; Hel. 164. ἐς τίνα γόον Her. F. 1025. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον El. 125. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς ib. 1211. γόνων σῶν κλύεσα θρήνης Hes. 297. τὴν ἔτ' ἐκτίκω γόοις ib. 434. οἷχεται βίη τὸ πλέον μέρος ἐν τῶν. τε καὶ γόοις Or. 204. θίασον ἐλάχετ' ἐν γόοις ib. 320. ταῦτ' εἰς γόος εἶρηκα ib. 676. ἐξετηκόμην γόοις ib. 858. εἰς τεναγμὸς καὶ γόος δραμμένη ib. 957. ἀφεῖσα τῆς γυναικείας γόος ib. 1022. γόος πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πικρὸς γόος δώσῃσι Ph. 890. Κρέοντι λιπὼν γόος ib. 1064. ἐκλιπῆσα νεκρῶν γόος ib. 1629. ὃ συμφορὰν κτήσῃ γόοις ib. 1666. ἔπω παύεται γόνων; Med. 59. cf. v. 1211. ἰαχὰν αἶον πολύτονον γόνων ib. 204. ἀπαλλαχθεῖς γόνων Hip. 1181. κλύει τις γόνων; Al. 88. ἐγκείμεσθ' αἰεὶ γόοις An. 92. κατοιμῶξαι γόοις ib. 1160. θανόντα γόοις κατάρξομαι ib. 1199. ἀγὼν ἔρχεται γόνων, γόνων διάδοχος

Sup. 71. ἀπλητος χάρις γόνων ib. 79. ἀπαυτος γόνων ib. 82. ἐπίπονον εἰς γόος πάθος ib. 85. τίνων γόνων ἤκουσα; ib. 87. ἠνίκ' ἐξήντλεις στρατῷ γόος ib. 839. γόοισιν ὀρθρευόμενα ib. 977. γόνων ἄλις ib. 1147. ἀνατενάξω γόοις Iph. T. 657. παρὰ βωμόν ἦν δάκρυα καὶ γόοι ib. 860. ἐπὶ γόοις τὸν θανόντα κατασένεσ' ἔχεις Tr. 316. πρὸς τὰς τύχας—τῆς γόος ἔχε Hel. 328. μὴ προλάμβανε γόος ib. 346. πάρεισι γόοι Ion. 769. γόοις ματρὸς ἐκ χερῶν ὀρίζῃ ib. 1459. ἠηλέμων γόνων αἰοιδὸς Her. F. 110. συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόος ib. 488. γόος ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. γόος νυχίως ib. 141. ἐννέπω γόος ib. 144. φροντίζειν γόνων Dic. fr. XIV. 1.

Γοργός. ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν Ph. 149. γοργὸς ὀπλίτης An. 459. et 1124.

Γοργοφύνα Ion. 1478.

Γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII.

Γοργώ. τὸ Γοργῆς κάρα Or. 1521.

Γοργὼ χαλκῇ Rh. 306. Γοργὼ πάνοπλος Hel. 1332. σαλαγμὸς αἵματος Γοργῆς ἀπο Ion. 1003. χθονίας Γοργῆς ib. 1054. vid. etiam v. 1265.

Γοργών. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν Or. 1520. κάρα Γοργόνος Ph. 459. et El. 856. Γοργόν' ὡς κατατόμῳ Al. 1121. cf. Sup. 322. Γοργόν' ἔτεκε Γῇ Ion. 989. Γοργῶν ἐν μέσοισιν ἡτρίων πέπλων ib. 1421. νυκτὸς Γοργῶν Her. F. 882. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ib. 990. φύαν Γοργόνος ἴσχειν El. 461. Γοργόνος τρίαῖναν Er. fr. I. 51. Γοργόνων Λιβυσσᾶν Bac. 988. Γοργόνες Ion. 225. δρακόντων ἰὼν ὧν τῶν Γοργόνων ib. 1015.

Γοργωπός. γοργωπὸς ὄφεις Her. F. 1266. βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν Rh. 8. γοργωπὸν πάλλεσαν ἴτυν Ion. 210. γοργωπὸς κόρας Her. F. 868.

Γοργῶψ. γοργῶψ' ὑπερτείνεσθ' αὖ καρὰ κύκλον El. 1257. αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 261. γοργῶπες ὀμμάτων αὐγαί Her. F. 131.

Γενεύς, nom. propr. uirī Iph. A. 278.

Γῆνυ, poet. pro γόνυ. ἰκετεύω σε τῶνδε γονάτων Hes. 752. σῶν ἔχοιτο γονάτων ib. 839. ἀμφὶ γόνασι πίπτοντα Al. 950. γόνασι δεσπότη χρίμπτων

Αν. 529. δέλοις γύνασι προσπέσω ib. 861. πρὸς σὲ τῶνδε γυνάτων ib. 893.

Γραῖα. ἀγῆσαι τῇ γραίᾳ Hec. 171. φάσανον χερὶ λαβῆσα γραῖα ib. 877. ἀδελφὴν γραῖαν Ph. 1328. γραῖαν μητέρα ib. 1452. λάβετε γραίας ἀμενῆς Sup. 1116. γραῖαν πεσῦσαν Tr. 465. τὴν ἔσω γραῖαν δόμων Her. 584. ὦ γραῖα Hel. 448. γραῖαι γυναῖκες Hec. 323. γραῖαν ὠλένην Ion. 1213. γραίας ὅσων πηγὰς Her. F. 450.

Γράμμα. εἴδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιῷτ' ἐν γραφῇ Fr. inc. LIII. 5. ταῦτ' ἔχοντε γράμματα Hip. 387. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὸς ib. 954. τὴν ἐν Ἰδῇ γραμμάτων πλήσειε πεύκην ib. 1253. γράμματα συγχεῖς Iph. A. 37. σύντονα γράμμασιν ib. 118. κακίστων γραμμάτων ib. 322. κήφων ἑκατι γραμμάτων Iph. T. 594. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω ib. 745. ἦν γράμματ' ἀφανισθῇ ib. 764. παρεῖς γραμμάτων διαπτυχὰς ib. 793. ὕφανται γράμμασιν ὕφαι Ion. 1146. ἐξεῦρον ἀνδρώποισι γράμματ' εἰδέναι Pal. fr. II. 3. γραμμάτων ἐκ ἰδρις Thes. fr. V. 1.

Γραμμή. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται El. 956. ἐπ' ἄκραν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. γραμμαὶ δύο Thes. fr. V. 5. et 11.

Γραπτός. γραπτὸς τύπος Hyp. fr. XI. 2.

Γραῦς Hec. 495. et 810. et Tr. 1186. ἄγετε τὴν γραῦν πρὸ δόμων Hec. 59. κῆν γραῦς ὀληται Al. 57. δέλα γραῦς Tr. 140. πῦ γαίας δουλεύσω γραῦς ib. 191. δέλη γυνὴ γραῦς ib. 490. παίδων ἄπαιδας γραῦς An. 613. cf. Cy. 305. εἰς τάσδε βλέψασα γραῦς Sup. 9. ἐκβαλεῖς χθονὸς γραῦς; ib. 266.

Γράφειν. σκῦλα γράφεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς; Ph. 577. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε Hip. 1311. δέλτον γράφεις Iph. A. 35. ἦν τις ἔγραψεν Iph. T. 585. τί ποτε γράψειεν ἂν σε—ἐν τάφῳ; Tr. 1189. ἐν Διὸς δέλτῳ πτυχαῖς γράφειν αὐτὰ, scil. τὰ ἀδικήματα Melan. fr. III. 3. δὲν ἐξαλείφει ῥῆον, ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἀμαρτίας Melan.

fr. III. 5. παισὶν χρημάτων μέτρον γράφοντα Pal. fr. II. 7. περὶ τῶν ἡμῖν γράφων Epist. V. ἐν δέλτῳ πτυχαῖς γράψας Iph. A. 99. τὸς νόμους βροτοῖς γράψαντας Ion. 443. πρῶτος γέγραπται Eu. fr. VI. 2. τὸν γράφόμενος Bac. 1065. γεγραμμένων τῶν νόμων Sup. 433. πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα Iph. A. 891.

Γραφεὺς Hec. 807.

Γραφή. γραφῇ ὕδρας Ph. 1142. γραφῇ λεύσσω Hip. 1005. ἦν ἐκσώσης γραφῇ Iph. T. 762. γραφῇ ἰδῶσα καὶ κλύουσα Tr. 682. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. cf. fr. inc. LIII. 5. νόμων γραφαὶ Hec. 866. ἀτερῶ πὺς ἐν γραφαῖσιν Ph. 131. οἶον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος Hip. 879. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε ib. 1311. μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363. πορθμεύσειν γραφὰς Iph. T. 735.

Γύα. βαθυσπόρος γύας Ph. 651. ἀρότοις γυᾶν Al. 593. πολυπλέθρους γύας ib. 690. πρὸς εὐκάρπυς γύας An. 1046. τὰς πολυχρύσας γύας Bac. 13. ὑγραίνει γύας Hel. 3. Νεῖλω γύας ib. 88. σπερῶ γύας El. 79.

Γύαλον. παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοῖβε Ph. 244. χρυσῇ γέμοντα γύαλα An. 1094. ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1052. ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1236. γύαλα Πανὸς Hel. 190. εἰς δαφνώδη γύαλα Ion. 76. γυάλων ὑπερβῆναι ib. 220. θεῶ γύαλα ib. 233. et 245.

Γύης. σπερῶντα θανάσιμον γύην Med. 479. τὸν Ἀργείων γύην σπείροντες Her. 839.

Γυῖα. εἰς βαθυσπόρος γυῖας Ph. 673.

Γυῖον. τετραβάμοσι γυῖοις Hel. 382. λάχνα γυῖων ib. 384. περὶ γυῖα χεῖρας ἔβαλον ib. 640. γήρα τρομερὰ γυῖα Her. F. 231.

Γυμνάζειν. γυμνάσω τὰ πρόσφορα Hip. 112. κρυμὸς πλευρὰ γυμνάζει Scy. fr. I. 3.

Γυμνάς. ἀνδρῶν γυμνάδα τόλον Alor. fr. IV. 1. γυμνάδας ἵππους Hip. 1134.

Γυμνάσιον. ἰδὼν γυμνάσια Ph. 371. γυμνασίων τῶν ἵπποκρότων Hip. 229. γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. γυμνάσια Εὐρώτα Hel. 210. γυμνάσια οἰχοῖτο Phaeth. fr. XI. 1.

Γυμνῆς. πολὺς ὄχλος γυμνῆς ὁμαρτεῖ
 Rh. 313. γυμνήτες Ph. 1154.
 Γυμνήτης. γυμνητῶν μέναρχοι Rh.
 31.
 Γυμνός. γυμνὸν μ' ἔθηκαν διπτύχῳ
 τολισματος Hec. 1156. γυμνὸν ὄμον
 Ph. 1405. πορεύω γυμνός Her. 724.
 γυμνοῖσι μηροῖς An. 599. γυμνὰν
 ἐκβεβλημένην Tr. 448. γυμνὰς ἐπω-
 μίδας Iph. T. 1404. γυμνὸν σῶμα
 θεῖς Her. F. 959. cf. El. 308. γυμνὰ
 μέλη Ion. 1208.
 Γυμνῶν. λευκὰς ἐγύμνω σάρκας El.
 823. γυμνῶντο πλευραὶ σπαραγμοῖς
 Bac. 1132. γυμνωθεῖς ὅπλων Her.
 F. 1382. σῶμα γυμνωθὲν Hec. 679.
 Γυναικεῖος. γυναικεῖον γάμον Fr. inc.
 B. 15. 1. et ἐκ γυναικείων γάμων
 Melan. fr. IX. 5. τὰς γυναικεῖας γού-
 Or. 1022. θιάσους γυναικείων χορῶν
 Bac. 679. διὰ γυναικεῖαν ἔριν An.
 362. τὰν γυναικεῖαν ὄψιν Iph. A.
 233. τὰς γυναικεῖας φύσεις An. 957.
 γυναικεῖοις κυραῖσι Hel. 1059. γυ-
 ναικεῖαις τέχναισιν ib. 1637. ὦ γυ-
 ναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. γυ-
 ναικεῖον γένος Ph. 359. et Iph. T.
 1298. et γυναικεῖω γένει Med. 418.
 γυναικεῖόν τι δρᾶν Ion. 843. γυναι-
 κεῖον λέχος Pro. fr. IX.
 Γυναικόμιμος. ἐν γυναικομίμῳ τολᾶ
 Bac. 978. γυναικομίμῳ μορφώματι
 Antiop. fr. XXXV. 2.
 Γυναικόμορφος. γυναικόμορφον ἀγό-
 μενον Bac. 853.
 Γυναικοπληθής. ἐύλλογοι γυναικο-
 πληθεῖς Al. 955.
 Γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34.
 Γυνή. κακὴ καὶ φιλόψυχος γυνὴ Hec.
 348. ἀθλία γυνὴ ib. 417. δυστυ-
 χῆς γυνὴ ib. 785. οἷα δὴ γυνὴ Or.
 32. et An. 912. ἔσιν ἡ πάλαι γυνὴ
 Or. 129. ὁμόλεκτρος γυνὴ ib. 507.
 γυναικὸς ἕνεκα ib. 521. γυνὴ περ ἔσ'
 ὁμῶς ib. 679. κακῆς γυναικὸς ib.
 735. et 1139. An. 271. et 622. Iph.
 A. 1169. Iph. T. 566. Melan. fr. VII.
 1. 2. et fr. inc. XLIX. 3. κακὴν γυ-
 ναῖκα Or. 923. et γυνὴ κακὴ Hel. 964.
 εἰς γυναῖκα σωφρονεσέραν Or. 1132.
 γυνὴ ὀξύθυμος Med. 319. ἀθλιωτάτη
 γυνὴ ib. 818. γυναικὸς ἔργα σώφρο-
 νος ib. 913. cf. Al. 619. Tr. 423.
 Ἑλληνὶς γυνὴ Med. 1339. Iph. T.
 1153. Hel. 264. σώφρων γυνὴ Hip.

494. et OEd. fr. I. 1. γυνὴ κακὸν
 μέγα Hip. 627. ἡ ἀμήχανος γυνὴ
 ib. 643. βασιλὶς γυνὴ ib. 779. κεδ-
 νῆς γυναικὸς Al. 97. ἐσθλῆς γυναι-
 κὸς ib. 198. 420. et 1086. Cress. fr.
 XI. 4. Melan. fr. VII. 2. et Fr. inc.
 L. 2. γυναῖκ' ἀρίστην Al. 444. γυ-
 ναικὸς ἡσσημένος ib. 700. γυνὴ θυ-
 ραῖος ib. 808. γυναικὸς ἀθλίη τύχας
 ib. 1041. γυνὴ εἰ An. 85. δούλης
 γυναικὸς ib. 90. Ion. 838. et El. 110.
 δορίκτητος γυνὴ An. 155. γυναικὶ
 δυστυχεῖ δούλη ib. 327. γυναῖκα σώ-
 φρον' ἐν δόμοις ἔχων ib. 595. Τυν-
 δαρίς γυνὴ ib. 899. αἰχμαλωτίδος
 φόβῳ γυναικὸς ib. 964. et 1060. γυ-
 ναῖκα χρηστὴν κἀγαθὴν Iph. A. 750.
 ἀμεμπτος γυνὴ ib. 1158. φλαύραν
 εἰ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν ib. 1163. ὑπ'
 Ἀργείας τινὸς γυναικὸς Iph. T. 705.
 τὰ γυναικὸς ἀσθενῆ ib. 1006. ἔχει
 δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054.
 δούλη γυνὴ Tr. 490. πρὸς γυναῖκα
 μάρνασθαι μίαν ib. 726. γενναία
 γυνὴ ib. 1013. γυναικὸς Μαινάδος
 Βάκχης Bac. 913. γυναικὶ σιγὴ τε
 καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον Her. 477.
 τὴν φρονεῖσαν μεῖζον, ἢ γυναῖκα χρὴ
 ib. 979. ἐχθρίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκῶ
 Hel. 72. γυναῖκα Σπαρτιάτιν ib.
 114. γυνὴ βάρβαρος ib. 264. γυ-
 ναῖκα συμπονεῖν γυναικὶ χρὴ ib. 336.
 γυναικὶ πρόσφορον γυνὴ ib. 836.
 Φοῖβῳ γυνὴ γεγῶσα Ion. 339. γυ-
 ναῖκα ἀτεκνον ib. 608. ξένης γυναι-
 κὸς ib. 1221. ἀποζεύγνυμαι τέκνων
 γυναικὸς τε Her. F. 1376. οἰκέτις
 γυνὴ El. 104. ἀνόσιος γυνὴ ib.
 645. ὁ τῆς γυναικὸς, ἐχὶ τάνδρὸς ἡ
 γυνὴ ib. 931. προσατεῖν δωμάτων
 γυναῖκα, αἰσχρὸν ib. 933. πέφυκε
 παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν
 Aeg. fr. VIII. 1. γυναῖκα πρὸς νέαν
 Acol. fr. XI. 1. γυνὴ γυναικὶ σύμ-
 μαχος πέφυκε Alor. fr. II. τί δεῖ κα-
 λῆς γυναικὸς; Antiop. fr. XIX. 2.
 ὦ παγκακίση καὶ γυνὴ Bel. fr. XIII.
 1. γυναικὶ δῆναι χαλινὸς Cress. fr.
 XI. 1. γυνὴ ἐξελεῖσα πατρώων δό-
 μων Dan. fr. VII. 1. γυναικὶ πείθε-
 μηδὲ τὰ ἄληθῆ κλύων Hip. fr. VIII.
 2. ἔνδον μένυσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι
 χρεῶν ἐσθλὴν Meleag. fr. XII. 1.
 τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνὴ OEd.
 fr. IX. 1. πάντων δυσμαχώτατον

γυνή ejusd. fr. X. δέσποινα γέροντι
 νυμφίῳ γυνή Phoen. fr. IV. 3. νέφ
 γυναικὶ ejusd. fr. V. γυνή πάν-
 των ἀγριώτατον κακὸν ejusd. fr. VI.
 ἀμνήτευτος γυνή ejusd. fr. XI. γυνή
 ἐν κακοῖσι—πόσει ἡδιστὸν ἐστὶ Phry. fr.
 XI. 1. πιστεύειν χρή γυναικὶ μηδὲν
 St fr. VI. 2. γυνή νηπία ejusd. fr.
 VII. 2. γυνή ἐσθλὴ Fr. inc. XLVIII.
 1. ὅδ' ἐν ἔτῳ δεινὸν, ὡς γυνή, κακὸν
 Fr. inc. LIII. 4. γυναικὶ ὄλβος, ἀν
 πόσιν τέργοντ' ἔχῃ Fr. inc. LVI.
 καλὴ γυνή Fr. inc. CLI. 2. γυναῖκα
 γραῖαν Fr. inc. CLVII. 1. ἀνδρο-
 κτόνῳ γυναικὸς Fr. inc. B. 29. 1.
 γύναι Hec. 108. 218. 309. 508. 518.
 et 765. Med. 136. 290. 350. 460. 614.
 703. 720. 725. 816. 868. 908. 1129.
 et 1310. Hip. 574. 656. et 841.
 Al. 338. 387. et 465. An. 228. 236.
 302. 313. et 366. Sup. 1072. Iph.
 A. 837. 841. 999. 1257. et 1621.
 Iph. T. 496. 498. 542. et 546. Tr.
 237. Bac. 1032. Her. 983. Hel. 81.
 162. 213. 564. 569. et 785. Ion. 255.
 263. 289. 333. 372. 1454. et 1603.
 Her. F. 497. et 530. El. 1152. An-
 tiop. fr. XX. 2. Dan. fr. X. 1. Hyp.
 fr. IV. 1. et Fr. inc. CXXXIX. ὃ
 γύναι Hec. 504. et 997. Med. 337.
 et 525. Al. 1064. An. 117. et 206.
 Iph. A. 725. Iph. T. 483. Her. 981.
 Hel. 83. et 157. Ion. 238. 244. 309.
 329. 379. 402. et 422. δύταγε γύναι
 Med. 357. An. 498. et Tr. 572.
 κακοτυχὲς γύναι Med. 1274. γύναι
 γεραῖα Hip. 267. γύναι Ἰλιάς An.
 141. ὃ γύναι τάλαινα Iph. A. 1345.
 ὃ γεραῖα δυστυχετάτῃ γύναι Tr. 1269.
 ὃ γύναι μοι Her. F. 626. βασιλεία
 γύναι El. 988. δυοῖν γυναικοῖν An.
 178. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας
 Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. γραῖαι
 γυναῖκες Hec. 323. Ἰδαίαισιν γυναιξὶ
 ib. 355. ἐντεκνωτάτῃν πασῶν γυναι-
 κῶν ib. 582. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων
 ἔσται κράτος; ib. 883. ὃ γυναῖκες
 εἶλον Αἰγύπτῳ τέκνα; ib. 886. νό-
 μος, γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν
 ἐναντίον ib. 975. γυναικῶν αἰχμα-
 λωτίδων ib. 1016. cf. v. 1096. et
 1120. γυναῖκες ὤλεσάν με ib. 1095.
 γυναῖκας ἀνοσίεως Or. 517. ἐν γυναι-
 ξὶν ἀλκιμος ib. 752. γυναιξὶ δουλεύειν
 ib. 935. ἐν γυναιξὶ θηλείαις ib. 1205.

ὄχλος γυναικῶν Ph. 205. γυναιξὶν
 Εὐτοῖς ib. 660. ἐκ εὐκλεῖς ἀπαλλα-
 γαὶ γυναιξὶν Med. 237. ὃ φίλα γυ-
 ναικῶν Hip. 848. γυναικῶν πᾶν
 γένος ib. 1252. εἰ γυναῖκες ἐσμέν
 An. 353. cf. Iph. T. 1061. et Aug.
 fr. IV. 1. γυναιξὶν ἐξομοιῶσθαι ὅ-
 σιν An. 354. γυναῖκας σώφρονας ib.
 602. γυναικῶν δειλὸν λόγον ib. 758.
 κακῶν γυναικῶν εἰσοδοὶ ib. 931. πάντα
 δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς
 Sup. 41. κρείσσων γυναικῶν μυρίων
 Iph. A. 1394. Ἑλληνίδας γυναῖκας
 Iph. T. 64. et 1468. δειναὶ αἱ γυ-
 ναῖκες εὐρίσκειν τέχνας ib. 1032. εἰς
 γυναῖκας Bac. 487. et 820. ἀπενώ-
 τιζον φυγῇ γυναῖκες ἀνδρας ib. 763.
 ὃ σθένει νικητέον γυναῖκας ib. 952.
 ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 987. γένος
 γυναικῶν Cy. 186. πασῶν γυναικῶν
 τιμιωτάτῃ Her. 598. τὰ γυναικῶν δυσ-
 χερῇ Ion. 398. γυναῖκες ἀνδρῶν, ὃ
 παίδων, φίλαι El. 265. ἀναίνομαι γυ-
 ναῖκας ib. 311. μῶρον γυναῖκες ib.
 1035. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους
 ib. 1100. δειλῶν γυναῖκες δεσπο-
 τῶν θρασύτομοι Æg. fr. V. γυναιξὶ
 τέχναι μέλῃσι Dan. fr. VIII. 1.
 λελείμμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων
 ejusd. fr. IX. 2. γυναικῶν περί Inus
 fr. VII. 1. cf. v. 3. πάσας ψέγει γυ-
 ναῖκας Pro. fr. III. 2 μισῶ γυναῖκας
 Fr. inc. LIV. 1. ἔνδον γυναικῶν Fr.
 inc. CCXIX. γυναῖκες, ο *fœminas*
 Hec. 658. Or. 842. Ph. 998. Med.
 1043. et 1293. Hip. 301. 354. et 790.
 Sup. 634. Bac. 846. Ion. 747. El.
 215. Alcmaeon. fr. XII. 1. et Er. fr.
 1. 14. ὃ γυναῖκες Hip. 565. et 1154.
 Bac. 1038. et Hel. 557. ὃ φίλταται
 γυναῖκες Or. 136. et 1313. An. 803.
 Iph. T. 1056. et Tr. 1237. ξέναι γυ-
 ναῖκες Ph. 285. et An. 882. Κορίνθιαι
 γυναῖκες Med. 214. Τροιζήνιαι γυ-
 ναῖκες Hip. 373. Φθιώτιδες γυναῖκες
 An. 1048. γυναῖκες Ἀργεῖαι Sup.
 1164. ὃ λιπῶσαι Τμῶλον γυναῖκες
 Bac. 56. βάρβαροι γυναῖκες ib. 604.
 φίλαι γυναῖκες Hel. 262. et Inus fr.
 II. 1. ὃ τλήμονες γυναῖκες Ion. 252.
 πρόσπολοι γυναῖκες ib. 510. κλειναὶ
 γυναῖκες ib. 1106.

Γύψ. δισσοὶ γῦπες An. 75. πτεινοῖς
 γυψὶ Rh. 515. σώματα νεκρῶν γυψὶ
 φέρειν τέταται Tr. 595.

Δ.

Δᾱ Ph. 1304. vid. Schol. et not.
Δαδουχεῖν. δαδουχεῖς ἐν γάμοις βροτῶν Tr. 343.
Δάζεσθαι. κᾶμὲ θηροῖ δώσουσιν δάσασθαι Tr. 450. πανταχῶ μοι χθονὸς τεμένην δέδεται Her. F. 1329.
Δαί. τί δαί Iph. A. 1444. et 1448. Ion. 275. et El. 244. 1116. et 1303. πῶς δαί; Cy. 449. et Hel. 1262. τῷ δαί πατρώαν διαμεθῆς τιμωρίαν; El. 978.
Δαιδάλειος. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2.
Δαιδαλέος. ἐν δαιδαλέαισι πήναις Hes. 470.
Δαίδαλος. Δαιδάλε τέχναισιν Hes. 838. Δαιδάλε ψευδῇ δόσιν Her. F. 471.
Δαίειν, convivio excipere. ἔδαισέ νιν Ἄτρεὺς Or. 15. παιδὸς δαίσομεν ἕμεναίης Iph. A. 123. ἔδαισαν Πηλέως γάμος ib. 707. cf. v. 720. 2) urere, incendere. πυρὰ δαίεται Rh. 136. Τροία πυρὶ δαίεται Tr. 826. 3) δαίεσθαι, discere, intelligere. ἐδάην Hes. 78. βάρβαρον ὡς ἀκοᾶν ἐδάην, ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις Ph. 826.
Δαΐζεσθαι. δεινῶ φλογὶ σῶμα δαΐσθεις Her. 914.
Δαιμονῶν. δαιμονῶντας Ph. 895.
Δαιμόνιος. τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε δώμασιν Οἰδ. Ph. 355. ἰσχὺν ἔχειν —τὸ δαιμόνιον Bac. 892. τὸ δαιμόνιον ἔχ ὀρᾶς κ. τ. λ. And. fr. VIII. 1. ἔδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. ἔστιν ἔχ ὀρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 4. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et Hel. 1704.
Δαίμων. λῶβαν σοι ὤρσέ τις δαίμων Hes. 201. σὲ πολυπονωτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν ib. 723. δεινὰ τὰπιτίμια δαίμων δέδωκεν ib. 1087. λαῖφος ἀκάτῃ τινάξας δαίμων Or. 342. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλέσιος κακῶν ib. 394. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἤλθε ib. 503. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ib. 1545. ὁ δαί-

μων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416. πόμπιμος ὁ δαίμων ib. 991. θυλεῦσαί μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1601. ἔκ ἔν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα; ib. 1647. ἔκριν' ὁ δαίμων ib. 1656. ὅταν ὀργισθῇ δαίμων Med. 130. δαίμονός τινος τύχῃ ib. 671. cf. Iph. T. 867. κείνης ὁ δαίμων Med. 966. εἰ κυρήσει δαίμων ib. 1110. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι ib. 1231. ἐμοὶ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα ib. 1347. τίς κλύει σε δαίμων; ib. 1391. πῶς σεμνὴν δαίμον' ἔπροσεννέπεις; Hip. 99. ἔπεσον δαίμονος ἄτφ ib. 241. δαίμονα τυγνὸν καταιδεσθεῖσα ib. 772. τῷ δαίμονος πόνον Al. 502. τὸν παρόντα δαίμονα ib. 564. et. An. 975. μεταπίπτοντος δαίμονος Al. 917. γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέτερον τῷ μὲ νομίζω ib. 938. μάκαιρα δαίμων ib. 1006. τερῶν δαίμονα An. 98. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀνατροπὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. τρυφᾷ ὁ δαίμων Sup. 552. δαίμονος τῷ μέτα ib. 592. τῆς ἐναλίας δαίμονος Iph. A. 976. δαίμων ἐμός ib. 1136. βωμὸν δαίμονος θεᾶς ib. 1514. ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. πόντιος δαίμων ib. 241. ὥστε δαίμονα ib. 301. δαίμονος τύχα βαρεῖα ib. 728. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη δαίμων ib. 884. δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν ib. 996. μέγαν δαίμονα Tr. 49. μεταβαλλομένῃ δαίμονος ἀνέχε ib. 101. πλεῖ κατὰ δαίμονα ib. 102. ἔρρει δαίμων ib. 204. ἐμφανὲς δαίμων βροτοῖς Bac. 22. φανέντα θνητοῖς δαίμονα ib. 42. τὸν νεωστὶ δαίμονα ib. 219. τὸν δαίμον' εἰσφέρων νέον ib. 256. cf. v. 272. μάντις ὁ δαίμων ὅδε ib. 298. δαίμονα πρῶτον μακάρων ib. 377. ὁ δαίμων' ὁ Διὸς παῖς ib. 417. ἄγων τὸν δαίμονα ib. 481. τὸν δαίμονα τόνδε δέχε ib. 768. φονεύσας δαίμων τὸν ἄθεον κ. τ. λ. ib. 992. et 1012. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοὶ Cy. 110. τοιόσδ' ὁ δαίμων ἑδὲνα βλάπτει ib. 522. τὴν τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν ib. 602.

τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935. ὃ δαίμονος πολυτόνυ Hel. 212. τίς σε δαίμων συλῆ πάτρας; ib. 675. ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα Ion. 827. ἐσθλῷ ἔκυσσα δαίμονος ib. 1269. ἐπεὶ γ' ὁ δαίμων βύλεται ib. 1353. τὰ τῷ δαίμονος βαρέα ib. 1374. τὸν εὐτυχῇ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 2. εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. 2. δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 2. δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. καλῶς κατῴκισε τὸν δαίμον' ὀγκῶν ib. 39. ἔξιν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰσαεῖ Fr. inc. LXVIII. 2. ὅτος ὁ δαίμων πάντων ἡδιστος Fr. inc. CLXV. 3. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων Fr. inc. CLXXXVII. 2. πολλοῖς ὁ δαίμων—δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 1. ὅταν δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ Fr. inc. B. 25. 1. οἶψ' μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ὃ δαῖμον Hip. 871. Al. 385. An. 1036. Rh. 56. et Hel. 462. προβακχίῃ δαῖμον Bac. 412. ἰὼ δαῖμον Ion. 752. δαίμονες Hec. 99. δαιμόνων τις ib. 165. δαιμόνων γένος ib. 490. et Sis. fr. II. 2. δαιμόνων βίῳ Ph. 18. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ ib. 494. τῆς κακίτης δαιμόνων ib. 534. cf. Hip. 13. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι Ph. 1007. ἐπέσσυτο γὰν ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα ib. 1073. δαιμόνων κατάτασις ib. 1272. δαίμονας μαρτύρομαι Med. 619. cf. v. 1410. τίς δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; ib. 1208. μεγίστην δαιμόνων Hip. 16. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι ib. 107. κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν ib. 475. δαιμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832. ὃ φιλτάτη μοι δαιμόνων ib. 1092. ἀραῖον δαίμοσι ib. 1415. δαιμόνων τῷ κοιράνῳ Al. 1143. τρίπῳλον ἄρμα δαιμόνων An. 276. δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. δικαίως δαίμονας ἐννέπεις ib. 610. δαίμονές τινες θάσσανσιν οἶδε Iph. T. 267. ἔδεναι οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν ib. 391. ὀργὴ δαιμόνων ib. 987. ὅταν πολίταις εὐταθῶσι δαίμονες Rh. 317. δαιμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. ἔδεν σοφίζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200. καλὸν τὸ θῦμα καταβαλῶσα δαίμοσιν

ib. 1244. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ ib. 1324. τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων Cy. 334. τὸ πᾶν δαιμόνων ἀγνὸν σέβας ib. 576. τὰ δαιμόνων τῆς τύχης ἐλάσσονα ib. 603. δαιμόνων ἀπολείπειν ἔδη Her. 104. δαιμόνων ἔδρα ib. 261. ἰκέτας δαιμόνων ib. 509. et 955. δῶρα δαιμόνων Hel. 669. πόνυς δαίμονες παύσυσί με ib. 1081. τὺς εὐγενεῖς ὃ τυγῶσι δαίμονες ib. 1694. μεγίστῳ δαιμόνων Ion. 4. μὴ τὰ δαιμόνων ὀρῶμεν ib. 1551. σέβοντα δαίμονας ib. 1620. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242. δαίμοσιν θύειν El. 1141. φαίνουσι τινὲς δαίμονες ib. 1234. τὰς δαιμόνων τύχας Aiol. fr. XVII. 1. τῶν ἀπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. εἰδέναι τὰ δαιμόνων Phi. fr. VI. 2. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάrais Plis. fr. III. Δαίνυσθαι. δαίνυσθε τῷδε σάρκας Tr. 770. μόσχον ὀπτὸν—δαινύμενος Cy. 325. ἐφθὰ δαινύμενος κρέα ib. 371. Δάϊος. τὸν δάϊον Μίμαντα Ion. 214. δαῖοις πυρὰ δαίεται Rh. 135. δάιοι φόνοι Her. F. 914. δαῖας τόλμας An. 838. δαῖα λόγχῃ Tr. 1301. δάιοι τοκέων χεῖρες Her. F. 915. αἷμα δάϊον Ph. 248. δάϊον τέρας ib. 1030. θῦμα δάϊον An. 507. δάϊον τόδε, δάϊον μέλος Her. F. 894. πέσεα δάϊα Ph. 1308. ὀνύχων δαῖ' ἀμύγματα An. 827. δόρατα δάϊα Iph. A. 1495. λύχνα δάϊα Cy. 512. Δαῖς. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078. cf. Ion. 506. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203. ἐν δαιτὶ θεῶν Iph. A. 1041. et Bac. 382. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν Iph. A. 1060. ὅπως δαιτὸς γενοίμην δίχα Iph. T. 952. ἤκει ἐς δαῖτα Rh. 325. ὅπως βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος Bac. 261. κάλει φίλης εἰς δαῖτα ib. 1240. cf. v. 1245. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244. ἔκπλεως δαιτὸς ὀρεσκόω ib. 246. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν ib. 307. δαιτὶ πρὸς καλῇ ib. 418. γάννυμαι δαιτὸς ἡβης ib. 502. δαιτὶ πρὸς πολλῇ ib. 570. ἀνοσίς δαιτὸς ib. 689. λωτῷ χάρις ἐνὶ δαιτὶ Her. 893. δαῖτα πρὸς κοινήν Ion. 652. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα ib. 807. ὃ δαῖθ' ὀπλίζει ib. 852. ἐς δαῖτα χωρεῖν ib. 1168. ξένων εἰς δαῖτα πορσύναι τινὰ El. 414. εὖροι δαιτὶ προσφορήματα

ib. 423. δαιτὶ κοινωνὸν ib. 637. δαι-
τὸς πληρωθεὶς Antior. fr. XXVII. 3.
δαιτὸς χάριν Aut. fr. III. 15. χηνεῖα
δαῖς Cress. fr. IX. 4. εὐδειπνοὶ δαι-
τες Med. 201. δαισὶ μακραῖς Ion.
491. vid. not. παρῶσι δαῖτες ἔτωσαν
φίλοις ib. 1131. τὰς ὁμοφάγους δαῖτας
Cret. fr. II. 13.

Δαίτσειν. ἐξ ἐμῶν δαίχθεις χειρῶν
Iph. T. 873.

Δαιτυμών. τῷ ξένων δαιτυμόνος Cy.
606.

Δάκνειν. μή τι σὴν δάκω φρένα Ph.
386. et Her. 484. ἔκ ἄν σε μυρίοις
ὀνείδεσι δάκοιμι Med. 1345. δάκνει
σε μῦθος; Hip. 1313. δάκνει σε τὸ
φιλότιμον τῦμόν; Iph. A. 385. δάκ-
νυσι τὲς τεκόντας ib. 689. ἦν τὴν
γλῶσσαν δάκνης Cy. 313. ὁ ἐν μέσῳ
με δάκνει χρόνος Her. F. 94. δάκνει
σ' ἀδελφός,—; El. 242. αἰσθησις
κῆκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βρο-
τὰς ib. 291. αἱ συμφοραὶ ἦττον δάκ-
νυσιν Ceno. fr. III. 4. τὸ δάκνον Hip.
696. τῷτό σε δῆξεται Med. 1370. νῦν
δῆξομαι δράσας γάδε Bac. 351. ἔγω
ἂν μάλιτα δηχθεῖη Med. 817. λύπη
καρδίαν δηχθήσομαι Al. 1103. et λ.
καρδ. δεδηγμένοι Rh. 596. πόθῳ δε-
δηγμένοις παίδων Dan. fr. X. 6. δη-
χθεῖσα κακοῖσιν Med. 110. δηχθεῖσα
κέντροις Hip. 1303.

Δάκος. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 284.
θήρειον δάκος Cy. 324. δύστοκον δά-
κος Fr. inc. CLXXII. 2. ἄφθογγα
δάκη θηρῶν Hip. 646.

Δάκρυ et δάκρυον. ἔκ ἄν ἐκβάλῃ δάκρυ
Hec. 298. cf. Iph. A. 451. et 477.
Ion. 924. Acol. fr. XXI. 2. ὃ κατα-
τάζω δάκρυ Hec. 760. κατ' ὅσων
χλωρὸν ὠρμήθῃ δάκρυ Med. 906. πεύ-
κινον δάκρυ ib. 1200. κατ' ὅσων
δάκρυ μοι βαίνει Hip. 245. κατ' ὅσ-
ων βυλεῖν δάκρυ ib. 1396. cf. Ion.
1369. ἄγει δάκρυ Al. 1084. οἰκτρὸν
δάκρυ Sup. 96. ταῖσδε ἐξάγεις δάκρυ
ib. 770. θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων
Iph. A. 40. τάζειν δάκρυ ib. 1467.
et Antior. fr. XL. 1. εἰς θύμόφυλον
ἀναμετρουμένη δάκρυ Iph. T. 346. ὥστε
μοι βαλεῖν οἰκτρῷ δάκρυ Her. 130. δά-
κρυ ταλάσσω Hel. 639. ἀθρόον ἀπο-
δοῖην δάκρυ Her. F. 489. μὴ—ἐξάγῃ
δάκρυ Fr. inc. LXXIV. 1. δάκρυον

ὄμματ' ἔκτετι τέγει Iph. A. 888. ὃδ'
ἀνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph.
T. 227. πολὺ δάκρυον Hel. 368. πο-
λιὸν δάκρυον Her. F. 1209. δακρύων
ὁ κενὸς Hec. 230. διπλᾷ δάκρυα κερ-
δᾶναι ib. 518. ἐκ δακρύων ἀπελθε
Or. 295. ὃ δάκρυα δάκρυσι συμβάλ-
λει ib. 335. sq. δακρύων ἔπλησεν
ἐμέ—πολλῶν ib. 368. ταῦτ' εἰς δά-
κρυα εἶρηκα ib. 676. δάκρυα γῆν γέ-
νοιτ' ἂν ib. 786. τίνα δάκρυα ib. 829.
εἰς δάκρυα πορθμεύουσ' ὑπόμνησιν κα-
κῶν ib. 1032. λήξασα πενθίμων δα-
κρύων Ph. 1078. δάκρυά σοι γενήσε-
ται ib. 1268. πολλοῖς ἐπῆρει δάκρυα
ib. 1379. ποθεινὰ δάκρυα ib. 1726.
ὄψιν ἔπλησα δακρύων Med. 905. δα-
κρύων αὐγὰς Hip. 740. δακρύων φέ-
ρων μέλος ib. 1178. πένθη μέγιστα
δακρύων καρπόμεναι ib. 1427. πολ-
λῶν δακρύων ἔται πύτυλος ib. 1464.
πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183.
πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς Ap.
111. δάκρυα λείβων ib. 418. cf. Iph.
A. 650. οἰκτρὰ ὅσων δάκρυα Sup.
49. δάκρυα ἐτοιμάζουσι ib. 454. πᾶ
δάκρυα φέρεις φίλα ib. 1127. κἄμέ
παρακαλῶν εἰς δάκρυα Iph. A. 497.
δάκρυα παρέξω ib. 1215. δάκρυά γέ
σοι δώσομεν ἀμέτερα ib. 1488. δάκρυα
προῆγεν ib. 1550. δάκρυα δότω τάφῳ
Iph. T. 703. κατὰ δάκρυα, δάκρυα—
τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον ib. 832. δά-
κρυα καὶ γόοι ib. 860. ὃ πολλὰ δα-
κρύων λιβάδες ib. 1106. δάκρυα χέου-
σα πολλὰ Tr. 38. ἐπὶ τῆς δακρύων
ἐλέγχους ib. 119. δάκρυα ἀνταλλάσ-
σετε μέλεσι γαμηλίοις ib. 351. δάκρυα
ἐκ δακρύων καταλείβεται ib. 601. ὥς
ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσι ib.
604. ὃ μὴ δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σὰ
ib. 693. πολλῶν δακρύων ἀγωγὸς ib.
1131. ἥ δάκρυα νικηφορεῖ Bac. 1145.
εἰς δάκρυα ib. 1160. δάκρυα μεθήσει
Cy. 210. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
ib. 404. σύννοχα δάκρυα Hel. 171.
δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων ib. 196. cf.
v. 369. δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις ib.
465. ἐμὰ δάκρυα χαρμονὰν—ἔχει
κ. τ. λ. ib. 660. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν
βαλεῖν ib. 957. cf. Her. F. 1356. ubi
est ἀπ' ὀμμάτων βαλ. ἐκβαλόντες δά-
κρυα ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563. δα-
κρύων ἐμῶν περί Ion. 248. ὁρῶ δάκρυα

ib. 676. ἀπαντᾷ δάκρυνά μοι ib. 940. δακρύων κατέχειν πηγὰς Her. F. 449. ἔμοι δάκρυα, λυτρά ib. 482. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς ib. 742. μεταλλαγαὶ δακρύων ib. 765. δακρύων ἄλις ib. 1394. δάκρυα ἔδωκα El. 91. δακρύων μοι μέλει ib. 182. δακρύων μεταδὺς And. fr. XXII. 2. τὰ μητέρων δάκρυα Er. fr. I. 33. δακρύων ἐπιρροαὶ Oepo. fr. V. 2. ἀπόμορξαι σέθεν τὰ δάκρυα Syl. fr. VI. 2. ὄμμα ἐκτῆξεν ἔρὸν δακρύοις Or. 135. δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτῆκω ib. 528. δακρύοις κατασπένδω σε ib. 1239. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἀπασαν ἔπλησε ib. 1363. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. προσεῖπε δακρύοις Ph. 1450. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ib. 1522. συντήκυσσα δακρύοις χρόνον Med. 25. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; ib. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 1205. et El. 502. ἐπὶ δακρύοις ἔφν Med. 928. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ ib. 1221. δακρύοισιν κόρας τάζω An. 533. ὄμμα δακρύοις τέγγων Iph. A. 496. ἐπ' ἐλαχίτοις δακρύοις ib. 541. ἐν δακρύοισι παῖς ἐμὴ ib. 1100. ἐπὶ δακρύοις μόνη κάθημαι ib. 1175. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509. αἰσον ἐν δακρύοις ψδάν ib. 513. ἀπόντα δακρύοις ἂν ἡγάπων Hel. 943. δακρύοις εἰς τὸ θῆλυν τρεπόμενος ib. 997. δακρύοις ὑγράνασα παρητίδα Ion. 242. τάξουσιν κόραι δακρύοισιν ib. 876. σὲ δακρύοις τένω Her. F. 1045. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται ib. 1205. δακρύοισι τιμῶν ib. 1361. δοκεῖς τοῖς σοῖσι δακρύοις κρατήσῃν ἐχθρῶν; El. 193. καινοῖς δακρύοις Alex. fr. XX. δάκρυσιν ἐννυχίοις Or. 205. ἐν δάκρυσιν καὶ γόοις ib. 320. cf. Tr. 315. δάκρυα δάκρυσιν ἔπενσε Or. 1308. ἱαχὴν δάκρυσιν θρηνησῶ Ph. 1313. ἐπὶ δάκρυσιν, δάκρυσιν ib. 1505. sq. cf. Hel. 176. δάκρυσί μιν βλέφαρα τέγγεται Hip. 853. δάκρυσιν διοίσω πότμον ib. 1143. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. σὺν δάκρυσιν ἰκέτης γίνεσθαι πατρός Iph. A. 1242. δάκρυσιν κατάωρα τένει Tr. 1090. δάκρυσιν, ἢ θρήνοις Hel. 165. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσιν; ib. 463. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν ib. 680. μὴ δάκρυσιν

ἐκτῆξῃς χρόα ib. 1435. δάκρυσιν χεῖρας El. 181. ἔτι παρὰ δάκρυσιν κείμενον ἡδὺν Ar. fr. XXVII. 1.

Δακρύειν. δακρύω σ' εἰσορῶν Hec. 954. ἔμφρων δακρύει Or. 44. ὡς ἐδάκρυσ' οἷα πάσχομεν κακὰ Hip. 1079. ἐνταῦθα δὴ δάκρυσεν Al. 174. διάδοχα δακρύω An. 1203. δακρύσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. τὸ μὴ δακρύσαι αἰδῆμαι ib. 452. δακρύσῃς μηδὲν Tr. 458. καταλειπομένην σε δακρύω ib. 596. δακρύεις; ib. 744. σὰς ἐδάκρυσσα κασιγνήτης Bac. 1370. ἔτ' ἂν δακρύσαι βλέφαρα, scil. γλαίφῳ Hel. 954. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων El. 658. δακρύειν τὺς προσήκοντας φίλους Phry. fr. XVI. 3. πορεύει αὐτὸν δακρύων Or. 948. πατέρα δακρύοντα Her. F. 528. πότερ' ἐμάντον, ἢ πόλιν, τένω δακρύσας; Ph. 1321. ὁρῶς ἡδε συμφορὰ δακρύεται; Hel. 1242.

Δάκρυμα. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' αἰεὶ—δακρύμασι An. 92.

Δακρυόεις. δακρυόεντα λόγον Hel. 343. δακρυόεντα πόνον ib. 1122. δακρυόεσαν ἰεῖσα, scil. φωνήν Ph. 327. τὰν δακρυόεσαν πεύκαν Hel. 234. ἀηδόνα δακρυόεσαν ib. 1116. ἔρυμα δακρυόεντ' ἀκύσας Iph. A. 792.

Δακρυόροειν. τί δακρυόροεις; Med. 1012. et Ion. 967. μὴ δακρυόροει Sup. 289. τὸ τέκνων τερομένην δακρυόροειν Iph. A. 889. ὄμμα σὸν δακρυόροει Ion. 246. ὃ δακρυόροεις Her. F. 1114. ἐφ' οἷς δακρυόροεις ib. 1181. ὀπαδῶν τις ἔρχεται δακρυόροῦσα Al. 135. ὄμμ' ἔχων δακρυόροῦν (ita enim leg. pro δακρυόροῦν, quod est sphalma typogr.) Ph. 373. cf. Al. 829.

Δακρυόροος. μολπὰς ἐκχέω δακρυόροος Sup. 773. δακρυόροος τέκνων πηγὰς Her. F. 98.

Δακρυτός. δακρύτ' ἄγαν El. 1181.

Δάκτυλος. λίνον ἡλακάτῃ δακτύλοις ἔλισσεν Or. 1432. ἐς κόμας δακτύλος δικῶν ib. 1469. ἀκροῖσι δακτύλοισι πορθμεύων ἵχνης Iph. T. 266. cf. Bac. 708.

Δάλιος, dor. pro Δήλιος. Δάλις Ἀπολλων Rh. 224.

Δᾶλος, dor. pro Δῆλος, πομπ. ἰνε. Ion. 919.

Δαλός. δαλῷ πικρὸν μίμημα Tr. 922. κυκλώσω δαλὸν ἐν Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. λαβοίμην τῷ—δαλῷ ib. 469. μέγας δαλός ib. 470. δαλῷ κώπην ὀχμάσας ib. 482. δαλὸς ὠθεῖ καπνὸν ib. 589. δαλὸς ἠνθρακωμένος ib. 609. ὅπως ἄψησθε τῷ δαλῷ χεροῖν ib. 626. αὐτόματον τὸν δαλὸν—τείχονθ' ὑφ. ib. 643. δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν Her. F. 928. δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1257. ποίοισι δαλοῖς; Ion. 1294.

Δαμάζειν et δαμᾶν. δαμάζει σὺ βία σίδαρὸν Al. 984. χθόνα Θεσσαλῶν ἱππέλαις ἐδάμαζον Her. F. 374. ψαλίοις ἐδάμασε πῶλος ib. 381. τόξοις δαμάσασα Ph. 154. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; Scy. fr. I. 2. πῶλος Ἐνέτας δαμαζομένα Hip. 231. θανάτῳ πάρος δαμείην Med. 650. δαμασθεῖς λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. τὸν Ἀργεὶ δμαθέντα Iph. T. 229. Ἦρας ὑπο κέντροις δαμασθεῖς Her. F. 21. δμαθέντας ἠνίτη Al. 125. τῶν πρόσθεν δμαθέντων Iph. T. 199. ζῶντες καὶ δμαθέντες Tr. 175. δαμασθὲν ἄτῃ Ph. 566. Θεομανεῖ λύσση δαμείς Or. 843. πωλικῷ δαμείς ὄχῳ Iph. A. 623. κόπῳ δαμείντες Rh. 764.

Δαμάλη. δαμάλας διεφόρου σπαράγμασιν Bac. 738.

Δάμαρ. Πριάμῃ δάμαρ Hec. 493. πρὸς δάμαρτος ὤλετο Or. 361. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης ib. 370. φιλεῖν δάμαρτα ib. 668. δάμαρτα τὴν κακίτην ib. 739. ἐμὴν αὐτὴν κρίνω δάμαρτα ib. 1093. ἢ δάμαρθ' ἐλὼν ib. 1229. παρθένον τε καὶ δάμαρτα, δύο νεκρῷ κατόψεται ib. 1536. δάμαρτ' ἐμὴν λάβωμεν ib. 1564. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. φερνάς ἔχων δάμαρτος ib. 1662. Οἰδίπῳ κλεινὴ δάμαρ Ph. 1077. δάμαρτος ἔσης Med. 672. ἡ Διὸς δάμαρ ib. 1285. et Her. F. 857. et sine ἡ Her. 350. δάμαρ Φαίδρα Hip. 26. σὺν δάμαρτι ναυτολεῖ χθόνα ib. 36. Διονύσῃ δάμαρ ib. 339. Θησέως δάμαρ ib. 777. σὴν δάμαρθ' ὀρῶ νεκρὸν ib. 905. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47. δάμαρτος τερηθεῖς ib. 227. μονωθεῖς δάμαρτος ib. 297. ἔθανε δάμαρ ib. 933. πολὺς παρέλυσσε θάνατος δάμαρτος ib.

937. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. μὴ ὡς κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς ib. 627. δάμαρ Ἑκτορος ib. 657. et Tr. 272. et 704. τῷ τάλαιπῳ δάμαρ Iph. T. 555. ἦν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν ib. 696. δάμαρτος ἐν χεροῖν Tr. 377. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ἔκυν ib. 392. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ ib. 587. ἐβυλήθη με λαβεῖν δάμαρτα ib. 655. Ἀρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν Bac. 1354. κόρην ἔρημον δάμαρτ' ἔχειν Her. 524. ἤδη ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μεν.; Hel. 122. ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλήζεται ib. 125. ἀγων ἦκω δάμαρτα ib. 493. ἐλθὼν δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. ποίας δάμαρτος; ib. 573. διὰ τὴν δάμαρτα κατθανεῖν ib. 856. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς Ion. 614. κτανὼν δάμαρτα Her. F. 40. ἀρίτε φωτὸς δάμαρ ib. 150. ἀμύνειν δάμαρτι ib. 574. δάμαρτος φονεὺς ib. 1138. Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ ib. 1303. cf. v. 1312. οἴμοι δάμαρτος ib. 1374. διολέσας δάμαρτά τε El. 921. κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων ib. 1284. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. etc. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς αἰεὶ ποτε Ion. 1329.

Δαμάτηρ, dog. pro Δημήτηρ. φίλα Δαμάτηρ θεᾷ Ph. 691. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν Hip. 138. θύγατερ Δάματρος Ion. 1048.

Δάμνασθαι. ποικιλίᾳ πραπίδων φῦλα πόντῳ—δάμναται Aëol. fr. IX. 5.

Δαμογέρων. ποῖον ἔκ ἐλίσσετο δαμογρόντων; An. 300.

Δανάη, Acrisii filia Dan. 20. 45. et 53.

Δαναΐδαι Or. 931. Δαναϊδῶν ὑπηρέτης Hec. 503. Δαναϊδῶν πόλιν Or. 874. et ἐν Δαναϊδῶν πόλει ib. 1250. ὅς τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται ib. 1279. τράτευμα Δαναϊδῶν Ph. 469. ἐν κλύδωνι κείμεθα δορὸς Δαναϊδῶν ib. 867. Δαναϊδῶν ἄκροι ib. 1251. στρατὸς Δαναϊδῶν ib. 1404. cf. Sup. 713. et 1219. πάντες σ' ἱκνῶνται Δαναΐδαι Sup. 130. Δαναϊδῶν στρατηλατῶν ib. 1150. ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ib. 1189. ἀρχειν Δαναΐδαις Iph. A. 337. Δαναΐδαι ἀφιέναι ναῦς διήγυελον ib. 352. πλὴν ἔσεσθαι Δαναΐδαις ib. 359. Δαναϊδῶν μέτα ib. 729. Δαναϊδῶν εἰς σύλλογον ib. 825. σφά-

γιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα ib. 1200. cf. Tr. 742. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν Iph. A. 1310. μεγάλα πάθεα—τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα ib. 1335. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν ib. 1415. ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. Δαναΐδαι μ' ἔσφαζον Iph. T. 359. Δαναῖδων στρατηλάτα Tr. 447. Δαναΐδαις ἄγυσσα θάνατον Hel. 243.

Δαναΐδες. Δαναΐδων (ita enim leg. pro ιδῶν) μ' ἔξει μίαν Ph. 1669. Δαναΐδων νυμφῶν μέτα Cy. 429. ξετὸν ὄχθον Δαναΐδων ἐδρασμάτων Bel. fr. XXVII.

Δαναοὶ Hec. 116. τὸν ἀριστον Δαναῶν πάντων ib. 136. ἀχάριτοι Δαναοὶ Δαναοῖς ib. 140. ὦ γαῖα Δαναῶν Or. 1621. πολλοὶ Δαναῶν ἄκροι Ph. 433. ὦ τέκνα Δαναῶν ib. 1152. Δαναῶν ἀριτεῖς ib. 1232. τὴν παῖδ'—ἦγες σφάγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. Δαναῶν πρὸς ναῦς ib. 148. κλισίας ὀπλοφόρους Δαναῶν ib. 190. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τὰ γγεγραμμένα ib. 324. Δαναῶν δι' ὄχλου ib. 1030. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184 et 230. Δαναῶν κοινὰ ἀγγέλματα ib. 706. χαλκεόπλων Δαναῶν Hel. 699. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. Δαναὸς καλεῖσθαι Ar. fr. II. 8. ὦ Δαναοὶ Pal. fr. VII. 2.

Δαναὸς, ποτὶ προπρ. viri Ar. fr. II. 1. ὦ φασὶ Δαναὸν ἀθροῖσαι λαὸν Or. 870. τῶν τῷ Δαναῷ παίδων Hec. F. 1018.

Δανεισμός πικρός El. 858.

Δαπάνη. κύφα δαπάνα Bac. 891. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἠλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 996. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φρεῖδα Hec. F. 592. σῶμα δαπάναισι σῶσαι El. 429. δαπάνας κενὰς Pol. fr. VI. 2.

Δάπεδον. δεξιόμενος ἀνὰ δάπεδον Or. 330. Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον ib. 1645. Θέτιδος δάπεδον An. 117. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον Iph. A. 756. δάπεδον θεῷ Ion. 121. εἶδε γεινοῖμαν ἐν σοῖς δαπέδοις Hip. 230. πεδίων δαπέδοις Al. 594. ἱερῶν δαπέδων ἀπο Sup. 271. ἐν Ηρας δαπέδοις χορεύσει Rh. 376. δάπεδα φόνια Tr. 540. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐκλιπὼν θεῷ δάπεδα Ion. 576.

Δάπτειν. λευκὴν ἔδαπτον σάρκα Med. 1189.

Δαρδανία. Δαρδανία γλάμων Or. 1391. Δαρδανίας ἄταν Tr. 535. τείχη περὶ Δαρδανίας ib. 818. πέργαμα Δαρδανίας Hel. 391.

Δαρδανίδας, i. e. Ganymedes Iph. A. 1049. ξύλλαβε Δαρδανίδαις Rh. 230.

Δαρδάνιος. τῆς Δαρδανίε γονᾶς Tr. 1289. παρὰ Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841.

Δάρδανος. Δαρδάνε πρὸς δώματα Iph. A. 881. δν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τῷ Δαρδάνε Cy. 582. Δαρδάνε πόλιν ἐλὼν Hel. 1509. et El. 5.

Δαρός. δαρὸν χρόνον Or. 55. Iph. A. 680. Iph. T. 1339. et Hec. 69. δαρὸν χρόνε πόδα Bac. 887. χρόνος ἤδη δαρὸς Hec. F. 702. 2) δαρὸν, adverb. μὴ κρύψης δαρὸν Hec. 184. ἃ Θέτιδος δάπεδον—θάσσεις δαρὸν An. 118.

Δᾶς. μητρὶ ὀρεῖα δᾶδας ἀνασχὼν Cret. fr. II. 14.

Δάσκιος. ἐν δασκίοις ὄρεσι Bac. 218.

Δασμός. ἔτειον δασμόν Rh. 435.

Δασύμαλλος. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι Cy. 359.

Δάφνη. ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. δάφνη σκιασθεῖς An. 1116. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80. πτόρθοισι δάφνης ib. 103. δάφνα ἱερὸς ἀνέσχε πτόρθος Hec. 459. παρὰ θεσπεσίῳ δάφνῳ An. 296. τεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 759. δάφναν εὐερνέα Iph. T. 1100. σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνῳ ib. 1247. ὦ καλλίτας προπόλευμα δάφνας Ion. 113. δάφνας ὀλκοῖς ib. 145. δάφνας ἔρνεα ib. 919. ἐν δάφναις Tr. 329. vid. not.

Δαφνηφόρος. δαφνηφόρος λαβῶσα κλῶνας Ion. 422.

Δαφνώδης. εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι Ion. 76.

Δαφρινός. λεόντων ἃ δαφρινός ἴλα Al. 585.

Δεῖ. τυχὼν, ὅσων δεῖ Hec. 795. τί τέκνων δεῖ παρούσας; ib. 1005. τί τάρρητ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ; Or. 14. Φοῖβε ἀδικίαν τί δεῖ κατηγορεῖν; ib. 28. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκύνει

δεῖ με; ib. 532. δεῖ φέρειν τὰ τῶν
 θεῶν Ph. 385. ὁ ποικίλων δεῖ τὰ
 ἡνδὶχ' ἐρμηνευμάτων ib. 473. νικῆσαι
 δεῖ ib. 736. τί δεῖ μακρηγορεῖν; ib.
 768. ὁ σὼν με δεῖ θεσπισμάτων ib. 928.
 σοὶ παίδων τι δεῖ Med. 565. τί με δεῖ;
 Hip. 20. ὁ πόνος πολλῷ με δεῖ ib.
 23. νῦν ἔχων, ὅσον σε δεῖ ib. 105.
 cf. An. 251. σοφωτέρως δεῖ βροτῶν
 εἶναι θεὸς Hip. 120. ὁ λόγων εὐ-
 σχημόνων δεῖ σ', ἀλλὰ τάνδρως ib.
 491. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688.
 τί δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; An.
 766. ἢ παρῆν, ὅσων ἔδει ib. 940. ἐν
 δεῖ μόνον μοι Sup. 594. et ἐνός μόνου
 δεῖ Iph. T. 1052. τί με δεῖ παίδων;
 Sup. 789. εἰδὲν κελυσμῷ δεῖ Iph.
 A. 1130. βραχείας προφάσεως ἔδει
 ib. 1180. ἐρημίας δεῖ Iph. T. 1197.
 ὅταν δέη Rh. 148. ἦν τι δέη ib. 521.
 μακρῷ δεῖ σε καὶ σοφῷ λόγῳ ib. 837.
 εἰδὲν μάντεως ἔδει ib. 952. ἂ δεῖ σ'
 εἶναι σοφὸν Bac. 654. ἂ δεῖ μάλιστα
 ib. 655. ὁκνεῖν δεῖ ib. 779. τί
 δεῖ συμποτῶν ἄλλων; Cy. 538. ὁ
 φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν Her. 456.
 τί σε δεῖ; Hel. 584. δεῖ μηχανῆς
 τινος ib. 819. πάντ' ἔχεις, ὅσων σε
 δεῖ Ion. 1018. ὁ φίλων μάλιστα δεῖ
 Her. F. 267. δέδορχ', ἀπερ με δεῖ
 ib. 1089. εἴ τι δεῖ χειρὸς ὑμᾶς τῆς
 ἐμῆς, ἢ συμμάχων ib. 1170. μόχθους
 τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. τί με ζῆν
 δεῖ; ib. 1301. εἰδὲν δεῖ φίλων ib.
 1338. τί δεῖ τυγεῖν; El. 1017. ὦν
 πόλει δεῖ Ael. fr. VII. 8. δεῖ τοῖσι
 πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν An-
 tig. fr. III. τί δεῖ καλῆς γυναικός;
 Antior. fr. XIX. 1. δεῖ βίβη Bel. fr.
 XVII. 12. σιγᾶν, ὅπως δεῖ Ipus fr.
 XIV. 2. ὁρᾶν, ἂ δεῖ με ib. 3. ἢ
 πολλῷ γε δεῖ Tel. fr. XIII. τί δεῖ
 βροτοῖσι πλὴν κ. τ. λ. Fr. inc. XIV.
 1. δεῖν ἀγχιονῶν Fr. inc. LXV. 2.
 τί δεῖ θεὸς σέβειν σε κατθανόμενον;
 Fr. inc. B. 33. 1. θεοῖσι προσβαλεῖν
 χθονὶ ἄλλην δεήσει γαῖαν Hip. 941.
 θῆλυν σπορὰν φῦσαι δεήσει Dan. 13.
 2) Partic. δέον. ἐν δέοντι Or. 212.
 Med. 1277. Hip. 923. et Al. 820.
 τάχ' ἂν εἰς δέον πέσοι χάρις Al. 1104.
 ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν τὸ δέον Iph. A.
 566.

Δείγμα. δείγμα τῶν ἐμῶν λόγων Sup.

854. δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμά-
 των El. 1174.

Δείδειν. ἔδεια, μή σοι—Τροίαν ἀθροίσῃ
 Hec. 1138. ὅσπερ δεῖσαι πάντας Ph.
 1189. ἔδειςας, μή ὁ κακὴν δάμαρτ'
 ἔχῃς An. 627. μή—ἀμυνάδοιτό σε,
 ἔδειςας; ib. 723. βρέφος τοσόνδ'
 ἔδεισατε; Tr. 1165. οἱ σ' ὁκ ἔδειςαν
 Her. 958. ἔδειςε, μή φθονηθεῖη El.
 30. μή δείσης τάδε Eu. fr. IX. 1.
 δείσας ὁπεξέπεμψε με Tr. χθονός Hec.
 6. ὅτε τὰς γῆς νέρθων, ὅτε τὰς ἄνω
 δείσας ib. 792. θανεῖν σε δείσας
 Ion. 1564. δείσας, μή τῷ παῖδας
 Ἀργείων τέκοι El. 22. παῖδα δεί-
 σαντας Tr. 1159. cf. v. 1191. δέδοικα
 Ion. 975. et El. 1114. δέδοικα πα-
 τέρας τῶν—νεκρῶν Or. 102. μή πέ-
 τρος γένῃ, δέδοικας ib. 1520. δέδοικα,
 μή σκοπῶς ὁρῶς θεοὶ Ph. 157. ὁ
 καὶ δέδοικα, μή με κ. τ. λ. ib. 270.
 μή τι σὴν δάκω φρένα, δέδοιχ' (i. e.
 δέδοικα) ib. 387. ὁ δέδοικεν εἰδέναι
 ib. 966. δέδοικα αὐτήν, μή τι βυλεύσῃ
 νέον Med. 37. δέδοικά σε ib. 282.
 δέδοιχ', ὅπως μοι μή λίαν φανῇς σοφῇ
 Hip. 518. δέδοικα, μή σε γλῶσσ'
 ὑπερβάλλῃ κακοῖς ib. 924. ἐν σε δέ-
 δοικα An. 362. τὰ οἰκτρὰ δεδοικέναι
 Sup. 179. φόβος πονηρῶς καὶ κενῆς
 δεδοικέναι ib. 548. ἐκεῖνο ὁ δέδοικας;
 Iph. A. 522. δέδοικα, ἐκ χερῶν με μή
 φύγῃ Iph. T. 843. τὴν θεὸν ὅπως
 λάθω, δέδοικα ib. 996. δέδοικά γ'
 αὐτὸν Rh. 863. τὸ τάχος σε τῶν
 φρενῶν δέδοικα Bac. 669. τὸ σὸν
 Ἄργος ὁ δέδοικ' ἐγὼ Her. 285. δέ-
 δοικά σοι, μή τις κ. τ. λ. Hel. 1411.
 τῶν ἀρίτων τὰκγονα δέδοικας Her. F.
 209. δέδοικα, μή σύ γ' ὁκ ἔτ' εὖ φρο-
 νῇς El. 568. δέδοικά νιν, ὡς δέδοικ'
 ἐγὼ ib. 1122. δέδοικε μηδὲν ἑξαμαρ-
 τάνειν Antig. fr. VIII. 3. ἀνδρα
 σκαιὸν—ἦσσαν δέδοικα—σοφῷ Bel. fr.
 XI. 2. δέδοικα, μή πρὶν πόνους ὑπερ-
 βάλλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 4. σὲ
 εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 3.
 δέδοικα δὴ, μή τοι νοήσης Fr. inc. B.
 8. 1. δεδοικῶς, μή τι γῇ πάθῃ κακὸν
 Ph. 1588. δεδοικῶς τῆς τυραννίδος
 πέρι Sup. 446. ὅστις δεδοικῶς—αἰῶνα
 τείνει Ion. 624.

Δεικνύναι. ματὸς ἔδειξε τέρενα γε Hec.
 560. cf. El. 1207. πῶ τὰς φίλας εὐ-

φρόνας δείξεις Hec. 828. δείξαι Ἀργείοισι σὺμ' αἰσχύνομαι Or. 98. πῦ ἂν δείξω φίλος ib. 800. v. ποτ. ξίφος εἰς αἰγὰς ἀελλοιο δείξαι ib. 820. εἰδ' ὅμμ' ἔδειξεν ib. 1058. ἃ νιν δείξεν αἰθέρος πνοαῖς Ph. 680. δείξον σὸν αἰῶνα μέλεον ib. 1529. δείξω σοφὸς γεγώς, κ. τ. λ. Med. 548. σκῆψιν τιν' ἐχθροῖς—δεικνύναι ib. 744. δείκνυσιν, ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακὸν ib. 1120. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. δείξω Θησεῖ πρᾶγμα ib. 42. μηδὲν κακῶν ἐς φάος δείξειν ib. 714. δείξον τὸ σὸν πρόσωπον ib. 946. δεῖ σε δείξαι, γῶ τρόπῳ διεφθάρη ib. 1008. ἔδειξας, ὅς εἰ Al. 643. ὅμμα ἐκ ἔδεικνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. δείξον, οἶον παῖδα σὲ γείνατο ib. 841. ἔδειξεν ἡ Λάκαινα An. 487. δείξω ἐγὼ σοι, μὴ τὸν κ. τ. λ. ib. 707. δείξεν ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τὰ γεγεγραμμένα Iph. A. 324. δείξεις πῦ μοι πατὴρ ἐκ ταυτῶ γεγώς; ib. 406. ἔδειξεν, οἶος ἦν Τροίας φίλος Rh. 324. δείξει τύπιον σέλας Θεῷ ib. 831. δείξω σοι χῶρον ib. 519. μυτηρίων φάνας ἔδειξεν ib. 944. πόλιν δείξω τήνδε μακαριωτέραν Tr. 365. ἃ ὁ σαφῆ δείξεις ib. 407. ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον ib. 799. τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἔνδικα ib. 970. δείξαν σὴν νικηφόρον ἀποῖσιν ἄγραν Bac. 1198. σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ Cy. 9. ποίαν συμφορὰν δείξει; Her. 74. νέων βραχιόνων ἔδειξεν τύπον ib. 858. δείκνυσι κέλευθον ἀσφαλεστέτην ib. 1048. σοὶ τὴν ἐμὴν δείξει χάριν Hel. 1436. δείξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους, αἷ τὸ Τρωϊκὸν κλέος ib. 1620. δείκνυσιν ἀμνημοσύναν Ion. 1099. νῦν δείκνυμεν ib. 1341. τὴν τῷδ' ἀμαθίαν δείξαι Her. F. 173. λαμπρὰν ἔδειξ' ὁ χρόνος τὰν Ἥρ. ἀλκὰν ib. 805. φίλοισιν ὅμμα δεικνύναι ib. 1215. ὥς ἔβριν δείξωμεν Αἰγίσθῳ Θεοῖς El. 58. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν ib. 586. δείξον φήμην ἔγνυμον ib. 818. χρόνος δείξει σε Alex. fr. II. 1. εἰδ' ὅναρ φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alor. fr. VII. 2. δείκνυσιν, ἡμῶν ὅστις ἐστὶν ἂν κακὸς Antior. fr. III. 2. δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητος Bel. fr. VI. 6. δείξω Ἀργείοισιν Ἀχελΐῳ ῥοόν Hyr. fr. X. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς

Θεῷ OEd. fr. XVII. 6. ὅπως δείξωσιν αὐτὸς Tem. fr. XIV. 2. εἰδ' ἂν λόγος δείξειεν Fr. inc. LIII. 6. ψήφῃ τὸν ἐσθλὸν δείκνυσι Fr. inc. B. 42. δεικνὺς ἐμᾶντὸν Bac. 50. δείξας ἄτρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δέμας δείξασα Hel. 555. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905. φόβον αὐτοῖς δειχθεῖσα θήσει Sup. 1208. Δεῖλαιος. τὸν δεῖλαιον γέροντα Epist. III. δεῖλαία Hec. 157. et 203. μόσχον δεῖλαία δεῖλαίαν ἐσώψει ib. 205. ματρὸς δεῖλαίας Ph. 1294. χέρα δεῖλαίαν Sup. 279. δουλείας δεῖλαίας πανσίπονος Iph. T. 450. ἃ δεῖλαία νεκρῷ μορφῇ Tr. 192. δακρύων μοι μέλει δεῖλαία El. 183. δεῖλαία, ὁ πῖστα Med. 1265. δεῖλαίῳ γήρως Hec. 157. et γήρα δεῖλαίῳ ib. 203. ἃ δεῖλαιότατα Al. 263. Δειλία. δειλία γλώσση χαρίζῃ Or. 1514. ὅς δειλία με δίδωσι Ph. 1001. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 540. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. δειλία μένειν Her. 701. αὐτῷ δειλίαν (i. e. δι' αὐτῷ δ') ib. 814. δειλίαν ὀφλεῖν τινὰ ib. 985. cf. Her. F. 1348. ἐν ἀρρήτοις τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Her. F. 175. τέθνηκε δειλία τῇ τῶν πέλας ib. 192. δειλίας σῆς κατθανύμεθ' εἵνεκα ib. 210. φεύγειν δειλία δόρυ ib. 235. δειλίας θανεῖν ὑπο ib. 289. Δειλός. δειλὸς ὥς Ph. 1011. γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσαις λόγον An. 758. τί δεῖ δειλὸν ὄντ' ἐνσωματεῖν; ib. 766. δειλὸς ὢν Sup. 319. et Ar. fr. XII. 3. ἀνέρος ἐκ ἄξιον δειλὸν κεκλησθαι Phryg. fr. VIII. 2. ὥς δειλὸς εἶη Fr. inc. LXXXI. 4. δειλοὶ εἰσὶν ἐδὲν ὑδαμῷ Iph. T. 115. δειλοὶ γενόμενοι Hel. 955. δειλῶν δεσποτῶν Aeg. fr. V. δειλοὶ ἄνδρες Meleag. fr. VII. 1. δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5. δειλὸν τόδε Or. 775. φεύγω τὸ δειλὸν ib. 781. δειλὸν ὁ πλεῖστος Ph. 600. cf. Ar. fr. XXIII. ἔτοι τὸ δειλὸν θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 316. Δεῖμα. τόδε δεῖμά μοι ἦλυνθε Hec. 93. μ' ἐσῆει δεῖμα Or. 1668. ἐμβάλλεται πολλὰ τῷδε δείματος Med. 284. εἴτ' αὖ τὸ νῦν σε δεῖμ' (sc. λῖαν ἐπαινῶ), ὃ δειμαίνεις An. 869. δεῖμα χλαερόν Sup. 599. τὸ δεῖμα τελέθρου Iph. T.

485. Ἐρινύων δαῖμα ib. 931. φόβος εἰς τὸ δαῖμά μ' ἄγει Hel. 319. δαῖμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. ἐκ δαίματος El. 767. ὅπως εἴη τι δαῖμα τοῖς κακοῖσι Sis. fr. I. 14. τί ποτ' αἶρομ' ἔννυχος δαίμασι; Hec. 70. ἀγγέλλεις δαίματ' ἁκύνειν Rh. 34. πέρσας δαίματα θηρῶν Her. F. 700. δαιμάτων ἔξωθεν ib. 723. δαίματα Φρύγια El. 457. τυράννων δαίματα ib. 711. δαιμάτων ἐλευθέρα ib. 911.

Δαιμαίνειν. δαιμαίνω, δαιμαίνω Hec. 185. πρὸς σέ δαιμαίνω λέγειν Or. 543. δαιμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν Ph. 264. δαιμαίνω νιν, μὴ ὥσθι φάσγανον δι' ἥπατος Med. 39. δαιμαίνεις τί; Hip. 519. δαῖμ', ὃ δαιμαίνεις ἄγαν An. 869. ὥς σὺ δαιμαίνεις ib. 875. ἔκ ἐδαίμαινον θανεῖν Rh. 933. δαιμαίνω συμφορὰν Ion. 687. φυγάδος δαιμαίνεις δόλον; El. 834. δαιμαίνων πέτρον Or. 6. πνεῦμα δαιμαίνων λιπεῖν Sup. 554. δαιμαίνων τόδε Rh. 80. φάντασμα δαιμαίνουσ' ἐμὸν Hec. 54. δαιμαίνουσ' ἀπώλεσεν βίον Hip. 1032. v. etiam An. 227.

Δαιματῆσθαι. δαιματῆμένη An. 42.

Δεῖν, vincite An. 413. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κἀδησας (i. e. καὶ ἔδ.) ἐν δεσμοῖσι ib. 444. αὐδῶ με μὴ δεῖν ib. 504. ἐγὼ δεῖν σε ib. 505. δῆσαι χέρας Hel. 818. δεῖτε ὠλένας Ion. 1403. δεσμοῖς δῆσας χεῖρας Her. 861. τὸν γε δῆσαντ' εἶπ' Her. F. 1124. δῆσαντες σὲ κλῶν τριπῆχει Cy. 233. λύπα εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 160. πῶλοι λευκαὶ δέδενται Rh. 617. δεσμὸν δυσεξήνυτον ἔλκεται δεθεῖς Hip. 1237.

Δεινός. δεινός χαρακτηρ Hec. 379. δεινὸν φόβον Or. 1355. et Hip. 434. et δεινός φόβος Hip. 1218. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον Or. 1519. cf. Ph. 61. λέγειν δεινός Med. 585. ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. et δεινός ἔρως Iph. A. 808. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. δεινός παλαιστής Sup. 704. ἔκ εἰς σέ δεινός Iph. A. 480. δεινός οἴχεται σφαγεῖς Iph. T. 552. δεινός κλύδων ib. 1379. δεινός ἀνεμος ib. 1394. δεινός ὁ λάτρις Tr. 424. δεινῷ θανάτῳ διώλωλας ib. 1255. αἰσι δεινός ἦν Bac. 854. δεινός σὺ, δεινός ib. 969. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηγληκότες

Cy. 281. δεινός οἶνος ib. 674. δεινῷ φόβῳ ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 867. ἀγῶνα δεινὸν Ion. 939. ταῦρος ἐς ἐμβολὴν δεινός Her. F. 870. ὕπνον δεινὸν ib. 1034. δεινὸν ναυσὶν πόντῳ σάλον El. 1241. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν And. fr. XIII. 1. θεός δεινός Antig. fr. XVII. 2. δεινῶν πόνων Or. 343. οἱ ἔκ ἔχοντες—δεινοὶ Sup. 241. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. δεινὸς ἀγῶνας δραμεῖν ib. 1456. ὦ δεινοὶ λόγοι Hel. 678. δεινοῖς δράκυσιν El. 1256. οἱ δεινοὶ λέγειν Hip. fr. IX. 2. τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fal. cit. fr. II. 2. δεινὴ ἡ θεός Or. 399. δεινῆς ἀμύλλης Ph. 1267. δεινὴ γὰρ Med. 44. δεινὴ ὀργή ib. 520. et Iph. T. 987. ξύτασις φρενῶν δεινὴ Hip. 984. δεινὴ—εἰς τὰ τοιάδε ψυχὴ γυναικῶν An. 159. δεινῆς κορύνης Sup. 715. δεινῆς ἀπλοίας Iph. T. 15. δεινῆς ἐκ πατροκτόνου χερὸς ib. 1083. δεινὴ Χάρυβδις Tr. 436. δεινῆς ἀγχόνης ἄξια Bac. 246. δεινῆς ἀνάγκης Hel. 521. δεινὴ πόλις νοσῶσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. συμφορὰ δεινὴ Epist. II. δεινά τις Ἔρις θεός Ph. 805. ὦ δεινὰ Κύπρις Med. 642. δεινὰν προσάγῃσα τόλμαν ib. 859. δεινᾷ Ἀφροδίτας νόσῳ Hip. 765. δεινᾶς τόλμας Iph. T. 868. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ Her. 914. δειναὶ θεαὶ Or. 261. et El. 1270. ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς Or. 801. ἀρὰς δεινᾶς Ph. 884. δειναὶ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. δεινᾶς πυρρίχας An. 1136. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. δειναῖς ἐχίδναις Iph. T. 287. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας ib. 1032. δειναὶ κῆρες El. 1252. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ib. 1346. δειναὶ μὲν ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων, δειναὶ δὲ ποταμῶν, κ. τ. λ. Fr. inc. LIII. 1. 2. cf. Fr. inc. B. 39. 2. πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε; Hec. 516. δεινὸν πῆμα ib. 583. δεινὸν, εἰ γῇ μὲν κ. τ. λ. ib. 592. δεινὸν γε, θνητοῖς ὥς ἅπαντα συμπιτνεῖ ib. 846. δεινὸν τὸ πλῆθος ib. 884. cf. v. 885. ἔκ ἔστιν ἑδὲν δεινόν, κ. τ. λ. Or. I. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ib. 297. δεινὸν οἱ πολλοὶ ib. 770. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ πρὸς κακῶς πράσσοντας ib. 1552. δεινὸν γυναῖξιν αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ Ph. 358.

δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων ib. 377.
 δεινὸν ὄμμα ib. 457. ἐνδυστυγχῆσαι
 δεινὸν εὐφρόνης κνέφας ib. 734. δρό-
 μημα δεινὸν ib. 1388. κραδαίς αἵματι
 δεινῷ ib. 1503. ὅ τι δράσεις δεινὸν
 Med. 356. ἔρπ' εἰς τὸ δεινὸν ib. 403.
 δεινὸν ἔργον ib. 1121. et Sup. 1072.
 δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf.
 v. 1202. et Bac. 759. τί τὸ δεινὸν
 τῷ—; Hip. 322. τὸ συγγενές δει-
 νὸν An. 986. τόδ' ἤδη δεινὸν ib. 1067.
 cf. Iph. A. 127. et Tr. 968. πάθος
 παθῆσαι δεινὸν Sup. 11. δεινὸν βά-
 ταγμα ib. 767. δεινὸν, κασιγνήτοισι
 γίνεσθαι λόγος μάχας τε Iph. A.
 376. δεινῷ κακῷ ib. 527. δεινόν·
 τί φεύγεις; ib. 831. δεινὸν τὸ τίκτειν
 ib. 917. δεινὸν κακὸν ib. 1357. et
 1416. et Alex. fr. III. 1. et Fr. inc.
 LIII. 4. δεινὸν παρακέλευσμα Iph.
 T. 320. δεινὸν τόδ' εἰπας ib. 1021.
 et Cy. 195. συμμάχως ταρασσείν
 δεινὸν Rh. 691. τὸ τῆς ἀνάγκης
 δεινὸν Tr. 612. τί με τὸ δεινὸν ἐρ-
 γάσῃ Bac. 492. ἄλγος δεινὸν ib.
 1259. εἰς δεινὸν ἡλθομεν κακὸν ib.
 1349. ὃ δεινὸν Cy. 196. δεινὸν
 ἐχθροῖς βλατάνοντες εὐγενεῖς Her.
 469. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἴμι ib.
 562. δεινὸν—μῆνιν ἐμῇ χθονὶ κεύθειν
 ib. 759. δεινὸν νεῖκος ib. 981. τὸ
 δεινὸν προσπόλε Hel. 507. ὄρυγμα
 δεινὸν τύμβω ib. 553. δεινὸν τέρας
 Ion. 989. δεινόν γε, θνητοῖς τὸς νό-
 μος ὡς ὃ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1312.
 ἔχει τί δεινὸν ib. 1416. τὸ κατθανεῖν
 δεινὸν νομίζω Her. F. 282. δεινῷ
 χάσματι θηρὸς ib. 363. τόρευμα δει-
 νὸν ib. 978. φρενῶν ταραγματι δεινῷ
 ib. 1092. δεινῷ ἀρχομαι προβλήματος
 El. 985. δεινὸν τόδ' ἐγερύσω ib. 1327.
 δεινὸν ἔχρος ib. 1344. δεινὸν τέκνων
 φίλτρον Alcmen. fr. VI. 1. τὸ λέγειν
 εὖ, δεινόν ἐστιν Ar. fr. VIII. 2. δεινὸν
 τόδ' ἡγῆ Aug. fr. IX. 4. δεινὸν ὑδὲν
 τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς Hyp. fr. IV.
 9. δεινόν γε Phaëth. fr. V. 1. μεγά-
 λων ἄθλων δεινὸν ὑποσᾶς Tem. fr.
 XVIII. 2. τὸ σφαγῆναι δεινὸν Fr.
 fal. cit. I. 1. τὸ μὴ θανεῖν ὃ δεινὸν
 ib. 2. δεινόν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ
 φρονεῖν Fr. inc. XXXI. δεινὸν πενία
 Fr. inc. LIII. 3. δεινόν γε, ταῦτόν
 τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος

εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. ὃ κατ-
 θανεῖν δεινὸν Fr. inc. B. 22. δεινὸν
 (adverb. uti et sqq.) ἀναβοᾷ Or. 103.
 δεινὸν λεύσσεις ib. 389. δεινὸν σενά-
 ξασα Med. 1184. δεινὸν τὰ πάντ'
 ἐπιπνεῖ Hip. 563. ἐφθέγγατο δεινὸν
 An. 1149. ὃ δεινὰ παθῆσα Hec. 198.
 δειν', ὃ τάλ., δεινὰ πάσχομεν κακὰ ib.
 693. cf. Sup. 806. δεινὰ τάπιτίμια
 Hec. 1086. δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν
 ib. 1097. ἐξεργάσαντο δεινὰ ib. 1169.
 ὃς τὰ δειν' ἔτλη κακὰ Or. 376. δειν'
 εἰργασμένος ib. 396. ὃ δεινὰ πάσχειν,
 δεινὰ τὸς εἰργασμένους ib. 413. δράσας
 δεινὰ ib. 570. κλύων τὰ δεινὰ ib.
 1554. cf. Dic. fr. XIII. 5. πέπονθα
 δεινὰ Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847.
 Bac. 642. τὰ δεινὰ ἐφυβρίζει πόλει
 Ph. 185. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαί-
 νεται ib. 277. τὰθλα δεινὰ ib. 1268.
 ἔπραξε δεινὰ ib. 1466. δεινὰ δειν' ἐγὼ
 τλᾶς ib. 1716. δεινὰ τυράννων λή-
 ματα Med. 119. δεινὰ παλαίσματα
 ib. 1214. τὰ δεινὰ κακὰ ib. 1243. et
 sine τὰ Hip. 583. ὃ δεινὰ λέξασα
 Hip. 498. et ὃ δ. λέξας Hel. 1535.
 et Her. F. 1186. δεινὰ ἐξανδῶν κλύειν
 Hip. 1239. δειν' ἔπραξας ib. 1325.
 δεινὰ βύλεται εἰς σὲ An. 62. δεινῶν
 τραυμάτων ἀλγηδόνας ib. 258. ὡς
 δεινὰ πάσχω ib. 395. πράξασα δεινὰ
 ib. 824. φεύγειν τὰ δεινὰ Sup. 339.
 δειν' ἀπειλήσας ἔπη ib. 542. ἐν τοῖς
 δεινοῖσιν ἄλκιμος ib. 727. τλῆναι
 δεινὰ Iph. A. 98. cf. v. 887. et 942.
 Iph. T. 617. et 869. Ion. 1497. δεινὰ
 γε τολμᾶς Iph. A. 133. cf. v. 303.
 ὕχλι δεινὰ; ib. 331. et Ion. 1406. τί
 δεινὰ φυσᾶς; Iph. A. 381. δειν' ἐν
 Ἀργείοις βοᾶται ib. 1346. δεινὰ σοι
 σημῆναι θέλω ib. 1538. τὰ δεινὰ
 ἔργα πῶς ἔτλης Iph. T. 924. δεινὰ
 δεδράκατον ib. 1169. δεινὰ πλήγματα
 γενειάδων ib. 1366. δεινοῖς σημάν-
 τροις ἐσφραγισμένοι ib. 1372. δεινὰ
 δρῶσι Bac. 666. et 715. ἔπασχον
 δεινὰ πρὸς ὑμῶν ib. 1374. δειν' ἰδὼν
 Cy. 374. δειν' ἔπαθεν Her. 296.
 δεινὰ πείσομαι ib. 732. ᾤμοι ἐμῶν
 δεινῶν Hel. 682. τὰ θεῶν δεινὰ ib.
 1155. δεινὰ τάδε Ion. 1503. δεινὰ
 Εὐρυσθεῖ βρέμων Her. F. 962. δειν'
 ὑπ' Αἰγίσθου παθῶν El. 85. cf. v. 682.
 ἔπραξε δεινὰ· δεινὰ δ' ἠντέδωκέ σοι

ib. 957. δεινὰ δράσω ib. 986. δεινὰ εἰργάσω ib. 1204. δεινὰ φύλα πόντῃ Æol. fr. IX. 3. ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν Alc-mæon. fr. X. 2. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip. fr. II. 2. et Fr. inc. LXXII. 2. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 32. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὐξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. δεινὰ μυρία Fr. inc. LIII. 3. ὅσῃ ἂν εἴποις δεινότερα Bac. 673. Θεὸς δεινότατος ib. 859. δεινότατον παθέων Med. 658. et El. 1226.

Δεινῶς. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι, δεινῶς δὲ, καὶ μὴ Iph. A. 1257. sq. δεινῶς, δεινῶς τάνδ' αἰκίαν—τὴς σὺς εἰς οἴκῃς ἔφερε Bac. 1371.

Δειπνεῖν τ' ἀλλότριά Fr. inc. CCXXII.

Δεῖπνον. ἀμφὶ δεῖπνον ἔσι Ph. 735. ἐκ δείπνων Hec. 915. τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέστῃ Or. 1008. παρὰ δείπνοις Med. 193. οἷς δεῖπνα προῆθηκε Al. 752. δείπνων ἀνοσίων διάκονος Cy. 31. σὲ δείπνοισι τέρψω Ion. 655. δείπνων κυρεῖ ib. 711. δείπνων ὅταν λήγῃσι ib. 1032. πρὸς δεῖπνα ib. 1124.

Δειράς. ἀπὸ δειράδος ἐναλίας Iph. T. 1240. δειράδος Καρυτίας ib. 1451. ὑπὸ δειράσι Παρνασσῷ Ph. 214. cf. Ion. 713. παρὰ τὰς πετρίνας πόντῃ δειράδας Iph. T. 1090.

Δειρή. ἐκ χρυσοφόρῃ δειρῆς Hec. 154.

Δεῖσθαι. φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. σοφῆς δεῖται φρενὸς Med. 677. ἔδεν αὐτῶν δεόμεθα Rh. 321. ἡ χάρις ὃ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 88. τί ἰὺγμῶν ἐδεῖτο συμφορά; Her. 127. δεῖται ὁ—Θεὸς ἔδενός Her. F. 1345. δεόμεθα σῶσαί τε αὐτὸς κ. τ. λ. Epist. I. πυθέσθαι δεόμενος τὰ τ' ἀμφὶ σῷ, κ. τ. λ. Or. 865. δεόμενος σωτηρίας Her. 11. τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν Or. 680. ἐπὶ κερὸν μολεῖν τοῖς δεομένοις ib. 1227. ἔδεν δεόμενοι τεῖναι φόνον Sup. 672. ἢ μὴ δεόμενοι; El. 343. ἐπετείλαμέν σοι δεόμενοι Epist. I. χάρισασθαι δεομένοις ib. πολλῶν δεομένη σοφισμάτων Ph. 65. δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. μάντευμα κρυπτόν δεομένη μαθεῖν Ion. 334. ἐδεήθη ταῦτα ἐπιτεῖλαί σοι Epist. I.

Δέκα. δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. δέκα διελθῆ-

σας ἔτη Hel. 113. πρὸς τοῖσιν ἐν Τρ. δέκα ἔτεσι ib. 781.

Δεκάμφορος. κρατῆρα δεκάμφορον Cy. 387.

Δεκάς. ἥς καὶ σὺ φαίνῃ δεκάδος Sup. 219.

Δεκάσπορος. δεκασπόρῃ χρόνῳ Tr. 20.

Δέκατος. δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ Ion. 1486. δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς El. 1126. τίς σὲ ἐν δεκάτῳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. 1. ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444.

Δεκέτης. δεκέτεις ἀλάληντο νέοι An. 306. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El. 1153.

Δέλεαρ. τοιόνδ' ἔχω σὺ δέλεαρ An. 263. δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181. φίλον διδῶσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων Tr. 695. βίῃ δέλεαρ Hel. 761. τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες Er. fr. I. 18.

Δέλτος. δέλτος ἐκ χερὸς ἡρτημένη Hip. 856. ἴδω, τί λέξαι δέλτος θέλει ib. 865. βοᾷ δέλτος ἄλαστα ib. 877. ἡ δέλτος κατηγορεῖ σὺ ib. 1057. δέλτον γράφεις Iph. A. 35. cf. v. 109. 155. 307. 322. 891. et 894. ἐν δέλτῳ πτυχαῖς ib. 98. cf. v. 112. Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2. δέλτον ἐνεγκεῖν Iph. T. 584. vid. etiam v. 603. 615. 635. 640. 667. 733. 756. et 791. δέλτῳ διαπτυχαῖ ib. 727. κατὰ δέλτος διαιρεῖ Pal. fr. II. 9. πρὸς ταῖς πρόσθεν δέλτοις Iph. A. 116. ἐν δέλτοις Πιερίσι ib. 798. ἐν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα Iph. T. 787. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6.

Δελφικός. θανεῖν Δελφικῷ ξίφει Or. 1656.

Δελφίς, nom. propr. γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν Or. 1094. Δελφίς πέτρα An. 999. Δελφίδος ἐκ γῆς ib. 1168. γυνὴ Δελφίς Ion. 92. Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν ib. 665. ἐπὶ Δελφίσιν πέτραις Bac. 306. Δελφίδων τις Ion. 44. 318. et 1365. Δελφίσιν κόραις ib. 551. πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος ib. 1323. παρθένοις σὺν Δελφίσιν Hyp. fr. I. 3. Δελφίς, nom. piscis. ὁ φίλαυλος δελφίς El. 435. τῶν καλλιχόρων δελφίνων Hel. 1471.

Δελφός. Δελφῷ πρὸς ἀνδρὸς An. 1152. Δελφῶν κατ' αἶαν ib. 51. ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων ib. 76. Δελφῶν μέτα

ib. 1066. Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν ib. 1076. Δελφῶν παῖδας ib. 1125. Δελφοῖς ὄνειδος ib. 1242. Δελφῶν εἰς πόλιν ib. 1264. Δελφὺς περάσας φεῦγε Ph. 987. ᾧ Δελφῶν μέλει Sup. 1202. ἤκω Δελφῶν τήνδε γῆν Ion. 5. Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τῷ θεῷ ib. 54. ᾧ Φοῖβη Δελφοὶ θέραπες ib. 94. Δελφῶν ἀριτεῖς ib. 416. ἐξε-
νωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν ib. 821. πάντα Δελφῶν λαόν ib. 1140. Δελφῶν ἀνακτες ib. 1222.

Δέμας. αἰράτε μὲν δέμας Hes. 63. ᾧ δὴ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας ib. 368. εἰσορῶ δεσπότην δέμας ib. 724. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες ib. 735. πυρὶ καθήγνεται δέμας Or. 40. τί ἐχὶ θυγατρὸς πέμπεις δέμας; ib. 107. κινεῖ δέμας ib. 166. ἀνακυφίσω δέ-
μας ib. 218. ἀνακύκλει δέμας ib. 231. κλῖνον εἰς εὐνήν δέμας ib. 311. δὲ σὸν ὦρθενεν δέμας ib. 405. κατ-
θανόντοιν εὖ περίτειλον δέμας ib. 1066. παρθένη δέμας ib. 1197. σὸν δέμας θηρώμενος Ph. 706. ὑπ' ἀ-
σπίδ' εἰλίξας δέμας ib. 1185. τίς ρύ-
σεται τὸν δέμας; Med. 388. πόνων ἀφύκτων ἐκῶσαι δέμας ib. 531. cf. Hel. 1098. γεραιὸν ἐξανασηῆσαι δέ-
μας Med. 1212. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. Δάματρος ἀκτᾶς δέ-
μας ἀγνὸν ἴσχειν ib. 138. δέμας ἀλ-
λόχροον ib. 176. ἀρατέ μὲν δέμας ib. 198. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας
ib. 204. κατέξανται δέμας ib. 274. λέχους ἀγνὸν δέμας ib. 1003. εἰς τῷ-
πισθεν ἀρτήσας δέμας ib. 1222. πῶς
ἐχ' ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας;
ib. 1291. ἀνεκυφίσθη δέμας ib. 1392. ὄργαι κατασκήπτουσιν εἰς τὸ
σὸν δέμας ib. 1418. κατόρθωσον δέ-
μας ib. 1445. cf. An. 1081. δέμας
τὸ σὸν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al.
349. χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 470. προσηῖξαι δέμας ib. 1066. ᾧ φιλτά-
της γυναικὸς δέμας ib. 1136. δέμας
αἰκέλιον An. 131. πᾶν ἀνάλωται
δέμας τὸ καλλίμορφον ib. 1155. κάλ-
λιτον δέμας ib. 1279. τέκνων θνατῶν
κόμισαι δέμας Sup. 273. κεράνιον
δέμας ib. 497. ἐμὸν μὴ ποτ' ἐζύγη
δέμας εἰς τιν' ἀνδρὸς εὐνάν ib. 822.
τῷ χάριν κοσμεῖς δέμας; ib. 1054. δέμας
γεραιὸν συντακεῖς ib. 1106.

Κλυταιμνήστρας δέμας Iph. A. 417. Διὸς δέμας ib. 797. ἃ παρέξω σφ' πόσει τὸν δέμας ib. 937. ὥς κρύψω δέμας ib. 1340. cf. Iph. T. 106. et 119. Tr. 772. Bac. 729. et 952. εἴσω τριγλύφων δέμας καθεῖναι Iph. T. 114. πυρωθῆναι δέμας ib. 685. σκό-
λοψι πήξωμεν δέμας; ib. 1430. ἀδελ-
φῆς δέμας ib. 1440. πύκαζε τεύχεσιν δέμας Rh. 90. μητρὸς δέμας ib. 969. et El. 968. δέμας ἀσκήσασα Tr. 1022. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. ἐσ-
φάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας ib. 743. τὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2. συγκρύπ-
των δέμας Her. 721. τὸ ἐμὸν δέμας ὤλεσεν Πέργαμα Δαρδανίας Hel. 389. δέμας δείξασα σὸν ib. 555. προσφε-
ρετέραν δέμας ib. 566. ὑπόπτερον δέ-
μας ib. 625. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας ib. 816. κενοταφῆντ' ἐμὸν δέμας ib. 1066. ταύρειον δέμας ib. 1578. κλέ-
ψας δέμας σὸν ib. 1688. ὥς ἀπην-
δρώθῃ δέμας Ion. 53. πότε σὸν ὄψο-
μαι δέμας; ib. 563. εὐπτερον δέμας ib. 1203. Ἡράκλειον ἄμφι δέμας Her. F. 1036. ἀπόκρυφον δέμας ib. 1069. ξηρὸν δέμας El. 239. δέμας Ἡλέκτρας ib. 1341. δέμας φυλάσσει Dan. 59. ἥβη ἐκλείπει δέμας Aiol. fr. XI. 3. δέμας τὸ θεῖον Fr. inc. CLVI. 2.

Δέμειν. Τροίας τείχη παλαιὰ δέμας Rh. 232. οἷς ἐδείματο Dan. 22.

Δέμνιον. φίλον τῷ νοσῶντι δέμνιον Or. 229. πᾶν δέμνιον δεύετο Alc. 181. ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 35. δεμ-
νίων ἀπο πηδᾶ δρομαῖος ib. 44. cf. v. 278. πόσον χρόνον δεμνίοις πέπτωχ' ὄδε; ib. 88. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμ-
νίοις ib. 258. τὸ ἐκφοβῶν σ' ἐκ δεμ-
νίων ib. 312. πόδα δεμνίοις λαύων Ph. 1533. νοσερᾶς δέμνια κοίτας Hip. 181. ἐκπεσῶσα δεμνίων Al. 184. ἐν ἄλλῃς δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. ἐκ ἐν δεμνίοις πυκνήν ἄμυσιν δεξιόμενοι Rh. 418. βασιλι-
κῶν ἐκ δεμνίων Tr. 495. ἐν δεμνίοις ἐρημία νεανίδων ib. 563. ἐπὶ δεμ-
νίοις Cy. 497. γεραιὰ λιπῶν δέμνια Her. F. 108.

Δενδροκόμος. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκό-
μοις Hel. 1113.

Δένδρον. σύναγε δένδρεα Μύσαις Bac. 563. ἀνέδωκαν εἰς φάος δένδρη Me-

lan. fr. XXII. 5. ψυκτήρια δένδρεα
Phaëth. fr. XII. 2.
Δενδρῶτις. ὦ Πυθίω δενδρῶτι πέτρα
Her. F. 790.
Δεννάζειν. ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν
τέχνην Rh. 925. μάτην ἡμᾶς ἐδέν-
νασε ib. 951.
Δεξιμήλος. λεῖπε δεξιμήλον δόμον θεῶ
An. 129. βωμῷ δεξιμήλον ἐσχάραν
ib. 1139. θεῶν δεξιμήλ' ἀγάλματα
Ph. 635.
Δεξιός. παρὰ δεξιὸν πόδα Bac. 935.
et ἅμα δεξιῷ ποδὶ ib. 941. τοίχως
δεξιῶς Hel. 1589. δεξιὰν χεῖρα Hec.
342. v. etiam Med. 496. 899. et 1070.
Al. 1118. Bac. 939. Her. 308. Hel.
1624. Her. F. 254. et 268. et δεξιὰ
sine addito χεῖρ Hec. 753. Or. 474.
Ph. 1128. et 1377. Med. 1365. Hip.
333. 605. et 1360. Al. 191. An. 813.
Iph. A. 339. 471. 679. 831. 833. 866.
et 909. Iph. T. 701. et 1068. Cy.
678. Her. 844. Hel. 844. 1393. et
1597. Her. F. 470. El. 812. et Me-
leag. fr. IV. et in plur. δεξιαὶ Med.
21. Iph. A. 58. et El. 616. δεξιὸν
Διὸς τέρας Ph. 1196. κῶλον δεξιὸν
ib. 1421. δεξιὸν κέρας Sup. 657. et
705. Iph. A. 236. et 289. et Rh. 485.
Δεξιῶσθαι. πυκνήν ἄμυντιν δεξιῶμενοι
Rh. 419.
Δεξιπυρος. δεξιπύρης θεῶν θυμέλας
Sup. 64.
Δέξις. σὲ δεξόμεθα δέξιν, ἣν σε δέξα-
σθαι χρεὼν Iph. A. 1182.
Δεξιῶμα κάλλιστον Bel. fr. XV. 1.
Δεξιῶς. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτῷ χάρισι
δεξιῶς Epist. IV. δεξιῶς χρῆσθαι τῇ
παρούσῃ δυνάμει ib.
Δέπας. πλήρες λαβὼν δέπας πάγχρυ-
σον Hec. 527. τὸ ἀτερωπὸν ἕρανθ
δέπας Sis. fr. I. 33.
Δέραιον. δέραια φέρειν Ion. 1431.
Δέρας. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5
et sine τῷ v. 480. νεβρῷ σικτὸν δέρας
Bac. 833.
Δέργμα. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med.
187. πύρσ' ἔχουσα δέργματα Hec.
1265. δεργμάτων κόραισι Ph. 664.
αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ ib.
877. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων
ἐφαίνετο Hip. 1217.
Δέρη. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec.
549. et Iph. A. 1560. ἔτε σῖτα διὰ

δέρης ἐδέξατο Or. 41. ἐντρέπιζε βρόχον
δέρη ib. 951. ἀμφιτεῖναι δέρη χέρας
ib. 1042. παρθένη πρὸς δέρη ib.
1194. σφᾶζε παρθένη δέρην ib.
1199. φάσγανον πρὸς δέρη βαλόν-
τες ib. 1349. ὤμοις ἀνακλάσας δέρην
ib. 1471. καθαιμάξαι δέρην ib. 1527.
ξίφος θυγατρὸς ἐπίφρερον δέρη ib.
1575. ἐφ' ἧς ἔχεις φάσγανον δέρη
ib. 1653. τρέψασα πάλλευκον δέρην
Med. 30. ἄμμα λύσομεν δέρης Hip.
781. βρόχῳ δέρην πελάσαι Al. 229.
ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413. cf. v. 812.
φασγάνῳ φονεύων δέρην Iph. A. 875.
cf. v. 1430. εὐφυῇ σώματος δέρην
σφαγεῖσαν ib. 1517. αἷμα καλλιπαρ-
θένη δέρης ib. 1574. ἐπισχέτω ξίφος
δέρη πρὸς ἀνδρὸς Iph. T. 1460. ἐπά-
ειρε δέρην Tr. 99. δέρην εἰς αἰθέρα
ρίπτουσα Bac. 863. βρόχῳ ἔψασαν
εὐγενῇ δέρην Hel. 135. φόνιον αἰώ-
ρημα διὰ δέρης ib. 359. ψήχων δέρην
ib. 1583. ἀμφὶ δέρην Ion. 1065.
πάρεστιν φασγάνῳ δέρη Her. F. 319.
πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν
ib. 987. δίδω δέρη σὴν χεῖρα ib.
1402. 2) Form. dor. δέρα. περὶ ὠλένας
δέρῃ φιλότατα βάλλοιμι Ph. 169. σκιά-
ζων δέραν ib. 316. ὁμογενᾶ δέραν
ib. 1298. βρόχον λευκᾷ καθαρμόζουσα
δέρῃ Hip. 771. φάσγανον δέρῃ θῆκέ
μοι Iph. T. 853. ὄνυχι τεμνομένα
δέραν El. 147. φόνιον ὑπὸ δέραν ib.
485. ματέρος ἔσω δέρας ib. 1223.
Δέρκειν. ἅπερ ἔδρακον, ἔδρακον ἐν δό-
μοις τυράννων Or. 1455. sq. ἄλλος
εἰς ἄλλον δρακῶν Her. F. 951. καινὰ
δέρκομαι Hec. 687. τίνα δέδορκα
νερτέρων; Or. 385. ἄλγος σὲ δέρ-
κομαι Ph. 374. δέδορκα τόνδε τεί-
χοντα Med. 1118. cf. An. 546. Tr.
702. et El. 339. δέδορκε φῶς Hip.
1163. τὰν ἄλιος δέρκεται ib. 1279.
ὥς δέδορκας Sup. 103. τὰ οἰκτρὰ δέ-
δορκε ib. 190. ἄς δέδορκεν ἥλιος ib.
1061. δέδορκας τήνδε; Iph. T. 285.
εἰ δέδορκατε δέσποιναν; Tr. 462. οἷα
πάσχομεν, δέδορκας; ib. 1290. δέ-
δορκεν ib. 1291. τὸν Ὀρίωνα δέρκο-
μαι Cy. 212. δέδορχ', ὅπως λέγω
ib. 697. πότερα δέρκεται φάος; Hel.
348. ὦδε δερκώμεθα Ion. 208. ἐκέτι
νύκτας δέρκεται ib. 1466. πρὸς ἐμὲ
δεδορκατ', ἔδεν ὄντα Her. F. 229.

ἄνδρα φίλον παντάτοιν νῦν δεδόρκατε ib. 513. δέδορχ', ἄπερ με δεῖ ib. 1089. τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι; ib. 1132. δέδορκας ἄγων' ἐμῶν τέκνων; ib. 1229. νῦξ, ἣν ἐδερχόμην πάρος El. 867. τὰ μὲν εὖ, τὰ δ' ἔ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν ib. 1101. σκότον δεδορκῶς Ph. 380. τικτοῖς ὄμμασιν δεδορκότα ib. 1122. τυγεῖ δεδορκῶς Med. 221. φῶς ὄμμασιν δεδορκῶς Al. 121. et καλὸν ὄμμ. δεδ. Cy. 509. φάος δεδορκότας Hip. 1193. ἀσθενῇ τὰπ' ἐμῷ δεδορκότες Her. 23. τῷ κάτω σκότους φίλας ἀμοιβὰς ὄμμ. δεδορκότες Her. F. 564.

Δέρμα Cy. 526. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525.

Δέρος. λέοντος δέρος Ph. 1127. δέρος ἐπὶ τέρνοις ἔχειν Ion. 995.

Δεσμεύειν Bac. 616.

Δέσμιος. κάθησ' ἂν δέσμιος Bac. 259. δέσμιον πορεύσατε δεῦρ' αὐτὸν ib. 355. δέσμιος φυγῶν ib. 791. μηκέτ' ὥσι δέσμοι Iph. T. 469. ἐν βρόχοισι δέσμοι Rh. 74. δεσμίοισιν ἐν βρόχοις Bac. 615. ὅσας εἴληφα δεσμίως χέρας ib. 226.

Δεσμός. δεσμὸν δυσεξήνυτον δεθεῖς Hip. 1237. δεσμὸν ἄδεσμον ἔχουσα φυλλάδος Sup. 32. δεσμὸν ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 3. ἐκ δεσμῶν λυθεῖς Hip. 1244. σ' ἐν ἀφύκτοις χερῶν εἴλε δεσμοῖς Al. 988. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες Iph. T. 456. δεσμῶν ἄτερ ib. 637. ἐκ δεσμῶν ἐλευθέρως ib. 1348. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. ἐν δεσμοῖσι πανδήμῳ τέγης Bac. 444. κείνον εἰς δεσμῶς ἄγεις ib. 518. πικροτάτης ἰδόντι δεσμῶς ib. 634. δεσμοῖς κατηναγκασμένος ib. 643. δεσμῶν ἔπο ib. 754. et 1034. δεσμοῖς δῆσας χεῖρας Her. 861. χρυσοῖσι δεσμοῖς Ion. 1007. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὠρμισμένος Her. F. 1094. Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι ib. 1298. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλίδωσαν ib. 1317. ὅσοι δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται Dic. fr. XIV. 5. ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν Epist. I. Dicitur in plur. etiam τὰ δεσμά: χαλᾶν δεσμά An. 578. cf. Her. F. 1055. ξύλλυε μητρὸς δεσμά An. 724. δεσμά τοῖς ξένοισι πρόσθε Iph. T. 1204. ἴτ' ἐπὶ δεσμά ib. 1205. δεσμά ξένων ἔχοντας ib. 1329. cf. v. 1333.

δεσμά καὶ βρόχος λαβὼν χεροῖν ib. 1411. δεσμά πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρῳ Rh. 567. δεσμά ποδῶν Bac. 447. δεσμά διαφυγῶν ib. 647. δεσμά σειφύων βρόχῳ Her. F. 1009. λύσω δεσμά παιδὸς ib. 1123. δεσμά ἐξάπτειν χεροῖν ib. 1342.

Δεσπόζειν. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ὦν ἐδέσποζον προτῷ An. 929. ὑδεῖς Ἀχαιῶν τῷδε δεσπόσει Tr. 710. δεσπόζειν δόμων Ion. 1036. ἔκ ἐμῷ σὺ δεσπόσεις χαίρων Her. F. 258. δεσπόζοντ' ἐμῷ Sup. 518. τὴν ἐπτάπυργον δεσπόζων πόλιν Her. F. 28.

Δέσποινα Med. 1144. Her. 772. et El. 487. δέσποινα ἡ δύτηνος Hec. 354. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452. εἰς δεσποίνης χέρας Ph. 29. δέσποιν' ἐμῇ Med. 6. κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς ib. 49. ἔ καιρὸς εἰδέναί τάδε δέσποιναν ib. 81. τάκει βιοτὰν δέσποινα ib. 142. ὅπως δέσποινα χόλον καταπαύσει ib. 172. εἰ πείσω δέσποιναν ἐμὰν ib. 185. μὰ τὴν δέσποιναν ib. 395. δέσποιναν, τειρομένην νοσερᾷ κοῖτα, κ. τ. λ. Hip. 130. δέσποινα σῇ ib. 662. ἐν ἀγχόναις δέσποινα ib. 777. δεσποίνας χερὶ θάγγη Iph. T. 445. ἔ δεδόρκατε δέσποιναν Tr. 463. δέσποιναν εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ἐβυλόμην ἂν Ion. 567. πρότερ' ἐμᾷ δεσποίνῃ τάδε ἐς ἧς γεγωνήσομεν; ib. 695. τὸ ἐμὸν εἴσεται δέσποινα πιτὸν, ib. 709. b. δέσποιν' ὁμῶς ἔσα ib. 734. σπυδαὶ δεσποίνας ib. 1061. ἔ κοινὰν τεκέων τύχαν δεσποίνῃ ib. 1103. πῷ δέσποιναν εὖρω; ib. 1107. ὃ φασι δύναι—δέσποιναν ib. 1186. πετρορρίφῃ θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν ib. 1223. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phoen. fr. IV. 3. δέσποινα, ο *domina* Hec. 668. et 1048. Med. 1002. Hip. 433. 681. 695. 1325. et 1395. Al. 161. An. 56. et 231. Iph. T. 181. Her. 784. et 928. Ion. 761. 808. et 1237. et El. 750. ὦ δέσποινα Ph. 124. et 177. Med. 633. et Hip. 74. ὦ φίλη δέσποινα Hip. 82. Iph. A. 1540. et Ion. 794. et sine ὦ Iph. T. 1075. δέσποινα Κύνρι Hip. 117. cf. v. 415. et 522. δέσποινα δίας Ἀρτεμι Λίμνας ib. 228. δέσποιν' Ἀθάνα Sup. 1226. et Rh. 608. ὦ δέσποινα διογενὲς θεὰ Cy. 349. ὦ μελέα δέσποινα Ion. 1246.

Δεσποσύνη. εὐχαῖσι δεσποσύνας (dor. pro ὕνης) Iph. T. 439.

Δεσπόσυνος. τῶν δεσποσύνων μόχθων Hes. 1294. τὰς δεσποσύνας σκηνας ib. 101.

Δεσπότης. εἰσορῶ δεσπότην δέμας Hes. 724. ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν Ph. 1470. ἀμφὶ δεσπότην ib. 1601. δεσπότης ἔσ' ἐμὸς Med. 83. δεσπότην σώματος λαβεῖν ib. 233. τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο Hip. 308. τὴν δεσπότην προδῶσαν λέχος ib. 590. παρ' αὐτὸν δεσπότην ib. 1187. εἰκόμεσθα δεσπότη ib. 1196. οἰκῶν δεσπότην Al. 684. θανόντα δεσπότην An. 1199. δεσπότην σημήναθ', ἔνεκ' ἐν π. πάρειμι Iph. T. 1305. δεσπότην πέρσαντος Ἀχαιῶν Rh. 239. κτανόντες δεσπότην ib. 619. κρινὸς δεσπότην—αἵματος ib. 790. τίμα τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν Tr. 694. τὸν αὐτὸν δεσπότην ἔχειν ib. 709. δεσπότην εἰκόμην Bac. 1044. ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον ib. 1072. cf. v. 1093. τὸν ἀπόντα δεσπότην Cy. 34. ἐκ ἴσασι δεσπότην—οἶός ἐστιν ib. 90. γενῦ τοῖσδε—δεσπότης Her. 231. ἦν δεσπότης λάβῃ σε Hel. 486. δεσπότην φοβημένη ib. 489. λέκτρων δεσπότης ib. 578. αἱ δεσπότην φυλάσσετε Ion. 511. ἐξιόντα δεσπότην ὄρῃν πάρα ib. 516. ταῦτα πράσων δεσπότης ib. 772. εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. τῷ νέῳ δεσπότη ib. 1183. δεσπότην δόμων ib. 1536. ἐπεὶ δεσπότης ὑμῶν καθέστηχ' Her. F. 141. ἔ ποτ' ἂν σε δεσπότην ἐκθήσατο ib. 274. παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης—; ib. 952. ἄλλῃ δεσπότην πεφυκέναι ib. 1344. δεσπότην φρενὴματα El. 798. δεσπότης ἐμὸς τάναντί' εὐχετο ib. 808. δεσπότης ἀνισορεῖ ib. 830. πάροιθε δεσπότης κεκλημένος ib. 899. ὅδεις δεσπότης (dor. pro ης) Syl. fr. IV. 1. ὦ δέσποτα Hes. 841. Iph. A. 314. Bac. 768. Cy. 249. Hel. 1209. et 1643. et Chry. fr. IV. 1. δέσποτα Παλαῖμον Iph. T. 271. ἰὼ δέσποτα, δέσποτα Bac. 582. δέσποτ' Ἰξίων Ixion. fr. IV. δέσποτα φιλόδαφνε Lic. fr. IV. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας Hes. 359. δεσπότης κεκτημένος ib. 397. εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος ib. 557. τὰς νεωτὶ δεσπότης ib. 617. δεσπότης ὁ λαιδορῶ

ib. 1237. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν ib. 1288. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνῶντα Med. 54. εἰ χρὴ δεσπότης εἰπεῖν τόδε ib. 61. εἵπερ φρονεῖς εὖ δεσπότης ib. 823. θεὸς δεσπότης καλεῖν χρεὼν Hip. 88. δυστυχῶσι δεσπότης ib. 287. ἐπὶ δεσπότης θεοῖς ἄλλοισιν ib. 460. πικρὸν τόδ' οἰκέρημα δεσπότης ἐμοῖς ib. 787. εἴ τι δεσπότησι τυγχάνει Al. 136. παλαιὸς δεσπότης φίλος ib. 210. τέως ἀνάσχει δεσπότης δόμων ib. 305. δόμων ζῶσι δεσπότη ib. 809. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ ib. 816. δεσπότης ἀμιλλᾷ An. 127. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπότησι ib. 391. ἐπὶ δεσποτῶν λόχοι Sup. 636. λίαν δεσπότησι πισὸς εἶ Iph. A. 304. δεσποτῶν θνήσκειν ὑπερ ib. 312. πάλιν μολῶσα δεσποτῶν χέρας Iph. T. 1421. τοιῶτων δεσπότησιν ἄγγελος εἶην Rh. 264. δεσπότης τευχεςφόροις ib. 267. δεσποτῶν μονύμενος ib. 871. δεσπότης κληρυμένων Tr. 29. δεσπότη μ' ἄγυσιν ib. 577. ἐμαντῆς δεσπότης μισήσομαι ib. 659. χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. χαίρεις κακῶς πράσσει δεσπότης ib. 1032. ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162. ἔτι τοῖς σοῖς δεσπότης τὰδ' ἀρκέσει Her. 100. ἐρήμης δεσπότης ib. 678. ὄχλον παρέξεις δεσπότης; Hel. 446. ἄγγελον εἴσω δεσπότησι ib. 454. ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν ib. 732. δεσποτῶν κρατήσεις; ib. 1646. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν ib. 1656. μεθεῖσαν δεσπότη με Ion. 233. εἰς ἀπίστους δεσπότης ib. 751. τί θεοφάτοις δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. τροφεῖα δεσπότης ἀποδῶς ib. 852. δεσποτῶν μέτα ib. 1043. δεσπότης θυμόμενος Her. F. 277. δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν Aeg. fr. V. μέτεσι τοῖς δούλοις δεσποτῶν νόσῃ Alcmaeon. fr. IV. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. δούλος κρείσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 2. εἰ δεσπότησι μὴ πρέποντα τυγχάνοι Bu. fr. vers. 2. σέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr. IV. 2. δεσπότης χρηστὸς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. vid. etiam v. 2. Δεσπότις. δεσπότιν ἐμὴν Med. 17. et 970. et Dan. 53. δεσπότιν δόμων Med. 694. δεσπότιν τένωσιν Al. 951.

Δεσποτικός. ὃ δεσποτίσκε Cy. 266.
 Δεσποτῶσθαι. σὴ δεσποτούμενον χερὶ
 Her. 884.
 Δεύειν. κόμας δεῦσαι Ph. 232. αἵ-
 ματος ἔδενσε γαῖαν ib. 678. cf. v.
 1159. ὄνυχι γένυν ἔδενσε φονίαισι
 πλαγαῖς Hel. 379. ὡς σφαγαῖσι πέ-
 τρας δέυσειε Ion. 1127. ὀρθοτάτας
 ἔδενσεν Her. F. 980. δέμνιον ὀφθαλ-
 μοτέγκτῳ δέυετο πλημμυρίδι Al. 182.
 πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνης δεδευμένα
 Cress. fr. IX. 6.
 Δεύεσθαι, ῥο δεῖσθαι. χερὶ δευομένα
 βάκτρῳ Tr. 276.
 Δεῦρο. ἐνεγκε δεῦρο Hec. 610. μῶν
 τὸ βακχεῖον κᾶρα δεῦρο Κασσ. φέρεις;
 ib. 677. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964.
 δεῦρο κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993.
 πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; Or. 215.
 δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. τρυφᾶς
 ἥκει δεῦρ' ἔχουσα ib. 1113. δεῦρο νῦν
 ἔχε ib. 1181. ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο
 ib. 1342. θές ἵχνος πέδῳ δεῦρο ib.
 1440. δεῦρ' αἰεὶ διήνυσσε ib. 1663.
 ἐνθ' ἐνδ' ἐκεῖσε, δεῦρό τ' αὖ Ph. 98.
 cf. v. 273. et 320. δεῦρ' ὑπόσπονδον
 μολεῖν ib. 280. δεῦρ' αἰεὶ εὐτυχεῖς ib.
 1215. ἀπαις δεῦρ' αἰεὶ τείνεις βίον;
 Med. 670. δεῦρ' ἀθρήσον Hip. 300.
 προσῆγον ἂν σε δεῦρο ib. 496. δεῦρ'
 ἔλθ' Al. 782. δεῦρ' ὑποσρέψας ib.
 1022. ἕως ἂν ἵπκης δεῦρο Θρ. ἀγων
 ἔλθῃ ib. 1024. κόσμον—δεῦρ' ἔχουσ'
 ἀφικόμην An. 150. cf. Iph. A. 1534.
 τιθέντα δεῦρο πόδα An. 547. μολῶν
 δεῦρο ib. 583. τεύχη ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό
 τ' ἦγαγες ib. 619. ἔρπε δεῦρ' ὑπ'
 ἀγκάλας ib. 723. cf. v. 748. δεῦρ'
 ἦλθε ib. 1096. δεῦρο Θησέα καλῶν
 Sup. 37. ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο ib.
 171. ἐξῆς κάθησο δεῦρό μιν ποδὸς
 Iph. A. 627. δεῦρο δὴ πατέρα πρό-
 σσειπε ib. 630. φ' δεῦρ' ἐλήλυθας ib.
 1339. δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν
 ib. 1377. δεῦρο, δεῦρο πᾶς Rh. 680.
 θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δεῦρό
 σε τέψω κᾶρα Bac. 341. ἐκφέρετέ μοι
 δεῦρ' ὅπλα ib. 808. δεῦρο λαμβάνεσθ'
 ἐμῶν πέπλων Her. 48. δεῦρο τοῖς
 κακοῖσι φευκτέον ib. 260. δεῦρ' ἀναξ
 στρατηλατεῖ ib. 466. δεῦρο αὐτὸς εἰσι-
 δὼν ib. 848. δεῦρ' ἐπίτρεψον κᾶρα
 ib. 942. τὰ δεῦρ' αἰεὶ καλῶς ἔχει Hel.
 767. καταζῇ δεῦρ' αἰεὶ σεμνὸν βίον

Ion. 56. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφῆρεις ib.
 1258. δεῦρ' ἔπεσθε Her. F. 724.
 ἐκεῖσε, δεῦρο And. fr. IV. et sic porro.
 Δεῦτε Med. 894.
 Δεύτερος. ἐν πόλει δεύτερος Hip. 1017.
 νοσφιεῖς με δευτέρῳ νεκρῷ; Al. 44.
 ἄλλος τις Αἴας δεύτερος Tr. 614. τῷ
 δευτέρῳ χορῷ Bac. 680. ὁ δεύτερος
 ἀριθμὸς Ion. 1014. δεύτερον παῖδ'
 ἐλὼν Her. F. 994. ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ
 πόσει Aeg. fr. VIII. 2. δεύτεροι λόγοι
 Sup. 389. δευτέρα ἡ χάρις Hip. 508.
 δευτέραν ὠδῖνα Iph. A. 1235. αἱ δευ-
 τέραι φροντίδες Hip. 436. et Cress.
 fr. IX. 1. τὸ δεύτερον σχῆμα τῷ κόσμῳ
 Bac. 830. τὸ δεύτερον γράμμα Thes.
 fr. V. 5. δεύτερ' ἂν πάσχοι An. 372.
 τάδε δευτερά μοι Tr. 218. δραμεῖν δεύ-
 τερα καὶ τρίτα Epigr. III. 5. 2) δεύ-
 τερον, *adverb.* τὰ ἄλλα δευτερόν σ'
 ἐρήσομαι Hec. 988. τί βύλει δεύτερον
 μαθεῖν ἐμῷ; ib. 991. Δαναΐδαι δεύτερον
 Or. 931. σὲ δευτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα
 Ph. 604. τὸ δεύτερον (*deinde*) πρό-
 νοησάμην Hip. 398. vid. etiam Her.
 836. τὸ δεύτερον παρόντα An. 1095.
 δεύτερον ἀπώλεσεν Τροίαν Tr. 920.
 Δέχεσθαι. τέλος δέχῃ τῶν ἐμῶν προσ-
 φθεγμάτων Hec. 413. δέξαι χοάς μιν
 ib. 535. ὅτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο
 Or. 41. μήθ' ἡμᾶς τέγαις, μὴ πυρὶ
 δέχεσθαι ib. 47. τὸ πισὸν τόδε λόγων
 ἐμῶν δέχῃ ib. 245. πῶς μνήμα δέξαιθ'
 ἐν ib. 1053. μήθ' αἱμά μιν δέξαιτο
 κάρπιμον πέδον ib. 1086. παρθένη
 δέχῃ πόδα ib. 1217. μύθων αὐδαθέν-
 των δέξαιτ' ὁμφᾶν Med. 175. τίς με
 δέξεται πόλις; ib. 386. καλῶς γ' ἂν
 δέξαιντό μ' οἴκοις ib. 505. ἔτ' ἂν τι
 δεξαίμεσθα ib. 617. δέξαι χώρα καὶ
 δόμοις ἐφέσιον ib. 713. δέχῃ μὴ πρὸς
 ἡδονὴν λόγους ib. 773. ἐκ ἀσμένῃ τόνδ'
 ἐξ ἐμῷ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007.
 ἢ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται ib. 958.
 εἰς χεῖρε δῶρα δέξασθαι ib. 973. cf. v.
 1004. et 1154. δέξεται—χρυσέων ἀνα-
 δέσμων δέξεται—ἄταν ib. 978. sq.
 ἀνάδημα δέξαι Hip. 83. ἄρ' ἂν τι
 μιν δέξαιο βυλεύσαντος εὖ ib. 89. φθέ-
 γμα δέξασθαι ib. 648. εἰ δέξῃ ib. 697.
 μήτε πόντος, μήτε γῆ δέξαιτό μιν σάρ-
 κας θανόντος ib. 1030. εὐδὲ μηνυτὴν
 χρόνον δέξῃ καθ' ἡμῶν ib. 1052. παῖ-
 δας χερὸς ἐξ ἐμῆς δέχῃ Al. 376. δέ-

χοραι φίλον δῶρον ib. 377. δέξεται
 ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ ib. 601. δέχω
 κόσμον τόνδε ib. 621. ὁ πατρῶν τόνδ'
 ἐδεξάμην νόμον ib. 686. πατρὸς ταῦτ'
 ἐδεξάμην πάρα ib. 691. πρόφρων σε—
 δέχοιτο ib. 747. τῷδ' ἔγωγε ξένῳ κακίον'
 ἐδεξάμην ib. 753. ἔτι σωφρόνως ἐδέ-
 ξατο τὰ ξένια ib. 756. δέχεσθαι (scil.
 τὸς ξένους) εὐπροσηγόρῳ φρενὶ ib. 778.
 ἑταῖρον τυγνῶ προσώπῳ—δέχῃ ib.
 781. ἔκ ἡλθες ἐν δέοντι δέξασθαι
 δόμῳ ib. 820. ὅς μ' εἰς δόμῳ ἐδέξατο
 ib. 858. δέχῃ εἴσω τήνδε γενναίαν
 δόμῳ ib. 1100. cf. v. 1113. ἃ ἔχ
 ἑκὺς' ἐδεξάμην An. 36. φίλημ' ἐδέξω
 ib. 631. δέχῃ τὸν Ἀχιλλεῖον σκύμνον
 εἰς οἶκος ib. 1170. δέχομαι χερὶ δώ-
 μας' ἐμοῖς ib. 1175. κῶμον δέχεσθαι
 ἀσπιδοφόρον Eur. 390. ἀσμένῃ ἐδέ-
 ξατο πόνον ib. 393. τρῶμα λόγχης
 πολεμίων ἐδέξατο ib. 848. πῶ με δέ-
 ξεται γάνος τρατηλατῶν; 1149. πῶς
 δέξομαι νιν; Iph. A. 455. τὴν βα-
 σίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἀπο ib. 599.
 ἀγκάλαις ἐπὶ δέξασθε ib. 616. δεξό-
 μεθα δέξιν, ἦν σε δέξασθαι χρεὼν ib.
 1182. πρύμνας δέξασθαι εἰς ὄρμῳ
 ib. 1321. δέξαι τὸ θῦμα τόδε ib. 1572.
 ἡδέως τῷτ' ἐδέξατο ib. 1596. ἥδιτ'
 ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph.
 T. 448. δέξαι θυσίας ib. 464. τά-
 φος ποῖος δέξεται με; ib. 625. δέχο-
 μαι, sc. τὴν δέλτον ib. 793. μ' ἔδεις
 ξένων ἐκὼν ἐδέξαθ' ib. 948. ἐκβολὰς
 νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε ib. 1425. εἰ
 δέξαιτο κληδόνα μύθων Rh. 3. κάλ-
 λιστον δῶρον δέχεσθαι ib. 192. γῆρυν
 ἔχ' Ἑλληνικὴν ἐδεξάμεσθα ib. 295.
 δέχῃ τὸς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν ib.
 328. νεῶν κατάσκοπον δέχθαι ib. 525.
 ἔδεν' ἂν δεξαίμεθα ἄλλον ib. 835.
 ὁ μακρὰν δέξεσθέ με Tr. 460. πικρὸν
 ὄδυρμα γαῖά σε δέξεται ib. 1228. λο-
 χίοις νιν δέξατο θαλάμοις Bac. 95.
 τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχῃ ib. 312. cf. v.
 769. δέχεσθε κῶμον εὐτὶς θεῷ ib. 1166.
 σὲ δέξομαι σύγκωμον ib. 1171. δέξαι
 χερσὶν ib. 1238. δέξαι θηλαῖσι σπο-
 ρύς Cy. 56. ἱκέτας δέχεσθαι ib. 299.
 ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυσιν ib. 416. ὥς
 εὖ ἐδέξω Her. 324. ὅπως—στρατὸν
 πολλῇ δέχῃ χερσὶ ib. 338. λόγῳ
 ἐδεξάμαν Hel. 337. ὥς πνεῦμα κα-
 θαρὸν ἕρανθ' δεξαίμεθα ib. 873. πόλλ'

ἐδέξω σώματα ib. 976. δέξατι
 ρας αὐλὸν ib. 1366. ἐπειδὴ
 πάντ' ἐδέξατο ib. 1585. κλα-
 ῖν δόμων ἐδέξατο ib. 1691.
 Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62.
 βροτοῖσι δέχονται ib. 88. ὅσον,
 δέξομαι ib. 428. πατέρα νῖ
 ib. 556. φίλον γε φθέγμ' ἐ-
 τόδε ib. 561. πῶμα χερὸς
 ἐξάμην πάρα ib. 1212. ἦν τι δε-
 ῖπος El. 110. ὁ μίτραις σὲ
 ξατο ib. 163. δεξώμεθ' οἴκῳ
 λύσεις ib. 393. τί τῷσδ' ἐδέξα-
 νας σταντὶ ξένους; ib. 405. δι-
 τρύχων ἀναδήματα ib. 882.
 ἐξ ἐμῆς χερὸς δέχῃ ib. 888. τι
 με δέξεται; ib. 1199. κόλπο
 θεὸν ἐδέξατο Dan. 34. τί τῷ
 δέξασθαι καλόν; Er. fr. I. 42.
 μὲν δέξαι Hyp. fr. IV. 1. ψ
 δένδρεα ὠλέναισι δέξεται Pha-
 XII. 2. τίς ἂν σε νύμφη-
 ἂν; Philoct. fr. XI. 2. θυσί-
 ρον—δέξαι Fr. inc. CLV. 5.
 νυν ἀτῆς μ' ἐδέξατο Fr. inc. CL
 τέτοιον ἀμφοῖν ἔνεκα κῆν ἐδε-
 Epist. I. δεξάμενος ἀνὰ
 Or. 330. φήμην ἀκοᾷσι δ.
 Iph. T. 1496. χαλινὸν ἀρτ-
 δεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4
 ρον ὁ δεδεγμένη Hip. 1057.
 σαφῶς δεδεγμένοι Bac. 1084.
 Δῆθε El. 268. et 274.

Δῆθεν. εἰσιμεν εἰς οἶκος δῆθεν Οι-
 ὡς δῆθεν ἔκ εἰδυῖα τάχειργασ-
 1320. δῆθεν ἐχθρὸς ὢν στρατ-
 Rh. 719. ἄξω θεατὴν δῆθεν Ιο-
 λόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο ἰλ-
 κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων Her.
 ὡς χρόνος δῆθεν παρῆν Cree
 VIII. 2.

Δηιάλωτος. δορὶ καὶ πυρὶ δη-
 An. 105.

Δητφοβος, ποτ. προπρ. νῖρι Tr.

Δηκτήριος. καρδίας δηκτήρια He

Δηλαδή. δηλαδή σιγᾶν ἄμειν
 787. δηλαδή ξανθῆς ἐθείρης
 1366.

Δηλεῖν. τί δεδήληται δέμας βα-
 Hip. 175.

Δηλία. Δηλίας ἐν καρποφόροις
 Iph. T. 1235.

Δηλιάς. λίμνας ἐπίβα τᾶς Δ-
 Ion. 167. σὺν Δηλιάσι κύραισι

462. παιᾶνα Δηλιάδες ὑμνῶσι Her. F. 687.

Δήλιος. Δήλιοι χοιράδες Tr. 89.

Δηλονότι Epist. V.

Δῆλος. πολλῇ ἀβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσθαι Or. 350. δῆλος εἰ λόγῳ ib. 853. δῆλος ἦν θάσσων ἄνω Bac. 1074. ἔτ' ὁμμάτων δῆλος ἦν κατάτασις Med. 1197. δῆλον οἱ γ' ἐμοὶ λόγοι Ph. 969. δῆλον ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. τέτῳ δῆλον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. τὸ τέτθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eu. fr. III. 2. δῆλα μὲν, δῆλά γ' Al. 217. δῆλα καὶ ἀμφιφανῇ An. 835. δῆλα τὰνθένδε Sup. 560.

Δηλῶν. ἐν βραχεῖ σοι τὰμὰ δηλώσω κακὰ Or. 732. τὸ πρᾶγμα δῆλον ib. 1118. αὐτὸ δηλοῖ τέργον ib. 1129. τῷτον ἄξιον νόμιζε δηλῶν αὐτῷ, ἀπερ οἶσθα Epist. V.

Δημεύειν. δεδήμευται κράτος; Cy. 119.

Δημηγόρος. δημηγόρους τιμὰς Hec. 254.

Δημήτηρ. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. cf. Her. 601. et Her. F. 1104.

Δήμητερ ἐτιῶχ' Ἑλευσῖνος χθονὸς Sup. 1. Δήμητρος εἰς μυτήρια ib. 173. τὴν πυρφόρον θεᾶν, Δήμητρα ib. 261. τῆς καρποποιῆ παῖδα Δήμητρος Rh. 964. Δημήτηρ θεὰ Bac. 275. Δήμητρος τάχυν Cy. 121. σφάζαι παρθένον κόρην Δήμητρι Her. 410. Δήμητρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2.

Δημιργὸς κακῶν Fr. inc. LIII. 7.

Δῆμος. ὅταν ἡβᾷ δῆμος Or. 695. φρονῶσι δῆμος μεῖζον An. 701. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέτερον Sup. 351. δῆμος ἀνάσσει ib. 406. δῆμος αὐθέντης χθονὸς ib. 442. προσάτην τῷ βίῳ τὸν δῆμον ἔχομεν Iph. A. 450. δῆμον κολύει Alcmen. fr. IV. 2. δῆμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσης κράτος Plis. fr. I. 1. ἄνδρα δῆμῳ πισὸν ib. vers. 3. δῆμος ἔσωσα Cress. fr. X. 2.

Δημότης. βαρὺς δημότης Sup. 895. δημότης εὐτυχῆς Ion. 625. ἐκ δημοτῶν μή τις μ' ἐλέγξῃ Al. 1060. θύρας ἔχων ἀκλήτους τῷ θέλοντι δημοτῶν Iph. A. 340. ψόγον τρέμυσα δημοτῶν El. 643. αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25.

Δημοφῶν, rex Athenarum. Her. 116. et 214.

Δημοχαριτής Hec. 134.

Δῆν, *adverb.* Rh. 480.

Δηῶν. δηῶσας ἐχθρὸς Her. 995.

Δῆτα. ἔσωσα δῆτά σε Hec. 247. τί δῆτ' ἔλεξας; ib. 249. τί δῆτ' ἐρεῖ τις; ib. 313. ὃ δῆτα ib. 367. et 756. εἶτα δῆτ' ὀγκύμεθα ib. 623. τί δῆτα μαθήματα μοχθῶμεν, κ. τ. λ. ib. 814. πῶ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις; ib. 828. etc.

Δηῶ, Ceres. σεμναῖσι Δηῶς ἐσχάrais Sup. 290. Δημοῖ θυμωσαμένα Hel. 1359.

Διὰ 1) cum genit. διὰ μακρῷ ἡ χάρις Hec. 320. διὰ καλῶν ὁμμάτων ib. 442. διὰ χερὸς ib. 673. διὰ στρατῷ ib. 889. διὰ σῷ ib. 1004. διὰ τέλει ib. 1193. διὰ δέρης Or. 41. et Hel. 359. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι ib. 434. διὰ φόβῳ ἔρχομαι ib. 755. δι' ἁτερός σε ὀχῆσω ib. 799. δι' αἵματος ib. 815. et Ph. 20. διὰ σιδήρῳ Or. 862. διὰ παρητῶν ib. 959. διὰ βοσρύχων ib. 1267. διὰ δίκας ἔβα ib. 1361. διὰ προδόμων ib. 1495. δι' αἱμάτων ib. 1547. et Ph. 1058. δι' εὐπετείας Ph. 269. διὰ πόθῳ ἐλήλυθας ib. 387. δι' ἐχθρας καὶ φόβῳ μολῶν ib. 482. διὰ μάχης ib. 762. Iph. A. 1392. et 1415. Hel. 984. et Her. F. 220. διὰ μακρῷ Ph. 1076. Iph. A. 1399. Iph. Γ. 480. et Cy. 438. δι' ὀλίγῳ Ph. 1105. δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων ib. 1300. δι' Ἀχέροντος ἰέναι ib. 1322. δι' ὀμφαλῷ ib. 1421. διὰ μέσῳ ἀνχένος ib. 1466. δι' αἵματος ἀμερίῳ ib. 1515. δι' ὀδύνας ἔβας ib. 1554. Al. 877. et El. 1210. διὰ κεφαλᾶς Med. 144. et Hip. 1352. δι' ἥπατος Med. 379. ἐμαντῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. cf. Iph. A. 1194. et Tr. 916. διὰ λεπτοτέρων μύθων Med. 1081. δι' ὥτων ib. 1139. Rh. 294. et 566. δι' ἐμᾶς νηδύος Hip. 164. διὰ πάσης συμφορᾶς ib. 542. διὰ πύλας (i. e. πύλης) ib. 587. δι' ἀψύχῳ βορᾶς ib. 952. δι' αἰῶνος μακρῷ ib. 1426. cf. Al. 478. διὰ γλώσσης An. 95. et Sup. 112. διὰ φόβῳ χωρῆσι An. 175. διὰ φιλημάτων ἰῶν ib. 417. διὰ πυρὸς ib. 488. et El. 1182. δι' οἴκων An. 711. δι' ἀρσένων Sup. 40. διὰ παρηίδος ib. 76. διὰ τέλει ib. 270. Bac. 1259. Aug. fr. VI. 3. et Bel. fr. XVI. 15. διὰ δορὸς Sup. 602. διὰ

λόγῳ ib. 748. διὰ τέχνης δαρός ib. 905. δι' ὀφθαλμοῦ ib. 994. δι' ἐμπύρων Iph. A. 59. Εὐρίπῳ διὰ χειρμάτων ib. 166. διὰ χρόνῳ ib. 636. et El. 504. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. διὰ λωτῷ Λίβυος ib. 1036. διὰ Συμπληγάδων Iph. T. 260. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων ib. 372. δι' αἰσχύνης ἔχω ib. 683. διὰ πόνων ib. 988. et Fr. inc. CLXVII. 2. ζαχρύσῃ δι' ἐμπολαῖς Iph. T. 1111. διὰ χειρῶν ib. 1352. et Bac. 732. et 1069. διὰ σκηνῶν Rh. 61. δι' ἀκηράτων κόλπων ib. 352. διὰ τέρνων ib. 684. et Tr. 157. δι' ὄρφνας Rh. 697. διὰ τάξεων καὶ φυλάκων ἔδρας ib. 698. πυκνῆς δι' ὄρφνης ib. 774. διὰ μελάθρων Tr. 155. ὀλέθρῳ διὰ παντός ib. 793. δι' ἀψόφῃ βαίνων κελεύθῳ ib. 887. δι' ἀκρων φρενῶν Bac. 203. δι' ἀριθμῶν ib. 209. διὰ σπυδῆς ib. 212. δι' αἰθέρος ib. 441. δι' ἀστεος ib. 838. et 853. διὰ μέσης Θηβαίας χθονός ib. 959. διὰ χειμάρρῳ νάπης ἀγμῶν τε ib. 1091. δι' αἰθέρος ib. 1097. Hel. 217. 253. et 1512. et Ion. 1152. διὰ Κισαιρῶνος μέσῳ Bac. 1140. δι' ἀμφιγρήτος Cy. 703. διὰ μόχθων Her. 625. δι' ἀσπίδος ib. 685. 738. et 819. διὰ ψευδῶν Hel. 316. δι' ἀληθείας ib. 317. διὰ σαρκός ib. 361. διὰ ξυθαῖαν γενύων ib. 1117. δι' ἀέρος ib. 1494. δι' οἰωνῶν Ion. 377. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθῳ ib. 549. δι' εὐλογίας Her. F. 356. διὰ φρενός ib. 745. δι' ὄρθρων El. 909. δι' ὀμματων ib. 1219. δι' αἰθερίας πλακός ib. 1349. διὰ τέγῃς Dan. 32. τῷ σεμνοτάτῳ δι' Ὀλύμπῳ And. fr. XXVIII. 5. δι' ἀσπίδων Aut. fr. III. 20. διὰ μακρῶν Inus fr. XVI. 1. δι' ἐλπίδος ζῆ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφῃ Phry. fr. III. 2) cum accus. διὰ τόμα Or. 103. et 1175. διὰ τὸ κείνης θράσος ib. 585. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ ib. 1146. διὰ σέ ib. 1227. An. 158. διὰ τὸν ὀλομένον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνῃ ὄμμα ib. 1387. διὰ τὸ Μυρτίλῳ πέσημα ib. 1548. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον Ph. 584. διὰ σάρκα ἑμᾶν ib. 1292. διὰ φίλων ὀρρώδιαν ib. 1398. δι' ἄλλα νύχιον Med. 211. διὰ λίμνας χέρσον τε Hip. 148. δι' ἀπειροσύναν ἄλλῃ βίῳ ib. 195. διὰ

πόντιον κύμα ib. 753. διὰ Μύσας Al. 965. διὰ γυναικίαν ἔριν An. 362. διὰ γυναῖκα βάρβαρον ib. 650. διὰ Κυανέας ἀκτᾶς ib. 865. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880. πολύθυτον δι' ἄλσος Iph. A. 185. δι' ἔρωτα ib. 508. εἰ δι' ἐμ' ὀλεῖται, διὰ τε τὴν ἐμὴν γάμῃς ib. 941. διὰ τὸ σῶμα ib. 1418. μὴ θνήσκε δι' ἐμὲ ib. 1429. δι' ἐμὸν ὄνομα ib. 1495. et Hel. 200. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. cf. Ar. fr. II. 5. διὰ πέτρας συμπληγάδας Iph. T. 355. διὰ Κυανέας πέτρας ib. 889. δι' εὐθυνηρίας ib. 1356. δι' ἄλλα πορφυροειδέα κ. τ. λ. Tr. 124. διὰ μιᾶν γυναῖκα ib. 368. διὰ γάμον μιᾶς ἑνα γυναικός ib. 498. δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον Hel. 199. διὰ πολέας ib. 225. δι' Ἑραν ib. 268. διὰ τὸ κάλλος ib. 311. δι' ἔργ' ἀνεργ' ὀλλυσθαι ib. 366. δι' ἔρεβος ib. 526. διὰ τὴν ἐμὴν δάμαρτα ib. 855. διὰ τὸ τέργειν πόσιν ib. 1417. Ταινάρῳ διὰ τόμα Her. F. 23. διὰ τυραννίδας ib. 1317. διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. διὰ σωφροσύνην Hip. fr. XVIII. 2. διὰ τὸ δυστυχές Pol. fr. V. 3.

Διαβαίνειν. διέβα πρὸς εὐκάρπυς γύας σκηπτὸς An. 1046. τὸν ὠκυρόαν διαβάς Ἀξιὸν Bac. 570. χθονίαν λίμναν διαβάντε Al. 905.

Διαβάλλειν. φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν Sup. 931. πῶς γεφύρας διαβαλῶσι Rh. 117. ἦν λυθῆς με διαβαλεῖς Hip. fr. XIII. vid. not. εἰς σὸν ἕς με διαβαλὼν Hip. 932. Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι Hec. 863. μὴ διαβληθῆς στρατῷ Iph. A. 1372. πολίταις μὴ διαβληθήσομαι Her. 423. τὴν ἐμβάλλοντας—διαβεβλήμεθα Epist. V.

Διαβιάζεσθαι. διεβιαζόμεσθ' αἰν Iph. T. 1365.

Διαβιώναι Fr. inc. LI. 9.

Διαβολή. διβολαῖς ταῖς ἑμαῖς An. 1006. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακὸν Alex. fr. III. 1.

Διάβροχος. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. ἄγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. διάβροχον ὄμμα El. 503.

Διαγγέλλειν. ἀφιέναι ναῦς διήγγελλον

Iph. A. 353. ὅστις διαγγεῖλειε τὰ μ' εἰσω κακὰ Hel. 443.

Διάγειν. λυπρὸν διάξω βίον Med. 1037. et Al. 943. τερπνὸν διάξειν βίον Med. 1355. εὖδεις ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν Antior. fr. XXXIX. 4. μόνα αἰῶνα διάξωσα Ph. 1521.

Διαγελᾶν. ὃν σὺ διαγελᾶς Bac. 272. et 322.

Διάγνωσις. σὺ τὴν διάγνωσιν κρατεῖ Hip. 696. διάγνωσιν φρενῶν ib. 926.

Διαγράφειν. διάγραφ' ὥς ἔσαν κακὴν El. 1073.

Διαγωγή ἀμεμπτος Epist. V.

Διαδέκτωρ. διαδέκτορα πλῆτον Ion. 478.

Διαδιδόναι. διαδῶναι νῦτον ἄκανθάν τε Tr. 117. διαδόντες κόρας Ph. 1380.

Διαδιφρεύειν. ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσεν Or. 991.

Διαδοχή. διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χεροῖν Hec. 1159. διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν Ph. 1045. διαδοχαῖσιν ἐν μέρει ἐνιαυσίαισιν Sup. 406. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἡλαινόμεσθαι Iph. T. 79.

Διάδοχος. διάδοχος δόμων Al. 658. γόνων διάδοχος Sup. 72. λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς Hec. 588. κακὸν κακῶς διάδοχον πορσύνεται An. 804. διάδοχόν σοι γόνυ τίθῃμι γαίῃ Tr. 1307. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήφεται An. 744. διάδοχα δακρύω ib. 1202.

Διάδρομος. διαδρόμῃ λέχευ El. 1156. ἔμβολα διάδρομα Bac. 592.

Διαζευγνύναι. διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῶων μελάθρων El. 1323. ἦτις ἐν διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 664.

Διαζῆν. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον Iph. A. 923. εὐαίωνα διαζῆν Bac. 426.

Δίαϊμος. δίαϊμον ὄνυχᾶ Hec. 656.

Διαίρειν. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. vid. schol. et not.

Διαιρεῖν. ἐ διήρηχ' ὁ θεός, ἔτε κ. τ. λ. Bac. 206. συμφοράς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν, κ. τ. λ. Alcmen. fr. XII. 2. δέλτος διαιρεῖ Pal. fr. II. 9. σπλάγχνα ἥθρει διαιρῶν El. 839.

Δίαιτα. δίαιταν ἦντιν' ἐμπορεύεται Phoen. fr. IX. 6. σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 5. πρὸς τὰς διαίτας —ιδόντας Fr. inc. CLXI. 2.

Διακανάσσειν. μῶν τὸν λύρυγγα διεκἀναξέ σὺ καλῶς; Cy. 157.

Διακεῖσθαι. ὥς διάκειμαι Tr. 113.

Διακενῆς Tr. 753.

Διακλύζειν. ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107.

Διακναίειν. ἀνθρώπων γνῶμαι διέκναισαν Iph. A. 27. λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει Cy. 484. ψυχὴν διακναῖσαι Her. 297. μία ἀμφοτέρους ἀτῆ πατέρων διέκναισεν El. 1307. μελάθροις διακναιομένους Med. 164. τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων Alc. 108.

Διακονεῖν. διηκόνων (ministram) Cy. 405. διακονῆσα κρυπτὰ Ion. 396.

Διάκονος. δείπνων ἀνοσίων διάκονος Cy. 31. πιστὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1.

Διακρίνειν. διὰ δ' ἔκρινεν ἡ τεκῦσα γὰ βροτῶς Alex. fr. XII. 4. φῆδης διακρινεῖ Cress. fr. I. διακρινόμενον ἄλλο πρὸς ἄλλο Chry. fr. VII. 12.

Διακροτεῖν. αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει; Cy. 179.

Διακωδωνίζειν. διεκωδώνισεν Pal. fr. VI.

Διακωλύειν. σὲ λιταὶ διακωλύουσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 150. μόρον Ἀδμήτῃ διακωλύσαι Al. 34.

Διαλαγχάνειν. θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες Bac. 1290.

Διαλαλεῖν. διαλαλήσομέν τί σοι Cy. 174.

Διαλαμβάνειν. αὐτὰ διαλαβὼν El. 373.

Διαλλαγή. δυσλύτους ἔχευσα τὴς διαλλαγᾶς Ph. 378. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 446. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιεῖσθαι ib. 518. πολλῷ εὖρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς ib. 708. ὥς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν Sup. 209. διαλλαγὰς ἐτελεμένας Her. 820.

Διάλλαγμα Hel. 592.

Διαλλακτῆς κακῶν Ph. 471.

Διαλλάσσειν. οἷς διαλλάξεις τέκνα Ph. 448. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτῳ νεκρὸν Al. 14. διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους Ph. 439. διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας Med. 896. διαλλάχθητί μοι Hel. 1251.

Διαλύειν. νεῖκος διαλύεσθε Or. 1679. δεσμὰ διελύθη ποδῶν Bac. 447. τρατεῖα διαλυθεῖσα Iph. A. 495.

Διαλυμαίνεσθαι. ἦτις Ἑλλάδα διελυμῆνατο Or. 1515. χρησμοῖς ἀδίκους διελυμάνθηεν Hip. 1350. σάρκα νεαρὰς —διαλυμανθεῖς ib. 1344.

Διάλυσις κακῶν Ph. 438. αἱ διαλύσεις
ἢ ῥάδια Melan. fr. IX. 6.

Διαμᾶν. διήμησ' Ἰφιγόνης παρηίδα El.
1023.

Διαμάχεσθαι. ἀναιδῶς διεμάχετο τὸ μὴ
θανεῖν Al. 697. σιδήρῳ διεμάχοντο
Sup. 678.

Διαμεδιέναι. τῷ δαὶ πατρῷαν διαμεθῆς
τιμωρίαν; El. 978. διαμεθεῖς τόνδε
μόχθον Bac. 627. διαμεθεῖς ξίφος ib.
635.

Διαμεῖβειν. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας
διαμείψας Iph. T. 398.

Διαμοιρᾶν. τέκνα λιπῶν Βάκχαις ἔδωκε
διαμοιράσαι Hec. 1076. λόγχας ἔρα-
μαι διαμοιρᾶσαι Hip. 1376. ὥς διε-
μοιράσω χρόα παιδὸς Hec. 717.

Διαμολεῖν. διαμολεῖτε Her. F. 1051.

Διαμπᾶξ Bac. 992. et 1012.

Διάνδιχα Her. F. 1029.

Διάνοια. μετάδος ἐμοὶ σὰς διανοίας
Sup. 57.

Διανταῖος ὀδύνα Ion. 766.

Διαντλεῖν. μακρὰς διαντλῆσ' ἐν δόμοις
οἰκείας Her. F. 1373. διαντλήσομαι
πόνους An. 1218.

Διανύειν. ἢ σε—δεῦρ' αἰεὶ διήνυσσε Or.
1663. διανύλης ἱππύης διήνυσσε El. 825.

Διαπαλύνειν. ξανθὸν κράτα διεπάλυνε
Ph. 1166.

Διαπαντὸς Al. 891. et Iph. T. 1117.

Διαπείρειν. σφυρῶν σιδηρᾷ κέντρα δια-
πείρας μέσον Ph. 26.

Διαπεραίνειν. διαπεράνωμεν λόγους An.
333. διαπέραινέ μοι ib. 1057. μορφῆς
διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26.

Διαπερᾶν. κνήμην διεπέρασεν Ἀργ.
δόρυ Ph. 1403. διαπερᾶν Μολοσσίαν

An. 1249. ἢ σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα
Sup. 117. Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾶν
Iph. A. 1601. Εὐξενον ἐπ' οἶδμα
διεπέρασεν Iph. T. 396. διεπέρασ'
Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπίας Hel. 1339.

τῦτον (scil. τὸν βίον) ὅπως ἤδιτα δια-
περάσετε Her. F. 504. ἐπεὶ μόχθους
διεπέρασε ib. 830. Σκαμανδρίους δια-
περῶν ῥοὰς Tr. 1151. τόμα διαπε-
ρῶσα Iph. T. 1392.

Διαπορθεῖν. πόσον χρόνον διαπεπόρθη-
ται πόλις; Hel. 110.

Διαπράττεσθαι. διαπεπράγμεθα Hel.
864. τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ Ion.
353. πάντα διαπεπραγμένα εὕρηκα
Hel. 1193.

Διαπρέπειν. πάντων διαπρέπεις ἀψυχία
Al. 645. γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορ-
φώματι Antior. fr. XXXV. 2.

Διαπρεπής. διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες
Or. 1483. διαπρεπεῖς εὐψυχία Sup.
841. ἔλαφος διαπρεπῆς τὴν θῆαν Iph.
A. 1588. πῶλοι διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ
Rh. 617.

Διαπρύσιος. διαπρύσιον αἶμα Hel.
1324.

Διαπτᾶσθαι Med. 1.

Διαπτοεῖν. τρατὸν φόβος διεπτόησε
Bac. 304.

Διαπτύσσειν. εἴ τις διαπτύξειεν Hip.
985.

Διαπτυχή. δέλτε διαπτυχαὶ Iph. T.
727. παρεῖς γραμμάτων διαπτυχᾶς
ib. 793.

Διάπυρος Cy. 627.

Διαπυρῶσθαι. κακῶς ἂν Τροίαν γε διε-
πυρῶσάμην Cy. 690.

Διαριθμεῖν. ἴσας μοι ψήφους διηρίθμησε
Iph. T. 966.

Διαρμόζειν. διαρμόσας ἀπόπρο δεσποί-
νας Or. 1452.

Διαρπάζειν. ἄλλοις δόμον λείψειν διαρ-
πάσαι Al. 660. ὅταν Λοξίου χρητήριον
διαρπάσωσι Bac. 1335.

Διαρρόη. τέμνει πνεύματος διαρρόας
Hec. 567. περῶσα ποταμίου διαρρόας
Rh. 919. οἶνος περάσας πνευμόνων
διαρρόους Fr. inc. CXXXV.

Διαρρώξ ἀρμός Iph. T. 262.

Διασαφεῖν. αὐτὰς διεσάφησ' ὕσας κενὰς
Ph. 401.

Διασιωπᾶν. διεσιωπῶμεν Hel. 1567.
αὐτὰ διασιωπήσας Ion. 1566.

Διασκεπτεσθαι. φέρε διασκεψώμεθα Cy.
554.

Διασπᾶν. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup.
830. ἵνα διασπάσωμαι χρόα Hec.
1126. ὃν σκύλακες διεσπάσαντο Bac.
339.

Διασπαρᾶν σῶμα Bac. 1218.

Διαταθμεῖσθαι. ὃς ἡμῖν βίον—δια-
ταθμήσατο Sup. 202.

Διατείχειν. ὃς διατείχει θεῷ γάλα
An. 1093. διατείχων πόλιν ib.
1091.

Διατρέφειν. τὸν ἑδὲλς ἂν διατρέψαι ποτὲ
ρήτωρ δύναται Pi. fr. VII. 2.

Διάτροφος. διατρόφους κόρας ἐλίσσυσσα
Bac. 1120. cf. Her. F. 868. ἐν δια-
τρόφοις ὕσσοις Bac. 1165.

Διασφαίριζεν. διασφαίριζε σάρκας
Πενθέως Bac. 1134.

Διασώζειν. διασῶσαι πόλιν Ph. 790.

Ἰν' ἀνδρὶ τὰμὰ διασώσῃ λέχη Hel. 65.

Διατέγγειν. διατέγγει βωμὸς Iph. T. 404.

Διατελεῖν χάριν Her. 435.

Διατέμνειν. διατεμὼν χρόα Hec. 782.

Διατηρεῖν. ἥ γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ
Fr. inc. B. 28. 6.

Διατιθέναι. ἐλπίδας διαθέσθαι καλῶς
Ion. 866. τὸ σῶμα ἑ μοχθηρῶς δια-
τεθέντες Epist. V. ἔγω διατεθεῖσαν
τὴν πόλιν Epist. II.

Διατινάσσειν. κᾶρα διενάξ' ἄνω κάτω
Iph. T. 282. Βακχίῳ διατινάξαντος
δῶμα Bac. 606. τὰ Πενθέως μέλαθρα
διατινύξεται πεσήμασιν ib. 587.

Διατριβή πολλή Ph. 758.

Διάτροπος. διάτροποι τρόποις Iph. A. 559.

Δίαυλος. ὃ τενὸν δίαυλον ῥέκεται τέρας
Tr. 435. Εὐρυσθέως δίαυλον εἰς ᾧδε
Her. F. 1102. πολλοῖς διαύλοις κυ-
μάτων φορέμενος Hec. 29. δισσὺς ἄν
ἔβαν διαύλῳ Her. F. 662. δισσὺς
διαύλῳ ἱππίῳς διήνυσσε El. 825.

Διαφέρειν. ἄρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν,
ἢ τροφαί; Hec. 599. διοίσει ψῆφον
Or. 49. cf. v. 1652. σὺ νῦν διάφερε
τῶν κακῶν ib. 251. δόχμια κόρας
διάφερ' ὁμμάτων ib. 1262. δάκρυσιν
διοίσω πότμον Hip. 1143. σκῆπτρά
σοι μόνον διαφέρειν—δεῖ; Iph. A. 1195.
εἰ διοίσει νύκτα τὴν ἐς αὔριον
Rh. 600. ἅπαις διοίσει ib. 982. τοῖς
θανῶσι διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248.
πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον Bac. 753.
δῆνεγκαν κόρας ib. 1085. θεὸς
σέβων βίον διήνεγκε Hel. 10. γαστρός
διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. μορφαὶ δια-
φέρουσιν ib. 382. διαφέρει τολμήματα
Aeol. fr. VIII. ἀκαιρος εὐνοί' ἐδὲν
ἐχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. δια-
φέρουσιν αἱ φύσεις Melan. fr. VII. 3.
ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν Epist. V.
διαφέρων κηρύγματα Sup. 382.
ὄπλισμα διαφέρων ἐσφενδόνα ib. 715.

Διαφεύγειν. ὥστε διαφυγεῖν τὸ μὲν δόρυ
Iph. T. 1326. σὲ διαφεύγουσι Cy. 680.
εἰ λέκτρα διέφυγες τάδε Hel. 800. δια-
φυγεῖν μόρον ib. 1083. πολλοὶ οἶδμα
διέφυγον θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2.
διαμὰ διαφυγὼν Bac. 647. διαφυγὼν

πόνος Hel. 882. διαφυγὼν φόνον Ib. 1629.
διαφυγῶσα πολέμιος Ion. 1254.
τὰ διαφυγόνθ' ἐπ' ἀργίας Her. F. 592.
διαπέφυγέ μ' ὁ ξένος Bac. 642.

Διαφθείρειν. φύσιν διέφθειρε Hec. 598.
cf. Eu. fr. V. 3. ἐμοὶ ψυχὴν διέφθαρκε
Med. 226. χεῖρα ἑ διαφθερῶ ib. 1055.
φαρμάκῳ διαφθερεῖν Hip. 389. διὰ
μ' ἐφθειας ib. 1357. μὴ σὺς διαφθεῖρη
γάμος Al. 317. τὸ τῷ θεῷ γ' ἑ διέ-
φθειρέν με πῶ μάντευμα Iph. T. 719.
τῆς ἐχθίστης γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθε-
ρῶ Tr. 405. νότον διαφθεῖραι Hel. 890.
τὸ δίκαιον τῷ πατρὸς διαφθερεῖς
ib. 926. τίτῃς πῶς διαφθεῖραί με δεῖ;
Er. fr. I. 22. δῶλον ἐσθλὸν τῷ νομ' ἑ
διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. ὁ πολλῶν
φρένα διαφθεῖρων Oed. fr. VII. 1.
λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθεῖρουσά με Or. 398.
πειθὼ διαφθεῖρουσα τῆσδε Tr. 967.
μὴ διαφθείρας λόγους Phi. fr. XIII. 1.
ὥς διαφθερῶν Hip. 992. πολλὰ διέφθορα
Med. 349. εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε
θνητῶν Hip. 1014. εἰ διαφθαρήσεται
Hec. 802. ἢ δαφθαρταὶ βίος Hip. 376. τῷ τρόπῳ
διεφθάρη ib. 1008. ἔχεις μοῖραν, ἢ
διεφθάρης ib. 1436. νόμος παλαιῶς
δαιμόνων διεφθάρη Sup. 563. τὰ
θησέως ἐκ ὄγκῳ διεφθάρη ib. 697.
διεφθάρμεσθα Iph. T. 1028. ἑ δια-
φθαρήσεται Bac. 318. λύπη σὰς διέ-
φθαρσαι φρένας Hel. 1208. τίνι τρό-
πῳ διεφθάρη; Ion. 347. τὸ διαφθαρέν
φρενῶν Or. 297.

Διαφθορά. φίλων διαφθορά Hip. 682.
πολεμίοις ὑμᾶς ἐθρεψάμην διαφθορὰν
Her. F. 459. αἱματωποὶ δεργμάτων
διαφθοραὶ Ph. 877. δσας—εὐρον ἀ-
δράσιν διαφθοράς; Ion. 617.

Διαφορά. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει
Med. 75. πεσῶν ὁμοίως διαφοραῖς
Er. fr. I. 9.

Διαφορεῖν. δαμάλας διεφόρουσιν σπαρά-
γμασιν Bac. 738. θηρὸς ἀρθρα διεφο-
ρήσαμεν ib. 1208. πτερωτοῖς διαφο-
ρῶν τοξεύμασι Her. F. 571. διαφο-
ρῶντο σαρκὸς ἐνδυντὰ Bac. 745.

Διάφορος. διάφοροι τῶν πάρος λελα-
γμένων μύθων Iph. A. 402. οἱ τό-
μοι διάφοροι Bac. 484. χρήμασιν
διάφοροι Her. F. 635. πολλὰ πολλοῖς
εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. διά-
φοροι φύσεις βροτῶν Iph. A. 558.

φρένας διαφόρος πολὺ Hel. 160. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ Sup. 612. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεοσφάτων πολλὰ Her. 407.
 Διαφυλάσσειν. τὸ Κάδμω διεφύλασσον ἱππικὸν Sup. 682. διαφυλάξασθαι πόλιν Iph. A. 369.
 Διαχαλᾶν. διαχαλᾶτέ μοι μέλαθρα Iph. A. 1340.
 Διαψαίρειν. γλώσση διαψαίρουσα μυκτῆρων πόρος Fr. inc. CCXIII.
 Δίβαμος Rh. 215.
 Δίβολος. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.
 Δίγονος. δίγονα σώματα El. 1179.
 Δίδαγμα. ὁ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr. XXII. 3. διδαγμάτων ἡδιστον Sis. fr. I. 25.
 Διδακτός. ἡ εὐανδρία διδακτός Sup. 914. ὅσοις διδακτὸν μηδὲν Hip. 79. καὶ τ' ὁ διδακτὸν, sc. τὸ τῆς τύχης Al. 789.
 Δίδαξις. δίδαξιν ἐσθλῆ Hec. 601.
 Διδάσκαλος. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχουσα Tr. 647. τῆς ἀνοίας τὸν διδάσκαλον Bac. 345. τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τύχην εἰχομεν διδάσκαλον Med. 1203. ἡ ὁμιλία πάντων γίγνεται διδάσκαλος An. 685. αὐταὶ διδάσκαλοι κακῶν ib. 947. αὐταὶ γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι Sup. 771.
 Διδάσκειν. δίδαξον τῆτο Hec. 1208. πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος Hip. 252. αὐτὰς τις σωφρονεῖν διδαξάτω ib. 667. τί τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. φρονεῖν διδάσκειν ib. 920. γαμβρὸς διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγους An. 740. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. διδάξω σ', ὥς καλῶς ἔχει τόδε Bac. 287. δίδασκέ μοι τοιούσδε τύσδε παῖδας Her. 574. ἐγὼ διδάξω ῥαδίως ib. 1022. τίς διδάξει σ' ἄλλος; Hel. 586. διδάσκει ἄνδρα τῇ χρεῖα κακὸν El. 376. ἐδίδαξα τῷ μῶ λόγῳ Alcmaeon. fr. VI. 3. vid. not. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. διδάξαι σέ βύλομαι Peliad. fr. VI. 1. μουσικὸν ἔρως διδάσκει St. fr. VIII. 2. χρεῖα διδάσκει σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. τὴς διδάσκοντας τάδε Ion. 451. τῷ διδάξαντος βροτὸς An. 958. ταυτὶ διδάξων ἦλθον Sup. 154. διδάσκει Hec. 299. ὁ νῦν διδαζόμεσθα τὴς φίλης φιλεῖν Hel. 1442. ὑπ' αὐτῷ τῷ διδά-

σκέσθαι φιλεῖν And. fr. VII. 6. εἶπερ καὶ βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup. 914. Διδόναι. παῖδα δῆναι σφάγιον Hec. 305. ἡδίταν χέρα δὸς ib. 410. cf. v. 440. λύσαι πρύμνας—δὸς ἡμῖν ib. 540. κακὸν δίδωσι καρπὸν ib. 595. μὴ δίκην δώσουσιν ib. 803. Plura hujus dictionis exempla vid. sub Δίκη. ἔκ ἂν εἶχον τήνδε σοὶ δῆναι χάριν Hec. 899. cf. Or. 104. Med. 719. Al. 61. Iph. T. 507. Hel. 946. et 1007. Her. F. 321. El. 1138. et 1146. δεινὰ τὰπιτίμια δαίμων δέδωκεν Hec. 1087. δν ἐμοὶ πατὴρ δίδωσι—τρέφειν ib. 1134. τὸν χρυσὸν δῆναι πενομένοις ib. 1220. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276. ὁ λῆτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. δὸς τόξα μοι κεφαλὰ ib. 268. ὕπνῳ βλέφαρον δὸς ib. 302. ἐμοὶ τῶν σῶν μηδὲν δίδω ib. 641. ἐν τῷδ' ἡμῖν ἂνθ' ἐνὸς δῆναι σέ χρή ib. 650. ψυχὴν ἐμὴν δὸς τῷ πατρὶ ib. 661. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. δύναμιν ἦν διδῷ θεὸς ib. 684. τὸ ὄμμα φαιδρωπὸν ἐδίδω τοῖσιν Αἰγ. φίλοις ib. 892. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. δότ' εὐτυχῆσαι τῷδε κ. τ. λ. ib. 1243. κόραισι δίδοτε διὰ βοσρύνων ib. 1267. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι ib. 1276. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1659. ἡνίκ' ἂν διδῷ πατὴρ ib. 1672. δίδωσι βυκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ὀχήματα τροφεῖ δίδωσιν ib. 45. δὸς ξύμβασιν τέκνοις ib. 85. cf. v. 590. αἰχμαλωτίδας—δώσειν Τριαίνῳ ib. 195. ὅταν ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ ib. 465. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. πολεμίοις δώσω πόλιν; ib. 741. πικρὸς γόους δώσῃσι Θηβαίῳ χθονὶ ib. 890. φόνιον αἷμα γῇ δῆναι χοᾶς ib. 940. ὅδ' ἂν τὸν αὐτῷ παῖδά τις δοίη κτανεῖν ib. 973. δειλίᾳ με δίδωσι ib. 1001. ψυχὴν δώσω τῇσδ' ὑπερθανεῖν χθονὸς ib. 1005. Ἄργει εὐκλεᾶ δῆναι λόγον ib. 1257. δὸς μοι κτανεῖν ἀδελφὸν ib. 1376. cf. v. 1383. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἵληφας, ἢ δέδωκας Med. 535. δότε μητρὶ δεξιὰν χέρα ib. 1070. cf. Her. 308. δὸς μοι χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων Med. 1402. εἰς ὄχλον δῆναι λόγον Hip. 986. κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν ib. 1020. πατήρ σοι πόντιος ἔδωχ', ὅσον περ χρῆν ib.

1319. σοὶ τιμὰς μεγάλας δώσω ib. 1425. εὖ δοίης Al. 1007. λέχος δίδωσι πολλαῖς εἰς ἀνὴρ An. 216. θυγατρὶ δώσω κτανεῖν ib. 443. θεοὶ σοὶ δοῖεν εὖ ib. 751. πημάτων δοίης λύσιν ib. 901. σὲ πατρός δώσω χερὶ ib. 985. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀνατροφήν δαίμων δίδωσι ib. 1009. εὖ ἀναιρεσιν (sc. πῶν νεκρῶν) δῦναι θέλῃσι Bar. 19. ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; ib. 135. cf. v. 145. et 221. ἐν τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον ib. 409. μάθῃσιν κρεῖσσω δίδωσι ib. 420. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς ib. 463. τὸς νεκρὸς θάψαι δὸς ἡμῖν ib. 559. δῦναι μέρος ib. 570. ἐκ ἀκοντὶ μοι δίδως ἔπαινον ib. 858. ἔχ' ὥς τάχιστα με σκότῳ δώσετε; ib. 1105. ὄρκια δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ ib. 1231. δίδωσ' ἐλέσθαι θυγατρὶ μνηστέρων ἕνα Iph. A. 68. δὸς μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν ib. 471. δίδωμι ib. 472. τὰς Ἑλένας ἐν βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. μακαρίαν με ξέναισι—δὸς ib. 629. ἀμελίῳ δὸς αὐτὰ ib. 850. φίλας χάριτας ἔδωκα ib. 1222. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δίδωμι σῶμα τέμόν' Ἑλλάδι ib. 1397. τέφρα περίβολα δίδοτε ib. 1477. δάκρυά σοι δώσομεν ἀμέτερα ib. 1489. κλεινότατον τέφανον δὸς—ἀμφιθεῖναι ib. 1530. δὸς γενέσθαι πλὴν νεῶν ἀπήμονα ib. 1575. πλὴν ἕριον δίδωσιν ἡμῖν ib. 1597. ἀδελφῷ βέλομαι δῦναι χοᾶς Iph. T. 61. τῷτο δὸς τῇ τύχῃ ib. 501. δάκρυα καὶ κόμας δότῳ τάφῳ ib. 703. ὄρκον δότῳ μοι ib. 735. δώσω ib. 744. ἐξαιρετόν μοι δὸς τόδε ib. 755. τὸν ὄσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὅσα δίδωμ' ἔπος τόδε ib. 1161. εἰ μὴ κτανεῖν—θεὸς δίδωσιν Rh. 598. τρέφειν σ' ὃ βροτείαν ἐσχάραν δίδωσιν ib. 929. νίκαν δοίῃ δαίμων ib. 996. ἐμοὶ δώσειν φησὶ πῦρ κεράνιον Tr. 80. ᾧ γέρας δῶκεν ib. 254. ἐμὲ θηροὶ δώσουσιν δάσασθαι ib. 450. δῶ θοαῖς αὖραις φέρεσθαι σοὶ τάδε ib. 454. μέλαιναν αἶγλαν ἔδωκεν ib. 550. τάδε σοὶ δίδομεν πλήγματα κρατὸς ib. 788. κτανεῖν ἐμοὶ νιν ἔδοσαν ib. 874. cf. v. 878. et 902. δὸς τὸς ἐναντίους λόγους ἡμῖν ib. 907. δώσω τόδ' αὐτῇ· τῇσδε δ' ὃ δώσω χάριν ib. 913. σὰς ἐς ὠλένας δῦναι ib.

1143. παῖδα δῦναι τάφῳ ib. 1146. δν φιλήμασιν ἔδωκεν ib. 1176. ἐκ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1202. ὀρθίαν ὅταν σάλπιγγος ἡχῶ δῶσιν ib. 1267. Ὀδυσσέως χρῆ εἰς χεῖρα δῦναι τήνδε ib. 1286. γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεὶ δίδωσι Bac. 44. ᾧ κράτος δίδωμι γῆς ib. 213. ὕπνον—δίδωσιν ib. 283. τῷ θεῷ τιμὴν δίδω ib. 342. τὸν χείρονα δῶκ' ἔχειν οἶνον τέρψιν ib. 422. ἔδωκεν ἐκ ἄκων χέρας ib. 437. δίδωσιν ὄργια ib. 470. λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα ib. 699. τὴν ἀμπελον δῦναι βροτοῖς ib. 771. Σπαρτῷ μ' ἔδωκας Ἑχίονι ib. 1273. Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε Cy. 141. νόμισμα δώσομεν ib. 159. τὰ Ἑλλάδος ὀνειδῆ Φρυγῆν ἐκ ἐδώκαμεν ib. 295. ξένια δῦναι ib. 300. καλὸν τὸ πῶμα δίδως ib. 418. cf. v. 451. δν πιεῖν ἔδωκά σοι ib. 518. καλὸν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως ib. 548. πλέων τὸν σκύφον δίδω ib. 553. δὸς ἔτῳ ib. 555. δὸς μηδὲν Her. 176. ὅστις—ἐκ χερῶν δώσει τέκνα ib. 415. τὴν ἐμὴν ψυχὴν δίδωμ' ἐκῆσα τοῖσδε ib. 552. νεκρὸν τοῖς μετελθῆσιν φίλων δώσω ib. 1024. κακὸν αὐτοῖς νότον δώσω ib. 1043. χρῆ κυστὴν δῦναι ib. 1051. δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις Hel. 465. πικρὸς λόγους ἔδωκα ib. 489. δς ὃ δώσει βορὰν ib. 509. μ' ἐλὼν θέλει δῦναι τῶν ῥάννοις ib. 559. ἢ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν ib. 630. κέλευθον δὸς καθαρίῳ φλογὶ ib. 875. δῦναι δίφρου ib. 1046. δῦναι πορθμίδα ib. 1067. ἀρκέσει, ἃ' ἂν διδῷς ib. 1273. διδύς γε μὲν δὴ, δυσγενὲς μηδὲν δίδω ib. 1275. cf. v. 1280. λυτροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1400. ἐντάφια δῦναι νεκρῷ ib. 1420. θεοὶ σοὶ δοῖεν, οἳ ἐγὼ θέλω ib. 1421. ἦν σὴν εἰς ἔμ' εὐνοίαν δίδως ib. 1441. δώσει Πέδῳ τὸν αὐτῷ παῖδα Ion. 69. cf. v. 775. 781. 788. 1532. 1536. et 1561. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς ib. 519. ἔδωκε πλήρες τεῦχος ib. 1184. δῦναι φάρμακον ib. 1185. τὰς σπονδὰς θεῷ δίδωσι γαίᾳ ib. 1193. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ὃ σθένος τῇ 'μῇ χθονὶ δίδωσιν ib. 1585. δίδωσι μισθὸν Εὐρύσθει μέγαν Her. F. 19. τὸ σῶμα ὃ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις ib. 200. δὸς τῷσδε τύμβῳ

ib. 1360. δίδω χεῖρ' ὑπηρέτη φίλῳ
 ib. 1398. δίδω δέρῃ σὴν χεῖρα ib.
 1402. Ὀρέτην Στροφίῳ ἔδωκε τρέφειν
 El. 18. δάκρυα ἔδωκα ib. 91. κοινῇ
 δίδωμι τῷτο νῦν ἀμφοῖν ἔχειν ib. 232.
 ξένοις δῦναι ib. 428. χρόνῳ αὐτὰ
 δώσομεν ib. 597. νίκην δὲς ἡμῖν ib.
 675. δὲς πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην
 ib. 676. χεῖρας ἧ δίδωμ' ἐμὰς ib.
 678. σῶμα σκότῳ δῦναι ib. 960. Πυ-
 λάδῃ Ἠλέκτραν δὲς ἄλοχον ib. 1249.
 δότῳ πλῦτε βάρος ib. 1287. φονίαν
 ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι ib. 1304. δι-
 δωσιν εὐφρονον κόραις Dan. 23. ἃ
 μὴ ἐτι τῷ πένηθ', ὁ πλῦσιος δίδωσιν
 Aesol. fr. VI. 6. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς
 δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. σοὶ τὰς
 τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And.
 fr. XV. 2. τίς πετραῖον σκόπελον
 ἀδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4.
 ἐλπίδας δίδως Ar. fr. XVIII. 2. ὅσι-
 ωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγὴν
 Cresph. fr. XI. 1. γυναικὶ δῦναι χαλι-
 νὸς Cress. fr. XI. 2. δώσω τὴν ἐμὴν
 παῖδα κτανεῖν Er. fr. I. 4. cf. v. 43.
 ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδω ejusd.
 fr. II. 8. τὸς γάμος δίδωσι τὰς πρῶτας
 ἔχειν ib. 15. μοὶ δὲς χεῖρα ib. 32. πολ-
 λὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 2. ᾧ
 θεοὶ δίδωσι μὴ φῦναι τέκνα Melan. fr.
 XII. 4. πολλὰς ὁ δαίμων τῷ βίῳ
 μετασάσεις ἔδωκεν ἡμῖν Oed. fr. XI. 2.
 πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1.
 δῦναι πλυσίῳ κακῷ Fr. fal. cit. V. 6.
 εἴ μοι τὸ Νεσόρειον εὐγλωσσον μέλι—
 δοίῃ θεὸς Fr. inc. X. 2. πολλὰς προ-
 φάσεις δίδωσιν Fr. inc. CV. 2. πολ-
 λοῖς ὁ δαίμων μεγάλα δίδωσιν εὐτυ-
 χήματα Fr. inc. B. 13. 2. τοῖς θη-
 ρίοις ἔδωχ' ἐκάστῳ μίαν φύσιν Fr. inc.
 B. 14. 3. ὁ δίδως ἐγὼ Or. 1677. τὴν
 χάριν σοι δίδως Ph. 449. τοῖς θανῶσι
 τιμὰς δίδοντα ib. 1331. γάμων φερνὰς
 δίδως Αἴμονι ib. 1581. τῷ πλῦτῳ δι-
 δὼς τὸ πλεῖστον Sup. 407. δίδως πολ-
 λὴν χάριν ib. 414. σκληρὰ τῇ φύσει
 δίδως ib. 884. δίδως πρόσρησιν ἐξῆς
 πᾶσι Iph. A. 341. θεῷ σοι τὴν τύχην
 δίδοντας εὔ ib. 390. θυσίας ἔχ' ὀσίας
 Ἑλλησι δίδως Iph. T. 466. θεῷ δι-
 δόντος Rh. 103. cf. Epist. IV. φίλα
 δίδως προσφθέγματα Tr. 1184. χεῖ-
 λεσιν δίδως ὀδόντας Bac. 621. δίδως
 τοῖς φίλοις Cy. 531. πατρὸς γῆν δι-

δόντος Ion. 1296. ἐννομία χάριν δίδως
 Her. F. 779. μὴ ἵπιτακτὰ φάρμακα
 δίδοντα Bel. fr. XVIII. 3. τῷ πλῦ-
 σίῳ, τῷ τε μὴ, δίδως μέρος Er. fr. II.
 7. ἅθλα κοττάβων δίδως Oenei. fr.
 VIII. 3. τῇ νόσῳ δίδως χρόνον Fr.
 inc. LXVII. 1. δίδως αἰτεῖν δοκῶ Fr.
 inc. CXXXIV. 2. μισθὸς δίδοντες
 Hec. 818. λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν
 δ' ἐμοὶ δίδοντες Ph. 435. ἔτε γέρας
 πατρὶ, ἔτ' ἔξοδον δίδοντες ib. 882.
 θεῶν δίδοντων Hip. 1434. τρεῖς ἡλίῳ
 διεξόδους θέα δίδοντες An. 1088. ὁ
 δίδοντες ἀμνηστὰς ib. 1138. ὀρώσιν οἱ
 δίδοντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr.
 VII. Ἰδαῖον βύταν κατάρῃ δίδωσα
 Hec. 946. δίδωσα θόρυβον ib. 1111.
 σὲ μυρίοις πόνοις δίδωσα Or. 1663.
 τελεσφόρον δίδωσα χρησμὸν Ph. 644.
 χάριν ἀχάριστον εἰς θεὸς δίδωσα ib.
 1745. δίδωσ' ἔρον Hip. 449. λίαν
 δίδωσα μεταβολὰς Iph. T. 722. δίδωσα
 φάος Tr. 323. φίλον δίδωσα δέλεαρ
 ἀνδρὶ ib. 695. πιτύλως δίδωσα χειρὸς
 ib. 1236. τὴν ἐμὴν ὥραν γάμου δίδω-
 σαν—κατθανυμένην Her. 580. τὰμὰ
 λέκτρ' ἄλλῳ δίδωσα Hel. 1650. δίδωσα
 πρὸς σέ μοι παρρήσιαν El. 1056. ἀπό-
 φονον αἷμα δὲς ματέρος Or. 192.
 ἡδονῇ δὲς Ph. 21. δὲς τῷδ' ἀνάσσειν
 πατρίδος ib. 480. ὀρκίως δὲς θεὸς ib.
 484. ἀρὰς παισὶ δὲς ib. 1605. τὸν
 δόντα αὐτῷ θυγατέρα Med. 262. cf. v.
 288. μισθὸν δόντα An. 610. ἀγγελον
 γλῶσσαν λόγων δὲς Sup. 204. θεῷ
 κατασκευὴν βίῳ δόντος ib. 215. κάλ-
 λιστον ἔρανον δὲς ib. 363. εἰς τὸ κοινὸν
 δὲς Iph. T. 673. ᾧ πάντ' ἐγὼ δὲς
 τὰμὰ ib. 714. ἐρημία δὲς Tr. 97.
 στρατηλάτῃ εἰς χεῖρα δὲς νιν ib. 296.
 ἡδονὰς τὰς οἰκοθεν τέκνων ἀδελφῷ δὲς
 ib. 372. θύρσον δὲς εἰς χεῖρα Bac.
 25. μυρίον δὲς χρυσῷ ταθμόν ib. 810.
 δὲς μοι τὸ πῶμα Cy. 673. ἐκείσε τὸν
 νῦν δὲς Ion. 1370. δὲς ἐς ἀγκάλας
 κοινωνίαν δύσηνον Her. F. 1362. τὴν
 παῖδα δὲς ἐμοὶ Alcmaeon. fr. XI. 1.
 πόντῳ δόντες τὴν ξένην Iph. T. 1353.
 ἀοιδὰς δόντες ὑτέροις βροτῶν Tr. 1245.
 μίαν μοι χάριν δόντες Hel. 1466.
 χρόνῳ δόντες ταῦτα Ion. 575. χοὰς
 τάφῳ δῶσα Or. 125. πικρὸν φίλημα
 δῶσα δεξιάν τ' ἐμοὶ Iph. A. 679. γό-
 νασι σοῖσι σῶμα δῶσ' ἐμὸν ib. 1221.

ποινάς δῶσ' ἀντιπάλως Iph. T. 446. κόμας μητρὶ δῶσα φέρειν ib. 820. πάρεργον δῶσα τῷτο τῆς τύχης Hel. 931. ἐκ εἰ τι δώσων τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ; Hec. 579. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων Or. 846. θανάτῳ δῶρον ἐκ αἰσχροῦ πόλει δώσων Ph. 1021. Δαρδανίας ἄταν θεῶ δώσων Tr. 535. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. τὰ φίλτατα δώσουςα Iph. A. 459. σωτηρίαν Ἑλλησι δώσουςα ib. 1474. κυσὶν δοθήσεται Ph. 1644. τάφῳ δέδονται Sup. 757. δοθῆναι Μέροπι Phaëth. fr. I. 1. δάμαρ δοθεῖσα Ἑκτορι An. 4. Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας δοθεῖσα ib. 15.

Διδυμογενὲς ἀγαλμα Hel. 207.

Δίδυμος. λέοντες δύω διδύμῳ Or. 1401. διδύμων ποταμῶν Ph. 832. δίδυμοι θῆρες ib. 1304. διδύμοις γάλακτος παρὰ ματοῖσιν ib. 1524. δεσμοῖς διδύμοις Iph. T. 456. δίδυμον ἂν ἦβαν ἔφερον Her. F. 657. διδύμα πραπίδων γνῶμα An. 481. διδύμης πόντῳ πέτρας Med. 433. δίδυμοι ἄρκτοι Pi. fr. III. 3. δίδυμον πένθος Hip. 1346. δίδυμα τέκνα Ph. 1295. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων An. 124. cf. v. 465. δίδυμα τόξα Χαρίτων Iph. A. 548. δίδυμα μέμονε φρήν Iph. T. 656. δίδυμα Διὸς τέκεα Hel. 222. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188.

Διδίδειν. ὅτῳ χρή τὸν κακὸν διειδέναι Med. 518.

Διέργειν. ταύτας διέργει ἄλλη μία Thes. fr. V. 6.

Διεκπερᾶν. τὸν βίον χρή ὡς ῥᾶτα—διεκπερᾶν Sup. 954. ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Hyp. fr. IV. 8.

Διελάνειν. ἦδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἡλευθερῶσθαι Her. 788. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὅχως Sup. 676.

Διεμπολεῖν. τάσδε διεμπολήσομεν Bac. 512.

Διεξέρχεσθαι. ἵνα διεξέλθῳ Hel. 876. ὅπῃ μοίρας διεξέρχεται And. fr. VIII. 2. πάντας διεξελθὼν φίλως Alc. 15. μὴ διεξελθὼν λόγῳ Tr. 1166.

Διεξιέναι (ab διέξειμι). ἔργοις ἂν εἶδες τὰς κακὰς διεξιῶν Hip. 1024.

Διέξοδος. τρεῖς φαεινὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087.

Διέπεσθαι. οἷς αἰεὶ διέπομαι El. 146.

Διεργάζεσθαι. διέργασαί μ' ἄγων Hec. 369. σὺς φήλως διεργάσῃ; Hip. 613. φόνον καινὸν διεργάσασθε Tr. 1160. ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἂν Her. 175.

Διερείδεςθαι. σκολιῶ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα Hec. 66. σκήπτρῳ Πριάμῳ διερειδομένα Tr. 150.

Διερέσσειν. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1258.

Διέρχεσθαι. διέλθοι τῷτο Ph. 1023. ἐπιφθονος λόγος διελθεῖν Med. 530. διέρχεται τέγας ib. 1163. ἀκήρατον λειμῶνα διέρχεται Hip. 77. καὶ μὲ διηλθέ τι Sup. 288. πύλας διηλθὼν ib. 753. διηλθε χ' ἄτερον λόγον τινὰ Iph. T. 672. διηλθὼν ἑπτὰ περιδρομάς ἐτῶν Hel. 782. κᾶν περ διέλθῃ λαιμὸν Ion. 1037. δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῇ διηλθε Her. F. 426. μυρίων πόνων διηλθὼν ἀγέλας ib. 1276. ἐφ' ὅσον διέρχεται Oed. fr. XVII. 3. χρή διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et inc. B. 48. 4. πολλάκι μοι πραπίδων διηλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII. 1. ἡλίας μυρίως μόγις διελθὼν Hel. 659. διελθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her. F. 957. δέκα διελθούσας ἔτη Hel. 113.

Διευνάζειν, vel ᾶν. διὰ τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίον Hip. 1377.

Διήκειν. ταχεῖα διήξε φήμη Iph. A. 426.

Διηπέτη Phoen. fr. X. 1. v. not.

Διθύραμβος. ᾧ Διθύραμβε Bac. 526.

Διῖανειν. τὸν εὖ διῖάνοντα Her. F. 1049.

Διῖέναι (ab ἱημι). ξίφος λαιμῶν διήκε Ph. 1099. τέρνα Πολυνείκης βίᾳ διήκε λόγχην ib. 1407. ἀψίδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 3.

Διῖπετής. διῖπετῇ νεῶν ταθρὰ Rh. 43. αἰθῆρ διῖπετέτερος Bac. 1266.

Διῖπτασθαι. ἃ βέλος διέπτατο Sup. 860. τὸ αὐτῷ σπυδάσας διέπτατο Her. F. 507.

Διῖτάναι. ἐκ διεσώτων Thes. fr. V. 11.

Διῖτέον Hip. 491.

Δικάζειν. ἀπόφονον ὅτ' ἐδίκασε φόνον Or. 164. cf. v. 579. et El. 1094. ὅ σὲ τὰμὰ χρή δικάζειν Hel. 1653. θνητοῖς δικάζειν Melan. fr. III. 4.

Δίκαιος. ὁ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον Hec. 1235. δίκαιος ὢν Med. 724. Hip. 1081. Al. 1150. et Iph. T. 560.

δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε Sup. 186.
 συννυμφόκομον δίκαιον Iph. A. 48.
 δίκαιος ἀνὴρ ib. 1034. Her. 2. Aut.
 fr. III. 25. Fr. inc. XLII. 1. et Fr.
 inc. B. 28. 1. δίκαιον λόγον λέ-
 γειν Iph. A. 1196. cf. Fr. inc. XCIII.
 1. δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων
 Her. 776. τῷ ἑ δικαίῳ συγγόνῳ Hel.
 927. πατὴρ δικαίῳ ib. 947. ὁ δι-
 καιος εἰ εἰς τὴν ἀπῆσαν Ion. 384.
 δίκαιον εἶναι μ' ὁ νόμος—παρεῖχε τῷ
 θεῷ ib. 643. δίκαιος ἀρχεῖν χθονὸς
 ib. 1574. δίκαιος ἐκ ἔφους Her. F. 347.
 ἀνδρὸς δικαίῳ Alcmen. fr. III. 2. ὁ ὁ
 δίκαιος δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Dic. fr.
 X. 3. τῷ δικαίῳ τὴν δόκησιν ἀρνυσο
 Ix. fr. I. 1. εἰς δίκαιος μυρίων ἐκ ἐν-
 δίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. στρατη-
 λάτην δίκαιον ὄντα Tem. fr. X. 2.
 Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXI.
 εἶναι δίκαιος θέλει Fr. inc. B. 28. 8.
 ὅς μὴ δικαίως πεφυκότας Hip. 942.
 δικαίως δαίμονας Sup. 610. εἶναι δι-
 καίων ὑμεναίων ib. 1026. τοῖς δικαίοις
 ἐχὶ θυμῷσθαι χρεὼν Bac. 672. δίκαιοι
 ἐσμέν οἰκῶντες πόλιν Her. 143. δι-
 καίως ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 5.
 τὸς δικαίως τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐ-
 γενετέρος λέγω Melan. fr. XIV. 3.
 τοῖς δικαίοις ἐνδικος Syl. fr. I. 1. ἀν-
 δρῶν δικαίων παρυσίαι Thes. fr. VIII.
 2. γνώμην δικαίαν Hip. 427. et γνώ-
 μης δικαίας Iph. T. 1469. δικαίαν
 φωνὴν Hip. 929. cf. v. 931. φρένα
 δικαίαν ib. 1299. δίκαιος ἡνσέβεια
 καὶ προμηθεῖα Iph. T. 1202. ἔχεις
 ὁδὸν τινα δίκαιον Her. 902. ἴν' ἧς
 δικαία Hel. 1001. ψυχῆς δικαίας
 Dic. fr. I. 4. δικαίας φρένας Her. F.
 212. ὄργας δικαίας ib. 276. δίκαιον
 Cy. 150. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι
 λόγον Hec. 271. τῷ δικαίῳ ἔνεκα ib.
 853. ὅστις τὸ δίκαιον ἐκ ἐσκέψατο
 Or. 494. τὸ δίκαιον φῶδ' ἔχει ib. 795.
 ἡ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; ib. 1600. τάν-
 τεταλμέν' ὁ δίκαιον ἐκπονεῖν Ph. 1642.
 ὁ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας
 Hip. 915. ὥσπερ ἦν δίκαιον ib. 1307.
 τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἔχει An. 184. ἐκὼν
 δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν; ib.
 678. ὁ δίκαιον, πατέρα τὸν σὸν εἰδέ-
 ναι; Sup. 1052. τῷ μὸν δίκαιον ἐμὲ
 λέγειν χρεὼν Iph. A. 810. ἐμὲ δίκαιον
 ἀγαθὸν εὐχεσθαι τί σοι ib. 1188. τὸν

ξένον δίκαιον αἰνέσαι ib. 1371. τί τὸ
 δίκαιον τῷτό γε; ib. 1391. τὸ δίκαιον
 δυστυχεῖς καλοῖμεθ' ἂν Iph. T. 500.
 ὡς ἐδ' κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο ib.
 559. ἔκων δίκαιον—ἐμὲ χάριν τίθεσ-
 θαι ib. 601. δίκαιον εἰπας ib. 740.
 ὁ δίκαιον—σωθῆναι μόνον Cy. 479.
 ἦν δίκαιον ἢ τι Her. 254. πῶς δίκαιον
 τὸν ἰκέτην ἀγειν βίῃ; ib. 255. σὺν
 τῷ δικαίῳ ib. 331. ἐκ ἄλλο δίκαιον
 εἰπὼν ib. 369. ὡς δίκαιον ἢ ξένοις
 ἰκέταις ἀρήγειν ib. 417. σὲ ὁ δίκαιον
 κατθανεῖν ἀνευ πάλης ib. 547. τῷ δι-
 καίῳ ἔκατι ib. 570. κάλλιτά τοι δίκαιον
 ib. 589. τὸ δίκαιον τῷ πατὴρὸς διαφθε-
 ρεῖς Hel. 926. ἐν τῷ δικαίῳ ἐλπίδες
 σωτηρίας ib. 1037. πῶς δίκαιον—
 ἀνομίαν ὀφλισκάνειν; Ion. 442. ἐκέτ'
 ἀνθρώπως κακῶς λέγειν δίκαιον ib.
 450. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσώ-
 μενον ib. 1117. ὥσπερ τὸ δίκαιον ib.
 1249. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει
 Her. F. 813. τυγεῖν δίκαιον El. 1017.
 οἷσιν τὸ δίκαιον φίλον ib. 1351. ἐμὲ
 ἄρ' ὁ μοχθεῖν δίκαιον; Ar. fr. XII. 2.
 τὸ δίκαιον ἰσχύει μέγα Dic. fr. II.
 τὰς ἐσίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἀρπαγὰς,
 τιμᾶν δίκαιον Er. fr. IX. 2. ἦτις τὸ
 δίκαιον ὁ σιγήσεται Inus fr. X. 2.
 ἐδὲν φρονεῖ δίκαιον Ix. fr. II. 2. ὁ τῷ
 δικαίῳ Scy. fr. II. 5. ἐδὲν δίκαιόν
 ἐστὶν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. v. 2.
 δίκαιόν ἐστιν Fr. inc. LII. 2. τῷ δι-
 καίῳ χάριν Fr. inc. LVIII. 3. τὸ
 δίκαιον σύμμαχον ἔσται Fr. inc. XCVI.
 3. τὸ δίκαιον ἐκ ἔχει λόγον δυοῖν
 ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. ἀδικοὶ καὶ
 δίκαι' ὠρισμένοι Hec. 801. δίκαια
 πράξας Or. 1229. δίκαι' ἡγούμενοι
 Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. et Hel.
 965. ὁ δίκαια δρᾶν Med. 578. cf. Iph.
 A. 399. et El. 1244. ἡ δίκαια ταῦτα;
 Hip. 702. v. etiam Rh. 164. μισῶν
 τὰ μὴ δίκαια An. 668. ὁ τῶν δικαίων
 κριτὴς ib. 1163. σώματα ἀδικοὶ δικαίοις
 συμμιγνύναι Sup. 224. δίκαι' ἔχων
 ib. 437. δίκαι' εἰπεῖν ib. 859. δίκαια
 δρᾶν τε καὶ λέγειν Her. 139. cf. Hel.
 1649. et Ion. 358. ἦν δίκαια δρῶ,
 δίκαια πείσομαι Her. 425. τὰ δίκαια
 μὴ εἰδέναι Hel. 929. δίκαια, τὸς τε-
 κόντας ὠφελεῖν τέκνα Her. F. 583. et
 Fr. inc. B. 52. εἰ δίκαι' αἰτῶμεθα El.
 675. δίκαι' ἔλεξας ib. 1051. et ἔλεξε

Phry. fr. XIII. 1. εἰ δίκαι' ἐκεῖνα
El. 1096. δίκαια ἢδ' ἔχει ib. 1244.
δίκαια λέξας Alex. fr. III. 3. σύμ-
μικτα μὴ δίκαια, καὶ δίκαι' ὁμῶς Inus
fr. IV. 3. δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων Tel.
fr. XVI. 3. τὰ μὴ δίκαια ὡς ἀπαν-
ταχῶ κακὸν Fr. inc. XVII. 2. σιωπᾶν
τὰ δίκαι' ἢ χρῆ Fr. inc. XXII. δι-
καια, ἀδίκαια. Or. 194. Alc. 303. et
Iph. A. 1335. τόνδε τῷ 'Ραδαμάνθυος
δικαιότερον λέγω Cy. 273.

Δικαιῶν. νεκρὸς θάψαι δικαίῳ Sup. 526.
τὸν Ἑλλήνων ὅρον φεύγειν δικαίῳτε;
Her. 191.

Δικαίως. κρίνω δικαίως Hec. 1131.
ἐκὼν δικαίως; ib. 1254. ὣν ἢ δικαίως
ἀπελαθεῖς Ph. 372. ἢ δικαίως ὁδε
κυσὶν δοθήσεται; ib. 1644. οἱ μὲν
δικαίως Med. 87. ἄρα τὸν ξένον τυγῶ
δικαίως Al. 775. δικαίως τὸς κακὸς
ἀπολλύναι Sup. 505. ἢ δικαίως τῆς
θεῷ τὴν πρόσπολον χραίνεις Iph. T.
798. ὡς ἢ δικαίως θανέμεθα Tr. 904.
cf. v. 962. πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκη-
ναίως ἄγοι ἡμᾶς; Her. 188. τὸν ἢ
δικαίως τῷδ' ἐπάγοντα στρατὸν ib. 773.
δικαίως δράσειεν ἂν τι πῆμα Ion. 371.
γαίας τυραννεύουσιν δικαίως El. 878.
πατρὸς ἔτισας φόνον δικαίως ib. 1189.

Δικασῆς. ὅτοι δικασὴν σ' εἰλόμην ἐμῶν
κακῶν Sup. 252. δικασῆς αἵματος
Her. F. 1150.

Δίκειν. ᾧ μόσχος ἀδάμαστον πέσημα
δίκε Ph. 643. δίκετε πεδόσε τρομερὰ
σώματα, δίκετε Bac. 600. 601. Μυρ-
τίλῳ φόνον δικῶν ἐς οἶδμα πόντε Or.
992. ἐς κόμας δακτύλῳ δικῶν ib.
1470. κρᾶτα ὠλέναι δικῶν βολαῖς
Ph. 669. δικῶν ὀδόντας εἰς γυῖας ib.
672. ξίφος δικῶν ἐς γαῖαν ib. 1426.
κράδεμνα δικῶσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς ib.
1497.

Δίκελλα. βοῶ πῦρ καὶ δίκελλαν Ph.
1162. λάζυσθαι χρεῶν δίκελλας Her.
F. 944.

Δίκη. μὴ δίκην δώσῃσιν Hec. 803.
Hæc dictio, δίκην δίδόναι, legitur
etiam ejusd. fab. v. 853. 1023. 1052.
et 1274. - Or. 576. 1134. et 1597.
Med. 1298. An. 51. et 1109. Iph. A.
384. Tr. 867. Bac. 489. et 845. Cy.
421. Her. 887. 971. et 1025. Hel.
927. Ion. 1281. Her. F. 740. 756. et
842. El. 269. 953. et 1146. Œnei

fr. IX. 2. et Phry. fr. V. 10. et in
plur. δίκας δίδόναι Or. 870. Al. 734.
An. 1005. et 1164. Cy. 689. Ion.
445. et El. 977. λεύσιμον δῆναι δι-
κην Or. 613. τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν Hec.
844. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib.
1253. τίνει ταύτην δίκην Or. 7.
ἀμαθέτερος ὢν τῆς δίκης ib. 417.
ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ὁσίαν ib. 499.
ἔχ αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν ib. 575. τρις-
σοῖς φίλοις δίκη μία ib. 1244. δίκην
ὑπόσχεσ αἵματος ib. 1649. δίκης
βραβεῖς ib. 1650. σὺν δίκῃ ἤκῃσι γῆν
Ph. 156. ἔτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει
ib. 455. τῆς δίκης πειράσομαι δρᾶν
ib. 493. πάντα πράσσωσιν σὺν δίκῃ,
δίκης ἄτερ ἀποσερῶμαι πατρίδος ib.
495. τῇ δίκῃ πικρὸν ib. 530. πῶς ἔστιν
ἡ δίκη; ib. 551. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ
ib. 788. ἐκ ἔννομον τὴν δίκην πράσ-
σεσθὲν νιν ib. 1645. τῷ τάφῳ τὴν δίκην
παρασχέτω ib. 1648. cf. Hip. 50.
Iph. T. 944. δίκη ἐκ ἔνεσ' ἐν ὀφθαλ-
μοῖς βροτῶν Med. 219. δίκη ἀντιτί-
σασθαι ib. 261. δίκην ἐπίσασαι ib.
537. δίκη Ζηνὸς ib. 764. τίσειν δι-
κην ib. 767. cf. v. 802. et 1316. An.
53. Rh. 812. δίκης ῥόπτρον Hip.
1171. δίκην τε καὶ λόγους κεδνὸς ἔχω
Al. 39. cf. v. 89. τὴν δίκην ὑφέξομεν
An. 358. cf. El. 698. ἔδ' ἔχειν ἡγῆ
δίκην; An. 440. cf. Sup. 183. μὴ
τάχυν' ἄνευ δίκης An. 551. τίνι
δίκη—ἄγασί σε; ib. 556. ἔτε τῷ
δίκη κρίναντες ib. 568. πικρῶς πα-
τρὸς φόνιον αἰτήσῃ δίκην ib. 1003.
πολέμῳς αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης Sup.
233. σὺν δίκη ὀρμώμενον ib. 328.
ἐξέδν δίκης ib. 416. τὴν δίκην ἴσην
ἔχει ib. 434. αἰσχροῦς ἐκείνοις ἡ δίκη
διοίχεται; ib. 530. τὸ τῆς δίκης σώ-
ζων φάος ib. 564. ὅσοι δίκην σέβον-
ται ib. 595. τῶνδε τισάντων δίκην
ib. 733. πρὸς δίκης πολλὰ πάσχον-
τες κακὰ ib. 746. ἐδὲν τῇ δίκη χρῆσ-
θαι θέλει Iph. A. 316. τὸ σὸν πέρα
δίκης ἔσαι ib. 397. ἐς δίκην ἔστην
Iph. T. 961. πεισθεῖσαι δίκη ib.
968. ἀξίαν τίσει δίκην Rh. 894.
κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tr. 888.
τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκη μέττειμι
Bac. 346. λευσίμῳ δίκης τυχῶν ib.
356. τῇ δίκη προθήσομεν ib. 675.
σοὶ πάλιν ἀνατρέψω δίκην ib. 792.

δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν ib. 1311. cf. v. 1326. ὃ σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. τίς ἂν δίκην κρίνοιεν; ib. 180. τῇ δίκη μὲν ὦ ib. 195. δίκης κυρήσει ib. 253. ἀποτίσασθαι δίκην ἐχθρὸς ib. 852. cf. v. 882. οἴπερ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. ποῖ δίκην ἀνήσομεν; Ion. 253. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσώμενον ib. 1117. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. τῶν δεδραμένων δίκην ib. 169. et 733. δίκη ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ El. 42. Ὅρετῃ μὴ ποτ' ἐκτίσῃ δίκην ib. 260. εἰ τὰ δικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα ib. 584. cf. Hyp. fr. VI. πατρὸς τιμωρὸν δίκην El. 676. μὴ νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην ib. 955. ἡ δίκη αἰσχροῦς ἔχει ib. 1051. μὴ θανεῖν δίκη ib. 1265. τῆς δίκης ἀποστερεῖν Alcmen. fr. I. 2. αὐτὸ τῷτ' εἶναι δίκην Alop. fr. III. 3. τὴν δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνῳ Antior. fr. III. 1. ἐν δίκης βελαῖσιν ejusd. fr. XLII. 1. ὦ τῶν κακῶν οἴκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. δίκης παρατάτας ἐσθλὰς Bel. fr. XXIX. 1. τῇ δίκη ξυνῆσ' αἰὲ Inus fr. XV. 2. ἡ δίκη ἐστὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 7. τὴν δίκην συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. ἦν δίκη θνήσκῃ τις Phry. fr. XVI. 2. παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. ἵνα δίκη τύραννος ἡ γένους βροτεῖο Sis. fr. I. 6. ὅτοι προσελθῶσ' ἡ δίκη Fr. inc. II. 1. τὰ πικρὰ πρόσθεν ἡγῶνται δίκης Fr. inc. III. 6. πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν Fr. inc. XLII. 3. 2) Form. dor. δίκᾱ. πῶ δίκᾱ ξένων; Hec. 715. τὸ ὑπέγυγον δίκᾱ ib. 1030. αἵματος τινύμεναι δίκᾱν Or. 323. διὰ δίκᾱς ἔβαθεῶν νέμεσις ib. 1361. καὶ δίκᾱ καὶ πάντα πάλιν τρέφεται Med. 412. σφάλλειν δίκᾱν An. 782. δίκᾱς ἔξω ib. 788. σέβεις δίκᾱν Sup. 379. δίκᾱ δίκᾱν ἐξεκάλεσσε ib. 614. ὅταν ἔλθοι μοι δίκᾱ πατρῶος ib. 1145. δίκᾱς παρανόμῳ δάκει Tr. 283. πόριν ἔχουσιν ἐν χερσὶν δίκᾱ Bac. 737. ἴτω δίκᾱ φανερός ib. 990. et 1010. τὰ ἔξω νόμιμα δίκᾱς ib. 1008. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκᾱς Her. 925. θνατὰς ἐνεκὲν δίκᾱς El. 742. παλὶρρὺς τάνδ' ἐπάγεται δίκᾱ ib. 1155. νέμει τοι δίκᾱν θεὸς ib. 1169. ἀνόμενῃ δίκᾱ ib. 1190. δίκᾱ τοι δίκᾱ χρόνιος

Antior. fr. II. παρὰ δίκᾱν Fr. inc. CLXXXVII. 3. 3) Plur. τίνεις ματρὸς δίκᾱς Or. 530. cf. v. 1090. et Iph. T. 339. δίκᾱς πατρὸς ἐξαιτῶντί με Or. 1657. ἐτύχομεν δίκᾱς Hip. 672. Φοίβῳ τῆς ἀμαρτίας δίκᾱς παρασχεῖν βυλόμεσθα An. 1108. δίκᾱς ὑφέξειν Cy. 695. κυρίως κραίνειν δίκᾱς Her. 144. ἀποινόδικοι δίκᾱι Her. F. 888. 4) Δίκη, dea justitiæ. Δίκης σέβας Or. 1242. φονία Δίκη Med. 1390. ἡ Δίκη ἐπίσταται Rh. 876. εἰλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ; Her. 941. ἱερὸν τῆς Δίκης Hel. 1008. Δίκη πάνθ' ὀρώσα El. 771. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. σχολὴν ἄγυσσα Δίκη Phry. fr. V. 4. ἔχ' ὀρᾶ Δίκᾱ κακὸς Ph. 1717. τάδε ἐπιδέτω Δίκᾱ Rh. 199. πότνια Δίκᾱ τὰδ' ὦ πείσεται Her. 105. ἰὼ Δίκᾱ Her. F. 738. 5) δίκην, adversus. πολέμιων δίκην Hec. 1162. Δικόρυφος. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δικόρυφον σέλας Ph. 235. Δίκροτος. δίκροτον εἰς ἀμαξιτὸν El. 775. δικρότοισι κώπαις Iph. T. 408. Δίκτυννα, i. e. Diana. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 146. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνὰν ib. 1130. Δίκτυνν' ὑρεῖα Iph. T. 127. Δίκτυον. εἰσπεσῶσα δικτύων βρόχῃς Or. 1315. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 270. ὦ δικτύοισιν Bac. 1204. Δίκωπος. ὀρῶ δίκωπον Al. 253. ἐλάτῃ δικώπῳ ib. 446. Δινᾶν. ἄλλος ἄλλοσε δίνασεν ὄμμα Or. 1459. δι' ἀκηράτων δινηθεῖς κόλπῳ Rh. 353. Δινεύειν. ὡδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ δινεύεις Ph. 798. δινεύων βλεφάροις Or. 835. ἰστοῖς κερκίδα δινεύουσα Tr. 200. δινεύουσαις ἵπποισιν πτανοῖς Iph. T. 192. Δίνη. ἐν δίνῃ Εὐρώτα Tr. 210. πέτραν φερομένην δίναισι Or. 983. ἀμφὶ τὰς Ξαμάνδρῃ δίνας ib. 1310. δίναισι νοτίας ἄλμας Hip. 150. ἐράνιαι δίνει νεφέλας δρομαίῃς Al. 244. δίνας ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 96. ἀμφὶ δίναις Iph. T. 6. ἐς εὐνδρῇ πατρὸς δίνας Rh. 928. δίναις ἄλῳς Tr. 83. Κασαλίας δίνει Ion. 149. v. etiam supra v. 96. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῷ ib. 174. κατὰ ποταμῶν δίνας ib. 1084. Δινώεις. δινῶεν ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46.

Διόβολος. διόβολον πλάκτρον πυρός
κεραυνίου Al. 126.

Διογενέτωρ. διογενέτορες ἑναυλοι Bac.
122.

Διογενής. διογενεῖ κόρη Πρόκνης Her.
F. 1021. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρη Tr.
526. ὧ δέσποινα διογενὲς θεὰ Cy.
349. διογενὴς παρθένος Hel. 25.
ὧ φάος διογενὲς Med. 1258. αἷμα τὸ
διογενὲς An. 1196.

Διόγονος. Διογόνοιο Βάκχῃ Hip. 560.

Διόδος. διόδους ἀνόδους τείχων Iph. T.
888.

Διόθεν. ὅτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε Iph.
T. 354. φίλος διόθεν εἶ Rh. 455.
ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοὰς Hel.
1521. ὄμβρων διόθεν τερεῖσαι El.
736. κρυερὰ διόθεν θανάτῳ πεμφθεῖσα
τελευτῇ Fr. inc. CLX. 6.

Διοίγειν. ἥ ἂν διοίξης σφάγια Sup.
1204. ὄλβε διοίγων θάλαμον Bel.
fr. XVI. 8.

Διοιτέον. ὄμμα πανταχῇ διοιτέον Ph.
272.

Διοίχεσθαι. διοιχόμεθα, διοιχόμεθα
Or. 182. διοιχόμεσθα ib. 853. et
Ion. 765. αἰσchrῶς ἐκείνοις ἡ δίκη
διοίχεται; Sup. 530. ὅταν μὴ τύχη,
διοίχεται Iph. A. 958.

Διόλλυναι. αἶ με διώλεσαν Hec. 1062.
ἦν διολέσαι πρόθυμος ὦν Or. 1629.
ὅς μ' ἐ διώλεσε Ph. 1600. διώλεσε
δόλοισι σὸν παῖδα Hip. 1311. τόδ'
εὐγενὲς σε τῶν φρένων διώλεσεν ib.
1390. διώλεσεν τὸν συννοοῦντα Sup.
227. ἄκων με διώλεσεν Iph. A. 1457.
τύραννον διολέσαι Iph. T. 1020. διώ-
λεσ' ἡμᾶς Rh. 844. εἴ σε μὴ διώλεσεν
Παλλὰς Tr. 46. ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ
πλείτους διώλεσε ib. 607. μὴ σύ γε τὰ
Νυμφῶν διολέσης ἰδρύματα Bac. 949.
ὥστε διολέσαι δόμους ib. 1303. ἐπειδὴ
μ' ἐ διώλεσαν Her. 1009. τάδε καὶ
σὲ διώλεσε Hel. 698. ἐνθάδ' ὄντα
διολέσω ib. 894. σὺ παῖδα δόξεις διο-
λέσαι Ion. 1024. ὕδραν ἔλειον εἰ διώ-
λεσε Her. F. 152. τὸν πότμον διώ-
λεσας ib. 260. Λύκος σφ' ὃ κλεινὸς
διώλεσεν ib. 541. οἱ διώλεσαν πόλιν
ib. 590. τίσδε τίς διώλεσεν; ib. 1134.
πῶ διώλεσεν; ib. 1144. ἦν ἐγὼ διώ-
λεσ' ἄκων ib. 1364. παῖδ' ἐμὴν διώ-
λεσεν El. 1029. ἀνδρ' ἀριστον Ἑλλάδος

διώλεσας ib. 1066. διόλλυμεν κόρας
Ced. fr. III. 2. γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις
Her. F. 264. διολέσας δάμαρτά τε
κρυπταῖσιν εὐναῖς El. 921. τὴς διο-
λέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον Or. 1566.
ἃ με διολέσαντ' ἔχει Iph. A. 659. καὶ
γὰρ διώλλυσ' (i. e. διώλλυσο, imperf.
med. signif. act. perdidisti) Her. F.
755. ὡς διώλετο Or. 90. ἐνδίκως
διώλετο ib. 1512. διὰ δ' ὄλλυσαι Hip.
594. τῷ τρόπῳ διόλλυται; ib. 909.
ὅστις ὑφ' ὑμῶν διόλλυμαι ib. 1061.
πῶς διώλετ', εἰπέ ib. 1171. τροφῇ
διώλετο μηχαναῖς ib. 1305. νηδὺς
ἀκύμων μοι διόλλυται An. 158. διο-
λώλαμεν ib. 1177. πόλεις πολλὰι
διώλοντο Sup. 192. φόβῳ τῷ πάρος
διόλλυσαι ib. 613. cf. Iph. T. 652.
διόλλυμαι σφαγαῖσιν πατρός Iph. A.
1317. δι' ἧρ' ὀλώλαμεν ib. 1353.
χάρις αὐτῷ Πριαμίδων διώλετο Rh.
338. εἰ κρυπτόν λόχον εἰσπεσὼν διώ-
λωλε ib. 561. ὡς κακῶς διόλλυσαι
Tr. 625. ἐκ θεῶν διολλύμεσθα ib.
771. εἰς δόρυ διωλλύμεσθα ib. 1163.
δεινῷ θανάτῳ διώλωλας ib. 1255. διολ-
λύμεσθα Her. F. 534.

Διομήδης ἀναξ Or. 896. Θρηκὸς τέ-
τρωρον ἄρμα Διομήδους Al. 486. δν
ὠνόμαζε Διομήδην πατὴρ Sup. 1217.
Διομήδεα Iph. A. 199. ἐδάμασε πῶλος
Διομήδεος Her. F. 382. Διόμηδες
Rh. 565. et 622.

Διόμνυσθαι. διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαι-
μόνων Phi. fr. VI. 2.

Διονυσιάς. τᾶς Διονυσιάδος λοιβᾶς
Her. F. 891.

Διόνυσος Bac. 2. et Hyp. fr. I. 1. ὁ
μάντις Διόνυσος Hec. 1267. Διονύσου
οῖνα Ph. 236. Διονύσου δάμαρ Hip.
339. τὰν βακχεύσαν Διονύσῳ Παρν.
κορυφὰν Iph. T. 1243. Διόνυσον ἐκ
ἔφασκον ἐκφῦναι Διὸς Bac. 27. vid.
etiam v. 72. 82. 85. 119. 134. 155.
182. 220. 242. 294. 305. 314. 466.
496. 517. 535. 551. 558. 1342. etc.
πῶμα Διονύσου Cy. 139. Διονύσου γά-
νος ib. 414. τὸν ἀρχαῖον φίλον, Διόν-
υσον, ἀνάλαβε ib. 435. Διονύσου
παῖδες ib. 586. Διονύσου πέτρας δις-
σᾶς Ion. 1126. ἐκ Διονύσου βοτρυῶν
ib. 1232. θησαύρισμα Διονύσου El.
497. σὺν Διονύσῳ Pal. fr. V. I.

Διοπετής. διοπετής ὅπως ἀτὴρ ἀπέσβη
Fr. inc. CX XVII. 1. διοπετές ἀγαλ-
μα Iph. T. 977.

Δίοπος. διόπω (ita leg. pro διοπῶ)
Hip. fr. XV. τίνι σημήνω διόπων
τρατιᾶς; Rh. 741.

Διόπτας (dor. pro ης) τρατιᾶς Ἑλλάδος
Rh. 234.

Διορθεύειν. μὴ διορθεύων λόγους Sup.
417.

Διορθῶν. διορθῶσαι λόγοις ἔριν Hel.
1174.

Διορίζειν. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώ-
ρισαν Hec. 847. ἀριθμὸν διώρισε Ph.
545. ὃ διώρισαν κράτος ib. 1433. ἐκ
γῆς διορίσαιμεν ἂν πόδα; Hel. 834.
ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. τρά-
τευμα κώπη διορίσας Τροίαν ἐπι Hel.
401.

Δῖος. Δίῳ παιδὶ (i. e. filio Jovis) Ion.
200. et Δίῳ παιδὸς ib. 1144. δῖος
γάμος Bac. 245. δίοισι καρποῖς Ion.
922. ὠδίνος ἀγαλμα δίας Hec. 461.
Δίας ἀμάτορος Παλλάδος Ph. 670.
δέσποινα δίας Λίμνας Hip. 228. δία
κεφαλὰ Rh. 226. Δίας Ἀθάνας Cy.
293. et Her. 850. Δίας παρθένη
Παλληνίδος Her. 1031. δῖο πυρὸς
Al. 5. et Bac. 8. ἀντὶ δίας ψεκᾶδος
Hel. 2. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099.

Διοσκόρω. τὴν Λάκ. σύγγονον Διοσκό-
ροιν Hec. 441. τιμῶν μ' ἐδὲν ἦσσαν,
ἢ Διοσκόρω Or. 465. Διοσκόρω, ο *filii*
Jovis Iph. T. 272. τῷ τῷ Διὸς λεγο-
μένῳ Διοσκόρω Hel. 291. Διοσκόρω
ἦσχυνας ib. 726. δισσοὶ Διόσκοροι
ib. 1660. Διοσκόρων μέτα ib. 1683.
δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1239. 2) Di-
citur et Διοσκέρω. τὰν τοῖν Διοσκέ-
ροιν κάσιν Hec. 943. τῶν δισσῶν
Διοσκέρων Iph. A. 769.

Δίπαλτος. δίπαλτον κεραυνοφαῆς πῦρ
Tr. 1102. δίπαλτα ξίφη Iph. T.
323.

Διπλάζειν. δορὺς διπλάζεται τιμὴ Sup.
781.

Διπλάσιος Pol. fr. IX. 2.

Διπλῆς. πόνον ἀπαλλάσσω διπλῶν
Hec. 1197. διπλῆς μῦθος Al. 522.
διπλῶ βίῃ λαχόντες Sup. 1086. δι-
πλῆς ἀνὴρ Rh. 395. et 423. διπλῆς γέ-
λως Her. F. 950. διπλῶ στρατηλάτα
Ph. 1371. διπλοῖν χαλινοῖν Cy. 460.

κασιγνήτω διπλῶ Hel. 1680. πόνους
διπλῆς ἔχω Her. F. 937. διπλῆς
μερίμνης Or. 632. διπλῆν φοβῆμαι
μέμψιν Al. 1060. τὴν χάριν τίκει
διπλῆν Rh. 163. εἰ θανεῖν μέλλω
διπλῇ Ion. 760. διπλῆν ἀκαῖναν El.
492. ταύρω καὶ βροτῷ διπλῇ φύσει
Thes. fr. VII. 2. λύπας διπλᾶς Iph.
T. 688. διπλαῖσι κώπαις Cy. 466.
διπλῶν πῆμα Med. 1185. διπλῶν κα-
κὸν ib. 1315. ἄχθος διπλῶν An. 396.
διπλῶν χάρμα Sup. 333. διπλῶν πέν-
θος ib. 1035. διπλῶν κέρδος Her.
1043. διπλᾶ δάκρυα Hec. 518. δι-
πλῶν τέκνων μ' ἐσέρησε An. 1213. ὃ
διπλᾶ χρήζω τένειν Hel. 142. cf. Fr.
inc. LXXV. 5.

Δίπορος. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097.

Διπόταμος. διπόταμον πόλιν Sup. 621.

Δίπτυχος. διπτύχης νεκρὸς θάπτε Hec.
1287. διπτύχων παίδων φόνος Ph.
1363. δίπτυχοι νεανῖαι Iph. T. 242.
et 1289. et διπτύχων νεανιῶν ib. 474.
δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1238. μῆνας
ὀπώρας διπτύχης Fr. inc. CXLIII. 2.
τέκνων δίπτυχος γονὴ Med. 1136.
δίπτυχον παρειὰν Tr. 280. διπτύχῳ
γλώσσῃ ib. 286. διπλῆς μερίμνης
διπτύχης ἰὼν ὁδὸς Or. 632. δίπτυχοι
τυραννίδες An. 473. χεῖρας διπτύχης
ib. 579. διπτύχῳ σολίσματος Hec.
1156. δίπτυχον δῶρον Θεᾶς Ion. 1010.
δίπτυχα φάσγανα Or. 1303.

Διρκαῖος πόρος Ph. 737. Διρκαίων ἐκ
τόπων ib. 1033. ρεῦμα Διρκαῖον Sup.
637.

Δίρκη. Δίρκης νᾶμα Ph. 102. et Her.
F. 573. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et
371. Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος ib.
939. Δίρκης νάματα Bac. 5. ὁ Δίρ-
κης εὐνήτωρ Her. F. 27. 2) Form.
dor. Δίρκα. Δίρκαν προλιπῆσα Ph.
245. γαίας Δίρκας χλοηφόρος ib.
650. πόρον ἁμφὶ μέσον Δίρκας ib.
833. ὃ σόμα Δίρκας Hip. 556. ρεύ-
ματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401.
Δίρκα ἃ καλλιρέεθρος Her. F. 784.
εὐπίρθευε Δίρκα Bac. 520. ὃ μάκαιρα
Δίρκα ib. 530.

Δίρφη. Δίρφην ἐρωτῶν Ἀβαντίδα Her.
F. 185.

Δίς. δις τόσον πόμ' αἵματος Hec. 392.
δις θανεῖν ὃ χάζομαι Or. 1116. δις

τόσα κτᾶσθαι κακὰ Med. 1047. δις
τόσον ἢν τέρψειας ἡμᾶς ib. 1134. δις
τόσονδ' ἐλάμπετο ib. 1194. νέως δις
εἶναι Sup. 1081. cf. v. 1085. ὄνομα
εἰς κλύων Iph. T. 779. δόμον δις
τοσῦτ' ἔθηκας εὐκλείτερον Rh. 160.
λόγῳ δις τόσον μ' ἐκύφισας ib. 281.
δις τόσον κακὸν τόδε ib. 757. δις δυοῖν
πιτύλοιν τείχη κατέλυσεν Tr. 817. δις
τόσον πῶμα Cy. 147. δις τόσα πυρ-
γῶν τῶν γιγνομένων Her. 294. δις
λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777. σώσας κό-
ρης δις ἐπτά Her. F. 1327. cf. Cresph.
fr. II. 1. δὲ σοι ταῦθ', ἃ βύλει, λέγω
El. 770. δις τόσως ἐμὲ κτείνας ἀδελ-
φῆς ζῶσαν ib. 1092. δις τεφθέντ'
ἐλαίᾳ Epig. III. 7.

Δισκεύειν. ὄθεν πετραῖον ἄλμα δισκευ-
θήσεται Ion. 1268.

Δίσκημα. πύργων δίσκημα πικρὸν Tr.
1121.

Δίσκος. ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένον Iph.
A. 200. ὃν τροχῷ τέρμονι δίσκου ἔκανε
Hel. 1488. δίσκον ἄρας Aut. fr. III.
17. ἐν χεροῖν δίσκος ἔχοντες ib. 20.

Δισσός. δισσοῖν λεόντοιν Or. 1555.
δισσῶ στρατηγῷ Phoen. 1371. δισσῶ
ἀτέρει Her. 854. δισσῶ δράκοντε Ion.
23. δισσῶν μύθων ῥήτορες Hec. 126.
δισσοὶ Ἀτρεΐδαι ib. 510. et δισσοῖσιν
Ἀτρεΐδαις Or. 816. παίδων δισσῶν
σώματα Hec. 1051. δισσοῖς γαμβροῖς
Ph. 430. et δισσοῖσι γ. Sup. 132.
δισσοὶ νεανῖαι Ph. 1249. et δισσῶς
νεανίας Iph. T. 264. δισσοὶ γῦπες
An. 75. τῶν δισσῶν Διοσκόρων Iph.
A. 768. δισσῶς ἀθρήσας Cy. 378.
δισσῶς Θησέως παῖδας Her. 35. δι-
σσῶς παῖδας Διὸς ib. 917. δισσοὶ Διό-
σκοροι Hel. 1659. δισσῶς σαλαγμῶς
αἵματος Ion. 1003. δισσῶς διαύλης
Her. F. 662. et El. 825. δισσῶν λό-
γων ἀγῶνα Antior. fr. XXVIII. 1.
δισσῶς συναίμης Epig. I. 3. δισση-
μερίμνη Hec. 897. ἐκ δισσαῖν ἀνάγ-
καιν An. 518. κόρας δισσᾶς Ph. 57.
ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν ψυχὰν Hip.
258. δισσαὶ εἰσὶν ib. 385. δισσᾶς
φῶνας ib. 928. δισσᾶς ἀσυγείτονας
πόλεις ib. 1161. δισσᾶς πέτρας Iph.
T. 124. et Ion. 1127. χερσὶ δισσαῖς
Tr. 1306. δισσᾶς Θήβας Bac. 917.
ἔχει μοι δισσᾶς φυλάξεις Hel. 513.
δισσοῖν τερήσῃ τέκνοιν Ph. 1269. δι-

σοῖν κνωδάλοιν Sup. 146. δισσᾶ τέκνα
Med. 273. et Hel. 8. δισσῶν ἄμορος
τεκνῶν Med. 1395. δισσᾶ μέλη Al.
763. ἔν' ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη An.
910.

Δισσῶς Ph. 1347.

Δίτομος. πελέκεως δίτομον γένυν Me-
leag. fr. VI. 5. δίτομον ξίφος Hel.
989. et διτόμῳ ξίφει ib. 1050. δίτομα
φάσγανα Or. 1303.

Διφρεύειν. τὸν περὶ τείχη εἴλκυσε δι-
φρεύων An. 108. κυανέαις ἵπποις δι-
φρεύων πέλαγος ib. 1012. ἄτεροειδέα
νῶτα διφρέυσσ' αἰθέρος And. fr.
XXVIII. 3. διφρέυσων βαλιαῖσι πώ-
λοις Rh. 356. τίν' αἶγλαν ἐδιφρεύετό
γ' ἄλιος; Sup. 991.

Διφρηλάτας (dog. pro ἀτης) Iph. A.
216.

Διφρηλατεῖν. ἵππης, ἃς ἔθρεψα, κἀδι-
φρηλάτην Rh. 781.

Δίφρος. πέσημ' ἐκ δίφρου Or. 1548.
ἐμβῆσαι νιν ἵππειον δίφρον Her. 845.
δίφρου εἰσέβαινεν ἀντυγα Her. F. 948.
μηδ' ἀναβῆς τὸν δίφρον Phaeth. fr.
VI. 2. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δι-
φροις Ph. 2. θραυσθέντων δίφρων
Sup. 691. ἵππείοισιν ἐν δίφροισι Iph.
T. 214. ἐν δίφροις Hel. 730. ὥστε
νῶν δῶναι δίφρους ib. 1046.

Δίχα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἂν Ἑλλάνων
στρατὸν Hec. 119. ὑπεξῆλθε στρατῷ
δίχα Ph. 1474. δίχα Παιάνων Iph.
T. 185. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώ-
ματός τ' αὐτῶν δίχα ib. 952. τῷ τε-
ταγμένῳ δίχα Rh. 520. ὅπλων δίχα
Bac. 803. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ ταύτης δίχα
Ion. 775. ἐξίσταται πάντ' ἀπ' ἀλλή-
λων δίχα Her. F. 104. λελείμμεθα
γυναῖκες ἀρσένων αἰεὶ δίχα Dan. fr.
IX. 2. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων
δίχα Melan. fr. XXII. 3.

Δίχηλος. δίχηλον ἔμβασιν Bac. 739.

Διχήρης. κύκλος πανσέληνος μηνὸς δι-
χήρης Ion. 1156.

Διχόμυθος. ἔλεξε διχόμυθα Or. 888.

Διχορράγης κίων Her. F. 1008.

Διχοστατεῖν. ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ
διχοστατῇ Med. 15. ἂν διχοστατῇ πό-
λις Antig. fr. IV. 2.

Δίψα. δίψης ἄκος Cy. 97.

Δίψιος. διψίαν χθόνα Al. 563. δίψιον
πῦρ Θεῷ Rh. 417.

Δίωγμα. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων

Ογ. 989. δίωγμα φεύγων Hel. 21.
 ξιφοκτόνον δίωγμα σφαγᾶς ib. 360.
 πωλικοῖς διώγμασι An. 993. εἰ ἦν
 ἀλώσιμος ναῦς διώγμασιν Hel. 1639.
 Διωγμός. διωγμός ὅστις τὰς ξένους θη-
 ράσεται Iph. T. 1324. ποῖ διωγμὸν
 τόνδε πορθμεύεις; ib. 1435. κυνα-
 γετεῖ τέκνων διωγμὸν Her. F. 896.
 οἱ μοι διωγμῶν Ογ. 412. πάσης δι-
 ωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος Iph. T.
 1175.
 Διωθεῖσθαι. ἔχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται
 πόσις An. 870. ὅπως διώσῃ τὰς τύ-
 χας Her. F. 315.
 Διωκάθειν. αἰσχυρὸς ἱρώτας δημοτῶν
 διωκάθειν Eg. fr. II. 25.
 Διώκειν. διώκω τὰς μακρόδους κύνας
 Hec. 1173. διώκω τὸν ἔρμην εἰς δό-
 μους πόδα Ογ. 1344. διώκεις με Sup.
 156. et Her. F. 707. ταχεῖα νοτίς
 διώκει μ' ὀμμάτων Iph. A. 684. διώκέ
 νιν Iph. T. 1296. παρὰ δ' ἄλλον γ'
 ἄλλα μοῖρα διώκει Her. 612. εἰσορῶ,
 ὅς διώκομεν, παρόντας Hel. 1200.
 πάντα τοι βλάφaron διώκω Ion. 205.
 ἀρετὰς διώκε ib. 440. ἀπόπρο δωμά-
 των διώκετε Her. F. 1083. ὡς μα-
 κρὸν ἵππευμα διώκεις And. fr. XXVIII.
 2. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antior.
 fr. XIV. 2. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλ-
 πίδας Fr. inc. LXXIII. 1. ἔχ ὅπως
 ἐδιώξαμεν, sc. τὸν πλῆτον Epist. V.
 διώκοντ' ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα
 Ογ. 500. τὸν Ἑλένης φόνον διώκων
 ib. 1534. παῦσαι διώκων Iph. T.
 1437. μεγάλα διώκων Bac. 396. λη-
 τὰς διώκων Cy. 112. ματὸν διώκοντα
 Ion. 962. πικρὰν διώκων ἡλυσιν Her.
 F. 1041. νεβρὸν διώκων El. 574.
 ἔως διώκυσ' ἄσρα Ion. 1158. ἢ διω-
 κόμεσθ' ὑπο Her. 50. διωκόμεσθα
 θανασίμους ἐπὶ σφαγᾶς Ion. 1250.
 Διώνη, mater Veneris. κύρη Διώνης,
 Κύπρι Hel. 1104. ὦ παῖ Διώνης
 Antig. fr. XVII. 1.
 Διώνυμος. διώνυμοι θεαὶ Ph. 689.
 Διώνυσος (pro Διόν. ob metrum) Cycl.
 203.
 Δμωή. ὦ δμωαὶ Iph. T. 143. δμωαὶ
 τίνων κλήζεσθε δόμων; Ion. 234.
 Ἀσιήτιδες δμωαὶ El. 316.
 Δμωῖς. εἰς ταῦτόν ἦδε συμπιτνεῖ δμωῖς
 Hec. 966. ἔσ' ἐπὶ ξένας δμωῖς An.
 137. εἴτε δμωῖδ' ἐθέλεις And. fr. VI.

ἦδε μοι—δμωῖς Fr. inc. CLXXXV. 2.
 ἐφ' ἰστοῖς δμωῖδας κεκτήσομαι Bac. 514.
 δμωῖδες, ο ancillae Ion. 666.
 Δμῶς. δμῶς εἰσιν, ὅστις ἐκέθ' ὠραῖος
 γαμεῖ Phoen. fr. IV. 2. ἀποταυρῆται
 δμωσὶν Med. 188. ἤσθημεν δμῶες
 ib. 1139. μόλις νιν εἵργησι φύλακες
 δμῶες An. 813. αὐτὸς δμωσὶν ἂν
 μέλοι πόνος Sup. 939. δμωσὶν Ἀχε-
 λῶν φέρειν ἐννέπων Bac. 625. δμῶων
 μέτα El. 628. δμῶες μὲν εἰσιν, ὅς
 ἐγ' ἐκ εἶδον ποτὲ ib. 631. λόγχας
 θέντες δμῶες ib. 799. ὡς ἦραν χε-
 ροῖν δμῶες ib. 814. δμῶας ἀπωθεῖ
 ib. 822. δμῶες—ἦξαν εἰς δόρυ ib.
 844. δμωσὶ δ' ἐμοῖσιν εἶπον Phoen.
 fr. X. 1. δμῶες, ο servi Hec. 1282.
 Hip. 1084. 1184. et 1358. An. 427.
 et 716. Iph. A. 1340. Tr. 295.
 Her. 1050. Hel. 1186. et 1407. et
 El. 394. et 960. πατὴρ παλαιὸς
 δμῶες El. 851.
 Δνοφερός. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T.
 1265.
 Δοκεῖν. λέγεται δόξαι, σὴν παῖδ' Ἀχιλ-
 λεῖ σφάγιον θέσθαι Hec. 110. cf. v.
 220. ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξαι ψήφῳ
 ib. 196. δοκῶ μὲν σ' εἰδέναι γνώμην
 στρατῷ ib. 218. ἐδ' εὐτυχῆντας εὖ δο-
 κεῖν (sc. χρῆ) πράξειν αἰεὶ ib. 283.
 εἰ ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ ib. 788.
 στρατῷ μὴ δόξαιμι—βυλεῦσαι φόνον
 ib. 855. πῶς δοκεῖς; ib. 1160. Hip.
 446. et Iph. A. 1590. τίνα δοκεῖς
 πείσειν τάδε; Hec. 1205. ἔδοξεν
 Ἀργεὶ τῷδε Ογ. 46. εὐδεῖν νιν ἔδοξα
 ib. 169. κρεῖσσον τὸ δοκεῖν ib. 236.
 ὦν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι ib. 259. ἔδοξ'
 ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. τὸν θανόντ'
 ἀκύνειν τάδε δόκει ib. 674. τὸ δοκεῖν
 εὖχεσθαι μόνον ib. 780. σὸν κασίγνητον
 θανεῖν καὶ σ' ἔδοξε ib. 856. αὐτὸ
 τῷτ' ἔχειν δοκῶ σωτηρίαν ib. 1177.
 δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάζειν σπλάγχνον
 ib. 1200. θανεῖν Ὀρέσθην κᾶμ' ἔδοξε
 τῇδε γῇ ib. 1328. κᾶδόκει (i. e. καὶ
 ἐδ.) τοῖς μὲν ὅ, κ. τ. λ. ib. 1421. δό-
 ξαιμι σὴν κλύειν ὅπα ib. 1669. δό-
 ξεις ἀχρεῖος, καὶ σοφὸς πεφυκέναι Med.
 299. μὴ δοκεῖτέ πω ib. 365. μὴδ'
 εὐτυχῆσα δυστυχῆς εἶναι δόκει ib. 602.
 σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς ib. 884. ἀρῆξαι
 φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις ib. 1276. μὴ
 δόκει τῷτ' κλύειν Hip. 119. κατθα-

νεῖν ἔδοξέ μοι κράτιστον ib. 401. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκοῖς; ib. 470. εἴ τοι δοκεῖ σοι ib. 507. ἀγνεύειν δοκῶ ib. 655. τιμαῖς κῆμέ τέρπεσθαι δόκει ΑΙ. 54. ἐν ἀγκάλαις δόξω γυναῖκα ἔχειν ib. 353. ὥς δοκεῖς Απ. 762. et Rh. 121. ὥς δοκῶσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν με Απ. 924. δοκῶμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. ὥς δόκει (i. e. ἔδοκει) Ιρῆ. Τ. 8. ἔδοξ' (i. e. ἔδοξα) ἐν ὕπνῳ οἰκεῖν ἐν Ἀργεῖ ib. 44. ἔδοξεν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν ib. 279. δόξω τοῖς πολλοῖσι σώζεσθ' εἰς οἴκῳ μόνος ib. 678. ἦν ἄγαν δοκῶ χρονίζειν ib. 1219. φιλεῖν κῆμέ τῆς ὁμαίμονας δόκει ib. 1402. σοὶ τὰδ' ὥς δοκεῖ ib. 1485. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν δοκεῖ μοι Rh. 126. τὰδε δοκεῖ ib. 131. ἦ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; ib. 593. δοκεῖς γάρ; ib. 706. μὴ δόκει λεληθέναι ib. 940. μήτε ἰσχύειν δόκει Tr. 723. μῆδ' ἦν δοκῆς μὲν,—φρονεῖν δόκει τι Βακ. 311. 312. ἐκ ἐλεύθερον οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν Ηερ. 246. ταῦτ' ἐδοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ib. 262. ἔτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; Ηελ. 120. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι Ιον. 1024. δοκεῖν τὰδόκητ' ἐχρή Ηερ. F. 92. ὃν σὺ φῆς εἶναι δοκεῖν ib. 184. ἦν τί σοι δοκῶ λέγειν ib. 279. ἦσθ' ἄρ' ἦσων, ἦ δόκεις εἶναι, φίλος ib. 341. τί δαὶ σὺ σὺ κασιγνήτῳ δοκεῖς; Εἰ. 244. μὴ μοι νικᾶν δοκεῖτω τὴν δίκην ib. 955. τί δ' αἰσχρὸν, ἦν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῆ Αἰολ. fr. I. et Fr. inc. XV. ὥστε μὴ δοκεῖν, ἃ χρὴ δοκεῖν Ηιρ. fr. IX. 4. δοκεῖ πονηρὰ, καὶ δοκεῖν ἀλίσκεται Phry. fr. V. 3. συγγνώμονάς τοι τῆς θεῆς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. διδὺς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. εἶναι δίκαιος, καὶ δοκεῖν εἶναι θέλει Fr. inc. B. 28. 8. μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν Ηεκ. 874. δοκῶν Ὀρέτην χερσὶ περιβαλεῖν Οὔρ. 371. εὖ δοκῶν λέγειν ib. 941. ἐδοκῶν κλύειν Med. 67. ὥς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. ὦ δοκῶν τι σεμνὸν πράττειν Tr. 447. εὖ πράσσειν δοκῶν ib. 1203. ὁρῶ δοκῶντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε Ηερ. 735. τὸν εὐτυχεῖν δοκῶντα ib. 865. δοκῶν κοιράνης τυγεῖν Οἰνεῖ fr. XI. λόγος ἐκ τῶν δοκῶντων ἰὼν Ηεκ. 295.

δοκῶντας δαιμόνων εἶναι γένος ib. 490. τῶν δοκῶντων εἰδέναι τι ποικίλον Med. 300. τῆς σοφῆς δοκῶντας εἶναι ib. 1226. οἱ δοκῶντες εὖ φρονεῖν Απ. 330. cf. v. 647. οἱ δοκῶντες εἰδέναι Ιον. 317. ὀλβίως τῷ λόγῳ δοκῶντας εἶναι Ηερ. F. 589. δοκῶσά τι πρός γε σὺ πράξειν καλῶς Med. 500. δοκῶσ' ἄρωγος ἐν πόνοις παρασταεῖν Rh. 638. τοῖς δ' ἐχρὶ δοκῶν Ηεκ. 121. δοκῶν Ἀχαιοῖς ib. 506. ἐδοκῶν ἔξειν ποτὲ Ιρῆ. Τ. 802. καίπερ ἐδοκῶνθ' ΑΙ. 939. τὰ δοκῶντ' ἀπώλεσαν Tr. 609. κλῶπας δοκήσας πλάθειν τινὰς Rh. 777. ἰδίᾳ δοκήσάν σοι τόδ', ἦ πάσῃ πόλει; Sup. 129. ψήφῳ δοκήσαν Ηερ. 187. δόξας ἀνὴρ ἄριστος Tr. 395. δόξασά περ ἦ Πανὸς ὀργὰς—μολεῖν Med. 1171. ἀρίστη δόξασα γυνὴ γεγενῆσθαι ΑΙ. 85. δόξουν λέγω Βακ. 629. θεοῖσι τῷτο δόξαν Dic. fr. VIII. 2. ταῦτα δόξανθ' Ὑλλος ἐξηνέσχετο; Ηερ. 967. γενναῖος ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι Med. 763. δέδοκται τέργον ib. 1236. ὥς σοὶ δέδοκται Απ. 455. κατθανεῖν μοι δέδοκται Ιρῆ. Α. 1375. δέδοκται τλήμονες φυγαὶ Βακ. 1348. vid. not. κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοὶ Ηελ. 988. ἐπὶ τῷτ' ἐμοὶ δεδογμένον Ηερ. 1. λέξεις μῆδ' ἐν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων Med. 822. τὰ δοκηθέντ' ἐκ ἐτελέσθη Med. 1417. ΑΙ. 1164. Απ. 1287. Βακ. 1388. et Ηελ. 1706.

Δοκεύειν. ὄψεται νιν δοκεύοντα Βακ. 982.

Δόκημα. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνειρών Ηερ. F. 111. τὰ δοκήμασιν σοφὰ Tr. 411. δοκημάτων ἐκτὸς ἤλθεν ἐλπίς Ηερ. F. 771. κρείσσω τῶν δοκημάτων Εἰ. fr. VII. 2.

Δόκησις. μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν Οὔρ. 635. τὴν δόκησιν ἄρνυται Απ. 697. δόκησιν τόδ' ἂν λέγοιμί σοι Ηερ. 396. εὐψυχίας δόκησις ib. 746. κενὴν δόκησιν Ηελ. 36. μὴ δόκησιν εἶχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. ἔτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; ib. 120. ἴν' ἡ δόκησις Πῆσον ἡδέως ἔχη Ιον. 1602. δόκησις εὐκλεῆς δορὸς Ηερ. F. 288. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος Εἰ. 381. ἡ δόκησις φαύλη Antig. fr. X. 1. τῷ δικαίῳ τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ιχ. fr. I. 1, ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν Fr. inc. XXVIII. 2. ὦν δόκησις ἐκ ἐνὶ Fr. inc. LXXIV. 2.

Δόκιμος. κατὰ τὰλλα δοκίμων *Erist.* I. κεμὰς ἐνθα δοκίμα κείμαι *Irh.* T. 176. ὃ δοκιμώτατος Ἑλλάδι *Sup.* 277.
Δοκός. δοκὺς τεγανὰς παρέχει *Cret.* fr. II. 6.

Δοκὼ κενή *El.* 747.

Δόλιος. σιγᾷ δόλιος *Or.* 1404. δόλιος Ὀδυσσεὺς *Rh.* 894. δολίῳ λέλογχα φωτὶ δουλεύειν *Tr.* 281. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον *Bac.* 954. δόλιον ἀτέρα λάμπας *Hel.* 1142. δόλιον οἶκτον *ib.* 1558. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν *El.* 166. δολίοισι γάμοις *Or.* 1009. λόγοισι δολίοις *An.* 289. λέκτρα Ἀερόπας δολίας *Or.* 1009. δολίῳ τέχνη *Al.* 34. εἰς κλισίαν λύκων δολίην *Irh.* T. 858. πέπτωκεν δολίῳ πληγῇ *Rh.* 748. δόλιον ἔσχον ἄταν *Tr.* 530. δόλιος ἡ ἑπιθυμία *Cy.* 448. δόλιον εὐνήν *Hel.* 20. ἂ δόλιος Κύπρις *ib.* 242. δόλιος ἡ ναυκληρία *ib.* 1605. δόλαι βελαί *Med.* 413. ἀρπαγὰς δολίως *Hel.* 1338. τῷτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐτι *Bac.* 487. τόδ' ἤδη δόλιον εἰς με μηχανᾷ *ib.* 804. δόλια βουλευτήρια *An.* 447. δόλια λέκτρα *Irh.* T. 539. δόλια καθάρματα *ib.* 1316. δόλια τεχνήματα *ib.* 1355. δόλια ἐξευρήματα *Hel.* 1109. ἔχω δόλια καὶ δρατήρια *Ion.* 985. λέγεις μοι δόλια *ib.* 1481. δολίοις βρόχων ἔρκεσιν *El.* 154.

Δολιόφρων Κύπρις *Irh.* A. 1301.

Δολιχαύχην. κύκνη δολιχαύχενος *Irh.* A. 794. ὃ ποταναὶ δολιχαύχενες *Hel.* 1503.

Δολόεις. δολόεντα Τροίας ἔδη *Irh.* A. 1527.

Δόλος. ξὺν δόλῳ δύσμαχον *Hec.* 884. δόλῳ με τοιῷδ' ἤγαγε *ib.* 1146. ἔ ποτ' ἂν σύ μ' εἶλες ὥδε σὺν δόλῳ *ib.* 1269. μή τις εἶη δόλος *Or.* 1420. cf. *Ph.* 273. μή τις δόλος με κτάνη *Ph.* 365. δόλῳ μέτειμι τόνδε φόνον *Med.* 391. δόλῳ μ' ὑπῆλθες *An.* 436. δόλῳ, sc. διώλεσέ σε *Irh.* A. 1458. εἰς αἵματηρόν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ *Irh.* T. 371. μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν; *Rh.* 17. δόλος κρυφαῖος *ib.* 92. εἰς δόλον τιν' ἄγει *ib.* 128. τῇδε σύγκειται δόλος *ib.* 215. δόλον ἐξεπίσασθε *Cy.* 474. μή τιν' ἔχη δόλον *Ion.* 686. cf. v. 692. δόλῳ τινὶ κατακτεῖναι *ib.* 844. ἀπόλλυμαι

δόλῳ *Her.* F. 754. θνήσκει δόλῳ *E.* 9. ὀβρώδῳ τινὰ δόλον θυραῖον *ib.* 83. φυγάδος δειμαίνεις δόλον *ib.* 834. τὸ αὐτὸν τῇδ' ὑποθήσω δόλον; *ib.* 98. τὸν κεκρυμμένον δόλον *Dan.* 33. ἂ δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω *Mei.* 783. διώλεσε δόλοισι σὺν παῖδα *Hij.* 1312. νείκη ἀνδρῶν—δόλοισι κλέπτει *Bel.* fr. XII. 2. θνήσκετε δόλοις *Cres.* fr. IV. 2. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον *Dan.* fr. VIII. 3.

Δολῶν. Μοίρας δολώσας *Al.* 12. σε δολώσαντες γάμοις *Irh.* A. 898.

Δόλων, *nom. propr. speculatoris* *Tr.* *jani.* *Rh.* 159. 221. 525. 573. 57592. et 864.

Δόμος. δυστυχῶν δόμος *Or.* 70. τι Ἀγαμεμόνιον ἐπὶ δόμον *ib.* 179. ἔφερβε σὸς δόμος *ib.* 867. ἀνευφί μετ' δόμος *ib.* 1335. εἰς ἀγῶνα δόμο φοβερόν πιτνεῖ *ib.* 1538. ὄλβιον δέμον *ib.* 1674. ἔρημον πατρῶν ἔλιπει δόμον *Ph.* 322. cf. *An.* 1205. τὸ ἐμὸν οἰκήσω δόμον *Ph.* 605. ἐρρέετο πρόπας δόμος *ib.* 627. φόνος Οἰδπόδα δόμον ὤλεσε *ib.* 1502. cf. v. 1509. ὃ δόμος δόμος *ib.* 1506. πᾶς δόμος ἔρροι *Med.* 114. τίνα δόμον ἐξευρήσεις; *ib.* 360. Πελίας δόμος *ib.* 734. δέμος τυραννικὸς *ib.* 740. δόμον πάντ' συγχέας' Ἰάσονος *ib.* 794. ἔ τι ἀξιοῖ δόμος—προσεννέπειν *Hip.* 79. δσον κακὸν ἔχει δόμος *ib.* 852. σὺ οἰκῆσαι δόμον *ib.* 1010. πατρῶν ἂν δόμον *ib.* 1136. δόμος Ἀδμήτη *A.* 79. δόμον ἀμπετάσας *ib.* 600. ἄλλοις δόμον λείψειν *ib.* 659. εἰς τὸν ἰδρῦσαι δόμον *ib.* 844. νόστιμος ἔλθοις δόμον *ib.* 1156. λείπε δεξιμόλον δόμον τᾶς ποντίας *Θεῶ* *An.* 130. ἐκ τίνος λόγῳ νοσεῖ δόμος; *ib.* 550. εἰ τέκνα καὶ δόμον *ib.* 1191. δόμο ὑπερβᾶσα *Sup.* 1049. μηδὲ πατρῶς δόμον αἰσχυνε *Irh.* A. 1030. ἅπαι δόμος *Irh.* T. 697. καθαρὸν οἰκήσει δόμον *ib.* 1231. πατρὸς δόμον—ἔθι κας εὐκλέεστερον *Rh.* 159. προλιπῶς δόμον *ib.* 910. δόμον, ἐνθ' ἐλοχεύθι *Tr.* 597. δόξας εὐ προχωρῆσαι δόμο *Her.* 487. ἔ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάνι φημι δόμον εὐτυχίᾳ *ib.* 610. ὥς τίς αἶδα δόμον κατέβα *ib.* 913. ἥ τάρ' αἰσεται δόμος *Hel.* 485. κτυπεῖ δόμος *ib.* 865. δόμον ἥξει *ib.* 1510. λα

θραϊον ὠδιν' εἰς θεῶν ῥίψαι δόμον Ion. 45. Φοίβε δόμος ib. 224. Ἀπόλλωνος δόμος ib. 1275. ὁ γηγενέτας δόμος ib. 1466. εἰς εὐγενῆ δόμον καθίζει σε ib. 1541. δόμος τύχας Her. F. 249. Ἀτλαντος δόμον ἐλθὼν ib. 405. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον ib. 1423. οἱ ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359. πόσις ἐς' αὐτῇ καὶ δόμος ib. 1311. γεγῶσα τηλική δόμος Meleag. fr. XVII. 3. ἴν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχη Her. 27. ἐκ τυραννικῶν δόμων ib. 55. πρὸ δόμων ib. 59. ἐν δόμοις ib. 362. 652. et 987. ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων ib. 618. ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι ib. 619. δόμων ἀπο ib. 665. ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα ib. 977. ἀποσῆναι δόμων ib. 980. λιπῶσ' αἰσχροῦς δόμος Or. 99. ἐς φρερὰν δόμων ib. 1252. πρὸς δόμος τυραννικῆς ib. 1356. et Ph. 205. κλειθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. ἐν δόμοις τυράννων ib. 1456. δόμος τῆς Τανταλείας ib. 1543. ξένοισιν ἐν δόμοις Ph. 341. βασιλικῶν δόμων ὑπερ ib. 1336. σιγῇ δόμος εἰσβάσα Med. 41. πατρὸς δόμοι ib. 253. et 442. cf. v. 502. et 1177. Tr. 670. et El. 573. δόμος ἐχεγγύης Med. 387. δόμος πατρός ib. 801. cf. Hip. 306. νυμφικῆς δόμος Med. 1137. εἰς ᾧ δὲ δόμος ib. 1234. et Hip. 895. et Al. 25. et 74. v. etiam Al. 438. et 629. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. κατηρεφεῖς δόμοι ib. 468. Κρησίως δόμος ib. 719. κεδρίνων δόμων Al. 158. δόμος ἐχθροζένης ib. 561. εἰς ἀηλίας δόμος ib. 855. ὦ σχῆμα δόμων ib. 915. πολυκτῆτων δόμων μέτοχος An. 770. δοκῶσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἶδε με ib. 925. ἐν περισύλοις δόμοις ib. 1100. ἐν εὐφήμοισι δόμοις ib. 1145. δόμος νησιωτικῆς ib. 1262. ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν δόμων Iph. A. 583. ἔξω ἐλθὲ βασιλείων δόμων ib. 863. cf. Hel. 143. 466. et 1542. δόμων πατρῶν Iph. T. 51. cf. v. 809. El. 417. et 1005. et 1088. et Dan. fr. VII. 1. δόμος οἶκει πατρὸς Iph. T. 699. cf. v. 707. νοσῶντας δόμος Iph. T. 930. Πυθίων δόμων ib. 1271. δόμων εὐδοξία Rh. 760. ἄπαιδες ἐν δόμοις Tr. 380. δόμος πέρσας Ἀτρειδῶν ib. 461. δουλεύσω

ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. Μενέλεω δόμος ib. 984. ἐν Ἀλεξάνδρῳ δόμοις ib. 1020. δόμων ἐρείπια Bac 7. ἐν δόμοις Ἐχίονος ib. 1117. Ἀλθαίας δόμος Cy. 39. τέγας δόμων ib. 118. δόμων ἔσω ib. 129. εἴσω ἦσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἐκ πλεσίων δόμων Hel. 439. δόμων ἀνακτα ib. 512. τυράννοις δόμοις ib. 524. Φρυγῶν ᾧ κησα πολυχρύσας δόμος ib. 934. εἰς δόμος τυραννικῆς ib. 1186. τῶν κατ' ἑρανδὸν δόμων ib. 1687. μητρὸς ἐλθὼν δόμος Ion. 71. δόμων μὴ παριτ' εἰς μυχὸν ib. 229. Ἀπόλλωνος δόμος ib. 249. cf. v. 424. et 535. ἀμφὶ κρηπίδας δόμων θυοδόκων ib. 510. τῆς Ἐρεχθείως δόμος ib. 568. et sine τῆς v. 1293. τὰν δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. θυραῖος ἐλθὼν δόμος ib. 702. ὀρφανῆς δόμος ib. 791. ἐν θεῶ δόμοισιν παιδεύεται ib. 822. ᾧ δὲ ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. cf. v. 1274. Her. F. 117. El. 1144. τῶν Ἐρεχθειδῶν δόμων Ion. 1057. Λοξίῳ ἐν δόμοις ib. 1197. cf. v. 1455. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμος; ib. 1303. παγκλήρης δόμος ib. 1542. Εὐρυσθέως δόμος Her. F. 463. κατασκάψω δόμος καινῶν τυράννων ib. 566. εἰς δόμος Ἡρακλέος ib. 873. κληθρα ὑψιπύλων δόμων ib. 1030. ἐν χέρνησι δόμοις El. 207. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289. εἰς εὐτυχῆντας δόμος ib. 398. ἐπ' αὐτὰς εἰσίω δόμων πύλας ib. 661. βασιλικῆς ἔχων δόμος ib. 947. θεῶν δόμοι ib. 1000. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμος ib. 1005. ἐν τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις ib. 1120. πένητας εἰς δόμος ib. 1139. δόμων ὑπερ ἀκροτάτων ib. 1233. Πρωτέως ἐκ δόμων ib. 1280. χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. μηδὲν δόμοισι τῶν κυλῶν πειράσεται Antioq. fr. VIII. 2. κενοῖσιν δόμοις ejusd. fr. XXXIII. 6. ὅστις δόμοις ἡδεται πληρημένοις Dan. fr. IV. 1. εἰς ἀνάτασιν δόμων Dic. fr. VI. 4. ἀδόκητ' εὐτυχῆσαντων δόμων Er. fr. II. 31. δόμος Ἀθάμαντος Inus fr. II. 1. πύλαισιν ἦτις ἐν δόμοις Pelei fr. 1. ἀρχαίων δόμων Phry. fr. VII. ὃ θέμις βέβηλον ἀπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. et sic porro: nam singulis fere paginis aliquoties hoc vocab., praesertim in plur., occurrit.

Δονακόεις. δονακόεντος Εὐρώτα Hel. 210.

Δονακοτρόφος. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφῃ Iph. A. 179.

Δονακόχλος. δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400.

Δόναξ. λεπτὸ δόνακος Or. 146. ἐν δόνακος ἔρνεσιν Hel. 183. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν ib. 355.

Δόξα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἂν' Ἑλλάνων στρατὸν Hec. 119. δόξης θάρσος ib. 370. δόξαν κεκτηῖσθαι μάτην ψευδῇ ib. 489. δόξαν τόδ' ὑγείας ἔχει Or. 235. πολλάκις ἔβλαψε δόξα Med. 293. δόξαν ἔσχεσθαι ib. 540. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλιον ib. 1010. δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται Hip. 432. δόξα μήτ' ἀτρεκῆς, μήτε παράσημος ib. 1115. δόξης ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι ib. 1414. ὦ δόξα, δόξα An. 319. δορὸς δόξα ib. 726. ἔνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 566. δόξ' ἐμὴ ib. 1399. δόξαν ἔσχεν ἀφθιτον ib. 1606. δόξης μετάδος Iph. T. 1030. δόξαν λέγεις; ib. 1164. καὶ ὕπνον μοι δόξα τις παράταται Rh. 780. δόξ' Ἀργείων κεῖται Tr. 179. ἦν δόξα σε νοσῇ Bac. 311. σὺν μαινομένῃ δόξῃ ib. 885. σώζεις πατρίαν δόξαν Her. 326. εἴδ' ἀκλεῆς νιν δόξα ὑποδέχεται ib. 624. εἰς ταὐτὸ κἄμοι δόξα χωρεῖ Hel. 764. ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν ib. 847. σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν—; Ion. 964. ὅς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας Her. F. 157. δόξαν κακὴν λαβόντας ib. 292. cf. El. 1013. πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες Her. F. 460. ἡ δόξ', ἐκ οἷδ', ὅτ' βέβαιός ἐστι ib. 511. τί χρῆμα δόξης τῇσδ' ἔχεις τεκμήριον; ib. 714. τὴν δόξαν ἔλκει Cenei fr. V. 3. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. δόξαν φέρονται Fr. fal. cit. V. 4. δόξαν ἡμποληκότα Fr. inc. B. 1. 3. δόξαν κενὴν θηρώμενοι Epist. I. φέρουσα δόξαν πολλὴν Epist. III. κενὰ δόξαι Iph. T. 419. δόξας ἀσήμες Rh. 629.

Δοξάζειν. ὦν σὺ δοξάζεις Hec. 759. ἂν δοξάζης νοσεῖν Or. 314. ἢ σὺ δοξάζεις ἴσως ib. 710. πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγὼ Med. 944. τῇδ' ἐν νιν δοξάζομεν μάλισ' ἂν εἶναι Sup. 1043. γάμους γαμεῖσθαι τῷσδ' ἐδόξαζον ποτὲ Tr. 347. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσης εἰρηκέναι Hel. 314. εἰδὲ-

ποτ' ἐδόξασα El. 580. ὦν ἐδόξαζόν ποτε Thes. fr. IV. 5. ὡς δοξάζεται Iph. T. 831.

Δόξασμα. κενῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 383. cf. Melan. fr. XIV. 3.

Δορά. λύκειον δορὰν Rh. 208. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. κατασίκτες δορὰς ib. 696. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν Cy. 329. νεβρῶν δοραῖς καθάπτως Hyg. fr. I. 1.

Δοριάλωτος Tr. 518.

Δοριθήρατος. δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν Hec. 105. σκύλοις Φρυγῶν δοριθηράτοις Tr. 574.

Δορίκτητος. χθὼν δορίκτητος ὑπ' Ἀργείων Hec. 478. δορίκτητος γυνὴ An. 155.

Δοριμανῆς Sup. 485.

Δοριμήτωρ. Ἐνναλίῳ δοριμήτορι An. 1016.

Δοριπετῆς ἀγωνία Tr. 1003.

Δορίπονος. δοριπόνων ἀνδρῶν El. 479. δοριπόνους ἀσπίσι καὶ λόγχαις Iph. A. 771.

Δόρκα. τὰν χρυσοκάρανον δόρκαν ποικιλόνητον Her. F. 376.

Δορκάς. ἀγκάλαισι δορκάδ' ἔχουσαι Bac. 698.

Δόρυ. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ ib. 9. ἠντύχει δορὶ ib. 18. πόλις πᾶσ' ἀνέστηκεν δορὶ ib. 494. ἐπὶ δορὶ ib. 647. πέσημα φοινίῃ δορὸς ib. 699. δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν ib. 909. πύργους πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. Ἐκτορος ἦνθει δόρυ ib. 1210. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ ib. 1146. δορὶ ὕλλυμένος ib. 1307. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις ib. 1603. πρὶν ψαῦσαι δορὸς Ph. 82. αἰχμαλωτίδας δορὶ Θηβαίας—δώσειν Τριαίνα ib. 194. δορὸς ἀκροθίνιον ib. 288. ἀκυσίως τοκεῦσιν ἡράμην δόρυ ib. 437. Μυκηναίῃ δορὸς ib. 516. et 1089. δόρυ τὸ Καδμείων ib. 565. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορὸς; ib. 575. εἰς δορὸς τάξιν μολεῖν ib. 701. ἀμφὶ δεῖπνον ἔσι προσβάλλω δόρυ; ib. 735. μονοσόλῃ δορὸς ib. 749. ἐλεῖν δορὶ ib. 762. ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπῃ δορὸς ib. 861. Ἀργεῖν δορὸς ib. 1087. et 1101. Tr. 8. 346. et Her. 834. Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842.

Ἀργείων δόρυ Ph. 1093. et Ἀργείων
 δορὶ Tr. 606. δορὸς ἀλκή Ph. 1104.
 cf. v. 1372. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ
 ib. 1253. δορὶ παλλόμεναι ib. 1306.
 μονομάχῳ δορὶ ib. 1335. ἔθραυσ'
 ἄκρον δόρυ ib. 1408. ὡς ἄπορον ἦκων
 δορὸς ib. 1409. μάρνανται δορὶ Med.
 249. ἥς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ Hip. 975.
 δορὸς γέρας An. 14. δορὶ καὶ πυρὶ
 δηϊάλωτον ib. 105. ὅς σε πολλάκις
 δορὶ ναύτην ἔθηκεν ib. 457. δόρυ
 σύμμαχον ib. 525. μὴ κινεῖν δόρυ ib.
 608. πάλλων δόρυ ib. 698. δορὸς
 δόξα ib. 725. δορὶ κλεινοτάτῳ ib. 793.
 ἐπ' Ἀργεῖοι δορὸς ib. 794. τὸς ὀλω-
 λότας δορὶ Sup. 16. δορὸς ῥώμη ib.
 25. συμμάχοις δορὸς ib. 475. ἐν
 κλεινῷ δορὶ ib. 593. διὰ δορὸς ib.
 602. συμετασχόντες δορὸς ib. 648.
 ἐσολισμένον δορὶ ib. 659. παραιβάτας
 ἔτησαν εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. διὰ
 τέχνης δορὸς ib. 905. ἀτίξαντες δορὶ
 Iph. A. 80. πεδίον ἐμπλήσας δορὸς
 ib. 355. σὺν δορὶ ib. 587. κοσμήσω
 δορὶ ib. 931. δορὶ τρυφῶσα Παλλὰς
 ib. 1304. Τροίας πέργαμ' ἐξελεῖν δορὶ
 ib. 1576. οἴχεσθαι δορὶ Iph. T. 519.
 ὥστε διαφυγεῖν τὸν δόρυ ib. 1326.
 δορὸς πέλας Ἀργεῖοι Rh. 20. στρατὸν
 ἀναλῶσαι δορὶ ib. 58. εὐτυχῶν δόρυ
 ib. 60. cf. v. 319. πρόθυμος ἰέναι
 δόρυ ib. 63. ἐν τροπῇ δορὸς ib. 82.
 σὸν βλέποντας εἰς δόρυ ib. 114. ὑπο-
 ταθεῖς δορὶ ib. 315. συγκαμῶν δορὶ
 ib. 326. σῷ δορὶ πράξας τάδε ib. 368.
 πεσεῖν δορὶ ib. 398. τὸς μέγ' αὐχῶν-
 τας δορὶ ib. 452. τὸ νάϊον δόρυ ib.
 458. πᾶσαν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ
 ib. 472. πορθεῖν ῥάδια δορὶ ib. 478.
 θῆρον δόρυ ib. 492. εἰ συναίρεται
 δόρυ ib. 495. Αἴαντος δόρυ ib. 601.
 ἴσχε πᾶς δόρυ ib. 688. αἰμύλον δόρυ
 ib. 709. χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς ib. 792.
 κρυπτόν ἀμπίσχων δόρυ Tr. 14. ὅς
 ἔλοι δόρυ ib. 387. δορὶ πεσόνθ' Ἑλ-
 ληνικῷ ib. 479. cf. v. 868. κλεινὸν
 ἀρπάσας δόρυ ib. 747. οἵπερ αὐτὴν
 ἐξεμόχθησαν δορὶ ib. 873. εἰς δόρυ
 ταθέντες ib. 934. αἰρῶμεν δόρυ ib.
 1148. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες,
 ἢ φρενῶν ib. 1158. εἰς δόρυ διωλλύ-
 μεσθα ib. 1162. πεσῶσα δορὶ γὰρ ib.
 1299. δορὸς λόγχαν ib. 1318. ἀμφὶ
 γηγενῇ μάχην δορὸς Cy. 5. Ἐγκέλα-

δον δορὶ ἔκτεινα ib. 7. ἀμφήρες δόρυ
 ib. 15. ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ ib. 19.
 εἰς πάλην δορὸς Her. 161. ἐχθρὸν
 αἵρεσθαι δόρυ ib. 314. μὴ μοι δορὶ
 συναράξης πόλιν ib. 379. ποῖα προσ-
 ἄξει στρατόπεδον δορὸς ib. 397. μένειν
 δόρυ ib. 744. δορὸς πολυαίνετον ἀλ-
 κῇ ib. 760. ἐν μεταιχμίοις δορὸς ib.
 803. ἐλθεῖν ἐγγὺς ἀλκίμῳ δορὸς ib.
 815. ἄθλον Ἑλλησιν δορὸς Hel. 43.
 δορὸς προθυμία ib. 723. ἐν δορὶ ἐκ-
 πνεύσαντες ib. 1132. δορὸς ἀλκαίῳ
 λόγχαισι ib. 1167. ἦν φίλος δορὶ ib.
 1279. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας
 δόρυ; ib. 1284. δόρυ δεξιᾷ λαβὼν
 ib. 1393. εἰσβῆναι δόρυ ib. 1584.
 λοῖσθον αἰρεῖται δόρυ ib. 1613. ἐς
 Ἑλλάδ' εὐθύνειν δόρυ ib. 1627. ξυν-
 εξελὼν δορὶ Ion. 61. κοινῷ δορὶ ib.
 296. δορὸς λαβὼν γέρας ib. 298.
 δορὶ γὰρ πατρίᾳ φέρει σωτήριον ἀλκᾶν
 ib. 483. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib.
 997. καλλινίκῃ δορὸς ἄγαλμα Her.
 F. 49. στρατηλατήσας Καδμείων δορὸς
 ib. 61. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα ib. 164.
 φεύγειν δειλίᾳ δόρυ ib. 235. ὡς ποθεῖς
 λαβεῖν δόρυ ib. 268. δόκησις εὐκλεῆς
 δορὸς ib. 288. δόρυ ἑπαλλον ib. 437.
 δορὸς ποῖα τυχῶν; ib. 540. σύμμα-
 χον φέρων δόρυ ib. 1165. εἰ δορὸς
 ἴσανται πέλας ib. 1176. ἐπὶ δόρυ γι-
 γαντοφόνον ib. 1192. εἰ δὲ δορὶ μᾶλ-
 λον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενὲς μένει
 El. 388. ἐν δορὶ φονίῳ ib. 476. Φρύ-
 γας ἀνήλωσαν δορὶ ib. 681. ἦξαν εἰς
 δόρυ ib. 844. πετραῖον σκόπελον ἐτά-
 ζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. ὀλίγον
 ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. εἰς ἀλκὴν
 δορὸς Bel. fr. XIV. 3. εἰς μάχην
 δορὸς Fr. fr. I. 29. κινεῖν δόρυ ejusd.
 fr. V. 1. κείσθω δόρυ μοι ejusd. fr.
 VI. 1. κρατεῖν δορὶ Tem. fr. VII.
 μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX.
 5. et inc. B. 47. 6. ἥσυχτοι δορὶ Fr. inc.
 XCIX. δόρατα δαῖα Iph. A. 1494.
 δόρη (in plur.) βατάζομεν Rh. 274.
 Δορύξενος. πάντων φίλτατος δορυξένων
 Med. 687. δορυξένων ἐμῶν ὄρκοι An.
 1000.
 Δορυπετής. δορυπετῇ φόνον Cy. 304.
 Δορύσσειν. δορύσσοντα στρατὸν Her. 774.
 Δορυφόρος. δεξιαῖς δορυφόρων El. 616.
 Δόσις. τὴν δόσιν ἐχέγγυον ποιῶ Ph.
 766. χρὴ καρτερεῖν θεῶ δόσιν Al.

1074. Παλλάδος ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις Tr. 925. Δαιδάλε ψευδῇ δόσιν Her. F. 471.

Δουλεία. δουλείας τὰς ἐ τλατᾶς Hec. 158. δουλείαν περιβαλὼν Ph. 197. δουλείας δειλαίας παυσίπονος Iph. T. 450. αἱ δουλείαν αἰάζουσιν Tr. 159. δουλείας φυγὴν Cy. 441. μὴ ἔλθῃς Ar. fr. IV. 1. δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δούλειος. ζυγὸς δούλειος An. 302. ἐπὶ δούλειον ἀμέραν βίῃ Tr. 1331. δούλειον ἡμαρ Hec. 56. et An. 99. δούλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311.

Δουλεύειν. ἐν φάει δουλεύσομεν Hec. 415. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δουλεύσαι ib. 757. δουλεύομεν θεοῖς Or. 418. γυναιξὶ δουλεύειν χρεῶν ib. 935. τῷδε δουλεύσω ποτέ; Ph. 523. ἥλιος νύξ τε δουλεύει βροτοῖς ib. 549. δουλεύσαί μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1600. τὸ δουλεύειν με σοὶ An. 185. δουλεύσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 928. τῷ ὅχλῳ δουλεύομεν Iph. A. 450. σοὶ με δουλεύειν χρεῶν ib. 1033. πῶ γαίης δουλεύσω; Tr. 191. φωτὶ δουλεύειν πολεμῷ ib. 282. δουλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. πικρῶς ἐδούλευσα ib. 964. Φρυξὶ δουλεύειν ib. 974. Βακχίῳ δουλεύσομεν Cy. 705. μὴ δούλευε σοῖς δούλοις Hel. 1444. Φοίβῳ δουλεύσω Ion. 182. cf. v. 327. τοῖς κρείσσοσιν δουλεύειν Ar. fr. XVI. 2. βαρβάρους δουλεύσομεν Tel. fr. XXIII. δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δούλευμα. τὸ δούλευμ' ἡδὺ Or. 221. δούλευμα πιτὺν Ion. 748.

Δουλευτέον. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον Ph. 398. τῷ Βακχίῳ δουλευτέον Bac. 366. τῇ τύχῃ δουλευτέον Her. F. 1357.

Δύλη. φανήσομαι δύλης ποδῶν παροίθεν Hec. 48. ἵν' ἐκληρώσῃ—δύλη ib. 103. νῦν εἰμὶ δύλη ib. 357. δύλη θανῆμαι ib. 420. δύλη, γραῦς, ἅπαις ib. 495. δύλη κεκλησθαι αἰσχύνομαι ib. 552. δύλην με ἡγούμενος ib. 741. δύλη σέθεν ib. 809. ἡσώμενος δύλης ib. 1253. δύλη Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην An. 12. ἔσα δύλη ib. 155. δύλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην ib. 402. δύλη γεγῶσα ib. 435. σὺ τὴν κακίην—δύλην ἀνέξῃ; ib. 934. ἔλαχ' ἀναξ δύλην σ' ἔχειν Tr. 278. cf. v. 1271.

δύλη καθέστηκα Hel. 282. εἴ με δύλη τυγχάνει τεκῆσά τις Ion. 1382. δύλη ἐκβεβλημένη δόμων πατρῶων El. 1004. ἔσωσα δύλην ἔσαν Ar. fr. XVI. 1. δύλη ἀνδρὸς OEd. fr. I. 1. τὴν ὕβριν δύλην ἔχη Sis. fr. I. 7. 2) Form. dor. δύλα. κέκλημαι δύλα Hec. 481. δύλα μελάθρων Ph. 213. Ἑρμιόνας δύλαν An. 114. δύλα δούλοις γένασι προσπέσω ib. 861. ὀσίας κληδέχῃ δύλα Iph. T. 132. δύλα ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων Tr. 140. τῷ πρόσκειμαι δύλα ib. 185. ἀντάσω Μενέλα δύλα ib. 212. τῷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφα δύλαν ib. 250. 3) Plur. δῦλαι Δωρίδος ἐσμέν χθονὸς ib. 233. ἡμᾶς ἐξάγῃσ' ἤδη χθονὸς δύλας ib. 1280. δῦλαι πάρεσιν αἶδε El. 1007.

Δύλιος. δούλιε ἀφ' αἵματος Al. 641. ζυγὰ δύλια Tr. 595.

Δῦλος, *subst.* δῦλος ὦν ἐμὸς Hec. 249. δῦλος ὠνήτορς ib. 365. ἡ χρημάτων δῦλός ἐστιν, ἡ τύχης ib. 865. δῦλος ὦν φοβῇ τὸν ᾄδην Or. 1522. κᾶν δῦλος ἢ τις ib. 1523. ὡς δούλῳ Ph. 94. δούλε τόδ' εἶπας ib. 395. δῦλος ὥς ib. 631. δῦλος ἔγωγε σῶν δόμων Hip. 1249. εἰδὲς ἐπέστη δῦλος πόνῳ Sur. 763. μακρὸς δῦλος ὦν λέγεις λόγους Iph. A. 313. σὸς δῦλος ἐκ ἔφυν ib. 330. κείνης δῦλός ἐστιν Tr. 950. ἅπας ἐν ἔργῳ δῦλος ἦν Bac. 626. δῦλος ὦν μὲν ib. 1026. δῦλος ἀλαίνων Cy. 79. ἄλλων ἀκύειν δῦλον ὄντα Hel. 739. δεσποτῶν κρατήσεις δῦλος ὦν; ib. 1646. vid. etiam And. fr. XVI. 2. τῷ θεῷ καλῆμαι δῦλος Ion. 309. τῶν ἐλευθέρων εἰδὲς κακίων δῦλος κ. τ. λ. ib. 856. δῦλος τῶν ὄπλων Her. F. 190. δῦλον ἐννέποντά με ib. 270. σὸς ἔστι νῦν δῦλος El. 899. δούλε φρονῆντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεῶν Alex. fr. VI. 2. κρείσσονα δῦλον Ar. fr. XV. 1. γνάθῃ δῦλος Aut. fr. III. 5. δούλῳ ἔχ οἶόν τε τάληθ' ἡ λέγειν Bu. fr. vers. 1. δῦλον ἐσθλὸν τῆνομ' ἐ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. δῦλον εὐμενῇ δόμοις Meleag. fr. VIII. 2. δῦλος τῷ λέχῃ Phaeth. fr. XV. 1. ὡς ἂν δῦλος Syl. fr. III. 3. τίς δ' ἔστι δῦλος, τῷ θανεῖν ἀφροντίς ὦν; Fr. inc. CXVI. εἰ ἔστι τοῖς δούλοισι, κ. τ. λ. Hec. 234. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις κεῖται ib. 292.

δῦλοί τε κῆσθενεῖς ib. 798. δόλοισιν εἶναι τῆς τύχης Or. 715. χρηστοῖσι δόλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν Med. 54. et Bac. 1027. ὡς πρέπει δόλοις λέγειν Hip. 115. δῦλοι βωμὸς θεῶν, sc. καταφυγὴν ἔχουσι Sup. 268. τῶν ἐνὸς ἐσμέν δῦλοι Cy. 24. κᾶν τοῖσι δόλοις δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δόλοισι ib. 736. cf. v. 1657. μὴ δόλευε σοῖς δόλοις ib. 1444. ἐν τι τοῖς δόλοισιν αἰσχύνῃ φέρει Ion. 854. δῦλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος Her. F. 251. δόλος τὰς φίλους ἡγούμενος Æol. fr. IV. 4. μέτετι τοῖς δόλοισι δεσποτῶν νόσθ Alcmaeon. fr. IV. ταῦτα δόλοις ἄριστα Alcmen. fr. V. 2. δόλοισι τοῖς σοῖσι νικᾷς Alex. fr. IV. 2. δόλων ὅσοι φιλοῖσι δεσποτῶν γένος ejusd. fr. IX. 1. δόλος κρείσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 1. κᾶν ὥσι δόλων Melan. fr. XIV. 4. ἡδὺ δόλοις δεσπότης χρηστὸς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. πολλοῖσι δόλοις τῆνομ' αἰσχρὸν Phryg. fr. X. 1. τῶν ἐχὶ δόλων ib. 2. ἀκόλαστα γίνεται δόλων τέκνα Fr. inc. CXXX. δόλοισι ζῶμεν Fr. inc. CCIII. δόλοις ἐκ ἕξ' ἀκύνει τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2.

Δῦλος, *adject.* δῦλον παρασχὼν θάνατον Or. 1170. πόδα δῦλον Tr. 507. εἰς δῦλον ζυγὸν ib. 673. δόλῳ φωτὶ Alcmaeon. fr. V. 1. ἄνδρα δῦλον Antior. fr. XIV. 1. παῖδας δόλος An. 199. τὸς τρόπος δόλος παρασχεῖν Sup. 877. δόλος γυναικὸς An. 90. Ion. 837. et El. 110. γυναικὶ δόλη An. 328. et δόλη γυνή Tr. 490. θεοῖσι δόλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. τὸ δῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι Hec. 332. πᾶν τῷ ἀνάγκης δῦλόν ἐς' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. ἔδεν τὸ δῦλον πρὸς τὸ μὴ δῦλον γένος ib. 1115. δῦλον λέχος An. 30. τὸ μὲν δῦλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι Iph. A. 1401. τὸ εὐγενὲς εἰς δῦλον ἥκει Tr. 611. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δῦλον Ion. 556. τὸ σόμα δῦλον πέπαιται ib. 675. τὸ δῦλον ἀσθενὲς ib. 983. τὸ δῦλον ἐ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. κακὸν δῦλον γένος ejusd. fr. VIII. 1. cf. Antior. fr. XVI. 1. τὸ δῦλον ἐχ' ὁρᾶς ὅσον κακόν; Antior. fr. XV. ἐ πέφυκε δῦλον Fr. inc. IV. 2. δόλων σφαγίων ἔνεκα Hec.

137. δόλοις γένασι An. 861. τὰ βαρβάρων δόλα πάντα Hel. 283. δόλα λέκτρα Ion. 819.

Δυλοσύνη, et dor. ὕνα. δυλοσύναν τλαίην Ph. 200. δυλοσύναν τυγεράν An. 110.

Δυλόσυγος Hec. 448.

Δυλῶν. δυλοῖ ἄνδρα Hip. 424. et Melan. fr. IX. 4. δυλώσας λεῶν Rh. 410. τὸς Ἡρακλείδης δυλώσων γόνους Her. 817. τὸν ἥσσονα δυλόμεθ' ἄνδρες ἄνδρα Sup. 493.

Δυπεῖν. ἐ δυπεῖ νεολαία γυναικῶν Al. 103.

Δῦπος. χεῖρα δῦπε παύσας Bac. 513. ἀκούμεν πυλῶν δῦπον Ion. 516.

Δύρειος ἵππος Tr. 14.

Δυριπετής. πεσῆματα δυριπετῇ νεκρῶν An. 654.

Δῦρυ, pro δόρυ. ξύνοπλα δύρατα νέα Her. F. 128.

Δοχή. δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828.

Δόχμιος. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1003. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. δοχμιᾶν διὰ κλιτύων Al. 578. δόχμια κόρας διάφερ' ὁμμάτων Or. 1261.

Δραγμὸς ματῆ Cy. 169.

Δράκαινα. ἐχ' ὁρᾶς ᾗδ'ε δράκαιναν; Iph. T. 286. δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν Bac. 1355.

Δρακόντειος. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων Ph. 1325.

Δρακοντώδης. δρακοντώδεις κόρας Or. 256.

Δράκων. ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et 1424. φόνιος δράκων ib. 1406. et Ph. 661. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. ἀπὸ θηροτρόφου φοινικολόφοιο δράκοντος ib. 827. δράκων ὁ γηγενὴς ib. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. δς δράκοντος γέννος ἐκπέφυκε ib. 948. σηκὸν ἐς μελαμβασθῇ δράκοντος ib. 1018. δράκοντος αἶμα ib. 1069. δράκοντα κτείνασα Med. 480. ἐκ δράκοντος θῆρος ἂν γένοιτ' Ἄρης Sup. 579. χρύσειον δράκοντ' ἔχων Iph. A. 257. ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. ἐκφύς δράκοντος Bac. 539. γλώσση δράκοντος ib. 767. πολύκρανος δράκων ib. 1016. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος θέρους ib. 1025. τῷ δράκοντος ἐγγενέτα ib. 1153. δάμαρτ' ἐμὴν δράκων ἄξω ἔπι βωμὸς ib. 1355.

πυρός δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν
φλόγα Ion. 1263. λάβρον δράκοντος
γένυν Her. F. 253. δράκοντα πυρσό-
ντων ib. 398. δράκων με γίνεται
τό γ' ἡμισυ Fr. inc. CLXVI. 1. πυ-
ριγενῆς δράκων Fr. inc. CLXXVII.
1. δισώ δράκοντε Ion. 23. δράκοντες
ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις Ph.
1145. τεφάνωσεν δρακόντων τεφάνοις
Bac. 101. δρακόντων ἰός Ion. 1015.
δράκοντες παγχρύσφ γένυ ib. 1427.
δεινοῖς δράκυσιν El. 1256.

Δράμα. ἡ περὶ τὰ δράματα συμφορὰ
Epist. II.

Δράν. οἷσθ' ἔν, ὃ δράσεις; Hec. 225.
et Cy. 131. οἷσθ' ἔν, ὃ δράσον Iph.
A. 725. Hel. 322. et 1249. et Ion.
1029. δράς ἔδεν ἡμᾶς εὔ Hec. 253.
τί δράσω; Hec. 419. et 737. Or. 309.
et 1610. Ph. 1320. et 1609. Med.
1042. 1271. et 1376. Al. 381. Iph.
A. 356. τί δράσεις; Hec. 876. Hip.
598. 613. et 1051. An. 829. et 1077.
τί δράσομεν; Cy. 192. δέδρακεν ἔρ-
γον ἀνοσιώτατον Hec. 792. τῦτον
καλῶς δρῶν, ὄντα κηδετὴν σέθεν δρά-
σεις ib. 834. sq. δέδρακας, οἷάπερ
λέγεις; ib. 1048. εἴτε χρήτ' ἔδρασε
ib. 1189. ὃ δίκαιον εὔ δράσεις ξένον
ib. 1235. δράν χρή τάδε Or. 311.
τί χρήν με δράσαι; ib. 550. cf. v.
595. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
ib. 580. σοὶ τάδε λέγω, δράσω τε
πρὸς ib. 621. ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν
οἱ κακοὶ φίλοι ib. 746. ὥς ἔδρασας
ἔνδικα ib. 773. πῶς ἂν ἔν δρῶην;
ib. 776. τί χρήμ' ἔδρασε; ib. 847.
τὴναντίον δράσετ', ἢ δράσαι χρεῶν ib.
936. ἦν τι Μενελέως σε δρᾶ ib. 1191.
τί δρῶμεν; ib. 1539. τί χρήμα δρά-
σαι; ib. 1583. μηδαμῶς δράσεις τάδε
ib. 1598. τί πατήρ μοι δρᾶ Ph.
379. τί χρή δρᾶν; ib. 450. κακὸν
τι δρᾶσαι ib. 483. ἔδρασεν ἔδεν, ὦν
ὑπέσχετο ib. 485. οἷα δράς, κλύει
ib. 614. τί δράσετε; ib. 626. τί δὴ
με δράσεις; ib. 934. ἐχθρὸς γε μέν-
τοι, μὴ φίλος δράσειέ τι Med. 95.
δράσω τάδε ib. 184. et Hip. 1088.
μὴ μοι τι δράσης παῖδ' ἀνήκεσον κακὸν
Med. 283. cf. v. 289. et Hip. 722.
σωφρονῶν ἔδρας τάδε Med. 311. ὃ τι
δράσεις δεινὸν ib. 356. ὅς μ' ἔκ ἐχ-
ρᾶν κακῶς δράν ib. 508. ὃ δίκαια

δρᾶν ib. 578. οἱ δράσουσί σ' εὔ ib.
613. τί χρήμα δράσειν; ἢ τί μὴ δρά-
σειν; ib. 748. et Iph. T. 738. v.
etiam Iph. T. 938. τί σ' ἐγὼ δράσω;
τί δὲ μὴ δράσω; Hip. 178. τί δρᾶς;
ib. 325. Al. 392. et 554. et Sup.
265. δρῶσι κακὰ βυλεύματα Hip.
649. τί δρῶμεν; ib. 782. τὸς τε-
κόντας δσια δρᾶν ib. 1081. τί δρᾶς
με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. τί
δρῶσι; An. 66. δρᾶς μ', εἰς ὅσον
δύνη ib. 238. δρᾶν εὔ ib. 587. ὅτ'
ἔν τι δράσῃ φλαῦρον ib. 732. οἷον
δέδρακεν ἔργον ib. 807. δῆλα—δε-
δράκαμεν πόσιν ib. 836. ὑγιὲς ἔδεν
δρῶσιν ib. 954. τοιαῦθ'—παῖδ' ἔδρασ'
'Αχιλλέως ib. 1164. ὅς' Ἀργείων
χθόνα δέδρακας Sup. 1176. δρᾶν τι
κεδνὸν βαρβάρους Iph. A. 371. μη-
τρός τι χωρὶς δράσεθ', ἃ ἔν με δρᾶν
χρεῶν; ib. 728. δρᾶ γ', εἴ τι δράσεις
ib. 817. ἐν εὐμαρεῖ δρᾶν τε, καὶ μὴ
δρᾶν καλῶς ib. 969. οἷσθ', ὃ δράσω;
Iph. T. 759. δεινὰ δεδράκατον ib.
1169. τί χρήμα δρῶ; ib. 1215.
δρᾶν τι πλέον ib. 1336. δράσομεν
ἔτῳ, ὥς σὺ κελεύεις ib. 1494. δρᾶσαι
χερὶ Rh. 105. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι πα-
θεῖν, δρᾶσαι δὲ μὴ; ib. 483. πῶς ὃ
δέδρακας; ib. 591. τί δρᾶς δὴ; ib.
725. σὺ ταῦτ' ἔδρασας ib. 835. σφέ
βέλομαι δρᾶσαι κακῶς Tr. 73. τί σ'
ἐγὼ δράσω; ib. 788. μηδὲν νέον
δρᾶν Bac. 363. δεινὰ δρῶσι ib. 666.
et 715. φρονήσασαι, οἷ' ἔδράσατε ib.
1258. πᾶν σοι δρῶμεν ἂν Cy. 132.
τί δρῶμεν; ib. 537. et Ion. 756. μὴ
σε δράση τι μάταιον Cy. 658. δίκαια
δρᾶν Her. 139. cf. v. 425. Hel. 1649.
Ion. 358. et El. 1244. τίς ἂν δρά-
σειεν ἀνθρώπων ἔτι; Her. 539. δυ-
νατὸς δρᾶν ib. 731. ἦν τι πλημμελὲς
σε δρᾶ Hel. 1091. Μενέλεω τὰ πρόσ-
φορα δρῶης ἂν ib. 1316. δσια δρᾶν
ib. 1654. δικαίως τὸν θεμιτεύοντά
σοι δράσειεν ἂν τι πῆμα Ion. 372.
γυναικεῖόν τι δρᾶν ib. 843. πολεμῖος
δρᾶσαι κακῶς ib. 1046. δρᾶσαι τι
κακὸν τὸς πέλας ib. 1248. τί σοι δ'
ἔδρασαν; Her. F. 207. βίαν δράσης
μηδὲν ib. 215. ἐγὼ δράσω σ' ἀντὶ
τῶν λόγων κακῶς ib. 239. cf. v. 829.
δρῶσ', ἃ δρᾶν ὃ βέλομαι ib. 858.
δεινὰ δράσω El. 986. εἰ θεοὶ τι δρῶ-

σιν αἰσχροῖν, ἐκ εἰσὶν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. νέων τι δρᾶν ἔντονοι χέρες ejusd. fr. XXII. 1. οἱ δρῶσι μὲν, χρόνῳ δὲ δρῶσι Er. fr. I. 2. 3. σὺ δράσεις φόνον; Melan. fr. XXIII. 3. τὸς ζῶντας εὖ δρᾶν Meleag. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Oenei fr. IX. 3. ταῦτα δρᾶν ἀμηχάνως ἔχει Oeno. fr. III. 5. φόβος πρόσσει, μὴ δράσωσί τι Peliad. fr. V. 4. δρᾶσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. ἐχθρὸν κακῶς δρᾶν Fr. inc. CIII. a. et b. μηδένα ἔδρασεν ἀγαθὸν μηδὲν Epist. IV. ὁ μὴ τι δρῶν κακὸν Hec. 608. ἀνόσια δρῶν Or. 562. Πηλέως ἄξια—ἔργα δρῶν An. 343. ὠδὲν πλεόν δρῶν ἐνὸς ib. 699. ἄνομα δρῶντα, καὶ δίκαια, παῖδας Iph. A. 399. εὖ δρῶν παρακάλει με ib. 409. ὅτε πάσχω, ὅτε δρῶν Bac. 800. ἔργματ' ἐχὶ θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὴν ἐμὴν ψυχὴν ὅ παύσομαι δρῶν εὖ Cy. 340. δρῶντα πολεμίας κακῶς Her. F. 202. φίλος θανόντας εὖ δρῶν ib. 267. δρῶν κακῶς ib. 727. τὰ ἔργα τῷ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. δρῶν ἔχαιρες Fr. inc. CII. τί δρῶντες; Or. 439. μόλις πάντα δρῶντες Her. 841. δρῶντας, ἢ μὴ δρῶντας Hel. 820. μηδὲν—λέγουσα, μηδὲ δρῶσα Hec. 373. τί δρῶσα; Med. 606. δρῶσ' ἐκείνον κακῶς Hip. 321. αἰσchrὰ δρώση ib. 404. μὴ δρώσης χερὸς Her. 684. δράσαντι αἰσchrὰ Hec. 1086. δράσας τάδε Or. 427. δράσας δεινὰ ib. 569. δράσας τι τὸς ἐμὸς ἐχθρὸς ib. 1164. φίλος κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν Med. 470. τί χρῆμα δράσας; ib. 693. et Peliad. fr. II. θεὸς ὁσιόν τι δράσας Sup. 40. πολλὰ δράσας καλὰ ib. 339. δράσας κακῶς Rh. 683. ἡμᾶς δράσας ἀφανῇ ib. 743. ὅλοιθ' ὁ δράσας ib. 875. δράσαντα τῇδε πρὸς χάριν Hel. 1297. ἐσθλόν τι δράσας Her. F. 187. εὖ δράσας σε ib. 1235. γενναῖα δράσαντε κ. τ. λ. Or. 1061. δράσαντε μηδὲν πολεμίας νεώτερον Rh. 590. τοῖς δράσασιν ἐκ εὐδαιμόνως, sc. εἰργασαι τάδε Or. 600. τί χρῆ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς Hip. 1262. ὠδὲν θεὸς δράσαντας Al. 247. πολλὰ δράσαντας κακὰ Rh. 104. τί χρῆμα δράσασα; Ion. 343. τῶν πεπραγμέ-

νων δράσασα μηδὲν Inus fr. II. 3. τί δράσων; Al. 540. et Rh. 99. ὡς δὴ τι δράσων χρῆσθον Hel. 1044. τί χρῆμα δράσασα; Or. 1186. ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον Ph. 1344. πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον Rh. 76. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. εἰδέναι τὰ δρώμενα Ph. 1367. et Iph. T. 1295. τῶν δεδραμένων ὑπερ Or. 1318. ἀντὶ τῶν δεδραμένων An. 809. τὰ πρὶν δεδραμένα ib. 815. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 169. 733. et 756. ὡς μηδὲν προσεργάσαιο τοῖς δεδραμένοις ib. 1012. αἰσχύνομαι τοῖς δεδραμένοις κακοῖς ib. 1160. ἐχ ὅπως ἄγαν χαίρω τι τοῖς δεδραμένοις ἐμοὶ El. 1106.

Δραπέτης. δραπέτην ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. μὴ δραπέται οἰχοῖατο Iph. T. 1341. τέσδε δραπέτας ἔχων Her. 141.

Δρασεῖν. τί παῖδ' ἐμὼ δρασεῖτον; Ph. 1214. τοῖσδ' ὥς τι δρασεῖσαν Med. 93.

Δρασμός. τί ἡμῖν τῷ ξένων δρασμῷ μέτα; Iph. T. 1300. βαρβάροισι δρασμοῖς Or. 1374. νατοῖς δρασμοῖς Iph. T. 892. ἐλευθερῶντες ἐκ δρασμῶν πόδα Her. F. 1010.

Δρατέον. δρατέον, ἃ σοι δοκεῖ Iph. A. 1024. et Her. F. 711.

Δρατέος. ἄνδρα εὖ δρατέον El. 262. εἰδέναι τὸ δρατέον Eu. fr. VII. 2.

Δρατήριος. ἐλεεινὸς εἶην μάλλον, ἢ δρατήριος Hel. 998. ξύλῳ δρατήριος Syl. fr. III. 4. φάρμακον δρατήριον Ion. 1185. τὰ δεινὰ καὶ δρατήρια Or. 1554. ἔχω δόλια καὶ δρατήρια Ion. 985. τέκνα δρατήρια Alex. fr. XV. 4.

Δράττεσθαι. τί με δέδραξαι χερσί; Tr. 745.

Δρέπανον. δρεπάνῳ ἔ γε Cy. 393.

Δρέπειν. ῥοδόεντ' ἄνθεα—δρέπειν Iph. A. 1299. κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ Hyr. fr. V. 1. δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρφ πλόκης, El. 778. εἰς τὰ πάντ' αἰεὶ τῷτοῖς δρέπεσθαι Hip. 81. δρεπομέναν ἔσω πέπλων ῥόδα πέταλα Hel. 250.

Δριμύς. δριμὺ Σισύφου γένος Cy. 104.

Δρομαῖος. δεινίῳ ἀπο πηδῶ δρομαῖος Or. 45. ἐκ θιάσων δρομαίων Bac. 136. δρομαίων πόνων Hel. 1335. νεφέλας δρομαίῳ Al. 245. δρομαία πῶλος Hel. 550.

Δρομάς. ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip. 549. προσέβαν δρομάς ἐξ ἐμῶν οἰκῶν Sup. 1000. δρομάδα Κασσάνδραν Tr. 42. δρομάδι κῶλῳ ἐσύθη Hel. 1317. δρομάδες ὧ πτεροφόροι Θεαὶ Or. 317. Εὐμενίσσι θήραμα δρομάσι ib. 835. δρομάδες ἔθορον ἀμφίπολοι ib. 1416. πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων Ph. 1132. ὧ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730.

Δρομεὺς El. 824.

Δρόμημα. ἦξαν δρόμημα δεινὸν Ph. 1388. δρόμημα κυνῶν Bac. 870. ἑπταπόρῳ δρομήματα πλειάδος Or. 1005. πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. συντόνοις δρομήμασιν Bac. 1089.

Δρόμος. δρόμῳ τείχοντα Φωκίων ἀπο Or. 724. εἶθε δρόμον νεφέλας ἐξάνυσαιμι Ph. 166. δρόμῳ ξυνῆψεν ἄτυ ib. 1108. ἀνέλκων κῶλον ἐκπλεθρον δρόμῳ Med. 1181. ἰθύνοι δρόμον Hip. 1227. παρὰ κροκάλαις δρόμον ἔχοντα Iph. A. 212. εἰς θέαν ἔρχεται δρόμῳ ib. 427. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας Bac. 148. ἔδεν ἦν ἀκίνητον δρόμῳ ib. 726. ἀρθεῖσαι δρόμῳ ib. 747. περιφορὰν ἔλκῃ δρόμον ib. 1065. νεὼς δρόμος Hel. 1080. σύννομοι νεφέων δρόμῳ ib. 1504. δρόμῳ σπένυσσας Ἀπόλλωνος πάρα Ion. 1556. ἕριος δρόμος Her. F. 95. ἔσπευδε δρόμῳ El. 474. ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον Phaëth. fr. VIII. 1. δρόμος παλαίτρας τε κοινὰς ἔχουσι An. 600. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224. δρόμος πολλὰς ἐξέπλησα καμπίμης Iph. T. 81. δρόμος καλλισαδίας ib. 437. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ib. 971. γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῇ Her. F. 425.

Δροσερός. εἰς αἰθέρα δροσερὸν Bac. 863. δροσερὰς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208. δροσερὰ κλιτὺς ib. 226. et κλιτὺν δροσερὰν Cy. 50. πηγὰς ἀμπαύει δροσερὰς Hel. 1351. δροσερῶν ἔσωθεν ἀντρῶν Cy. 514.

Δροσόεις. δροσόεντα λυτρά Tr. 83 3. Δρόσος. φάρεα ποταμίας δρόσῳ τέγγουσα Hip. 127. Ἀχελφῶν δρόσον An. 167. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσον ib. 226. βῆς νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ Iph. T. 255. δρόσον αἵματηρὰν ib. 443. θαλασσίᾳ δρόσῳ ib. 1192. νίπτρα ποταμίας δρόσον Hel. 1400. χρυσέαις προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσον κρατῆρας ἱερῆς ib. 1194. ἀπειροὶ δρόσον El. 735. ποταμίαισι κηκεύει δρόσοις Hip. 78. ἐπὶ κρηναίῳσι δρόσοις Iph. A. 182. καθαραῖς δρόσοις ἀφνδρανάμενοι Ion. 96. δρόσοι ἱεραὶ ib. 117.

Δρύϊνος. δρυῖνης κλάδης Bac. 1101.

Δρυμός. δρυμὸς ὄρειος Hip. 1127. δρυμὸν νυκτὸς ἐν θηρον μολῶν Rh. 289. ἀμφὶ δρυμοῖς Bac. 1227.

Δρύοχον. δρύοχα νεμομένα El. 1164.

Δρύπτειν. δρύπτε κάρα El. 150. δρύπτεται παρειὰν Hec. 655.

Δρύς. ὅποια κισσὸς δρυὸς, sc. ἔχεται Hec. 398. δρυὸς ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517. δρυὸς κλάδοις Bac. 109. ἐν δρυὸς φύλλοις ib. 684. τεφάνης δρυὸς ib. 702. ὑψηλῆς δρυὸς κορμῆς Cy. 382. cf. Her. F. 241. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611. πέτραν δρῦν Antior. fr. XXXI. 3. μίασμα δρυὸς Er. fr. XVIII.

Δύειν. νερτέρᾳ δύσων χθονὶ Her. F. 335. δύεται σημεῖα Rh. 529. εἰς δόμους δυσόμεσθ' Ἡρακλῆος Her. F. 873. χάσμα δύσσονται χθονὸς El. 1271.

Δύναι. πρὶν θεῶ δύναι σέλας Sup. 469. ἐμὲ ἔδυ φόβος Rh. 569. πολύπηνα φάρεα δύναι El. 191.

Δύναμις. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις Hec. 336. δύναμιν ἦν διδῶ θεὸς Or. 684. μεγάλα τις ἂ δύναμις ib. 1546. δύναμιν πλείστην ἔχει Ph. 443. θεῶν ἂ δύναμις μεγίστη Al. 219. εἰ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ib. 1075. ἐνὸς ἂ δύναμις An. 484. σφάλλειν δυνάμει δίκαν ib. 782. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβῶν Sup. 235. ὅποτε τὸ ἄσεπτον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1093. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή Iph. T. 1054. πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύναμιν Tr. 58. ὅση σοι δύναμις ib. 1144. δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν Bac. 310.

ἕτερον δυνάμει παρῆλθεν ib. 904. τὴν σὴν ἀχρεΐαν δύνανιν Her. 58. ὅποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 4. δύνανιν ἢ μικρὰν φέρει Pol. fr. IV. 3. γενομένη ἐν δυνάμει Epist. IV. ἥσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως ib. πρῶτος καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρόσῃ δυνάμει ib. ἡ δύναμις ἡμῖν—πάσαι ἦν Epist. V.

Δύνασθαι. ὅσον δύνῃ Hec. 253. ἔκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενὸς ib. 590. cf. v. 614. 749. et 972. Or. 105. Iph. T. 1023. Rh. 310. Bac. 273. et 834. Her. 564. et Her. F. 1395. τὸ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρήζω τυχεῖν Or. 686. ὅς ἂν δύνῃται ib. 895. εἴδ' ὀνομάσαι δύναιμι ἂν Ph. 410. τὰ ὑπερβάλλοντ' ἐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. φόνον ἢ δυνήσῃ—τέγξαι χεῖρα ib. 862. ἔκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν Al. 64. εἶθε δυναίμαν σὲ πέμψαι φάος ib. 458. πῶς ἔν δυνήσῃ; ib. 487. εἰς ὅσον δύνῃ An. 238. μηδὲν δίκας ἔξω—δύνασθαι ib. 790. ταῦτα δυναίμεθα Iph. A. 1215. ἦν δυνώμεθα ib. 1344. et 1421. et Hel. 749. ὅτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει—ὑπηρετεῖν Rh. 152. πῶς μοι τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο ὑπομεῖναι; ib. 462. πῶς δυνήσῃ τέσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν; ib. 588. ἔκ ἂν δύναιο τῷ πεπρωμένῳ πλέον ib. 634. πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς Hel. 747. ἔκ ἂν δύναιτο ζῆν ib. 1303. μέγα δύνανται νεβρῶν τολίδες ib. 1374. ἡμεῖς ἐδὲν ἂν δυναίμεθα Ion. 565. ἀνδρ' ἐν' ἢ δυνήσεται κτανεῖν El. 337. Χαίρειν ὅστις δύναται ib. 1357. ἔχ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθα Ar. fr. XXIV. 2. ἔκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Sis. fr. I. 21. χρὴ τύχας τὰς μάτην πλανωμένους μηδὲν δύνασθαι Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4. τηρεῖν ἑτέρως δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1. δύνασθαι δεῖ σε μείζον Fr. inc. CCXVII. ἐλπίσας δύνασθαί τι παρὰ σοὶ Epist. I. δύνασθαι εὖ ποιεῖν Epist. IV. vid. etiam Epist. V. ἀδικεῖν δυνάμενος Fr. inc. B. 28. 2. τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος ib. 5. δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ Ion. 598. ὑπὸ

τοῖς δυναμένοισιν ὦν Or. 887. λέγειν τε κατὰ παιδείαν δυναμένους Epist. IV. ἃς διαθέσθαι ἐκ ἐδυνάσθην Ion. 867. Δύνασις. δύνασιν ἔχει Iph. A. 1090. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. δύνασιν ἀδικὸν ἐφέλκων Her. F. 776.

Δυνάτωρ. Ἡλίδος δυνάτορες Iph. A. 280.

Δυνατός. ὅσον περ δυνατός εἰμι Or. 522. δυνατὸς ὦν δράσαι τάδε Ph. 508. εὖ φρονεῖν τὸς μὴ φρονέοντας δυνατὸς ἀναγκάσαι Hip. 922. ὠφελεῖν δυνατὸς Iph. A. 348. δυνατὸς—κακὸς πολίτης γίγνεται Bac. 270. δυνατὸς δρᾶν Her. 731. δράσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. ἔκον ἀπαυδᾶν δυνατὸν ἐσὶ μοι πόνης Sup. 342. ὅσον γε δυνατὸν Iph. A. 997. ὦν γε δυνατὸν, εἴδ' ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν Bac. 183. εἰ εἴη δυνατὸν Ion. 979. τὰ δυνατὰ τόλμησον ib. 976.

Δύνειν. τὰ κρύπτοντα δυνόντων μέτα Ph. 1124.

Δύο, vel δύνω. δυοῖν παῖδοιν δύο νεκρῶ κατόψεται Hec. 45. cf. Or. 1536. et Hel. 992. λέοντες δύνω διδύμω Or. 1401. δύο ἄρρενας Ph. 55. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας ib. 426. δύο λόγους ib. 562. ἀμαθῆσαι δυοῖν ib. 587. δυοῖν πότμοιν ib. 958. δυοῖν παῖδοιν μέτα ib. 1358. δύο φίλω ib. 1653. δυοῖν παῖδοιν ξυνθανῆσα Med. 1289. δυοῖν ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον An. 383. ἐργάταιν δυοῖν ib. 477. δύο ἐκ δισσαῖν θνήσκετ' ἀνάγκαιν ib. 518. μὴ δύο σφαλῆθ' ἄμα ib. 693. δύο ἐξαυδᾶς ἄμα Sup. 143. δύν' Αἴαντε Iph. A. 192. δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρεΐδαιν Iph. T. 898. δυοῖν πιτύλοιν Tr. 817. γέροντε δύο Bac. 365. δύο ἡλίους ib. 916. φῶτε δύνω Cy. 396. δυοῖν γερόντοιν Her. 39. et 653. δύο ἐσὸν λόγοι Hel. 137. δυεῖν ὄντοιν ib. 652. δύν' οἰκτρῶ φῶτε ib. 1100. δύν' ὄντ' εὖ πράξομεν Ion. 518. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. νοσῶν δυοῖν ib. 580. δυοῖν ἐχθροῖν ib. 848. δυεῖν ἀδελφοῖν El. 536. δυεῖν ὄντοιν ib. 649. μάχεσθαι πρὸς δύο ib. 845. σοφὸς εἰς τις, ἢ δύο Pal. fr. I. 2. δυοῖν λεγόντοιν Pro. fr. II. 1. δύο κύβω Tel.

fr. IV. τὸ δίκαιον ἐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. κασίγνηται δύο Ph. 380. δυοῖν μοίραιν Hip. 894. ψυχῇ μὲ ζῆν, ὃ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. δύο ψυχὰς ib. 903. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. δὺ ἕσσαι Iph. A. 887. μορφὰς δύο Tr. 1265. γυναικῶν δυοῖν πόσις Hel. 577. βλέπω δύω ῥοπὰς ib. 1096. δύο θεαί, δύο παρθένοι Ion. 466. δύο νόσω ib. 591. ἡπείροιν δυοῖν πεδία ib. 1585. λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναί Her. F. 798. δυεῖν ἀμύλλαιν El. 95. νύμφα δύω ib. 1033. δύο συγγόνω ib. 1063. δὺ ὁμοσπόρος Er. fr. I. 41. γραμμαὶ δύο Thea. fr. V. 5. et 11. δύο ἀντίθεες δυοῖν Or. 550. δύο κακῶ Ph. 585. Iph. T. 487. et fr. inc. XXIII. 3. δυοῖν ὄρος ἔχει Ph. 1263. ἐκ ἂν δὺ ἦσιν Hip. 387. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. δύο τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι Bac. 274. δυοῖν κακοῖν Hel. 737. τρίτον θῦμ' ἐπισφάξων δυοῖν Her. F. 995. δυοῖν παρόντων πραγμάτων Er. fr. II. 9. ὅταν συμμιχθῇτον εἰς ταῦτόν δύο CEd. fr. XVII. 11. τί δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν μόνοι Fr. inc. XIV. 1.

Δυσαίων ὁ βίος Sup. 960. αἰὼν δυσ-αίων Hel. 214.

Δυσάλιος Rh. 247.

Δυσάρετος. δυσάρετος καὶ φιλόψογος πόλις El. 904. γινῶμαι δυσάρετοι Iph. A. 27. δυσάρετον οἱ νοσῶντες Or. 232.

Δύσγαμος. γάμος δυσγάμος Ph. 1054. δύσγαμον αἰσχύναν Hel. 693. δύσγαμον αἶσχος Tr. 1114.

Δυσγένεια. ἡ δυσγένεια ὡς ἔχει τι χρήσιμον; Iph. A. 446. τῆς δυσγενείας μᾶλλον Her. 304. ἡ δυσγένεια ἀπλῶν ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 663. δυσγένει' ἀνάκτων ib. 810.

Δυσγενής. κεκλήσθαι δυσγενῆς Ion. 880. πέφυκα δυσγενῆς ib. 1477. ὃ ὁ δίκαιος—δυσγενῆς εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 4. τὴν φύσιν ὁ δυσγενῆς κρύψας Iph. A. fr. III. 3. δυσγενῆς ὦν St. fr. I. 3. δυσγενὲς μηδὲν εἶδεν Hel. 1275. ἦθος δυσγενὲς El. 363. μία γονὰ τὸ γ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. πολλῶ δυσγενέτεροι Er. fr. I. 3.

Δύσγνοια. δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107.

Δυσγνωσία. δυσγνωσίαν εἶχον προσ-ῶπε El. 767.

Δυσδαιμονία Iph. T. 1120.

Δυσδαίμων. πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὁ δυσδαίμων ἐγὼ ib. 1602. et 1609. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναικὸς Hip. 809. ὅλλυτε τὸν δυσδαίμονα ib. 1374. cf. v. 1387. τί ὄρῳ με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. δαίμων ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων Iph. T. 203. πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τῷ δυσδαίμονος Bac. 1124. δυσδαίμων ὅδε ib. 1291. τῷ πάλαι δυσδαίμονος Hel. 426. τίς ἀνδρῶν ὅδε δυσδαίμων ἔφην; Her. F. 1195. κυλίνδετ' εἰσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II. εἰς τριῶν δυσδαίμωνων Iph. A. 1137. δυσδαίμων ἔρις Ph. 818. οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα Med. 711. ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος ib. 1189. σώσαντι ἐμὲ τὴν δυσδαίμονα An. 752. ἄταν διαπαντὸς δυσδαίμονα Iph. T. 1118. ὁδὸν δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. ἄνα, δυσδαίμων Tr. 98. ἐνοπὰς τὰς δυσδαίμονος El. 199. ὦ δύσδαιμον Al. 259.

Δυσείματος χρόα λεχὼ El. 1107.

Δυσείσβολος πολεμίοις Cresph. fr. XII. 3.

Δυσεκπέραντος. πάθος δυσεκπέραντον βίη Hip. 678.

Δυσεκπέρατον κακὸν Hip. 883.

Δυσελένα. διὰ τὸ ὄμμα Δυσελένας Or. 1389. πικρὰν ἰδῶσα δυσελέναν Iph. A. 1316.

Δυσεξήνυτος. δεσμὸν δυσεξήνυτον δε-θεῖς Hip. 1237.

Δύσεως. δυσέρωτες φαινόμεθ' ὄντες τῷδε Hip. 193.

Δυσεύρετος. κέλευθον πολεμίοις δυσεύρετον Rh. 212. ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτω Bac. 1219.

Δυσθάνατος. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051.

Δυσθνήσκειν. κρινὸς—δυσθνήσκοντος αἵματος νέω Rh. 791. σῶμα δυσθνήσκον El. 843.

Δυσθρήνητος. δυσθρήνητοις θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 143.

Δυσθυμεῖσθαι. ἀνερεύνητα δυσθυμῇ Ion. 255. μητρὶ δυσθυμεμένη Med. 91.

Δυσθυμία. πρὶν ἐλθεῖν ἐνυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. δυσθυμίας ψυχὴν μεθισᾶσα Phry. fr. XI. 3. σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας Med. 691. **Δυσίατος ὀργή** Med. 520. **Δυσκατάπαυστος** ψυχὴ Med. 109. **Δυσκέλαδος.** δυσκελάδοισιν ὕμνοις Ion. 1090. δυσκέλαδος φάμα Med. 419. Μῦσα δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων Ion. 1098. **Δυσκλεῆς.** δυσκλεῆς φόνος Or. 1133. θάνη δυσκλεῆς Al. 728. τὴν νόσον δυσκλεᾶ Hip. 405. εἰμὶ δυσκλεῆς Hel. 277. ἐξ ἧς δυσκλεῆς φανήσομαι ib. 1007. γένος δυσκλεῆς Or. 250. μὴ καλῶς ὀλέσθαι, δυσκλεῆς Tr. 402. ὄνομα δυσκλεῆς Hel. 66. **Δύσκλεια.** ἐξανάψῃ δύσκλειαν Or. 828. δύσκλειαν ἐκτῆσαντο Med. 218. τῷ Εὐρώτῃ δύσκλειαν Tr. 133. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων Hel. 1522. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίῃ Her. F. 1152. **Δυσκλεῶς** Hel. 999. **Δύσκολος.** ὥς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφν Bac. 1249. **Δυσκόμιτος.** τέκνα δυσκόμιτα Her. F. 1422. **Δυσκρίτως.** αἰδῶς δυσκρίτως ἔχω πέρι Er. fr. XII. 1. **Δυσλόφως.** δυσλόφως φέρει κακὰ Tr. 303. **Δύσλυτος.** δυσλύτως ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς Ph. 378. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὐρεῖν An. 121. **Δυσμαθής.** κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν Med. 1196. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς Iph. T. 478. **Δύσμαχος.** τὸ πλῆθος δύσμαχον Hec. 884. πῦρ πολὺν δυσμαχώτερον Hip. fr. VII. Θρηκὶ δυσμαχωτάτῳ Hec. 1055. πάντων δυσμαχώτατον θεὸν Hip. fr. VI. 3. πάντων δυσμαχώτατον γυνὴ CEd. fr. X. **Δυσμεναίνειν.** δυσμεναίνω τοῖσι βελεύσασιν εὖ Med. 874. **Δυσμένεια.** εἰ δυσμενεῖα σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν Hip. 965. ἐπεὶ ἐκείνῳ δυσμένειαν ἡράμην Her. 991. **Δυσμενής.** μὴ τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποιῶ Hec. 300. τῷδ' ὄντος ἐχὶ δυσμενῆς ib. 746. φθόγον ἀλφάνησι δυσμενῇ Med. 297. δυσμενῆς φόνος ib. 1267. εἰ γὰρ ἔτε δυσμενῆς Iph. T. 591. ἐχὶ δυσμενῆς ἤκω πόλει El.

847. βροτοῖσι δυσμενῆς Fr. inc. LIII. 8. δυσμενεῖς λόγους An. 1092. οἱ δυσμενεῖς βροτῶν Sup. 343. δυσμενῆς φονία ψῆφος Or. 972. ἔσα δυσμενῆς ἐμοὶ Med. 323. cf. v. 866. δοκῶ δυσμενῆς εἶναι δόμοις ib. 937. ἐ μὴ δυσμενῆς ἔση φίλοις ib. 1151. ἢ σοι δυσμενῆς πάροιθεν ἦν Hel. 886. δυσμενῆς μοι ἔφν Ion. 1272. δυσμενεῖς λύπας An. 469. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329. πρὸς τὸ δυσμενὲς Hec. 745. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. ἐγγάμοισι δυσμενὲς An. 182. παρεῖσά γ' ἐκποδῶν τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. τὸ δυσμενὲς μὴ μὲ λάβῃς Iph. T. 636. τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 661. λέοντος δυσμενῇ βλαστήματα Her. 1006. χρησθήρια δυσμενῇ πάροιθεν ὄντα Ion. 1612. δυσμενετέρῃ χερὶ Med. 1239. ἐπὶ τὸ δυσμενέτερον Or. 616. ἐδὲν τυράννῃ δυσμενέτερον πόλει Sup. 429. **Δύσμορος.** μεθ' ἧς ὁ δύσμορος ψυχὴν Med. 1218. δύσμορε Tr. 788. **Δύσμορφος.** δύσμορφος εἶην Chry. fr. III. 2. ἐσθ' ἡτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220. **Δύσνοια.** αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973. **Δύσνοτος.** δύσνοτον νόσον Tr. 75. **Δύσνης.** δύσνην με λήψεσθε Iph. T. 350. **Δύσνυμφος.** οἶμοι δύσνυμφον Iph. T. 216. δύσνυμφοι Tr. 145. **Δυσξύμβλητος.** δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὅπα Dan. 10. **Δυσξύνετος.** δυσξύνετε ξυνετὸν μέλος Ph. 1510. **Δυσοίζειν.** δυσοίζων Rh. 724. μηδὲν δυσοίξω ib. 805. **Δύσορνις** Hip. 759. **Δυσόρφναιος.** δυσόρφναια ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329. **Δυσπάλαιτος.** τύχα δυσπάλαιτος Al. 892. ὦ δυσπάλαιτον γῆρας Sup. 1108. **Δυσπέρατος.** τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα δυσπέρατον αἰῶνα Med. 648. **Δύσποτμος.** δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι Hip. 1398. προσάγει' ὦ δυσπότμῳ σώματα Sup. 811. τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων; Her. F. 451. γάμῃ τῆς δυσπότμῃ τῇσδ' ἐσφάλης Or. 1078. βέβακα δύσποτμος Tr. 290. θῆρα

δυσπότην γαυρημένη Bac. 1142. δύσ-
ποτον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A.
1333. πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσπο-
τώτερα; Ph. 1357.

Δυσπραγία. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς
παρέχειν Epist. IV.

Δυσπραξία. ἄμυνον τῇ ἐμῇ δυσπραξίᾳ
Iph. A. 903. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς
δυσπραξίας Iph. T. 514. ἡ λῖαν δυσ-
πραξία ib. 721. μετέσχον Πριαμίδαις
δυσπραξίας Hel. 1237. τοιοῦτον ἀνδρώ-
ποισιν ἡ δυσπραξία Her. F. 57. ἄπτη
κάτωθεν ἕρανθ' δυσπραξία ib. 1240.
ἐκρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας Hip.
915. ῥῆμα πατρὸς δυσπραξίας ib.
1405.

Δυσπρεπής. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel.
307.

Δυσπρόσιτος Iph. A. 345.

Δυσσεβεία. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας
ἀνθελῶ Cy. 310. ἐκ δυσσεβείας ὄσιον
εἰ τίθῃμι νιν Hel. 1027.

Δυσσεβεῖν. τοῖσι δυσσεβῶσι βροτῶν
Med. 755.

Δυσσεβής. φόνῳ τέκνων δυσσεβεῖ Med.
1287. ἀντὶ δυσσεβῆς φόνῳ ib. 1383.
ἀνδρὶ δυσσεβεῖ Hip. 1050. δυσσεβεῖ
Κύκλωπι Cy. 30. ἔποτε κεκλήσῃ δυσσε-
βῆς ἀντ' εὐσεβῆς Hel. 1035. δυσσε-
βῆς ἀνὴρ Her. F. 760. ἀνδρα δυσ-
σεβῇ El. 927. δυσσεβῆς ἔσῃ ib. 976.
μὴ δυσσεβεῖς ἔλῃ φίλῃς Or. 626. ἀν-
δρας δυσσεβεῖς θηράσετε Iph. T. 1426.
βορὰν δυσσεβῇ Cy. 288. μέλαθρα
δυσσεβῇ Iph. T. 694. μειζόνων δυσ-
σεβεσέρων Bel. fr. XXV. 11. τοῖσι
δυσσεβεσάτοις εἰς ταῦτ' ἔπραττον Phry.
fr. VI. 1. ἔργον δυσσεβέτατον Med.
1328.

Δυσσεβῶς Phry. fr. XIV. 2.

Δυσάλας. ὦ δυσάλας σὺ τῆσδε συμ-
φορᾶς Hip. 1407. δυσάλας ἐγὼ γέ-
ρων Sup. 1034. ὦ δυσάλαινα Med.
1028. Hip. 570. Sup. 1034. et Her.
448. ὦ δυσάλαινα παρθένη Or. 955.
ὦ δυσάλαινα μήτηρ Hip. 1082. ὦ
δυσάλαιν' ἐγὼ Iph. A. 1315. ὦ μοῖρα
δυσάλαινα Her. F. 456.

Δύσανος An. 527. πόδα δεμνίοις δύσ-
τανον ἰαύων Ph. 1533. πρὸ πατρὸς
δυσάνῃ Her. F. 1033. δύσανε Med.
995. Πολυμήτορ ὦ δύσανε Hec. 1116.
δύσανοι οἱ σὲ λιπόντες Tr. 174. δυσ-
τάνῃ βιοτᾶς Hec. 199. δύσανος ἐγὼ

Med. 96. et Hip. 239. τὰς δυσάνῃ
Κολχίδος Med. 132. ἡ δύσανος νύμφα
ib. 149. cf. v. 979. μοῖραν θανάτῃ
προσλήψεται δύσανος ib. 988. δύσανος
ἀμηχανία Hip. 162. δυσάνῃ παρα-
λῦσαι ψυχὰν Al. 115. τίς μ' ἄξει
δύσανον Tr. 189. ἵνα με λέχεσι—
ἐξεύξω τὰν δύσανον Ion. 901. δύσανε,
fæmin. Med. 443. μάτερ δύσανε Hec.
211. ὦ δύσανε σὺ ib. 686. ὦ δύσανε
Ἀγαμέμνονος παῖ Or. 850. δύσανε
γύναι Med. 357. An. 498. et Tr.
572. Τροία δύσανε Tr. 173. ποτὶ
τέρμα δύσανον Hip. 140. δυσάνων
τεκέων An. 1039. ὦ παῖ δυσανοτάτας
ματέρος Hec. 173.

Δυστέκμαρτος. ποικίλον τι καὶ δυστέκ-
μαρτον Hel. 718.

Δύτηνος Hip. 633. et Fr. inc. XVIII.

1. Κρέων δύτηνος Ph. 1211. αὐτο-
σφαγῇ δύτηνον ib. 1326. οἴμοι κακῶν
δύτηνος ib. 1355. δύτηνος ἐγὼ ib.
1355. Rh. 753. et Her. F. 448. τί
φῶ δύτηνος; Iph. A. 442. δύτηνον
γόνον Rh. 918. δύτηνος ἐκ οἴδ', οἴᾳ
νιν μένει παθεῖν Tr. 431. δύτηνος
κλύδων ib. 691. Πενθέως ὄχον δύσ-
τηνον Bac. 1098. ὦ δύτηνος Hel.
468. et 868. θῆρας σφετὺν δύτηνον
ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. δύτηνον
γάμον ib. 941. συγγενῶς δύτηνος
ῶν Her. F. 1293. δύτηνός ἐστιν El.
923. δύτηνος ἄρα κεκλήσεται Æol.
fr. XII. 2. ὅστις σῶμα δύτηνος
κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ὦ δύτηνε Her.
F. 1394. δύτηνε κρατὸς Tr. 1173.
Μῆσα αὕτη τοῖς δυσήνοις ib. 120.
Φρυξὶ δυσήνοισιν Hel. 39. δύτηνοι
λόγοι Her. F. 1346. μήτηρ δύτηνος
Hec. 34. τῆς δυσήνῃ κόρης ib. 46.
δέσποινα ἡ δύτηνος ib. 354. ἀπω-
λόμην δύτηνος ib. 683. cf. An. 71.
δυσήνῃ σφαγῆς Hec. 1037. Μῆδεια
ἡ δύτηνος Med. 20. ἡ δύτηνος εἶχον
ἐλπίδας πολλὰς ib. 1032. τρίτη ἐγὼ
δύτηνος Hip. 341. cf. Tr. 112. ἡ
δύτηνος γυνὴ Hip. 788. ἐπισολὰς
ἔγραψεν ἡ δύτηνος ib. 859. δύτηνος
ἀρὰ ib. 1378. εἶδες σὺ τὴν δύτηνον
Hel. 116. τίκτω ἡ δύτηνός σοι κῆρον
Ion. 897. δύτηνος φρενῶν Her. F.
482. κοινωνίαν δύτηνον ib. 1363.
δύτηνε, fæm. Hec. 736. et Tr. 1284.
ὦ δύτηνε, fæm. Hec. 499. et El. 64.

ὦ δύστηνε παῖ Med. 1207. ὦ δύστηνε
σὺ An. 68. et sine ὦ ib. 170. δύστην'
ἀλήθεια Bac. 1286. δυσήνης τύχας
Hip. 268. δυσήνης ἔδρας Her. F.
1214. δύστηνον κάρα Hec. 496. et
Hip. 1247. δύστηνον αἰώρημα Sup.
1047. πτώμα δύστηνον Her. 78. πε-
νία δύστηνον Alex. fr. XV. 3. δύστηνον
θέρος Inus fr. IV. 4. σπέρμα δύστη-
νον βροτῶν Fr. inc. CXL. γηράσκω
δυστηνότατος Sup. 967.

Δύτλητος. φύσημ' ἀνείς δύτλητον Ph.
1447.

Δύτοκος. δύτοκον δάκος Fr. inc.
CLXXII. 2.

Δυσόπατος. δυσόπατος εἰδέναι Tr.
885. δυσόπας' αἰνίγματα Sup. 138.

Δυσράπεζος. πῶλοι δυσράπεζοι Her.
F. 385.

Δύτροπος. τῷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρ-
μονία Hip. 161.

Δυστυχεῖν. ὦδε πάντα δυστυχῶ Hec.
429. ἄλις ἔχω τῷ δυστυχεῖν Or. 240.
εἰ δυστυχεῖ, τιμητέος ib. 484. πρὶν
ὑμᾶς δυστυχεῖν ib. 1095. ὥς σὺ νῦν δυσ-
τυχεῖς ib. 1553. τὰ φίλων ἔδεν, ἦν τις
δυστυχῇ Ph. 406. ἄρ' εὐτυχεῖς ἦν τοῖς
γάμοις, ἢ δυστυχεῖς; ib. 427. cf. Fr. inc.
XLIX. 1. ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς Ph. 929.
εἰ δυστυχεῖ παίδων πέρι An. 714. εἴ
τι δυστυχεῖ Sup. 898. δόξετ' ἔχῃ δυσ-
τυχεῖν Bac. 1261. δυστυχῶσ' ἀναξίως
Her. 236. μόνη σὺ δυστυχεῖς Ion.
773. ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν, ἢ θά-
τερον ib. 849. ἀπορία τὸ δυστυχεῖν
ib. 971. δυστυχῆσαι ib. 1513. ἀνάγκη
δυστυχεῖν τῷ ἐκγόνῳ Her. F. 1262.
ᾔθεν νικᾶν χρή σέ, δυστυχεῖς Alex. fr.
IV. 1. ἔδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, ὅτε
δυστυχεῖ Antior. fr. XXV. 2. θνητὸν
ὄντα δυστυχεῖν Pro. fr. IV. ὦ δυσ-
τυχεῖν φύς Fr. inc. CL. 1. μετὰ—τῶν
φίλων δυστυχεῖν ἅπαντ' αἰεὶ χρή Fr.
inc. CLII. 13. δυστυχῶν δόμος Or.
70. ἔκέτ' εἰμὶ δυστυχῶντί σοι φίλος;
ib. 1096. cf. El. 605. εἰς παῖδα δυσ-
τυχῶντα Hip. 1264. δυστυχῶν εὐδαι-
μονεῖ An. 421. ἥδιον, ἐχθρόν ἄν-
δρα δυστυχῶν ὀρᾶν Her. 940. αἰνεῖ-
σθαι δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ Alcmen. fr.
IX. 2. διὰ τέλους δυστυχῶν Bel. fr.
XVI. 15. αἰεὶ δυστυχῶν ib. 17. τῷ
δυστυχῶντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Cenei
fr. VII. 1. δυστυχῶντα ἀσθενῇ τίθησι

Phi. fr. XII. 2. τοῖσι δυστυχῶσιν εὐ-
κταία θεός Or. 214. δυστυχῶσι δεσπό-
ταις Hip. 287. ἐν οἴκοις δυστυχῶσι Al.
1019. δυστυχῶντας ὠφελεῖν Iph. A.
984. et δυσ. ὠφελῶν ib. 1008. δυσ-
τυχῶντας εἰσορῶν Ion. 968. συμπλεῖν
τοῖς φίλοις δυστυχῶσιν Her. F. 1225.
vid. etiam Hip. fr. XIV. 3.

Δυσυχής. τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυσυχῇ κα-
θεσάναι Ph. 87. cf. Fr. inc. B. 11. 2.
ἄνδρα δυσυχῇ Ph. 882. εἰς ἅπαντα
δυσυχῆς ἔφυς ib. 1636. δυσυχῆς θεω-
ρὸς ὦν Hip. 807. ταχὺς ᾗδης ῥᾶτος
ἀνδρὶ δυσυχεῖ ib. 1047. εἴτε δυσυχῆς,
εἴτ' εὐτυχῆς Al. 688. γέρων καὶ δυσ-
τυχῆς An. 1203. cf. v. 1215. τὸν
δυσυχῇ πάντα ῥύη Sup. 380. πρὸς
τῷ δυσυχῶς γεραίρεται ib. 552. δυσ-
τυχῇ σ' ἔτρεφον ib. 918. δυσυχῆς
βίος Iph. T. 851. θάνατος δυσυχῆς
Tr. 1167. φίλοι εἰσὶν ἀνδρὶ δυσυχεῖ
τίνες; Her. F. 559. ἄτερος δυσυχῆς
ib. 1403. τὰ τ' ἔνδον εἰσὶ, τὰ τε θύ-
ραζε, δυσυχεῖς Or. 603. λόγῳ δυσ-
τυχεῖς ib. 852. τῷ μὴ δυστυχεῖς Sup.
179. οἱ δυστυχεῖς τοῖσιν εὐτυχετέροις
ἐφρονῶσιν εὖ Iph. T. 352. δυστυχεῖς
καλοῖμεθ' ἂν ib. 500. γάμος δυσ-
τυχεῖς El. 49. δυστυχεῖς οἰκῷ δόμος ib.
1005. δεῖ τῷ μὲν εἶναι δυστυχεῖς,
τῷ δ' εὐτυχεῖς Antior. fr. XXIII. 2.
δυσυχῆς γυνή Hec. 785. et Med. 1250.
δυσυχῇ ἀκτῖνα Ph. 4. μὴ δυσυχῆς
εἶναι δόκει Med. 602. τῇ πρόσθ'
ἀνάσσει τῇδε, νῦν δὲ δυσυχεῖ An. 65.
γυναικὶ δυσυχεῖ ib. 327. δυσυχῆς
καθίσταμαι ib. 386. γυναῖκα δυσυχῇ
ib. 634. δυσυχῇ τύχην Tr. 471. ἐκεῖ-
θεν ἡμεῖς, ἐνεωσὶ, δυστυχεῖς Hip. 343.
ἥτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν Ion. 400.
δυσυχῆς ἀγγελίας ἔπος Ph. 1540.
πιέζει τὰ γὰρ τὸ δυσυχῆς Hip. 637.
τὸ δυσυχῆς τῷ τ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup.
483. τὸ δυσυχῆς τῶν γάμων Iph. A.
1342. εἰς τὸ δυσυχῆς πεσὼν Tr. 634.
τὸ δυσυχῆς ἢ ὑγέει ἀμύνεται Her.
303. ὅ, τι καλὸν τὸ δυσυχῆς Hel. 27.
ἐπὶ τὸ δυσυχῆς κάλλος ib. 240. ἀφίλον
τὸ δυσυχῆς Her. F. 561. ἔδειξ οἶδεν
δυσυχῆς ἀριθμὸν Chry. fr. IV. 2.
ψέγειν ἅπασιν κεῖσθαι δυσυχῆς Pol. fr.
III. 3. πενία σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ
δυσυχῆς ejusd. fr. V. 3. τὸ δυσυχῆς
βίῳ Fr. inc. CL. 2. δυσυχῇ πηδῆματα

- Ἐν δὲ αὐτῇ ἐπὶ πρῶτα δυστυχῇ Ph. 1483. αὐτὰς τὰ δυστυχῇ βροτοῖς ἀπασιν Al. 122. et Antioch. fr. XXXIX. 1. τὰ μὲν αὖ τὰ ἐν δυστυχῇ Sup. 778. μαλεῖται δυστυχῇ καὶ δυστυχῇ Iph. T. 224. τὰ μὲν δυστυχῇ ib. 958. λέκτρα δυστυχῇ Tr. 740. πάντα ἔχουσα δυστυχῇ Hel. 292. τὰ πρόσθε δυστυχῇ Ion. 1437. πάντα δυστυχῇ τὰ σὰ Her. F. 1143. δυστυχέτερον γάμον Tr. 357. πρὸς τὸ δυστυχέτερον Or. 605. δυστυχέτερον γένος Inus fr. VIII. 2. δυστυχესάτη προσέπεσα κλήρῳ Tr. 291. ἀνδρα δυστυχέσατον Hel. 571. ἀγῶνες δυστυχέσατοι Ph. 1488. δυστυχესάτην σὲ ὀρώ Hec. 582. δυστυχесаτάς φυγᾶς Ph. 1714. δυστυχесаτή γυνή An. 6. ὃ δυστυχесаτά ib. 139. τὴν δυστυχесаτήν τένων ἑρατείαν Sup. 22. ὃ γεραῖα δυστυχесаτή γύναι Tr. 1269.
- Δυστυχία. δυστυχία δώματος Ph. 1489. σὴ δυστυχία ἐάκρυσι διοίσω πότμον Hip. 1142. δυστυχίαν καθελεῖν Sup. 67. ἀχαλίνων τομάτων—τὸ τέλος δυστυχία Bac. 387. ἐπὶ δυστυχίᾳ ib. 1366. δυστυχίᾳ βροτείῳ El. 741. ἐλίσσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1505.
- Δυστυχῶς. δυστυχῶς θανύμεθα An. 577. δυστυχῶς ἀπέρχεται Rh. 961. Κυκλωπίαν γνάθον—δυστυχῶς ἀφιγμένοι Cy. 93.
- Δυσφημεῖν. τί με δυσφημεῖς; Hec. 182. δυσφημεῖν ἄζομαι θεῶν Her. 600.
- Δύσφημος. κραυγὴ δύσφημος An. 1145. δυσφήμης φάμας Hec. 195.
- Δυσφορεῖν. λύπη—δυσφορῶν ἐτειρόμην Rh. 425.
- Δυσφόρητος. σάρκα δυσφόρητον Cy. 343.
- Δυσφόρμιγξ. δυσφόρμιγγα ξείνων αἰμάσσουσ' ἄταν Iph. T. 224.
- Δύσφορος. δύσφορα κακὰ Hec. 1085. ταῦτα φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δύσφορα Al. 620. δύσφορα ὀνειδίη Cy. 295.
- Δυσφρονεῖν τοῖς παρεσῶσιν κακοῖς An. 1235.
- Δύσφρων. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων An. 287. δύσφρονος ἔριδος ὑπερ ib. 491. δύσφρονες λύπαι ib. 1043.
- Δυσφύλακτος. δυσφύλακτον ὄξυθυμίας ὑπο An. 729.—ἔτ' ἄλλο δυσφύλακτον ἔδεν, ὥς γυνή Dan. fr. XIII. 2. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ Ph. 931.
- Δυσχειμέρος. πέτρον δυσχειμέρον Tel. fr. I. 2. ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχειμέρον Cresph. fr. XIII. 4.
- Δύσχειμος. τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων Bac. 15. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων Sup. 962.
- Δυσχερής. δυσχερές ψαύειν νοσῶντος ἀνδρὸς Or. 790. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; Ph. 393. τί σοι τὸ δυσχερές; Med. 733. τὰ γυναικῶν δυσχερῇ πρὸς ἀρσενας Ion. 398. ὁ αἶνος δυσχερέστερος λόγων Hip. 484.
- Δυσχλαινία. δυσχλαινία ἀμορφος Hec. 240. τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας Hel. 423.
- Δύσχορτος. ἀξείνυ πόντε δυσχόρτος οἶκος ναίω Iph. T. 219.
- Δυσώνυμος. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. τὸ δυσώνυμον γένος An. 1190. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Oeno. fr. IV. 1.
- Δώδεκα. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρημένας Al. 433. δώδεκα τόλοι ναῶν Iph. A. 277. δώδεκ' εὐτροφωτάταισι ναυσὶν ib. 293.
- Δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyr. fr. IX.
- Δωδωναῖος. πρὸς Διὸς μαντεῖα Δωδωναῖα An. 887.
- Δωδώνη. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα Ph. 989.
- Δῶμα. Πολυμήτορος πρὸς δῶμα Hec. 7. ὅτε δῶμ' ἐσίαν τ' ἀφίξομαι ib. 353. σαίρειν δῶμα ib. 363. εἰς δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίσῳ πυρὶ ib. 620. δῶμα πατρὸς ib. 1077. δῶμα νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ἀνοιγέτω τις δῶμα ib. 1561. πατρῶον δῶμα πορθήσεις; ib. 1595. πρὸς δῶμα Φοῖβε Ph. 35. σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν ib. 68. εἴσβα δῶμα ib. 201. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. δυστυχία δώματος ib. 1489. δώματος εἴσω Med. 100. ἄλγεσι δώματος ib. 137. δῶμα τυράννων ib. 140. δῶμα νυμφικὸν ib. 378. δῶμα βασιλείον ib. 960. δῶμ', ἐν ᾧ—οἰκήσεται αἰεὶ ib. 1022. ἄφνω προσελθὼν δῶμα ib. 1205. τύραννον δῶμα Hip. 843. δῶμα Θεσέως ib. 861. δῶμα Ὀλβιον Al. 287. et Hel. 731. δῶμ' ἐτοίμαζε Al. 365. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. δῶμα Νηρηῶδος An. 161. ποῖον ἔπρησα δῶμα; ib. 390. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 223. δῶμα

Μενέλεω Iph. T. 521. ἀμφὶ δῶμα
 θεᾶς ib. 1307. ἐκ οἴσθα δῶμα τῆμόν;
 Rh. 269. συνέχει δῶμα Bac. 391.
 ἐντὸς δώματος ib. 548. δῶμα Πεν-
 θέως ib. 606. ἀντετίναξ' ἐλθὼν δῶμα
 ib. 623. δῶμα ἔρρηξεν χαμᾶζε ib.
 633. φ' δῶμ' ἀνέβλεπεν ib. 1307.
 δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437.
 δῶμ' ἐμὸν πέρσας ib. 697. ἅπαν θεῶ-
 μοι δῶμα Ion. 315. ἔπω δῶμ' ὑπερ-
 βαίνει ib. 514. δῶμα συγχέας ib. 615.
 ἐπεισελθὼν δῶμα ib. 814. εἰς σὸν
 δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. δῶμ'
 ὅταν τῆμόν μόλῃ ib. 1021. δῶμα
 ἐτιῶται ib. 1464. Πλέτωνος δῶμα
 νέρτερον Her. F. 808. θύελλα σείει
 δῶμα ib. 905. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς
 ib. 1280. ὀλολύζεται πᾶν δῶμα El.
 691. δῶμ' ὀνήσων ib. 1025. βελτίον'
 ἂν τέκοιμι δώματι τέκνα Meleag. fr.
 IX. 3. δῶμα γαίας κλεισὸν Pel. fr.
 III. 2. δῶμα πλέτῳ δυσσεβῶς ὠγκω-
 μένον Phry. fr. XIV. 2. τί χρέος
 ἔβα δῶμα; Fr. inc. CXCV. ὦ δῶμα
 Or. 356. et Bac. 1023. ὦ δῶμα ἐμὸν
 Med. 645. πλουσίοις ἐν δώμασιν Hec.
 624. πόδ' ἔξω δωμαίων αἶροντι ib.
 965. δωμαίων πάρος ib. 1049. Ph.
 1277. συμφορὰν δωμαίων Or. 61.
 βᾶσα δωμαίων ἔσω ib. 301. cf. Med.
 1019. Hip. 1155. Iph. A. 440. Her.
 F. 747. ἐκβάλλομαι δωμαίων Or.
 430. πρὸ δωμαίων ib. 479. 1504. et
 1541. Tr. 897. Her. F. 525. ἐκβα-
 λεῖν δωμαίων ματέρα Or. 500. ἀπόντ'
 ἐκ δωμαίων ib. 572. ἐκλιπόντα δώ-
 ματα ib. 925. πέλας δωμαίων εἶναι
 ib. 1214. ἐπὶ δώμασι τασθεῖς ib. 1255.
 ἀμφὶ δώματα ib. 1312. τηλευρὸς ἔσα
 δωμαίων ib. 1325. εἰ Ἀργεῖες ἐπάξει
 τοῖσδε δώμασιν ib. 1533. ὕφαπτε δώ-
 ματα ib. 1618. χρόνια λέκτρα τᾶμ'
 ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ἐκ ἔρημα
 δώματα ib. 282. Ἑλληνικοῖσι δώμα-
 σιν ib. 286. ὁ ἐν δώμασι πρέσβυς ib.
 330. δώμασιν Οἰδιπόδαο ib. 356.
 πατρὸς δωμαίων πρὸσκεψάμην ib. 476.
 δωμαίων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ'
 ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. θεῶν τῶν
 λευκοπώλων δώματα ib. 609. κατὰ
 δώματα ib. 820. ἐν πύλαισι δωμαίων
 ib. 1074. δώμαθ' ἱππεῖα θεῶ ib. 1701.
 ἐκ ἔσ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος
 Med. 77. δωμαίων εἴσω ib. 89. et

Bac. 825. vid. etiam Ion. 1273. Her.
 F. 955. ἔρυμα δώμασι Med. 597.
 δωμαίων ἐξώπιος ib. 624. cf. Al. 549.
 ἐξέπεμψε νιν δωμαίων Med. 1285.
 τυράννων δώμασιν ib. 1298. πομπί-
 μα φάτις δωμαίων Hip. 579. ἐν δώ-
 μασι ναίειν ἐλευθέροισι ib. 623. ὄλβον
 δωμαίων ib. 626. et 633. ἔξω δωμα-
 ῶν ib. 1156. Al. 511. κακῶ δώμασι
 προκειμένον Al. 836. δώματα ναίειν
 ib. 870. νερτέρων ἐκ δωμαίων ib.
 1076. χρόνιος ἔσ' ἐκ δωμαίων An.
 84. ἄκλῆς' ἄδελφά δώμαθ' ἐτίας λιπὼν
 ib. 594. ἀπ' ἐσθλῶν δωμαίων ib.
 773. δωμαίων πύλας ib. 952. ὄλ-
 βίοις ἐν δώμασιν Sup. 5. δώματ'
 Ἀργείας χθονὸς ib. 9. δωμαίων ἐκ-
 δημος ὦν Iph. A. 419. πλεονεξίαν
 δωμαίων ib. 509. δωμαίων ἐμῶν λά-
 τριν ib. 868. Δαρδάνη πρὸς δώματα
 ib. 881. ἐπὶ νοσῶσι δώμασιν Iph. T.
 680. δωμαίων ἔξω ib. 724. ἐν ἧσπερ
 δώμασιν τιμὰς ἔχω ib. 748. σοῖς
 ἀραιὰ δώμασιν ib. 778. ἡ πυλωρὸς
 δωμαίων ib. 1153. τέσδ' ἐκβαίνοντας
 δωμαίων ὀρῶ ib. 1222. ἐν ζαχρύσοις
 δώμασιν κοιμώμενος Rh. 439. τὸ θῆλυ
 σπέρμα—ἐξέμηνά δωμαίων Bac. 36.
 βασιλεία ἀμφὶ δώματα ib. 60. δώματ'
 ἐκλελοιπέναι ib. 217. δώματα Πεν-
 θέως ib. 595. δώματ' αἰθεσθαι δοκῶν
 ib. 624. ἐκ Βάκχας ἄγων δωμαίων
 ib. 637. ἔξιθι πάροιθε δωμαίων ib.
 912. πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα ib.
 1147. δωμαίων ἐφεσίης Cy. 369. ἦν
 δώματ' οἰκήσητε πατρὸς Her. 312.
 τίκτει τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασιν
 Hel. 8. ἐρυμνῶν δωμαίων ib. 68.
 ἀγλαῖσμα δωμαίων ib. 289. τὰδ'
 οἰκεῖ δώματα ib. 467. ἢ τὰδ' ἐσι δώ-
 ματα ib. 787. δώματ' ἀναπληρωμένον
 ib. 913. φίλτρα αἵματηρὰ δωμαίων
 ib. 1110. ἐκπερᾶ δωμαίων ib. 1401.
 ἔχειν ἐν δώμασιν γυναῖκα ib. 1423.
 καθαρά ἡμῖν δώματα ib. 1446. τὸν
 παῖδ' ἐξέθηκε δωμαίων Ion. 344. ἐν
 τοῖς αὐτῇ δώμασιν κακὸς φανείς ib.
 370. δωμαίων εὐπραξίαι ib. 566. δω-
 μάτων Ἐρεχθέως ἐκβαλλόμεσθα ib.
 810. λείπει με τοῖσδ' ἐν δώμασιν Her.
 F. 44. δωμαίων πέλας ib. 139. ὀφεί-
 λομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ ib. 287.
 τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530.
 πατρώοις δώμασιν ib. 600. δώματ' εἰς

ἄδω ib. 610. χρυσὸ δώματα πλήρη ib. 645. θνατῶν δώματα ib. 652. κόμιζ' ἐκ δωμάτων ib. 720. Μουσῶν δώματα ib. 791. ἀπόπρο δωμάτων ib. 1082. ἐν δώμασι θνήσκει El. 8. δωμάτων πατρῶν φυγὰς ib. 209. cf. v. 588. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων ib. 306. δοκῇ-σει δωμάτων ὠγκωμένος ib. 381. οἰ-κῶσιν εὖ δώμαθ' ib. 387. εἰδὼς δωμά-των χρεῖαν ib. 404. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα ib. 723. κατὰ δώματα ib. 726. ἀμειψον δώματα ib. 750. λαβεῖν πατρῶα δώματα ib. 810. προ-τατεῖν δωμάτων ib. 932. ἡρημένων δωμάτων ib. 1009. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν ib. 1034. τοῖσδε δώμασι κοι-ράνε Dan. 52. ἐκ ἔτι δώμασιν κτησὶς κακίων Alex. fr. VI. 3. οἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι Bel. fr. XV. 4. τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. τὰ τῆς γυναικὸς κρατῶντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3. παῖδες χρηστοὶ— δώμασι καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 3. πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. I. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. λῦε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII. ὦ δώματα Hip. 1074. ὦ δώματ' Οἰδίπῳ Ph. 1351. ὦ δώματ' Ἀδμήτεια Al. 1.

Δωρεά. αἱ παρὰ σοῦ δωρεαὶ Epist. IV. vid. etiam Epist. V.

Δωρεῖσθαι. ὃ σοι δωρέμεθα Hec. 537. et Iph. A. 1572. ταῖσδε σὲ δωρεῖται χοαῖς Or. 117. ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται An. 152. τέτοις σὲ δωρέμεθα Sup. 1167. αἷμα γῇ δωρήσεται Tr. 382. τήνδε πόλιν χρησμῷ Λοξίῳ δωρήσομαι Her. 1028. δωρεῖται σὲ αὐτῷ γεγῶτα Ion. 1534. ἐ βέλομαι πλατῶντι δω-ρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. φίλων χρυσὸν δωρεμένων Sup. 875.

Δώρημα. δώρημα κάλλιστον θεῶν Med.

637. δώρημα Κύπριδος Hel. 889. δώρημ' Ἀθάνας Ion. 1428. νερτέρων δωρήματα Or. 123. κρίσω φαρμάκοις δωρήματα Med. 789. σῶν τέκνων δω-ρήματα ib. 1188. ἔνδυντ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1074. θεᾶς δωρήμασιν Her. F. 612.

Δωρικός. ἀντὶ Δωρικῆς, sc. κοπίδος El. 836. Δωρικὰς τριγλύφους Or. 1372.

Δωρίς. Δωρίδος ὄρμον αἴας Hec. 450. Δωρίς κόρα ib. 934. δῶλαι Δωρίδος χθονὸς Tr. 234. Δωρίς πόλις Ion. 1590. εὐκρότητον Δωρίδ' ἀρπάσας χεροῖν El. 819.

Δῶρον. θανάτῳ δῶρον ἐκ αἰσχροῦ πόλει δώσων Ph. 1020. δῶρόν μοι ἐ δίδως, ὃ χρῆν Hip. 334. δέχομαι φίλον δῶρον Al. 377. δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας Iph. A. 181. νικηφόρῳ δῶρῳ τύχοιτε ib. 1558. κάλλιστον δῶρον δέχεσθαι Rh. 192. δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ Tr. 619. σχολῆς τὸ δῶρον ib. 911. δῶρον ἄλ-λως Ion. 537. δῶρον ὄντα σ' ἐξ ἐμῷ eod. vers. δίπτυχον δῶρον θεᾶς ib. 1010. δῶρα Λοξίῳ Or. 268. δῶρα Κλυταιμνήστρῳ ib. 1437. κακῷ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν ἐκ ἔχει Med. 618. δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν ib. 784. πέμψω αὐτῇ δῶρα ib. 947. ἔ τοι δῶρα μεμ-πτὰ δέξεται ib. 958. πείθειν δῶρα καὶ θεὸς λόγος ib. 964. εἰς χεῖρα δῶρα δέξασθαι ib. 973. δῶρα ἀσμένῃ χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. δέξῃ δῶρα ib. 1154. δῶροις ὑπερχαίρουσα ib. 1165. δῶρα πικρὰ Hip. 1411. ἥες ἔχουσα δῶρα Al. 290. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172. ποίων δῶρων κόσμον ἐκ ἐπέμψα-μεν; ib. 403. τὰ ἐμὰ δῶρα Hel. 367. δῶρα δαιμόνων ib. 669. ἃ ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω Her. F. 1326. χάριν μυρίων δῶρων ἔχω ib. 1352.

Δῶρος, *filius Xuthi* Ion. 1590.

Ε.

*E, partic. exclamandi cum dolore, semper duplicatur, ἔ, ἔ Ph. 128. Sup. 1074. Hel. 165. 667. et 668. et El. 150. et cum spir. asp. ἔ, ἔ Hip. 208.

et 1355. Sup. 85. Iph. T. 147. et Tr. 169. 279. 1216. 1302. et 1317.

*Ea, partic. indignationem et admira- tionem exprimens, Hec. 501. 733. et

1116. Or. 277. 478. et 1573. Med. 1005. Hip. 905. et 1391. An. 897. Sup. 92. et 395. Iph. A. 317. 644. et 1132. Iph. T. 1157. Rh. 574. et 729. Tr. 298. Bac. 1279. Cy. 221. Hel. 71. 548. et 1193. Ion. 241. 540. et 1549. Her. F. 514. 525. 1089. et 1172. El. 341. et 558. interdum duplicatur, ἔα, ἔα Hip. 856. Rh. 675. et 885. Tr. 1256. Bac. 644. Her. 73. Ion. 154. et 170. Her. F. 815. El. 747. et Pol. fr. I. 1.

Ἐάν. τίς σῶμα τέμνον ἔκ ἑᾶ κεῖσθαι; Hec. 501. τόδ' ἔκ ἑᾶ με ib. 587. ἡμεῖς ἔν ἑῷμεν ib. 729. ἑῷ τῷτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. ἕως ἑῷσί σ' εὐφρονεῖν ib. 238. ἑάσαι' ἐκλαθέσθαι λύσσης ib. 325. σκῆπτρ' ἑᾶ σ' ἔχειν πόλις; ib. 437. cf. Ion. 660. ζῆν ἔκ ἑῷσ' ἡμᾶς Or. 438. εἰς ὀμμάτων ὄψιν ἔκ εἰων περᾶν ib. 512. ἔα δ' ὑπ' ἀσῶν καταφονευθῆναι ib. 535. et 624. ἔασον ib. 633. et Hip. 521. et 1416. ἑῷ σ' ἔχειν ταῦθ' Or. 658. κτανεῖν ἔτε σ', ἔτε σύγγγονον, εἴα ib. 898. τὰ παρόντ' ἔα κακὰ ib. 1028. ἑῷ τῷτο ib. 1145. Ἄργεος Ὀρέτην ἔα κρατεῖν ib. 1660. ἔκ ἑᾶν—δυστυχῇ καθεστάναι Ph. 86. ἀπαλλαγεῖτα νουθετημάτων μ' ἔα ib. 595. ἔα τὰ λοιπὰ ib. 1215. τί μ' ἔκ εἴσας—ἀπελθεῖν; ib. 1223. ἔκυν σ' ἑάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ib. 1583. cf. v. 1620. ἑᾶν ἄκλαντον, κ. τ. λ. ib. 1628. νεκρῷ λυτρά περιβαλεῖν μ' ἔα ib. 1661. τὴν χθόνα ἑᾶτέ μ' οἰκεῖν Med. 314. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν ib. 340. ἑᾶ Ἰάσων; ib. 707. ἔασον αὐτὸς ib. 1057. ἔα μ' ἀμαρτεῖν Hip. 323. κᾶμ' ἑάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ib. 668. ὥστ' ἄνδρα θανεῖν ἑᾶσαι ib. 1334. ἔδ' εἴασέ με γῆρα καταφθινεῖν Al. 624. τήνδ' εἰάσατε γυναῖκ' ὀθνεῖαν, sc. θανεῖν ib. 648. με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρὸν ib. 732. τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα ib. 795. Πηλέα ἀνάσσειν γῆς ἑᾶ Φ. An. 22. ἔδ' ῥανίδ' ὑπ. ὀρόσω τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἑᾶς ib. 227. ἦν χρῆν σ'—ἑᾶν αὐτῷ μένειν ib. 609. τίκτειν παῖδας ἐχθίστος ἑᾶς ib. 660. ἔκ ἑάσει σε δωμάτων ἐκπυσεῖν ib. 876. εἰσφοιτᾶν ἑᾶν γυναῖκας ib. 946. ἔκ ἑᾶ φρονεῖν μέγα ib. 1009. ἔκ ἑῷσί με Sup. 122. ἑάσαι' ἤδη γῆ καλυφθῆναι νεκρὸς ib. 531. ἔα γέ τε

Iph. A. 671. ἡ τύχη μ' ἔκ ἑᾶ ib. 858. γυναῖκας μηκέθ' ἀρπάζειν ἑᾶν ib. 1381. ἔα σῶσαι μ' Ἑλλάδα ib. 1421. ἔκυν ἑάσω σε θανεῖν ib. 1431. ἔκ ἑῷ τάζειν δάκρυ ib. 1467. τὴν τύχην ἑᾶν χρεῶν Iph. T. 489. ἔα τὰ μητρὸς ib. 927. πολεμίας ἀνευ μάχης φεύγειν ἑᾶσαι Rh. 104. ὅς σ' ἔκ ἑάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα ib. 120. στρατὸν εὐδειν ἑῷμεν ib. 124. Τροίαν ἑᾶσαι πεσεῖν ib. 398. τὰς Ἑκτορος εὐνάς ἔασον ib. 606. τὰδ' ἑάσω Tr. 361. ἑᾶτέ με κεῖσθαι ib. 466. ἑῷ τόμα ib. 690. τὰς Ἑκτορος τύχας ἔασον ib. 693. τὸν μόρον Ἑλένης ἑᾶσαι ib. 877. ἔα τὸ χρυσίον Cy. 160. ὅτι τὰδ' ἔκ εἰων φέρειν ib. 229. ἔδ' πνεῖν ἑῷ, κ. τ. λ. ib. 621. ἔκ ἑᾶ θεὸς ξένοις ἀρήγειν τήνδε πόλιν Her. 426. τὰ ἀμήχαν' ἑᾶν ib. 707. ἔκ ἑᾶ σὰ ib. 805. σωφρόνως εἰσάσας οἰκεῖν Ἄργος; ib. 1008. μήθ' αἴμ' ἑάσης τάξαι ib. 1041. ἔκ ἑῷ σε κερτομεῖν ἡμᾶς Hel. 625. μαντείας ἑᾶν ib. 760. σ' ἑᾶσαι πατρίδα νοσῆσαι ib. 1031. θανεῖν ἑασόν μ' ἐν γῇ πατρώᾳ ib. 1107. τί τὸν θανόντα ἔκ ἑᾶς; ib. 1245. τὸν μηκέτ' ὄντ' ἑᾶν ib. 1305. ἔα με ἐντάφια δῆναι νεκρῷ ib. 1419. τὸς Πελοπιδῶν ἑῷ νόμος ib. 1445. εἰ μή μ' ἑάσεις ib. 1647. ἔ μὲν ἔν σ' ἑάσομεν eod. vers. ἑᾶν χρῆ ταῦτα Ion. 390. ἔα ἐμαντῷ ζῆν ib. 646. σιγῶντ' ἑᾶν ib. 1383. ἔδ' εἴασεν ἐκπνεῦσαι βίον ib. 1600. ἔασον ἡμᾶς ἐξελθεῖν χθονὸς Her. F. 214. ἔδ' εἴα νιν κακῶς δρᾶν ib. 828. ἑάσατε λαθέσθαι κυκῶν ib. 1044. τὰ δ' ἄλλ' ἔα ib. 1125. ἐμὲ ἔκ ἑᾶ νόμος ib. 1361. ταῦτ' ἑᾶν ἀφειμένα El. 379. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἑῷ ib. 400. τὴν Κύπριν χαίρειν ἑᾶ ἌEol. fr. XIX. 1. cf. Dic. fr. I. 7. ἔ ποτ' εἰων Σθένελον τῆς δίκης σ' ἀποσερεῖν Alcmen. fr. I. 1. παῖδας ἔκ ἑῷ νόμος λαβεῖν And. fr. XXIV. 1. ἑᾶν κρατεῖν Cress. fr. XI. 2. τοιάνδε χρῆ πρόσπολον ἑᾶν Inus fr. X. 1. ἔ χρῆ ἔγκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἑᾶν Melan. fr. XII. 5. τί τὸς θανόντας ἔκ ἑᾶς τεθνηκέναι; ejusd. fr. XIX. 1. ἔκ ἑᾶ ψευδῇ λέγειν Pal. fr. II. 9. βαρβάρους ἑᾶν λέγειν Phi. fr. IX. 2. τὰ κατ' οἶκος—ἑᾶ Fr. inc. XXXV. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνείς

- ἐὰ Fr. inc. CXXIX. 2. ἐὰ με—κεκλήσθαι κακὸν Fr. inc. B. 1. 1. ἐκ ἐῶν—παῖδ' ἄγειν Iph. A. 892. ἐκ ἐῶντος, sc. ἐμῷ Cy. 232. τὰμ' ἐῶν ἄγειν ἐμέ Her. 176. τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν Fr. inc. XLII. 2. ἐάσας μήντεων θεσπίσματα Ph. 978. ἡμᾶς ἐάσας ἐξάγειν Her. 155. τὴν θεὸν ἐάσας Her. F. 1129. ἐκ ἐάσων σε θανεῖν Iph. A. 1428. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ἐκ ἐάσομαι; ib. 331. καίπερ ἐκ ἐωμένοις Iph. T. 1344.
- Ἐάνπερ Med. 727. Hel. 1077. et saepius.
- Ἐατέος. ἐατέος ὁ πλεῖστός ἐς' ἀδίκος τις ὦν Hel. 911. ἐκ ἐατέον Ph. 1216. κακῶς σ' ἐκ ἐατέον κλύειν Her. F. 173.
- Ἐβδομος. βῶς ἑβδομος Er. fr. XVII. ταῖς ἐβδόμαις ἐν πύλαισιν Ph. 1141.
- Ἐβρος, nomen fluvii. ἀργυρορρύταν Ἐβρον Her. F. 387.
- Ἐγγελαῖν. ἦν σὺ μὴ ἔγγελας Med. 1362. ἐκ ἐγγελαῖς γέροντα βασιάζων νεκρόν; Al. 727. εἴ τις ἐγγελαῖ λόγῳ Fr. inc. CXLIV. 1. ἐγγελαῖν ἐμοὶ Med. 1355. τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ἐγγελαῖντες Rh. 815.
- Ἐγγελαστῆς τῶν ὀμιλόντων Hip. 1000.
- Ἐγγενῆς. ἐγγενῆς ὦν Rh. 404. et ἐκ ἐγγ. ὦν Ion. 63. ἐδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες Rh. 413. ἐγγενῇ κηδείᾳ Sup. 134. ἔσαν ἐγγενῇ Ion. 293. et El. 313.
- Ἐγγίνεσθαι. αἰσθητὰ τι κἄν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται Iph. A. 1244. ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτὸς γάμος Ion. 1524.
- Ἐγγράφειν. ἐγγραψὸν ὄρκος Sup. 1201. λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰγγεγραμμένα Iph. A. 113. cf. v. 324. et Iph. T. 760. 763. et 787.
- Ἐγγυᾶν. Ζεὺς ἠγγύησε Iph. A. 703.
- Ἐγγύθεν. τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν Iph. A. 489. τὰγγύθεν μεθεῖς Rh. 482. ἐγγύθεν ὀρωμένων Ion. 586. ἐγγύθεν ποδός ib. 612. τὰγγύθεν εὐκρατ' ἔχει Phaeth. fr. XIV.
- Ἐγγύς Ph. 599. et Sup. 761. ἦ γὰρ ἐγγύς ἐστὶ πῶ; Hec. 1124. ἐγγύς ὦν Or. 1626. Rh. 641. et Hel. 1311. ἐγγύς ἀλκῇ Ph. 281. ἐγγύς θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς ib. 887. σαυτὴν ἐγγύς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ ib. 1652. ὄμμα-
- τος ἐγγύς Med. 101. ἐγγύς ἐσμέν ἀρκύων ἕψας ib. 1278. ἐγγύς τέγης ib. 1293. αὐτὸς ὁ παρῶσι κἄγγύς ὦν φίλοις Hip. 1001. δακρύων ἐγγύς τόδε ib. 1070. ἦν ἐγγύς ἔλθῃ θάνατος Al. 674. σοῖς κακοῖσιν ἐγγύς παρεῶς ib. 1014. ἐγγύς Πλειάδος Iph. A. 7. παρῶν ἐγγύς ib. 465. ἄδην ἐγγύς ὄντα Iph. T. 486. ἐγγύς ἔσηκα φόνου ib. 720. ἐγγύς τῶν ἐμῶν κάμπτη φρενῶν ib. 815. ἐγγύς ἦται Rh. 613. ἐγγύς περ κείσαι κλήρη Tr. 186. ἐγγύς οἴκων Bac. 7. τόδ' ἐγγύς—ἐφάπτεται ὕβρισμα ib. 777. κακῷ ἐγγύς ὦν ib. 1111. τοῖσδ' ἐγγύς ὄντας Her. 37. ἐγγύς ἀγῶν ib. 722. ἐγγύς ἀλκίμου δορός ib. 815. ἐγγύς μανιῶν ib. 904. ἐγγύς πάτρας Hel. 412. ἐγγύς χθονός ib. 545. γαίας ἔτ' ἄγαν πρόσω, ἔτ' ἐγγύς ib. 1594. λόγχης ἐγγύς Her. F. 160. τίς ἐγγύς; ib. 1106. ἐγγύς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2. ἡ δίκη ἐνταῦθά περ εἰς ἐγγύς Melan. fr. III. 8.
- Ἐγείρειν. κτύπον ἐγείρετε Or. 1353. ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον Iph. A. 624. Κίλικας Παίων στρατὸς ἠγειρεν Rh. 541. Λυκίως—ἐγείρειν καιρὸς ib. 544. cf. v. 563. ἦν ἐγείρης, sc. τῶν πολεμίων τινὰς ib. 572. μὴ τὸν εὖ διῶνόντα—εὐνᾶς ἐγείρετε Her. F. 1050. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον El. 125. ὄμμ' ἐγείρει Inus fr. I. 2. ἐκ ἐγείρεσθαι σε χρή; Rh. 643.
- Ἐγερτέον. βοὴν ἐγερτέον Rh. 690.
- Ἐγερτὶ Rh. 524.
- Ἐγκαθηβᾶν Hip. 1096.
- Ἐγκαθιδρύειν. Ἀθηνῶν ἐγκαθιδρύσαι χθονί, sc. ἄγαλμα Iph. T. 978.
- Ἐγκαθίζεσθαι. ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίστατο Hip. 31.
- Ἐγκαθιστάναι. ἐρπετῶν ἀγρίων ἀκὴ βροτοῖς ἐγκαταστῆσαι An. 269. Μυκῆναις ἐγκαταστήσω σε πάλιν Iph. T. 982.
- Ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997.
- Ἐγκαίειν. ὀβελὸς ἐγκεκαυμένος πυρὶ Cy. 392.
- Ἐγκαλεῖν. ὅπως ἂν μὴ ἔγκαλῃ Rh. 878. εἴ τι τοῖσί γ' ἐγκαλεῖ ξένοις Her. 252. ὁ χρὴ ἔγκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον Melan. fr. XII. 5.
- Ἐγκάπτειν. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις Cy. 625.
- Ἐγκαρτερεῖν. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον;

- Απ. 261. ἐγκαρτερήσω θάνατον Her. F. 1351.
- Ἐγκατάκλειτος. ἐγκατάκλειτον (fæm) δόμοις Dan. 39.
- Ἐγκατοικεῖν. κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις Ant ior. fr. XXII. 6.
- Ἐγκείρειν. ἐγκεκαρμένῳ κάρῳ El. 108.
- Ἐγκεῖσθαι. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' αἰεὶ θρήνοισι, κ. τ. λ. Απ. 91. cf. Iph. T. 144. ὄνειδος ἐγκείται δόμων Απ. 785. πολλὰς συμφορὰς ἐγκείμεθα Hel. 276. οἷσιν ἐγκειμαι κακοῖς ib. 930. οἷς ἐγκειμαι μόχθοις Ion. 181. ἔρως βροτοῖσιν ἐγκείται βίῃ Fr. inc. LXXXI. 9. ἐγκείμενον τὸν αὐτὸν τῆτον πλῆτον Epist. V.
- Ἐγκέλαδος, *nomen gigantis*. Ἐγκέλαδον δορὶ ἔκτεινα Cy. 7. ἐπ' Ἐγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F. 908.
- Ἐγκερτομεῖν. μάτην ἐγκερτομῶν Iph. A. 1006.
- Ἐγκέφαλος. κατὰ γ' ἐγκέφαλον πηδᾶ σφάκελος Hip. 1353. ἐγκέφαλον ἐξέβρανε Cy. 401. βανεῖ ἐγκέφαλον Thes. fr. I. 2.
- Ἐγκλείειν. ἐγκλείετε Hes. 1284.
- Ἐγκλημα Or. 764.
- Ἐγκληρος. ἐγκληρον εὐνήν προσλαβὼν Hip. 1011. ἐγκληρον σὴν κασιγνήτην γαμῶν Iph. T. 682. ἐγκληρα πεδία Her. F. 468.
- Ἐγκλίνειν. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα Hes. 739. θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5.
- Ἐγκονεῖν. ἐγκονῶμεν Hes. 507. ἐγκονεῖτε Her. F. 521.
- Ἐγκρίνειν. τίς ἀνδρ' ἀριστον ἐγκρίναιεν ἄν; Her. F. 183. ἐν τοῖσι μωροῖς τῆτον ἐγκρίνω Phaëth. fr. III. 1.
- Ἐγκροτεῖσθαι. πυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτέμεναι Iph. T. 1368.
- Ἐγκύκλιος. ἐγκυκλίοις πνοαῖς Iph. T. 429.
- Ἐγκυκλῶν. ἐγκυκλῶντ' (i. e. ἐγκυκλῶντε, in dual.) ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τῷ χθόν' ἐγκυκλωμένῳ αἰθέρος Bac. 292.
- Ἐγκύμων. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων Tr. 11. ἐαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Dan. 35. ὡς ἐγκύμων εἵληπται ib. 57.
- Ἐγξύνειν. εἴ τις ἐγξύνῃ θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 1.
- Ἐγρεσθαι. ἐγρεσθε Rh. 532. et 533.
- Ἐγχεῖν. ἔγχει, *infunde*, Cycl. 553. ἔγχεον νῦν ib. 565. et ἐγχέω, eod. vers.
- Ἐγχειρεῖν. ἔκ οἷδ', ὑποία πρῶτον ἐγχειρῶ Med. 377.
- Ἐγχος. ἔγχος φέρειν Hes. 15. ἔγχος καλλίνικον Ph. 1383. δι' ὀμφαλῆ καθῆκεν ἔγχος ib. 1422. ὅτῃ τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσει τρίχα Al. 77. τὸ ἔγχος τένων Sup. 22. ἔγχος αἰερεῖν Rh. 25. ἔγχος ὑπομεῖναι ib. 462. ἐφ' ᾧ περ ἔγχος εἵλκυται τόδε ib. 576. ἔγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον ih. 793. εἰ σοὶ μόνῳ ἔγχος ἐστὶν Her. 376. ἔγχει πάνοπλος Hel. 1332. ὅς' ἀσπίς, ἔγχος θ' Ion. 1305. λαβὼν ἔγχος Her. F. 233. ἔγχος ἐπίλογχον ib. 1003. πρόχειρον ἔγχος βασιλεύσα El. 696. Ἀργεῖα ἔγχη Ph. 565. ξυνῆψαν ἔγχη ib. 1199. πτερωτὰ ἔγχη Her. F. 1098.
- Ἐγχρίπτεισθαι. ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι Hip. 218.
- Ἐγχώριος. τὸν ἐγχώριον Ion. 1167. συλλέγων ἐγχωρίως Iph. T. 303.
- Ἐγῶδα. vid. εἶδειν.
- Ἐδειν. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244.
- Ἐδεσός. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεσῶν πεφύλαγμαi Cret. fr. II. 20. ἄλλων ἐδεσῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.
- Ἐδνάζεσθαι. ἐδνάσομαι θυγατέρα Hel. 939.
- Ἐδνον. ἔδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ Απ. 2. πολλοῖς σὺν ἔδνοις ib. 153. cf. v. 874.
- Ἐδος. κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων Or. 1247. τὸ Διὸς πολύατρον ἔδος Ion. 870. ἔδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. δολόεντα Τροίας ἔδη Iph. A. 1527. δαιμόνων ἔδη Her. 104.
- Ἐδρα. ἔχ' ἔδρας ἀγῶν Or. 1292. Πέλοπος ἐπὶ προπ. ἔδραν ib. 1441. θεᾶς Νηρηίδος ἀγλαὸν ἔδραν Απ. 135. ἐγὼ σ' ἔδρας ἐκ τῆσδ' ἐξανατήσω ib. 261. τυράννων ἔσχεσ' ἄν δόμων ἔδραν ib. 303. ἔδρας ἀπεστράφη Iph. T. 1165. βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν Rh. 8. ὄμματος ἔδραν ib. 554. διά τε τάξεων καὶ φυλάκων ἔδρας ib. 698. νάσῃ οἰκήσας ἔδραν Tr. 796. ἐπὶ γῆς ἔχων ἔδραν ib. 884. ὀράνιον ἔδραν ib. 1078. et Ion. 715. Hieria

Μέσειος ἔδρα Bac. 408. ἐξ ἔδρας σοι πλόκαμος ἐξέτηκε ib. 926. ἐξ ἔδρας μεθώρμισα, sc. τὸν πλόκαμον ib. 929. καθῆσθαι τήνδ' ἔδραν καλήν δοκεῖς; Her. 55. δαιμόνων ἔδρα ib. 261. εἰς ἔδραν μ' ἐρείσατε ib. 603. τῇσδ' ἔδρας ἀποταγεῖ ib. 631. μνήματος λιπῦσ' ἔδραν Hel. 322. τιμῶν μαντεῖον ἔδραν Ion. 130. ἔρανθ' ὑπὸ μέσσαν ἔδραν Her. F. 404. περιδρόμῳ ἴγυος ἔδρα El. 458. θερμὰν ἀελίῳ χρυσωπὸν ἔδραν ib. 740. μεσομφάλως ἔδρας ναίων Or. 590. εἰς κοινὰς ἔδρας ib. 871. ἐν ἔδραισι ib. 1450. γονυπετεῖς ἔδρας Ph. 300. ἐπὶ τὰς ἀνύδρους Ἀμμωνιάδας ἔδρας Al. 114. et ita ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἔδραι El. 734. ἔδρας σκοτίως Al. 123. πατρῶν οἰκῶν ἔδρας Iph. T. 136. κλωπικαῖς ἔδραις Rh. 512. Περγάμων ἔδρας Tr. 557. Πέλοπος ἔδραι ib. 1099. Πανὸς ἔδρας Bac. 950. ναῶν (templorum) ἔδρας Cy. 289. ἀτέρων οἰκῶν ἔδρας ib. 352. εὐθρυγκοὶ ἔδραι Hel. 70. τάφῳ εἰς ἔδρας ib. 535. cf. v. 803. τύμβῳ κενὰς ἔδρας ib. 1194. γαίας μεσσήρεις ἔδρας Ion. 910. θεηλάτης ἔδρας ib. 1306. τὰσδ' ἔδρας φυλάσσομεν Her. F. 51. ἐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις ib. 596. δυτήνης ἔδρας ib. 1214. πρὸς ἔδρας τυτίζουσι El. 315. Ἐδραῖος. κάθησ' ἔδραϊα An. 265. ἔδραϊαν ῥάχιν Rh. 783. Ἐδρανον. εἰς ἔδρανα λάϊνα Tr. 539. Ἐδρασμα. Δαναΐδων ἔδρασμάτων Bel. fr. XXVII. Ἐδῶλιον. εἰς τὰ ὄωλια τῆς νηὸς Cy. 237. ἐν μέσοις ἐδωλίοις Hel. 1587. Ἐζεσθαι. ταπεινοὶ ἔζονθ' (i. e. ἔζοντο) Or. 1412. ἐζόμεσθα δὴ ἰκέται Her. 345. ἀνὴρ παρ' ἀνδρ' ἔζοντο Hel. 1590. ἥ δ' ἔζετο Ion. 1202. ἐζώμεσθα El. 109. ἔζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν ib. 1259. δρυὸς—ἀμφὶ κλάδοις ἐζόμενα Ph. 1518. Διὸς παρὰ θρόνον—ἐζόμεναι Pelei fr. II. Ἐθεира. κείραντες ἔθειραν Hel. 1134. βακχεύουσα ἔθειρα βρομίῳ ib. 1380. ὀρθίως ἐθείρας ib. 638. Ἐθέλειν. ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρὶ Or. 922. εἰ βρότειον ἠθέλες σπεῖραι γένος Hip. 618. Κύπρις ἠθέλ', ὥστε γίγνεσθαι τὰδε ib. 1327. ὃν ἠθέλον Al. 286. ἐκ ἠθέλησα ζῆν ib. 288.

ἐκ ἂν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμῳ ib. 566. ἐκ ἠθέλησας θανεῖν ib. 647. cf. v. 724. ἔχεις πᾶν, ὅσον περ ἠθέλες ib. 1135. ἐδ' ἂν σε Φῶκον ἠθέλον κατακτανεῖν An. 688. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἠθέλον Sup. 769. τῇ ῥετῇ ἐκ ἠθέλες, sc. ἔπεσθαι Tr. 1009. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἠθέλες ib. 1021. ἠθέλ' ἐκβαλεῖν νιν ἀπ' ἔρανθ' Bac. 290. ὁποῖος ἠθέλε ib. 478. τὸν γέροντα ἐδεῖς ὑβρίζειν ἠθέλε ib. 1810. ὅτ' ἐκ ἠθέλετε, sc. σωφρονεῖν ib. 1340. ἡμᾶς ἠθέλε κτανεῖν Her. 13. ἐκ ἠθέλ' ὀρθὸς προσβῆναι Hel. 1572. ἃ γ' εἰπεῖν ἠθέλον κατ' ὄμμα σὸν El. 910. cf. v. 913. εἴτε δμῳτῶ ἠθέλεις, εἴτ' ἄλοχον And. fr. VI. μὴ ἠθέλε λυπεῖν σαντὸν Antig. fr. XIV. 1. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phoen. fr. II. 2. ὅπως μὴ ἐθέλοιμι Epist. V. τοῖς ἐθέλοσι μαντεύεσθε Ion. 99.

Ἐθίζειν. τὸ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοις Med. 122. πείθεσθαι εἰθισμαὶ σέθεν Iph. A. 726. ἀνδρ' εἰθισμένον Antioch. fr. VII. 3. ἐκ ἐθισθεῖς ταῦτα Bel. fr. XVII. 9. ἔθῃ ἐκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8.

Ἐθνος. πανδάκρυτ' ἐφάμερων ἔθνη Or. 974. πόλεις καὶ ἔθνη Epist. IV.

Ἐθος. ἔθος τόδ' εἰς Ἑλληνας ἐξελέξαμην Sup. 340. ἔθῃ ἐκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8.

Εἰ, partic. notat 1) *si*, passim per totum Eurip. 2) *utinam*, Hec. 836. Or. 1100. 1209. 1580. 1582. et 1614. Hip. 1410. Al. 91. et 1075. Sup. 369. et 1144. Iph. T. 1221. Rh. 464. et El. 663. qua significatione plerumque γὰρ habet adjunctum. 3) *num, an*, Hec. 988. et 992. Or. 50. et 289. Ph. 37. et 1091. Med. 184. et 941. Al. 49. Andr. 889. Sup. 1044. Rh. 77. Her. 645. et 791. et El. 238. 4) *etsi, quanquam*, Or. 295. Ph. 1459. Med. 393. et 577. Hip. 1101. An. 637. Iph. T. 1477. et saepius. 5) *quod*, Iph. A. 686.

Εἰα, partic. exhortandi, Or. 1060. Ph. 977. 997. et 1702. Med. 401. 820. et 1242. Iph. A. 111. et 435. Iph. T. 1423. Tr. 880. Hel. 1445. Her. F. 622. 704. et 833. et Syl. fr. VII. 1. Εἰλάζων Chry. fr. V.

Εἶδεν, vel εἶδεῖν. ἴν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε Hec. 1149. ἴν' εἰδῆς ib. 1243. An. 590. et Tr. 1029. et ἴν' εἰδῆ Hip. 729. εἶδετε Or. 128. ὡς ἔν' ἂν εἰδῆς ib. 533. ὡς εἰδῆ τόδε ib. 1350. ἴν' εἰδῆς λόγους ἐμὸς ib. 1443. cf. v. 1628. ὡς ἔν' ἂν εἰδῆτε Ph. 1004. εἰ καὶ τὰ πρὸς τέτοισιν εἰδείης κακὰ ib. 1356. εἶδετε τὰν ὀλομένην γυναῖκα Med. 1252. Ζεὺς τὰδ' εἰδείη μέγας An. 37. ὡς ἂν εἰδῆς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν ib. 1254. εἰδείης ἂν φίλων, εἰδείης ἂν ψυχὰς Sup. 622. ὡς ἂν εἰδῆς τὰπ' ἐμῷ λελεγμένα Iph. A. 1426. cf. Rh. 420. πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν Rh. 476. ὡς τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 86. ἴν' εἰδῆς μή καταισχύνειν ἐμέ ib. 1041. ὡς εἰδῆς Ion. 35. ἴν' εἰδῆς πάντα τὰπ' ἐμῷ ib. 804. ἐλθὼν τὰνθάδ' εἰδείην πάρος Hec. F. 617. ἔκ' ἂν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib. 1196. ὅταν τις εἶδῃ τὰγαθὸν Chry. fr. II. 2. εἰδέτωσαν ἡμᾶς—χαίροντας Epist. II. δούλειον ἡμαρ εἶδες Hec. 56. ἂν δι' ὀνείρων εἶδον ib. 76. εἶδον φοβεράν ὄψιν ib. 77. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον ib. 90. ἦν ἔκ' εἶδον Or. 80. ἔ' πώποτ' ἄλλην—εἶδον ἐσίαν ib. 359. εἶδον ἄσεως ἀγνίας τεύχεσιν πεφραγμένας ib. 759. ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. ἃ εἶδον Ph. 96. ἐς ἔδας εἶδες—ἐκπεπνευκότας ib. 1157. εἶδες τὸ τόλμημα ib. 1670. εἶδον ὄμμα νιν ταυρωμένην Med. 92. εἶδομεν ib. 654. ὄμμα παιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων ib. 1043. οἷον εἶδον ἄλγος δόμων Hip. 845. οἷον εἶδον μέλος ib. 879. ἔργοις ἂν εἶδες τῆς κακῆς ib. 1024. ἄτέρ' Ἀθήνας εἶδομεν εἶδομεν—ἰέμενον ib. 1124. ἱερὸν εἶδομεν κῦμα ib. 1206. δεινὰς ἂν εἶδες πυρρίχας An. 1136. ἐμπύρων εἶδες φλόγα Sup. 155. εἶδον αὐτῶν—τολμήματα ib. 844. τὸν Ἀχιλῆα εἶδον Iph. A. 210. θανῶσαν εἶδε καὶ βλέψασαν ib. 1612. πῶς εἶδετ' αὐτῆς; Iph. T. 252. δισσὺς εἶδε νεανίας ib. 264. ὡς εἶδομεν δίπαλτα ξίφη ib. 323. τὰδ' εἶδον αὐτὴ ib. 901. ἔ' παῖδες εἶδον Tr. 377. κᾶκεῖνα εἶδον πεσόντα ib. 479. τοῖσδε εἶδον ὄμμασιν κατασφαγέντα ib. 482. εἶδε γαῖαν, εἶδε Περγάμων ὀλεθρον ib. 851. εἶδες ἂν ἡ πλεῦρ'

—ρίπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 739. ὡς εἶδον ἐλάτῃ δεσπύτην ἐφήμενον ib. 1093. εἶδον Αὐτονόην ib. 1226. εἶδες αὐτήν; Cy. 154. τὰ χρήματα περνάντα σ' εἶδον ib. 270. ἐγὼ νιν αὐτὸς εἶδον Hec. 391. τλημονεσάτην σὲ εἶδον ib. 571. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. εἶδες σὺ τὴν δύστηνον; ib. 116. ἔ' πώποτ' εἶδον προσφερεσέραν δέμας ib. 566. cf. v. 569. τῆς κειμένης νεκρῆς ἂν εἶδες ib. 1622. εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις Hec. F. 595. εἶδον ἄνδρα γενναῖον πατρὸς κ. τ. λ. El. 369. ἄρ' εἶδες τοιόνδε πάθος Epig. I. 2. ὅτε ἐχρῆν, ἔκ' ἦδετε Bac. 1343. εἴ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν Hec. 1292. ὅταν τὰμ' ἀδυμήσαντ' ἴδῃς Or. 296. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. πῶ θυγατρὸς—ἴδω πόσιν ib. 470. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἁσῶν ib. 744. ματέρος μήτ' ἴδοιμι μνήμα ib. 796. πρὶν ἂν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον ib. 1357. ἴδε πρὸ δωμάτων, ἴδε προκηρύσσει κ. τ. λ. ib. 1541. τράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον Ph. 91. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἦβης τέλος μολόντας Med. 920. δεινὸν θέαμ' ἰδεῖν ib. 1167. δυσμαθῆς ἰδεῖν ib. 1196. ὡς ἴδω διπλῆν κακὸν ib. 1315. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναικὸς Hip. 809. ὡς ἴδω πικρὰν θέαν ib. 825. ἴδω, τί λέξαι δέλτος ἦδε μοι θέλει ib. 865. ἴδε γάρ, ἴδε βλέφαρον, κ. τ. λ. Al. 399. φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας ib. 499. πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς An. 101. μή—σοί μ' εἴ φρονῶσαν ἴδῃ ib. 146. γοργὸς ὀπλίτης ἰδεῖν ib. 1124. ἴδετε κακῶν πέλαγος Sup. 824. ἐρημίαν ἴδω μελάθρων ib. 1095. Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν Iph. A. 171. σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν ib. 428. ἴδετ' Ἰφιγένειαν, κ. τ. λ. ib. 592. μή τις σ' ἴδῃ τείχευσαν ἐπτοημένην ib. 1029. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν ib. 1219. τὸν ἰδεῖν αἰσχύνομαι ib. 1341. ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἴδῃς ib. 1430. ἔλαφος ἰδεῖν μεγίστη ib. 1588. ὃν ἰδεῖν θέλεις Iph. T. 1293. πληθος ἄπλαστον ἰδεῖν Rh. 310. σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν ib. 381. ἴδε σώματος ἀλκὴν ib. 382. ἴδετε λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν ib. 759. βύλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν ib. 809. ἴδοις ἂν

εἶσθ' λόγον Rh. 142. τῷ γ' αὐτίκ' εἴσομαι Her. 270. ὁθενπερ εἶσθ' πάντα τάληθ' φράσαι Hel. 332. εἶσθ' τάδε ib. 1311. τὸ ἐμὸν εἴσεται Ion. 709. ἢκ' εἴσεται παῖδας ἐναίρων Her. F. 865. τὸν ὄντα εἶσθ' μῦθον El. 346. εἶσθ' μοι χάριν; And. fr. V.

Εἶδος. εἶδος εὐπρεπεσάτη Hec. 269. εἶδος ἐκπρεπεσάτη γυνή Al. 334. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889. ὕφηνά τόδ' εἶδος Iph. T. 817. τῷ μὲν εἶδος ἐκπαγλυμένη Tr. 929. εἶδος θνητὸν Bac. 53. εὐγενῇ παρθένον εἶδος Hel. 11. αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τῷ καλῷ ib. 270. ἢ ταῦτόν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων Ion. 585. τὸ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. εἶδος ἀξίως τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. σύμμικτον εἶδος Thes. fr. VII. 1.

Εἶδωλον. πολίων αἰθέρος ἀφανὲς εἶδωλον Ph. 1538. εἶδωλον ἔμπνην Hel. 34. εἶδωλον ἦν ib. 588. ἀντέδωκ' εἶδωλον ib. 689. εἶδωλὸν ἱερὸν Ἥρας ib. 1150. εἶδωλον Ἑλένης El. 1283. Εἶθε, partic. optandi, utinam, Hec. 1066. Ph. 166. Med. 1. Hip. 230. 1074. 1078. 1111. 1387. et 1415. Al. 457. 539. 722. et 1105. An. 293. 524. 863. et 1183. Sup. 821. et 1026. Iph. A. 666. Iph. T. 439. Rh. 105. et 367. Tr. 208. et 1100. Bac. 1250. Her. 52. 731. et 740. Hel. 1494. Ion. 151. El. 282. et 1061. Er. fr. I. 58. Hip. fr. III. 1. et Fr. inc. CXL.

Εἰκάζειν. τί θηροῖν ὑμᾶς εἰκάσει; Ph. 423. εἰκάζε' κοινόν ἐσιν εἰκάζειν τάδε Iph. A. 845. εἰκάσαι πάρα Rh. 284. εἰκάσαι μοι πάρεσι ib. 802. cf. Hel. 428. εἰκάζω ἄταν Tr. 165. ὡς εἰκάσαι Bac. 1076. εἰκάζομεν ταῦτα Her. 677. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. ἢδέ ποτ' εὐτυχίαν κακῷ ἀνδρὸς—βέβαιον εἰκάσαι χρεῶν Bel. fr. VI. 3. ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr. inc. CXXVIII. Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι Bac. 940. μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις ib. 1251. δέμας εἰκασθὲν Al. 350.

Εἰκάς. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.

Εἵκειν. συμφοραῖς εἵκειν Sup. 167. ὀργῇ εἵξα Hel. 79. εἵκειν ὁδῷ χαλῶντα τοῖς κακίοισιν Ion. 637. σοφοῖσιν εἵκειν Her. F. 300. σὺ δ' εἵκ' ἀνάγκη Fr. inc. XXX. 1. τὸν εἵκονθ' ἡσυχῇ με-

τέρχεται Hip. 444. ἢ βασιλεῦσιν εἵξας Her. 368. εἵκας Hel. 585. ὡς εἵκας Med. 337. Iph. T. 591. et Hel. 799. ὡς εἵκει Hec. 229. 766. 781. et 1252. Or. 854. et 1577. Ph. 409. Med. 522. Hip. 1090. Al. 1009. Sup. 157. et 396. Iph. A. 461. Iph. T. 1417. Rh. 631. et 807. Tr. 614. Bac. 605. Her. 260. Hel. 1193. Her. F. 36. 502. et 1357. El. 636. Æol. fr. XXIII. 1. et Fr. inc. B. 12. 2. ὡς εἵκέ μοι An. 552. εἵκα πράζειν ἢδὲν Hec. 813. εἵκει καὶ σὲ τὰ μὰ λυπήσειν κακὰ Or. 766. εἵκει λέξειν τάκεῖθεν ib. 848. εἵκει τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. τὰς σὰς ἀρὰς εἵκειν ἐκπλήσειν Θεός ib. 1435. εἵκ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι Med. 1231. δείξειν εἵκειν, ὅσον σθένει An. 823. ποιμένας δεσπόταις ἤκειν εἵκας ἀγγελῶν Rh. 268. ἀρκεῖν εἵκέ σοι παθεῖν; ib. 483. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ τρατεύματι εἵκειν ib. 746. Βρομίῳ πόλιν εἵοιγμεν (pro εἵοικαμεν) εἰσβαλεῖν Cy. 99. εἵοιγμεν ναυτίλοισιν Her. 428. ὡς εἵοιγμεν ib. 681. κατθανεῖν ἐρῶν εἵκας Hel. 1655. ἀδυνάτων εἵκ' ἐρῶν Her. F. 318. πατράσιν εἵοικέναι Antig. fr. X. 1. ἢδὲν ἀδικεῖν εἵοικασιν Epist. I. ὡς εἵξασιν, pro εἵοικασιν Iph. A. 848. et Hel. 504. ἢχ' πρὸς τῷδ' εἵκος ἦν αὐτὴν θανεῖν Or. 538. ἢκῶν σὲ φράζειν εἵκος Ph. 986. εἵκος ἐσιν, εὐνοϊάν σ' ἔχειν Med. 345. τὰς ἐμὰς ὀργὰς φέρειν εἵκος ib. 871. cf. v. 909. ὥσπερ εἵκος ib. 1386. ἀμαρτεῖν εἵκος ἀνθρώπου Hip. 615. cf. v. 1434. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἵκος Sup. 41. εἵκος πέπονθα Iph. A. 501. Βαρβάρων Ἑλλήνας εἵκος ἄρχειν ib. 1400. χειρῶν περιβολὰς εἵκος λαβεῖν Iph. T. 903. εἵκος θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. τῷ θεῷ ἢκ' ἀπιτεῖν εἵκος Ion. 557. ἢτ' εἵκος ἄρχειν Antig. fr. V. 1. εἵκος δὲ παντὶ—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. εἵκος σφαδάζειν ἦν ἂν Fr. inc. CLXVII. 3. ὡς εἵκος ἦν Epist. V. ἦν γ' ἐρωτᾶς εἵκότ', εἵκότα κλύεις Iph. A. 1134. μύθοις εἵκότ', ἢδ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375.

Εἵκῃ. πρὸς πέδον κᾶρα εἵκῃ βαλεῖν Bac. 685. κράτιστον εἵκῃ ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα El. 379.

Εικοβολεῖν. ὣν ἀτηρὰ γλῶσσ' εικοβολεῖ
Fr. inc. CLVIII. 4.

Εικότως. εικότως θυμυμένοις Hec. 403.
εικότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσ-
θαι κακὸν Or. 735. εικότως ἄμ' ἔσπετο
θυγατρὶ Iph. A. 457. εικότως ἔχει
Iph. T. 911. εἰς τὸ τῆς θεῆς γ' ἐξέ-
νευσας εικότως ib. 1186. εικότως σε
πᾶσα θαυμάζει πόλις ib. 1214. πῶς
ὄχ' ὑπ' αὐτῆς εικότως μισήσομαι; Ion.
611. ἐμὲ ταρασσὼν εικότως φρένα
ib. 1538. τὰφανῇ τεκμηρίοισιν εικότως
ἀλίσκεται Phoen. fr. I. 2. εικότως ἄν-
τις νομίσειεν Epist. V.

Εἰκῶ. ἄψυχον εἰκῶ σώματος Med.
1162. εἰκῶ Τιτάνων ποικίλλουσα Iph.
T. 222. εἰκῶ τ' ἐν ἰστοῖς ib. 816. εἰκῶς
ἡδείας πατρὸς κέκτησθε Tr. 1178.
ἐχθρίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκῶ φόνιον Hel.
72. εἰκῶς Διὸς κόρης ib. 76.

Εἰκῶν. ἦλθεν εἰκῶν Her. F. 1002.
παρθένη εἰκόνα τινὰ And. fr. XXIX.
1. χρυσέαις εἰκόσιν Iph. A. 239.

Εἰλαπίνη. ἐπὶ εἰλαπίνας Med. 193.
ἐπεὶ ἔπαυσ' εἰλαπίνας Hel. 1353.

Εἰλάτινος. ὕλαν εἰλατίναν Hec. 632.
λάβετε εἰλατίνας πλάτας Hel. 1477.
ρόθιοις εἰλατίνοις Iph. T. 407.

Εἰλείθυια. σὲ Εἰλείθυιαν ἱκετεύω Ion.
453. cf. Tel. fr. I. 7.

Εἰλεῖν. κύκλῳ εἰληθεῖσαν ἀθλίους κα-
κοῖς Or. 358.

Εἰλικτός. κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος
Ion. 40.

Εἰλίσσειν. ἐκ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ
πόδα σὸν εἰλίξεις Or. 171. εἰλίξαι
νῶτον Tr. 116. θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσ-
σων φλόγα Ph. 3. νιφόβολον ὄρος
ιερόν εἰλίσσων ib. 242. τὸ λαμπρὸν
εἰλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος Iph. A. 1571.
λίμναν εἰλίσσουσιν ὕδωρ κύκνειον Iph.
T. 1103. εἰλίσσουσα ἡλίκων θιάσος
ib. 1145. εἰλίσσουσαι καλλίχορον Her.
F. 690. εἰλίξας δέμας Ph. 1185.
κύκλῳ εἰλίσσόμεθα παγχάλκοις ὄπλοις
Or. 444. ἐν κύκλῳ κανὼν εἰλικτο βωμῷ
Her. F. 927. εἰλίσσόμενος αἰὼν ib.
671. δελφὶς πρῶραις εἰλίσσόμενος El.
437. παρὰ ψάμαθον εἰλίσσόμεναι Iph.
A. 1055. εἰλίσσομένας Μαινάδας
ἄξει Bac. 571. βότρυχος εἰλιγμένος
Thes. fr. V. 7.

Εἶμα. ὑφ' εἵματος Hec. 342. ἀνθηρὸς
εἵμάτων πολλῇ Iph. A. 73. ὑφ' εἵμασι

εἶφη λαθραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. πάλ-
λευκα ἔχων εἵματα Cret. fr. II. 17.

Εἶν, προ ἐν. εἶν αἰθέρι Iph. A. 768.
χρυσέαις εἶν οἰνοχόαις Tr. 821.

Εἵναγχος Rh. 501.

Εἶναι. ἐδ' ἀδώρητος φίλων ἔται πρὸς
ἀνδρῶν Hec. 43. τῆμόν ἔται ib. 52.
ἔται τι νέον ib. 83. ὀρφανὸν εἶναι
παιδὸς ib. 150. εἰ ἔστι (licet) τοῖς
δύλοισι ib. 234. καὶ γὰρ ἦν ποτ',
ἀλλὰ νῦν ἐκ εἵμ' ἔτι ib. 284. εἶεν ib.
313. Or. 772. Ph. 856. et 1609. Med.
386. Hip. 297. Al. 300. Sup. 772.
et 1094. Iph. A. 454. et 1185. Iph.
T. 342. et 467. Tr. 945. et 998. Hel.
767. Ion. 275. et 756. Her. F. 451.
1214. et 1358. El. 596. 618. 907. et
959. ἔστι τέκνα καὶ τῷδε Hec. 340.
ματρὶ ἐκ ἔστιν χαρὰ ib. 427. θανεῖν
μοι εἴη ib. 498. σῖγα πᾶς ἔτω λεῶς
ib. 532. ἐκέτ' εἰμὶ δὴ ib. 683. ἐκ
ἔστιν ἐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον ib.
805. ἴν' ἡ ποτε πείθειν ib. 818. ἔστιν,
ἢ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι ib. 857.
πρόθυμος ἦσθα ib. 1202. ἡνίχ' ἡμεῖς
ἐκέτ' ἤμεν ἐν φάει ib. 1214. ἐκ ἔστι,
non ita est, Or. 307. et 1097. δ, τι
ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib. 418. ἀνευ πατρὸς
τέκνον ἐκ εἴη ποτ' ἂν ib. 553. παρ'
ἐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ib. 568. ἔστιν, ἢ
σιγῇ λόγῳ κρείσσων γένοιτ' ἂν' ἔστι δ,
ἢ σιγῆς λόγος ib. 637. sq. ἀφίλος ἦσθ'
ἄρα ib. 719. δῆλος εἰ λόγῳ ib. 853.
ὅς ἂν πόλις ἐν ἀρχαῖσιν ἦ ib. 895.
ὅτ' ἐκέτ' εἰ ib. 1030. ἔται τὰδε ib.
1041. σοὶ μὲν ἔτι πόλις, ἐμοὶ δ' ἐκ
ἔτι δὴ ib. 1076. τὸ γὰρ ἐτοιμόν ἔστιν,
εἴγ' ἔται καλῶς ib. 1106. ἐκ ἔστιν ἐδὲν
κρείσσον, ἢ φίλος σαφῆς ib. 1155.
εὐφημος ἴσθι ib. 1327. ἐκ οἷδ', εἰ μοι
προσειπεῖν αὐθις ἔσθ' ὑμᾶς ποτε Ph.
636. ἔτι σοι σωτηρία ib. 982. ἐκέτ'
εἰσὶν ἐν φάει ib. 1349. ἐκ εἰσὶ δόμοι
Med. 139. ἐκ ἔστιν ἄλλως ib. 814.
ἐσμέν, οἷον ἐσμέν ib. 889. οἷδ' ἐκ ἔτ'
εἰσὶ, non amplius vivunt, ib. 1370. et
ita εἶναι sæpissime vivere denotat,
e. c. Hip. 357. 778. 1162. et 1191.
Al. 272. 278. 393. 524. et 628.
An. 1074. Sup. 1099. Iph. T. 534.
et compluribus aliis locis. εἰσὶν ἐν
μύσαις ἀεὶ Hip. 452. ἔτι καὶ τῶνδ'
ὥστε σωθῆναι ib. 705. θνεκ' ἔστιν ἐξ
ἐμῷ ib. 1259. ἔτ' ἔν, ὅπως Ἀлк. ἐς

γῆρας μύλοι; ἔκ ἔτι *Al.* 53. 54. καὶ
ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανῶσαν ἔτι σοι *ib.*
139. ἐν σοὶ ἐσμέν καὶ ζῆν, καὶ μὴ *ib.*
279. μόνος αὐτοῖς ἦσθα *ib.* 294. ἔδεν
ἔσθ' ὁ κατθανὼν *ib.* 382. ἔδεν εἰμ'
ἔτι *ib.* 391. *cf.* *An.* 1078. τοιαύτας
εἶη με κυρῆσαι ἀλόχῃ *Al.* 475. ἔκ
ἔστιν ἱππῶν δεσπόσαι *ib.* 489. ἔκ ἔστι
τῆς θανόντας ἐς φάος μολεῖν *ib.* 1079.
ἔσθ' ὁδ' ἡμᾶς αἰνέσεις *ib.* 1112. σὺ
ἔδεν εἰ *An.* 642. πατέρων ἀγαθῶν
εἶην *ib.* 769. τόδ' ἔκέρ' ἔστι σοι *Sup.*
432. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἄπας *Iph. A.*
647. πολὺκλαυτος ἐσεῖται *ib.* 782.
τί δῆτ' ἂν εἶη; *ib.* 843. σοὶ τόδ' ἔστιν
ἐξ ἐμῷ *ib.* 853. ὥς ἔτι γὰρ ὁ Λαέρτε
γόνος; *Iph. T.* 533. μὴδὲν εἶναι *ib.*
1058. εὖ εἶη τυχεῖν *Rh.* 594. ἔδ'
ἔτ' ἔστι Τροία *Tr.* 1293. *cf.* *v.* 1323.
χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς *Cy.*
248. ἔκῃν ἔτ' ἔστιν ἐν καλῷ; *Her.*
971. καθαρῶς ἔται βασιλεῦσιν *ib.*
1055. τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μὴ *Hyp.*
fr. IV. 7. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν
Or. 887. ἔδεν ὦν τοπρὶν *Sup.* 425.
ἔκέρ' ὄντας δόμους *Hip.* 869. ἐν τοῖς
ἔκ ἔτ' ἔσι λέξομαι *Al.* 323. μνηστεύω
γάμος ἔκ ὄντας *Iph. A.* 848. τῆς ἔκ ἔτ'
ἔσης *Hip.* 863. *cf.* *Al.* 388. *et* *Iph. T.*
519. ἔδεν ἔσα *An.* 134. ἔκ ἔτ' ὄντων
σῶν τέκνων *Med.* 1311. *et sic porro.*
Εἰνάλιος. εἰναλίαν πλάτην *Hec.* 39.
et εἰναλίσσι πλάταις *Tr.* 1095.
Εἵνεκα. τῷμῃ εἵνεκ' ἀθλίῃ βίῃ *An.* 409.
δειλίας σῆς εἵνεκα *Her.* F. 210.
Εἰνόδιος. εἰνοδία θύγατερ Δάματρος
Ion. 1048.
Εἰπεῖν. μὴ τιν' εἰπεῖν *Hec.* 138. ἂ
εἶπον εἰς ἅπαντας *ib.* 303. καλῶς
εἶπας *ib.* 382. τί σοι πρὸς Ἑκτορ', ἢ
γέροντ' εἶπω πόσιν; *ib.* 422. εἰπέ *ib.*
517. εἶπον ἐν μέσοις τάδε *ib.* 531.
ὁ καινὸν εἶπας *ib.* 670. τὰς αἰχμα-
λώτης εἶπας *ib.* 881. ἰδιὸν τι βύλομαι
εἰπεῖν *ib.* 979. εἰπέ παῖδ', εἰ ζῇ *ib.*
986. εἰπέ, πῶς ὅσθ' *ib.* 1125. ὁ μάντις
εἶπε τάδε *ib.* 1267. ὦδ' εἰπεῖν ἔπος
Or. I. τίνα τύχην εἶπω; *ib.* 154.
τί ἄλλο γ' εἶπω; *ib.* 188. πῶς εἶπας;
ib. 243. *Ph.* 1279. *Al.* 59. *Iph. A.*
1442. *Cy.* 687. οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων
ἐξαμύνεσθαι θεῶς *Or.* 269. εὖ γ'
εἶπας *ib.* 386. *cf.* *v.* 637. *Iph. A.* 990.
et 1408. *Iph. T.* 118. *et* 1325. *Bac.*

822. μὴ θάνατον εἶπης *Or.* 415. τί
πρὸς τὰδ' εἶπε; *ib.* 745. ἔδ' εἶφ' ὑπὲρ
σῷ; *ib.* 1056. ὥς τὰλλα γ' εἶπας *ib.*
1212. δούλω τόδ' εἶπας *Ph.* 395. ὁ
γὰρ εἰπεῖν ἔδ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλές *ib.*
898. τίν' εἶπας τόνδε μῦθον; *ib.* 922.
τί δ' ἂν τις εἴποι; *ib.* 969. πῶς εἴποιμ'
ἂν; *ib.* 1179. τῷτ' εἰς ὑποπτον εἶπας
ib. 1216. τίν' εἶπω μῦθον; *ib.* 1345.
σὲ εἶπον τῇσδε γῆς ἔξω περᾶν *Med.*
272. τῷτό σ' εἰπεῖν ἔχω *ib.* 465.
κάλλιστον εἶπας μῦθον *ib.* 1127. θαν-
μαστὸν εἶπας *Hip.* 278. δεινὸν σοφιστὴν
εἶπας *ib.* 921. ἀρκῶσαν εἶπας αἰτίας
ἀποτροφὴν *ib.* 1036. ὥς ἄξιον τόδ'
εἶπας *ib.* 1045. ὥς εἰπεῖν ἔπος *ib.*
1162. *et* *Her.* 168. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν
καὶ θανῶσαν ἔτι σοι *Al.* 139. τί δῆτ'
ἂν εἴποις τῆς γέροντας, κ. τ. λ. *An.*
646. ὥς εἴποι τις *ib.* 930. τάχ' ἂν
εἴποις *Sup.* 184. εἶπω τι σοί τε καὶ
πάλει καλόν; *ib.* 293. εἶπεν εἰς πάν-
τας τάδε *ib.* 668. ἀληθῆ καὶ δίκαι'
εἰπεῖν *ib.* 859. εἶπον (*jussi*) πάντ'
ἀφίεναι στρατὸν *Iph. A.* 95. βύλομαί
σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ *ib.* 378. ἀνολβα
εἰπεῖν *ib.* 448. ὥς σώφρον' εἶπας *ib.*
1024. εἶφ', ἂν ἐρωτήσω σε, γενναίως
ib. 1129. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον
ib. 1347. τί τάλῃθές ἔκ εἴποι τις ἂν;
ib. 1424. τί δῆτα τόδ' εἶπας; *ib.*
1440. δίκαιον εἶπας *Iph. T.* 740.
δεινὸν τόδ' εἶπας *ib.* 1021. *et* *Cy.* 195.
ἄπιστον εἶπας μῦθον *Iph. T.* 1293. ὥς
ἂν μὴ ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἶπης
Rh. 51. τί τῷδ' ἂν εἴποις ἀσφαλές
τεκμήριον; *ib.* 94. σοὶ πάρεσιν εἰπεῖν
ib. 359. πῶς εἶπω λόγον; *Tr.* 708.
ὅπως σοι ῥαδίως εἶπω κακὰ *ib.* 712.
δι' αἰδῶς εἶπον *Bac.* 441. ῥαδίον εἰπεῖν
τόδε *ib.* 461. εἶφ', ὅ, τι παθεῖν δεῖ
ib. 492. ταρβῶ εἰπεῖν τῆς λόγους ἐλευ-
θέρως *ib.* 774. καλὴν γε κρήνην εἶπας
Cy. 148. εἰπέ τῷνομα *ib.* 545. χαλε-
πὸν τόδ' εἶπας *ib.* 566. ὑπάρχει τόδ'
εἰπεῖν *Her.* 183. γενναῖα τὰδ' εἶπας
ib. 465. πρὸς σῷ μῶρον ἦν εἰπεῖν
ἔπος *ib.* 682. πρὸς ἂ γ' εἶπας, ἀντή-
κυσας *ib.* 1014. κακὸν τόδ' εἶπας
Hel. 124. τίν' εἶπας μῦθον; *ib.* 478.
ἄνανδρ' ἄρ' εἶπας *ib.* 814. ἀδύνατον
εἶπας *ib.* 1049. εὖ τόδ' εἶπας *ib.* 1069.
cf. *Ion.* 1022. εἶπωμεν, ἢ σιγῶμεν;
Ion. 758. ἐς ἔς τῆς λόγους εἰπεῖν θέλω

ib. 1521. τί πόλεμον εἶπας; Her. F. 1134. χρυσὸν εἶπεν (*promisit*), δεῖν κτάνη El. 33. αἰσχρόν γ' εἶπας ib. 275. οἱ μοι τόδ' ὅλον εἶπας ib. 290. μὴ πλεῖτον εἶπης Aëol. fr. XIV. 1. τῷτο εἰπεῖν ῥᾶον Alex. fr. XIX. 2. τὸ ῥᾶσον εἶπας Ag. fr. XXXI. 2. εἰπὼν ἀκύντας θ' αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. πολλὰ εἰπὼν Rh. 39. ὧ φίλτατ' εἰπὼν Cy. 140. et ὧ φίλτ. εἰπῶσα Ion. 1488. ἐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν Her. 369. πρὸς ἀνδρ' εἰπὼν ἓνα Inus fr. VI. 3. εἰπῶσα συμφορὰς ἐμὰς Hip. 596. εἰπῶσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν Ion. 667. etc.

Εἶπερ Ph. 1646. Med. 586. 699. 823. et 945. etc. εἶπερ ποτὲ An. 554.

Εἶπως Med. 176. Hip. 871. et 1054.

Εἰργάζειν, *verb. poet.* Ph. 1182.

Εἰργεῖν. εἰργεῖν ὄχλον τῆς παιδὸς Hec. 605. ἡ πληθὸς αὐτὸν—εἰργυσι ib. 867. εἰργε, *prohibe* ib. 874. ἃ σ' εἰρξεί μὴ δόμων ἔσω περᾶν Or. 1572. ἀπὸ τέκνων σῶν πημονήν εἰργοὶ θεὸς Al. 517. τὸν ἡβῶνθ', Ἡρ., ὃ ῥάδιον εἰργεῖν ib. 1057. μόλις νιν εἰργυσι φύλακες An. 813. τί με βρόχων εἰργεις; ib. 846. εἰργυσιν οἱ κρατῦντες Sup. 18. εἰργον ἡμᾶς τοξόται Iph. T. 1377. εἰργοὶς τομάτων φθόγον Rh. 343. cf. v. 458. ἃς σὺ Βάκχας εἰρξας Bac. 443. εἰργεῖται ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. τίς νιν εἰργε συμφορὰ; ib. 662. εἰργεῖ δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος; ib. 963. ψαλμοὶ σ' εἰρξουσιν τόξων Ion. 173. εἰρξεί νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκυσιν El. 1255. τάσιν εἰργ' ἀπ' οἰκῶν Cresph. fr. IV. 10. τὰς—πονηρὰς κλείθρον εἰργέτω τέγης Er. fr. II. 20. πολεμίων εἰργων βέλη Ph. 1081. ἀντλον εἰργων ναὸς Tr. 686. δέσποιναν εἰργυσ' (i. e. εἰργυσα) ἀγχόνης An. 817. κλείθροις ἀν εἰργοίμεσθα Hel. 295. εἰργόμεσθα τάφῳ ib. 557.

Εἰρεσία. ὅταν εἰρεσία πελάζῃ Iph. A. 766. παρὰ εἰρεσία ματῶν Tr. 569. εἰρεσία φίλα Hel. 1469.

Εἰρήνη. τὴν καλλίστην θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. εἰρήνη τάκεῖθεν τέκνοισ Med. 1004. ὅσῳ πολέμῳ κρεῖσσον εἰρήνη Sup. 488. Εἰρήνη βαθύπλοτε Cresph. fr. IV. 1. φιλεῖ ὀλοβοδότρεψαν εἰρήναν Bac. 419. εἰρήνα ἐμοί γ' ἀρέσκει Her. 372.

Εἰρκτή. εἰρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάζομεν Bac. 497. σκοτίαις ἐν εἰρκταῖς ib. 549.

Εἶρων τῇ φύσει Fr. inc. B. 14. 6.

Εἷς, μία, ἐν. εἷς ἀγών Or. 1244. εἷς ἀνὴρ ὃ πάνθ' ὀρᾷ Ph. 752. εἷς ὦν ib. 901. ὃ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἀνδρ' ἐν' ἡνίας ἔχειν An. 178. cf. v. 216. et 910. et Hel. 577. εἷς παῖς ὃδ' ἦν μοι λοιπὸς An. 407. ἐνὸς ἀ δύναμις ib. 484. ὦν εἷς ἐγὼ δύσηνος ib. 615. εἷς μετ' ἄλλων μυρίων ib. 698. ὃδὲν πλεον δρῶν ἐνὸς ib. 699. ῥυθμὸν ἓνα κακῶν Sup. 94. ἐνὸς πρὸς ἀνδρὸς ib. 405. et 411. κρατεῖ εἷς ib. 431. μνηστῆρων ἓνα Iph. A. 68. εἷς τριῶν δυσ-δαιμόνων ib. 1137. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; ib. 1358. εἷς γ' ἀνὴρ κρείστων γυναικῶν μυρίων ib. 1394. ἐπὶ πλεῖστον ἀνδρ' ἓνα ἐλθόντα Rh. 946. διὰ γάμον μιᾶς ἓνα γυναικὸς Tr. 498. νεὼς πίτυλος εἷς ib. 1123. ἐνὸς μόχθῳ ib. 1150. εἰ φευζόμεσθ' ἐν' ἀνδρα Cy. 198. πόνων πλείτων μετέσχον εἷς ἀνὴρ Her. 8. ἓνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὖροις ἀν ib. 328. εἷς με λόγος ib. 799. δῶλα πάντα, πλην ἐνὸς Hel. 283. δυοῖν κακοῖν ἐν' ὄντα χρῆσθαι ib. 738. εἷς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολῶν Her. F. 220. ἴν' ἀμφοῖν εἷς ὑπεργήσῃ διπλᾷ ib. 328. ἐνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα ib. 825. εἷς νεοσσός ib. 982. ἀνδρ' ἐν', εἷς ὦν, ὃ δυνήσεται κτανεῖν El. 337. τρισσῶν βιότων ἐνὰ κρίνω νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. εἷς τις ἐστὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. πρὸς ἀνδρ' εἰπὼν ἓνα Inus fr. VI. 3. ἐνὸς ἔρωτος ὄντος ὃ μί' ἡδονῇ CEd. fr. XV. 1. πῶλον ἀν δίδως ἓνα Sci. fr. V. 1. τῆς τύχης ὃχ εἷς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. μί' ἔσα τῶν ἐμῶν Ἐρινύων Or. 264. μίαν πονήσας ἀμέραν ib. 655. πλείτερος Ἀχ. ὤλεσεν γυνὴ μία ib. 741. ψυχὴν μίαν ib. 1046. Al. 55. et Fr. inc. CXLVIII. 7. δίκη μία Or. 1244. μί' ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. αἰχμὴν εἷς μίαν ib. 1279. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. μίαν ἡμέραν ib. 340. cf. v. 355. et Her. 851. γυναικῶν τῶν ἄλλων μία Med. 945. μίαν δὴ κλύω, μίαν—γυναῖκα κ. τ. λ. ib. 1282. μίαν ψυχὴν Hip. 258. ἕνεκα ψυχῆς μιᾶς ib. 721.

γῆρας μύλοι; ἔκ ἔτι Αἰ. 53. 54. καὶ
ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανῶσαν ἔτι σοι ib.
139. ἐν σοὶ ἐσμέν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib.
279. μόνος αὐτοῖς ἦσθα ib. 294. ἔδεν
ἔσθ' ὁ κατθανὼν ib. 382. ἔδεν εἰμ'
ἔτι ib. 391. cf. Αἰ. 1078. τοιαύτας
εἶη με κυρῆσαι ἀλόχῳ Αἰ. 475. ἔκ
ἔστιν ἱππῶν δεσπόσαι ib. 489. ἔκ ἔστι
τὸς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079.
ἔσθ' ὁρ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. σὺ
ἔδεν εἰ Αἰ. 642. πατέρων ἀγαθῶν
εἶην ib. 769. τόδ' ἔκ' ἔτι σοι Sup.
432. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A.
647. πολὺκλαυτος ἐσεῖται ib. 782.
τί δ' ἦτ' ἂν εἶη; ib. 843. σοὶ τόδ' ἔστιν
ἐξ ἐμῶ ib. 853. ὥς ἔστι γὰρ ὁ Λαέρτις
γόνος; Iph. T. 533. μὴδὲν εἶναι ib.
1058. εὖ εἶη τυχεῖν Rh. 594. ἔδ'
ἔτ' ἔτι Τροία Tr. 1293. cf. v. 1323.
χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς Cy.
248. ἔκ' ἔτ' ἔστιν ἐν καλῷ; Her.
971. καθαρῶς ἔται βασιλεῦσιν ib.
1055. τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μὴ Hyr.
fr. IV. 7. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν
Or. 887. ἔδεν ὦν τοπρὶν Sup. 425.
ἔκ' ἔτ' ὄντας δόμους Hip. 869. ἐν τοῖς
ἔκ' ἔτ' ἔσι λέξομαι Αἰ. 323. μνηστεύω
γάμος ἔκ' ὄντας Iph. A. 848. τῆς ἔκ' ἔτ'
ἔσης Hip. 863. cf. Αἰ. 388. et Iph. T.
519. ἔδεν ἔσα Αἰ. 134. ἔκ' ἔτ' ὄντων
σῶν τέκνων Med. 1311. et sic porro.
Εἰνάλιος. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39.
et εἰναλίσαισι πλάταις Tr. 1095.
Εἵνεκα. τὸ μὲ εἵνεκ' ἀθλίῳ βίῳ Αἰ. 409.
δειλίας σῆς εἵνεκα Her. F. 210.
Εἰνόδιος. εἰνοδία θύγατερ Δάματρος
Ion. 1048.
Εἰπεῖν. μὴ τιν' εἰπεῖν Hec. 138. ἃ
εἶπον εἰς ἅπαντας ib. 303. καλῶς
εἶπας ib. 382. τί σοι πρὸς Ἑκτορ', ἢ
γέροντ' εἶπω πόσιν; ib. 422. εἰπέ ib.
517. εἶπον ἐν μέσοις τάδε ib. 531.
ὃ καινὸν εἶπας ib. 670. τὰς αἰχμα-
λώτους εἶπας ib. 881. ἰδιὸν τι βύλομαι
εἰπεῖν ib. 979. εἰπέ παῖδ', εἰ ζῆ ib.
986. εἰπέ, πῶς ὁρ' ib. 1125. ὁ μάντις
εἶπε τάδε ib. 1267. ὃδ' εἰπεῖν ἔπος
Or. I. τίνα τύχαν εἶπω; ib. 154.
τί ἄλλο γ' εἶπω; ib. 188. πῶς εἶπας;
ib. 243. Ph. 1279. Αἰ. 59. Iph. A.
1442. Cy. 687. οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων
ἐξαμύνεσθαι θεὰς Or. 269. εὖ γ'
εἶπας ib. 386. cf. v. 637. Iph. A. 990.
1408. Iph. T. 118. et 1325. Bac.

822. μὴ θάνατον εἶπες Or. 415. τί
πρὸς τὰδ' εἶπε; ib. 745. ἔδ' εἶφ' ὑπὲρ
σῆς; ib. 1056. ὥς τὰλλα γ' εἶπας ib.
1212. δὲλῶ τόδ' εἶπας Ph. 395. ὃ
γὰρ εἰπεῖν ἔδ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλές ib.
898. τιν' εἶπας τόνδε μῦθον; ib. 922.
τί δ' ἂν τις εἶποι; ib. 969. πῶς εἶποιμ'
ἂν; ib. 1179. τῷτ' εἰς ὑποπτον εἶπας
ib. 1216. τιν' εἶπω μῦθον; ib. 1345.
σὲ εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν Med.
272. τῷτό σ' εἰπεῖν ἔχω ib. 465.
κύλλιστον εἶπας μῦθον ib. 1127. θαν-
ματὸν εἶπας Hip. 278. δεινὸν σοφιστὴν
εἶπας ib. 921. ἀρκῶσαν εἶπας αἰτίας
ἀποτροφὴν ib. 1036. ὥς ἀξίον τόδ'
εἶπας ib. 1045. ὥς εἰπεῖν ἔπος ib.
1162. et Her. 168. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν
καὶ θανῶσαν ἔτι σοι Αἰ. 139. τί δ' ἦτ'
ἂν εἶποις τὸς γέροντας, κ. τ. λ. Αἰ.
646. ὥς εἶποι τις ib. 930. τάχ' ἂν
εἶποις Sup. 184. εἶπω τι σοί τε καὶ
πάλει καλόν; ib. 293. εἶπεν εἰς πάν-
τας τάδε ib. 668. ἀληθῆ καὶ δίκαι'
εἰπεῖν ib. 859. εἶπον (jussi) πάντ'
ἀφιέναι στρατὸν Iph. A. 95. βύλομαί
σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ ib. 378. ἀνολβα
εἰπεῖν ib. 448. ὥς σῶφρον' εἶπας ib.
1024. εἶφ', ἃ ν' ἐρωτήσω σε, γενναίως
ib. 1129. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον
ib. 1347. τί τάλῃθ' ἔκ' εἶποι τις ἂν;
ib. 1424. τί δ' ἦτα τόδ' εἶπας; ib.
1440. δίκαιον εἶπας Iph. T. 740.
δεινὸν τόδ' εἶπας ib. 1021. et Cr. 195.
ἄπιστον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ὥς
ἂν μὴ ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἶπες
Rh. 51. τί τῷδ' ἂν εἶποις ἀσφαλές
τεκμήριον; ib. 94. σοὶ πάρεσιν εἰπεῖν
ib. 359. πῶς εἶπω λόγον; Tr. 708.
ὅπως σοι ῥαδίως εἶπω κακὰ ib. 712.
δι' αἰδῶς εἶπον Bac. 441. ῥάδιον εἰπεῖν
τόδε ib. 461. εἶφ', ὃ, τι παθεῖν δεῖ
ib. 492. ταρβῶ εἰπεῖν τὸς λόγους ἐλευ-
θέρος ib. 774. καλὴν γε κρήνην εἶπας
Cy. 148. εἰπέ τῷνομα ib. 545. χαλε-
πὸν τόδ' εἶπας ib. 566. ὑπάρχει τόδ'
εἰπεῖν Her. 183. γενναῖα τὰδ' εἶπας
ib. 465. πρὸς σῆς μῶρον ἦν εἰπεῖν
ἔπος ib. 682. πρὸς ἃ γ' εἶπας, ἀντή-
κυσας ib. 1014. κακὸν τόδ' εἶπας
Hel. 124. τιν' εἶπας μῦθον; ib. 478
ἄνανδρ' ἄρ' εἶπας ib. 814. ἀδύναται
εἶπας ib. 1049. εὖ τόδ' εἶπας ib. 1061
cf. Ion. 1022. εἶπωμεν, ἢ σιγῶμεν
Ion. 758. ἐς ἔς τὸς λόγους εἰπεῖν θεί

ib. 1521. τί πόλεμον εἶπας; Her. F. 1134. χρυσὸν εἶπεν (*promisiit*), δεῖν ἂν κτάνη El. 33. αἰσχρόν γ' εἶπας ib. 275. οἱ μοι τόδ' οἶον εἶπας ib. 290. μὴ πλετον εἶπης Ael. fr. XIV. 1. τῷτο εἰπεῖν ῥᾶον Alex. fr. XIX. 2. τὸ ῥᾶτον εἶπας Ar. fr. XXXI. 2. εἰπὼν ἀκύσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. πολλὰ εἰπὼν Rh. 39. ὦ φίλτατ' εἰπὼν Cy. 140. et ὦ φίλτ. εἰπῶσα Ion. 1488. ἐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν Her. 369. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἔνα Inus fr. VI. 3. εἰπῶσα συμφορὰς ἐμὰς Hip. 596. εἰπέσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν Ion. 667. etc.

Εἶπερ Ph. 1646. Med. 586. 699. 823. et 945. etc. εἶπερ ποτὲ An. 554.

Εἶπως Med. 176. Hip. 871. et 1054.

Εἰργάζειν, *verb. proët.* Ph. 1182.

Εἰργεῖν. εἰργεῖν ὄχλον τῆς παιδὸς Hec. 605. ἡ πληθὸς αὐτὸν—εἰργεῖ ib. 867. εἰργε, *prohibe* ib. 874. ἃ σ' εἰρξει μὴ δόμων ἔσω περᾶν Or. 1572. ἀπὸ τέκνων σὼν πημονὴν εἰργοὶ θεὸς Al. 517. τὸν ἡβῶνθ', Ἡρ., ὃ ῥᾶδιον εἰργεῖν ib. 1057. μόλις νιν εἰργεῖ φύλακες An. 813. τί με βρόχων εἰργεῖς; ib. 846. εἰργεῖσιν οἱ κρατύντες Sup. 18. εἰργον ἡμᾶς τοξόται Iph. T. 1377. εἰργοῖς τομάτων φθόνον Rh. 343. cf. v. 458. ἥς σὺ Βάκχας εἰρξας Bac. 443. εἰργεῖται ἄνθρωπος βοηδρόμος Her. 340. τίς νιν εἰργε συμφορὰ; ib. 662. εἰργεῖ δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος; ib. 963. ψαλμοὶ σ' εἰρξουσιν τόξων Ion. 173. εἰρξει νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκυσιν El. 1255. τάσιν εἰργ' ἀπ' οἴκων Cresph. fr. IV. 10. τῆς—πονηρῆς κλειθρον εἰργέτω τέγης Er. fr. II. 20. πολεμίων εἰργων βέλη Ph. 1081. ἄντλον εἰργων ναὸς Tr. 686. δέσποιναν εἰργεσ' (i. e. εἰργεσα) ἀγχόνης An. 817. κλειθροῖς ἂν εἰργοίμεσθα Hel. 295. εἰργόμεσθα τάφῳ ib. 557.

Εἰρεσία. ὅταν εἰρεσία πελάζῃ Iph. A. 766. παρὰ εἰρεσία ματῶν Tr. 569. εἰρεσία φίλα Hel. 1469.

Εἰρήνη. τὴν καλλίστην θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. εἰρήνη τάκεῖθεν τέκνοις Med. 1004. δοῦν πολέμῳ κρεῖσσον εἰρήνην Sup. 488. Εἰρήνη βαδύπλοστε Cresph. fr. IV. 1. φιλεῖ ὀλοβοδόγειραν εἰρήναν Bac. 419. εἰρήνα ἐμοὶ γ' ἀρέσκει Her. 372.

Εἰρκτή. εἰρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάζομεν Bac. 497. σκοταῖς ἐν εἰρκταῖς ib. 549.

Εἰρων τῇ φύσει Fr. inc. B. 14. 6.

Εἰς, μία, ἓν. εἰς ἀγῶν Or. 1244. εἰς ἄνθρωπος ὃ πάνθ' ὁρᾷ Ph. 752. εἰς ὧν ib. 901. ὃ καλόν, δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἓν ἡνίας ἔχειν An. 178. cf. v. 216. et 910. et Hel. 577. εἰς παῖς ὃδ' ἦν μοι λοιπὸς An. 407. ἐνὸς ἃ δύναμις ib. 484. ὧν εἰς ἐγὼ δύνητος ib. 615. εἰς μετ' ἄλλων μυρίων ib. 698. ὅθεν πλέον δρῶν ἐνὸς ib. 699. ῥυθμὸν ἔνα κακῶν Sup. 94. ἐνὸς πρὸς ἄνδρὸς ib. 405. et 411. κρατεῖ εἰς ib. 431. μνηστῆρων ἔνα Iph. A. 68. εἰς τριῶν δυσδαιμόνων ib. 1137. μάχη πολλοῖσιν εἰς; ib. 1358. εἰς γ' ἄνθρωπος κρείσσειν γυναικῶν μυρίων ib. 1394. ἐπὶ πλείστον ἄνδρ' ἔνα ἐλθόντα Rh. 946. διὰ γάμον μιᾶς ἔνα γυναικὸς Tr. 498. νεὼς πύτυλος εἰς ib. 1123. ἐνὸς μόχθῳ ib. 1150. εἰ φευζόμεσθ' ἓν ἄνδρα Cy. 198. πόνων πλείτων μετέσχον εἰς ἄνθρωπος Her. 8. ἔνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὖροις ἂν ib. 328. εἰς με λόγος ib. 799. δῶλα πάντα, πλὴν ἐνὸς Hel. 283. δυοῖν κακοῖν ἓν ὄντα χρῆσθαι ib. 738. εἰς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολῶν Her. F. 220. ἓν ἄμφοῖν εἰς ὑπεργήσῃ διπλᾷ ib. 328. ἐνὸς ἐπ' ἄνδρὸς σώματα ib. 825. εἰς νεοσσὸς ib. 982. ἄνδρ' ἓν, εἰς ὧν, ὃ δυνήσεται κτανεῖν El. 337. τρισσῶν βιότων ἐνὸς κρίνω νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. εἰς τις ἐπὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἔνα Inus fr. VI. 3. ἐνὸς ἔρωτος ὄντος ὃ μί' ἡδονῇ CEd. fr. XV. 1. πῶλον ἂν δίδως ἔνα Sci. fr. V. 1. τῆς τύχης ὃχ εἰς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. μί' ὅσα τῶν ἐμῶν Ἐρινύων Or. 264. μίαν πονήσας ἡμέραν ib. 655. πλείους Ἀχ. ὤλεσεν γυνὴ μία ib. 741. ψυχὴν μίαν ib. 1046. Al. 55. et Fr. inc. CXLVIII. 7. δίκη μία Or. 1244. μί' ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. αἰχμὴν εἰς μίαν ib. 1279. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. μίαν ἡμέραν ib. 340. cf. v. 355. et Her. 851. γυναικῶν τῶν ἄλλων μία Med. 945. μίαν δὴ κλύω, μίαν—γυναικᾶ κ. τ. λ. ib. 1282. μίαν ψυχὴν Hip. 258. ὅνεκα ψυχῆς μιᾶς ib. 721.

ψυχῇ μιᾷ ζῆν Al. 715. cf. v. 886. δύο
 ἀντὶ μιᾶς ψυχᾶς ib. 903. εἰς μίαν
 βλέποντες Κύπριν An. 179. μιᾶς
 κληδόνος ib. 562. ἐν μιᾷ πυρᾷ Sup.
 936. ἡ ἐμὴ ψυχὴ, μί' ἔσα Iph. A.
 1390. ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497.
 παρθένον μίαν ib. 562. τρεῖς μία
 τύχη ἔχει ib. 1065. Μουσῶν μιᾶς Rh.
 393. συγγόνων μία ib. 891. διὰ
 μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν Κύπριν Tr.
 368. μίαν τριῶν Ἑριννῶν ib. 457.
 μί' εὐφρόνη ib. 660. πρὸς γυναῖκα
 μάρνασθαι μίαν ib. 726. μιᾶς γυ-
 ναικὸς χάριν ib. 776. et Cy. 282.
 Κάδμω θυγατέρων μιᾷ Bac. 915. εἰς
 μίαν βλάβην ib. 1302. ἐκπιεῖν κύλικα
 μίαν Cy. 163. τεφάνων ἢ μία χροία
 ib. 515. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὲς μάχη
 Her. 275. μιᾶς συμφορᾶς ib. 790.
 παρθένων μίαν γαμεῖ Hel. 6. εἰς μίαν
 ἀποβλέπων τύχην ib. 274. μιᾷ ὁδῷ
 ib. 771. μί' ἔτιν ἐλπίς ib. 821. μίαν
 χέρα ib. 1540. θεῶν μιᾶς Ion. 3. δύο
 μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539.
 ἢ ψήφῳ μιᾷ ib. 1223. ῥίζης μιᾶς ib.
 1576. μίαν νῶν δὸς χάριν Her. F.
 321. ἡμέρα μιᾷ ib. 510. μιᾶς χειρὸς
 ib. 938. et 1139. μιᾷ πληγέντες
 ἀθλίῳ τύχη ib. 1393. ἔκτεινε πολλῶν
 μίαν ὑπερ El. 1026. μία ἄτη ib. 1306.
 μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. εἰς μίαν
 βάσιν Thes. Fr. V. 12. ἡμαρ ἐν
 Hec. 285. et Her. F. 306. ἐνός μοι
 μῦθος ἐνδεὲς Hec. 835. ἐν λόγοισι
 τοῖς ἐμοῖς ὁμορρόθεϊ Or. 529. ἐν ἀνδρ'
 ἐνός δῶναι ib. 650. μνημα ἐν ib. 1053.
 ἐν σοι μομφὴν ἔχω ib. 1069. ἐνός ἢ
 σφαλέντες ib. 1151. ἐνός εἰ λαβοί-
 μεθα ib. 1172. εἰς ἐν συνήγαγον ib.
 1640. ἐν μ' ὠφελεῖ Ph. 367. ἐν μέ-
 γιστον ib. 394. εἰς ἐν συνελθὼν ib.
 465. ἐν ἔστιν ἡμῖν ἀργὸν ib. 773.
 ἐν εἰπέ ib. 1090. ἐν τῶν ἀπορρήτων
 ib. 1662. ἐν ἡμάρ μ' ὠλβισ', ἐν δ'
 ἀπώλεσεν ib. 1683. ἐν τι μοι πρό-
 σαντες Med. 381. ἐν κτενεῖ σ' ἔπος
 ib. 585. εὐδαιμονήσῃ ἕχ ἐν, ἀλλὰ
 μυρία ib. 952. ἐν τὸ πάντων λοίσθιον
 ib. 1105. ἐν εὖρημα Hip. 715. ἐν
 ἕκ ἐπίσασθε ib. 919. ἐνός ἀδικτος
 ib. 1002. ἐν ἢ λέλεκται τῶν ἐμῶν ib.
 1021. πάρεσι ἕχ ἐν, ἀλλὰ πολλὰ μοι
 τένειν An. 96. ἐν σὺ δέδοικα ib. 362.
 εἰς ἐν μοίρας συνέκυρσας ib. 1173. ἐν

τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον Sup. 409. ἐν
 δεῖ μόνον μοι ib. 594. ἐν ἕκ ἐρήσομαι
 σε ib. 846. ἐν μοι φύλαξον Iph. A.
 538. ἐν γ' ἀκύσασα ib. 1005. πάντες
 εἰς ἐν ἤκετε ib. 1127. ἐν συντεμῶσα
 ib. 1249. ἐν τῷτ' οἶδα Iph. T. 247.
 δύ' ἐξ ἐνός κακῶ συνάπτει ib. 487. εἰ
 ἐν τι τῷδ' ὁμῶ γενήσεται ib. 999. συν-
 θεῖς τάδ' εἰς ἐν ib. 1016. ἐνός μόνου
 δεῖ ib. 1052. φῶς ἐν ἡλίῳ Rh. 447.
 τῆνομα ἐν Tr. 425. εἰς ἐν ξυνελθόντα
 ib. 1155. πάντας εἰς ἐν συναλίσας
 Her. 404. ἐν πάντων γνῶμα ib. 408.
 εἰς ἐν ἐλθόντες τύχης Hel. 748. ἰσὶ'
 εἰς ἐν ἦν ib. 1551. ἐν θέλων μαθεῖν
 ἔπος Ion. 302. ἐν τῆς τύχης ἀπεσί
 μοι ib. 668. εἰς ἐν τέγος ib. 848. εἰς
 ἐν κραθέντα ib. 1016. ἐν τὸ λῶστον
 Her. F. 196. ἐν τί σ' ἡγῆμαι σοφὸν
 ib. 207. εἰς ἐν ἐνεγκῶσα ib. 489.
 ἐνὶ βέλει ib. 1000. ἐν μοί τι σύγκαμε
 ib. 1386. ἐν γ' ἐπ' ἡμαρ El. 425.
 ἐν γ' ἔχει τι χρηστὸν Antig. fr. VIII.
 2. σοφὸν ἐν βύλευμα Antioq. fr. XII.
 3. ἐν σοι μόνον προφωνῶ Ar. fr. IV.
 1. εἰς ἐν ἐλθόντα ejusd. fr. XIV. 2.
 ἐν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. πόλεως
 ἀπάσης τῆνομ' ἐν Er. fr. I. 21. ἐν
 πᾶσι γνῶμα ταῦτόν ἐμπρέπει Fr. inc.
 B. 6.
 Εἰς. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν Hec. 50.
 εἰς τήνδε παῖδα ib. 259. cf. v. 263.
 εἰς πάτραν μολεῖν ib. 541. εἰς μέσον
 ib. 559. εἰς δ, τι βλέψω κακῶν ib.
 585. εἰς τὸ μηδὲν ἤκομεν ib. 622.
 εἰς καιρὸν ib. 666. Ph. 106. Hip. 899.
 εἰς ταῦτόν ἤκεις Hec. 748. cf. v. 966.
 Ph. 461. Med. 564. Hip. 273. et Iph.
 A. 665. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν κα-
 λεῖς; Hec. 758. εἰς τήνδε χώραν ib.
 770. εἰς σ' ἀνελθὼν ib. 802. ἐνόπ-
 τρων ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς ib. 926.
 εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. ὑψιπετές
 εἰς μέλαθρον ib. 1101. εἰς ἀριθμὸν
 τῶν κακῶν ib. 1186. ὑβρίζουσ' εἰς ἐμέ
 ib. 1257. εἰς Ἑλλήνας Or. 21. et
 Sup. 340. et 561. εἰς Φοῖβον Or. 76.
 εἰς ὄχλον ἔρπειν ib. 108. εἰς ἀδελφὴν
 ib. 122. εἰς τὸν αἰὲν χρόνον ib. 207.
 εἰς ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς βλάβην
 τινὰ ib. 240. εἰς τὸν ψόγον ib. 249.
 τεκύσης εἰς σφαγὰς ib. 291. εἰς καιρὸν
 κακῶν ib. 384. εἰς φίλους ib. 424. et
 Iph. T. 59. συμφορᾶς εἰς τῆσχατον

Or. 447. εἰς σ' ἐλπίς ἡ μὴ καταφυ-
γὰς ἔχει ib. 448. εἰς ἕς σε δεῖ ib.
453. εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς
τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ib. 503. εἰς
ὀμμάτων ὄψιν ib. 512. εἰς ἀπάντημα
ib. 513. εἰς θυγατέρας ib. 540. εἰς
τέκνα ib. 541. et 567. et An. 1191.
εἰς ἀνδρὸς λέκτρα Or. 558. εἰς τόδε
θράσους ib. 565. et Dan. 65. εἰς ἔκ-
κλητον Ἀργείων ὄχλον Or. 611. εἰς
ἕς πέμπυσα μύθους ib. 615. cf. An.
1092. εἰς οἶον ἦκω; Or. 671. εἰς τε
δάκρυα, καὶ γόους, καὶ συμφορὰς ib.
676. cf. v. 1032. et Iph. A. 497. εἰς
ὀργὴν πεσὼν Or. 695. εἰς τὸ μαλθα-
κὸν ib. 713. κάκιστος εἰς μέ ib. 734.
εἰς κοινόν τι λέγειν ib. 772. εἰς αὐ-
γὰς ἀελίοιο ib. 820. εἰς κοινὰς ἔδρας
ib. 871. εἰς τὴς τεκόντας ib. 891. μο-
νόπῳλον εἰς αὖ ib. 1004. εἰς ὁδὸν
ἄλλαν ib. 1005. εἰς ἐμέ καὶ γενέταν
ἐμὸν ib. 1010. εἰς κοινὴς λόγους ib.
1098. εἰς γυναῖκα σωφρονετέραν ib.
1132. εἰς Αἰγισθον ib. 1158. εἰς
σωτηρίαν ib. 1188. γέγωνε εἰς δόμους
ib. 1220. εἰς τὸ κάλλος ib. 1287. εἰς
μέσον φόνον ib. 1313. ἀνάγκης εἰς
ζυγὸν ib. 1330. εἰς ἀγῶνα ib. 1342.
Ph. 266. εἰς Ἑλέναν Or. 1362.
θρασὺς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. παρακα-
λεῖς εἰς φόβον ib. 1583. εἰς ᾧ ib.
1584. Rh. 915. Tr. 589. Bac. 855.
Her. F. 453. 1101. 1102. et 1331. et
El. 662. et εἰς ᾧ δόμους Med. 1234.
Hip. 895. Al. 25. et 74. Ion. 1274.
et εἰς αἶδαν An. 1218. et Ion. 1496.
et Her. F. 737. εἰς ᾧ δην Tr. 463. et
δῶματ' εἰς ᾧ Her. F. 610. πλήν γ'
εἰς ἐμέ Or. 1615. εἰς ἐν ib. 1640.
Ph. 465. An. 1173. et Iph. A. 1127.
εἰς βακχεῖον πεσὼν Ph. 21. εἰς ὄμ-
μαθ' αὐτῇ ἐμβάλλει φόνον ib. 61. εἰς
φόβον πεσόντες ib. 69. cf. v. 364. εἰς
τὸ κέρδος Ph. 398. εἰς ὕψος μέγα ib.
407. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 428. et 1092.
Hip. 1003. εἰς σὲ τείνει διάλυσιν κα-
κῶν Ph. 438. ἄς ἐφθέγγατ' εἰς ἡμᾶς
ib. 478. ἀμαθεῖς χάριτας εἰς σ' ἀνή-
ψατο ib. 572. εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον
ib. 588. εἰς ἡμᾶς ξίφος ἐμβαλὼν ib.
597. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; ib.
599. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκα ib. 622.
εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει ib. 623. εἰς μάχην
ib. 701. 1135. et 1260. εἰς λόγους

Ph. 709. cf. Med. 932. εἰς θεὸς χρὴ
ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. κίν-
δυνον εἰς ἀπαξ μολεῖν ib. 730. αἰθέρος
εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. σύνναιμον εἰς
λέχος ib. 824. εἰς ὑμεναίους ib. 829.
εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν;
ib. 909. εἰς ἀγῶν' ἔρχη λόγων ib.
937. et An. 233. εἰς τόδ' εἶμι συμ-
φορὰς Ph. 970. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων
ib. 1007. εἰς κοινὸν ib. 1023. et
1228. μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα ib. 1059.
εἰς ἄκρον τόμα πύργων ib. 1173.
εἰς μέσ' Ἀργείων ὅπλα ib. 1198.
εἰς τὴν παρθῶσαν ἡμέραν ib. 1204.
εἰς ὑποπτον ib. 1216. εἰς θάνατον
ἐκνεύοντε ib. 1274. αἰχμὴν εἰς μίαν
ib. 1279. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν ib. 1336.
εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1338. Hip. 1298.
et Sup. 1089. et 1091. εἰς τῆπισ-
θεν Ph. 1419. Hip. 1222. εἰς
ἦπαρ Ph. 1430. εἰς ἔριν λόγων ib.
1469. εἰς ὅπλ' ἦσσον ib. 1475. εἰς
ἀκοὰς ib. 1489. εἰς φῶς ib. 1535.
Al. 363. et 1076. εἰς ἄβυσσα χάσ-
ματα Ph. 1599. εἰς ματρὸς ἦλθον
λέχος ib. 1603. εἰς ἅπαντα δυστυ-
χῆς ἔφυς ib. 1636. εἰς γάμους ib. 1666.
εἰς φυγὰν τάλαιναν ib. 1704. εἰς
πατρὸς συμφορὰς ib. 1731. χάριν
ἀχάριτον εἰς θεὸς διδῶσα ib. 1745.
εἰς τῷτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνορος Med. 56.
οἶος εἰς ὑμᾶς πατήρ ib. 82. κακὸς
ὦν εἰς φίλους ib. 84. εἰς καινὰ ἦθη
καὶ νόμους ib. 238. εἰς τυράννης ἀν-
δρας ib. 308. cf. v. 453. εἰς ἀπορον
κλύδωνα κακῶν ib. 362. εἰς τοσούτον
μωρίας ἀφίκετο ib. 371. ἔρπ' εἰς τὸ
δεινὸν ib. 403. εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώ-
ταται ib. 408. εἰς ἀνανδρίαν ib. 466.
εἰς ἔμ' ἐκ εὐορκος ὦν ib. 495. εἰς
γάμους βασιλικῆς ib. 547. εἰς ἀμιλ-
λαν πολύτεκνον ib. 557. εἰς τοσούτον
ἦκετε ib. 569. εἰς ἔμ' εὐσχήμων ib.
584. εἰς τῷτο φρενὸς εἶμι ib. 722.
εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν ib. 766. εἰς ὄψιν
ἐλθεῖν ib. 775. εἰς πάντα τὰ πιτὰ
ib. 821. τῆς ἔχθρας εἰς φίλους ib.
897. εἰς τὸ λῶον ib. 911. τείχεσιν
εἰς φόνον ib. 977. εἰς ἦβην ἦλθε ib.
1108. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν
ib. 1333. ὅσοι φρονῶσιν εἰς ἡμᾶς
μέγα Hip. 6. ἂ εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε ib.
21. cf. Al. 712. An. 318. et 868. εἰς
τὰ πάντα Hip. 80. εἰς ἀπότασιν βίης

ib. 277. εἰς πρόσωπον ib. 280. et 720. εἰς πάντ' ἀφίγμαι ib. 284. εἰς φάος ib. 368. et 907. et Al. 1142. ὄργαι εἰς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. εἰς τὴν τύχην πεσῦσα ib. 469. εἰς τάχος ib. 491. εἰς τῷθ', ὃ φεύγω ib. 506. εἰς φῶς ἡλίου ib. 617. εἰς γυναῖκας ib. 645. εἰς συναλλαγὰς ib. 652. εἰς ὦτα κλύζων ib. 654. εἰς γέροντας ib. 797. εἰς σὸν ἕς με διαβαλὼν ib. 932. εἰς ὑπερβολὴν ib. 939. εἰς μίασμα ib. 946. εἰς ὄχλον δῦναι λόγον ib. 986. εἰς ἡλικας ib. 987. εἰς πατράν ἀλοχον ὑβρίζειν ib. 1073. εἰς τὴς ἀφώνους μίρτυρας φεύγεις; ib. 1076. εἰς ἔρανδον ib. 1203. et Sup. 687. εἰς τῷμπροσθεν Hip. 1228. ὦμος εἰς σὸν παῖδα ib. 1264. cf. v. 1317. εἰς ἔλεγχον ib. 1310. et Al. 643. εἰς ἐχθρόν τινα Hip. 1317. εἰς τὸδ' αἰσχύνῃς ib. 1332. εἰς ἀνθρώπους ib. 1369. ἀρίστη πόσιν εἰς αὐτῆς Al. 86. εἰς αὖριον ib. 321. εἰς ἀμείνον' εἰς ἐμέ ib. 435. εἰς τόδ' ἀναβαλῶ ib. 529. ἀνδρὸς εἰς χρεῖαν ib. 722. εἰς δέον ib. 1104. εἰς σὰς χέρας ib. 1116. cf. Sup. 61. δεινὰ βύλεται εἰς σέ An. 63. εἰς θαλάμους ib. 104. εἰς ὅπερ ἤκεις ib. 126. δεινὴ εἰς τὰ τοιάδε ib. 159. εἰς τῷτο ἤκεις ἀμαθείας ib. 170. εἰς μίαν Κύπριν ib. 179. εἰς ὅσον δύνῃ ib. 238. εἰς σ' ἀποβλέπον, sc. ἄγαλμα ib. 245. δῦλῃ κατέτης εἰς ἀγῶνα ib. 328. εἰς ξύμβασιν ἄγειν ib. 424. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ib. 430. εἰς ἐλευθέρας ὑβρίζειν ib. 434. εἰς γυναῖκα ib. 459. et 912. εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας ib. 625. εἰς τάνδρεϊον ib. 684. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς γυναικὸς ib. 686. εἰς τὸ λοιδορεῖν ib. 730. λιμένας εἰς εὐηνέμους ib. 750. εἰς ἐρημίαν ὁδῷ ib. 753. εἰς τοιόνδ' ἀνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς πέρας ib. 849. εἰς λέχος ib. 906. εἰς τὸ σύμφυτον ib. 955. εἰς ἐμῆς μητρὸς φόνον ib. 978. ὅς εἰς ἐμ' ὑβρισε ib. 995. εἰς ἀνατροφήν ib. 1008. εἰς συστάσεις κύκλους τε ib. 1089. εἰς καιρὸν τυπεῖς ib. 1121. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων ib. 1180. εἰς θεὸν ib. 1197. εἰς τὸ λοιπὸν ib. 1216. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. εἰς γόους ib. 85. εἰς ἔρωτα κηδείας ib. 137. εἰς ἀπαιδίαν ib. 170.

Δήμητρος εἰς μυστήρια ib. 173. εἰς τὴς πλοσίους ἀποβλέπειν ib. 177. εἰς πῦρ βλέποντες ib. 212. εἰς φόβους ib. 225. εἰς στρατείαν ib. 229. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν ib. 235. εἰς τὴς ἔχοντας ib. 242. εἰς ὄκνον ib. 295. εἰς τήνδ' ἀνάγκην ib. 310. εἰς κράνος ib. 318. λόγοι ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε ib. 335. εἰς μοναρχίαν ib. 352. εἰς μέσον φέρειν ib. 439. cf. Tr. 54. Cy. 544. Hel. 1558. εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. εἰς ψῆφον πόλεως ib. 481. εἰς ἐμ' ἐλθὼν ib. 562. εἶπεν εἰς πάντας ib. 668. εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. εἰς κρᾶτα ib. 692. et Cy. 228. εἰς τὸ κάμνον στρατῷ Sup. 709. εἰς φυγὴν ib. 718. Rh. 143. Her. 842. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. εἰς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν ib. 823. τὴς εἰς τὰ σὰ μύθους ib. 840. εἰς ἄγρας ἰὼν ib. 885. εἰς μυχὸς χθονὸς ib. 926. εἰς νεωτέρους λόγους ib. 1032. εἰς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ib. 1057. εἰς θωπεύματα ib. 1103. σύ με εἰς ὀρθὸν ἵτη ib. 1229. εἰς τὰς ἄλλας ὥρας Iph. A. 122. νυμφεῖος εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ib. 131. εἰς ἄταν ib. 137. εἰς τέλος ib. 161. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ib. 231. βλέψον εἰς ἡμᾶς ib. 320. εἰς ἔριν ib. 377. et Cy. 327. εἰς λειμώνων χλόην Iph. A. 422. εἰς θέαν ἔρχεται ib. 427. εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματα ib. 443. εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος ib. 453. ἕκ εἰς σέ δεινὸς ib. 480. εἰς μεταβολὰς ib. 500. εἰς ἀναγκαίης τύχας ib. 511. εἰς ἀρετὰν ib. 562. εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις ib. 653. cf. Iph. T. 1054. Tr. 60. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. εἰς σέ καὶ σὴν παῖδα ib. 877. εἰς Ἰφιγένειαν ib. 882. εἰς ἄκραν χεῖρα ib. 951. εἰς Φρύγας ib. 970. ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. et Bac. 1256. εἰς ὄνειδος ἀμαθεῖς Iph. A. 999. ἤξειτ' εἰς ἴσον ib. 1002. Πηλέως εἰς γάμον ib. 1044. εἰς γῆν ἐρεῖσας ὄμμα ib. 1123. cf. v. 1577. εἰς Ἀφροδίτην σωφρονῆσα ib. 1159. εἰς ἄμφω ib. 1280. εἰς θόρυβον ἡλυθὸν ib. 1349. εἰς τῷτό γ' ἤξει ib. 1368. εἰς ἐμ' Ἑλλάδας ἀποβλέπει ib. 1378. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα ib. 1412. τὸ καλλιτεῖον εἰς ἐμ' ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τῷνομ' ἤλθε τόδε ib. 33. μανίας

εἰς τέλος ib. 83. ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐτομωμένη ib. 287. μόσχος εἰς μέσας ib. 297. εἰς πλευράς ib. 298. εἰς ξένος γαληνός ib. 344. εἰς θύμόφυλον ib. 346. εἰς αἱματηρὸν γάμον ib. 371. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν ib. 390. εἰς μέσον ἤκει ib. 421. εἰς ἀφανὲς ἔρπει ib. 477. εἰς τὸ δυσμαθὲς ib. 478. ὦ μῖσος εἰς Ἑλληνας ib. 525. εἰς τιν' ἤκομεν λόγον ib. 578. εἰς ξυμφορὰς ib. 606. εἰς ἀνάγκην κείμεθα ib. 620. εἰς τὸ κοινὸν δὲ ib. 673. cf. Tr. 696. Hel. 1044. et Her. F. 86. σώζεσθαι εἰς οἶκος Iph. T. 679. τὸ εἰς ἐμέ, *quod me attinet*, ib. 691. εἰς ἅπας ἀφίξομαι ib. 782. εἰς τέρψιν εἴμι ib. 797. εἰς συμφορὰς ib. 850. εἰς ὄψιν φίλων ib. 902. cf. v. 1212. εἰς χεῖρας ἦλθε ib. 941. cf. Her. 976. ἅπαντα συνθεῖς τὰδ' εἰς ἓν Iph. T. 1016. εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γὰν ib. 1131. vid. not. εἰς ἔρον τῷ μαθεῖν ib. 1172. εἰς τὸ τῆς θεῷ ib. 1186. τῷτ' ἔλεξας εἰς ἐμέ ib. 1213. εἰς ταῦτό γε ib. 1471. εἰς καιρὸν ἦλθες Rh. 52. cf. Tr. 739. Hel. 1087. Her. F. 701. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ Rh. 114. cf. Tr. 934. et 1162. εἰς δόλον τινὰ Rh. 128. εἰς βόλον τις ἔρχεται ib. 730. cf. Bac. 846. ἔκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 875. εἰς πένθη ib. 883. μεγίστην εἰς ἔριν μελωδίας ib. 923. γαίας εἰς μελάγχχιμον πέδον ib. 962. εἰς ἄλλος τρόπος Tr. 67. εἰς ἀμφοτέρως τοίχως μελέων ib. 118. μὴ εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλη ib. 305. εἰς αὐγὰν, εἰς αἶγλαν ib. 321. εἰς τράχηλον ib. 362. et 750. εἰ εἰς τόδ' ἔλθοι ib. 401. εἰς νεκρὸς ib. 460. εἰς ὀρθὸν ib. 465. εἰς τύρανν' ἐγημάμην ib. 474. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ib. 485. εἰς Τροίαν ib. 515. τὸ εὐγενὲς εἰς δῶλον ἤκει ib. 611. κακῶν εἰς ἀμύλλαν ib. 617. εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν ib. 634. εἰς ἀνδρὸς λέχος ib. 661. εἰς δῶλον ζυγὸν ib. 673. εἰς ταυτὸν ἤκεις συμφορὰς ib. 679. cf. Her. F. 1294. εἰς ἀκριβὲς Tr. 901. ἔκ εἰς λόγους ἐλήλυθα ib. 905. ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῇ λόγον ib. 951. εἰς τοσούτον ἀμαθίας ib. 972. et Ion. 374. cf. El. 918. εἰς τὴν τύχην ὀρώσα Tr. 1008. εἰς ταυτὸν λόγῳ ib. 1036.

ξένας εἰς εὐνάς ib. 1038. εἰς φόβον ib. 1058. εἰς ἐν ξυνελθόντα ib. 1155. cf. Her. 404. Hel. 1551. Ion. 1016. Her. F. 489. εἰς κάλλος Tr. 1201. et El. 1073. εἰς πλησμονὰς Tr. 1211. μητέρ' εἰς ἐμήν Bac. 9. εἰς Ζῆνα ib. 29. εἰς ἀνδρὸς φύσιν ib. 54. ματρὸς εἰς χέρα ib. 128. εἰς χορεύματα ib. 132. εἰς αἰθέρα ib. 150. 863. et 1263. εἰς τὰ πάντα ib. 316. εἰς τὸν ὄλβιον ib. 421. εἰς Θήβας ib. 454. εἰς παρασκευὴν ib. 457. τὸν ἀσεβῆντ' εἰς τὸν θεὸν ib. 490. εἰς δεσμὸς ib. 518. εἰς θάλασσαν ib. 583. εἰς ἀδυμίαν ib. 610. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας ib. 611. εἰς μάχην ἐλθεῖν ib. 636. εἰς προνώπια ib. 639. ἔλεξεν εἰς ἅπαντας ib. 717. εἰς βακχεύματα ib. 723. εἰς κέρας θυμόμενοι ib. 742. εἰς ὅπλ' ἐχώρων ib. 758. δόλιον εἰς με μηχανᾷ ib. 804. εἰς ἔρωτα μέγαν ib. 811. εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν ib. 836. εἰς ἀγῶνα μέγαν ib. 973. εἰς τὰ θεῶν ib. 1001. εἰς νύκτα ib. 1006. εἰς γόον, εἰς δάκρυα ib. 1160. εἰς μείζον' ἤκω ib. 1235. κάλει φίλος εἰς δαῖτα ib. 1240. εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. εἰς τῷδ' ἀθρήσας θάνατον ib. 1325. εἰς δεινὸν ἦλθομεν κακὸν ib. 1349. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἤκοις ib. 1378. εἰς ἄκρος τῆς ὀνυχας Cy. 158. εἰς λόγους ἀποτρέφω ib. 298. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων ib. 389. εἰς τέρψιν βίῃ ib. 520. εἰς ὕπνον ib. 571. εἰς σποδιὰν ib. 610. εἰς μέσους τῆς ἀνδρακας ib. 667. εἰς τὸ κέρδος Her. 3. εἰς σὲ μωρίαν τιν' ἐσκεμμένοι ib. 148. εἰς λόγους—βλέψας ib. 159. εἰς πάλην δορὸς ib. 160. εἰς ἀντλον ib. 169. τῆς παιδας εἰς χέρας λαβῶν ib. 229. κακῶν εἰς τῆσχατον πεσόντες ib. 305. εἰς πεῖραν φίλων ib. 310. εἰς γῆν ἐχθρὸν αἵρεσθαι δόρυ ib. 314. εἰς εὐπραξίαν ib. 351. εἰς (*adversus*) τὰς Ἀθήνας ib. 388. εἰς χεῖρα γῆ συνῆψαν ib. 430. εἰς ἐχθρῷ χέρας πεσόντας ib. 450. cf. v. 513. εἰς ἀμήχανον ib. 488. εἰς τὸ πᾶν σοφὸς ib. 575. ὅσιος εἰς ἐμέ ib. 719. εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων ib. 811. εἰς εὐψυχίαν ib. 812. εἰς τάξιν ib. 818. εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ἔμητέρ' πτατ' εἰς ἐμήν Hel. 18.

εἰς βάρβαρ' ἦθη ib. 281. εἰς ξύμβολ' ἔλθόντες ib. 298. εἰς τοσούτον βάθος κακῶν ib. 310. εἰς συμφορὰν ib. 318. εἰς τὸ δεῖμα ib. 319. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον; ib. 323. εἰς τὸ φέρτερον ib. 352. εἰς ἀηδίαν ib. 425. εἰς κρίσιν ib. 685. εἰς ταὐτὸ κἄμοι δόξα ib. 764. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. εἰς ἄπορον ἤκεις ib. 819. τίς ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 832. εἰς ταὐτὸν ἦλθε ib. 949. εἰς τὸ θῆλυ ib. 997. εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον ib. 1012. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἔρχεται δὴ τίς εἰς τύχην ib. 1425. εἰς κέλυσμ' ἔλθόντες ib. 1581. εἰς τὸ πρόσθεν ib. 1595. εἰς ποῖον φόνον; ib. 1643. λαὸν εἰς αὐτόχθονα Ιον. 29. τὴν τύχην εἰς τῷτ' ἐλαύνει ib. 68. εἰς νύχθ' ἱερὰν ib. 85. τί μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; ib. 244. εἰς θαύματ' ἔλθων ib. 248. εἰς παρθένης χεῖρας ib. 270. εἰς ἀνδρ' ἀφίκη ib. 322. εἰς τὴν ἀπῆσαν ib. 385. ἀφίκη εἰς μέριμναν ib. 404. ἅπας ὃ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος ib. 427. ἀναφέρω εἰς τὸν θεὸν ib. 543. εἰς νόθον τι λέκτρον ib. 545. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν ib. 569. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες ib. 583. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ζυγὸν ib. 595. εἰς τὰ πράγματα ib. 599. εἰς ἀξίωμα βᾶς ib. 603. εἰς ὑμνωδίαν ib. 682. παίδων εἰς γονὰς ib. 729. εἰς ὄμματ' εὖνε φωτὸς ib. 732. εἰς ἀπίστους δεσπότας ib. 751. εἰς τὸν δαίμονα ib. 827. εἰς ἐν σέγος ib. 848. εἰς ἑς αὐδὰν καρύξω ib. 911. θεῶν εἰς δόρυ ib. 997. εἰς ἄλλας βιότῃ μορφᾶς ib. 1067. εἰς ἀνδρας ἴσω ib. 1097. μῆκος εἰς εὐγώνιον ib. 1137. εἰς τελευταίαν φλόγα ib. 1148. παίδων εἰς ἔρον ib. 1227. εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον ib. 1349. εἰς τῷθ' ἰκοίμην ib. 1411. εἰς κρυπτὰς γάμους ib. 1524. εἰς τέλος ib. 1615. et 1621. εἰς θρόνος γ' ἴζε παλαιῶς ib. 1618. εἰς φῶς Her. F. 25. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον ib. 35. ἔτ' εἰς πατέρ' ἀπηλαύθην τύχης ib. 63. σώματ' εἰς εὐδαίμονα ib. 66. εἰς ἔλεγχον ib. 73. τίς εἰς χρόνον ib. 143. δικαίας εἰς ἡμᾶς φρένας ib. 212. cf. El. 329. εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. εἰς εὐνάς ὀλεῖν ib. 344. εἰς σὰς χέρας βλέπει

ib. 434. κακοὶ εἰς σέ γε ib. 496. ἔξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505. εἰς ἀκμὴν ἔλθων ib. 532. τίς εἰς παραγμὸν ἤκομεν; ib. 533. ἔλθεῖν εἰς μάχην ib. 579. εἰς καλὸν τείχει ib. 728. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον φόβῃ ib. 816. εἰς τὸ λῦτον ἐμβιβάζωσ' ἵχνος ib. 856. ἄλλος εἰς ἄλλον δρακὼν ib. 951. εἰς βραχὺν χρόνον ib. 957. εἰς πέπλος μητρὸς ib. 972. κακῶν πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες; ib. 1088. εἰς ὄμμαθ' ἤξει ib. 1156. εἰς πόλεμον καὶ μάχην ib. 1168. εἰς συναλγύντ' ἦλθον ib. 1202. ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. cf. v. 1277. εἰς νεκρὰς ἀφικόμην ib. 1276. ἤκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. ἔδ' ἂν φόμην εἰς τῷθ' ἰκέσθαι ib. 1356. εἰς τὸ λῆμα ib. 1416. εἰς ἀνδρα σκῆψιν εἶχε El. 29. λαμπροὶ εἰς γένος ib. 37. χρεῖας εἰς τοσόνδε ib. 57. αἰθέρ' εἰς μέγαν ib. 59. εἰς ὅσον σθένω ib. 71. εἰς ἔμ' εὐσεβῆς ib. 253. πρὶν εἰς θεὸς ἐλθεῖν ib. 312. εἰς ὑποπτα ib. 345. εἰς εὐανδρίαν ib. 367. et Alex. fr. XV. 1. εἰς ὄπλ' ἔλθω; El. 377. ξένων εἰς δαῖτα ib. 414. εἰς νόσον ib. 428. εἰς μικρὸν ἤκει ib. 430. εἰς ἵχνος βᾶσα ib. 532. βλέψον εἰς τόνδε ib. 567. ἴει λιτὰς εἰς θεὸς ib. 593. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω ib. 659. εἰς ταὐτὸν ἤξετε ib. 787. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ἦξαν εἰς δόρυ El. 844. εἰς χορὸν ib. 859. εἰς ἄλλον λόγον ib. 962. ἄρκυν εἰς μέσσην ib. 965. εἰς ἀνανδρίαν ib. 982. εἰς ἀριθμὸν λόγων ib. 1054. εἰς ὄψιν ib. 1085. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100. εἰς ὀργὴν ib. 1110. εἰς φανεράν ὄψιν ib. 1236. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει ib. 1267. εἰς φθογγὰς ib. 1292. εἰς σὸν βλέφαρον ib. 1332. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν ib. 24. εἰς μηχανὴν τοιάνδε ib. 29. εἰς θαῦμ' ἐσῆει ib. 36. ὥς εἰς τόδ' ἦλθε ib. 37. εἰς ὧτα φέρειν ib. 55. κρείσσον' εἰς ὀμιλίαν Aëol. fr. IV. 1. εἰς πρῶτης Alcmen. fr. VII. 2. εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εἰς ἀμέραν And. fr. VIII. 4. εἰς ἔρωτα Antig. fr. VI. 3. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν Antior. fr. VII. 1. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα ejusd. fr. XII. 2. εἰς ἐν ἔλθόντα Ag. fr. XIV. 2. εἰς ὀρθὸν ἔστη ejusd. fr.

XXVI. 3. εἰς ὑπερβολὴν πατρὸς Aut. fr. III. 6. εἰς τὰμήχανα ib. 9. εἰς τὰ πῖσημα Bel. fr. X. 2. εἰς ἀλκὴν δορὸς ejusd. fr. XIV. 3. εἰς γένος ἔκ εὐτυχῆς ejusd. fr. XVI. 6. κρείσσον' ἤλθον εἰς τύχην ejusd. fr. XXI. 4. εἰς ἐνψυχίαν Dan. fr. II. 2. λόγων ματαίων εἰς ἀμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. εἰς ὑπερβολὴν Melan. fr. VII. 2. εἰ εἰς γάμος ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. τὸ μηδὲν εἰς ἑδὲν ῥέπει ejusd. fr. XV. 2. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ejusd. fr. XVIII. 1. εἰς φροντίδας Thes. fr. IV. 2. εἰς συμφορὰν πολλὴν Fr. inc. VIII. 2. εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. εἰς ἔκπληξιν ib. 3. εἰς τὸ νυθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. εἰς σωτηρίαν Fr. inc. CV. 2. εἰς ἀρετὴν Fr. inc. CX. 2. πνεῦμ' ἀφελς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. εἰς ἀδίκους πράξεις Fr. inc. CLIII. 3. εἰς ἐλπίδ' ἀγει Fr. inc. CLXV. 6. ὅξυς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν Fr. inc. B. 12. 1. εἰς τὸ σῶφρον Fr. inc. B. 50. 1. etc.

Εἰσαγγέλλειν. εἰσάγγελλε Bac. 173.

Εἰσάγειν. μ' εἰσάγει δόμος Hec. 1143. αὐτὴν εἰσαγε δόμοις Al. 1115. εἰσαγ' εἰσω τήνδε ib. 1150. ἢ μ' εἰσήγαγε τείχη πατρῶα Ph. 368. τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα ib. 1417. οἷς σ' εἰσάξομεν Al. 546. εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχῇ χάριν Hip. 526. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων Bac. 260.

Εἰσαγώγιμος. ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν Fr. inc. CXX XVI. 3. ἄλλαι (sc. πόλεις) παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Er. fr. I. 10.

Εἰσαεῖ Fr. inc. LXVIII. 2.

Εἰσακέειν. ἐπεὶ τόδ' εἰσήκυσσε δεσποτῶν ἔπος Hec. 557. ἔκ εἰσακέετε; Or. 273. εἰσάκυσσον ib. 1234. ἔκ εἰσακέουσι ib. 1286. ἃ εἰσήκυσσα Ἀργείων πάρα Ph. 96. εἰσακέσατ' Οἰδίπῳ τάδε ib. 1351. ἄρρητον εἰσήκυσ' ὅπα Hip. 602. ἃ ἔνδ' εἰσηκέσατε ib. 712. τάδ' εἰσηκέσατε πατρὸς Al. 372. εἰσακέσατε τῶν ἐμῶν λόγων Iph. A. 1368. ὃ γὰρ εἰσηκέσαμεν Iph. T. 251. Θεῷ τόδ' εἰσήκυσ' ἔπος Hel. 56. εἰσακέσατον Ion. 1570. δὲ γῆς ἰέρθεν εἰσηκέομεν Her. F. 516. εἰσακέσας καὶ πρὶν Her. 92. ζῶντ'

εἰσακέσας παῖδα El. 416. εἴ τις φθόγγον εἰσακέσεται θνητῶν Her. F. 490.

Εἰσάπαξ An. 944.

Εἰσαῦθις Iph. T. 377.

Εἰσαῦτις Sup. 415.

Εἰσαφικνεῖσθαι. Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην An. 13.

Εἰσβαίνειν. εἰσβαίνειν δόμος Iph. T. 1079. ἦνίκα χθονὸς μέλαιναν ὄρφηγν εἰσέβαινε Her. F. 46. ἄλός μυχὺς εἰσέβαινε ib. 401. δίφρῳ εἰσέβαινε ἀντυγα ib. 948. δ' ἄρματ' εἰσέβαινε Alcmaeon. fr. XVI. 2. cf. Her. 823. εἰσβα δῶμα Ph. 201. τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργῆς σκάφος Med. 1335. ἔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. μὴ νεὺς σοι ταῦτόν εἰσβήτω σκάφος ib. 1049. ὅταν κωπῆρες εἰσβῶμεν σκάφος Hel. 1397. εἰσβῆναι δόρυ ib. 1584. ναὸς εἰσβήσω σκάφος Iph. T. 742. εἰσβαίνουσα μαντεῖον Θεῷ Ion. 42. εἰσβάντες δίκροτον εἰς ἀμαξιτόν El. 775. σιγῇ δόμος εἰσβᾶσα Med. 41. et 380. ναῦν ἔκ εἰσβήσεται Tr. 1053.

Εἰσβάλλειν. ἐπεὶ ἔρημον χῶρον εἰσβάλλομεν Hip. 1198. ἐπεὶ βῆς πόντον εἰσεβάλλομεν Iph. T. 261. ἐπεὶ λέπας Κιθαίωνειον εἰσεβάλλομεν Bac. 1043. πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὀρίσματα An. 969. Βρομίε πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν Cy. 99. βῆς εἰς ἀρήρας εἰσβαλὼν El. 79.

Εἰσβασίς. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101.

Εἰσβλέπειν. ματρὸς εἰσβλέψαι τάφον Or. 105. εἰς ὄμματ' εὖνε φωτὸς εἰσβλέψαι Ion. 732.

Εἰσβολή, et dor. ἄ. πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολὴν Med. 1264. ξενικὸν εἰσβολὰν Ion. 722. καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων Sup. 92. πενθίμης τεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677.

Εἰσδέρκεσθαι. ἔπω χρόνον παλαιόν. εἰσεδέρκετο Hip. 908. αὐθέντην σε εἰσδέδορκ' Ἀχιλλέως An. 616. τί μ' εἰσδέδορκεν; El. 558.

Εἰσδέχεσθαι. τὰ πυλωρῶν κλειθρὰ μ' εἰσεδέξατο Ph. 268. τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων ib. 454. χρυσὸν ἔκ εἰσεδέξατ' οἶκον Sup. 876. ἄρ' εἰσδέχομαι (sc. σέ) ὑποδοχαῖς δόμων; Iph. A. 1228. ὥς δεσπότην—εἰσδεχόμεθα Cy. 35.

Εισδοχή. αἰνῶ τῷδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων El. 396.

Εἰσδρομή. πλατεῖαν εἰσδρομήν Rh. 604.

Εἰσδύναι. ὃ γῆς εἰσέδν Iph. A. 1583.

Εἰσεῖδειν. ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφορὰν Ph. 1464. ἦν λύνοντα καὶ συνδύντά μ' εἰσεῖδες Iph. A. 110. Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγὰς Hel. 854. cf. El. 1242. ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν Or. 1339. φοβερὸς εἰσιδεῖν Ph. 129. cf. v. 149. ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν ib. 203. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. εἰσιδεῖν χρήζων σέ ib. 704. cf. v. 707. μή μ' ἔρημον ἐκπεσῆσαν εἰσίδης Med. 712. τέκνων εἰσιδεῖν ξυνωρίδα ib. 1145. εἰσιδεῖν ἀλόχῃ πρόσωπον Al. 879. γυναικὸς εὐνάς εὐτ' ἂν εἰσίδω κενὰς ib. 948. τοῖς θέλυσιν εἰσιδεῖν Sup. 559. τῶν παίδων εἰσιδεῖν μέλη ib. 782. ὅταν θρόνης εἰσίδω κενὸς Iph. A. 1174. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιπνόντα Iph. T. 47. σέ εἰσιδεῖν ib. 990. et Ion. 564. σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν Iph. T. 1015. εἰ τόδ' ἡμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ὡς ἀλόχῃς τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. Βρόμιον εἰσιδεῖν θέλω Cy. 617. συντάσεις ἂν εἰσίδοις Her. 416. ἄδην εἰσιδεῖν ib. 515. φόβῃ ἐλεύθερον ἡμαρ εἰσιδεῖν ib. 868. θεῷ γύαλα εἰσιδεῖν Ion. 233. πρὶν εἰσιδεῖν ib. 1414. ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν ψυχόρραγῶντα Her. F. 323. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν ib. 847. εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν τυφλὸν Fr. inc. LXXXI. 1. εἰσιδὼν μεθ' ἡμέραν τείχεσσαν Or. 57. ἔκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδὼν ib. 379. χρόνιον εἰσιδὼν φίλον ib. 475. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν ib. 1520. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν Ph. 1402. γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν ib. 1405. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. προσεύξατ' εἰσιδὼν ib. 269. εἰσιδὼν μολόντας Rh. 659. Βάκχας ποτνιαδάς εἰσιδὼν Bac. 663. εἰσιδὼν τάδε ib. 712. δεῦρο αὐτὸς εἰσιδὼν Her. 848. πῦ νιν εἰσιδὼν; Ion. 793. εἰσιδὼν αὐτὸς El. 547. ποῖον χαρακτήρ' εἰσιδὼν ib. 572. πλεῖτον ἢ ὑγένηαν εἰσιδὼν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. ἄελπτον εἰσιδόντες φάσμα Iph. A. 1585. κλύοντες, εἰσιδόντες Hel. 936.

ὃν εἰσιδῆσα—λαμπρόν Tr. 991. εἰσιδῆσά νιν El. 283.

Εἰσέρχεσθαι. τῇδ' γ' εἰσέρχῃ σὺ ταῦτον εἰς τέγος An. 658. ὃ, τι μ' εἰσέρχεται Iph. A. 522. λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὃ κᾶμ εἰσέρχεται Ion. 1023. μὲ φόβος τις εἰσελήλυθε Or. 1324. ὥς τις εἰσελήλυθε ξένος γόης Bac. 233. ὡς παραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν Ph. 204. πολλὰς ἐς οἶκος—εἰσῆλθε ib. 537. εἰσῆλθέ μ' οἶκος Med. 931. εἰσελθεῖν δόμῃς Al. 566. πενθῶντα δεσπότην ὁρῶν εἰσῆλθε ib. 755. πῶς εἰσέλθω; ib. 915. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. καὶ νιν εἰσῆλθεν τάδε Iph. A. 57. μ' ἔλεος κόρης εἰσῆλθε ib. 492. οἶα εἰσῆλθέν μ', ἄκουσον ib. 1374. εἰσῆλθεν ἡμᾶς, μὴ λυθέντες κ. τ. λ. Iph. T. 1340. εἰσῆλθε πύργῃς Rh. 504. εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον Cy. 410. ἔ ποτ' ἔριον εἰσῆλθε λαῖφος Hel. 414. εἰσελθε ib. 1312. κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα Her. F. 598. εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε Ion. 69. εἰσελθὼν δόμῃς ib. 1547. εἰσελθόντε πλησίως δόμῃς Med. 969. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr. VI. 1.

Εἰσηγεῖσθαι. τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. διδαγμάτων ἡδισον εἰσηγήσατο ib. 25.

Εἰσιέναι (ab εἶμι). εἰσιμεν ἐς οἶκος Or. 1119. ἔκ ἔσιν, ἧτις εἰσεισιν γυνή Hip. 861. εἰσιθ' εἰσω An. 877. et Her. 698. ἡπερ εἰσῆει στρατὸς Sup. 753. ἐπ' αὐτάς γ' εἰσὶω δόμων πύλας El. 661. εἰσειμι ib. 985. ὥστε σ' εἰσιόντα χαίρειν Iph. A. 1160. εἰσιὼν δόμῃς Hel. 1183. εἰσιόντι ἐργάτῃ El. 75. ἔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξάπώσατε Rh. 811.

Εἰσκομίζειν. εἰσκόμιζε τ' κνα δυσκόμισα γῇ Her. F. 1422. ἐπειδὰν εἰσκομισθῶσιν πόλει ib. 242.

Εἰσκητᾶσθαι. ὅστις εὐκλείαν εἰσεκτῆσατο Ar. fr. XXX. 2.

Εἴσοδος. βλέπω πᾶσαν εἴσοδον Or. 67. εἰσιγάθῃ σᾶς εἴσοδος νύμφας Ph. 352. τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδῃ Al. 946. παίδων μυσαχθεῖς εἰσόδῃς Med. 1149. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδῃς ἀνέξομαι; Al. 944. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι An. 931. cf. v. 953. πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν Ion. 34.

κατ' εισόδους ib. 1163. καλλίονες εισοδοὶ τῶν ἐξόδων πάρεσιν ὑμῖν Her. F. 623.

Εἰσόπτεσθαι. γάμος δυσυχεῖς εἰσόψεται El. 49.

Εἰσορᾶν. εἰσορᾶν φέγγος ἡλίου Hes. 248. εἰσορῶ δεσπότη δέμας ib. 724. δν εἰσορᾶς ib. 766. εἰσορᾶς, ἃ πάσχομεν; ib. 1115. ἃ γ' εἰσορᾶν πάρα Or. 532. εἰσορῶ τόνδε φίλτατον βροτῶν ib. 723. κρείσσω γαλήνης εἰσορᾶν ib. 726. φέγγος εἰσορᾶν Θεῷ ib. 1025. τίνας τῶσδ' εἰσορῶ; ib. 1347. ξιφηφόρον εἰσορῶ Ὀρέτην ib. 1504. εἰσόρα τὸν πρῶτον Ph. 119. ἢ γὰρ —εἰσορᾶς κάρα Γοργόνος ib. 458. ἀδελφὸν εἰσορᾶς ib. 459. εἰσορῶ ib. 600. et Iph. A. 323. εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν Ph. 1106. ὥς ὑπερῶν εἰσορᾶν παρῆν ib. 1125. τὸ σημεῖον εἰσορῶ τόδε ib. 1342. κακὴ ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν Med. 264. εἰσορῶ παῖδα Θησέως τείχοντα Hip. 51. ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος ib. 355. κακῶν πέλαγος εἰσορῶ ib. 822. οἰωνὸν εἰσορῶ κακῷ ib. 873. εἰσορᾶς φάος τόδε καὶ γαῖαν; ib. 993. ὀπαδὸν Ἰππολύτη τόνδ' εἰσορῶ ib. 1151. Σκείρωνος ἀκτὰς εἰσορᾶν ib. 1208. μηκέτ' εἰσορᾶν φάος Al. 18. cf. v. 284. et Ion. 345. Θάνατον εἰσορῶ πέλας Alc. 24. αὐγὰς εἰσορῶ ib. 670. cf. Hel. 1389. εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμήν; Al. 1132. ἢ φίλων τιν' εἰσορᾶς An. 138. εἰσορῶ τόδε σύγκροτον ζεῦγος ib. 495. πενίαν εἰσορᾶν Sup. 176. διάφορα πολλὰ Θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ ib. 612. ἔτ' εἰσορᾶν σε ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ ib. 1152. ἐκ ὀρθοῖς ὀμμασὶν σ' ἔτ' εἰσορῶ Iph. A. 851. ὥσπερ εἰσορᾶς ib. 913. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ ib. 1338. εἰσορᾶς τεύχη φέροντας τῶσδε; ib. 1359. μάτην σ' εἰσορῶ θυμωμένην ib. 1369. φόβῳ, ἃ μὴ ἔχρην, εἰσορᾶν Iph. T. 1342. τὴν ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾶν θέλει Tr. 36. τάδ' εἰσορᾶς ib. 607. ἐκ εἰσορᾶς, sc. Bacchum, Bac. 502. ὥς ἂν σκότιον εἰσορᾶ κνέφας ib. 510. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾶν δοκῶ ib. 925. τὸν ξένον ἐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν ib. 1075. εἰσορῶ εἰς δόμους ὀρμωμένην ib. 1164. τί μοι τόνδ' ἐξυπέϊπας εἰσορᾶν ib. 1264. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ

Cy. 36. Σατύρων τόνδ' ὄμιλον εἰσορῶ ib. 100. φέγγος εἰσορᾶν Hel. 538. et Ion. 853. θνήσκοντας εἰσορῶ φίλος Hel. 756. εἰσορῶ, ὅς διώκομεν, παρόντας κ. τ. λ. ib. 1200. εἰσορῶ εὐγενῆ πόσιν Ion. 392. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾶ πικρῶς ib. 613. εἰσορῶ τῆσδε κοίραν ὅσονος Her. F. 138. τίν' ἐλπίδ' ἀλκὴν τ' εἰσορᾶτε; ib. 144. χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰσορᾶν ib. 778. ἔτε Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον. κ. τ. λ. ib. 1103. εἰσορῶ τήνδε πρόσπολιν τινὰ El. 107. εἰσορῶ τύραννον ὕδρονος Dan. 61. σοφώτερος πένητας ἀνδρας εἰσορῶ Dan. fr. XII. 5. δακρύω σ' εἰσορῶν Hes. 954. cf. Iph. A. 649. ὕστατόν σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι Hip. 1097. αὐτὴν εἰσορῶν Al. 1069. ἀλλος εἰσορῶν τεκνωμένος Sup. 1087. τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν Bac. 252. εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1310. δυσυχῶντας εἰσορῶν Ion. 968. Ζῆνα εἰσορῶντα Melan. fr. III. 3. σὲ εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 2. εἰσορῶσι κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο Hip. 1216. πτωχὸς ἀλήτας εἰσορῶντες Her. 319. τάδ' εἰσορῶντες Fr. inc. CLXXXVI. 1. αὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα El. 562. ἀδελφῷ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον ib. 766. εἰσορῶσα κακῶς Fr. inc. CXLVIII. 4.

Εἰσπέμπειν. ἢ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμους Her. F. 850. ἀδελφῆς Ἀργος εἰσπέμψων δέμας Iph. T. 1440. ἡνίκ' εἰσπεμπόμην Bac. 610.

Εἰσπίπτειν. πτηνὸς εἰσπίπτει δόμοις κῶμος πελειῶν Ion. 1196. ὄχλον εἰσπεσεῖν ἡσχυρόμην Hel. 422. ἄλλων πόνον εἰσπεσεῖν Ion. 1088. εἰσπίπτων πέπλος Tr. 1181. κτύπῃ τινὸς κέλευθον εἰσπεσόντος Or. 1312. κρυπτόν λόχον εἰσπεσὼν Rh. 560. μέσον ἐς ἀνδρῶν' εἰσπεσὼν Her. F. 954. εἰσπεσόντες ἐξαίφνης Ph. 1478. εἰσπεσῶσα δικτύων βρόχους Or. 1315. θάλαμον εἰσπεσῶσα καὶ λέχος Al. 173. δάλειον ἡμᾶρ εἰσπεσῶσ' ἀναξίως An. 99. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσῶσ' ἀμηχανεῖς ib. 984. πολὺν εἰσπεσῶσα γῆρας Ion. 700. ἴν' εἰσπεσῶμαι ib. 591.

Εἰσπιτνεῖν. πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμῆς Tr. 746.

Εἰσπλεῖν. Εὐξενον πόρον εἰσπλεύσαμεν Iph. T. 1389.

Εισπορεύειν. κόρην—οἶκαδ' εἰσπορευέτω
Bl. 1285. καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον
εἰσπορεύομαι Eu. fr. III. 2.
Εισπράσσεσθαι. ὥς εὖ κακὸν δίκαιον
εἰσεπράξατο Iph. T. 559.
Εἰσρεῖν. τὸν εἰσρέοντα διὰ συμπληγά-
δων πόντον Iph. T. 260. κόλποισι τὸν
θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Dan. 34.
Εἰστιθῆναι. εἰσέθεντο (sc. τὸν ταῦρον)
σέλματα Hel. 1582.
Εἰσφέρειν. ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς εἰσφερε An.
177. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν
Sup. 540. εἰσφέρετε πένκας Tr. 351.
ὃς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυναιξὶν Bac.
353. τῆς λόγης εἰσφέρεις καινῆς ib.
649. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043.
μεγάλα σκεύη εἰσφέρειν Ion. 1179.
πόλεμον εἰσήνεγκεν Ἑλλήνων χθονὶ
Hel. 38. ἢ μὴ δειλὸν εἰσοίσεις λόγον
An. 758. ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει
δόμοις Bac. 367. τὸν δαίμον' ἀνθρώ-
ποισιν εἰσφέρων νέον ib. 256. εἰσ-
ηνέγκατο θνητοῖς, sc. βότρυος πόμα
ib. 279. ἣν πρῶτ' εἰσηνέγκατο Ion.
1434. ὁ μῦθος εἰσηνήνεκται νέος ib.
1340.
Εἰσφοιτᾶν An. 946.
Εἰσφορεῖν. εἰς ἓν κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ'
εἰσφορεῖς; Ion. 1016.
Εἰσφρεῖν. κομψὰ θηλειῶν ἔπη ἔκ εἰσε-
φρέμην Tr. 647.
Εἰσχεῖν. λευκὸν εἰσχεῖας γάλα Cy. 388.
Εἶσω. κῆρα θεῖσ' εἶσω πέπλων Or.
280. εἶσω χθονὸς ib. 1231. εἶσω
γῆς ib. 1241. παίειν λαιμῶν ἔμελλεν
εἶσω μέλαν ξίφος ib. 1472. εἶσω ξίφος
ib. 1531. τειχέων εἶσω Ph. 727. et
Sup. 723. et εἶσω τειχέων Ph. 1484.
et El. 101. εἶσω σαρκὸς Ph. 1571.
δωμάτων εἶσω Med. 89. Bac. 825. et
Her. F. 955. et εἶσω δωμαίων Ion.
1273. et δώματος εἶσω Med. 100.
χωρεῖθ' ὥς τάχος εἶσω ib. 105. πρίν
τι κακῶσαι τῆς εἶσω ib. 182. εἶσω
φρενῶν ib. 316. πόντε τερμόνων τ'
Ἀτλαντικῶν εἶσω Hip. 4. εἶσω δόμων
Al. 1100. Sup. 1196. Iph. T. 65. et
624. Cy. 675. Her. 478. Her. F. 606.
et 996. εἶσαγ' εἶσω τήνδε Al. 1150.
εἴσιθ' εἶσω An. 877. et Her. 698.
τείχομεν εἶσω Iph. A. 16. εἶσω τρι-
γλύφων Iph. T. 113. φονίῃ τραύματος
εἶσω Rh. 750. οἰκῶν εἶσω Tr. 158.
εἶσω μελάθρων ib. 646. εἶσω τέγης

Bac. 239. et τέγας εἶσω ib. 593.
Αἰτναίων εἶσω σκοπέλων Cy. 62. ἔρπειτ'
εἶσω ib. 344. ὅστις διαγγεῖλειε τᾶμ'
εἶσω κακὰ Hel. 443. ἄγγελον εἶσω
δεσπότησι ib. 454. ἢ γὰρ ἐλπίδων
εἶσω βέβηκα ib. 1540. εἶσω νεῶς ib.
1570. τείχοιμ' ἂν εἶσω Ion. 418.
πρίν εἶσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν ib.
524. εἶσω προξένων ib. 1039. κομίζειν
τῷδε σῶμ' εἶσω χρεῶν El. 959. κυλίν-
δετ' εἶσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel.
fr. II. κομίζετ' εἶσω τήνδε St. fr.
VI. 1.

Εἶτα. κῆρα (i. e. καὶ εἶτα) σὺν πολ-
λοῖσιν ἤλθες Ph. 601. εἴτ' ἐγὼ μὲν
ἢ φρονῶ; An. 667. κῆτ' ἐγὼγ' ἡμυνά-
μην ib. 911. κῆρα πῶς φέρων γε δέλ-
τον ἔκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν; Iph. A. 894.
οἶε.

Εἶωθα, ab inusit. εἶω. ὅστις ἔκ εἶωθε
γεύεσθαι κακῶν Hec. 375. πράσσειν
σὺ πόλλ' εἶωθας Sup. 576. φεύγειν
ἔκ εἶωθαμεν Iph. T. 104. ἔκ εἶωθός
δὲν Hec. 358. σαφῶς ἔδὲν οἶδα τῶν
εἶωθόντων Her. F. 1108.

Ἐκ. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μαιφόνος
Hec. 24. ἐκ Τροίας ib. 34. et 994.
ἐκ τυραννικῶν δόμων ib. 55. ἐκ γε-
ραιᾶς χειρὸς ib. 145. ἐκ χρυσοφόρου
δειρῆς ib. 153. ἐκ χερῶν ib. 277. et
573. Iph. A. 1112. Iph. T. 1404.
λόγος ἐκ τ' ἀδοξάντων ἰῶν, κῆκ τῶν
δοκάντων Hec. 294. sq. ἐκ νέου βρα-
χίονος ib. 407. ἐκ τῆ σκοτῆς, νυκτέρων
τ' ἀσπασμάτων κ. τ. λ. ib. 831. ἐκ
δείπνων ib. 915. ἐκ δόμων ib. 977.
Iph. A. 62. Iph. T. 1005. ἐκ πατρὸς
Hec. 987. ἐκ γαληνῶν προσφθεγμά-
των ib. 1160. ἐκ καρχησίων ib. 1261.
πνεῦμ' ἀνείς ἐκ πνευμόνων Or. 277.
ἐκ κυμάτων ib. 279. et 362. ἐκ δα-
κρύων ἀπελθε ib. 295. ἐκ φασμάτων
ib. 407. ἐκ τρίτῃ ib. 1178. ἐκ χειρὸς
ib. 1304. ἐκ θανάτῃ ib. 1369. Al. 224.
ἐκ θαλάμων Or. 1495. ἀμείβει καινὸν
ἐκ καινῶν τόδε ib. 1503. ἐκ Διὸς πα-
τρὸς ib. 1634. et An. 109. ματρὸς ἐκ
μῆς Ph. 11. cf. v. 159. et Iph. T.
497. παῖδες ἐκ παίδων Ph. 288. ἐκ
γὰρ ἄλγος ἄλγος αὖ σε δέρκομαι ib.
374. ἐκ λόχῃ ib. 731. et Al. 1145.
ἐκ τῆ δ' ἐμοὶ τόδ' ἤλθε κακόν; Ph. 936.
παλαιῶν Ἀρεος ἐκ μηνιμάτων ib. 941.
ἐκ γένους τῷδε ib. 947. ἐκ ματρὸς ib.

950. ἐκ Θεῶν ib. 1038. et 1751. Med. 1284. An. 681. et 1284. Iph. A. 1605. Tr. 770. Her. 587. et 794. Hel. 118. ἐκ τάξεων Ph. 1243. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ib. 1325. ἐκ νεκρῶ ib. 1465. σκοτίων ἐκ θαλάμων ib. 1536. ματρὸς ἐκ γονῆς ib. 1591. κᾶκ τῶνδε Med. 459. et Hip. 705. ἐκ τῶν πρώτων Med. 475. ἐκ τῷδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων ib. 770. ἤρξω ἐκ τοιῶνδε ib. 1336. ἐκ τῆς μυσαρᾶς ib. 1406. ἐκ κυναγίας Hip. 109. ἐκ Πανὸς ib. 142. ἐκ τῶν ἐσθλῶν ib. 331. ἤρξάμην ἐκ τῷδε ib. 394. ἐκ γενναίων δόμων ib. 409. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. πρόδοτος ἐκ φίλων ib. 595. ἐκ τίνος τύχης; ib. 801. ἐκ φίλης χερὸς ib. 856. βυλοίμην ἂν ἐκ σέθεν κλύειν ib. 904. ἐκ σῆ φυγὰς ἔχων ib. 1177. ἐκ δεσμῶν λυθεῖς ib. 1244. cf. Iph. T. 1348. ἐκ προθυμίας Hip. 1417. ἐκ τῷδ' ἀνδρὸς Al. 176. ἐκ τῶν ib. 265. ἐκ προασίῃ ib. 839. ἐκ δημοτῶν ib. 1060. νερτέρων ἐκ δωμάτων ib. 1076. χρόνιος ἔσ' ἐκ δωμάτων An. 84. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων ib. 166. ἐκ λόγων ib. 326. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν ib. 518. ἐκ τίνος λόγου; ib. 549. et Iph. A. 878. ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς An. 624. ἐκ Θεῶν τε ib. 904. et Tr. 55. ἔκ τ' ἐκείνῃ—ὀλεῖται An. 1006. κᾶκ τῷδ' ἐχώρει ρόθιον ἐν πόλει κακὸν ib. 1097. cf. v. 1248. Sup. 131. ἐκ τραυμάτων An. 1143. ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν ib. 1185. ἐκ σῆ παῖδα—τεκῆσα ib. 1237. τέκνων τῶν ἐκ σέθεν ib. 1276. γαμεῖν ἐκ γενναίων ib. 1280. γεραρῶν ἐκ τομάτων Sup. 42. ἐκ γερασμίων ὄσσων ib. 95. ἐκ πεφυρμένῃ καὶ θηριώδεις ib. 201. ἐκ γαίας ib. 206. ἐκ βραχιόνων ib. 478. ἐκ δράκοντος ib. 579. ἐκ φόνῃ ib. 762. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων ib. 909. ἐκ πυρὸς ib. 1124. ἐκ τέκνων ib. 1171. et Her. F. 133. ἐκ μέσῃ Iph. A. 342. πατρὸς ἐκ ταυτῇ γεγῶς ib. 406. ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασι ib. 594. ἐκ Φρυγῶν ib. 672. ἐκ Πριάμῃ ib. 770. ἐκ Θεᾶς γεγῶτα ib. 901. cf. v. 1073. ἐκ Θεῶν τινος ib. 1585. ἑρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλέων ib. 189. μόχθος ἐκ μόχθων ib. 191. ἐκ χιτώνων ib. 288. ἐκ γυναικὸς σφαγείς ib. 552. ἐκ φόβῃ ib.

730. τρίποδος ἐκ χρυσῇ ib. 976. ἐκ πατροκτόνῃ χερὸς ib. 1083. ἐκ Διὸς θρόνων ib. 1270. Ἀγαμ. παιδὸς ἐκ βυλευμάτων ib. 1290. cf. Ion. 1564. ἐκ κελεύσματος Iph. T. 1405. ἐκ θαλάσσης ἔκ τε γῆς ib. 1428. ἐκ νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐκ κόπων ἀρειφάτων ib. 124. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος ib. 406. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. φυλάκων ἔκ τινος ib. 628. εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης ib. 882. θανεῖν καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεῶν ib. 975. ἐκ φρενῶν Tr. 6. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων ib. 495. δάκρυα ἐκ δακρύων ib. 601. ἐκ λόγου ἄλλος ἐκβαίνει λόγος ib. 701. ἐκ βαρβάρων ib. 933. πεσὼν ἐκ τειχεῶν ib. 1134. ἐκ μετώπῃ ib. 1198. ἐκ τῶν παρόντων ib. 1201. cf. Her. F. 96. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν Tr. 1253. ἐκ Θεῆ Bac. 4. ἐκ θνητῇ τινος ib. 28. ἐκ Διάσων δρομαίων ib. 136. ἐκ νάρθηκος ib. 147. ἐκ πυρὸς κεραυνίῃ ib. 288. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τέτων ἐρεῖ; ib. 639. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκ παρητῶν ib. 766. ἐκ τῶν ἀπειλῶν ib. 854. μητρὸς ἐκ χεροῖν ib. 856. ἐκ Βακχῶν ib. 1028. τὰ ἐκ ποδῶν σιγηλὰ ib. 1047. ἐκ Βακχίῃ κατείχετο ib. 1122. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42. ἐκ τῶν ἡθάρων ib. 249. ἐκ σπονδῆς Θεῆ ib. 467. ἐκ τῇ Δαρδάνῃ ib. 582. τυφλὴν ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη ib. 699. ἐκ γένους Πανδίου Her. 36. ἐκ τῷδε ταυτῇ τόματος ib. 54. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων ib. 80. ἐκ Πιτθέως Αἰθρα ib. 208. ἐκ τῇσδε γενναῖται ib. 209. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. ἐκ γὰρ εὐτυχῆς—δυστυχῆνθ' ὄρᾳ ib. 939. ἐκ τῶν πάροιθεν Hel. 491. ἐκ πατρὸς χρηστῇ γεγῶς ib. 948. ἐκ δυσσεβείας ib. 1027. ἐκ τῶν Θεῶν ἀρχεσθε ib. 1030. ἐκ κρατὸς εὐγενῆς ib. 1203. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; ib. 1286. ἐκ ταυρείῃ φόνῃ ib. 1607. ἐκ παιδὸς Ion. 102. ἢδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν; ib. 222. ἐκ Τροφωνίῃ ib. 405. ἐκ πατέρων ib. 479. ἐκ χαρμονῆς μετασᾶς ib. 583. ἐκ Θεῆ συθείς ib. 787. ἐκ δῆλης τινὸς γυναικὸς ib. 837. ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν ib. 843. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν ib. 846. ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων ib. 878. ὁ Διὸς ἐκ παίδων ib. 1099. ἐκ Διονύσου

βοτρυών ib. 1232. ἐκ κακῶν προλαβόν
 μόγεις πόδα ib. 1253. ἐκ τέχνης τέχνην
 οἴαν ἐπλεξε ib. 1279. ἐκ κελευσμῶν
 ib. 1346. ἔκ τινος θεηλάτῃ ib. 1392.
 ἐγένετό τις ἕρος ἐκ κακῶν ib. 1509.
 τεκῦσ' ἔκ ἐκ θεῶ ib. 1527. ἐκ τῶν
 Ἑρεχθέως γεγώς ib. 1573. ἐκ τῇσδ'
 ἀναψυχῆς πόνων ib. 1604. ἐκ τύχης
 Her. F. 203. πατρὸς ὑμῶν ἐκ λόγων
 ib. 461. πῶς ἂν συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ
 πάντων γόους; ib. 488. ἐκ προνοίας
 ib. 598. ἔδωκε ὄρος ἐκ θεῶν χρηστοῖς,
 κ. τ. λ. ib. 669. πολιᾶν ἐκ γενύων ib.
 693. ἐκ τῷδε βαίνων ib. 947. ἐκ
 δρασμῶν ib. 1010. ἐκ τῶν φίλων ib.
 1234. ἐκ πολιτῶν ib. 1326. ἐκ βρο-
 τῶν ib. 1330. ἐκ μόχθων ib. 1369.
 ἐκ τῶνδε τοιόνδ' ἐμμηχανήσατο El. 31.
 ἐκ θεῶ χρηστηρίων ib. 87. λόγον τίν'
 ἦλθες ἐκ κείνου φέρων; ib. 237. ἐκ
 τῷ ναίεις ἐνθάδε; ib. 246. κᾶκ τῶν
 θυραίων πημάτων ib. 291. βασιλικῶν
 ἐκ δωμάτων ib. 306. χρηστὰ ἐκ κακῶν
 τέκνα ib. 370. ἐκ βάθρων ib. 608. ἐκ
 σῷ σώματος ib. 667. ἐκ δέλματος ib.
 767. ἐκ τῶν καλῶν ib. 815. πατρὸς
 ἐκ νικηφόρου ib. 880. ἐκ τόκων ib. 1108.
 et 1128. ἐκ Διὸς Dan. 46. κᾶκ τῶν
 ἀέλπτων Alcmen. fr. XI. 2. ἐκ τῶν
 ὁμοίων Alex. fr. XI. ἔλκει ἔποτ' ἐκ
 ταυτῇ τύχας ejusd. fr. XVIII. 2. ἐκ
 ὑπὸ χων πεπαυμένον Alor. fr. IV. 2.
 ἐκ τῶν λόγων ἐλῶ τὰ βέλτισα And. fr.
 XIII. 1. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν
 ejusd. fr. XIX. 2. φιλεῖ ἐκ κακῶν
 εἶναι κακὸς Antig. fr. XI. 2. ἐκ καλ-
 λιώνων Antiop. fr. XXVII. 1. ἐκ
 παντὸς πράγματος ejusd. fr. XXVIII.
 1. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς
 Ar. fr. II. 3. ἐκ μητρὸς κακῆς Bel. fr.
 XIV. 2. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr.
 VII. 8. φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς
 Cress. fr. IV. 2. ἐκ κακῷ πατρὸς Dic.
 fr. XI. 2. ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραν-
 νίδος ejusd. fr. XIV. 7. ἐκ τῶν πόνων
 Er. fr. X. 1. μικρῷ ἐκ λαμπτήρος
 Inus fr. VI. 2. ἐκ γυναικείων γάμων
 Melan. fr. IX. 5. ἐκ γῆς πολύμετρον
 λαβῶν εὔχυν Meleag. fr. I. 6. ἐκ
 πατρὸς καὶ μητρὸς ejusd. fr. IX. 4.
 ἐκ τῆς ἐπισήμης ejusd. fr. XI. 3. κᾶκ
 τῶν πονηρῶν σωμάτων ejusd. fr. XIV.
 3. ἐκ τῶν ἀέλπτων Œd. fr. XIV. 1.
 ἐκ τεθρίππων ἀρμάτων Phaëth. fr. I.

2. ἐκ φρενῶν Rha. fr. II. 5. ἐκ τῆς
 ὑπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31. ἐκ
 διεσώτων Thes. fr. V. 11. ἐκ πασῶν
 Fr. inc. LIV. 1. ἐκ τοιῷδε σώματος
 Fr. inc. LXII. 3. ἐκ πονηρῶν Fr.
 inc. LXIII. 2. ἐκ βαθείας αἰθέρος
 Fr. inc. CXXXII. 3. ἐκ μέσης ἀν-
 τηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐκ νέου
 Epist. V. etc.

Ἑκάβη. Ἑκάβης παῖς γεγώς Hec. 3.
 ὑπὲρ μητρὸς φίλης Ἑκάβης ib. 31.
 ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑκάβη ib. 53.
 πάρεσιν Ἑκάβη Tr. 37. etc. Ἑκάβη,
 ο *Hecuba*, Hec. 100. 217. 299. 726.
 851. 1123. et 1287. Tr. 153. 235.
 567. 1123. et 1238. et Alex. fr.
 XVIII. 1. δύστην' Ἑκάβη Hec. 737.
 φιλότατη Ἑκάβη ib. 954.

Ἑκαβόλος, dor. pro ἐκηβ. σφενδόναις
 ἑκαβόλοις Ph. 1149.

Ἑκάς. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἐκάς
 Ph. 914. παρῆκται σφάγια τάξεων
 ἐκάς Her. 673. ἐκάς ἀφεσῶς Her. F.
 198. ἄτεως ἐκάς El. 246. ἐκάς
 ἔρριψεν σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc.
 CLVIII. 2.

Ἑκατέρω Her. F. 1047.

Ἑκατος. ἡ φύσις ἐκάσφ τῷ γένους ἐστὶν
 πατρὶς Fr. inc. LX. ἔδωχ' ἐκάσφ
 μίαν φύσιν Fr. inc. B. 14. 3. ἑκασα
 πυνθάνε Tr. 246. etc.

Ἑκάστοτε Epist. V.

Ἑκάτη. μὰ τὴν δέσποιναν Ἑκάτην
 Med. 397. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρη
 Fr. inc. CXXVI. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη
 Hel. 575. 2) dor. Ἑκάτα Ph. 110.
 ἐνθεος ἐξ Ἑκάτας Hip. 142. ὦ Ἑκάτα
 Tr. 323.

Ἑκατι. Ἀγαμέμνονος ἑκατι Hec. 1198.
 ὦν ἑκατι Or. 26. Rh. 839. et Her.
 37. τῶν ἐμῶν ἑκατι κακῶν Or. 283.
 τῷδ' ἑκατι ib. 1331. τίνος μ' ἑκατι
 γῆς ἀποτέλλεις; Med. 281. πολλῶν
 ἑκατι ib. 719. et Her. 569. γάμων
 ἑκατι Med. 1235. cf. Iph. A. 493. et
 959. εὐνῆς ἑκατι καὶ λέχους Med.
 1338. τίνος μ' ἑκατι κτείνετε; An.
 1126. cf. Iph. A. 1166. χρέως ἑκατι
 Iph. A. 373. δεξιᾶς ἑκατι ib. 866.
 κῶφον ἑκατι γραμμάτων Iph. T. 594.
 τῶνδ' ἑκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις; ib.
 1176. ὀσίας ἑκατι θεᾶς ib. 1461.
 κελευμάτων ἑκατι Cy. 651. ὅτῃ ἑκατι
 Hel. 155. τῇσδ' ἑκατι ib. 976. πόνε

ἑκατι ib. 1198. τῷ θεῷ ἑκατι Ion. 1357. ἡμῶν ἑκατι Her. F. 277. τῶν ἑκατι ib. 1141. et El. 1029. τίνος ἑκατι — προσῆλθον; El. 342. τῶνδ' ἑκατι σύλλογον ποιούμενοι Aut. fr. III. 14. κέρδους ἑκατι Cenei fr. VI. 2. ἑκατι ῥημάτων Fr. inc. CLXXXI. Ἑκατογκέφαλος. ἑκατογκεφάλω βαφαῖς ὑδρας Her. F. 1188. Ἑκατομπτολίεθρος. Κρήτης ἑκατομπτολίεθρον Cret. fr. II. 4. Ἑκατόν. ἑκατόν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. ναῶν ἑκατόν Iph. A. 267. ἀμαξῶν ἑκατόν βάρος Cy. 471. ἑκατόν κεφαλαῖς Her. F. 882. Ἑκατότομος. ἑκατότομοι βαρβάρω ποταμῷ ῥοαὶ Bac. 404. Ἐκβαίνειν. ἔξω τις ἐκβαίνει Φρυγῶν Or. 1367. ἔνθεν—Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει ποινὰ Iph. T. 200. ἐκ λόγου ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. ἐκβαίνει δόμων Hel. 864. πρὸς γῆρας ἔκ εὐδοξον ἐξέβαινε Med. 592. λόχῳ ἐξέβαινεν Ἀρης Tr. 560. εἰς τῆτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνοσ Med. 56. κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' ἑμὸς πόσις ib. 229. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ σοι τὰδ' ἀγγελῶντα Hel. 1632. πόλει ἀγῶνες εὐτυχέσατο ἐξέβησαν Ph. 1488. ἐξέβην πρὸς δωμάτων Iph. A. 820. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἐκβηθι βαρβάρω χθονὸς ib. 1086. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νῦς Tr. 1052. ἐξέβημεν Ἀσωπῷ ῥοαῖς Bac. 1042. πόθεν ὁ παῖς τρόφιμος ἐξέβα Ion. 684. ἔτε γαίας ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα Her. F. 82. ὅς γὰς ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215. ἐκβητ' ἀπήνης ib. 998. μάτην οἴκῳ σῶ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1004. ὁρῶ ἐκβαίνοντα τόνδε Ion. 78. ἐκβαίνοντας δωμάτων ὁρῶ ξένους Iph. T. 1222. ἐκβὰς τεθρίππων ἀρμάτων πόδα Her. 802. μὴ ἐκβάντας τύχης Iph. T. 907. πότερα δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις ἐκβησόμεσθα ib. 98. Ἐκβακχεύειν. εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας Tr. 408. ἐκβακχευσάμενα Sup. 1001. πᾶσα ἐξεβακχεύθη πόλις Bac. 1294. Ἐκβάλλειν. κτανὼν νιν ἐκβάλλει Hec. 781. τόνδε—ἐκβάλλετ' ἀταφον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονὸς Ph. 1624. Ἐριννύων

δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονὸς Iph. T. 931. εὐκαρπον ἐκβάλλησι Θηβαῖον τάχυν Bac. 749. τίς σ' ἐκβάλλει πάτρας; Hel. 90. ὥς μὴ γῇ λύματ' ἐκβάλλη κλύδων ib. 1287. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ὥς τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. ὥς νιν χθονὸς ἐκβέβληκεν Tr. 1128. ἥτις ἐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Hec. 298. cf. Iph. A. 451. Ion. 924. et Æol. fr. XXI. 2. ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. cf. Her. F. 924. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μασὸν Or. 526. μὴ δόμων νιν ἐκβάλλη Ap. 1058. νεκρόν νιν ἐξέβαλον ἐκτὸς ἀνακτόρων ib. 1158. ἐκβαλεῖν ἀπ' ὕραν Bac. 290. ἐξέβαλεν ἡμᾶς ἐς πέτραν Cy. 20. τὸς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640. λευκῶν ἐκβαλεῖν ὑδάτων Hel. 1352. ἐκβαλεῖν τέκνον Ion. 964. ἐξέβαλέ μ' οἴκων El. 61. ἴν' ἐκβάλω ποδὶ ἄλλην ἐπ' αἶαν ib. 96. μὴδ' ἄνδρα δῆμῳ πιστὸν ἐκβάλλης Plis. fr. I. 3. νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι Hec. 1285. μήτ' ἐκ γῆς ἔμ' ἐκβαλεῖν Med. 749. cf. v. 1357. ἀκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hip. 1056. κᾶκβαλεῖς χθονὸς γραῦς Sup. 265. cf. Her. 1052. ἐκβαλῶσι πολεμίης πάτρας Aut. fr. III. 21. παλαιὰ θέσμιά τις ἐκβαλεῖ Er. fr. I. 50. ἐκβάλλων πύλας Hec. 1044. κρείνοντα, κᾶκβάλλοντα Her. 1003. ἄνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον Hec. 1129. κᾶπος ἐκβαλὼν ὁδῷ Ph. 858. γῆς ἐκβαλόντι Med. 373. ἐκβαλὼν ξίφος Ap. 630. σ' ἀπ' ὅσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ Iph. A. 477. κόμπης ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. ρίζας ἐν ὅσοις αἱματωπὺς ἐκβαλὼν Her. F. 933. κᾶκβαλὼν σαθμὴ ib. 999. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Dic. fr. VII. 2. ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. θύρετρα καὶ σαθμὴς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1475. ἐκβαλόντες δάκρυα Hel. 1563. ἐκβαλῶσα λέκτρα τᾶκείνης βίᾳ Ap. 35. ἐκβαλῶσ' ἡμᾶς ib. 156. ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλῶσα Tr. 59. ἔς ἐκβαλῶσα Ion. 929. οἰκτρὰ πολλὰ τόματος ἐκβαλῶσ' ἔπη ib. 959. νόμιμα ἐκβαλόντα τιμᾶν θεὸς Bac. 1008. ἐκβάλλομαι δωμάτων Or. 430. δωμάτων Ἐρεχθεὺς ἐκβαλλόμεσθα Ion.

811. εἰς αἶδαν ἐκβάλλη (*ejiceris*) *ib.* 1496. ἐκ δόμων ἐκβεβλήσομαι *Bac.* 1312. πόλεως ἐκβεβλημένος *El.* 412. εἰ φεύξομαι ἐκβεβλημένη *Med.* 512. γυμνὰν ἐκβεβλημένην *Tr.* 448. πατρίδος ἐκβεβλημένη *Bac.* 1363. ἐκβεβλημένη δόμων πατρῶν *El.* 1004. ἐκβληθεὶς δόμων *ib.* 289.
- Ἐκβασίς αἵτης εὐπρόσοιτος *Med.* 279.
- Ἐκβλατεῖν. ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλατῶμεν *Hip.* fr. VII. κείνῃ ἐξέβλατον *Fr. inc.* LVIII. 6.
- Ἐκβλητος. ἐκβλητον, *accus. masc.* *Hec.* 699.
- Ἐκβολή, et *dog.* ἁ. ὑρείαν ἐκβολὰν *Hec.* 1078. κᾶκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε *Iph.* T. 1424. δακρύων ἐκβολὰς *Her.* F. 743.
- Ἐκβολος. ὃν νηδύος ἐκβολον ἔτεκε *Bac.* 91. βρέφος ἐκβολον οἴκων *Ph.* 811. 2) ἐκβολον, *subst.* πόντῃ νοτερὸν ἐπ' ἐκβολον *Iph.* T. 1042. ἐκβολον κόρης *Ion.* 555. ναὸς ἐκβόλοις ἡμπίσχομαι *Hel.* 429. cf. v. 1230.
- Ἐκβρυχᾶσθαι. ἐξεβρυχάτο *Hel.* 1573. τεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι *Iph.* T. 1390.
- Ἐκγαυρῆσθαι. τὸ ἀξίωμα τάνδρὸς ἐκγαυρέμενος *Iph.* A. 101.
- Ἐγγείνεσθαι. ὕχι θνητῷ πατρὸς ἐγγεγώς *Bac.* 1338.
- Ἐγγελᾶν. ἐνθεν ἐγγελᾶ φόνος *Tr.* 1176.
- Ἐγενέτης, et *dog.* ας. τὰν τῷ δράκοντος ἐγενέτα *Bac.* 1153. Λακεδαίμονος ἐγενέταισι *An.* 128.
- Ἐκγονος. φίλῃ πατρὸς ἐκγονος *Or.* 482. τὸν Ἰῆς ἐκγονον *Ph.* 682. ὁ τῆς κυναγῆς ἐκγονος *ib.* 1113. ὁ Διὸς ἐκγονος *Her.* F. 876. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἐκγονον *Meleag.* fr. X. 3. ἐκγόνῳ (*in dual.*) Διὸς *Her.* F. 80. σοί νιν ἐκγονοὶ κτίσαν *Ph.* 688. ὃν δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς *Med.* 955. ὃ πάντες ἐσμέν ἐκγονοὶ *Hip.* 450. ἐκγονοὶ Πηλέως *An.* 45. τοῖς τῶνδε ἐκγόνοισι πολεμιώτατος *Her.* 1034. τῆς σῆς παλαιῆς ἐκγόνῃς αὐτόχθονας *Ion.* 737. ἀνάγκη δυστυχεῖν τῆς ἐκγόνῃς *Her.* F. 1262. οἴκτειρε σὺ φύντας ἐκγόνῃς *El.* 673. τῶν Τανταλείων ἐκγόνων *ib.* 1176. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τῆς ἐκγόνῃς οἱ θεοὶ τρέψουσιν *Fr. inc.* CXXIII. 1. τὴν ἀρτίως θανῆσαν ἐκγονον σέθεν *Hec.* 955. τῆς Νηρηίδος ἐκγόνῃ κόρης *Hel.* 325. cf. v. 1663. Νυκτὸς ἐκγονον Λύσσαν *Her.* F. 822. Χαλκίδος ἐκγονα θρέμματα *Iph.* A. 598. τῶν ἀρτίων τᾶκγονα *Her.* F. 208. ἐκγον' ἄρρην' ἄρρένων *Æol.* fr. XX. 1.
- Ἐκδακρύνειν. ὥστ' ἐκδακρῦσαι *Or.* 1122. et *Ph.* 1353.
- Ἐκδεικνύναι. παιδὸς ἐκδείξαι φρένα τῷ σὺ δικαίαν *Hip.* 1298.
- Ἐκδεῖ. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες *An.* 557. ἐκδήσατο πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς *Hip.* 761.
- Ἐκδέρειν. βύρσαν ἐξέδειφεν *El.* 824.
- Ἐκδέχεσθαι. τῷδε ἐκδέξῃ λόγους *Ph.* 462.
- Ἐκδημία *Hyp.* fr. fin.
- Ἐκδημος. ἐρῶσ' ἐρωτ' ἐκδημον *Hip.* 32. ἐκδημος ὢν τῇσδε τυγχάνει χθονὸς *ib.* 281. cf. v. 659. et *Bac.* 215. ἐκδημος ξένος *An.* 880. δωμάτων ἐκδημος ὢν *Iph.* A. 419. τῶν ἐκδημῶν φίλων ἐκπονεῖν τύχας *An.* 1052. ἐκδημον αἰνέσας φυγὴν *Hip.* 37. Ἑλένην ἐκδημον λαβὼν *Iph.* A. 76.
- Ἐκδίδαγμα κερκίδος *Ion.* 1419.
- Ἐκδιδάσκειν. τί τῷδε κιδιάζαν τῷτό σε; *Iph.* T. 1164. ὅποτε χρὴ παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφῆς *Med.* 295.
- Ἐκδιδόναι. τὰν Οἰχαλίαν—Ἀλκμήνας τόκῳ ἐξέδωκεν *Hip.* 553. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν; *Sup.* 133. ὅκ ἐξέδωκαν *Her.* 320. ἐκδῶναι τέκνα ἄλλῃ φονεῦσαι χερὶ *Med.* 1238. sed *Iph.* A. 736. ἐκδῶναι τέκνα est *elocare filias*, et θυγατέρ' ἐκδῶναι πόσει *ib.* 964. vid. etiam v. 687. et 729. et *El.* 249. et *in med.* ἐξέδω (*elocasti*) κόρην *Med.* 309. ἐμ' ἐκδος Ἀργείοισιν *Her.* 454. ὅδ' ἐγὼ ἐκδώσω μέ σοι *An.* 255. ἐκδιδὼς ἄλλῳ *ib.* 344. τόνδ' ὄμηρον ἐκδιδὼς Ἥρας νεικέων *Bac.* 293. μήτ' ἐκδοθῆναι *Her.* 98. et 222. ἐκδοθῆσόμεσθα *ib.* 443.
- Ἐκδιδράσκειν. ἀλλάξας ἐξέδρασ' ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος *Iph.* T. 194. ἐξέδραν μιν *Her.* 14.
- Ἐκδικάζειν. πατέρων ἐκδικάζοντες φόνον *Sup.* 1214.
- Ἐκδικατὰς, *dog.* pro *ητής*. τῷ φθιμένῳ πατρὸς ἐκδικατὰν *Sup.* 1151.
- Ἐκδικεῖν. ὅσια δρᾶν τάνδ' ἐκδικῶ *Hel.* 1654.

Ἐκδικος. ἔκδικος γεγώς Hel. 1036. ἔδεν ἔκδικον παθὼν Al. 717.
 Ἐκδίκως. τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσ-
 ωφελεῖν Al. 42. κακῶς ἐκδίκως τιμω-
 μένους Bel. fr. XXIII. 3.
 Ἐκδοτος Ion. 1251.
 Ἐκδοχή. νεοχμὸν ἐκδοχαῖς ἐπεισφέρει
 κακὸν Hip. 866.
 Ἐκδῦναι. ἐξέδυν δίκης Sup. 416. ἐκδῦναι
 κακῶν Iph. T. 602. ὄρφνης ἐκδύς αἰ-
 θρίας Her. 857.
 Ἐκεῖ Med. 1073. ἐκεῖ ἐν ᾧ κεῖσθαι
 Hec. 418. ἔτ' ἐν τι βύλει τῶν ἐκεῖ
 φράζειν ἐμοί; ib. 1011. ἐκ ἰδῶν τάκεῖ
 κακὰ Or. 527. τῷτ' ἐκεῖ λαβὼν ib.
 654. λέγει δὴ τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον;
 Ph. 716. ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες Med.
 1058. εἴ τι κἀκεῖ πλεον ἔτ' ἀγαθοῖς
 Al. 747. κἀκεῖ τά γ' αἰσχροῖα, κἀνθάδ'
 αἰσχύνῃν ἔχει An. 243. τῇ ἐκεῖ τρα-
 τηγία ib. 705. ὅταν τάκεῖ θῶ κατὰ
 γνώμην ἐμὴν ib. 738. τάνθάδ' ὄντα
 τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις ib. 1069. ἐκεῖ
 ἦν Sup. 684. τάκεῖ παρόντα πῆματα
 ib. 686. τὸς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθος ib.
 839. ἐκτραφεὶς ἐκεῖ ib. 891. θέ-
 μενος εὖ τάκεῖ Iph. A. 672. κἀκεῖ
 γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπυσίας ib. 1172.
 παραδοκῆσω σὴν ἐκεῖ παρυσίαν ib.
 1433. τὴν ἐνθάδ' Αὐλὴν ἀντιθεῖσα
 τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ὀρθῶς ποθεῖς
 εἰδέναι τάκεῖ ib. 542. τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ
 φίλοις ib. 583. τοῖς ἐκεῖ ὃ ζῶσ' ἔτι
 ib. 771. ἐκ ἔσ' ἐκεῖ σὸς σύγγονος ib.
 805. δοκῶ ὃ παρῶν σ' ὀρᾶν ἐκεῖ ib.
 855. χερνίβων ἐκεῖ ib. 861. ἐκεῖ δῶναι
 κτανεῖν Tr. 878. κἀκεῖ χορεύσας Bac.
 21. ἐκεῖ χάριτες, ἐκεῖ δὲ πόθος, ἐκεῖ
 δὲ Βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν ib. 413.
 414. 415. Ζεὺς ἔσ' ἐκεῖ τις ib. 467.
 ἐκεῖ χόρευε ib. 511. ἦν ἀνὴρ ὀφθῆς
 ἐκεῖ ib. 821. εἰ ἔξομεν κἀκεῖ μερίμνας
 Her. 594. ἡνίκ' ἂν λεύσσης μ' ἐκεῖ
 ib. 736. τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας Hel.
 149. τοῖς ἐκεῖ φίλοις ib. 435. ἐκεῖ
 πῶ σεμνὸς ἦσθα ib. 461. ἐκεῖ νοσῶμεν
 ib. 587. τὰκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων
 πείθει ib. 599. ἐστὶν τι κἀκεῖ, κἀνθάδ',
 ὃν ἐγὼ λέγω ib. 1438. ὅθεν Ἐρεχθεΐ-
 δαις ἐκεῖ νόμος τίς ἐστὶν Ion. 24. χῶρός
 ἔσ' ἐκεῖ ib. 283. κἀκεῖ κἀνθάδ' ὃ δί-
 καιος εἶ ib. 384. ἄρα δῆτ' ἐκεῖ μ'
 ἔφυσας; ib. 547. τῷτ' ἐκεῖ νῦν ἐσπά-
 ρημεν ib. 554. κρείσσω νομίζω τάν-

θάδ', ἢ τάκεῖ ib. 645. ὡς ἐκεῖ (*quasi illic esset*) Her. F. 956. ἐκεῖ χέρας
 σὰς ἀγνίσας κ. τ. λ. ib. 1324. κἀκεῖ
 εὐτύχησεν El. 8. τὸ σωφρονεῖν ἐκεῖ
 μὲν αὐτὴν ἐκ ἔχειν ib. 924. τάκεῖ
 κατ' οἴκου πάντ' ἐπίσασθαι καλῶς Pal.
 Fr. II. 5.
 Ἐκεῖθεν. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν αὖ λύπη
 τις ἄλλη Hec. 587. τάκεῖθεν εὖ πε-
 πραγμέν' ἐστὶν ib. 731. λέξιν τάκεῖθεν
 Or. 849. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263.
 cf. v. 1293. σάλπιγγες ἐκελάδων ἐκεῖ-
 θεν Ph. 1110. εἰρήνη τάκεῖθεν τέκ-
 νοις Med. 1004. παραδοκῶ τάκεῖθεν
 ib. 1117. ἐκεῖθεν ἡμεῖς δυστυχεῖς
 Hip. 343. τὰκεῖθεν, ἢ τὸνθένδε; Sup.
 758. ἐκεῖθεν εἰμὶ Iph. T. 541. cf. v.
 666. τὰς ἐκεῖθεν τύχας ib. 1410.
 πότερα—φράσω τάκεῖθεν; Bac. 668.
 νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν Her. 142. κἄτ'
 ἐκεῖθεν ἄξομεν ib. 258. σωθεὶς ἐκεῖ-
 θεν Hel. 784. ἐλίσσόμεσθ' ἐκεῖθεν
 ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1504. τὸ
 δυστυχὲς βίω ἐκεῖθεν ἔλαβες Fr. inc.
 CL. 3.
 Ἐκεῖνος. ἐκεῖνος εἶ σύ; Her. 945. et
 El. 581. τόδ' ἐκεῖνο Med. 98. κἀ-
 κεῖνο νῦν ἄθρησον An. 669. τύλει-
 δερὸν ἐκεῖνο Sup. 438. ἐκεῖν' ὃ λή-
 σομαι Iph. A. 516. κἄπ' ἐκεῖν' ἔλθω-
 μεν ib. 1392. τῷτ' ἔσ' ἐκεῖνο Hel. 628.
 τόδ' ἔσ' ἐκεῖν' αἰνιγμα ib. 794. πένης
 ἐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν Ag. fr. XIX. 1.
 ἐκεῖνο δὴ πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ
 Cresph. fr. VI. 1. etc.
 Ἐκεῖσε. ἀπὸ πρόβατ' ἐκεῖσε Or. 142. τὸς
 ἐκεῖσε κεῖθεν ib. 1451. ἐνθένδ' ἐκεῖσε
 Ph. 98. κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο ib. 273.
 cf. v. 320. τὸν νῦν ἐκεῖσ' ἔχει ib. 363.
 cf. v. 1427. ἐκεῖσε προσδόκα με Al.
 364. ἐκεῖσε δεῦρό τε An. 619. et sine
 τε And. fr. IV. ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀσπίδ'
 ἐκτείνων χερὶ An. 1132. cf. Hel. 540.
 et 719. ἐκεῖσ' ἀπάξει παρθένον; Iph.
 A. 714. ἐκεῖσε δὴ ἴκανε Iph. T.
 256. ἐλθόντα ἐκεῖσε ib. 947. σ' ἐκεῖσε
 καὶ πάλιν πέμψειεν Rh. 216. ἐκεῖσε
 πρῶτ' ἀνελθε Tr. 61. ὃς πάντα τά-
 κεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλ', αὐθις ἐκεῖσε—
 ib. 285. ἔλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε ib. 333.
 ἐκεῖσ' ἄγε με Bac. 410. ἦισσ' ἐκεῖσε,
 κἄτ' ἐκεῖσε ib. 625. ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ
 κατήραμεν; ib. 1293. αὐθις ἐκεῖσε
 Hel. 1155. ἐκεῖσε τὸν νῦν δὲς Ion.

1370. ἐκεῖσ' ἀνοιτέον Her. F. 1221. ἐκεῖσ' ἔλα Phaëth. fr. VIII. 6.
- Ἐκηβόλος. Διὸς ἐκηβόλῳ Ion. 213. ἐκηβόλων τόξων Or. 273. et ἐκηβόλοις τόξοισιν Ph. 1115. et τοῖς ἐκ. τόξοισι Her. F. 472.
- Ἐκητι Er. fr. I. 19.
- Ἐκθερίζειν. πάντας ἐξεθέρισεν Eu. fr. II. 1. τῶν δὲ (sc. βίος) φθίνει τε κἀκθερίζεται Inus fr. XVII. 5.
- Ἐκθεις. ἐκθειςιν τέκνῳ Ion. 956.
- Ἐκθετος. πέπνυται τὸν ἐμὸν ἐκθετον γόνον; Ap. 70.
- Ἐκθηριῦσθαι. ἐκθηριωθεῖσα Bac. 1329.
- Ἐκθύειν. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς Or. 191. ξενικὸς ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων Cy. 370. τίνα μακάρων ἐκθυσάμενός Fr. inc. CLV. 12.
- Ἐκθυμᾶν. κᾶξεθυμία σμύρνης ἰδρῶτα Ion. 1174.
- Ἐκκαίειν. ἐκκαίειν τὸ φῶς Κύκλωπος Cy. 629. ἐκκαίετε τὴν ὄφρυν θηρὸς ib. 653. ἐκκαίαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.
- Ἐκκαλεῖν. δῖκα δῖκαν ἐξεκάλεσσε Sup. 614. τίς Κάδμον ἐκκαλεῖ δόμων; Bac. 170.
- Ἐκκαλύπτειν. ἐκκάλυπτε νῦν ποῦ ἡμῖν, ὅστινας λέγεις λόγους Iph. A. 872. ἐκκάλυπτέ νιν Her. F. 1202. ἐκκάλυψον ἄθλιον κᾶρα ib. 1226. ἐκκαλύψας κᾶρα Sup. 111.
- Ἐκκαρπῆσθαι. ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπόμενος Ion. 815.
- Ἐκκαυμα τόλμης καὶ θράσους Fr. inc. VI. 2.
- Ἐκκαυχᾶσθαι. ὦν νιν ὅνεκα κτανεῖν Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ' (i. e. ὦντο) Bac. 31.
- Ἐκκηρύσσειν. κᾶκκηρύσσετο αὐτὸς πρὸς αὐτῷ καλλίνικος Her. F. 960.
- Ἐκκλάζειν. ἐκ δ' ἐκλαγῆ (i. e. ἐξέκλαγξε δέ) ὅπα ἀξύνετον Ion. 1204.
- Ἐκκλείειν. ἐκκλείσομεν σφᾶς Or. 1127. ἐκκεκλείσμεθα Her. F. 330.
- Ἐκκλέπτειν. ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐξέκλεψεν, sc. ἐμέ Iph. T. 28. ἐξεκλέψαμεν πέτροισι χειρῶν φάσγανα ib. 331. ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους; Ion. 946. ὅτε μὴ θεὸς ἐκκλέπτει ib. 1245. τὸν μὲν πατρὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς El. 16. ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνῳ ib. 286. cf. v. 540.
- Ἐκκλητίζειν. ἐκκληῖσσε ἄλλον ἄλλοσε τέγης Or. 1448.
- Ἐκκλησία. ἀκύσας νυκτέρους ἐκκλησίας Rh. 139.
- Ἐκκλητος. εἰς ἐκκλητον Ἀργείων ὄχλον Or. 611. ἐκκλητῶν ἀπο ib. 947.
- Ἐκκολυμβᾶν ναὸς Hel. 1625.
- Ἐκκομίζειν. ὅς μ' ἐκκομίζει Ph. 1000. τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν Ap. 1270. κᾶκκομιζόντων (i. e. καὶ ἐκκομιζέτωσαν) δεῦρο τῆς ξένους Iph. T. 1206. ἐκκομίζειν δεῦρο Κασσάνδραν χρεῶν Tr. 294. λέγω πρὸς πρύμνας νεῶν τήνδ' ἐκκομίζειν ib. 1048. κᾶκκομίζεθ' ἄρματα Hel. 1197. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα El. 722. ἐκκομίζῃ Ph. 1586. ἐκκομίζῃ παῖδα Ap. 640. τὸ σὸν ἄγαλμα—πόλεος ἐκκομίζομαι Sup. 632. ἐκκομίζῃ σὴν κασίγνητον χθονὸς Iph. T. 1473. δεῦρ' ἐκκομισθεῖς Ph. 860. γῆς τῆσδ' ἐκκομισθεῖσα Hel. 1199.
- Ἐκκομψεύεσθαι. ἐκκεκόμψενσαι Iph. A. 333.
- Ἐκκρεμάννυσθαι. τὰ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται El. 950.
- Ἐκκρήμνασθαι. ἐκκρήμνασθε πατρῶων πέπλων Her. F. 520.
- Ἐκκριτος. ἐκκριτοὶ νεανῖαι Hes. 525. αἰχμάλωτόν τιν' ἐκκριτον ib. 267. Τροία πόλεων ἐκκριτον μισυμένη Tr. 1241.
- Ἐκκυβισᾶν. εἰς κᾶρα πρὸς γῆν ἐκκυβισόντων Sup. 692.
- Ἐκκυνηγετεῖν. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος; Ion. 1422.
- Ἐκκωμάζειν. ἐξεκώμασε εἰς ἄλλην χθόνα Ap. 604.
- Ἐκκωφῆσθαι. ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; Or. 1287.
- Ἐκλαλεῖν. τὸ ἐκλαλῆν Antior. fr. X. 2.
- Ἐκλαμβάνειν. παρ' ἡμῶν ἐκλαβ' ὅς ἔχω λόγους Ion. 1335.
- Ἐκλάμπειν. λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας Dan. fr. I. 3. ἐῷος ἦντ' ἰππότης ἐξέλαμψεν ἀστὴρ Fr. inc. CXCVIII.
- Ἐκλανθάνεσθαι. ἐκλαθέσθαι λύσσας Or. 325. ὡς ἐκλέλυσμαι γ', ἃ πάρος εἵπομεν Bac. 1271. ὃ ὑποτ' ἐκλελήσεται Alc. 196.
- Ἐκλέγειν. ἔθος τόδ' ἐξελεξάμην Sup. 340.
- Ἐκλείπειν. ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ

Βασ. 1366. ἐκλείπε βωμόν καὶ θεηλάτῃς ἔδρας Ion. 1306. ἔποτ' ἐκλείπει χλόην ib. 1435. Θήβας ἐκλείπει Her. F. 1322. θήλεια ἤβη θάσσον ἐκλείπει δέμας Aëol. fr. XI. 3. ἔποτ' ἐκλείπει δόμους Meleag. fr. XIII. 5. ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους An. 1040. τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον ἐσίαν τ' ἐμήν; Her. F. 554. ὅτ' ἐξέλειπον μέλαθρον Or. 378. παρθενῶνας ἐκλιπεῖν Ph. 89. τύσδ' ἂν ἐκλίπη δόμους Hip. 796. ἴν' ἀγνὸν βωμόν ἐκλίπῃς θεᾶς An. 428. θάκῃς ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς Iph. A. 618. ἦν ἐκλίπῃς τι Cy. 572. μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν Ion. 665. ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος ib. 1186. cf. Hel. 845. et Her. F. 1073. Ἄργος ἐκλίπε El. 1250. γῆς πατρῷας ὄρον ἐκλιπεῖν ib. 1315. τρίβωνες ἐκλείποντες κρόκας Aut. fr. III. 12. ἐκλιπόντα δώματα Or. 925. ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. Τευμησσὸν ἐκλιπόντα ib. 1107. Φοῖβη ἐκλιπὼν χρηστήριον Med. 667. τὴν ἐμήν ἀναγνὸν ἐκλιπὼν φρένα Hip. 1448. τὴς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθος Sup. 839. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους Iph. T. 236. ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ib. 750. et ὄρκον ἐκλιπόντες Sup. 1193. Κιθαριῶν' ἐκλιπὼν Βασ. 660. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν Cy. 4. ἐκλιπὼν γῆν τήνδε Hel. 150. ἐκλιπὼν θεῷ δάπεδα Ion. 576. θεῷ μαντεῖον ἐκλιπὼν ib. 1122. ἐκλιπὼν φάος Her. F. 1348. Σιδώνιον ἄστρ' ἐκλιπὼν Phry. fr. I. 1. ἐκλιπὼν ἡθῆ τε καὶ νομὸν βίῃ Pol. fr. I. 7. πατρίδος ἐκλιπόνθ' (i. e. ἐκλιπόντε) ὄρος Sup. 147. οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἐκλιπόντες Εὐβοῖδ' ἀκτὰν Her. 84. παρθενῶνας ἐκλιπῶσα Ph. 1281. ἐκλιπῶσα νεκρῶν γούς ib. 1629. ἐκλιπῶσα πέδον An. 314. δώματ' ἐκλιπῶσα ib. 1050. ἐκλιπῶσα κερκίδας Βασ. 1234. τὴν ἐνθάδ' ἐκλιπῶσ' ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. ἐκλιπῶσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ Βασ. 1054. ἃ νῦν ἐκλέλοιπα An. 37. ἐκλέλοιφ' ἐορτὰς Tr. 452. δώματ' ἐκλελοιπέναι Βασ. 217. ἐκλέλοιπε φέγγος Hel. 327. ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ χρηστήριον; Ion. 512. ῥώμη ἐκλέλοιπεν Her. F. 230. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip.

52. κῆκλελοιπότα τέγας Iph. A. 1099. θύρσον ἐκλελοιπότα Βασ. 1052. ποίαν γαῖαν ἐκλελοιπότα; Aëg. fr. X. 1. Ἐκλιμπάνειν. ἡνίκ' ἐξελίμπανον δόμους πατρῷας Med. 800. ἔποτ' ἐξελίμπανον θρυλλῶσα El. 909. Ἐκλογίζεσθαι. ἄρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον φρένας; Hes. 745. εὐδεῖς αὐτῷ θάνατον ἐκλογίζεται Sup. 482. ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ, τὰ ἀναγκαῖά γε Iph. A. 1410. Ἐκλοχεύεσθαι. τεῦχος νεοσσῶν ἐκλοχεύεται Hel. 265. ἐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύη Ion. 1458. Ἐκλύειν. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει Ph. 702. ἐκλύεθ' ἄρμους Med. 1315. et Hip. 825. et ἐκλύσαθ' ἄρμους Hip. 809. τὴν σὴν ἀμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1335. τύτῃς χαλεπῶν ἐκλύοντες μόχθων El. 1353. πόσιν ἐκλύσασα Αἰ. 37. θανάτῃ νιν ἐκλύσασθε An. 819. νεκρὸς ἐκλύσομαι Sup. 346. ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V. Ἐκλυσις. φανεῖ κακῶν ἐκλυσιν Iph. T. 899. Ἐκλυτήριον πατρίδος Ph. 976. Ἐκλυτος. ἐκλυτοὶ ἀμφώβολοι An. 1134. ἐκλυτοὶ πρόκεισθέ μοι Tr. 1179. Ἐκμαίνειν. τὸ θῆλυ σπέρμα ἐξέμηναι δωμάτων Βασ. 36. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον Hip. 1229. Ἐκμακτρον ποδῶν El. 535. Ἐκμανθάνειν. τὰδ' ἐξεμάνθανεν Iph. T. 667. τὴς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων Ph. 34. ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα ib. 870. ἀνδρὸς σπλάγχχον ἐκμαθεῖν σαφῶς Med. 220. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω Hip. 567. ὡς ἂν ἐκμάθω, εἴ τις κ. τ. λ. An. 716. ἐκμαθεῖν σπυδὴν ἔχων ib. 1051. ἀρέρας ἐκμάθωσι γηπονεῖν Rh. 75. δεῖ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν Βασ. 39. ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς Cy. 672. τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι Ion. 77. ἐκμαθεῖν θέλω ib. 266. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βυλεύματα Rh. 156. ἐκμαθῶσα εὖ Hel. 327. Ἐκμαργῶν. ἐξεμαργώθῃς φρένας Tr. 992. Ἐκμαρτυρεῖν τὰς αὐτῷ τύχας εἰς πάντας Aëd. fr. XIII. 1. Ἐκμάσσειν. ἐκμασσε Her. F. 1400.

Ἐκμετρεῖν. ποῖον χρόνον ἔτ' ἐκμετρή-
σαι χρή πρὸς Ἴλιον τόλον; Iph. A.
816. κύκλος τόρνοισιν ἐκμετρώμενος
Thes. fr. V. 3.

Ἐκμιμῆσθαι. Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκ-
μιμήσομαι Her. F. 1298. φωτὸς κα-
κῦργυ σχήματ' ἐκμιμώμενον Antioq.
fr. XXX. 2.

Ἐκμυσῶν. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμύσωσεν
τάδε Bac. 823.

Ἐκμοχθεῖν. δς τῷ τυράννῳ πλείον'
ἐκμοχθῇ βίον Sup. 451. πόνων, ὅς
ἐκμοχθῶν Iph. T. 84. et ὅς ἐξεμό-
χθεις ib. 1455. ταῦτ' ἐξεμόχθων Ἐκ-
τορος κατὰ τέγας Tr. 641. οἱ περ
αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ ib. 873. τὰς
ἄλλας ἐξεμόχθησεν πόνους Her. F.
22. τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ
τύχας ib. 309. ἐκμοχθῶσα κερκίσιν
πέπλος El. 307. ὅσαι δεσμοῖς ἐκμε-
μόχθηται Dic. fr. XIV. 5.

Ἐκνεύειν. ἐκνεύει πάλιν Ph. 927. πῶς
ἂν ἐκνεῦσαι δοκοῖς; Hip. 470. ὥστε
μή ποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν ib. 823. εἰς
τὸ τῆς θεῆς γ' ἐξένευσας εἰκότως Iph.
T. 1186. ἐξένευσ' ἀποσῆναι πρόσω
ib. 1330. ὥς ἐξένευσά μογίς Cy. 573.
εἰς θάνατον ἐκνεύοντε Ph. 1274.

Ἐκνικᾶν. ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε Ion.
629.

Ἐκνίπτειν. ὥς φόνῳ φόνον μυσάρων
ἐκνίψω Iph. T. 1224.

Ἐκσίσιος. ἐκσίσιφ τρόπῳ Med. 751.
τὴν ἐκσίσιον φυγὴν Sup. 151. ἐκσίσι-
α νόσος Dic. fr. VII. 4.

Ἐκσίσιως Tr. 1037.

Ἐκπαγλῶσθαι. πατέρα σὸν ἐκπαγλῶ-
μενος Or. 888. τὸν εἶδος ἐκπα-
γλωμένη Tr. 929. ἐκπαγλῶμεναι
Hec. 1157.

Ἐκπαιδεύειν. τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν
πόλις; Cy. 275. ὁμοίαν χθῶν ἄπα-
σιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Alex. fr. XII.
5. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρό-
ποις Inus fr. XIV. 5.

Ἐκπαίδευμα νυκτὸς Cy. 597.

Ἐκπαίζειν. πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν
ἐλπίδες Her. F. 460.

Ἐκπατάσσειν. φέρ' ἐκπάταξον Cy. 152.
κακοῖσιν ἐκπατάσθουσιν Her. F.
888.

Ἐκπαύειν. ἐκπαύσω μόχθους Ion. 144.

Ἐκπείθειν. πῶς ἐξέπεισας δεῦρό σοι
σπέσθαι στρατόν; Ph. 429. ἐξέπεισεν

(sc. τὸν ταῦρον) εἰσβῆναι δόρυ Hel.
1584. ὥς ἐξέπειθε τὸν κατασπεύραντά
σε Her. F. 469.

Ἐκπειράσθαι. κᾷξεπειράσθην τέκνων
Sup. 1089.

Ἐκπέμπειν. πολὺν χρυσὸν ἐκπέμπει
λάθρα Hec. 10. ἐξέπεμψά σε χθονὸς
ib. 247. πατήρ νιν ἐξέπεμψε δω-
μάτων Med. 1285. τῶνδ' ἐμ' ἐκπεμ-
ψον δόμων An. 990. ἔκπεμπε παῖδα
δωμάτων Iph. A. 1110. ὥς χέρνιβας
τε καὶ σφάγι' ἐξέπεμπέ σοι Iph. T.
335. ἐκπέμπειν χθονὸς γυναῖκας ib.
1467. cf. Tr. 410. et Ion. 1345. ὅ
σε δύλην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας Tr.
1271. ἔκπεμπε γῆς τῆσδε Her. 106.
ἐκπέμψω τόλον Hel. 1443. τὰς μὲν
ἐξέπεμπον Ion. 640. ἔκπεμψαν ἂν ἐξέ-
πεμψας (sc. ἐμὲ) εἰς αἶδον δόμους ib.
1274. εἰδῶλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς
Ἴλιον El. 1283. τὸν θανόντα—ἐκ-
πέμπειν δόμων Cresph. fr. I. 4. ἐκ
ἂν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Er.
fr. I. 29. πολὺν πέλανον ἐκπέμπει
δόμων ejusd. fr. XVI. 1. βίᾳ πρὸ
τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι Tr. 897.

Ἐκπεραίνειν. ἴν' ἐκπεράνη βίοτον Her.
F. 428. παλαιὸς χρησμός ἐκπεραίνε-
ται Cy. 692. cf. Ion. 785.

Ἐκπερᾶν. κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ Ph.
100. ἐκπερᾶσαι κῦμα συμφορᾶς Hip.
824. ἄξιον—ἐκπερᾶσαι ποντίαν
ξυμπληγάδα Au. 795. δωμάτων ἐκ-
περᾶ ib. 824. et Hel. 1401. δς ἀκίν-
δυνον βίον ἐξεπέρασε Iph. A. 18. κα-
λὸν ἐκπερᾶ μελάρων Cy. 510. πέ-
ραν—Ἐβρον ἐξεπέρασ' ὄχθον Her.
F. 387. ἐκπερῶν πάγον Δίας Ἀθά-
νας Her. 849.

Ἐκπέρθειν. Φοίβη ναὸν ἐκπέρσαι An.
1096. πᾶσαν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ
Rh. 472. Τροίαν ἐξέπερσα Hel. 812.
Ἴλιον ἐκπέρσων Tr. 804.

Ἐκπεταννύναι. ἐκπετάσσει πόδα ναὸς
Iph. T. 1136. ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς
Cy. 495.

Ἐκπηδᾶν. ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκ-
πηδᾷ νοτὶς Bac. 704. ἐκ δὲ πηδήσας
ἐγὼ Hec. 1172.

Ἐκπιμπλάναι. πεδία ἐξεπίμπλασαν
φεύγοντες Ph. 1479. ὄμματ' ἐξεπίμ-
πλαμεν An. 1088. ἱερὰ ἐξεπίμπλασαν
φόβῳ Sup. 722. φυγῇ ἐξεπίμπλαμεν

πάσας Iph. T. 324. ἐκ δ' ἐπίμπλα-
μεν δρόσῳ κρατῆρας κ. τ. λ. Ion. 1194.
ὄρθιά τ' ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθῳ
φθέγματα Hel. 1591.

Ἐκπίνειν. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
Cy. 549. ἐκπιεῖν κύλικα μίαν ib. 163.
ἐκπιεῖν ὄλον πίθον ib. 216. ἐκπие ib.
560. ἐκπιθι ib. 567.

Ἐκπίπτειν. πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει
κλύδων Iph. T. 1196. ἡνίκ' ἐκπίπτει
χθονὸς El. 541. ἐξέπιπτον ἀντύγων
ἀπο Ph. 1200. ἐκπέση φίλας καρδίας
Hec. 1026. ὥς μήτ' ἀχρήμων σὺν
τέκνοισιν ἐκπέσης Med. 461. δωμάτων
ἐκπεσεῖν An. 876. ἐκπεσεῖν χθονὸς
Her. 223. ἐκπεσεῖν μελάθρων ib.
776. ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε Hel.
416. μὴ ἔκπεσεῖν δόμων Ion. 48. ἐκ
τῆς ἐπισήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr.
XI. 3. τῆσδε χώρας ἐκπεσῶν Hip.
897. ναυαγὸν ἐκπεσόντα Hel. 546.
cf. v. 1227. βία ἐκπεσῶν τρωτῷ λέχῳ
Her. F. 555. μή μ' ἔρημον ἐκπεσῶσαν
εἰσίδης Med. 712. ἐκπεσῶσα δεμνίων
Al. 184. ἐκπεσῶσα τῆσδ' ἀλητεύω
χθονὸς Her. 516. vid. etiam Med.
450. et 458. ubi est ἐκπεσῆ χθονὸς,
in fut. 1. med.

Ἐκπλεθρος. κῶλον ἐκπλεθρον Med.
1181. ἐκπλεθρον δραμῶν ἀγῶνα El.
883.

Ἐκπλεῖν. ἐξεπλεύσατ' εἰς γαῖαν Φρυ-
γῶν Cy. 283. ἐκπλεῦσαι χθονὸς Hel.
747.

Ἐκπλεως. ἐκπλεως δαιτὸς ὄρεσκόῳ Cy.
246. ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντῃ βο-
ρᾶς ib. 415.

Ἐκπλήθειν. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec.
1270. ἐκπλήσειν κακὰ Or. 293. πολλὰ
φιλήματ' ἐξέπλησε ib. 463. ὥστε σ'
ἐκπλήσαι χαρᾶς Ph. 174. τὰς σὰς
ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσειν ib. 1435. τερ-
πνὸν ἐκπλήσαι βίον Al. 167. δρόμος
πολλὰς ἐξέπλησα καμπίμους Iph. T. 81.
κρατῆρα ἐξέπλησεν ὥς δεκάμφορον Cy.
387. πολλὰ μοχθήματ' ἐξέπλησας
Hel. 741. πανταχῇ ἄστεος ζητῶν νιν
ἐξέπλησα Ion. 1108. δέκ' ἐκπλήσας
ἔτη Or. 656. κίνδυνον ἐκπλήσαντα
Iph. T. 90. πεπρωμένην μοῖραν ἐκ-
πλήσας φόνῳ El. 1290.

Ἐκπληξίς. ἐκπληξίς ἂν γένοιτο Ph.
736. κᾶμοι ἐκπληξίς πάρα ib. 968.
τίν' ἐκπληξίν νέαν φίλοις αὐτεῖς; ib.

1276. μὴδ' ἐκπληξίν ξείναις παρέχω-
μεν Iph. A. 604. ἐκπληξίν ἡμῖν προσ-
τιθεῖς Hel. 556. εἰς ἐκπληξίν ἀνθρώ-
πων Fr. inc. XVI. 3.

Ἐκπληρῶν. λιμένα Ναυπλίου ἐκπλη-
ρῶν πλάτῃ Or. 54. ἑκατὸν ἐχίδναις
ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. σελήνας
δώδεκ' ἐκπληρήμενας Al. 433.

Ἐκπλήσσειν. ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγῳ Or.
548. σοὶ ἐκπλήσσουσί με λόγοι Hip.
934. νέων ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησέ
με Sup. 160. μὴ λόγοις ἐκπλησέ με
Iph. T. 773. ἐξέπληξάς με Ion. 241.
cf. v. 403. ἔδ' ἐξέπληξ' ὁδῷ πονηρὸς
ἔδεις ib. 635. ἵνα μάλιστά γ' ἐκπλή-
ξειεν ἀνθρώπος Sis. fr. I. 28. τί ἐστὶ
τῷ παρόντος ἐκπλήσσον λόγῳ; Iph. T.
240. θυμὸν ἐκπλήξασα Med. 640.
ἐξεπλήσθη τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph.
A. 351. ἐκ τοι πέπληγμαι Hip. 342.
et Her. F. 1105. λέκτροις ἐν αἰσ-
χροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους Antioch. fr.
XXVII. 2. κακπεπληγμένη κέντροις
ἔρωτος Hip. 38. κακπεπληγμένη φόβῳ
Iph. A. 1535. cf. Bac. 604. ὦ—σύγ-
γον' ἐκπεπληγμένη Iph. T. 795. ἀν-
δρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην Hel.
1413. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκα
Tr. 183. θάμβει ἐκπλαγέντες Rh.
291. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσα Med.
8.

Ἐκπνεῖν. ἐπεὶ ἐξέπνευσεν Ἀγαμ. βίον
Or. 496. ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν ib. 699.
ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς Ph.
883. ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον ib. 1463.
ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον
Her. 566. cf. Hel. 141. et Ion. 1600.
ταχὺ πρὸς πατρός ἐκπνεύσετε Her.
F. 885. ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or.
1163. θυμὸν ἐκπνέων Bac. 620. ἐκ-
πνέων βίον Her. F. 980. μητρὸς ἐκ-
πνεύσας (i. e. ὕσης) El. 1220. κυβισ-
τητῆρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158. πε-
τρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες Hel.
1133.

Ἐκπνοή. θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip.
1438.

Ἐκποδών. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἐκάβῃ
Hec. 52. ἐκποδὼν ἄπειμι ib. 1054.
ὅχ' ἔλξεται αὐτὸν ἐκποδὼν βία; ib. 1282.
ἀπελθέτω τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν Or.
547. ἔκ ἐκποδὼν εἰ ib. 1161. et ἔκ
ἐκπ. ἴτε ib. 1447. τυράννοισ ἐκποδὼν
μεθίστασο Ph. 40. ὅπως χθονὸς τῆσδ'

- ἐκποδὼν μάλισ' ἔσθ' ib. 985. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος Med. 561. καί μοι τὸ σὺν ἐκποδὼν ἔτω λόγος ib. 1222. ὃ φεύγουσιν ἐκποδὼν θεὸς Hip. 457. ἐκποδὼν ἀπελθε ib. 708. ἐκποδὼν τὰς Αἰ. 637. καὶ ἐκποδὼν εἶναι νέοις Sup. 1113. παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. ἐκποδὼν ἔχειν μᾶσματος Iph. T. 1226. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἀπειμι Bac. 1146. ἀποσᾶσ' ἐκποδὼν Hel. 1029. ἀφίστασθ' ἐκποδὼν ib. 1644. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. ἐκποδὼν φόνος ib. 1034. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων Fr. inc. LXXXI. 4. ἀπιδ' ἐκποδὼν Fr. inc. B. 23. 1.
- Ἐκπονεῖν. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν Or. 122. ἐκπονεῖν ἐμέ, sc. εἰκός ἐστι Ph. 986. τάντεταλμέν' ἐκπονεῖν ib. 1642. ὅκ ἐκπονῶμεν, sc. τὰ χρηστὰ Hip. 381. ἐκπονεῖν βίον λίαν ib. 467. πέπλοισιν ἐκπονεῖ ib. 632. τῶν ἐκδήμων φίλων ἐκπονεῖν τύχας An. 1053. ὃ εἰς κράνος βλέψαντα—χρῆν ἐκπονῆσαι Sup. 319. τὸν (i. e. ὃν) Χείρων ἐξεπόνασεν Iph. A. 209. ἐκπονῶσ' ἐκόντες ib. 367. ἄλλης ἐκπόνει μνηστεύματα γυναικὸς Hel. 1530. εἰ τῆς θεὸς ἄκοντας ἐκπονήσομεν φράζειν, ἃ μὴ θέλωσιν Ion. 375. ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν ib. 1040. τὴν τεκῶσαν ἐκπόνει ib. 1355. τῶν ἐμῶν τέκνων ὅκ ἐκπονήσω θάνατον; Her. F. 581. ἐκπονεῖν ὃ ῥάδιον Cresph. fr. XII. 1. πατρίδος ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 2. καὶ ἐκπονεῖν, ἃ πρὸς χάριν μέλλη λέγειν Fr. inc. CLII. 2. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν Or. 652. τάδ' ἡμῖν ἐκπονυμέναισιν Med. 241. ἐκπονυμένων σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 4.
- Ἐκπορεύειν. ἐκπορεύετ' Ἰοκάστην δόμων Ph. 1075. ἐκπορεύσομεν σὺν μητρὶ παῖδας Her. F. 723.
- Ἐκπορθεῖν. ἐκπορθεῖτε Τροίαν Iph. A. 1398. ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις Tr. 95. cf. Bel. fr. XXV. 7. κῤᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142.
- Ἐκπορδήτωρ. πόλεος ἐκπορδήτορες Sup. 1222.
- Ἐκπορθμεύειν. ἐκπεπόρθμενται χθονὸς Hel. 1195. et 1533. ubi active ponitur, *abduxit*.
- Ἐκπορίζειν. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει An. 644. ἄδικα ἐκπορίζων Bac. 1040. κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζουσαι φόνον Ion. 1114. εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορίζεται Sis. fr. I. 36.
- Ἐκποτᾶσθαι. θυμὸν ἐκπεπόταμαι El. 177.
- Ἐκπράσσειν. πῶς νιν ἐξεπράξατε; Hec. 515. ματρὸς ἐκπῤᾶξαι φόνον Or. 416. cf. Med. 1305. Iph. A. 512. et Her. F. 1079. ταῦτα θεῶν τις ἐξέπραξεν Αἰ. 299. cf. Iph. A. 393. δόλιον εὐνήν ἐξέπραξε Hel. 20. μὴ ἐκπῤᾶξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. ξὺν οἷς τὰ κάλλιτ' ἐξέπραξε ib. 1383. ἐξέπραξας ἄχεα El. 1191. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατο εἰς γόον Bac. 1159.
- Ἐκπρέπειν. ὧ μέγιστον ἐκπρέπεσθ' εὐψυχίας Her. 597.
- Ἐκπρεπής. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος Tr. 987. εἶδος ἐκπρεπεστάτη γυνή Αἰ. 334.
- Ἐκπροθυμεῖσθαι. τί ἐκπροθυμῇ τῶνδ' ἀπαλλάχθαι γάμων; Ph. 1672.
- Ἐκπροΐημι. τὰν ἀένναον παγὰν ἐκπροΐεῖσαι Ion. 119.
- Ἐκπροκρίνειν. πόλεως ἐκπροκριθεῖσθ' ἐμᾶς Ph. 222.
- Ἐκπτήσσειν. οἴκων με θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας Hec. 180.
- Ἐκπτοεῖσθαι. ἐξεπτοήθη Cy. 184.
- Ἐκπυνθάνεσθαι. τῷδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτα Ph. 775. ἵν' ἐκπυθώμεθα, πόθεν πάρεϊσι Cy. 94. εἰ μὴ ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον Hel. 823. ἐκπύθωμαι, τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος Her. F. 529. καὶ ἐκπυθώμεθα δούλης γυναικὸς El. 109.
- Ἐκπυρῶν. αὐτῶν ἐκπυρῶσι σώματα; Tr. 301. Λέρνας ὕδραν ἐξεπύρωσε Her. F. 421. Πριάμοιο γαῖαν ἐκπυρώσων Iph. A. 1070. ὃς ἐκπυρῶται λαμπάσιν κεραυνίαις Bac. 244.
- Ἐκπωμα. χρυσέων ἐκπωμάτων Ion. 1175.
- Ἐκραίνειν. ἐγκέφαλον ἐξέρῤᾶνε Cy. 401.
- Ἐκρύεσθαι. εἰ μὴ σε γῆρας πολὺν ἐξέρῤᾶνετο Bac. 258.
- Ἐκσπᾶν. ἦν ἐκσπάσωμαι γε βόλον El. 582.
- Ἐκσπένδειν Ion. 1193.
- Ἐκτέφειν. πάντας βωμὸς προσῆλθε καὶ ἐτέψεν Αἰ. 169. τέκν' ὀρώ σολμοῖσι νεκρῶν κῤᾶτας ἐξετεμμένα Her. F. 526.

Ἐκσφραγίζεσθαι. ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι δόμων καθήμεθα Her. F. 53.

Ἐκσώζειν. ἔκσωσον τέκνα Or. 1234. ἐγὼ νιν ἐξέσωσα ib. 1633. πατρώαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἂν Ph. 955. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας Med. 531. παίδων ἐκσῶσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314. et Her. F. 716. εἴπερ ἐκσώσειέ σε Hip. 501. τῷτό σ' ἐκσώσειν δοκεῖς ib. 958. ἦν σῶμα ἐκσώσω μόνον Iph. T. 757. ἦν ἐκσώσης γραφὴν ib. 762. ἔκσωσόν με ib. 984. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἑμναυτὸν ῥαδίως Bac. 614. σὸν ἐκσῶσαι δέμας Hel. 1098. πάλαι ἀδελφὴν καὶ πρὶν ἐξεσώσαμεν ib. 1674. παῖδας ἐκσῶσαι Her. F. 291. τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν ib. 828. ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερὸς El. 28. ὃν ἐκσώζει ποτὲ ib. 416. ἴσαι σ' ἐκσώζουσι ψῆφοι ib. 1265. Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσας ἐπὶ χθόνα Er. fr. XIV. ἦδε μ' ἐξέσωσεν Fr. inc. CLXXXV. 1. τᾶλλα ἐκσώζων τέκνα El. 1025. ἐκσώσασά σε Iph. T. 1469. πῶς ἐξεσώθης Sup. 751. cf. Ion. 279. ὡς ἐκσωθεῖμεν ἂν Iph. T. 1025.

Ἐκσωρεύειν. νεκροὶ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμῷ Ph. 1202.

Ἐκτάδην, *adverb.* Ph. 1692.

Ἐκτείνειν. ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνουσι Hip. 789. ἐκτείνειν βίον Sup. 1109. ἐκτεινε χεῖρας Bac. 971. ἐκτεινέ μοι σεαυτὸ Syl. fr. VII. 2. ἐξέτεινε εἰς ἦπαρ ἕφος Ph. 1430. ἐκτεινον χέρα Hec. 439. πολλὰς γενεῖς ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. εὖδ' ἐξέτεινα χεῖρα Al. 771. ὄμμα ἐκτεινον φίλον Iph. A. 648. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενῶμεν An. 93. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ Bac. 829. ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. χεῖρας ἐκτείνοντα Ion. 961. et ἐκτείνων χέρα El. 823. ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιρῷ πέρα Sup. 745. στρατὸν κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες Her. 801. φῦλα στρατευμάτων λαὸν ἐκτείνοντα Sup. 654. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς Iph. T. 973. ἐκταθεῖσα Or. 302.

Ἐκτεκνῶσθαι. παῖδας ἐκτεκνύμενος λάδρα Ion. 438.

Ἐκτελεντᾶν. πρὶν ἄθλως ἐκτελευτῆσαι Her. F. 827.

Ἐκτελής. ἐκτελῇ νεανίαν Ion. 780.

Ἐκτέμνειν. μήτ' ἔν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμνης τριχὸς Iph. A. 1438.

Ἐκτῆκειν. ἐκτέτηκα καρδίαν ματρὸς, τὴν δ' ἔτ' ἐκτῆκω γόοις Hec. 433. sq. ὄμμα ἐκτῆξουσ' ἐμὸν δακρύοις Or. 134. cf. v. 528. ἔκ τοι με τήξεις ib. 1047. ὄμματ' ἐκτῆξω πυρὶ Cy. 458. μὴ δάκρυσιν ἐκτῆξης χροῖα Hel. 1435. ἐξετηκόμην γόοις Or. 858.

Ἐκτίειν. Ὅρέσῃ μὴ ποτ' ἐκτίσῃ δίκην El. 260. μὴ ποτε Κρέοντι θάνατον ἐκτισταίωτο Her. F. 517. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267.

Ἐκτιθέναι. κἀκτίθησιν ὡς θανύμενον Ion. 18. ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. τὸν παῖδ' ἐξέθηκε δωμάτων Ion. 344. cf. v. 350. 954. 1366. 1398. et 1413. et Melan. fr. XXI. et XXIII. 2. κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον Hip. 1214. ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβάν And. fr. I. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα Ph. 36. et ἐκτεθεὶς παῖς Ion. 345. θηρσὶν ἐκτεθεὶς ib. 951.

Ἐκτίνειν. ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν Hip. 626. χάριτας πατρώας ἐκτίνων Or. 453. ἀντίποινα ἐκτίνων Her. F. 755. ἔχθραν πατρώαν ἐκτίνων ib. 983.

Ἐκτοθεν An. 976.

Ἐκτοξεύειν. σῷ τὸ σῶφρον ἐξετόξευσε φρενὸς An. 365.

Ἐκτοπος Bac. 69.

Ἐκτορεία χεῖρ Rh. 762.

Ἐκτόρεος. πρὸς εὐνὰς τὰς Ἐκτορέως Rh. 1.

Ἐκτος. ἔκτον τόδ' ἦμαρ Or. 39. et 422.

Ἐκτός. τάκτος τῶν κακῶν Ph. 43. ἐκτὸς γάφρων ib. 721. ἐκτὸς ἀσπίδος ib. 1400. πατρώας ἐκτὸς γῆς Hip. 1065. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. σκηνῆς ἐκτὸς Iph. A. 12. χώρει ἐκτὸς ib. 1117. ὡς ἐκτὸς εἵης Iph. T. 1310. ἐκτὸς τάξεων Rh. 614. ἐκτὸς τῷ προσήκοντος Her. 215. πότερον ἐκτὸς, ἢ ἔν δόμοις; Hel. 474. ἃ ἐκτὸς, ὄμμα τέρψει Ion. 231. δοκημάτων ἐκτὸς Her. F. 771. ἐκτὸς ὧν συμφορᾶς ib. 1249. ἐκτὸς πόνων Æg. fr. IX. 2.

Ἐκτρέπειν. τὸ δυστυχὲς τῷτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup. 483. ἀσπίδας θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν Bac. 798.

Ἐκτρέφειν. Ὀρέτην ἔκτρεψ' ἄνδρα τόνδε μοι Iph. A. 1451. ἐν ξηροῖσιν ἔκτρέφει βροτὸς Bac. 277. εἰ λάθρα νιν ἔκτρέφει Ion. 357. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἔκτρέφειν ib. 821. τίκτωσιν ἡμῖν πάντα, κἄκτρέφουσ' ἅμα Oed. fr. XVII. 12. παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἂν Tr. 697. διακενῆς σε ματὸς ἐξέθρεψ' ὅδε ib. 754. ὃν ἐξέθρεψα παῖδα Cy. 142. τίς γάλακτί σ' ἐξέθρεψε; Ion. 318. ὅσπερ ἐξέθρεψε ib. 1531. ἦν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγὼ El. 488. cf. v. 556. ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες Tr. 381. ἄλλως ὑμᾶς ἐξεθρεψάμην Med. 1029. ἕς ἔφυσα κἄξεθρεψάμην ib. 1349. συνομαίμονα τόνδε ἐξεθρέψω μοι Iph. T. 849. παῖδες ὅπως ἂν ἐκτραφῶσιν σῇ χειρὶ Med. 939. νεανίαν ὥς ἦσθ' ἐκτεθραμμένον Ion. 823. ἐκτεθραμμένοι σκύμνοι λεόντων Sup. 1221. ἐκτραφεῖς ἐκεῖ ib. 891. ἐκτραφεῖς κάλλιστα παρθένων ὑπο Rh. 930.

Ἐκτρίβειν. πρόρριζον ἐκτρίψειέ σε Hip. 684. εἰ τῷ Κύκλωπος ὀφθαλμὸν ἐκτρίψομεν Cy. 473. ὁ χαλκίοισι νώτοις ἕρανὸν ἐκτρίβων Ion. 2.

Ἐκτροπή. λεωφόρος πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881.

Ἐκτροφή. ἐκτροφαὶ καλαὶ Dan. fr. VI. 5.

Ἐκτυφλῶν. κἄκτυφλώσαμεν Θάμυριν Rh. 924.

Ἐκτωρ Hec. 18. Ἐκτορος ψυχὴ ib. 21. τὴν Ἐκτορος κάσιν ib. 361. πρὸς Ἐκτορα ib. 422. Ἐκτορος δόρυ ib. 1210. Ἐκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480. δάμαρ δοθεῖσα Ἐκτορι An. 4. Ἐκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως θανόντ' ἐσεῖδον ib. 8. cf. v. 97. et 107. ἕ γὰρ ἔσθ' Ἐκτωρ τάδε ib. 168. Ἐκτορος ἅπο ib. 202. σφαγὰς Ἐκτορος ib. 399. φονεῦσιν Ἐκτορος νυμφεύομαι ib. 404. Ἐκτορος ἀδελφὸς ib. 657. δάμαρ Ἐκτορος eod. vers. et Tr. 272. τὴν αἰχμάλωτον Ἐκτορος ξυνευνέτιν An. 909. γυναικὸς Ἐκτορος ib. 961. ὥς ἂν εἰδῆς Ἐκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον Rh. 420. ὃν νεῶν Ἐκτωρ ὦτρυνε κατόπταν ib. 558. τὰ Ἐκτορος λυπρὰ Tr. 394. Ἐκτορος Ἴνις ib. 570. Ἐκτορος ὅπλοις ib. 573. Ἐκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. etc. Ἐκτορ, ο HecTOR, Rh. 10. 23. 41. 76. 87. 389. 488. 643. 951. et 985. ὦ φίλ-

ταθ Ἐκτορ An. 221. et ὦ φίλ' Ἐκτορ Tr. 668.

Ἐκφαιδρύνειν. ταγόννα ἐκ παρητίδων—ἐξεφαιδρυνον χροὸς Bac. 767.

Ἐκφαίνειν. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνει λόγον Hip. 881. ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει Ion. 1550. ἐξέφηνας εἰς φάος κακὰ Hip. 368. κακὸς θνητῶν ἐξέφηνε χρόνος ib. 428. ὥς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρὶ ib. 1452. τὸ δ' (sc. κακὸν) ἐκπέφηνεν αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς νέον Acol. fr. XVI. 2. κἄκφανήσεται Hip. 42.

Ἐκφέρειν. ἐκφέρετε Cy. 137. ἐκφέρετε τεύχη Ph. 786. ἔξω ἐκφέρουσι (sc. τὰ κακὰ βυλεύματα) πρόσπολοι Hip. 650. ἕ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σῷ τόνδ' ἐκφέρεις; Al. 719. ἐκφέρουσι μητρῷ ὀνειδίῃ An. 622. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα Bac. 808. ἐκφέρετε τυρεύματ', ἡ μῆλων τόκον Cy. 161. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα ib. 1352. πόντῳ νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων Hec. 701. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὅπα Dan. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ἔποτ' εἰς Ἑλληνας ἐξοισθήσεται Sup. 561.

Ἐκφεύγειν. ἐκφεύγει μόρον An. 381. ἕ τι μ' ἐκφύγητε λαιψήρῳ ποδὶ Hec. 1039. ἐκφυγεῖν χρήζων ἀράς Ph. 477. εἰ μὴ ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. ἄδην τὸν παραντίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. κἄν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω Iph. A. 533. ποῖ σ' ἐκφύγοιεν ἂν; Iph. T. 1204. ὃν ἔτε φεύγων—ἐκφυγεῖν δυνήσεται Rh. 316. ἐκφυγεν ἄδαν Tr. 592. ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. ἐκφυγὼν, sc. mortem, Al. 195. κἄκφυγὼν λίμνης ὕδωρ Tr. 442. Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κύρα Cy. 437. χεიმῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429. κἄκπέφευγε γῇ Ph. 1209. ἐκπεφεύγασιν γάμοι με Hel. 1638. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δῶλον Ion. 556. ποῖ γὰρ ἐκφεύξῃ λέχος; Ph. 1668. ἕκ ἐκφεύξεται Med. 1064.

Ἐκφθείρειν. ἐξεφθαρμένη Hec. 669.

Ἐκφλῆναι Cress. fr. II.

Ἐκφοβεῖν. εἰ μ' ἐκφοβεῖεν μαριάσιν λυσσήμασι Or. 270. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ And. fr. XVIII. 1. τὸ παρβῶν κἄκφοβῶν σ' ἐκ δεμνίων Or. 312. ἐκ-

φοβηθεῖς αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναι-
κὸς An. 963.
Ἐκφοινίσσειν. πῶλοί νιν χηλαῖς τένον-
τας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. ὑδέ-
πω βωμὸς θεᾶς Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοι-
νίσθη ῥοαῖς Iph. T. 259.
Ἐκφοιτᾶν. εἰς ταῦτὰ βαίνων ἄρματ'
ἐκφοιτᾶ πατρὶ El. 320.
Ἐκφορά. ἐκφορὰν τῷδε θήσομαι νεκρῷ
Al. 424.
Ἐκφορεῖν. τὸς ἄρνας ἐξεφορῶντο Cy.
233.
Ἐκφορος. ἐκφορος συμφορὰ πρὸς ἄρσε-
νας Hip. 295.
Ἐκφράζειν. ἐκφράσαιμεν ἂν Her. F.
1119.
Ἐκφροντίζειν. ἐκφρόντισον Iph. T.
1323.
Ἐκφυλάσσειν. τρίβον τήνδ' ἐκφυλάξω
Or. 1259. ἵχνος ἐκφύλασσε Ion. 741.
Ἐκφῦναι. ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι
πατρὸς Ph. 422. ὑποτ' αὐχῷ Ζῆνᾳ γ'
ἐκφῦναί σ' ἐγὼ Tr. 765. ἐκφῦναι Διὸς
Bac. 27. et ἐξέφυν Διὸς Pi. fr. V. 2.
ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς Ion. 574.
ἔνθεν ἐξέφυ Κρέων Her. F. 7. ἐκφύς
δράκοντος Bac. 539. τῷ κλεινῷ πατρὸς
ἐκφύς El. 206. ὁ ὑδενὸς ἐκφύς χρόνος
Bel. fr. VI. 5. ὃς δράκοντος γέννος
ἐκπέφυκε Ph. 948. μητρὸς (sc. ἀρίστης)
ἐκπεφυκέναι Al. 326. Πέλοπος παιδὶ
παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγὼ Iph. T. 807. πολ-
λῶν πατέρων ἐκπεφυκέναι Tr. 762.
γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς Ion. 542.
Πύθε φησὶ παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι ib.
1533. θυγατρὸς ἐκπεφυκότηι Bac. 44.
ὃς Πολύδωρον ἐξέφυσε Ph. 8. οἵπερ
ἐξεφύσαμεν Med. 1063. et 1241. ὃς
ἐξέφυσεν Ἀγαμέμνονα Hel. 398.
Ἐκχαυνῶν. αὐτὴν ἐκχαυνῶν λόγοις
Sup. 412.
Ἐκχεῖν. ᾗδ' μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους
Sup. 773. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ
Cy. 322. ἐκχεῖτε πηγὰς Her. F. 941.
μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi.
fr. II. 1. χερσὶν ἐκχέοντι σπονδὰς
Ion. 1187. τί τὰ ἐκχθύνετα συλλέγεις
ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2.
Ἐκχορεύεσθαι. ἂν ποτ' Ἀρτεμις ἐξεχο-
ρεύσατο Hel. 387.
Ἐκχωρεῖν. ἐξεχώρησαν κακῶς Iph. A.
367.
Ἐκῶν. ἐκὼν ἐγὼ σοι τὰμὰ σημανῶ
κακὰ Or. 381. φεύγειν ἐκόντα χθόνα

Ph. 72. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς
χθονὸς ib. 479. ἐκεῖνο ὕχ ἐκὼν με-
θήσομαι ib. 522. ὕχ ἐκὼν ἦλθον ib.
633. πέμπεις ἐκὼν σῇ δάμαρτι Iph.
A. 360. ὕκ ἐμῷ γ' ἐκόντος ib. 1361.
αἶρεθεις ἐκὼν ib. 1364. φεύγω τρόπον
γε δὴ τιν' ὕχ ἐκὼν, ἐκὼν Iph. T. 512.
μ' ὕδεις ξένων ἐκὼν ἐδέξατο ib. 948.
ὕχ ἐκὼν ἀγγελῶ—ἀγγέλματα Tr. 705.
ὕχ ἐκὼν ἄγω σε Bac. 441. τὸς ἄρνας
ἡμῖν ἀπημπόλα—ἐκὼν ἐκῷσι Cy. 257.
ἐκὼν τίς κακῶς ἔτω φρονεῖ; Her. 414.
ὕ μὴν ἐκόντα γ' αὐτὸν ib. 885. νεῖκος
ὕχ ἐκὼν τόδ' ἡράμην ib. 986. ἔκων ἐκὼν
γε Ion. 746. μὴ πὶ δουλείας ποτὲ ζῶν
ἐκὼν ἔλθης Ar. fr. IV. 2. ἐκὼν ἐκῷ-
σαν, ἣ θέλυσαν ὕχ ἐκὼν; Fr. inc. XC.
2. ὕχ ἐκόντες—κακῶν ἐρῶσι Hip.
358. ἐκόντες, ὕκ ἄκοντες An. 357.
ἐκπονῶσ' ἐκόντες Iph. A. 367. ἐκῷσιν
ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403.
ἡμῶν ἐκόντων ib. 1656. ἃ ἂν διδῶσ'
ἐκόντες Ion. 380. τῆσδ' ἐκῷσα παιδὸς
ὕ μεθήσομαι Hes. 400. ἐκῷσα θνήσκω
ib. 548. ἐκῷσαν ἐπισείσω πόλιν Or.
612. φίλος μ' ἀπόλλυσ' ὕχ ἐκῷσαν
ὕχ ἐκὼν Hip. 319. ὕ δῆθ' ἐκῷσά γε
ib. 324. et Al. 390. διώλετ' ὕχ ἐκῷσα
Hip. 1305. ἃ γ' ὕχ ἐκῷσ' ἐδεξά-
μην An. 36. ὕχ ἐκῷσα τῷδ' ἐκοινώ-
σθην λέχει ib. 38. ἐγὼ σ' ἔδρας ἐκ
τῆσδ' ἐκῷσαν ἐξαναστήσω ib. 262. ἐμό-
χθης' ὕχ ἐκῷσα ib. 681. ἐκῷσα ἐδέ-
ξατο πόνον τόνδε Sup. 393. ἄξει ὕχ
ἐκῷσαν ἀρπάσας; Iph. A. 1365. τῷμὸν
σῶμα θῦσαι δίδωμ' ἐκῷσα ib. 1555.
ἐκῷσης, καὶ βίᾳ λελησμένης Tr. 373.
ἦδε ψυχὴ πάρα ἐκῷσα Her. 532. cf. v.
552. ἐκῷσ' ἀπώλετο El. 1065. ἐκῷσης
τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ Er. fr. I. 49.
Ἐλαία. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας
Iph. T. 1101. ἦ—ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε
κλάδον Tr. 798. ἀκρέμων ἐλαίας Cy.
454. τέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion.
1433. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτῃ ib. 1436.
δὺς τεφθέντ' ἐλαία Erig. III. 7.
Ἐλαιοφόρος. ὧ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον
ἔχων Her. F. 1178.
Ἐλαιοφυῆς. τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον Ion.
1480.
Ἐλᾶν et ἐλαύνειν. παῖδας γῆς ἐλᾶν
Med. 70. ἔξωθεν με γάμοι γ' ἐλῶσι
Al. 954. ἦν ἐλᾶ δι' οἴκων An. 711.
ὕχον μόσχων ἐλᾶς μετ' ἀλόχῃ Bac.

1332. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. cf. Phaëth. fr. VII. 1. et VIII. 6. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς Med. 706. τίν' αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνειν; Al. 679. ἦν χρῆν σ' ἐλαύνειν An. 651. δοκῶσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἷδε με ib. 925. ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ Sup. 96. ἐλαύνεις ὄχρος ib. 131. δὴν ἐλαύνομεν Rh. 480. ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει Her. 904. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει συμφορὰν Hel. 648. τὴν τύχην εἰς τῷτ' ἐλαύνει Ion. 68. ὦραν ὑπὸ μέσσαν ἐλαύνει χέρας ἔδραν Her. F. 404. ἔλαυνε ib. 837. τὰ ἔσπερα νῶτ' ἐλαύνει El. 731. ἐλαύνειν (sc. τὸν δίφρον) μὴ μαθὼν Phaëth. fr. VI. 2. ἤλαυνον Rh. 785. ἤλαυνες ἰκέτας Her. 197. cf. v. 955. λέοντος βλαστήματα ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν ib. 1007. ἵππες ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος Ion. 1148. ἔξω ἐλαύνων τῷ φρονεῖν Bac. 851. κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ Her. F. 351. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα Or. 763. ἤλασ' (i. e. ἤλασα) εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. οἷς γ' ἐλαύνομαι Or. 412. φυγὰς χώρας ἀτιμος ἐλαύνη Med. 438. κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι An. 31. ὅτῳ ἐλαύνεται συμφοραῖς οἶκος Ion. 1619. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἤλαυνόμεσθα Iph. T. 80. cf. v. 942. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος ib. 1175. χερσόθεν πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον Her. 431.
- Ἑλάσσω et ἐλάχιστος. v. μικρός.
- Ἑλαστρεῖν. μητρὸς ἕνεκ' ἠλάστρην Θεαί Iph. T. 934. cf. v. 971.
- Ἑλάτη, et dor. ἄτα. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα ib. 1059. λαβὼν ἐλάτης ἑράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. ἐλάτη ἐφήμενον ib. 1093. μυρίαν χέρα προσέθεσαν ἐλάτη ib. 1108. ἐλάτα πλεύσασα Ph. 217. ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ib. 1517. ἐλάτα δικώπῳ Al. 446. ἐλάταν πομπαίαν Iph. A. 1323. ἐλάτας κλάδοισι Bac. 110. ὑψικόμων πέραν βαίνουσ' ἐλατᾶν Al. 589. ἐλάταις χιλιόναυσιν Iph. A. 174. ἀνὰ ἐλάταισι ib. 1058. χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις Bac. 38. cf. v. 741. et 814. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας ib. 952.
- Ἑλάτινος. ἐλατίνων ὄζων ἐπὶ Bac. 1068. et ὄζοισιν ἐλατίνοισιν ib. 1096. φύλλων ἐλατίνων εὐνήν Cy. 385.
- Ἑλαύνειν. v. ἐλᾶν.
- Ἑλαφοκτόνος. τὰς ἐλαφοκτόνας Θεᾶς Iph. T. 1113.
- Ἑλαφος. εἶδον βασιὰν ἔλαφον Hec. 90. et βαλῖαις ἐλάφοις Hip. 218. ἔλαφος ἀσπαίρουσ' ἐπὶ χθονὶ Iph. A. 1587. ἔλαφον ὀρειδρόμον ib. 1593. ἔλαφον ἀντιδῶσά μιν Iph. T. 28. et 783. χρυσοκέρωτ' ἔλαφον Hel. 388. et ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἄλις ἐλάφων ἐσί μοι θοινωμένῳ Cy. 248. ἐλάφων θηράματα Ion. 1162.
- Ἑλαφρίζειν. ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν Meleag. fr. VI. 8.
- Ἑλαφρός. ἐνεῖς ἐλαφρὰν λύσταν Bac. 849.
- Ἑλεγος. ἔλεγον οἶτον αἰεῖδεις Iph. T. 1091. ὄμαδον ἔκλυον ἔλεγον Hel. 185. ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 146.
- Ἑλέγχειν. ἐχρῆν μ' ἐλέγχειν Hip. 298. ἔλεγχε Iph. T. 530. ἤλεγχον ib. 1179. et Alex. fr. VIII. 1. εὐδ' ἤλεγξας Hip. 1322. μή τις μ' ἐλέγξη Al. 1061. ἐλέγξαι ξένους ἔκ ἡξίον Iph. T. 955. ἤλεγξα καὶ βέβηλα κ. τ. λ. Her. 405. λόγοις ἐλέγξω Hip. 1267. θυσίαν ἐλέγχων ξένων Iph. T. 1081. ἔκ οἷδ' ἐλέγχουσα Hip. 271. εὐδ' ὄρκον —ἐλέγξας ib. 1056. πάντα ἐλέγξας φίλος Al. 15. ὡς μήτ' ἐλεγχθῇ Hel. 891.
- Ἑλεγχος. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν Al. 643. φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον Her. F. 59. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν ib. 73. ἀνδρὸς ἔλεγχος ib. 162. ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 7. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχος Hip. 1337. ἐπὶ τῆς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχος Tr. 119. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905.
- Ἑλεεῖν. τὸ ἐλεῆσαι τὸν πατέρα αὐτῶν Epist. I.
- Ἑλεινός Hel. 998.
- Ἑλειος. θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 2. ὕδραν ἑλειον κτανὼν Her. F. 152.
- Ἑλελίζειν. ὡς ἐλελίζω Ph. 1516. διὰ ξυσθᾶν γενύων ἐλελιζόμενα Hel. 1118.
- Ἑλένη, uxor Menelai, Hec. 243. An. 900. Iph. A. 51. et 683. et El. 214.

Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρή Hec. 265. ὡς Ἑλένην ἴδοιμι ib. 442. τὰν τοῖν Διοσκύροιν Ἑλένην κάσιν ib. 943. τὴν θεοῖς συγυμένην Ἑλένην Or. 20. Ἑλένης τῆς πολυκτόνου φονεὺς ib. 1142. Ἑλένης πρόσπολε ib. 1380. Ἑλένην νιν ὤλεσε An. 247. Ἑλένην ἔρεσθαι χρὴν τάδε ib. 603. Ἑλένη ἐμόχθησ' ἕκ' ἐκῷσα ib. 681. ἐρῶν ἐρῶσαν—Ἑλένην Iph. A. 76. τὸν Ἑλένης γάμον γήμας ib. 467. Ἑλένην ἔλωμαι ib. 488. τί Ἑλένης παρθένω τῇ σῇ μέτα; ib. 494. Ἑλένης ἕνεκα Iph. T. 8. ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς Ἑλένη Tr. 35. ἡ θεοσυγῆς Ἑλένη ib. 1214. ἐλάβετε τὴν Ἑλένην χειρίαν; Cy. 176. τῆς κακίτης ἀρπαγὰς Ἑλένης ib. 280. Ἑλένη ἐκλήθην Hel. 22. Ἑλένης αἰσχρὸν κλέος ib. 134. ἕνεχ' Ἑλένης μάργας ἦν· El. 1027. εἰδῶλον Ἑλένης ib. 1283. ἕκ' ἀπολῶμαι τῆς Ἑλένης ἕνεκα Tel. fr. III. 2. etc. Ἑλένη, ο *Helena*, Or. 81. Hel. 313. 879. et 1408. ὦ τλῆμον Ἑλένη Or. 1613. Iph. A. 1253. et Hel. 108. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη παῖ Or. 1673. b) dor. Ἑλένα. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα Hec. 635. τὸν Ἑλένας φόνον Or. 1357. εἰς Ἑλέναν ib. 1362. περὶ γόνυ Ἑλένας ib. 1415. παρὰ βόσρυχον Ἑλένας ib. 1428. ἀνόνητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον ib. 1502. Ἑλένα—ἥδ' ἐστὶν ib. 1629. εὐναίαν Ἑλέναν An. 104. ἐπὶ τὰν Ἑλέναν Iph. A. 178. τὰς Ἑλένας ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 583. τὰν τῶν Διοσκύρων Ἑλέναν ib. 769. ἃ Διὸς Ἑλένα ib. 781. Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς Iph. T. 440. Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτ' ἐνέγκοι Ἑλένα Rh. 259. v. etiam v. 910. τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Ἑλένας Tr. 211. Ἑλένας μελέας πόνους Hel. 1120. πέμποντες Περσείων οἴκων Ἑλέναν ἐπ' ἀκτὰς ib. 1480. σωτῆρες τὰς Ἑλένας ib. 1516. ὦ Ἑλένα ib. 1158. et 1175. 2) Ἑλένη, nomen insulæ ab *Helena* nomen ducens, Hel. 1690. Ἑλενος. θείαν Ἑλένην ψυχὰν Hec. 87. Ἑλένω συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις An. 1246. Ἑλεος. τίς Ἑλεος; Or. 333. ματοῖς τὸν Ἑλεον θηρώμεναι ib. 567. τίς Ἑλεος μείζων; ib. 830. Ἑλεος Ἑλεος δὲ ἔρχεται ib. 966. διὰ σάρκα ἐμὰν Ἑλεος

Ἑλεος ἔμολε ματρὸς Ph. 1293. μ' Ἑλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης εἰσῆλθε Iph. A. 491. Ἑλέπτολις. τὰν Ἰλίου καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν Iph. A. 1476. et 1511. Ἑλευθέριος. τὸν ἐλευθέριον Ζῆνα Rh. 358. Ἑλευθερίς πέτρα Sup. 759. Ἑλεύθερος. πατὴρ ὅς' ἐλευθέρω Hec. 420. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι ib. 754. ἕκ' ἐστὶ θνητῶν, ὅστις ἔσ' ἐλεύθερος ib. 864. σὲ θήσω ἐλεύθερον φόβῳ ib. 869. cf. Rh. 664. ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; Hip. 1450. ἐλεύθερος οἶκος Al. 571. ἕκ' οἷσθ' ἀ με—γνησίως ἐλεύθερον; ib. 681. ὡς ἂν εἰδῆς Ἑκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον Rh. 420. ἐλεύθερος, χρειὺς ὦν, ἡδὲν σθένει And. fr. XVI. 3. ζευχθεὶς γάμοισιν ἕκέτ' ἔσ' ἐλεύθερος Antig. fr. VIII. 1. cf. Melan. fr. IX. 4. κρείσσονα ἔτε δῶλον, ἔτ' ἐλεύθερον, τρέφειν ἀσφαλὲς Ag. fr. XV. 1. ἐλεύθερος ὦν δῶλός ἐστι τῷ λέχους Phaëth. fr. XV. 1. τῆς ἐλευθέρας μὴ λυπρὰ—ἐξισορῆσαι Hec. 234. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δῶλοις ib. 291. θεσφάτων ἐλεύθεροι Ph. 1006. εἰς ἐλευθέρας ὑβρίζειν An. 434. τὸ μὲν δῶλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι Iph. A. 1402. ἐλευθέρας ἐσώτας Iph. T. 1349. τῆς λόγους ἐλευθέρας Bac. 774. ἐλεύθεροι πόνων Her. 873. ἐλεύθεροι Εὐρυσθέως ib. 874. ὅς' ἐλευθέρων ἀπο Hel. 282. τῶν ἐλευθέρων ἡδὲς κακίων δῶλος Ion. 855. τοῖς ἐλευθέροισιν ὁ νικᾷς Alex. fr. IV. 3. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις Inus fr. XIV. 5. πολλοὶ (sc. δῶλοι) ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων Melan. fr. VI. 2. δῶλοισι ζῶμεν, οἳ τ' ἐλεύθεροι Fr. inc. CCIII. ἐλευθέραν μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω, μεθύντας Hec. 550. μ' ἐλευθέραν ὀρᾷς An. 194. ἐλευθέρα πόλις Sup. 405. cf. v. 477. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων Iph. A. 930. ἐλευθέραν δεῖ νιν γενέσθαι ib. 1273. ἐχθρῶν ἐλευθέραν πόλιν Rh. 469. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. ἕκ' ἐλευθέραν θύρην μεθήσεις χεῖρα; Bac. 253. ἐλευθέρα γαῖα Her. 62. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν ib. 245. cf. v. 288. δειμάτων ἐλευθέρα El. 911. ἕκ' οἷδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι Her.

ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγώς Fr. inc. B. 2. 2. ἄπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. etc. Form. dor. Ἑλλανες. ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν Hec. 119. Ἑλλάνων ἄγραν ib. 881. τοιῶνδ' Ἑλλάνων νέφος ib. 907. ὧ παῖδες Ἑλλάνων ib. 930. Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. et Or. 1306. πολλαὶ Ἑλλάνων ἄλοχοι An. 1037. ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιάς Iph. A. 753. Ἑλλάνων στρατὸν ib. 1526. ἀμνατευθεῖς ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208. πορθῶς Ἑλλάνων ἀγόρευς ib. 1096. λέκτροις πλασθεῖς Ἑλλάνων Tr. 203. τί θέσμιον Ἑλλάνων; ib. 267. μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων Erig. III. 3. b) *adject.* ἀνδρὸς Ἑλληνος λόγοις πεισθεῖσα Med. 801. Ἑλλην ἀνὴρ Iph. T. 39. et Ἑλληνες ἄνδρες Hel. 1554. et Ἑλληνας ἄνδρας Iph. T. 347. Ἑλλην ἐς οἶκον Med. 1331. Ἑλλην φόνος Iph. T. 72. Ἑλληνα ξένον Hel. 154. λέοντες Ἑλλανες δύνω Or. 1401. Copulatur etiam cum subst. *fœmin.*: Ἑλληνα πόλιν Iph. A. 65. πατρίδος Ἑλληνος Iph. T. 495. σολὴν Ἑλληνα Her. 131. 2) Ἑλλην, *nom. propr. viri*, Æol. fr. XXIII. 1. et Melan. fr. II. 2.

Ἑλληνικός. νόμον Ἑλληνικὸν Al. 687. ἀγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικὸς Hip. 1016. ἐπὶ βωμὸς καὶ τάφος Ἑλληνικὸς Bac. 1356. γῆρυν ἔχ' Ἑλληνικὴν Rh. 294. λέκτρων ἀρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. ναῶν στόλον Ἑλληνικῶν Iph. T. 11. Ἑλληνικαῖσι ῥοαῖς ib. 259. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῶ Hec. 5. cf. Tr. 479. et 868. Ἑλληνικὸν τι Or. 486. Ἑλληνικοῖσι δώμασιν Ph. 286.

Ἑλληνικῶς Iph. T. 660.

Ἑλληνὶς Hel. 568. Ἑλληνὶς γυνὴ Med. 1339. Iph. T. 1154. Tr. 477. et Hel. 264. ἐκβολὰς νεῶς Ἑλληνίδος δέξεσθε Iph. T. 1425. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν Tr. 878. cf. Bac. 23. et Her. 307. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθνης Med. 509. Ἑλληνίδας γυναῖκας Iph. T. 64. et 1468. ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν Ion. 1160. μόνην πασῶν Ἑλληνίδων El. 1076.

Ἑλλοχίζειν. θάμνων ἑλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721.

Ἑλπίζειν. ἡ κὰν θεοῖσι ταῦτὸν ἐλπίζεις τότ'ε; Hip. 97. νότον ἐλπίζω λαβεῖν

Iph. T. 1016. εἰ γὰρ—σ' ἐλπίζουσι πυ—ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 151. εἰς ἐλπίζομεν Hel. 746. θῆρας σφετὸν δύστηνον ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. ἴν' ἐλπίζει βασιλεύσειν ib. 1087. πάντα ἐλπίζειν χρεῶν Hyp. fr. VIII. βῦν ἢ λέοντ' ἡλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; An. 721. τὸ μὲν ἐκ ἡλπιζον ἂν πεπονθέναι πάθος Sup. 790. οἷς ἡλπιζον αἰρήσειν πόλιν ib. 845. ὡς πατήρ μ' ἡλπιζεν ἐκδώσειν El. 249. πῶς ἂν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς; Hec. 820. εἰ ζῆν με χρήζειν ἡλπισας Or. 1070. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἡλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 995. μὴ ἐλπίσης, ὅπως αὐθις πατρώας ἔμ' ἐκβαλεῖς χθονὸς Her. 1051. τίς ἂν τὰδ' ἡλπισε βροτῶν ποτε; Hel. 662. δόξης, ἦν ποτ' ἡλπισα Her. F. 461. ἂ πάρος ἔποτε—ἡλπισε παθεῖν ib. 745. ἐδ' ἐγὼ γὰρ ἡλπισα El. 580. ὥστ' ἡλπισας, ὡς εἰς σέ μὲν κ. τ. λ. ib. 918. ἐλπίσας δύνασθαι τι παρὰ σοὶ Epist. I.

Ἑλπίς. ἔτ' ἐλπίδος—ὁρῶ θάρσος Hec. 370. ψεύσει σ' ὁδῷ τῇσδ' ἐλπίς ib. 1032. ἐλπίδα δὴ τιν' ἔχομεν Or. 52. cf. Iph. A. 609. εἰς σ' ἐλπίς ἢ μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν Or. 448. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν ib. 692. μολόντι δ' ἐλπίς ἐσι σωθῆναι κακῶν ib. 777. προσῆλθεν ἐλπίς (i. e. *metus*) ib. 857. παρ' ἐλπίδα ib. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. ἐπὶ σκίπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1059. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα ib. 1186. νῦν ἐλπίς, ἐχθρὸς τῆς ἐμῆς τίσειν δίκην Med. 767. ξύνεσιν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω ib. 1121. vid. not. τίνα βίω ἐλπίδα προσδέχομαι; Al. 129. ἐλπίς ἐκ ἔτ' ἐσι σώσασθαι βίον; ib. 144. ἔτις ἐλπίς ἦν, ἄλλα φυτεύσειν τέκνα ib. 294. ἐλπίς μ' αἰὲ προσῆγε An. 27. ἐν τῷδε ἐλπίς, εἰ σωθήσεται ib. 410. αὐτὸν ἐλπίς ἀναμενεῖ ib. 445. ποίαν περαίνων ἐλπίδα; ib. 1063. ἐλπίς ἐσι κάκιστον, ἢ πολλὰς πόλεις συνῆψε Sup. 479. ἢ ἐλπίς θεὸς ἐξέπραξεν αὐτὸ Iph. A. 392. ἐλπίδος ἀπεσφάλην ib. 742. μήτ' ἐμοὶ—ἐλπίς ἄδε ποτ' ἔλθοι ib. 786. κεινὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. ψυχρὰ ἐλπίς ib. 1014. φίλα ἐλπίς ἐγένετο Iph. T. 414. ἐκ ἔστιν ἐλπίς τοῖς ξένοις

σωτηρίας ib. 1413. ἔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπίς ὡς ὀφθήσομαι Tr. 487. ἐμοὶ ἔδ' ἐξύνεσιν ἐλπίς ib. 677. ἐλπίδα γὰρ πατρίᾳ μεγάλην ib. 857. τὸ λῶτον ἐλπίδ' εὐρήσειν Her. 170. ὦ τάλαινα ἐλπίς ib. 435. ἔχ' ἅπασα πέφενγεν ἐλπίς ib. 453. ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω ib. 522. ἐλπίς ἐκ πλεσίων δόμων λαβεῖν τι Hel. 439. μὲν ἐστὶν ἐλπίς ib. 821. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 832. ἃ νῦν φέρετ' ἐλπίς Ion. 1063. τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαρίζῃ; Her. F. 80. τίν' ἐλπίδ' εἰσοράτε; ib. 144. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα ib. 295. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς ib. 771. ἐπ' ἐλπίδι ib. 804. ἔδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδα El. 609. ὁρῶ ἐλπίδ' ἐξ ἀμνηχάνων ib. 624. πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 2. ἐλπίδος κεδνῆς ἔχω ejusd. fr. XIX. 2. δι' ἐλπίδος ζῇ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφω Phry. fr. III. προτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. οἴαν' ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; Fr. inc. LXXVIII. 1. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. ἐν πάνυ λιτῇ τινὶ ἐλπίδι Epist. III. ἔτε τὸν δείλαιον—ἐψεύσω ἐλπίδος ib. ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὑπο Hec. 351. παρ' ἐλπίδας ib. 680. ἐκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες Or. 720. αἱ ἐλπίδες βόσκεισι φυγάδας Ph. 399. ἐλπίδες ἔπω καθεύδουσι ib. 637. ἐλπίδων ἡμάρτομεν Med. 498. et Rh. 581. ἐλπίδες ἔκ' ἔτι μοι παίδων ζωᾶς Med. 976. εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν ib. 1032. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων Tr. 345. cf. v. 1252. ἐλπίδων ποίων ὑπο ib. 505. τῷ δ' ἐνεισιν ἐλπίδες ib. 629. ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617. μυρίαὶ μυρίοισιν ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες ib. 906. ἐλπίδες σωτηρίας Hel. 1037. et Her. F. 84. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043. ὃ γὰρ ἐλπίδων εἰσω βέβηκα ib. 1539. ἐλπίδων μέτοχος ἦν Ion. 697. φρεῖναι ἐλπίδες ib. 866. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω ib. 1453. φιλῶ τὰς ἐλπίδας Her. F. 91. ὅστις ἐλπίσι πέποιθεν αἰεὶ ib. 105. πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες ib. 460. ἐλπίδας ὁ χρόνος ἔκ' ἐπίσταται σῶζειν ib. 506. ἐν ἐλπίσιν ταῦτα El. 352. ἐλπίδας δίδως Ar. fr. XVIII. 2. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας Inus fr. XVI. 5. ἐν ἐλπίσιν χρὴ πρὸς σοφῆς ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι κᾶ-

λογοὶ βροτῆς Pro. fr. VI. ταῖς ἐλπίσιν τάλγεινὰ παραμυθόμενος Fr. inc. XLVII. 2. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σμικραῖς ἐπιτρέψουσιν αὐτῆς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI.

Ἐμαυτῷ. ἐμαυτὸν ἐξερῶ Or. 558. ἐν ἐμαυτῷ τι συννοούμενος ib. 633. πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτῷ ib. 774. τὰ πῖς' ἐμαυτῷ τῷ θράσους παρέξομαι Ph. 275. τὰμαυτῷ λαβὼν ib. 487. πόλιν ἐμαυτῷ προδῆς ib. 1011. σφάξας ἐμαυτὸν ib. 1017. ἔα ἐμαυτῷ ζῆν Ion. 646. φιλῶν μάλισ' ἐμαυτὸν Cresph. fr. VI. 2. ἐμαυτὴν λέγω Hec. 736. ἴδιον ἐμαυτῆς τι βέλομαι εἰπεῖν ib. 978. etc.

Ἐμβαίνειν. ὅταν ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδὶ Rh. 214. ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν με χρή; Tr. 455. Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ El. 1288. τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον Sup. 989. σέ—νεῶς ἐμβήσας σκάφος Cy. 465. ἐμβῆσαι νιν ἵππειον δίφρον Her. 845. ὦ ἔμβα, ἔμβα κατακλαίωσα El. 113. et 128. αἶ ποτ' ἔμβατε Τροίαν ib. 432. εἰ εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα Hec. 922. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροις Ph. 2. τάξιν ἐμβεβῶς Her. F. 164. ἄξενον τέγην τήνδ' ἐμβεβῶτες Cy. 92.

Ἐμβάλλειν. εἰς ὄμμαθ' αὐτῷ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. κακοῖς ἔφ' ἔρμα τερεὸν ἔμβάλλουσι γῆς Hel. 860. τῆς ἐμβάλλοντας ἡμῖν τὰς ὑπονοίας Epist. V. οἱ τῆς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τῆς ὄχλους ib. ὅπως μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλλῃ φόβον Or. 1355. τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος Med. 1325. τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις ib. 495. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα Rh. 120. νυκτὸς ἔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν ib. 285. ναυσὶν αἶθρον ἐμβαλεῖν ib. 990. στρατῷ νόσον ἐμβαλεῖν πικρὸν Tr. 66. et δύσνοσον νόσον ἐμβαλεῖν ib. 75. ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον El. 962. πέλεκυν εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν Tel. fr. XVI. 2. εἰς ἡμᾶς ξίφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 598. λαῶν ἐμβαλὼν κάρῃ ib. 1164. τέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. πέτραις Καφηρίαις ἐμβαλὼν Hel. 1140. ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν

- χέρα ib. 1392. πολιδὸν δάκρυον ἐμβαλὼν Her. F. 1209. Λαβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1. πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. εἰς τὰ δῶλια τῆς νηὸς ἐμβαλόντες Cy. 238. λευκὸν ἐμβαλῶσα πῆχυν τέρνοις Or. 1466. σίδηρον ἐμβαλῶσα, σε. ταῖς κόμαις Hel. 1204. πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ Tr. 473. ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ ib. 630. παρῆδι ὄνυχά φόνιον ἐμβαλῶ Hel. 1095. ἔκον ταύρειον δέμας εἰς πρῶραν ἐμβαλεῖτε; ib. 1579.
- Ἐμβασις. δίχηλον ἔμβασιν Bac. 739.
- Ἐμβατεύειν. πόλιν ἐμβατεύειν El. 1251. et ἐμβατεῦσαι πόλιν ib. 595. ὃς πέτρον Ἀρκάδων ἐμβατεύεις Tel. fr. I. 3. Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων Rh. 225. ἔκτε σ' ἐμβατεύσω Hec. 913. κλήρης ἐμβατεύσεσθε χθονὸς Her. 876.
- Ἐμβιβάζειν. εἰς τὸ λῶτον ἐμβιβάζουσ' ἴχθυος Her. F. 856.
- Ἐμβολή. ἐς ἐμβολὴν δεινὸς Her. F. 869. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. φυλάσσειτ' ἐμβολὰς An. 1131.
- Ἐμβολον. χαλκόδετα ἔμβολα Ph. 115. λάϊνα ἔμβολα Bac. 591.
- Ἐμέθεν, poët. pro ἐμῷ Or. 987. Iph. T. 450. Tr. 260. 333. et 340.
- Ἐμμανής. ἐμμανὴς Ἡρας ὑπο Cy. 3. τροχηλατήσουσ' ἐμμανῇ πλανώμενον El. 1253. θεῷ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς Bac. 1092.
- Ἐμμένειν Ph. 1247. ὄμνυμι ἐμμένειν, ἃ σε κλύω Med. 753. et ὄρκῳ τῷδε μὴ ἔμμένων, vers. sq. μελάθροισι ἐμμένειν Er. fr. II. 12.
- Ἐμμοχθός. ἔμμοχθον βίοντον Sup. 1004.
- Ἐμός. παῖδ' ἐμόν Hec. 79. πατέρα τὸν ἐμόν Or. 288. τὸν ἐμόν ὠδίνων πόνον Ph. 30. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. τὸ πισὸν λόγων ἐμῶν Or. 245. ἐμῶν τυράννων Ph. 299. μήτηρ ἐμὴ Hec. 34. ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν ib. 40. et 44. ματρός τῆς ἐμῆς Or. 95. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν Ph. 435. ἐμὰ φρήν Hec. 85. ἀπ' ἐμᾶς ἔν, ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε ib. 98. φόνον ἐμᾶς ματέρος Or. 165. ἐπ' ἐμὰν πόλιν Ph. 155. χοὰς φέρουσ' ἐμὰς Or. 96. κόμας ἐμὰς Ph. 231.
- σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν Hec. 31. τῶμόν, δσον περ ἠθέλον τυχεῖν, ἔσαι ib. 51. ὄμμα ἐμόν Or. 134. τῶμόν ξίφος Ph. 628. τῶμόν ἔχι συγγνώμην ἔχει ib. 1002. ἀπ' ἐμῶν γονάτων Hec. 92. τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. ἄπερ μοι φίλτατ' ἐστὶ τῶν ἐμῶν ib. 644. τὰμὰ λέχη Ph. 47. τὰμὰ λέκτρα ib. 59. ἦν περ κρατήσῃ τὰμὰ ib. 782. et sic poët.
- Ἐμπαίζειν. χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865.
- Ἐμπαλιν. πρόσωπον τῷμπαλιν τρέφοντα Hec. 343. εἰ τῷμπαλιν ib. 789. τρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. ὥστε τῷμπαλιν πεσεῖν φρενῶν Hip. 390. κᾶμπαλιν τρέψας κύρα Iph. A. 1549. θάκυσ μοχλοῖς τριαίνε κἀνάτρεψον ἔμπαλιν Bac. 348. τᾶμπαλιν γε τῶν δι' ἀληθείας σαφῇ Hel. 317.
- Ἐμπας. ἀλλ' ἔμπας ἔφερε κακὸν ἄλις Al. 909. ἔμπας ὃ τις ἂν ψεύσειέ με Cy. 533.
- Ἐμπεδος. τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον Iph. T. 758. Λοξίω ἔμπεδοι χρησμοὶ El. 399. τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαρίζῃ; Her. F. 80.
- Ἐμπεδῶν. τὸν ὄρκον ἐμπεδώσομεν Iph. T. 790.
- Ἐμπείρειν. ἐμπεύρας ῥάχιν Rh. 514.
- Ἐμπειρία. ἡ ἔμπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον Ph. 532. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3.
- Ἐμπίμπλασθαι. ἔτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον Ion. 925.
- Ἐμπιπράναι. ἐμπίπρατ' αὐτῶν σώματα Her. F. 244.
- Ἐμπίπτειν. ἐμπίπτειν πύλαις Ph. 1153. πώλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος Hip. 1218. ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν Iph. A. 443. δεινὸς ἐμπεπτώκ' ἔρως τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι ib. 808. φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν Rh. 657. πυρὸς φλογμὸς ἐν κάρᾳ πέσοι (i. e. κάρᾳ ἐμπέσοι) Sup. 832. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν Iph. A. 377. ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ Rh. 127. εἰ γυναιξὶν ὅπλων ἐμπέσειεν ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. ἀλίμενον ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν Hec. 1025. πύλαισιν ἐμπεσὼν Ph. 1161. πύτυλος ἐμπεσὼν σκύφῳ Al. 801. Θρηκῶν

- ἀρίστοις ἐμπεσὼν Rh. 409. εἰς ἀθά-
νατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν Hel. 1022. ἐμ-
πεσὼν πόθος ib. 1411. πόλεος ἐμπε-
σόντες εἰς ἀρχὴν τινα Er. fr. II. 30.
θρόνοισιν ἐμπεσεῖσα Med. 1170. εἰς
φίλαν γὰν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι Tr.
1319. εἰς βάρβαρα φάσαν' ἐμπεσῇ
Hel. 870.
- Ἐμπλέκειν. ἐς ἀρκυσάταν μηχανὰν ἐμ-
πλέκειν Or. 1423. ἐμπλέκειν πλοκάς
Iph. A. 936. τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ
πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Pi. fr. II. 2.
χεῖρα ἐμπλέξασ' ἐμὴν Or. 262. ἡνίαι-
σιν ἐμπλακεῖς Hip. 1236.
- Ἐμπλήθειν. ὃ γὰρ ἐμπλήσαιμί σε μύ-
θων Hel. 775. Πριάμῃ πεδίον ἐμπλή-
σας δορὸς Iph. A. 355. ἐμπλήσας
σκύφος Μάρωνος Cy. 410. αὐτῶν πε-
δίον ἐμπλήσω φόβῳ Ph. 725. cf. Her.
F. 572. σαρκῶν ὁσέων τ' ἐμπλησθῶ
Hec. 1072. ἐμπλήσθητί με πίνων
αἷμα Syl. fr. II. 2. ἐμπλησθεῖς El.
430. ἐμπλησθέντες νομίσματος Er.
fr. II. 29. μισῶν ὃ ποτ' ἐμπλησθή-
σομαι γυναῖκας Hip. 664.
- Ἐμπληκτος ἄνθρωπος Tr. 1204.
- Ἐμπλήσσειν. κέρτομός με θεῷ τις ἐμ-
πλήσσει χαρά; Al. 1128.
- Ἐμπνεῖν. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ἔτι ἐμ-
πνέων βραχὺ Ph. 1428. et βραχὺν
βίον ἐμπνέων ἔτι Hip. 1246. σμι-
κρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι Al. 203. ἀνεμος ἐμ-
πνεύσας δορὶ Cy. 19. κατ' ἔρον ὥσπερ
ἰσίοις ἐμπνεύσομαι τῇδε An. 556.
- Ἐμπνης. ἦν ἔτ' ἐμπνης Ph. 1451. ἐμ-
πνης εἰμὶ Her. F. 1089. ἔτ' ἐμπνην
αἰδέης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX.
εἰδῶλον ἐμπνην Hel. 34.
- Ἐμπόδιος. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι;
Ion. 862.
- Ἐμποδῶν. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδῶν γένη
Hec. 372. αἰεὶ γυναῖκες ἐμποδῶν ταῖς
συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν Or. 604.
ὃ ἐμποδῶν μάλισα Ph. 713. μήτ' ἐμ-
ποδῶν σοι—ναίειν Med. 936. λόγων
τίς ἐμποδῶν ὃδ' ἔρχεται; Sup. 395.
ἐμποδῶν θήσειν δόρυ ib. 1192. ἐμ-
ποδῶν γενήσομ' ἐγὼ τῇ θεῷ Iph. A.
1396. ἥκεις ἐμποδῶν ἐμοῖς γάμοις
Hel. 789. ὅδεῖς ἐμποδῶν κεῖται νόμος
Ion. 1047. ἐμποδῶν μοι θανασίμων
βουλευμάτων ἔρπει Her. F. 1153.
- Ἐμπολεῖν. δόξαν ἡμποληκότα Fr. inc.
B. 1. 3.
- Ἐμπολή. βορᾶς ἐμπολήν λαβεῖν Cy.
253. ζαχρύσει δι' ἐμπολᾶς Iph. T.
1111.
- Ἐμπόλημα. φῶς ἐμπόλημασι πρέπει
Cy. 137.
- Ἐμπορεύεσθαι. δίαιταν ἦντιν' ἐμπορεύε-
ται Phoen. fr. IX. 6.
- Ἐμπορος. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al.
1002. κακὴν ἔμπορον βίῳ Hip. 964.
- Ἐμπρέπειν. ἐν πάντων γνῶμα ταύτων
ἐμπρέπει Her. 408. cf. Fr. inc. B. 6.
- Ἐμπροσθεν. εἰς τῷμπροσθεν Hip.
1228.
- Ἐμπυρος. εἰς γῆν ἔμπυρος πίπτει νέ-
κρὸς Ph. 1193. ἐμπύρῳ τέχνῃ ib. 961.
ἐμπύρῳ φλογὸς Hel. 752. ἐμπύρως
ἀκμᾶς Ph. 1261. ἐπὶ ἐμπύρως ὀρθο-
τάδας Hel. 554. τυγχάνει ἐν ἐμπύ-
ροις An. 1114. ἐμπύρων εἶδες φλόγα;
Sup. 155. δι' ἐμπύρων σπονδὰς κα-
θεῖναι Iph. A. 59. εἰς ἔμπυρ' ἦλθε
Iph. T. 16. καμπύρων (i. e. καὶ ἐμπ.)
μισθὸς φέρειν Bac. 257. ὅδεῖς ἐπλώ-
τησ' ἐμπύροισιν Hel. 762.
- Ἐμφαίνειν. ὅδ' ἐμφαίνουσ' ἔτι Fr. fal.
cit. V. 2.
- Ἐμφανής. ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς Bac.
22. ἦκει πόσις σοι ἐμφανὴς Hel. 880.
ἔδειξας ἐμφανῇ πόλει πυρσὸν El. 586.
γῆρυς ἐμφανὴς ib. 754. τὰμφανῇ ἔργα
Sis. fr. I. 9. τὰμφανῇ ὑψηλ' ἄγειν
Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47.
4. τὰς συμφορὰς ἐμφανετέρας Fr. inc.
B. 13. 3.
- Ἐμφανίζειν. αὐτὸς αὐτὸν ἐμφανιεῖ σοι
Phi. fr. XIII. 4.
- Ἐμφανῶς Bac. 816. τὰδ' εἶπεν ἐμφα-
νῶς παραταθεῖς Or. 365. ἐξελέγχεται
ἐμφανῶς κάκιτος ὦν Hip. 945. παρῶν
πρὸς παρόντας ἐμφανῶς γαμβρὸς δι-
δάξω An. 739. τὸν Οἰκλέης τόκον ἐμ-
λογῆσιν ἐμφανῶς Sup. 927. ὥστ' ἐξο-
ρασθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς Her.
675. ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς
κλήζει Phaeth. fr. X. 2.
- Ἐμφρων. ἔμφρων δακρύει Or. 44. ἔμ-
φρων ἀναίξας πεσήματος Iph. T. 315.
ἔμφρον', ἢ κάτοινον ὄντα; Ion. 553.
- Ἐμφύειν. ἀνδρῶν—ὅδεῖς χαρακτήρ ἐμ-
πέφυκε σώματι Med. 519. τοιόνδ' ἐμ-
πέφυκέ σοι θράσος ib. 1345. τὸ μῶρον
γυναιξὶν ἐμπέφυκεν Hip. 967. ἐμπέ-
φυκε γυναιξὶ τέρψις κακῶν An. 93.
πᾶσιν τὸδ' ἐμπέφυκεν Iph. A. 839.

λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν Ion. 891.

Ἐμφυλος. ἔμφυλον ἔξωσι Ion. 1581.

Ἐμφυτος. ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1. τοῖς πλετῷσι τῷτο ἔμφυτον Phaëth. fr. V. 1.

Ἐμψυχος. ἐκείνης ἀπόδος ἐμψύχης πάλιν Hel. 978. ἔμψυχος γυνή Al. 137. ὅς' ἔτ' ἔμψυχα Med. 230. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεσῶν Cret. fr. II. 19.

Ἐν. ἐν δόμοις Hec. 27. ἐν πόντῳ σάλῳ ib. 28. ἐν κλυδωνίῳ ib. 48. ἐν ὑμῖν ib. 291. et Med. 1033. ἐν βροτοῖς Hec. 379. et Hip. 103. et 435. ἐν φάει Hec. 415. 707. et 1214. Ph. 1287. et 1349. ἐν ᾧδε Hec. 418. ἐν φιλίπποις Θραξί ib. 428. ἐν κροκέῳ πέπλῳ ib. 468. ἐν δαιδαλέαισι ἀνδοκρόκοις πῆναις ib. 470. ἐν μέσοις ib. 531. ἐν νεκροῖσι ib. 551. ἐν μυρίῳ στρατεύματι ib. 606. ἐν κακοῖσι ib. 663. cf. v. 969. 1226. et 1246. Or. 91. 665. 725. et 753. Ph. 1633. Hip. 911. 913. et 1391. Al. 775. et 1021. etc. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. ἐν ἀνθρώποις ib. 805. et Ph. 443. ἐν αἰσχυρῷ Hec. 806. ἐν βραχίοσι, κ. τ. λ. ib. 836. ἐν θαλάμοις ib. 919. ἐν μέσοις Θρήκης ὄροις ib. 963. ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. ἐν ἀσφαλεῖ ib. 981. σκύλων ἐν ὄχλῳ ib. 1014. ἐν μέρει ib. 1130. Ph. 1442. ἐν ᾧπερ νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ἐν φροιμίοις ib. 1195. ἐν μέσῳ Or. 16. ἐν κοινῷ ib. 27. ἐν συμφοραῖσι ib. 82. ἐν ἀνθρώποισιν ib. 126. et Med. 948. ἐν νεκροῖς Or. 201. ἐν σοναχῇσι τε καὶ γόοις ib. 203. ἐν δέοντι ib. 212. Med. 1277. Hip. 923. Al. 820. ἐν δάκρυσιν καὶ γόοις Or. 319. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι ib. 344. ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἐν βαρβάροις ib. 485. ἐν τοῖς σοφοῖς ib. 488. ἐν ᾧ καλῷ ib. 578. ἐν ἑμαυτῷ ib. 633. ἐν βραχεῖ ib. 732. ἐν γυναιξὶν ἄλκιμος ib. 752. ἐν ὄμμασιν ib. 783. et Hip. 1265. ἐν δειναῖσιν συμφοραῖς Or. 801. ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεὼν ib. 846. τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ ib. 856. et 946. ἐν Ἀργείοις ib. 859. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ib. 895. ἐν πλήθει ib. 942. ἐν πολίταις ib. 973. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 978. cf. Hip. 375. ἐν θρήνοισιν Or. 984. ἐν αἵματι ib. 1196. ἐν γυναιξὶ θηλείαις

ib. 1205. ἐν ἡσυχίᾳ ib. 1284. ἐν φόνῳ ib. 1297. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι ib. 1370. ἐν φόβῳ ib. 1419. ἐν ἀνδράσιν ib. 1528. et Al. 726. et 735. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. ἐν ἄστροις Ph. 1. μυρίαῖς ἐν ἀμέραις ib. 312. ἐν γάμοις ib. 347. χρόνος οὖν (i. e. ὁ ἐν) μέσῳ ib. 592. ἐν κλύδωνι ib. 866. ἐν βραχεῖ χρόνῳ ib. 924. ἐν ὡραίῳ ἵσταμαι βίῳ ib. 975. ἐν σοὶ ib. 1256. ἐν χορείαις ib. 1271. ἐν αἰσχύνη ib. 1282. ἐν λυγρῷ πεσήματι ib. 1429. ἐν τῷδε, *interea*, ib. 1438. et 1474. etc. ἐν λειβομένοις δακρύοισιν ib. 1522. ἐν διδύμοις παρὰ ματοῖσιν ib. 1524. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἐν τινὶ σμικρῷ ib. 171. ἐν λέχει ib. 206. ἐν θυραίοις ib. 217. ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν ib. 219. ἐν ᾧ ἦν μοι πάντα γινώσκειν καλῶς ib. 228. κᾶν τῷδ' ἀγῶν μέγιστος ib. 235. ἐν ἀμετέρᾳ γνώμᾳ ib. 424. ἐν λόγοις ib. 741. et Hip. 413. οἱ 'ν (i. e. οἱ ἐν) μέσῳ λόγοι Med. 819. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ἐν τόκοις ib. 1031. ἐν πέπλοισι ib. 1065. ἐν εὐεργέταις καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσῃ ib. 1127. ἐν βροτοῖσι Hip. 1. κᾶν θεῶν γένει ib. 7. ἐν τῇ φύσει ib. 79. ἐν εὐπροσηγόροις ib. 95. ἐν κομήτῃ λειμῶνι ib. 210. ἄλλῃ ἐν τύχῃ ib. 315. ἐν σοὶ λελείψομαι ib. 324. ἐν θαλασσίῳ κλύδωνι ib. 447. ἐν μύσαις ib. 452. ἐν σοφοῖσι ib. 465. et 700. ἐν πολλοῖσι ib. 610. ἐν ταῖς σοφαῖσιν ib. 643. ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν ib. 734. ἐν ἀγχόναις ib. 777. κρεματοῖς ἐν βρόχοις ib. 779. ἐν ἀσφαλεῖ βίῳ ib. 785. ἐν γραφαῖς ib. 879. τόματος ἐν πύλαις ib. 882. ἐν τῷ δ' ἀλίσκῃ ib. 959. ἐν σοφοῖς ib. 988. ἐν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργμασι ib. 1106. sq. ἵππικοῖς ἐν ἡθεσι ib. 1219. ἐν τ' ἐκείνῳ κᾶν ἐμὸν φαίνη κακὸς ib. 1320. ἐν κοινῷ Al. 266. ἐν σοὶ ἐσμέν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib. 279. ἡβης ἐν ἀκμῇ ib. 317. ἐν τόκοισι σοῖσι ib. 319. ἐν τοῖς ἢ κ' ἔτ' ἔσι ib. 323. ἐν ὀνείρασι ib. 355. ἐν αἰτῶν δόμοισι ib. 438. ἐν ἀλύροις ὕμνοις ib. 449. ἐν ἡ/θα νέᾳ ib. 474. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι ib. 605. ἐν τυραννίδι ib. 657. τὸν (i. e. τὸ ἐν) ποσὶν οἰέον κακὸν ib. 742. ἐν Ἀδμήτῃ, sc. δώματι ib. 764. Θρήσ-

σαις ἐν σανίσι ib. 970. ἐν Χαλύβεσσιν ib. 983. ἐν ἀφύκτοις χερῶν δεσμοῖς ib. 987. ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐν αἰσχροῖσιν ib. 1040. ἐν κονίαις An. 112. ἐν τῷ νέῳ ib. 183. ἐν ὑπλοῦσι ib. 210. ἐν μέρει ib. 215. Sup. 406. Rh. 473. Cy. 179. et 252. Her. 183. et 185. ἐν σοῖσι γαμβροῖς An. 359. τὰ ἐν ποσὶν ib. 397. Iph. T. 1312. Tr. 938. ἐν τῷδε ἐλπίς An. 410. ἡ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά; ib. 438. τί ἔκ ἐν ὑμῖν ἐστίν; ib. 451. ἐν ἀνδράσιν ib. 592. Iph. A. 570. et 945. Her. F. 41. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. ἐν χεροῖν ib. 676. et Sup. 217. ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις An. 677. ἐν ἀρχαῖς ib. 700. ἐν χρόνῳ ib. 784. ἐν θαλάμοις καὶ πόλει ib. 789. ἐν ἐμπύροις ib. 1114. ἐν γάμοισιν ib. 1219. ἐν κύκλῳ Sup. 103. Iph. A. 1568. Bac. 652. Her. F. 926. ἐν αἰσχύναις Sup. 164. ἐν φάει ib. 200. Hel. 537. Ion. 726. Her. F. 517. et El. 1145. ἡ'ν (i. e. ἡ ἐν) μέσῳ Sup. 244. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων ib. 250. ἐν βροτοῖς ib. 269. et Bac. 876. et 896. ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ Sup. 283. σφαλῇ ἐν τέτῳ μόνῳ ib. 303. ἐν τοῖς πόνοις ib. 323. ἐν κύβοις ib. 330. ἐν πεσσοῖς ib. 409. ἐν ψήφῳ φορᾷ ib. 484. ἐν βραχεῖ ib. 566. et 901. Iph. A. 829. Hel. 1538. et Æol. fr. V. 1. ἐν ἀσπίσιν Sup. 572. ἐν κλεινῷ δορὶ ib. 593. ἐν μάχῃ ib. 635. et Her. F. 201. ἐν τοῖς δεινοῖσιν Sup. 727. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι ib. 817. ἐν γαστρὸς βορᾷ ib. 865. ἔκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902. cf. v. 906. ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἐν ὠδίσι ib. 920. κροτοκόοις ἐν Ἀργείαις ib. 957. ἐν Ἀργείοις ib. 965. et Iph. A. 528. ἐν ὅρκοις Sup. 1228. ἐν τιμαῖς Iph. A. 19. ἐν μωνύχοις πτερωτοῖσιν ἄρμασιν ib. 250. ἐν ἱεροῖς ib. 358. ἐν πᾶσι κλεινοὶ—βροτοῖς ib. 429. ἐν ἀντωποῖς βλεφάρουσιν ib. 584. ἐν δέλτοις Πιερίσι ib. 798. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεσάτῃ, sc. δώματι ib. 926. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόσος ib. 966. ἐν εὐμαρεῖ ib. 969. et Hel. 1243. ἐν Ἑλλησιν μέγας Iph. A. 1032. ἐν δαιτὶ θεῶν ib. 1041. ἐν κρατήρων γυάλοις ib. 1052. ἐν ροιζήσῃ βυκόλων ib. 1086. ἐν δακρύοις

ib. 1100. ἐν καλῷ ib. 1106. et Her. 971. ἐν ἴσῳ Iph. A. 1199. κᾶν νηπίοις ib. 1244. ἐν ἀβρότῃ ib. 1343. κᾶν ἐμοῖ ib. 1379. ἐν λόγοις ib. 1542. ἐν μέσῳ ib. 1563. Hel. 636. et 950. Ion. 1284. et 1393. Her. F. 94. ἐν Ἠφαίστῳ φλογὶ Iph. A. 1602. ἐν θεοῖσι ib. 1614. et ἐν θεοῖς ib. 1622. ἐν ὕπνῳ Iph. T. 44. παρθένοισιν ἐν μέσαις ib. 45. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν ib. 147. γαίας ἐν νώτοις ib. 162. ἐν θρήνοις ib. 182. ἐν μολπαῖς ib. 184. ἐν θαλάμῳ ib. 209. ἱππείοισιν ἐν δίφροισι ib. 214. ἰσοῖς ἐν καλλιφθόγγοις ib. 221. ἐν ἀρμάτων ὄχοις ib. 370. ἐν ἡδονῇ ib. 494. ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας ib. 514. ἐν τε τοῖς θείοις, κᾶν τοῖς βροτείοις ib. 572. sq. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν ib. 662. Φωκέων ἐν πολυπτύχῳ χθονὶ ib. 677. ἐν πόνοις ib. 729. et Rh. 638. ἐν ἀσφαλεῖ Iph. T. 762. et Her. 398. ἐν τοῖς ἐμοῖς Iph. T. 780. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι ib. 900. τὰ μ' ἐν ὑμῖν ἐστίν ib. 1057. ἐν ἀνάγκαις ib. 1118. ἐν νώτοις ἀμοῖς ib. 1141. ἐν παρασάσει ib. 1159. ἐν ἔργῳ ib. 1190. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις ib. 1235. ἐν κιθάρα ib. 1237. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ ib. 1254. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1281. ἐν ὄρφνῃ Rh. 69. et 587. et Ion. 955. ἐν βρόχοις Rh. 74. ἐν τροπῇ δορὸς ib. 82. cf. v. 116. νυκτὸς ἐν κατασάσει ib. 111. ἐν λόγῳ ib. 149. ἐν κύβοις δαίμονος ib. 183. ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν ib. 251. ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασιν ib. 302. ἐν ψήφῳ λόγῳ ib. 309. ἐν δεμνίοις ib. 418. et Tr. 563. ἐν καιρῷ Rh. 443. ἐν πόνοις ib. 609. ἐν εὐφρόνῃ ib. 617. et 824. ἐν βίῳ ib. 654. ἐν νυκτῶν φόβῳ ib. 691. ἐν αἰνιγμοῖσι ib. 754. ἐν σοὶ ἂν ἀρχοίμεσθα; ib. 859. ἐν πένθει ib. 977. ἐν βάθροις Tr. 47. ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. cf. v. 1218. et Hel. 1670. et El. 98. ἐν ταύτῳ μένεις Tr. 350. ἐν δακρύοις ib. 513. πεύκα ἐν ὑρείᾳ ib. 533. ἐν Πανέλλησιν ib. 716. ἐν θαλάμοισιν ib. 854. ἐν πέπλων ἐρειπίοις ib. 1025. ἐν μικρῷ ib. 1040. ἐν ἄρθροις ib. 1179. et Bac. 1299. ἐν πόρπακι Tr. 1196. ἵτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ib.

1197. ἐν νεκροῖσι ib. 1234. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. ἐν εὐχαῖς Bac. 46. et Ion. 638. ἐν ὠδίνων λοχλαῖς ἀνάγκαισιν Bac. 89. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε ib. 159. ἐν δασκίοις ὄρεσι ib. 218. θιάσοις ἐν μέσοισιν ib. 221. cf. v. 1178. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι ib. 231. cf. v. 451. ἐν μηρῷ Διὸς ib. 243. et 295. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. ἐν τοῖς λόγοις ib. 269. τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι ib. 275. ἐν ξηροῖσιν ib. 277. ἐν ὅπλοις ib. 303. et Her. 400. ἐν τῇ φύσει Bac. 315. ἐν βακχεύμασιν ib. 317. ἐν κυνηγίαις ib. 339. ἐν ὀργάσιν ib. 340. κισσοφόροις ἐν θαλίαις ib. 383. ἐν δεσμοῖσι πανδήμῳ τέγῃς ib. 444. ἐν σαῖς παγαῖς ib. 521. σκοταῖς ἐν εἰρκταῖς ib. 549. ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας ib. 552. δεσμοῖσιν ἐν βρόχοις ib. 615. ἐν ἔργῳ ib. 626. ἐν τέλει ib. 858. ἐν παννυχίοις χοροῖς ib. 860. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 893. ἐν ὀλβῳ ib. 907. Her. 745. et Her. F. 647. ἐν γυναικομίμῳ τολᾷ Bac. 978. ἐν τερπνοῖς πόνοις ib. 1051. ἐν αἵματι ib. 1161. ἐν διατρόφοις ὅσοις ib. 1165. ἐν ὄμμασι ib. 1250. ἐν ᾧ καιρῷ ib. 1286. ἐν ἡβῃ Cy. 2. ἐν πρύμνῃ ἄκρα ib. 14. ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι ib. 219. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι ib. 359. κᾶν τρυφαῖς ib. 584. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν ib. 650. ἐν τοῖσίδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἔσαμεν λόγοις Her. 146. χ' ᾧ ἔν (i. e. καὶ ὁ ἐν) μέσῳ πολὺς χρόνος ib. 174. ἐν πολλοῖς ib. 328. ἐν τῷδε λόγῳ ib. 499. cf. v. 500. ἐν χρηστοῖς ib. 511. ἐν ὄψει ib. 684. μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς ib. 803. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. ποιοῖσιν ἐν νώτοις ποντίας ἁλός; ib. 128. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις ib. 153. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις ib. 182. ἐν δόνακος ἔρνεσιν ib. 183. ἐν ἀγχόναῖς ib. 201. κᾶν τοῖσι δόλοις ib. 307. ἐν θεοῖς ib. 396. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ ib. 635. ἐν δίφροις ib. 730. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δόλοισι ib. 735. ἐν ὀλίγῳ ib. 771. ἐν τύμβῳ ib. 859. ἐν συμφοραῖσι ib. 957. ἐν σοὶ βραβεύειν τῆς λόγῃς ib. 1002. ἐν ταύτῳ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. ἐν τῷ δικαίῳ Hel. 1037. δίοισιν ἐν λέκτροις ib.

1099. ἐν δορὶ ib. 1132. ἀθλοῖς ἐν συμφοραῖς ib. 1180. ἐν τῷδε κεῖσθαι συμφορᾶς; ib. 1211. ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις ib. 1276. ἐν εὐσεβεῖ ib. 1293. ἐν πένθει ib. 1341. ἐν θαλάμοις ib. 1370. Ion. 476. et El. 132. ἐν σοὶ τόδε Hel. 1441. ἐν μέσοις ἐδωλίοις ib. 1587. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. ὄφειν ἐν χρυσηλάτοις ib. 25. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῷ ib. 174. ἐν τείχεσι λαῖνοισι Γιγάντων ib. 206. ἐν Διὸς χερσὶν ib. 213. ἐν γραφῇ ib. 271. ἐν τοῖς αὐτῷ δώμασιν ib. 370. τὰν (i. e. τὰ ἐν) δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. ἐν χερσὶ ib. 631. ἐν τοῖσι σοῖσιν λόγοις ib. 649. κέρασιν ἐν ἀψύχοις ib. 883. ᾧδε ἐν δόμοις ib. 953. cf. El. 1144. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς ib. 1071. ἐν ὑτάτοις κακοῖς ib. 1115. τὸν μέσῳ ib. 1138. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. ἐν ἀκροῖσι ποσὶ ib. 1166. κᾶν κοιράνοισι Πυθικοῖς ib. 1219. θεῷ ἐν τέμμασι ib. 1310. cf. v. 1338. ἐν σιωπῇ ib. 1397. ἐν φόβῳ ib. 1498. ἐν φαειναῖς ἡλίῳ περιπτυχαῖς ib. 1516. ἐν μυχοῖς χθονὸς Her. F. 37. ἐν φίλοισιν ib. 84. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ib. 93. ἐν ἡλίκων πόνοις ib. 127. ἐν βρόχοις ib. 153. θηρῶν ἐν αἰχμῇ ib. 158. ἐν ἀρρήτοις ib. 174. ἐν εὐφυλάκῳ ib. 201. ἐν ἀσθενείᾳ ib. 269. ἐν αἷς σὺ χαίρεις ib. 272. ἐν αἰχμᾷ ib. 437. ἐν αἰσίοις ἔδραις ib. 596. ἐχρόνισ' ἐν ᾧδε ib. 619. ἐν πενίᾳ ib. 648. ἐν νεφέλαισιν ib. 667. ἐν τεφάνοισιν ib. 677. ἐν τροφαῖσιν ὀμμάτων ib. 932. ἐν ὅσοις ib. 933. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταραγμάτι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091. ἐν κακοῖσι μείζουσιν ib. 1239. ἐν γάλακτι ib. 1266. ἐν δεσμοῖσιν ib. 1298. ἐν τοῖς ἐμοῖς ἐκ ἐνύβρισας κακοῖς El. 68. ἐν ᾧδε κεῖσθαι ib. 122. κοίτῃ ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτῳ ib. 158. ἐν λέκτροις ib. 211. Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν ib. 314. ἐν ἐλπίσιν ib. 352. ἐν ἀνδρὸς πλεσίῳ φρονήματι ib. 371. ἐν πένητι σώματι ib. 372. ἐν τοῖς πολλοῖς ὦν ib. 382. ἐν τῇ φύσει τῷτο, κᾶν εὐψυχίᾳ ib. 390. ἐν τε μικροῖς, ἐν τε μὴ ib. 407. ἐν σμικροῖσιν ὦν ib. 408. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ ib. 455. ἐν μέσῳ σάκει ib. 464. ἐν δορὶ φονίῳ ib. 476. ἐν.

κραταιλέω πέδω ib. 534. ἐν κιβδήλῳ ib. 550. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. ἐν πολιαῖσι φήμαις ib. 701. εὐαρμότοις ἐν καλάμοις ib. 702. κήποις ἐν καταβρύτοις ib. 777. ἐν πόνοις ib. 821. ἐν ἄστροις ib. 991. ἐν ἁλὸς ῥοθίοις ib. 992. ἐν τῷ πάρος ib. 1127. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν ib. 1153. νεοφόνους ἐν αἵμασι ib. 1172. ἐν φοναῖς ib. 1207. ἐν βιότῳ ib. 1352. ἐν πολυχρύσοισιν χλιδαῖς Dan. 2. ἐν παρθενῶσι ib. 22. et 59. ἐν δεκάτῃ Æg. fr. I. 1. λαμπροὶ ἐν αἵματις Ἄρεος, ἐν τε συλλόγοις Æol. fr. VII. 1. ἐν χρήμασιν ejusd. fr. XIII. 2. ἔκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια Alex. fr. XIII. I. κἄν κακοῖσι κειμένων ejusd. fr. XXII. 2. ἐν κῆδει ὦν Antig. fr. VIII. 2. ἐν αὐτῷ μένειν Antiop. fr. VII. 4. vid. not. ἐν ὀλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες ejusd. fr. XXV. 4. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς ejusd. fr. XXVII. 2. ἐν δίκῃς βυλαῖσιν ejusd. fr. XLII. 1. ἐν ἀσπίδος κῆτει ib. 2. ἐν οἴκτῳ Ar. fr. XXVII. 4. λαμπροὶ ἐν ἡβῇ Aut. fr. III. 10. ἐν μέσῳ τῷ ὕραν ὅ τε καὶ χθονὸς Cad. fr. vers. 1. ἐν ὀφθαλμοῖσι Cresph. fr. III. ἐν πνοαῖσι χείματος ejusd. fr. XIII. 4. ἔν γέ μοι κρίνοιτ' ἄν Dic. fr. IV. 3. ἐν κοινῷ Er. fr. I. 48. Pol. fr. III. 2. et Fr. inc. CLII. 4. ἐν πόλεως βάθροις Er. fr. I. 52. τῆς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις ejusd. fr. II. 18. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip. fr. II. 2. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν ejusd. fr. VI. 2. ἐν πεύκαισι Hyp. fr. I. 2. ἐν κακοῖσιν ὦν Inus fr. XIV. 4. ἐν ἐλπίσιν ejusd. fr. XVIII. ἐν Διὸς δέλτῳ πτυχαῖς Melan. fr. III. 2. ἐν φῶ Meleag. fr. V. ἐν πεδίλοις ejusd. fr. VI. 8. ἔκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν ejusd. fr. VII. 1. ἐν μακρῷ χρόνῳ Pal. fr. I. 2. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς Peliad. fr. III. 1. ἐν παρθένοις ejusd. fr. VI. 3. ἐν τοῖσι μωροῖς Phaeth. fr. III. 1. ἐν φάραγξι ejusd. fr. IX. 2. ἐν τοῖσι πολλοῖς στρατῷ Phi. fr. I. 2. ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις Phry. fr. XI. 1. ἐν ἀνθρώπῳ φύσει ejusd. fr. XVI. 1. ἐν ἄκταῖς Pol. fr. I. 2. ἐν ὕδροις κύμασιν ib. 6. ἐν οἷσμασιν ib. 8. ἐν τῷ ὀλβῳ φαυλότῃς ἔνεστί τις ejusd. fr. V. 2. ἐν πρέποντι χωρίῳ

Sis. fr. I. 39. ἐν τῷτῳ μὲν τὴν πεῖραν λάμβανε Syl. fr. V. 1. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. ὁ ἐν καιρῷ μῆχος Tem. fr. VIII. 1. ἐν φόβῳ ἀσθενῆς ejusd. fr. XVI. 1. ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. vers. 2. ἔκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἐν βίῳ Fr. fal. cit. IV. 1. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν σοφοῖσιν Fr. inc. LXV. 3. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. ἐν τῷ παθεῖν ib. 7. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἀνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. ἐν θεοῖς τοῖς ὕρανίδαις Fr. inc. CLV. 6. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' ἔ Fr. inc. CLXIV. ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. θεός τις ἐν ἡμῖν Fr. inc. CLXXXVIII. ἐν φρίκῃ Fr. inc. CCVIII. ἐν ἀγγέλῳ Fr. inc. CCXXIV. ἐν ταύτῳ φέγγει μοιριδίῳ Epig. I. 4. ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. ἐν ἀγαθοῖς Fr. inc. B. 20. 1. κἄν μυχῶ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν πάννυ λιτῇ τινι ἐλπίδι Epist. III. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ἐν δυσπραγίαις ib. ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις ib. etc.

Ἐναίρειν. Λερναῖον ὕδραν ἐναίρει Ion. 191. cf. v. 203. et 218. θῆρας ἐναίρων Hip. 1129. τὰν Κενταύρων γένναν— ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν Her. F. 367. παῖδας ἐναίρων ib. 866. εἶδε σ' ἐπ' Ἰλίου θῆναρε δαίμων An. 1183. εἶδε με Καδμείων ἔναρον τίχες Sup. 821. Ἐναισίμῳς Al. 1080.

Ἐναιωρεῖσθαι. πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρόμενον Cy. 696.

Ἐνάλιος. ἐναλίῳ θεῷ παῖς Ph. 1163. θανόντα σ' ἐνάλιον Hel. 1063. cf. v. 1072. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. τέμενος ἐναλίας θεῷ An. 252. ἐναλίῳ κώπας ib. 856. Αὐλίδας ἐναλίας Iph. A. 165. τῆς ἐναλίας δαίμονος ib. 976. ἐναλίῳ δρόσῳ Iph. T. 255. ἀπὸ δειράδος ἐναλίας ib. 1240. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. ἐναλίῳ κώπῃ ib. 533. ἄκρας ἐναλίας Cy. 317. ἐναλίῳις ἄκταῖς Hel. 1141. αὖραις ἐναλίαις ib. 1476. ἐνάλια κτερίσματα ib. 1407.

Ἐναλλάσσειν. ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ An. 1028.

Ἐναλος. νεῶν πρόρας ἐνάλωις El. 1348.

- Ἐναντα, *adverb.* ἔναντα ἦλθε Or. 1479.
- Ἐναντίος. ἐναντίον πάντα Hip. 1078. ἐπὶ πολέμοις ἐναντίος Sup. 856. Πελοπίδαις ἐναντίος Iph. T. 1415. εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. κτείνοντα τὴς ἐναντίας Or. 685. τῶν ἐναντίων πάρα An. 959. τὴς ἐναντίας λόγους Tr. 907. τὴς ἐναντίας ὁρᾶν Her. 393. προσβλέπειν ἐναντίας ἐχθρὸς ib. 943. τὸ σῶμα ὃ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις Her. F. 200. ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι γνώμαισιν ὄντες ib. 247. ὑγρότητ' ἐναντίαν Ph. 1262. τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 934. τὴν ἐναντίαν ὅπα Hel. 1612. λόγοι οἷδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν γνώμην ἔχουσι Her. F. 204. ἄσρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. τὴν ἐναντίαν (scil. γνώμην) μισεῖν Er. fr. II. 10. τὴν ἐναντίον δράσετε Or. 936. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν Med. 1132. δεῖξον τὸ σὸν πρόσωπον ἐναντίον πατρὶ Hip. 947. κεδεῖς τοῖσδ' ἐναντίον λέγει; Iph. A. 1348. πᾶν τὴν ἐναντίον Syl. fr. III. 1. νομίζειν χρή γε καὶ τὴν ἐναντίον Thy. fr. III. 2. αἰσχύνομαι σὲ προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. cf. v. 975. et Med. 470. ἐναντίον θεοῖς Or. 623. ἐναντίον παθεῖς Her. F. 978. τοῖσιν θεοῖς μὴ πράσσ' ἐναντία Or. 534. ἔλεγε τῷδ' ἐναντία ib. 915. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ἐμοὶ (sc. δοκείτω) τὰν ἐναντία Sup. 466. τῷ θεῷ τὰν ἐναντί' ὃ μαντευτέον Ion. 373. τὰν ἐναντί' ἔσται τῶνδε El. 692. τὰν ἐναντί' εὐχετο ib. 809. πόλλ' ἀμυλληθέντα τὰν ἐναντί' ἔγνω συμφορᾶς μιᾶς πέρι Phoen. fr. IX. 3.
- Ἐναντιῶσθαι. τίς ἐναντιώσεται; Al. 150.
- Ἐναντίως. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 5.
- Ἐνάπτειν. σπάργανά σοι τάδε ἐνήψα Ion. 1491.
- Ἐναριθμεῖσθαι. εἰ τὸ μὲν ἔχθος ἐναριθμῇ κηδὺς τ' ἐμὸν Or. 622.
- Ἐναρμόζειν. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν, sc. τὸ ἔγχος Ph. 1422. τάσδ' ἐναρμόσω χέρας Cy. 664. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179.
- Ἐνάρχεσθαι. κανᾶ ἐναρχέσθω τις Iph. A. 1471. κανῶν ἐνήρκται El. 1142.
- Ἐναυλος. λέοντας ἐναύλους Ph. 1566. διογενέτορες ἔναυλοι Bac. 122. ἐναύλοις ὑπὸ δεινροκόμοις Hel. 1113. σύγχορτοι Ὀμόλας ἔναυλοι Her. F. 371. κατ' ἐναύλους ὁρέων ἀβάτης Tem. fr. XVIII. 2. μανίαισι Λύσσης χορευθέντ' ἐναύλοις Her. F. 879.
- Ἐναυσις. ἀσραπῆς ἐναύσεις Sis. fr. I. 32.
- Ἐνδάκνειν. ἐνδακῆσαι τόμια πυριγενῇ γνάθοις Hip. 1223.
- Ἐνδατεῖσθαι. λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατῆμενος Her. F. 218.
- Ἐνδεής. ἐνός μοι μῦθος ἐνδεής ἐτι Hec. 835. τῷ βίῳ ἐνδεής Sup. 873. χρημάτων ἐνδεής Thes. fr. IX. 1. τῶν γνησίων ὑδὲν ὄντες ἐνδεεῖς And. fr. XXIV. 2. μήτ' ἐνδεής τε Med. 462. τῶν σῶν ἐνδεής Al. 635. μὴ θάνη τῷδ' ἐνδεής Tr. 906. ἔκ ἐνδεής ὑμῖν παρέστην Her. 589. ἐνδεής τῷδ' ἔσα Fr. inc. CLVII. 3. πολλῷ εὖρον ἐνδεεῖς διαλλαγᾶς Ph. 708. πόλεις ἐνδεεῖς στρατηλάτῃ Sup. 192. μηδὲν ἐνδεές λίπης Ph. 388. τῷτο πολλῷ τῷ παρόντος ἐνδεές Her. 171. ὑδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές El. 356. ἐνδεέστερος ὢν Ar. fr. XXII. 1.
- Ἐνδεικνύναι. πῶς ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις πόσιν προτιμῶσα; Al. 152. αὐτῷ θεὸς γεγώς ἐνδείξομαι Bac. 47.
- Ἐνδεῖν 1) *indigere*. τῶν ἀπόρων ὑδενὸς ἐνδεῖς Iph. A. 41. τίνας ἐνδέομεν; Tr. 792. 2) *obligare*. ὅρκους ἐνδησάμενα πόσιν Med. 162.
- Ἐνδελεχῶς Pir. fr. II. 5.
- Ἐνδέξιος παρασπιστής Cy. 6.
- Ἐνδεξιῶσθαι. ἐνδεξιῶσθω βωμὸν Iph. A. 1473.
- Ἐνδέχεσθαι. σὺ ἐνδέχῃ An. 1239. αἰοῖται, τὰς Ἀπόλλων ἔκ ἐνδέχεται Sup. 976. εἰ ἐνδέχεσθε Her. 550. ἔκ ἀπιστίας σὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα Ion. 1607.
- Ἐνδεῶς. μήτ' ἐνδεῶς Iph. A. 978. ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχη Oed. fr. XVII. 8.
- Ἐνδιδόναι. χρηστῶν ἀφορμᾶς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων Hec. 1239. εἰ ἐνδιδόης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγους An. 966. ἢ ἐνδιδῶ τι μαλακὸν Hel. 515. ἄρμασιν ἐνδιδῶσι κέντρον Her. F. 881. ἐνδιδῶς θνητοῖς πνοῆς Fr. inc. CL. 1.

ἵνα σοι μηδὲν ἐνδῶπην πικρὸν An. 224. χερὸς τις ἐνδότη μοι σπρίγματα Iph. A. 617. ἔνδος μοι πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 167. ἐνδόντες τύχη Tr. 687. κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα—ἐνδῶσειν λέκτροις Iph. A. 132.

Ἐνδικος Syl. fr. I. 1. τοῖσιν ἐνδίκους ἱερὰ καθίζειν ἐχρῆν Ion. 1316. εἰς δίκαιος μυρίων ἕκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἐνδίκων Fr. inc. LXXII. 1. ἥτις αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἐνδικος Fr. inc. LV. 2. πατρός ἐνδίκης ἐπιστολὰς Hel. 1665. τὸ πρᾶγμά γ' ἐνδικόν μοι Or. 780. ὃ γὰρ ἐνδικον, σὲ μὲν τενάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 482. μηδὲν ἐνδικον φρονεῖ Phry. fr. VI. 3. θανῶσ' ἔπραξεν ἐνδικα Or. 537. ὡς ἔδρασας ἐνδικα ib. 773. ὃ ποικίλων δεῖ τὰ ἔνδιχ' (i. e. τὰ ἐνδικα) ἐρμηνευμάτων Ph. 473. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαύλοις ἐνδικα ib. 499. πόλλ' ἔχυσαν ἐνδικα An. 186. cf. Sup. 65. μὴ λέγυσαν ἐνδικα Tr. 970. εἰ δίκαι' ἐκείνου, καὶ τὰδ' ἐνδικα El. 1096. τὸ νικᾶν τᾶνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. ὅτε θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον El. 224. ἐνδικώτατα (scil. διώλετο), *adverb.* Or. 1513.

Ἐνδίκως. εἰς τήνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγόμενος Or. 504. ματέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα ib. 571. ἐνδίκως διώλετο; ib. 1512. ἐνδίκως πράσσω κακῶς ib. 1599. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267. ἔοικε—κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι ib. 1232. ἦν μητέρα—ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην Al. 650. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. τὰ δ' ἐνδίκως, sc. ἐκπονῶσι Iph. A. 368. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως Tr. 35. πῶς θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως ib. 961. ἡμᾶς ἐνδίκως ἀπώλεσε Bac. 1247. μάλιστά σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. τέθνηκε σὸς πατὴρ ἕκ ἐνδίκως El. 1050. ἢ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως Her. 544.

Ἐνδοθεν. ἐνδοθεν κεχαρμένη Or. 1122. ἔρροφιγξιν ἐνδοθεν κυκλόμεναι Ph. 1133. ἐνδοθεν λόγων τῶν σῶν ἀκῶσασα Iph. A. 819. ῥῶδ' ἐνδοθεν Cy. 485.

Ἐνδον. τᾶνδον πῖσᾶ Hec. 1017. ἄδεις Ἀχαιῶν ἐνδον ib. 1018. τὰ τ' ἐνδον εἰσὶ, τὰ τε θύραζε, δυστυχεῖς Or. 603.

τᾶνδον οἰκῆρήματα ib. 926. τᾶνδον ἔχ' ἔτῳ φρονῶν ib. 1514. τὰ γ' ἐνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. ὅταν τοῖς ἐνδον ἀχθῇται Med. 244. τοῖς ἐνδον φίλοις Hip. 524. αἱ μὲν ἐνδον δρῶσιν κακὰ βελεύματα ib. 649. ἡ ἐνδον ἐρημία Al. 947. τὰ ἐνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι An. 331. κόσμος ἐνδον Iph. A. 571. πῦρ ἱερὸν ἐνδον Iph. T. 626. παρευτρεπίζετε τᾶνδον ib. 726. εἴσ' ἐνδον ἱεροὶ φύλακες ib. 1027. εἴτ' ἐνδον, εἴτ' ἕκ ἐνδον ib. 1303. τοῖς ἐνδον λέγω ib. 1304. τί πένκης ἐνδον αἴθεται σέλας; Tr. 298. ἥτις ἕκ ἐνδον μένει ib. 644. εἰρκταῖσιν ἐνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν Bac. 497. ἐνδον προσείων αὐτὸν ib. 928. ὃ ἐνδον σὸς πατήρ Cy. 430. φίλος τῆς ἐνδον ὄντας ib. 477. ἐνδον ἀνὴρ ib. 587. ἔς' ἐν δόμοισιν ἐνδον αἰχμάλωθ' ὄπλα Her. 695. σῶν φρενῶν ἕκ ἐνδον ὦν ib. 709. ἕκ ἐνδον Hel. 475. ἔς' ἐνδον αὐτῷ ξύμμαχος ib. 825. τᾶνδον εὐρίσκειν καλῶς El. 76. τᾶνδον ἐξάρτυε ib. 422. τᾶνδον παρώσας λέκτρα ib. 1037. ἐνδον θαλάμοις βυκόλον Antio. fr. XXXII. 1. ἐνδον μένεσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ἐνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

Ἐνδυμα. φθιμένων ἐνδυμ' ἔχοντας Her. F. 443.

Ἐνδῦναι. θῆλυν ἐνδῦναι τολὴν Bac. 834. et 850. κόσμον τὸν σὸν ἔποθ' ἢδ' ἐνδύσεται Al. 634. cf. Bac. 851.

Ἐνδυστυχεῖν. ἐνδυστυχεῖσθαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. ἐνδυστυχεῖσθαι τῆνομ' ἐπιτήδειος εἰ Bac. 508.

Ἐνδυτός, vel ἐνδυτος. σέμμασί γ' ἐνδυτός Ion. 224. σικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. cf. v. 138. ἐνδυτ' ἕκ θεᾶς ματρός δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1073. ἐνδυτῶν τεφέων ἱερὸς τολμῆς Tr. 257. σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745. σὰ γ' ἐνδυθ', οἷσί σ' ἐξέθηκα Ion. 1413.

Ἐνεῖναι. ἐνεσι δ' οἶκτος, ἐνι δὲ καὶ θυμὸς μέγας Or. 701. cf. El. 294. et 1329. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἐνεσί τις Ph. 1674. δίκη ἕκ ἐνεσ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἐνεσι κᾶν θεῶν γένει τόδε Hip. 7. οἷσιν ἕκ ἐνεσι νῆς ib. 920. cf. An. 230. et 668. Antio. fr. XIX. 1. et Tel. fr. XIV. 2.

ὥς τὸ μῶρον ἀνδράσιν ἢ κ' ἐνι Hip. 966. ἐν τοῖσδ' ἢ κ' ἔνετ' ἀνὴρ σωφρονέτερος ib. 994. δόξα μήτ' ἀτρεκέως—ἐνείη ib. 1116. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔνεσιν σοφίας Al. 606 ἐν νέοισιν ἀνθρώπων τόδε ἔνεσι Sup. 251. ἐνθ' ἔνεσι σὸς πόσις ib. 1010. ἢ κ' ἔνεσιν ῥώμη ib. 1116. πολὺς παραγμὸς ἐν τε τοῖς θείοις ἐνι, καὶ τοῖς βροτείοις Iph. T. 572. τίς γ' ἔνεσί μοι λόγος; ib. 998. ἐνι θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 250. τῷ δ' ἐνεῖσιν ἐλπίδες Tr. 629. ἐν τοῖς λόγοισιν ἢ κ' ἐνεῖσί σοι φρένες Bac. 269. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν ἔνεσιν ib. 316. ἔνεσιν ἱερὸν τῆς Δίκης ἐμοὶ μέγα Hel. 1008. παλαιότης τῷ λόγῳ ἔνεσί τις ib. 1062. ὁ πολλαῖς ἐν γυναιξὶν ἢ κ' ἐνι ib. 1703. ἢ τόλμα πᾶσ' ἔνεσιν Ion. 1264. ἐνεῖσιν οἶδε ib. 1432. ἐν ἡλίῳ περιπτυχαῖς ἔνεσι πάντα τάδε μαθεῖν ib. 1517. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνετ' ἄκη Her. F. 93. γλώσση πικρότης ἔνεσί τις El. 1014. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεσι ποικίλα Ael. fr. X. 1. τὸ μωρὸν αὐτὸ τῷ πατρὸς νόσημ' ἐνι Antig. fr. XI. 1. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνετ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔνεσι πάντων πρῶτον εἰδέναί τῳτι Oepo. fr. III. 1. v. ποτ. πόνοι καὶ σοι καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίῳ ἐνεῖσι Plis. fr. VI. 3. ἐν τῷ ὀλβῳ φαυλότης ἔνεσί τις Pol. fr. V. 2. ἡδονὴ ἐνι Fr. fal. cit. 1. 2. τῷ μὲν ἐνι κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. ἢ κ' ἔνεσι τέφανος Fr. inc. LI. 5. ὦν δόκησις ἢ κ' ἐνι Fr. inc. LXXIV. 2. αἷμα ἢ κ' ἐνὴν χροῖ Cy. 407. cf. Med. 1175. ubi pro ἐνὴν est ἐνόν. ἐνὴν ὑφάνται γράμμασιν τοιαῖδ' ὑφαί Ion. 1146. τάνόντα—ἐν δέλτῳ πτυχαῖς Iph. T. 760.

Ἐνεκα. ὀθνεῖν ἔνεκ' εὖ πάσχει νεκρῷ Al. 813. ἃς ἔνεκ' εἰλέσ' Ἄρης Au. 105. συμπλεῖν Ἀχαιοῖς τῷνεκ' ἢ θέλοι Iph. A. 102. θυγατρὸς ἔνεκ' ὀλβιοὶ γενοίμεθ' ἂν ib. 1621. ἔνεκ' ἐμῆς προσήσεως Hel. 1182. τέτοιον ἀμφοῖν ἔνεκα Epist. I. v. etiam Epist. V.

Ἐνεκεν. ἔνεκεν Ἐριννύων Ph. 1317. νυμφιδίων ἔνεκεν λεχέων Med. 999. σοφίας ἔνεκεν ib. 1086. παίδων ἔνεκεν ib. 1114. καλλοσύνας ἔνεκεν Hel. 389. θνατᾶς ἔνεκεν δίκας El. 742.

Ἐνέπειν. ὅστις ἂν ἐνέποι Al. 81. ἀμέτεροι πόσις ἐνέπυσσι Iph. A. 177. ἐνέπειν χρή Rh. 14. Plura vid. in ἐννέπειν.

Ἐνερθε, vel ἔνερθεν. γῆς ἔνερθεν Ph. 508. νέκυν ἔνερθεν ib. 1539. ἢ κ' ἀνάξεις ποτ' ἔνερθεν τῷς φθιμένους ἀνω Al. 990. ἔνερθε μνημάτων Ἀμφίονος Sup. 663. νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. οἱ γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ Tr. 459. ἢ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκείνος κρύπτεται Her. F. 263. Ἄϊδη κόρης ἔνερθεν ib. 608.

Ἐνερως. ἐνέρων ἱερεῖαι Or. 261. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. κατὰ γὰρ ἐνέρων Ion. 1441. ἐνέρων ἐς ὄρφναν Her. F. 352.

Ἐνέρπειν. πολὺς ἐνεῖρπε κισσὸς Alcmen. fr. II. 1.

Ἐνέτης. πῶλος Ἐνέτας Hip. 231. συζυγίαν πῶλων Ἐνετᾶν ib. 1132.

Ἐνέχειν. φιλοτιμία ἐνέχεται Iph. A. 527.

Ἐνήλατον. ξέτ' ἐνήλάτων βάθρα Ph. 1186. ἀξόνων ἐνήλατα Hip. 1235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729.

Ἐνήσθαι. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

Ἐνθα. ἐνθα νεκρῶν μέτα κείσομαι Hes. 209. ἐνθα βυθυτεῖν πρέπει ib. 261. ἐνθ' ἐμίμνομεν Or. 1475. ἐνθα νικῆσαι σε χρή ib. 1652. Βρόμιον ἐνθα τέκε μάτηρ Ph. 652. ἐνθα φόνιος ἦν δράκων ib. 661. ἐνθα παλαίτατοι θάσσεσι Med. 68. ἄγ', ἐνθα χρήσεις Iph. T. 1198. ἐνθα καὶ προσῇ, καὶ μὴ προσῇ Tr. 642. ἐνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. etc.

Ἐνθάδε. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hes. 1270. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης Or. 370. ἐνθάδ' ἦν πικρὸν ib. 619. κεῖνον ἐνθάδ' ἤγαγεν ib. 740. αἱ ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ib. 1252. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263. αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἐλίσσετε ib. 1293. ἐπὶ Λατῷ πεμφθεῖσ' ἐνθάδε πύργους Ph. 227. Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον ib. 289. μὴ ἔνθαδ' ἀνακάλει θεῆς ib. 611. σὺ ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ ib. 949. οἵπερ ἤλθετ' ἐνθάδε ib. 1232. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε ib. 1240. νεκρὸς φέρουσιν ἐνθάδε ib. 1486. τὰ ἐνθάδε πατὴρ ἀφείλετο Med. 1073. ἃ ἔνθαδ' εἰσηκῆσατε Hip. 712. ἐνθάδ' ὥρφα-

νεύετο Al. 538. κἀνθάδ' αἰσχύνῃν ἔχει An. 243. τάνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις ib. 1069. ζητῶν τήρανον ἐνθάδε Sup. 404. παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδε Iph. A. 147. θῦσαί με θυσίαν δεῖ τιν' ἐνθάδε ib. 673. ἐνθάδε παρ' εὐπρ. Ἀργ. πλάταις ib. 723. ἡμεῖς ἐνθάδ', ἅπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος ib. 727. πῦ τῶν Ἀχ. ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης; ib. 801. ἐνθάδε θάσσεσθ' ἐπ' ἀκτὰς ib. 806. ἐνθάδ' ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 930. ὁ φασιν ἐνθάδε—ἔρανθ' πεσεῖν ἀπο Iph. T. 87. etc.

Ἔνθεν. αἰ δ' ἔνθεν—θάκην Hec. 1152. τά γ' ἔνθεν Or. 1278. ἔνθεν ἐξανῆκε γὰ πάνοπλον ὄψιν Ph. 674. ἔνθεν—ἐς ταῦτόν ἦκον ib. 1413. ἔνθεν τις ἡχῶ—βρόμον μεθῆκε Hip. 1201. ἔνθεν κομίζων ἐκ πόντου πόδα An. 1260. ἔνθεν ὀρμάσω Sup. 1016. ἔνθεν—ἐκβαίνει ποινά γ' ἐς οἶκος Iph. T. 199. ἔνθεν μοι πόδα—ἔπεμψε Λοξίας ib. 942. ἔνθεν τὰ 'πίλοιπ' ἄκωσον Tr. 923. ἔνθεν ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῇ λόγον ib. 951. ἔνθεν ἐκγελαῖ φόνος ib. 1176. ἔνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. ἔνθεν οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. ἔνθεν—ἔπλευσε ib. 235. ἔνθεν ἔμολε κρίσις ib. 684. ἔνθεν ἐξηλαυνόμην ib. 796. ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις Ion. 1590. ἔνθεν ἐξέφυ Κρέων Her. F. 7. ἔνθεν ὥχ ἤκει πάλιν ib. 25. ἔνθεν ἦλθες ib. 260. ἔνθεν ἡ 'υγένει' ἀπόλλυται El. 38. ἔνθεν αἷμα συγγενὲς φυγῶν Cneī fr. I. 2. ἔνθεν εὐχομαι γένος Tel. fr. 1. 3.

Ἐνθένδε. τήνθένδε σιγῶμεν Hec. 725. ἐνθένδε τ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν Or. 1648. ἐκθένδ' ἐκεῖσε Ph. 98. τήνθένδε δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. τήνθένδε πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο Hip. 1185. τήνθένδ' ἀκύσας ib. 1314. δῆλα τάνθένδε Sup. 560. τήνθένδ' ἰτέαν λαβὼν χωρεῖ ib. 695. τῷκεῖθεν, ἡ τήνθένδε ib. 758. ἐνθένδ' ὕδεν ἐρρήθη πέρας Iph. T. 91. τὸν ἐνθένδ' ὥς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. τάνθένδε θέμενος εὖ Bac. 49. τάνθένδε δ' ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. καταδοκῶν τάνθένδε Her. 280. ἐνθένδε ὅκ' ἔμελλες ἄξιν βίᾳ τύσδε ib. 286. τήνθένδε χρὴ ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας Hel. 1039. κἀνθένδε πρὸς

γέροντος ἱππεύει φόνον Her. F. 1001. σὺ δὴ τήνθένδε βέλευσον El. 618. τήνθένδε πρὸς τὸ πίπτον ἐννόει ib. 639.

Ἐνθεος. σὺ ἐνθεος, ὦ κῆρα Hip. 141. ἔρως ἐνθέου κόρης Tr. 255. cf. v. 366. et El. 1032.

Ἐνθηρος. δρυμὸν ἐνθηρον Rh. 289.

Ἐνθνήσκειν. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν Hec. 246. πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι; Rh. 869. σῇ ἐνθανεῖν χερὶ θέλω Her. 560.

Ἐνθυσιᾶν. ἐνθυσιᾶς τοῖς σαντῆς κακοῖς Tr. 1284.

Ἐνθρώσκειν. ἐνθρώσκει τάφῳ El. 327.

Ἐνθύμησις. ταῦτ' ἄξι' ἐνθυμήσεως Ar. fr. XIV. 2.

Ἐνθύμιον. ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Ion. 1347. ἐπειδὴ σοι τόδ' ἔσ' ἐνθύμιον Her. F. 722.

Ἐνί, poet. pro ἐν. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1109. ἐνὶ δαιτὶ Her. 893.

Ἐνι, pro ἐνεσι, vid. ἐνεῖναι.

Ἐνιαύσιος. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. χρόνον ἐνιαύσιον Hel. 781. ἐνιαυσίαν αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. διαδοχαῖσιν ἐνιαυσίαισιν Sup. 407.

Ἐνιαυτός. ἐνιαυτῷ κύκλον Or. 1645. et Ph. 480. ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντα Ph. 74. ὁ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιστον Iph. T. 20.

Ἐνιέναι (ab ἱημι.) πῦρ ἐνιέναι Tr. 1262. ἐνεῖς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849.

Ἐνίζειν. μυσεῖα καὶ θάκως ἐνίζουσιν Hel. 1114.

Ἐνίοτε. ἐσθλῶν κακίως ἐνίολ' εὐτυχέτεροι Hel. 1229.

Ἐνισπεῖν Sup. 435.

Ἐνισάναι. λόχοις ἐνεσῶς Sup. 896.

Ἐνναεῖν. τοῖσίδ' ἐνναεῖ δόμοις Hel. 495.

Ἐννέα Med. 832.

Ἐννεάφθογγος. Μυσῶν ἐννεάφθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11.

Ἐννέπειν, pro ἐνέπειν. ἐννεπέ μοι Or. 1254. ἐννέπυσσι ib. 1462. ὁ γὰρ ἐννέπειν θέλει Hip. 271. ἐννεπε, τίς φοβεῖ σε φῆμα ib. 573. cf. v. 580. Tr. 248. Bac. 1039. et Her. 96. πᾶσιν ἐννέπῳ τετραρχίας Al. 1157. δικαίως δαίμονας σὺ γ' ἐννέπεις Sup. 610. σὰς ἐννεπε Tr. 1238. Ζεὺς ἐννέπει

- Hel. 1356. ἐννέπει τάδε Her. F. 964. et El. 783. et 790. σοὶ κατὰ γὰρ ἐννέπω γόους El. 144. δμῶσιν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 626. τοιάδ' ἐννέπων ἔπη El. 804. τάδ' ἐννέποντος ib. 1151. δῶλον ἐννέποντά με Her. F. 270.
- Ἐννοεῖν. τὸν θένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει El. 639. ὥς ἐννοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων Med. 900. νῦν ἐννοῦμαι φαῦλος ὅσα Hip. 435. συγγένειαν ἐννοούμεν Iph. A. 492. μητρὸς ὅδ' ἐννοούμενοι κακῶν Med. 47. τέκνων τῶνδ' ἐννοούμενη πέρι ib. 925. οἷα εἰσῆλθ' ἐννέμεν μ' ἐννοούμενην Iph. A. 1374. ταῦτ' ἐννοηθεῖσα Med. 882.
- Ἐννοια. μηδ' ἐς ἐννοϊαν λαβεῖν Hip. 1027. τὴν ἐννοϊαν ἐν ταύτῃ μένειν Hel. 1032.
- Ἐννομος. ὅκ ἐννομον τὴν δίκην πράσσεισθ' ἐν Ph. 1645. ἐννόμοισι τοῖσιν ἡδεται ἐορτῆς Iph. T. 35.
- Ἐννότιος. αὖραις ἐννοτίαις Iph. T. 433.
- Ἐννης Bac. 1269.
- Ἐννύχιος. προσέβα στρατὸς ἐννύχιος Rh. 45. ἴκε ἐννύχιος ἀγεμῶν ib. 227. Ὀρίωνα ἐννύχιον Hel. 1506. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψεται ἐννύχιος Ion. 1077. δάκρυσιν ἐννυχίοις Or. 205.
- Ἐννυχος. ἐννυχος φόβος Rh. 788. ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις Hel. 1206. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 112. τί ποτ' αἶρομ' ἐννυχος δείμασι Hec. 69. ἐννυχον ὄψιν ib. 72. ἐννυχος φρυκτωρία Rh. 55.
- Ἐνοδία. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576.
- Ἐνοικεῖν. Θήβαις ἐνοικεῖν Her. F. 1282. τῶν ἐνοικόντων πόλιν Fr. inc. CLXI. 2. ἐνοικῆσαι βίον Sup. 535. πότερα κατ' ἀνδρῶν ἐνοικήσει τέγην; Al. 1054. ἔκετι τᾷδ' ἐνοικήσω νυμφιδίῳ τέγα An. 858.
- Ἐνοικος. Σπάρτης ἐνοικοι An. 447. Παλλάδος ἐνοικα Ion. 235.
- Ἐνοπή, et dor. ἄ. μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 882. νυχίως ἐνοπὰς Iph. T. 1273. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε Bac. 159. ἐνοπὰς τὰς δυσδαίμονος El. 198. Φοῖβε ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ ib. 1302.
- Ἐνοπλος. Ἀργείων τις ἔνοπλος Or. 1289. ἐνόπλῳ ποδὶ ib. 1622. εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἐνοπλος ὁρμᾷ Ph. 266. θίασον ἐνοπλον ib. 803. ἵππον ἐνοπλον Tr. 520. ἐνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι Her. F. 1164. Θρήκης ἐνοπλον γένος Hec. 1089.
- Ἐνοπτρον. χρυσέων ἐνόπτρων εἰς αὐγὰς Hec. 925. cf. Tr. 1107. ἐνόπτρων ἐπιστάτας Or. 1112.
- Ἐνόρειν. θάρσος ἐνώρσει στρατῷ Sup. 713.
- Ἐνοσις. ἐνοσις ἄπασαν, ἐνοσις ἐπικλύσει πόλιν Tr. 1326. κύκλιος ἐνοσις αἰθερία Hel. 1379. πέδων χθονὸς ἐνοσι πότνια Bac. 585.
- Ἐνράπτειν. ὥς ἐνεράφη Διὸς μηρῷ Bac. 286.
- Ἐνσπονδος Ph. 175. et Bac. 922.
- Ἐντρέφειν. σηκοῖς ἐντρέφει Τροφωνίῳ Ion. 300.
- Ἐντάσσειν. ὅκ ἔτ' ἐκείνῳ θῆρον ἐντάξαι δόρυ Rh. 492.
- Ἐνταῦθα. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη χρυσῷ φύλαξ Hec. 772. ἐνταῦθ' ὁ χρυσὸς ἐστὶ; ib. 1009. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν Or. 692. ἐνταῦθα συνῆκε θέσφατα; Ph. 425. ἐνταῦθα τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον Med. 790. ἐνταῦθα τένησα—ἀπόλλυται Hip. 38. εἰμι κᾶνταῦθά σοι An. 628. κᾶνταῦθ' Ὀρέσθ' μῦθος ἰσχύων μέγα ἐφαίνετο ib. 1110. ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἀνδρας Ἀργείων ἄκρος Sup. 118. ἐνταῦθ' ἀπῆλθε ib. 533. ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι ib. 1059. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίη Iph. A. 20. ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμος ib. 707. ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον ib. 1214. ἐνταῦθα ναῶν στόλον συνήγαγε Iph. T. 10. ἐνταῦθα δισσὺς εἶδε νεανίας ib. 264. μὴ ἔνταῦθα τρέψῃς σὴν φρένα ib. 1322. κᾶνταῦθ' ὀρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος ib. 1345. ἐνταῦθα τάξας ναὸν ib. 1453. κᾶνταῦθ' ἀριτεύοντ' ἐγείναμην τέκνα Tr. 475. κᾶνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὑλλον—ιδὼν Her. 843. ἐνταῦθα λέκτρων ἰκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυρροεῖ Ion. 246. ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἡγωνίσμεθα ib. 939. ἐνταῦθ', ἴν'—ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμῷ ib. 963. ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῇ ib. 989. κᾶνταῦθα—πρὸς ὅδ' ἐν' ἡμιλλᾷτο Her. F. 959.

- ἐνταῦθα σὲ δεῖ δραμεῖν φόνος πέρι *El.* 1264. ἡ δίκη ἐνταῦθά περ ἐστὶν ἐγγυς *Melan. fr. III. 8.* ναίειν ἔφασκε τὸς θεὸς ἐνταῦθ', ἵνα κ. τ. λ. *Sis. fr. I. 27.*
- Ἐνταυθοῖ. ἦν μὴ καὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω *Iph. T. 1010.*
- Ἐντάφιον. ἐντάφια δῶναι νεκρῷ *Hel.* 1420.
- Ἐντείνειν. βῆν ἢ λέοντ' ἡλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; *An. 721.* μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ *Dic. fr. VI. 2.* εἰ ἡσυχως τις αὐτῷ ἐντείνοντι—ὑπείκοι *Or. 697.* τόξα ἐντείνων χερσὶν *Sup. 886.* δίδυμ' Ἔρως τόξ' ἐντείνεται χαρίτων *Iph. A. 549.* ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ *Or. 705.*
- Ἐντέλλειν. τάντεταλμέν' ἐκπονεῖν *Ph.* 1642.
- Ἐντεῦθεν. ἐντεῦθεν νοσεῖ *Or. 34.* οἶον ἔργον ἔς' ἐργασέον τὸντεῦθεν ἡμῖν *Med. 792.* σὸς ἢ ἔντεῦθεν (i. e. ὁ ἐντεῦθεν) λόγος *Hip. 336.* κἄντεῦθεν δόμοι νοσῶσιν ἀνδρῶν *An. 950.* τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν *Sup. 109.* κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης *ib. 675.* τὸντεῦθεν ἀτίξαντες δορὶ *Iph. A. 80.* ἐντεῦθεν αὐδὴν λαβὼν *Iph. T. 976.* ἐντεῦθεν εἰμὶ *Bac. 464.* τὸντεῦθεν τῷ ξένῳ τι θαῦμ' ὀρώ *ib. 1061.* ἐντεῦθεν χρὴ τὸν προστρόπαιον, τὸν τε γενναῖον καλεῖν *Her. 1014.* σὸν τὸντεῦθεν σκοπεῖν *Her. F. 314.* τάντεῦθεν χρὴ πράσσειν *El. 1247.* ἐντεῦθεν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο *Sis. fr. I. 16.*
- Ἐντιθέσθαι. ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένῳ *Al. 857.* χειρὶ ἐνθες ὀξύην *Her. 727.* ἢ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις *Hec. 1045.* πολὺν σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ *Iph. T. 632.* αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ *Hec. 376.* παραγμὸν ἐντιθέντες *ib. 959.* ἐνθεὶς σύνεσιν *Sup. 203.*
- Ἐντίκτειν. τὸ πανῆργον ἐντίκτει Κύνπρις ἐν ταῖς σοφαῖσιν *Hip. 642.* δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον *An. 24.*
- Ἐντιμος. πλεῖστον ἐντιμον τιθεὶς *Plis. fr. I. 2.* ἔσται σπονδαῖς ἐντιμος *Or. 1688.*
- Ἐντολή. ἐντολαῖς Εὐρυσθέως *Her. F. 1278.*
- Ἐντονος. νέων τι ὄρῳ ἐντονοι χεῖρες *Bel. fr. XXII. 1.* σπλάγχνον ἐντονον φέρων *Hip. 118.*
- Ἐντόνως. λήψεται τὸν τράχηλον ἐντόνως *Cy. 605.*
- Ἐντός. πέπλων ἐντός *Hec. 1013.* ἐντός τῆσδε θερμόνων χθονὸς *Med. 353.* ἐντός, ἢ ἔωθεν δόμων; *ib. 1312.* δέμας ἐντός ἔχειν οἴκων *Hip. 132.* ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπίδος ἐντός *An. 1113.* ἐντός εὐξείνου πόρος *ib. 1263.* χώρει μελάθρων ἐντός *Iph. A. 678.* ἐντός εὐσήμε νεὼς *Iph. T. 1383.* ἔως ἐντός ἦν λιμένος *ib. 1391.* πύργων ἐντός *Tr. 12.* ἐντός δώματος *Bac. 547.* ἐντός δόμων *Hel. 339. et El. 394.* ἐντός ἀδύτων *Ion. 1309.* ἐντός λυγρῷ τοξεύματος *Her. F. 991.* τειχέων ἐντός *El. 94. et 615.*
- Ἐντρέπεσθαι. τῷ τεκόντος ἑδὲν ἐντρέπη πατρός; *Alcmaeon. fr. XIV.*
- Ἐντρέφειν. τέκν' ἐντρέφειν *Ion. 1428.* οἷσιν ἐνετράφη *Ph. 371.*
- Ἐντροφος. ὁ Σαλαμῖνος ἐντροφος *Iph. A. 288.*
- Ἐντυγχάνειν. οὐντυγχάνων (i. e. ὁ ἐντυγχ.) *Bel. fr. XXIV. 4.* μὴ φύλαξιν ἐντύχης *Rh. 570.* ἐντυχόντι αἰσχροὺς παρεῖναι κέρδος ἦν τότε *Al. 1035.* ἐξουσία μή ποτ' ἐντυχὼν *Er. fr. II. 24.* ναῦταί σφ' ἀνεῖλον ἐντυχόντες *Hel. 1233.* ἐντυχῶσα ποντίας ἀκτῆς ἐπὶ *Hec. 778.*
- Ἐντύνειν. ἐντύνειθ' ἵππους ἄρμασι *Hip. 1183.*
- Ἐνυάλιος. λόγχαις κοινὸν Ἐνυάλιον *Ph. 1565.* Ἐνυαλίῳ δοριμήτορι *An. 1016.*
- Ἐνυβρίζειν. ἐν τοῖς ἐμοῖς ἢ ἐκ ἐνύβρισας κακοῖς *El. 68.*
- Ἐνυδρος. λίμνης ἐνύδρῳ *Ion. 872.* νεφέλαι ἔνυδροι *El. 733.* νάματ' ἔνυδρα *Ph. 663.*
- Ἐνύπνιον *Hec. 703.*
- Ἐνώμοτος θεῶν *Med. 737.*
- Ἐξ. ἐξ ἀκρας ἐπωμίδος *Hec. 558.* ἐξ ἰδίας ἀνοίας *ib. 640.* ἐξ ἀλάτορος *ib. 685. cf. Hip. 820.* ἐξ ἀλός *Hec. 780. et An. 1267.* ἐξ Ἀχαιῶν *Hec. 872.* λόγους τὸς ἐξ ἐκείνης *ib. 894.* ἐξ ἐμῆς χερὸς *ib. 986. Hip. 1420. et An. 588.* χειρὸς ἐξ ἀριστερᾶς *Hec. 1151.* ἐξ ὅπερ, a quo tempore, *Or. 89.* ἐξ ὕπνου *ib. 168.* τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος *ib. 351.* τὺξ (i. e. τὸ

ἐξ) ἀνάγκης ib. 488. ἐξ εὐτυχίας ib. 808. ἐξ Ὀλύμπου ib. 983. ἐξ ὁ τανύθη Λάϊος Ph. 875. ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων ib. 1016. ἐξ εὐαγγέλιου φήμης ib. 1223. ἐξ Ἰσὺ Ἄρης ἦν ib. 1411. χρῆν θανεῖν νιν ἐξ ἐμῷ ib. 1596. ἐξ Ἰάσονος Med. 23. ἐξ ἀρχῆς ib. 106. ἐξ ὧν θάνατοι, κ. τ. λ. ib. 197. ἐξ ὀπαδῶν ib. 335. ἐξ ἐτέρων μύθων ib. 654. ὁδὸν ἐξ ἐμῷ παθῶν ib. 692. γελασθαι ἐξ ἐχθρῶν ib. 797. ἔτ' ἐξ ἐμῷ παῖδας ὀψεται ζῶντας ib. 803. τί χρῆμα βέλει καινὸν ἐξ ἐμῷ; ib. 868. ἔκ ἀσμένῃ τόνδ' ἐξ ἐμῷ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος ib. 1183. ἐξ ἄκρου κρατὸς ib. 1198. οἷ' ἐξ ἐμῷ πέπονθας ib. 1353. ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος Hip. 73. ἐξ ἐπακτῷ πημονῆς ib. 318. ἐξ ὅτε τις εὐκλεῆς γενήσεται ib. 489. δεῖ ἐξ ἐκείνου σημεῖόν τι—λαβεῖν ib. 513. μήτ' ἐξ ἐκείνου φθέγμα δέξασθαι ib. 648. ἐξ ἐμῷ γεγῶς ib. 943. ἔνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμῷ ib. 1259. πατὴρ ἐξ ἀδίκου ib. 1349. ἐξ οἴκων Al. 94. ἐξ ᾧ ib. 360. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 376. ἐξ αἰδοῦ τεράμνων ib. 459. ἐξ ᾧ ib. 464. ἐξ ἐμῷ κληθεὶς ib. 632. ἐξ ἔδρας ib. 849. ἐξ ἀγῶνος ib. 1105. ἐξ Ἀχιλλέως Ap. 8. ἐξ ἐμῶν φαρμάκων ib. 204. ἐξ ἡμῶν γεγῶς ib. 710. ἐξ ἀλιβάτου πέτρας Sup. 80. ἐξ ὧν εἴσι τις τιμωρία ib. 546. ἐξ ἐμῶν οἴκων ib. 1000. ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμῷ ib. 1169. ἐξ Αὐλίδος Iph. A. 495. ἐξ ὀχημάτων ib. 616. ἐξ ὀμμάτων ib. 743. ἐξ Ἰσὺ ib. 804. ἐξ Ἀτρεΐδων ib. 842. σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμῷ ib. 853. τὰς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος ib. 1381. ἐξ ἄκρων σαθρῶν Iph. T. 49. ἐξ αἰτίας τινὸς ib. 64. ἐξ αἱμάτων ib. 73. ἐξ ἀρχᾶς ib. 203. et 205. ἐξ Ἑλλάνων ib. 208. ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμῷ κηρυγμάτων ib. 239. ἐξ ὀνείρων ib. 348. ἐξ οἴων κακῶν ἔρρεῖς; ib. 378. δὴ ἐξ ἐνὸς κακῶ συνάπτει ib. 487. ἐξ Ἀργεῖς ib. 515. et 1033. ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου ib. 695. ἀλλὰ ἐξ ἄλλων κυρεῖ ib. 865. ἐξ ἐμῶν χειρῶν ib. 872. ἐξ ἐμῷ γε πάντα σιγηθήσεται ib. 1076. ἐξ ἀκινήτων βάρων ib. 1157. ἐξ ἐμαυτῷ μειζόνων Rh. 168. ἐξ ἀφθίτων ib. 185. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. πωλικῶν ἐξ ἀν-

τύγων ib. 567. ἐξ ἄλλης χειρὸς ib. 607. Θρηκίων ἐξ ἀρμάτων ib. 616. ἐξ ἀντηρίδων ib. 785. ἐξ ὁποίας χειρὸς ib. 802. ἐξ ὧ, ex quo tempore, Tr. 4. El. 1279. et Cret. fr. II. 10. ἀγομαι ἐξ οἴκων Tr. 140. ἐξ Ἀχαιῶν στρατῷ ib. 236. ἔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπίς ὡς ὀφθήσομαι ib. 487. ἐξ ἐμῶν δόμων ib. 865. ἐξ ἐπάλξεων ib. 957. Φρυγίων ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 1168. θυγατὸς ἐξ ἐμῆς ib. 181. ἐξ ἀπάντων τιμὰς ἔχειν ib. 208. ἐξ ὄρου ib. 228. et 657. et Aut. fr. I. 2. πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Bac. 523. ἀθῶος ἐξ ἐμῷ πάντως ἔση ib. 671. ἐξ ὕπνου ib. 689. ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. ἐξ ἔδρας ib. 926. et 929. ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 986. παῖδός ἐξ ἐμῆς γεγῶς ib. 1308. ἐξ Ἰλίου Cy. 107. ἐξ ἀσκῷ ib. 147. ἐξ ἀντρων ἐμῶν ib. 223. cf. Hel. 482. ἐξ ἀναιδῶς φάρυγγος Cy. 588. ἐξ ἀμυγχανῶν Her. 149. cf. El. 624. ἐξ ἐσθλῶν φύς Her. 326. ἐξ ἐμῷ ἔκ ἀκούσεται κακῶς ib. 718. ἐξ ἀπάσης Ἑλλάδος ib. 954. διπλὴν κέρδος ἔξετ' ἐξ ἐμῷ ib. 1043. τοῖσιν ἐξ ὑμῶν, posteris vestris, ib. 1046. τὰ ἐξ ἡμῶν ib. 1054. χάριν, ἐξ ἧς δυσκλεῆς φανήσομαι Hel. 1007. ἐξ ὀρανίων ib. 1333. καὶν' ἀκῆση πῆματ' ἐξ ἐμῷ ib. 1529. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. ἐξ ἄλλης χθονὸς ib. 290. ἐξ ὅτε ἔφυν ib. 313. ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων ib. 424. δῶρον ὄντα σ' ἐξ ἐμῷ ib. 537. ἀδικ' ἐπασχεν ἐξ ἐμῷ ib. 963. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 1029. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου ib. 1436. ἐξ ἐμῷ ἔχ' ὅσι' ἔθνησκες ib. 1501. ἐξ Ἀπόλλωνος πατὴρ ib. 1560. ἐξ ᾧ Her. F. 297. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505. εὖ παθόντας ἐξ ἐμῷ ib. 569. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν ib. 607. ἐξ εὐγενῆς πατὴρ ib. 843. ἐξ ἐμῷ ἐσώζετο ib. 1100. καὶ ἀμείνωνος πατὴρ El. 338. καὶ ἐμῷ γ' ἔχη ib. 579. ἐξ ἐμῆς μητρός ib. 682. βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα ib. 1173. παρητῶν ἐξ ἐμῶν ἐκρήμνατο ib. 1216. ἔκ ἐξ ἐκείνου Dan. 12. ἐξ ἀρχῆς Æol. fr. XVI. 2. Inus fr. II. 1. et Epist. V. ἐξ αὐτομόρφων λατῶν τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς Bel. fr. XVII. 4. ἐξ ἐλπίδων Inus fr. XVI. 5. ἐξ ἐμῷ τὰ μὰ μαθήσῃ κλύων Phi.

fr. XIII. 3. ἐξ ἀτῷ Plis. fr. I. 5. ἐξ Ἀθηνῶν Sci. fr. V. 4. πρὶν ἐξ ἐμῷ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἀλός Fr. inc. CXIV. ἐξ ὅτῃ συνέβη Epist. V.

Ἐξαγγέλλειν. μάντις ἐξήγγειλέ μοι Or. 363. εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι Ion. 1605. κῆξαγγέλλομαι θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κῆμαυτῆς ὑπὲρ Her. 532. τάδ' ἔξυνφδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις Med. 1008.

Ἐξάγειν. ἔρως τίς μ' ἐξάγει Al. 1083. ἀπλητος ἄδε μ' ἐξάγει χάρις γόνων Sup. 79. ταῖσδ' ἐξάγεις δάκρυ ib. 770. δταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην Iph. A. 693. μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. ἡμᾶς ἐξάγῃσ' ἤδη χθονὸς Tr. 1279. ἡμᾶς ἐάσας ἐξάγειν Her. 155. μή γ' ἐπ' οἴκτον μ' ἐξαγε Ion. 361. ἐκ Βάκχας ἄγων (i. e. B. ἐξάγων) δωμάτων Bac. 636. τί μ' ἐξάγαγες εἰς φῶς; Ph. 1535. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. τῇσδ' ἐξάξων χθονὸς Tr. 457. ὁ χρυσὸς —φρονεῖν βροτῶς ἐξάγεται Her. F. 775. μή μοι—ἐξάγε δάκρυ Fr. inc. LXXIV. 1. ἐξάγεσθαι χθονὸς Tr. 300. ὅπως βρόμον ἐπὶ φόνιον—ἐξάγη Her. F. 1212.

Ἐξαγριῶν. ἄνδρα δυστυχῇ ἐξηγρίωσαν Ph. 883.

Ἐξαγωνίζεσθαι. τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; Her. F. 155.

Ἐξάδειν. τάγαθ' ἐξᾶσαι Tr. 472.

Ἐξαθροίζειν. πάλιν νιν παῖς σὸς ἐξαθροίζεται Ph. 1176.

Ἐξαίρειν. πᾶν ἐξαίρει λόγος Ph. 519. θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. ὃ σ' ἐξαίρει θανεῖν ib. 322. ἔτ' ἂν φρέν' ἐξάροιμι Al. 347. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49. πλεκτὸν ἐξάρας κύτος Ion. 37. πέλεκυν ἐξάρας' ἄνω Hec. 1279. ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. ἐξήρθης Rh. 109.

Ἐξαιρεῖν. ἐξαιρεῖ πόλεις Tr. 892. οἷακας ἐξῆρῃμεν νεῶς Iph. T. 1357. ὡς εὖ πατὴρ ἐξεῖλον φόβον Ph. 998. cf. Med. 487. ἐξελ' οἰκῶν φοινίαν τάλαινάν τ' ἐριννὺν Med. 1259. ὡς τὸ τῶν λυπρὸν ἐξέλη χθονὸς Sup. 38. εἰ ματέρος ἄγαλμα φόνιον ἐξέλοι ib. 371. Τροίας ἐξελεῖν καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. Τροίας πέργαμ' ἐξε-

λεῖν δορὶ ib. 1576. λαθοσύναν νυκτωπὸν ἐξεῖλε βροτῶν Iph. T. 1279. ἐπειδὴν θεοῖσιν ἀκροθίνι' ἐξέλης Rh. 470. χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν Tr. 812. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τῷς Ἡρακλείδης παῖδας ἐξελεῖν θέλει Her. F. 39. Ταφίων ὃς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν ib. 60. ὃν βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν ib. 154. εἰ πατήρ ἐξεῖλε Φρύγας El. 336. γῆς ἐξελὼν (sc. τῷς νεκρῶς) Ἀσωπίας Sup. 571. πευχέων ἐξελὼν τυρεύματα El. 496. ἐκ δ' ἐλῆσα (i. e. ἐξελεῖσα δὲ) δόμων ἐσθῆτα κόσμον τε Al. 158. ἐκ δεξιᾶς ἐξίφη—ἐξαιρούμενοι An. 814. νεῖκος πατὴρ ἐξαιρουμένη Med. 904. εἶθε βροτοῖς τἀναίσχυντον ἐξῆρε φρενῶν Hip. fr. III. 2. σὺ με τέρψιν ἐξεῖλε βίῃ Al. 348. ἔτις ἐστίν, ὅστις ἐξαιρήσεται Med. 793. cf. Al. 851. Her. 977. et Rha. fr. III. βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται Al. 70. εἰ τις με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται Iph. A. 972. τοῖς πρώτοισιν ἐξηρημέναι στρατῷ Tr. 33.

Ἐξαιρετός. ἔρωτ' ἐξαίρετον Tr. 414. γάμος ἐξαιρέτως Iph. A. 485. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων Tr. 249. cf. v. 274. πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος Ion. 1323. γέρας λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον An. 15. ἐξαίρετον σφάγιον Iph. A. 1199. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε Iph. T. 755. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. λαβὼν ἐξαίρετον Ion. 1182. Τρωάδος χθονὸς ἐξαίρετα El. 1002.

Ἐξαιτεῖν. ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοινωρίαν Ph. 15. ἔ μὴν τὸν Ὀϊλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖς λαβεῖν Rh. 175. ἐξαιτεῖ τε, καζείργει χθονὸς Her. 20. δίκας πατὴρ ἐξαιτῇντί με Or. 1657. θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν Sup. 120. τῷς κάτω σθένοντας ἐξητησάμην τύμβῳ κυρῆσαι Hec. 49. πατὴρ γυναῖκα—ἐξαιτεῖσθε, μὴ φυγεῖν χθόνα Med. 971. ἡ παρθεναίαν πατὴρ ἐξητήσατο Tr. 980. κῆξαιτώμεσθα ὑπὲρ τε τῶν—τὸν θεὸν Bac. 360. πρῶτον τόδ' ἐξαιτήσομαι Her. 476. σφάγιον ἐξαιτῇμεν Hec. 305. cf. v. 393. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτῇμενος An. 54. νεκρῶν σώματ' ἐξαιτῇμενος Sup. 358. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτῇμεν Hip. 711. cf. v. 859.

ΕΞΑΜ

*Εξαίφνης. ἐξαίφην ἐξαίφνης Ph. 1151. εἰσπεσόντες ἐξαίφνης ib. 1478. παρῆσθεν ἐμοὶ δεινὸν ἐξαίφνης φόβον Hip. 434. ἰδῶν ἄνεμος ἐξαίφνης Iph. T. 1394. περφεύει λαμπρὸς ἐξαίφνης Erist. III.

*Εξακοντίζειν. τί τὸς Ὀδυσσεύς εξακοντίζω πόνους; Tr. 444. ταῦτα πρὸς τὰδ' ἐξηκόντισα Sup. 456. ὅσας γενεὴν χεῖρας ἐξηκόντισα Iph. T. 362. αἱ τῆσδε γῆς κώλον ἐξηκόντισαν Bac. 664. φάσαντων πρὸς ἥπαρ εξακοντίσας Her. F. 1149.

*Εξακούειν. ὃ γὰρ ἐξηκούμεν Her. 677.

*Εξακρίζειν. ἐξακρίζω αἰθέρα πτεροῖς Or. 275.

*Εξαλείφειν. ὃν γ' ἐξαλείφει ῥῶον, ἣ γράφει Pelei fr. IV. 2. ὃν ἐξαλείφει πρόφασιν ἢ τυχεῖς ὅλον Fr. inc. XXVII. 2. μὴ μ' ἐξαλείψῃς Hip. 1241. θέσφατ' ἐξαλείψω Iph. A. 1486. ἐξαλείψασθαι φοινὸς Hec. 590. εἰδ' ἄπαις δόμος—ἐξαλειφθεῖη Iph. T. 698. ἐξαλειφθεῖσα Hel. 269.

*Εξαλλάσσειν. τὰν ἐξαλλάσσαν ἔχει χάριν Iph. A. 564. ἐσθῆτα ἐξάλλαξον Hel. 1313. Διοί λύπαν ἐξαλλάξαι ἀλαλῆ ib. 1360. σπάργαντα ματέρος ἐξαλλάξας Ion. 918. ἐξαλλάξας Εὐρώταν Iph. T. 135. ἐξαλλάξας ἄχεα λήκης Hel. 386. ποῖαν—ἐξαλλάξω Hec. 1060. ὡς Ἰδαίους ἰστίος κερκίδι δινεύωσ' ἐξαλλάξω Tr. 200. ἐξαλλαγείς τῷ παρετώτος πόνου Ph. 1418.

*Εξαλύσκειν. ὅ τις ἐξήλυξέ πω Hec. 1194. ἐξηλύξαμεν βασιχῶν σπαραγμὸν Bac. 733. φῶτας κυκέρυγας ἐξαλύσωμεν ποδὶ El. 219. πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας; Hip. 673.

*Εξαμῆν. κῆξήμῃσα (i. e. καὶ ἐξήμ.) κάλυστον θέρους Bac. 1314. τὰ σπλάγχχ' ἐξαμῆσασθαι βίᾳ Cy. 235.

*Εξαμαρτάνειν. εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν Med. 308. ἀνδρώποισιν εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν Hip. 1434. ὃ χρῆν σ' εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν Al. 712. μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. et Antig. fr. VIII. 3. ὥστε μὴ ἔαμαρτάνειν Sup. 1227. εἰ τις ἐξαμαρτάνοι Sis. fr. I. 8. τῶπιχευρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. τί δεῖ φυλάσσειν κῆξαμαρτάνειν πλέον; Fr. inc. LV. 3. ὁρῶ ἐξαμαρτάνων Med. 350. τὸς ἐξαμαρτάνοντας ἥχθαίρε Sup. 878.

ΕΞΑΝ

δις ἐξαμαρτάνοντες Phry. fr. V. 7. μάλλον ἐξημαρτάνων Al. 713. δὲ εἰς γυναῖκα Τρωάδ' ἐξημαρτάνες An. 868. πῶς ἐν τὰδ' ἐξημαρτάνεις; ib. 930. εἰ τις ἐξημαρτάνειν Sup. 1085. ἐπεὶ νυν ἐξήμαρτες El. 408. ὡς ἐξαμαρτῶν αὐτὸς Or. 648. ἐξαμαρτῶσα Iph. A. 1204.

*Εξαμβλῦν. νηδὺν ἐξαμβλῦμεν An. 356.

*Εξαμείβειν. εἰ μὴ ἔαμείψῃ χωρίς ὁμμάτων ἐμῶν Or. 272. φόνη φόνος ἐξαμείβων ib. 814. τόνδ' ἐξαμείβοντ' ὅχ' ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ; Ph. 133. ἐξαμείψασθαι τρώμον Bac. 607. ἔργο ἔργον ἐξαμείβετο Hel. 1549.

*Εξαμέλγειν. πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον; Cy. 208.

*Εξαμηχανεῖν. εἰ μὴ τε τῶτων ἐξαμηχανήσομεν Her. 496.

*Εξαμιλλᾶσθαι. αἱ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ Or. 38. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς; ib. 431. ὃν ἐξαμιλλησάμενος Hel. 1487. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμιλλησάι κόρας Hyg. fr. XI. 1. ἐς τ' ἂν ὁμματος ὀψις Κύνελ' ἐξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 624. τὰς τεθρίππους ἀμύλλας ἐξαμιλληθεῖς Hel. 394.

*Εξαμύνειν. ἐξαμύνεσθαι θεῶς Or. 269. αἰθῶν ἐξαμύνεσθαι θεῷ Sup. 208.

*Εξανάγειν. ἔδω ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219.

*Εξαναγκάζειν. ὅς νιν φονεύσαι μητέρ' ἐξανάγκασα Or. 1665.

*Εξαναίρειν. ἥ καὶ σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο Ion. 269.

*Εξανάπτειν. ἐπωτίδων ἀγκυραν ἐξανήπτον Iph. T. 1351. πλεκτὰς ἐξανήπτον ἀγκύρας ib. 1408. μὴ ἐξανήψῃ δύσκληιαν Or. 827.

*Εξαναρπάζειν. ἐξανήρπασαν ταῦρον Hel. 1581. ἐξαναρπάσας Ἑλένην Iph. A. 75.

*Εξανασπᾶν. κῆξανέσπασαν (i. e. καὶ ἐξανέσπ. sc. τὴν ἐλάτην) χθονὸς Bac. 1108. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ Ph. 1139.

*Εξανατέφειν. θύρσων—αὐδὺς ἐξανέτεφον Bac. 1053.

*Εξανόρῃσθαι. πυρσῶς γένυσιν ἐξανόρῃμενος Ph. 32. λόχος ὀδόντων ὄφeos ἐξηνδρωμένος Sup. 703.

*Εξανέμν. ἐξηνέμωσι τᾶμ' Ἀλεξάνδρῳ

λέχη Hel. 32. ἐξηνεμώθη μωρία An. 939.
 Ἐξανέρχεσθαι. γῆς ἐξανελθῶν Tr. 748.
 Ἐξανέχειν. ταῦτα δόξανθ' Ὑλλος ἐξη-
 νέσχετο; Her. 967. ταῦτα παῖδας
 ἐξανέζεται πάσχοντας; Med. 74. ἐκ
 ἐξανέχομαι λεύσσω δάμαρτος ὁμήλικας
 Al. 955. τὸς ἐμὸς τις παῖδας ἐξανέζε-
 ται Φθίας τυράννης ὄντας; An. 200.
 Ἐξανθεῖν. ὥς αἱματηρὸν πέλανον
 ἐξανθεῖν ἄλως Iph. T. 300.
 Ἐξανίημι. θύρσος ἐξανιῖσαι χερῶν
 Bac. 761. ἐνθεν ἐξανῆκε γὰ πάνο-
 πλον ὄψιν Ph. 674. κρήνην ἐξανῆκ'
 οἶνε Bac. 706. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρό-
 γονον ἐξανῆκε γῇ Ion. 1000. ὀργῆς
 ἐξανεῖς κακῆς Hip. 900. καταγελῶν-
 τας ἐξανήσει Iph. A. 372. πλεκτὰς
 ἱμάντων τροφίδας ἐξανήσομαι An.
 719.
 Ἐξανισάναι. εἰ πρόσωπον ἐξανισαίνην
 ἐμὸν Hec. 1165. Ἑλλάδ' ἐξανισάναι
 Tr. 926. ἐξανίστατε σῶμα Bac. 606.
 τέρθον ἐξανισάναι Cy. 168. γεραιὸν
 ἐξανασησάι δέμας Med. 1212. ἐξα-
 νασῆσαι γόνυ ib. 1215. Ἰλίου ἐξανα-
 σήσας βάθρα Sup. 1197. ἐξαναπάν-
 τες λέχες El. 786. σ' ἔδρας ἐκ τῆσδ'
 ἐξανασησώ τάχα An. 262. cf. v. 266.
 ἐξανίσω (pro ἵσασο, surge) τῶνδ'
 ἀνακτόρων ib. 380. ἐξανίσανται λόχε
 El. 217. ἐπεὶ Τροίας ἐξανεσάθη βά-
 θρα Hel. 1668.
 Ἐξανορθῆν. σὺ τὰμ' ἐξανώρθωσας Al.
 1141.
 Ἐξαντλεῖν. ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ
 πόνον Cy. 10. τὸν αὐτὸν δαίμον'
 ἐξαντλεῖς ἐμοὶ ib. 110. ἡνίκ' ἐξήντλεις
 στρατῷ γούης Sup. 838. πρὶν τόδ'
 ἐξήντληκέναι Med. 79. πόνον τὸν
 δεινὸν ἐξήντληκότες Cy. 281. τὸν
 αὐτὸν ἐξήντλησαν βίον Cresph. fr.
 VII. 3.
 Ἐξανύειν, vel ἐξανύτειν. αἷμα ἐξανυέτω
 Iph. T. 1460. νάματ' ὅσων μηκέτ'
 ἐξανύετε Her. F. 625. ταχύπυον ἵχνος
 ἐξανύων Tr. 232. πάθεισι πάθεα ἐξα-
 νύτῃσι Ion. 1066. ἐπειδὴ τοῖσιν ἐκ
 ἐξήνυτον Κύπριν κρατῆσαι Hip. 400.
 ἐπεὶ μόχθων τέρματ' ἐκ ἐξήνυτον Bac.
 1103. εἶθε ὁρόμον νεφέλας ποσὶν
 ἐξανύσαιμι Ph. 167. ποίως ποτ' ἦ
 λέοντας—ἐκ ἐξήνυσα; Her. F. 1273.

ἄσρων πόλον ἐξανύσας Or. 1685. πό-
 ρον ἄπορον ἐξανύσας Iph. T. 897.
 ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα Med. 651.
 τί κακῶν μῆχος ἐξανύσαιμ' ἄν; An.
 537. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι Sup.
 285. ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς Bac.
 131.
 Ἐξαπαλλάσσειν. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι
 ζωῆς Hec. 1108. ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι
 κακῶν Iph. A. 1004.
 Ἐξαπατᾶν. ἐξηπατήθη δαίμονος βω-
 λεύμασιν Hip. 1406.
 Ἐξαπάφειν. ὁ πότνια ἐξαπαφῶν ἐμὰν
 Ion. 705.
 Ἐξαπολλύναι. ὕδρας λέοντάς τ' ἐξα-
 πολλύναι Her. 950. πάντ' οἶκον ἐξα-
 πώλεσεν Tr. 1215.
 Ἐξαποξύνειν. ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξα-
 ποξύνας ἄκρον Cy. 455.
 Ἐξάπτειν. ἱκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω
 σέθεν τὸ σῶμα τῷδ' Iph. A. 1216.
 κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ Tr. 1208.
 πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροὸς ib.
 1220. δεσμὰ ἐξάπτειν χεροῖν Her.
 F. 1342. ἀφύλλω τόματος ἐξάπτων
 λιτὰς Or. 383. χροὸς νεβρίδ' ἐξάψας
 Bac. 24. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον ἀμφὶ
 δέρην Ion. 1064. τί πέπλος μέλανας
 ἐξήψω χροὸς; Hel. 1202. cf. Iph. A.
 1449.
 Ἐξαπωθεῖν. ἔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ'
 ἐξαπώσατε Rh. 811.
 Ἐξαρκεῖν. εἰ τὰδ' ἐξαρκεῖ πόσει Hip.
 278. πᾶσιν ἐξαρκεῖν Sup. 574. μέ-
 τρια ἐξαρκεῖν ἔφη ib. 866. ἦ γὰρ
 δίκαια ταῦτα, κἄξαρκεῖντά μοι; Hip.
 702. ἐξήρκην ἐμοὶ Tr. 648. ἐδ' ἅπας
 ἄν ἕρανός—ἐξαρκέσειεν Melan. fr. III.
 6. ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρόμενος
 Sup. 511.
 Ἐξαρνεῖσθαι. ἐ γὰρ ἐξαρνήμεθα Au.
 437. ἔ τοι τῷτό γ' ἐξαρνήσομαι Hel.
 585.
 Ἐξαρπάζειν. σὰς ἐπιτολὰς ἐξαρπάσας
 ἐκ χερῶν ἐμῶν βία Iph. A. 315.
 Ἐξαρτᾶν. χειρὸς ἐξαρτωμένη Hip. 325.
 περὶ σὸν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A.
 1226. γονάτων τῷ τεκόντος ἐξαρτω-
 μένη Iph. T. 363. πλεκτὰν Αἰγύπτου
 παιδείαν ἐξηρτήσασθε Tr. 129. σὺ
 ἐξηρτήμεθα Sup. 735. τυφλὸν προηγη-
 τῆρος ἐξηρτημένον Fr. inc. LXXXI. 2.
 πέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι Al. 187.
 Ἐξαρτύνειν. τάνδον ἐξάρτυε El. 422.

- φόνον μητρὸς ἐξαρτύσομαι *ib.* 647. οἰκεῖος πόλεμος ἐξαρτύνεται *Her.* 420. ἐξηρτυμένας πώλως *Hip.* 1186.
- Ἐξάρχειν. σὺ ἔχαρχ' ὄρκον *Iph.* T. 743. ὅπως ἐξάρξω μολπὰν *Tr.* 148. *cf.* v. 152. ἐξάρχε κανᾶ *Iph.* A. 435.
- Ἐξάρχος *Bac.* 141.
- Ἐξασκεῖν. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης *El.* 1071. ἃ γὼ νιν ἐξήσκησα *Hel.* 1399. ὀργάνοισιν ἐξήσκημέναι *Rh.* 922.
- Ἐξαιγής. πώλων χιόνος ἐξαιγετέρων *Rh.* 304.
- Ἐξαιδᾶν. ἐξαιῦδα *Hec.* 184. σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν—ἐξαιδᾶ *Hip.* 590. δύο ἐξαιδᾶς ἅμα *Sup.* 143. ἐξαιῦδα σαφῶς *Iph.* T. 1162. ἐξαιδᾶν σε χρὴ *Hel.* 85. δεινὰ ἐξαιδῶν κλύειν *Hip.* 1239. ἐξηύδων τάδε *Ph.* 1255. ἀντιψάλμους ψῶδας—ἐξασδάσω *Iph.* T. 181.
- Ἐξαιχεῖν. φρονεῖν ἄμεινον ἐξαιχέει *Διός Sup.* 504.
- Ἐξαφίσασθαι. τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων *Iph.* A. 479.
- Ἐξεγείρειν. εὐδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος φόνον *El.* 41. τόνδ' ἐξεγείραι *Or.* 139. ἀμύνων θήρας ἐξεγείρομαι *Rh.* 787. ἐξεγειρόμενος τρέφεται *Her.* F. 1068. Ἄργος ἐξεγείρεται *Or.* 1530. ὥς μὴ ἔξεγερθῇ τὸ κακὸν *Cy.* 623.
- Ἐξεδρος. λόγοι παραλλάσσοντες ἐξεδροι φρενῶν *Hip.* 935. ἐξεδροι χθονὸς *Iph.* T. 80.
- Ἐξειδέναι. τὰ θεῖα πάντ' ἐξειδέναι *Hel.* 928. πάντα ἐξειδῶς *Ph.* 95.
- Ἐξεικάζειν. σέρνα ἐξεικασμένα *Ph.* 165.
- Ἐξεῖναι. ἔξεις, *licet*, *Hec.* 238. *Or.* 251. *Ph.* 522. *Tr.* 51. et 912. et *Hel.* 449. ἔξεις πάντῃ *Bac.* 842. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξεςί μοι *Hec.* 435. χειρὶ ἐκ ἔξεςί μοι τῆς σῆς λαβέσθαι γενειάδος *An.* 574. αἰῶνα ἐκ ἔξεις, *sc.* ἐξορθῆσθαι *Sup.* 1084. ἔξεις τὸν γένει μὲν—προσεννέπειν; *Tr.* 48. ἔξεις πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ; *ib.* 903. ἐδ' ἄρα πρὸς οἴκῳ ναυτολεῖν ἔξεςί μοι; *Hel.* 808. δόλοισ ἐκ ἔξες' ἀκύνειν τῶν λόγων *Fr.* inc. B. 23. 2. ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν *El.* 1084. ἐξὸν αὐτῷ τᾶμ' ἐλεῖν βυλεύματα *Med.* 372. ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα, *sc.* τὴν ἄρὰν παρελεῖν *Hip.* 1317. ἐξὸν ἀτέκ-
- νοῖς ἀγάμοις τ' εἶναι *Al.* 890. ἐξὸν κτείνειν *An.* 522. ἀπλᾶς λύπας ἐξὸν, ἐκ οἷσω διπλᾶς *Iph.* T. 688. ἐξὸν ἡσύχως ναίειν *Her.* 7. ἐξὸν διορθῶσαι λόγοις σὰν ἔριν *Hel.* 1174. ἐξὸν μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε *Her.* F. 938. ἐξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπερδύναι θανεῖν *Er.* fr. I. 23.
- Ἐξειπεῖν. ἐκ ἂν ποτ' ἔσχον μὴ τὰδ' ἐξειπεῖν πατρὶ *Hip.* 658. ἐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν *Bac.* 273. καλῶς ἐξεῖπας τάδε *ib.* 816. ἀντιάζω σ' ἐξειπεῖν τάδε *Ion.* 1119. τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν; *El.* 907. τί λέγων μεῖζόν σε τῷδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἂν; *Bel.* fr. XIII. 2. τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σὺ λόγον *Hip.* 492.
- Ἐξείργειν. τῶνδ' ἐδὲν ἐξείργει νόμος *An.* 176. ἐξαιτεῖ τε, κᾶξείργει χθονὸς *Her.* 20. ἐξείργουσι γῆς *ib.* 25.
- Ἐξελαῖν. ἐξελαῖς με *Med.* 326. ἐξελαῶ σφετῆσδε γῆς *Hip.* 893. *cf.* v. 1052. ἐ γὰρ—τὸς Ἡρακλέους παῖδας ἐξελαῶσι γῆς *Her.* 193. ἐξελαῶ κόσμον νεκρῷ *Hel.* 1295. ἦλθες ἐξελαῶν *Ph.* 610.
- Ἐξελαύνειν. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις *Ph.* 613. ἦν ἐξελαύνῃ ξυμφορὰ μ' ἀμήχανος *Med.* 392. τῆσδ' (*sc.* γῆς) ἐξελαύνειν *Sup.* 471. *cf.* *Ion.* 1315. ἐξήλαυνον ἀρμάτων ὄχους *Ph.* 1197. ἐξελαυνόμεσθα πάτρης *ib.* 610. ἐξελαύνομαι χθονὸς *ib.* 630. 633. et 1749. et *Med.* 704. ἐνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμην *Hel.* 796. πατρώας ἐξελήλαμαι χθονὸς *ib.* 89.
- Ἐξελέγχειν. μὴ ἔξελεγχέ νιν *Ion.* 367. βήλομαί σ' ἐξελέγξαι *Iph.* A. 335. κᾶξελέγχεται—κάκιστος ὢν *Hip.* 944. *cf.* v. 930. ἐ δὴ τῷτό γ' ἐξελέγχομαι *El.* 36. δεῖ ἐ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπῳ *Alex.* fr. XXIII. 2.
- Ἐξελίσσειν. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεῷ θεσπίσματα; *Sup.* 141. κάλλιστον ἵχνος ἐξελίσσουσιν ποδὸς *Tr.* 3. ἐχ ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξειλίσσομεν *Ion.* 397. ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ *Her.* F. 977. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων *Hip.* 864.
- Ἐξέλκειν. ἐξέλκει *An.* 1122. φάσγανον ἐξεῖλκε κολεῷ *Hec.* 544.
- Ἐξελεκτέον *El.* 491.
- Ἐξεπιπλήσσειν. κᾶξεπιπέπληκται *Dan.* 36.

Ἐξεπίσασθαι. εὐνὴν ὄντα σ' ἐξεπίσασμαι
Al. 514. ἕκ ἔτι θνητῶν, ὅστις ἐξε-
πίσεται, τὴν αὐρίον μέλλουσιν εἰ βιώ-
σεται ib. 786. δόλον ἐξεπίσασθε Cy.
474.

Ἐξεργάζεσθαι. τὰλλα ἐξεργάζεται πα-
τήρ τε, κ. τ. λ. Med. 918. τοιαῦθ' ὁ
τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται Sup.
119. τῷτ' Ἀχαιῶν ἱεῖς ἐξεργάζεται Tr.
396. τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζε-
ται; Hel. 589. τὰπὶ θάτερ' ἐξεργάζε-
το Bac. 1127. ἐξεργάσαντο δεινὰ
Hec. 1169. cf. Sup. 1072. μή μ'
ἐξεργάσῃ Hel. 1104. cf. Hip. 607.
ἐξεργάσμεθα Hip. 565. αἷμα ματρὸς
ἐξεργασμένος Or. 1624. φόνον τα-
λαίνοις χερσὶν ἐξεργασμένον Bac.
1243. σέ, πολλὰ πῆματ' ἐξεργασμέ-
νον Hec. 960. ὦ μέγιστα πῆματ' ἐξερ-
γασμένοι Rh. 808. ἡμῶν τοιάδ' ἐξερ-
γασμένων Bac. 1241. cf. El. 1083.
τοῖσιν ἐξεργασμένοις Or. 461. ἕκ
εἰδυῖα τὰξεργασμένα ib. 1320. ἐπ'
ἐξεργασμένοις κακοῖσι χαίρειν Bac.
1037.

Ἐξερεῖν. ἐμαντὸν, ἣν λέγω κακῶς
ἐκείνην, ἐξερεῖ Or. 559. τῷνομ' αὐτῶν
ἐξερεῖς Ion. 1414.

Ἐξερευνᾶν. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας Bac.
1298. ἣν πως ἐξερευνήσας λάβω Hel.
436.

Ἐξερημῶν. παιδὸς οἴκῃς μ' ἐξερημῶσαν
μαθὼν An. 992. ἐξερημῶσαι δόμῃς
ib. 598. λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας
γένυν Hec. F. 253.

Ἐξεριτῆς τῶν λόγων Sup. 894.

Ἐξέρρειν. ἐξέρρε γαίης τῆσδε Hip.
973.

Ἐξέρχεσθαι. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελή-
λυθας δόμων; Tel. fr. XV. 2. ἔξελθ',
ἔξελθ' οἴκων Hec. 174. μήτ' εἰς χερῶν
ἀμιλλαν ἐξέλθης ἐμοὶ ib. 226. ἔξελθ'
Ἑρμ. δόμων πάρος Or. 112. cf. Ph.
1270. ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον Or.
608. ἔνεκ' ἐξῆλθον δόμων ib. 1529.
cf. Med. 214. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδε
χθονὸς Ph. 479. πολλὰς ἐς οἴκῃς—
εἰσῆλθε, κἀξῆλθε ib. 537. ἔξελθ',
ἀκυσσον ib. 1077. cf. Hec. 643. ἐξέλ-
θετε Med. 895. ἐξῆλθον οἴκων Iph.
A. 1098. νυκτὸς, τὰς ἐξῆλθ' ὄρφνα
Iph. T. 152. κτανὼν φρυγῆς—ἐξῆλθεν
Rh. 507. ὦ θύγατερ, ἔξελθε Tr. 1016.
σὸν δέμας ἐξῆλθες ἀσκήσασα ib. 1023.

τῶν σῶν ἀκῦσασα τετυγμάτων ἐξῆλθον
Hec. 480. ἐξελθεῖν χθονὸς Hec. F.
214. εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν Al. 643.
ἐξελθὼν σιγῇ Cy. 425. ἐξελθῶσα πα-
τρῶν δόμων Dan. fr. VII. 1.

Ἐξερωτᾶν. ἐξερώτα Ph. 388. πάλαι
δὴ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων Pal. fr. VIII.
1.

Ἐξετάζειν. ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν
λύμαν ἐξετάσεις; Tr. 198. σοῖς κα-
κοῖσιν ἡξίον ἐξετάζεσθαι φίλος Al.
1014. στρατὸς θάσσει κἀξετάζεται Sup.
391.

Ἐξευλαβεῖσθαι. τῷτο οἱ σοφοὶ βροτῶν
ἐξευλαβῶνται An. 645.

Ἐξευμαρίζειν. συμφορὰς τὰς ἐμὰς ἐξευ-
μαρίζων Hec. F. 18. τίν' ἐλπίδ' ἐξευ-
μαρίζῃ; ib. 81.

Ἐξεύρημα. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T.
1029. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109.

Ἐξευρίσκειν. πάντα μηχανᾶσθε κἀξευ-
ρίσκετε Hip. 918. εὐδεῖς γυναικὸς
φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς An. 271.
πῶ Ἐκάβην ἂν ἐξεύρομι Hec. 485.
τὰ εἰς Αἰγισθον ἐξεύρες κακὰ Or. 1158.
μή τις—πῆματα πῆμασιν ἐξεύρη ib.
1257. ὁψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροισιν ἂν Hip.
480. ἐξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ
κακῶν Al. 221. πολλὰ ἐξευρεῖν σοφὰ
Sup. 903. τί ἂν μεῖζον τῷδε πάθος
ἐξεύροις; ib. 1121. τίς ἂν χαμεύνας
Ῥήσῃ ἐξεύρεν Rh. 853. τό γ'
αἰσχροὺς ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488. ἐξευ-
ρεῖν γονὰς Ion. 328. ἐν ἂν εὐτυχὲς
μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ib. 383. ὁ πότ-
μος σ' ἐξεύρεν ib. 554. τὸ μὴ δίκαιον
τῆς δίκης ἡσώμενον ἐξεύρεν ὁ θεὸς ib.
1118. φθονεῖς, εἰ πατήρ ἐξευρέ με;
ib. 1302. πόθεν πεύκης πανὸν ἐξεύρες
λαβῶν; Alcmen. fr. XIII. ἐξεύρον ἄν-
θρώποισι γράμματ' εἰδέναι Pal. fr. II. 3.
γινῶναι ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρὼν Sis. fr.
I. 13. ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἑλληνες
κακὰ Tr. 759. τίνα προξενίαν—σω-
τῆρα κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 361.
ἣν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ
ib. 260.

Ἐξευτρεπίζειν. τὰ ἂν δόμοις ἡμᾶς χρεῶν
ἐξευτρεπίζειν El. 75.

Ἐξεύχεσθαι. ζῆν ὅτ' ἐξήνχῃ τέκνα Med.
930.

Ἐξεφίεσθαι. τάσδε ἐκπέμπειν χθονὸς—
γυναῖκας ἐξεφίεμαι Iph. T. 1468.

Ἐξηγεῖσθαι. ἐξηγῶ θεὸς Med. 745.

- ἐξηγῶ σύ μοι Bac. 185. ἐνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο Ph. 1018. & Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο Iph. A. 529.
- Ἐξήκοντα. Ἀτθίδος ἄγων ἐξήκοντα νῆας Iph. A. 248.
- Ἐημερῶν. ἐημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ἄβατον χώραν καὶ θάλασσαν ἀγρίαν ἐημερώσας ib. 852.
- Ἐξῆς. ἐξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249. διδὺς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι ib. 341. ἐξῆς κάθησο δευρό μὲ ποδὺς ib. 627. ἔχ ἐξῆς πέπλων τολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν Bac. 933. κεισόμεσθαι νεκρῷ δὺ' ἐξῆς Hel. 992. ἐγνώσμεθ' ἐξῆς ὅσ' ἐν ὑσάτοις κακοῖς Ion. 1115. ὅστις πάσας ψέγει γυναῖκας ἐξῆς Pro. fr. III. 2. δειλοὶ ἐξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5.
- Ἐξιάσθαι. πόλεως ἄλωσιν ἐξιώμενος El. 1024. οἶκός σε κεύθων οὐμός ἐξιάσεται Rh. 872.
- Ἐξιδρύειν. τηλῇ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμεν Fr. inc. CXCVI.
- Ἐξίεναι (ab εἶμι). ἐξιδι χθονὺς Ph. 617. ἐξειμι ib. 618. ἐξιδ' ἐκ χώρας ib. 639. ἐξιδ' ὡς τάχιστα Med. 321. ἐξειμι γαίας ib. 795. ἐξεισί τις Al. 214. ἐξειμι πατρίδος Tr. 1274. ἐξιδι πάροιθε δωμάτων Bac. 912. ἐξিতে χθονὺς Her. 519. οἴκων ἐξειμι πατρὸς El. 1316. ὥστε—θύραζε ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ἐξιὼν τε κ' εἰσιὼν δόμους Hel. 1183. ἐξιόντα δεσπότην ὄρῃν πάρα Ion. 516. δόμων τῶνδ' ἐξιόντι ib. 535. cf. v. 662. λόγων ματαίων εἰς ἄμιλλαν ἐξιὼν Dic. fr. XIII. 3. ἔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε, ἔτ' ἐξιόντας Rh. 812. πολλὰ θάλαμον ἐξιῶσ' ἐπεσράφη Al. 185. ἐξιῶσαν ὑσάτην ὁδὸν ib. 613.
- Ἐξιέναι (ab ἵημι). ἐξιᾷσι πάντα κάλων Med. 278. ὅταν τράτευμ' Ἀργεῖον ἐξίη κάλως Tr. 94. ἡνίχ' ἥλιος ἀκτίνας ἐξίησι Bac. 678. φόνιον ἐξίει κάλων Her. F. 837. φάρυγγος αἰθέρ' ἐξιεῖς βαρὺν Cy. 409. ἀφρόν ἐξιεῖσα Bac. 1120.
- Ἐξικμάζειν. τὰ ἐν ποσὶν ἐκ ἐξικμάζω An. 398.
- Ἐξικνεῖσθαι. ἐκ ἐξικνεῖμαι Μαινάδων ὅσοι μόθων Bac. 1058. τίν' ἐξίκη χθόνα; Med. 680. πατρίδα ἐξίκοισθε γῆν Iph. A. 1558. τί δρῶντες τῷδ' ἂν ἐξικοίμεθα; El. 612.
- Ἐξίπτασθαι. ὁ ὄλβος ἐξέπτατ' οἴκων El. 944.
- Ἐξίστη Epiq. II. 2.
- Ἐξισάναι. ἔκτῃσιν φρενῶν Bac. 848. οἶνος ἐξέτῃσέ με Aug. fr. VIII. 1. ἐξ ἔδρας σοι πλόκαμος ἐξέτῃχ' ὅδε Bac. 926. ἐξέτῃν φρενῶν Or. 1021. cf. Bac. 359. γνώμας ἐξέταν Iph. A. 136. ἐκτάντος σὺ Epiq. IV. φεύγετ', ἐξίτασθε Iph. T. 1229. ἐξίταται πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα Her. F. 104.
- Ἐξιστορεῖν. εἰ κατ' ὄμματα ἐξιστόρην νιν Or. 289. τῆς ἐλευθέρας μὴ λυπρᾷ—ἐξιστορῆσαι Hec. 236. ὥστε—ἐξιστορῆσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων ib. 744. τὸ τῆς θεῆς φίλον—ἐξιστορήσων εἶμι Iph. A. 748.
- Ἐξιχνεύειν. ἐξιχνεύσατε τὸν θηλύμορφον ξένον Bac. 352. ἐξιχνεύουσίν σε ib. 815.
- Ἐξογκῶν. ἐν ᾗ μητέρ' ἐξώγκυν τάφῳ Or. 402. εἰ κατ' ἀνδρὸς βίοςτος ἐξογκώσεται Hip. 938. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ κάθησθε An. 704. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις (rebus secundis) Iph. A. 921.
- Ἐξόγκωμα. λαῖνοισιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332.
- Ἐξοδᾶν χρήματα Cy. 266.
- Ἐξόδος. ἔτε γέρας πατρί, ἔτ' ἐξοδὸν διδόντες Ph. 882. αὐτοὶ τὴν ἐξοδὸν γ' εὐρίσκετε Hel. 1028. ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς Ph. 767. σενόπορος κατ' ἐξόδους An. 1144. πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν Rh. 514. θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθετε Her. 475. ἐπ' ἐξόδοισιν ἔθαψά σε Hel. 1181. ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος Ion. 515. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδους Her. F. 83. καλλίονες εἰσοδοὶ τῶν ἐξόδων πάρεσιν ὑμῖν ib. 623.
- Ἐξοδυνᾶσθαι. ἐξοδυνηθεῖς Cy. 657.
- Ἐξοιδᾶν, vel εἶν. πληγαῖς πρόσωπον ἐξωδῆκότα Cy. 226.
- Ἐξοικίζειν. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξώκισαν Hec. 887. ἐξώκισέ μ' οἴκων γάμος ib. 948.
- Ἐξοινῶσθαι. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812.
- Ἐξοισέον ὄπλα Ph. 719.
- Ἐξοκέλλειν. ἐμέ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν Tr. 137.
- Ἐξολισθαίνειν. ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην Ph. 1392.

Ἐξολλύναι. ἥπερ ἐξόλλυσί με Hip. 725. τὸς κακὸς ἐξόλλυμεν ib. 1341. ἡ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία Al. 947. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. πάντες ἐξολώλαμεν Her. F. 1392. τὸν μιὰρὸν ἐξολωλότα Sis. fr. III. 2.

Ἐξομιλεῖν. τεφάνων ἢ μία χροία περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει Cy. 516. ἐν ὄχλῳ ἐξομιλεῖσθαι τρατῷ Iph. A. 735.

Ἐξομματῶν. Πολύβη παῖδα ἐξομματῶμεν Œd. fr. III. 2.

Ἐξομοῖν. γυναιξὶν ἐξομοῖσθαι φύσιν An. 354. κᾶξομοῖσθαι θεοῖς Phi. fr. VII. 4.

Ἐξομοργύναι. ἐκ δ' ὁμορξὸν σόματος ἀφρώδῃ πέλανον Or. 219. αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις Her. F. 1399. κόρας ἐξομόρξασθαι El. 502. ἃ γὰρ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξωμαι Hip. 653. μὴδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344.

Ἐξονειδίζειν. οἶον ἐξωνείδισεν Ph. 1670. καλὸν γέ μοι τῷνειδος ἐξωνείδισας Iph. A. 305.

Ἐξονομάζειν. ἐξωνόμασεν Iph. A. 1066.

Ἐξοπλίζειν. πᾶς τις ἐξωπλίζετο Iph. T. 302. ἥπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο Her. F. 466.

Ἐξοπτᾶν. σάρκας ἐξώπτα πυρὶ Cy. 402.

Ἐξορᾶν. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν τρατηγὸν ἐμφανῶς Her. 675. ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόδια χερσόδεν μόλις Hel. 1285.

Ἐξορθεῖν. γνώμαισιν ὑτέραισιν ἐξορθεῖμεθα Sup. 1083. cf. v. 1086.

Ἐξορίζειν. ὅτι με πολύδακρυ γὰρ ἐξορίζει Tr. 1106. σὺ δ' ἐξορίζε Her. 258. ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν ib. 16. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοῖναν Ion. 504. προγεννητόρων ἐξορίζεται κακὸν Hip. 1381.

Ἐξορμᾶν. κλήθρων ἐξόρμα Iph. A. 149. τοῖς δ' ἐξορμᾶν ib. 1328. φυγῇ ἐξορμᾶτε Her. F. 893. ῥεῦμα ἐξορμῶν τρατῷ Iph. T. 1437. ἐννυχὸς ἐξώρμα φόβος Rh. 788. ἡνίκ' ἐξώρμα χθονὸς Tr. 1131. πάλιν ἐξορμάσεις τὸς χαλινὸς Iph. A. 151. πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα Or. 1240. τί ἔχ' ἄμ' ἐξορμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει; El. 642. Ὑλλὸν ἐξορμώμενον ἰδὼν Her. 843. εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Cresph. fr. XVI. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης Or. 370.

τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας ib. 274. ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξορμημένῳ El. 1070.

Ἐξορμίζειν. εἰς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν Hel. 1263. πέλας φίλοις σοῖς ἐξορμίσω σὸν πόδα Ph. 853.

Ἐξορμος. Κρήτας ἔξορμος ἀνὴρ Hip. 156.

Ἐξορος. ἐξόρης Βάκχας ἄγειν Bac. 51.

Ἐξότη. ἐξότη—πυρὶ καθήμεναι δέμας Or. 39. ἔκ οἷδ', ἐξότη Cy. 635. ἐξότη πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα Her. F. 702.

Ἐξοτρύνειν. ὅς μ' ἐξοτρύνει Sup. 24.

Ἐξοσία. ἐξοσία ἐντυχῶν Er. fr. II. 24. τῶν κακῶν ἐξοσίαν Gl. fr. II. 3. et τῶν κακῶν ἐξοσία Tem. fr. XIV. 2. ὅστις παισὶ—παραδίδωσ' ἐξοσίαν Phaeth. fr. III. 3.

Ἐξοχος. κάλλος εἶχεν ἔξοχον Dan. 26. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889.

Ἐξόχως Bac. 1233.

Ἐξυπείπειν. τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾶν; Bac. 1264.

Ἐξυπηρετεῖν τύχαις Aut. fr. III. 7.

Ἐξύφασμα κερκίδος El. 539.

Ἐξω. ἔξω δωματίων Hec. 965. Hip. 1156. Al. 511. et An. 69. ἔξω τις ἐκβαίνει Or. 1367. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδε χθονὸς Ph. 479. cf. v. 488. et 1011. Med. 706. Iph. T. 1314. Hel. 1531. et El. 1112. τῶνδ' ἔξω κομίζεσθαι τειχέων Ph. 596. ἔξω τάφρῳ ib. 1195. δόμων ἔξω ib. 1332. Iph. A. 1533. εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς Ph. 1615. τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονὸς ib. 1624. οἴκων ἔξω Med. 181. ἔξω μολῶν ib. 245. γῆς ἔξω περᾶν ib. 272. γαίης τερμόνων ἔξω ib. 276. ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων Hip. 53. cf. v. 180. Iph. A. 1106. et Her. F. 705. ἔξω μελάθρων Hip. 172. Iph. T. 1287. et Cy. 489. ἔξω λόγῳ Hip. 437. ἔξω ἐκφέρουσι, sc. τὰ κακὰ βυλεύματα ib. 650. πῆματος ἔξω ib. 1293. δίκας ἔξω An. 788. cf. Bac. 1008. πέμπε γῆς ἔξω νεκρὸς Sup. 1209. τὸς ἔξω σειραφόρος Iph. A. 223. ὀχημάτων ἔξω ib. 611. τᾶξω (i. e. τὰ ἔξω) πρᾶσσε ib. 740. ἔξω ἐλθὲ βασιλείων δόμων ib. 863. κᾶξω (i. e. καὶ ἔξω) τᾶσα Iph. T. 47. δωματίων ἔξω ib. 724. Κυανέας ἔξω πέτρας Iph. T. 746. ἀγαλμ' ἔξω φέρεις ib. 1176. ἡνίκ' ἂν ἔξω περῶσιν ib. 1217. cf. Bac. 647. et Her. F. 701.

- ἔξω κομίσασθ' αἰκῶν Tr. 167. μή μοι—Κασσάνδραν πέμψασθ' ἔξω ib. 170. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων ib. 345. ἔξω τήσομαι βακχευμάτων ib. 367. ἔξω βεβώς Bac. 645. ἔξω ἐλαύνων τῷ φρονεῖν ib. 851. ἔξω φυλακᾶς ib. 867. ἔξω πέτρας Cy. 662. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. ἡμεῖς γὰρ ἔξω Ion. 414. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς ib. 926. θεῖ εὐθύς ἔξω ib. 1217. ἔξω τρίβῃ El. 103. ἴν' ἔξω τῷδ' ὄχῳ τήσω πόδα ib. 999. ἔξω βαίνων τῷδε Bel. fr. XVI. 9. ἔξω ὀργῆς Hyp. fr. VII.
- Ἐξωθεῖν. σὺ αὐτὸς ἔξωθι χθονὸς, sc. ἐμὲ Hip. 1087. πνεύμασιν θαλασσίοις σὴν γαῖαν ἔξωσθέντες Cy. 278.
- Ἐξωθεν. ἔξωθεν δόμων Med. 1312. ἔξωθέν με γάμοι γ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν κ. τ. λ. Al. 953. ἔξωθέν εἰσιν λαμπροὶ An. 330. οἱ δειμάτων ἔξωθεν Her. F. 723. ἄλλες ἔχεις τάξωθεν (i. e. τὰ ἔξωθεν) ἔργα El. 74. φόβῳ ἔξωθεν ib. 901. ἔξωθεν πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.
- Ἐξώπιος. χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος Med. 624. τῶνδε δωμάτων ἐξωπίως ξενῶνας Al. 549. ἡ δόμων ἐξώπιος βέβηκε Sup. 1038.
- Ἐξώτης Ἄρης Rh. 322.
- Ἐορτάζειν. οὗθ' ἐορτάζῃ λεῶς τῆς σῆς σφαγῆς ἀποινα Iph. T. 1458.
- Ἐορτή. γῆ τῇδε σεμνὴν ἐορτὴν προσάψομαι Med. 1382. ἐννόμοισιν ἐορτῆς Iph. T. 36. Νύμφαις ἐορτὴν πόρσυνε El. 625. Βρομίῳ παράμυσος ἐορταῖς Ph. 792. ἐκλέλοιψ' ἐορτὰς Tr. 452.
- Ἐός. ἔῳν πέπλων El. 1206.
- Ἐπαγγέλλειν. ὦν ἐπαγγέλλῃ (2. sing. pres. med.) γονᾶς Med. 721. βυλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185.
- Ἐπάγειν. τίς αὐτὸν οὐπάγων (i. e. ὁ ἐπάγων) ἀλαστόρων; Iph. A. 878. δικαίως ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6. τὸν τᾷδ' ἐπάγοντα δορύσσοντα τρατὸν Her. 774. ἐπήγε κέντρον Hip. 1194. πότῃ τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν Hes. 260. ἢ σ' ἐπήγαγεν πρὸς αἶδαν ib. 1032. ὅς με δεδρ' ἐπήγαγεν Ph. 912. εἰ Ἀργεῖος ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν Or. 1533. σοφιστὴν ἄλλον ἢ ἐπάξομαι Rh. 949.
- Ἐπάδειν. ἐπάδουσα Iph. A. 1212.
- Ἐπαιδεῖν. ἐπάειδε καλλίνικον φῖδαν ἐμῷ χορῷ El. 864.
- Ἐπαιεῖν. ἐπάειρε δέρην Tr. 99.
- Ἐπαθλον. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῇσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52.
- Ἐπαιδεῖσθαι. ἢ ἐπαιδεσθήσομαι γε προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 900.
- Ἐπαίειν. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὀσίων ἐπαίειν Her. F. 773.
- Ἐπαινεῖν. νῦν σ' ἐπαινῶ Med. 884. τὸ λίαν ἥσσον ἐπαινῶ τῷ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν An. 554. ἐπαινῶ εὖ παθῶσα πρὸς σέθεν Rh. 648. ἐπαινεῖς Bac. 1190. τί δ' ἐπαινῶ; eod. vers. ὥς ἂν μὴ λόγῳ παίνῃς μόνον Cy. 155. ἐπίφθονον λίαν γ' ἐπαινεῖν ἐστὶ Her. 204. ὅστις ἄλλην (sc. γῆν) ἐπαινεῖ Dic. fr. IV. 5. ὀλίγως ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλῶς κακῶς Er. fr. III. σὸν ἢ ἐπαινῶν σύγγονον Or. 889. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπῆνυν ib. 580. οἱ δ' ἢ ἐπῆνυν ib. 900. κἀπῆνει (i. e. καὶ ἐπῆνει) λόγος Ph. 1243. ἐπῆνεσα Iph. A. 440. et Her. F. 1235. ἥς λέχος γ' ἐπῆνεσα Or. 1092. λέκτρ' ἐπῆνεσα ib. 1672. ἢ ἄγαν σφ' ἐπῆνεσα Ph. 771. ἢ δὲ ταῦτ' ἐπῆνεσα Med. 707. μᾶλλον ἂν μ' ἐπῆνεσας; Al. 557. ἐπῆνεσ', ἀλόχῳ πιστὸς ἕνεκ' εἰ φίλος ib. 1098. τό, τε λίαν ἔτ' ἐκεῖν' ἐπῆνεσα, κ. τ. λ. An. 867. πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις, μήτ' ἐνδεῶς Iph. A. 977. ἐπῆνεσ' ὀργὰς ἡπίως Tr. 53. ἐπῆνεσ' αἰδῶ ib. 713. κἀπῆνεσ' (sc. τὸ πῶμα) ἄρας χεῖρα Cy. 417. τρατὸς ἐπῆνεσε Her. 811. ἢ ἂν σ' ἀπαινέσειεν Her. F. 186. εἴτα κἀμ' ἐπαινέσον El. 891. τὸν Οἰδίπῳ παῖδα ἐπαινέσαντες Sup. 929. ἢ δέ ποτ' ἂν δίδυμα λέκτρ' ἐπαινέσω An. 466. χάριν τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω; Cy. 546. ἢ ἐπαινέσω Her. 301. ματέρα ἐπαινέσεται Bac. 1193.
- Ἐπαίνεσις. Φρυγῶν ἐπαινέσεις Tr. 418.
- Ἐπαινος. ἢ ἀκοντί μοι δίδως ἔπαινον Sup. 858. Τυδέως ἔπαινον ἐν βραχεῖ θῆσω μέγαν ib. 901. τῷδ' ἐπαίνῃ τὸ σράτευμ' ἐπάξιον Tr. 383. πολλῷ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἶρω Her. 322. ἢ δεις ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. πολλῶν ἔπαινον ἐστὶ μοι λέξαι καλῶν Dan. fr. X. 4.

- Ἐπαίρειν. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 500. ἔπαιρε σαυτὴν Al. 251. et An. 718. ἔπαιρε σαυτὸν An. 1078. et Ion. 727. ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα Sup. 289. ἔτοι μ' ἔπαίρεις ib. 581. θυμὸν ἐπαίρει σοί, σῆ τ' ἀλόχῳ Iph. A. 125. εἵπερ τῷτό σε ψυχὴν ἐπαίρει Hec. 174. ἔπαιρε νῦν σεαυτὸν ib. 635. λαιὸν ἔπαιρε πῆχυν ib. 728. τιμὴ σ' ἐπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. ἔτ' ὁμμ' ἐπαίρωσα Med. 27. ὄφρ' ὦν μείζω τῆς τύχης ἐπρηκότα Fr. inc. XXVI. 3. μάλιστά μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατὴρ Alcmaeon. fr. XVI. 1. νεότης μ' ἐπῆρε And. fr. XI. μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἔ σ' ἐπάρας ψεύσομαι Rh. 189. ἐπάρας κρᾶτα ib. 789. λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις Iph. T. 1484. δπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ Bac. 788. ἐπαίρεται μεῖζον, ἵνα μεῖζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοισιν ἐπρημένοι An. 706. τῷ νέφ—σώματι—ἐπρημένη ib. 196.
- Ἐπαισθάνεσθαι. ἡσθέντα αὐτὸν ὥς ἐπρησθόμην Cy. 419.
- Ἐπαῖσσειν. πᾶ πόδ' ἐπαῖσας Hec. 1071.
- Ἐπαιτεῖν. βίον ἐπαιτῶν Rh. 715.
- Ἐπαιτιᾶσθαι. μὴ νῦν τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν Hec. 462.
- Ἐπαίτιος. τὸν ὕδεν ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν Hip. 1383.
- Ἐπακύνειν. σὲ κέλομαι ἐπακῦσαι Hip. 1284. ἐπακυσόμεθα Tr. 166. ἐπακυσόμενα σέθεν ib. 177.
- Ἐπάκτιος. ἔλιπες ἐπακτίαν An. 854. ἐπάκτιοι φήγναι St. fr. III. 2.
- Ἐπακτός. ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονὸς Ion. 290. πατρὸς ἐπακτῷ ib. 592. λεῶς ἐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Eg. fr. I. 7. πλῆτος ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. ἐξ ἐπακτῷ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. γάμων ἐπακτὰν ἄταν Ph. 345.
- Ἐπαλγεῖν. ὅσον ἐπαλγῷ τῶν φθιμένων Sup. 58.
- Ἐπαλλάσσειν. πῶς ἐπαλλαχθεῖς ποδὶ Hec. 836.
- Ἐπαλξίς. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἐπαλξιν Or. 1203. τὺς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. ἐπάλξεων ἄπο ib. 1165. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας ib. 1174. ἐξ ἐπάλξεων πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσιν Tr. 957.
- Ἐπαμπίσχειν. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες Tr. 1148.
- Ἐπαμύνειν. τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνετε Cret. fr. I. 2.
- Ἐπάν. γῆ ἐπὶ κρύψης νεκρῶς Hec. F. 1364.
- Ἐπανέρχεσθαι. ἐκεῖσε δὴ ἴπανελθε Iph. T. 256.
- Ἐπανήκειν. χαίρων ἐπάνηκε Iph. A. 1628.
- Ἐπανιέναι (ab εἶμι). ραῖσας τὸ σῶμα—ἐπάνιδι Epist. II.
- Ἐπάνοδος. σκόπει, ὅπως ἀσφαλετέραν, ἢ ταχύτεραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II.
- Ἐπανορθῶν. ῥαδίως ἐπανορθωθήσεται Epist. II.
- Ἐπαντέλλειν. κεχυμένος ἐπαντέλλει Hec. F. 1052. ποδὸς ἵχνος ἐπαντέλλων Ph. 105.
- Ἐπαντλεῖν. σοφὸς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγος Fr. inc. XI. 2.
- Ἐπάνω. κύφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσαι Al. 465.
- Ἐπάξιος. τῷδ' ἐπαίνε τοὺς τράτευμ' ἐπάξιον Tr. 383. θαυμάτων ἐπάξια Bac. 715.
- Ἐπιρᾶσθαι. κῆπαράσασθαι (i. e. καὶ ἐπαρ.) Iph. A. 60.
- Ἐπαρήγειν. τοῖς μυσαροῖς ἐκ ἐπαρήγομεν El. 1350.
- Ἐπάρκεια. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758.
- Ἐπαρκεῖν. μὴ πράσσεισιν εὖ φίλοις ἐπαρκεῖν Hec. 985. ξένοις ἐπῆρκεις Bel. fr. XXVIII. 2. πέπλοις ἐπαρκέσαι Cy. 300. εἴ σε μὴ ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω Or. 801.
- Ἐπαρωγός Hec. 165.
- Ἐπαυλεῖν. δαῖον μέλος ἐπαυλεῖται Hec. F. 895.
- Ἐπαύρεσθαι. τῷδ' ἐπαυρέσθαι θέλω Iph. T. 529. αἰτίαν, ἥς ἐπηυρόμην ἐγὼ Hel. 476.
- Ἐπαφος. τὸν Ἴως ἔκγονον, Ἐπαφον Ph. 683.
- Ἐπεγείρειν. φεύγετε μάργον ἀνδρ' ἐπεγερόμενον Hec. F. 1084.
- Ἐπεγκελεύειν. ἐπεγκέλευε Cy. 648.
- Ἐπεγχεῖν. ἐπεγχεῶν ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ Cy. 422.
- Ἐπεῖ. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 4. ἐπεὶ ταρβεῖς, κ. τ. λ. ib. 868. et sic porro. ἐπεὶ τοι Med. 677.

Ἐπείγειν. ἔπειγε Or. 797. et Her. 732. ἔπειγ', ἔπειγε Ph. 1286. χωρεῖτ', ἐπειγόμεσθα Or. 1258. ἐπείγου Al. 256. ἐπείγεσθαι με δεῖ ib. 1155. ὥς ἐπείγεται Her. 734. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις Ion. 1258. μὴ πείγῃς λίαν Her. F. 586. ἐπὶ τῷτ' ἐπείγεται Antior. fr. XXXIV. 2. εἰς ἄλλας πύλας ἠπειγόμεσθα Ph. 1178. πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο Hip. 1185. ναῦς λάβρω κλύδωνι συμπεσῶσ' ἠπείγετο Iph. T. 1393.

Ἐπείδειν. δεῖσ' ἐπιδεῖν τύμβῳ προπετῇ —παρθένον Hec. 151. κᾶπιδεῖν (i. e. καὶ ἐπιδεῖν) εὐδαίμονας Med. 1025. τάδε θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. ὅς μὴ ποτ'—ὄφελον πρὸς σὺ φθιμένους ἐπιδέσθαι Med. 1414.

Ἐπειδὴ Ph. 921.

Ἐπειδήπερ Epist. V.

Ἐπειῖναι. ἀσπίδος τύποις ἐπῆν γίγας Ph. 1137.

Ἐπειοί. ὅς Ἐπειὸς ὠνόμαζε Iph. A. 281.

Ἐπειός, fabricator equi Trojani, Tr. 10.

Ἐπείπερ. ἐπείπερ ἔγω—δρασυτομεῖ Hec. 1286. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811.

Ἐπείσακτος. ἐπείσακτον γένος Ion. 590.

Ἐπεισβάλλειν. ἐπεισβαλεῖν σκύφον ἀσθενεσέρῳ ποτῶ El. 498.

Ἐπεισβάτης. τῶν ἐπεισβατῶν πληθος Hel. 1566.

Ἐπεισέρχεσθαι. ξένος ἐπείσελθὼν πόλιν Ion. 813. ἐπείσελθὼν δόμῃς ib. 851.

Ἐπεισπίπτειν. βύλεσθ' ἐπεισπέσωμεν; Hec. 1042. ναυσάθμοις ἐπεισπεσεῖν Rh. 448. τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν Her. F. 34. ὥστε πολέμιοι ἐπεισπεσῶσαι Bac. 752.

Ἐπεισφέρειν. πλείους ἐπεισφέρουσιν Ph. 208. τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐπεισφέρει θεὸς κακὸν Hip. 867.

Ἐπεισφρεῖν. πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; Al. 1059. Μαινάδα μοι λέκτροις ἐπεισέφρηκε El. 1033. ὄφεις ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἑμοῖς Her. F. 1267.

Ἐπειτα. κᾶπειτα (i. e. καὶ ἔπ.) μείζω συμφορὰν λάβῃ Med. 43. κᾶπειτ' ἔκτας; et tamen occidisti eos? ib. 1398.

quo significatu hæc particula sæpissime occurrit, e. c. Hip. 330. et 440. Al. 825. et compluribus aliis locis. τὸν ἔπειτα χρόνον Al. 242. τὰ τε πρῶτα, τὰ τ' ἔπειθ', ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν Iph. T. 1263. παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις Epist. IV.

Ἐπείτοι Med. 677.

Ἐπέκεινα. τῷπέκεινα (i. e. τὸ ἐπέκ.) τῇσδε γῆς Hip. 1199.

Ἐπεκπίνειν. ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα Cy. 326.

Ἐπελαύνειν. ὁ Διὸς παῖς μ' ἐπέλασε Νείλῳ Hel. 677. ὧδ' ἐπέλασ' (i. e. ἐπέλασα, *appuli*) Αἰγύπτῳ ib. 688. quanquam utrumque etiam ἀπελάζειν esse potest.

Ἐπελπίζειν. σὸν οἰκῆσαι δόμον ἐπήλπισα; Hip. 1011.

Ἐπεμβαίνειν. κᾶμ' ἑάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ἀεὶ Hip. 668. ὄχθον ἐπεμβὰς Bac. 1059. ἐπεμβεβῶτας ἐδραῖαν ῥάχιν Rh. 783. εἰς πάτραν ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ Iph. T. 649.

Ἐπεμβάλλειν. πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλλῃ Iph. T. 290. ὥσθ' αἵματηρὰ τόμ' ἐπεμβαλεῖν ἑμοῖ ib. 935. δόμῃς ἐπεμβαλῶ Her. F. 864.

Ἐπεμβάτης. ἀρμάτων ἐπεμβάτην Sup. 585. οἱ ἐπεμβάται ib. 685. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας Bac. 781.

Ἐπεξέρχεσθαι. ἐπεξέρχῃ λίαν Bac. 1344. τήνδ' ἐπεξελθεῖν θέλω An. 736.

Ἐπερείδειν. σχεδίας λαίφῃ προτόνοις ἐπερείδομένας Hec. 114.

Ἐπέρεσθαι. ὀρθῶς μ' ἐπήρῃ Er. fr. II. 1.

Ἐπέρχεσθαι. ὕδατος ἵνα νοτὶς ἐπέρχεται γαίας Δίρκας Ph. 649. ἔρως ἀνδρας ἢ μόνῃς ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæd. fr. vers. 1. σὸς ἐπῆλθε σύγγονος Or. 929. πόλλ' ἐπῆλθον Ph. 704. Καδμείων πύλας φύλακὰς τ' ἐπῆλθον ib. 706. τίν' ἔκ ἐπῆλθε; An. 299. ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον ib. 689. ζύμβηλον ἔν μ' ἐπῆλθες; Sup. 125. μάντις ἐπῆλθες; ib. 155. ταῦτά σοι πρῶτ' ἐπῆλθον Iph. A. 349. μόσχους ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα Bac. 735. τοσαύτης, ἣν ἐπῆλθον, Ἑλλάδος Her. 152. τίνα μῦσαν ἐπέλθω; Hel. 164. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην Ph. 1310. Βάκτρια τεύχη—

ἐπελθὼν Bac. 16. Ἀργόθεν ἐπελθὼν Her. 356. πᾶσαν ἐπελθὼν Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρας Ion. 1356. Φολόην ἐπελθὼν Her. F. 182. ὦφθης ἐπελθὼν πόλιν ib. 593.

Ἐπεςθαι. ἔπθ Ph. 1280. Tr. 1270. Bac. 963. Her. 560. et Ion. 741. ἔπθ μοι Iph. T. 322. Tr. 419. Bac. 363. et ἔπθ ἅμ' ἡμῖν Her. F. 1323. ἔπεςθ' αἰείδοντες, ἔπεςθε—Ἀρτεμιν Hip. 58. πρὸς σ' ἔπεςθαι διεβιαζόμεσθ' αἰν Iph. T. 1365. ἡνίκ' ἂν σε χρήζοι ἄγειν, ἔπεςθαι Tr. 422. παρ' εἰρεσίᾳ μαστῶν ἔπεται ib. 569. ὅπως ἔποι' ἅμ' αὐτῇ ib. 1009. ἔπεςθέ μοι, ἔπεςθε Bac. 731. sq. cf. v. 1214. sq. δεῦρ' ἔπεςθε Her. F. 724. εἰπόμην ἐγὼ Ph. 1171. ὅπη σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμην Hip. 291. εἰπόμεσθα δεσπότη ib. 1196. cf. Bac. 1044. πολυάχητος εἶπετο κῶμος Al. 921. γυνὴ ἐπ' αὐτοῖς εἶπετο ib. 1035. ἔψομαί σοι Hec. 346. cf. Ion. 1616. Θησεῖ πανώλεις ἐψόμεσθ' ἐφολκίδες Her. F. 1424.

Ἐπεςθίειν. κρέασι βοείοις χλωρὰ σὺκ' ἐπήσθειεν Fr. inc. CXLVII. 1.

Ἐπευφημεῖν. ἐπευφημήσατε παιᾶνα Iph. A. 1468. cf. Iph. T. 1403.

Ἐπεύχεσθαι. Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι Iph. T. 508. πᾶς ἐπὴν-ξατο στρατὸς Hec. 542. ἐπενξάμην τάδε Sup. 8. φάσγανον λαβὼν ἐπεύξατο Iph. A. 1578. εἰ ἐπεύξασθαι χρεὼν Ion. 670. ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται Rh. 693.

Ἐπέχειν. ὄχλος πᾶς ἐπεῖχε Βακχῶν Bac. 1129. Εὐρυσθέως πῶλοις ἐπεῖχε Her. 847. ἄλλω ἐπεῖχε τύξα Her. F. 984. ἐπέσχον πόλιν Ph. 452. χρησμὸς ἐπέσχον ib. 873. μαστὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 224. Θησεὺς ἐπέσχευ Sup. 724. ὦν μ' ἐπέσχευ ἔνεκα Iph. A. 861. ἔκ ἐπέσχον τροφείᾳ ματρὸς Ion. 1492. κᾶν ἐπίσχη πνέων Epist. IV. ἐπίσχευ Or. 1069. Ph. 92. et 455. An. 551. Sup. 397. Ion. 1320. et El. 962. ἐπίσχευ αὐτῷ Ph. 903. τὸν Πολυξένης ἐπίσχευ τάφον Hec. 895. ἐπίσχευ ὀργὰς Hel. 1658. ἐπίσχετε Hip. 567. et Hel. 1200. ἔκ ἐφέξετε σόμα; Hec. 1283. ἔδέποτ' ἀδάκρυτος—ἡμέρα μ' ἐπισχήσει ib. 692. ὦν ἐπισχήσω σ' ἐγὼ An. 160.

Ἐπήκοος. τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων Her. 120.

Ἐπήλυξ. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες Cy. 676.

Ἐπηλυσ. ἔπηλυσ ὦν Ion. 607. et Her. F. 257. ξενοφονεῖν ἐπήλυδας Iph. T. 1021. χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι κοινὸν πρὸ ναῦ Ion. 419.

Ἐπηχεῖν. ἐπηχεῖ ἄντρον Cy. 425. ἅπας ἐπήχησε στρατὸς Iph. A. 1584.

Ἐπὶ, 1) cum genit. ἐπ' ἄκρῳ χώματος Hec. 524. et Or. 116. ποντίας ἀκτῆς ἐπὶ Hec. 778. ἐπ' αὐχένος Or. 51. ἐπ' ἀσθενὸς ῥώμης ὀχήμεθα ib. 68. κᾶπὶ (i. e. καὶ ἐπὶ) γαίης ib. 233. ἐπὶ τρωτῷ λέχῃ ib. 313. τὰπὶ (i. e. τὰ ἐπὶ) σὺ σκόπει ib. 1278. ἐπ' ὤμων ib. 1532. Rh. 305. et El. 813. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. πύργων ἐπ' ἄκρων Ph. 1098. ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127. ὀμμάτων ἐπὶ ib. 1461. ἀσπίδων ἐπὶ ib. 1476. ἐπ' ἀμφιπύλῳ ἔσω μελάθρῳ Med. 134. πολεμίων ἐπὶ χθονὸς ib. 781. ἐπ' ἀπείρῳ γᾶς Hip. 763. ἐπὶ σμικρᾷς ῥοπῆς ib. 1163. ἐπὶ γαίας Al. 872. ἐπὶ ξένας (dor. pro ξένης, sc. γῆς) An. 136. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως ib. 137. ἐπ' Ἀργῶν δορὸς ib. 794. ἐπὶ βωμῷ ib. 1124. γονάτων ἐπὶ Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων ib. 286. et 1152. πέτρας ἐπὶ ib. 1045. ἐπὶ περγάμων Iph. A. 762. ἐπὶ τίνος σπυδαλέον μοι; ib. 902. νεῶς ἐπὶ Iph. T. 102. et Rh. 72. ἐπ' εὐπρύμνῳ νεῶς Iph. T. 1000. βαρβάρων ἀκτῆς ἐπὶ ib. 1170. ἐπὶ σκαλμῶν ib. 1347. πρύμνης ἐπὶ ib. 1377. κᾶπὶ κλίμακος ib. 1382. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97. ἐπὶ θηρὸς ib. 256. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς ib. 306. κᾶπὶ γῆς ἔχων ἔδραν Tr. 884. ἐλατίνων ὄζων ἐπὶ Bac. 1068. ἐπ' ἀνδρακος Cy. 243. πλατείας ἐσχάρας ἐπὶ ib. 383. ἐπὶ χθονὸς ib. 541. ἐφ' ὃ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 239. ἐπ' ἀλγέων Hel. 203. παντοδύπας ἐπὶ γᾶς ib. 532. ἐπ' ἀκμῆς ib. 903. ἐπ' οἰάκων ib. 1626. κρηπιδων ἐπὶ Ion. 38. et Her. F. 1008. πυρᾶς ἐπὶ Ion. 1258. ἐπὶ ξυρῷ Her. F. 630. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν El. 6. ἐπ' ἀγλαίας ib. 175. πυρᾶς ἐπ' αὐτῆς ib. 513. ἵπποφορβίων ἐπὶ ib. 623. ἐπ' Ἀθηνῶν ib. 1343. ἐπὶ σοφῶν Melan. fr. XX. 3. πέλτης ἐπὶ Me-

leag. fr. VI. 1. καὶ πὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. καὶ πὶ φροντίδων Scy. fr. II. 4. 2) cum dat. ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. 36. et 698. et Hip. 761. ἐπὶ χθονὶ Hec. 486. et 495. ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ ib. 647. ἐφ' οἷσπερ ἠγγειλέ μοι ib. 727. ἐπὶ σκηναῖς ib. 733. ἐπ' αἰσχροῖς ib. 822. et An. 1112. ἐπ' ὅσοις Hec. 916. ἐπὶ πασσάλῳ ib. 920. ἐπὶ χρωτὶ Or. 303. ἐπὶ ταῖσι συμφοραῖς ib. 455. ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρας τάφῳ ib. 471. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς ib. 563. ἐπὶ συννοίᾳ ib. 631. ἐπὶ φόνῳ ib. 754. et 1491. καὶ πὶ τῷδ' ἀνίσταται ib. 885. et 900. ἐπὶ τῷδε ἠγόρευε ib. 896. ἐπὶ σκήπτροις ib. 1058. ἐπὶ δώμασι ib. 1255. et Ph. 1529. ἐπ' ἀξίοισιν Or. 1335. ὅσον γε τὸ ἐπ' (i. e. τὸ ἐπὶ) ἐμοὶ ib. 1345. τί τὸ ἐπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγένετο; ib. 1453. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ib. 1579. cf. v. 1587. καὶ φ' (i. e. καὶ ἐπὶ) ὕβρει ib. 1581. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐφ' οἷσιν ἤκει ib. 466. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς ib. 529. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων ib. 537. ἐφ' ἣ σὺ μαίνῃ ib. 538. ἐπ' Ἰνάχῳ ῥοαῖς ib. 577. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ib. 593. ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς ib. 767. ἐπὶ καλλιχόροις τεφάνοισι ib. 793. Ἰσμηνῆ ἐπὶ χεύμασι ib. 800. ἐπ' ἀκροῖς ἀρηϊοῖς τεφάνοισιν ib. 839. ἐπ' ὄμμασιν ib. 957. ἀσπιδηφόροις ἔπι ib. 1103. ἐφ' ἄρματι ib. 1117. ἐπ' ἀσπίδι ib. 1131. ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις ib. 1136. ἄξονες ἐπ' ἄξοσι ib. 1201. ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς ib. 1221. ἐπ' ἀλλήλοισιν ib. 1253. et ἀλλήλοις ἔπι ib. 1388. ἐπὶ δάκρυσιν ib. 1505. ἢ ἐπ' ὀνειδέσιν, ἢ δ' ἐπὶ χάρμασιν ib. 1549. ἐπὶ τραύμασιν αἵματος ib. 1567. ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ ib. 1639. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. ἐπὶ θαλίαις, ἐπὶ τ' εἰλαπίναις ib. 192. sq. ἐπὶ ξένῳ χθονὶ ib. 435. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις ib. 540. μὴ ποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης ib. 633. ἐτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. γυναῖκ' ἐφ' ἧμῖν ἔχει ib. 694. cf. Al. 374. ἐπὶ Κηφισῷ ῥοαῖς Med. 835. καὶ πὶ δακρύοις ib. 928. ἐπὶ κρατὶ ib. 1065. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς ib. 1103. sq. ἐπὶ δόμοις ib. 1270. Ἴππολύτῳ ἔπι Hip. 32. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις ib. 235. ἐπὶ ῥητοῖς ib.

459. ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς ἄλλοισιν ib. 460. ἐπὶ συμφοραῖς τοιαῖσδε ib. 493. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν ib. 511. ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις ib. 536. ἐφ' οἷσι κακύνομαι ib. 686. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ib. 729. τὸ ἐπὶ τῷδε πῆμα ib. 855. ἐφ' ᾧ τινι τένεις ib. 903. τῇδ' ἐπ' αἰτία ib. 1067. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. θεῶν ἐπ' ἐσχάταις ib. 117. πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς ib. 131. ἐπὶ κοντῷ ib. 254. ἐπ' ὅσοισι ib. 270. ἐπὶ κώπῃ ib. 362. ἐπὶ τοῖσδε ib. 376. ἐπὶ κώπᾳ πηδάλῳ τε ib. 441. εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ εἴη ib. 457. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ib. 1158. ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις An. 235. ἐπ' Ἰλιάσι ib. 301. ἐπὶ μικροῖς ib. 352. ἐπ' ἀχθεῖ τῷδε ib. 396. cf. v. 475. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ib. 822. cf. v. 1095. ἐπ' αἰσχίτοισιν ib. 928. ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. ἐπὶ σοὶ ib. 1193. ἐπὶ τοξοσύνα φονίῳ ib. 1195. ἐφ' ὀπλοῖς Sup. 674. ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ ib. 1056. ἐπ' ὀφθαλμοῖς Iph. A. 5. ἐπὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς ib. 29. ἐπὶ κρηναῖαισι δρόσοις ib. 182. ἐπὶ θάκοις ib. 195. τὰ πὶ τοῖσι ib. 435. μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ib. 456. ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις ib. 541. ἐπ' ἐναιῶνι πότμῳ ib. 550. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς ib. 551. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις ib. 609. νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι ib. 615. ἐπὶ τέκνοις σέθεν ib. 656. ἐπὶ ταύτῃ καθέσταμεν τύχῃ ib. 719. καὶ πὶ τοῖσι φιλτάτοις ib. 744. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπῃ πνοαῖς ib. 813. ἤκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. et 1237. ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι ib. 1164. ἐπὶ δακρύοις ib. 1175. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι ib. 1288. ἐπὶ πόθῳ ib. 1303. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως Iph. T. 25. cf. Tr. 319. φόνος ἐπὶ φόνῳ Iph. T. 197. cf. Her. F. 1085. ἐπὶ τοῖς, *praeterea*, Iph. T. 202. ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένῳ πόρῳ ib. 253. ἐπὶ πῆμασι βροτῶν ib. 414. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοδίῳ ib. 426. ἐπὶ τοῖς παρῆσι ib. 471. καὶ πὶ τοῖς μέλλουσι νῶν κακοῖσι λυπεῖς ib. 482. ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τῷδε ib. 601. ἐπὶ νοσῆσι δώμασιν ib. 680. ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν ib. 1040. ἐπὶ σχολῇ ib. 1220. ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ ib. 1238. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι ib. 1251. ἐπ'

εὐτυχία τῆς σωζομένης μοίρας ib. 1490. ἐπ' ἐχθροῖς Rh. 84. ἐπὶ τύ-
τοις τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον ib. 157. ἐπ'
ἀξίοις πονεῖν ib. 182. ἐφ' οἷσι τέρψη
ib. 194. τίς ἐπ' αὐτῷ; ib. 540. ἐφ'
ἡμῖν μηχανὴν σῆσων τινὰ ib. 578.
ἐπ' εὐτυχῶντι στρατῷ ib. 649. κἀπὶ
τοῖς κακοῖσι ib. 756. ἐπὶ ζυγοῖς ἵπ-
πων ib. 766. ἐπ' ἄλγεσι Tr. 172.
ἐπὶ δάκρυσιν καὶ γούοισιν ib. 315. cf. Hel.
176. παρθένων ἐπὶ λέκτροις Tr. 322.
et 324. ἐπὶ πατρὸς ἐμῷ μακαριωτά-
ταις τύχαις ib. 327. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ
ib. 483. ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ ib. 542.
ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις ib. 568. ἐπὶ ἄλγε-
σιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ἐπὶ λαίφε-
σιν ib. 685. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείῳ ib.
809. ἐπὶ κάρῳ ib. 937. τῷδε ib.
945. κἀπὶ τοῖσδε ib. 1022. ἐπὶ
τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις ib. 1028.
ἐπ' εὐάσμασιν Bac. 151. κἀπὶ τά-
ξεσιν ib. 303. ἐφ' ἰσοῖς ib. 514. ἐπὶ
βοσρύχοις ib. 756. ἐπὶ σῷ κρατὶ ib.
829. cf. Hel. 377. et Her. F. 640.
ἐπὶ κάρῳ Bac. 831. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κα-
κῶς πράσσεισι δεσπόταις ib. 1031. ἐπ'
ἐξεργασμένοις κακοῖσι ib. 1037. ἐπὶ
δυστυχίᾳ ib. 1366. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ
Cy. 423. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεὶς ib. 481.
ἐπὶ δεμνίοις ib. 497. ἐπὶ καλλίσοισι
Τρωϊκοῖς πόνοις ib. 599. ἐπὶ πέδῳ
Her. 76. ἐφ' οἷσιν ἤκω ib. 136. Ἀλ-
κάθῃ ἐπ' ἐσχάτοις ib. 279. ἐπὶ τοῖς
πάλαι κακοῖς ib. 483. ἀνεμόεντι ἐπ'
ὄχθῳ ib. 781. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ τὰς ib.
837. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ῥοαῖσιν Hel.
52. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν ib.
615. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις ib. 704.
ἐπ' ἀκταῖς ib. 745. πόντῃ πλὴν νώτοις
ib. 780. ἐπὶ τοῖσδε τοῖς νῦν ib. 844.
cf. El. 1030. τύμβῳ πλὴν νώτῳ Hel.
848. et τ. πλὴν νώτοις ib. 990. κακοῖς
ἐφ' (i. e. ἐπὶ κακοῖς) ib. 860. τέλος
ἐφ' ἡμῖν ib. 893. ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ ib.
992. ἐπὶ τῷ μῶ γάμῳ ib. 1103. ἐπὶ
τῷ; ib. 1250. ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις ib.
1301. κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ib. 1598.
ἐπ' Ἑγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F.
908. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 228.
τάπιδε σιγῷ ib. 256. ἐτέροις ἐπὶ
τέκνοις ib. 480. ἐπὶ κερκίσιν ib. 507.
ἐπ' ἐξόδοισιν ib. 515. ἐπὶ πυρὶ ib.
708. ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ
ib. 924. τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα ib.

978. κἀπὶ καρπῷ χερὸς ib. 1009. ἐφ'
ῷ τετάγμεθα ib. 1040. τοίχοισιν ἐπὶ
ib. 1158. ἐπ' αὐτοφώρῳ ib. 1214.
ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἄρματα ib. 1570. ἐπ'
εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 348. ἐπ' ἄν-
δρῖα ib. 475. ἐφ' ἀρπαγαῖσι τῶν πέ-
λας ib. 591. ἐπὶ σοῖς μελάθροις ib.
691. ἐφ' οἷς ὑπέστητε—θανεῖν ib.
706. ἐπὶ θανῶσι τοῖς ἐμοῖς ib. 708.
cf. v. 940. ἐπ' ἐλπίδι ib. 804. ἐπ'
ἀνδρὶ τῷδε ib. 835. ἐπὶ λώβῳ ib.
881. ἐπὶ χεύμασι λειβᾶς ib. 892.
ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπέοισιν ib. 998.
ἐπὶ κακοῖσιν ib. 1073. ἐφ' οἷς δακρυβ-
ροεῖς ib. 1181. ἐφ' ἐτέραισι συμφο-
ραῖς ib. 1238. ἐφ' οἷσι τήνδ' ἀφίγμεθα
χθόνα El. 111. ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγί-
σαισιν ib. 133. ἐπὶ τεφάνοις ib. 163.
ἐπὶ χρυσέοις ὄρμοις ib. 176. ἐπὶ χρυ-
σεοτύπῳ κράνει ib. 470. ἐπὶ ψήφοισιν
ib. 1259. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισιν ib.
1317. ἐπὶ τύμβῳ ib. 1326. ἐπ' Ἀλ-
φειῷ ῥοαῖς Æol. fr. XXIII. 3. ἐπὶ
τοῖς δεινοῖσιν Alcmaeon. fr. X. 2. κἀφ'
ὄτῳ τεταγμένος εἶη τις Alcmen. fr. V.
2. ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. ἐπ'
οἰκτροῖσιν Antior. fr. XL. 1. ἐπὶ τοῖς
ἐμοῖς λόγοις Bel. fr. XXV. 4. κἀπὶ
τοῖς ἀργοῖς Dan. fr. V. 1. κἀπὶ τοῖς
αἰσχροῖς Inus fr. VIII. 4. ἀτέρων
ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2.
ἐπ' ἐσθλοῖς Phoen. fr. II. 2. δαιμό-
νων ἐπ' ἐσχάταις Pli. fr. III. πάντ'
ἐπὶ μοι τεκταινέσθω Fr. inc. XCVI. 2.
ἐπ' ἄλλῃ νόσῳ Fr. inc. CXVIII. 1.
ἐπὶ τῷ ταγείῳ Fr. inc. CXLII. πο-
λιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 3.
ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Fr. inc.
CLX. 2. ἐπ' ὤμοις Fr. inc. CLXXII.
1. ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II.
τῆς ἐφ' ἡμῖν—τῆς ἐπὶ σοὶ—ἐλπίδος
Epist. III. ἐπ' αὐτῷ βυλομένῳ
Epist. IV. ἐπ' ἐκείνοις ib. et ἐπὶ σοὶ
ἐπὶ τοῖς κακῶς βυλομένοις ἡμᾶς λέγειν
Epist. V. ἐπὶ κακῷ ib. 3) cum ac-
cusat. κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται Hec. 380.
ἐπ' οἶδμα λίμνας ib. 446. τῷ σ'
(i. e. τὸ ἐπὶ σέ) ib. 514. Al. 669. et
Rh. 397. κόρης ἐπὶ σφαγᾷς Hec.
522. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635.
πολιὸν ἐπὶ κράτα ib. 653. ἄλιον ἐπὶ
πέλαγος ib. 938. ἐπὶ χεῖρα ib. 1059.
ἐπὶ τάνδε κοίταν ib. 1082. σὴν μο-
λόντ' ἐφ' ἐσίαν ib. 1216. ἐφ' ἡμᾶς

ἀθλίως πεπραγότας Or. 87. ἐφ' ὃ, τι
 χρέος ib. 160. τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ
 δόμον ib. 179. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλή-
 νων νόμον ib. 495. ἐπὶ σὸν φόνον ib.
 608. ἐπὶ τὸ δυσμενέτερον ib. 616.
 ἐπὶ σὲ σύγγονόν τε τὴν σὴν ib. 729.
 ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ ib. 893. ἐπὶ κράτα ib.
 964. Ph. 1360. ἐπ' ἔργον πορεύομαι
 Or. 1068. cf. Ph. 1071. ἐπὶ τὸ βέλ-
 τιον Or. 1141. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα
 ib. 1222. ἐπὶ φόνιον αἷμα ib. 1256.
 ἐπ' ἄλλην σκοπίαν ib. 1263. ἐπὶ τύμ-
 βον ib. 1434. ἐπὶ προπάτορος ἔδραν
 ib. 1441. τὰν Διὸς κύραν ἐπὶ ib.
 1494. ἐπὶ Λαίῳ πύργῳ Ph. 226.
 ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν ib. 334. ἐπ'
 ἡμαρ ib. 404. ἐπὶ τὴν ἐμὴν τρατεύο-
 μαι πόλιν ib. 435. ἐπὶ χέρνιβας ib.
 666. ἐπὶ θάνατον ib. 1062. ἀκμὴν
 ἐπ' αὐτὴν ib. 1088. μονομάχον ἐπὶ
 φρένα ib. 1310. καὶ ποίαν συμφο-
 ράν; ib. 1334. ἐπὶ σκέλος ib. 1409.
 τίν' ἐπὶ πρῶτον ib. 1523. ἐπὶ παῖδας
 σθς ib. 1552. μῦσαν ἐπὶ καλλίνικον
 ὑράνιον τε ib. 1719. ἐφ' ἄλμυρὰν
 πόντῳ κληῖδα Med. 212. ἐφ' ἡμέραν
 μίαν ib. 355. ἐπ' ἔδας ib. 1195.
 ἐπὶ γαῖαν ib. 1269. et An. 1224.
 ἐπὶ νῶτα πέτρας Hip. 128. ἐπὶ θήρας
 πόθον ib. 233. ἐπ' αἰσχύνῃν ib. 246.
 ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίῳ λόγον ib. 292.
 ἐπὶ πόντιον κύμα ib. 735. Ἐσπερίδων
 ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ib. 742. ξένην
 ἐπ' αἶαν ib. 898. ἄλλαν ἐπ' αἶαν
 ib. 1125. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101.
 ἐπὶ τίνα μηλοθύταν ib. 118. ἐπ'
 αὐτὴν ib. 522. καὶ τέρμ' ἡκων
 βίῳ ib. 646. πολιὰς ἐπὶ χαίτας ib.
 912. ἐπ' αὐτὸ τῷτο An. 42. et 917.
 et Bac. 957. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης
 An. 109. ταθμὸς ἐπὶ βῆτα ib.
 280. κλεινὰν ἐπὶ ναυσολίαν ib. 797.
 λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ib. 1263. ἐπὶ τέρμα
 καὶ τὸ πλεόν ἐμῶν κακῶν Sup. 369.
 ἐπὶ πολλῶς ib. 1066. σπεῖδ' ἐπ' ἄλ-
 λην ib. 1198. πύργωμα Καῖμειων
 ἔπι ib. 1220. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας
 Iph. A. 152. ἐπὶ τὰν Ἑλέναν ib.
 178. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανὰς τινὰς,
 φίλης τ' ἐπ' ἄλλης ib. 413. sq. ἐπὶ
 εὐμήκεις ἦκῃσι τύχας ib. 595. ἐπὶ
 τὴν γαῖαν ib. 600. ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέ-
 ναιον ib. 624. ἐπὶ φροντίδας ib. 646.
 ἐπ' ἀκτὰς ib. 807. ἐπὶ σφαγὰς ib.

906. et 1548. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν
 ib. 1060. ἐπὶ κάρα ib. 1080 et 1512.
 Ἴλιῳ πύργῳ ἔπι ib. 1261. ἐπὶ τὸ
 κείνῳ βεβλόμενον ib. 1270. κρίσιν ἐπὶ
 τυγνὰν ib. 1307. καὶ ἐκεῖν' ἔλθω-
 μεν ib. 1392. cf. Iph. T. 904. τὴν
 ἔμ' (i. e. τὸ ἐπ' ἐμέ) εὐτυχοῖτε Iph.
 A. 1557. Εὐξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T.
 395. ἐπὶ πόντια κύματα ib. 409.
 πόντῳ νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον ib. 1042.
 εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γὰν ib. 1131. vid.
 not. ἐπὶ δεσμὰ ib. 1205. ἐπὶ Παν-
 θοίδαν Rh. 28. ἵππων ἐπὶ ἀντυγα
 ib. 237. ἐπὶ πῶλον ib. 261. ἐπὶ τὰν
 Τροίαν ib. 262. καὶ πλεῖστον ib. 946.
 ἐπὶ τῆς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχῳ Tr. 119.
 νύχιον ἐπὶ κνέφας ib. 543. ἐπὶ καλὸν
 ἔρχομαι ὑμέναιον ib. 773. πύργων
 ἐπ' ἀκρας τεφάνας ib. 779. ἐπ' ἄνδρα
 ib. 865. κυανέαν ἐπὶ ναῦν ib. 1094.
 ἐπὶ τάλαιναν δούλειον ἀμέραν βίῳ ib.
 1330. ἐπὶ πλάτας ib. 1334. ἐπὶ τὰν
 τίπαλον Bac. 278. ἐφ' ὅπερ εἰς Θή-
 βας πάρει ib. 454. ἐπὶ τῷθ' ὠρμη-
 μένος ib. 630. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι ib.
 965. καὶ δεινὸν ἔρχῃ πάθῃ ib. 969.
 ἐπὶ τὸν Μαινάδων κατάσκοπον ib. 978.
 ἐπὶ τὰ καλὰ ib. 1005. ἐπὶ θανάσι-
 μον ἀγέλαν ib. 1021. ἐπ' ἀκρον θύρ-
 σον ib. 1139. ἐπὶ θῆρα τόνδε ib.
 1189. ἐπὶ δαῖτα ib. 1245. τὴν
 (i. e. τὸ ἐπὶ) ἡμέραν Cy. 335. καὶ
 κινδύνῳ βάθρα ib. 351. ἐπὶ κῶμον
 ib. 444. 495. et 506. ἐπὶ Κῆκλωπας
 ἀδελφῆς ib. 507. ἐπ' ἐσχάραν Διὸς
 Her. 122. ἐπὶ ξίφος Hel. 95. ἐπὶ
 τὸ δυστυχὲς κάλλος ib. 240. Τροίαν
 ἔπι ib. 401. ἐπ' οἶδμα πόντιον ib.
 407. ἐπὶ ἐμπύρῳ ὀρθοσάδας ib. 554.
 ἐπὶ λέκτρον βαρβάρῳ νεανίῳ ib. 672.
 ἐπ' ἀγκύρας ib. 1077. ἐπὶ πάθρα ib.
 1179. ἐπ' οἶδμ' ἄλιον ib. 1517. Ἴλιῳ
 Φοιβείῳ ἐπὶ πύργῳ ib. 1527. ἐπ'
 ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπ' οἶκτον
 Ion. 361. ἐφ' ὃ ποτε βάσεται ib. 688.
 ἐπ' ἀγκάλας ib. 761. ἔχθρὸν ἐπ' ἄν-
 ῥα ib. 1043. θανασίμῳ ἐπὶ σφα-
 γὰς ib. 1250. ἐπὶ ταῦτο τῷτο ib. 1318.
 γηγενεῖς ἔπι ib. 1529. ἐνὸς ἐπ' ἄν-
 ῥος σώματα Her. F. 825. ἐπὶ μέ-
 λαθρα ib. 920. ἐπὶ δόρυ γιγαντο-
 φόνον ib. 1191. βρόμον ἐπὶ φόνιον
 ib. 1212. ἐπ' ἀγραύλης πύλας El.
 342. ἐν ἐπ' ἡμαρ ib. 425. ἐφ' ἡμέ-

- ραν ib. 429. Τροίας ἐπὶ Σιμωντίδας
 ἄκτας ib. 441. ἐπὶ τόνδε τέφανον ib.
 614. Θοίνην ἐπὶ ib. 641. ἐφ' ἀγνὸν
 πῦρ ib. 812. ὄνυχας ἐπ' ἄκρας ib.
 840. ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κα-
 κῶν Antig. fr. XIII. ἐπὶ χρυσεόνω-
 τον ἀσπίδα ejusd. fr. XVIII. 1. καὶ πὶ
 τῷτ' ἐπείγεται Antioq. fr. XXXIV. 2.
 ἐπὶ δουλείας Ag. fr. IV. 1. ἐπὶ τὸ πλεόν
 ἔχειν Ix. fr. II. 1. ἐπ' ἀρετὴν OEd.
 fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. καὶ φ'
 ὅσον διέρχεται OEd. fr. XVII. 3. ἐπ'
 αἰθέρος πτύχας Phaeth. fr. VIII.
 4. ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr.
 XVIII. 1. ἐπὶ λειμῶνας ποιμένα τ'
 ἄλσῃ ib. 2. ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν Epist.
 I. 4) ἐπὶ, adverb. sine casu positum,
insuper, praeterea, Or. 206.
 Ἐπιβαίνειν. μὴ πῖβαινε Σπαρτιάτιδος
 χθονὸς Or. 536. et 625. Φθίας πε-
 δίων ἐπιβαίνει An. 1231. καὶ πῖβαί-
 νουσιν νεῶν Rh. 93. ὑράνιον ἔδραν
 ἐπιβεβηκῶς Tr. 1078. εὐκταίαν ἐπέ-
 βασαν νύμφαιον Iph. T. 215. δθι
 κυνῶν ὠκυπόδων ἐπέβας Hip. 1128.
 θαυμάτων πέρα—τάδ' ἐπέβα Iph. T.
 840. μαντείων ἐπέβας ζαθέων ib.
 1252. Διὸς ἢ λεχέων ἐπέβας Hel.
 381. καὶ πῖβῶ Σπάρτης ib. 935. λίμ-
 νας ἐπίβα τὰς Δηλιάδος Ion. 167.
 τεθρίππων ἐπέβα Hec. F. 380. τύμβῳ
 ἐπιβάς Hec. 111. ἀδύτων ἐπιβάς κτεά-
 νων An. 1035. τεθρίππων ὠκίσαν
 χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. ἀντίπυρ-
 γον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095. ἔκ
 ἔτι συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν ἐπιβάσῃ
 Hip. 1132.
 Ἐπιβάλλειν. λύπην θνητοῖσιν ἐπιβάλ-
 λειν Med. 1115. ἐπιβαλὼν φάρη κό-
 ραις El. 1221. ἐπιβαλλομέναν χαί-
 ταισιν πλόκον ἀνθέων Med. 840.
 Ἐπιβασάζειν. καὶ πῖβασάσας χεροῖν Cy.
 378.
 Ἐπιβοᾶν. καὶ πῖβοᾶται Θέμιν εὐκταίαν,
 κ. τ. λ. Med. 168.
 Ἐπιβυλεύειν. ἐπεβύλευσα Or. 1236.
 Ἐπιβρέμειν. ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει
 τοιάδε Bac. 151.
 Ἐπιβώμιος. πῦρ ἐπιβώμιον An. 1024.
 et El. 715.
 Ἐπιβωμιοτατεῖν Hec. 44.
 Ἐπιγαμεῖν. ἔκ ἐπεγάμει πόσει πόσιν
 Or. 588. μὴ πῖγῆμης μητρὶαν τέκ-
 νοις Al. 306.
 Ἐπίγονοι Sup. 1223.
 Ἐπίγραμμα. αἰσχρὸν τῷπύγραμμ' ἐν
 Ἑλλάδι Tr. 1191.
 Ἐπιδάκρνον. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων
 ἐπιδάκρνον Sup. 284.
 Ἐπιδαύρειος. δπλισμα τῷπιδαύρειον λα-
 βῶν Sup. 714.
 Ἐπιδαυρία. τὴν εὐθὺς Ἄργος καὶ πῖ-
 δαυρίας ὁδὸν Hip. 1197.
 Ἐπιδεικνύναι. ἐπιδεικνύς, ὅσῳ πλείονα
 —σεαυτὸν ὤνησας Epist. III. ἔρχε-
 ταί σοι κάρα ἐπιδείξων El. 856.
 Ἐπίδειξις. θεῶν σόφισμα, καὶ πῖδειξις
 Ἑλλάδι Ph. 878. ὡς ἐπίδειξιν ὕσαν
 Epist. I.
 Ἐπιδέμνιος Hec. 927.
 Ἐπιδιδόναι. ὅπως ἐπιδιδῶσιν ἀεὶ διὰ
 σέ Epist. IV. εὐμάρειαν ἐπεδίδου χα-
 ροῖν Bac. 1126. μόχθῳ χάριν τήνδ'
 ἐπιδώσω Med. 186.
 Ἐπιδρομή. ἴλις ἐπιδρομὰς Iph. A.
 1597. ἀξένος ἐπιδρομὰς Hel. 411.
 Ἐπιείκεια. γενναιότητι καὶ πῖκειᾷ τρό-
 πων Fr. inc. LXXXVIII. 2.
 Ἐπιεικής. πρὸς ἑτέρους ἐπῖκεις Epist.
 IV. εἰς ὄντινῶν τῶν ἐπῖκειῶν ib. τὸ
 ἐπῖκειές ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug.
 fr. I. τὰ πῖκειῇ πρόσθεν ἡγῶνται δίκης
 Fr. inc. III. 6.
 Ἐπῖκειῶς Epist. V.
 Ἐπιέναι. ἔτι σοι μετατροπὰ τῶνδ' ἐπῖ-
 σιν ἔργων An. 494. ἔπεισε μέλαθρα
 τάδε Bac. 602. ἄλλας (sc. πύλας)
 ἐπήει Ph. 1171. πολλαῖς ἐπήει δάκρυα
 τῆς τύχης ib. 1379. ἢ πῖῶν (i. e. ὁ
 ἐπῖῶν) λόγος Or. 629. ὁ ἐπῖῶν βίσιος
 ib. 1659. σκηπτῷ πῖόντος πολεμίων
 Rh. 674. οὐπῖῶν ξένος Ion. 323. τὴν
 ἐπῖῶσαν ἡμέραν Ph. 1631. ἢ πῖῶσα μη-
 τρὶα Al. 310. ἢ πῖῶσ' ἀπυσία Iph.
 A. 651. τῷπῖον κακὸν Al. 171. et
 And. fr. XVIII. 2. τῷπῖον σέλας
 Θεῷ Rh. 331. τῷ παρόντι τῷπῖον
 πισύμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. τὰ-
 πῖόντα τραύματα Iph. T. 313.
 Ἐπιζαρεῖν. ὡς ἐπεζᾶρει Σφίγξ ἀρπα-
 γαῖσι πόλιν Ph. 45. οἷα πόντον Θρη-
 κιον φυσήματα—ἐπεζᾶρει Rh. 441.
 Ἐπιζεῖν. δεινὸν τι πῆμα Πριαμίδαις
 ἐπέζεσε Hec. 583. δεινὴ τις ὀργὴ
 δαιμόνων ἐπέζεσεν τὸ Ταντάλειον
 σπέρμα Iph. T. 987. λῖβητ' ἐπέζεσεν
 πυρὶ Cy. 391.

- ἡρόπως Al. 62. ταῦτα πᾶς ἐπίσταται πόλις ib. 154. ἐπίσταμαί γε ib. 422. τὰμὰ ἔκ ἐπίσταται μέλαθρ' ἀπωθεῖν—ξένος ib. 569. ἐπισάμεσθα ταῦτα ib. 806. τὰμφὶ σὺ ὦδ' ἔχοντ' ἐπίτασο An. 431. ἔκ ἐπίτανται φέρειν Sup. 124. ἐπίσταται τοῖς κακοῖσιν ἀσχαλῶν Iph. A. 920. τὺς ἐνθάδε θυσίας ἐπισάμεσθα Iph. T. 491. ἔχ' ὧντὸς πάντ' ἐπίτασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 106. ἡ Δίκη ἐπίσταται ib. 876. γραφῇ ἰδῶσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι Tr. 682. στρατηγεῖν ἐπίτασθαι καλῶς Her. 392. πάντ' ἐπίτασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς Her. 872. ἡ τὰ πάντ' ἐπίσταται Hel. 324. τὺς τεκόντας ἔκ ἐπίσταται Ion. 51. εὐτυχεῖν ἐπίτασο ib. 650. σῶζειν τὺς σὺς ἔκ ἐπίτασαι φίλος Her. F. 346. ἐλπίδας ὁ χρόνος ἔκ ἐπίσταται σῶζειν ib. 506. τίς ἀλγεῖν ἔκ ἐπίσταται κακοῖς; Æol. fr. XXI. 1. ἐπίσταμαι μὲν ὅ, φέρειν δ' ἀνάγκη Bel. fr. XVII. 9. ἐπίσταμαι καὶ πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. ἐπίσταμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῇ χρεῶν Inus fr. XIV. 1. ἔκ ἐπίστανται γαμεῖν Melan. fr. IX. 2. ταῦτα λέγειν ἐπισάμεσθα Oeno. fr. III. 5. θεῶν ἐπίτασθαι περὶ Phi. fr. VI. 4. ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται ejusd. fr. X. 3. cf. Fr. inc. CLI. 3. τὸν σὸν παῖδα σωφρονῶντ' ἐπίσταμαι Fr. inc. LXII. 1. τὰ θεῖ' ἐπίσταται Fr. inc. CXX. 2. ἑμαντῶ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι, ἄρχειν θ' ὁμοίως Fr. inc. B. 19. 1. Ἀγαμέμνωνος τύχας ἡπισάμην Or. 360. εἰ μὴ Ζεὺς πατήρ ἡπίσατο, οἷ' ἐξ ἐμῶ κ. τ. λ. Med. 1352. τὰ θεῖα, τὰ τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα πάντ' ἡπίσατο Hel. 14. εἰς εὐνάς κρύφιος ἡπίσω μολεῖν Her. F. 344. ἄλοχον κολάζειν προδότιν ἔκ ἡπίσατο El. 1028. ἡπισάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἂ μὲν τὸ πρόσθεν εἶπομεν—ἐπισάμενος Epist. V.
- Ἐπισατεῖν. ποιμνίων ἐπισατῶν Antiop. fr. XXXIII. 4.
- Ἐπισάτης. θύματος ἐπισάτης Hec. 223. ταύρων πυρπνῶν ἐπισάτην Med. 478. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπισάτας Or. 1112. ἀρμάτων ἐπισάται Ph. 1154. βώμιοι ἐπισάται Iph. T. 1284. ἐρετμῶν ἐπισάτας Hel. 1283. et 1429.
- Ἐπισείχειν. τὴν ἐπισείχεσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7.
- Ἐπισέλλειν. ἐπισέλλει τάδε Iph. T. 770. ἐμοὶ πρὸς σὲ τόνδ' ἐπισέλλουσ' ἄγειν Her. 938. πολλοὶ ἐπισέλλουσιν El. 333. εὖ ποιεῖς ἐπισέλλων, ἃ δοκεῖς κ. τ. λ. Epist. V. ἐμοὶ ἐπέταλκ' ἐκμαθεῖν κ. τ. λ. Ph. 870. Κλίτων δὲ ἐπέτειλεν ἡμῖν Epist. I. Epist. II. et V. ὡς τάχιστα πρᾶσσε τάπεσαλμένα Tr. 1149. cf. Dan. 47.
- Ἐπισενάζειν. κῆπεσέναξεν (i. e. καὶ ἔπεσ.) Iph. T. 283.
- Ἐπισένειν. τί λίαν τοῖσδ' ἐπισένεις τέκνοις; Med. 929.
- Ἐπισήμη. ἐκ τῆς ἐπισήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr. XI. 3.
- Ἐπισήμων. ἐπισήμων εἰ Sup. 843. ἔκ ἐπισήμων κακῶν Fr. inc. B. 43. 3.
- Ἐπισολή. οἵπερ ταύτην τὴν ἐπισολὴν φέρουσιν Epist. V. λέχους καὶ τέκνων ἐπισολὰς Hip. 858. τὰς σὰς ὁ μένων ἐπισολὰς An. 965. τὰσδ' ἐπισολὰς λαβὼν Iph. A. 111. σὰς ἐπισολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν ἐμῶν ib. 314. ὅστις τὰς ἐμὰς ἐπισολὰς πέμψειε τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ Iph. T. 589. cf. v. 732. 767. et 786. μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐπισολὰς (mandata) ib. 1446. ἄγω σε Πενθέως ἐπισολαῖς Bac. 442. πατρὸς ἐνδίκης ἐπισολὰς Hel. 1665.
- Ἐπισρατεύειν. ἐπεσράτευσαν πόλιν Ph. 292. cf. Sup. 646. Iph. A. 64. et Tr. 22. ἐπεσρατευσάτην Iph. A. 1154. ὡς ἐπισρατεύσομεν Βάκχαισιν Bac. 783. διπλὴν αὐτῇ πῆμ' ἐπεσρατεύετο Med. 1185. ὅς ἐπισρατεύσῃ Hip. 527. πατρίδ' ἐπεσρατευμένῃ Ph. 608.
- Ἐπισρέφειν. δεῦρ' ἐπίσρεψον κἄρα Her. 942. τί Νεῖλω τὰσδ' ἐπισρέφῃ γύας; Hel. 88. πολλὰ θάλαμον ἐξιῶσ' ἐπεσράφῃ Al. 185. θεῶ νιν κέλευσμ' ἐπεσράφῃ An. 1031. ὅδ' ἐπεσράφης Rh. 400. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεσράφης πέδον; Hel. 82. ἅς ἐπεσράφην πόλεις ib. 774. πόλλ' ἐπεσράφῃ πέδον Ion. 352.
- Ἐπισροφᾶσθαι. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπισροφᾶ πέδον; Med. 666.
- Ἐπισροφή. ὦν ἐπισροφή τις ἦν Iph. T. 671. οἷσιν ἔκ ἐπισροφαὶ Hel. 447.
- Ἐπισφάττειν. ἄρα κᾶμ' ἐπισφάξαι ἤλθες Hec. 505. πυρᾶ ἐπέσφαξ' (i. e. ἐπέσφαξα) αἷμα μηλείῃ φόνῃ El. 92. τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ Or. 1596. μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξας ἐμῆς El. 281.

κᾶμ' ἐπισφάξων Her. F. 602. τρίτον
 θῦμ' ὡς ἐπισφάξων δυοῖν ib. 995.
 Ἐπίσχειν. ἔδέν μ' ἐπίσχει γε Iph. T.
 912. ἐπισχέτω ξίφος δέρη πρὸς ἀν-
 δρὸς ib. 1459. ἐπισχε El. 758.
 Ἐπιτακτός. μὴ ἔπιτακτὰ φάρμακα δι-
 δόντα Bel. fr. XVIII. 2.
 Ἐπιτάσσειν. εἰ ἔπιταξόμεσθα δὴ Sup.
 521. τάσσειν μᾶλλον, ἢ ἔπιτάσσεσθαι,
 Σέλοις Syl. fr. IV. 7.
 Ἐπιτελής. ὅσα ἐπέσειλας ἴσθι ἐπιτελῆ
 ὄντα Epist. II.
 Ἐπιτηδεῖος. ἐνδυστυχεῖσθαι τῷ νομ' ἐπι-
 τηδεῖος εἰ Bac. 508. παρὰ τοῖς ἐπι-
 τηδείοις τοῖς ἐμοῖς Epist. III. τοῖς
 αὐτόθι ἐταίροις καὶ ἐπιτηδείοις Epist.
 V. εἰ ξυνεῖναι μὴ ἔπιτηδεῖα κυρεῖς An.
 205. ὥδ' ἀν' ἐπιτηδεῖον Tr. 514. χορη-
 γίαις τῶν ἐπιτηδεῖων ἀφθόνοις Epist.
 IV.
 Ἐπιτηδες Iph. A. 476.
 Ἐπιτηδεύμα. εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα Epist.
 V.
 Ἐπιτηδεύσεις. βιώτῃ ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύ-
 σεις Hip. 261.
 Ἐπιτιθέναι. ἔχ' αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν Or.
 576. ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ib. 499.
 κᾶπίδες μνημεῖά μοι Iph. T. 702.
 κᾶπιθεῖς ὑγρὰν χέρα Ph. 1448. μέ-
 γαν φάκελον ξύλων ἐπιθεῖς Cy. 242.
 ἐπὶ δ' ἔθεντο (i. e. ἐπέθεντο δέ) κισ-
 σίνυς τεφάνης, κ. τ. λ. Bac. 701. κᾶ-
 πέθῃ (sc. τὸν παῖδα) ἐν σπαργάνοισιν
 Ion. 1597. ἔκ' ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρῳ
 κτύπημα χορὸς ὁλοῦν; An. 1211.
 Ἐπιτιμητής. τῶν κολαστῆν κᾶπιτιμη-
 τὴν Sup. 255.
 Ἐπιτίμιον. δεινὰ τᾶπιτίμια δαίμων
 δέδωκεν Hec. 1086.
 Ἐπιτολή. σὺν ἄστρον ἐπιτολαῖσιν Ph.
 1123.
 Ἐπιτρέπειν. σμικραῖς ἐπιτρέψουσιν αὐ-
 τὸς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI.
 Ἐπιτυγχάνειν. εἴρηκας ἐπιτυχόντος
 ἀνδρῶν λόγος Her. F. 1248.
 Ἐπιφέρειν. πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημα
 Or. 764. ἐποίσειν πολέμιον παντευ-
 χίαν Sup. 1191.
 Ἐπίφημι. ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα—
 ἐνδῶσειν λέκτροις Iph. A. 130.
 Ἐπίφθονος. ἐπίφθονος λόγος Med.
 529. ἐπίφθονος ἔκ' ἦν πόλει Sup.
 893. τοῖς μὲν εἴμ' ἐπίφθονος Med.
 303. αἱ μὲν εἰς' ἐπίφθονοι Hec. 1185.

ἔκ' ἐπίφθονον τόδε Hip. 497. ἐπί-
 φθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ An. 181.
 ποιηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφῇ Iph.
 A. 333. ἀπωθεῖν συμμάχους ἐπίφθο-
 νον Rh. 334. ἔδ' αἰσχροὺς ἔδεν, ἔδ'
 ἐπίφθονον σὲ χρῆ Tr. 728. ἐπίφθονον
 λίαν ἐπαινεῖν ἐστὶ Her. 203.
 Ἐπίφρερος. ξίφος ἐμῆς θυγατρὸς ἐπί-
 φρερον δέρη Or. 1575.
 Ἐπιφύλιος. κᾶπιφυλίῃ χθονὸς Ion.
 1577.
 Ἐπίχαρμα Her. F. 459.
 Ἐπιχειρεῖν. τῷ ἐπιχειρεῖν ἑξαμαρτάνειν
 φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. κᾶπεχειρ-
 ησας κακὰ Hip. 707. κᾶπιχειρήσω
 κακοῖς Bac. 190. κᾶπιχειρήσεις ὁδῷ
 ib. 817. τὸς ἄλλους τῷτο συκοφαντεῖν
 ἐπιχειρήσειν, sc. ἐνομίζομεν Epist. I.
 Ἐπιχρῆσθαι. κᾶπιχρώμεθα χθονὶ Rh.
 942.
 Ἐπιχώριος. ἀρχαὶ ἐπιχώριοι χθονὸς
 Ion. 1111. σφύγια τὰπιχώρια Iph.
 T. 280. τὰπιχώρια τύμπανα Bac.
 58.
 Ἐποικεῖν. Κυκλάδας ἐποικήσῃσι νησαίας
 πόλεις Ion. 1583.
 Ἐποικτεῖρην. τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι
 τύχην Hec. 341. αὐτῷ τάφον ἐποικτεῖ-
 ρας El. 545.
 Ἐπομνύναι. τίς ἔν' ἐπόμνυς τοῖσιν ὄρ-
 κιον θεῶν; Iph. T. 747. θεὸς ἐπώ-
 μοσα Ph. 436. ἐπώμοσ' αὐτῷ βίον
 ἀπορρήξειν Iph. T. 974.
 Ἐπονείδιστος. ὁ σὺ λυπρὸν κᾶπονείδιστον
 λέγεις Iph. T. 689. τῷνομα τὸ ἐπο-
 νείδιστον βροτοῖς Lam. fr. vers. 1.
 Ἐπονομάζειν. ταῦτ' ἐπωνομασμένα σέ-
 θεν—κεκλήσεται Her. F. 1329.
 Ἐπόρειν. ἐπεῖ—σοὶ γένος Τυρσηνικὸν
 ληστῶν ἐπῶρσεν Cy. 12.
 Ἐπορθοβοᾶν. ἵνα πατρὶ γόους νυχίως
 ἐπορθοβοᾶσω El. 142.
 Ἔπος. νέον τι σημανῶν ἔπος Hec.
 217. δεσποτῶν ἔπος ib. 557. ὥδ'
 εἰπεῖν ἔπος Or. I. καλὸν ἔπος λέγεις
 τόδε ib. 1525. καινὸν ἀγγέλλων ἔπος
 Ph. 1082. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος
 ib. 1540. ἐν κτενεῖ σ' ἔπος Med. 585.
 πᾶν ἔπος ἦν σοι Hip. 182. παράφρον
 ἔπος ib. 232. ὡς εἰπεῖν ἔπος ib. 1162.
 et Her. 168. τὸδ' ἔπος λυπρὸν ἀκῶ
 Al. 274. ἔπος τυγνότατον Sup. 1160.
 ἄρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; Iph. A.
 1391. φίλον ἔπος ib. 1450. ὅσια
 K K

- δίδωμ' ἔπος τόδε Iph. T. 1161. πρίν
 γ' ἂν εἴποι τῆπος (i. e. τὸ ἔπος) ἑρμη-
 νεὺς τόδε ib. 1302. μῶν ἐκ θεῶν τε
 κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος; Tr. 55. ὅκ
 οἶδα τῆπος τῆτο Bac. 1268. πρὸς σὺ
 μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος Her. 682. θεῶ
 τόδ' εἰσήκυσ' ἔπος Ἑρμῆ Hel. 56. σο-
 φῶν ἔπος ib. 520. τὸ θεῶν ἔπος ἀλα-
 ζὲς εὐρον ib. 1165. ἤδη τόδ' ὀνομάζω
 σ' ἔπος ib. 1209. ἐν θέλων μαθεῖν
 ἔπος Ion. 302. μέλλον τι προσφέρεις
 ἔπος ib. 1002. ἦν τι δεξώμεσθ' ἔπος
 El. 110. τῆτο τολμᾷ τῆπος εἰς ἡμᾶς
 λέγειν ib. 329. γνῶναι ἔπος θνητοῖσιν
 ἐξευρῶν Sis. fr. I. 13. ὅποια ἔ λέγων
 ἔπη Ph. 885. σοφώτερα—ἔπη Med.
 675. δεῖν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542.
 τὰ Φοῖβη ἔδεν ὠφελεῖ μ' ἔπη Iph. T.
 723. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646.
 πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔπη Hel.
 316. ταῦτα πάντ' ἔπη καλῶς λέγεις
 ib. 448. οἰκτρὰ ἔπη Ion. 959. ἔπεα
 μόνον Her. F. 111. ἔπη καλῶς τέγειν
 El. 273. τοιάδ' ἐννέπων ἔπη ib. 804.
 τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει
 Fr. inc. LIX. 1.
- Ἐποτοτύζειν. ἄλλος ἄλλον ἐπωτότυζε
 Ph. 1045.
- Ἐπερίζειν. ἔτε ταύτη σὸν φρόνημ' ἐπέ-
 ρισας An. 611.
- Ἐποχος. μανίας ἔποχον ρίπτουσα λόγον
 Hip. 214.
- Ἐπτά. ἐπτά παρθένων τάφῳ πέλας
 Ph. 162. ἐπτά προσβάσεις πύργων
 ib. 187. ἔπτ' ἄνδρας ib. 744. et 748.
 ἐπτά πύλαις ib. 746. πύλας ἐφ' ἐπτά
 ib. 981. et 1101. λόχος ἐπτά ib.
 1100. ἐπτά γενναίων τέκνων Sup.
 12. ἐπτά στρατηγῶν ib. 102. ἐπτά
 ὄχως ib. 131. ἐπτά πρὸς Κάδμῳ πύλας
 ib. 588. οἱ θανόντες ἐπτά δεσποτῶν
 λόχοι ib. 636. ἔπτ' ἐφέσασαν δόμοις
 ib. 755. ἐπτά ματέρες ἐπτά κήρης
 ἐγεινάμεθα ib. 963. παρ' αὐτὰς ἐπτά
 πυρκαϊὰς νεκρῶν ib. 1206. ἐπτά καρ-
 πίμης ἐτῶν κύκλῳ Hel. 111. ἐπτά
 περιδρομὰς ἐτῶν ib. 782. κόρης δις
 ἐπτά Her. F. 1327. δις ἔπτ' αὐτῆς
 τέκνα Νιόβης Cresph. fr. II. 1. ἐφ'
 ἐπτά Πλειάδων Phaeth. fr. VIII. 1.
- Ἐπτάπορος. ἐπταπόρῳ δρομήματα Πλει-
 ᾶδος Or. 1004. cf. Iph. A. 7. ἐπτά-
 ποροι Πλειάδες Rh. 529.
- Ἐπτάπυλος. ἐπταπύλῳ πόλεως Her.
 F. 782. τὸ Κάδμῳ ἐπτάπυλον ἔχει
 κράτος ib. 543. ἐπτάπολα τεῖχη Ph.
 79.
- Ἐπτάπυργος. ἐπτάπυργος γαῖα Ph.
 252. ἐπτάπυργον ἐς πόλιν ib. 755.
 cf. Her. F. 28. ἐπτάπυργοι περιβολαὶ
 Ph. 1085. τὰ ἐπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς
 ib. 1065.
- Ἐπτάτολον πύργωμα Sup. 1220.
- Ἐπτάτομος. ἀμφ' ἐπτατόμῳς πύλας
 Sup. 401. ἐπτάτομον πύργωμα Θη-
 βαίας χθονὸς Ph. 294. πόλισμ' ἐπ-
 τάτομον Bac. 917.
- Ἐπτάτονος. καθ' ἐπτάτονον ὀρεῖαν
 χέλυν Al. 448. cf. Her. F. 683.
 ἔχων κέλαδον ἐπτατόνῳ λύρας Iph. T.
 1129.
- Ἐπτάφθογγος. τὰς ἐπταφθόγγῳ μέλ-
 πων κιθάρας ἐνοπᾶν Ion. 881.
- Ἐπφδῆ. οἶδ' ἐπφδῆν Ὀρφέως ἀγαθὴν
 Cy. 642. φίλτρ' ἐπφδῶν Ph. 1266.
 ἐπφδαὶ καὶ λόγοι θελκτήριοι Hip.
 478.
- Ἐπφδός. ἐπφδὸς καὶ γόης Hip. 1038.
 cf. Bac. 234. μορφῆς ἐπφδὸν Hec.
 1272.
- Ἐπωμῖς. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Hec. 558.
 γυμνὰς ἐπωμίδας Iph. T. 1404.
- Ἐπώνυμος. ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος Ph.
 1500. ἐπώνυμος κάρτα Rh. 158.
 κείνῳ λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος Ion. 1594.
 ἐπώνυμοι γῆς ib. 1577. ἐπώνυμος
 σῆς ἀφικόμην χθονὸς ib. 1555. ἐπώ-
 νυμος σὺ πόλις κεκλήσεται El. 1275.
 πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc.
 CXLV. 2. Λευκόθεαν ἐπώνυμον Fr.
 inc. B. 31. 1. κεκλήσεται σῆς φυγῆς
 ἐπώνυμον Or. 1646. ὄνομα νεικέων
 ἐπώνυμον Ph. 640. βρέτας ἐπώνυμον
 τῆς Ταυρικῆς Iph. T. 1454. τὰ ἐπώ-
 νυμα δεῖπνα θυέσῃ Or. 1007.
- Ἐπωτίς. ἐπωτίδων ἀγκυραν ἐξανῆπτον
 Iph. T. 1350.
- Ἐπωφελεῖν. ἔκῃν δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς
 ἐπωφελεῖν An. 678. εὐγένεια ἔδεν σ'
 ἐπωφέλησεν Or. 953.
- Ἐρᾶν et ἔρασθαι. τῆνομά με θανεῖν
 ἐρᾶν τίθησιν Hec. 358. μῆδ' ἔρα τῶν
 πλησίον ib. 996. κακῶν ἐρᾶς τυχεῖν;
 ib. 1280. πατρίδος ἐρᾶν Ph. 362.
 τύχοις, ὅσων ἐρᾶς Med. 688. cf. v.
 974. ὃ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπου ἐρᾶν
 Hip. 347. ἐρᾶς ἀνθρώπων τινός; ib.
 350. cf. v. 439. κακῶν ἐρῶσι ib. 359.

πλειόνων ἐρῶσ' αἰ Sup. 239. λέκτρ' ἐρῶς χρηστὰ λαβεῖν; Iph. A. 382. σὺ τῷτ' ἐρα Iph. T. 516. ἐπειδὴ τῷδ' ἐρῶς ib. 530. νίψαι ἐρῶ ib. 1041. ὃ σῆς ἐρῶμεν τυραννίδος Rh. 166. μάχης ἐρῶν Tr. 727. ἐπεὶ μὲ φῆς ἐρῶν Cy. 552. κατθανεῖν ἐρῶν ἔοικας Hel. 1655. ἀδυνάτων ἐρῶν Her. F. 318. τῶν εὐσεβόντων ἐρῶν Dic. fr. I. 7. ἐρᾶτε μητρὸς Er. fr. VIII. 2. οἶος ἡδίων ἐρῶν ib. 3. μακρῷ βίῳ ἡσθόμην ἐρῶντά σε Al. 718. ἐρῶν ἐρῶσαν ᾗχετ' ἐξαναρκάσας Iph. A. 75. ἐρῶντί γ' ἀντερῶς ἵππων ἐμοὶ Rh. 184. ὃ δεῖ τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. cf. And. fr. VII. 3. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἐκδημον Hip. 32. τόλμα ἐρῶσα ib. 476. θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει Sup. 1040. ἥρων, ἀπαθῶν, Antig. fr. VII. μαθεῖν ἔραται ψυχὰ Hip. 174. ἔραμαι κυσὶ θωύξαι κ. τ. λ. ib. 219. τί κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; ib. 225. πῶλων ἔρασαι ib. 235. ἀμφιτόμῳ λόγχας ἔραμαι ib. 1375. κείνων ἔραμαι Al. 869. τὴς ἄγαν ἐρωμένους Rh. 668. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νῦς Tr. 1052. ἥπε χρυσὸν ἡράσθη λαβεῖν; Hec. 775. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἡράσθη λαβεῖν Med. 700. οἶον ἡράσθης ἔρον Hip. 337. ὥς ποτ' ἡράσθη γάμων Σεμέλης ib. 453. παιδὸς ἡράσθη σέθεν ib. 1303. ὅδεῖς προσαιτῶν βίοτον ἡράσθη Dan. fr. V. 4. τῷδ' ἐρασθῆναι λέχους Med. 491. ἐρασθεὶς ib. 697. ἵππων ἐρασθεὶς Rh. 839.

Ἐρανος. κάλλιστον ἔρανον δὲς Sup. 363. ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεὸς ἐποίεις Hel. 395.

Ἐρατῆς. παίδων ἐρατῆς ἦν Sup. 1088. ἔκ ἔς' ἐρατῆς, ὅστις ἔκ ἀεὶ φιλεῖ Tr. 1051. μέμφη τὸν ἐρατῆν; Cy. 584. πολέμων ἐρατὰς (dog. pro ἐρατῆς) Her. 378. πολλὰς ἐρατὰς ἔχων Sup. 899.

Ἐρατός. μολπαὶ ἐραταὶ El. 718. Ἡβας ἐρατὸν χροΐζει λέχος Her. 915.

Ἐργάζεσθαι. εἵπερ εἰργάσω κακὰ Hec. 1254. οἷα εἰργάσω Med. 1353. τί ποτ' εἰργασάμαν; Hip. 239. οἷ' εἰργάσω με; ib. 683. εἰργάσω τοσῷτον ib. 812. ἂ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνόσια εἰργάσω El.

1170. τί ποτ' ἐργάσεται; Med. 108. μὴ σὺ γ' ἐργάσῃ τάδε ib. 1056. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ; Bac. 492. τὰς Μυκήνας ὕδεν ἐργάσῃ κακὸν Her. 806. ὕδεν αὐτὸν ἦδε γ' εἰργασαὶ κακὸν Hec. 264. ὥς σοι δύσφορ' εἰργασαὶ κακὰ ib. 1085. σὺ τέργον εἰργασαὶ τόδε; ib. 1122. εἰργασαὶ ἐμοὶ ματρῶν αἷμα Or. 284. ὥς ἔκ εὖ, μὴ λέγ', εἰργασαὶ τάδε ib. 599. μεγάλα εἰργασαὶ κακὰ Med. 293. et Hel. 109. ὕδεν εἰργασμαι πλέον Hip. 284. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἰργασαὶ νέον; ib. 794. δε μ' εἰργασαὶ τάδε; Iph. A. 468. πάντ' εἰργάσμεθα Rh. 481. σύννοῖδα δειν' εἰργασμένος Or. 396. cf. v. 413. ὃ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη Med. 1121. cf. v. 1294. et 1318. καλῶς εἰργασμένα ib. 779. ὥς ὃ δίκην δώσῃσα τῶν εἰργασμένων Ion. 1281. Ἐργασέον Med. 791.

Ἐργάτης. εἰσιόντι ἐργάτῃ θύραθεν El. 75. ἐργάταιν δυοῖν An. 477.

Ἐργμα. ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων Or. 161. ἐν ἐργμασι Hip. 1107. ἐργματ' ἔχι θνητὰ δρῶν Bac. 1067.

Ἐργον. δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. σὺ τέργον (i. e. τὸ ἔργον) εἰργασαὶ τόδε; ib. 1122. μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἔργον ἔκ ἔχουσιν οἱ φίλοι ib. 454. αἰσχιστον ἔργον ib. 498. et Med. 695. οἶον ἔργον τελέσας Or. 832. ἐπ' ἔργον πορεύομαι ib. 1068. αὐτὸ δηλοῖ τέργον ib. 1129. πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα ib. 1240. ἔργῳ ἐστὶ μείζον, ἢ λόγῳ Ph. 392. σὺν ἔργον ib. 447. Hel. 836. et 1304. et El. 668. τὸ ἔργον ἔκ ἔστιν τόδε Ph. 505. Καδμείαν μέριμναν ὀρμήσας ἐπ' ἔργον ib. 1071. οἶον ἔργον ἔς' ἐργασέον ἡμῖν Med. 791. τλαῖσ' ἔργον ἀνοσιώτατον ib. 796. δεινὸν ἔργον εἰργασμένη ib. 1121. δέδοκται τέργον ib. 1236. ἔργον τλαῖσα δυσσεβέστατον ib. 1328. τὸ ἔργον ἦδειν Hip. 405. κρεῖσσον τέργον ib. 501. σιωπῆς ὕδεν ἔργον ἐν κακοῖς ib. 911. σαφῶς τόδ' ἔργον σὲ μηνύει κακὸν ib. 1077. τί τόξων ἔργον; Al. 40. λόγῳ ἦσαν, ἔκ ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἔργον τλαῖσα γενναῖον ib. 627. τόδ' ἔργον αὐτὸ σημαεῖ An. 264. σχολῆς τόδ' ἔργον ib. 553. ὃ τῶν πονούντων τέργον ἡγῶνται τόδε ib. 696.

οἶον δέδρακεν ἔργον ib. 807. τόδ' ἔργον προστιθεῖς ἐμῷ τέκνῳ Sup. 27. δεινὸν ἔργον ἐξεργάσω ib. 1072. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει ib. 1075. ὄνομ', ἐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ὁ σεμνότητος ἔργον ib. 1344. σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σὸν Iph. T. 1079. ἔκῃν ἐν ἔργῳ χέριβες—; ib. 1190. προσκει-
μενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 163. τολήν πρέπυσαν ἔργῳ ib. 205. ἔχεις τῆργον ib. 218. ἄρ' ἐς' Ὀδυσσεύως τῆργον—; ib. 704. ὁ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν Bac. 267. ἅπας ἐν ἔργῳ δῦλος ἦν ib. 626. ἡμῶν ἔργον ἰσορεῖν τόδε Her. 666. ὥς ἐς ἔργον ὥπλισαι στρατὸς ib. 672. τὸ ἔργον τῷτ' ἐμοὶ πεπράζεται ib. 980. τῆργον ἢ τῷτο Hel. 798. μητρὸς τόδ' ἔργον, κ. τ. λ. ib. 1291. ἔργῳ ἔργον ἐξημεῖβετο ib. 1549. νῦν τῆς ἐμῆς ἔργον χερὸς Her. F. 565. πρὸς ἔργον ἴεσαν χέρας El. 799. ἄλλης τόδ' ἔργον ib. 1128. λογισμὸς τῆργον ὁ νικᾷ ποτὲ Alcmen. fr. IX. 3. τὸ συνεχές ἔργῳ παντὸς εὐρίσκει τέλος Ag. fr. XXIX. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2. τὸ ἡσυχαιὸν ἔργον Oed. fr. VI. 4. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεῆς ejusd. fr. XVII. 6. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. τῷ καλῷ ἔργῳ παρ-
ασχεῖν χαρισηρία Epist. III. ἀπὸ παντὸς ἔργῳ Epist. IV. τοῖς μὲν λό-
γοις ἠῦφρανε (sc. ἐμέ), τοῖς δ' ἔργοι-
σιν ὁ Or. 287. τὰργ' (i. e. τὰ ἔργα) αἰκίζεται ib. 388. ἐκ εὖ λέγειν χρῆ
μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς Ph. 529. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος Med. 913. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. ἔργοις ἂν εἶδες τὴς κακῆς ib. 1024. σχέτλια παθῶν ἔργα Al. 410. Πη-
λέως ἄξια—ἔργα δρῶν An. 343. με-
τατροπά σοι τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων ib. 494. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψε-
ται ib. 744. ἔργων ὑπο Sup. 421. φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἔρ-
γοις Ἀθάνας ib. 1062. τὰ ἔργα σε
ἐκ οἷδ' ὅπως χρὴ μ'—εὖ λέγειν Iph. A. 1115. τὰ δεινὰ ἔργα πῶς ἔτλης;
Iph. T. 924. εἰ παρὰ καιρὸν ἔργ',
ἢ λόγον, πύθῃ Rh. 830. κόρας ἔργα Παλλάδος Tr. 561. ὄνομ' ἔχῃσα,
τὰργα δ' ὁ ib. 1233. φανερά καὶ τὰδ'
ἔργα κατειργασμένα Bac. 1197. μύ-

θοις εἰκότ', ἢδ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν ὁ Hel. 293. δι' ἔργ' ἀνεργ' ὀλυσσάμενος ib. 366. Ἦρας τὰδ' ἔργα ib. 714. νεανίας γενῶ ἔργοισι Ion. 1042. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τὰδε Her. F. 1139. ἄλλος ἔχεις τὰξω-
θεν ἔργα El. 74. ἦκω ὁ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις ib. 893. ἔργα φόνια μυ-
σαρὰ ib. 1178. ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. ἔργ' ἀπωθεῖται χεροῖν Bel. fr. XVI. 14. λόγῳ πολίτης ἐστὶ, τοῖς δ' ἔργοι-
σιν ὁ Er. fr. I. 13. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. τὰ ἔργα τῷ πᾶν δρῶντος ἐνθα κερδα-
νεῖς Ix. fr. I. 2. ἔργα νεωτέρων Me-
lan. fr. XVII. 1. τὰμφανῆ ἔργα Sis. fr. I. 10. κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' ὕδαμῃ Fr. inc. LI. 2. πο-
νηρὰ τὰργ' ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2. ἔργων ἐκεῖνος ἔργ' ἃ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. αἰσχροῶν ἔργων μελέτημα Fr. inc. CLIII. 8. πρὸς τοῖς ἔργοις Epist. V.

Ἐρεβόθεν Or. 177.

Ἐρεβος. ἔπω μελαμφαῆς οἵχεται δι' ἔρεβος Hel. 526.

Ἐρεθίζειν. κώλοις ἐρεθίζων Rh. 373. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας Bac. 148. πνεῦμα ἠρεθισμένον Med. 1119.

Ἐρεΐδειν. ἴν' ἀνταίαν ἐρεΐσω πλαγὰν An. 845. πέλτην ἐρεΐσαι Rh. 487. εἰς ἔδραν μ' ἐρεΐσατε Her. 603. ἐρει-
σον σκόλοπι El. 898. πρὸς τέρν' ἐρεΐ-
σας μητρὶ Her. F. 1362. Πολύβη παῖδ' ἐρεΐσαντες πέδῳ Oed. fr. III. 1. εἰς γῆν ἐρεΐσας ὄμμα Iph. A. 1123. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρεΐσασαι φύβην Bac. 683. βάκτρῳ ἐρεΐδου περιφερῇ σίβον χθονὸς Ion. 743.

Ἐρεῖν. τί δῆτ' ἐρεῖ τις; Hes. 313. τί τῆς ἐμῆς ἐρεῖς; ib. 1272. ἐρεῖς Or. 661. τί ἐρῶ καλὸν ποτε; ib. 1093. ὅμως ἐρῶ Ph. 441. ἔδεν ἀποκρύψας ἐρῶ ib. 506. ἐρεῖς τυραν-
νεῖν; ib. 564. ἐρεῖ δὴ τις ib. 583. et Sup. 314. ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; Ph. 1698. ἐκ ἐρῶ κακὸν Med. 889. ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ τὰς ἀμαρτίας Hip. 690. ἐρεῖ Πιτθεῖ συμφορὰς ib. 691. ὁ μὴν ἐρεῖς γέ μ', ὥς κ. τ. λ. Al. 661. εἰ ἡμᾶς κακῶς ἐρεῖς ib.

708. ἔκ ἐρεῖς τόδε ib. 721. ἔκ ἐρεῖ, κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα ib. 862. ἐρεῖ με τάδε ib. 957. τόδ' ἐρεῖ ib. 1004. ἔ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ An. 944. ἦν πάρος ἔκ ἐρῶ ib. 998. τί μ' ἐρῶσιν—; Sup. 343. ἔ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὰς ἐρεῖς ib. 1066. ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf. Fr. inc. XXI. 3. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ Iph. A. 518. ἀσύνετα ἐρῶμεν ib. 654. μὴ ψευδῶς ἐρεῖν ib. 1005. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; ib. 1185. ἦ σοι πάντ' ἐρεῖ σαφῶς Iph. T. 1156. ἔκ ἐρεῖς σὺν θῆμα; Rh. 684. ἐρεῖ τις, ὥς τὸ γῆρας κ. τ. λ. Bac. 204. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον; ib. 214. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τῶτων ἐρεῖ; ib. 639. ἐρεῖς τὸ λῶτον ἐλπίδ' εὐρήσειν Her. 170. ἐρεῖ τίς με; Hel. 824. ἐρεῖ συγγόνῳ παρόντα σε ib. 829. τίνας (sc. λόγους) ἐρεῖ ψυχῆς πέρι; ib. 952. ἔθ' ἰσορροπία μητρὶ ἐρεῖς Ion. 387. εὐνὺς ἔσ' ἐρεῖς, ὅσ' ἂν λέγῃς ib. 1336. ὥς ἐρεῖς τι κεδνὸν ib. 1485. ἐρεῖ τάδε Her. F. 1379. τάχ' ἔκ ἄλλως ἐρεῖς El. 226. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβῶν ἐρῶ Er. fr. II. 5. ἐρεῖ τις· ἔ χρῆν Tel. fr. XII. ἀλαζονείαν τινα—ἐρῶσιν Epist. V. εἴ τις γυναῖκας εἶρηκεν κακῶς Hec. 1178. ταῦτ' εἰς τε δάκρυα—εἶρηκα Or. 677. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσης εἰρηκέναι Hel. 314. εἶρηκας ἐπιτυχόντος ἀνδρώπῃ λόγους Her. F. 1248. σοὶ εἰρῆσθαι χρεὼν Hec. 236. εἶρηται γὰρ ib. 1284. εἶρηται λόγος Or. 1203. et Ph. 1019. εἶρηται τόδε Iph. A. 960. τὰλλα εἶρηται μάτην Her. 118. ὥς ταῦτά γ' ἐκ σῆ τόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν El. 667. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις Ph. 593. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα Med. 64. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι ib. 869. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων Sup. 909. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. ὅμως εἰρήσεται Hec. 825. Bac. 775. et Her. 928. ἐμοὶ εἰρήσεται Ph. 935. σὺν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. εἰρήσεταιί τοι Ion. 760.

Ἐρείπιον. ἐν πέπλων ἐρειπίοις Tr. 1025. δόμων ἐρείπια τυφόμενα Bac. 7. ναυτικῶν ἐρειπίων Hel. 1086. ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια Aug. fr. IX. 2.

Ἐρεισμα. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέ-

μενος Her. F. 109. χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα ib. 254. πολύβροχ' ἀμμάτων ἐρείσματα ib. 1036.

Ἐρείψιμον σέγος Iph. T. 48.

Ἐρεμνός. ᾄδου ἐρεμνῶν μυχῶν Her. 219.

Ἐρεσθαι. καὶ μὲ νῦν ἔρω, τί πάσχω Or. 761. τάσδ' ἔρωμαι Ph. 284. ὅπως ἔρωμαι ib. 386. ἦν σ' ἔρωμαι ib. 562. Ἐλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε An. 603. καὶ τίς σ' ἔρηται Iph. A. 1166. ἔρεσθαι βόλομαι Tr. 899. θέλω ἔρεσθαι Cy. 274. ἔρω, τίν' ἀνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἂν Her. F. 183. βόλομαι ἔρεσθαι σῆ κασιγνήτῃ πέρι El. 548. ἀσῶν τιν' ἠρόμην Or. 872. ἦρω; ib. 1072. εἰδὸτ' ἠρόμην ib. 1183. πῶς ἔ χρησμένον ἠρόμην Θεῶ; Her. 1038. ἔτως ἦρετ' οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. κεῖν' ἔκ ἠρόμην Ion. 541. Διὸς κεραυνὸν ἠρόμην Her. F. 177. ἦρω τόδε; El. 275. τὰ ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι Hec. 988. ἐρήσομαι τοσόνδε σε Or. 506. ἐρήσομαι καὶ κακῶς πάσχεσ' ὅμως Med. 280. εἶτα τὰλλ' ἐρήσομαι Sup. 751. ἐν ἔκ ἐρήσομαί σε ib. 846. ἔ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τῇ τῷδ' ἐρήσομαι Tr. 945.

Ἐρέσσειν. πτεροῖς ἐρέσσει Iph. T. 289. πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει κύκνος Ion. 161. ἐρέσσω σὸν πόδα Iph. A. 138.

Ἐρετμόν. ἐρέτμ' ἔχοντες Iph. A. 1388. πολεμίων ἐρετμοῖσι Iph. T. 1110. νηῶν ἐρετμὰ ib. 1485. ἐρετμοῖς ἡμενοί Cy. 16. ἐρετμῶν ἐπιστάτας Hel. 1283. et 1429. ἐρετμῶν μέτα ἔχουσιν ib. 1548. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ ib. 1626. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El. 433.

Ἐρετμῶν. μὴδ' ἐρετμῶσαι χέρας ἀνδρῶν ἀρίτων Med. 4.

Ἐρευνα. ἔθ' ἤξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς; Ion. 328.

Ἐρευνᾶν. εἰ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν Med. 1084. πικρὰν ἐρευνᾶς φάτιν Hel. 668. εὐθὺς ἐρευνᾶ ὠλένην λαβῶν Ion. 1213. ἀπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. παίδων ἐρευνῶν σπέρμα Med. 669. νεκρῶς ἐρευνῶν ib. 1318. ἐρευνήσας Hel. 1152.

Ἐρέφειν. κισσῷ ἐρεψόμεσθα Bac. 323.

Ἐρεχθεῖσαι. Ἐρεχθεῖσαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι Med. 824. τὸν Ἐρεχθεῖδαν

ἀρχαγὸν Hip. 151. πάντ' Ἑρεχθίδων λεῶν Sup. 387. τοῖς Ἑρεχθίδαισιν ib. 681. ἀντέριδε τοῖς Ἑρεχθίδαις δόρυ ib. 702. Ἑρεχθίδαις νόμος τίς ἐστίν Ion. 24. τῷ τῶν Ἑρεχθιδᾶν δόμων ἐφαπτομένῳ ib. 1056. πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἑρεχθιδᾶν ib. 1060. εἰς Ἑρεχθιδῶν πόλιν Her. F. 1166.

Ἑρεχθεύς. γαῖ' Ἑρεχθέως Hip. 1095. cf. Med. 1384. παῖδ' Ἑρεχθέως Ion. 10. vid. etiam v. 260. 277. 433. 469. 546. 568. 724. 725. 810. 1106. 1220. 1293. 1465. et 1573.

Ἑρεχθίδαι. γᾶς Ἑρεχθιδᾶν ἀπο Ph. 859.

Ἐρημία. ἐν ἀσφαλεῖ ἢδ' ἔρημία Hec. 981. ἀρσένων ἔρημία ib. 1017. ἄγασ' ἔρημίαν Med. 50. ἡ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἔρημία Al. 947. τὴν ἐμὴν ἔρημίαν γνόντες An. 570. εἰς ἔρημίαν ὁδὸν πτήξαντες ib. 753. ἔρημίαν ἴδω πολλῶν μελάθρων Sup. 1095. ἔρημίας δεῖ Iph. T. 1197. ἔρημία κακὴ Tr. 26. ναὺς τε—ἐρημία δας ib. 97. κατατόμος ἔρημία νεανίδων ib. 564. εἰς ἔρημίαν πτώσασσαν Bac. 222. μονάδ' ἔχασ' ἔρημίαν ib. 609. πόθεν ἔρημίας; ib. 1173. Κύκλωπος λιπὼν ἔρημίαν Cy. 618. ἐρημία ὀρφανὸς δόμος οἰκήσω Ion. 791. ποῖ κακῶν ἔρημίαν εὕρω; Her. F. 1157. ἔρημίας τυχῶν El. 510. αἱ πόλεις εἰς ἄνδρες, ἐκ ἔρημια Phry. fr. IX. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις Bac. 873.

Ἐρημος. ἄλλων ἔρημος ὦν Or. 306. ἔρημον πατρῶον ἔλιπες δόμον Ph. 322. cf. An. 1205. ἔρημος παῖς ὑπασπιστὴς σέθεν Ph. 1219. ἔρημος οἶκος Hip. 847. cf. Sup. 1132. ἔρημον χῶρον Hip. 1198. et Rh. 214. ἔρημον τάφον Al. 96. ἄτεκνος, ἔρημος An. 1217. ἔρημος ἀθλίω πατρὸς Sup. 1131. ἔρημον ξυλλαβῶν Cy. 446. ἔρημος ξυμμάχων Cenei fr. II. 1. οἶκος ἐρήμους ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων Cy. 116. ἐρήμους δεσπότης Her. 678. φίλων ἔρημοι Her. F. 551. γραῦς ἔρημος Hec. 811. ἔρημος ἦσα Med. 255. φίλων ἔρημος ib. 513. cf. An. 78. et Her. F. 430. ἔρημος τήνδε φευξῆμαι χθόνα Med. 604. μή μ' ἔρημον ἐκπεσῆσαν εἰσίδης ib. 712. ἔρημον ἐσιῶχον αὐλάν An. 282. μονάδ' ἔρη-

μον ἦσαν ἐναλίε κώπας ib. 855. μ' ἔρημον οἷχεται λιπὼν ib. 919. cf. Iph. A. 1314. et Her. 710. ἔρημος πόλις Tr. 598. κόρην ἔρημον Her. 524. νήσων ἐρήμων Hec. 1285. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους Al. 928. εὐνάς ἐρήμους Rh. 574. ὁδὸς ἐρήμους ἴμεν Bac. 839. Λιβύης ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπιδρομὰς Hel. 411. ἀνὰ ἄντρον ἔρημον Ion. 1494. τέκν' ἔρημα λιπὼν Hec. 1075. εἰ τάδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλᾶς Or. 1277. ἐκ ἔρημα δώματα Ph. 282. λέχη ἔρημα An. 307. ἔρημα κλαίω Sup. 775. ἔρημα κήδη Iph. T. 707. ἔρημα ἄλση Tr. 15. ἄντρ' ἔρημα Cy. 22.

Ἐρημῶν. ἡρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ Hel. 1625. Διὸς ἄλσος ἡρήμωσε λέοντος Her. F. 360. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τέσδ' ἐρημώσας ἔχε Med. 90. ποίας πατρώας γῆς ἐρημώσας πέδον; Rh. 278. cf. An. 314. πατρὸς ἐρημωθεῖσα An. 806.

Ἐρητύειν. ἐρήτυσον τέκνα δεινῆς ἀμύλλης Ph. 1266.

Ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 2.

Ἐριννύς. ξεστῶν Ἑργάμων Ἀπολλωνίων Ἐριννὺν Or. 1390. ὀλομένην Ἐριννὺν Ph. 1036. χάσματ' Ἐριννύος ib. 1508. φοινίαν τάλαινάν τ' Ἐριννὺν Med. 1260. σ' Ἐριννύς ὀλέσειε τέκνων ib. 1389. ἂ πολύτονος Ἐριννύς Sup. 837. Ἐριννύες Or. 238. μί' ἦσα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων ib. 264. ἐκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐριννύσιν; ib. 581. φέρων πημονὰν Ἐριννύων Ph. 262. πατρὸς ἐφεύξεσθ' Ἐριννύς; ib. 627. ἔνεκεν Ἐριννύων ib. 1317. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἡλαυνόμεσθα Iph. T. 79. cf. v. 294. 299. 931. 941. 963. 970. 1439. et 1456. μίαν τριῶν Ἐριννῶν Tr. 457. πρὸς Ἐριννύσι Her. F. 1077.

Ἐρινός. προσπηγνύναι κράδαις ἐριναῖς Sci. fr. II. 2.

Ἐρίπνη. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph. 1175. ὑρείας ναίεσθ' ἐρίπνας El. 210.

Ἐρίς. πολλῆς ἐριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. ἐκρίθη ἔρις ib. 644. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 13. χρυσέας ἔρις ἀρνός ib. 810. ὅθεν ἔρις τὸ πτερωτὸν ἡελίω μετέβαλεν ἄρμα ib. 1001. ἔριν λύσσα Ph. 81. εἴτ' ἔρις, εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος ib. 354. ἐκ ἧν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις ib. 503. δυσ-

δαίμων ἔρις ib. 818. συγγόνων λύσεις ἔριν ib. 1283. ἀνῆξεν εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἦν ἔρις στρατηλάταις ib. 1471. σὺ ἔρις, ἔκ ἔρις ib. 1501. ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν Med. 521. ἔριδι συγεῖται An. 122. et 278. διὰ γυναικείαν ἔριν ib. 362. ἔριν οἴκων ib. 468. τεκτόνοι—ἔριν Μῆσαι φιλοῖσι κραίνειν ib. 478. δύσφρονος ἔριδος ὑπερ ib. 491. ἔριν τὴν κατ' οἶκον ib. 564. φίλοις τεύχειν ἔριν ib. 645. ἔριν τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἑκτορος—ἔμμιον ib. 961. Ἡρὰ Παλλάδι τ' ἔριν, ἔριν μορφᾶς, ἃ Κύπρις ἔσχεν Iph. A. 183. σὺ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφίξαι ib. 319. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν ib. 377. ὅθεν ἔρις ἔρις Ἑλλάδα—ἀγει ἐς Τροίας πέργαμα ib. 587. ἔριν τᾶς καλλονᾶς ib. 1308. Ἀτρέως Θυέστ' οἶσθα γενομένην ἔριν Iph. T. 812. ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1149. Μεσῶν ἔρις Rh. 917. μεγίστην εἰς ἔριν μελωδίας ib. 923. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327. ὁ κῶμος ἔριν φιλεῖ ib. 532. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. ἔριν, ἔριν τάλαιναν, ἔθετο ib. 255. θεῶν τρισσῶν ἔρις ib. 714. ἔρις ἐν θεοῖς σὺ πέρι ἔται ib. 884. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. ἔ ποτ' ἔρις λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1171. λόγοις ἔριν διορθῶσαι ib. 1175. ὥς ἔρις γένοιτο El. 1282. τὰν μαινομένην ἔριν Cresph. fr. IV. 11. ἃ εἰς ἔριν πίπτουσιν Pal. fr. II. 8. Ἰδαίων ἐρίδων Hel. 1524. 2) Ἑρίς, *nom. pr.* dea discordiarum, Ph. 805.

Ἑριχθόνιος, *nom. propr.* Ion. 268. τῇ γηγενῆς Ἑριχθονίᾳ ib. 21. Ἑριχθόνιον οἶσθα; ib. 999. Ἑριχθονίᾳ τῇ πάλαι μμήματα ib. 1429.

Ἑρκίος. Ζηνὸς Ἑρκίᾳ Tr. 17. ἐφ' Ἑρκίᾳ πυρᾷ ib. 483.

Ἑρκος. τοῖον εἰς Ἑρκος πεσεῖται Med. 986. ποῖον γαίας Ἑρκος ἔκ ἀφίγμεθα; Her. 442. λέκτρων φιλότατοις ἐν Ἑρκεσιν Bac. 956. δολίοις βρόχων Ἑρκεσιν El. 155.

Ἑρμα τερεὸν γῆς Hel. 860.

Ἑρματίζεσθαι. νύμφας ἐς οἶκος Ἑρματίζονται Inus fr. VII. 8.

Ἑρμηνεύειν. ἡρμήνευσεν ἂν τὸν παῖδα—τεθνηκέναι Pol. fr. I. 5.

Ἑρμήνευμα. ἡρμήνευμα Νηρηῆδος γάμων An. 46. ἔ ποικίλων δεῖ τὰ ἔνδιχ' ἡρμηνευμάτων Ph. 473. ἐρωτᾶς ἄθλι' ἡρμηνεύματα Her. F. 1137.

Ἑρμηνεύς. πρὶν γ' ἂν εἴπῃ τῆπος ἡρμηνεύς τόδε Iph. T. 1302. ἡρμηνεύς ἐγὼ El. 333. σιωπῇ ἄπορος ἡρμηνεύς λόγων And. fr. XXV.

Ἑρμῆς. χθόνιος Ἑρμῆς Al. 746. κήρυξιν Ἑρμῆ πῖσυνος Sup. 121. σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν Ἑρμῆς Rh. 217. λαβὼν μ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. cf. v. 916. ἔπος Ἑρμῆ ib. 57. ἦ μ' ἐγείνατο Ἑρμῆν Ion. 4. Ἑρμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος ib. 1599. κληρὸς Ἑρμῆ Aeol. fr. XXII. Ἑρμᾶς dor. Iph. A. 1302. et El. 462.

Ἑρμιόνη, *filia Menelai*. ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἀπο Or. 65. cf. v. 107. 112. 658. 1184. 1193. 1211. 1314. 1654. et 1671. τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην An. 29. v. etiam v. 86. etc. Iph. A. 1201. et Hel. 694. Ἑρμιόνα dor. Or. 1490. An. 114. 122. et 1193.

Ἑρμιῶν, *nom. urbis*. Her. F. 615.

Ἑρνος. ὦ Διὸς Ἑρνος Ph. 199. ὦ Λήδας Ἑρνος Iph. A. 116. ὦ Τυνδάρειον Ἑρνος Tr. 761. τῆς σῆς Ἑρνος νηδύος Bac. 1305. ὄρνυός ἀσπετον Ἑρνος Cy. 611. χλοηφόροιςιν Ἑρνεσι Ph. 656. Ἑρνεσιν δάφνης Med. 1213. ἐν Ἑρνεσιν ὕλας Bac. 874. ἐν δόνακος Ἑρνεσιν Hel. 183. δάφνας Ἑρνεα Ion. 920.

Ἑρόεις. τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.

Ἑρος. οἶον ἡράσθης ἔρον; Hip. 337. διδῶσ' ἔρον ib. 449. εἰς ἔρον τῇ μαθεῖν πεπτώκαμεν Iph. T. 1172. παίδων εἰς ἔρον Ion. 1227. τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω El. 297.

Ἑρπειν. ὅδε σὸς σύγγονος ἔρπει Or. 1012. οἶον ἃ Κύπρις ἔρπει Hip. 558. πάντα τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς ἔρπει Iph. T. 477. ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τάγαθόν Rh. 318. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον; Hel. 323. Θησεὺς δὲ ἔρπει Her. F. 1154. μακρὰν ἔρπει γῆρυς El. 754. κύκλῳ ἔρπει Aeol. fr. XIII. 3. ὀνείρων ἔρπομεν μμήματα ejusd. fr. XVIII. 3. ἔρπε Med. 333. Iph. T. 699. et 1411. ἔρπε νῦν Or.

793. ἔρπ' ἐς οἶκος Hec. 1019. et An. 434. ἔρπ' εἰς τὸ δεινὸν Med. 403. ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίῃ ib. 1245. ἔρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας An. 723. ἔρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν ib. 1264. ἔρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν Rh. 690. ἔρπ' Ὀλυμπον Tr. 92. ἔρπ' ἀπ' οἴκων Hel. 484. ἔρπετ' εἴσω Cy. 344. εἰς ὄχλον ἔρπειν Or. 108. ἐπὶ κῶμον ἔρπειν Cy. 444. κύλικος ἐρπύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. εἴρπ' ἀναυδος Ph. 41. εἴρπ' ἀγύρτης τις λάτρης Rh. 715. πρὸς ψῆδας εἴρπε Cy. 422. εἰς πρῶραν εἴρπε Hel. 1598. εἴρπ' ἄνω τε καὶ κάτω Her. F. 953. ἡνίχ' εἴρπον ἐνθάδε El. 621. Ἐρπετόν. ἐρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268. Ἐρρέιν. ἔρρεις Or. 328. et Tr. 173. ἔρροι τᾶς ἡσύχῃς προνοίας Or. 1407. ἔρρέτω πρόπας δόμος Ph. 627. ἔρρει σῶν κασιγνήτων βίος ib. 1278. πᾶς δόμος ἔρροι Med. 114. μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων ib. 1261. ἔρρ', αἰσχροποιέ ib. 1346. ἔρρ' αἰθέριον—φάρος An. 831. σκῆπτρα ἔρρέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. ἔς χρῆν θανόντας ἔρρειν Sup. 1113. ἔρρει φῶς σκῆπτρων Iph. T. 187. ἐξ οἴων κακῶν ἔρρεις ib. 379. ἔρρει στρατιὰ Rh. 747. ἢ πατρίς ἔρρει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις Tr. 107. ἔρρει νύξ αὐτὰ, καὶ δαίμων ib. 204. ὥς ἔρρεις μάτην Hel. 1236. ἢ μὲν ἔρρει συμφοραῖς Ion. 699. ἔρρει παῖς—μοι ib. 902. cf. v. 917. κατὰ κυμάτων ἔρροι Her. F. 651. ἔρρ', ἔδεν εἰδῶς El. 952. ἔρρε νυν αὐτός—Al. 737. Ἐρυγγάνειν. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως Cy. 521. Ἐρυθεία. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυθείας Her. F. 424. Ἐρύθημα προσώπῃ Ph. 1495. Ἐρυθραί, *nom. urbis*. Ὑσίας τ' Ἐρυθράς θ', αἶ—Bac. 750. Ἐρύκειν. μή τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον Her. 691. ἔτοι τὸ δειλὸν—θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 317. Ἐρυμα. τί δῆτ' ἔρυμά μοι γενήσεται; Ph. 990. ἔρυμα δώμασι Med. 597. ἔρυμα πολεμίας χερὸς ib. 1322. ἀσπίδος ἔρυμα Iph. A. 189. ἔρυμα ὀακρυόεντ' ἀκῆσας πατρίδος ἐλομένης ib. 792. *vid. not.* ἔρυμα Λυδίας Bac.

55. εὐπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan. 1. Ἐρυμνός. ἐρυμνῶν δωμαίων Hel. 68. Ἐρχεσθαι. ἔρχεται σπυδῇ ποδὸς Hec. 216. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται ib. 380. τίς ὃδ' ἀγῶν φόνιος ἔρχεται Or. 334. διὰ φόβου ἔρχομαι ib. 755. ἔρχεται σοι πικρὸν θέαμα ib. 949. ἔλεος ὃδ' ἔρχεται τῶν θανυμένων ὑπερ ib. 966. εἰς ἀγῶν' ἔρχη λόγων Ph. 937. et An. 233. ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει Med. 417. ἔρχομαι κατὰ χθονὸς Al. 161. ἔκ εἰς αὐριον—ἔρχεται κακὸν ib. 322. πρὸς αἶπος ἔρχεται ib. 503. ἀγῶν ὃδ' ἄλλος ἔρχεται γόων Sup. 71. ἐνταῦθα δὴ καλλίνικος ἔρχομαι ib. 1059. σωτηρίαν Ἑλλησι δώσωσ' ἔρχομαι νικηφόρον Iph. A. 1474. ἐνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ Iph. T. 1139. ἴσως εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. κακῶν εἰς ἀμιλλαν ἔρχεται Tr. 617. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον ib. 773. ἐπὶ τὸδ' ἔρχομαι Bac. 965. ἐπὶ δειν' ἔρχη πάθῃ ib. 969. διὰ πολέας ἔρχεται βάξις Hel. 225. ἔρχεται δὴ τιν' εἰς τύχην τάδε ib. 1425. ἔρχη, εἰ χρεῶν Her. F. 726. τὸ θεῖον ὥς ἀελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. εἰς ὅσ' ἔρχεται κακὰ Cresph. fr. I. 2. δάμαρτα τὴν κακίσην ναυσολῶν ἐλήλυθεν Or. 739. ὅστις ὦν ἐλήλυθας ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 293. διὰ πόθου ἐλήλυθας ib. 387. ἔκ οἷσθ', οἱ κακῶν ἐλήλυθας Med. 1306. ἐπειδὴ γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας Hip. 946. ἔδ' ἐπὶ τὸ κείμεν βυλόμενον ἐλήλυθα Iph. A. 1270. ἢ δεῦρ' ἐλήλυθας ib. 1339. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα Rh. 275. ἔκ εἰς λόγους ἐλήλυθα Tr. 905. ἄγραν, ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας Bac. 1199. λύπας ἅλεις ἔχων ἐλήλυθα Hel. 595. ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος Hec. 239. ἄρα κᾶμ' ἐπισφάξαι τάφῳ ἦλθες; ib. 506. πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθετε; ib. 516. ἐλθέ, ὥς πίης—αἷμα ib. 536. ἐλθέ, καὶ σήμερον Ἀργείοις τάδε ib. 604. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964. ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. κραυγῆς ἀκῆσας ἦλθον ib. 1109. ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων ib. 1213. μή τις ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; ib. 215. ἔ

—εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. ἔδ' ἤλ-
θεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib.
495. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἤλθε μα-
τέρει ib. 503. ὣν ἕνεκ' ἤλθον ib. 610.
ἤλθ' εἰς Ἰλῖον ib. 647. ἔτος ἤλθ' ὁ
τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας ib.
748. ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω; ib. 779. δό-
μοισι τοῖς ἐμοῖς ἤλθ' ἀρὰ ib. 997. εἰς
κοινῆς λόγους ἔλθωμεν ib. 1099. Φω-
κίων ἔλθοι πόλιν ib. 1209. ἔλθ' ἐπί-
κυρον ἐμοῖς φίλοισι ib. 1300. ἤλθον
εἰς δόμους ib. 1400. ἔναντα ἤλθε ib.
1479. κἄ μοι ἔλθοι φαῦλος ψόγος Ph.
94. ἔ τι φαύλως ἤλθε χθόνα ib.
112. ἐπεὶ πόθεν εἰς τέρψιν ἤλθες ib.
203. δι' ἄστεος κυκλῶν πρόσωπον
ἤλθον ib. 367. τρωμνῆς ἐς ἁλκὴν
ἕνεκ' ἤλθομεν πέρι ib. 424. ἀσύνετα
ἤλθες ib. 573. σὺν πολλοῖσιν ἤλθες
—ἐς μάχην; ib. 601. ἔχ' ἐκὼν ἤλθον
ib. 633. μηδὲ τὸ παρθένιον πτερόν
—ἐλθεῖν ib. 813. συναιμὸν εἰς λέ-
χος ἤλθεν ib. 824. εἰς ἐχθρος ἤλθον
παισὶ τοῖσιν Οἰδίπῳ ib. 886. ἐκ τῆ δ'
ἐμοὶ τόδ' ἤλθε καὶ τέκνῳ κακόν; ib.
936. ἤλθον πρὸς κίνδυνον Ἀργεῖν
δορός; ib. 1087. ἔκ εἰς τόδ' ἤλθον
ib. 1338. cf. Hip. 1298. Ταρτάρῳ
ἐλθεῖν εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599.
εἰς ματρός ἤλθον λέχος ib. 1603. πῶς
ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ἔλθοι; Med.
174. cf. v. 775. εἰ ἄλις ἔλθοι Κύπρις
ib. 630. πρὸς ἀμίλλας ἤλθον μείζους
ib. 1083. σώματα εἰς ἥβην ἤλθε τέκ-
νων ib. 1108. ἔδ' ἤλθέ πω σίδηρος
Hip. 76. ἤλθον ἄρτι μοι γνώμης ἔσω
ib. 510. λέκτρων ἀδίκτων ἤλθες εἰς
συναλλαγὰς ib. 652. ἔ σοι τὰδ' ἤλθε
βῆ μόνῳ κακὰ ib. 834. όταν φρένας
ἔλθῃ ib. 1103. ἔκ ἂν ποτ' ἤλθον εἰς
τόδ' αἰσχύνῃς ib. 1332. θάνατός μοι
παιὼν ἔλθοι ib. 1373. ὥς μή ποτ'
ἐλθεῖν ὄφελ' εἰς τὸ μὲν τόμα ib. 1412.
κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἤλθεν
ἀέλπτως ib. 1463. προλιπῶσ' ἤλθεν
Ἰδρας σκοτίης Al. 123. μὴ τοσόνδ'
ἔλθοι κακόν ib. 542. εἴθ' ἀνδρὸς ἔλ-
θοις τῷδ' γ' εἰς χρεῖαν ποτέ ib. 722.
ἔκ ἤλθες ἐν δέοντι ih. 820. παρ' εὐ-
τυχῇ σοι πότμον ἤλθεν—ἄλγος ib.
930. μὴ μοι μείζων ἔλθοις ib. 980.
πολλῶν μόχθων ἤλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς
ib. 1028. ἔδ' ἀμφὶ Πηλέως ἤλθεν
—φάτις; An. 79. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν

τὰς ἐμὰς ib. 430. διὰ πυρὸς ἤλθ'
ἐτέρῳ λέχει ib. 489. ἐφ' οἷσιν ἤλθες
ἀγγέλλουσα ib. 822. συμφορὰι πᾶσι
βροτοῖσιν ἤλθον ib. 853. όταν ἔλθῃ
πόλεμος εἰς ψῆφον πόλεως Sup. 481.
πρὶν ἐλθεῖν ἐνυμμάχοις δυσθυμίαν ib.
696. εἰ εἰς τόδ' ἤλθον ib. 1089. cf.
v. 1091. Tr. 401. et Dan. 37. όταν
ἔλθοι μοι δίκαια πατρῶος Sup. 1145.
εἰς μεταβολὰς ἤλθον Iph. A. 500.
μήτ'—ἐλπίς ἄδε ποτ' ἔλθοι ib. 786.
ἔδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἤλθέ μοι λόγος γά-
μων ib. 842. μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς
ἔλθωμεν ib. 999. Πηλέως εἰς γάμον
ἤλθον ib. 1044. μή τις θεῶν φθόνος
ἔλθῃ ib. 1097. ταῦτ' ἤλθον διὰ λό-
γων ib. 1194. ἐνταῦθ' ἂν ἤλθον ib.
1214. πόθεν ἤλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ μῶ;
ib. 1237. ἐπ' ἐκεῖν ἔλθωμεν ib. 1392.
cf. Iph. T. 904. εἰς ἔμπυρ' ἤλθε Iph.
T. 16. εἰς τῦνομ' ἤλθε τόδε ib. 33.
πῶς μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος ib.
83. ἔτοι μακρόν ἤλθομεν κώπῃ πό-
ρον ib. 116. ἔτε πνεῦμα διόθεν ἤλθε
πῶποτε ib. 354. ἐπεὶ τὰ μητρός κακὰ
εἰς χεῖρας ἤλθε ib. 941. νόσον βάρ-
βαρον ἤλθον ib. 1112. οἰκεῖον ἤλθον
τὸν φόνον κεκτημένοι ib. 1171. εἰς
καιρὸν ἤλθες Rh. 52. cf. Tr. 739. et
Hel. 1087. εἰς οἶκτον ἤλθες πυρὶ
κατηθαλωμένης; Tr. 60. ἔκ εἰς ἀκρι-
βὲς ἤλθες ib. 901. ἔκ εἰς τοσούτον
ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ ib. 972. cf. Ion.
374. et El. 918. ὧς σοι θάνατος
ἤλθε δυστυχῆς Tr. 1167. ὁ ἤλθεν
ἐπὶ τάντίπαλον Bac. 278. όταν ὁ
θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς ib. 300.
ὁπόταν βότρυος ἔλθῃ γάνος ib. 381.
πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν ib. 636.
πῶς ἐμὰς ἤλθ' εἰς χέρας; ib. 1285.
ὥς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακόν ib. 1349.
ἄκρατος ἐλθέ θηρὶ Cy. 598. παρὰ
μικρὸν ψυχὴν ἤλθεν διακναῖσαι Her.
297. εἰς πεῖραν ἔλθωμεν φίλων ib.
310. φρόντις τις ἤλθ' οἰκεῖος ib. 634.
ἐλθεῖν ἐγγὺς δορός ib. 815. ἔκ ἐβέ-
λετο ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887.
ἐπεὶ περ χεῖρας ἤλθεν εἰς ἐμὰς ib. 976.
ἐπεὶ ἐς ἥβην ἤλθεν ὠραίων γάμων
Hel. 12. εἰς τοσούτον ἤλθομεν βάθος
κακῶν ib. 310. ἤλθες εἰς σφαγὰς ib.
784. εἰς ταῦτόν ἤλθε τοῖς τεκῶσι τὰς
τρόπας ib. 949. ἐλθεῖν διὰ μάχης σὺ
συγγόνῳ ib. 984. χάρις ἀντὶ χάριτος

ἐλθέτω ib. 1250. ἴν' ἐλθεῖν βυλό-
 μεσθα τῆς τύχης ib. 1461. τί ποτε
 μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; Ion. 244.
 ὡς ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὄψιν ποτὲ ib. 389.
 εἰ γὰρ αἰσίως ἔλθοιμεν ib. 411. ἦλ-
 θες εἰς νόθον τι λάκτρον; ib. 545.
 σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
 ib. 964. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib.
 997. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς
 φρενῶν ib. 1180. παρ' οἷαν ἦλθομεν
 τάθμην βίῳ; ib. 1514. ἔδ' ἦλθε λόγ-
 χης ἐγγύς Her. F. 160. τί καινὸν
 ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530. τί δῆτα
 πρὸς σὲ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος; ib.
 544. ὕδρα ἐλθεῖν εἰς μάχην, λέοντί
 τε ib. 579. ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ'
 εἰς ᾧδω; ib. 610. ἦλθες χρόνῳ ib.
 740. ὅς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς
 Π. ib. 800. ἦλθεν εἰκὼν ib. 1002.
 εἰς συναλγῶντ' ἦλθον ib. 1202. ἔλ-
 θετ' εἰς τάφον παίδων ib. 1390. δίκη
 γ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ El. 42. πρὶν
 εἰς θεὸς ἐλθεῖν ib. 313. εἰς δ' ἄλ'
 ἔλθω; ib. 377. ἦν ἔλθῃ πύτις εὐ-
 τυχῆς σέθεν ib. 690. πικρὸς δανεισ-
 μὸς ἦλθε τῷ θανόντι ib. 858. ὥκ' ἂν
 ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θρύψους Dan. 65.
 μὴ 'πὶ δουλείας ποτὲ ζῶν ἐκὼν ἔλθῃς
 Ar. fr. IV. 2. ὀρθῶς τοῖς πράσσειν
 κακὸν ἦλθε ejusd. fr. XXXII. 2.
 κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Bel. fr.
 XXI. 4. εἰς ὑράνιον πόλον ἦλθε πά-
 λιν Chry. fr. VII. 11. ἦλθε—τῆς εὐ-
 σεβείας χάρις ἐσθλῇ Hip. fr. XVIII.
 4. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr.
 IX. 1. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν
 Ceno. fr. IV. 2. ἐμῇ ἦλθε μητρὶ πρὸς
 λέχος Ζεὺς Pi. fr. V. 3. ἦλθεν ἐπὶ
 χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII.
 1. ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ νέκυς Fr.
 inc. LXXXVI. 4. πλὴν ὅταν ἔλθῃ
 κρυερὰ θανάτῳ τελευτῇ Fr. inc. CLX.
 6. ὁπότε χρυσέας ἔρις ἄρνός ἦλυθε
 Τανταλίδαις Or. 811. τὰ πανύστατα
 εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἦλυθε ib.
 1011. Ἀρμονίας εἰς ὑμεναίους ἦλυθον
 ὑρανίδαι Ph. 830. ἔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι
 ζυγὸς ἦλυθεν δῆλειος An. 301. δι'
 ἄλσος Ἀρτέμιδος ἦλυθον Iph. A. 186.
 ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἦλυθον ib. 231. εἰς
 θόρυβον ἐγὼ ἦλυθον ib. 1349. σοὶ
 ἦλυθον ἄγγελος Rh. 50. ἦλυθ' ἔχων
 στρατιὰν ib. 263. εὐνὰς ἦλυθον πρὸς
 Ἑκτορος ib. 660. ἐπεὶ ἐπ' ἀκτὰς ἦλυ-

θον Σκαμανδρίῃς Tr. 374. ἦλυθεν
 ἐσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395. ἦλυ-
 θον ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El.
 167. καίριος ἦλυθες ib. 598. ἐλθὼν
 εἰς Ἀχαιικὸν στρατὸν Hec. 287. Τροία-
 θεν ἐλθὼν Or. 357. κακῆς γυναικὸς
 ἐλθόνθ' ἕνεκ' εἰς Τροίας πέδον ib.
 521. ἐλθὼν—πειράσομαι ib. 703.
 ὥσπερ ὥκ' ἐλθὼν ib. 736. εἰ λέγοιμ'
 ἀποῖσιν ἐλθὼν ib. 773. γῆν Δελφίδ'
 ἐλθὼν ib. 1094. ἐλθὼν ἐς οἶκος ib.
 1220. ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν
 ib. 1648. ἐλθὼν ἀνασσει Σπαρτιάτι-
 δος χθονὸς ib. 1661. ἐλθὼν ἐρωτᾷ
 Φοῖβον Ph. 15. ἐλθόντα σὺν ὅπλοις
 ib. 514. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν
 γυναικὸς An. 686. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν
 μάχῃ ib. 1065. εἰς ἔμ' ἐλθὼν καὶ
 πόλιν Πανδίωνος Sup. 562. Δαναί-
 δαισι διὰ μάχης ἐλθὼν Iph. A. 1416.
 ἐπὶ πλεῖστον ἐλθόντα Rh. 947. πυκ-
 νὰς εἰς Τροίαν ὁδὸς ἐλθόντα Tr. 236.
 εἰς θαύματ' ἐλθὼν Ion. 248. ἐπικυρος
 ἐλθὼν ib. 297. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν
 κελεύθῳ ib. 549. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν
 φίλοις Her. F. 532. ἐλθὼν ἐς Ἄργος
 Ar. fr. II. 6. ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζη-
 νὸς Bel. fr. IV. ἐλθόντ' (i. e. ἐλ-
 θόντε) εἰς μέσον μεταίχμιον Ph. 1370.
 εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 244.
 ὑπὲρ μὲν ἄγαν ἐλθόντες Med. 628.
 φίλῃς ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων Iph.
 T. 902. εἰς εὐμβολ' ἐλθόντες Hel.
 298. εἰς ἐν ἐλθόντες τύχης ib. 748.
 εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες ib. 1581. ἐλ-
 θῆσα Hec. 727. ἐλθῆσα ἀμφὶ τὸν
 Κλυταιμνήστρας τάφον Or. 114. κα-
 κῶς ἐλθῆσα τῶν ἐμῶν τινι Iph. T.
 522. κληδὼν εἰς σράτευμ' Ἀχαιικὸν
 ἐλθῆσα Tr. 653. παίδων ἐλθῆσ' εἰς
 ἔρον Ion. 1227. τῷ βιαίῳ κᾶγρίῳ τὸ
 μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὼν Fr. inc.
 XXIV. 2. ταῦτ' εἰς ἐν ἐλθόντα Ar.
 fr. XIV. 2.
 Ἐρως. κᾶμὲ τῷδ' ἔρως ἔχει Ph. 625.
 ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος Med.
 8. τᾶς ἀπλήστῃ κοίτῃς ἔρως ib. 151.
 ἔρως σ' ἠνάγκασε—ἐκσῶσαι δέμας ib.
 530. μέγαν ἔρωτα ib. 698. ἔρως
 τελεσφόρος παίδων ib. 714. καρδίαν
 κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. ἐρῶσ'
 ἔρωτ' ἐκδημον ib. 32. ἐκπεπληγμένη
 κέντροις ἔρωτος ib. 39. ἔ τι ταύτῃ τόνδ'
 ἔρωτα χρὴ πεσεῖν ib. 41. ἐπεὶ μ' ἔρως

ἔρωσεν ib. 392. ἔρωτος ἕνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; ib. 440. cf. v. 456. ὑπείργασμαι εὖ ψυχὴν ἔρωτι ib. 505. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος ib. 510. πικρῷ ἔρωτος ἠττηθήσομαι ib. 727. ἀλγεινὸν ἔρωτα ib. 775. ἕκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρωσ εἰς σέ ib. 1430. ἔρωσ τις μ' ἐξάγει Al. 1083. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; Sup. 137. χρημάτων ἔρωσ ib. 178. παραχῇ ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται Iph. A. 508. ὃς τᾶς Ἑλένας ἐν—βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοάθης ib. 586. δεινὸς ἔρωσ στρατείας ib. 808. ἔρωσ ἵππων Rh. 859. ἔρωσ ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέε κόρης Tr. 255. τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον Μαινάδος ὑπέστη ib. 414. ἕκέτ' ἔρωσ ib. 847. ἔρωτα καλλονῆς ib. 977. ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν ib. 1006. τί εἰς ἔρωτα τῷδε πέπτωκας μέγαν; Bac. 811. πετομένῃ ἔρωτος ἀθλίων γάμων Hel. 674. ἔρωτι παίδων Ion. 67. ἧς (sc. τυραννίδος) λόγχοι περὶ πηδῶσ' ἔρωτι Her. F. 66. ἔρωτι παιδὸς ἀρσενος σχεθεῖς Dan. 6. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν An. fr. XII. 1. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν ejusd. fr. XIII. 1. ἀπιστον ἔσ' ἔρωσ ib. 2. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Antig. fr. VI. 3. τὸ μαίνεσθαι ἦν ἔρωσ βροτοῖς ejusd. fr. VII. ἔρωσ ἀργὸν κᾶπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφν Dan. fr. V. 1. μ' ἔρωσ ἔλοι ποτὲ κ. τ. λ. Dic. fr. I. 1. ἔρωσ ψυχῆς δικαίας, σῶφρονός τε κᾶγαθῆς ib. 3. ἕκ ἔσ' ἔρωσ τοιῷτος ἄλλος Er. fr. VIII. 2. ἐνὸς ἔρωτος ὄντος Oed. fr. XV. 1. ὁ εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων ἔρωσ ib. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἔρωσ ἀνδρας ὃ μόνους ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæd. fr. vers. 1. νυθετούμενος ἔρωσ μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 1. μουσικὸν ἔρωσ διδάσκει ejusd. fr. VIII. 2. ἔρωσ βίῃ Fr. inc. LXXXI. 9. παιδεύμα ἔρωσ σοφίας Fr. inc. CLXV. 1. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα Med. 330. ἔρωτες ὑπὲρ ἄγαν ἐλθόντες ib. 627. τῷ σοφίᾳ παρέδρης πέμπειν ἔρωτας ib. 844. ἕχ ὁσίων ἐρώτων Hip. 764. τῷ προπότας θιάσους ἐρώτων Rh. 362. λωτῷ ἔρωτες Tr. 439. θελξίφρονες ἔρωτες Bac. 403. ἔρωτας ἀσκῶσα Hel. 1109. ἔρωτας μυρίης τρέφειν Bel. fr. XV. 6. φίλος ἔρωτας Dic. fr.

VII. 2. ἕκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες ib. 4. αἰσχροῦς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίῃ Rha. fr. II. 1. δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 2. 2) Ἔρωσ, deus amoris, Cupido, Hip. 525. 534. 538. et 1274. Iph. A. 548. Tr. 840. And. fr. VII. 1. Aug. fr. III. 1. et Hip. fr. VI. 3.

Ἐρωτᾶν. ἐρώτα Hec. 238. πότερον ἐρωτᾶν, ἢ κλύειν ἐμῷ θέλεις; Or. 1576. ἐλθὼν ἐρωτᾶ Φοῖβον Ph. 15. σ' ἐρωτῶ πρῶτον, ὦν, χρήζω τυχεῖν ib. 390. cf. v. 1637. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾶς ib. 937. ὑμᾶς ἐρωτῶ An. 548. μέλλων σ' ἐρωτᾶν Sup. 838. τί τάσδ' ἐρωτᾶς; ib. 1045. ἦν γ' ἐρωτᾶς εἰκότα Iph. A. 1134. ἕκ ἄλλ' ἐρωτῶ ib. 1135. ὃ τῷτ' ἐρωτῶ Iph. T. 501. ἐρωτᾶς ὃ λέγειν ἔχοντά με ib. 659. παρύσας ἀμφὶ τάσδ' ἐρώτα Ion. 236. τί χρῆμ' ἐρωτᾶς; ib. 266. et 276. τὸν Ἡράκλειον πατέρα—ἐρωτῶ Her. F. 141. ἐρωτᾶς ἀθλί' ἐρμηνεύματα ib. 1137. ἐρωτῶν σ' εἰς ἅπας' ἀφίξομαι Iph. T. 782. Δίρφην ἐρωτῶν Her. F. 185. ἡμᾶς ἀκῶσαι (sc. χρεῶν) τῷς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. ἕκ ἂν δυναίμην ἐρωτῆσαι τάδε Sup. 853. ἐλθὼν σ' ἠρώτησα, πῶς κ. τ. λ. Iph. T. 82. μηδ' ἐρωτήσης πέρα ib. 554. ἀπέστην τῷτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς Hel. 543. ὃ πῶποτ' ἠρώτησα Phæd. fr. IX. 8. εἴφ', ἃ ἂν ἐρωτήσω σε Iph. A. 1129. ἐρωτᾶσθαι θέλω ib. 1130. ἐρωτηθεῖς Med. 501.

Ες, pro εἰς. ἐς οἶδμ' ἀλὸς Hec. 26. ἐς τέλος ib. 817. ἐς εὐνὰν ib. 927. ἐς οἶκος ib. 932. et 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. Ph. 16. An. 48. 434. et 1171. Iph. A. 1414. Iph. T. 201. Tr. 388. Bac. 841. Cy. 593. Hel. 324. 1089. 1093. 1295. et 1671. et Ion. 915. etc. πατρῶν ἐς οἶκόν Hec. 952. ἐς αἶδα πορθμὸν ib. 1105. Φρυγῶν ἐς αἶαν ib. 1141. ἐς χέρας ib. 1242. Rh. 260. ἐς πάτραν Hec. 1291. Iph. T. 535. ἐς πετρῶν βολὰς Or. 59. ἐς Μυκηναίους ib. 101. ἐς εὐνὴν ib. 227. Med. 265. ἐς ὀρθὸν Or. 231. Med. 1166. ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἐς Τροίαν ib. 378. ἐς ἐμὲ ib. 394. Iph. T. 65. σκῆψιν ἐς ποίαν Or. 747. ἐς οἶδμα πόντου ib.

992. ἐς φρενὰν δόμων ib. 1252. ἐς ἄρκυστάταν μηχανὰν ib. 1422. ἐς κόμας ib. 1469. ἐς Ἀργεῖος ib. 1610. λειμῶν ἐς Ἥρας καὶ Κιθαειῶνος λέπας Ph. 24. ἐς ταῦτόν ib. 38. et 1414. Rh. 968. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς Ph. 283. ἐχθρὸς ἐς ἄνδρας ib. 361. ἐς ἀλκὴν ib. 424. Med. 264. Sup. 679. Hel. 986. et 1395. ἐς μάχην Ph. 601. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει ib. 770. ἐς λόγους ib. 778. σηκὸν ἐς μελαμβαθῇ δράκοντος ib. 1017. ἐς ἕδας ib. 1157. ἐς Ἄργος ib. 1373. Iph. A. 1191. Iph. T. 774. Ier. 269. Her. F. 1387. et Ar. fr. II. 6. ἐς γαῖαν Ph. 1426. τέθριππα ἐς ἄρματα λεύσσω ἀέλιω ib. 1555. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ib. 173. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον ib. 210. ἐς ἄλλην γαῖαν ib. 1024. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποσάντες βίω ib. 1039. ἐς ὑμᾶς ib. 1077. ἐς ἀΐδαν ib. 1110. Sup. 1004. ἐς ἄλμαν Med. 1286. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ἐς Ἥρας τέμενος ib. 1379. σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυτηρίων Hip. 25. ἐς τρεῖς ib. 46. ἐς φάος ib. 714. Al. 1079. ἐς ἔννοϊαν Hip. 1027. πρῆπτον ἐς ᾗδην τείχω ib. 1366. ἐς τόδ' ἡμέρας Al. 9. ἐς γῆρας ib. 53. ἐς κοίτην ib. 186. νεκύνων ἐς αὐλὰν ib. 261. ἐς δόμους ib. 544. νεανίας λόγους ῥίπτων ἐς ἡμᾶς ib. 683. ἐς Ἀδμήτη δόμους ib. 751. ἐς τήνδ' ἐτίαν ib. 753. ἐς τάφον ib. 831. τύμβω τάφρον ἐς κοίλην ib. 900. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους ib. 928. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. ἐς Πυθῶ An. 52. ἐς τὸ λοιπὸν ib. 55. Ἰδαίαν ἐς νάπαν ib. 274. ἐς ἐσθλὰς ib. 1281. ἐς ἄλλον Sup. 483. ἐς παραιβάτας ib. 679. κοινὸν ἐς ᾗδην ib. 797. ἐς οἰκέτας ib. 870. ἐς πολίτας ib. 871. ἐς Ἀργεῖαν χθόνα ib. 1184. Tr. 875. ἐς γαίας μυχθὲς Sup. 1205. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. ἐς ἔριν ib. 319. Iph. T. 1149. ἐς Αὐλιν Iph. A. 350. Iph. T. 818. ἐς κοινὸν Iph. A. 408. ἐς Τροίας πέργαμα ib. 589. ἐς τὸ πρόσθεν πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. ἐς ἄλλα δώματα ib. 670. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον ib. 755. ἐς ἀλλήλας ib. 790. ἐς ἀνθρώπους ib. 799 ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρισε ib. 961.

ἐς τίνα; sc. Θόρυβον ib. 1349. ἐς ἄρκυν Iph. T. 77. ἐς Ἑλλάδ' ἱππιόν τ' Ἄργος ib. 700. δοκῶν ἐς ἡμᾶς φάσγανον βαλεῖν ib. 785. πατρίδ' ἐς Ἀργεῖαν ib. 879. ἐς δίκην ib. 961. ἐς ἀγνὸν Φοῖβη πέδον ib. 972. ἐς Ἑλλάδα ib. 1068. et Hel. 1627. ἐς ἀμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. ἐς Ὀλυμπον ib. 1269. ὥς μὴ μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἶπης Rh. 51. ποιμένας ἐς ἄκρας ib. 292. ἐς δαῖτα ib. 325. et Ion. 1168. ἐς οἶκον Rh. 369. ἐς αὐριον ib. 600. Θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. ἐς εὐύδρῳ πατρὸς δίνας ib. 927. ἐς τάνδ' ἄταν Tr. 137. ἐς Ἀργείων στρατὸν ib. 342. ἐς ᾗδε ib. 442. et 445. σὰς ἐς ὠλένας ib. 1142. ἐς τὴν Κύπριν Bac. 315. ἐς τὸν Βρόμιον ib. 375. ἐς τὸν τύραννον ib. 775. ἐς Ἑλληνας ib. 778. ἐς ὄρος, ἐς ὄρος ib. 984. ἐς ὀρθὸν αἰθέρα ib. 1071. μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. ἐς ἄλμην ib. 165. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίῳ γνώμην ib. 347. ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. ἐς ἐμὴν πάτραν ib. 699. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἡξίωσεν ὕβρισαι Her. 18. ἐς κίνδυνον ib. 149. ἐς ἀμβολὰς ib. 271. et Hel. 1313. ἔχω προθυμίαν τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς Her. 412. ἐς ἔργον ib. 672. ἐς ἡβὴν ὠραίων γάμων Hel. 12. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν ib. 42. ἐς οἶκον Πρωτέως ib. 46. ἐς Ἴλιον ib. 58. ἐς κέλευθα ἀσέρων ib. 350. δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. πατέρ' ἐς ὕραν ib. 619. πικρὰς ἐς ἀρχὰς ib. 667. ἐς ἀρπαγὰς ib. 910. πελαγίως ἐς ἀγκάλας ib. 1068. et 1452. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. ἐς οἶδμα ib. 1282. 1604. et 1611. νάρθηκας ἐς ἱερὸς ib. 1377. ἐς οἶδμα πόντιον ib. 1412. ἐς ὀρόφους Φοῖβη Ion. 89. ἐς παῖδα τὸν σὸν ib. 412. ἐς οἶκον ἀλλότριον ib. 607. ἐς δάμαρτα σὴν ib. 614. ἐς ἕς ib. 696. et 1521. μέγαν ἐς ὄλβον ib. 703. σκηναὶς ἐς ἱερὰς ib. 806. ἐς τί δόξης; ib. 964. ἐς αὐλὰς ib. 1177. ἐς κρατῆρα καινὸν eod. vers. ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. εὐπτέρως ἐς αὐχένας ib. 1200. ἐς πόλιν Ἀθηνῶν ib. 1269. Κέκροπος ἐς ἄντρα ib. 1400. ἐς ἀγκάλας ib. 1598. et Her. F. 1362. ἐς ᾗδε Her. F. 24. et Eu. fr. III. 1. ἐς ὄρφναν Her. F. 352. ἐσπέριον ἐς αὐ-

λάν ib. 395. τὸν πολυδάκρυτον ἐς αἶδαν ib. 427. ἐς ἔραν ib. 498. ἐς φάος μολών ib. 524. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἢδ' ἐσῆλθ' ἀδυμία; ib. 552. ἐς τὰς αὐγὰς ἀλίω ib. 660. ἐς εὐνὰς Νύμφας ib. 800. ἐς ἀγώνων ἀμιλλαν ib. 812. ἐς ἐμβολήν ib. 869. ἐς Οὔλυμπον ib. 872. μέσον ἐς ἀνδρῶνα ib. 954. κλινθεὶς ἐς ἕδας ib. 956. ἐς τίνα τεναγμόν, ἢ γόνον; ib. 1025. ἐς ἄλλην τιν' ὀρμήσω πόλιν; ib. 1286. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς El. 1200. Φωκέων ἐς αἶαν ib. 1287. ἐς ὄγκον τύχης Alcmaeon. fr. II. 2. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antioch. fr. XIV. 2. ἐς τέλος ejusd. fr. XVIII. 3. ἐς εὐνὴν ejusd. fr. XXX. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐς χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 1. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLIV. 3. 2) ἐς τε, usque dum, donec. ἐς τ' ἂν ἐκδημος χθονὸς Hip. 659. ἐς τ' ἂν αἰὼν οὐμὸς ἀντέχη Al. 338. ἐς τ' ἂν—ἐλθῶ An. 1267. ἐς τ' ἂν ὄμμα-τος ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 623.

Ἑσαιεὶ Or. 828.

Ἑσακοντίζειν. αἵματος ἀπορροαὶ ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον Hel. 1604.

Ἑσαῦθις Sup. 551.

Ἑσαύριον Rh. 96.

Ἑσεῖδειν. ὄψιν, ἂν ἐσεῖδον ἀμφὶ σέ Hec. 705. ἐπεὶ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας Ph. 1170. ὥς ἐσεῖδε κόσμον Med. 1156. ἦτις πόσιν—θανόντ' ἐσεῖδον An. 9. ὥς ἐσεῖδες ματὸν ib. 630. πικρὸς ἐσεῖδες γάμους Sup. 833. ἐσεῖδον, οἷον ἦν κτείνειν τέκνα Iph. A. 490. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένῃ ib. 640. cf. Bac. 609. et Her. F. 524. ὥς ἐσεῖδεν ἐπὶ σφαγᾶς τείχευσαν—κόρην Iph. A. 1547. ὥς ἐσεῖδομεν πρῶργον πεσόντα Iph. T. 308. ὥς ἐσεῖδομεν δόλια τεχνήματα ib. 1354. ὥς ἐσεῖδε (sc. τὸ πῦρ) Bac. 624. τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 235. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὥς φαῦλ' ἐστὶ Hel. 751. οἷν σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. πῶ ποτε θείαν Ἑλένη ψυχάν—ἐσίδω; Hec. 88. ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμι—διακναιομένης Med. 163. μὴ σίδῃ νεκρὸν El. 961. ἐσιδὼν Iph. T. 334. ματρὸς ματὸν ἐσιδὼν Or. 839. ὦ τυγνοτάτην Τροίαν ἐσιδὼν Rh. 734.

χρονίαν σ' ἐσιδὼν El. 1308. ἐσιδῶσ' οἰκτρὰ ὅσων δάκρυα Sup. 48. τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι ib. 1122.

Ἑσέρχεσθαι. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλ-θομεν χθόνα Cy. 381. ἄκουε, ὦν μ' ἐσήλθεν Ion. 1539. cf. Her. F. 302. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἢδ' ἐσῆλθ' ἀδυμία; Her. F. 552. ἄρτι μ' ἐσήλθέ τι El. 619. τὰ κακῶς οἴκους ἐσελθόντα Er. fr. II. 13.

Ἑσθημα. βαρβάροις ἐσθήμασι Tr. 991.

Ἑσθής. ἐκ δ' ἐλῦσα κεδρίνων δόμων ἐσθῆτα Al. 159. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. ὥς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220. ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας ἐσθῆτα λήψῃ ib. 1299. ἐσθῆτα ἐξάλλαξον ib. 1313. χρειοῖ ἐσθῆτος Her. F. 52. ἔτ' ἀμφὶ χρωτ' ἐσθῆτες Hel. 428. 2) inde particip. ἡσθημένος. ναυθόροις ἡσθημένοι πέπλοισιν Hel. 1555.

Ἑσθίειν. τὸν τυρὸν ἡσθιον Cy. 232.

Ἑσθλός. ἐσθλὸς ἀνὴρ Hec. 307. τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν ib. 327. ὁ ἐσθλός, ἐσθλός ib. 597. ἐσθλὸς ἀνδρὸς ib. 844. ἐσθλὸς πατὴρ Med. 406. et Her. 116. 236. et 299. ἐπεὶ μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίταμαι Hip. 1254. ἀνδρὸς ἐσθλῷ παῖδα An. 873. ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 191. αὐτὸς ἐσθλός ὦν Iph. A. 625. ὁ γάμος ἐκ ἐσθλός ὦν Iph. T. 819. ἐσθλός ἐσθλῷ πατρί Rh. 388. ὦ μητὴρ ἐσθλῷ παιδὸς Her. 642. ὁ ἐσθλός Ἰόλεως ib. 936. ὅστις ἐσθλός ἢ Ion. 856. ἠνίκ' ἐσθλός ἦν ib. 977. ἐσθλῷ ἔκρυσσά δαίμονος ib. 1269. τὸν ἐσθλὸν ὄντα ib. 1319. ἀνδρ' ἐσθλὸν ὠφελόντας Her. F. 1335. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλῷ Aeg. fr. VI. δῦλον ἐσθλὸν Melan. fr. VI. 1. πεφυκὼς ἐσθλός St. fr. I. 2. λόγος ἐσθλός Fr. inc. LIX. 2. ἀνδρὸς ἐσθλῷ καὶ φίλῳ παραίνεσις Fr. inc. LXXV. 2. ψήφη τὸν ἐσθλὸν κᾶν μυχῶ δείκνυσιν γῆς Fr. inc. B. 42. ἐσθλῶν γενέσθαι Hec. 380. δταν αἰσχροὶ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ Hip. 411. ἐς ἐσθλῶς An. 1281. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις Iph. A. 609. παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν Her. 202. γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν ib. 300. ἐξ ἐσθλῶν φύς ib. 326. ἐσθλῶν κακίως ἐνίστ' εὐτυχετέροι Hel. 1229. πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν ἔσα Ion. 620. ἐσθλῶς μισεῖ ib. 628. μάντεσιν ἐσθλοῖς ib.

1190. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων ib. 1621. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1085. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίνεσθαι τέκνα Alcmaeon. fr. VIII. 2. cf. Antior. fr. XVIII. 2. ἐσθλῶν ὅταν τύχῃσι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἀμφοῖν ἔκγονον Meleag. fr. X. 3. ὅτ' ὕδεν ἄεθλον ἔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν Sis. fr. I. 3. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. ἐσθλῶν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2. ἀρχεσθαι χρεὼν κακὺς ὑπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 2. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἀνολβοὶ Fr. inc. CXVII. 2. μετὰ—ἐσθλῶν τῶν φίλων Fr. inc. CLII. 7. δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 432. ἐσθλῆς γυναικὸς Al. 198. cf. v. 420. 618. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Inus fr. VII. 5. Melan. fr. VII. 2. Meleag. fr. XII. 2. Fr. inc. XLVIII. 2. XLIX. 3. et L. 2. ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς An. 624. τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλῇ Hip. fr. XVIII. 6. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσι Al. 1158. φήμας ἐσθλὰς Hel. 1298. δίδαξιν ἐσθλῷ Hec. 601. ἐσθλὸν σαφὲς αἰεὶ Iph. A. 560. τόδ' ἐσθλὸν πατρὺς Tr. 739. κακῷ ἐσθλὸν ὃ συμμίσγνται Ion. 1017. ἐσθλὸν τι δράσας Her. F. 187. ἐσθλὸν τι μηνύσειας El. 620. ἐν κήδει ὦν ἐσθλῷ Antig. fr. VIII. 3. πεφύκαμεν εἰς ἐσθλ' ἀμχανώταται Med. 408. ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχροὶ μηχανώμεθα Hip. 331. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. ζύνισμεν πάνθ'—ἐσθλὰ Sup. 1176. ἐσθλῶν κυρήσεις Iph. A. 1035. ἀκύνεται ἐσθλὰ Her. 999. ἐσθλῶν ἀμοιβὰς Hel. 158. ἢ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. ὃ γὰρ ἐσθλὰ κατθανῶσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. κειμήλι' ἐσθλὰ Er. fr. II. 4. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phoen. fr. II. 2.
- Ἑσιέναι (ab εἶμι). τίνος ξένων δόμους ἔσειμι; Hip. 1067. μ' ἐσῆει δεῖμα Or. 1668. ἐμοὶ ἄλγος ὃ μικρὸν ἐσῆει φρένα Iph. A. 1580. εἰς θαῦμ' ἐσῆει Dan. 36.
- Ἑσμός. γάλακτος ἐσμὸς εἶχον Bac. 709.
- Ἑσοδός. ἐσόδους Φοῖβη Ion. 104.
- Ἑσικίζειν. εἰ παρ' εὐγενὺς μητρὸς—ἐσῆκισ' οἴκῃς Ion. 841.
- Ἑσόπτεσθαι. μ' ἐσούψει χειρὸς ἀναρπασὰν σᾶς Hec. 206. ὅθεν σε βυθῶν τῶν ἐσούσεται El. 635.
- Ἑσορᾶν. ἐσορῶ μελέτη κατατρυχομένης Med. 1099. ἔτε τάφων χῶματα γαίης ἐσορῶ Sup. 54. τὸν ἐμὸν πότμον ἢ ἐσορᾶτε; ib. 808. θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Καπανέως ib. 980. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν τὸ δέον Iph. A. 565. ἐσορᾶς τάδε; Bac. 550. ὅς τὰ θεῶν ἐσορᾶ δεινὰ Hel. 1154. ἐσορῶ τέσδε, κ. τ. λ. Her. F. 442. ἃ νῦν ἐσορᾶν φαίνει ib. 811.
- Ἑσπέρα. ἡ πρὸς ἑσπέραν φέρει Or. 1260. ὃχ ἑσπέρας φασὶ Fr. inc. CXCI. 1.
- Ἑσπερίδες. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν Hip. 742.
- Ἑσπέριος. ἀσέρας ἑσπερίως Ion. 798. ἑσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395.
- Ἑσπερος. τὰν πρὸς ἑσπερον κέλευθον Or. 1002. λαμπρὸν Ἑσπέρη φάος Ion. 1149. τὰ ἑσπερα νῶτα El. 731.
- Ἑσπεσθαι, i. q. ἔπεσθαι. ἔκκριτοι νεανῖαι—ἔσποντο Hec. 527. σὺν τέκνοις ἄμ' ἐσπόμην Med. 1143. ἄμ' ἔσπετο θυγατρὶ Iph. A. 457. τί φρονῶσα—ἄμ' ἐσπόμην; Tr. 946.
- Ἑσσαιεῖ, pro εἰσαιεῖ. χάριν τὰν ἑσσαιεῖ Sup. 374.
- Ἑσσύεσθαι. ἐπὶ τάνδ' ἐσσυθεὶς κοίταν Hec. 1082.
- Ἑσία. πατρώα ἐσία Hec. 22. cf. Med. 681. et Al. 741. ὅτε δῶμ' ἐτίαν τ' ἀφίξομαι Hec. 353. σὴν μολόντ' ἐφ' ἐτίαν ib. 1216. κύκλῳ εἰληθεῖσαν κακοῖς ἐτίαν Or. 359. ἔδραν παλαιᾶς ἐσίας ib. 1442. μυχοῖς ναίεσαν ἐσίας ἐμῆς Med. 397. τυράννων ἐτίαν ἠκισμένη ib. 1130. τᾶσα πρόσθεν ἐσίας Al. 160. πρὸς ἄλλην ἐτίαν ib. 541. cf. v. 548. πολυμηλοτάταν ἐτίαν οἰκεῖς ib. 592. τῷδ' ἔπω ξένῃ κακίον' ἐς τήνδ' ἐτίαν ἐδεξάμην ib. 753. πρὸς σὴν ἐτίαν πορεύεται ib. 1010. Πριάμῃ τύραννον ἐτίαν An. 3. δώμαθ' ἐτίας λιπὼν ib. 594. Πυθικὴν πρὸς ἐτίαν ib. 1068. αὐτόριζον ἐτίαν χθονὸς Rh. 288. τὴν βασιλίδ' ἐτίαν Ἀτρειδῶν ib. 718. πατρῷον θάλαμον ἐτίας Tr. 1111. Πηλέως ἐφ' ἐτίαν ib. 1138. τὰν ἐμὰν ἐφ' ἐτίαν Hel.

239. μεσόμφαλος ἐσία Ion. 462. πρόφυλα ἐσίας ἐμῆς Her. F. 523. cf. v. 554. πρόσκειπε ἐσίαν ib. 599. πρὸς ἀγνοῖς ἐσίας βύθροις ib. 715. ποτὶ θῆσαν ἐσίαν El. 205. ἐσίαν σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλῶσιν Fr. inc. CLXXVIII. 1. ὦ Κυκλωπίδες ἐσίαι Iph. T. 844. πολλῶν κᾶλλων ἐσίας ἀφυγμένων Her. 145.
- Ἐσίαμα. τὰ Ταντάλη θεοῖσιν ἐσιάματα Iph. T. 387.
- Ἐσιᾶν. ἐν δόμοισιν ἐσιῶ ξένον Al. 768. ἐσιᾶ γάμης Her. F. 483. ἐσιᾶ λαμπρότερον Epist. V.
- Ἐσιῶσθαι. δῶμα ἐσιῶται Ion. 1464.
- Ἐσιῶχος. ἐσιῶχον αὐλὰν An. 282. Δήμητερ ἐσιῶχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1.
- Ἐσύτερον Iph. A. 720.
- Ἐσφέρειν.—λόγον, οἶον οἶον ἐσοίσομαι Hel. 670.
- Ἐσχάρα. βωμῷ δεξιμήλον ἐσχάραν An. 1139. Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν ib. 1241. et Sup. 1199. βροτείαν ἐσχάραν Rh. 928. πλατείας ἐσχάρας ἐπὶ Cy. 383. ἐπ' ἐσχάραν Διὸς Her. 122. ἀπ' ἐσχάρας ib. 128. Ζηγνὸς ἐσχάραν λιπῶν ib. 342. πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς Her. F. 922. ἀμφὶ ἐσχάρας El. 801. βώμιοι ἐσχάραι Ph. 281. Λοξίω ἐπ' ἐσχάρας ib. 291. θεῶν ἐπ' ἐσχάραις Al. 117. ἐσχάραις ἐφέταμεν An. 1103. πρὸς ἀγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν Sup. 33. σεμναῖσι Δηῆς ἐσχάραις ib. 290. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Plis. fr. III.
- Ἐσχατος. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα Or. 1222. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροιςιν Med. 540. Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις ὄροιςιν Iph. T. 1450. ἐσχάτοις Ἰδης τόποις Fr. inc. CI. πλάταισιν ἐσχάταις Iph. A. 292. ἤκεις συμφορᾶς εἰς τῷσχατον Or. 447. μελάθρων ἐς διήρες ἔσχατον Ph. 90. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 373. κακῶν εἰς τῷσχατον πεσόντες Her. 305. cf. Hel. 517. et Ion. 836. τὸ ἔσχατον τῷτο Hel. 294. τὸ ἔσχατον τῷτο θαυμαστὸν Peliad. fr. V. 1. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. κλιτύων ἐν ἐσχάτοις Cy. 27. Ἀλκάδῃ ἐπ' ἐσχάτοις Her. 279.
- Ἐσω. ἔσω σκηνωμάτων Hec. 616. ἔσω δόμων ib. 1038. Or. 1524. Ph.
308. Her. 584. El. 360. et Melan. fr. XX. 7. χλανιδίων ἔσω κρυφθεῖς Or. 42. ἔσιν ἔσω ib. 60. δωμαίων ἔσω ib. 301. Med. 1019. Hip. 1155. An. 818. Iph. A. 440. et 854. et Her. F. 747. πυλῶν ἔσω Or. 864. et Rh. 603. λόγους πέμψας ἔσω Or. 1221. ἔσω τείχοντες ib. 1222. et Iph. T. 470. ἔσω μολόντες Or. 1406. Cy. 627. et Her. F. 333. δόμων ἔσω Or. 1572. Ph. 1630. Bac. 628. et 638. Cy. 129. et El. 689. τειχέων ἔσω Ph. 269. Bac. 1143. et 1221. δικτύων ἔσω Ph. 270. ἐπ' ἀμφιπύλῃ ἔσω μελάθρῃ Med. 134. ἕραν ἔσω Hip. 2. γνώμης ἔσω ib. 510. ἔτειχον ἔσω Al. 919. πέμπυσί μ' ἔσω ib. 927. πυρὸς ἔσω Sup. 1018. ἔσω κλείθρων Iph. A. 345. φόβον πέμψας ἔσω Iph. T. 1308. ἔσω πέτρας Cy. 194. ἀρκύων μολεῖν ἔσω ib. 195. ἀντρων ἔσω ib. 374. ἔσω βλεφάρων ib. 483. ἔσω πέπλων Hel. 250. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω ib. 361. ἔσω πάρειμι ib. 458. τῶν ἔσω ἄλλοις μέλει Ion. 414. πνευμόνων ἔσω ib. 767. ματέρος ἔσω δέρας El. 1223.
- Ἐσωθε Her. 42.
- Ἐσωθεν. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω Hip. 567. κολεῶν ἔσωθεν Iph. A. 1567. ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς Iph. T. 41. Συμπληγάδων ἔσωθεν ib. 1389. δροσερῶν ἔσωθεν ἀντρων Cy. 514. ἔσωθεν αὐλίων ib. 589.
- Ἐταῖρα. χλιδανῆς ἐταῖρας βόσρυχον Cy. 498.
- Ἐταιρία. τί ζῆν σῆς ἐταιρίας ἄτερ; Or. 1072. ἐταιρίαν σέβων ib. 1079.
- Ἐταῖρος. ἀνδρ' ἐταῖρον δεσπότη παρόνθ' ὄρων Al. 779. κτᾶσθ' ἐταῖρος Or. 802. μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλος ἐταῖρος Cy. 377. cf. v. 397. 408. 547. et 691. πεμφθεῖς ἐταῖρων τῶν λελειμμένων ὑπο Hel. 605. τοῖς αὐτόθι ἐταῖροις Epist. V.
- Ἐτειος. ἔτειον δασμὸν φέρειν Rh. 435.
- Ἐτεοκλῆς, filius Œdipi, Ph. 56. etc. Sup. 401. et 739. Voc. Ἐτεόκλες Ph. 532. et 705.
- Ἐτέοκλος, nom. propr. viri, Sup. 872. et 1037.
- Ἐτερος. τίνα οἶκον ἄλλον ἕτερον Or. 346. ἕτερον εἰς ἀγῶν', ἕτερον—πιτνεῖ ib. 1537. τοῖνδ' ἐλθ' δυοῖν πότμοις

τὸν ἕτερον Ph. 959. ἐγγενετὰν ἕτερος ib. 1514. ἕτερον, ἕτερον αἰῶνα—οἰκήσομεν Iph. A. 1506. sq. ἑτέρα ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 903. μάντιν ἔχ ἕτερον ἀξομαι Her. F. 911. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. ἔκ ἂν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib. 1196. ἐξ ἑτέρων μύθων Med. 654. συμφορὰ ἑτέρας ἑτέρα πιέζει Al. 896. πολλὰς ἔτλην χεῖρας ἄλλας πόνας Sup. 573. ἕτεροι σὺ πλέον ἢ μέλονται Her. 354. ἢ δόμων γ' ἑτέρας ἀρχοντας—ἀνέχοιτ' ἂν Ion. 1069. τηρεῖν ἑτέρας Fr. inc. LXXVI. 1. πρὸς ἑτέρας ἐπιεικεῖς τε, κ. τ. λ. Epist. IV. πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν Her. 363. τίνα ἑτέραν μόλῳ πόλιν; El. 1194. μυριάδας ἀγαθῶν ἑτέρας ἑτέrais μεταμειβομένα Ph. 838. ἐφ' ἑτέrais συμφοραῖς Her. F. 1238. ὅσιος ἕτερον ὄνομα Or. 546. ἑτέρῳ λέχει An. 489. ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ—ἀγρευμ' ἀνθέων Hyr. fr. V. 2. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πῆματα Or. 977. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις Med. 640. τὰ ἕτερα μεγάλα φανερά Bac. 1004. ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις Ion. 480. ἡ ἕτερα φράσω; Fr. inc. CXCVII.

Ἔτης. φωτὶ ἔκ ἔτη πρέπων fr. inc. CCXX.

Ἐτήσιος. πένθος ἐτήσιον Al. 337.

Ἐτήτυμος. ἢ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος Or. 1667. ἐτήτυμον τόμα Iph. T. 1085. εἰ λέγεις ἐτήτυμα Ion. 1488. ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω Dan. 60.

Ἐτητύμως. γυναῖκα λεύσσω τήνδ' ἐμήν ἐτητύμως Al. 1127. ἐτητύμως ἀνδρ' ὄντα Her. 997.

Ἐτι. κᾷτι (i. e. καὶ ἔτι) μᾶλλον, ἢ λέγω Hec. 667. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ποῖ τις ἔν ἔτ' ἂν φύγοι; ib. 597. πιθανὸς ἔτ' αὐτὸς περιβαλεῖν κακῷ τινι ib. 904. τί ἔτ' αἰδῆμαι; ib. 1048. ἀνὴρ ὃδ' ἔκ ἔτ' αὐτὸς Ph. 927. et sic porro.

Ἐτοιμάζειν. δῶμ' ἐτοίμαζε Al. 365. ἐτοίμαζε, scil. βυλὴν Her. 473. δάκρυα ἐτοιμάζουσι Sup. 454. σφάγια ἡτοιμασμένα Her. 400.

Ἐτοιμος. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἐτοιμός εἰμι Hec. 302. cf. v. 985. et Ph.

487. θνήσκειν ἐτοιμος Ph. 976. ἐτοιμος ἀφθόνῳ δῆναι χερὶ Med. 612. κόσμος γ' ἐτοιμος Al. 147. ἐτοιμος τῷδε τεύξαι τάφον Rh. 959. ἦκω ἐτοιμος Bac. 180. ἐτοιμός εἰμι—λόγῳ θανεῖν Hel. 1058. ἐτοιμοι El. 796. γάμος ἐτοίμος Hel. 1402. αὐτὴ θνήσκειν ἐτοίμα Her. 503. τὸ ἐτοιμόν ἐστιν Or. 1106. μὴ θανεῖν ἐτοιμόν ἢ Her. F. 86. ἐτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ἄδου τάδε ib. 453. τάδ' ἐτοίμα Al. 256. ἐτοιμ', ἃ βύλει, τὰ 'π' ἐμῷ Tr. 74. ἐτοιμά σοι ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ Cy. 356. cf. v. 395.

Ἔτος. ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444. μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. ἑπτὰ καρπίμους ἐτῶν κύκλῳ Hel. 111. δέκα διελθούσας ἔτη ib. 113. vid. etiam v. 782.

Ἔτυμος. εἰ δὴ φάτις ἔτυμος Iph. A. 795. εἰ βάξιν ἔτυμος ἀνδρὸς ἄδε μοι Hel. 357. δεῖξον φήμην ἔτυμον El. 818.

Ἐτύμως Or. 1357.

Εὖ. πράσσεις κακῶς, ὅσον περ εὖ ποτε Hec. 57. δρᾶς ἑδὲν ἡμᾶς εὖ ib. 253. v. etiam δρᾶν. εὖ πράζειν ib. 283. Plura vid. in πράσσειν. τὸν εὖ λέγοντα ib. 300. v. etiam λέγειν. εὖ τάχυν φέρει ib. 593. τῷτο ἦν τις εὖ μάθοι ib. 601. τὰκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐστὶν ib. 731. γένοιστο δ' εὖ πως ib. 902. ὥς εὖ κᾷξίως σέθεν λέγεις ib. 990. ἄκυσον, ὥς εὖ ib. 1137. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν εὖ δὲ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν ib. 1291. ὀψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. Plura hujus dictionis exempla vid. in φρονεῖν. εὖ γ' εἶπας Or. 386. et saepius ὥς ἔκ εὖ, μὴ λέγ', εἵργασαι τάδε ib. 599. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. κατθανόντοι εὖ περίσειλον δέμας ib. 1066. εὖ τελεῖται ib. 1670. ὥς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον Ph. 998. εὖ πως τρόφιγξιν ἐνδοθεν κυκλόμεναι ib. 1133. εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμόν ib. 1395. εὖ πως προμηθεῖα καθῆσο ib. 1475. εὖ ἔστι Med. 89. εὖ ἐποίησας μολῶν ib. 472. εὖ τῷσδ' ἐκόσμησας λόγους ib. 576. γλώσση αὐχῶν τᾷδικ' εὖ περιτελεῖν ib. 582. εὖ τόδ' ἴσθι ib. 593. τοῖσι βυλεύσασιν εὖ ib. 874. cf. Hip. 89. εὖ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι Med. 926.

κατθανῶσαν χερσὶν εὖ περιτελεῖν ib. 1034. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν ib. 462. εὖ πως τὴν νόσον κατασρέφει ib. 477. εὖ οἰκημένας πόλεις ib. 486. σύ γ' εὖ με νυθέτει ib. 724. εὖ σοι γένοιτο Al. 630. ὀθνεῖς ἔνεκ' εὖ πάσχει νεκρῷ ib. 813. Plura v. in πάσχειν. εὖ δοίης ib. 1007. ἔκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. θεοὶ σοι δοῖεν εὖ An. 751. εὖ μ' ὑπηγάγε ib. 907. πρὸς τὰδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας ib. 951. ὅστις εὖ βυλεύεται ib. 1281. εὖ νόσον ἀγγέλλεις σέθεν Sup. 641. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῇ ib. 778. παῖδας εὖ παιδεύετε ib. 917. εὖ πως ὑπῆλθεν αὐτῆς Iph. A. 66. γνῆς πρόσθεν ἔκ εὖ ib. 388. θεῷ σοι τὴν τύχην δίδοντας εὖ ib. 390. τὸ σὸν εὖ πέρα δίκης ἔσται ib. 396. εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη ib. 990. ὡς εὖ πυνθάγη τὰφ' Ἑλλάδος Iph. T. 540. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο ib. 559. κῆμοι τόδ' εὖ μάλιστά γ' ἔτω γίγνεται ib. 580. τὸ σαντῷ θέμενος εὖ ib. 1003. cf. Bac. 49. et Her. F. 605. et 938. εὖ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. χεῖρες εὖ τετραμμέναι Rh. 176. εὖ σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν ib. 216. ὅταν πολίταις εὖ ταθῶσι δαίμονες ib. 317. εὖ παραινεῖς ib. 339. εὖ εἶη τυχεῖν ib. 594. βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον Tr. 335. εὖ τὰς τύχας κεκτημένη ib. 732. εὖ τῷτ' ἐκιβδήλευσας Bac. 475. ταῦτ' ἔν παρωχέτευσας εὖ ib. 479. εὖ καταστῆσαι τὰδε ib. 801. αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν Cy. 201. ἀριστὸν ἐστὶν εὖ παρεσκευασμένον; ib. 213. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν ib. 236. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοις ὑπάρχει Her. F. 694. τὸν εὖ διιάνοντα ib. 1049. εὖ τόδ' αἰσθάνη ib. 1312. εὖ τετραμμένη El. 65. εὖ δρατέον ib. 262. τὰς πόλεις οἰκῶσιν εὖ ib. 386. εὖ μεμαντεῦσθαι ib. 981. ὃ γὰρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ ib. 1068. τὰ εὖ πίπτοντα ib. 1100. μεγάλα βυλεύοντες εὖ Acol. fr. VII. 3. εὖ φέρειν συμφορὰς Alcmen. fr. X. γνώμη ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκῶνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος Antio. fr. XII. 1. 2. εὖ βίον κεκτημένος ejusd. fr. XXIX. 1. μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν ejusd. fr. XL. 3. ὡς εὖ μεταλλάσσωσιν, sc. αἱ τύχαι

Ar. fr. XXVI. 2. εὖ ζῆν Aut. fr. III. 3. παλαίσας εὖ ib. 16. τῷ εὖ τητῶμενος Bel. fr. XVI. 16. ἔρανδον εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15. etc.

Εὐάγγελος. μητρὶ εὐάγγελοι γένοισθε Med. 975. ἐξ εὐαγγέλου φήμης Ph. 1223. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλου Med. 1010.

Εὐαγής. πύργον εὐαγῇ Sup. 652. χιόνος εὐαγεῖς βολαὶ Bac. 661.

Εὐάγκαλος. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaeth. fr. XI. 1.

Εὐάδνη, uxor Caraneī, Sup. 985.

Εὐάζειν. εὐάζω μέλεσι βαρβάροις Bac. 1033. ὃς εὐάζει βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς Cy. 493. τὸν βάκχιον εὐαζόμενα θεὸν Bac. 67.

Εὐαής. εὐαεῖς ἀνέμων πνοαῖς Hel. 1520.

Εὐαίων. ἐπ' εὐαίῳι πότμῳ Iph. A. 550. εὐαίῳνα διαζῆν Bac. 426.

Εὐάλιος. ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐάλιῳ Hip. 129. εὐάλιον πῦρ Iph. T. 1139.

Εὐαμερία, dor. pro εὐήμ. ἔξεις εὐαμερίαν El. 197.

Εὐᾶν, partic. *laetæ exclamationis*, Tr. 326.

Εὐανδρία. ἡ εὐανδρία διδασκὸς Sup. 913. ἔκ ἔτ' ἀκριβὲς ἔδεν εἰς εὐανδρίαν El. 367. cf. Alex. fr. XV. 1.

Εὐανδρος. εὐανδρον ὀλβίζων γᾶν Tr. 229.

Εὐανορία. εὐανορίᾳ θεῶν Her. F. 407.

Εὐάρμοτος. εὐαρμότοις ἐν καλάμοις El. 702.

Εὐασμα. εὐάσμασι Βακχᾶν Bac. 129. ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε ib. 151.

Εὐάχητος, dor. pro εὐήχ. εὐάχητον—ἐπὶ πόντον Hip. 1272. ὕμνος εὐαχῆτης Ion. 884.

Εὐβοία. πρὸς τὰν καλπῶδην πτέρυνγ' Εὐβοίας Iph. A. 120. κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. ἀπ' Εὐβοίας μολῶν Her. F. 32.

Εὐβοῖς. Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιπῶσαι El. 442.

Εὐβοτος. βυθὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Εὐβηλία. τὸ νικᾶν ἐπὶ πᾶν εὐβηλίᾳ Ph. 728. φρενῶν εὐβηλίᾳ ib. 753. et Sup. 1062. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβηλίας Sup. 161. μετετέθην εὐβηλίᾳ Iph. A. 388.

Εὐβυλος ἀνὴρ Rh. 105.

Εὐγαθής. εὐγαθεῖ κελάδῳ Her. F. 792.

Εὐγάθητος. θῦμ' ἐκ εὐγάθητον Iph. T. 212.

Εὐγένεια. τῆς εὐγενείας τῆνομα Hes. 381. μέγα ἡ ὑγένειά σου Or. 782. εὐγένεια ἔδεν σ' ἐπωφέλησεν ib. 952. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει ib. 1062. ἔδ' ἡ ὑγένειά σ' ἤρεν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. ἐμῶν εὐγένεια παίδων Tr. 583. ἡ τῷ πατρός σ' εὐγένει' ἀποκτενεῖ ib. 737. προκαλέμεθ' εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308. ἔνθεν ἡ ὑγένει' ἀπόλλυται El. 38. πλῆτον, ἡ ὑγένειαν, εἰσίδων ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. κρεῖσσον τῆς εὐγενείας τὸ καλῶς πράσσειν Aeg. fr. VII. 1. τὴν εὐγένειαν μὴ μοι λέγε Ael. fr. XIII. 1. ἔδεν ἡὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα Alcmen. fr. VII. 1. εὐγένειαν βρότειον Alex. fr. XII. 1. τὸ φρόνιμον, εὐγένεια ib. 9. ἔκ' ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1. εἰς εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. τὴν εὐγένειαν τιμῶσι πολλοὶ Inus fr. XIII. 1. ἔδεν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Melan. fr. XIV. 2. εὐγένειαν ἱμεῖρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. τὴν εὐγένειαν αἰνῶσιν βροτοὶ Thy. fr. I. 2. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 696.

Εὐγενέτης. τῶν προπάροιθεν εὐγενετῶν ἕτερος Ph. 1514. ἀλκᾶς ἐσπάνις εὐγενέταις An. 772. πλὴν τῶν εὐγενετῶν Ἐρεχθεῖδαν Ion. 1060.

Εὐγενής. εὐγενὴς ἀπ' εὐγενῆς γήμας Or. 1676. πένης ἔδεν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πατὴρ εὐγενῆς Al. 333. Her. 410. τὸν εὐγενῆ παῖδα An. 566. εὐγενεῖ φόνῳ Iph. A. 1595. τὸν εὐγενῆ πεντήκοντα Νηρήδων χορὸν Iph. T. 273. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεῖς Tr. 1035. εὐγενὴς ἀν' Ἑλλάδα Her. 325. ἐκ κρατὸς εὐγενῆς Hel. 1203. εἰ πέφυκεν εὐγενὴς Ion. 240. cf. v. 291. εἰσορῶ εὐγενῆ πόσιν ib. 392. εἰς εὐγενῆ δόμον ib. 1540. οὐμὸς εὐγενὴς τόκος Her. F. 50. ἐξ εὐγενῆς πατρός ib. 843. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν ib. 1227. ἀνδρὸς εὐγενῆς El. 528. et Peliad. fr. VI. 4. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. εὐ-

γενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν Ar. fr. XI. 1. cf. ejusd. fr. XXII. 3. et Dic. fr. X. 2. ἐπίταμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῆ χρεὼν Inus fr. XIV. 1. πατὴρ εὐγενῆς ἀπο Tem. fr. XIII. 1. τὰς εὐγενεῖς ἐσυγῶσι δαίμονες Hel. 1694. οἱ εὐγενεῖς κάμνῃσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 292. τοῖς ἡθεσιν τὰς εὐγενεῖς (sc. κρινεῖτε); El. 385. εἴπερ εἰσὶν εὐγενεῖς ib. 406. v. etiam v. 550. et 551. ἐν τοῖς τέκνοις ἡ ῥετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 1. φειδόμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν Inus fr. XI. 1. οἱ εὐγενεῖς βροτῶν Fr. fal. cit. V. 1. εὐγενὴς δάμαρ Hip. 26. ἀπ' εὐγενῆς ρίζης Iph. T. 609. εὐγενῆ παρθένον εἶδος Hel. 10. εὐγενῆ δέρην ib. 135. εὐγενῆ παρηίδα Ion. 242. παρ' εὐγενῆς μητρός ib. 839. παῖδες εὐγενεῖς Τροιζήνιαι Hip. 710. τὸ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς ἐκ ἂν προδοίην Ph. 1617. πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων Med. 1072. τὸ εὐγενὲς τῶν φρενῶν Hip. 1390. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ὦ—Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον ib. 1139. τὸ εὐγενὲς εἰς δῶλον ἦκει Tr. 610. σφαγαὶ ἔχουσιν εὐγενὲς τι Hel. 308. μία γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. τῷτο τό τ' εὐγενὲς—δίδωσι Er. fr. II. 14. τὸ εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 1. λῆμα εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. εὐγενῆ τέκνα An. 614. Cy. 586. et Antior. fr. XVIII. 2. ὅδ' αὖ λόγος σοὶ τῷ πρὶν εὐγενέστερος Her. 553. τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενεσέρος Melan. fr. XIV. 4. οἶκον εὐγενέστατον Ion. 1562. τῶν εὐγενεστάτων ἐν Πέλλῃ Epist. I. εὐγενεστάτης γνώμης Hel. 1702.

Εὐγενῶς. εὐγενῶς ἄλγει κακοῖς Tr. 722. κατθανόμεθ' εὐγενῶς Cy. 200. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1.

Εὐγλωσσος. ἥσσον εὐγλώσσω φέρει Alex. fr. III. 3. τὸ Νεσόρειον εὐγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Εὐγνωμόνως Phry. fr. V. 7.

Εὐγνωστος. τὰ πρὶν ἐκ εὐγνωστα συμβαλῶσ' ἔχω Or. 1394.

Εὐγομφος. εὐγόμφης πύλας Iph. T. 1286.

Εὐγώνιος. μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Εὐδαιμονεῖν. τῆτο ἔκ εὐδαιμονῶ Or. 540. εὐδαιμονοίης Ph. 1093. Hip. 105. et Al. 1140. εὐδαιμονοίην Med. 565. εὐδαιμονοῖτον ib. 1073. δυστυχῶν εὐδαιμονεῖ An. 421. εὐδαιμονεῖν με Sup. 3. πόλλ' εὐδαιμονεῖ ib. 577. ὥστε σε—θύραζε ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ὃν λέγῃς εὐδαιμονεῖν Iph. T. 543. εὐδαιμονοῖτ' ἂν Bac. 1341. Διὸς ἔκ εὐδαιμονεῖ τέκεα Hel. 222. ὥς—μένων εὐδαιμονῆς Hel. 1456. τὰπίλοιπα τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν Ion. 1457. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίστων λόγων El. 231. ἢ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εὐδαιμονεῖ τε, κ' αὖθις ἔκ εὐδαιμονεῖ Antior. fr. XXV. 3. ἔδεις διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ Aug. fr. VI. 3. ἔκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. ἔκ ἔσιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ St. fr. I. 1. εὐδαιμονῶν πάρος Sup. 166. εὐδαιμονῶντας An. 1250. et Sup. 225. τὰ τῶν εὐδαιμονῶντων ὥς τάχα τρέφει Θεὸς Meleag. fr. XVI. ἔκ ἔσιν ἔδεν διὰ τέλους εὐδαιμονῶν Sup. 270. εὐδαιμονήσει ἔχ ἔν, ἀλλὰ μυρία Med. 952. εὐδαιμονήσεις El. 1291.

Εὐδαιμονία. ἴν' ἄξει χθὼν εὐδαιμονίαν Θεοῖς Hip. 751. ἀοιδὰς εὐδαιμονίας Sup. 997. τὸν τὰς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν Bac. 572. τοπρόσθε τῆς εὐδαιμονίας Hel. 959. σεβίζω σε μεγάλης εὐδαιμονίας El. 995. πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 2. μεγάλοι μεγάλων εὐδαιμονίαι Iph. A. 590. ὑπερβαλλύσας εὐδαιμονίας Ion. 473.

Εὐδαιμονίζειν. εὐδαιμονίζω An. 322. εὐδαιμονίζε παῖδα σὴν Tr. 268.

Εὐδαιμόνως Or. 600.

Εὐδαίμων. εὐδαίμων ἔφν Or. 1606. ὁ ἐπιὼν νιν βίωτος εὐδαίμων μενεῖ ib. 1659. εὐδαίμων βίος Med. 598. θνητῶν ἔδεις ἔσιν εὐδαίμων ἀνὴρ ib. 1228. cf. v. 1230. ἄνδρα εὐδαίμονα Al. 656. θνητῶν ἔδεις εὐδαίμων Iph. A. 162. εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ib. 1224. βίον ἔχῃς εὐδαίμονα Iph. T. 915. cf. Her. F. 479. ὅστις εὐδαίμων—βιοτὰν ἀγιστεύει Bac. 73. vid. etiam v. 900. 902. et 909. θᾶκον ἔκ εὐδαίμονα Hel. 901. εὐδαίμονα πότμον Ion. 1605. ὕπνον ἔκ εὐδαίμονα

Her. F. 1013. πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα El. 1289. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antior. fr. VIII. 4. τὸν καλῶς εὐδαίμονα Fr. inc. CCXXII. χρὴ τῷ εὐδαίμονι ὑπάρξαι πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 1. πολλὰς ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας Ph. 536. ἐπιδεῖν εὐδαίμονας Med. 1025. εὐδαίμονας—ἐκπλῆσαι βίον Al. 166. οἱ εὐδαίμονες ἐν πᾶσι κλεινοὶ Iph. A. 428. τοῖς ἔκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν ib. 597. ἔ γάρ, ὃν γ' ἐγώδῃ, τῶν εὐδαιμόνων Iph. T. 544. εὐδαίμονες ὄντες ib. 1491. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 509. μᾶλλον εἰς' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβήντων Bel. fr. XXV. 8. μᾶλλον κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. 1. 3. Τροίαν εἶλε τὴν εὐδαίμονα Hec. 443. δεξιᾶς εὐδαίμονος ib. 753. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. πόλεως ἔ μέσως εὐδαίμονος An. 874. πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα Iph. T. 1088. cf. Her. 760. 'Ελλάδ' εἰς εὐδαίμονα Iph. T. 1482. Θησέως εὐδαίμονα χώραν Tr. 209. 'Αραβίαν εὐδαίμονα Bac. 16. ὄψιν ἔκ εὐδαίμονα ib. 1230. ὥς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα ib. 1257. τῆς τύχης εὐδαίμονος Hel. 705. τὰς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 441. πατρίδα τὴν εὐδαίμονα Meleag. fr. VI. 3. γένοισθ' εὐδαίμονες Iph. T. 1078. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας Hel. 464. πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα Hip. 1096. ἄζηλα, κῆκ εὐδαίμονα Iph. T. 619. σώματ' εἰς εὐδαίμονα Her. F. 66. εὐδαίμονα πράσσει El. 1359. πεδί' ἔχῃς εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.

Εὐδεῖν. ἔποθ' εὐδεῖ λυπρά σε κηρύγματα Hec. 662. εὐδεῖν νιν ἔδοξα Or. 169. ἔπω κακὸν τόδ' εὐδεῖ Sup. 1146. παρθένοισιν ἐν μέσαις εὐδεῖν Iph. T. 46. στρατὸν εὐδεῖν ἐῷμεν Rh. 124. εὐδεῖ ὕπνον ἔκ εὐδαίμονα Her. F. 1013. εὐδεῖ; ναί, [εὐδεῖ ὕπνον ὀλομένον ib. 1061. ἔχ εὐδεῖ σαφῶς El. 617. εὐδῃς ἐν ἀσρώτῳ πέδῳ Er. fr. XIII. 1. εὐδομεν πεδοσιβεῖς Rh. 763. φαύλως εὐδομεν ib. 769. εὐδὸν ἀπελθὼν εἰς κοίτην ib. 779. εὐδὸν πᾶσαι Bac. 682. εὐδοντος ὕπνον δεινὸν Her. F. 1034. εὐδοντ' ἂν ἐξέγειρε τὸν 'Αγ. φύνον El. 41. εὐδῃσα Ἰνὺς συμφορὰ Inus fr. I. 1.

Εὔδειπνος. εὔδειπνοι δαῖτες Med. 200.
 Εὔδενδρος. χόρτων εὔδένδρων Iph. T. 134.
 Εὔδία An. 1146.
 Εὔδοκιμεῖν. ἐφ' οἷς εὔδοκιμῶντα πυνθάνομαι σὲ Epist. IV. κᾶν γήμη τὴν εὔδοκιμῶσαν Oed. fr. II. 3.
 Εὔδόκιμος. εὔδόκιμος ὁ Διὸς Ἰνις An. 799. εὔδοκίμων γάμων Iph. T. 1144. πόλιν εὔδόκιμον Epig. IV. 2. εὔδοκιμον ἔχει θανάτῳ μέρος Her. 621. ἀντὶ σωμάτων εὔδοκίμων Sup. 1130.
 Εὔδοξεῖν. τίς ἄλλος εὔδοξεῖ τρατῷ; Rh. 496.
 Εὔδοξία. ἔκ ἔστιν ἕδὲν πιστὸν, ἢ τ' εὔδοξία Hec. 956. ἔκ εὔδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 628. πόλει εὔδοξία—διπλάζεται Sup. 779. δόμων εὔδοξία Rh. 760. τῆς εὔδοξίας λαχῶσα πλεῖον Tr. 638. οἱ πόνοι τίκτῃσι τὴν εὔδοξίαν Ar. fr. VII. 3.
 Εὔδοξος. τὰν εὔδοξον ἀνθαιρεμένα φάμαν Hip. 773. βάρβαρον λέχος πρὸς γῆρας ἔκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι Med. 592.
 Εὔδροσος. εὔδροσοι παγαὶ πατρῷαι Iph. A. 1517.
 Εὔειδής. εὔειδεῖς μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὄρᾱν Hel. 1556. χρωτὸς εὔειδῇ φύσιν Al. 172.
 Εὔεξία. σαρκὸς εἰς εὔεξίαν Antior. fr. VII. 1.
 Εὐεργεσία. εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV.
 Εὐεργετεῖν. ἄκοντας φίλῃς μὴ καλῶς εὐεργετεῖν Hip. 694. βέλομαί σ' εὐεργετεῖν Iph. A. 1413. cf. Hel. 1011. εὐεργετῶ κεῖνον Hel. 1026. ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετεῖς ib. 1424. φίλον θεραπεύουσιν ἄνδρ' εὐεργετῶν Iph. T. 314. εὐεργετῶν σε Ion. 1540. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα Al. 863. ἔκ ἐς ἀμβολὰς εὐεργετήσω σε Hel. 1314.
 Εὐεργέτης, et dor. ac. γῆς εὐεργέτης Rh. 151. εὐεργέτης βροτοῖσι Her. F. 1252. ἃ τὸν εὐεργέταν ἀποβαλεῖς ib. 877. ἐν εὐεργέταις ἐμοῖς ἔση Med. 1127. χθόνα δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. ἥ τὸς εὐεργέτας Ἑλλάδος ἀπώλεσε Her. F. 1309.
 Εὐεργέτις. τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν προδόντα Al. 1061. Ἑλλάδος εὐεργέτις Iph. A. 1447.
 Εὐερνής. δάφναν εὐερνέα Iph. T. 1100.

Εὔζωρος. εὔζωρον μέθυ Al. 760.
 Εὐήθης. εὔηθες τὸ δοκεῖν ὀρνίθας ὠφελεῖν βροτῶς Hel. 753. σφάζαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέτατα An. 626.
 Εὐήθια. ἀνωφελὲς εὐήθια κατ' οἶκον ἴδρυται γυνή Hip. 639.
 Εὐήλιος. εὐηλίῃσι αἰθέρος πνοαῖς Ph. 679.
 Εὐήνεμος. λιμένας εἰς εὐηνέμους An. 750. πόντῳ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2.
 Εὐήρετμος. εὐηρέτμος ναῦς Ion. 1160.
 Εὐήρης. νεῶς πίτυλος εὐήρης Iph. T. 1050.
 Εὐθαλής. εὐθαλεῖ εὐκαρπία Tr. 217.
 Εὐθαρσής. εἰ—δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῇ μολεῖν El. 526.
 Εὐθέως Acol. fr. III. 1.
 Εὐθηλος. εὐθηλον πόριν Bac. 736. εὐθηλοὶ βόες Iph. A. 579.
 Εὐθηρος Bac. 1251.
 Εὐθριγκος. εὐθριγκοὶ ἔδραι Hel. 70.
 Εὐθὺ, *adverb.* τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2.
 Εὐθυδήμων Antior. fr. fin. ubi εὐθυδήμονα ex Hesych. citatur.
 Εὐθυμεῖν. πῖνε, κ' εὐθύμει Cy. 528.
 Εὐθύνειν. εὐθύνειν πόλιν Sup. 418. ἐς Ἑλλάδ' εὐθύνειν δόρυ Hel. 1627. εὐθυνον ἀμφῆρες δόρυ Cy. 15. φίλιπον λαὸν εὐθύνων δόρι Hec. 9. εὐθύνων πόδα Her. 728. πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην Hec. 39.
 Εὐθυντηρία. δι' εὐθυντηρίας Iph. T. 1356.
 Εὐθυρσος. νάρθηκα εὐθυρσον Bac. 1156.
 Εὐθύς, 1) *adject.* τὸν εὐθὺν λόγον Hip. 492. κράτις τὴν εὐθεΐαν Med. 384. εὐθεΐαν λόγων τέμνων κέλευθον Rh. 422. 2) *adverb.* εὐθύς λαβῆσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. κισσὸς ὄν—εὐθύς ἔτι βρέφος—ἐνώτισε Ph. 655. δι' ὧτων εὐθύς ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. εὐθύς—εἰς πατρὸς δόμους ὥρμησεν, κ. τ. λ. ib. 1177. ὥμωξε δ' εὐθύς ib. 1206. τὴν εὐθύς Ἀργεῖς—ὁδὸν Hip. 1197. εὐθύς πώλοις ἐμπίπτει φόβος ib. 1218. ἴετ' εὐθύς ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ἐτόλμησ' εὐθύς ἢ πρὸς ἡδονὰς Μισσῶν τραπέσθαι ib. 882. εὐθύς Ἀργείων ὄχλος ἠθροίζετο Iph. A. 1546. εὐθύς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεσάλην Iph. T. 1409. εὐθύς εὐπτερον δέμας ἔσεισε Ion. 1203. εὐ-

θύς έρευνᾶ ib. 1213. θεῖ εὐθύς ἔξω
 ib. 1217. εὐθύς ἦξαν εἰς δόρυ El.
 844. τέφουσιν εὐθύς σὺ κασιγνήτῃ
 κάρα ib. 854. τῶν σῶν εὐθύς φίλτρων
 τέρομαι ib. 1309. εὐθύς—δίδωσιν εὐ-
 φρονον κόραις Dan. 22. πρὸς ἵππων
 εὐθύς ὀρμήσας τάσιν Hip. fr. XII.
 εὐθύς αὐδᾶ St. fr. IV. 2. τέτῃ τα-
 χεῖαν νέμεσιν εὐθύς προσδόκα Fr. inc.
 XXVI. 4. ὦν ἔδωκέ μοι εὐθύς ἀφικο-
 μένῳ Epist. V.
 Εὐῖος, *cognomen Bacchi*, Bac. 566. et
 579. dicitur etiam εὐῖος θεός ib. 157.
 et 1166. et Antior. fr. XXXII. 2. 2)
adject. βότρυος πῶμ' εὐῖῃ Cy. 191.
 γυναιξὶν εὐῖοις Ph. 660. τελετὰς
 εὐῖος Bac. 238. εὐῖῃ βακχεύματος ib.
 608. et ἀντὶ εὐῖων βακχευμάτων Cy.
 25. ἀγάλατ' εὐῖα Tr. 451. εὐῖων
 ὀρῶν ἄπο Bac. 790.
 Εὐῖππος. εὐῖππος ὄχθος An. 1019.
 Ἑλλάδος εὐῖππῃ Iph. T. 133. εὐῖπ-
 πον χώραν Bac. 574. Θήβαισιν εὐῖπ-
 ποῖς Ph. 17. Θρήκης εὐῖππον γένος
 Hec. 1090.
 Εὐκάματος. κάματον εὐκάματον Bac.
 66.
 Εὐκάρδιος. τῇ περισσ' εὐκαρδίῳ Hec.
 579.
 Εὐκαρδίως. παρέξω δέρην εὐκαρδίως
 Hec. 549. et Iph. A. 1560.
 Εὐκαρπία. εὐθαλεῖ εὐκαρπία Tr. 217.
 Εὐκαρπος. εὐκαρπον Θηβαῖον τάχυν
 Bac. 749. Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπως
 γύας An. 1046.
 Εὐκέλαδος λωτός Bac. 160.
 Εὐκηλος. ὡς ὃ βλέπεις μ' εὐκηλον Iph.
 A. 644.
 Εὐκίων. εὐκίονες αὐλαὶ θεῶν Ion. 185.
 Εὐκλεῆς. εὐκλεᾶ λόγον Ph. 1257. ἐξ
 ὅτῃ τις εὐκλεῆς γενήσεται Hip. 489.
 εὐκλεᾶ βίον ib. 717. πατρὸς καὶ πρὶν
 εὐκλεᾶ δόμον νῦν δις τοσούτ' ἔθηκας
 εὐκλεέτερον Rh. 159. sq. πόνος εὐκλεῆς
 ib. 197. ἔσαι ἂν Ἑλλάδ' εὐκλεῆς Ion.
 1575. εὐκλεῆς πόσις Her. F. 290. εὐ-
 κλεῆς ἀνὴρ Ag. fr. VII. 2. τίς ἀμό-
 χητος εὐκλεῆς; ejusd. fr. XII. 2. μη-
 τρὸς ἔνεκ' εὐκλεεῖς Hip. 423. εὐκλεεῖς
 κατὰ στρατὸν Her. 792. εὐκλεᾶ με θήσει
 Ph. 1731. ἡ δ' εὐκλεῆς μὲν Hip. 47.
 εὐκλεῆς γε κατθανομένη Al. 148. πολ-
 λῶν μόχθων εὐκλεῆς ἐπαύσατο ib. 941.
 κατ' ἐμὲ εὐκλεῆς ἔσθ' Iph. A. 1441.

δόκησις εὐκλεῆς δορὸς Her. F. 288.
 εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ag. fr. XI. 2.
 εὐκλεεῖς ἀπαλλαγὰς Med. 236. ἐκ
 ἔτ' εὐκλεεῖς θανόμεθα Hip. 687. εὐ-
 κλεές, δύο φίλῳ κεῖσθαι πέλας Ph.
 1653. κέρδος εὐκλεές Al. 1036. εὐ-
 κλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὑπερ
 Iph. A. 312. τοῖς κατθανούσιν εὐκλεές
 Tem. fr. VI. 4. εὐκλεέτατος βίος
 Med. 810. et εὐκλεέτατον βίον Al.
 626. τὸν πρὶν εὐκλεέτατον Hel. 973.
 εὐκλεεστάτας πατρίδος Her. F. 129.
 πρὸ δεσποτῶν τοῖσι γενναίοισι δόλοισι
 εὐκλεέτατον θανεῖν Hel. 1657.
 Εὐκλεία. πρὸς ὃν ἅπαντας εὐκλείαν
 φέρων Or. 30. εὐκλείαν ἔχειν Med.
 415. ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνοι Hip.
 1299. εὐκλεία οἷς ἔτ' ἀληθείας ὑπο
 An. 321. κοινὰν τὰν εὐκλείαν ἔχοντα
 ib. 801. πόλει τέφανον εὐκλείας λα-
 βεῖν Sup. 315. τῆς εὐκλείας χάρισιν
 ib. 1015. εὐκλείας τυχεῖν Her. F.
 1335. εὐκλείαν πατρὸς ib. 1370.
 εὐκλείαν ἔλαβον An. fr. IX. κήλ-
 λισον ἔξεις τέφανον εὐκλείας Antior.
 fr. IV. 4. εὐκλείαν εἰσεκτέησατο Ag.
 fr. XXX. 2. εὐκλείαν ἴσθ' Er. fr. I.
 38. πόνος εὐκλείας πατήρ Lic. fr.
 II. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II.
 10. τὸ σφαγῆναι δεινόν, εὐκλείαν δ'
 ἔχει Fr. fal. cit. I. 1.
 Εὐκλεῶς. εὐκλεῶς θανεῖν Al. 293. et
 Rh. 758. τῷτο αὐτὸ βύλομαι εὐκλεῶς
 πρᾶξαι Iph. A. 1376. εὐκλεῶς λι-
 πεῖν βίον Her. 535. τάσδε Θήβας
 εὐκλεῶς ῥήκησαμεν Her. F. 271.
 Εὐκομπος. πληγαῖς Φρυγίαις εὐκόμ-
 ποῖς Tr. 152.
 Εὐκοσμία. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας Bac.
 692.
 Εὐκοσμος. ξανθοῖσι βοσρύχοισιν εὐ-
 κοσμος κόμην Bac. 235.
 Εὐκρας Antior. fr. XLI.
 Εὐκρατος. βίος εὐκρατος Melan. fr.
 XV. 2. τὰ γγύθεν εὐκρατ' ἔχει Phaeth.
 fr. XIV.
 Εὐκταῖος. τοῖσι δυστυχέσιν εὐκταῖα θεός
 Or. 214. θέμιν εὐκταῖαν Med. 169.
 εὐκταῖαν νύμφαιον Iph. T. 213.
 Εὐκτός. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῶ ἔχ-
 θραν συνάπτειν Her. 459. ὃ εὐκτὸν
 ἀνθρώποισι Ion. 642.
 Εὐκυκλος. περίπτνυγμ' ἀντίπηγος εὐ-
 κύκλῳ Ion. 1391.

Ευλάβεια. ἔχει τὸ μὸν—εὐλάβειαν Her. F. 166. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2) Εὐλάβεια ut nomen proprium usurpatur, quasi dea, Ph. 789.

Εὐλαβεῖσθαι. εὐλαβῆ λύσης μετασχεῖν τῆς ἐμῆς Or. 791. εὐλαβῆ, μή τι σὺν σφαλῇ τόμα Hip. 100. εὐλαβεῖθ' (i. e. εὐλαβεῖτο) Or. 746. ἡὐλαβεῖτο μὴ σώζειν φίλους ib. 1059. καιρὸν εὐλαβόμενος ib. 698. τὰ κοῖλα γαστρός εὐλαβόμενος Ph. 1420. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβόμενος μολεῖν Dan. 24. ὑδὲν ὑδὲν' εὐλαβυμένη Iph. A. 1417. μέμψιν εὐλαβυμένη Dan. 37. σκοτεινὰ καὶ βλέψουσιν εὐλαβόμεναι Sup. 325. πέμπει' (sc. τὰς φερνὰς) εἰς μέλαθρον εὐλαβόμεναι Iph. A. 612.

Εὐλαβετέρως Iph. T. 1375.

Εὐλειμος νάπη Bac. 1082.

Εὐλίμενος. εὐλιμένης Περσείων οἴκων ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1479.

Εὐλογεῖν. μὴ μ' εὐλογεῖτω τις Ph. 974. Οἰκλέης τόκον θεοὶ εὐλογῶσιν ἐμφανῶς Sup. 927. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. ἔνεκ' εὐλογεῖς θεὸν ib. 1614. τήνδ' ἂν εὐλόγεις πάτραν Dic. fr. IV. 2. Ἀρτέμιδος χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω Hec. 465. εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν Alex. fr. XII. 2.

Εὐλογία. δι' εὐλογίας Her. F. 356.

Εὐλόγως. ὅστις εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. I.

Εὐλοχος. τὰν εὐλοχὸν ἑρανίαν Hip. 166.

Εὐλύρας Ἀπόλλων Al. 574.

Εὐλυρος. Ἀπολλὸν εὐλυρε Lic. fr. IV.

Εὐλυτος. εὐλυτα τέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Εὐμανθάνειν. πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον εὐμάθῃ σαφῇ Her. 181.

Εὐμάρεια. εὐμάρειαν ἐπεδίδω χεροῖν Bac. 1126. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antior. fr. I. 2.

Εὐμαρῆς. τῆτο εὐμαρὲς Iph. A. 519. vid. etiam Al. 495. ἐν εὐμαρεῖ Iph. A. 969. Hel. 1243. et Thes. fr. V. 10.

Εὐμαρίς. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι Or. 1370.

Εὐμένεια. πῶς εὐμενείας τοῖσιδ' ἐν δόμοις ἔχεις; Hel. 320.

Εὐμενής. θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενῆς Med. 919. εἴ πως—θεὸν παράσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμενῇ An. 55. πόλει μοι ξύμμαχος γενῆ τᾶδ' εὐμενῆς Sup. 630. ὦν ἐκ εὐμενῆς Bac. 921. δῶλον εὐμενῇ Meleag. fr. VIII. 2. λυπημένῳ μῦθος εὐμενῆς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. ἐχθρὸς τῆς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι Hec. 849. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεσάναι Al. 209. ἡμῖν ἂν εἶεν εὐμενεῖς El. 632. εὐμενῇ γνώμην ἔχειν Or. 119. ἔξετ' εὐμενῇ γῆν Ph. 945. φίλοισιν εὐμενῇ Med. 809. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενῆς παρυσία Al. 609. εὐμενῆς ἡ θεὸς ib. 794. σὺ εὐμενεὺς πόλει ἔσσης Sup. 1229. εὐμενῆς ἐκβηθὶ βαρβάρου χθονὸς Iph. T. 1086. ἐν τ' Ἀθήναις, κᾶνθάδ' ἔσαν εὐμενῇ Ion. 1554. τύχοιμι αὐτῆς, ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενῆς Aol. fr. X. 3. ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενεὺς φίλων; El. 601. φάσματ' εὐμενῇ Hel. 575. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέτερον Sup. 351. ἴν' ὑδὲν μητρὸς εὐμενέτερον Al. 320. εὐμενέτερον ἂν—Μενέλεω τὰ πρόσφορα δρώης ἂν Hel. 1314.

Εὐμενίδες. ὀνομάζειν αἰδῶμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 38. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες ib. 321. Εὐμενίσσι θήραμα ὁρομάσι ib. 834. δίκην ὑπόσχεος—Εὐμενίσσι τρισαῖς ib. 1650.

Εὐμετάβολος Epist. V.

Εὐμήκης. ἐπὶ εὐμήκεις ἤκησι τύχας Iph. A. 595.

Εὐμηλος, nom. propr. viri, Iph. A. 216.

Εὐμιτος. εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817.

Εὐμολπος, nom. propr. viri. ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορὸς Ph. 861. cf. Eg. fr. I. 53.

Εὐμορφία. ἔριδι συγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279. εὐμορφία πραδεῖσα Tr. 936. ὑδὲν τι τῆς εὐμορφίας ὄφελος OEd. fr. VIII. 1. λόγων εὐμορφίαι Cy. 316.

Εὐμορφος. εὐμορφὸν εἶναι Fr. inc. CLI. 5.

Εὐμυσία. εἰ ζῆν μετ' εὐμυσίας Her. F. 676. πραγμάτων εὐμυσίαν ἄσκει Antior. fr. XXXIII. 2.

Εὐμυσος. τὰς ἐκ εὐμύσου μολπᾶς Iph. T. 145.

Ευνάζειν. ἐπεὶ ἡμᾶς εὐνας Ἐκτορεία χεῖρ Rh. 762. χρόνια πεσὼν ὃδ' εὐνάζεται Or. 152. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. ὕπερ ἡνάσθη θεῷ Ion. 17. Φοῖβῳ κρυπτόμενον λέχος ἡνάσθη ib. 1484.

Εὐναῖος. εὐναῖος γαμέτας Sup. 1028. εὐναίῳ πόσει Phry. fr. XIII. 1. εὐναίοις γάμοις An. 1246. εὐναία ψυχά Hip. 160. εὐναίαν Ἑλέναν An. 104. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν ib. 179. εὐναίας καρφηρὰς Ion. 171. εὐναίων πηδαλίων Iph. T. 432.

Εὐναστήριον ὑγιές Or. 589.

Εὐνάτωρ. πρὸς ἄλλον εὐνάτορα An. 1041. κακὸς εὐνάτωρ Ion. 912. εὐνάτορας Tr. 830.

Εὐνέτης, et dor. ας. μητρὸς εὐνέτης σέθεν El. 803. Γανυμήδεος, Διὸς εὐνέτα Or. 1392. ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν Med. 159. ἀνόσια εἰργάσω εὐνέταν El. 1171.

Εὐνή. τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. κλινόν μ' ἐς εὐνήν Or. 227. cf. v. 311. κεί μὴ γὰρ εὐνῆς ἦφατο Ph. 953. εὐνῆς ἕνεκα Med. 88. et Hip. 495. ἐς εὐνήν ἡδικομένη Med. 265. ὀρθομένης εὐνῆς ib. 570. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίῃ ib. 673. εὐνῆς ἑκατι ib. 1338. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. El. 255. ἔγκληρον εὐνήν προσλαβὼν Hip. 1011. ἄλλην τίν' εὐνήν ἀντὶ σὺ τέργει πόσις; An. 908. τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν ib. 1254. τὴν ἐμὴν μέλλουσαν εὐνήν Iph. A. 1355. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ εὐνήν Cy. 386. δόλιον εὐνήν Hel. 20. ἄθικτον εὐνήν ἴσθι σοι σεσωσμένην ib. 801. ἐπίσημον εὐνήν Her. F. 68. ἣν ἔποτ' ἥσχυεν εὐνῇ El. 44. εὐνήν κρυφαίαν Dan. 14. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα ib. 28. 2) dor. εὐνά. ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνάν Hec. 927. ἀκοινώνητον εὐνάν ἀνδρὸς An. 471. εἰς τιν' ἀνδρὸς εὐνάν Sup. 823. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμέθεν Tr. 340. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὦν Ion. 150. τὸν εἰς εὐνάν βάλλω τὰν σὰν ib. 899. μὴ τὸν εὐ διιάνοντα—εὐνᾶς ἐγείρετε Her. F. 1050. 3) plur. εὐναί ἀπτολέμης εὐνὰς σεβίζουσα Med. 643. γαμηλίῃς εὐνὰς ἀγῆλαι ib. 1027. νυμφιδίῃς εὐνὰς Al. 889. γυναικὸς εὐνὰς

κενὰς ib. 948. πόσας εὐνὰς ἡδικομένην An. 350. κᾶτρωσέ γ' εὐνὰς Sup. 766. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων ib. 1026. νυμφεῖς εἰς ἀγκώνων εὐνὰς Iph. A. 132. εὐναῖσι βασιλίσσι ib. 1306. οἳ τὰ τε πρῶτα—εὐνὰς ἔφραζον Iph. T. 1266. πρὸς εὐνὰς τὰς Ἐκτορέως Rh. 1. cf. v. 24. 88. 574. 581. 606. 631. et 660. ξένας εἰς εὐνὰς Tr. 1038. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. σκοτίας εὐνὰς Ion. 860. αἰδόμεθ' εὐνὰς τὰς τότε ib. 977. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίσω μολεῖν Her. F. 344. ὃ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ ib. 799. ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Περσηίδος ib. 800. ἐφεσίῃς εὐνὰς ἔχοντες El. 217. κρυφαῖς εὐναῖς πείσας ἄλοχον Ἀτρέως ib. 720. κρυπταῖσιν εὐναῖς ib. 922. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς ib. 1200.

Εὐνημα. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion. 304.

Εὐνήτωρ. ὁ Δίρκης εὐνήτωρ Her. F. 27. εὐνήτωρ σὸς ib. 97.

Εὐνίς. κακίσης εὐνίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι Or. 927. ἔχοντες εὐνίδας Iph. A. 807.

Εὐνοεῖν. εἰ κατ' οἴκῃς εὐνοῶν ἐτύγγανες Dan. 64. εὐνοούμενός τις ὦν Fr. inc. B. 20. 1.

Εὐνοια. σῶ εὐνοίαν πατρὶ ἀεὶ ποτ' εἶχον Or. 866. cf. Med. 345. ἔκ ἦλθες εὐνοίᾳ θεῶν Sup. 157. ἔ ποτ' ἐκ φρενῶν εὐνοί' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει Tr. 7. ἣν σὴν εἰς ἔμ' εὐνοίαν δίδως Hel. 1441. ἀκαιρος εὐνοί' ἔδεν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. ὃ κατ' εὐνοίαν Fr. inc. B. 13. 1.

Εὐνομία. εὐνομία χάριν διδὼς Her. F. 779.

Εὐνυς. εὐνυν ὄντα σ' ἐξεπίταμαι Al. 514. σοὶ καὶ τέκνοις εὐνυς ἔφυν Iph. A. 867. cf. v. 871. et Her. 1032. σὲ προσποιώμεθα εὐνυν Hel. 1404. εἰς ὄμματ' εὐνυ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὅστις καὶ μέσῳς εὐνυς ἐμοὶ Her. F. 58. cf. Fr. inc. XXI. 2. 2) faem. εὐνυς εἰμὶ Hip. 698. εὐνυς καὶ σοὶ, ζῶντί τ' ἦν τῷ σῶ πόσει An. 59. εὐνυς εἰμ' Ἑλλησιν Hel. 488. vid. etiam v. 887. εὐνυς ἔσ' ἐρεῖς, ὃς' ἀν λέγῃς Ion. 1336.

Εὐξείνος. ἐντὸς εὐξείνου πόρου An. 1263.

- Πόντῃ—πέτρας Εὐξείνῃ Iph. T. 125. cf. v. 437. δι' Εὐξείνῃ οἶδμα λίμνας Her. F. 410. λιμένα τὸν εὐξείνῳτατον ναύταις Hip. 157.
- Εὐξένος. Εὐξένον πόρον Iph. T. 1388. Εὐξένῃ Πόντῃ πρὸς ἁκτὰς Rh. 428. Εὐξένον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395.
- Εὐξύνετος. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοᾶν Iph. T. 1092.
- Εὐογκος. εὐογκος εἶναι γαστρί μὴ πληρωμένη Bel. fr. XVII. 5. εἰδ' ἄγαν εὐογκος Syl. fr. III. 3.
- Εὐοδία. τίν' ἔχει τάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. sed vid. not.
- Εὐοῖ, *partic. laetiae exclamationis* Tr. 326. et Bac. 141.
- Εὐολβος. ἐκ τῶν εὐολβων βασιλέων Iph. T. 189.
- Εὐοργησία. ἀσκεῖν σῶφρον' εὐοργησίαν Bac. 641.
- Εὐορκεῖν. ἦν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγὼ Or. 1517.
- Εὐορκησία. ὅς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατήσιν Hip. 1039.
- Εὐορκος. εἰς ἐμ' ἐκ εὐορκος ὦν Med. 495.
- Εὐορμος. λιμένας Ἑλλάδος εὐορμος Tr. 125.
- Εὐοχθος. εὐόχθῃ βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρῃ Ion. 1169.
- Εὐπαγής. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ Or. 1428.
- Εὐπαιδία. τέρπεται εὐπαιδίᾳ Sup. 490. δταν—εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ Ion. 678.
- Εὐπαις. εὐπαις ὁ Λατῆς γόνος Iph. T. 1234. cf. Her. F. 689. εὐπαις ποτ' ἔσα Hec. 810. ἐκέτ' εὐπαις Sup. 955. βιοτᾶς εὐπαιδος Ion. 491.
- Εὐπάρθενος. εὐπάρθενε Δίρκα Bac. 520.
- Εὐπατέρεια. εὐπατέρειαν αὐλὰν Hip. 68.
- Εὐπατρίδας. τὸν εὐπατρίδαν Hip. 152. et 1283. Ἀγαμέμνονα εὐπατρίδαν Iph. A. 177. εὐπατρίδαι Al. 923. ἃ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων Ion. 1073.
- Εὐπατρίς. τᾶς εὐπατρίδος Νηρηίδος Iph. A. 1077.
- Εὐπειθής. τῶν ἠθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι An. 820.
- Εὐπέτεια. δι' εὐπετείας Ph. 269.
- Εὐπετής Cy. 524. πάντα εὐπετῇ θεοῖς Ph. 696.
- Εὐπηκτος. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312.
- Εὐπηγος. ἐν εὐπήγοις ὑφαῖς Iph. T. 814. cf. v. 1465.
- Εὐπηγος. λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας Hip. 200.
- Εὐπλεκτος. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868.
- Εὐπλόκαμος. εὐπλοκάμους κόμας Iph. A. 791.
- Εὐπορος. εὐπόροισι πλάταις Iph. A. 765. πολλὰ—εὐπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. διδάσκαλον ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον Hip. fr. VI. 2.
- Εὐπραξία. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας Hec. 58. et Tr. 635. et τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Hip. fr. XI. 2. μετάδος φίλοις σοῖσι τῆς εὐπραξίας Or. 450. εἰς εὐπραξίαν Her. 351. μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας Hel. 742. ἡ βροτῶν εὐπραξία Fr. inc. B. 38. 1. ἔχουσιν ἀπόμοιφον τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV. κοιναὶ ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι Ion. 566.
- Εὐπράσσειν. οἱ κακοὶ ἔποτ' εὐπράξειαν ἂν Ion. 1622.
- Εὐπρεπής. ὅπλοισι χρυσέοισιν εὐπρεπῆς Ph. 171. cf. Sup. 392. εὐπρεπῇ λόγον Tr. 951. ἐν γέλῳτι εὐπρεπεῖς Melan. fr. XX. 5. εὐπρεπῇ γυναῖκα Iph. A. 386. μορφὴν εὐπρεπῇ ib. 822. εἰ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν Or. 1145. τῷ μὲν εὐπρεπὲς ποιούμενος Bac. 440. τό γ' ἐμὸν εὐπρεπὲς πάρα ib. 842. εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074. εὐπρεπῇ πορπάματα ib. 820. τὰ εὐπρεπῇ τέκνα ib. 951. εὐπρεπέστερον ξενίαν κατήσχυνε Rh. 841. εἰδος εὐπρεπεσάτη Hec. 269.
- Εὐπρεπῶς Al. 159.
- Εὐπροσήγορος. ἐν εὐπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις; Hip. 95. μύθος εὐπροσηγόρος Dan. 45. εὐπροσηγὼς φρενὶ Al. 778. εἰ γὰρ ἅτας εὐπροσηγόρος ἔχω Her. F. 1284. εὐπροσήγορον εἶδος Sup. 869.
- Εὐπρόσοιτος. ἐκ ἔσιν αἴτης εὐπρόσοιτος ἔκβασις Med. 279.
- Εὐπρόσωπος. ἐκ εὐπροσώποις φροιμίαις ἀρχὴ λόγῳ Ph. 1346.
- Εὐπρύμνος. ἐπ' εὐπρύμνῃ νεῶς Iph. T. 1000. cf. v. 1357. παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις Iph. A. 723.

Εὐπτερος. εὐπτέρης ἐς ἀνχένας Ion. 1200. εὐπτερον δέμας ib. 1203.

Εὐπυργος. εὐπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan. 1.

Εὐρείτας. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτῃ Tr. 809.

Εὐρημα. τί τῷδ' ἂν εὐρημ' εὐρον εὐτυχεστέρον; Med. 553. εὐρημα ἐκ οἷσθ' οἶον εὐρηκας τόδε ib. 716. εὐρημά τι τῷδε συμφορᾶς ἔχω Hip. 716. εὐρημα κάλλιστον εὐρηκα Her. 534. σῶσαι τόδ' εὐρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον Ion. 1349. ἄελπτον εὐρημα ib. 1441. φίλον εὐρημα ib. 1518. τὸ πάνσοφον εὐρημα Her. F. 188. εὐρημα τὸ χρῆμα γίνεται τόδε El. 606. πολλῶν λόγων εὐρήματα Hec. 250. 'Ρέας τε μητρὸς, ἐμά θ' εὐρήματα Bac. 59. μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασι Cy. 463.

Εὐριπίδης, *nom. auctoris*, Epist. V.

Εὐριπος Iph. T. 6. σιγαλ' ἀνέμων τόνδε κατ' Εὐριπον ἔχουσιν Iph. A. 11. Εὐρίπῃ διὰ χευμάτων ib. 166. Εὐρίπῃ πύλας ib. 804. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπῃ πνοαῖς ib. 813. ἀνταίαν Εὐρίπῃ πνεῦσαι πομπάν ib. 1324.

Εὐρίσκειν. ἀγῶνα πάνδημον εὐρίσκω τινὰς τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1029. εὐρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. λόγος πειστηρίης εὐρίσκει ib. 1054. ἐνθάδ' εὐρίσκεισί σε Her. 101. αὐτοὶ τὴν ἔξοδόν γ' εὐρίσκετε Hel. 1028. τὰμὰ εὐρίσκω φίλα Ion. 523. θέσφαθ' ὥς εὐρίσκομεν ib. 1424. ἄλλο τοί πῃ καινὸν εὐρίσκω κακὸν Her. F. 1177. τᾶνδον εὐρίσκειν καλῶς El. 76. εὐρίσκεις μητρὶ πῶς φόνον; ib. 650. τὸ συνεχές ἔργον παντὸς εὐρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. εὐρημα ἐκ οἷσθ' οἶον εὐρηκας τόδε Med. 716. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων εὐρηκα Iph. A. 1107. πάντα διαπεπραγμένα εὐρηκα Hel. 1194. τὰ χεῖρις' ἐν δόμοις εὐρήκαμεν ib. 1528. εὐρες πῶ νιν; Hec. 777. γάμοις εὐρεῖν βίον Ph. 403. cf. v. 1613. πολλῷ εὐρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς ib. 708. εὐρεν ἐν Ἡλέκτραισι πύλαις τέκνα ib. 1563. τί τῷδ' ἂν εὐρημ' εὐρον εὐτυχεστέρον; Med. 553. παῦρον δὴ γένος ἐν πολλαῖσιν εὐροῖς ἂν ἴσως ib. 1088. ἄλις βίοτον εὐρον ib. 1107. τῶν ἀδοκῆτων πόρον εὐρεθεὶς ib. 1418. Al. 1165. An. 1288.

Bac. 1389. et Hel. 1707. ὃν ἂν περισσὸν καὶ φρονέωνθ' εὐρη μέγα Hip. 445. εὐρον φάρμακα ib. 699. ποῖ γῆς ἀνακτα τῷδε εὐροίμ' ἂν ib. 1154. ἔχ' εὐρε, πλὴν γυναικὸς Al. 17. εἴθ' εὐρομέν σε μὴ λυπόμενον ib. 539. κρεῖσσον ἔδεν ἀνάγκας εὐρον ib. 969. ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν κἀπικέρησιν κακῶν An. 28. πολλὰς ἂν εὐροῖς μηχανὰς ib. 85. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὐρεῖν ib. 121. πόσας ἂν εὐνάς θυγατέρ' ἡδικημένην βέλοι' ἂν εὐρεῖν; ib. 351. εὐρεῖν καιρὸν ib. 486. τί μόρον παράτροπον μέλος εὐρω; ib. 528. ἐκ ἂν τιν' εὐροίτ' ἄλλον ἀθλιώτερον Sup. 1076. ἵνα σὲ πρῶθ' εὐρω κακὸν Iph. A. 349. τίνα πόρον εὐρω; ib. 356. πῶ χρή μ' εὐρεῖν σὴν χέρ' ἐπὶ κερὸν κακῶν; ib. 1027. ἐμῶν φίλτατόν σ' εὐρον φίλων Iph. T. 708. ἥνίκ' ἂν κενὰς κρηπίδας εὐρη ἀγάλματος ib. 997. ἔ γάρ εὐρομεν τόνδ' ἄνδρ' ἐν εὐναῖς Rh. 580. πῶ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὐρω; ib. 738. βυρσότονον κύκλωμα τόδε—εὐρον Bac. 125. βότρυνος πόμ' εὐρε ib. 279. εὐρομεν φίλος καὶ ξυγγενεῖς τῷδε Her. 305. ἔνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὐροῖς ἂν, ὅστις κ. τ. λ. ib. 329. πέρας εὐρεῖν Hel. 1153. τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθές εὐρον ib. 1165. νοσῆσ' εὐρον νόσος Ion. 320. τὰ φίλταθ' εὐρες ib. 571. ἴσως εὐροίμεν ἂν ib. 575. ὅσας σφαγὰς φαρμάκων—εὐρον ib. 617. πῶ δέσποιναν εὐρω; ib. 1107. ἵν' εὐρω μηθὲν, ὧν ἔ βέλομαι ib. 1381. εὐρεῖν μητέρα ib. 1383. φίλον σ' εὐρημα εὐρομεν ib. 1518. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὐρω; Her. F. 1158. εὐρές γ' ἄλλος ἐν κακοῖσι μείζουσιν; ib. 1239. συμφορὰς κακῆς ἱατρὸν εὐρεῖν El. 70. πολλὰ—ἂν εὐροῖ δαιτὶ προσφορήματα ib. 423. πολλοῖς ἂν εὐροῖς. βοσρύχης ὁμοπτέρης ib. 530. γενναῖον λέχος εὐρεῖν And. fr. XIV. 2. ἔχ' εὐροῖς ἂν ἀθλιώτερον Peliad. fr. V. 2. ἐκ ἔστιν εὐρεῖν βίον ἄλυπον ἐν ἔδενι Fr. inc. LXXXVII. εὐρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13. ἄνδρας, ἔ Φρύγας κακὰς, εὐρῶν Or. 1352. αἰνιγμ' ἀσύνετον εὐρῶν Ph. 1721. εὐρῶν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι Sup. 906. πρὸς φάτναις ταῦρον εὐρῶν Bac. 618. σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὐρῶν

ib. 1217. τὰ φίλταθ' εὐρὼν Ion. 521. εἰ μὴ μηχανὰς εὐρήσομεν Hip. 481. πῶ νιν εὐρήσω; Al. 837. cf. v. 847. ἴν' ἡμᾶς ὄντας εὐρήσει κακὸς Iph. A. 459. πολλὰς εὐρήσω φίλος Rh. 320. κάκ' ἐν δόμοισι μυρὶ εὐρήσει Tr. 443. ἔρανφ' τηρίζον εὐρήσεις κλέος Bac. 970. τὸ λῶτον ἐλπίδ' εὐρήσειν Hec. 170. ὅπως μητέρ' εὐρήσεις σέθεν Ion. 573. τὴν μὲν εὐρήσεις κακὴν Pro. fr. III. 3. οἵτινες ὕμνης—εὐροντο Med. 194. cf. v. 196. τίνα σοι πόρον εὐρομένα Iph. T. 876. εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὐρίσκομαι Sup. 254. αἰεὶ ἐν λόχοις εὐρίσκεται Rh. 507. σοῖς φίλοισιν εὐρίσκη φίλος Ion. 1407. πῶ ποτ' ὄνθ' ἠύρημεθα; Iph. T. 777. εἰ δὲ ἄκρων τὸ σοφὸν εὐρηται φρενῶν Bac. 203. δόλοι καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα—εὐρηται βροτοῖς Bel. fr. VIII. 2. ἃ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὐρημένα Tr. 640. ἀδικῶσα εὐρέθη Hec. 270. ἔπερ εὐρέθη θανῶν ib. 770. εἰ μὴ ὄρκοις θεῶν ἄφρακτος εὐρέθην Hip. 657. ἀπλησίαν λέχους πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν εὐρέθης An. 218. ἄριστος εὐρέθη El. 382. τίς ἦτως εὐρεθείη σκαιὸς—; Epist. V. ὅς ἀνόσια πράσσω εὐρεθήσεται Iph. A. 1105.

Εὐροος. εὐρόοισι τόμασι Hip. fr. IX. 3.

Εὐρος. εἰς εὐρος τριῶν πήχεων Cy. 389.

Εὐρῶς. ἀμφὶ τὸν εὐρῶν Εὐρώταν Hec. 650.

Εὐρύθμως. θές τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως Cy. 560.

Εὐρύς. πόντῃ κύματ' εὐρέως Fr. inc. CLXXV. 1. εὐρείας φάρυγγος ἀνατόμῃ τὸ χεῖλος Cy. 355.

Εὐρυσθεύς. Εὐρυσθέως πέμψαντος Al. 67. cf. v. 484. vid. etiam Hec. 13. et passim per totum drama, nec non Hec. F. locis compluribus, et tandem Pi. fr. V. 5.

Εὐρυτος, *nom. propr. viri*, Iph. A. 282.

Εὐρυτος, *adject.* εὐρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 420.

Εὐρύχορος. Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρου ἀγυῖας Bac. 87.

Εὐρώπη, et dor. ὦπα. Εὐρώπης ὄρες Tr. 927. et Ion. 1356. Εὐρώπας θε-

ράπαιναν Hec. 482. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας Iph. T. 398. τὸν Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν Rh. 29. 2) *nom. propr. fact.* τῆς Τυρίας τέκνον Εὐρώπας Cret. fr. II. 2.

Εὐρωπία. πεδία Εὐρωπίας γῆς Ion. 1587. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Thes. fr. VI.

Εὐρωπός. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626.

Εὐρὼς Ion. 1393.

Εὐρώτας, *fluvius terræ Laconicæ*. ἀμφὶ τὸν εὐρῶν Εὐρώταν Hec. 650. τοῖς παρ' Εὐρώτα An. 438. Εὐρώταν ἀφικέσθαι ib. 802. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφῃ Iph. A. 179. cf. Iph. T. 400. et Hel. 211. 356. et 500. ἐξαλλάξας Εὐρώταν Iph. T. 135. τῷ Εὐρώτα δύσκειαν Tr. 133. ἐν δίνῃ Εὐρώτα ib. 210. ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς Hel. 123. cf. v. 161. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι ib. 1508.

Εὐς. εὐς ὁ χρήζων Fr. inc. XCI.

Εὐσέβεια. μόχθους τῆς εὐσεβείας Hip. 1368. σῆς εὐσεβείας χάριν ib. 1419. δίκαιος ἡεσέβεια Iph. T. 1202. τῆς εὐσεβείας! Bac. 263. συγγόνῃ σῶ τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῶς τὴν σὴν Hel. 907. τὴν εὐσέβειαν τιμᾶν Ion. 1045. ὅσον εὐσεβεῖα κρατῶμεν ἀδικὸν ἄροτον ἀνδρῶν ib. 1094. ἡ εὐσέβεια τίς πρόσ-εστι σῶ πόσει; El. 254. ὃ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1. τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ ejusd. fr. XVIII. 6. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 3.

Εὐσεβεῖν. φυγῇ ζημιῶντας εὐσεβεῖν Or. 898. τᾶλλα εὐσεβεῖν χρεῶν Ph. 528. χθόνιον εὐσεβεῖν θεὸν ib. 1331. εὐσέβει περὶ ξένους Al. 1151. ὥς τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 85. τὰ ἐπὶ τὰ καλὰ βίον—ἄγοντ' εὐσεβεῖν Bac. 1007. πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βέλομαι Hel. 1004. ἔκ εὐσεβεῖς γε Ion. 1290. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδω Er. fr. II. 8. vid. not. εὐσεβεῖν ἡσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τῶν εὐσεβήντων ἡσυχῇ Bel. fr. XXV. 9. τῶν εὐσεβήντων ἐρᾶν Dic. fr. I. 6. τοῖς—εὐσεβεῖσιν εἰς θεὸς Scy. fr. II. 3. Διόνυσος ἡμᾶς εὐσέβησε Bac. 466.

Εὐσεβής. εὐσεβῆς ἀνὴρ Hec. 1004. εὐσεβῇ ξένον ib. 1234. εὐσεβῆς ἀν-

- ἦν Or. 502. εὐσεβῆς γεγώς Hip. 1309. εὐσεβῆς πόνος Sup. 373. ἔξαρχ' ὄρκον, ὅστις εὐσεβῆς Iph. T. 743. εὐσεβῆς πατρός Hel. 979. cf. v. 1035. εἰς ἔμ' εὐσεβῆς El. 253. τίς εὐσεβῆς ἐμὸν κάρα προσόψεται; ib. 1195. εἰς θεὸς εὐσεβῆς Bel. fr. XXVIII. 1. εὐσεβῆς ὦν Phry. fr. VI. 1. τὰς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας ὃ χαίρουσι Hip. 1339. χειρὸς εὐσεβῆς ἀπο ib. 83. φρενὸς σῆς εὐσεβῆς! ib. 1454. ἄλοχον εὐσεβῆ Hel. 1294. εὐσεβεῖς ὁδὸς ἦκοντα An. 1126. τὴμόν σ' εὐσεβὲς σώζει Hip. 656. χρὴ τὸδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν Iph. A. 674. τὸ εὐσεβὲς παραλιπὼν Tr. 43. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελῶ Cy. 309. ἐν εὐσεβεῖ Hel. 1293. εὐσεβὲς χρησθήριον El. 1272. τὰμὰ εὐσεβῆ τὸτ' ἦν Ion. 1290. παρώσας εὐσεβετέρως φίλως Or. 627. τῶν βωθυτύντων ὄντας εὐσεβεσέρως Dan. fr. XII. 7. παῖς Πέλοπος εὐσεβέσατος Med. 684. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεσάτῃ τραφεῖς Iph. A. 926. cf. El. 886. εὐσεβεσάτην ψῆφον Or. 1651. cf. El. 1262. εὐσεβεσάτην, sc. σύγγονον Hel. 1648.
- Εὐσέλμος. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.
- Εὐσημος. ἐντὸς εὐσήμου νεῶς Iph. T. 1383. εὐσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. εὐσημα καὶ σα Hyp. fr. XII.
- Εὐσθενεῖν. ὅτ' ἐν ἡβῇ τὴμόν εὐσθένει δέμας Cy. 2.
- Εὐσπλαγχνία. τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας Rh. 192.
- Εὐτοχία. ἐπὶ τόξων εὐτοχία Iph. T. 1239. χερὸς εὐτοχίαν Tr. 812.
- Εὐτοχος. εὐτόχῳ πέτρῳ Hel. 75. ὅσοι τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὐτοχον Her. F. 195. λόγῃ ἄνδρες εὐτοχώτεροι Dan. fr. VIII. 2. λόγῃς ἀκοντιστῆρες εὐτοχώτατοι Ph. 142.
- Εὐτροφος. δώδεκ' εὐτροφωτάταισι ναυσὶν Iph. A. 293.
- Εὐτυλος. εὐτύλων ναῶν Iph. T. 128.
- Εὐσφυρος. εὐσφύρῃ ποδὸς Hel. 1586.
- Εὐσχήμεων. ὥς σὺ μὴ εἰς ἔμ' εὐσχήμεων γένῃ Med. 584. λόγων εὐσχημόνων Hip. 490.
- Εὐσχήμεως πεσεῖν Hec. 569.
- Εὐσωματεῖν An. 766.
- Εὕτε. γυναικὸς εὐνάς εὕτ' ἂν εἰσίδω κενὰς Al. 948. εὕτ' εἰς κόλπους κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 888. εὕτ' ἂν εἰς ἄδῃ μόλῃς Her. F. 1331.
- Εὐτειχῆς. τὸν ἐν Ἰλίου εὐτειχῇ πάγον An. 1011.
- Εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 2.
- Εὐτεκνία. ὥστ' εὐτεκνία δυστυχίαν—καθελεῖν Sup. 66. εὐτεκνίας χρονίῃ κύρσαι Ion. 470.
- Εὐτεκνος. εὐτέκνης χρησμὸς Ion. 423. εὐτεκνος ξυνωρίς Ph. 1612. ἐκέτ' εὐτεκνος Sup. 955. πατρίς εὐτεκνος Her. F. 1405. γενοίμεθ' εὐτεκνοὶ Ph. 1068. εὐτεκνώτατε Πρίαμε Hec. 620. εὐτεκνωτάτην πασῶν γυναικῶν ib. 581.
- Εὐτολμία Med. 469.
- Εὐτορνος. ἵππος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197.
- Εὐτράπεζος. βίος ἐκ εὐτράπεζος St. fr. III. 2. cf. Fr. inc. LI. 3.
- Εὐτραφῆς. ἴδοιμι ὑμᾶς εὐτραφεῖς Med. 920. πρὸς εὐτραφεῖς ξένως Iph. T. 304.
- Εὐτρεπῆς. πάρεσι λαιμὸς εὐτρεπῆς ὅδε Hec. 565. ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἔσω Cy. 214. φάρετραν εὐτρεπῇ Her. F. 969. εὐτρεπές (sc. τὸ ξίφος) ποιήσομαι El. 689. κατάργματα εὐτρεπῇ ποιημένη Iph. T. 245. ὥς σοι τὰνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῇ Cy. 594. τὰ νέρθεν εὐτρεπῇ ποιῶ Her. F. 497.
- Εὐτρεπίζειν. εὐτρέπιζε φάσγανον ἢ βρόχον δέρη Or. 951. ὑμέναιον εὐτρέπιζε Iph. A. 437. εὐτρεπίζετε, ἄ χρὴ Iph. T. 470. χέρνιβες πάρεσιν ἡὐτρεπισμέναι Iph. A. 1111.
- Εὐτρεφῆς. σαρκὸς εὐτρεφέσατον πάχος Cy. 379.
- Εὐτροχος. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. εὐτροχον γλῶσσαν ἔχεις Bac. 268.
- Εὐτυχεῖν. ὥσαν ἡ Ἑλλὰς εὐτυχῇ Hec. 330. τὸν χρηστὸν εὐτυχεῖν ib. 904. μάλιστα τὴκείνῃς εὐτυχεῖς μέρος ib. 989. ὃ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν—Or. 1143. εὐτυχοῖμεν ἂν ib. 1172. ἄρ' εὐτυχεῖς ἦν τοῖς γάμοις; Ph. 427. τολοιπὸν εὐτυχοῖεν ἂν ib. 1025. δεῦρ' αἰεὶ εὐτυχεῖς ib. 1215. εὐτυχοίης Med. 688. et Al. 1156. ἡνίκ' εὐτυχεῖς Med. 1005. ἐκ οἷδ', ὅπως εἴποιμ' ἂν εὐτυχεῖν τινα θνητῶν Hip. 981. εὐτυχεῖν αἰεὶ ib. 1018. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἂν Ἑλλάδα An. 450. εὐτυχῶσιν οἱ μὲν

τάχ',—Sup. 550. εὐτυχοίτην Iph. A. 716. τὰ π' ἔμ' εὐτυχοῖτε ib. 1557. ἔ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ Iph. T. 560. εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα ib. 841. γένει εὐτυχῶμεν ib. 850. τὸν μόνον Ὀρέτην—εὐτυχεῖν ib. 1183. εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ Rh. 218. ἐπειδὴ τὸ μόνον εὐτυχεῖ δόρυ ib. 319. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 510. εἰ εὐτυχοῖεν Τρῶες ib. 1007. ἔδεις αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε ib. 1206. εὐτυχεῖς τῷ δ' ἄγρα Βακ. 1181. εὐτυχεῖς τανῦν τάδε Her. 641. τὰ δ' εὐτυχῶ Hel. 1213. τὰ κατ' οἴκους εὐτυχῶμεν ib. 1385. εὐτυχῶμεν ἔ πέρα Ion. 264. τὰλλ' εὐτυχῶσ' ἔκ εὐτυχεῖς ib. 307. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εὐτυχεῖν ἐπίτασο ib. 650. μόνῳ τῷ δ' εὐτυχεῖς; ib. 1426. φίλοι εὐτυχῶσιν, ἔς ἐγὼ θέλω Her. F. 762. ὁθεν σ' ἔ χρῆν (sc. νικᾶν), εὐτυχεῖς Alex. fr. IV. 2. χρυσῶ νόμιζεσαντὸν ἔνεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. χρήμασιν εὐτυχῶ, ταῖς συμφοραῖσι δ' ἔκ εὐτυχῶ ejusd. fr. XVII. 1. 2. ὅταν ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεῶν ejusd. fr. XXIII. 2. ἔδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν Antio. fr. XXV. 2. τῷ γένει εὐτυχεῖ Bel. fr. XVI. 12. εἴ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ Cress. fr. XI. 4. cf. Fr. inc. XLIX. 3. et L. 1. 2. τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 6. μοχθεῖν ἀνάγκη τῆς θέλοντας εὐτυχεῖν Tel. fr. XVIII. φιλεῖ τοι πόλεμος ἔ πάντ' εὐτυχεῖν Tem. fr. VI. 1. ἀπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις ejusd. fr. XVII. ἔ πάντες ἔτε δυστυχεῖσιν ἐν γάμοις, ἔτ' εὐτυχεῖσιν Fr. inc. XLIX. 2. βέβαια ἔδεις θνητὸς εὐτυχεῖ γεγῶς Fr. inc. LXIX. μετὰ τῶν φίλων εὐτυχεῖν χρῆ Fr. inc. CLII. 14. τὸ ἐκείνους εὐτυχεῖν Epist. IV. ἔως ηὐτύχει δορὶ Hec. 18. ὑφ' ἔπερ ηὐτύχην ib. 301. ὅτ' εὐτύχει Τροία ib. 1208. εἰ δδ' εὐτύχει ib. 1228. ἔδεις τὰ τῆς θεῆς θυματ' εὐτύχει λαβὼν Iph. T. 329. ὁ πρὶν ποτ' εὐτύχεις Βακ. 1023. μετ' ἀνδρῶν οἷος εὐτύχην ποτὲ Bel. fr. XVI. 20. εὐτυχῶν ἀνὴρ Or. 1552. λύπης εὐτυχῶν μεθίσασο Al. 1125. ἔ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι ib. 1161. ἔστιν ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεσέροις τὸν εὐτυχεῖντα Sup. 436. ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν Iph. A. 348.

εὐτυχῶν ἐμῶ ψυχὰ Iph. T. 837. vid. not. ὅστις μ' εὐτυχεῖντ' ἐνόσφισας Rh. 56. χαίρω σ' εὐτυχεῖντα ib. 390. ἐπ' εὐτυχεῖντι Τρωϊκῷ στρατῷ ib. 649. Ἐκτορος εὐτυχεῖντος Tr. 1162. αὐτὸν εὐτυχεῖντ' ἄμα Her. 22. αὐτὸς εὐτυχῶν Ion. 658. εἴ με εἰς εὐτυχεῖντας ἤγεν εὐτυχῶν δόμους El. 398. τὸν εὐτυχεῖντα χρῆ σοφὸν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. εὐτυχῶν τις Antio. fr. VIII. 1. ἔδεις μέχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν ejusd. fr. XXXIX. 5. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιπνεῖ Ag. fr. XXVI. 3. χρῆ τὸν εὐτυχεῖντ' ὅτι πλείστας ἔχειν γυναικάς Inus fr. VII. 2. ὅστις εὐτυχῶν οἶκοι μένει Phi. fr. VIII. 1. τὸν εὐτυχεῖντ' ἀεὶ μεῖζω τίθησι ejusd. fr. XII. 1. τὸν εὐτυχεῖντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν Fr. inc. CCIV. ἔδ' εὐτυχεῖντας εὐ δοκεῖν (sc. χρῆ) πράξειν ἀεὶ Hec. 283. ὡς εὐτυχεῖντας Or. 373. τί δ' εὐτυχεῖντες (sc. λέγουσιν); Sup. 124. εὐτυχεῖντας συμμάχους ὁρᾶν Rh. 666. τὴν εὐσέβειαν εὐτυχεῖσιν μὲν καλὸν τιμᾶν Ion. 1045. οἱ εὐτυχεῖντες, διὰ τέλους ἔκ εὐτυχεῖς Her. F. 103. ἐν οἷσιν εὐτυχεῖντες ἤμεν ὀλβιοὶ ib. 1300. πόλει εὐτυχεῖντες οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τῆς εὐτυχεῖντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc. CLXXXVII. κακοὶ εὐτυχεῖντες ἐπιπλήττωσί με Fr. inc. B. 21. 2. ὅτῳ ὠφθῆν εὐτυχεῖσα Hec. 970. μὲν' εὐτυχεῖσα Ph. 1679. μηδ' εὐτυχεῖσα δυστυχῆς εἶναι δόκει Med. 602. εἰ ζῇ, κεύτυχεῖσα τυγχάνει An. 889. ὡς εὐτυχεῖσά γε Iph. A. 1447. ὦ ποτ' εὐτυχεῖσα πόλις Tr. 45. μήτ' εὐτυχεῖσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. ἔκ εὐτυχεῖσαι Βακ. 1261. εὐτυχεῖν δόρυ Rh. 60. εὐτυχεῖντα ποίμνια ib. 270. ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα Or. 541. δότ' εὐτυχήσαι τῷ δ', ἐμοί τε ib. 1243. ἃ εὐτύχησεν Ἑλλάς Tr. 935. τὰ μυσῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613. καὶ γὰρ ποτ' εὐτύχησα ib. 1221. κᾶκεῖ μὲν εὐτύχησεν El. 8. ὁ εὐτυχήσας Tr. 634. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31. εἰ τὰδ' εὐτυχήσομεν Or. 1212. ὅς εὐτυχήσει Sup. 553. εἴπερ ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσῃσιν λόγοις Ion. 649. ὡς εὐτυχήσων Bel. fr. XVII. 3. Εὐτύχημα. τὰ πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς Ph. 1365. τὰ πάρος εὐτυχή-

ματ' αὐδῶν ib. 1723. μεγάλα δίδωσιν
εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 2.

Εὐτυχής. ἀθλίως πράσσεισιν εὐτυχῆς
μολῶν Or. 449. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ'
αἰὶ ib. 893. εἴτε δυστυχῆς, εἴτ' εὐτυ-
χῆς Al. 688. παρ' εὐτυχῆ πότμον ib.
929. τὸν εὐτυχῆ—ἂν τις αἶρη μοῖρα
Sup. 608. ὅδ' αὖ τὸτ' εὐτυχῆς ib. 741.
σελήνης εὐτυχῆς κύκλος Iph. A. 717.
ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. σώζει
αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῆ θεῶν τίθησιν
Rh. 583. πότμος εὐτυχῆς Tr. 244.
ὁ στρατηγὸς εὐτυχῆς τὰ πρὸς θεῶν
ἔσιν Her. 386. εὐτυχῆ μάχης ἀγῶνα
ib. 797. ἐξ εὐτυχῆς ἐχθρὸν ἄνδρα
δυστυχῆνθ' ὁρᾶν ib. 939. εὐτυχῆ με-
θήσετε Hel. 1466. ταχὺ τὸν εὐτυχῆ
μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. ἕτος
εὐτυχῆς Æol. fr. XIII. 5. εἰς τὸν
εὐτυχῆ χωρῶντα τοῖχον Alcmen. fr. I.
1. ἕκ ἔσιν, ὅστις εὐτυχῆς ἔφυ βροτῶν
And. fr. XX. 1. εὐτυχῆς ἀνὴρ Antig.
fr. I. 1. εἰς γένος ἕκ εὐτυχῆς Bel. fr.
XVI. 6. ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι Hec.
619. εὐτυχεῖς ἡμεῖς ἐσόμεσθα Iph.
T. 1232. οἱ εὐτυχῆντες διὰ τέλους
ἕκ εὐτυχεῖς Her. F. 103. αἰεὶ εὐτυ-
χεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. δεῖ τὰς
μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τὰς δ' εὐτυχεῖς An-
tiop. fr. XXIII. 2. εἰ εὐτυχῆς ἔσαι
ἦδε γῆ Ph. 1204. εὐτυχῆς εἶην ἐγὼ
ib. 1207. γυνὴ εὐτυχῆς Al. 180. ἡ δ'
ἐξαμαρτῆσ'—εὐτυχῆς γενήσεται Iph.
A. 1205. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ρύμῃ Θεῷ
Rh. 64. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπῇ Her. F.
348. πύσις εὐτυχῆς El. 690. ἐπεὶ
τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας Ph. 1170.
τὸ τῆς Θεῆς φίλον γ', ἐμοὶ δ' ἕκ εὐτυχῆς
Iph. A. 747. γενέσθω εὐτυχῆς γέ-
νος τὸ Ταντάλειον Hel. 861. εὐτυχῆς
τάχ' ἂν πέσοι ib. 1088. ἐν ἂν εὐτυχῆς
μόλις ποτ' ἐξεύροι τις Ion. 382. τὸ
φροῖμιον τῶν λόγων ἕκ εὐτυχῆς ib.
753. ἐρεῖς τι κεδνὸν, εὐτυχῆς τέ μοι
ib. 1485. εὐτυχῆς ἀριθμὸν Chry. fr.
IV. 2. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασιν κείσθαι
δυστυχῆς, ἕκ εὐτυχῆς Pol. fr. III. 3.
δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ Her. F. 425.
εἰ τὰ Τρωῶν ἦν εὐτυχῆ El. 1077. θα-
νῶν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν
Hec. 377. et Fr. inc. LXXXIII. 1.
εἴη εὐτυχέστερος βίος Ph. 1577. εὐ-
τυχέστερος ἄλλω γένοιτ' ἂν ἄλλος Med.
1229. δαίμον' εὐτυχέστερον Al. 938.

εὐτυχετέρῳ πότμῳ Tr. 627. οἱ δυσ-
τυχεῖς τοῖσιν εὐτυχετέροις ἢ φρονῶσιν
εν Iph. T. 352. ἐσθλῶν κακίης ἐνίοτ'
εὐτυχετέροι Hel. 1229. ἕδεν εὐτυ-
χετέρας Æno. fr. II. 5. τί τῷδ' ἂν
εὐρημ' εὐρον εὐτυχέστερον; Med. 553.
τὸ σὸν ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχέστερον An.
1186. ὠφελος εὐτυχέστερον μολεῖν
Her. 248. ἀγῶνες εὐτυχέσατοι Ph.
1487. αὐτόματα πράξας τάγαθ' εὐ-
τυχέσατα Hel. 725.

Εὐτυχία. εὐτυχία αὐτὸς ὁμιλεῖς Or.
354. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας ib.
808. προφέρειν εἰς εὐτυχίαν Med.
1092. ἕδ' εὐτυχίας μέτεσιν μοι Sup.
956. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοί-
ρας Iph. T. 1490. εὐτυχίας ἐκ τῆς
μεγάλης Rh. 882. ἕδ' ἐν τὸν αὐτὸν αἰὶ
βεβάναι δόμον εὐτυχίᾳ Her. 611. εὐ-
τυχίας μετέχειν Ion. 508. ἡ εὐτυχία
φρονεῖν βροτῆς ἐξάγεται Her. F. 774.
εὐτυχίαν κακῷ ἀνδρὸς Bel. fr. VI. 1.
μετ' εὐτυχίας (accus. plur. post res
secundas) κακῶσθαι Iph. T. 1121.
σὺν εὐτυχίαις Ion. 482. cf. v. 1506.

Εὐτυχῶς. τῇ πόλει εὐτυχῶς Ph. 1212.
ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς
Iph. A. 624. καθιδρύσαιντο εὐτυχῶς
βρέτας Iph. T. 1481. εὐτυχῶς πε-
πραγότες Her. 500. μοχθῶσι μόχθους
εὐτυχῶς συνεκπύνει And. fr. VII. 4.

Εὐϋδρος. τὸν εὐϋδρον λιπόντες Εὐρώ-
ταν Iph. T. 399. ἐς εὐϋδρον πατρὸς
δίνας Rh. 927.

Εὐφαιμεῖν, dor. pro εὐφημεῖν. εὐφαιμεῖτε
Iph. T. 123.

Εὐφαιμος, dor. pro εὐφημος. εὐφάμοις
πόντοις μοχθεῖν Ion. 134.

Εὐφημεῖν. ἐν κακοῖσιν ἢ ῥάδιον βρο-
τοῖσιν εὐφημεῖν τόμα Hec. 664. εὐ-
φημῶντας Cresph. fr. I. 4.

Εὐφημία. λόγων εὐφημίαν Iph. A. 608.
ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. εὐ-
φημίαν ἀνεῖπε στρατῷ ib. 1564.

Εὐφημος. ἐν εὐφήμοισι δόμοις An.
1145. χορῶν εὐφημοὶ κέλαδοι Tr.
1072. εὐφημος ἴσθι Or. 1327. et
Hip. 724. τόμα εὐφημον Bac. 70. et
Ion. 98. εὐφημα θρόει Iph. A. 143.
εὐφημα φώνει Iph. T. 687. et Her. F.
1185. τῷδ' ἐπ' εὐφημα Ion. 691.

Εὐφήμως Pi. fr. I. 2.

Εὐφθογγος. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνῇ
Tr. 127.

Εὐφραίνειν. ἔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν *Al.* 238. μ' εὐφραίνουσιν ἂν *ib.* 356. εὐφραίνει σπαντὸν *ib.* 791. ὥς μ' ἡὕφρανας *Or.* 217. ὅστις με τοῖς μὲν λόγοις ἡὕφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν ἔ *ib.* 287. τὰς Τρῶας εὐφραῖναι θέλω *Tr.* 65. ἐκεῖ εὐφρανῆσιν *Med.* 1058. παρὼν τὰς παρόντας εὐφρανεῖς *Sup.* 649. εἴ σέ γ' εὐφρανῶ *Iph.* A. 654. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλος *Tr.* 696. λέγων τὰδ' εὐφρανῶ *Her.* 323. ἐκεῖνον μάλλον, ἢ σεαυτὸν, εὐφρανεῖ *Epist.* IV. ἔδ' ὁρῶσ' (*sc.* τὰς παῖδας) εὐφραίνεται *Med.* 36. χαίροντες εὐφραίνουσθε *Al.* 324. ἴν' εὐφρανῶ *Iph.* T. 547.

Εὐφρόνη *Rh.* 518. εὐφρόνης κνέφας *Ph.* 734. κατ' εὐφρόνης σκιὰν *Iph.* A. 109. ἐν εὐφρόνῃ *ib.* 1571. et *Rh.* 617. et 824. κατ' εὐφρόνην *Rh.* 92. 736. et 852. et *Alop.* fr. VII. 1. μὲν εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς *Tr.* 660. νύχιον εἰς εὐφρόναν *Hel.* 1486. πῶ τὰς φίλας εὐφρόνας δείξεις; *Hec.* 828. ὅς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται *Bac.* 237.

Εὐφρόνως προσεννέπειν *Hip.* 793.

Εὐφροσύνη. εὐφροσύναισι θεῶν *Tr.* 592. παρὰ καλλιτεφάνοις εὐφροσύναις *Bac.* 376.

Εὐφρερος. δίδωσιν Ἀργεῖαισιν εὐφρερον κόραις *Dan.* 23.

Εὐφρων. ὁ χόρτος εὐφρων *Cy.* 505. χαίρῃσ' εὐφροني μολπᾷ *Al.* 590. βοᾶν ἔμελπον εὐφρονα *Tr.* 547.

Εὐφυής. εὐφυῆς κλάδος *Alcmen.* fr. II. 1. εὐφυᾶ λαβῆσα φῶτα *Antior.* fr. XXXVI. 1. εὐφυῇ σώματος δέρην *Iph.* A. 1516. εὐφυὲς πρόσωπον *Med.* 1198.

Εὐφύλακτος. ἐν εὐφυλάκτῳ *Her.* F. 201.

Εὐφυλλος. βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων *Hel.* 1347. εὐφύλλῳ δάφνῃ *Iph.* T. 1247.

Εὐχαρις. θεὸς εὐχαρις *Med.* 632. εἴη εὐχαρις Ἀφροδίτα *Her.* 894.

Εὐχαρίτως. τὰν εὐχαρίτως ἔχουσιν πόλιν *Her.* 380.

Εὐχεσθαι. τὸ δοκεῖν εὐχεσθαι μόνον *Or.* 780. εὐχομαι τὰδε *ib.* 1174. τοιῶνδε παίδων γνησίων εὐχεσθαι τυχεῖν *Hip.* 1455. θεοῖσιν εὐχόμεθα *Al.* 218. τῶνδ' ὄνησιν εὐχομαι θεοῖς γενέσθαι

ib. 335. μάτην οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν *ib.* 672. ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχεσθαι τί σοι; *Iph.* A. 1188. μαίνεται, ὅς εὐχεται θανεῖν *ib.* 1251. cf. *Meleag.* fr. XVII. 4. εὐχεσθαι τοιάδε σοι σφάγια παρεῖναι *Iph.* T. 336. ὁποῖον εὐχεται τὸν ὑπατον θεῶν; *Rh.* 703. εὐτέκνος εὐχεσθαι θεοῖς χρησμός μ' ἐνεγκεῖν *Ion.* 423. εὐχεσθαι, θυγατερ, θεοῖς *El.* 563. cf. v. 764. εἴ τις ἀργὸς ὦν θεοῖς εὐχοίτο *Bel.* fr. XXV. 14. ἐνθεν εὐχομαι γένος *Tel.* fr. I. 3. εὐχεσθαι ἀπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης *Fr.* inc. LXV. 3. ἔ γὰρ εὐχομαι μᾶς, *sc.* πατρίδος *Fr.* inc. B. 44. 1. θεόθεν πράξας, ἅπερ ἡὕχε *Or.* 355. ἡὕχετο *Ph.* 1382. et *Hel.* 1600. τάναντί' εὐχετο *El.* 809. εὐξάτο *Iph.* T. 1398. μηδὲν μάταιον ἐς τρεῖς εὐξασθαι θεῶν *Hip.* 46. ὥς εὐξάιτο Φοῖβῳ *An.* 1114. τὰ πρόσφορ' ἡὕξατο *Iph.* A. 1603. ἡὕξω φωσφόρῳ θύσειν θεῶν *Iph.* T. 21. μάταιον εὐχὴν ἡὕξω *ib.* 629. φιλοφροσύναις, ὧν ἔδ' ἂν εὐξαιτό τις μείζους *Epist.* V. εὐξαμένα μοι *Hip.* 1111. εὐξῇ τοιῶτον ἄνδρα σοι παρεσθάναι *Fr.* inc. LXXXIX. 2.

Εὐχή. μάταιον εὐχὴν ἡὕξω *Iph.* T. 628. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; *Iph.* A. 1185. ἐγέλασεν εὐχαῖς *Iph.* T. 276. εὐχαῖσι δεσποσύνας *ib.* 439. εὐχαῖσιν κόρης *ib.* 1403. εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν; *Tr.* 889. ἐν εὐχαῖς ἔδαμῃ μνειάν ἔχει *Bac.* 46. τὸν θεὸν εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες *ib.* 712. θεῶν ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶνα *Ion.* 638. εὐχαῖς θεὸς σεβίζουσα *El.* 196. τελεσφόρος εὐχὰς *Fr.* inc. B. 9. 2.

Εὐψυχία. ἀγὼν εὐψυχίας *Med.* 403. εὐψυχίαν ἔσπευσας *Sup.* 161. διαπρεπεῖς εὐψυχία *ib.* 841. κλύων εὐψυχίαν τῆς παρθένης *Iph.* A. 1562. ὡς εὐψυχίαν—κτησώμεθα *Cy.* 648. ὧ μέγιστον ἐκπρέψῃ εὐψυχίας *Her.* 597. εὐψυχίας δόκησις *ib.* 746. εἰς εὐψυχίαν *ib.* 812. et *Dan.* fr. II. 2. ὅς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας *Her.* F. 157. ἀνδρὸς ἔλεγχος ἔχῃ τόξ' εὐψυχίας *ib.* 162. ἐν εὐψυχίᾳ *El.* 390.

Εὐψυχος. γέρων εὐψυχος *An.* 765. ἀνὴρ εὐψυχος *Rh.* 510. et εὐψυχον ἄνδρα *Hel.* 858.

Εὐώδης. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων *Med.* 841.

Εὐώλενος. τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένῃ
Hir. 605.
Εὐωπός. μορφῇ ἐκ εὐωπός Or. 916.
εὐωποὶ πύλαι Ion. 1611.
Εὐωχεῖν. ἴν' εὐωχῆτέ με Cy. 345.
'Εφάμερος, dog. pro ἐφήμ. πανδάκρυτ'
ἐφάμερων ἔθνη Or. 974. .
'Εφάπτεσθαι, 1) tangere. ἐπεὶ γε τῷδ'
ἐφάπτομαι τόπῳ Hel. 563. τῷ τῶν
'Ερεχθιδᾶν δόμων ἐφαπτομένῳ Ion.
1057. ἕψης ἐφαψάμην ἄμα El. 1225.
2) pass. incendi. τόδ' ἐγγυς, ὥστε
πῦρ, ἐφάπτεται ὕβρισμα Βακχῶν Bac.
777.
'Εφαύειν. ἔφαισε λαίφη τῆσδε γῆς Rh.
323.
'Εφεδρεύειν. ὅς ξιφῆρης τῇδ' ἐφεδρεύεις
κόρη Or. 1627. κἀφεδρεύοντας νεῶν
πρύμναισι Rh. 768. ἄγγος τῷδ' ἐφε-
δρεῦον κάρφ El. 55.
'Εφεδρος. ἐφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πη-
λέως Rh. 119. γῆς ἐφεδρον Ἑλλήνων
στρατὸν λεύσσω ib. 954. πτερῦντος
ἐφεδρον ἵππῳ Ion. 202. λοχαγέτας—
ἐφέδρους Ph. 1102. σκηναῖς ἐφεδρος
'Αγαμεμνονεῖαις Tr. 139.
'Εφέζεσθαι. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι Hel.
1508.
'Εφέλκειν. ἐφέλκω ποτῆρα Cy. 151.
πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους
Med. 552. ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρου
φάος Ion. 1149. δύνασιν ἄδικον ἐφέλ-
κων Hec. F. 777. τύσδ' ἐφέλξω ib.
632. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν
αὐτῇ Med. 462. εἰάν σοι τύσδ' ἐφέλ-
κεσθαι μεθῶ Hec. 257. ὁ σίδηρον
ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26.
αὐτὸ τῷτ' ἐφέλκεται κακῶς ἀκύνειν Tr.
643.
'Εφεξῆς Hel. 1406.
'Εφέπεσθαι. ἃ δ' ἐφείπετο Or. 1444.
'Εφέρπειν. σκοτία ἐπ' ὅσσοισι νύξ ἐφέρ-
πει Al. 270.
'Εφέσπεσθαι. ἐκ ἐφέσπετο λόγοισιν
Hir. 1307. ἔδ' ἐφespόμην Al. 770.
'Εφέσιος. ἐλθὼν εἰς δόμους ἐφέσιος Rh.
201. ὥς ξένον ἄγων σ' ἐφέσιον Ion.
654. δωμάτων ἐφεσίως Cy. 369. δέξαι
με χώρα καὶ δόμοις ἐφέσιον Med. 713.
ἐφέσιον φλόγα Hel. 878. ἐφεσίως εὐ-
νάς ἔχοντες El. 216.
'Εφετμή. ἐφετμαῖς ἐκ ἀπισθῆσαι σέθεν
Iph. A. 634.
'Εφευρίσκειν. πάρος τῷδ' ἐφεῦρες Al.

223. σοφῶς ἐφεῦρες, ὥστε μὴ θανεῖν
ib. 702. τήνδ' ἐφεῦρες ἀφρονα ib.
731. οἱ πολλάκις μ' ἐφεῦρον—εἰς
γῆν σῶμα κλέπτουσιν Tr. 957. ὅσους
κακῶς ἐφεῦρον Hec. F. 569. κακὴν
ἐφευρόντα An. 609. ἔ λέγοντες ἄλ-
λα μὲν—ἐφευρίσκεισθ' αἰεὶ; ib. 453.
ἐφευρέθης ἥσσον φρονῆσα ib. 312.
δειλὸς ὢν ἐφευρέθης Sup. 319. ἐφευ-
ρεθεῖς El. 952.
'Εφηβᾶν. σὺν τοῖς ἐφηβήσασιν τῶν
ὀλωλότων Cenei fr. III. 2.
'Εφήμερος. ὁ ὄλβιος ἢ βέβαιος, ἀλλ'
ἐφήμερος Ph. 561. ἐφήμεροι τύχαι
Hec. 866.
'Εφησθαι. ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφή-
μενον Bac. 1072. cf. v. 1093. μη-
τέρα βωμίαν ἐφημένην Sup. 93.
'Εφθός. ἐφθὰ καὶ τετηκότα Cy. 245.
cf. v. 357. et 371.
'Εφιέναι. ὥς δυστυχῇ Θήβαισι—ἀκτῖν'
ἐφῆκας Ph. 5. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶτ-
ταν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955. εἰς
λέβητ' ἐφῆκεν μέλη Cy. 403. πεδία
γῆς εἰς τὰδ' ἐκ ἐφῆκέ πω στρατὸν Hec.
394. μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶ-
σαν χέρα Hec. 1128. μή ποτ' ἐπ' ἐμοὶ
τόξων ἐφείης οἰσὼν Med. 634. ἔδρα-
σαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Cenei fr. IX.
3. ἐφῆσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα
Rh. 203. 2) med. ἐφίεσθαι. τί τῆς
κακίτης δαιμόνων ἐφίεσαι; Ph. 534.
ὥσπερ σὸν κέλευσμά ἐφίεται Iph. T.
1483. ἄλοχος, ἥς ἐφίεμαι Hel. 1199.
εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι Ion. 521. πόλλ'
ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. 38.
ἐφίετο Al. 767. ὢν ἐφιέμην μαθεῖν
Rh. 300. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac.
439. νέας τιν' ἐφιέμενοι βάξιν Rh.
46. ὃν τῆσαι γ' ἐφείτο Πυθικὴν πρὸς
ἐσχάραν Sup. 1199.
'Εφιστάναι. ἡ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν
Hir. 101. τίς ἐφέστηκεν δεξιὰ πλευ-
ροῖς; ib. 1360. ἥς ἐφέστηκας πύλας
Sup. 1009. πύργοις νιν ἐπέστησ' αὐ-
θις Ph. 1177. θύματος ἐπιστάτης
ιερέυς τ' ἐπέστη Hec. 224. ἔδεις ἐπέστη
τῷδε πόνῳ Sup. 763. ποίοις ἐπιστὰς
βαρβάροις πυλώμασιν; Hel. 795. πε-
τρίνοις ἐπιστὰς βάθροις El. 706.
ταῖσδ' ἐπιστᾶσαι πύλαις Hir. 575.
κερκίσιν ἐφετάναι Hec. 363. τίνες
ἐφετᾶσιν δόμοις Ph. 284. ὅσοι θεῶ
χρημάτων ἐφέτασαν An. 1099. ἐσχά-

ραις ἐφέταμεν ib. 1103. οἱ γε κλεινοῖς ἔπτ' ἐφέτασαν δόμοις Sup. 755. ἢ μόνω—ταῖσδ' ἐφέτατον πύλαις; Iph. A. 862. ὅταν ἐφεσῶσιν πύλαις πολλοὶ Bac. 319. τὸν ἐφεσῶτα σφαγῇ An. 548. cf. Iph. T. 726. τοῖς ἐφεσῶσι φράσον Al. 550. ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεσάθης Hip. 819. Ἐφοδος. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων Ion. 1049. Ἐφολκίς. ἐμαντῇ ἀθλίαν ἐφολκίδα An. 199. τῶσδ' ἐφολκίδας χεροῖν—ἐφέλξω Her. F. 631. πανώλεις ἐφολκίδες ib. 1424. Ἐφορᾶν. ὁπόσας ἐφορᾶ φέγγος ἀελίου κ. τ. λ. Hip. 849. Ἐφορμᾶν. ᾧ πτανὸς ἐφορμάσει Hip. 1275. Ἐφορος. πῦ σφαγίων ἐφοροι; Rh. 30. Ἐφυβρίζειν. ὅς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει Ph. 185. εἰς ἀδελφὸν οἷ ἐφύβρισας An. 625. ὅς ἐμὸν παῖδ' ἡξίωσας ἐφυβρίσαι Her. 947. cf. v. sq. μὴ ἔφυβρίζεσθαι νεκρὸς Ph. 1657. Ἐχέγγυος. ἐχεγγύῃ λόγῳ An. 191. δόμης ἐχεγγύης παρασχὼν Med. 387. τὴν δόσιν ἐχέγγυον Ph. 766. Ἐχειν. ἴν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχη Hec. 27. πάντ' ἂν ἀρκύντως ἔχοι ib. 318. ὑμεῖς ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βηλεύμασιν ib. 331. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις ib. 336. ἔχεις πρόφασιν ib. 340. ἔχει δίδαξιν ἐσθλῷ ib. 600. ὥς ἔχω ib. 614. ἔχει τι κλέμμα ib. 618. σπυδὴν ἔχειν ib. 673. cf. Ph. 908. χρυσὸν ὥς ἔχοι Hec. 713. τὸ μέλλον ἔκ ἔχω μαθεῖν ib. 761. οἷ ἔχω κακὰ ib. 808. ἐγὼ σε—δί' οἴκῳ, χεῖρά θ' ἱκεσίαν, ἔχω ib. 851. ὥς τέ σοι καλῶς ἔχειν ib. 854. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι ib. 861. αἰδώς μ' ἔχει ib. 970. Or. 460. ὃν ἐν δόμοις ἔχεις Hec. 987. πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψας ἔχεις ib. 1013. καί μοι τὸ σὸν ᾧδ' ἐν φροιμίῳς ἔχει ib. 1195. τὰ χρηστὰ ἕκασ' ἔχει φίλης ib. 1227. cf. v. 1230. ἔδεν, ὧν ἔχεις, κακῶν ib. 1268. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276. ἐλπίδα τιν' ἔχομεν Or. 52. ἔχει τιν' ἀλγέων παραψυχὴν ib. 62. ἔτως ἔχει τάδε ib. 91. αἰδώς τις ἐς Μυκηναίης ἔχει; ib. 101. εὐμενῇ γνώμην ἔχειν ib. 120. πῶς ἔχει; ib. 153. ἔδὲ πό-

θον ἔχει βορᾶς ib. 189. δόξαν τὸδ' ὑγείας ἔχει ib. 235. ἄλις ἔχω τῷ δυτυχεῖν ib. 240. κεῖ μάλ' ἀθλίως ἔχομεν ib. 296. ἔχει ταῦτόν ib. 308. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427. σκῆπτρα ἔχειν ib. 437. et Ph. 73. et 517. ὃ, τι σαφές ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ Or. 439. καταφυγὰς ἔχει κακῶν ib. 448. μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἔχε ib. 451. ὄνομα, ἔργον δ' ἔκ ἔχουσιν οἱ φίλοι ib. 454. ἐῷ σ' ἔχειν ταῦτα ib. 658. συγγνώμην ἔχειν ib. 660. ἀναγκαίως ἔχει ib. 714. Ph. 361. et sæpius. πῶς ἔχεις; Or. 730. τῷτο πάντ' ἔχω μαθὼν ib. 747. κακῆργος ὅταν ἔχωσι προσάτας ib. 770. ἔχεις τινὰ σωτηρίαν ib. 776. ἔκ ἔχω ib. 777. τὸ δίκαιον ᾧδ' ἔχει ib. 795. ἄλις τὸ μητρὸς αἵμ' ἔχω ib. 1039. ἐν σοι μομφὴν ἔχω ib. 1069. ἔχει βαρβάρους ὁπάοντας ib. 1110. ἔχω τοσούτον τὰπίλοιπα δ' ἔκ ἔχω ib. 1120. δεῦρο νῦν ἔχε ib. 1181. τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἔπαλξιν ib. 1202. φόβος ἔχει με ib. 1255. ἔχομεν, ὥς θροεῖς ib. 1265. ἀφοβος ἔχε ib. 1273. χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν ib. 1343. τὰν δόμοις ὅπως ἔχει ib. 1368. τὰ πρὶν ἔκ εὐγνωστα συμβαλῆσ' ἔχω ib. 1394. σίγ' ἔχωμεν ib. 1540. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ib. 1545. ᾧδ' ἔχει τάδε ib. 1612. ἔχεις με ib. 1617. τὰ καθ' Ἑλένην ᾧδ' ἔχει ib. 1643. ἀσφαλῶς ἔχει Ph. 118. Ἄρην Αἰτωλὸν ἐν σέρνοις ἔχει ib. 136. παιδοποιὸν ἀδονάν ἔχειν ib. 341. τὸν νῦν ἐκεῖσ' ἔχει ib. 363. ἔχουσιν Ἀφροδίτην τινὰ ib. 402. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν (oribus carere) ib. 408. ἔκ ἔχω μαθεῖν ib. 413. ἔτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει ib. 455. κακῶν τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν ib. 467. ἔχει τυριννίδα ib. 485. cf. v. 509. ἔχει τι λέξαι σοφώτερον ib. 533. καμὲ τῷδ' ἔρωσ ἔχει ib. 625. εἰς θεὸς χρή ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν ib. 712. ἔχει τιν' ὄγκον ib. 724. εἴ τι θέσφατον ἔχει φράσαι ib. 774. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν ib. 780. τόνδε χρυσὴν σέφανον ἔχω ib. 863. προθυμίαν ἔχειν ib. 909. ἔχει λέχος ib. 953. τὰ παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις ib. 960. τῷμὸν ἔχι συγγνώμην

ἔχει ib. 1002. ἐπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί; ib. 1085. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει ib. 1208. εἴ τιν' ἀλκὴν, ἢ σοφὸς ἔχεις λόγους, κ. τ. λ. ib. 1265. τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1291. ἣν περίξ ἔχει νέφος τοιῦτον ib. 1321. κόρης ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν ib. 1739. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med. 33. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει ib. 75. ὥς μάλισα τέσδ' ἐρημώσας ἔχε ib. 90. ἔχει δῶρα τυράννων ib. 140. ἔχ' ὧδ' ἔχει μοι ib. 307. τὸ σὸν δ' φθονῶ καλῶς ἔχειν ib. 312. ἔκ ἔχεις τέχνην ib. 322. ὥς σὺ κάρτα μνείαν ἔχω ib. 328. εὐνοίαν ἔχειν ib. 345. ὧν φόβος μ' ἔχει ib. 356. cf. Rh. 722. εὐκλείαν ἔχειν Med. 415. ἔχει πολλὰ—εἰπεῖν ib. 429. γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν ib. 448. τῦτό σ' εἰπεῖν ἔχω—κακὸν ib. 465. ἔδ' ἔχω μαθεῖν ib. 492. ἔχει βίττω ib. 506. θαυμαστὸν σε ἔχω πόσιν ib. 511. ἔκ κακῶς ἔχει ib. 533. ἔχ' ἥσυχος ib. 550. et Hip. 1313. ὄνησιν ἔκ ἔχει Med. 618. βίττω ἔχοιμι ib. 723. ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς ib. 732. cf. v. 756. et 777. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν ib. 1132. ἔ γὰρ αὐτῆς φροντίδ'—ἔχω ib. 1301. εἰ ἐμῷ χρεῖαν ἔχεις ib. 1319. ὥστε μοι καλῶς ἔχειν Hip. 50. συγγνώμην ἔχειν ib. 117. Sup. 251. δέμας ἐν- τὸς ἔχειν οἰκῶν Hip. 132. κεφαλῆς ἐπὶ κρανον ἔχειν ib. 201. φρήν ἔχει μίασμά τι ib. 317. σαφές ἔκ ἔχω γε- γωνεῖν ὅπα ib. 585. ἔχει ἀνάγκην ib. 634. κακῶς ἔχει ib. 681. ἔχεις τὰ μὰ μέμψασθαι κακὰ ib. 695. ἔχω κἀγὼ πρὸς τὰδε λέγειν ib. 697. τὸν Ἀτλας ἔχει ib. 747. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. δισσὰς φωνὰς ἔχειν ib. 928. ἢ τις εἰς σὸν ἔς με διάβα- λῶν ἔχει ib. 932. ἔχει μοῖραν ib. 988. cf. v. 1436. τὰ ἄλλ' ἔχεις ib. 1021. ἔκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. θεοῖσιν ὧδ' ἔχει νόμος ib. 1328. ὀρᾷς με, ὥς ἔχω ib. 1395. δίκην καὶ λό- γους κεδνὸς ἔχω Al. 39. cf. v. sq. An. 440. Sup. 183. et 434. ἔχω λόγον, καὶ προθυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. ἔκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ib. 64. ἔκ ἔχω 'πὶ τίνα μηλοθύταν πο- ρευθῶ ib. 118. ἔχει ἄλγος ib. 195. ὀρᾷς τὰ μὰ πράγμαθ' ὥς ἔχει ib. 281.

ὧσθ' ἔτῳς ἔχειν ib. 299. δόξω γυ- ναῖκα, καίπερ ἔκ ἔχων, ἔχειν ib. 353. μομφὰς ἔχ' ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν ib. 1012. σὺ προμηθεῖαν ἔχω ib. 1057. τῆς θανάσεως πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν ib. 1064. ἔκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέ- γειν τύχην ib. 1073. ἔχεις ib. 1122. et 1138. et Cy. 679. et ἔχεις, ἔχεις Sup. 818. ἔχεις πᾶν, ὅσονπερ ἡθε- λες Al. 1135. ἂνὰ τόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν An. 95. δυοῖν γυ- ναικοῖν ἡνίας ἔχειν ib. 178. ἀμιλλαν ἔκ ἔχειν φρονήματος ib. 213. αἰσχύ- νην ἔχει ib. 243. νῦν ἔκ ἔχειν ib. 251. τοιόνδ' ἔχω σὺ δέλεαρ ib. 263. εἰ περίξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλιβδος ib. 265. σοὶ ἔδεν ἔχω φίλτρον ib. 541. ξυντράπεζον ἔχειν βίον ib. 659. ἔκ ἀφθονον σχολὴν ἔχω ib. 733. σκιᾶ ἀντίτοιχος ὥς φωνὴν ἔχεις ib. 746. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν ib. 780. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. ἐπειδὴ πέ- ριπετεῖς ἔχεις τύχας ib. 983. φασ- γάνων πληγὰς ἔχει ib. 1075. οἷα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις; ib. 1083. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν ib. 1282. οἱ ναὸς ἔχετε Sup. 2. ἔχο- μεν ἔνδικα ib. 65. μὴ τι ἔχη νέον ib. 91. ἐν αἰσχύναις ἔχω ib. 164. ἴν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχη ib. 178. τύτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω ib. 198. ὥς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ib. 210. λόγοι ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε ib. 335. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον ib. 351. ἔχε τόμα ib. 513. τῷς θεῷς ἔχειν, ὅσοι δίκην σέβονται ib. 594. εἰ μὴ τὸν θεὸν χρῆζοντ' ἔχει ib. 597. ἔκ ἔχω, τί πρῶτον εἶπω ib. 686. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἔλασσον ib. 733. ἄδας τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον ib. 922. ἦν τι μὴ καλῶς ἔχη ib. 1082. αἰθὴρ ἔχει νιν ib. 1139. ἔχω τοσόνδε βά- ρος ib. 1158. ὥς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει Iph. A. 72. ἴσμεν, ὥς ἔχει τὰδε ib. 106. νῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην ἔχειν πόλεως ib. 374. ἔκ ἔχοιμ' ἂν σοι παρασχεῖν ib. 383. καλῶς ἔχουσι ib. 403. cf. v. 1009. Iph. T. 467. 604. 754. 1057. et 1195. Tr. 268. Bac. 287. Hel. 767. et 1595. Aen. fr. VI. 4. et XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. δακρῦσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ἡδέως ἔχειν ib. 483. ἄ με διολέσαντ' ἔχει ib. 659. ἀφασία γ'

ἔχει ib. 837. cf. Her. F. 515. ὦδ' ἔχει Iph. A. 871. πάντ' ἔχεις ib. 883. Rh. 605. et Ion. 1018. γνώμην ἔχειν Iph. A. 925. τὴν τρόπον ἀπλῶς ἔχειν ib. 927. τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι ib. 1257. ἄρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. ἔκ ἔχω πρὸς τῷτ' ἔτι λέγειν ib. 1422. ἔχω πρόφασιν ib. 1435. τέχνην, ἣν ἔχω ξενοκτόνον Iph. T. 53. ἔδ' αὖ συναΐσαι τῆναρ εἰς φίλους ἔχω ib. 59. τίνα φροντίδ' ἔχεις; ib. 137. εἰ πᾶσι —ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581. θεᾶς τῆσδε προστροπὴν ἔχω ib. 618. ταῦτα δι' αἰσχύνης ἔχω ib. 683. ἔκ κακῶς ἔχει ib. 691. ἔ νοσῶντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 693. ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμᾶς ἔχω ib. 748. cf. v. 776. et 1461. Bac. 192. et 208. Her. F. 845. ἔχω σε Iph. T. 828. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. χάριν ἔχω τροφᾶς ib. 847. εἰκότως ἔχει ib. 911. ἱερὸν (sc. ἐμὲ) ὠρίσαντ' ἔχειν ib. 969. τὸ πρόθυμον ἔχω ib. 989. ἔχειν καινὸν ἐξεύρημα ib. 1029. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή ib. 1054. τρεῖς μία τύχη τῆς φιλάτης—ἔχει ib. 1066. ἔχ' αὐτῇ πόδα σὸν ib. 1159. ἐκποδὼν ἔχειν μιάσματος ib. 1226. τήνδ' ἔχω γνώμην Rh. 130. cf. Her. F. 85. ἔχεις τῆργον Rh. 218. σύμβολον ἔχω σαφές ib. 220. ἔκ ἔχει φράσαι ib. 659. cf. v. 801. et Ion. 540. et 803. τῶσδ' ἔχω Rh. 681. ἔχει πότμος νιν Tr. 270. τί ν' ἔχει τύχαν; ib. 273. τὰς ἐμὰς τύχας τίς—ἔχει; ib. 293. γόοισι τὸν θανόντα—κατασένησ' ἔχεις ib. 318. ᾧ νόμος ἔχει ib. 324. τὰ Ἑκτορος—ἄκουσον, ὡς ἔχει ib. 394. cf. v. 923. 931. et 1144. ἔκ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. τί ποτ' ἔχουσι τῆνομα κήρυκες ἔν; ib. 424. ἔχει τι σχῆμα ib. 470. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν ib. 494. ἡ λύπας ἔχει ib. 605. ἔχεις ἀλκὴν ἑδαμῇ ib. 724. cf. Her. F. 326. τί ἔκ ἔχομεν; Tr. 791. Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλήρωμα ib. 823. ὦδ' ἔχει κηλήματα ib. 893. ὅς τῶν—δαιμόνων ἔχει κράτος ib. 949. ἔχοις ἂν εἰς ἐμ' εὐπρεπῇ λόγον ib. 951. ἐνθα πύλαις Πέλοπος ἔχουσιν ἔδραι ib. 1099. ἐνὸς μόχθῳ σ' ἀπαλλάξας ἔχω ib.

1150. ἴν' ὧντὸς λόγος ἔχη μορφᾶς δύο ib. 1265. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα, κ. τ. λ. ib. 1317. ἐν εὐχαῖς ἑδαμῇ μνεῖαν ἔχει (sc. ἐμῷ) Bac. 46. νεβρῶν δορὰς ἔχειν ib. 176. Ἀρεως μοῖραν ἔχει τινὰ ib. 302. δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν ib. 310. ἔχειν οἶνον τέρψιν ἄλυπον ib. 422. σεμνότητ' ἔχει σκότος ib. 486. αἰδῶς μ' ἔχει ib. 826. ἰσχύν ἔχειν ib. 892. ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. θίασον ἐνθ' ἔχουσι ib. 976. κράτος ἔχουσ' ἐμὸν ib. 1036. τί ἔκ καλῶς τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει; ib. 1262. μεταβολὰς ἔχειν ib. 1265. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει ib. 1287. ἔχει δίκην ἀξίαν κ. τ. λ. ib. 1326. μυρίους ἔχω πόρους Cy. 1. τίνα σπεδὴν ἔχεις; ib. 84. τίνες ἔχουσι γαῖαν; ib. 117. ὡς καλὴν ὁσμὴν ἔχει ib. 153. αὐτὸς ἔχε (i. e. tace) ib. 269. τέγν' ἔχω σκηνώματα ib. 323. ἂν ἔχει θυσίαν ib. 365. τόνδ' ἔκ ἔχομεν κατεκφυγεῖν ib. 439. ἣν ἔχω τιμωρίαν θηρὸς ib. 440. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν ib. 164. ἔχω προθυμίαν ἐς ὑμᾶς ib. 411. αἰνέσας ἔχω καὶ τὰνθάδε ib. 437. ὑμῖν ἔκ ἔχω τί χρήσομαι ib. 440. σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω ib. 486. εὐδόκιμον ἔχει θανάτῳ μέρος ib. 621. τοσόνδε θάρσος, ἑδὲν ἄλλ' ἔχω ib. 716. Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 768. χάριν σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω ib. 870. ἔχεις ὁδὸν τινὰ δίκαιον ib. 901. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα ib. 981. ἔτω τὰμ' ἔχει ib. 1016. δοκεῖ μ' ἔχειν, ἔκ ἔχων Hel. 35. sq. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος; ib. 68. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης ib. 73. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει ib. 92. cf. Ion. 759. et El. 238. ἔκ τὰς φρένας ἔχεις ὁμοίας Hel. 160. μαψίδιον ἔχει φάτιν ib. 259. ἔχεις ἀλγεινὰ ib. 260. σφαγαὶ ἔχουσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. πῶς εὐμενείας—ἔχεις; ib. 320. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάσμα τῆς γόους τ' ἔχε ib. 328. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν ib. 351. Τροίας ἣν ἀποσπάσας ἔχω ib. 420. ἐκ μὴ χόντων βίον, ἑδ' εἰ θέλοιεν ὠφελεῖν, ἔχοιεν ἂν ib. 441. τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον; ib. 480. ἔκ ἔχω, τί χρὴ λέγειν ib. 503. πολλὴν ἄμορ-

φον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις ib. 561. αὐτός
 πε, κᾶμ' ἔχει λόγος ib. 565. ἔδ' ἔχω,
 τί φῶ ib. 570. ὄθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις
 λέχη ib. 590. δοκῦντες Ἑλένην ἔκ
 ἔχοντ' ἔχειν Πάριν ib. 617. ἔχω τὰ τῷ
 Διὸς λέκτρα ib. 644. ἔχεις (sc. ἐμέ),
 ἐγὼ τε σέ ib. 658. ἔ σαφῶς ἔχω ib. 708.
 τὰς φρένας ἔχειν κακὰς ib. 738. ἀρί-
 στην μαντικὴν ἔχοι δόμοις ib. 766. εἰ
 λέκτρα διέφυγες τάδ', ἔκ ἔχω ib.
 800. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις ib. 840.
 τῆς τύχης ὣδ' ἔχω ib. 863. τὰμὰ πῶς
 ἔχει θεσπίσματα; ib. 879. ὅπως ἂν
 τῷμὸν ἀσφαλῶς ἔχη ib. 899. ὁ νῦς
 —γνώμην ἔχει ἀθάνατον ib. 1021.
 ἦν (sc. ναῦν) εἵχομεν, θάλασσ' ἔχει
 ib. 1054. αἶδαν μέλεον ἔχουσι ib.
 1133. ἔδ' ἔχω, τί τὸ σαφές—ἐν βρο-
 τοῖς ib. 1163. δοκῶ μοι κᾶμὸν ὣδ'
 ἔχειν πόσιν ib. 1221. ἔχει πότμον
 ib. 1302. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μη-
 τρὸς ib. 1371. γάμους ἐτοίμους ἐν χε-
 ροῖν ἔχειν ib. 1402. ἔξεις μ', οἷαν
 χρῆν ἔχειν γυναῖκα ib. 1423. οἷς
 ταῦτ' ἔδοξεν ὣδ' ἔχειν ib. 1677. οἷ
 γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα Ion. 60. et Rha.
 fr. I. θεοῖσι δῆλαν χέρ' ἔχειν Ion.
 132. ἔχω μαθῆσα ib. 230. τὸ σὸν
 ἔκ ἀπαιδεύτως ἔχει ib. 247. ἔχεις
 βίοντον; ib. 326. ἔχω πάνθ', ὅσων
 ἐχρήζομεν ib. 417. ὑπερβαλλύσας
 ἔχει εὐδαιμονίας ib. 472. τῷτο κᾶμ'
 ἔχει πόθος ib. 572. τί πρὸς γῆν ὄμμα
 σὸν βαλὼν ἔχεις; ib. 582. δῶμα
 συγχέας ἔχης ib. 615. ἔχειν πόνους
 ib. 631. σμικρὰ ἡδέως ἔχειν ib. 647.
 cf. v. 1602. σκῆπτρα ἔχειν χθονὸς
 ib. 660. cf. Her. F. 213. ἔκ ἔχει παρ-
 ῤησίαν Ion. 675. μή τιν' ἔχη δόλον
 ib. 686. cf. v. 692. ἔχοι σκῆψιν ib.
 721. ἔ κατασχύνασ' ἔχεις τὴς σῆς
 ἐκγόνους ib. 736. πημάτων ἄδην ἔχω
 ib. 975. ἔχω δόλια καὶ δρασῆρια ib.
 985. τροφὰς ἔχει βίῳ ib. 1013. ἔκ
 ἔχω λαβεῖν ib. 1108. τίς προθυμία
 ποδῶν ἔχει σε; ib. 1110. ἱερὸν τὸ
 σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285.
 ἔχειν ἴσον ib. 1318. ἔς ἔχω λόγους
 ib. 1335. ἔχει μοι τί κέρδος, ἢ τίνα
 βλάβην; ib. 1350. ἔκ ἔχω λέγειν
 ib. 1360. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib.
 1367. ἔχει τὶ δεινὸν ἢ τόλμα ση ib.
 1416. πνεύματ' ἀνέμων ἔκ ἀεὶ ῥώμην
 ἔχει Her. F. 102. ἔχει τῷμὸν ἔκ ἀναί-

δειαν, ἀλλ' εὐλάβειαν ib. 165. ἔκ ἔχει
 τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι ib. 193.
 ὅσοι τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὐτοχον ib.
 195. ἐναντίαν γνώμην ἔχουσι ib. 205.
 ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἔχουσι ib. 237.
 γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις ib. 264. ὀρ-
 γὰς δικαίας ἔχειν ib. 276. ἡδὺ βλέμμ'
 ἔχειν ib. 306. τὸ Κάδμυ ἐπτάπυλον
 ἔχει κράτος ib. 543. ἔχουσιν (sc. χρή-
 ματα), οἱ δ' ἔ ib. 636. μετρίως σπου-
 δὴν ἔχειν ib. 709. ἔχει ἡδονὰς ib.
 732. τί πόνους διπλῆς ἔχω; ib. 937.
 φόνον ἔχω λέξαι ib. 1022. νυξ ἔχει
 βλέφαρα παιδὶ σῷ ib. 1071. νεκροῖσι
 γείτονας θάκους ἔχω ib. 1097. ἔ γὰρ
 ἅτας εὐπροσηγόρους ἔχω ib. 1284. χά-
 ριν μυρίων δώρων ἔχω ib. 1352. ἀμη-
 χανῶ, πότερ' ἔχω τάδε ib. 1378. ἡ-
 μᾶς ἔχεις παιδοκτόνους σῆς ib. 1380.
 παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμὸν ib. 1401. ἔτως
 πόνων σῶν ἔκέτι μνήμην ἔχεις; ib.
 1410. ἄλλος ἔχεις τάξωθεν ἔργα El. 73.
 πολλῶν κακῶν αἰτίαν ἔχει ib. 213. κοινῇ
 δίδωμι τῷτο νῶν ἀμφοῖν ἔχειν ib. 232.
 τὸν αὐτὸν ἔρον ψυχῆς ἔχω ib. 297.
 ἔδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές ib. 356. ἔχου-
 σι ταραγμὸν αἰφύσεις βροτῶν ib. 368.
 ἔχει νόσον πενία ib. 375. τί διάβρο-
 χον τόδ' ὄμμ' ἔχεις; ib. 503. ἔχω σ'
 ἀέλπτως ib. 579. φίλας ἡδονὰς ἀ-
 σπασμάτων ἔχω ib. 597. ἐν χειρὶ τῇ
 σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. τὰν πίσιν
 σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει ib. 738.
 ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. ἦν
 ἀξίως μισεῖν ἔχεις ib. 1016. ἡ δίκη
 αἰσχροῦς ἔχει ib. 1051. ἡνίκ' ἔκ ἔχεις
 ἄκη ib. 1111. τί πόσιν σὸν ἄγριον
 εἰς ἡμᾶς ἔχεις; ib. 1116. δίκαια ἡδ'
 ἔχει ib. 1244. τίς δεσπότην ἐμὴν βά-
 ξις ἔχει; Dan. 54. τῷ μὲν ἐσθ', ὁ δ'
 ἔκ ἔχει Ael. fr. XIII. 3. τὴν ἀξίω-
 σιν τῶν καλῶν ἔχειν ejusd. fr. XX. 4.
 ἴδιον ἔδὲν ἔχομεν Alex. fr. XII. 6.
 χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI.
 1. ἔχει κηφότητα μόχθων ejusd. fr.
 XXII. 3. ἐν γ' ἔχει τι χρηστὸν An-
 tig. fr. VIII. 2. θάνατος ἀνθρώποισι
 νεικέων τέλος ἔχει ejusd. fr. XVI. 2.
 ὅταν ἔχη τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antioq.
 fr. II. εἰ φρονεῖν ἔχω ejusd., fr. V.
 2. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι
 ejusd. fr. XIX. 2. ἔχει λόγον ejusd.
 fr. XXIII. 1. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd.
 fr. XXIV. 2. cf. Bel. fr. XV. 2. Pol.

fr. IV. 2. et Fr. inc. XLVII. 1. τὸ μὴ θανεῖν ἔκ ἔχει (sc. ἡ τυραννὶς), τὰ δ' ἄλλ' ἔχει Ag. fr. IX. 2. ἔχει τῷτ' ἐχὶ μικρὸν ejusd. fr. XI. 1. κἄν μικρὸν ἔχει τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. τίν' ἔχει τᾶσιν εὐδορίας Bel. fr. I. 4. χέρ' ἀνδρείαν ἔχει Chry. fr. III. 1. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφρος' ἐν δόμοις ἔχειν Cress. fr. IV. 5. ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. ἄρανόν—ἔχομεν εὖ συγκεκριμένον Er. fr. I. 15. φρένας ἡπίως ἔχειν ejusd. fr. II. 6. ἔκ ἔχει σωτηρίαν ib. 13. ἔχειν πειρῶ ib. 14. τὸς γάμους τὸς πρώτους ἔχειν ib. 15. δυσκρίτως ἔχω ejusd. fr. XII. 1. ἂν τις οἴκοι πλοσίαν ἔχη φάτνην Eu. fr. VI. 1. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους Gl. fr. III. 1. cf. ejusd. fr. IV. et fr. inc. LXXVII. ἔχω τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. ἔχειν φωνήν ejusd. fr. IX. 1. ὀτιπλείστας ἔχειν γυναῖκας Inus fr. VII. 2. τὰ αἰσχροῦ—κατ' ὀφθαλμὸς ἔχει ejusd. fr. X. 3. ἂν 'ν ἔχῃς ἀνευ ψόγου ejusd. fr. XV. 1. ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. πλέον ἔχειν Ik. fr. II. 1. ὅστις ἀμείλικτον πατέρ' ἔχει Melan. fr. XIII. 1. οἵτινες ἀχάλιν' ἔχουσι τόματα ejusd. fr. XX. 4. ἔκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 1. ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχη Oed. fr. VIII. 2. ἡμέρα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει ejusd. fr. XII. ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχη ejusd. fr. XVII. 3. ἔκ ἔχω μαθεῖν Oenom. fr. II. 1. ἀμηχάνως ἔχει ejusd. fr. III. 5. μορφήν ἔχουσι Pal. fr. III. 2. ὅς ἂν πλεῖς' ἔχει ib. 5. σύγχυσιν πολλήν ἔχει Peliad. fr. III. 2. παρθένη τρόπος ἔχειν ejusd. fr. VI. 3. τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Phaeth. fr. V. 4. τὰ γγύθεν εὐκρατ' ἔχει ejusd. fr. XIV. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Ph. fr. X. 2. εὖ ὡς γαμεῖν ἔχεις ejusd. fr. XI. 2. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. ἐπικινδύνως ἔχει Scy. fr. I. 1. ἵνα τὴν ἑβριν δούλην ἔχη Sis. fr. I. 7. ἔκ ἔχει βίον St. fr. I. 2. καλῶς ἔχοιμι Tel. fr. IX. θυμῷ κρείσσονα γνώμην ἔχειν ejusd. fr. XVII. ὅσῃν ἔχει φρόνησιν ἀξιώμα τε Tem. fr. XIII. 2. τιμὴν ἔχει τινὰ ib. 4. ἔκ ἔχουσ', ὅπως δείξωσιν αὐτὸς ejusd. fr. XIV. 1. εὐκλείαν

ἔχει Fr. fal. cit. I. 1. πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2. ἀσφάλειαν ἔκ ἔχει eorund. XXV. σιγὴν ἔχε eor. XXXVI. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει eor. LI. 8. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν eor. LII. 1. ἂν πόσιν τέργοντ' ἔχη eor. LVI. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει eor. LIX. 1. ὦν ἔχουσιν οἱ νέοι eor. LXXVI. 2. οἶαν ἐλπιδ' ἡδονῆς ἔχεις; eor. LXXVIII. 1. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας eor. LXXXVI. 2. ἔχει τελευτὴν ἥσπερ ἔνεκ' ἐγένετο eor. CVIII. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει eor. CXII. ζημίαν ἔκ ἔχει eor. CXXII. 5. ἔχειν πόρους eor. CXLVIII. 8. λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eor. CLII. 10. πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ῥοὰς eor. CLXXXIII. πάντα συλλαβῶν ἔχει eor. CXCII. τὸ δίκαιον ἔκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν eorund. 17. ἐπὰν—ζητεῖ τι κρεῖττον, ὦν ἔχει—eor. 20. 2. τὰ μὰ καλῶς ἔχει eor. 27. 2. τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος eor. 28. 5. χρυσὸς ἐστίν, ὅς βροτῶν ἔχει κράτος eor. 36. ἀμαθίαν ἔχει eor. 40. 2. πολλὰ καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω Epist. III. ἐλάττω χάριν ἔχειν ib. cf. Epist. IV. ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV. ἂν τι πλεῖον ἔχουσι Epist. V. b) Imperf. πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν Hec. 569. ἑδεῖς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον ib. 572. ἔκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δῶναι χάριν ib. 899. μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν ib. 1119. τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα ib. 1163. ἐπεὶ περίξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν ib. 1209. εἶχες ἂν καλὸν κλέος ib. 1225. τίν' εἶχες ψυχὴν; Or. 525. σῶ εὐνοίαν πατρὶ ἀεὶ ποτ' εἶχον ib. 867. εἶγε λαιμὸς εἶχε τριπτύχως θανεῖν ib. 1513. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον, εἴτ' ἔκ εἶχον ἂν Ph. 404. πολὺν παραγμὸν—εἶχον μάχης ib. 1415. ὃ τῷτό σ' εἶχεν Med. 591. εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν ib. 1032. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα ib. 1146. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε ib. 1193. τύχην εἶχομεν διδάσκαλον ib. 1203. ἵν' εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινα Hip. 647. ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. φρόνημα ἑδέν τι μεῖζον εἶχεν ib. 863. τὸ πρᾶ-

γμα ἀπόρως εἶχε πατρὶ Iph. A. 55. πειθῶ εἶχον τήνδε ib. 104. ὥς ἀνολβον εἶχες ὄνομα σύγχυσίν τε ib. 354. μνήμην εἶχον Ἀγαμέμνωνος ib. 1103. εἰ τὸν Ὀρφέως εἶχον λόγον ib. 1211. ὅσον εἶχες (*quantum poteras*) ib. 1453. εἶχον ἡδονὴν Iph. T. 954. κοντοῖς πρῶρας εἶχον ib. 1350. ἃ Τροίας ἀρχαγὰς εἶχον τιμὰς Tr. 196. περιβολὰς εἶχον χθονὸς ib. 389. σιγῶμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις ib. 399. τὰς πρὶν φρένας ὅκ εἶχες ἡγιεῖς Bac. 946. σῖγα νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες εἶχον Cy. 407. πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. εἰ μὴ ἔν ξένη γαῖα ποτ' εἶχον Hel. 75. σκοπεῖτε, μὴ δόκησιν εἶχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἶχομεν πόνης πέρι; ib. 713. σοὶ ταυτόν ἦβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. σιγῇ εἶχον αὐτὰ ib. 1341. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373. εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας Her. F. 212. φθέγμα ὄσιον εἶχομεν ib. 927. ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἦβης χρόνος El. 20. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα ib. 29. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπῳ ib. 768. εἴθ' εἶχες βελτίους φρένας ib. 1061. κάλλος εἶχεν ἄξοχον Dan. 26. εἰ νῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ Bel. fr. XVII. 1. ἀνδρῶν ἂν εἶχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. c) *Particip.* ἔχων. ὃ πέπλον, ὃδὲ κόσμον ἐν χερσὶν ἔχων Hes. 578. ὃ πλεῖς' ἔχων κάλλιστά τε ib. 620. ὃν ἤλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. τίν' αἰτίαν ἔχων; ib. 1203. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. χάριτας ἔχων πατρός ib. 244. κακὸν ἔχων ἥκει μέγα ib. 248. αἶμ' ἔχων ib. 513. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων ib. 688. φίλα ἔχων κηδεύματα ib. 793. ὃ ποσειδὸν ἡδισόν τ' ἔχων—ὄνομα ib. 1045. σπαδὴν ἔχων ib. 1056. Med. 557. Al. 781. et 1017. An. 1051. et Her. 119. et σπαδὴν ἔχοντες Iph. T. 1434. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1058. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον ib. 1625. χρόνια λέκτρα τὰμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ξιφῆρη χειρ' ἔχων ib. 366. ὄμμ' ἔχων δακρυρόον ib. 373. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. τὸν

νῦν πρὸς αὐτὸν ὅκ ἔχων ib. 1427. πομπίμαν ἔχων ἐμὲ ib. 1706. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων ib. 1713. νῦν ἔχων Hip. 105. et Iph. A. 1139. Ὀρφεᾶ ἄνακτ' ἔχων Hip. 953. παρθένον ψυχὴν ἔχων ib. 1006. τλήμονας φυγὰς ἔχων ib. 1177. et El. 233. τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων Hip. 1315. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. ὅτε τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων An. 368. γυναῖκα μωραίνουσιν ἐν δόμοις ἔχων ib. 675. κοινὰν τὰν εὐκλείαν ἔχοντα ib. 802. φυλακὰς ἔχων ib. 962. ὅκ ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217. κοινὸν φόρτον ταῖσδ' ἔχων Eur. 20. τίνας χρεῖαν ἔχων; ib. 115. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων ib. 381. ἔχων ἴσον ib. 408. δίκαι' ἔχων ib. 437. χρηστὸν τι βέλεμ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων ib. 439. πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα ib. 634. ἔκραντον ὃδὲν ἔχων ib. 870. διπλὴν πένθος δαιμόνων ἔχων ib. 1035. δρόμον ἔχοντα Iph. A. 212. θύρας ἔχων ἀκλήτους ib. 340. ξύνεσιν ἔχων ib. 375. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων ib. 381. πόθον ἔχων θυγατρὸς ib. 431. τὸ θέλειν ὅκ ἔχων ib. 657. τέσδ' αὐτὰς ἔχων σοὶ φράζειν μύθους ib. 1620. ἐρωτᾶς ὃ λέγειν ἔχοντά με Iph. T. 659. χερσὶν μίασμ' ἔχων ib. 1047. ἔχων κέλαδον λύρας ib. 1128. μέσον γὰς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. τιν' ἔχων νυκτηγορίαν Rh. 19. τετράπων μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς ib. 256. Θρηκίαν ἔχων σολήν ib. 313. πτωχικὴν ἔχων σολήν ib. 503. ὑπαφρον ὄμμ' ἔχων ib. 711. ψαφαρόχρυν κᾶρα πυλυπινές τ' ἔχων ib. 716. μὴ γένους κοινωνίαν ἔχοντι ib. 905. ἐπὶ γῆς ἔχων ἔδραν Tr. 884. χάριν μονῆς ἔχων ib. 1129. ἐχρήσω ὃδὲν ἐν δόμοις ἔχων ib. 1172. πόνης ἔχων ib. 1198. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν Bac. 137. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων ib. 236. νῦν ὅκ ἔχων ib. 271. σκευὴν Βάκχης ἔχων ib. 913. κρεῖσσον ὕψος ἔχων ib. 1099. ἀγέρατον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ἐν ἀσκῷ οἶκος ἔχων Cy. 523. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. τὰ κείνῳ τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς ib. 10. δίκαια δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων ib. 139. πολεμίας λόγους ἔχων ib. 655. ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων τεύχη ib. 726. λύπας ἄλις ἔχων

Hel. 595. πολλὰς ἐν μέσῳ λόγους ἔχων ib. 636. βέβαιον ὑδὲν τῆς αἰετύχης ἔχων ib. 721. τῆνομ' ἔκ ἔχων ἐλεύθερον ib. 736. ἐπεὶ ἀθλίως ἔχονθ' ὀρῶ ib. 1300. νεκρῶν ὑδενὸς μνήμην ἔχων ib. 1599. τῷτ' ἔχων τῆνείδος Ion. 593. εὐπαιδίαν ἔχοντα ib. 679. πρέσβυν ὡς ἔχονθ' ἔλοι ib. 1214. ἔχων τυραννίδα Her. F. 65. ἔχων τέκνα ib. 67. θρόνος ἔχων ib. 167. ἔχων ἀλκὴν μόνον ib. 194. κράτος ἔχων Πελασγίας ib. 464. ἄρματ' ἔκ ἔχων, ἔχειν ἔφασκε ib. 947. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων ib. 1178. φίλτρον τι τῷτ' ἔχων ib. 1407. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. θεὸς ἔχων ἀνὰ σόμα ib. 80. ἀγνευμ' ἔχων τι θεῖον ib. 256. βασιλικὸς ἔχων δόμους ib. 947. σαφῶς πείθειν ἔκ ἔχων Dan. 29. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2. χρεῖαν ἔχων ejusd. fr. XVIII. 1. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Bel. fr. IX. 4. γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων ejusd. fr. XVI. 11. κακῶς ἔχων ib. 17. γνώμην ἔχοντα Chry. fr. I. 2. πάλλευκα ἔχων εἴματα Cret. fr. II. 17. τὸ νήπιον ἀπληστον ἔχων Hyp. fr. V. 5. κρᾶσιν ὑγρὰν ἔκ ἔχων Phaeth. fr. VII. 2. ἔχων δρόμον ejusd. fr. VIII. 1. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων ejusd. fr. XV. 2. ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 1. δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων ib. 3. σμικρὰ καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων ejusd. fr. XXII. 2. κακὸς ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὀλβιοὶ Fr. fal. cit. V. 8. γῆν ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. θάνατον ἐκποδῶν ἔχων eorund. LXXXI. 4. ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων eor. CLXV. 5. ἔκ ἔχων ἀπαλλαγὰς eor. CCII. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. ἔχ' ὁμοίως αἰετὴν γνῶμην ἔχοντα Epist. V. πολιὰν ἔχοντε χαίταν Al. 473. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion. 304. ναῦς ἔχοντες Hec. 35. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες Ph. 559. κάρτ' ἔχοντας εὐφρενῶν Hip. 462. πρὸς τῶν ἐχόντων (*de divitiibus*) τὸν νόμον τίθης Al. 58. φθέγμ' ἔχοντες An. 925. τὸς νῦν ἔχοντας ib. 945. οἱ ἔκ ἔχοντες (*i. e. pauperes*) Sup. 240. quibus

opponuntur οἱ ἔχοντες vers. 242. ἀπάντων τέρμ' ἔχοντες ib. 617. οἱ ἔχοντες εὐνίδας Iph. A. 807. σύγχυσιν ἔχοντες, καὶ παραγμὸν ὀμμάτων ib. 1128. κάθαιμ' ἔχοντες τραύματα Iph. T. 1374. πόνος ἔχοντας Rh. 988. ὦ μείζον' ὄγκον δорὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν Tr. 1158. ἀντρ' ἔχοντες, ἢ τέγας δόμων Cy. 118. ἐκ μὴ ἔχόντων βίον Hel. 440. φθιμένων ἐνδυμ' ἔχοντας Her. F. 443. ἐφεσίως εὐνάς ἔχοντες El. 217. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες ib. 993. τὸ δῶλον ἢ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 2. ἐν χεροῖν δίσκος ἔχοντες Aut. fr. III. 20. μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες Bel. fr. XXV. 5. τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Cress. fr. V. 2. ἐν τοῖς ἔχουσιν ἡβητῆς πέφυκε Dan. fr. V. 5. δέλεαρ ἔχοντες Er. fr. I. 18. παράδειγμ' ἔχοντας Gl. fr. II. 3. οἷον τοῖς ἔχουσιν εἰ κακόν! Phoen. fr. VIII. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες Pol. fr. III. 1. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ Tem. fr. XV. 2. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἀρπάζειν φιλεῖ Thes. fr. IX. 3. ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν Fr. inc. LXXXI. 8. μάτην πόνος ἔχοντες eorund. CVI. 2. λευκὸς λίθος ἔχοντες eor. CCXVI. ζῆλον ἢ σμικρὸν γάμῳ ἔχουσα Hec. 353. οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν ib. 457. νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ ib. 486. πύρσ' ἔχουσα δέργματα ib. 1265. τρυφὰς ἔχουσα Τρωϊκὰς Or. 1113. κῆρα ζυρηκὲς καὶ πέπλος μελαγχίμης ἔχουσαν Ph. 376. δυσλύτης ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς ib. 378. πάντ' ἔχουσ' ὁμῶς κακὰ ib. 1690. πολλὰς ἔχουσα θανασίμης αὐτοῖς ὁδὸς Med. 376. τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα—αἰῶνα ib. 647. ἀβηλίαν πολλὴν ἔχουσα ib. 883. Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν ib. 1343. ἔκ ἔχουσα σωφρονεῖν Hip. 1034. ἥς ἔχουσα δῶρα Al. 290. πόλλ' ἔχουσαν ἐνδίκῃ An. 186. ὁμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων ἔχουσα Iph. T. 373. πολλή τις προθυμία σε τῷδ' ἔχουσα τυγχάνει ib. 616. ἔχουσ' ἀδελφὸν ib. 802. βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα ib. 915. ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχουσα Rh. 891. τὸν νῦν ἐιδάσκαλον ἔχουσα χρηστὸν Tr. 648. πόλλ' ἔχουσα πῆματα ib. 689. μικρ' ἔχουσα ib. 993. τὸ σῶ-

φρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχουσιν ib. 1028. ὄνομ' ἔχουσα, τάργα δ' ὦ ib. 1233. ὃν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων λο-
χίαις ἀνάγκαισι Bac. 89. μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν ib. 609. δρακαίνης φύσιν ἔχουσιν ἀγρίαν ib. 1355. τὰν εὐχα-
ρίτως ἔχουσιν πόλιν Her. 380. πάντ' ἔχουσα δυστυχῇ Hel. 292. ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε ib. 333. ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσα Ion. 697. πόνης ἔχουσα El. 65. ἄρετὴν ἐχέσης μείζονα Cresph. fr. XV. λῆμ' ἔχουσιν εὐγενές Pro. fr. III. 4. πονηρὰ τάργ' ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2. ἔχουσαι κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς Hec. 1153. ἐπὶ κλημ' ἐχέσαις, δ, τι τύχοι Or. 569. ὃ ρυθμὸν ἔνα κακῶν ἐχέσας Sup. 95. ἔχουσαι διὰ λόγῳ κάμψαι κακὰ ib. 748. ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις Bac. 1051. ποδῶν ἔχουσαι συντόνοιςδρομήμασιν ib. 1089. ἔχουσαι τὸν Λίβυν λω-
τὸν Hel. 169. ἁμφὶ κρηπίδας δόμων φρόρημ' ἔχουσαι Ion. 511. ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι El. 1346. πρᾶγμ', ἔχον πολλὰς λόγους Hip. 984. τί τέ-
των ἐστὶν ὃ καλῶς ἔχον; Sup. 527. βάσαγμα αἰσχύνῃν ἔχον ib. 767. με-
ταβολὰς τοσάσδ' ἔχον Tr. 611. γῆρας, νῦν ἔκ ἔχον Bac. 252. ἔκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. θαῦμα, ἔλασσον τῆνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. δύο, ταῦτ' ἔχοντε γράμματα Hip. 387. εὖ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἰδοιμεν Hec. 1292. τὰμ-
φὶ σὺ ὦδ' ἔχοντ' ἐπίτασο An. 431. ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σάφ' ὥς ἔχοντ' ἰδῆ Dan. 42. d.) Aor. 2. ἔσχον. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 5. τὰς ποντοπόρους ἔσχε σχεδίας ib. 113. ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ῥώ-
μην θεῷ τιν' ἔσχε ib. 1169. τίνι τρόπῳ ἔσχε λέχος; Ph. 417. ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ib. 1163. πύργων γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς ib. 1203. δόξαν ἔσχε Med. 540. ὃν (sc. ἔρον) ἔσχε ταύρῳ Hip. 338. ἔκ ἂν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἐξείπειν πατρὶ ib. 658. φανεράν ἔσχε ἄταν ib. 1289. καὶ μ' ἔθ' ὁ Πλέτωνος κύων, ἔθ'—ἔσχον Al. 363. εἰ—ἔσχον μὴ κτανεῖν An. 687. πλείστας τιμὰς ἔσχε Sup. 874. ὅτ' ἔριν ἔσχε Iph. A. 184. τὰμὰ ἔσχε λέχη ib. 1156. δόξαν ἔσχε ἀφθιτον ib. 1606. πᾶς ἀνὴρ ἔσχε πόνον Iph. T. 309. ἔσχον αἰδῶ ib. 949. ἔκ ἂν

ἔσχον εὐτυχῆν δόρυ Rh. 60. δόλιον ἔσχον ἄταν Tr. 530. ἔσχε ἔρωτα καλλονῆς ib. 977. ἔσχε ὑβρεῖς ἀν-
δρὸς Her. 924. οἴκοι τὸν νῦν ἔσχον Ion. 251. πῶς ξένος σ' ἂν ἔσχε; ib. 293. ὃς τάσδε Θήβας ἔσχε Her. F. 4. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας ib. 157. ἔκ ἔσχε αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι; ib. 556. ὃς νιν φόνε μαργῶντος ἔσχε ib. 1005. δόλιον ἔσχε ἀκοίταν El. 166. ἔσχον κάμακας ib. 852. ὅτι τὰν τάλαιναν ἔσχε κακὸν ib. 1162. ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2. σχές Hip. 1354. et Iph. A. 1467. ἀνδρὰ σχεῖν Θεσσαλῶν Al. 286. πολύχρυσά θέλων λατρεύματα σχεῖν Iph. T. 1275. τίν' αἰτίαν σχῶν; Hel. 476. τὴν σωτηρίαν οἴκοι παρ' αὐτῶν σχόντες Fr. inc. CXXXVI. 2. e) Fut. ἔξω. τῶν—ἀσπασμάτων χάριν τίν' ἔξει; Hec. 830. κρύπτ' ἐν πέ-
πλοισιν ἔσομεν ξίφη Or. 1125. ἔσομεν κλέος ib. 1151. σκυθρωπὸς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. ἔξετ' εὐμενῇ γῇ Ph. 945. Δαναῖδων μ' ἔξει μίαν ib. 1669. ἔκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναῖ-
κας ἔξει Med. 420. πῶς πόλις, ἢ φί-
λων σὲ χώρα ἔξει ib. 849. ὃ παῖδας ἔξω προσειπεῖν ζῶντας ib. 1350. σῖγα ἔσομεν τόμα Hip. 660. σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν Al. 547. τοιάνδε κληδόνα ἔξω ib. 963. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἔξει An. 989. τίν' αἰῶνά γ' εἰς τολοιπὸν ἔξεις; ib. 1216. ἀτάφης τίς ἔξει Sup. 540. χάριν ἀγῆρῳ ἔσο-
μεν ib. 1177. τίν' ἐν δόμοις με καρ-
δίαν ἔξειν δοκεῖς; Iph. A. 1173. ἀμ-
πνοὰς ἔξειν πόνον Iph. T. 92. θα-
νόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἔξω φίλον ib. 718. ὅπως ἔξει καλῶς ib. 1051. ἔξω τῆς μέγ' αὐχῆντας δορὶ πέρας Rh. 452. πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἔξουσιν νεκρῶν Tr. 91. μόχθους ἔξω κρείσσης ib. 202. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔσομεν Cy. 592. εἰσὶν, οἳ σὺ μέριμναν ἔξοι Her. 344. cf. v. 593. μάταν πόνον ἔξει ib. 618. πολ-
λὴν ἔξεις μέμψιν ib. 974. διπλὴν κέρδος ἔξετ' ἐξ ἐμῶ ib. 1043. ἔκ ἀχρωσα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν Hel. 837. ἔδεν κακίῳ μ' ἔξεις πόσιν ib. 1439. ἐμφυλον ἔξοι Ion. 1581. ἔξοι κλέος ib. 1588. αἷμα σύγγονον ἔξει Her. F. 1077. συμφορὰν ἔξεις τίνα; ib. 1130. sed

vid. not. τί κέρδος ἔχομεν; ib. 1301. ἔξεις εὐαμερίαν El. 197. γυμνὸν ἔξω σῶμα ib. 308. κάλλιστον ἔξεις τέφανον εὐκλείας Antior. fr. IV. 4. ἔξιν τὸν αὐτὸν δαίμονα Fr. inc. LXVIII. 2. f) Fut. σχήσω. πῶς ἄδακρυ μοῖραν σχήσεις; Med. 862. εἰ μὴ σχήσετε δόρυ Sup. 711. ἐγὼ σχήσω νιν Iph. A. 1365. ὃ πολὺν σχήσω χρόνον Iph. T. 789. νότον ἄθλιον πάλιν σχήσουσι Bac. 1336. τυφλὴν ὄψιν σχήσειν Cy. 693. ὡς ἐμὸν σχήσω λέχος Hel. 30. 2) Med. ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γυνάτων Hec. 839. ἔχεσθ', ἔχεσθε Or. 1349. ἐμῆς ἔχε χερὸς Bac. 197. βιοτᾶς εὐπαιδὸς ἐχοίμαν Ion. 491. ἐλπίδος κεδνῆς ἔχε Inus fr. XIX. 2. τῷ νόμῳ ἂν εἶχετο Or. 502. εἰχόμεσθα τῆς ξένης Iph. T. 1355. et 1364. πέπλων ἐχομένη σῶν Iph. A. 1461. ὃ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας Rh. 174. ὅποια κισσὸς δρυὸς, ὅπως τῇσδ' ἔξομαι Hec. 398. ἔξεσθαι φόνῳ Or. 515. 3) Pass. ἵπποι ἔχονται Rh. 671. λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἔρκεσιν Bac. 956. ἐξ ἐμῷ γ' ἔχη χρόνῳ El. 579. ἔρωτι παῖδος ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6.

Ἐχθαίρειν. πικρὰν βάξιν ἐχθαίρω σέθεν Med. 1374. σὸν ἐχθαίρω κάρᾳ Hip. 1054. ὃ γὰρ ἐχθαίρω σε Al. 177. ἀσέβειαν ἀσκῶντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεῷ Bac. 476. χάριν γηράσκουσιν ἐχθαίρω φίλων Her. F. 1223. σὸν ἐχθαίρων λέχος Med. 697. ἐχθαίρων ἐμὸν πατέρα Al. 339. τῆς ἐξαμαρτάνοντας, ὅχι τὴν πόλιν, ἥχθαψε Sup. 879. τί παῖδ' ἥχθηρας—τὸν σὸν Her. F. 1087.

Ἐχθεῖν. τί τέσδ' ἔχθεις; Med. 117. ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις An. 211. σωφρονῶντι ἥχθετο Hip. 1402.

Ἐχθος. εἰ τέμὸν ἔχθος ἐναριθμῇ Or. 622. εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπῳ Ph. 886.—τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 2.

Ἐχθρα. ὡς δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων Ph. 377. δι' ἔχθρας τῷδε μολῶν ib. 482. συμβαλὼν ἔχθραν αὐτῇ Med. 45. cf. El. 906. et Dic. fr. IX. 3. διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας Med. 897. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; Hip. 1164. γινώσεται ἔχθραν ἐμὴν An. 1007. λύσασαν

ἔχθραν τὴν πάρος Tr. 50. ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλῶσα ib. 59. ὃ σμικρὰν φίλων ἔχθραν γενέσθαι Her. 22. σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν ib. 460. ζυνειδότα ἔχθραν πατρώαν ib. 1002. τὸν θεὸν μείζον τίωσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας ib. 1013. ἔχθραν πατρώαν ἐκτίνων Her. F. 983. ἄκαιρος εὐνοί' ὅδ' ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII.

Ἐχθραίνειν. σὸν ἐχθραίνων λέχος Med. 555.

Ἐχθρόξενος. δόμος ἐχθροξένους Al. 561.

Ἐχθρός. τὸν κατθανόντα ἐχθρὸν, ὅς. ἡγείται Hec. 859. τὸν ἐχθρὸν εἰ τι τιμωρήσομαι Or. 1103. φίλος, ἐχθρὸς ἐγένετο Ph. 1455. ὃδ' ἐχθρὸς ὦν σὸς ib. 1587. εἶπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, ὅς ἐχθρὸς ὦν ib. 1646. Πελλίς ἐχθρὸς ἐστὶ μοι δόμος Med. 734. εἰς ἐχθρὸν τινα Hip. 1317. ὅστις ἐχθρὸς ὦν κυρεῖ Al. 957. μείζω Πηλέως ἐχθρὸν An. 708. μέγαν τοῖσδ' ἐχθρὸν ib. 725. πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρὸς Iph. A. 1353. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἀνδρ' ἀμείψομαι Rh. 639. ἐχθρὸς ὦν στρατηλάταις ib. 719. ἐχθρὸς λέοντος βλαστήματα Her. 1006. ἐχθρὸς ἀνὴρ ib. 1049. ἐχθρὸν ἐπ' ἀνδρα Ion. 1043. cf. Her. F. 299. et 733. καλῶς γινῶναι τὸν ἐχθρὸν Tem. fr. IX. 2. τὸν ἐχθρὸν δρᾶν κακῶς Fr. inc. CIII. a et b. δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν τέγος Ion. 848. ἐχθρὸς τῆς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι Hec. 849. πρὸς ἐχθρῶν Or. 445. et 760. χρήζω τῆς ἐμῆς ἐχθρῆς θανεῖν ib. 1164. ἐχθροῖς ἦν φανῇ ib. 1272. ἀφικόμαν ἐχθρῆς ἐς ἀνδρας Ph. 361. ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων ib. 759. ἐχθρὸς, μὴ φίλος, δράσειέ τι Med. 95. cf. Iph. A. 1389. ἐχθροὶ ἐξιάσι πάντα κάλων Med. 278. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὸς θήσω ib. 374. θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων ib. 383. σκῆψιν τι' ἐχθροῖς δεικνύναι ib. 744. ἄλλος ἦν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἀγειν χρήζῃ ib. 750. cf. v. 765. 767. 921. etc. et Hip. 49. ἐξ ἐπακτῆς πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. τρόπος ἐχθρῆς θνητοῖς Al. 63. ἀπ' ἐχθρῶν ἦκετε πύργων An. 517. λιπεῖν ἐχθρῆς ἐχθρῶν ib. 522. ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν ib. 1008. κατθανεῖν ἐχθρῶν ὑπὸ ib. 1070. ἀν-

δρας ἐχθρὸς ὠφελεῖς Sup. 494. ἀπλῶς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. μαθύντες ἐχθρῶν μηχανὰς ib. 129. cf. v. 141. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν ib. 391. τὸς πρὶν ἐχθρὸς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω Tr. 65. θανῇ πρὸς ἐχθρῶν ib. 736. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς ib. 1035. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν Bac. 878. et 898. τροπαῖα ἐχθρῶν Her. 403. τί τῷτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἐχθρὸς ἀθροίσας ib. 594. ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν ib. 1384. κρατήσιν ἐχθρῶν El. 195. ὑπ' ἐχθρῶν οἱ ἐτολμήθη ib. 277. ποῖαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθρὸς ἐμὸς; ib. 604. τροπαῖ' (i. e. τροπαῖε) ἐχθρῶν ἐμῶν ib. 671. ὅ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς δίκην ὑφέξω ib. 697. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. ὡς μὴδὲ τὸς ἐχθρὸς ἦσσαν ἀχθεσθῆναι τῶν φίλων Epist. II. vid. etiam Epist. V. ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 516. δι' ἐχθρᾶς χθονὸς Ph. 278. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται ib. 543. τοῖς οἰκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέστηκε Med. 507. ἐχθρὰ γαίης κοιράνοις καθίσταται ib. 875. ἐχθρὰ μητρυιὰ τέκνοις Al. 310. ποιναῖσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ἐχθρὰν τάσιν Cresph. fr. IV. 10. κῆδος ἐχθρὸν Med. 1341. ἐχθρὸν ἡμαρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος Hip. 355. ἐχθρὸν ἡγείται τόδε Sup. 444. τὸ ἐχθρὸν Ἀχαιοῖς Tr. 305. ἐχθρὸν δόρυ Her. 314. et 501. ἐχθρὸν χρῆμα Dan. fr. VI. 4. ἐχθρὰ σημήνας Ph. 962. ἐχθρὰ πάντα Med. 16. ἐχθρὰ ποιεῖ An. 736. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν Her. F. 586. 2) Comp. ἐχθίων. ἄλλος μᾶλλον ἐχθίως σέθεν El. 222. κᾶν ἔτ' ὥσ' ἐχθίονες Tr. 1059. βυλῆς ὅδεν ἐσιν ἐχθιον κακῆς Fr. inc. IX. 3.) Superl. ἐχθιστος. ἐχθιστος ὢν Ph. 620. ἐχθιστος γεγῶς θεοῖς τε, κᾶμοι, κ. τ. λ. Med. 467. τὸν ἐχθιστον Φρυγῶν Rh. 585. ὃ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐχθιστοὶ βροτῶν An. 446. cf. El. 832. τίκτειν παῖδας ἐχθίτους An. 660. τὸς ἐχθίτους

ἐμοὶ καὶ σοὶ Tr. 404. ὃ μέγιστον ἐχθίστη γυναι θεοῖς τε, κ. τ. λ. Med. 1323. τῆς ἐχθίστης θεῶν ἡμῖν Hip. 1301. ἐχθίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκῶ Hel. 71. ἐχθίστη νόσος Ceno. fr. II. 6. λώβαν ἐχθίσταν Hec. 200. τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Tr. 211. ἐχθιστον κακὸν Ph. 588. et Ar. fr. XXIV. 3. ἐχθίστων ἐργμάτων Or. 160. τᾶχθιστα (i. e. τὰ ἐχθιστα) τοῖσι φιλτάτοις ὠνόμεθα Iph. A. 1170. ἐχθίστων ὑπερ τὰ φίλτατ' ὤλεσε Tr. 370. αἱμάτων ἐχθίστων El. 138.

Ἐχίδνα. νερτέρη ἐχίδνας Ph. 1027. ἐχίδνης ὅδεν ἡπιωτέρα Al. 311. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω An. 270. ἐχίδνης περιβόλοις Ion. 993. σπονδὰς θοᾶς ἐχίδνας ταγόσι μιγνυμένας ib. 1233. οἶαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας ib. 1262. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐσομωμένη Iph. T. 287.

Ἐχινάδες. τὰς Ἐχινάδας λιπῶν νήσους Iph. A. 286.

Ἐχίων, pater Penthei, regis Thebarum. Bac. 213. 229. 265. 507. 540. 994. 1014. 1117. et 1273.

Ἐψειν. τάδ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη Cy. 403.

Ἐωθινός. ἐωθινήν πρὸς ἀλκὴν Rh. 771.

Ἐῶς. ἐῶς ἱππότης ἀτῆρ Fr. inc. CXCVIII. ἐῶι ἐξανασάντες λέχους El. 786. ἐῶις βολαῖς ἀελίου Ph. 172.

Ἐως, subst. aurora. ἡ καλλιφεγγής Ἐως Hip. 455. ἡ φωσφόρος Ἐως Ion. 1158. Ἐως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. Ἐω φαεννὰν Phaëth. fr. I. 5.

Ἐως, adverb. usque, donec. ἕως γῆς ὁρᾷ ἔκειθ' ὀρίσματα Hec. 16. ἕως ἐῷσί σ' εὖ φρονεῖν Ἐριννύες Or. 238. ἕως ὑφῆψε δῶμα ib. 620. ἕως ἐσφηλε κᾶνεχαίτισιν Hip. 1232. ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν φλοῖ οἶνε Al. 761. ἕως ἂν—ἔλθω ib. 1024. ἕως ἐς ἀγνὸν ἦλθον Φοίβη πέδον Iph. T. 972. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος ib. 1391. ἕως ἂν νύξ' ἀμείψηται φάος Rh. 615. ἕως φῶς ἦλιν τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60.

654. ζῶντι καὶ ἡμέραν Hec. 317. θανὼν ἂν εἴη μάλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν ib. 378. et. Fr. inc. LXXXIII. 2. γνόντες ζῶντα Πριαμιδῶν τινα Hec. 1140. ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων; ib. 1213. ἢ ζῶν μακάριον κτήση λέχος Or. 1208. ἰδὼ τὸν αἰσχροῦς ζῶντα Al. 958. ζῶντος γέροντος An. 23: ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχὲς χθονὸς Sup. 926. τίν' Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις; Rh. 177. κατὰ με γὰρ ζῶντα πόρευσον ib. 831. ζῶν εἰς' ἐς ᾧδον Tr. 442. ὅς καὶ παρ' ᾧδον ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ὄντιν' ἂν γε ζῶνθ' ἔλωσιν ἐν μάχῃ ib. 966. μὴ πὶ δουλείας ποτὲ ζῶν ἐκὼν ἔλθῃς Ag. fr. IV. 2. πέμψεις ἐς ἄδου ζῶντα Eu. fr. III. 1. ἔστι καὶ ζῶν καὶ θανῶν θεοῖς φίλος Fr. fal. cit. IV. 2. τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίῃ Hec. 12. ὃ παῖδας ὄψει ζῶντας ib. 1046. cf. Med. 804. πολὺν ζῶντες χρόνον Med. 901. ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες ib. 1058. ὡς ζῶντων θεῶν Sup. 221. ἔτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμημένη ib. 969. αὐτῷ ζῶντας λέγῃσα Iph. T. 640. τὴς ζῶντας εὖ δρᾶν Meleag. fr. XV. 1. ἔστιν ἔχ' ὁρώμενον τοῖς ζῶσιν ἡμῖν—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 3. ζῶσαν λέλακας Hec. 678. θανῶσα, ἢ ζῶσ', ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον; ib. 1270. ἔκ' ἀνέξομαι ζῶσα Hip. 355. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανῶσαν ἔστι σοι Al. 139. ἐπισέλλει τάδε ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' ὃ ζῶσ' ἔτι Iph. T. 771. δίω πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα Bac. 8. μηδέ με ζῶσαν λέγε El. 687. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι Med. 567. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανῶσ' ἂν ἀποδοίῃ ποτέ; Hel. 919. etc.

Ζητεῖν. ὁ πάντες, καὶ ἐγὼ ζητῶ μόνος Or. 678. ὁ πλεῖστος, ὃν ζητεῖς ἔχειν Ph. 569. μὴ τὴν τεκῶσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζῆτει παρελθεῖν An. 229. ἢ φρόνησις τῷ θεῷ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 217. ζητεῖς ἔδεν κέρδος Iph. T. 506. ἦν—ἐξόρης Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 52. εἰσάγγελλε, Τειρεσίας ὅτι ζητεῖ νιν ib. 174. ζητῶσ', ὅπη γῆς πύργον οἰκιάμεθα Her. 46. μήτε σὺ ζῆτει μαθεῖν Hel. 155. ἦν—ζητῶ

τις εἶναι Ion. 596. ζητῶσιν αὐτήν, ὡς θάνη ib. 1112. cf. v. 1225. ὁθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. ζητῶσι τὸν τεκόντα Her. F. 76. τίν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκύναι βίον; ib. 143. ἦν τι μὴ ζητῇ κακὸν El. 1075. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητῶσ' ἀμυνρῶν Inus fr. III. 2. αἰσχροὶ κέρδη πρόσθε τῷ καλῷ ζητῶσιν Rha. fr. II. 8. ζητῶμεν Fr. inc. XXVIII. 2. ἐπᾶν—τις ζητεῖ τι κρεῖττον, ὃν ἔχει, ζητεῖ κακὰ Fr. inc. B. 20. 2. δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν Hec. 993. ἐζήτην σὲ Cy. 17. τὰμήχανα ζητῶν Al. 201. ζητῶν τύραννον ἐνθάδε Sup. 404. εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα ζητῶν ib. 730. ζητῶν ἐμὴν παῖδα ib. 1038. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου Iph. A. 342. ζητῶντά νιν ib. 803. ἐν ὄρφνῃ—ζητῶν Rh. 588. βίᾳ νιν ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν ζητῶν Her. 129. τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις τὰ πρόσφορα Hel. 435. ζητῶντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν ib. 961. πανταχῇ ἄσπεος ζητῶν νιν Ion. 1108. εἰ μέ τις γνοίῃ ζητῶντ' ἀδελφὴν El. 98. ἡδέως ζητῶν βίῃν Ag. fr. XXX. 1. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. τῆς νόσου σοι ζητῶσά γ' εὖρον φάρμακα Hip. 699. βωμὸς μηλοθύτας ζητῶσα Iph. T. 1117. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antior. fr. I. 1.

Ζήτημα. ὃ ῥάδιον ζήτημα Bac. 1137. σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὐρῶν ib. 1216. μητρὸς ζητήματα Ion. 1352.

Ζήτησις. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14.

Ζόφος. γῆς ὑπὸ ζόφον Hip. 1416.

Ζυγηφόρος. ζυγηφόρον πῶλον Her. F. 121. ἵππους ζυγηφόρους Hip. 1183. αὐχένα ζυγηφόρων πῶλων Rh. 303.

Ζύγιος. τὴς μέσους ζυγίους Iph. A. 221. θηρῶν ζυγίους ζεύξασα Hel. 1326.

Ζυγός, vel ζυγόν. αὐχέν' ἐντιθεῖς ζυγῷ Hec. 376. πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγῷ Or. 45. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέσμεν ib. 1330. μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν Med. 242. ζυγὸς δῆλειος An. 301. ῥαδίως ἔλκει ζυγὸν Tr. 665. ναυσθῆμαι εἰς δῆλον ζυγὸν ib. 673. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ὁρμηθεῖς ζυγὸν Ion. 595. τὸ

τῆς ἀνάγκης ἢ λέγειν ὅσον ζυγὸν Did. fr. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐς τὸ πρόσθεν τῆτε πωλικῶν ζυγῶν Iph. A. 619. ἐπὶ ζυγοῖς ἱππων Rh. 766. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ζυγῶν πεντήκοντα καὶ ῥετμῶν μέτα Hel. 1548. ἀσεύρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150. ζυγὰ ἤνυσσε δέλια Tr. 595. ἐκλιπῆσαι ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ζύγ' ἄξας Hel. 1614.

Ζωά. vid. Ζωή.

Ζώειν. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716.

Ζωή, et dor. ζωά. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς Hec. 1108. ἔλκεις μακρόπων ζωᾶν Ph. 1531. ἐλπίδες ἔκ' ἐτι μοι παίδων ζωᾶς Med. 976. τίς

σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωᾶν; Hip. 816. σύγγονον ἀμὸν κατακλαιομένα ζωᾶς Iph. T. 150. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. ἀλεκτρον ζωᾶν Tr. 254. ἀπλῆν ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 664. συγεράς ζωᾶς El. 121.

Ζώνη, et dor. ζώνα. τῦτον ἔφερον ζώνης ὑπο Hec. 762. δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας Iph. T. 204. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933.

Ζῶον. πλάσαι πάντα ζῶα Fr. inc. B. 14. 2.

Ζωπυρεῖν. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121.

Ζωτήρ. ζωτῆρα τὸν πολυκτόνον Her. 218. ζωτῆρος ὀλεθρίου ἀγρας Her. F. 415.

H.

Ἦ, particula dolorem exprimens, bis repetita, ἦ ἦ Her. F. 906. reliquæ hujus voculæ significationes, *profecto* et *num*, in Euripide passim sunt obviæ; uti et ἦ, *quam* et *aut*.

Ἦβα. vid. Ἦβη.

Ἦβᾶν. ὅταν ἦβᾶ δῆμος Or. 695. ἔθ' ἦβᾶ σοι κακὸν Al. 1088. καὶ γὰρ ἦβῶ Bac. 190. λῆμα τὸ σὸν ἦβᾶ Her. 703. εἰ ἐγὼ σθένος ἦβων Her. F. 436. ἦβῶντ' ἄνδρα Al. 714. τὸν ἦβῶνθ', Ἦρ. ἢ ῥάδιον εἵργειν ib. 1056. ἦβῶσαν φρένα Hip. 969. σαρκὸς περιβόλαι' ἦβῶντα Her. F. 1270. ἦβησας ἐν τυραννίδι Al. 657. οἶον ἦβήσαντά σε μεμνήμεθ' ἡμεῖς Her. 740. πορθήσεθ' ἦβήσαντες Ἰσμήνῃ πόλιν Sup. 1213.

Ἦβη. ὦ μέλεος ἦβης σῆς Or. 1029. ἦβης τέλος μολόντας Med. 920. εἰς ἦβην ἦλθε ib. 1108. ὑφ' ἦβης σπλάγχχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. ἦβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. ἦβης τυχῶν Tr. 1168. ὅτ' ἐν ἦβῃ τῦμὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2. γάννυμαι δαιτὸς ἦβης ib. 502. μάτην ἦβην ὦδέ γ' ἂν κεκτώμεθα πολλὴν Her. 283. ἔκ' ἔστιν, ὅπως ἦβην κτήση πάλιν αὐθις ib. 708. ἐπεὶ ἐς ἦβην ἦλθεν ὠραίων γάμων Hel. 12. σοὶ ταὐτὸν ἦβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. θαλερὸς ἦβης χρόνος El. 20.

Θήλεια ἦβη Æol. fr. XI. 3. λαμπροὶ ἐν ἦβῃ Aut. fr. III. 10. b) Form. dor. ἦβα. ἐν ἦβα νέα Al. 474. σὰν ἐφύτευσεν ἦβαν Rh. 354. ἀπολείπομαι τᾶς εὐδαίμονος ἦβας Her. F. 441. τᾶς ἦβας ἀντιλαβεῖν ib. 646. δίδυμον ἂν ἦβαν ἔφερον ib. 657. c) Plur. νεάνιδες ἦβαι Ion. 477. 2) Ἦβη, dea juventutis, Herculis uxor, Or. 1687, et Her. 851. et 857. et dor. Ἦβα, Her. 915.

Ἦβητης. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἦβητὴν τύπον Her. 858. ἐν τοῖς ἔχουσιν ἦβητῆς πέφυχ' ὅδε Dan. fr. V. 5.

Ἦγεῖσθαι. μήτε τὸς φίλους ἠγεῖσθε Hec. 329. ἠγῶ μοι ib. 507. An. 748. et Hel. 871. νόμῳ τὸς θεὸς ἠγάμεθα Hec. 800. τὸν ἄνδρα τῦτον φίλον ἠγεῖται ib. 858. ἠγῶ πάροιθε Ph. 841. ἠγῶ πρὸς οἶκον ib. 960. ἠγῶ σὺ πρὸς μεταίχμια ib. 1285. πᾶν κέρδος ἠγῶ Med. 454. τὰ θνητὰ ἠγῶμαι σκιάν ib. 1224. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἠγῶ Hip. 185. ἦν ἐγὼ καὶ μητέρα πατέρα τέ γ' ἐνδίκως ἂν ἠγοίμην μόνην Al. 650. τὰ θεῖα ἢ θεῖ', ἢ δ' ἔχειν ἠγῶ δίκην; An. 440. ἠγῶ σὺ θᾶσσον ib. 552. ἢ τῶν πονούντων τέργον ἠγῶνται τόδε ib. 696. ἐχθρὸν ἠγεῖται τόδε Sup. 444. ἢς ἂν ἠγῆται φρονεῖν ib. 445. φαῦλ' ἠγῶ τάδε Iph. A. 734.

ἦν ἡγῶνται καλῶς ib. 928. ἔτ' ἀρ' ἀσυνέτως τὸς θεὸς ἡγοίμεθ' ἂν ib. 1189. πρὸς εὐτραφεῖς—ξένος φαύλος μάχεσθαι βυκόλος ἡγόμεθα Iph. T. 305. εἰ αἰσχροὺς ἡγῇ Rh. 489. ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς Bac. 918. ἡγεῖσθω θεὸς ib. 1325. cf. v. 1296. et El. 583. τὴν τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν Cy. 602. ἡγεῖσθ', ὅπως δεῖ σῶμα καταναεῖν τόδε Hec. 529. ἃ ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγόμεθα Hel. 965. ἐν τί σ' ἡγῶμαι σοφὸν Hec. F. 207. σκαιὸν ἡγῶμαι βροτὸν ib. 283. πατέρα ἀντὶ Ζηνὸς ἡγῶμαι σ' ἐγὼ ib. 1265. ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγῶμαι φίλον El. 67. ἢ κύριον τὸν δόντι μ' ἡγεῖται ib. 259. θεὸς ἡγῶ τύχης ἀρχηγέτας τῆσδε ib. 890. δεινὸν τόδ' ἡγῇ Aug. fr. IX. 4. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιστα Aut. fr. III. 24. τόνδ' ἡγῶ θεὸν Fr. inc. I. 3. τὰπεικῇ πρόσθεν ἡγῶνται δίκης eorund. III. 6. ἀνδρὸς ἡγῶμαι μέρος eor. CIII. b. ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς τετραμόρφους ὥραις eor. CLXXVII. 1. φρέρια λαβόντας—ἡγεῖσθαι Epist. V. μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν El. 1301. δάλην με πολεμίαν θ' ἡγόμενος Hec. 741. cf. Tr. 915. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγόμενος Or. 504. κοινὰς τὰς τύχας ἡγόμενος Sup. 226. βαρβάρων ἡγόμενος Bac. 1332. ἡγόμενος λόγχαισιν ib. 1357. δάλης τὸς φίλους ἡγόμενος Ael. fr. IV. 4. τί σόφισμα τῷθ' ἡγόμενοι Hec. 258. δίκαι' ἡγόμενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. μυσαρὸν ὡς ἡγυμένη Iph. T. 383. τὰ θεῖ' ἡγυμένη Hel. 925. ἡγησάμην,—ἐκ ἂν εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 1. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973. ἐγὼ ἡγήσομαι Or. 1342. et Bac. 839. ὁ θεὸς ἀμοχθεῖ κεῖσε νῶν ἡγήσεται Bac. 194. ἦπερ με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσῃ φίλων; ib. 937. μέγ' ἡγησάμεναι τόδε; Ph. 553.

ἡγεμών. ἡγεμῶν ὁδῶ Hec. 281. et El. 669. ἡγεμῶν ποδὸς τυφλῶ Ph. 1610. ἡγεμῶν θρασὺς Sup. 508.

ἡδὲ Hec. 323.

ἡδεσθαι. πᾶς ἀνὴρ ἡδεταί τὸ φῶς ὁρῶν Or. 1523. νύμφην κηδεύσαν ἡδεσθαι σέθεν Med. 888. ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἡδεταί ξένος κομίζων Hip. 1068. ἔθ' ἡδομαι τοῖσδ', ἔτ'

ἀπέχθουμαι κακοῖς ib. 1260. μηκέθ' ἡδεσθαι βίῳ Al. 1087. ὑπῆσιν ἀτοῖς ἡδεταί νεανίαις Sup. 443. ὡς ἡδομαί τοι ταῦτ' ἀκύσας ἀγγέλω Iph. A. 1613. ἐννόμοισι τοῖσιδ' ἡδεταί ἐορτῆς Iph. T. 35. θυσίαις ἡδεταί βροτοκτόνοις ib. 384. ἐπεὶ πολλοῖς ἡδεταί γαμυμένη Cy. 180. ἡδομαι τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν ib. 579. ἔτε τέτοις ἡδομαι πεπραγμένοις Hec. 605. ἔθ' ἡδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλους Hec. F. 846. ἴσως Ὀρέτυ σ' ἤλεχ' ἡδεταί βλέπων El. 560. ὅστις δόμοις ἡδεταί πληρυσμένοις Dan. fr. IV. 1. τρόποισιν (sc. ἄλλης γῆς) ἡδεταί Dic. fr. IV. 5. ὅστις ἡδεταί λέγων ἀεὶ ejusd. fr. XVII. 1. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἡδεταί τρόποις Cenei fr. IV. ὅστις ὁμιλῶν ἡδεταί κακοῖς Phoen. fr. IX. 7. οἷσπερ ἡδεταί ξυνῶν ib. 9. πᾶς τις ἡδεταί λέγων Fr. inc. CXXXII. 4. πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἡδομένα—κῶλον ἄγει Bac. 165. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 872. ἡδομένην ψυχῇ Hyp. fr. V. 4. ἡσθημεν Med. 1138. λόγοισιν ἡσθην τοῖσδε Hip. 1258. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ Iph. T. 388. πῶς γάμον τοιῷτον ἔχ' ἡσθη λαβῶν; El. 258. φαύλη διαίτη προσβαλὼν ἡσθη τόμα Antiop. fr. XXVII. 4. δεῖν μᾶλλον ἡσθῆναι Epist. IV. ἡσθεῖς φρένας Iph. A. 359. ἡσθέντα αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην Cy. 419. ἡσθεῖς Βακχιῶ ποτῶ ib. 445. μολπαῖσιν ἡσθεῖς Antiop. fr. XXIX. 3. et Fr. inc. XXXV. 3. πάραυτα ἡσθεῖς ὑπερον σένοι διπλᾷ Fr. inc. LXXV. 5. ἡσθεῖσα Hel. 544. ἡσθήσεται El. 415.

ἡδέως. οἱ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. σ' ἡδέως προσδέρκομαι Or. 356. ἡδέως ἔχειν Iph. A. 483. et Ion. 647. cf. Ion. 1602. ἔδ' ἡδέως ὁρᾷς Iph. A. 1122. ἡδέως τῷτ' ἐδέξατο ib. 1596. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾶς Tr. 406. ἢ γὰρ ἡδέως ὄνομα δάμαρτος λέγω ib. 869. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἃ σοι πικρά; Bac. 813. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως ib. 521. ἡδέως ἡμύσις ib. 562. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1613. ζῆν ἡδέως Antiop. fr. XII. 2. βροτοῖσιν εὐκρας ἢ γένοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. ἡδέως ζητῶν

βιῶν Ar. fr. XXX. 1. παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλος ἔρωτας Dic. fr. VII. 1. τὴν ἔσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο Inus fr. VII. 5.

Ἡδῆ. ἥξει ὅσον ἐκ ἡδῆ Hec. 143.

Ἡδονή. τὸ μέλλειν ἀγαθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν Or. 1182. ἡδονῇ δὲς, sc. ἑαυτὸν Ph. 21. δέχου μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους Med. 773. ἡδονῆς ὑπο ib. 1142. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τῆ καλῆ ἄλλην τινὰ Hip. 382. εὐνῆς ἔνεχ' ἡδονῆς τε σῆς ib. 495. cf. Her. 302. παρθέ- νειος ἡδονὴ Hip. 1302. πρὸς ἡδονὴν φίλοις σοί τ' ἂν γένοιτο τάδε Iph. A. 1022. ἔσι δὴ σοι τῷτ' ἐν ἡδονῇ μα- θεῖν; Iph. T. 494. τὴν ἡδονὴν πρῶτ' ἐ λόγους αἰρήσομαι ib. 794. εἶχον ἡδονὴν ib. 954. κἄμοι πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς Hel. 707. ᾧ τῆς πονηρῆς ἡδονῆς φίλος ἔχειν Ion. 627. βεβύτῳ σὺν ἡδονῇ ib. 664. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς ib. 1027. ὡς ἀνῆ- σαν ἡδονὴν ib. 1170. τίς ἡδονή σοι θεῷ θανεῖν ἐν σέμμασι; ib. 1310. μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῇσδε ib. 1469. ἐκ ἔσι ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς And. fr. XII. 3. ἔθ' ἡδονῆς ἀπτεται An- tiop. fr. X. 2. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd. fr. XXIV. 2. γλυκείας ἡδονῆς ἥσων ejusd. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. ἐ γὰρ ἡδονὴ Dan. fr. VI. 3. τῆς πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηρῆς Er. fr. II. 19. βραχεῖα τέρψις ἡδο- νῆς κακῆς ib. 23. ἐνὸς ἔρωτος ὄντος ἐ μί' ἡδονὴ Oed. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Oenei fr. IX. 3. ἔσι κἄν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Oeno. fr. V. 1. ἡδονὴ ἐνι Fr. fal. cit. I. 2. ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος Fr. inc. XLVII. 1. οἷαν ἐλπιδ' ἡδονῆς ἔχεις; eorund. LXXVIII. 1. κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ eor. CVII. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eor. CLII. 4. πλεῖστον αὐτάρκη καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν Epist. IV. 2) Form. dor. ἡδονά. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842. ἡδονὰν ὡς λάβω Hel. 641. ἀδόκητος ἡδονὰ Ion. 1448. μα- καριωτάτας τυχεῖς' ἡδονὰς ib. 1461. 3) Plur. ἀπέδωκεν ἡδονὰς Κάδμῳ πο- λίταις Ph. 1407. εἰσὶν ἡδοναὶ πολ- λαὶ βίῳ Hip. 383. τερπνὰς τυράννοις ἡδονὰς Sup. 453. πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν γραπείσθαι ib. 882. ἡδοναῖς δέσκει κε-

χαρημένον Iph. A. 199. πιτὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. ἡδονὰς ἄλ- λας λαβεῖν ib. 908. ἡδοναῖς ἀγγελ- μάτων ib. 1184. ἡδονὰς τὰς οἰκοθεν τέκνων ἀδελφῷ δὲς Tr. 371. Ἀχαιοῖς ὦν ἀπῆσαν ἡδοναὶ ib. 393. χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθείας πάρος σπεύ- δοντες Ion. 448. Βακχίῳ πρὸς ἡδο- ναῖς ib. 553. ὡς θάσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχθρὸς Her. F. 732. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. ὑδεῖς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκθήσατο Alop. fr. V. τιμῶσ' ἀχρεῖας ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. ὑδὲ μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει Bel. fr. XV. 2. ὅπλων ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. εἰς ἀνδρο- βρωτάς ἡδονὰς ἀφίξεται ejusd. fr. XVIII. 1. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Pol. fr. IV. 2. ἐν δυσ- πραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV. Ἡδυβόας. ἡδυβόα Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 127.

Ἡδύδροος. μῦσαν ἡδύδροον El. 703.

Ἡδυλόγος Hec. 134.

Ἡδύπνοος. ἀνέμων ἡδυπνόος αὔρας Med. 839.

Ἡδύς. ὕπνος ἡδύς Hec. 916. ἡδύς τοῖς λόγοις Or. 905. σοὶ ἡδύς ἐς λό- γους ἀφίξεται Ph. 778. ὁ αὐτίχ' ἡδύς Sup. 414. τεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώ- μενοι Iph. T. 1390. ὡς ἡδύς ἐν πόρ- πακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. πά- νον ἡδὺν Bac. 66. ἡδύς ἐν ὄρεσιν ib. 135. χορὸς ἡδύς Her. 892. ἡδύς αἰεὶ—καινοῖσιν ἦν Ion. 641. ὁ ἡδύς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ἡδύς βίος Fr. inc. LI. 3. ἡδεῖαν ὄψιν Or. 725. cf. Epist. III. ἡδεῖαν θεὸν Ph. 402. εἰκῆς ἡδεῖας Tr. 1178. κρήνην εἶπας, ἡδεῖαν ἐμοὶ Cy. 148. ὡς ἡδὺ μοι προσῆλθες Or. 212. τὸ δέλευμ' ἡδὺ ib. 221. ὁ βέλομαι, ἡδὺ ib. 1175. πανταχῶ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν ib. 1509. εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς—παῖδες τελέθουσι Med. 1095. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν Hip. 1013. ἡδὺ φίλον καὶ νυκτὶ λεύσσειν Al. 356. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδὺ; An. 405. ἡδὺ αὐτίκα τῷτο βροτοῖσιν ib. 783. ἔτιν, ἴν' ἡδὺ μὴ λίαν φρονεῖν Iph. A. 924. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1218. δέλειαν ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181. ὡς ἡδὺ δάκρυα

τοῖς κακῶς πεπονθούσιν Tr. 604. cf. Ar. fr. XXVII. 2. ἡδὺ ἐτι καὶ δοκεῖν Tr. 678. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα ib. 753. ἡδὺ λιμὲ σχετήριον Cy. 135. ἡδὺ μόχθων κλύειν Hel. 671. τυραννίδος τὸ πρόσωπον ἡδὺ Ion. 622. σὺν τοῖς φίλοις ἡδὺ πράσσειν καλῶς ib. 730. ἐν ἡμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν Her. F. 306. ἐργάτη—ἡδὺ τάνδον εὐρίσκειν καλῶς El. 76. ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενετέρῳ ποτῷ ib. 499. πικρὸν χ' ἡδὺ τὰ γώνισμά μοι ib. 987. τῇ σῇ ἡδὺ (adverb. libenter) προσθήσω φρενὶ ib. 1059. ἡδὺ σωθέντα μεμνησθαι πόνων And. fr. X. 2. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέφ' πατρὶ Dan. fr. VI. 6. ὡς ἡδὺ λεύσσειν Hip. fr. XIV. 2. ὡς ἡδὺ δέλοις δεσπότης χρητὴς λαβεῖν, κ. τ. λ. Meleag. fr. VIII. 1. ἡδὺ ἀπάται φίλων Phry. fr. XI. 4. ἡδὺ συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 3. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέων Bac. 188. 2) Comp. ἡδίων. ἡδίων γενῆ Hip. 289. πατρὶ ὑδὲν ἡδιον γέροντι θυγατρὸς Sup. 1101. Ἀσιάδος ἔκ ἂν ἡδιον ψόφον κιθάρας κλύοιμεν Cy. 442. ἡδιον θανεῖν Hel. 820. ἔκ ἔστιν ὑδὲν μητρὸς ἡδιον τέκνοις Er. fr. VIII. 1. cf. v. 3. ἔκ ἔστι τῷ θρέψαντος ἡδιον πέδον Phoen. fr. III. 3. τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθάδων ἡδίων' ἐστὶν Cy. 250. 3) Superl. ἡδιστος. ἡδιστος θάνατος Sup. 1006. ὄλβη θάλαμον ἡδιστον Bel. fr. XVI. 8. δαίμων πάντων ἡδιστος Fr. inc. CLXV. 4. μισθὸν ἡδίστων λόγων El. 231. τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν Al. 793. cf. Hel. 1111. ἡδίσταν χέρα δὸς Hec. 409. ἡδίσταν συζυγίαν Her. F. 675. ἡδιστον ἔχων ὄνομα Or. 1045. πνεῦμα ἡδιστον τέκνων Med. 1075. ἡδιστον ταῦτόν ἀλγεινόν θ' ἄμα Hip. 348. τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἡδιστον βλέπειν Iph. A. 1250. ἐξ εὐτυχῆς, ἡδιστον, ἐχθρόν ἄνδρα δυστυχῆνθ' ὁρᾶν Her. 940. ἡδιστον λαβεῖν Antig. fr. VI. 4. ἡδιστον ἐν βροτοῖσιν Er. fr. I. 2. γυνὴ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἡδιστόν ἐστι Phry. fr. XI. 2. διδαγμάτων ἡδιστον Sis. fr. I. 25. ἡδισ' ἂν εἴη ταῦτα Or. 1054. μέλαθρα ἡδιστα Sup. 1098. ἡδισ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph. T. 447. τῷτον ὅπως ἡδιστα διαπερίσετε Her. F. 504. τί ἔ' ζῶμεν

ὡς ἡδιστα μὴ λυπώμενοι; Antig. fr. XXV. 5. Ἡδωνός. κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς Hec. 1153. Ἡέλιος, poet. pro ἥλιος. τὸ πτερωτὸν ἡελίῳ ἄρμα Or. 1002. ἄμ' ἡελίῳ πτέρυγι θοῇ Ion. 122. Ἡθάς. τῶν ἡθάδων φίλων An. 819. τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθάδων ἡδίων' ἐστὶν Cy. 249. Ἡθεος, pro ἡθεος Ph. 952. Ἡθμός. χαλκήλατον ἡθμόν Eu. fr. I. 2. Ἡθος. ἀγριον ἦθος Med. 103. ἀψευδὲς ἦθος Sup. 869. φιλότιμον ἦθος, πλέσιον ib. 907. ἦθος δυσγενὲς El. 363. ἀκόλατον ἦθος Antio. fr. VII. 4. τὸ ἦθος αὐτῷ—Syl. fr. IV. 5. εἰς καινὰ ἦθη ἀφιγμένην Med. 238. ῥῆδια ἦθεα—μεταβαλλομένα Hip. 1117. ἱππικοῖς ἐν ἦθεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1219. ἦθη κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. εἰς βάρβαρ' ἦθη Hel. 281. ἀξί' ἀξίων γεννητόρων ἦθη φυλάσσεις Ion. 736. τοῖς ἦθεσιν (sc. κρινεῖτε) τὲς εὐγενεῖς El. 385. ἀκόλατα ἦθη Er. fr. II. 22. ἐκλιπὼν ἦθη τε καὶ νομὸν βίῃ Pol. fr. I. 7. φθείρουσιν ἦθη χρῆσθ' ὁμιλίας κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX. Ἡῖος. ἦιον βοᾶν Ph. 1043. ἦιον μέλος ib. 1044. Ἡῖών. ποντίων σάλων ἡῖόσιν ἄρματεύσας Or. 995. ἡῖόνες ἄλλαι Tr. 827. Ἡκειν. ἦκω νεκρῶν κευθμῶνα—λιπὼν Hec. 1. Ταλθύβιος ἦκω ib. 503. ἦκω μετασείχων σε ib. 509. εἰς τὸ μηδὲν ἦκομεν ib. 622. νεκρὸν τόνδε μοι—ἦκεις κομίζεσθα ib. 672. ἦκω ἀποσελῶν σε ib. 731. εἰς ταῦτόν ἦκεις ib. 748. et Or. 1280. ἦκει εἰς γῆν Or. 53. ἦκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας ib. 87. ἦκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; ib. 243. κακὸν ἔχων ἦκει μέγα ib. 248. ἦκεις συμφορᾶς εἰς τῷσχατον ib. 447. πρὸς τόνδ' ἀγών τις ἂν σοφίας ἦκει πέρι; ib. 491. εἰς οἶον ἦκω; ib. 671. κακῶν ἦκεις ἄγγελος ib. 854. ἡμῖν ἦκεις, ἔχ' ἰ σοὶ σωτηρία ib. 1348. ἔκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία δώματος ἦκει Ph. 1489. ἔκ αὐτὸς πρὸς σὲ κᾶμ' ἦκει λόγος Med. 252. εἰς τοσούτον ἦκετε ib. 569. ἦκω κε-

Λευσθεῖς ib. 866. ὦν περ ἕνεκ' εἰς ἐμὰς ἤκεις λόγους ib. 932. εἰς ταῦτόν ἤκεις Hip. 273. ἦν σὺ νῦν ἤκεις μέτα Al. 47. τύχα δυσπάλαιστος ἤκει ib. 892. φέρυσά σοι νέης ἤκω λόγους An. 60. κακόν, εἰς ὅπερ ἤκεις ib. 126. εἰς τῷτο ἤκεις ἀμαθίας ib. 170. ἀπ' ἐχθρῶν ἤκετε πύργων ib. 517. τίνος ἤκεις μέτα; ib. 1106. αἷς γῆρας ἤκει πολιδόν Sup. 170. ἤκεις δὴ τί τῆσδε γῆς κεχρημένος; ib. 457. πῇ νεκρὸς ἤκει λιπών; ib. 760. φῶς τόδ' ἤκει μακάριον τῇ παρθένῳ Iph. A. 439. ἤκομεν εἰς ἀναγκαίης τύχας ib. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἤκυσι τύχας ib. 595. εἰς ταῦτόν ἤκεις τῷ πατρὶ ib. 665. ἤκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἤκετε ib. 1127. ἀγών Ἀτρείδαις καὶ τέκνοις ἤκει μέγας ib. 1254. ἃ καὶ νῦν ἤκει νῦν φέρυσσά φάσματα Iph. T. 42. χρόνιοι ἤκυσιν ib. 258. τοῖς δ' εἰς μέσον ἤκει ib. 421. εἰς δὴ τιν' ἤκομεν λόγον ib. 578. κατθανῶσ' ἤκει πάλιν; ib. 772. ἤκει ἐς δαῖτα Rh. 325. πρὸς τράπεζαν ἤκέτω ξένων ib. 337. ἤκω λιπών Αἰγαῖον—βάθος πόντος Tr. 1. τὸ εὐγενὲς εἰς δῶλον ἤκει ib. 611. εἰς ταῦτόν ἤκεις συμφορᾶς ib. 679. cf. Her. F. 1294. ἤκω τήνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. cf. v. 660. οἶδεν αὐτὸς, ὦν ἤκω πέρι ib. 174. ἤκω ἔτοιμος ib. 180. πολλῶν θαυμασίων ἤκει πλέως εἰς τάσδε Θήβας ib. 449. εἰς μείζον' ἤκω ib. 1235. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἤκοις ib. 1378. ἐφ' οἷσιν ἤκω, καὶ παρ' ἃ, λέγειν θέλω Her. 136. γένους ἤκεις τοῖσδε ib. 214. τί μοι σύννοϊαν ὄμμασιν φέρων ἤκεις; ib. 383. ἤκεις σωτήρ νῶν βλάβης; ib. 640. εἰς ἄπορον ἤκεις Hel. 819. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἤκει Ion. 539. ἔνθεν ἔχ' ἤκει πάλιν Her. F. 25. τιν' εἰς ταραγμὸν ἤκομεν; ib. 533. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤκομεν φόβῳ ib. 816. πόλει ἔδεν ἤκομεν βλάβος ib. 824. ἤκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἤκει El. 430. ἤκω πὶ τόνδε τέφανον ib. 614. πῶς ἀγῶνος ἤκομεν; ib. 751. ἔχι δυσμενῆς ἤκω πόλει τῇδε ib. 848. ἔδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἤκεις λόγων ib. 1054. ἤκω δ' ἰτενῆς ἀπ' οἰκῶν Alcmaeon. fr. XV. ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν Antig.

fr. XIII. ἐς ταῦτόν ἤκειν φημὶ τὰς βροτῶν τύχας Dan. fr. I. 1. ἤκω δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. ἐς ταῦτόν ἤκον Ph. 1414. ἕρμαι ἤκον πνοαὶ Hel. 1628. ἐπεὶ ἐς αὐλὸς ἤκεν Ion. 1177. τίς μῦθος κατ' ἐμὰν ἤκεν ἀκῆάν; Dan. 50. πότ' ὄψομαι Μενέλαον ἤκοντα Or. 68. ὥς ἄπορον ἤκων δορὸς Ph. 1409. ἐπὶ τέρμ' ἤκων βίῳ Al. 646. ἤκων ἐπ' αἰσχροῖς An. 1112. εὐσεβεῖς ὁδὸς ἤκοντα ib. 1127. εἰς ἐμὰς ἤκοντα φιλτάτας χέρας Hel. 905. γῆς ἤκοντ' ἄνω Her. F. 616. εἰς τῷτο ἤκοντα τῆς πρὸς τὸς συνόντας σοι φιλανθρωπίας Epist. IV. ἐπεὶ ἦσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἤκυσαν Al. 157. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἤκον βίῳ ib. 292. τοσούτω κακῷ ἤκοντος Epist. II. ἤκω An. 739. ἤκυσιν El. 760. ἤξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς Hec. 84. ἤξει Ὀδυσσεὺς ὅσον ἔκ ἡδὴ ib. 143. πότε ἤξειτ' ἐς οἴκῃς; ib. 932. εἰ εἰς τόδ' ἤκυσσι θράσους Or. 565. εἰς ἄσπιδ' ἤξειν Ph. 1336. ὥς ἤξει An. 79. ὅπως ἤξει κάτω ib. 102. Περσεφονείας ἤκω θαλάμῃς Sup. 1022. πικροὶ αὐτοῖς ἤξετε ib. 1221. ἤξειτ' εἰς ἴσον Iph. A. 1002. εἰς τῷτό γ' ἤξει ib. 1368. ἔδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ ἤκω πρὸς οἴκῃς Rh. 223. ἤκω εἰς νεκρὸς νικηφόρος Tr. 460. ἤξει χορεύσων Bac. 567. εἰς προνώπ' αὐτίχ' ἤξει ib. 639. ἤξει Βάκχας ib. 845. φερόμενος ἤξεις ib. 966. εἰς ὄμμαθ' ἤξει ξένων Her. F. 1156. εἰς ταῦτόν ἤξετε El. 787. ὥς ἤξουσ' (i. e. ἤξουσα) εἰς Ἄργος αὖ πάλιν Iph. T. 377. ἡνίχ' ἤκόμην πάλιν Antioch. fr. XXXVII. vid. not.

ἤκιστα Hec. 997. Or. 844. Hip. 1014. Sup. 538. Iph. A. 1443. Cy. 124. et 219. Her. 682. et Hel. 1444. ἤκιστα τῶμόν λῆμ' ἔφν τυραννικόν Med. 348. ἤκιστα ὄλβῳ γαῦρος ἦν Sup. 862. ἤκιστα τῷτο πρόσφορον λέγεις ib. 942. ἀπολέσας ἀδελφόν, ὃν μ' ἤκισ' ἐχρῆν Iph. A. 487. cf. Bac. 26. et El. 1012. ἤκιστα φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεῶν Her. F. 299. ἤκιστα φαῦλος Syl. fr. III. 1. ἔχ' ἤκιστα ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II. cf. Epist. V. Ἠλακάτα, (log. pro ἄτη. λίγον ἡλακάτα δακτύλοις ἔλισσεν Or. 1431. Ἠλέκτρα, filia Agamemnonis, Or. 23.

etc. Iph. T. 562. et 913. et El. 15.
etc. semel etiam altera Agamemnonis
filia, *Iphigenia*, Ἥλεκτρα dicitur,
Iph. T. 811. ubi vid. not.

Ἥλεκτραι πύλαι, una e septem portis
Thebarum, Ph. 1136. et 1563. Sup.
651. et Bac. 779.

Ἥλεκτροφαῖς. ἑκρύνων τὰς ἡλεκτρο-
φαεῖς ἀνγὰς Hip. 741.

Ἥλεκτρον, vel ὕων, pater Alcmenæ
Al. 842. et Her. F. 17.

Ἥλιβατος. ἡλιβάτοις ὑπὸ κενθμῶσι
Hip. 732.

Ἥλιθιος Cy. 535.

Ἥλικία. ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ Sup. 283.
χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν Her.
706. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V.

Ἥλικος Al. 646.

Ἥλιξ. πρὸς ἡλικά τραπεῖς Med. 246.
ἴσως Ὅρετς σ' ἡλιχ' ἥδεται βλέπων
El. 560. φίλταθ' ἡλίκων ἑμοὶ Or.
730. ἡλικες ἑμοὶ Ph. 635. εἰς ἡλι-
κας κῷλίγῃ σοφώτερος Hip. 987.
ἡλίκων ὁμήγουρις ib. 1180. ἡλίκων
διάσους Iph. T. 1146. ὅδ' ἡλικας (sc.
νικήσαντα) τόξοισιν Tr. 1210. ἐν
ἡλίκων πόνοις Her. F. 127. ἡλικες,
ο *aequales* ib. 513. πρὸς ἡλικας φά-
νηθι σὰς Ph. 1736.

Ἥλιόβλητος. Περσῶν ἡλιοβλήτης πλά-
κας Bac. 14.

Ἥλιος. εἰσορᾶν φέγγος ἡλίου Hec. 248.
ἄκτινα κύκλον θ' ἡλίου ib. 412. et Al.
206. πρὸς ἡλίου βολὰς Or. 1259.
ἡλίου πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἡλίου
φῶς ib. 546. Med. 752. et 764. Hip.
4. et 617. Sup. 261. Hel. 60. ἥλιος
μὲν, νύξ τε δὴλεύει βροτοῖς Ph. 549.
γεγῶσαν ἐσθλῇ πατρὸς, Ἥλιος τ' ἀπο
Med. 406. cf. v. 746. ἥλιον προσ-
βλέπεις ib. 1327. ἡλίου ἀναπτύχαι
Hip. 601. ὑφ' ἡλίου μακρῷ Al. 149.
κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίου ib. 204.
τρεις φαεννάς ἡλίου διεξόδους An. 1087.
ἡλίου κανὼν σαφῆς Sup. 650. ἃς δέ-
δορκεν ἥλιος ib. 1061. μηκέθ' ἥλιον
βλέπειν Iph. T. 349. ἡλίου μετὰσασιν
ib. 816. ἡλίου πρόσθεν φλογὸς ib.
1207. cf. Ion. 1134. φαεννοὶ ἡλίου
λαμπτήρες Rh. 59. ἑμοὶ φῶς ἐν ἡλίου
καταρκέσει ib. 447. ἡλίου φάος ib.
850. ἄκτινα τὴν τείχεσσαν ἡλίου ib.
992. ἡλίου ἀγναὶ βόες Tr. 439. ὦ
καλλιφεγγές ἡλίου σέλας ib. 860. ἡλίου

βολαῖσιν Bac. 458. ἡνίχ' ἥλιος ἀκτι-
νας ἐξίησι ib. 677. πρὸς θάλλος
ἡλίου Cy. 540. ἀνεκπεύοντος ἡλίου
κύκλῳ Ion. 41. ἥλιος ἥδη λάμπει ib.
83. ἵππυς ἥλαυν' εἰς τελευταίαν
φλόγα ἥλιος ib. 1149. ὃ φῶς μητρὶ
κρεῖσσον ἡλίου ib. 1439. ἐν φαειναῖς
ἡλίου περιπτύχαῖς ib. 1516. ἥλιον
μαρτυρόμεσθ' Her. F. 858. τόξα
ἡλίου ib. 1090. τί μὲν κρᾶτ' ἀνεκάλυ-
ψας ἡλίου; ib. 1231. ὃ τέθριππον
ἡλίου σέλας El. 866. τεθρίππου ὄντος
ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. θερμὴ
ἡλίου τοξέματα Bel. fr. XVII. 7. τε-
θρίπποις ἡλίου θερμὴν Cresph. fr.
XIII. 5. φίλον φέγγος ἡλίου τότε
Dan. fr. X. 1. ἥλιος ἀνίσχων
Phaëth. fr. I. 3. ἡλίου ἱπποτάσεις ib.
5. φῶς λιπεῖν ἡλίου Fr. inc. LXXXI.
11. πρὸς ἀνγὰς ἡλίου Fr. inc. B. 46.
1. ἥλιε Ph. 3. et Epig. I. 1. ὃ
χρυσοφεγγές ἥλιε Phaëth. fr. X. 1.
ὀρᾶν μοι δύο ἡλίου δοκῷ Bac. 916.
ἡλίου μυρίους μόγας διελθῶν Hel. 658.
λέγ' ἡλίου, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεχῶ El.
654.

Ἥλις. Ἥλιδος δυνάτορες Iph. A. 280.
Ἥλις, ἡ Διὸς γείτων κάθηται Cresph.
fr. XVIII. 1.

Ἥλυσις. βραδύπην ἥλυσιν ἄρθρων
προτιθεῖσα Hec. 67. πυκνὴν βαίνων
ἥλυσιν Ph. 851. πικρὰν διώκων ἥλυ-
σιν Her. F. 1041.

Ἥμαρ. ἑώλειον ἥμαρ Hec. 56. et An.
99. τὸν πάντα ὄλβον ἥμαρ ἐν μ' ἀ-
φείλετο Hec. 285. κατ' ἥμαρ ib. 628.
Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. et El.
145. et 183. ἕκτον τόδ' ἥμαρ Or. 39.
et 422. τόδ' ἥμαρ ἡμῖν κύριον ib.
1035. cf. Al. 104. ποτὲ μὲν ἐπ' ἥμαρ
εἶχον Ph. 404. πάντα ἐν ἡματι τῷδε
συνάγαγεν ἄχῃ ib. 1573. πολλῶν
κακῶν κατηρξεν—τόδ' ἥμαρ ib. 1577.
ἐν ἡμάρ μ' ὤλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν ib.
1683. ἐχθρὸν ἥμαρ Hip. 355. φρε-
ρῶν τόδ' ἥμαρ Al. 27. κατθανῶσαν
ἐν ἡματι τῷδ' ὅψει ib. 233. ἥμαρ
τόδε θανῶσαν εἶδε καὶ βλέπῃσαν παῖδα
σὴν Iph. A. 1611. εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ'
ἥμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ἥμαρ εἰς
νύκτα τε Bac. 1006. δεινὸ φόβον ἐλεύ-
θερον ἥμαρ Her. 868. σύλλογος σὺ
πὲρι ἔσαι—τῷδ' ἐν ἡματι Hel. 885.
ἐν ἥμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον

- Her. F. 306. ἐν ἐπ' ἡμαρ El. 425. εἰ τόδ' ἡμαρ πρῶτον ἦν κακωμένῳ Fr. inc. CLXVII. 1.
- Ἡμέρα. θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ Hec. 44. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. et Tel. fr. XXII. 2. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. ἀδάκρυτος, ἀσένακτος ἡμέρα ib. 692. κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. μεθ' ἡμέραν Or. 58. Bac. 485. ἐχθρὰς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. ἡμέραν μὴ φύγῃ τήνδε Hip. 889. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 1003. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. φάος ἡμέρας ib. 243. Rh. 66. περάσας ἡμέραν An. 102. τήνδ' ἀελπτον ἡμέραν ἰδῶσα Sup. 731. cf. v. 784. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. φῶς ἡμέρας τόδε ib. 985. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. ταφήσῃ νυκτός, ἔκ ἐν ἡμέρᾳ Tr. 446. ὃ κάμοιμ' ἂν ἔτε νύκτ', ἔθ' ἡμέραν Bac. 187. κἂν ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχροὺς ἐξεύροι τις ἂν ib. 488. πιεῖν καὶ φαγεῖν τῷφ' ἡμέραν Cy. 335. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ἡμέραν μίαν νέος γενέσθαι Her. 851. ὃ ποσειδὸς ἡμέρα Hel. 629. ἡδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δείξει χάριν ib. 1436. βέθυτον ἡμέραν ib. 1490. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν Ion. 87. ὃ μακαρίων μοι φασμάτων ἡδ' ἡμέρα ib. 1354. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπέμενοι Her. F. 505. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη ἡμέρᾳ μιᾷ ib. 510. ἅμ' ἡμέρᾳ El. 78. τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἤκει ib. 429. τὸ πλεῖστον ἡμέρας μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. ἡμέρας ἀγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δ' ἥρ' ἄνω Inus fr. XVI. 2. ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Oed. fr. XII. τὴν ἐπισείχουσιν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7. ἡμέραν τρίτην eorund. CXCI. 2. ἐκάστης ἡμέρας Epist. V. ὅς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ὃ πολλὰς πάννυ ἡμέραις πρότερον Epist. III. ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις Epist. V.
- Ἡμερεύειν. τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερευουσῶν Meleag. fr. IX. 2.
- Ἡμίδουλος. παῖδας ἡμιδούλους An. 943.
- Ἡμίδεος. Ἀχαιῶν πλάτας ἡμιθέων Iph. A. 173.
- Ἡμισυς. δράκων μὲ γίγνεται τό γ' ἡμισυ Fr. inc. CLXVI. 1.
- Ἡμος Hec. 915.
- Ἡν, 1) Si, Hec. 399. et 586. et passim. 2) en, ecce, Her. F. 867.
- Ἡνία. μήτ' εὐτυχῶσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν ib. 1220. ἡνίαισιν ἐμπλακεῖς ib. 1236. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. πῶλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. λαβὼν χερσὶν ἡνίας Her. 846. σχοιρίνας ἵπποισι γὰρ φλοῖνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. μὴ θίγῃς ἡνιῶν Phaeth. fr. VI. 1. ἔμαρψεν ἡνίας ejusd. fr. VIII. 2.
- Ἡνίκα. ἡνίκ' ἦλθες Ἴλιον κατὰσκοπος Hec. 239. ἡνίχ' ἡμεῖς ἔκείτ' ἤμεν ἐν φάει ib. 1214. τὸ Τροίας ἡνίκ' ἦκῃμεν πέδον An. 58. etc.
- Ἡνιοστροφεῖν. ὃς ἄρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβῶς Ph. 176.
- Ἡπαρ. παῖσας πρὸς ἥπαρ φασγάνῳ Or. 1063. ἐξέτεινεν εἰς ἥπαρ ξίφος Ἐτεοκλέους Ph. 1430. μὴ θηκτὸν ὦσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v. 379. et Hel. 989. πρὸς ἥπαρ—τόδε Hip. 1070. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν τaráσσει Sup. 599. σ' ἔφερον ὑφ' ἥπατος ib. 919. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—πρὸς ἥπαρ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. λύπη πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην Rh. 425. τόρευμα δεινὸν—βάλλει πρὸς ἥπαρ Her. F. 979. φάσγανον πρὸς ἥπαρ ἐξακοντίσας ib. 1149. παίσει πρὸς ἥπαρ Fr. inc. II. 2.
- Ἡπειρος. ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. ἀντίπορθμα ἡπείροιον δυοῖν πεδία Ion. 1585.
- Ἡπειρώτις. ἡπειρώτις ψυχὴ γυναικῶν An. 159. ἔσαν ἡπειρώτιν ib. 653.
- Ἡπιος. ἐδέκω ἡπιος Med. 133. ἐπῆνεσ' ὀργὰς ἡπίως Tr. 53. φρένας ἡπίως ἔχειν χρεὼν Er. fr. II. 6. ἐχίδνης ἐδὲν ἡπιωτέρα Al. 311. θεὸς ἀνθρώποισιν ἡπιώτατος Bac. 859.
- Ἡρ. ἥρος ὥραις Cy. 506. ἥρος ἴσους, sc. μῆνας Fr. inc. CXLIII. 2.
- Ἡρα, Juno, Jovis conjux, Or. 1686.

etc. Iph. T. 562. et 913. et El. 15.
etc. semel etiam altera Agamemnonis
filia, *Iphigenia*, Ἡλέκτρα dicitur,
Iph. T. 811. ubi vid. not.

Ἡλέκτραι πύλαι, una e septem portis
Thebarum, Ph. 1136. et 1563. Sup.
651. et Bac. 779.

Ἡλεκτροφαῖς. δακρύων τὰς ἡλεκτρο-
φαεῖς αὐγὰς Hip. 741.

Ἡλεκτρῶν, vel ὕων, pater Alcmenæ
Al. 842. et Her. F. 17.

Ἡλίβατος. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι
Hip. 732.

Ἡλίδιος Cy. 535.

Ἡλικία. ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ Sup. 283.
χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν Her.
706. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V:

Ἡλίκος Al. 646.

Ἡλιξ. πρὸς ἡλικά τραπεῖς Med. 246.
ἴσως Ὅρετς σ' ἡλιχ' ἥδεται βλέπων
El. 560. φίλταθ' ἡλίκων ἔμοι Or.
730. ἡλικες ἔμοι Ph. 635. εἰς ἡλι-
κας κῶλίγῃ σοφώτερος Hip. 987.
ἡλίκων ὁμήγουρις ib. 1180. ἡλίκων
διάσους Iph. T. 1146. ἔδ' ἡλικας (sc.
νικήσαντα) τόξοισιν Tr. 1210. ἐν
ἡλίκων πόνοις Her. F. 127. ἡλικες,
ο *aequales* ib. 513. πρὸς ἡλικας φά-
νηθι σὰς Ph. 1736.

Ἡλιόβλητος. Περσῶν ἡλιοβλήτης πλά-
κας Bac. 14.

Ἡλιος. εἰσορᾶν φέγγος ἡλίου Hec. 248.
ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου ib. 412. et Al.
206. πρὸς ἡλίου βολὰς Or. 1259.
ἡλίου πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἡλίου
φῶς ib. 546. Med. 752. et 764. Hip.
4. et 617. Sup. 261. Hel. 60. ἥλιος
μὲν, νύξ τε δελεύει βροτοῖς Ph. 549.
γεγῶσαν ἐσθλῷ πατρὸς, Ἡλίου τ' ἀπο
Med. 406. cf. v. 746. ἥλιον προσ-
βλέπεις ib. 1327. ἡλίου ἀναπτύχαι
Hip. 601. ὑφ' ἡλίου μακρῷ Al. 149.
κλέψαι προσανυγὰς τὰς ἡλίου ib. 204.
τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087.
ἡλίου κανὼν σαφὴς Sup. 650. ἄς δέ-
δορκεν ἥλιος ib. 1061. μηκέθ' ἥλιον
βλέπειν Iph. T. 349. ἡλίου μετὰσασιν
ib. 816. ἡλίου πρόσθεν φλογὸς ib.
1207. cf. Ion. 1134. φαεννοὶ ἡλίου
λαμπτήρες Rh. 59. ἔμοι φῶς ἐν ἡλίου
καταρκέσει ib. 447. ἡλίου φάος ib.
850. ἀκτῖνα τὴν τείχεσσαν ἡλίου ib.
992. ἡλίου ἀγναὶ βόες Tr. 439. ὦ
ἡλιφεγγές ἡλίου σέλας ib. 860. ἡλίου

βολαῖσιν Bac. 458. ἡνίχ' ἥλιος ἀκτῖ-
νας ἐξίησι ib. 677. πρὸς θάλπος
ἡλίου Cy. 540. ἀνιπκύνοντος ἡλίου
κύκλῳ Ion. 41. ἥλιος ἥδη λάμπει ib.
83. ἵππυς ἥλαυν' εἰς τελευταίαν
φλόγα ἥλιος ib. 1149. ὦ φῶς μητρὶ,
κρεῖσσον ἡλίου ib. 1439. ἐν φαειναῖς
ἡλίου περιπτύχαῖς ib. 1516. ἥλιον
μαρτυρόμεσθα Her. F. 858. τόξα
ἡλίου ib. 1090. τί μὲ κρᾶτ' ἀνεκάλυ-
ψας ἡλίου; ib. 1231. ὦ τέθριππον
ἡλίου σέλας El. 866. τεθρίππῃ ὄντος
ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. Θερμὰ
ἡλίου τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7. τε-
θρίπποις ἡλίου Θερμὴν Cresph. fr.
XIII. 5. φίλον φέγγος ἡλίου τόδε
Dan. fr. X. 1. ἥλιος ἀνίσχων
Phaëth. fr. I. 3. ἡλίου ἵπποσάσεις ib.
5. φῶς λιπεῖν ἡλίου Fr. inc. LXXXI.
11. πρὸς αὐγὰς ἡλίου Fr. inc. B. 46.
1. ἥλιε Ph. 3. et Epig. I. 1. ὦ
χρυσοφεγγές ἥλιε Phaëth. fr. X. 1.
ὁρᾶν μοι δύο ἡλίου δοκῷ Bac. 916.
ἡλίου μυρίους μόγας διελθῶν Hel. 658.
λέγ' ἡλίου, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεχῶ El.
654.

Ἡλῖς. Ἡλίδος δυνάτορες Iph. A. 280.
Ἡλῖς, ἡ Διὸς γείτων κάθηται Cresph.
fr. XVIII. 1.

Ἡλυσίς. βραδύπην ἥλυσιν ἄρθρων
προτιθεῖσα Hec. 67. πυκνὴν βαίνων
ἥλυσιν Ph. 851. πικρὰν διώκων ἥλυ-
σιν Her. F. 1041.

Ἡμαρ. δῆλειον ἡμαρ Hec. 56. et An.
99. τὸν πάντα ὄλβον ἡμαρ ἐν μ' ἀ-
φείλετο Hec. 285. κατ' ἡμαρ ib. 628.
Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. et El.
145. et 183. ἕκτον τόδ' ἡμαρ Or. 39.
et 422. τόδ' ἡμαρ ἡμῖν κύριον ib.
1035. cf. Al. 104. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμαρ
εἶχον Ph. 404. πάντα ἐν ἡματι τῷδε
συνάγαγεν ἄχῃ ib. 1573. πολλῶν
κακῶν κατήρξεν—τόδ' ἡμαρ ib. 1577.
ἐν ἡμάρ μ' ὠλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν ib.
1683. ἐχθρὸν ἡμαρ Hip. 355. φρε-
ρῶν τόδ' ἡμαρ Al. 27. κατθανῶσαν
ἐν ἡματι τῷδε γ' ὄψει ib. 233. ἡμαρ
τόδε θανῶσαν εἶδε καὶ βλέπῃσαν παῖδα
σὴν Iph. A. 1611. εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ'
ἡμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ἡμαρ εἰς
νύκτα τε Bac. 1006. δεινῷ φόβῳ ἐλεύ-
θερον ἡμαρ Her. 868. σύλλογος σὺ
πὲρι ἔσται—τῷδ' ἐν ἡματι Hel. 885.
ἐν ἡμαρ ἡδὺν βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον

- Her. F. 306. ἐν ἐπ' ἡμαρ El. 425. εἰ τόδ' ἡμαρ πρῶτον ἦν κακωμένω Fr. inc. CLXVII. 1.
- Ἡμέρα. θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ Hec. 44. καὶ ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. et Tel. fr. XXII. 2. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. ἀδάκρυτος, ἀσένακτος ἡμέρα ib. 692. κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. μεθ' ἡμέραν Or. 58. Bac. 485. ἐχθρὰς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. ἡμέραν μὴ φύγῃ τήνδε Hip. 889. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 1003. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. φάος ἡμέρας ib. 243. Rh. 66. περάσας ἡμέραν An. 102. τήνδ' ἀελπτον ἡμέραν ἰδῶσα Sup. 731. cf. v. 784. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. φῶς ἡμέρας τόδε ib. 985. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. ταφήσῃ νυκτός, ἕκ ἐν ἡμέρᾳ Tr. 446. ὃ κάμοιμ' ἂν ὅτε νύκτ', ὅθ' ἡμέραν Bac. 187. κἄν ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχροὺς ἐξεύροι τις ἂν ib. 488. πιεῖν καὶ φαγεῖν τῷφ' ἡμέραν Cy. 335. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ἡμέραν μίαν νέος γενέσθαι Her. 851. ὃ ποσειδὸς ἡμέρα Hel. 629. ἡδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δείξει χάριν ib. 1436. βέδυτον ἡμέραν ib. 1490. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν Ion. 87. ὃ μακαρίων μοι φασμάτων ἡδ' ἡμέρα ib. 1354. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπέμενοι Her. F. 505. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη ἡμέρᾳ μιᾷ ib. 510. ἅμ' ἡμέρᾳ El. 78. τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἤκει ib. 429. τὸ πλεῖστον ἡμέρας μέρος Antior. fr. XXXIV. 3. ἡμέρας ἀγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. μὴ ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δ' ἥρ' ἄνω Inus fr. XVI. 2. ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Oed. fr. XII. τὴν ἐπιτείχυσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7. ἡμέραν τρίτην eorund. CXCI. 2. ἐκάστης ἡμέρας Epist. V. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ὃ πολλὰς πάνυ ἡμέραις πρότερον Epist. III. ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις Epist. V.
- Ἡμερεύειν. τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερευουσῶν Meleag. fr. IX. 2.
- Ἡμίδυλος. παῖδας ἡμιδύλους An. 943.
- Ἡμίδεος. Ἀχαιῶν πλάτας ἡμιδέων Iph. A. 173.
- Ἡμισυς. δράκων μὲ γίγνεται τό γ' ἡμισυ Fr. inc. CLXVI. 1.
- Ἡμος Hec. 915.
- Ἡν, 1) Si, Hec. 399. et 586. et passim. 2) en, ecce, Her. F. 867.
- Ἡνία. μήτ' εὐτυχῶσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν ib. 1220. ἡνίαισιν ἐμπλακεῖς ib. 1236. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. πῶλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. λαβὼν χερσὶν ἡνίας Her. 846. σχοινίνας ἵπποισι γὰρ φλοῖνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. μὴ θίγῃς ἡνιῶν Phaëth. fr. VI. 1. ἔμαρψεν ἡνίας ejusd. fr. VIII. 2.
- Ἡνίκα. ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίῳ κατάσκοπος Hec. 239. ἡνίχ' ἡμεῖς ὅκέτ' ἦμεν ἐν φάει ib. 1214. τὸ Τροίας ἡνίκ' ὤκῃμεν πέδον An. 58. etc.
- Ἡνιοστροφεῖν. ὃς ἄρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβῶς Ph. 176.
- Ἡπαρ. παῖσας πρὸς ἥπαρ φασγάνῳ Or. 1063. ἐξέτεινεν εἰς ἥπαρ ἕλφος Ἐτεοκλέους Ph. 1430. μὴ θηκτὸν ὦσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v. 379. et Hel. 989. πρὸς ἥπαρ—τόδε Hip. 1070. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν τaráσσει Sup. 599. σ' ἔφερον ὑφ' ἥπατος ib. 919. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—πρὸς ἥπαρ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. λύπη πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην Rh. 425. τόρευμα δεινὸν—βάλλει πρὸς ἥπαρ Her. F. 979. φάσγανον πρὸς ἥπαρ ἐξακοντίσας ib. 1149. παίσει πρὸς ἥπαρ Fr. inc. II. 2.
- Ἡπειρος. ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. ἀντίπορθμα ἡπείροιον δυοῖν πεδία Ion. 1585.
- Ἡπειρώτις. ἡπειρώτις ψυχὴ γυναικῶν An. 159. ὅσαν ἡπειρώτιν ib. 653.
- Ἡπιος. ὁδέπω ἡπιος Med. 133. ἐπήνεσ' ὀργὰς ἡπίως Tr. 53. φρένας ἡπίως ἔχειν χρεὼν Er. fr. II. 6. ἐχίδνης ὁδὲν ἡπιωτέρα Al. 311. θεὸς ἀνθρώποισιν ἡπιώτατος Bac. 859.
- Ἡρ. ἥρος ὥραις Cy. 506. ἥρος ἴσως, sc. μῆνας Fr. inc. CXLIII. 2.
- Ἡρα, Juno, Jovis conjux, Or. 1686.

Ph. 24. et 1374. Med. 1379. Iph. A. 183. Iph. T. 221. Rh. 376. Tr. 24. Bac. 9. Cy. 3. Her. 350. Hel. 25. Her. F. 20. El. 173. et 674. et per multis aliis locis.

Ἡρακλῆς, i. q. Ἡρακλῆς Her. 211. Ion. 1144. et Her. F. 924.

Ἡράκλειος. τὸν Ἡράκλειον παρατάτην Her. 90. τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον ib. 458. τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνάορον Her. F. 140. τὸς Ἡρακλείους παῖδας Her. 229. et 809. et Her. F. 39. 249. et 262. et οἱ Ἡράκλειοι παῖδες Her. F. 71. τὸς Ἡρακλείους γόνους Her. 817. Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας Her. F. 1036. τέκνοισιν τοῖς Ἡρακλείοις Her. 325. et τέκνων τῶν Ἡρακλείων ib. 486.

Ἡρακλῆς. τῇ Ἡρακλέως Ἡβῃ Or. 1686. Ἰλίῳ ἐξαναστήσας βάθρα—Ἡρακλῆς Sup. 1198. πόνων πλείων μετέσχον Ἡρακλεῖ Her. 8. πατέρα Ἡρακλέος Her. F. 3. ἐμοὶ ὄνομα Ἡρακλῆς Pi. fr. V. 1. τῷ Τιφυνδίῳ Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 5. Ἡράκλεις, ο *Hercules*, Al. 481. 520. 532. et 1056. et sic porro.

Ἡριδανός, nomen fluvii. Ἡριδανῷ ὕδωρ Hip. 737.

Ἡρινός. λειμῶν ἡρινόν Hip. 77. λειμῶνος ἡρινῷ τάχυν Sup. 448. γῇ ἡρινόν θάλλουσα Dan. fr. X. 3.

Ἡρως. Ἰππόλυθ' ἦρως Hip. fr. XVIII. 2.

Ἡσθαι. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἦσαι Al. 607. ἡμεσθα Iph. A. 88. ἐγγὺς ἦσαι Rh. 613. ἦσο πρόσθε τειχέων Sup. 664. ἦς' ἐφ' ὅπλοις σίγα ib. 674. σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο Rh. 846. παρ' ὅπλοις ἡμενος Sup. 357. τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Aeg. fr. IX. 2. ἐν ἀρχαῖς ἡμενοὶ An. 700. δαρὸν ἡμενοὶ χρόνον Iph. T. 1339. ἐρετμοῖς ἡμενοὶ Cy. 16. ἡμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. Σιμόεντος ἡμέναν κοίτας φονίας Rh. 547.

Ἡσσᾶσθαι, vel ἡττᾶσθαι. ἐμοὶ εὐδὲν ἡττᾶσθαι δοκεῖ Rh. 497. ἡσσῶντο Sup. 683. γυναικὸς ἡσσώμενος δούλης Hec. 1252. ἡσσώμενος τῷδε παραδώσω πόλιν Ph. 1238. σῆμα τῶν ἡσσωμένων ib. 1264. δεξιὸν κέρας ἡσσώμενον Sup. 705. τὸ μὴ δίκαιον τῆς εἰκής ἡσσώμενον Ion. 1117. γυναικὸς

ἡσσημένος Al. 700. νηδύος ἡσσημένος Aut. fr. III. 5. τῷ γέροντος ἡττήθη χερσὶ; An. 918. πικρῷ ἔρωτος ἡττήθησομαι Hip. 727. εἰ παθὼν γε σὺ τὰδ' ἡσσηθήσομαι ib. 976.

Ἡσσων, vel ἡττων. εἴχ ἡττων σέθεν An. 580. ἡσσων πεφυκὼς Κύπριδος ib. 632. τὸν ἡσσωνα δούλεμεθ' ἄνδρες ἄνδρα Sup. 492. οἱ με τῶν γάμων ἀπεκάλεν ἡσσωνα Iph. A. 1354. ἡσσων εὐδενὸς θεῶν ἔφν Bac. 776. ἦσθ' ἀρ' ἡσσων, ἡ' δόκεις εἶναι, φίλος Her. F. 341. παντὸς ἦν ἡσσων ἀνὴρ ib. 1416. γλυκείας ἡδονῆς ἡσσων Antiope. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. ἡσσονες Ἑλλάδος αἰχμᾶς Or. 1485. τέττε ἡσσονες καθέταμεν Iph. A. 1272. θνατῶν ἡσσονες Her. 769. ἡσσονες τῷ πεπρωμένῳ Hel. 1676. οἱ ἡσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν Ag. fr. XVI. 1. ἡσσους γεγῶτες Bel. fr. XXI. 4. εὐδ' ἡσσων ἔφν Γοργῶς θαλαγμῶν Ion. 1264. τεμμάτων εἴχ ἡσσοντας σοῖς προστίθηναι γόνασιν ὠλένας ἐμᾶς An. 895. πελείας ὠκύτητ' εἴχ ἡσσονες Bac. 1088. ἀδικῶσα ἡμῶν εὐδὲν ἡττον εὐρέθη Hec. 270. cf. v. 322. τοσῶδέ γ' ἡσσον ἡ πάρος, πέποιθά σοι Med. 318. τὸ λίαν γ' ἡσσον ἐπαινῶ τῷ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἡσσον φρονῶσα τῷδε An. 313. ἡσσον ἀλγεῖ ib. 421. τὸ ἡσσον ἀδικία νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἡσσον λάλον ἄγγελον ib. 462. γλυκεῖται ἡσσον εἰς θωπεύματα ib. 1103. τὸς ἐν τιμαῖς ἡσσον ζηλῶ Iph. A. 19. σοὶ μὲν εὖνους εἰμὶ, σῶ δ' ἡσσον πόσει ib. 871. ὅν εὐδὲν ἡσσον, ἡ με, φῶς ὀρᾶν θέλω Iph. T. 608. ἡσσον εὐγλώσσει φέρει Alex. fr. III. 3. ἡσσον ἀνόλβιος Antig. fr. XV. 2. ἄνδρα σκαιὸν—ἡσσον δέδοικα τὰσθενῆς—Bel. fr. XI. 2. αἱ συμφοραὶ ἡττον δάκνουσιν Ceno. fr. III. 4. ἡσσον ἀχθεσθῆναι Epist. II. εἰ ἡσσον' εἶη, sc. τὰ Τρῶα El. 1078.

Ἡσυχάζειν Bac. 789. ἡσυχάζε Med. 81. Iph. A. 973. et Her. F. 98. ἡσυχάζετε Or. 1350. et Cy. 620. μεταστήσας ὑπνὸν τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 134. εἴχ ἡσυχάζων ἐν πόλει ψόφῃ πλέα Ion. 601.

Ἡσυχαιός. τοῖς μὲν εἴμ' ἐπίφθορος, τοῖς δ' ἡσυχαιά Med. 304. cf. v. 808. τὸ ἡσυχαιὸν ἔργον CEd. fr. VI. 4.

Ἡσυχῇ. τὸν εἶκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. τῶν εὐσεβόντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν Bel. fr. XXV. 9. ἡσυχῇ ἐπάνιδι Epist. II.

Ἡσυχία. ἐν ἡσυχίᾳ σφάγια φοινίσσειν Or. 1284. μετὰ ἡσυχίας Hip. 205. et Er. fr. VI. 2. τί ποθ' ἡσυχία πρόσθε μελάθρων; Al. 78. ἡσυχίαν ἄγομεν An. 143. ἔτι ἡσυχία τῇδε Iph. A. 14. ὁ τὰς ἡσυχίας βίος Bac. 388.

Ἡσυχος. πλεῖν ὀρώντας ἡσυχον Hec. 901. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. ἀφ' ἡσύχῃ ποδὸς Med. 217. ἔχ' ἡσυχος ib. 550. et Hip. 1313. νεὼς ναύτης ἡσυχος Sup. 509. στρατὸν ἡσυχον εὐδῆν ἐῷμεν Rh. 123. ἡσυχος θάσσω Bac. 622. ὀργῇ ὑπόθες ἡσυχον πόδα ib. 646. ἡσυχος γενήσομαι ib. 1359. ὁ δ' ἡσυχος, φίλοισί τ' ἀσφαλὲς φίλος Antior. fr. XI. 1. ἡσυχοὶ θάσσω ἐπ' ἀκταῖς Hec. 35. ἡσυχοὶ μεθ' ἡσυχῶν Sup. 952. ὃ μενῶμεν ἡσυχοὶ Iph. T. 1434. ἡσυχοὶ γίγνεσθε Cy. 94. πρὸς τάφῳ τῷδ' ἡσυχοὶ καθώμεθα; Hel. 1090. ἔποθ' ἡσυχοὶ δορὶ Fr. inc. XCIX. ὃ γὰρ ἡσυχος πέτρας παῖς λέλακ' ἀχὼ Hec. 1109. ἡσυχον ὕπνε χαρὰν παρέξεις Or. 186. τὰς

ἡσύχῃ προνοίας ib. 1407. μένεσα ἡσυχος ἐν ὕραν Tr. 985. εἴσω ἡσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἡσυχοὶ πόλεις Sup. 324. ἡσύχῳ ὄμματι Or. 1317. cf. Tr. 649.

Ἡσύχως. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ—χαλῶν ὑπείκει Or. 697. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν Her. 7.

Ἡτρίον. ἐν μέσοισιν ἡτρίων πέπλων Ion. 1421.

Ἡφαισοπόνος. δπλων ἡφαισοπόνων Iph. A. 1072.

Ἡφαιτος. ἐν Ἡφαίτῃ φλογὶ Iph. A. 1602. τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίτῃ Tr. 220.

Ἡφαίτῃ χρυσέων ἀκμόνων El. 443.

Ἡφαισε Tr. 343. Ἡφαιεῖ ἀναξ Αἰτναίῃ Cy. 595.

Ἡχῇ. ἡχῆς ὅπως ἤκησαν Ph. 1155. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἡχῇ ib. 1387. πολλῇ ἡχῇ ῥέων ἔσειχε Rh. 290. ὥσιν ἡχὴν ὃ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084.

Ἡχώ. ἡχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο Hip. 791. ἡχὼ χθόνιος ib. 1201. ἀνακτόρων ἀπο ἡχῆς ἰότης Sup. 89. ὀρθίαν σάλπιγγος ἡχὼ Tr. 1267.

Ἡὼς. ἡὼς ἔχουσα δῶρα Al. 290. λάμπουσ' ἡὼς Iph. A. 158.

Θακεῖν. ἐφ' ὃ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 240. αἱ δ' ἐνθεν—θάκην Hec. 1153.

Θάκημα. ὦ Πανὸς θακήματα Ion. 492.

Θᾶκος. θακὼν ἐκ εὐδαίμονα Hel. 901. θακοῖσιν ἐν ἱεροῖσιν Ph. 847. ἐπὶ θακοῖς πεσσῶν ἡδομένης μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 195. θακὼς ἀπήνης ib. 618. ᾗ μοι θακὼς, ὅς θασσω Tr. 138. ἐλθὼν θακὼς τέσδε Bac. 347. μυσεῖα καὶ θακὼς ἐνίζουσιν Hel. 1114. πρὸς χρυσέας θακὼς Ion. 909. νεκροῖσι γείτονας θακὼς ἔχω Her. F. 1097.

Θαλάμευμα. ὦ θαλάμευμα Κερήτων Bac. 120.

Θαλάμη. θαλάμαις σφαγέντα Ph. 938. θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Sup. 980. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπῳ θαλάμαις Bac. 561. ταῖς Τροφωνίᾳ λιπόντα

θαλάμας Ion. 394. ὅς γὰρ ἐξέβα θαλαμῶν Her. F. 807.

Θάλαμος. θάλαμον εἰσπεσῶσα Al. 173. πολλὰ θάλαμον ἐξιῶσ' ἐπεσράφη ib. 185. θανάσης εἰς θάλαμον ib. 1058. πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμῳ Iph. T. 209. πατρῶον θάλαμον ἐτίας Tr. 1111. εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον ib. 1139. ὕλβῃ διοίγων θάλαμον ἡδιστον Bel. fr. XVI. 8. ἀλλάξας ἀτῖδα θαλάμους Hec. 483. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἄφαντος Or. 1495. σκοτίων ἐκ θαλάμων Ph. 1536. ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν Med. 141. εἰς θαλάμους σπεύσεις Hip. 183. φιλτάτων θαλάμων κληδῶχον ib. 540. ἡγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν An. 104. ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ib. 109. ἀνίκ' ἔλειπον θαλάμους ib. 112. μηδὲν δίκας ἔξω κρείτος ἐν θαλάμοις—δύνασθαι ib.

789. Περσεφονείας ἤξω θαλάμῳ Sup. 1022. ἀπενέπω νιν ἀμετέρων θαλάμῳ Iph. A. 553. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμῳ Iph. T. 1140. ἔχουσα πόσιν ἐν θαλάμοισιν Tr. 854. λοχίοις νιν δέξατο θαλάμοις Bac. 95. φυγὰς ἐκ θαλάμῳ ib. 1367. ἀρνῶν θαλάμοις Cy. 57. αἱ Πριαμίδος γὰρ ἔλιπον θαλάμῳ Hel. 1173. ὄν—ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις ib. 1370. Ὀλύμπῳ χρυσέων θαλάμῳ Ion. 459. ἐν θαλάμοις πατρίοισι ib. 476. βασιλικῶν θαλάμῳ ib. 486. ἐν θαλάμοις πατρῷοις El. 132. ἔνδον θαλάμοις Antioq. fr. XXXII. 1. πρὸς Ἀθήνας περικίουσιν θαλάμοις Er. fr. VI. 5.
- Θάλασσα. μεδέουσα θαλάσσης Or. 1690. αὐθαδεστέρα γίγνῃ θαλάσσης Hip. 305. αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες πέτραι ib. 979. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης An. 109. φθόγγος θαλάσσης Iph. A. 10. τίς θαλάσσης βυκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσης ib. 393. ἦν ἐν θαλάσση γράμματ' ἀφανισθῇ ib. 764. θάλασσα κλύζει πάντα τὰνθρώπων κακὰ ib. 1193. βὰς εἰς θάλασσαν ib. 1382. εἰς θάλασσαν ὠρμήθη ποσὶν ib. 1407. ἐκ θαλάσσης ib. 1428. Bac. 900. Hel. 405. θαλάσσης ἀλμυρὰς ναυάγια Tr. 438. θαλάσση ἐναιωρόμενον Cy. 696. ἦν (sc. ναῦν) εἵχομεν, θάλασσ' ἔχει Hel. 1054. ῥόδια πολιά θαλάσσης ib. 1519. πρὸς θάλασσαν ἐσάλη ib. 1543. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. θάλασσα (sc. φωνὴν ἤσει, ἀπεννέπυσά με) μὴ περᾶν ib. 1296. εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Cresph. fr. XVI. εἰ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἵπτατο Pol. fr. I. 4. ὃ πεδοσιβῆς θάλασσα St. fr. III. 4. vid. etiam Epist. II.
- Θαλάσσιος. θαλάσσιος κλύδων Med. 28. ἐν θαλασσίῳ κλύδωνι Hip. 447. βίος θαλάσσιος St. fr. III. 1. πόντος θαλασσίος Cy. 347. ἡ θαλασσία Θέτις An. 17. θαλασσία δρόσῳ Iph. T. 1192. τῆς θαλασσίας θεῶ Rh. 974. et Fr. inc. CXCIX. ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίος Iph. T. 236. cf. v. 1327. οἶδμα θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. πνεύμασιν θαλασσίοις Cy. 277. ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1.
- Θαλασσόπλαγκτος. θαλασσόπλαγκτον διατεμὼν χρόα Hec. 782.
- Θαλερός. θαλερὸν ὁμμάτων ὕπνον Bac. 691. θαλερός ἡβης χρόνος El. 20. νεκῶν θαλερῶν σώματα Sup. 62. θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. θαλερὸν δάκρυ Iph. A. 39.
- Θαλία. ἐπὶ θαλίαις Med. 192. κισσοφόροις ἐν θαλίαις Bac. 383. χαίρει θαλίαισιν ib. 418. θαλίαι μέλυσσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄντῃ Her. F. 763.
- Θάλλειν. δυσδαίμων ἔρις θάλλει—Ph. 819. ὃς θάλλει ἐλαίας ἐξ ἀκηράτῃ γεγῶς Ion. 1436. ἔτι θάλλει πενία Ar. fr. XXIV. 2. θάλλειν τε, καὶ μὴ,—ποιεῖ Dan. fr. I. 5. ὅθεν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Oed. fr. XVII. 13. ἀνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1297. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. ὃ ἄρτι θάλλων σάρκα Fr. inc. CXCVII. 1. παρρήσιθ' θάλλοντες Hip. 422. θάλλουσαν ἀξίως ἐμῷ Iph. A. 1225. γῇ ἡρινὸν θάλλουσα Dan. fr. X. 3.
- Θαλλός. ἰκτῆρι θαλλῷ Sup. 10. γλανκὰς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας Iph. T. 1101.
- Θάλος. ὃ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 68. Ἀγαμεμνόνειον θάλος Iph. T. 170. πρωτόγονον θάλος ib. 209. ἔτι θάλος ἐν χερσὶ ματρὸς ib. 233. θῆλυ Ἠλέκτρας θάλος El. 15.
- Θάλπειν. φοίνικας ἀλίῳ πέπλῳς—θάλπυσα Hel. 183.
- Θάλπος. πρὸς θάλπος ἡλίῳ Cy. 540. θαμὰ Iph. T. 6.
- Θαμβεῖν. πᾶς ἐθάμβησε Iph. A. 1561. cf. Ion. 1205.
- Θάμβος. οἴκων με—θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας Hec. 180. θάμβει ἐκπλαγέντες Rh. 291.
- Θάμνος. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721. θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 2.
- Θάμυρις, ποτ. προπρ. νῆρι, Rh. 925.
- Θανάσιμος. θανάσιμον πρὸς αἶδαν Hec. 1033. παιδὸς γνῶσα θανάσιμον μόρον ib. 1145. ἀγῶνα θανάσιμον Or. 876. θανάσιμον γάμον El. 247. θανασίμῳ σφαγῇ Hec. 571. σπερῶντα θανάσιμον γύην Med. 479. θανάσιμος τύχα Hip. 840. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν τὰν Μαινάδων Bac. 1021. ἰσχὺν θανάσιμον Ion. 1005. πολλὰς ἔχουσα θα-

νασίμωσ ὁδὸς Med. 376. θανασίμοι-
σιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438. θανασίμωσ
ἐπὶ σφαγᾶς Ion. 1250. πτῶμα θανά-
σιμον El. 686. ἀντὶ παιδὸς θανασί-
μων βελευμάτων An. 1059. cf. Her.
F. 1153. φαρμάκων θανασίμων Ion.
616.

Θανατόεις. ἐπὶ μόρφῳ θανατόεντι Iph.
A. 1288.

Θάνατος. ἄλις κόρης σῆς θάνατος
Hec. 394. Ἀγαμέμνωνος ἠπισάμην
θάνατον Or. 361. μὴ θάνατον εἶπες
ib. 415. θάνατον Ἀργείων φύγω ib.
721. θάνατον ἀσχάλλων πατρῶν ib.
783. θανάτῳ ἀμφὶ φόβῳ ib. 823.
ψήφῳ θανάτῳ κατακυρωθεὶς ib. 1013.
θανάτῳ ἁώρῳ ib. 1030. θανάτῳ πέλας
βεβῶσι ib. 1044. δῶλον παρασχὼν
θάνατον ib. 1170. ἐκ θανάτῳ πέφευγα
ib. 1369. ἀρχὰν θανάτῳ ib. 1395.
λίσσόμενος θανάτῳ προβολὰν ib. 1488.
θανάτῳ κατέχη Ph. 792. τὸν θανάτῳ
προτεθέντα ib. 810. θάνατος αὐτό-
χειρ ib. 887. θανάτῳ δῶρον ἐκ αἰ-
σχρὸν ib. 1020. ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχε-
ται ib. 1062. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε
ib. 1274. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492.
θάνατον ἀνταλλάσσεται ib. 1627. θα-
νάτῳ καταλυσάμαν Med. 146. τίς σοι
—ἔρωσ σπεύσει θανάτοιο τελευτάν; ib.
152. θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην
ib. 650. μοῖραν θανάτῳ προσλήψεται
ib. 987. συγερὸν θάνατον ib. 994. ἐς
αἶδαν θάνατος προφέρων σώματα τέκ-
νων ib. 1111. θανάτῳ κέλσαι ποτὶ
τέρμα δύσανον Hip. 139. τὸ ἐμὸν
πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει; ib.
250. καὶ μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι
ib. 1373. τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμ-
βαλεῖν Al. 51. λυτήριος ἐκ θανάτῳ
γενῶ ib. 224. παντὸς ἐμοὶ θανάτῳ
μεῖζον ib. 275. θάνατον σφῷ παιδὸς
ἀπείργειν ib. 471. ἣν ἐγγὺς ἔλθῃ
θάνατος ib. 674. πολλὰς ἤδη παρέ-
λυσε θάνατος δάμαρτος ib. 937. φθί-
νουσιν ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐγκαρτε-
ρεῖς δὴ θάνατον; An. 261. πρῶτεινα
παιδὸς θάνατον ib. 429. ἐμοὶ θάνα-
τος ἔχ' ἔτῳ βαρὺς ib. 454. ψήφῳ θα-
νάτῳ κατακεκριμένον ib. 497. ἄνεσ
θάνατόν μοι ib. 532. θανάτῳ νιν
ἐκλύσασθε ib. 819. ἐναλλάξασα φό-
νον θανάτῳ ib. 1028. θανάτῳ λυσι-
μελεῖ Sur. 46. ἔδεις ἔθ' αὐτῷ θάνα-

τον ἐκλογίζεται ib. 482. εἰ ἦν παρ'
ὄμμα θάνατος ib. 484. ἠδιστος θάνα-
τος ib. 1006. θάνατον ἀκύνουσα Iph.
A. 1102. οἱ ἐγὼ, θανάτῳ σε ib. 1277.
ἐμοὶ θάνατον ib. 1309. ὁ θάνατος
δεινὸν κακὸν ib. 1416. θανάτῳ πε-
λάσεις Iph. T. 886. ἔσαι αὐτῷ θά-
νατος ἐξ ἄλλης χειρὸς Rh. 607. παιδὶ
θάνατον ἀρῆξαι Tr. 772. ὥς σοι θά-
νατος ἦλθε δυστυχῆς ib. 1167. δεινῷ
θανάτῳ διόλωλας ib. 1255. μέλας
θάνατος ib. 1315. θάνατος ἀπρο-
φάσιτος Bac. 1000. εἰς τῷδ' ἀθρήσας
θάνατον ib. 1325. εὐδόκιμον ἔχει
θανάτῳ μέρος Her. 621. ἐν ἀγχό-
ναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 202. Δα-
ναΐδαις ἄγυσσα θάνατον ib. 244. θά-
νατος ξενία σοι γενήσεται ib. 487.
θανάτῳ ποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν;
ib. 1224. θάνατος ὧν κεῖται πέρι
Ion. 756. πρίν σοι θάνατον ἐκ κεί-
νων μολεῖν ib. 846. ἀτελὲς θάνατος
ib. 1061. θανάτῳ παρατροπὰ ib. 1229.
θανάτῳ λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγυσσα
ib. 1240. τῷ σώματι θάνατον ἀμῦ-
ναι Her. F. 194. τόλμα μεθ' ἡμῶν
θάνατον ib. 307. μὴ ποτε Κρέοντι
θάνατον ἐκτισαίητο ib. 547. θανάτῳ
περιβόλαια ib. 549. τῶν ἐμῶν τέκνων
ἐκ ἐκπονήσω θάνατον; ib. 581. θά-
νατος ἐ πρόσω ib. 752. ἐγκαρτερήσω
θάνατον ib. 1351. ὄνυχι τεμνομένα
δέραν—θανάτῳ σῷ El. 149. κοίτῃ
ἐν οἰκτροτάτῳ θανάτῳ ib. 158. ἀρε-
τὰν ἀποδείξασθαι θανάτῳ Æg. fr. II.
2. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέ-
λος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. θάνατον
προταρβῶσα Er. fr. I. 30. θάνατον
ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. θάνατον
ἐκποδὼν ἔχων eorund. LXXXI. 4.
θανάτῳ τελευτῇ eorund. CLX. 7.
ἀμείβει θανάτων Or. 1007. θανά-
τῳ ἔθνηκαν ib. 1641. ἐξ ὧν θάνατοι
Med. 197. νυμφιδίως εὐνάς, θανά-
τοις κεραϊζόμενας Al. 889. εἰ σέβεις
θανάτῳ ἀγαθῶν Her. 629. ἐ γάρ
τι θανάτῳ τῆς κακῆς κολάζομεν Hel.
1188. σὲ πέμψουσι θανάτοισι El. 484.
θανάτῳ ἁώρῳ Thes. fr. IV. 4. 2)
Θάνατος ut nomen proprium ponitur
Al. 24. 847. 874. et 1144. et Tr.
764.

Θάπτειν. διπτύχῳ νεκρῷ θάπτει Hec.
1288. θάπτ' ἄλοχον Med. 1394.

θάπτειν τινὰ μέλλω νεκρὸν Al. 516. πῦσφε θάπτει; ib. 837. νεκρὸς θάπτειν λεωφόρος πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881. ἄθλιον θάπτω νεκρὸν Tr. 1186. θάπτειν ἄθλιον τύμβον νεκρῷ ib. 1246. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν Hel. 1259. θάπτειν πόσιν ib. 1292. θάψ', ὥσπερ εἶπον, παῖδας Her. F. 1419. θάπτει τέκνα Hyr. fr. IV. 3. ἣν ἔθαπτον Al. 1132. θάπτων, — ὕβρις ὅς ἀπώλεσεν Sup. 495. ὁ θάπτων νεκρὸς ib. 537. ἐπ' ἐξόδοισιν ἔθαψα σὲ Hel. 1182. θάψον κοινῇ Or. 1067. θάψον μ' ἐν γῇ πατρίᾳ Ph. 1456. τὸν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον θάψον An. 1241. σὴν παῖδα κατθανῶσαν ὡς θάψης Hec. 508. ὡς θάψης νεκρὸς Sup. 121. cf. v. 174. ἡνίκ' ἂν θάψης τέκνα Her. F. 1420. θάψαι νεκρὸς Med. 1377. et 1412. Sup. 17. 130. 385. et 526. et θάψαι νεκρὸν Al. 732. et Tr. 1134. θάψαι παῖδα Tr. 1142. τὴν σώτειραν θάψαι Her. 588. θανόντα κενῷ τάφῳ θάψαι Hel. 1064. ἐπισκήπτω — θνήσκειν τὸν θάψαντα Ph. 784. τόνδε θάψας An. 1278. ἐγὼ σφε θάψω Ph. 1651. ἐπεὶ σφας τῇδ' ἐγὼ θάψω χερὶ Med. 1378. cf. Al. 668. ἔτιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν τῷδε Al. 434. θάψεις αὐτὸς ὦν αὐτῆς φονεὺς ib. 733. ὁ τεκὼν θάψει τέκνα Rh. 982. τίνος ὕπερ θάψεις νεκρὸς πεσόντας; Her. 166. θανόντα με θάψεθ', ἔτι τὸ μόρσιμον ib. 1030. θάψεις σκιάν; Hel. 1256. μητέρα τὴν σὴν — θάψει El. 1280. ἐπισκήπτω — νέκυν μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονὶ Ph. 783. ἔτι ἂν ταφείη Tr. 731. ταφέντες Sup. 545. κείνων ταφείσας χερσὶν ib. 175. πλεσίως ταφήσεται Al. 57. ἔτι τῶν σῶν ἐνδεὲς ταφήσεται ib. 635. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. ἐν ᾗ ταφήσῃ ib. 1193. ἔτι καὶ τεθάψῃ κατθανῶσα Iph. T. 1464. etc.

Θαρρεῖν. σέβοντα δαίμονας θαρρεῖν χρεὼν Ion. 1620.

Θαρσεῖν. θαρσῶ Rh. 16. θάρσει Hec. 345. Ph. 118. 725. et 852. Med. 1015. Hip. 203. et 860. Al. 39. et 327. Sup. 564. Iph. T. 1075. Rh. 16. 646. et 685. Her. 654. Her. F. 1071. El. 1319. Alcmen. fr. XI. 1.

Dic. fr. II. et Fr. inc. XIX. θάρσει νυν Med. 926. τὰ ἄλλα θάρσει Hec. 875. θάρσει γέροντος χεῖρα An. 994. θαρσεῖτε Her. F. 822. θαρσεῖτε σάρκας Bac. 607.

Θάρσος. ἔτι ἐλπίδος, ὅτε τοῦ δόξης ὁρῶ θάρσος παρ' ἡμῖν Hec. 371. θάρσει προκρίνας Ph. 753. θάρσος ἐνῶρσε στρατῷ Sup. 713. πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης Iph. A. 1598. ὅταν πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέτῃ Iph. T. 730. ἐνὶ θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 250. τοσόνδε θάρσος, ὅδ' ἄλλ' ἔχω Her. 716. θάρσος ἴσχετε Her. F. 624. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. θάρση βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς Iph. T. 1282.

Θαρσύνειν. τί σε θαρσύνει Al. 95. — τὰ δὲ θαρσύνεις Rh. 35. λόγοισι θαρσύνοντες Ph. 1255. ἔτι ἐν τόκοισι θαρσυνεῖ σε Al. 319.

Θάσος, filius Agenoris, Phry. fr. II. 4.

Θάσσειν. ἡσυχοὶ θάσσω ἐπ' ἀκταῖς Hec. 36. cf. Iph. T. 272. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ θάσσω Or. 85. ἐνθα δὲ παλαίτατοι θάσσωσι Med. 69. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον θάσσω τόδ' ἐλθῶσα An. 44. ἡ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θάσσεις ib. 117. στρατὸς θάσσει κᾶζετάζεται Sup. 391. ἐνθάδε θάσσω ἐπ' ἀκτὰς Iph. A. 807. δαίμονες τινες θάσσωσιν οἶδε Iph. T. 268. θάσσειν φάραγγα ib. 277. τρίποδι ἐν χρυσέῳ θάσσεις ib. 1254. ὦ μοι θάκως, ὅς θάσσω Tr. 138. θάσσει τρίποδα ζάθεον Ion. 91. οἱ πλησίον θάσσωσι τρίποδος ib. 415. ἡ τὸν ἐλαιοφυῇ πάγον θάσσει ib. 1480. πρὸς ἀγνοῖς ἐσίας θάσσειν βάθροις Her. F. 715. ὁρῶ ὄχλον θάσσωσιν ἄκραν Or. 869. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄσσεος πέλας θάσσω Rh. 509. ἡσυχος θάσσω Bac. 622. θάσσω ἥνω ib. 1074. ὑψὺ θάσσω ib. 1109. τὸν θάσσωσιν δυσήνης ἔδρας Her. F. 1214.

Θάτερος. ἡ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν, ἡ θάτερον Ion. 849. ὅς τῇσδέ γ' ἄρξει θατέρας πολλῆς χθονὸς Dan. 16. etc.

Θαῦμα. εἴ σοι φανεῖται θαῦμα Hec. 680. τί τῷτο θαῦμα; Hip. 439. μεγίστη θαύματος τόδ' ἄξιον ib. 906. θαῦμα ἀνέλπισον τόδε Al. 1126. θαῦ-

μα βροτοῖσι Iph. A. 202. ἡ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν ib. 823. cf. El. 284. et Bel. fr. XV. 6. θαῦμα ἦν αἰφνης ὄρα Iph. A. 1581. τόδ' ἄλλο θαῦμα Bac. 248. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τῷ ξένῳ τι θαῦμ' ὀρῶ ib. 1061. κλύειν δὴ θαύματος πάρεσί σοι Her. 853. θαῦμ' ἐς, ἔλασσον τῆνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. εἰς θαῦμ' ἐσθῆι Dan. 36. ἡ θαῦμ' ἔλεξας Pro. fr. IV. ὦ θαῦμα Iph. T. 1321. θαυμάτων πέρα Hec. 714. et Iph. T. 839. ἐμοὶ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σῷ Iph. A. 844. θαυμάτων κρείσσονα Bac. 666. θαυμάτων ἐπάξια ib. 715. εἰς θαύματ' ἐλθὼν Ion. 248. θαύματ' ἀνθρώποις ὀραῖν ib. 1142.

Θαυμάζειν. μήτε τὸς καλῶς τεθνηκότας θαυμάζετε Hec. 330. ὥστε θαυμάζειν ἐμὲ ib. 730. πενθεῖν ἔσσε θαυμάζω τύχας Med. 268. ἦν νῦν ἀντὶ σῷ θαυμάζομεν ib. 1144. σῷ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω Hip. 1041. ἀπιξεῖν ἔσσε θαυμάζω τύχην Al. 1133. κᾶτα θαυμάζειν χρεῶν An. 601. μὴ θαύμαζε—τὸςδε τολμῆσαι θανεῖν Sup. 909. λόγους ἐμὸς θαύμαζε Iph. A. 844. ὥς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις Iph. T. 1214. ὥς σε θαυμάζω Ion. 263. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. θαυμάζω, ὅταν πύλαι ψοφῶσι, κ. τ. λ. Her. F. 77. καὶ τὴν θαυμάζω El. 562. ἐχὶ θαυμάζω θεόν, ὃν χ' ὦ κάκιστος ῥαδίως ἐκθήσατο Ael. fr. XIV. 1. μόνος Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων El. 84. ἐθαύμασ', εἴ τις Δελφίδων κ. τ. λ. Ion. 44. cf. El. 516. ὃν ἐθαύμασα αἰεὶ Epist. V. θαυμάσης μηθὲν Iph. T. 1220. ἃ ἐν δόμοις ἔδρασε, θαυμάση κλύων Al. 155. τῷτο σὺν θαυμάσῃ Iph. T. 1318. θαυμάζεται ὁ πλείστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2.

Θαυμάσιος. πολλῶν θαυμασίων πλέως Bac. 449.

Θαυμασιόων Hel. 84. et 506.

Θαυμαστός. θαυμαστόν σε ἔχω πόσιν Med. 510. νυκτὶ θαυμαστός Hip. 106. ἦν σὺν θαυμασίῳ σέβεις An. 567. θαυμαστόν νᾶμα παμφάγῳ πυρὸς Med. 1187. θαυμαστόν εἶπας Hip. 278. τὸ ἔσχατον δὴ τῷτο θαυμαστόν βροτοῖς τυραννὶς Peliad. fr. V. 1. θαυμαστὰ

ὡς ἀνάξιν ἡτιμασμένη Iph. A. 943. θαυμαστὰ σοὶ καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω ib. 1538. θαύμας' ἔλεξας Iph. T. 340. et Her. 797. πυθόμενος θαύμας' ἐμοὶ Iph. T. 797. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι ib. 900. θαυμαστὰ τῷ πέμψαντος Hel. 678.

Θέα. ὥς ἴδω πικρὰν θέαν Hip. 825. τρεῖς φαεννάς ἡλίας διεξόδους θέα διδόντες An. 1088. θέαν ἀθέσφατον Iph. A. 232. πᾶς εἰς θέαν ὄμιλος ἔρχεται ib. 427. ἔλαφος διαπρεπὴς τὴν θέαν ib. 1588.

Θεά. Ἀρτέμιδος θεᾶς Hec. 463. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 12. καλλίπαις θεὰ ib. 962. ἐκ ἀνώνυμος θεὰ Hip. 2. θεᾶς Νηρηίδος An. 135. cf. Iph. A. 819. 836. et 1339. τὴν πυρφόρον θεὸν Sup. 260. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργεῖαν θεὰν Iph. A. 739. φωσφόρῳ θεᾷ Iph. T. 21. τὰς ἐλαφοκτόνας θεᾶς ib. 1114. Ταυροπόλον θεὰν ib. 1457. θηροφόνον θεὰν Her. F. 378. ἴση θεῇσι Hec. 356. θεᾶς Εὐμενίδας Or. 37. δειναὶ θεαὶ ib. 261. et El. 1270. ποτνιαδες θεαὶ Or. 318. πυροφόρος θεᾶς Ph. 695. τὰς αἱματωπὲς θεᾶς An. 979. ὁ τὰς θεᾶς κρίνας Iph. A. 71. Νηρηίδες θεαὶ ib. 240. κρίσις θεᾶν ib. 580. ταῖς ἀνώνυμοις θεαῖς Iph. T. 944. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι Tr. 969. αἱ κυνώπιδες θεαὶ El. 1252. ὄρεσσιγόνοισι θεαῖς Xan. fr. vers. 1. etc.

Θέαμα. πικρὸν θέαμα Or. 950. δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf. v. 1202. et Bac. 759. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων Hip. 1217. καλὸν θέαμα Sup. 783. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. παρὴν ἐκάστῳ τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα Ph. 1146.

Θεᾶσθαι. θεᾶσθαι ὧδε χρὴ τὸν προστάτην ἰδόντα Or. 909. πάντα θεᾶσθ' ὄμμασι Ion. 232. νῦν χρὴ θεᾶσθαι Ael. fr. VIII. 1. ἐγένετο ἡ ὄψις ἡδεῖα ἐμοὶ τῷ θεωμένῳ Epist. III. προσέλκυσαί νιν ὕστατον θεωμένην Iph. A. 1452. κάμακα Θρηϊκίαν θεώμεναι Hec. 1155. θέασαι τὰδε τέκνων πεσήματα Her. F. 1131. θεάσομαι σὺν πατρὶ μολῶν κ. τ. λ. Hip. 661.

Θεατῆς. ἔστην θεατῆς Sup. 652. θεατῆς Μαινάδων πρόθυμος Bac. 827. πότῃρα θεατῆς—; Ion. 301. τῇσδ'

Ἀθηναίων χθονὸς ἄξω θεατὴν ib. 656.

Θεήλατος. ξυμφορὰ θεήλατος Or. 2. et συμφοραὶ θεήλατοι An. 852. θεηλάτης ἔδρας Ion. 1306. ἕκτινος θεηλάτης ib. 1392.

Θεῖν. παρηγγύων — θεῖν Sup. 702. θεῖ εὐθύς ἔξω Ion. 1217.

Θεῖναι. θεῖναι Or. 1302. θεῖνε, θεῖνε Rh. 676. θεῖνοντε ὑρᾷ πωλικῆς ῥινῷ τρίχα ib. 784. κᾷθεινε (i. e. καὶ ἔθεινε) — χερὶ Her. F. 949. πώλης κέντρῳ θεινομένης Iph. A. 220.

Θεῖος, *subst.* patruus. ὦ πατὴρ δμαίμε. θεῖε Or. 673. ἡ πε νοσῶντας θεῖος ὕβρισην δόμους; Iph. T. 930.

Θεῖος, *adj.* divinus. θεῖον σεμνὸν δεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. θείαν Ἑλένη ψυχὰν Hec. 87. θεία προνοία Ph. 640. τῆς θείας φρενὸς Her. 541. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. τὸ θεῖον ἐστὶ τοιῦτον φύσει ib. 420. ὦ θεῖον ὁδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. τίνας αἰσθάνομαι θεῖω; An. 1228. ἔτω τὸ θεῖον ῥαδίως σ' ἀπεστράφη Sup. 159. σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. τὸ θεῖον εἰδότες Rh. 65. πῖτον τὸ θεῖον σθένος Bac. 881. εἰσηλθέ μοι τι θεῖον Cy. 410. θεῖον πῶμα ib. 414. θεῖον τόδε Ion. 1456. ἄγνευμα θεῖον El. 256. τὸ θεῖον ὡς ἀελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ἐκ ἔσιν — ὄν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συντελεῖ And. fr. XX. 2. τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακὸν Chry. fr. II. 1. ἐχρὴ ἔγκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον Melan. fr. XII. 5. τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβῶν Pal. fr. IX. 2. τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. δέμας τὸ θεῖον Fr. inc. CLVI. 2. τὰ θεῖα ἢ θεῖ, ἡγῆ An. 440. πολὺς ταραγμὸς ἐν τοῖς θεῖοις ἐνι Iph. T. 572. τὰ θεῖα — πάντ' ἡπίσατο Hel. 13. cf. v. 928. et Fr. inc. CXX. 2. τὰ θεῖ' ἡγεμένη Hel. 925. τὰ θεῖα πυργῶσ' Bel. fr. XXV. 15. ἡ τὰ θεῖα πρῶμαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.

Θέλγειν. θέλγει Ἔρωσ Hip. 1274. θέλγει ὄμματος ἔδραν ὕπνος Rh. 554. πρισοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV. ἔτε τότε λόγοις ἐθέλγεθ' ἥδε Hip. 303. μήθ' ὕπνῳ θελ-

χθῆς Iph. A. 142. φιλοχρηματία θελχθέντα Eriest. V.

Θέλγητρον. ὦ φίλον ὕπνε θέλγητρον Or. 211.

Θέλειν. θέλει τι κλεινὸν ἔτος ὁ τόλος Sup. 1055. ὑδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. θέλω γε. τὸ θέλειν δ' ἐκ ἔχων ἀλγύνομαι ib. 657. σῶσον, ὅς ἐγὼ θέλω ib. 864. κᾷν θέλῃ, κᾷν μὴ θέλῃ Cy. 331. ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω El. 1354. ἔπησ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. αἰσχροῦν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. τὸς κανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων Hec. 262. ὁ ὅς θέλων τε καὶ θέλων ib. 566. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονήσαι ib. 861. ὑδὲς ἀπαντᾷν βέλεται προθυμία τῇ τῷ θέλοντος Hip. 1330. μέτρια θέλοντος Sup. 740. θεῶν θέλοντος ib. 1145. τῷ βέλεσθαι θέλων Iph. A. 338. θύρας ἔχων ἀκλήτους τῷ θέλοντι δημοτῶν ib. 340. θέλων ἐγκλίνεται Phaed. fr. vers. 5. θέλωσ' (i. e. θέλωσα) ὑπερθανεῖν Al. 153. ματέρος ὃ θελέσας (i. e. ὄσης) — χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 468. θέλωσαν ὃ μόλις καλεῖς Hel. 341.

Θελκτήριος. λόγοι θελκτήριοι Hip. 478. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος ib. 509. ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται Iph. T. 166.

Θελξίφρων. θελξίφρονες ἔρωτες Bac. 402.

Θέμις. εἰ θέμις Or. 1052. θέμις ἂν, ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεῶ; Med. 676. εἰ θέμις κλύειν ib. 678. ὅτῳ μὴ θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασι ib. 1054. τοῖς κακοῖσιν ὃ θέμις Hip. 81. ἐμοὶ ὃ θέμις λέγειν πέρα ib. 1033. κατ' ὅσων ὃ θέμις βαλεῖν δάκρυ ib. 1396. ἐμοὶ ὃ θέμις φθιτὸς ὄρῃ ib. 1437. ἔπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων κλύειν Al. 1147. εἰ ψάνοιμεν, ὦν μὴ μοι θέμις Iph. A. 834. θέμις μάλιστα ib. 835. ὃ θέμις σοι ib. 1192. ὃ θέμις θύειν θεῶ Iph. T. 1035. τῷτον πρὸς σῆς ὃ θέμις χερὸς θανεῖν Rh. 635. ἐκεῖ βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν Bac. 416. ὃ θέμις ἀκῆσαι σε ib. 474. μόρσιμα ἔτι φυγεῖν θέμις Her. 615. ὄν ὃ θέμις, — ἐπύρωςας ἐν θαλάμοις Hel. 1369. θέμις γυάλων ὑπερβῆναι —;

Ιόν. 220. cf. v. 221. et 232. *ικέτιν ὁ*
θέμις φονεύειν ib. 1256. cf. Fr. inc.
 CLXXX. *λέκτρ', ἃ μὴ θέμις, τέρ-*
γειν Her. F. 1341. *θέμις εἰς φθογ-*
γὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν; θέ-
 μις El. 1292—1294. ὁ *θέμις βέβη-*
λον ἄπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. *εἰ*
θανεῖν θέμις Fr. inc. CX. 1. 2) *Θέ-*
μις, nom. propr. dea, Or 164. Med.
 160. 169. et 208. et Iph. T. 1259.
 Θεμισεύειν. ὄργια Κυβέλης Θεμισεύων
 Bac. 79. *τὸν Θεμισεύοντά σοι* Ion.
 371.
 Θεμιτός. *σοὶ δ' ἔχλ' Θεμιτὸν πρὸς φίλον*
τείχειν τάφον; Or. 97. ὁ *Θεμιτόν*
σοι ματρὸς ὀνομάζειν κᾶρα Ph. 615.
 Θένειν. *φίλον ἄνδρα μὴ θένῃς* Rh.
 687. *μὴ—κήρυκα τολμήσεις θένειν*
 Her. 272. *ιτέαν εἰς μέσην θένων*
 Cy. 7. *δι' ἀσπίδος θένοντα πολεμίων*
τινὰ Her. 738. cf. Aut. fr. III. 21.
κέντρῳ δῆθεν ὥς θένων Her. F. 949.
 Θεογόνοσ. ἀπὸ Θεογόνων γάμων Or.
 346.
 Θεόδμητος. βωμῷ πρὸς Θεοδμήτῳ Hes.
 23. *Δελφῶν εἰς Θεόδμητον πύλιν* An.
 1264. *Ἀθήνας τὰς Θεοδμήτους* Hip.
 974. et Iph. T. 1449.
 Θεοδόκος. οἴκων Θεοδόκων Ion. 1549.
 Θεόθεν. *τυχῆσα καιρῷ Θεόθεν* Hes.
 593. *ἐχθρίων Θεόθεν ἐργμάτων* Or.
 160. *Θεόθεν πράξας, ἅπερ ἡῦχε* ib.
 355. *φθόνος νιν εἶλε Θεόθεν* ib. 972.
δειμαίνω—τὸ Θεόθεν Ph. 265. *ζύνοι-*
δα Θεόθεν πιτνῶντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη
 Med. 1270. *εἶθε μοι Θεόθεν τάδε*
μοῖρα παράσχοι Hip. 1112. *πένθος*
Θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. *τάδε*
Θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. *εὐτυ-*
χίας μετέχειν Θεόθεν τέκνα θνατοῖς
 Ion. 509. *ἔσσυτο Θεόθεν—κακὰ τάδε*
 Her. F. 919.
 Θεοκλύμενος, filius Protei, rex Ægypti,
 Hel. 9. 1184. et 1659.
 Θεοκλυτεῖν. Θεοκλυτεῖ ἄδικα παθῆσα
 Med. 207.
 Θεομανής. Θεομανεῖ πότμῳ Or. 79.
Θεομανεῖ λύσση δαμείς ib. 843. *Θεο-*
μανῆς ἤλατο Ion. 1402.
 Θεομαχεῖν. *τὸ Θεομαχεῖν ἀπολιπῆσα*
 Iph. A. 1409. *ὡς Θεομαχεῖ τὰ κατ'*
ἐμὲ Bac. 45. *Θεομαχεῖν μόνον οἶός*
τ' ἐκεῖνος ib. 1253. ὁ *Θεομαχήσω* ib.
 325.

Θεονόη, filia Protei, regis Ægypti, Hel.
 13. 144. 326. 536. 827. 865. 1214.
 et 1664.
 Θεοπόννητος. Θεοπόννητα λέχη Tr. 953.
 et Hel. 590.
 Θεόπυρος. φλογὶ Θεοπύρῳ El. 732.
 Θεός. ἀψευδῆς Θεὸς Or. 364. *ῥώμην*
Θεῷ τιν' ἔσχευ ib. 1169. *Θεῷ λέγεις*
πρόνοιαν ib. 1179. *ἐναλίην Θεῷ παῖς*
 Ph. 1163. *χθόνιον θεὸν* ib. 1331.
ἱππεῖν Θεῷ ib. 1701. *λαμπὰς Θεῷ*
 Med. 352. *σὺν Θεῷ εἰρήσεται* ib.
 625. *ὃς ἡμῖν σὺν Θεῷ τίσει δίκην* ib.
 802. *τῶν ἀδοκῆτων πόρον εὔρε Θεὸς*
 ib. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac.
 1389. et Hel. 1707. ὁ *μελαγχαίτας*
Θεὸς Al. 441. *φίλον τὸ φέγγος τῷτο*
τῷ Θεῷ ib. 725. *Θεῷ αἶσα, Θεὸς ἔκρανε*
συμφορὰς An. 1204. *Θεὸς συνοικήσεις*
Θεῷ ib. 1259. *αἶθον ἐξαμύνασθαι*
Θεῷ Sup. 208. *τῷ Θεῷ μεῖζον σθένειν*
 ib. 216. ὁ *Θεὸς πάντ' ἀνασρέφει πάλιν*
 ib. 331. *Θεῷ σέλας* ib. 469. *Θεῷ*
θέλοντος ib. 499. et 1145. *Θεὸς ἐγὼ*
πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. *εἰς*
τὸν Θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν Iph. T.
 390. *δίψιον πῦρ Θεῷ* Rh. 417. *μορ-*
φήν ἀμείψας ἐκ Θεῷ βροτησίαν Bac.
 4. *τὸν βάκχιον Θεὸν* ib. 67. *Βρόμιον*
παῖδα Θεὸν Θεῷ ib. 84. *ταυροκέρων*
Θεὸν ib. 100. *Θεοῖσι σπένδεται Θεὸς*
γεγώς ib. 284. *Θεὸς δεινότατος* ib.
 858. *Θεὸς φαίνη μέγας* ib. 1030.
ποντίῳ παῖδες Θεῷ Cy. 21. cf. v. 285.
 et 412. *ἐκ Ἰσαν ὄντα Θεὸν με καὶ*
Θεῶν ἀπο; ib. 230. *Θεῷ τὸ πρᾶγμα*
 ib. 284. ὁ *πλῆτος τοῖς σοφοῖς Θεὸς*
 ib. 315. *ἐκ σπονδῆς Θεῷ* ib. 467. *τῷ*
Θεῷ πλεῖον φρονῶν Her. 259. *Θεὸς*
τὸ γινώσκειν φίλος Hel. 567. ὁ *Θεὸς*
ὡς ἔφν τὶ ποικίλον καὶ δυστέκμαρτον
 ib. 717. *μισεῖ ὁ Θεὸς τὴν βίαν* ib.
 909. *τὸν πολὺῦμνον Θεὸν* Ion. 1075.
ἄλις ὁ Θεὸς ὠφελῶν Her. F. 1339.
δεῖται ὁ Θεὸς, εἵπερ ἔσ' ὄντως Θεὸς,
ἔδενός ib. 1345. *τὸ συνετὸν ὁ Θεὸς*
δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. *τύλον*
Εὐίῳ Θεῷ Antior. fr. XXXII. 2. τῷ
πονῶντι καὶ Θεὸς συλλαμβάνει Tem.
 fr. III. *Θεῷ βίον ζῆν* Fr. inc. LXX.
 2. *ἐκ ἔστιν ἔδεν χωρὶς ἀνθρώποις Θεῷ*
eorund. CIV. τῶν ἁγαν ἄπτεται Θεὸς
eor. CXXIX. 2. Θεὸν ποῖον νοητέον;
eor. CXLVI. 1. Θεὸς τις ἐν ἡμῖν eor.

CLXXXVIII. πολλά κραίνει θεός eor. CXCIH. φιλεῖ τῷ κίμνοντι συ-
σπεύδειν θεός eor. CCXVIII. χωρὶς
θεῶν Hec. 2. σὲ φθείρει θεῶν τις ib.
58. ὦ χθόνιοι θεοὶ ib. 79. πρὸς θεῶν
ib. 551. et passim per totum Eurip.
θεῶν ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. θεῶν
ἱερὰ φέρειν ib. 804. βεβλήσεται τις
θεῶν βροτησίᾳ χερσί; Or. 271. δα-
λεύομεν θεοῖς, ὅ, τι ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib.
418. οἱ νέρτεροι θεοὶ ib. 619. ὀρκίως
δὲς θεός Ph. 484. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγ-
κας ib. 1751. θεῶν ἐκέτι πίσις ἄρηρε
Med. 413. θεῶν συντιθεῖς ἅπαν γέ-
νος ib. 747. πείθειν δῶρα καὶ θεός,
λόγος ib. 964. πολλά ἀέλπτως κραί-
νυσι θεοὶ ib. 1416. Al. 1163. An.
1286. Bac. 1387. et Hel. 1795. θεός
δεσπότης καλεῖν χρεὼν Hip. 88. τῶν
κατὰ χθονὸς θεῶν Al. 76. θεῶν ἀ-
δύναμις μεγίστη ib. 218. θεῶν σκότιοι
παῖδες ib. 992. ἐκ ἡλθες εὐνοίᾳ θεῶν
Sup. 157. βίᾳ παρελθὼν θεός ib.
231. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν ib. 301.
διάφορα πολλά θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ
ib. 612. τὰ θεῶν ὅτω νενόμιται Iph.
A. 33. ἐξεπλήσθη τῇ τύχῃ τῇ τῶν
θεῶν ib. 351. ἐκ ἄνευ θεῶν ib. 809.
ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν ib.
1610. πάντα τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς
ἔρπει Iph. T. 476. θεοῖσιν κῆδος
ἀναψάμενος Tr. 844. ὅς νέος τίκτει
θεός Bac. 467. ὀργὰς πρέπει θεός
ἐχ' ὁμοῖσθαι βροτοῖς ib. 1346. μά-
τηρ θεῶν Hel. 1318. θεοῖσι δέλαν
χρ' ἔχειν Ion. 132. χρόνια τὰ τῶν
θεῶν ib. 1615. ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν
ἡγῆμαι φίλον El. 67. θεός ἔχων ἀνὰ
τόμα ib. 80. θεῶν βίος Ar. fr. IX.
1. πολλά σφάλλασιν ἀνθρώπου θεοὶ
ejusd. fr. XXXI. 1. αἰτιάσασθαι
θεός ib. 2. εἰ θεοὶ τι ἐρῶσιν αἰσχροῦν,
ἐκ εἰσὶν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. σὺν
θεοῖσι—κινεῖν δόρυ—χρῆ, τῶν θεῶν
ὅτ' μὴ βίᾳ Er. fr. V. 1. 2. ἀντήλιοι
θεοὶ Meleag. fr. XXI. ἐκ ἔστι τὰ τῶν
θεῶν ἄδικα Peliad. fr. III. 1. θεῶν
κόσμον φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. θεοῖ-
σι μὴ μάχῃ eorund. XXX. 1. αὖρα
θεῶν ὄχημα τιμώτατον Fr. inc. B.
26. etc. 2) ἡ θεός, dea. εὐκταία
θεός Or. 214. δεινὴ ἡ θεός ib. 399.
ἡδεῖαν θεὸν Ph. 402. ἀκράϊας θεῶ
Med. 1379. τὰς ποντίας θεῶ An.

130. ἐναλίας θεῶ ib. 252. Ἰσθμίας
θεῶ Sup. 1211. τῆς θαλασσίας θεῶ
Rh. 974. cf. Fr. inc. CXCIH. ἐχ' ἰ-
μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτῷ μέτα Tr.
940.

Θεοσεβής. Θεοσεβῆ φῶτα Al. 608.
Θεοσεβής τις ὦν Iph. T. 268.

Θεοσέπτωρ Hip. 1364.

Θεοτυγής. τῷ Θεοτυγεῖ ᾄδου μαγείρῳ
Cy. 395. θηρὶ τῷ Θεοτυγεῖ ib. 598.
ἡ Θεοτυγής Ἑλένη Tr. 1213.

Θεράπαινα. Εὐρώπας Θεράπαιναν Hec.
482. Ζαθέαν Θεράπαιναν Tr. 1070.
Μυκῆναι ἐμαὶ Θεράπαιnai Iph. A.
1499.

Θεραπεία. φίλον Θεραπείαισιν ἀνδρ'
εὐεργετῶν Iph. T. 314. Ἀγυιάτιδες
Θεραπείαι Ion. 187. πρὸς θεῶν Θε-
ραπείαις El. 744.

Θεραπεύειν. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ Θερα-
πεύειν μέλη Or. 222. κρεῖσσον νο-
σεῖν, ἢ Θεραπεύειν Hip. 186. ἔνθα
κύκνος μελωδὸς Μῦσας Θεραπεύει Iph.
T. 1105. Διόνυσον Θεραπεύει Bac.
82. οἷς σὴ Θεραπεύειν μέλει ib. 930.
Φοῖβη ναὺς Θεραπεύω Ion. 111. τέ-
τις Θεραπεύειν αὐτὸν, ἐχ' ὑπ' ἐκείνων
Θεραπεύεσθαι Epist. IV. τὴς βόσκον-
τας Θεραπεύων Ion. 183. τὸν ἕτερον
Θεραπεύοντες Epist. V. τίς σε Θερα-
πεύσει; Ph. 1680. τὰς σὰς τύχας
Θεραπεύεσθαι καιρὸς El. 996.

Θεράπευμα. ἐκ ἀναίνομαι Θεράπευμα
τέκνων Her. F. 633. ἃ πόδα σὸν—
Θεραπεύμασιν ἐμόχθῃ Ph. 1543.

Θεράπνα. τὰν ἐχθίσαν Θεράπναν
Ἑλένας Tr. 211. Θεράπνας—λιπόν-
τες Bac. 1041. Πηλιάδες Θεράπναι
Her. F. 370.

Θεράπων. λωτὸς, Μῆσᾱν Θεράπων El.
717. Θεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδένα
Epist. II.

Θέραψ. ἦπερ πικρῶς νιν Θέραπες ἦγον
ἐκ φόνου; Sup. 762. ὦ Φοῖβη Δελφοὶ
Θέραπες Ion. 94.

Θερίζειν. βίον Θερίζειν Hyp. fr. IV.
6. τραχήλης κἀπικείμενον κἀρα κυ-
νέας Θερίζων Sup. 717.

Θερμαίνειν. σπλάγχ' ἐθέρμαινον ποτῷ
Cy. 423. ἥλιος Θερμαίνων χθόνα
Bac. 678. ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν φλόξ
οἶνε Al. 761. χαρᾷ Θερμαινόμεσθα
καρδίαν El. 402.

Θερμός. Θερμός κρηνὸς—αἵματος νέος

Rh. 790. ἄρας θερμὸν (sc. τὸν ἐλαίας ἀκρέμονα) Cy. 457. πυρὰ θερμὴ τάρφῃ Or. 422. θερμὴν δαῖτα Cy. 244. τεθρίπποις ἡλίῳ θερμὴν ἄγαν Cresph. fr. XIII. 5. θερμὴ ἄνακτος φλόξ Phaëth. fr. XIII. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίῳ Hip. 128. θερμὰν ἀελίῳ ἔδραν El. 739. πνοὰς θερμᾶς πνέω Her. F. 1092. cf. Fr. inc. LIII. 2. ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα Cy. 373. ἔσπερα νῶτα—θερμὰ φλογὶ θεοπύρῳ El. 732. θερμὰ ἡλίῳ τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7.

Θέρος. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος θέρος Bac. 1025. κάλλιτον θέρος ib. 1314. θέρως λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. δύσηνον θέρος Inus fr. IV. 4. θέρως—μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLI. 1.

Θέσμιος. τί θέσμιον Ἑλλάνων; Tr. 267. καινὰ θέσμια Med. 494. προγόνων παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50.

Θεσμοποιεῖν. τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταιπύρῳ νεκρῷ; Ph. 1639.

Θεσμός. θεῖον σεμνὺ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872.

Θεσπέσιος. παρὰ θεσπεσίῳ δάφνῃ An. 296.

Θεσπίζειν. ἀκραντά μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς Alex. fr. XXII. 1. ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων An. 1162. τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων Ion. 7. λαῖψ μ' ἐθέσπισε φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1592. πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισεν κομίσαι μ' ἄγαλμα κ. τ. λ. Iph. T. 1013. cf. Cy. 695. Hel. 147. et Ion. 779. πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας El. 971.

Θέσπις. ὦπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425.

Θέσπισμα. τί θέσπισμ' ἐκ Τροφώνιῳ φέρεις; Ion. 405. cf. v. 729. ὦ Λοξία—σῶν θεσπισμάτων Or. 1666. σπένδομαι—σοῖς θεσπίσμασιν ib. 1681. κλύοις τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων Ph. 910. ἢ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων ib. 928. ἀκόλας' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα ib. 978. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεῷ θεσπίσματα; Sup. 141. συμπνέσθαι παρθένῳ θεσπίσματα Hel. 335. τὰ μὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα; ib. 879.

Θεσπιφδεῖν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον χρῆν θεσπιφδεῖν Ph. 966. et Fr. inc. B. 55. sed alio verborum ordine.

Θεσπιφδός. ὀμφαλὸν γῆς θεσπιφδὸν Med. 668. τῆς θεσπιφδῆ Κασσάνδρας Hec. 677. τὴν θεσπιφδὸν Θεονόην Hel. 144. τὰς θεσπιφδῆ κόρας ib. 522. cf. v. 865.

Θεσπρωτὸν ἕδας Ph. 989.

Θεσσαλῖος. ὦ πόλι Θεσσαλία An. 1177. et subst. Θεσσαλίας πόλιν Tr. 241.

Θεσσαλὶς νύμφη Al. 332.

Θεσσαλός. Θεσσαλὸν ὄρπακα Hip. 221. ἐκ οἴσθα Θεσσαλὸν με, κἀπὸ Θεσσαλῷ πατρὸς γεγῶτα; Al. 680. Θεσσαλὸς λεῶς An. 19. et Tr. 30. Θεσσαλός, ἦ—Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν; Rh. 699. Θεσσαλοὶ El. 781. ἄνδρα σχεῖν Θεσσαλῶν Al. 286. Θεσσαλῶν ἀναξ ib. 513. τίς τῷδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος; ib. 861. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν τοχάσμασιν Bac. 1203. χθόνα Θεσσαλῶν Her. F. 373. ἅπιτοι Θεσσαλοὶ Fr. inc. CXCI. vid. etiam El. 815. et 818. παῖδες αἱ Θεσσαλαὶ Iph. A. 1063. τὸ Θεσσαλὸν σόφισμα Ph. 1416.

Θεσιάς. Λήδῃ Θεσιάδι Iph. A. 49. Θεσιάς κόρη Hel. 132.

Θέσιος. Θεσίῳ παρθένον Meleag. fr. I. 5. οἱ Θεσίῳ κῆροι ejusd. fr. VI. 6.

Θέσφατον. πεδία τὸ θέσφατον πυροφώρα δόμων ἔχρησε Ph. 646. εἴ τι θέσφατον ἔχει φράσαι ib. 773. εἵπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε Iph. A. 1556. πεσεῖν ἄχρητον θέσφατον Iph. T. 121. ἔτι μοι τὸ θέσφατον εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν κ. τ. λ. Bac. 1352. τὰ Φοῖβῳ αἰτιασθε θέσφατα Or. 276. συνῆκε θέσφατα Ph. 425. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἐκάς ib. 914. ἄκουε θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν ib. 918. θεσφάτων ἐλεύθεροι ib. 1006. θεσφάτοις Φοῖβῳ ζυγεῖς Sup. 220. θέσφατ' ἀτιμάσας ib. 230. εἴ τι κόρης θεσφάτων μέτεσί σοι Iph. A. 498. ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο ib. 529. cf. v. 879. 1268. et 1486. Φοῖβῳ κελευσθεὶς θεσφάτοις Iph. T. 937. θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων ib. 1256. θεσφάτων ἀοιδαῖς ib. 1283. πεπρωμένοις θεσφάτοις Λοξίῳ ib. 1438. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων πολλὰ Her. 407. Ἦραν νομίζω θεσφάτων μείζω ib. 1039. ἔμμε σαίνει θέσφατα Ion. 685. τί θεσφάτοις δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. θέσφαθ' ὥς εὐρίσκομεν ib. 1424.

Θετίδειον An. 20.

Θέτις. παῖδα Θέτιδος Hec. 388. ἡ θαλασσία Θέτις An. 18. cf. v. 43. 108. 117. 245. etc. τὸν ἄ Θέτις τέκε Iph. A. 208. cf. v. 708. 949. 1045. 1075. et 1414. Θέτιδος ὁ τῆς Νηρηῆδος παῖς Iph. T. 537. cf. Rh. 977. Hel. 853. et El. 438. 450. et 454.

Θετός. θετῶν παίδων πῦ κράτος; Er. fr. VII. 1. θεὰν Παλλάδ' ἐν μωνύχοις ἔχων—ἄρμασιν θετὸν Iph. A. 251.

Θεωρία. ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαις Bac. 1045.

Θεωρικός. πεπλώματ' ὃ θεωρικὰ Sup. 97.

Θεωρός. ὃ τι μ' ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ—προσεννέπειν Hip. 792. δυστυχῆς θεωρὸς ib. 807. ὁρῶ—τόλον, τείχοντα θεωρὸν Alop. fr. IV. 2. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.

Θῆβαι, nom. urbis, Ph. 4. etc. Sup. 131. et 149. Bac. 23. etc. Her. F. 4. etc. et Alcmaeon. fr. XVI. 2. Dicitur et in singul. Θήβη, vel dor. Θήβα Ph. 797. et 830. Hip. 555. Her. F. 763. et Phry. fr. I. 2.

Θηβαιγενής. Πολυνεΐκει τῷ Θηβαιγενεῖ Sup. 136.

Θηβαῖος. Θηβαῖος λεῶς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θηβαῖον τάχυν Bac. 749. Ἀργεῖος, ἢ Θηβαῖος Fr. inc. B. 44. 1. ἤκω τήνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. πᾶσιν Θηβαίοισιν ib. 48. Θηβαίων πόλις ib. 50. et Her. F. 227. ἄσιν Θηβαίων Bac. 172. χρήζω νιν γέλωτα Θηβαίοις ὄφλειν ib. 852. νεανίαισι Θηβαίοις ib. 1252. ὃς τὸ Θηβαίων γένος ἔσπειρα ib. 1313. Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. et 638. et Bac. 659. 959. 1041. et 1200. Θηβαίᾳ χθονὶ Ph. 783. et 890. ἀνὰ Θηβαίαν πόλιν ib. 351. et Θηβαία πόλις An. 1. Θηβαίαν γὰν Ph. 1052. δορὶ Θηβαίας Μυκῆναισι—δώσειν ib. 194. παρθένοισι Θηβαίαισι ib. 659. et Θηβαιᾶν παρθένων ib. 1709.

Θήγειν. ξίφος θήγειν χερὶ Or. 1036. θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. φάσγανον θήγησα Tr. 1013. et φάσγ. θήξαντε Or. 51. κοπίδας θήξεις μαχαίρας Cy. 241. τεθηγμένη σφαγὶς El. 1142. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625.

Θήκη. κεκρυμμένας θήκας χρυσῷ Hec. 1147.

Θηκός. θηκῷ σιδήρῳ Ph. 68. et Cresph. fr. IV. 12. θηκτὸν φάσγανον Med. 40. et 379. θηκτὸν ξίφος Ion. 1063. et θηκτὰ ξίφη Rh. 669.

Θήλεια. θήλεια σπορὰ Tr. 503. θήλεια ἥβη Acol. fr. XI. 3. ἐν γυναιξὶ θηλείαις Or. 1205. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφν Ph. 206. τόδ' ἤρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. θηλειῶν ἄτερ ib. 624. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφν An. 181. πολλά γ' ἐστὶ καὶ τὸ θηλειῶν σοφὰ Sup. 294. v. etiam v. 899. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τῶν θηλειῶν λόγος El. 937.

Θηλή. δέξαι θηλαῖσι σπορὰς Cy. 56.

Θηλυγενής. θηλυγενὲς ὄχλος Bac. 117. τὰν θηλυγενῆ τολὰν ib. 1154.

Θηλύμορφος. τὸν θηλύμορφον ξένον Bac. 353.

Θηλύνειν. πολλὰς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὀρμωμένους Er. fr. I. 34.

Θηλύπυς. θηλύπυν βάσιν Iph. A. 421.

Θῆλυς. φόνον θῆλυν Bac. 795. θῆλυν ὄχλον ib. 1056. εἴ σ' ὄψεται τις θῆλυν Her. F. 1412. πλόκος κτενισμοῖς θῆλυν El. 529. ἀντὶ θήλεως τάχυν ἀρσην Er. fr. I. 27. θῆλυν σπορὰν Hec. 659. et Dan. 12. γενεὰν θῆλυν Med. 1084. θύσσα θῆλυν ἀρσενας Iph. T. 621. τολὴν θῆλυν Bac. 826. 834. et 850. τὸ θῆλυν μέμφομαι γένος Hec. 885. cf. v. 1184. Med. 574. et 909. Her. 41. Inus fr. VIII. 2. Melan. fr. XI. et XXVI. 1. et Fr. inc. LV. 1. γυνὴ θῆλυν καὶ πὶ δακρύοις ἔφν Med. 928. τίσαι—τὸ θῆλυν τῷτο Tr. 1035. τὸ θῆλυν σπέρμα Bac. 35. εἰς τὸ θῆλυν τρεπόμενος Hel. 997. τὸ θῆλυν μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. θῆλυν Ἡλέκτρας θάλος El. 15. τὸ θῆλυν σώματος Antior. fr. V. 1. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν Cy. 580.

Θήρ. τετράποδος θηρὸς ὀρεσέρου Hec. 1058. θῆρ ὡς διώκω κ. τ. λ. ib. 1173. ἔχει καταφυγὴν θῆρ πέτραν Sup. 267. σχῆμα θηρὸς Rh. 209. τετράπυν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς ib. 257. ὁ θῆρ ὃδ' ἡμῖν πρῶτος Bac. 436. ἢ ποτ' ἦσθα θῆρ; ib. 920. τὸν ἀμβάτην θῆρα ib. 1106. cf. v. 1181. 1186. 1189. 1202.

et 1208. Θηρὸς πανέργυ Cy. 441. Θηρὶ τῷ Θεοσυγεῖ ib. 598. Θήρως τῷ ξενοδαίτα ib. 654. τὸν Νέμειον Θήρα Her. F. 153. δεινῷ χάσματι Θηρὸς ib. 363. σολήν Θηρὸς ib. 465. Θήρα τὸν τρικάρηνον ib. 611. cf. v. 614. ὥστε Θήρ Bel. fr. XVII. 6. πρόβλημα Θηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χρυσωπὸν ἦν νώτισμα Θηρὸς Fr. inc. B. 46. 2. Θοῖναν ἀγρίων Θηρῶν Hec. 1072. Θήρας ξιφήρεις Or. 1272. σοὶ τί Θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. cf. v. 423. δίδυμοι Θήρες ib. 1304. Θηρσὶν ἀθλῶν βορὰν ib. 1597. Θήρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. ἀφθογγα δάκη Θηρῶν ib. 647. Θήρας ἐναίρων ib. 1129. Θηρῶν ὀρείων χόρτον Al. 498. cf. Sup. 47. Θηρσὶν ὡς Sup. 145. χάρματα Θηρῶν ib. 282. ἀμύνων Θήρας Rh. 787. καὶ με—Θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι Tr. 450. σύναγε Θήρας ἀγρῶτας Bac. 564. πᾶν συνεβάκχευσ' ὄρος καὶ Θήρες ib. 726. Θηρῶν ἐκ ἂν ἤκυσας βοήν ib. 1083. Θήρας ἀγρεύειν χεροῖν ib. 1235. ὅταν—Θηρῶν ὀριγνῶτο ib. 1253. Θηρῶν γένος Cy. 117. Θήρας ἰχνεύων κυσὶν ib. 130. δораῖσι Θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ib. 329. Θήρες vocantur Satyri ib. 620. Θηρῶν βρόχος Hel. 1185. Θηρῶν ζυγίως ib. 1326. Θήρας σφε—ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. Θηρσὶ φονίαν δαῖτα ib. 505. Θηρσὶν φίλον τύμβευμα ib. 933. Θηρσὶν ἐκτεθεὶς ib. 951. Θηρῶν ἐν αἰχμῇ Her. F. 158. πέρσας δείματα Θηρῶν ib. 700. ὃν Θηρσὶν ἀρπαγὴν πρόθεσ El. 896. φῦλα Θηρῶν Chry. fr. VII. 5. νόμος—Θηρσὶ πᾶσι τέκνα—φιλεῖν Dic. fr. VIII. 3. vid. etiam Melan. fr. XXII. 5.

Θήρα. Θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. ἐπὶ Θήρας πόθον ib. 233. Θήρα δυσπότην γαυρεμένη Bac. 1142. μορφᾷ Θηρᾶν Hel. 384.

Θηραγρέτας. ὦ Βάκχε, Θηραγρέτα Bac. 1018.

Θήραμα. Εὐμενίσσι Θήραμα φόνῳ δρομάσι Or. 834. καλὸν τὸ Θήραμα γενήσεται ib. 1316. Θήραμα παιδὸς Iph. A. 963. φοβερὸν Θήραμα Bac. 867. μακάριον Θήραμα ib. 1170. Θήραμα βαρβάρῳ πλάτας Hel. 192. ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων Θηράματα Ion. 1162.

Θηρᾶν. Θηρῶσι λέκτρον τῦμόν Iph. A. 960. Θηρᾶν τῇ Θεῷ σφάγια Iph. T. 280. Θηρᾶν Κύπριν Bac. 687. κακοῖς Θηρᾶν κακὰ ib. 837. Θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον ib. 888. τὰς ἐμὰς ἀν' ἀρπαγὰς Θηρᾶ Hel. 51. Θηρᾶ γαμεῖν με ib. 63. ἦν—λιμῷ Θηρᾶ—νῶ ib. 987. τὴν σωτηρίαν Θηρῶν Or. 678. τί χρῆμα Θηρῶν; Sup. 115. et τί χρ. Θηρῶσα; Hel. 1254. Θηρῶντες Ἑλένην Tr. 369. ὃν πάρειμι Θηράσας ἐγὼ Bac. 1213. ἀνδρας δυσσεβεῖς Θηράσετε Iph. T. 1426. ὃς με Θηρᾶται λαβεῖν Hel. 552. σὸν δέμας Θηρώμενος Ph. 706. ἔγχος αὐγάζοντα καὶ Θηρώμενον Rh. 793. ἐκ εἰς πλησμονὰς Θηρώμενον Tr. 1211. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ Θηρώμενος Bac. 459. κλοπαῖς Θηρώμενον Ἑλένην Hel. 1191. τοῖς ἄγαν Θηρωμένοις, sc. τὴν Κύπριν Hip. fr. V. 2. πάντοθεν Θηρώμενοι σύμμικτα Inus fr. IV. 2. ἐ δόξαν κενὴν Θηρώμενοι Epist. I. τὸ διαβιῶναι Θηρωμένη Fr. inc. LI. 9. μασοῖς τὸν ἔλεον Θηρώμεναι Or. 567. τί προσδοκῶσαι κέρδος, ἢ Θηρώμεναι; Iph. T. 1311. ὡς γ' ἔφασκον αἱ Θηρώμεναι Bac. 1277. ἐν ἐκ ἐπίστασθ', ἐδ' ἐθηράσασθέ πω Hip. 919. Θηρασώμεθα Ἀγαυὴν Bac. 718. ὅστις τὴς ξένους Θηράσεται Iph. T. 1324. ἐξ ὄρους Θηράσομαι Bac. 228. Θηρώμεθα (in pass.) Ion. 1111. Θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὑπο Bac. 731.

Θήρειον δάκος Cy. 324.

Θηρεύειν. Θηρεύσει σεμνοῖς λόγοισιν Hip. 956. Θηρεύειν ἀρετὰν Iph. A. 568. ἄλλων ἐδεσῶν μηχανὰς Θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5. ἂν Θηρεύων πετόμαν Cy. 71. ὁ Θηρεύων γάμος Hel. 321. τὸν σοφὸν—Θηρεύουσα Bac. 1003. τῷτ' αἰὲς Θηρεύεται Antior. fr. XXIX. 3. et τ. α. Θηρεύσεται Fr. inc. XXXV. 3. τολμήμασιν—ἀλίσκεται τε πάντα καὶ Θηρεύεται Hip. fr. IV. 3.

Θήρευμα σπάνιον Iph. A. 1162.

Θηρίον. οἶψ' μ' ὁ δαίμων Θηρίῳ συνήκισεν Fr. inc. B. 30. 2. τοῖς Θηρίοις ἔδωχ' ἐκάσῳ—μίαν φύσιν eorund. 14. 2.

Θηριώδης. βίος Θηριώδης Sis. fr. I. 2. τὸ Θηριώδες τῷτο—παύων Or. 523. ἐκ πεφυρμένη καὶ Θηριώδης Sup. 202. τὸ Θηριώδες ἀφθογγόν τ' ἔφυ Tr. 666.

Θηροκτόνος. ὃ θηροκτόν' Ἀρτεμι Iph. A. 1570. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 153.

Θηροτρόφος. ἀπὸ θηροτρόφῃ δράκοντος Ph. 827. Νύσσης θηροτρόφῃ Bac. 556. θηροτρόφοι Μαινάδες ib. 103.

Θηροφόνος. θηροφόνοι κύνες Hip. 216. θηροφόνον θεῖον Her. F. 378.

Θησαύρισμα. παλαιὸν θησαύρισμα Διονύσου El. 497. καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 4. ὁ ἐν μέσῳ χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασι Ion. 1394.

Θησαυρός. θησαυρὸς μέγας Hec. 1229. Διὸς θησαυρὸν Sup. 1010. μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. λαβεῖν φίλον θησαυρὸν El. 565. θησαυρὸς βροτῶν An. 1094. θησαυρῶν πάρα Ion. 1141.

Θησεΐδης. τὼ θησεΐδα Hec. 125. Ἀθηναίων θησεΐδαι πρόμοι Tr. 31.

Θησεύς, rex Athenarum, Hip. 10. etc. Sup. 3. etc. Iph. A. 248. Tr. 209. et 219. Her. 35. 116. 210. 218. et 322. Hel. 855. Her. F. 619. 1154. 1229. 1386. 1406. et 1424. et Hip. fr. VIII. 1.

Θῆσσα. θῆσσαν τράπεζαν Al. 2. ποτὶ θῆσσαν ἐσίαν El. 205.

Θητεύειν. καί με θητεύειν πατὴρ—ἠνάγκασεν Al. 6. θητεύω Κύκλωπι Cy. 77.

Θιάζειν. ἐθιάσέν σε Ion. 552. vid. not.

Θιασεύειν. θιασεύειν χοροῖς Bac. 378. θιασεύεται ψυχὰν ib. 75.

Θίασος. ἀβάκχευτον αἶ θίασον ἐλάχετ' ἐν δάκρυσιν Or. 319. θίασον ἔνοπλον Ph. 803. Σεμέλας θίασον ἱερὸν ib. 1744. θίασος ἵπποβότας Κενταύρων Iph. A. 1059. θίασος ἐμὸς, γυναῖκες Bac. 56. μόλε ἡμέτερον εἰς θίασον ib. 583. θίασον ἐνθ' ἔχουσι Κάδμω κόραι ib. 976. ἡλίκων θιάσους Iph. T. 1146. τὸς προπότας θιάσους ἐρώτων Rh. 362. ὅστις ἄγει θιάσους εἰς ὄρος Bac. 115. ἐκ θιάσων δρομαίων ib. 136. cf. v. 221. 532. 558. 679. et 1178.

Θιασώτας. τὸν ἐμὸν ἐντὸς ἔχει—θιασώταν Bac. 548.

Θιγγάνειν. μὴ θιγγάνειν μὴ μηδένα—τῆς παιδὸς Hec. 605. cf. v. 728. τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω Or. 382. θιγγάνει σέθεν τόδε; Hip. 310.

μὴ θιγγάνειν ἀπείργεν Hel. 1575. μὴ θιγγάνειν γῆς Her. F. 1296. εἰ λαβὼν—παρθένον, μὴ θιγγάνω El. 51. μὴ μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων Fr. inc. XCVII. 2. γενεῖς τῷδε θιγγάνων χερὶ Bac. 1317.

Θίγειν. βύλει θίγω σου Or. 218. εὐ γ' ἔν θίγοις ἂν χερνίβων; ib. 1602. θίγειν ὠλέναις τέκνῳ Ph. 307. ἔ ποτ' ἂν βαρβίτῃ θίγοιμ' ἔτι Al. 346. ἔκ ἂν θίγοιμι, sc. τῆς γυναῖκος ib. 1117. cf. 1120. et 1134. ἦν τις—νεκρῷ θίγη χεροῖν Iph. T. 382. σὺ τῷδε μὴ θίγης Her. 274. μὴ θίγης ἐμῶν πέπλων Hel. 573. δεξιᾶς ἐμᾶς θίγε ib. 844. cf. Iph. A. 471. κἄν ἄκρα θίγης χερὶ Hel. 1460. ἡ θίγω δῆθ', οἳ μ' ἔφυσαν; Ion. 560. ἔκ ἔσθ', ὅτῃ θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον El. 224. ὡς θίγη πατὴρ Er. fr. II. 32. μὴ θίγης ἠνιῶν Phaeth. fr. VI. 1. θίγων νιν κραταιᾶς χειρὸς Her. F. 964. ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν Al. 107. cf. Sup. 1161. et Tr. 1216. ἔτ' ἔθιγεν, ἔθ' ἠψαθ' ἡμῶν Bac. 617. τῷδ' ἔθιγε θηρὸς ib. 1181. θιγεῖν νεκρῷ Med. 1202. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. v. 1044. (ubi est γυναῖκος θιγεῖν) et El. 255. παιδὸς ὁσέων θιγεῖν Sup. 1107. τίς ἂν ἔτλη σώματος τῷ σὺ θιγεῖν; Iph. A. 1351. θιγεῖν ὅσιον ἔς' ἐμοὶ μόνη Iph. T. 1045. λόγχης θιγεῖν Bac. 304. σὺ θιγόντος Iph. T. 1041. κλαίων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμῷ γε θίξεται; Hip. 1086.

Θιν, vel θίς. ἐπὶ θίνα θαλάσσης An. 109.

Θνατογενής. θνατογενῆς τε καὶ Διὸς Her. F. 799.

Θνατός, dor. pro θνητός. τὰ ὑπερβάλλοντ' ὑδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. ὡς ὄρκων θνατοῖς ταμίας νενόμισαι ib. 170. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς θνατοῖς Hip. 544. ἐν τύχαις θνατῶν—λεύσσω ib. 1106. συμφορὰ ἐτέρης ἐτέρα πιέζει φανεῖσα θνατῶν Al. 897. τί ἂν μείζον τῷδ' ἔτι θνατοῖς πάθος ἐξεύροις; Sup. 1120. τοῖς ἐκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν Iph. A. 597. vid. etiam v. 1094. et 1326. θνατοῖς βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. θνατῶν ἡσσονες Her. 768. καταπαυόμενοι πόνους θνατῶν Hel. 1169. δύλαν χέρ' ἔχειν ὃ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις Ion.

133. cf. v. 181. 473. et 509. θνατοῖς
 ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς Her. F. 401.
 vid. etiam v. 652. 660. et 1197. τίκ-
 τει (sc. ἡ γαῖα) θνατὸς Chry. fr. VII.
 4. θνατᾶς ἔνεκεν δίκας El. 742. τέκ-
 νων θνατῶν (i. e. h. l. mortuorum)
 κόμισαι δέμας Sup. 273.
 Θνήσκειν. ἐκῆσα θνήσκω Hec. 548.
 τίνι μόρῳ θνήσκεις; ib. 695. θνήσκει
 πρὸς τῷ; ib. 773. αὐτοχειρὶ θνήσχ',
 ὅτῳ βύλει τρόπῳ Or. 1040. ἔθνήσκω
 πέρι Al. 176. θνήσκω, παρόν μοι μὴ
 θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν ib. 285. cf. v. 693.
 εἰδὲς βύλεται θνήσκειν ib. 675. ἐκ
 δισσαῖν θνήσκειτ' ἀνάγκαιν An. 518.
 δεσποτῶν θνήσκειν ὑπὲρ Iph. A. 312.
 μὴ θνήσκε δι' ἐμὲ ib. 1420. cf. Rh.
 870. πῶς ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως
 Tr. 961. ἐγὼ αὐτὴ θνήσκειν ἐτοίμα
 Her. 503. χρὴ ἔχ' ἅπαξ θνήσκειν σέ
 ib. 960. φαρμάκοισι θνήσκομεν Ion.
 1221. θνήσκει ἔδὲν τῶν γενομένων
 Chry. fr. VII. 11. τίς οἶδεν, εἰ ζῆν
 τῷθ', ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνή-
 σκειν ἐστὶ; Phry. fr. XV. 1. 2. θνή-
 σκοντα καὶ κτείνοντα τῆς ἐναντίας Or.
 685. ἔθθ' ἀνὸι θνήσκων τις ἂν ib.
 939. ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχ-
 θρὸς Her. F. 732. ἔθθ' ἀνὸιτ' ἔτ' ἂν
 θνήσκοντες Or. 935. τῆς εὐσεβεῖς
 θεοὶ θνήσκοντας ἔχαιρσι Hip. 1340.
 συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις Sup.
 1007. cf. Iph. T. 650. νεφέλης ὑπὲρ
 θνήσκοντας Hel. 756. θνήσκουσα Hec.
 568. καὶ γὰρ ἐκ ἔθνησκον, ἔμ' ἐχρῆν
 θανεῖν ib. 231. Τρῶες—ὑπὲρ πάτρας
 ἔθνησκον Tr. 387. cf. paulo ante v.
 375. ἐξ ἐμῷ ἔχ' ὅσι' ἔθνησκες Ion.
 1501. πρὸς βίαν ἐθνήσκετε; Her. F.
 550. τέθνηκ' ἔγωγε, πρὶν θανεῖν, κα-
 κῶν ὑπο Hec. 431. ἄλις ὑπ' Ἀργείας
 χερὸς τέθνηχ' ὃ τλάμων Or. 1028.
 τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοι-
 σιν ἔ Hel. 293. τί τῆς θανόντας ἐκ
 ἑᾶς τεθνηκέναι; Melan. fr. XIX. 1.
 βλέπω παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα Hec. 681.
 τῶν τεθνηκότων ἄλις ib. 278. cf. Rh.
 870. τῆς καλῶς τεθνηκότας Hec. 329.
 παῦσαι λύπης τῶν τεθνηκότων ὑπὲρ
 An. 1271. τίνος γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα
 τροφὰς Or. 109. ἡ πεκρωμένη ἀγει
 θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Hec. 44. cf.
 v. 214. 250. 347. 358. 374. 497. 550.
 etc. θανεῖν λευσίμῳ πετρώματι Or.

50. ἔκανες, ἔθανες ib. 195. ἐχὶ πρὸς
 τῷθ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν ib. 538.
 δις θανεῖν ἔχ' ἄζομαι ib. 1116. χρῆν
 θανεῖν νιν ἐξ ἐμῷ Ph. 1596. ὀλβιος
 θάνοις Med. 715. θανεῖν σφ' ἀνάγκη
 τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις ib. 806. ὥς ὑπ'
 εὐκλείας θάνοι Hip. 1299. ἦτις ἠθέλε
 θανεῖν πρὸ κείνου Al. 18. μάτην οἱ
 γέροντες εὐχονται θανεῖν ib. 672.
 θάνη δυσκλεῆς, ὅταν θάνης ib. 728.
 κτείνουσα τῆς ἔχ' ἰσθ' θανεῖν An. 811.
 μαίνεται, ὅς εὐχεται θανεῖν· κακῶς
 ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς Iph. A.
 1252. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν ib. 1389.
 ἔδ' ἀδικίῳ, ἦν θάνω, θανέμεθα Tr.
 904. εἰ ἔθανες πρὸ πόλεως ib. 1168.
 ἐλευθέρως θάνω Her. 559. τὸ θανεῖν
 κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται ib.
 595. βύλει λέγεσθαι μὴ θανῶν λόγῳ
 θανεῖν; Hel. 1056. cf. v. 1058. πρὸ
 δεσποτῶν τοῖσι γενναίοισι δέλοισ ἐν-
 κλέεσταιν θανεῖν ib. 1657. κεί θανεῖν
 μέλλω διπλῇ Ion. 760. πάντων τὸ
 θανεῖν Alex. fr. XVII. 1. τῷ θανεῖν
 ἀφροντίς ὦν Fr. inc. CXVI. αἰσχροῦς
 θανεῖν Fr. inc. B. 22. θανῶν ὑπὲρ
 γῆς Ἑλλάδος Hec. 310. θανῶν ἂν
 εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν ib. 377.
 et Fr. inc. LXXXIII. 1. ἔρρει χειρὶ
 χοᾶς θανόντι πατρὶ Hec. 529. μὴ μ'
 ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἄσων Or. 744. σ'
 ἐγὼ θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἔξω
 φίλον Iph. T. 718. πολεμίων θανόνθ'
 ὑπο Hel. 858. οἱ θανόντες χαρμάτων
 τητῶμεθα Or. 1084. νέοι θανόντες
 ἀλγυνῶσί σε Hip. 798. τεθναῖσιν οἱ
 θανόντες Al. 544. ἐκ ἑστὶ τῆς θανόν-
 τας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. ἃ ἀρετὰ
 καὶ θανῶσι λάμπει An. 778. ἀνώνυ-
 μοι θανόντες Iph. T. 502. τὰ τῶν
 θανόντων ἔδὲν Hel. 1437. θανύσης
 ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν Hec. 430. τὴν
 θανῶσαν—φύλλοις ἔβαλλον ib. 573.
 τὴν ἀρτίως θανῶσαν ib. 955. σφα-
 γαῖς θανῶσα Or. 40. ὦ βιαίως θαν-
 ῶσα Hip. 814. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ
 θανῶσαν ἔτι σοι Al. 139. θανῆ, ἔ
 θανῶσα, σὺν νεκρῷ Tr. 1223. θανύσης
 κῶλα ποικίλης νεβρῷ Pol. fr. X. 2.
 τέκνων θανόντων Hec. 654. cf. Sup.
 1122. et Cresph. fr. II. 2. ὦν ὑπ'
 Ἰλίου παῖδες τεθναῖσιν Or. 59. εἰ τε-
 θναῖσι παγκάκως Med. 1135. τεθναῖσι,
 καὶ τεθναῖσι Hel. 137. τεθναῖσι παῖδες

ἐκ ἐμοὶ μόνη βροτῶν Cresph. fr. VII. 1. δὴ δὴ θανῶμαι Hec. 420. θανόμεθα Or. 1033. ἐκ ἑτ' εὐκλείης θανόμεθα Hip. 688. πῶς ὁ θανῶμαι; Iph. T. 998. θανῆ πρὸς ἐχθρῶν Tr. 736. κακῶς κακῇ θανεῖται ib. 1056. θανῶμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. ἐκ ἄρ' ὡς θανυμένους μετῆλθες ἡμᾶς; Hec. 511. τῶν θανυμένων ὑπὲρ Or. 967. θανυμένην ἄγασί με An. 560. τεθνήξασθαι παραχρῆμα μέλλων Epist. IV. etc.

Θνητός. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν Ph. 1751. cf. Med. 1018. θητεύειν θνητῷ παρ' ἀνδρὶ Al. 7. θνητὸς ἔφυς Iph. A. 32. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητῷ τινος Bac. 28. θνητὸς γεγώς ib. 199. ἔχι θνητῷ πατρὸς ἐκγεγώς ib. 1338. cf. Ion. 1548. φρονεῖν θνητὸν ὄντ' ὁ χρὴ μέγα Alc. pæon. fr. IX. 2. θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Pro. fr. IV. θνητῶν θνητὸς ὄλβος Fr. inc. LXVIII. 5. βέβαια ὑδεῖς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγώς eorund. LXIX. θνητὸς ὦν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει eor. LXX. 1. μὴ νῦν τὰ θνητὰ θνητὸς ὦν ἀγνωμόνει eor. CL. 5. ὃ μέλει τὰ τῷ θνητῷ βίῳ Fr. inc. B. 12. 4. τί δῆτα θνητοὶ τᾶλλα μὲν μαθήματα μοχθῶμεν κ. τ. λ. Hec. 814. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ ib. 846. ἐκ ἑστὶ θνητῶν, ὅστις ἑστ' ἐλεύθερος ib. 864. χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος Or. 1642. θνητῶν ὑδεῖς εἰσιν εὐδαίμων ἀνὴρ Med. 1228. εἰπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. ὄντας θνητὸς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεῶν Al. 802. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον An. 183. θνητῶν ὄλβιος εἰς τέλος ὑδεῖς Iph. A. 161. φανέντα θνητοῖς δαίμονα Bac. 42. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγους ἀποσρέφω Cy. 298. θνητοῖς τῆς νόμους ὡς ὁ κυλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς Ion. 1312. ὑδεῖς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. ὁ θνητῶν ἦδε κέλευθος El. 1235. θνητῶν πολυμόχθων ib. 1330. τὸ θεῖον ὡς ἀελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 2. τοῖος θνητῶν τῶν τάλαιπῶρων βίος Antio. fr. XXV. 1. πῶ δὴ τὸ σαφές θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1. cf. v. 4. θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. ὁ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1.

θνητῶν γενεᾷ Inus fr. XVII. 4. γένος θνητῶν Melan. fr. XXII. 6. θεῶν θνητὸς κόσμον ὁ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. βέβαιον ὑδὲν ἐστὶν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. etc. θνητὸς in sœpiis. pro θνητῇ Iph. A. 901. et 1396. ἀνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. εἶδος θνητὸν ib. 53. θνητὸν τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ Phi. fr. X. 1. τὰ θνητὰ ὁ νῦν πρῶτον ἡγῶμαι σκίαν Med. 1224. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας ἣν ἔχει φύσιν; Al. 783. κατὰ δίκην τὰ θνητὰ ἄγεις Tr. 888. μὴ θνητὰ φρονεῖν Bac. 394. ἔργματ' ἔχι θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὰ θνητὰ τοιαῦτα Ion. 969. τὰ θνητὰ ἔται μεγάλα Her. F. 842. θνητὰ τοι πεπόνθαμεν Bel. fr. V. ὁ θνητὰ πράγματα Inus fr. IX. 1. θνητὰ δὴ φρονεῖς; Fr. inc. CXXXIX.

Θοάζειν. ἱππείαισι θοάζεις Ph. 801. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδὺν Bac. 65. ἐν δασκίοις ὄρεσι θοάζειν τὸν νεωτὶ δαίμονα ib. 219. αἰ—ἀχάλιν' ἐθόαζον κάβαιμα σῖτα Her. F. 383. θοάζων σὲ τὸν μέλεον Or. 335. θοάζων αἰθέρος ἀνω καπνὸς ib. 1542. πτέρυγας—λήξαιμι θοάζουσα Iph. T. 1142. μαινὰς θοάζουσα Tr. 349. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἀλὸς Fr. inc. CXIV.

Θόας, rex terræ Tauricæ. Iph. T. 32. 1285. 1436. et 1474.

Θοίναμα. οἰωνῶν γαμφηλαῖς—θοίναμα Ion. 1496. οἰκτρότατα θοινάματα Or. 812.

Θοινᾶν. ὁ θοινᾶ φίλης Ion. 982. αἰσχρὸν παρὰ κλαίεισι θοινᾶσθαι ξένους Al. 545. μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλης ἐταίρους; Cy. 376. ἥ μὲν σάρκα θοινᾶται ποδὸς Phi. fr. IV. ἄλις λεόντων ἐσὶ μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ὁ πρέπει θοινωμένους κλύειν τεναγμῶν Al. 552. πάντων σ' ἐταίρων ὕτερον θοινάσομαι Cy. 547. ὅπως πευτηρίαν θοινασόμεσθα El. 836.

Θοινατήριον Rh. 515.

Θοινάτωρ. πᾶς θοινατόρων ὄμιλος Ion. 1206. συλλαβὼν θοινάτορας ib. 1217.

Θοίνη. θοίνην πῶ γυναιξὶ θήσομεν; Iph. A. 722. ὅστις μ'—ἐνόσφισας, θοίνης λέοντα Rh. 57. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν Ion. 1140. σκευάζεται θοίνην Her. F. 957. πα-

ρέται ἐν πόσει θοίνην ἐπι El. 641. χρή συνεύς ἐμοὶ θοίνην πένεσθαι ib. 785. παρὰ κρητῆρα καὶ θοίνην Pol. fr. IV. 1. 2) δογ. θοίνα. θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος Hec. 1072. μέτεχε θοίνας Bac. 1182. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν Ion. 504. cf. v. 903.

Θολερός. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222.

Θολῶν. θολοῖ καρδίαν Al. 1070.

Θοός. ἀκάτῃ θοᾶς Or. 341. ἀμ' ἡλίου πτέρυγι θοῇ Ion. 123. θοᾶς ἐχίδνας ταγόσι ib. 1232. θοᾶς ἀκάτῃς Hec. 446. θοαῖς ἵπποισιν Ph. 3. et θοαῖσιν ἵπποις Iph. T. 2. πνοιαὶ θοαὶ An. 479. θοαῖς αὔραις Tr. 454. θοαὶ λύσσης κύνες Bac. 975. θοαῖσι ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Θορεῖν. ἀνὰ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416. ἐπὶ κλίμακος θορῶν Iph. T. 1382. Πειρηναῖον θορῶσα (pro θορῶσα: v. not.) πῶλον El. 475.

Θόρυβος. ἦν ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος—φανῇ τις Hec. 872. διδῶσα θόρυβον ib. 1111. θορύβῳ πίσυνος Or. 903. νέων ἀνδρῶν θόρυβος Sup. 160. τίς δῆτ' ἐν πύλαισι θόρυβος; Iph. A. 317. μηδὲ θόρυβον—ξείναις παρέχωμεν ib. 604. εἰς θόρυβον ἤλυθον ib. 1349. τί φέρῃ θορύβῳ; Rh. 15. σὺν θορύβῳ ib. 45.

Θύριος. Θύριος Ἄρης Ph. 247. τὸν Πηλέως θύριον γόνον Rh. 186. ναυσὶ θυρίαις Iph. A. 238.

Θῦρος. Θῦρος Ἄρης Sup. 579. θῦρον δόρυ Rh. 492.

Θράκιος. ζαχρύσει Θρακίας πέλτης ἀναξ Al. 501.

Θράξ. Θράξ λεῶς Er. fr. I. 53. ἐν φιλίπποις Θραξί Hec. 428.

Θράσος. εἰ—εἰς τόδ' ἤξῃσι θράσος Or. 565. cf. Dan. 65. διὰ τὸ κείνης θράσος Or. 585. ἰσχύων θράσει ib. 901. δς πεπύργωσαι θράσει ib. 1568. τὰ πῖς' ἐμαντῷ τῷ θράσος παρέξομαι Ph. 275. ἔτοι θράσος τόδ' ἐστὶν Med. 469. πῶς θράσος ἡ φρενὸς—λήψῃ; ib. 856. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος ib. 1345. τί τέρμα τόλμης καὶ θράσος γενήσεται; Hip. 937. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἦται Al. 607. σκληρὸν θράσος An. 260. τόδε μοι θράσος ἀμφιβαίνει Sup. 609. δς μέγα θράσος ἐπεύ-

ζεται Rh. 693. θράσος μοι μηδὲν ἐξύδοις ἐμαῖς πρόσθῃτε Her. 475. ἔκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. τόλμης καὶ θράσος διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητῶσ' ἀμανρῶν Inus fr. III. 1. ἔκκαυμα τόλμης καὶ θράσος Fr. inc. VI. 2. θράσει ἔδεις—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο eorund. LXXXVIII. 1.

Θράσσειν. καὶ τι μὴ θράσσει φρένας Rh. 863.

Θρασύνεσθαι. μηδὲν θρασύνε Hec. 1183. ἐπεὶ θρασύνῃ Or. 606.

Θρασὺς. ἔτε θρασὺς, ἔτ' ἀλκιμος πέφυκε Or. 1201. θρασὺς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. θρασὺς στρατηλάτης Ph. 602. ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508. ἀνομίᾳ θρασὺς Iph. T. 275. λῆμα ἀρκύντως θρασὺς Rh. 499. θρασὺς Ἐκτωρ νῦν, —θρασὺς ib. 579. θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. θρασὺς ἀνὴρ Bac. 270. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. θρασύν τε κάμαθῃ Oed. fr. VI. 2. τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς Ph. 723. θρασεῖα An. 445. cf. Her. 978. τράτευμα ἐπὶ τοῖς κακοῖς θρασὺ Iph. A. 914. γίνεθ' θρασὺ Syl. fr. VII. 2.

Θρασύσπλαγχνος Hip. 424.

Θρασυτομεῖν. ἐπείπερ ἔτω καὶ λίαν θρασυτομεῖ Hec. 1286.

Θρασύτομος. γυναῖκες θρασύτομοι Aeg. fr. V.

Θράττα Fr. inc. B. 23. 1.

Θραύειν. θραύων σάρκας Hip. 1239. μέσον ἀκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. ἔθραυσεν ὄλβον κελαινὸν ἄρμα Her. F. 780. θραύσας λόγχην ib. 193. θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118. θραύσαντες σκάφος Hel. 1560. θραυσθέντων δίφρων Sup. 691.

Θραυτός. θραυτῷ λαῖνῳ τειχίσματι Her. F. 1096.

Θρεῖν. αὐτὴ θρεομένη σπαντῇ κακὰ Med. 51. τὰς τυράννους πάθεα μέλεα θρεομένας (pro ἐνης) Hip. 363.

Θρέμμα. ὦ βάρβαρον θρέμμα An. 260. νεογνὸν θρέμμα El. 495. Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα Iph. A. 598.

Θρέπτειρα παίδων Tr. 195.

Θρητικός. Θρητικός ἱππότης Hec. 710. βορέας Θρητικός Cy. 328. Θρηκίας χθονὸς Hec. 36. κάμακα Θρηκίαν ib. 1155. Θρητικὸν πέλταν Er. fr. VI. 4.

Θρήκη. κατὰ Θρήκην Hes. 74. τὴν χιονώδη Θρήκην ib. 81. Θρήκης ἀνακτι ib. 856. ἐν μέσοις Θρήκης ὄροις ib. 963. Θρήκης λογχοφόρον—γένος ib. 1088. Θρήκης πεδία ib. 1142. Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ὑμῶν Θρήκην An. 214. Θρήκης Rh. 279. ὡς Θρήκη ib. 380. Θρήκης ἀνάστων ib. 931.

Θρήκιος. Θρηκίω ξένω Hes. 7. Θρήκιος στρατὸς Rh. 290. πόντον Θρήκιον ib. 440. Θρηκίον λεῶν ib. 622. παῖδα Θρήκιον Μύσης ib. 651. Θρήκιος στρατηλάτης ib. 670. et 950. ἵππους Θρηκίως Al. 1024. Θρηκίαν τολὴν Rh. 313. Θρηκίῳ στρατεύματι ib. 745. Θρηκίοις προσφθέγμασι ib. 297. Θρηκίοις ὀχήμασιν ib. 302. Θρηκίων ἐξ ἁρμάτων ib. 616.

Θρηνεῖν. Πολυξένην μοι θρηνεῖ Hes. 675. ταῦτα τί δεῖ θρηνεῖν; ib. 961. τί ταῦτα θρηνῶ Ph. 1750. κῆπειτα θρήνει Med. 1249. ἔπω θρηνεῖς ib. 1396. τάδε θρηνῶ ib. 1409. ἡμᾶς μὴ θρήνει σὺ Iph. T. 490. παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις θρηνῶ Rh. 949. παλαιὰ θρηνεῖς πῆματα Hel. 610. ἔξει—τὸν φύντα θρηνεῖν Cresph. fr. I. 2. θρηνεῖσα τὸ σὸν Tr. 679. ἐθρήνει τὸν πολὺν μαζῶν πόνον Ph. 1443. τί χρὴ θρηνηῖσαι; Tr. 111. δάκρυσι θρηνήσω Ph. 1313.

Θρήνημα. πᾶρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. μυσεῖα θρηνήμασι ξυνωδὰ Hel. 173. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215.

Θρήνος. ὡς ἀτρεμέα θρήνον αἰάζετε; Her. F. 1053. σὲ κλαίω παροδύρτοις θρήνοις Hes. 212. γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων κλύεσσα θρήνης ib. 298. ἐκτέτῃκα καρδίαν θρήνοισι ματρὸς ib. 434. ἴν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω Or. 984. ἐπεὶ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο Med. 1211. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' αἰεὶ θρήνοισι An. 92. νεκρῶν θρήνης Sur. 88. δυσθρηνήτοις ὡς θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 144. τὰν ἐν θρήνοις μῆσαν ib. 182. cf. Hel. 165. ἐγὼ σοι παραβάλλομαι θρήνης Iph. T. 1095. θρήνοις σ' ὑμνήσομεν Rh. 976. θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα κεραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060. θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς ib. 1119.

Θρηνηδεῖν. τήνδε θρηνηδεῖς (i. e. ὕσα) αἰεὶ Iph. A. 1176.

Θρηξ. παρ' ἀνδρὶ Θρηκί Hes. 19. cf. v. 682. 774. 873. et 1036. Θρηκὸς τέτρωρον ἄρμα Διομήδους Al. 486. Θρηκὶ μόρῳ Rh. 378. Θρηκὸς ποταμῷ ib. 394. Θρηκα στρατὸν ib. 429. cf. v. 522. et 662. ἠνίοχε Θρηκὸς ib. 804. σοφιστῇ Θρηκί ib. 924. μέγαν Θρηκῶν ἀνακτα ib. 407. cf. v. 733. Θρηκῶν ἀρίτοις ib. 409. Θρηκῶν συμμαχῶν ib. 731. Θρηξὶν πένθος τολυπεύσας ib. 744. et 751.

Θρησσα. Θρησσαις ἐν σανίσι Al. 970.

Θριάζειν Lic. fr. V.

Θριγκός. τῷδε θριγκῷ κράτα συνθράσω σέθεν Or. 1569. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν Tr. 489. θριγκῷ τῷδ' ὑπερβάλλω ποδὶ Ion. 1321. θριγκοῖς ὑπ' αὐτοῖς Iph. T. 74. πρὸς—ναῶν χρυσήρεις θριγκὰς ib. 129. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. μὴ χρίμπειν θριγκοῖς Ion. 156. ὑπὸ θριγκὰς ib. 171. λάϊνοι θριγκοὶ δόμων El. 1151.

Θριγκῶν. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς Her. F. 1280.

Θρίξ. ὅτε τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσαι τρίχα Al. 77. τεμῷ τρίχα ib. 214. θείνοντε ἑρᾷ πωλικῆς ῥίνθ τρίχα Rh. 784. καρίμης τριχὸς El. 521. μοσχίαν τρίχα τεμῶν ib. 811. τρίχας ἐτμήθην τάσδε Tr. 480.

Θροεῖν. θρόει, τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. τίνα θροεῖς αὐδάν; ib. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. ἔχομεν, ὡς θροεῖς Or. 1265. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα Ph. 1350. τί θροεῖς; Hip. 212. Rh. 38. et Tr. 153. ubi bis repetitur. εὐφημα θρόει Iph. A. 143. ὡς ψευδῇ θροεῖς ib. 1345. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. φίλα θροεῖς ib. 454. ἄφατον, ἀναύδητον λόγον ἐμοὶ θροεῖς Ion. 784.

Θρονιάς. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264.

Θρόνος. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ Iph. T. 1254. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1282. τῷ Διὸς τὸν θρόνον λεύσω Cy. 575. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. θρόνῳ κάθεται El. 315. Διὸς παρὰ θρόνον—ἐζόμεναι Pelei fr. II.

πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες Or. 1408. ὃ μεθίσταται θρόνων Ph. 75. ἀναστᾶς ἐκ θρόνων Med. 1163. et 1190. θρόνοισιν ἐμπεσῆσα ib. 1170 θρόνους, ἐν οἷσιν ἴζε Al. 949. ὅταν θρόνους τῇσδ' εἰσίδω πάντας κενὸς Iph. A. 1174. ἐκ Διὸς θρόνων Iph. T. 1270. ἔκ οἴσθα—θρόνους πατρός; Rh. 269. παρὰ Διὸς θρόνοις Tr. 836. χρυσεοῖς θρόνοις Διὸς Hel. 246. εἰς θρόνους τυραννικὸς Ion. 1572. εἰς θρόνους γ' ἴζε παλαιὸς ib. 1618. θρόνους ἔχων Her. F. 167. παρ' Ἡρας ἄρ' ὄρᾳς θρόνων τάδε; ib. 1127.

Θρυλλεῖν. ἔποτ' ἐξελέμπανον θρυλλῶς (i. e. ἔσα), ἃ γ' εἰπεῖν ἤθελον El. 910. τὸ πανταχῶ θρυλλόμενον Bel. fr. XVI. 1.

Θρύον. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνηφέα Hel. 1342.

Θρώσκειν. πλησίον θρώσκεισί με Or. 257. cf. Bac. 727. ἡνίκ' ἄν—θρώσκη πεδῖον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων Iph. T. 1251. νεὼς θρώσκων ἐπὶ Rh. 72.

Θυγάτηρ. ἀμφὶ φίλης θυγατρὸς Hec. 76. ὑμεῖς μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφορεύσατε ib. 391. θυγατρὶ συνθανεῖν ib. 396. σοὶ θυγατέρος θυμέμενος Or. 749. πατὴρ θυγατρὶ μίγνυται An. 174. ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν ib. 624. πατρὶ ὑδὲν ἡδῖον γέροντι θυγατρὸς Sup. 1102. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Iph. T. 5. γλαυκὰ πόντῳ θυγάτηρ Hel. 1473. θύγατερ Hec. 382. ὦ θύγατερ ib. 334. 415. 425. 439. et 585. etc. ὦ λιπαροζώνῃ θύγατερ ἀελίῳ Ph. 179. ὦ Πελίῃ θύγατερ Al. 437. Λήδας θύγατερ Iph. A. 1345. Ἀχελῷῳ θύγατερ Bac. 519. Εἰνοδία θύγατερ Δάματρος Ion. 1048. ἐπίσημον εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 250. ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας ib. 748. ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ Ar. fr. II. 1. et sic porro.

Θύειν. θύετε Iph. A. 1398. θύω,—ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 38. ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους ib. 278. ὃ θέμις θύειν θεῶ ib. 1035. θύοιμ' ἂν αὐτῷ Bac. 793. ἃ γὰρ τίνι θύω, πλην ἐμοὶ κ. τ. λ. Cy. 333. τί θύω; Her. F. 936. θύσεις, οἷα χρή σε δαίμοσιν θύειν El. 1141. θύων ἀ-

παρχὰς, ἔκ ἔθυσεν Ἀρτέμιδι Meleag. fr. I. 7. θύων τοῖς θεοῖς Epist. III. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά; Bac. 473. τοῖς θεοῖσι θύοντας Hel. 760. cf. Dan. fr. XII. 6. ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας; Iph. T. 621. ἀπόρρητον φλόγα θύουσα ib. 1332. ἀνεῖλεν Ἰφιγένειαν—Ἀρτέμιδι θῦσαι Iph. A. 91. cf. v. 93. 358. 360. 531. 673. 883. 1185. 1262. 1272. et 1555. et Iph. T. 21. 24. 784. et 1231. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. σὰς ἔθυσε συγγόνους; ib. 277. θέλω θῦσαι, ἃ σὺ πρὶν γενέθλι' ἔκ ἐθύσαμεν ib. 653. τέτων ὑπὲρ με θῦσον El. 1125. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1133. δώσω κόρην θῦσαι πρὸ γαίας Er. fr. I. 44. θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς Iph. A. 721. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130. τὸ σῶμα θύσεις τῷ μόν, ἔχῃ τῷ νομα Iph. T. 504. θύσει τίς με; ib. 617. θεοῖς πατρώοις θύσετε Her. 877. θύσοντες Ὀλυμπίῳ Διὶ El. 782. θύσομαι Her. 341. ἡ τῶν ἐμῶν ἑκατὶ θύεσθαι γάμων μέλλει Iph. A. 493. φόνον θύομενον Μύσαις Her. F. 1022.

Θύελλα. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup. 830. θύελλα σείει δῶμα Her. F. 905. τέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. ἀνέμων θύελλαι Cy. 109.

Θυέτης, nom. propr. viri. Or. 13. et 1008. Iph. T. 812. El. 10. 613. 720. et 773.

Θυηπολεῖν. κατὰ σὸν ἀνάκτορον θυηπολῶ Tr. 330. ἐνθα θυηπολεῖ θεοῖς El. 665. ὃ πόσις θυηπολεῖ Νύμφαισιν ib. 1134. θυηπολεῖται ἄστυ μαντέων ὑπο Her. 402.

Θυηπόλος. σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ Iph. A. 746. κλέπτοντες ἐκ γῆς—θυηπόλον (in faemin.) Iph. T. 1359.

Θύλακος. τῆς θυλάκης τῆς ποικίλης—ιδῆσα Cy. 181.

Θῦμα. θύματος ἐπισάτης Hec. 223. θῦμα δάϊον An. 507. ὡς ὑπέστην θῦμα Iph. A. 530. δέξαι τὸ θῦμα τόδε ib. 1572. ἐπεὶ ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστῳ φλογὶ ib. 1602. θῦμ' ἔκ εὐγάθητον Iph. T. 212. ἔτος θεῶ γε-νέσθω θῦμα ib. 596. καλὸν τὸ θῦμα Bac. 1244. θῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 362. τρίτον θῦμ' ἐπισφάξων

δυοῖν Her. F. 995. πῶς κατέρχῃ θυμάτων; Ph. 576. ὅτῳ μὴ θέμις παρῆναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν Med. 1054. θύσας γε θυμάθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς Iph. A. 721. ἐμοῖσιν αἵμασι θύμασί τε ib. 1485. θύμασι βροτῆσιν χαρεῖσα ib. 1524. εἰδὲς τὰ τῆς θεῆς θύματ' εὐτύχει λαβὼν Iph. T. 329. ὃ καθαρά μοι τὰ θύματ' ἡγρεύσασθε ib. 1163. χαίρετω θυμάτων Cy. 363. φανερά θύματα νερτέρων Ion. 1234. ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ᾧδε τάδε Her. F. 453.

Θυμβραῖος. Θυμβραῖε Ἀπολλον Rh. 224. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ib. 508. Θυμέλη, et dor. ἐλα. τὰν Φοῖβον θυμέλαν Ion. 114. δεξιπύρρος θεῶν θυμέλας Sup. 65. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας Iph. A. 152. θυμέλας οἴκων πάτρας Ἰλιάδος Rh. 235. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. πρὸς θυμέλας ἐρέσσει ib. 161. πάριτ' εἰς θυμέλας ib. 228. θυμέλαι χρυσήλατοι El. 713.

Θυμός. θυμῷ ῥέοντι Θρηκί Hec. 1055. θυμὸς μέγας Or. 701. σχάσον—θυμῷ πνοᾷ Ph. 457. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος Med. 8. τάχ' ἀνάψει (sc. νέφος οἰμωγῆς) μείζονι θυμῷ ib. 108. ὅτῳ σέ θυμὸς ἦγεν ib. 310. θυμὸν ἐκπλήξασα ib. 640. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ἐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμῷ; ib. 879. θυμέ ib. 1056. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων ib. 1079. παύση θυμῷ ib. 1152. εἴ σοι θυμὸς Hip. 1087. ἀγήραον ἄλγεσι θυμὸν ib. 1114. πληρῆσα θυμὸν ib. 1328. βίῃ θυμῷ Al. 832. πρόμαντις θυμὸς An. 1073. ἄγνοσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. μέτρια θυμῷ φέρειν ib. 556. θυμὸν ἐπαίρει σοὶ Iph. A. 125. ὑψηλόφρων θυμὸς ib. 919. θυμὸν πνέουσαι Rh. 786. θυμὸν ἐκπνέων Bac. 620. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 924. κάτασχε λέοντος ἀγρίου θυμὸν Her. F. 1211. ἐκ ἐπ' ἀγλαΐας θυμὸν—ἐκπεπόταμαι El. 176. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν ib. 578. γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34. θυμῷ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. πολλὰς δὲ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν Fr. inc. XXIII. 2. ὁ θυμὸς ἀλγῶν eorund. XXV. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49.

Θυμῶν. ὅτε θυμῶσαι φρένας Sup. 581. σὺ μὴ θυμῷ Iph. T. 1474. Ὅρέτῃ τ' ἀδελφῇ τ' ἐχὶ θυμῷ ib. 1478. τοῖς δικαίοις ἐχὶ θυμῷσθαι χρεὼν Bac. 672. πατρὸς θυμῷται φόνον El. 1115. τοῖς πράγμασιν ἐχὶ θυμῷσθαι χρεὼν Bel. fr. XXIV. 3. ἴσως σοι θυγατέρος θυμῶμενος Or. 749. θυμῶμενος τεύξεταί θυμῶμενων An. 743. μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμῶμενος λόγοισιν Sup. 476. θυμῶμενος—θεῷ Bac. 793. ποῖ φέρῃ θυμῶμενος; Her. F. 1246. θατέρου θυμῶμενον Pro. fr. II. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμῶμενοι Hec. 403. βασιλέων θυμῶμενων ὀργὰς ἀφῆρκεν Med. 455. εἰς κέρας θυμῶμενοι Bac. 742. δεσπόταις θυμῶμενοι Her. F. 277. πόλιν θυμῶμενην παρηγορεῖτον Ph. 1457. πόσει θυμῶμενην Med. 271. μάτην θυμῶμενη ib. 883. cf. Iph. A. 1369. ἐχὶ τῷ κτανῶντί με θυμῶμενη Iph. T. 993. παύσομαι θυμῶμενη El. 1118. μηδὲ τῷ θυμῶμένῳ τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποιῶ Hec. 299. Δημοῖ θυμωσαμένη Hel. 1359. μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Fr. inc. LXXII. 2. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς Or. 763. ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ Ph. 464. ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς Fr. inc. B. 43. 1.

Θυοδόκος. δόμων θυοδόκων Ion. 511. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158.

Θυόεις. θυόεντα βωμὸν Tr. 1061.

Θυοσκόος. Μαινάδας θυοσκόους Bac. 224.

Θυοσκόπος. ὃ μένουσιν τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βουλὰς Rh. 68.

Θύρα. θύραν τίς οἶξει μοι; Cy. 500. πρὸ θυρῶν Hip. 171. ἐν δὲ κλήσατε θύρας μεσαύλης Al. 552. θύρας ἔχων ἀκλήτους Iph. A. 340. θυρῶν λάτρην Tr. 492. πρὸ τῶν θυρῶν ἐσῶτες Cy. 631. θύραισιν εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074.

Θύραζε. τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύραζε, δυστυχεῖς Or. 603. θύραζε ἐξιόντα Iph. A. 1161. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. θύραζε ἄξίαν τῷ μηδενὺς Meleag. fr. XII. 2.

Θύραθεν. αἱ θύραθεν εἰσοδοὶ γυναικῶν An. 953. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. εἰσιόντι θύραθεν El. 76.

Θυραῖος. θυραῖος ὢν Or. 803. An. 423. et Antiope. fr. XXXIX. 2. cf.

Her. 343. θυραῖος ἐλθὼν δόμους Ion. 702. δόλον θυραῖον El. 832. ἐν θυραίοις Med. 217. πρὸς ἄνδρας θυραίως Hip. 409. παῖδας θυραίως Melan. fr. XII. 2. χειρὸς θυραίας κοφίσματα Ph. 855. γυνὴ θυραῖος Al. 808. θυραῖον πῆματος ib. 781. et 1017. et θυραίων πημάτων ib. 817. et El. 291. θυραῖον κῆδος Al. 831. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν Hip. 395. Θύρετρον. δόμων θύρετρα—μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. κληῖδες ἀνῆκαν θύρετρ' ἀνευ θνητῆς χειρὸς Bac. 448. μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999. Θυρσομανής. ἐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ—δινεύεις Ph. 798. Θύρσος. θύρσον δὲ εἰς χεῖρα Bac. 25. ἀνὰ θύρσον τινάσσω ib. 80. θύρσω κροτῶν γῆν ib. 188. παύσω κτυπῶντα θύρσον ib. 240. etc. ὃ βρομῶ κεχαρισμένα θύρσῳ Her. F. 890. θύρσους ἀνάπτειν Bac. 176. ἐκ κισσίνων θύρσων ib. 710. θύρσοισι καθαπτὸς Hyg. fr. I. 1. Θυρσοφορεῖν. θυρσοφορεῖς διάσους Bac. 557. Θυρσοφόρος. Βάκχαι θυρσοφόροι Cy. 64. Θυσία. θῦσαι θυσίαν Iph. A. 673. ὁρᾶτε τήνδε θυσίαν ib. 1592. θυσίαν ἐλέγχων Iph. T. 1081. ἂν ἔχει θυσίαν Cy. 365. τριταίαν καρύσσειν θυσίαν El. 172. θυσίας ἀπηλλάχθαι ib. 1137.

θυσίαν ἄπυρον παγκαρκείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4. χαροποιῶν θυσίων ἀποκαταπαύσας Hec. 918. αἰμόρραντοι θυσίαι Al. 132. θυσίαις ἤδεται βροτοκτόνοις Iph. T. 384. δέξαι θυσίας ib. 464. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἐπιτάμεσθα ib. 491. φρεῖδαί σοι θυσίαι Tr. 1071. ἐδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι Hel. 1349. θυσίας ὃ σεβίζεσσα θεοῖς ib. 1372. παῖδα—λαβὼν πρὸς—θυσίας, ἃς θεοῖς ὠπλίζετο Ion. 1124. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1332. Θυτήριον Iph. T. 243. Θυνώδης. θυνώδει καπνῷ An. 1025. Θῶκος. θῶκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1. Θωπεία. ὑποτρέχων σε θωπείᾳ Or. 669. δῶλον θωπείας ὄχλῳ Fr. inc. IV. 3. Θωπεύειν. δοκεῖς ἂν με τόνδε θωπεῦσαι Med. 368. σάφ' ἴσθι μὴ με θωπεύσοντά σε Her. 983. Θώπευμα. γλυκεῖαι ἦσσαν εἰς θωπεύματα Sup. 1103. Θώραξ. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὠπλισμένον Ion. 993. νεανίαν θώρακα Her. F. 1095. Θωύσσειν. τί θωύσσεις; Tr. 154. τάδε θωύσσων Hec. 115. θωύσσων κυναγέτας Bac. 869. κυσὶ θωύξαι Hip. 219. θωύξασα Or. 168. Θῶψ. θῶπα λόγον Syl. fr. II. 5.

I.

Ἰὰ, *partic. exclamandi*, hei. Hip. 852. Ἰὰ, *subst. vox.* σύριγγος ἰὰν κατακέω Rh. 553. Ἰακχος, *nomem Bacchi* Bac. 724. Ἰακχὸν φῶδαν μέλπω Cy. 69. τυμπάνων ἰακχοῖς Pal. fr. V. 4. Ἰάλεμος. ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ Rh. 895. οἶος ἰάλεμος Tr. 600. ἰαλέμῳ τὸς θανόντας ἀπύεις ib. 1304. ἰαλέμων, ἰαλέμων Or. 1391. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. ἰάλεμοι παρθένων ib. 1041. Ἰᾶσθαι. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 3. θεῶν ἀνάγκας ἰᾶσθαι Dic. fr. VII. 6. ἀμαρτίαν—ἀδικίαν

τ' ἰώμενος Or. 649. τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597. ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον Fr. inc. LXVII. 2. τελαμῶσιν ἔλκη τὰ σ' ἰάσομαι Tr. 1232. δύσγνωιαν δστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107. Ἰάσιμος Or. 399. Ἰάσων, *nom. propr.* Med. 8. et passim per hoc drama. Ἰατρεύειν καλῶς Fr. inc. CLXI. 1. Ἰατρός. ὡς ἱατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. τλήμων ἱατρὸς Tr. 1233. τῷ γήρῳ μοι—ἱατρὸς γενῶ Ion. 740. συμφορᾶς κακῆς ἱατρὸν εὐρεῖν El. 70. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἱατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκῆσθαι Bel. fr. XVIII. 1. μέλλων ἱατρὸς κ. τ. λ. Fr. inc.

Πηλιῶτιν εἰς Ἴωλκὸν ἰκόμην Med. 484. σὰ πεδία πῶς ἰκοίμεθ' ἄν; Sup. 618. ἐπεὶ ἰκόμεσθα Ἀρτέμιδος ἄλσος Iph. A. 1543. γῆν ἵκε Φρυγίαν ib. 1627. ἵκε ἐννύχιος ἀγεμῶν Rh. 227. τρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας ἵκοιτο ib. 235. πέδον Τροίας ἰκέσθαι ib. 433. ἰκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. μήποθ' εἰς ἐμὴν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς Ion. 719. εἰς τῷθ' ἰκοίμην ib. 1411. cf. Her. F. 1356. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται El. 956. ἵκετ' ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλεόν ἐμῶν κακῶν ἰκόμενος Sup. 370. χρόνιον ἰκόμενον ἐς οἶκος El. 1157. σοὶ ὄνειδος ἵζεται Iph. A. 906. ἵζεται μόνος πάτραν Tr. 434. ἢ ποτ' ἦνχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν Her. 931. ἢ ποθ' ἵζεται κλεινὰς Ἀθήνας Ion. 1037. 2) rogare, supplicare. ἰκνῆμαί σε Or. 670. et 679. πάντες σ' ἰκνῆνται Δαναΐδαι Sup. 130. σέ, καὶ σ' ἰκνῆμαι κ. τ. λ. Iph. T. 1069. μίαν νῶν δὸς χάριν, ἰκνέμεθα Her. F. 321. cf. v. 327.

Ἰκτῆρ. ἰκτῆρι θαλλῶ Sup. 10. ξενικὸς ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων Cy. 370. εἰκὸς θεῶν ἰκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. cf. v. 365. ξένος ἰκτῆρας ib. 764.

Ἰλα, dor. pro ἴλη. λεόντων ἃ δαφοινὸς ἴλα Al. 585.

Ἰλεως. ἴλεως ἡμῖν γενῆ Iph. T. 271. ἢ Χάρις ἐμοὶ ἴλεως εἴη Hel. 1013.

Ἰλιάδαι βασιλῆες An. 1023.

Ἰλιακός. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς τέγαι Hec. 1008.

Ἰλιάς. πόλεως ἀπελαινόμενα τῆς Ἰλιάδος Hec. 104. cf. An. 798. ὦ πατρίς Ἰλιάς Hec. 905. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα ib. 922. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν ib. 931. ἀπὸ γᾶς Ἰλιάδος ib. 941. Ἰλιάς κόρα An. 128. cf. v. 490. γύναι Ἰλιάς ib. 141. πάτρας Ἰλιάδος Rh. 236. Ἰλιάδος παρ' ἁκτᾶς ib. 366. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρα Tr. 526. ἐν Ἰλιάδι χθονὶ El. 4. τὰς ἀνδροφόνης Ἰλιάδας Hec. 1062. ἔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἦλυθεν δούλειος An. 301. τίνα πότμος εὐτυχίης τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. τὸν Ἰλιάδων πόνον Hel. 1121. Ἰλιόθεν Tr. 1105. et El. 452.

Ἰλιος, vel Ἰλιον Hec. 11. et passim in eodem dramate, uti etiam in Orest. An.

Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. et semel in Sup. vers. 1197. et in plur. Ἰλίοις Hel. 1180.

Ἰμάς. ἰμᾶσιν εἰς τῷπισθεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς τμητῶν ἰμάντων ib. 1245. πλεκτὰς ἰμάντων τροφίδας An. 719. τὰς—φορεμένας ἰμᾶσιν αἵματος—ροὰς Sup. 690.

Ἰμεῖρειν. εὐγένειαν ἰμεῖρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. ἄλλης λέκτρον ἰμεῖρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. εἰ γάμων ἰμεῖρομαι Iph. A. 486.

Ἰμερος. Ἰμερός μ' ὑπῆλθε Med. 57. καινῆς νύμφης ἰμέρῳ πεπληγμένος ib. 556. ἰμέρῳ χρίσασα ib. 635. πρὸς τῷ παρόντος ἰμέρῳ νικώμενος Dan. 19.

Ἰμερτός. τὸν πλεῖστον ἡμῖν ἰμερτὸν εἶναι Epist. V.

Ἰνα, ubi, Hec. 2. 102. 711. 1008. An. 168. Sup. 636. Iph. A. 924. Inus fr. XIV. 2. et aliis locis quamplurimis.

Ἰναχίδα Iph. A. 1088.

Ἰναχος. ὦ γῆν Ἰνάχῃ κεκτημένοι Or. 930. ἐπ' Ἰνάχῃ ροαῖς Ph. 577. ἐπ' Ἰν. ροὰς Sup. 890. et Ἰνάχῃ ροαὶ El. 1. γὰν φίλαν Ἰνάχῃ θεῖτ' ὀνήσας Sup. 372. vid. etiam v. 629. et 645. ῥκισ' Ἰνάχῃ πόλιν Ar. fr. II. 6. Ἰνάχῃ, Ἀργεῖοι ποταμῷ, παισὶν Xan. fr. v. 2.

Ἰνις, ὁ, filius. εὐδόκιμος ὁ Διὸς Ἰνις An. 800. Ἑκτορος Ἰνις Tr. 570. Ἀμφιτρύωνος Ἰνιν Her. F. 354. οὐμός Ἰνις τάλας ib. 1182. 2) Ἰνις, ἡ, filia. τὰν σὰν Ἰνιν Iph. A. 119.

Ἰνώ. Ἰνώ μανεῖσαν ἐκ θεῶν Med. 1284. cf. Bac. 229. 681. 923. 1127. et 1226. et Inus fr. I. 1.

Ἰξίς Tr. 396.

Ἰξίων. ὥς κύκλωμ' Ἰξίονος Ph. 1192. τὸν ἀρματηλάτην Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι Her. F. 1298. δέσποτ' Ἰξίων Ix. fr. IV.

Ἰξός. ὥσπερ πρὸς ἰξῶ Cy. 432.

Ἰοκάστη, Œdipi mater et uxor Ph. 12. etc.

Ἰόλαος Her. 30. etc. et Ion. 198. et att. Ἰόλεως Her. 479. et sæpius.

Ἰόνιος. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. et Ἰονίῳ πόντῳ Tr. 225.

Ἰός, venenum. δρακόντων ἰὸς Ion. 1015. 2) telum. εἶργον ἡμᾶς τοξόται ἰοῖς Iph. T. 1378.

ἰδρύνεται ib. 786. Ἰππολύτῳ ὠνόμα-
ζεν ἰδρύνσθαι θεῶν Hip. 33. ἀνω-
φελῆς κατ' οἶκον ἰδρυται γυνή ib. 639.
ἔτως ἀγείτων οἶκος ἰδρυται φίλων;
El. 1130. ὅπη γῆς πυνθάνοιθ' ἰδρῦ-
μένους Her. 19. φήμη τις οἴκων ἐν
μυχοῖς ἰδρῦμένη Hel. 826.

Ἰδρυμα. τὸ σὸν ἰδρυμα Sup. 631.
τὰ Νυμφῶν ἰδρύματα Bac. 949. θεῶν
ἰδρύματα Dan. 3.

Ἰδρῶς. πλείων τοῖς ὀρῶσιν ἐσάλαξ' ἰδρῶς
Ph. 1397. ἴτυος ἐν περιδρόμοις ἰδρῶς
Tr. 1197. ἰδρῶτα σώματος τάζων ἀπο
Bac. 620. ἐξεδυμία σμύρνης ἰδρῶτα
Ion. 1175.

Ἰέναι. εἶμι Ph. 617. 1004. et 1016.
πρὸς τόνδε δ' εἶμι Hec. 1196. καθ'
ὁδὸν εἶμι Or. 549. ἔκ ἐκποδῶν ἴτε; ib.
1447. δι' Ἀχέροντος ἰέναι Ph. 1322.
τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν Med. 394.
εἶμι τλημονεσάτην ὁδὸν ib. 1067. ἐπ'
ἄλλον εἶμι βελτίῳ λόγον Hip. 292.
ἔκ εἰ νεκροῖσι—προσωφελήσων; Sup.
326. δράσων τὰδ' εἶμι ib. 346. ἐξ
ῶν εἰσὶ τις τιμωρία ib. 546. εἰ μὴ—
εἴσιν εἰς Φθίαν Iph. A. 103. ἐπ'
ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας ib. 413.
εἶμι, ἔπερ εἰ σὺ νῦν ib. 480. εἰς τέρ-
ψιν εἶμι Iph. T. 797. πέμπε φίλους
ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον Rh. 26. ἔκ εἴσι
γαίας εἰς μελάγχριμον πέδον ib. 962.
ἔκ ἐς ταῦτόν ποτε ἔτ' εἴσιν—ib. 969.
πέλεκυν, ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἴσι
Tr. 362. ζῶν εἴσ' ἐς ἅδου ib. 442.
ὄνομα γὰς ἀφανὲς εἴσιν ib. 1322.
ὁδὸς ἐρήμους ἴμεν Bac. 839. πρὸς
γε ματοῖς εἴσιν; Cy. 206. σφαγῆς
πρὸς τὸ δεινὸν εἴμ' ἐγὼ Her. 562. τίνα
γάμον εἶμι; El. 1199. κάτω γῆς εἴ-
σιν ἄστρα Syl. fr. II. 4. ἴθι Ph. 1676.
ἴτω Med. 798. et Her. 456. ἴθι ναὺς,
ἴθι πρὸς βωμὸς Hec. 146. ἴτε, ἴτε,
μόλετε ib. 1093. ἴτε πρὸς λιμένας
σκηνάς τε ib. 1293. ἴθ', ὦ τέκνον
μοι Or. 124. ἀτρέμας ἴθι ib. 150.
ἐρεβόθεν ἴθι ib. 177. τόδ' ἔν ἴτω ib.
791. ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο ib. 1342.
ἴτω—γαυρόμενος ib. 1532. ἴτε νῦν
καθ' ὁδὸν ib. 1682. ἴτω μοι πῦρ, ἴτω
δὲ φάσγαν Ph. 524. χαίρων ἴθι ib.
928. et Al. 816. ἴθ' εἰς φυγὰν τά-
λαιναν Ph. 1704. ἴτω νυν Med. 699.
ἴθ' ὡς τάχιστα ib. 974. κατὰ χεῖρονος
ἴτω Al. 622. ἴθ' ὑποχθόνιοι An. 516.

ἴτω φῶς, γάμοι τε Sup. 1025. ἴθ'
ἐρέσσω σὸν πόδα Iph. A. 138. ἴτω
στρατεία διαλυθεῖσα ib. 495. ἴτω Δα-
ναΐδαις εὐφημία ib. 1470. ἴτ' ἐπὶ δεσ-
μὰ Iph. T. 1205. ἴτωσαν εἰς σὴν
γαῖαν ib. 1480. ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς
σωζομένης μοίρας ib. 1490. πέλας
τις ἴθι Rh. 685. ἴτ' ἐπὶ τάλαιναν
δύλειον ἀμέραν βίω Tr. 1330. ἴτω
δίκαια φανερός, ἴτω ξιφηφόρος Bac. 990.
sq. et 1010. sq. ἴτω Μάρων Cy. 612.
ἴτω πέλας Hel. 850. ἴτω ὑπόπτερον,
sc. τὸ νεῖκος ib. 1252. ἴτω ξύναυλος
βοᾷ χαρᾷ El. 879. ἴθι μοι πόλιν
Cresph. fr. IV. 9. ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω
δὲ φάσγαν Syl. fr. II. 1. ἴωμεν εἰς
δόμους El. 787. λόγος ἐξ ἀδοξέντων
ἰὼν Hec. 294. ἐς Τροίαν ἰὼν Or. 378.
διπλῆς μερίμνης διπτύχης ἰὼν ὁδὸς ib.
632. ἄλλ' ἔπρασσ' ἰὼν ib. 1446. διὰ
πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 543. πα-
τρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν An. 417.
εἰς ἄγρας ἰὼν Sup. 885. οἰκοθεν
αἰσχροῦς ἰὼν Iph. A. 1187. ἰὼν κατὰ
τόμα Rh. 511. διὰ λόγων ἰόντ' ἐμῷ
Tr. 916. βακχεύσεις ἰὼν Bac. 343.
ὡς τάχιστα ἰὼν Cy. 240. ἰόντι δῆθεν
ὅτι συνήντετο Ion. 831. εἰς Θήβας
ἰὼν Alcmaeon. fr. XVI. 2. ἐπὶ ταῦτό
τῷτ' ἰόντε Ion. 1318. ἄλλων ἰόντων
Sup. 1192. κατὰ Μῆσαν ἰόντες Ion.
1091. τῶνδ' ἀνακτόρων ἀπο ἡχῆς ἰύ-
σης Sup. 89. λόγχης ἰύσης πρόσθεν
ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851. ἰύσης τῆς
τύχης Iph. A. 441. ἰῶσ' εἰς Πηλέως
μέλαθρα Iph. T. 375. ἀκάτω μέσον
πέλαγος ἰῶσας (i. e. ἰύσης) Tr. 1101.
μὴ διὰ γλώσσης ἰὼν Sup. 112. εἰς
ἀνδρὸς ἦει λέκτρα Or. 558. πρὸς πέ-
τρας ἦει Iph. T. 1406. Πλειᾶς ἦει με-
σοπόρῳ δι' αἰθέρος Ion. 1152.

Ἰέναι. ἔ γὰρ ἴησ' ὑρίας πνοᾶς Hec.
900. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ Ph.
1253. cf. Rh. 63. τὸ τὰς Ἀφροδίτας
(sc. βέλος) ἴησιν ἐκ χειρῶν Hip. 533.
ἂ φᾶσ' Ἐριννῶς ἰέναι μιμήματα Iph.
T. 294. ἴεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας Rh.
291. ἰέναι πέτρας ἀπο Her. F. 320.
ἴει (in imperat. mitte) λιτὰς εἰς θεὸς
El. 592. ἴει ἐφ' ἐπὶ Πλειάδων ἔχων
δρόμον Phaeth. fr. VIII. 1. ἐπὶ Κυ-
κλώπων ἰεῖς θυμέλας Iph. A. 152.
παίει σιδῆρ' ἰεῖς λαγόνας εἰς πλευρὰς ἰεῖς
Iph. T. 298. πᾶσας φθογγὰς ἰεῖσα

Hec. 338. τὸν πολύνκαρπον βότρυν
 ιεῖσα Ph. 238. δακρυόεσσαν ιεῖσα
 πενθήρη ib. 327. ἰήλεμον οἰκτρὸν ιεῖ-
 σαν Sup. 281. πολλὰς ιεῖσα μετα-
 βολὰς ὀκυρμάτων Iph. A. 1101. γά-
 μον ιεῖσα γοερὸν Hel. 188. διακρύ-
 σιον ἰέντα κέλαδον ib. 1325. θαυμα-
 τὸν ἴει νῆμα πυρὸς Med. 1187. ἴεσαν
 φυγῇ πόδα Rh. 798. θύρσους ἴεσαν
 δι' αἰθέρος Bac. 1097. ποίμναις ἔχ-
 ῃει θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. πρὸς
 ἔργον πάντες ἴεσαν χέρας El. 799.
 ἦκεν ἄρας Ph. 1373. ἀντίμολπον ἦκεν
 ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1176.
 σέ—ἦκ' (i. e. ἦκα) ἐς εὐνὸν πατρὸς
 δίνας Rh. 927. γυμνὰ ἐκ πέπλων
 μέλη ἦκεν Ion. 1209. αἱ σάρκα φω-
 νήεσαν ἥσῃσιν Tr. 440. νεῶς σκά-
 φος ἦσῳ πὶ πόντον Σικελὸν Cy. 699.
 φωνὴν ἥσει χθῶν Her. F. 1295. ἴεται
 ξίφος κελαινὸν Bac. 628. ἰέμενος εἰς
 ὄρεα Φρύγια ib. 140. φάσγανον ἐκ χει-
 ρὸς ἰέμενοι Or. 1304. ἵππιον ἄρμα δι'
 αἰθέρος ἰέμενοι Hel. 1512. κατ' ὄρη
 ἰεμένα (pro ἐνή) Ph. 154. νήματα
 ἴετο πέδῳ Or. 1433. ψῆφος, ἣν Ἄρει
 Ζεὺς εἴσατο Iph. T. 946. ἄλλαν ἐπ'
 αἶαν ἰέμενον Hip. 1125. ἴετ' εὐθύς
 ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ἀμφὶ
 νῶθ' ἴετο κόνις El. 478. ἀνορόφοις
 εἴνται πέτραις Bac. 38.

Ἰέραξ. ἰέρακ' ἰδῆσαι An. 1142.

Ἰέρεια. πρώτη ἤρξεν ἰέρεια φόνῃ Bac.
 1112. ἐνέρων ἰέρειαι Or. 261.

Ἰερεὺς. ἱερεὺς ἐπέστη τῷδε Hec. 224.
 Θάνατον εἰσορῶ ἱερῇ θανόντων Al.
 25. ἱερεὺς—ἐπεύξατο Iph. A. 1578.
 βοᾷ ἱερεὺς ib. 1584. ἱερεὺς ἦν ὁ γεν-
 νήσας πατὴρ Iph. T. 360. τίς ἱερεὺς;
 Her. F. 451.

Ἰερία. ἱερίαν τίθησί με Iph. T. 34. cf.
 v. 1399.

Ἰερός. ἱερός Κολωνός Ph. 1701. Σε-
 μέλας θίασον ἱερὸν ib. 1744. ἱερός
 ἦτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν Al. 76.
 ἱερὸν νεκρὸν Sup. 935. τύμβον ἱερὸν
 ib. 981. ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχειν Iph. T.
 969. θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας ib. 1101.
 χῶρος ἱερός ib. 1452. ἱερὸν Γμῶλον
 Bac. 64. λωτὸς ἱερός ib. 161. ἱερός
 ὁ πλόκαμος ib. 494. Σεμέλας ἱερὸν
 ἀμφὶ τάφον ib. 597. ἱερός λιμὴν Cy.
 291. τὸν ἱερὸν τρίποδα Ion. 512. cf.
 El. 980. τὸν ἱερὸν ὡς κτείνῃσαν Ion.

1224. τὸν ἱερὸν βότρυν Hyp. fr. II.
 ἱερὸν αἰθέρα Melan. in fin. annott. cf.
 Fr. inc. CXXXVIII. ἱερὸν ὄχθον Fr.
 inc. XCIV. 2. ἱερὸς πτόρθος Hec.
 459. θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν Ph. 847.
 ποταμῶν ἱερῶν Med. 410. et 846.
 ξὺν ἱεροῖς Iph. A. 674. ὄντες ἱεροὶ
 Iph. T. 469. ἱεροὶ φύλακες ib. 1027.
 ἱερὸς τολμὸς Tr. 258. ὄχθοις ἱεροῖ-
 σιν ib. 798. νάρθηκας ἐς ἱερὸς Hel.
 1377. κρατῆρας ἱερὸς Ion. 1195. ἱε-
 ρὰς χώρας ἀπο Med. 826. Ἴλιον ἱε-
 ρὰν Tr. 123. μετὰ τὰν ἱερὰν Θησέως
 χώραν ib. 218. Πέργαμον ἱερὰν ib.
 1065. Σαλαμῖν' ἱερὰν ib. 1096. εἰς
 νύχθ' ἱερὰν Ion. 85. μυρσίνας ἱερὰν
 φόβαν ib. 120. ὦ νύξ ἱερὰ And. fr.
 XXVIII. 1. αἰθέρος ἱερὰς ib. 4.
 δρόσοι ἱερὰι Ion. 117. σκηναὶς ἐς ἱε-
 ρὰς ib. 806. et ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν
 ib. 982. ἀνὰ—Ὅσας ἱερὰς νάπας
 El. 446. Ἰδὰς ὄρος ἱερὸν Or. 1383.
 cf. Ph. 241. ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος
 Hip. 555. ἱερὸν κύμα ib. 1206. ἱε-
 ρὸν ὄμμ' αὐγᾶς Iph. T. 194. πῦρ
 ἱερὸν ib. 626. et ἱερὸν κεραυνοφαῆς πῦρ
 Tr. 1102. ἄγαλμα ἱερὸν Iph. T.
 1441. ἱερὸν ξόανον Tr. 525. νεβρί-
 δος ἱερὸν ἐνδυτὸν Bac. 138. εἰδῶλον
 ἱερὸν Ἥρας Hel. 1150. ἱερὸν τὸ σῶ-
 μα τῷ θεῷ εἰδῶμ' ἔχειν Ion. 1285.
 Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ Her. F. 764.
 ἱερὸν φῶς ib. 797. ἱερὰ σέμματα Sup.
 36. conf. Ion. 1389. ἱερῶν δαπέδων
 ἀπο Sup. 271. ἱερὰ παίγματα Bac.
 161. μὰ ἱερὰ κύματα Cy. 264. σέ-
 φεσιν ἱεροῖς Ion. 104. ὑφάσμαθ' ἱερὰ
 ib. 1141. 2) ἱερὸν, subst. templum, sa-
 crificium. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν
 Tr. 310. ἱερὸν τῆς Δίκης Hel. 1008.
 ἐν ἱερῷ τραφεῖς Ion. 1190. εἰς ποῖον
 ἱερὸν εἶμι; Her. F. 1283. Πειθῆς ἱε-
 ρὸν Antig. fr. II. 1. ἔκ' ἔστι Πενίας
 ἱερὸν Ar. fr. XXV. 1. θεῶν ἱερὰ
 φέρειν Hec. 804. ἀγνοῖς ἐν ἱεροῖς
 Λοξίῳ An. 1066. ἱερὰ ἐξεπίμπλασαν
 φόβῳ Sup. 722. ἐν ἱεροῖς εἶπε Iph.
 A. 358. παρ' ἱεροῖς ib. 1490. ἱερὰ
 τῶν κεκμηκότων Tr. 96. τὰ ἱερὰ νύκ-
 τωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς; Bac. 485.
 ἱερὰ καθίζειν Ion. 1317. λείπων ἱερὰ
 ib. 1331. ἱερὰ καθάρσι' οἰκῶν Her.
 F. 922. ἀνέορτος ἱερῶν El. 310. ἱερὰ
 εἰς χεῖρας λαβῶν ib. 826.

Ἰζειν. Ἰζ' Ἀγαμέμνονος ἰκέτις γονάτων Hec. 147. ἴζω κλίνης ἐν μέσῳ ib. 1150. ἐπὶ κώπῃ πηδαλίῳ τε ἴζει Al. 443. ἴζειν κλωπικαῖς ἔδραις Rh. 512. ἴζε πυρᾶς ἐπὶ Ion. 1258. τῆς ἀδίκης βωμὸν ἔχ' ἴζειν ἐχρῆν ib. 1314. πρὸς πλοσίαν τράπεζαν ἴζουσα Hel. 303. θρόνους, ἐν οἷσιν ἴζε Al. 949. ἐλθὼν —κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος ἴζω An. 1267. μήτ' ἀλσώδεις ἴζω κρήνας Iph. A. 141. εἰς θρόνους γ' ἴζω παλαιῶς Ion. 1618. τύραννος ἰζόμην Cress. fr. X. 2.

Ἰήιος. ἰήιον κλύων γόνυ μητρὸς El. 1211.

Ἰήλεμος. ἰήλεμον οἰκτρὸν ἰεῖσαν Sup. 281. ἰηλέμων γόνυ ἀοιδὸς Her. F. 109.

Ἰθάκη. Ἰθάκης ἄναξ Tr. 278.

Ἰθακήσιοι Cy. 276.

Ἰθακος Cy. 103.

Ἰθύνειν. κέντρα πώλοις μεταφέρων ἰθύνει Ph. 184. ἰθύνει δρόμον Hip. 1227. ναυσὶ πόρον πνοαὶ ἰθύνουσι Bel. fr. XX. 4. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέτω Or. 1016.

Ἰκανός. ἄλλος ἐλθὼν ἰκανὸς ἂν γένοιτο σὺ Her. F. 495. ἔκκαυμα τόλμης ἰκανὸν ἐστὶ καὶ θράσους Fr. inc. VI. 2. τὰ ἀρκῆνθ' ἰκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. εἴδ' ἦν ἰκανά σοι τὰ Μενέλεω μέλαθρα Tr. 996.

Ἰκείν. ποιηρὸν ἴζομεν νάπος Bac. 1046.

Ἰκεσία. μετάσχετος ἰκεσίας φίλοις Or. 1337. ἰκεσίαν μεθεῖναι ξένων Her. 108. ἰκεσίαισι σαῖς Ph. 91.

Ἰκέσιος. τὸν ἐμὸν ἰκέσιον Δία Hec. 345. ἰκέσιον ψάυειν χερὸς Her. F. 968. ἰκεσίοις σὺν κλάδοις Sup. 102. et Her. 518. ubi est ἰκεσίοισι. χεῖρα ἰκεσίαν Hec. 851. et ἰκεσίῃ χερὶ Sup. 108. et χεῖρας ἰκεσίης Or. 1414. γονάτων τῶν σῶν ἰκεσία γίγνομαι Med. 710. ἀνάγκας ἰκεσίης Sup. 39.

Ἰκετεύειν. ἀπ' ἐμῆς τόδε παιδὸς πέμψατε, ἰκετεύω Hec. 99. cf. v. 276. ἰκετεύω σε τῶνδε γονάτων κ. τ. λ. ib. 752. ἰκετεύω σέ, μὴ πῖσειέ μοι—κόρας Or. 255. ὑπὲρ οἴκου παντὸς ἰκετεύω τάδε ib. 672. πρὸς γονάτων σέ πάντες πάντως ἰκετεύομεν Med. 854. πατρὸς νέαν γυναῖκα—ἰκετεύετε ib. 971. ἰκετεύω σε γεραρῶν ἐκ τομάτων κ. τ. λ. Sup. 42. cf. v. 68. et 283. ἰκέτευ'

ἐκείνον, μὴ κτείνειν τέκνα Iph. A. 1015. ἰκετεύομεν,—μὴ τλῆς φίλος κτανεῖν Cy. 286. λέκτρων ἰκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. σ' ἰκετεύω τόδε ib. 945. ἰκετεύετε—Κύπριν ib. 1030. σέ, τὰν ὠδίνων λοχίαν—ἰκετεύω Ion. 454. ἰκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα—προσπιτνῶν Her. F. 1206. vid. etiam El. 302. et 332. ἄλλαν πέτραν—λιταῖς ὡς ἰκετεύων An. 539. ἰκετεύοντέ νιν Hel. 831. cf. v. 987. μ' ἰκετεύοντες Iph. A. 1002. ἰκετεύσά σε Or. 526. ἀνόνητά γ' ἰκετεύσαν ἐκσῶσαι βίον Her. F. 716. εἰ τῷθ' ἰκέτευσά σε τυχεῖν Med. 338. ὀρέξας ἰκέτευσε δεξιᾶν Her. 844. ἰκετεύσατε—εὐτεκνίας—κύρσαι Ion. 468. ὡς νιν ἰκετεύσω με σῶσαι Or. 795. οἴμαί νιν ἰκετεύσαι τάδε Iph. A. 462.

Ἰκετηρία. ἰκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τῷδ' Iph. A. 1216.

Ἰκέτης. ἰκέτης ἀφύλλου τόματος ἐξάπτων λιτὰς Or. 383. ἰκέτης Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν ib. 1332. σὸς ἰκέτης καὶ πόλεως ἦκω σέθεν Sup. 114. σ' ἐρρύσατο ἰκέτην γενόμενον Iph. A. 1156. ἰκέτης γένω πατρός ib. 1242. τὸν ἰκέτην ἄγειν βίῃ Her. 255. τὸν ἰκέτην ἐθέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. 2) dog. ἰκέτας. ματὸν ἰκέταν αἰρομένα Ph. 1562. οἰκτίσαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἰκέταν Sup. 280. 3) plur. παίδων ἰκετῶν πιτνόντων Med. 863. ἰκέτας δέχεσθαι Cy. 299. ἰκέται καθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν Her. 33. cf. v. 70. 95. 124. 197. 225. 247. 346. 418. 509. 757. et 955.

Ἰκέτις. Ἰζ' Ἀγαμέμνονος ἰκέτις γονάτων Hec. 147. ματὸν ἰκέτις ἰκέταν αἰρομένα Ph. 1562. πρὸς τὸδ' ἀγαλμα θεᾶς ἰκέτις An. 115. τίνος ἀγαλμάτων ἰκέτις ὀρμάθω; ib. 860. βύλει νιν ἰκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ; Iph. A. 992. μνημα προσπιτνῶ τόδε ἰκέτις Hel. 65. cf. v. 900. et 1254. ἀντιάζω σ' ἰκέτις ἐξεῖπειν τάδε Ion. 1119. ἰκέτιν ἐθέμις φονεῖν ib. 1256. ἰκέτιν πρὸς ἀγνοῖς ἐτίας θάσσειν βάθροις Her. F. 715.

Ἰκνεῖσθαι, 1) venire. μήτε πατρῶν ἴκοιτ' ἐς οἶκον Hec. 952. ὡς εἰ πῖων ἡμῖν λόγος πρὸς τόνδ' ἴκηται Or. 630. θάσσειν, ἢ μ' ἐχρῆν, προβαίνων ἰκόμην Or. 727. ἴκε δῆτα ib. 1231. τὴν

Πηλιῶτιν εἰς Ἴωλκὸν ἰκόμην Med. 484. σὰ πεδία πῶς ἰκοίμεθ' ἄν; Sup. 618. ἐπεὶ ἰκόμεσθα Ἀρτέμιδος ἄλσος Iph. A. 1543. γῆν ἵκε Φρυγίαν ib. 1627. ἵκε ἐννύχιος ἀγεμῶν Rh. 227. στρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας ἵκοιτο ib. 235. πέδον Τροίας ἰκέσθαι ib. 433. ἰκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. μήποθ' εἰς ἐμὰν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς Ion. 719. εἰς τῷθ' ἰκοίμην ib. 1411. cf. Her. F. 1356. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται El. 956. ἵκετ' ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλεόν ἐμῶν κακῶν ἰκόμενος Sup. 370. χρόνιον ἰκόμενον ἐς οἶκος El. 1157. σοὶ ὄνειδος ἴζεται Iph. A. 906. ἴζεται μόνος πάτραν Tr. 434. ἔ ποτ' ἤνχει χεῖρας ἴξεσθαι σέθεν Her. 931. ἔ ποθ' ἴζεται κλεινὰς Ἀθήνας Ion. 1037. 2) rogare, supplicare. ἰκνῆμαί σε Or. 670. et 679. πάντες σ' ἰκνῆνται Δαναῖδαι Sup. 130. σέ, καὶ σ' ἰκνῆμαι κ. τ. λ. Iph. T. 1069. μίαν νῶν δὸς χάριν, ἰκνέμεθα Her. F. 321. cf. v. 327.

Ἰκτῆρ. ἰκτῆρι θαλλῷ Sup. 10. ξενικὸς ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων Cy. 370. εἰκὸς θεῶν ἰκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. cf. v. 365. ξένος ἰκτῆρας ib. 764.

Ἰλα, dor. pro ἴλη. λεόντων ἃ δαφεινὸς ἴλα Al. 585.

Ἰλεως. ἴλεως ἡμῖν γενῆ Iph. T. 271. ἢ Χάρις ἐμοὶ ἴλεως εἴη Hel. 1013.

Ἰλιάδαι βασιλῆες An. 1023.

Ἰλιακός. Ἀθάνας Ἰλιακὰς τέγαι Hec. 1008.

Ἰλιάς. πόλεως ἀπελαννομένα τῆς Ἰλιάδος Hec. 104. cf. An. 798. ὦ πατρίς Ἰλιάς Hec. 905. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα ib. 922. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν ib. 931. ἀπὸ γὰρ Ἰλιάδος ib. 941. Ἰλιάς κόρα An. 128. cf. v. 490. γύναι Ἰλιάς ib. 141. πάτρας Ἰλιάδος Rh. 236. Ἰλιάδος παρ' ἁκτᾶς ib. 366. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρα Tr. 526. ἐν Ἰλιάδι χθονὶ El. 1. τὰς ἀνδροφόνους Ἰλιάδας Hec. 1062. ἔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἦλυθεν δάλειος An. 301. τίνα πότμος εὐτυχῆς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. τὸν Ἰλιάδων πόνον Hel. 1121. Ἰλιόθεν Tr. 1105. et El. 452.

Ἰλιος, vel Ἰλιον Hec. 11. et passim in hoc dramate, uti etiam in Orest. An.

Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. et semel in Sup. vers. 1197. et in plur. Ἰλίους Hel. 1180.

Ἰμάς. ἰμάσιν εἰς τῷπισθεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς τμητῶν ἰμάντων ib. 1245. πλεκτὰς ἰμάντων τροφίδας An. 719. τὰς—φορευμένας ἰμάσιν αἵματος—ροὰς Sup. 690.

Ἰμείρειν. εὐγένειαν ἰμείρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. ἄλλης λέκτρον ἰμείρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. εἰ γάμων ἰμείρομαι Iph. A. 486.

Ἰμερος. Ἰμερός μ' ὑπῆλθε Med. 57. καινῆς νύμφης ἰμέρῳ πεπληγμένος ib. 556. ἰμέρῳ κρίσασα ib. 635. πρὸς τῷ παρόντος ἰμέρῳ νικώμενος Dan. 19.

Ἰμερτός. τὸν πλεῖστον ἡμῖν ἰμερτὸν εἶναι Epist. V.

Ἰνα, ubi, Hec. 2. 102. 711. 1008. An. 168. Sup. 636. Iph. A. 924. Inus fr. XIV. 2. et aliis locis quamplurimis.

Ἰναχίδα Iph. A. 1088.

Ἰναχος. ὦ γῆν Ἰνάχῃ κεκτημένοι Or. 930. ἐπ' Ἰνάχῃ ροαῖς Ph. 577. ἐπ' Ἰν. ροὰς Sup. 890. et Ἰνάχῃ ροαὶ El. 1. γὰν φίλαν Ἰνάχῃ θεῖτ' ὀνήσας Sup. 372. vid. etiam v. 629. et 645. ῥκισ' Ἰνάχῃ πόλιν Ar. fr. II. 6. Ἰνάχῃ, Ἀργεῖο ποταμῷ, παισὶν Xan. fr. v. 2.

Ἰνις, ὁ, filius. εὐδόκιμος ὁ Διὸς Ἰνις An. 800. Ἐκτορος Ἰνις Tr. 570. Ἀμφιτρύωνος Ἰνιν Her. F. 354. οὐμός Ἰνις τάλας ib. 1182. 2) Ἰνις, ἡ, filia. τὰν σὰν Ἰνιν Iph. A. 119.

Ἰνώ. Ἰνώ μαρεῖσαν ἐκ θεῶν Med. 1284. cf. Bac. 229. 681. 923. 1127. et 1226. et Inus fr. I. 1.

Ἰξίς Tr. 396.

Ἰξίων. ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος Ph. 1192. τὸν ἄρματηλάτην Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι Her. F. 1298. δέσποτ' Ἰξίων IX. fr. IV.

Ἰξός. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ Cy. 432.

Ἰοκάστη, Œdipi mater et uxor Ph. 12. etc.

Ἰόλαος Her. 30. etc. et Ion. 198. et att. Ἰόλεως Her. 479. et sæpius.

Ἰόνιος. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. et Ἰονίῳ πόντῳ Tr. 225.

Ἰός, venenum. ἐρακόντων ἰὸς Ion. 1015. 2) telum. εἶργον ἡμᾶς τοξόται ἰοῖς Iph. T. 1378.

Ἰὲ, partic. dolendi. Hip. 776. 2) exclamatio læta. Cy. 463. et 573.
 Ἰππεία, subst. μώνυχα πώλων—ἰππείαισι θοάσεις Ph. 801. χθόνα Θεσσαλῶν ἰππείαις ἐδάμαζον Her. F. 374.
 Ἰππειος. δώμαθ' ἰππείῃ θεῷ Ph. 1701.
 Ἰππειον δίφρον Her. 845. et ἰππείοισιν ἐν δίφροισι Iph. T. 214. παρ' ἰππείοις ὄχοις Rh. 416. ἰππείας ἀγρᾶς Ion. 1161. ὄχημ' ἰππειον Hip. 1355. cf. Al. 67.
 Ἰππεύειν. ἰππεύουσι δι' ὀρφναίας Sup. 994. πρὸς γέροντος ἰππεύει φόνον Her. F. 1001. ἰππευε παῖδα νηθετῶν Phaëth. fr. VIII. 6. ζεφύρῃ πνοαῖς ἰππεύσαντος ἐν ἑρανῶ Ph. 220.
 Ἰππευμα. ὡς μακρὸν ἰππευμα διώκεις And. fr. XXVIII. 2. ἰππεύμασι λαβόντος αὐτὸς Iph. T. 1428.
 Ἰππεύς. ἰππείς Ph. 1154. ἰππείς ὀπλῖται ib. 1198. ἰππεῦσιν ἰππείς ἦσαν ἀνθρωπισμένοι Sup. 666. vid. etiam Rh. 311.
 Ἰππευτῆς, vel dor. ἄς. τὸν ἰππευτὰν Ἀμαζόνων στρατὸν Her. F. 408.
 Ἰππηλάται Rh. 117.
 Ἰππικός. ἰππικῆ ὄχλῃ An. 760. ἐν ταθμοῖσιν ἰππικοῖς Or. 1450. δεσμῶν ἀραγμὸν ἰππικῶν Rh. 569. ἰππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ἰππικαῖς πέλας φάτναισιν Bac. 509. et ἰππικὰς φάτνας Hel. 1196. τὸ Κάδμῳ ἰππικὸν Sup. 682. ἰππικοῖς ἐν ἡθεσι Hip. 1219. μετώποις ἰππικοῖσι πρόσδετος Rh. 307.
 Ἰππιος. διαύλης ἰππίης El. 825. μὰ τὴν ἀνασσαν ἰππίαν Ἀμάζονα Hip. 307. ἰππίῃ Ἀργυρῇ Or. 1621. et ἰππιον Ἀργος Iph. T. 700. ἰππιον ἄρμα Hel. 1511.
 Ἰπποβότας. τέρας Ἀτρέως ἰπποβότα Or. 1001. θῖαςος ἰπποβότας Κενταύρων Iph. A. 1059.
 Ἰππόβοτος. ἰππόβοτον Ἀργος Sup. 365. et Tr. 1087. τῶν ἰπποβότων Φθίας πεδίων An. 1230.
 Ἰπποβοκόλοι Ph. 28.
 Ἰπποδάμια, nom. propr. fæminæ. Iph. T. 825.
 Ἰππόδεσμον. ἔθ' ἰπποδέσμων—μετατρέφουσαι Hip. 1225.
 Ἰππόδρομος. λαμπρὸν ἰππόδρομον βαίην Iph. T. 1138.
 Ἰππόκροτος. γυμνασίῳ τῶν ἰπποκρό-

των Hip. 229. ἰππόκροτα δάπεδα Hel. 209.
 Ἰππόλυτος, filius Thesei. Hip. 11. etc.
 Ἰππόλυθ' ἥρως Hip. fr. XVIII. 2.
 Ἰππομέδων, nom. propr. viri. Ph. 127. et 1120. et Sup. 881.
 Ἰππονώμας Hip. 1399.
 Ἴππος. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων Tr. 11. δέρειος ἵππος ib. 14. ὅτ' ἔλιπον ἵππον ib. 519. πτερῶντος ἑφεδρον ἵππου Ion. 202. θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα Ph. 3. πολλοῖς ἵπποις βρέμων ib. 113. ζεύγνυσθε ἵππους ib. 525. καταψήχειν ἵππους Hip. 111. κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππους ib. 1134. ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας ib. 1174. ἐντύνεθ' ἵππους ἄρμασι ζυγηφόρους ib. 1183. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ἵππους δεῦρο Θρηκίης ἄγων ib. 1024. τοῖς νικῶσιν ἦν ἵππους ἀγεσθαι ib. 1033. κυανέαις ἵπποις διφρεῦν ἀλιον πέλαγος An. 1012. νικῶντα ἵπποις στρατὸν Sup. 694. cf. Tr. 1209. ἵπποις χαίρων Sup. 886. ἵπποις ἡσκημένοι Iph. A. 83. ἵππων ὄχλον ιδέσθαι ib. 191. ἵπποισι μαρμαίροντε ib. 1154. εἰς Πίσαν μολῶν θοαῖσιν ἵπποις Iph. T. 2. δινευέσαις ἵπποισιν πτανοῖς ib. 192. ἀρμόσατε ψαλίοις τῆς ἵππους Rh. 27. ἵππους Ἀχιλλέως ib. 182. ἐρῶντί γ' ἀντερῆς ἵππων ἔμοι ib. 184. Φθιάδων ἵππων ib. 237. ἐσῶτ' ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασιν ib. 302. ἵπποι ἔχονται ib. 671. πλῆκτρα ἔκ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήρμοτο ib. 767. ὄχημα πωλικὸν λαβόντες ἵππων ib. 798. ἵππων ἐρασθεῖς ib. 839. μή μ' ἔρως ἔλοι τοιῦτος ἵππων ib. 860. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας Bac. 781. τετραόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730. ἵππους ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα Ion. 1148. ἵπποις πτεροέσσαις El. 466. τετραβάμονες ἵπποι ib. 477. ἵππους ὀχμάζει ib. 817. σχοινίνας ἵπποισι φλοῖνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. πρὸς ἵππων ὀρμήσας τάσιν Hip. fr. XII. ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3.
 Ἰππόσασις. ἀμφὶ ἀελίῃ κνεφαίαν ἰππόσασιν Al. 596. ἡλίῃ ἰπποτάσεις Phaëth. fr. I. 5.
 Ἰπποσύνα (dor. pro ὕνη) Δαρδανία Or. 1392.
 Ἰππότης et dor. ἄς. ἰππότην ὄχον

- μέριμναν Ph. 1070. Καῖμείας χθονός ib. 1108. et Tr. 242. et Καῖμείαν χθόνα Sup. 587. Καῖμείαν νεβρίδα Ph. 17-12. ἀμφὶ Καῖμείας πύλας Sup. 101. Βάκχαι Καῖμείαι Bac. 1158. Καῖμεῖα βέλη Ph. 889. ὑπὸ τείχεσι Καῖμείοισιν Sup. 274.
- Καῖμογενής. Καῖμογενῇ γένναν Ph. 815.
- Κάϊμος, nom. propr. Ph. 5. 641. 667. et 941. Iph. A. 256. Bac. 10. etc. et Phry. fr. 1. 1. Κάϊμος λαός Ph. 1233. 1215. et 1476. Sup. 664. et 744. et K. λαόν Sup. 329. Κάϊμος πολίταις Ph. 1408. ἀμφὶ πύλας Κάϊμον Sup. 12. et ἐπὶ πρὸς Κάϊμον πύλας ib. 588. ἐν χθονὶ Κάϊμον ib. 282. cf. v. 400. et 523. τὸ Κάϊμον ἱππικὸν ib. 682. Κάϊμον πόλιν ib. 930. et Her. F. 6. ἡ Κάϊμον κόρη Bac. 2. ὦ γαῖα Κάϊμον Her. F. 217. et 1389. et ὦ πᾶσα Κάϊμον γαῖα ib. 754. τὸ Κάϊμον ἐπτάπυλον κράτος ib. 543.
- Κάζειν. φρεναῖς κέκασαι El. 616.
- Καθαγνίζειν. πέλανον ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας Ion. 708. πυρὶ καθήγνιται ἕμας Or. 40.
- Καθαίμακτος. τὸν Ἑλένας φόρον καθαίμακτον Or. 1358.
- Καθαίμασσειν. ἴνα—καθαίμαξω χροά Her. 1126. καθαίμαξαι ἕρην Or. 1527. σκήπτρῳ τῷδε σὸν καθαίμαξω κῆρα An. 589. et sine τῷδε Iph. A. 311.
- Καθαίματῃν. οἰνωπὸν γένυν καθαίματῃν Ph. 1168. καθαίματῷσαι ἐξέλιαν ib. 1377. τῷδε τῆς ξανθῆς πλόκῃς καθαίματῳσ' ἄν Her. F. 234. καθαίματῷσει κῆρα πολέμιων ξένων Hel. 1615. ἡ—τῷδε ἄνδρὸς ἀνόσιον κῆρα καθαίματῷσετε; Her. F. 256.
- Κάθαιμος. κάθαιμ' ἔχοντες τραύματα Iph. T. 1374. κάθαιμα σῖτα Her. F. 384.
- Καθαίρειν. καὶ τῆς σθένοντας καθαίρεισιν τύχαι Her. F. 1396. ἡ γὰρ καθαίρειες Θρήκα; Her. 1047. τίνες λόγοι καθεῖλον ἡμᾶς; Or. 860. εὐτεκνία εὐστυχίαν—καθελεῖν Sup. 67. κατὰ με πέσον γὰς ἔλοι (pro καθέλοι με π. γ.) ib. 829. ᾧ (sc. δόλω) πόσιν καθεῖλεν El. 984. ἡπερ καθεῖλε ταῦρον ib. 1143. τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν Iph. fr. XVI. 3. τυκίσματα Φοῖβη—κα-
- θελὼν Tr. 816. τῷδε δόλω καθελόντες El. 878. φόνῳ καθαίρεισ', ἰ λόγῳ, τὰ πράγματα Sup. 749.
- Καθαμέριος, dor. pro καθημ. ἡ καθαμέριον τάξεις—βότρυν Ph. 237.
- Καθάπτειν. καθάψας ἀμφὶ παιδὶ σῶματος Ion. 1006. σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι Rh. 202.
- Καθαπτὸς. θύρσοισι καὶ νεβρῶν ἑραῖς καθαπτὸς Hyr. fr. I. 2.
- Καθάρειος. πῦρ καθάρειον Iph. A. 1112.
- Κάθαρμα. δόλια καθάρματα Iph. T. 1316. πορτίων καθαρμάτων Her. F. 225.
- Καθαρμόζειν. βρόχον καθαρμόζουσα ἕρα Hip. 771. ὡς ἐγὼ νιν (sc. τὸν πλόκαμον) ὑπὸ μίτρῳ καθάρμουσα Bac. 927. πέπλοις καθάρμοσον σφαγῆς El. 1228. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210. πληκτρα ἕκ ἐπὶ ζυγοῖς ἱππων καθάρμοστο ib. 767.
- Καθαρμός. εἰ γὰρ, ὡς θέλω, καθαρμός ὅδε πέσοι Iph. T. 1221. καθαρμὸν θύουσα ib. 1332. ἀγνοῖς καθαρμοῖς ib. 1191. ὁσίοισι καθαρμοῖς Bac. 77.
- Καθαρός. ἡ καθαρὸν ὄντα Iph. T. 1037. καθαρὸν δόμον ib. 1231. καθαρὸς ἅπας τοι, πολέμιος ὅς ἂν ἐστῇ Ion. 1334. καθαρὰν ἀνοίξαντι κληῖα φρενῶν Med. 660. ἡκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω Hip. 1120. καθαρὰν εἰς πόλιν Ion. 673. καθαραῖς ἐρύσοις ib. 96. ἐσόδῃς Φοῖβη καθαρὰς θήσομεν ib. 105. καθαρὸν μέλαθρον Iph. T. 1216. καθαρὸν τὸ χεῖλος Cy. 559. πνεῦμα καθαρὸν ἕραν Hel. 873. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. καθαρὰ μέλαθρα Iph. T. 693. ἡ καθαρὰ θύματα ib. 1163. καθαροῖσιν ἄντροις Cy. 35. καθαρὰ ἡμῖν δώματα Hel. 1446. καθαροῖς μαντεύμασι Ion. 470. λυτροῖσι καθαροῖς El. 794.
- Καθαρπάζειν. ἐκ δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζουσιν An. 814. κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας ib. 1123. καθαρπάσας λάβρῳ μαχαίρῳ σάρκας Cy. 401.
- Καθάρσιος. προχύταις καθαρσίοισι Iph. A. 1472. καθαρσίῳ φλογὶ Hel. 875. καθάρσιον πῦρ Her. F. 937. ὅσα πρὸθέμην ξένοισι καὶ θεῶ καθάρσια Iph. T. 1225. ἱερὰ καθάρσι' οἰκῶν Her. F. 923.

Καθαρῶς. ἔδεν καθαρῶς Rh. 35. τὰ ἐξ ἡμῶν καθαρῶς ἔσαι βασιλεῦσιν Her. 1055. καθαρῶς Ἀθήνας ἐλθεῖ Ion. 1333.

Καθέζεσθαι. ἰκέται καθεζόμεσθα βῶμιοι Her. 33. ἐπεὶ ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ' ἀρχῆς Ph. 75. καθέζετ' ἐν μέσοις ἐδωλίοις Hel. 1587. ἔραν ὑπὶ λυσοῦ—ἐκαθέζετ' Œd. fr. XVI. 2.

Καθεύγειν. ὃ καθεῖρξ' ἡμᾶς ἄγων Bac. 618. καθεῖρξαι αὐτὸν ib. 509.

Καθέλκειν. Σιδωνίαν ναῦν—καθεῖλκομεν Hel. 1547.

Καθενὸς Fr. inc. B. 14. 11.

Καθεύδειν. ἐλπίδες ἔπω καθεύδουσι Ph. 637. καθεύδεις πωλικῶ δαμείς ὄχρῳ; Iph. A. 623. cf. Rh. 643.

Καθημέραν Bac. 282.

Καθῆσθαι. κάθησ' ἐδραία An. 265. σιγῇ κάθησ' ἄν; ib. 671. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ κάθησθε ib. 705. ἐξῆς κάθησο δεῦρό μὲ ποδὸς Iph. A. 627. μόνη κάθημαι ib. 1176. κάθησ' ἄν ἐν βάκχαισι δέσμιος Bac. 259. ἦ πῃ καθῆσθαι τήνδ' ἔδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. ἰκέται κάθηνται ib. 124. ἡσυχοὶ καθώμεθα Hel. 1090. ὅς κάθηται τῷδ' ὑποπτῆξας τάφῳ ib. 1219. καθήμεθ' ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54. θρόνῳ κάθηται El. 315. Ἥλις—γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 2. σιγῇ ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος Her. 395. ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων Ph. 759. ἰκέτας βωμίης καθημένος Her. 197. cf. v. 509. et 955. σιγῇ καθήμεθα Iph. T. 296. et 1342. ἔνθα Μαινάδες κάθηντο Bac. 1051. καθῆτο ἀσπίδων ἔπι Ph. 1476. καθῆτο τλήμων Bac. 1100. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἀνολβοὶ Fr. inc. CXVII. 2.

Καθιδρύνειν. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθιδρύνει βίον Bac. 1337. καθιδρύνονται εὐτυχῶς βρέτας Iph. T. 1481. ἄκρας, ἃς καθιδρύνται πατήρ Cy. 317.

Καθιέναι. ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε; Hel. 1282. σῶμα—πύργων καθιέσα Tr. 1011. τὴν ξένην καθίεσαν Iph. T. 1353. εἰς δεξιάν σὴν—ξύλον καθίει Her. F. 471. δι' ὀμφαλῆ καθῆκεν ἔγχος Ph. 1422. νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς Bac. 705. καθῆκ' ἑμαυτὸν εἰς ἅλα Hel. 1630. εἰς αὐτὸ

χείλη καθῆκαν Ion. 1200. ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα Her. F. 993. ὅς νιν—εἰς ὕπνον καθῆκε ib. 1006. ἔξω τάφῳ καθεῖσεν Ἀργείων στρατὸν Ph. 1195. εἰς λειμώνων χλόην καθεῖμεν αὐτάς Iph. A. 423. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν ib. 1181. καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας Bac. 694. κάθες βαλὼν εἰς πῶμα Ion. 1034. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι Iph. T. 52. εἴσω τριγλύφων δέμας καθεῖναι ib. 114. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Hes. 561. ὃν εἰς πῦρ καθήσω Cy. 456. χρυσέαις προχόοισιν ὁρόσον καθήσω Ion. 436. ἃ καθήσειν ὄπλ' ἔμελλεν εἰς ἅλα Hel. 1391. ἦ (sc. πορθημίδι) καθήσομαι κόσμον τάφῳ σῶ ib. 1067.

Καθίζειν. στρατὸν καθίζει Her. 664. εἵπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. ἱερὰ καθίζειν ib. 1317. εἰς εὐγενῇ δόμον σε καθίζει ib. 1541. βωμὸν καθίζω τόνδε σωτήρος Διὸς Her. F. 48. τρίποδα καθίζων Or. 954. cf. El. 980. ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Ion. 6. καθίσας ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ Hyp. fr. V. 1.

Καδικετεύειν. ἃ μὲ καδικετεύσατε Hel. 1024. καδικετεύομαι, καδικετεύομαι Or. 324.

Καδιππεύειν. εἰ καδιππεύσαιμεν Ἀργείων στρατὸν Ph. 739.

Καδισάναί. ὅτι καδισαίη νόμος—ἢ καλὸς Or. 890. πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσιν τέ μοι βίη καδίσης An. 385. ποῖ δεῖ καδισάναί πόδα; Bac. 184. μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῇ καδισάναί Fr. inc. B. 11. 2. πικρὸς καδέστηχ', οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. τοῖς οἰκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καδέστηκα Med. 507. βροτοῖσιν ὅς καδέστηκεν νόμος Hip. 91. ἐφ' οἷς γε νῦν καδέστηκας λόγοις An. 235. δῆλη καδέστηκα Hel. 282. ἐπεὶ γε δεσπότης ὑμῶν καδέστηκα Her. F. 142. πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστῆσαι βίον Al. 363. κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν Sup. 352. καταστῆσαι στρατὸν Rh. 487. ὅταν ἔτ' ἔσιν εὖ καταστῆσαι τάδε Bac. 801. καταστήσας ἐμὰς τελετὰς ib. 21. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς σὲ καταστήσασα Al. 284. κατάστηθ' ἡσύχῳ ὄμματι Or. 1317. κρείσσων

κατέστη τῷ Μυκηναίῳ δορός Ph. 1089. γυναικὶ δυστυχεῖ δόλη κατέστης εἰς ἀγῶνα An. 328. ἀπαισας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων ib. 715. εἰς τήνδ' ἀνάγκην σῇ καταστῆναι χερὶ Sup. 310. κρυπτὸς καταστὰς An. 1065. στρατηλάτης νέος καταστὰς Sup. 1216. καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. ὅς κλαίοντά σε καὶ τήν—σὴν καταστήσει κόρην An. 636. τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται Ph. 51. τῷ πλέονι πολέμιον καθίσταται τῷ λασσον ib. 542. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίσταται Med. 875. θυγατρὶ σύμμαχος καθίσταται An. 371. δυστυχῆς καθίσταται ib. 386. πόλεμον τῷτον ἐκ ἐγὼ καθίσταται Sup. 522. εἰς βόλον καθίσταται Bac. 846. εἰς πάλην καθίσταται δορός Her. 160. εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται Her. F. 1168. πλάτην καθίστατο Hel. 1550. γάμοι ὅσοις εὖ καθεσῶσι βροτῶν Or. 601. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέσταμεν ib. 1330. αἰεὶ δυστυχῇ καθεσάναι Ph. 87. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέστατον ib. 1279. κολατῆς τῶν κακῶν καθεσάναι Sup. 341. ἐπὶ ταύτῃ καθέσταμεν τύχῃ Iph. A. 719. τέτῃ ἥσσαντες καθέσταμεν ib. 1272. ἐν ᾧ καθέστατε Bac. 1260. τῶν καθεσώτων περί Her. F. 205.

Καθόλω Her. F. 19.

Καθορᾶν. ἀθανάτῃ καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγῆρω Fr. inc. CLIII. 5.

Καθοσιῶν. καθωσίωσε Meleag. fr. XX. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεῶ καθωσιώσατο Iph. T. 1320.

Καθυβρίζειν. τῷτον λαβῶσα καθύβρισε Hip. 446. ταῦτα καθύβρισ' αὐτὸν Bac. 616. ὥς μή τις αὐτῆς πολεμίων καθυβρίση Med. 1380. παῖδας τῆς ἐμῆς καθυβρίσαι ib. 782. et 1061. μάλιστα με βῆλοιτ' ἂν καθυβρίσαι Her. 458. σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι El. 698. πλεῖστα χώραν τήνδε καθυβρίσας Rh. 500.

Καίειν. καίει τὰ πόρρω Phaëth. fr. XIV. καίετω Cy. 655. ἐπὶ βοσρύχοις πῦρ ἔφερον, ἥδ' ἐκαίετο Bac. 757. ὅταν κεκαυμένον ἴδω νιν Cy. 456.

Καίνειν. καίνετε Or. 1302. παῖς πατέρα καίνει Ph. 44. τί καίνεις με; An. 388. ἥς ἄρτι καίνεις Her. F. 967. ἔκανες Or. 195. et Iph. T.

1252. ἦ τιν' ἔκανον; Iph. T. 1170. ὃν ἔκανε Φοῖβος Hel. 1489. ὃς ἔκανε ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκνα Her. F. 1062. sq. ἀνακτα δοριπόνων ἔκανεν ἀνδρῶν El. 480. ἃ πόσιν—ὄξυθήκτη βέλει ἔκανε ib. 1159. ἐκάνετ', ἐκάνετε—ἀηδόνα Μωσῶν Pal. fr. VII. 1. ὁ κανὼν ἐκ εἴσεται παῖδας ἐναίων Her. F. 865. εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄντα ib. 1075. ἐκαινόμην ξίφει Iph. T. 27. μέλη καινόμενα Cy. 359.

Καινίζειν. εὐχὰς ὥς ἐκαίνισας θεῶν Tr. 889. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον Pi. fr. VI. 2.

Καινός. αὐθις ἔται καινός (sc. ὁ λόγος) Iph. T. 754. ὁ καινός πόσις Tr. 959. φόνον καινὸν ib. 1160. τίς δ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; Ion. 170. ἡδὺς αἰεὶ, καινὸς ὦν, καινοῖσιν ἦν ib. 641. παῖδα τὸν καινὸν ib. 1123. ἐς κρατῆρα καινὸν ib. 1178. ὁ καινὸς γόνος ib. 1202. καινῶν λόγων Hip. 688. φίλος καινὸς Iph. A. 840. καινῶν ὕμνων Tr. 512. τῆς λόγους εἰσφέρεις καινὸς Bac. 649. καινῶν τυράννων Her. F. 567. καινὸς φυτεῦσαι παῖδας Dic. fr. IX. 2. καινῆς νύμφης Med. 556. νόσον καινὴν Bac. 354. καινὰς εἰσβολὰς ὀρῶ λόγων Sup. 92. καινὰ καινῶν μεταβάλλεσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1118. καινὰς τινὰς—ἀκῆσας συμφορὰς ib. 1126. ἔ καινὸν εἶπας Hec. 670. λέξεις τί καινόν; Or. 239. καινὸν αὖ λέγεις; ib. 788. τί καινὸν Ἀργεῖ; ib. 873. ἀμείρει καινὸν ἐκ καινῶν τούδε ib. 1503. καινὸν ἔπος Ph. 1082. καινὸν κακὸν Med. 705. et 1120. Tr. 1259. et Her. F. 1177. χρῆμα καινὸν Med. 868. τελευτήσεται τι καινὸν δόμοις Hip. 370. καινὸν λέχος Al. 466. Τροίας καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T. 1029. τί ἐστὶ καινὸν ἐν δόμοις; ib. 1160. ὄνομα καινὸν Cy. 687. καινὸν χρέος Her. F. 530. καινὸν αἷμα ib. 831. εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ μῦθῳ ib. 1118. καινὰ καινὰ ἐέρκομαι Hec. 687. καινὰ κακὰ ib. 1038. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76. καινὰ λέχη ib. 155. et 489. εἰς καινὰ ἦθῃ ib. 238. καινῶν βουλευμάτων ib. 270. et Tr. 703. καινὰ προσφέρων σοφὰ Med. 298. καινὰ θεσ-

μια ib. 494. καινὰ φάσματα Iph. T. 42. καινῶν κηρυγμάτων ib. 239. καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν ib. 1306. καινοῖσι λέκτροις Tr. 663. τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθάρων ἡδίων' ἐστὶν Cy. 249. καινὰ πῆματα Hel. 1529. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ἢ χρη' τένειν Alex. fr. XX.

Καινοτρόπος μῦθος Dan. 49.

Καινοργεῖν. τί καινοργεῖς; Iph. A. 2. εἰ μή—καινοργεῖς λόγον ib. 838.

Καινώς Cad. fr. vers. 1.

Καίριος. καίριος ἦλυθες El. 598. καιρίως σφαγὰς Ph. 1440. ἔλεξας τὰ καίρια Iph. A. 829. καιριωτέραν βουλὴν Her. 472.

Καιρίως σκοπεῖς Rh. 339.

Καιρός. τυχεῖσα καιρῷ θεόθεν Hec. 593. εἰς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 666. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν Or. 122. ἀφίξει εἰς καιρὸν κακῶν ib. 384. καιρὸν εὐλαβέμενος ib. 698. εἰς καιρὸν ἔβης Ph. 106. ἔχει αὐτὰ καιρὸν ib. 474. ἢ καιρὸς εἰδέναι τάδε δέσποιναν Med. 80. cf. Iph. A. 325. τὰ ὑπερβάλλοντ' ὑδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. εἰ ὁ καιρὸς ἦν σαφὴς Hip. 386. εἰς καιρὸν πάρα ib. 899. τίς σοι καιρὸς ἀτυζομένῃ—; An. 131. εὐρεῖν καιρὸν ib. 486. εἰς καιρὸν τυπεῖς ib. 1121. καιρῷ σοφὸς Sur. 509. καιρῷ πέρα ib. 745. παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. et Rh. 829. ὃ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται Iph. A. 1109. καιρὸν λαβόντας Iph. T. 908. καιρὸς ἀκῆσαι Rh. 10. εἰς καιρὸν ἦλθες ib. 52. cf. Tr. 739. et Hel. 1087. ὕπερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως Rh. 443. ἐγείρειν καιρὸς ib. 545. ὡς ἐν ἢ καιρῷ πάρει Bac. 1286. σμικρὸν ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίῃ Hel. 309. καιρὸν ὑδὲν ἦλθες ib. 486. χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων Ion. 659. εἰ σπεῦδαί τε— ὃ, τε καιρὸς ἄπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ μὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν ib. 1552. εἰς καιρὸν ἔξω περᾷ Her. F. 701. τὰς σὰς τύχας θεραπεύεσθαι καιρὸς El. 997. μὴδ' αὖξε (sc. ἄνδρα) καιρῷ μείζον Plis. fr. I. 4. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος Tem. fr. VIII. 1. οἷχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV.

Κακανδρία. τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ἐγγελῶντες Rh. 814.

Κάκη. τῆς ἐμῆς κάκης Med. 1051. τὴν

σὴν ἁμαρτιαν τὸ μὴ εἰδέναι ἐκλύει κάκης Hip. 1335. σὺ πατὴρ κάκης An. 968. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ὡς ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1.

Κακίζειν. μὴ κάκιζε Iph. A. 1436. κακίζῃ (2. sing. praes. med.) Ion. 984. μὴ κακισθῆς Med. 1246. κακισθεῖς El. 982.

Κακισέον Iph. T. 105.

Κακοβυλεύειν. ψυχὰ—κακοβυλευθεῖς' ἐκ τ' ἀνθρώπων, ἐκ τ' ἀθανάτων Ion. 877.

Κακόβυλος. κακοβύλων φωτῶν Bac. 399.

Κακόγαμβρος. κυκόγαμβρον γόνον Rh. 260.

Κακόγλωσσος. κακογλώσση βοῆς Hec. 661.

Κακοδαίμων. ἔλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip. 1362.

Κακόδοξος. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 780.

Κακομήτας ἀνὴρ Or. 1403.

Κακόννυμφος. τὸν—κακόννυμφον Med. 206. ὦ κακόννυμφε ib. 990. κακόννυμφοτάταν ὄνασιν Hip. 757.

Κακόποτμος. ἐμὲ κακόποτμον Hel. 700.

Κακορόροθεῖν. συγγόνες κακορόροθεῖς; Hip. 340. παῦσαι παῖδα σὸν κακορόροθῶν Al. 710.

Κακός. κακὸν καρπὸν Hec. 595. ἀλλ' ὁ πονηρὸς ὑδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς ib. 596. κακός, ὁ μὴ τι δρῶν κακὸν ib. 608. κοινόν, τὸν κακὸν κακόν τι πῆσχειν ib. 903. ὡς φανῇ κακός ib. 1217. cf. v. 1233. εἰς φίλος ἔφυς κακός Or. 424. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν ib. 735. κακὸς ἐφωράθη φίλοις ib. 738. Μενέλαος ὁ κακός ib. 1057. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. κακός γ' ὦν εἰς φίλος ἀλίσκεται Med. 84. μὴ κακὸν φῦναι λέγειν ib. 522. κατθανῇ κακός κακῶς ib. 1386. ἢ τις ἦν ἔτω κακός, ὃν ἢ προσεῖπε Al. 192. ναύτην κακὸν An. 458. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sur. 880. αἰσχύνεται—κακός γενέσθαι ib. 913. κακὸν νόσον ib. 1208. et Her. 1042. ἀνδρὸς ἢ κακῷ τρόποι Iph. A. 502. ὑδένα οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν Iph. T. 391. κακός κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. κακός πολίτης Bac. 271. γείτονος

2. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. τόλμη κακῇ Rha. fr. II. 6. βελῆς κακῆς Fr. inc. IX. κακὰ (pro κακῇ) ἀμηχανία Hip. 162. σὺ διάφερε τῶν κακῶν (sc. γυναικῶν) Or. 251. κακῶν φρενῶν Hip. 473. δρῶσιν αἱ κακαὶ κακὰ βηλεύματα ib. 649. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπως χρή An. 229. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι ib. 931. ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες Rh. 1176. ὦ κακαὶ Tr. 461. φήμας κακὰς ἤκουσεν Hel. 621. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς ib. 738. κᾶν ταῖς κακαῖσιν αἱ ἴαθαὶ μεμιγμέναι Ion. 399. πημάτων κακὰς ὁδὸς ib. 930. κακὰς πρόσβολας El. 829. αἱ κακαὶ συμφοραὶ Bel. fr. XXV. 15. ταῖς ἐ κακαῖσιν αἱ κακαὶ (sc. αἰσχος κεκοίνωνται) Melan. fr. XXVI. 4. κακὰς ἀμοιβὰς Œd. fr. IV. 2. ὁμιλῖαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX. αἱ κακαὶ γλῶσσαι Epist. V. ἐδὲν αὐτὸν ἦδε γ' εἰργασαὶ κακὸν Hec. 264. τὸ δῶλον ὥς κακὸν πεφυκέναι ib. 332. ὅτῳ κατ' ἡμᾶρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν ib. 628. τὸ μέλλον ὥς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι Or. 478. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν Ph. 408. τὸ φροῖμιον κακὸν τόδε Hip. 568. ὦ κακὸν κᾶρα ib. 651. κακὸν τὸ λῆμα Al. 726. κακὸν γε θνητοῖς τὸ νέον An. 183. κακὸν λέχος Iph. A. 389. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν ib. 520. ἐδὲν οἶδ' ἐδεῖς κακὸν Iph. T. 477. κακὸν ὄνειδος Her. 463. κακὸν τόδ' εἶπας, οἷς κακὸν λέγεις Hel. 124. κακῶ ἐσθλὸν ἐ συμμίγνυται Ion. 1017. δρᾶσαί τι κακὸν τῆς πέλας ib. 1248. κακὸν τι πράξειν Her. F. 728. κακὸν, γυναῖκα πρὸς νέαν ζευῆσαι νέον Æol. fr. XI. 1. sed cf. Fr. inc. CLVII. 1. ubi pro νέαν est γράϊαν. κακὸν παίδευμα Alex. fr. XV. 1. κακὸν ὁμίλημα Antiop. fr. X. 3. τὸ κατὰ σκότος, κακὸν Meleag. fr. V. τὸ κακὸν ἐδεῖς χρηστὸν ἂν θείῃ ποτὲ Phoen. fr. VII. 1. κακὸν τι πράσσω Phry. fr. V. 2. τὰ μὴ δίκαια ἀπανταχῇ κακὸν Fr. inc. XVII. 2. ἦν κακὸν τι πράξῃ eorund. CLII. 3. ὦ κάκ' ἐνεγκῆσαι Τρωάδες, ὦ κάκ' ἐνεγκῆσαι πῆματα Hec. 166. sq. φροῖμιά μοι κακὰ ib. 182. cf. Tr. 707. ὦ κακὰ μνησεύματα Ph. 583. κακὰ βηλεύματα Hip. 649. et τῶν κακῶν βηλευμάτων Œd. fr. IV. 1. et

κακοῖς βηλεύμασιν Her. F. 273. κακοῖς πῆμασι An. 1172. ~~κακῶν~~ λέκτρων ib. 1282. κέντρα κακὰ Sup. 242. σοφισμάτων κακῶν Bac. 489. ἔργα κακὰ Aut. fr. III. 26. οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν (Ed. fr. XV. 2. b) κακὸν subst. κακὸν ὀλέθριον Hec. 641. et 1031. τῆτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν Or. 762. κακῇ τῆτ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν Med. 234. ἀμήχανον κακὸν ib. 447. κακῇ ἐκέτ' ἦν ὑπέρτερος ib. 1219. τερπνὸν κακὸν Hip. 384. σὺν κακῷ ib. 528. ἀτηρὸν κακὸν An. 353. ὥς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται ib. 803. τὸ κακὸν ἀντὶ τὰγαθῆ (sc. ἔλωμαι); Iph. A. 488. δεινὸν κακὸν ib. 1357. et 1416. Bac. 1349. Fr. inc. LIII. 4. ὥς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο Iph. T. 559. τὸ σὸν κακὸν κοσμῶσα Tr. 982. ὥς μὴ ἔξεγερθῇ τὸ κακὸν Cy. 623. κακὸν γε πρὸς κακῷ ib. 679. τὸ κακὸν ἀγαθὸν Hel. 649. κοινῇ μετασχεῖν τὰγαθῆ καὶ τῇ κακῇ El. 607. αἰὲ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακὸν Æol. fr. XVI. 1. τῇ πάσχειν τῆπιὸν μείζον κακὸν And. fr. XVIII. 2. τὸ δῶλον ἐχ' ὁρᾶς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. κακὸν ἐχθιστον Ar. fr. XXIV. 3. τοῖς πράσσειν κακὸν ἦλθε ejusd. fr. XXXII. 2. θεῖον κακὸν Chry. fr. II. 1. ἀγριώτατον κακὸν Phoen. fr. VI. οἷον τοῖς ἔχουσιν εἰ κακόν; ejusd. fr. VIII. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν Fr. inc. XXVIII. 2. ἐπεὶ κρεῖσσον τὸ κακόν ἔστι τὰγαθῆ eorund. CCXXIII. ἀληθὲς κακὸν Fr. inc. B. 18. ἐπὶ κακῷ σφισιν ἔσσονται Epist. V. δύο κακῶ σπεύδεις Ph. 585. δὴ ἐξ ἐνὸς κακῶ συνάπτει Iph. T. 488. cf. Fr. inc. XXIII. 3. ἀμέγαρτα κακῶν Hec. 193. παρυσίαν κακῶν τῶν σῶν ib. 227. σοφόν τι κᾶν κακοῖς, ἀ δεῖ, φρονεῖν ib. 228. ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα ib. 233. ἐπιλήθομαι κακῶν ib. 279. γεύεσθαι κακῶν ib. 375. τέθνηκ' ἔγωγε—κακῶν ὑπο ib. 431. σημανῶν κακὰ ib. 512. λέγων κακὰ ib. 519. τοιάδ' ἤκουεν κακὰ ib. 576. ἐκ οἶδ', εἰς δ, τι βλέψω κακῶν ib. 585. λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς ib. 588. ἕτερα ἀφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ ib. 689. δεινὰ πάσχομεν κακὰ ib. 693. πέπρακται καὶν' ἔσω

δόμων κακὰ ib. 1038. ὥς σοι δύσφορ' εἶργατο κακὰ ib. 1085. ἐν τοῖς κακοῖς ἀγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι ib. 1226. κακῶν ἐρῶς τυχεῖν ib. 1280. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλῆσιος κακῶν ib. 394. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; ib. 510. ἔχ' ἅπαντα τῷ γήρῳ κακὰ πρόσσετιν Ph. 531. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ ib. 931. ἥ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; ib. 1698. κακῶν πολλῶν ἴδρις Med. 285. κακῶν πάντων τέκτονες ib. 409. οἱ κακῶν ἐλήλυθας; ib. 1306. σοὶ πάντ' ἐστὶν κακὰ ib. 1369. ἀκύση πολλὰ, κὲ ψευδῇ κακὰ Al. 708. διδάσκαλοι κακῶν An. 947. πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς Sup. 199. κακῶν πέλαγος ib. 824. cf. Her. F. 1088. ἢ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἑλλήσιν κακὰ Iph. A. 308. ὥς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελῶς Tr. 406. κακῶν εἰς ἁμίλλαν ἔρχεται ib. 617. κακοῖς θηρῶν κακὰ Bac. 837. ἐπ' ἐξεργασμένοις κακοῖσι χαίρειν ib. 1038. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. ἔδὲ παύσομαι κακῶν ib. 1358. κακῶν λήσις Cy. 171. κακῶν εἰς τῆσχατον πεσόντες Her. 304. κακῶν μέγιστον φάρμακον ib. 596. μεγάλα σπεύδεις κακὰ Hel. 1645. μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 924. ἢ σ' ἐν ὑστάτοις κακοῖς ib. 1115. τῶν κακῶν ἄκη Her. F. 93. πρὸς κακοῖς κακὰ μήσεται ib. 1076. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; ib. 1109. κακὰ κακοῖς συνάψαι ib. 1213. ἅπαντ' ἐλάσσω κείνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ ib. 1411. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1084. ἀμοιβαὶ κακῶν ib. 1147. εἰ μὴ καθέξης γλῶσσαν, ἔστι σοι κακὰ Æg. fr. III. ἔκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. τίς ἀλγεῖν ἔκ ἐπίσταται κακοῖς; ejusd. fr. XXI. 1. φέρειν κακὰ Alex. fr. XIX. 2. ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἔτι κἄν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Enom. fr. V. 1. πολλῶν τὰ χρήματ' αἰτὶ ἀνθρώποις κακῶν Pl. fr. II. δεινὴ πόλις νοσῆσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. δημιουργὸς κακῶν μέγιστος Fr. inc. LIII. 7. ἢ μὴ ποθ' ἀλῶ κακὰ πράσων eorund. XCVI. 5. ρίζα κακῶν eor. CLV. 11. 2) Compar.

κακίων. κακίων ἐγένετο Or. 505. τῷ ἔπῳ ξένῳ κακίον' ἐδεξάμην Al. 753. ἔδὲν κακίων τυγχάνεις γεγῶς πατρὸς Her. 327. ἔδὲν κακίῳ Μενέλεώ μ' ἔξεις πόσιν Hel. 1439. cf. El. 1081. τῶν ἐλευθέρων ἔδεις κακίων δῶλος, ὅστις ἐσθλὸς η Ion. 856. πτωχῷ κακίων Fr. inc. XXI. 2. ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρηται τῶν κακίωνων πλέον Hec. 308. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib. 1253. τὰς κακίονας σίβων An. 915. μηδὲ—τὴς κακίονας (sc. φίλης) λάβης Her. 179. θεοῖσιν ἢ κακίοσι χρώμεσθαι συμμάχοισιν ib. 348. ἐσθλῶν κακίης ἐνίστ' εὐτυχέστεροι Hel. 1229. εἵκειν ὁδῷ—τοῖς κακίοσιν Ion. 637. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακίωνων Dic. fr. XIII. 5. πρῶτος γέγραπται τῶν κακίωνων κράτει Eu. fr. VI. 2. sed v. not. τυραννεῖν τῶν κακίωνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. κακίων ἔσ' ἐμῷ γυνῇ Al. 307. εἰς ἀηθίαν πίπτει κακίῳ Hel. 426. κτῆσις κακίων Alex. fr. VI. 4. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος Œd. fr. II. 2. ἅπαν κάκιον τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. εὐρεῖν κάκιον μητέρα Ion. 1383. ἔδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους Aut. fr. III. 2. φθόνος τῷ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον—Fr. inc. XVII. 4. καὶ μοι ἐοκῆσιν—πράσσειν κάκιον Hip. 378. φρονῆσι κάκιον Ἑλλήνων πολὺ Bac. 483. 3) Superl. κάκιστος. Μενέλεως κάκιστος εἰς μέ, κ. τ. λ. Or. 734. κάκιστος ἀνθρώπων Med. 229. cf. v. 452. et 690. et Œd. fr. II. 2. ἐξελέγχεται—κάκιστος ὢν Hip. 945. κάκιστος Ἀργείων ἀνὴρ Iph. A. 944. cf. Her. 816. ἄρχει κάκιστος τῶν νέων Her. F. 257. θεὸν, ὃν χῶ κάκιστος ῥαδίως ἐκτῆσατο Æol. fr. XIV. 2. τὸν κάκιστον πλῆτος εἰς πρώτης ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. κἄν τῷ κακίῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει And. fr. XIII. 3. εἰ ἦσθα μὴ κάκιστος Dic. fr. IV. 1. ὦ κάκιστε Hec. 577. et 1199. Hip. 959. et 1316. Al. 700. et 720. An. 591. 632. et 720. et Tr. 943. ὦ κάκιστε τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν Med. 488. ὦ κάκιστε βασιλέων Her. F. 182. ῥάμαρτα τὴν κακίην Or. 739. τῆς κακίης δαιμόνων Ph. 534. cf. Hip. 13. γυναῖκα πασῶν κακίην An. 596. τὴν

κακίστην αἰχμάλωτον ib. 933. κακίστης εὐνίδος Iph. A. 397. τῆς κακίστης Ἑλένης Cy. 279. σύγγονον κακίστην Hel. 1648. κακίστην λαμβάνων (sc. τὴν Ἑλλάδα) εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. ἀγάλατι κακίσῳ Hip. 632. ἐλπίς ἐστὶ κάκιστον Sup. 479. κάκιστον ὄπλον Her. F. 161. τὰ κάκισ' ἐμῶν κακῶν Hip. 818. κακίστων γραμμῶν Iph. A. 322. κάκιστα κατθανόνθ' ὀρῶ Bac. 1306.

Κακόσομος. λέσχας πονηρὰς καὶ κακοτόμους Iph. A. 1001.

Κακότης. δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας Bel. fr. VI. 7.

Κακοτυχής. ὧ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι Hip. 669. κακοτυχές γύναι Med. 1274. τὸ κακοτυχές ἢ λέλοιπεν ἐκ τέκνων Her. F. 133. κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγὼ Hip. 679.

Κακῶν. ὅστις σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. πρίν τι κακῶσαι τὴς εἴσω Med. 182. ἔδεν κακῶσαι τὴς ἀναιτίης θέλω Her. F. 1162. μήτ' αὖ κακώσης (sc. τὸν δῆμον) Plis. fr. I. 2. vid. etiam Epist. II. τὸ μετ' εὐτυχίας κακῶσθαι Iph. T. 1121. ὅστις πρὸς θεῶν κακῶται Hel. 275. πρὸς σέθεν κακόμενος Hip. 1308. εἰ τόδ' ἡμαρ πρῶτον ἦν κακωμένῳ Fr. inc. CLXVII. 1.

Κακυργεῖν. τὸ κακυργεῖν ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. δοκεῖς κακυργεῖν Ἄργος; Sup. 537.

Κακῦργος Or. 1407. et El. 953. φωτὸς κακῦργος Antioq. fr. XXX. 2. κακῦργος προσάτας Or. 770. κακῦργος ἀνδρας Ion. 832. φῶτας κακῦργος El. 219. ἢ τῶν κακῦργων οἶκτος Aug. fr. II. κακῦργος ἔσα Tr. 968. κακῦργος τῆσδε βακχείας Bac. 232.

Κακόφρων. Κάδμω κακόφρων λαὸς Sup. 744. ὧ κακόφρων ἀναξ Her. 373. κακοφρόνων ἀνδρῶν παράνοια Or. 822. οἱ κακόφρονες φιλόγαμοι μνηστῆρες Iph. A. 391. κακόφρων κῆρα El. 482.

Κακύνειν. ἔκην κακύνῃ (2 sing. praes. pass.) τοῖσδε σοῖς βυλεύμασιν; Hec. 251. ἐφ' οἷσι κακύνομαι Hip. 686.

Κακῶς. ὡς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. 1553. et 1599. Ph. 1618. Al. 246. et 964. An. 77. 463. etc. ὁρᾷς ἡμᾶς κακῶς, ὅσον δύνῃ Hec. 253. cf. v. 845. Med. 470. 507. Hip. 321. An. 587. etc. κακῶς

λέγῃ Hec. 293. εἰ κακῶς νομίζομεν ib. 326. εἴ τις γυναῖκας—εἴρηκεν κακῶς ib. 1178. cf. Al. 707. κακῶς ἀπόλοντο Hec. 1194. ἦν λέγω κακῶς ἐκείνην Or. 559. cf. Med. 458. 474. etc. φρονῶν κακῶς Or. 905. cf. Med. 250. 892. et 1014. Hip. 951. etc. ὀλλυμαι κακῶς Or. 1296. cf. Med. 788. etc. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπῳ φθείρει γένος Ph. 382. κακῶς γῆμαι ib. 384. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. κακῶς πάσχουσα Med. 38. et 280. cf. v. 815. Rh. 473. Tr. 604. etc. τὰ κακῶς πιτνῶντα Med. 55. κακῶς πέπρακται πανταχῇ ib. 364. cf. Rh. 756. ἔκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν Med. 464. ἢ κακῶς ἔχει ib. 533. cf. Hip. 681. Iph. T. 691. et Bel. fr. XVI. 17. ἡμῶν βεβύλευμαι κακῶς; Med. 567. κακῶς κακὴν θανεῖν σφ' ἀνάγκη ib. 805. κείνην ἔρξουσιν κακῶς ib. 1302. κατθανῇ κακὸς κακῶς ib. 1386. κακῶς ἀκῆειν Al. 729. Iph. A. 1032. et Tr. 644. κακῶς κλύονται Al. 964. μὴ κακῶς οἰκεῖν An. 180. καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται ib. 694. ὡς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται ib. 803. ὡς ἐσιγῆθῃ κακῶς Sup. 298. τραφῆναι μὴ κακῶς ib. 911. ἐξεχώρησαν κακῶς Iph. A. 367. βύλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ ib. 378. κακῶς ἤρχες ib. 383. τὴς κακῶς παγέντας ὄρκους ib. 395. κακῶς ζῆν ib. 1252. et Pi. fr. VIII. κακῶς ἐλθῶσα τῶν ἐμῶν τινι Iph. T. 522. τὴν βασιλίδ' ἐσίαν Ἀτρειδῶν κακῶς ἔβαζε Rh. 718. ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται ib. 981. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. ὡς κακῶς διόλλυσαι ib. 625. ἢ κακῶς λέγεις ib. 1054. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1055. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. κακῶς ἔτοι κακοῖ—ἀπόλοιτο ib. 267. ὡς πῆ κακῶς ib. 615. κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπυρρῶσάμην ib. 690. σὺν κακῶς πράσσεισι συμπρήσσω κακῶς Her. 27. κακῶς μάχονται ib. 172. κακῶς λιπεῖν βίον ib. 451. ἐξ ἐμῶ ἔκ ἀκῶσεται κακῶς ib. 718. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς ib. 958. κακῶς σ' ἔκ ἐπτεόν κλύειν Her. F. 173. φ' αἰεὶ κακῶς ἔς', ἔδεν ἀλγεῖ ib. 1292. ἢ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς El. 925. κακῶς τελευτᾷ Aiol. fr. III. 2. τὸ ἀσθενές με—κακῶς

δόμων κακὰ ib. 1038. ὥς σοι δύσφορ' εἵργαντο κακὰ ib. 1085. ἐν τοῖς κακοῖς ἀγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι ib. 1228. κακῶν ἐρῶς τυχεῖν ib. 1280. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλῆσιος κακῶν ib. 394. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; ib. 510. ὅχ' ἅπαντα τῷ γήρῳ κακὰ πρόσεται Ph. 531. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ ib. 931. ἡ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; ib. 1698. κακῶν πολλῶν ἴδρις Med. 285. κακῶν πάντων τέκτονες ib. 409. οἱ κακῶν ἐλήλυθας; ib. 1306. σοὶ πάντ' ἐστὶν κακὰ ib. 1369. ἀκέσῃ πολλὰ, καὶ ψευδῇ κακὰ Al. 708. διδάσκαλοι κακῶν An. 947. πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς Sup. 199. κακῶν πέλαγος ib. 824. cf. Her. F. 1088. ὅ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἑλλήσιν κακὰ Iph. A. 308. ὥς ἡδέως κακοῖσιν οἰκεῖοις γελῶς Tr. 406. κακῶν εἰς ἁμύλλαν ἔρχεται ib. 617. κακοῖς θηρῶν κακὰ Bac. 837. ἐπ' ἐξεργασμένοις κακοῖσι χαίρειν ib. 1038. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. εὐδὲ παύσομαι κακῶν ib. 1358. κακῶν λήστις Cy. 171. κακῶν εἰς τῷσχατον πεσόντες Her. 304. κακῶν μέγιστον φάρμακον ib. 596. μεγάλα σπεύδεις κακὰ Hel. 1645. μέγας θησαυρὸς ὥς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 924. ὅσ' ἐν ὑστάτοις κακοῖς ib. 1115. τῶν κακῶν ἄκη Her. F. 93. πρὸς κακοῖς κακὰ μήσεται ib. 1076. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; ib. 1109. κακὰ κακοῖς συνάψαι ib. 1213. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ ib. 1411. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1084. ἀμοιβαὶ κακῶν ib. 1147. εἰ μὴ καθέξης γλῶσσαν, ἔσι σοι κακὰ Æg. fr. III. ἔκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. τίς ἀλγεῖν ἔκ ἐπίσταται κακοῖς; ejusd. fr. XXI. 1. φέρειν κακὰ Alex. fr. XIX. 2. ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἔσι κἂν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς CEnom. fr. V. 1. πολλῶν τὰ χρήματ' αἰτὶ ἀνδρώποισ κακῶν Pl. fr. II. δεινὴ πόλις νοσῶσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. δημιουργὸς κακῶν μέγιστος Fr. inc. LIII. 7. ὃ μὴ ποθ' ἀλῶ κακὰ πράσων eorund. XCVI. 5. ῥίζα κακῶν eor. CLV. 11. 2) Compar.

κακίων. κακίων ἐγένετο Or. 505. τῷδ' ὕπῳ ξένῳ κακίον' ἐδεξάμην Al. 753. εὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγῶς πατρὸς Her. 327. εὐδὲν κακίῳ Μενέλεώ μ' ἔξεις πόσιν Hel. 1439. cf. El. 1081. τῶν ἐλευθέρων εὐδεῖς κακίων δούλος, ὅστις ἐσθλὸς ἢ Ion. 856. πτωχῷ κακίων Fr. inc. XXI. 2. ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρηται τῶν κακίωνων πλεόν Hec. 308. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib. 1253. τῆς κακίονας σέβων An. 915. μηδὲ—τῆς κακίονας (sc. φίλης) λάβης Her. 179. θεοῖσιν ὃ κακίοσι χρώμεσθα συμμάχοισιν ib. 348. ἐσθλῶν κακίως ἐνίῳτ' εὐτυχέστεροι Hel. 1229. εἵκειν ὁδῷ—τοῖς κακίοσιν Ion. 637. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακίωνων Dic. fr. XIII. 5. πρῶτος γέγραπται τῶν κακίωνων κράτει Eu. fr. VI. 2. sed v. not. τυραννεῖν τῶν κακίωνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. κακίων ὅσ' ἐμῷ γυνῇ Al. 307. εἰς ἀηθίαν πίπτει κακίῳ Hel. 426. κτήσις κακίων Alex. fr. VI. 4. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος CEd. fr. II. 2. ἅπαν κάκιον τῷ φυλάσσειν καλῶς Ph. 738. εὐρεῖν κάκιον μητέρα Ion. 1383. εὐδὲν κάκιον ἐστὶν ἀθλητῶν γένους Aut. fr. III. 2. φθόνος τῷ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον—Fr. inc. XVII. 4. καὶ μοι δοκῶσιν—πράσσειν κάκιον Hip. 378. φρονῶσι κάκιον Ἑλλήνων πολὺ Bac. 483. 3) Superl. κάκιστος. Μενέλεως κάκιστος εἰς μέ, κ. τ. λ. Or. 734. κάκιστος ἀνδρῶν Med. 229. cf. v. 452. et 690. et CEd. fr. II. 2. ἐξελέγχεται—κάκιστος ὢν Hip. 945. κάκιστος Ἀργείων ἀνὴρ Iph. A. 944. cf. Her. 816. ἄρχει κάκιστος τῶν νέων Her. F. 257. θεὸν, ὃν χῶ κάκιστος ῥαδίως ἐκτῆσατο Æol. fr. XIV. 2. τὸν κάκιστον πλεῖστος εἰς πρῶτος ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. κἂν τῷ κακίῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει And. fr. XIII. 3. εἰ ἦσθα μὴ κάκιστος Dic. fr. IV. 1. ὃ κάκισε Hec. 577. et 1199. Hip. 959. et 1316. Al. 700. et 720. An. 591. 632. et 720. et Tr. 943. ὃ κάκισε τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. ὃ κάκισ' ἀνδρῶν Med. 488. ὃ κάκισε βασιλέων Her. F. 182. ἑλ-μαρτα τὴν κακίην Or. 739. τῆς κακίης δαιμόνων Ph. 534. cf. Hip. 13. γυναῖκα πασῶν κακίην An. 596. τὴν

κακίστην αἰχμάλωτον ib. 933. κακίστης εὐνίδος Iph. A. 397. τῆς κακίστης Ἑλένης Cy. 279. σύγγονον κακίστην Hel. 1648. κακίστην λαμβάνων (sc. τὴν Ἑλλάδα) εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. ἀγάλματι κακίστῳ Hip. 632. ἐλπίς ἐστὶ κάκιστον Sup. 479. κάκιστον ὄπλον Her. F. 161. τὰ κάκισ' ἐμῶν κακῶν Hip. 818. κακίστων γραμμῶν Iph. A. 322. κάκιστα κατθανόνθ' ὀρῶ Bac. 1306.

Κακότομος. λέσχας πονηρὰς καὶ κακοτόμους Iph. A. 1001.

Κακότης. δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότη-
τας Bel. fr. VI. 7.

Κακοτυχίης. ὧ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι Hip. 669. κακοτυχὲς γύναι Med. 1274. τὸ κακοτυχὲς ἢ λέλοιπεν ἐκ τέκνων Her. F. 133. κακοτυχε-
στάτα γυναικῶν ἐγὼ Hip. 679.

Κακῶν. ὅστις σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. πρίν τι κακῶσαι τὸς εἰσω Med. 182. ἔδεν κακῶσαι τὸς ἀναιτίους Θέ-
λῳ Her. F. 1162. μήτ' αὖ κακώσης (sc. τὸν δῆμον) Plis. fr. I. 2. vid. etiam Epist. II. τὸ μετ' εὐτυχίας κακῶσθαι Iph. T. 1121. ὅστις πρὸς θεῶν κακῶται Hel. 275. πρὸς σέθεν κακῶμενος Hip. 1308. εἰ τόδ' ἡμαρ πρῶ-
τον ἦν κακῶμένῳ Fr. inc. CLXVII. 1.

Κακυργεῖν. τὸ κακυργεῖν ἀσέβεια με-
γάλη Or. 821. δοκεῖς κακυργεῖν Ἄρ-
γος; Sup. 537.

Κακῆργος Or. 1407. et El. 953. φωτὸς κακῆργος Antior. fr. XXX. 2. κακῆρ-
γος προσάτας Or. 770. κακῆργος ἄν-
δρας Ion. 832. φῶτας κακῆργος El. 219. ἢ τῶν κακῆργων οἶκτος Aug. fr. II. κακῆργος ἔσα Tr. 968. κα-
κῆργος τῆσδε βακχείας Bac. 232.

Κακόφρων. Κάδμῳ κακόφρων λαὸς Sup. 744. ὧ κακόφρων ἄναξ Her. 373. κακοφρόνων ἀνδρῶν παράνοια Or. 822. οἱ κακόφρονες φιλόγαμοι μνηστῆρες Iph. A. 391. κακόφρων κῆρα El. 482.

Κακύνειν. ἔκῃν κακύνῃ (2 sing. praes. pass.) τοῖσδε σοῖς βελεύμασιν; Hec. 251. ἐφ' οἷσι κακύνομαι Hip. 686.

Κακῶς. ὡς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. 1553. et 1599. Ph. 1618. Al. 246. et 964. An. 77. 463. etc. ὁρᾷς ἡμᾶς κακῶς, ὅσον δύνῃ Hec. 253. cf. v. 845. Med. 470. 507. Hip. 321. An. 587. etc. κακῶς

λέγῃ Hec. 293. εἰ κακῶς νομίζομεν ib. 326. εἴ τις γυναῖκας—ἐφίκεν κα-
κῶς ib. 1178. cf. Al. 707. κακῶς ἀπόλονται Hec. 1194. ἦν λέγω κακῶς ἐκείνην Or. 559. cf. Med. 458. 474. etc. φρονῶν κακῶς Or. 905. cf. Med. 250. 892. et 1014. Hip. 951. etc. ὄλλυμαι κακῶς Or. 1296. cf. Med. 788. etc. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπῳ φθείρει γένος Ph. 382. κακῶς γῆμαι ib. 384. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. κακῶς πάσχεσα Med. 38. et 280. cf. v. 815. Rh. 473. Tr. 604. etc. τὰ κακῶς πιτνῶντα Med. 55. κακῶς πέπρακται πανταχῇ ib. 364. cf. Rh. 756. ἔκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρο-
νεῖν Med. 464. ἢ κακῶς ἔχει ib. 533. cf. Hip. 681. Iph. T. 691. et Bel. fr. XVI. 17. ἡμῶν βεβύλευμαι κακῶς; Med. 567. κακῶς κακὴν θά-
νεῖν σφ' ἀνάγκῃ ib. 805. κείνην ἔρ-
ξουσιν κακῶς ib. 1302. κατθανῇ κακὸς κακῶς ib. 1386. κακῶς ἀκῆειν Al. 729. Iph. A. 1032. et Tr. 644. κα-
κῶς κλύοντι Al. 964. μὴ κακῶς οἰκεῖν An. 180. καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νο-
μίζεται ib. 694. ὡς κακὸν κακῶς διά-
δοχον—πορσύνεται ib. 803. ὡς ἐσι-
γήθῃ κακῶς Sup. 298. τραφῆναι μὴ κακῶς ib. 911. ἐξεχώρησαν κακῶς Iph. A. 367. βέλομαί σ' εἰπεῖν κα-
κῶς εὖ ib. 378. κακῶς ἤρχες ib. 383. τὸς κακῶς παγέντας ὄρκους ib. 395. κακῶς ζῆν ib. 1252. et Pi. fr. VIII. κακῶς ἐλθῶσα τῶν ἐμῶν τινι Iph. T. 522. τὴν βασιλίδ' ἐσίαν Ἀτρειδῶν κακῶς ἔβαζε Rh. 718. ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται ib. 981. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. ὡς κακῶς διόλλυσαι ib. 625. ἢ κακῶς λέγεις ib. 1054. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1055. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. κακῶς ἔτοι κακοὶ—ἀπόλονται ib. 267. ὡς πῆ κακῶς ib. 615. κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπυρρῶσάμην ib. 690. σὺν κακῶς πράσσεισι συμπράσσω κακῶς Her. 27. κακῶς μάχονται ib. 172. κακῶς λι-
πεῖν βίον ib. 451. ἐξ ἐμῶ ἔκ ἀκῆσε-
ται κακῶς ib. 718. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς ib. 958. κακῶς σ' ἔκ ἐπτεόν κλύειν Her. F. 173. φ' αἰεὶ κακῶς ἔσ', ἔδεν ἀλγεῖ ib. 1292. ἢ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς El. 925. κακῶς τελευτᾷ Aiol. fr. III. 2. τὸ ἀσθενὲς με—κακῶς

ἐμέμφθης Antior. fr. V. 2. τὰ κακῶς οἶκος ἐπαλθόντα Eg. fr. II. 12.
 Καλαμόεις. καλαμόεσσαν Ιαχάν Iph. A. 1038.
 Κάλαμος. ὁ κηροδέτας κάλαμος Πανὸς Iph. T. 1126. Ὀλύμπω καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 577. εὐαρμότοις ἐν καλάμοις El. 702.
 Καλεῖν. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758. ὡς ἀκμή καλεῖ ib. 1042. ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς Ph. 921. τί τὺς θεὸς καλῶ; Tr. 1280. ὄνομα, ὁπότερον βύλει, κάλει Bac. 276. κάλει φίλος εἰς δαῖτα ib. 1240. καλῶσιν αὐτὸν—Πολύφημον Cy. 24. γεῦμα τὴν ὦνὴν καλεῖ ib. 150. πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρή καλεῖν Hec. 545. χρή τὸν προστρόπαιον τὸν τε γενναῖον καλεῖν ib. 1015. θέλωσαν ἢ μόλις καλεῖς Hel. 341. σὲ σύμμαχον καλῶ ib. 975. ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών; Ion. 259. πατέρα φίλτατον καλεῖ El. 153. καλῶ. θεὸς ib. 566. ὅθεν—σὲ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ ib. 637. ἔποτ' αὐτὸν ὀλβιον καλῶ Antior. fr. VIII. 3. εἰ θεὸν σφε χρή καλεῖν Fr. inc. LXVIII. 3. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν Ion. 1140. Δία καλῶς (i. e. καλῶσα) ὁμόγνιον An. 922. τὺς ἐμὲς καλῶσα νέρθεν ἀκοίτας Tr. 1309. Βρόμιον καλῶσαι Bac. 725. τέκνα καλῶντα μητέρα Hec. F. 324. τί μ' ἐκάλεις; El. 1123. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416. πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα Iph. A. 1220. σὲ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατώμοσα Hel. 354. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίους; Hec. F. 1179. τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν; Bac. 1257. ὅταν γε καλέσης αὐτὸν ib. 499. ἐγὼ σ', ἐγὼ νῦν γε καλῶμαι Al. 403. δυστυχεῖς καλοῖμεθ' ἂν Iph. T. 500. τῷ θεῷ καλῶμαι δῶλος Ion. 309. ξείνα χθονὶ κέκλημαι δόλα Hec. 480. cf. v. 552. κέκλησθέ μοι Hel. 1463. Λοξίω κέκλημεθα Ion. 311. κέκλησαι πολλάκις Hec. F. 501. ὅτος κέκληται πόσις ἐμὸς El. 366. σοφὴ κέκλημαι Alex. fr. XXII. 3. δειλὸν κεκλησθαι Phry. fr. VIII. 2. τίς δ' οἶδεν, εἰ ζῆν τῷθ', ὁ κέκληται θανεῖν ejusd. fr. XV. 1. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 2.

χρημάτων πολλῶν κεκλησθαι βύλεται πατὴρ δόμοις Rha. fr. II. 4. ἔα με κερδαίνοντα κεκλησθαι κακὸν Fr. inc. B. I. 1. ὁ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. ὁ κεκλημένος πατὴρ An. 75. τίνας κεκλημένος; Rh. 298. ταῦτὸν ὄνομα πατρὸς κεκλημένος Hec. F. 31. κεκλημένῳ φωτὶ μακαρίῳ ib. 1291. κεκλημένους ἀνακαλόμεθ' αὐθεὺς Sup. 626. οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι Iph. T. 570. ἡ κεκλημένη μήτηρ Al. 640. πόλις—Παλλάδος κεκλημένη Ion. 9. Ἑλένη ἐκλήθη Hel. 22. ὡς ἀρίστῳ φωτὸς ἐκλήθη δάμαρ Hec. F. 150. Κυρητῶν Βάσχος ἐκλήθη Cret. fr. II. 16. ἐξ ἐμῷ κληθεῖς Al. 632. Ἐπίγονοι ἂν Ἑλλάδα κληθέντες Sup. 1224. κληθήσεται δῦρειος ἵππος Tr. 13. τῷμβῳ ὄνομα σὸν κεκλήσεται Hec. 1271. ἐμὴ γυνὴ μόνη κεκλήσῃ Al. 331. Φθία τῷμὸν ἑδάμῃ κεκλήσεται Iph. A. 954. ἔποτε κεκλήσῃ δυσσεβῆς Hel. 1035. θεὸς κεκλήσῃ ib. 1683. ἑδὲ κεκλήσῃ δυσγενὴς Ion. 580. μηδὲν καὶ ἑδὲν ἐνθάδ' ὦν κεκλήσομαι ib. 594. ἐπῶνυμός σε πόλις κεκλήσεται El. 1275. δύστηνος, κ' ἢ σοφὸς, κεκλήσεται Aol. fr. XII. 2. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται Fr. inc. B. 31. 2.
 Καλλιβλέφαρος. διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς Ion. 189.
 Καλλίβωλος. Φρύγιον ἄστυ καλλίβωλον Or. 1382.
 Καλλιγάλανος. πρόσωπα καλλιγάλανα Tr. 837.
 Καλλιγέφυρος ποταμὸς Rh. 349.
 Καλλιδίνας Hec. F. 368.
 Καλλίδιφρος. τᾶς καλλιδίφρου Ἀθαναΐας Hec. 467.
 Καλλιδόναξ. τῷ καλλιδόνακος Εὐρώτα Hel. 500.
 Καλλιζυγής. ἔρμα δαιμόνων, τὸ καλλιζυγές An. 277.
 Καλλίκαρπος. σμίλακι καλλικάρπῳ Bac. 108. τῆς καλλικάρπου Πελασγίας Hec. F. 464. καλλίκαρπον (sc. γῆν) Cresph. fr. XIII. 1.
 Καλλικόμας. καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1080.
 Καλλίμορφος. χορὸς καλλίμορφος τέκνων Hec. F. 925. δέμας τὸ καλλίμορφον An. 1156.
 Καλλίναος. καλλινάω Κηφισῷ Med.

835. περὶ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν Al. 592.
- Καλλίνικος. καλλίνικος ὦν αἰνιγμάτων Ph. 1055. καλλίνικος γενόμενος ib. 1259. τὸν καλλίνικον τέφανον Ἰλίου Iph. T. 12. Βάκχιον τὸν καλλίνικον Bac. 1145. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ib. 1159. τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180. Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος ib. 582. cf. v. 961. τὸν Ἡρακλέους καλλίνικον ἀγῶνα ib. 789. ὦ καλλίνικε El. 880. ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἀναξ Sup. 113. καλλινίκης Κεκροπίδας Ph. 862. μῦσαν ἐπὶ καλλίνικον ib. 1720. ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι Sup. 1059. ὦ ποτ' ἔσα καλλίνικε μυρίων μήτηρ τροπαίων Tr. 1221. τὰν Ἡρακλέους καλλίνικον ἀείσω Her. F. 681. καλλίνικον ψδᾶν El. 865. καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν γενησόμεσθα Med. 765. ὦ καλλίνικοι παρθένοι El. 761. ἔγχος καλλίνικον Ph. 1383. ἔ τοι ῥαδίως—καλλίνικον οἴσεται Med. 45. βρέτας Διὸς τροπαίῃ καλλίνικον Her. 937. καλλινίκῃ δορὸς Her. F. 49. τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὄπλῳ ib. 570. τὸ καλλίνικον κᾶρα ib. 1046. καλλίνικα τέφη Ph. 865. τὰ ἐπτάπυργα κλειῖθρα γᾶς καλλίνικα θήσων ib. 1066.
- Καλλίπαις. τὸν καλλίπαιδα τέφανον Her. F. 839. καλλίπαις Θεὸς Or. 962.
- Καλλιπάρθενος. καλλιπαρθένης δέρης Iph. A. 1574. Νείλῳ καλλιπάρθενοι ῥοαὶ Hel. 1.
- Καλλίπεπλος. ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν κόραι Tr. 338.
- Καλλίπηχυς. καλλίπηχυν Ἑκτορος βραχίονα Tr. 1194.
- Καλλιπλόκαμος. χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον El. 705. αἱ καλλιπλόκαμοι Πιερίδες Iph. A. 1040.
- Καλλιπόταμος ὕδατος νοτὶς Ph. 648.
- Καλλίπρωρος. τὸ καλλίπρωρον Ἀργῆς σκάφος Med. 1335.
- Καλλίπυργος. καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίας χθονὸς Bac. 1200. καλλίπυργα πεδία Sup. 618.
- Καλλιπύργωτος. καλλιπυργώτης πόλεις Bac. 19.
- Καλλιρέεθρος Δίρκα Her. F. 784.
- Καλλιτάδιος. δρόμος καλλιταδίας Iph. T. 437.
- Καλλιτεῖον Iph. T. 23.
- Καλλιτεύειν. καλλιτεύων Κρᾶθις Tr. 226. δῶρ', ἃ καλλιτεύεται τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν Med. 947. πότερα—ἐκαλλιτεύετο πασῶν γυναικῶν Hip. 1009. καλλιστευομένα Πιερία Μύσειος ἔδρα Bac. 407.
- Καλλίτευμα. τῷ τῆσδε καλλιτεύματι Or. 1639. καλλιτεύματα Λοξία Ph. 223.
- Καλλιτέφανος. παρὰ καλλιτεφάνοις εὐφροσύναις Bac. 376.
- Καλλιτώ. ὦ μάκαρ—παρθένε Καλλιτοῖ Hel. 381.
- Καλλίτοξος. τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ Ph. 1169.
- Καλλιφεγγής. ἡ καλλιφεγγής Ἔως Hip. 455. ὦ καλλιφεγγές ἡλίε σέλας Tr. 860.
- Καλλίφθογγος. ἰσοῖς ἐν καλλιφθόγγοις Iph. T. 221. τὰν καλλίφθογγον κιδάραν Her. F. 350. τὰς καλλιφθόγγους ψδᾶς Ion. 169.
- Καλλίφλοξ. καλλίφλογα πέλανον Ion. 707.
- Καλλίχορος. εἰλίσσυσθαι καλλίχορον Her. F. 690. ἐπὶ καλλιχόροις τεφάνοισι Ph. 793. τῶν καλλιχόρων δελφίναν Hel. 1470. καλλιχόροις Ἀθάνας Her. 360. παρὰ καλλιχόροις παγαῖς Ion. 1075. καλλιχόρος ἀοιδὰς Cresph. fr. IV. 7. 2) Καλλίχορον, nom. propr. putei. Sup. 392. et 619.
- Καλλονῇ, et dor. ονά. ἔρωτα καλλονῆς Tr. 977. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 459. ἔριν τὰς καλλονᾶς Iph. A. 1308.
- Κάλλος. κάλλει ὑπερφέρουσιν Hes. 268. σώζουσα κάλλος Or. 129. ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφεται ξίφη; ib. 1287. ἢ τὸ κάλλος, ἀλλ' αἱ ῥεταὶ τέρπῃσι τῆς ξυνευνέτας An. 206. εἰ θεὰς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 931. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέτατος ib. 987. ἢ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1201. κάλλος πέρι Hel. 23. cf. v. 27. ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος ib. 240. τὸ κάλλος αἷτιον ib. 268. διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς γυναῖκες ib. 311. πριαμένη τὸ κάλλος ib. 892. ἡ πὶ τῷ μῶ κάλλος ἐκθήσω γάμῳ ib. 1103. κάλλει ἀραρῶν El. 948. ἥτις εἰς κάλλος ἀσκεῖ ib. 1073. κάλλος ἔξοχον Dan. 26. ἑδεμίαν ὦνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον Fr. inc. CLI. 1. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἡ μέσως, λαβεῖν eorund. CLXVIII. 2.

Καλλοσύνα, δοτ. προ ὕνη. καλλοσύνας
Λήδας σκύμνω Or. 1358. καλλοσύνας
ἐνικεν Hel. 389.

Καλός. κόσμον καλόν Hip. 632. καλόν
ἀγῶνα Al. 651. et καλός ἀγών Bac.
1161. τῷ καλῷ νεανίῳ Al. 701. καλόν
σκύμνον Rh. 380. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι
ὑμέναιον Tr. 773. ἐπεὶ μὲ φῆς ἐρᾶν
ὄντος καλῷ Cy. 552. καλός ὁ παιᾶν
ib. 660. μάντις ὁ καλός Her. 65.
καλὸν τὸν πόνον Ion. 128. καλός τέ-
φανος Her. F. 1334. εὐσμορφος εἶην
μᾶλλον, ἢ καλός κακός Chry. fr. III.
2. καλός παῖς Meleag. fr. XIV. 2.
καλοῖς κακὸς λόγος ἐλίσσων Or. 889.
νόμος ὁ καλός ib. 891. καλοῖσιν ὑμε-
ναίοισιν ib. 1210. οἱ καλοὶ λίαν λό-
γοι Hip. 487. καλοῖς γαμβροῖσι ib.
634. ὑπ' οἰωνῶν καλῶν Ion. 1333.
καλὴν κρήνην Cy. 148. καλὴν ὁσμὴν
ib. 153. καλὸν τὸ πῶμα ἵαται πρὸς
καλῇ δίδωσι ib. 418. ἔδραν καλὴν
Her. 55. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649.
ἀπόλαυσιν καλὴν Her. F. 1370. κα-
λῆς γυναικὸς Antior. fr. XIX. 1. et
καλὴ γυνή Fr. inc. CLI. 2. ὄψις
καλὴ Epist. III. ἐλπιδῶν καλῶν ὑπο
Hec. 351. ἐπικυρίαὶ καλαὶ Or. 300.
ἀμοιβὰς ὁ καλὰς ib. 467. τόλμας ὁ
καλὰς Hip. 414. καλὰς ἀφορμὰς Bac.
267. τὰς τύχας τὰς καλὰς Hel. 271.
et τὰς μὴ καλὰς ib. 272. ἐκτροφαὶ
καλαὶ Dan. fr. VI. 5. φρένας καλὰς
Ced. fr. VIII. 2. τῷ καλῷ λύπη πρόσ-
εστιν Hec. 382. κανόνι τῇ καλῇ ib.
602. καλὸν κλέος ib. 1225. et Iph.
A. 357. λέγειν ὁ καλὸν Or. 27. εἰς
ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν ὁ καλὸν ib.
108. ἀμαθέτερος ὢν τῇ καλῇ Or. 417.
ἐν ὁ καλῷ ἐμνήσθην θεῶν ib. 578.
καλὸν πάρεργον πόνων ib. 609. τὸ
καλόν, ὁ καλόν ib. 817. καλὸν τὸ
θήραμα γενήσεται ib. 1316. καλὸν
ἔπος ib. 1525. ὁ γὰρ, ὁ μὴ καλόν,
ἤποτ' ἔφυ καλόν Ph. 821. καλὸν τὸ
νικᾶν ib. 1206. καλὸν ὄνειδος Med.
514. cf. Iph. A. 305. ἡδονὴν προ-
θεύεις ἀντὶ τῇ καλῇ Hip. 382. τὸ
σῶμα ὡς ἀπανταχῇ καλόν ib. 431.
ὡς ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ—
An. 1051. τί πρὸς πολίτας—λέγων
καλόν; Sup. 247. cf. v. 293. ἀφήσω
τῷ φοιτῇ τῶν καλόν ib. 300. καλὸν
ἀγαλμα ib. 373. καλὸν θέαμα ib.

783. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίῳ Iph.
A. 20. τῷτό γ' ἐπὶ τὸ καλόν σφαλερὸν
ib. 21. τὸ καλὸν παρὲς ib. 387. ἐν
καλῷ σ' ἔξω δόμων εὔρηκα ib. 1106.
τὸ τέκνα συσώζειν καλόν ib. 1209.
τῶνομ' ἧς καλὸν μόνον Iph. T. 36.
ὥς σοι κλύειν καλόν ib. 927. τὸ κιν-
εῖνενμα γίνεται καλόν ib. 1001. κα-
λόν τι γλῶσσ', ὅτ' πίτις παρῇ ib.
1064. τί πρὸς τῷ—θεὸς ἀμύλλασθαι
καλόν; ib. 1479. καλὸν νύμφευμα
Tr. 420. ὅ, τι καλόν, φίλον αἰεί Bac.
879. et 899. ἐπ' ἐξεργασμένοις κα-
κοῖσι χαίρειν ὁ καλόν ib. 1038. καλὸν
τὸ θυμα ib. 1244. πίνειν καλόν Cy.
540. καλὸν τὸ γέρας ib. 548. cf. El.
1003. et Fr. inc. XVII. 1. καλόν,
ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110.
ἐχθρὸς τοῖσι δ' ὁ καλὸν κτανεῖν ib. 965.
ὡς ἐπ' εἶν ἐν καλῷ εἶναι δίκην; ib.
971. ὅ, τι καλόν τὸ δυστυχὲς Hel.
27. εἰθ' αἰσχίον εἶδος ἀντὶ τῷ καλῷ
λάβω ib. 270. ὡς τῷτο τὸ καλόν, εἰ
καλόν τόδε, αἰρήσομαι ib. 958. τὴν
εὐσέβειαν καλόν τιμᾶν Ion. 1045.
ὥς ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα
ib. 1315. ζεῦγος ὁ καλὸν νεκρῶν Her.
F. 454. εἰς καλὸν τείχει ib. 728. ἐκ
τῶν καλῶν κομπῆσι—εἶναι τόδε El.
815. παρθένης ὁ καλὸν λέγειν ib. 945.
ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλῷ τυραννεῖσθαι καλόν
Æg. fr. VI. δόλως ὁ καλὸν πεπᾶσθαι
κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X.
2. καλόν, πόντῳ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον
Dan. fr. X. 2. cf. v. 5. πρὸ τῷ καλῷ
Er. fr. I. 35. τί τέτων ὡς δέξασθαι
καλόν; ib. 42. καλὸν τὸ θησαύρισμα
Meleag. fr. XIII. 4. κᾶν θεοῖσι κερ-
δαίνειν καλόν Phi. fr. VII. 1. πρόσθε
τῷ καλῷ Rha. fr. II. 7. ἔστι τοι καλόν
κακὸς κολάζειν Sci. fr. IV. 1. χρόνῳ
καλὸν ποικίλμα Sis. fr. I. 34. καλόν
γ' ἀληθὲς κᾶτενης παρρήσια Temen.
fr. II. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώ-
ποις καλόν Fr. inc. V. τοῖσι γενναίοι-
σιν ὡς ἴπαν καλόν eorund. CXIX.
τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλόν
eor. CXXIV. καλὸν ἂ νίκα Erig.
III. 2. τῷ καλῷ ἔργῳ Epist. III. κα-
λὸν ἀνερῶν: καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς
Cy. 509. καλὸν ἐκπερᾶ μελάθρων ib.
510. καλὸν βλέπω ib. 550. διὰ κα-
λῶν ὀμμάτων Hec. 442. τὰ μὴ καλὰ
πράσσειν ib. 1250. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι

φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. καλοῖς βλέψουσιν γ' ὁμμασιν Ph. 400. μὴ πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς (i. e. ἐπὶ τ. ἔργ. μὴ καλ.) ib. 529. μήτε λανθάνειν καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ ib. 412. ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἔστι σοι ib. 500. τά τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν ib. 610. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. πολλὰ δράσας καλὰ Sur. 339. ἐὰν λέγῃς καλὰ Tr. 713. ἐπὶ τὰ καλὰ Bac. 1005. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. καλὰ μηχανήματα ib. 855. τῶν καλῶν ἀπολαύειν ib. 1224. εὖδ' ὠνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν ib. 1368. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. εἰ μὴδὲν τῶν καλῶν πειράσεται Antior. fr. VIII. 2. καλῶν ἀπείρος ὦν Aug. fr. III. 3. ἔθῃ καλὰ Aut. fr. III. 8. τοιαῦτα πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἑλλησιν καλὰ ib. 28. μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18. πολλῶν ἔπαινον λέξαι καλῶν Dan. fr. X. 4. ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. ἐν τοῖσι καλοῖς πολλῶν λείλειπται Inus fr. VIII. 3. οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν Oed. fr. XV. 2. τὰ καλὰ ψευδῇ λέγων Fr. inc. XVIII. 1. τοῖς καλοῖς ἀληθείσιν ib. 2. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις eorund. XXXIV. 2) *Comp.* καλλίων. καλλίονες εἰσοδοὶ Her. F. 623. ὧδε κάλλιον θανεῖν Or. 779. μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος Med. 543. ἐμοί τε σοί τε κάλλιον τόδε Iph. A. 1462. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας; Bac. 875. et 895. cf. Her. 298. κάλλιον εἶπας Hel. 778. ἐκ καλλιόνων (sc. λέκτρων) Antior. fr. XXVII. 1. 3) *Superl.* κάλλιστος. κάλλιστον εἶπας μῦθον Med. 1127. κάλλιστον ἔρανον δὲς Sur. 363. κάλλιστον Ἀχαιῶν Iph. A. 205. φθόγγον κάλλιστον El. 717. κάλλιστον ἔξεις τέφανον εὐκλείας Antior. fr. IV. 4. καλλίστος πῶλος Iph. A. 218. ἐπὶ καλλίστοις Τρωϊκοῖς πόνοις Cy. 599. μύθος καλλίστος Her. 785. καλλίστων ὄμβρων El. 735. τὴν καλλίστην θεῶν Εἰρήνην Or. 1682. τὰν (i. e. ἥν) καλλίσταν—ἄλιος αὐγάζει Hec. 635. καλλίσα πολὺ παρθένων Hip. 66. cf. v. 70. et 71. Κύπρι καλλίσα Iph. A. 553. κρηπιδ' Ὀλύμπου καλλίσταν Tr. 215. καλλίσταν λατρείαν ib. 824. ὦ καλλίσα κραναῇ Bac. 518.

b. ὦ καλλίστας προπόλευμα δάφνας Ion. 113. ἃ καλλίσα μὲν ἐν ὀλβῳ, καλλίσα δ' ἐν πενίᾳ Her. F. 647. sq. καλλίσα μακάρων θεῶν Cresph. fr. IV. 2. κάλλιστον κελάδημα Ph. 221. τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν ib. 528. κάλλιστον ὄνειδος ib. 828. δώρημα κάλλιστον θεῶν Med. 637. κάλλιστον δέμας An. 1279. ὃ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιστον Iph. T. 21. κάλλιστον κτῆμα Rh. 190. et Meleag. fr. XIII. 1. κάλλιστον Φρυγῶν δῶρον Rh. 191. κάλλιστον σκύλον ib. 620. κάλλιστον ἵχνος ποδὸς Tr. 3. τὸ κάλλιστον κλέος ib. 386. cf. Hel. 948. κάλλιστον χρῆμα Bac. 1149. κάλλιστον θέρος ib. 1314. ὦ κάλλιστον Cy. 265. γυναικὶ σιγὴ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον Her. 478. εὖρημα κάλλιστον ib. 535. ἀκροθίνιον κάλλιστον ib. 862. κάλλιστον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. δεξίωμα κάλλιστον Bel. fr. XV. 1. καλλίστων ὑδάτων Hec. 451. et ὕδασι καλλίστοις Bac. 575. σέρνα κάλλισα Hec. 561. ὦ πλεῖς' ἔχων κάλλισά τε ib. 620. τὰ λῶσα καὶ κάλλισα πολεμώτατα τίθεσθε Med. 572. κάλλισα τεύχη An. 618. et. Hel. 1390. κάλλισα σκύλα Iph. A. 1629. καλλίστων ὀμμάτων ἀπο Tr. 767. ξὺν οἷς τὰ κάλλισ' ἐξέπραξα Her. F. 1383. ἀτρέφει κάλλισα Er. fr. I. 17. κάλλισα *adverb.*: θανῶν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλισα Hec. 310. cf. Iph. T. 322. et Tr. 1282. ὅπως κάλλισ' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν Hip. 393. κάλλισα ὁμόσασα Iph. T. 789. ἐκτραφεῖς κάλλισα Rh. 930. ἀναπαύσομαι κάλλισα Cy. 579. κάλλισά τοι δίκαιον Her. 589. πράξας ἐκ θεῶν κάλλισα ib. 794. κάλλισα γέλασε Hel. 1364. τὰς δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλισα Aiol. fr. XVII. 2. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλισα Aut. fr. III. 25. ὅστις νέμει κάλλισα τὴν αὐτῇ φύσιν Pol. fr. VII. 1. κάλλισα Μουσῶν φθέγγεται Fr. inc. CLXXIII.

Κάλπις. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123.

Καλυδῶν, *nom. propr. regionis*. Meleag. fr. I. 1. φίλτατον πέδον Καλυδῶνος Oenei fr. I. 2.

Κάλυμμα. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372.

Καλύπτειν. κάλυπτε σέρνα An. 833.

cf. v. 834. χέρσῳ καλύπτειν τὴς θανάοντας ἐναλίης Hel. 1072. κάλυπτε μέλεα ματέρος El. 1227. νεκρὸν γῆ καλύπτων Ph. 1627. ἐκάλυψε σώματα Sup. 766. ἀμπέλυ νιν κάλυψα χλόη Bac. 12. σιγῇ καλύψαθ', ἀνθάδ' εἰσηκέσατε Hip. 712. νεφέλη καλύψας Hel. 45. ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sis. fr. I. 26. ὃν σκοτία γὰ καλύψω Ph. 1735. τὸ ἐμὸν πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει; Hip. 251. τόνδε Αἰγίσθον νέκυν—καλύψουσιν τάφῳ El. 1277. ἐάσατ' ἤδη γῆ καλυφθῆναι νεκρὸς Sup. 531.

Καλυψῶ, *nom. propr. dea.* μὰ τὴν Καλυψῶ Cy. 263.

Καλχαίνειν. ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνω τέκνοις Her. 40.

Κάλχας, *nom. propr. vatis.* Iph. A. 89. 107. 358. 518. 529. 746. 879. 956. 1262. 1565. et 1590. Iph. T. 16. 531. et 663. et Hel. 755.

Κάλως. ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων Med. 278. ἐκ τῷδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων ib. 770. φόνιον ἐξίει κάλων Her. F. 837. ὅταν—ἐξίη κάλως Tr. 94. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι Her. F. 478.

Καλῶς Or. 1216. καλῶς τροφαῖσιν ἠνξόμην Hec. 19. τὴς καλῶς τεθνηκότας ib. 329. cf. Or. 1152. Iph. A. 1252. Hel. 305. et Er. fr. XI. 1. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378. et Fr. inc. LXXXIII. 2. καλῶς εἶπας Hec. 382. θρεφθῆναι καλῶς Hec. 600. εἴ τι τῶνδ' ἐστὶν καλῶς ib. 732. πράξειν καλῶς ib. 820. cf. v. 957. Ph. 1218. Med. 500. et 975. Sup. 728. Iph. T. 668. Her. 241. Ion. 730. Aeg. fr. VII. 2. Bel. fr. XXIV. 5. Gl. fr. II. 1. Hip. fr. XIV. 2. Cenci fr. IX. 1. Phl. fr. XII. 1. et Phry. fr. V. 8. τῷτον καλῶς δρῶν Hec. 834. καλῶς ἔχειν ib. 854. cf. Ph. 1208. Med. 312. 756. 777. Hip. 50. Sup. 527. et 1082. Iph. A. 403. 1009. Iph. T. 467. Tr. 268. Acol. fr. VI. 4. et XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. Phry. fr. VI. 2. Tel. fr. IX. Fr. inc. LII. 1. et LIX. 1. et Fr. inc. B. 27. 2. πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς Hec. 875. cf. Or. 511. et 1664. Hip. 521. et 709. Iph. A. 401. et El. 648. καλῶς ἔλεξας Hec. 1007. cf. Or. 899. Hip. 298. et 715. Al. 1107. Iph. A. 829. 1206.

1377. et 1460. Tr. 968. Bac. 951. etc. τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. δίκαια μὲν, καλῶς δ' ἔσθ' ib. 194. τῇ λῖαν χρῆσθαι καλῶς ib. 704. εἴ γ' ἔται καλῶς ib. 1106. ὡς καλῶς βυλεύομαι ib. 1131. cf. Sup. 248. καλῶς σεσωσμένοι Or. 1152. καλῶς γὰ γ' ἔνθεν ib. 1278. φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. πάντα γινώσκειν καλῶς Med. 228. cf. v. 935. Hip. 406. et Her. 982. καλῶς γ' ἂν δέξαιντό μ' οἴκοις Med. 504. οἰκοῖμεν καλῶς ib. 559. καλῶς γ' ἂν μοι τῷδ' ὑπὲρ ῥέτεις λόγῳ ib. 588. ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς ib. 732. καλῶς εἰργασμένα ib. 779. θεῶν ποριζόντων καλῶς ib. 879. ὅπως θρέψουσι καλῶς ib. 1101. ὅπη σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμην Hip. 291. εἰδὲ τέγην καλῶς ἀκριβώσειαν ib. 469. αἰσχρὰ ἦν λέγης καλῶς ib. 505. φίλως, καλῶς δ' ἔσθ' ib. 597. μὴ καλῶς εὐεργετεῖν ib. 694. τὰ πρὶν ἐ καλῶς παρήνεσάς μοι ib. 706. ἐ καλῶς ἐχρώμεθα (sc. τῷ σωφρονεῖν) ib. 1035. φρονῶν καλῶς ib. 1318. et Her. 56. cf. Dic. fr. IV. 3. πῶς κορευθήσῃ καλῶς; Al. 314. πρῆσθημεν καλῶς An. 220. τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξας ἐ καλῶς ib. 816. cf. Sup. 254. Iph. T. 1220. et Ion. 1595. ὅταν τις τὴς νόμης σώζῃ καλῶς Sup. 313. εἴρηκας καλῶς ib. 332. παρθενεύειν παῖδας καλῶς ib. 452. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς ib. 464. ἡμύνασθε πολεμίας καλῶς ib. 529. ἂ ἐ καλῶς ἔγνωις τότ', αὖθις μεταγράφω καλῶς Iph. A. 107. sq. τὰ ἄλλ' ἔται καλῶς ib. 441. θάκως ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς ib. 618. καλῶς τ', ἀναγκαίως τε ib. 724. παρθενῶσι φρεθῶνται καλῶς ib. 738. ἦν ἡγῶνται καλῶς ib. 928. cf. v. 929. ἐν εὐμαρεῖ, δρῶν τε, καὶ μὴ δρῶν καλῶς ib. 969. καλῶς κρανθέντων ib. 1022. γένοιτό σοι καλῶς ib. 1626. τὰ ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς Iph. T. 1055. ὡς ἦσθαι καλῶς ib. 1180. βυλεύειν καλῶς Rh. 108. καλῶς ὀλέσθαι Tr. 402. καλῶς σοι παρήνεσεν Bac. 330. καταψεύδῃ καλῶς ib. 334. καλῶς ἐξεῖπας τάδε ib. 816. πῶς γένοιτ' ἂν—καλῶς ib. 824. ἐν ἄρθροις συγκεκλεισμένον καλῶς ib. 1299. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σε καλῶς; Cy.

157. σὴν σάρκα ἀμφέξει καλῶς ib. 343. διάπυρός ἐστιν καλῶς ib. 627. ὅταν ἀγῶνος τῷδ' ἀπαλλαχθῆς καλῶς Her. 347. στρατηγεῖν ἐπίσασθαι καλῶς ib. 392. τὰμὰ πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς ib. 399. κοσμήσαι καλῶς ib. 568. ἢ καλῶς ἀγωνιῇ ib. 653. πάντ' ἐπίσασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. θέλω ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς Ion. 858. ἐλπίδας διαθέσθαι καλῶς ib. 867. καλῶς φυλάξας ib. 1135. τὸς νόμους ὡς ἢ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1312. λήψομαι καλῶς ib. 1410. εὖ πράξαι καλῶς ib. 1513. τεθραμμένοις καλῶς Her. F. 300. καλῶς προσελθὼν ib. 599. τάνδον εὐρίσκειν καλῶς El. 76. ἔπη τέγειν καλῶς ib. 273. τύμβῳ καλῶς παρὼν ib. 330. ταίη καλῶς ἢ τύχη ib. 403. ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς ib. 816. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς ib. 954. καλῶς ἄρκυν εἰς μέσσην πορεύεται ib. 965. καλῶς σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι ib. 1080. τὰ ἢ καλῶς πίπτοντα ib. 1101. λόγους συντέμνειν καλῶς Aesol. fr. V. 2. γνάθον παίσας καλῶς Aut. fr. III. 17. χρὴ περισεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Cress. fr. VI. 2. τῷ βλέποντος μὴ καλῶς Eg. fr. XI. 2. νόμοι γυναικῶν ἢ καλῶς κεῖνται πέρι Ipus fr. VII. 1. ἢ λογίζεται καλῶς Oeno. fr. IV. 2. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. καλῶς—κατῳκίσε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. καλῶς γινῶναι τὸν ἐχθρὸν, ἢ μάλισθ' ἀλώσιμος Tem. fr. IX. 1. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. ὅστις εἰκάζει καλῶς eorund. CXCVIII. ἱατρεύειν καλῶς eor. CLXI. 1. τὸν καλῶς εὐδαίμονα eor. CCXXII. πεπολίτευταί σοι καλῶς Epist. IV. ὅσα—πέπρακται σοι καλῶς ib.

Κάμαξ. κάμακα Θρηϊκίαν θεώμεναι Hec. 1155. κάμακος ἀμφοῖν χειρ' ἀπεσερημένοι Ph. 1412. ἔσχον κάμακας El. 852.

Κάματος. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται Or. 315. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. κάματον εὐκάματον Bac. 66. ἔδεις κάματος εὖ σέβειν θεὸς Fr. inc. B. 33. 2.

Κάμνειν. ἐν τῷδε κάμνεσιν—πόλεις Hec. 306. ὡς τὸ μὲν κάμνει γόνυ Ph.

850. δέσποιναν εἶργεσθ' ἀγχόνῃς κάμνω An. 817. μὴ κάμνης λόγων Iph. A. 1143. ἐν ἀνάγκαις ἢ κάμνεις Iph. T. 1119. Ἦρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. ἢ κάμνω σχολῇ Ion. 276. ὁ κάμνει τῷ λόγῳ μάλιστά σοι ib. 363. κάμνεσι καὶ βροτῶν αἰ συμφοραὶ Her. F. 101. οἱ εὐγενεῖς κάμνεσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὑπερ ib. 293. ὅστις ξυντυχίῃ μὴ τι καμνει El. 1358. ὁ θεὸς πῶς κάμνει ξυνῶν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc. LXVIII. 4. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. ἤδη κάμνονθ' ὀρμιὰν τείνων μέ τις ἀνείλετο Hel. 1631. ὁ κάμνων—ἔχει κηφότητα μόχθων And. fr. XXII. 1. φιλεῖ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεὸς Fr. inc. CCXVIII. ᾗχετ' εἰς τὸ κάμνον οἰκίῃ στρατῷ Sup. 709. ἐν ᾗ περ νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ἢ μάλιστ' ἐκάμνομεν Med. 768. οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς ib. 1138. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόσος Iph. A. 966. πάσχων ἔκαμνον Hel. 777. ἔδ' ἔκαμνες εἰς φίλους Bel. fr. XXVIII. 2. κεκμηκότων ὄχλος Sup. 756. ἱερὰ τῶν κεκμηκότων Tr. 96. ἔκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων Or. 1590. ἢ κάμοιμ' ἂν θύρῳ κροτῶν γῆν Bac. 167. καμῶν χερὶ Her. F. 259. ἔκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1.

Καμπή. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω El. 659. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224.

Κάμπιμος. δρόμος πολλὰς ἐξέπλησα καμπίμους Iph. T. 81.

Κάμπτειν. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεῶν Alex. fr. XIX. 1. κλῶν' ὄρειον ἔκαμπτεν εἰς γῆν Bac. 1067. πᾶ κάμψω; Hec. 1079. διὰ λόγου κάμψαι κακὰ Sup. 748. κάμψειε πάλιν (revertatur) θυμέλας οἴκων πάτρας Rh. 235. ὅταν κάμψης—βίον Hel. 1682. πρὶν ἂν τέλος κάμψῃ βίῳ El. 956. κάμψας γόνυ Hec. 1150. κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph. 1423. πάλιν κάμψας εἰς ὄρος Bac. 1223. ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτη (2 sing. praes. med.) φρενῶν Iph. T. 815.

Κανῶν. εἰς κανῶν χρυσήλατον Iph. A. 1565. λαβὼν κανῶν ib. 1569. ἐν κύκλῳ κανῶν εἴλικτο βωμῷ Her. F. 926. ἐκ κανῶ ἐλὼν ὀρθὴν σφαγίδα El. 810. κανῶν ἐνῆρκται ib. 1142.

ἐξάρχω κανᾶ Iph. A. 435. κανᾶ ἐναρχέσθω τις ib. 1471. ῥίπτειτ' ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. ἥρον κανᾶ El. 800.

Κανών. κανόνι τῷ καλῷ Hec. 602. ἡλίε κανὼν σαφής Sup. 650. φοίνικι κανόνι—ἡρμοσμένα Her. F. 945. ὅτῳ κανόνι τὺς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 1. πύργος ὀρθοῖσιν ἔδεμεν κανόσιν Tr. 6. κανόνων τυκίσματα ib. 814. γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρώμενος τὸ σῶφρον El. 52. δικαίως ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6.

Καпанεύς, unus e septem ducibus Græcorum adversus Thebanos. Ph. 186. etc. Sup. 496. etc. Iph. A. 246. et Antig. fr. XVIII. 2.

Καπηλεύειν. δι' ἀψύχῃ βορᾶς σίτοις καπήλευε Hip. 953.

Καπνός. ἃ καπνῷ κατερείπεται τυφομένα Hec. 477. καπνὸν πόλεως τόνδ' ὑπερθρόσκονθ' ὀρῶ ib. 823. καπνὸς ἐσήμαν' ἄνυ πολεμίων ὑπο ib. 1215. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνός Or. 1542. σὺν καπνῷ Hip. 551. θυώδει καπνῷ An. 1025. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. πτέρυγι καπνός ὥς τις Tr. 1298. κόνις ἴσα καπνῷ ib. 1320. Συρίας λιβάνῃ καπνός Bac. 144. δαλός ὡθεῖ καπνὸν Cy. 589. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὸς Hip. 954.

Καπνῶσθαι. ἔτ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραύνιον δέμας καπνῶται Sup. 497.—πόλει, ἥ νῦν καπνῶται Tr. 8. conf. v. 585.

Κᾶπος. κᾶπος ἐκβαλὼν ὁδῷ Ph. 858.

Κάπρος. κάπρῳ λέοντί θ' ἀρμόσαι παίδων γάμῃ Ph. 414. cf. Sup. 140. κάπρον Αἰτωλὸν Ph. 1115. κάπροι ὀρέτεροι Or. 1460. κάπροι θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389.

Κάρ. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650.

Κάρα. ἀμφιθεῖς πέπλοις κάρα Hec. 432. δύστηνον κάρα ib. 496. τὸ πάλλευκον κάρα ib. 500. τὸ βακχεῖον κάρα ib. 676. ἄθλιον κάρα Or. 225. et Her. F. 1198. et 1226. ὧ κασίγνητον κάρα Or. 237. 294. et Iph. T. 983. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα Or. 476. ἀνόσιον κάρα ib. 481. Cy. 437. et Her. F. 255. πληγεῖς θυγατρὸς

τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα Or. 497. σὸν καταιδῆμαι κάρα ib. 681. Ἰδαῖον κάρα ib. 1380. τὸ Γοργῆς κάρα ib. 1521. cf. Ph. 458. et El. 856. κάρα ξυρηκῆς Ph. 375. et El. 335. ματρὸς κάρα Ph. 615. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρα ib. 1164. ξανθὸν κάρα παίδων Med. 1141. cf. Hip. 1344. et Her. F. 993. πάλιν τρέψεις κάρα Med. 1152. εἰσὶν σῷ κάρα μιάτορες ib. 1371. Ἀργῆς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος ib. 1387. ὀρθῶτε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. et Her. 635. ὧ κακὸν κάρα Hip. 651. τί ἀνέτεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; ib. 806. σὸν ἐχθαίρω κάρα ib. 1054. τὸς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις ib. 1058. σποδόμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα ib. 1238. τὸ δύστηνον κάρα ταύρῳ ib. 1247. κάρα τεφάνοις πυκασθεῖς Al. 834. δουλοσύναν ἀμφιβαλῶσα κάρα An. 110. σκήπτρῳ σὸν καθαιμάξω κάρα ib. 589. et Iph. A. 311. ἔκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρα κτύπημα χερὸς; An. 1212. ὧ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα Sup. 163. ἐπικείμενον κάρα κυνέας ib. 716. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα ib. 827. πυρὸς φλογμός—ἐν κάρα πέσοι ib. 832. κάρα τόδε κατεῖχε χερσὶ ib. 1100. σὲ ἐπὶ κάρα τέψωσι Iph. A. 1080. cf. v. 1512. et 1530. ἔμπαλιν τρέψας κάρα ib. 1549. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. ἐν κάρα ἔχοντες τραύματα ib. 1373. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρα Rh. 209. ψαφαρόχρην κάρα πυλυπινές τ' ἔχων ib. 716. γεραιῷ κάρα Tr. 277. Ἐκτορος φίλον κάρα ib. 656. τέφανον ἐπὶ κάρα λαβεῖν ib. 937. ὧ κατὰπτυσον κάρα ib. 1024. τέφῃ κάρα Bac. 313. σῷ τέψω κάρα κισσῷ ib. 341. πρὸς πέδον κάρα βαλῶσαι ib. 684. εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1311. δεῦρ' ἐπίτρεψον κάρα Her. 942. ἀγνὸν ὄρκον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841. ἔτικτε σὸν κάρα Ion. 1476. σολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρα Her. F. 465. μυδροκτύπων μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν ib. 992. τὸ καλλίνικον κάρα ib. 1046. ἄγγος ἐφεδρεῦον κάρα El. 55. ἐγκεκαρμένῳ κάρα ib. 108. δρύπτε κάρα ib. 150. παίτω κάρα τῷ μὸν ξίφει ib. 688. δρέπων μυρσίνης κάρα πλόκῃς ib. 778. τέφωσι σῷ κασιγνήτῳ κάρα ib. 854. τίς εὐσεβῆς

- ἐμὸν κάρα προσόψεται; ib. 1195. γορ-
γῶφ' ὑπερτείνεσά σε κάρα κύκλον ib.
1257. κάρα πολίων Er. fr. VI. 3.
βότρυσιν ἔσεψεν κάρα Meleag. fr. VI.
2. ἔβαλλον Βακχίῳ τοξεύμασιν κάρα
γέροντος Œneî fr. VIII. 2. κάρα σε
συγχέω Thes. fr. I. 1.
- Καραδοκεῖν.** карадоκῶ τάκεῖθεν Med.
1117. σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν
καραδόκει Rh. 144. cf. Tr. 93. кара-
δοκεῖν ἀγῶνας Hel. 745. караδοκεῖντι
κτῆμα τιμιώτατον Or. 702. караδο-
κῶν τάπιόντα τραύματα Iph. T. 313.
αὔραν ἰσίοις караδοκῶν Tr. 456. ка-
раδοκῶν τάνθενδε Her. 280. кара-
δοκήσω σὴν ἐκεῖ παρυσίαν Iph. A.
1433.
- Καρανιτῆς μόρος** Rh. 817.
- Καρατομεῖν** ξίφει Rh. 586.
- Καρατόμος.** Γοργόν' ὡς καρατόμῳ Al.
1121. καρατόμος ἐρημία νεανίδων
Tr. 564. καρατόμος σφαγὰς Rh.
606.
- Καρδία.** καρδίας δηκτήρια Hec. 235.
ἐκ ἄκρας καρδίας ἔψανσέ με ib. 242.
ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοισι ματρὸς ib.
433. ἐκπέση φίλας καρδίας ib. 1027.
ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον ib. 1129.
ὦ τάλαινα καρδία Or. 466. et ὦ καρδ.
τάλ. Iph. T. 344. cf. Hip. 841. et Fr.
inc. CXLVIII. 6. ἔπαυσε καρδίας
χόλον Med. 245. cf. v. 590. πῶς
θράσος—καρδίᾳ λήψῃ ib. 858. καρδία
οἴχεται ib. 1042. ὀπλίζε, καρδία ib.
1242. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην
ib. 1360. cf. Hel. 966. καρδίαν κα-
τέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27. ἡ πο-
θῆσα πάντα καρδία κλύειν ib. 912.
ὦ πολλὰ τλαῖσα καρδία Al. 840. θο-
λοῖ καρδίαν ib. 1070. λύπη καρδίαν
δηχθήσομαι ib. 1103. cf. Rh. 596.
ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf.
fr. inc. XXI. 3. τίν' ἐν δόμοις με
καρδίαν ἔξειν δοκεῖς; Iph. A. 1173.
μελώσῃ καρδίᾳ Rh. 770. ὡς τὸ μέλ-
λον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287.
τίς σὴν τaráσσει καρδίαν; ib. 1320.
ἀλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἡ 'μὴ
καρδία σφαγήσεται Her. 583. συλ-
λαβῆσα καρδίαν Her. F. 833. χαρᾶ
θερμαινόμεσθα καρδίαν El. 402. καρ-
δίας ἔλυσε τῆς ἄγαν πόνης Œno. fr.
V. 4. πλάνος καρδίᾳ προσίσταται Fr.
inc. B. 39. 2.
- Κάρηνον.** κάρηνα γένυσι Μελανίππε
σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2.
- Καρκίνος** Cy. 605.
- Καρνεῖος.** κυκλὰς Καρνείῳ μηνὸς ὥρα
Al. 450.
- Καρπίζειν.** ἄν—ποταμῷ ῥοαὶ καρπί-
ζουσιν ἄνομβροι Bac. 406. ἄχλοα πε-
δία γὰς ὃ καρπίζουσ' ἀρότοις Hel.
1344.
- Κάρπιμος.** κάρπιμος τάχως Sup. 31.
cf. Hyp. fr. IV. 6. ἐπὶ τὰ καρπίμως
ἐτῶν κύκλῳ Hel. 111. κάρπιμον πέ-
δον Or. 1086. καρπίμοις γῆς φυτοῖς
Inus fr. XVII. 3.
- Καρποποιός.** τῆς καρποποιῶ θεᾶς Rh.
964.
- Καρπός.** κακὸν δίδωσι καρπὸν Hec.
595. χθὼν ἀντὶ καρπῷ καρπὸν—ἦν
λάβῃ Ph. 944. τροφήν καρπῷ Sup.
205. καρπῷ ὑπὲρ γῆς ἤκετε; Ion.
303. μηλοφόρον χερὶ καρπὸν ἀμέρξων
Her. F. 397. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν
ἔχουσαι El. 1346. 2) καρπός, junctura
manuum. ἐπὶ καρπῷ χερὸς Ion. 1009.
λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν ib.
891. δίοισι κυρποῖς ib. 922.
- Καρποτρόφος.** καρποτρόφοι νεάνιδες ἡ-
βαι Ion. 475.
- Καρπῶσθαι.** τῶν κακῶν βουλευμάτων
κακὰς ἀμοιβὰς καρπῶσθαι Œd. fr. IV.
2. ἄπαιδα καρπῶσθαι βίον Œno. fr.
II. 3. πένθη μέγιστα δακρύων καρπῶ-
μεναι Hip. 1427. τάμ' ἐκαρπῶτ' ἄν
λέχη An. 936.
- Καρποφόρος.** Δηλίας ἐν καρποφόροις
γυάλοις Iph. T. 1235. πεδία καρπο-
φόρα Hel. 1501.
- Κάρτα.** κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med.
222. ὥς σε κάρτα μνεῖαν ἔχω ib.
328. κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν ib. 1196.
κάρτα κἀγὼ θέλω ib. 1376. κάρτ'
ἔχοντας εὖ φρενῶν Hip. 462. κάρτα
γ' εὖ πράξιαις ἄν ib. 472. κάρτ' ἄν
ἐν σοφοῖσιν ἦν ib. 700. σὺ γε κάρτα
ταῦτα θαυμάζω ib. 1041. κάρτα καὶ
λίαν οἰκεῖος ἦν Al. 814. κάρτ' ἄν
εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ὑποπτὸν ἐσι
κάρτ' ἐμοὶ φρενὶ Rh. 79. ἐπώνυμος
κάρτα ib. 158. κάρτα πολλὴν θεοῖς
ἄν εἰδείην χάριν ib. 476. κάρτα τῷ-
λεύθερον Tr. 302.
- Καρτερεῖν.** ἔχων (sc. τὸν χρυσόν) καρ-
τερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις Hec. 1223. καρ-
τερεῖν βύλεται Med. 708. καρτερεῖν

θεῷ δόσιν Al. 1074. ῥᾶον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν ib. 1081. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ὑ ῥᾶδιον Iph. A. 1370. ὅς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. καρτέρει Hip. 1456. ὄψει με καρτερῶνθ', ὅταν δέῃ Rh. 148. ψυχρὰν ἄησιν—μένουσι καρτερῶντες ib. 418. ἐκαρτέρων πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1395. ἐκαρτέρει μάχῃ Hec. 837. κεκαρτέρηται τὰμὺ Hip. 1457.

Καρτερός. καρτερῶ βραχίονος Antiop. fr. V. 3. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν Med. 394.

Κάρυξ, dor. pro κῆρυξ El. 707. κάρυκι βοᾶν παραδῆναι Epig. III. 8.

Καρύσσειν, dor. pro κηρύσσειν. τριταίαν καρύσσεισιν θυσίαν El. 172. καρύξαιτ' ἀγγελίαν Hel. 1507. εἰς ὅς αὐδὰν καρύξω Ion. 911.

Καρυσία. γείτων δειράδος Καρυσίας Iph. T. 1451.

Καρφηρός. εὐναίας καρφηράς Ion. 172.

Καρχήσια. πεσῆσαν ἐκ καρχησιῶν Hec. 1261.

Κασάνδρα, filia Priami. Hec. 88. et 129. et An. 297. v. etiam Κασσάνδρα.

Κασιγνήτη. πρὸς κασιγνήτης τάφον Or. 94. vid. etiam v. 734. 744. et 757. Ph. 993. 1339. et 1451. Iph. T. 374. et 682. et Hel. 1697. κασίγνηται δύο Ph. 380. ὧ κασίγνηται ib. 620. κασιγνήταισιν σέθεν Iph. A. 1448. ἄγετέ με κασιγνήτας Bac. 1379. κασιγνήτων μόνῃ Ion. 279. κασίγνηται σεμναὶ τῷ Φοίβῳ ib. 467.

Κασίγνητος Or. 73. 241. 366. 743. etc. Ph. 97. 145. Sup. 150. Iph. A. 412. etc. κασίγνητε Or. 253. κασιγνήτῳ (in dual.) Iph. T. 498. σὼ κασιγνήτῳ διπλῷ Hel. 1680. κασιγνήτης τέκνοις ἐμοῖς φυτεύων Med. 877. cf. v. 917. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους μάχας τε Iph. A. 376. ὧ κασίγνητον κύρα Or. 237. et 294. et Iph. T. 983.

Κάσις, frater. Hec. 428. et Med. 167. et 1334. 2) soror. Hec. 361. et 943.

Κασσάνδρα, soror Priami. Hec. 426. etc. Iph. A. 757. Tr. 42. etc. vid. etiam Κασάνδρα.

Καταλία. Καταλίας ὕδωρ Ph. 230.

ὑπὲρ Καταλίας ῥεέθρων Iph. T. 1257. τὰς Καταλίας δίνας Ion. 95. cf. v. 148.

Κάτωρ Or. 1636. Tr. 132. et 1000. Hel. 206. El. 312. 1064. et 1240.

Κατὰ, 1) cum genit. ψῆφος κατ' ἡμῶν οἴσεται Or. 440. κατὰ χθονὸς ib. 673. et 961. Ph. 817. Alc. 46. 76. 161. et 621. Sup. 799. Her. 592. et 1033. Hel. 350. et Her. F. 1158. κατ' αἶδω Or. 1399. κατ' ἄκρων περγάμων Ph. 1183. κατ' ὄσων Med. 906. et Hip. 245. 1396. et 1444. Ion. 1369. et fr. inc. XL. 3. κατ' ἀμβροσίῳ τόματος Hip. 136. κατ' ὀμμάτων ib. 525. κατὰ γᾶς ib. 836. Sup. 1024. Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. κατ' ἀνδρὸς Hip. 938. κατὰ γαίας Al. 105. An. 504. et Iph. T. 169. κατὰ πηδαλίων An. 480. κατ' ἀλλήλων Sup. 950. et Iph. A. 53. κατ' Ἄργος Iph. A. 1454. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265. κατὰ Τροίας Rh. 912. δὸς—λόγους ἡμῖν κατ' αὐτῆς Tr. 908. αὐτοὶ κατ' αὐτῶν Hec. 144. κατ' ἄκρας Hel. 697. κατὰ κυμάτων Hec. F. 650. κατ' ἄδω ib. 1119. 2) cum accus. κατὰ Θρήκην Hec. 74. κατ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. Tel. fr. XXII. 2. κατ' ἀξίαν Hec. 374. κατ' ἡμαρ ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. El. 145. 183. κατὰ γνώμην Hec. 867. κατ' ἄστυ Τροίας ib. 929. κατ' ἔχνος ib. 1059. Rh. 690. Tr. 1003. κατὰ νόμος Or. 429. κατ' ὁδὸν ib. 549. et 1682. κατὰ γᾶν ib. 830. et 1398. Al. 237. Bac. 371. κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων Or. 1247. κατ' οἶκον ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. Iph. A. 656. Iph. T. 1310. Bac. 1289. Ion. 513. et κατ' οἶκος Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. 518. et 953. An. 41. et 900. Iph. A. 301. et 996. Hel. 477. et 1385. Her. F. 614. El. 806. Dan. 64. Æg. fr. IX. 2. Antiop. fr. XXIX. 2. Pal. fr. II. 5. et fr. inc. XXXV. 2. κατὰ σέγας Or. 1331. 1345. 1473. et 1552. Ph. 201. et 1095. Al. 88. 190. et 949. Iph. A. 437. etc. τὰ κατ' Ἑλένην Or. 1643. κατ' ὄρη Ph.

153. Ἴόνιον κατὰ πόντον ib. 216. καθ' Ἑλλήνων χθόνα ib. 500. λωτῆ κατὰ πνεύματα ib. 794. κατὰ λαΐνα τείχει ib. 803. κατὰ δώματα καὶ πόλιν ib. 819. κατ' αὐλὰν ib. 1532. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα ib. 1564. κατ' ἄνδρα Med. 675. Tr. 243. κατὰ τόμα Med. 1173. Rh. 409. 491. et 511. Her. 801. μέγαν κατ' ἔρανόν Hip. 67. κατὰ γῆν ib. 194. Ion. 83. And. fr. XXIII. 1. κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. κατὰ χθόνα ib. 450. et Syl. fr. I. 2. κατὰ ἐγκέφαλον Hip. 1353. κατ' Ἀδμήτῃ δόμος Al. 168. κατ' ἄστυ ib. 432. Bac. 716. et 1221. καθ' ἐπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. κατ' ἀνδρῶν σέγην ib. 1054. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. κατὰ πόλιας ib. 485. κατ' ἔρον ib. 555. κατὰ Σπάρτην ib. 583. Hel. 479. καθ' Ἑλλάδα An. 694. Sup. 163. Iph. A. 77. et 1606. Iph. T. 84. et 1455. Bac. 274. Hel. 66. 131. 933. 1071. Ion. 75. Her. F. 148. Dan. 26. Aut. fr. III. 1. et fr. inc. LI. 8. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. Φθίαν κάτα ib. 761. κατὰ πόντον, ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων ib. 850. κατ' ὄμμα ib. 1065. et 1118. Rh. 371. Bac. 469. τενοπόρεος κατ' ἐξόδες An. 1144. κατ' ἄντρα νύχια ib. 1225. κατὰ γυναῖκας Sup. 84. κατὰ σπλάγχνων πτύχας ib. 212. κατ' Ἄργος ib. 368. et 891. Iph. T. 752. Tr. 313. Her. 7. El. 601. κατ' αἰθέρα Sup. 992. Her. F. 653. κατ' Εὐριπον Iph. A. 11. κατ' Αὔλιν ib. 14. κατ' Αὐλίδα ib. 88. κατ' εὐφρόνης σκιὰν ib. 109. κατ' ἄκραν ib. 240. κατὰ θεὸν ib. 411. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν ib. 569. κατ' οἶδμα πόντιον ib. 704. κατ' ἄνδρα νεανίαν ib. 933. Πηλιάδα καθ' ὕλαν ib. 1048. κατ' ἐμὲ εὐκλεῆς ἔση ib. 1441. κατὰ πρύμναν Iph. T. 431. εὐζεινον κατὰ πόντον ib. 438. Αὐλίδος κατὰ πτύχας ib. 1082. κατὰ πῶραν ib. 1134. κατὰ στρατὸν Rh. 87. Her. 792. κατ' ἀντίπρωρα ναυσάθρων Rh. 136. κατ' Ἰδαῖον λέπας ib. 287. κατὰ πόντον ib. 365. Ion. 1082. κατ' ὄμμα σὸν Rh. 421. et El. 910. κλήρῳ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. κατ' Ἰδαν ib. 551. κατ' ὄρφναν ib. 570. et 678.

Tr. 1072. κατ' εὐφρόνην Rh. 736. et 852. et Alop. fr. VII. 1. καθ' ὕπνον Rh. 780. καθ' ἀλμυρὰν ἅλα Tr. 76. κατὰ πορθμὸν, et κατὰ δαίμονα ib. 102. κατὰ πρύμνας ib. 180. κατὰ σὸν ἀνάκτορον ib. 329. κατὰ δίκην ib. 888. ὅς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ Bac. 45. ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατόν ib. 183. κατὰ φάος νύκτας τε ib. 425. κατ' Ὀλυμπον ib. 554. κατ' αὐλήν ib. 630. καθ' ὕλην ib. 687. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14. κατ' ἄντρα ib. 205. Hel. 493. κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 234. κατ' αὐλιον ib. 344. κατ' ἔρανόν Her. 9. Hel. 498. et 1687. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. κατ' οἶδμα Hel. 6. Πίσαν κάτα ib. 393. κατ' οἶδμ' ἄλιον ib. 527. κατὰ μέλαθρα ib. 690. καθ' Ἑλλανίαν ib. 1161. κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1172. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνηφέα ib. 1342. σανίδα κάτα ib. 1572. κατὰ ναὸν Ion. 140. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς ib. 456. αὐτῇ καθ' αὐτὴν ib. 610. κατ' ἄντρον ib. 949. κατὰ Μῆσαν ib. 1091. κατ' εἰσόδες ib. 1163. κατ' αἶαν Πελοπίαν ib. 1591. κατ' ἐξόδες Her. F. 83. κατ' ἄνδρας ib. 656. Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ ib. 764. κατ' οἶμον El. 218. κατὰ δώματα ib. 726. κατ' ἐμὰν ἀκτὰν Dan. 50. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4. κῆδος καθ' αὐτὸν—κτᾶσθαι χρεὼν Antioip. fr. XVII. κατὰ βένθος ἄλιον Bel. fr. XX. 3. κατ' εὐσέβειαν Hip. fr. IV. 1. Παρνασσὸν κάτα Hyp. fr. I. 2. κατὰ φύσιν ejusd. fr. IV. 8. κατ' ὀφθαλμὸς Inus fr. X. 3. κατὰ σκότος Meleag. fr. V. κατ' ἀρχὰς Phi. fr. III. κατ' ἐναύλως ὀρέων ἀβάτης Tem. fr. XVIII. 2. κατ' ἰσχὺν Fr. inc. XXXIX. 4. et fr. inc. B. 47. 5. κατ' εὐνοίαν Fr. inc. B. 13. 1. κατὰ γένος eorund. 14. 3. κατ' ὅσον eor. 48. 3. κατὰ νῆν Epist. II. κατὰ τέχνας Epist. IV. κατὰ παιδείαν ib.

Καταβαίνειν. πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς An. 111. ὡς τὸν αἶδα δόμον κατέβα Her. 913. κοινὸν ἐς ᾗδην καταβάσα Sup. 797. ᾗδην χθόνιον καταβήσῃ (descendes) An. 545.

Καταβακχιῶσθαι. καταβακχιῶσθε δρυὸς, ἢ ἐλάτας, κλάδοισι Bac. 109.

Καταβάλλειν. φάρεα—ἐπὶ νῶτα πέ-

τρας κατέβαλεν Hip. 129. τίς ἄφρονα λόγον ὑρανίων μακάρων κατέβαλε; Her. F. 759. σφάγια πρὸ δορός καταβάλοις; Or. 1603. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239. γένοιτο καταβαλεῖν τὰν σὺν ἐμέ Meleag. fr. XXIII. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα Ph. 1060. τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166. καλὸν τὸ θῦμα καταβαλῶσα δαίμοσιν Bac. 1244. ἔδεις αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος ib. 202. ἀχέων καταβαλλομένα οἶκτον Hel. 163. ὅταν κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένυς ὀρθῶς Her. F. 1261.

Καταβολή Tem. fr. XXII.

Καταβόσρυχος Ph. 148.

Κατάγειν. κάταγε κάταγε Or. 149. κατάγεσαι Φρυγίων ἐξ ὀρέων—τὸν Βρόμιον Bac. 85. κατῆγεν (sc. τὸν κλάδον) εἰς μέλαν πέδον ib. 1063. ὃς παρ' ἄδην ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ἄλλως κατάξω πρόσθεν (sc. εἰς ἄδην) Med. 1016. cf. Al. 26. ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν Ph. 432.

Καταγελᾶν. καταγελᾶς νιν Bac. 286. βαρβάρως καταγελῶντας ἐξανήσει Iph. A. 372.

Καταγηράσκειν Med. 124.

Καταγινώσκειν. καταγινώσκων ἡμῶν Epist. V.

Καταγνάπτειν. ἡ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίη Tr. 1252.

Καταγνύναι. πατρίδα, ἣν αὖξιν χρεῶν, καὶ μὴ κατάξαι Sup. 508. τὸ κρανίον παίσας κατέαγα Cy. 680.

Καταγράφειν. ἐν σανίσι, τὰς Ὀρφεῖα κατέγραψε γῆρυς Al. 971.

Καταδακρύνειν. κατεδάκρυσεν Hel. 679.

Κατάδειν. κατῆδε βάρβαρα μέλη Iph. T. 1337.

Καταδεῖν (α δέω). ἀγχόνειον βρόχον δι' ἐμέ κατεδήσατο Hel. 693. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα Ion. 1498.

Καταδεύειν. ἡ πεδίον καταδεύει Ph. 834.

Καταδύλῃν. ὃ Μενελεύς με καταδεδύλωται Iph. A. 1269.

Κατάδρομος. μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα Tr. 1300.

Κατάδρυμα. ῥυσὰ σαρκῶν—καταδρύματα χειρῶν Sup. 51.

Καταζῆν. καταζῆ σεμνὸν βίον Ion. 56.

Καταζωννύναι. δορὰς ὕφεσι κατεζώσαντο λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.

Καταθνήσκειν. ἴση θεῇσι, πλὴν τὸ καταθανεῖν μόνον Hes. 356. ὃ σὲ καταθανεῖν,—ἀλλὰ τήνδ', ἠτήσατο ib. 389. ἦν σὺ κατθανῆς ib. 1006. et Or. 308. σὺν σοὶ καταθανεῖν αἰρήσομαι Or. 307. σιωπῇ κατθάνω; ib. 775. ἀκλεῶς καταθανεῖν ib. 784. καταθανεῖν χρήζω Med. 227. καταθανεῖν ἔδοξέ μοι κράτιστον Hip. 401. πῶς ἂν ὧντος κατθάνοι τε, καὶ βλέποι; Al. 140. καλῶς αὐτοῖς καταθανεῖν ἦκον βίη ib. 292. πᾶσιν ἡμῖν καταθανεῖν ὀφείλεται ib. 421. cf. v. 785. An. 1273. Æg. fr. IX. 1. et Tem. fr. XV. 1. καταθανεῖν ἐχθρῶν ὑπο An. 1070. καταθανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. ὃ ταύτὸν τὸ βλέπειν τῷ καταθανεῖν Tr. 628. τῷ ζῆν λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι καταθανεῖν ib. 632. δεῖ σε καταθανεῖν κακῶς Her. 958. καταθανεῖν ἐργᾶν ἔοικας Hel. 1655. καταθανεῖν φοβόμενος Ion. 628. τὸ καταθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 281. καταθανεῖν ἐλευθέρως Ag. fr. IV. 2. τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστι καταθανεῖν, τὸ καταθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; Pol. fr. II. ὃ καταθανεῖν δεινόν, ἀλλ' αἰσchrῶς θανεῖν Fr. inc. B. 22. τὸν κατθανόνθ' ὀρῶντες ὃ τιμώμενον Hes. 316. τὸν κατθανόντα ἡγεῖται ἐχθρόν ib. 859. μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὃδε Or. 209. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὃ κατθανών; ib. 580. κατθανών γ' ἂν ὤλετο Al. 195. ἔδεν ἔσθ' ὃ κατθανών ib. 382. τῷ σθ' πρὸ παιδὸς κατθανών ib. 652. ἄτεκνος κατθανών ib. 659. ὃχ' ἀγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανών Her. 1011. ὠφέλει κατθανών ib. 1049. κατθανών πᾶς ἀνὴρ γῇ καὶ σκιᾷ Meleag. fr. XV. 1. τῶν κατθανόντων τὰκροδίτια ξένων Iph. T. 75. παῖδα κατθανῶσαν Hes. 508. κατθανῶσαν χερσὶν εὖ περιτελεῖν Med. 1034. ἡ με κατθανῶσ' ἀπώλεσεν Hip. 810. γυναῖκα κατθανῶσαν ὄψει Al. 233. κατθανῶσ' ἦκει πάλιν; Iph. T. 772. ὅπως γενναῖα—δράσαντε κατθανέμεθα Or. 1061. κατθανῆ, κατθανῆ ib. 1462. κατθανῆ κακὸς κακῶς Med. 1386. κατθανέμεθ' εὐγενῶς Cy. 200. εἰ δειλίας σῆς κατθανέμεθ' εἵνεκα Her. F. 210. τί δεῖ θεὸς σέβειν σε κατθανέμενον; Fr. inc. B. 33. 1. ἴσω εὐκλεῆς γε κατθανέμεν Al. 148. etc.

Καταθρηνεῖν. καταθρήνησον *El.* 1326.
 Καταιβάτης. τὸν καταιβάτην Ἀχέρον-
 τα πλεύσας *Bac.* 1358.
 Καταιδεῖσθαι. σὸν καταιδῆμαι κῆρα
Or. 681. μὴ καταιδῆ *Hel.* 811. ἐπεὶ
 με κατηδέσθη κτανεῖν *Hec.* 1027.
 δαίμονα τυγνὸν καταιδεσθεῖσα *Hip.*
 772.
 Καταιθαλῶν. ὃν Ζεὺς κεραννῶ καται-
 θαλοῖ *Sup.* 640. τὸν δάϊον Μίμαντα
 πυρὶ καταιθαλοῖ *Ion.* 215. πυρὶ κατη-
 θαλωμένης *Tr.* 60.
 Καταίθειν. κάταιθε γεῖσσα τείχεος
 τάδε *Or.* 1620. cf. *An.* 257. κάταιθε
 σάρκας *Syl. fr.* II. 2. Περγάμων πυρὶ
 καταίθεται τέρεμνα *Tr.* 1296.
 Καταικίζειν. σῶμα σὸν καταικιῇ; *An.*
 829.
 Καταινεῖν. ἔτοι καταινῶ λίαν σ' ἐγὼ
Iph. A. 336. τῆνομα παῖδ' οἶδ' ὅτῳ
 κατήνεσας *ib.* 695.
 Καταίρειν. ἐκέῖσε τίνι τρόπῳ κατήρα-
 μεν; *Bac.* 1293.
 Καταισχύνειν. προγόνους ἢ καταισχύν-
 νεις σέθεν *Iph. A.* 505. ἴν' εἰδῆς μὴ
 καταισχύνειν ἐμέ *Tr.* 1041. καταισχύν-
 νεις γένος *Bac.* 265. cf. *Or.* 1154.
 Φοῖβον ἢ καταισχύνεις λόγοις *Bac.*
 328. Ὀρέσην ἢ καταισχύνειν θέλων
El. 365. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καται-
 σχύνων γένους *Fr. inc. B.* 2. 1. ὅτῳ
 κατήσχυν' ἄλοχον *Hip.* 1165. ξενίαν
 κατήσχυνε *Rh.* 842. πολλὰς—γυνή
 κατήσχυνε *St. fr.* VII. 2. τὸ Ἄργος
 μὴ καταισχύναι θέλων *Hec.* 828. ἢ
 καταισχύνασ' ἔχεις τῆς σῆς ἐκγόνους
Ion. 736. ὃν ἢ καταισχυνῶ *Or.* 1169.
 τὸ Τρωϊκὸν ἢ καταισχυνῶ κλέος *Hel.*
 851.
 Κατακαίειν. κατέκαυσε *Cy.* 673.
 Κατακαλύπτειν. κατὰ μηρῶ καλύψας
 (i. e. κατακ. μηρῶ) *Bac.* 96. μέλας
 σ' ὅσσε κατακαλύψει θάνατος *Tr.*
 1314.
 Κατακλαίειν. ἔμβα κατακλαίῃσα *El.*
 113. et 128. σὲ ἐγὼ κατακλαίομαι
ib. 156. σύγγονον ἄμὸν κατακλαίω-
 μένα ζωᾶς *Iph. T.* 149.
 Κατακλᾶν. ἔχ ὀσίων ἐρώτων—νόσφ
 κατεκλάσθη *Hip.* 766.
 Κατακλύζειν. κατέκλυσε δεινῶν πόνων
 —ἐν κύμασι *Or.* 342. τὴν Φρ. πόλιν
 —ἡλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν
Tr. 995.

Κατάκομος. ἀρτιγένυν — κατάκομον
 βάλλει *Bac.* 1185.
 Κατακονᾶν. κατακονᾶ ἀβίωτος βίος
Hip. 821.
 Κατακύνειν. σύριγγος ἵαν κατακύνω *Rh.*
 553.
 Κατάκρας. κατάκρας ὀλέσας βίοτον
Hip. 1366. πέρσας κατάκρας πόλιν
Iph. A. 778.
 Κατακρίνειν. ζεῦγος ψήφῳ θανάτῳ
 κατακεκριμένον *An.* 497.
 Κατακτείνειν. ἀπεννέπω σε μὴ κατα-
 κτείνειν ἐμέ *Ion.* 1282. τῆτον κατέ-
 κτεινα *Hec.* 1136. et *Or.* 561. διὰ μ'
 ἔφθειρας κατὰ τ' ἔκτεινας *Hip.* 1357.
 τῷ σφῶ κατακτείναντι *Or.* 914. κα-
 τακτείνας ἐμὸς ἐχθρὸς *Hec.* 995.
 παῖδας κατακτείναντι *Hec. F.* 832.
 ἢ πόσιν κατέκτανεν *Or.* 518. cf. v.
 587. ὦν πατέρα κατέκτανον *Med.*
 505. κατέκτανες (sc. τὸν παῖδα)
Hip. 1324. μηδὲ—παῖδα σὸν κατα-
 κτάνης *Bac.* 1119. ἐδ' ἂν σε Φῶκον
 ἤθελον κατακτανεῖν *An.* 688. φίλως
 κατακτανεῖν *Rh.* 838. et *Peliad. fr.*
 V. 3. ἐκ ἔς' ἀνυστὸν τόνδε σοι κατα-
 κτανεῖν *Hec.* 961. κακὴν γυναῖκα κᾶ-
 θεον κατακτανῶν *Or.* 923. τύραννον
 Βισόνων κατακτανῶν *Al.* 1025. τὸν
 πρόσθεν ἄνδρα κατακτανῶν *Iph. A.*
 1150. ταῦρον Κνώσσιον κατακτανῶν
Hec. F. 1327. ξένον κατέκτας *Hec.*
 1216. ἢ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; *Rh.*
 686. cf. *Bac.* 1288. ὅς μὲ κατέκτα
 πατέρα *El.* 86. μητέρα κατέκτα τὴν
 ἐμήν; *Fr. inc. XC.* 1. ἀρνηῇ κατα-
 κτὰς *Or.* 1581. κατακτὰς παῖδα τὸν
 ἐμὸν *Al.* 3. ταύτην κατακτὰς *ib.* 699.
 μητέρα κατακτὰς *Iph. T.* 79. et 715.
 τῆτον κατακτὰς πάντ' ἔχεις *Rh.* 605.
 εἰ κατακτενεῖτέ με *Or.* 938. παῖδά
 μὲ κατακτενεῖσι *Iph. A.* 898. κατα-
 κτανῶ *Ph.* 613. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατα-
 κτανεῖ *ib.* 772. cf. v. 934. et *Med.* 792.
 etc.
 Κατακυρῶν. ψήφῳ θανάτῳ κατακυρω-
 θεῖς *Or.* 1013.
 Κατακωμάζειν. κατεκώμασε δώμασιν
 Οἰδιπόδαο *Ph.* 355.
 Καταλαμβάνειν. Ἀντιγένη εἶπερ. ἐν
 Χίῳ καταλαμβάνεις *Epist.* II. μῶν
 τις συμφορὰ—κατείληφ' ἀσυγείτονας
 πόλεις; *Hip.* 1161. κατελάβομεν
 Κλίτωνα ἐρρώμενον *Epist.* V. ὥς μὴ

παρών τις καταλάβῃ Cy. 543. ἐπεὶ κατελήφθη· σὺ λάθρα πωλῶν τὰ σὺ ib. 259.

Καταλάμπειν. κατέλαμπε κύκλος ἁελίοιο El. 464. κατέλαμψας ib. 586. τὰν καταλαμπομέναν ζαθέαν θερᾶπαιναν Tr. 1069. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι Ion. 87.

Καταλείβειν. δέμας καταλείβειν An. 131. γραίας καταλειβομένης (i. e. ἐννης) ἄλγεσι πολλοῖς Sup. 1119. δάκρυα ἐκ δακρύων καταλείβεται Tr. 601.

Καταλείπειν. οἱ καταλείψει μέλη Sup. 45. ἵνα πλείονα Ἀρχελάῳ καταλείποιμεν χρήματα Epist. V. καταλιπὼν μ' ἐν δώμασιν Iph. A. 1171. τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν ib. 1179. καταλειπομένον σε δακρύω Tr. 596.

Καταληπτός. πένθος θεόθεν καταληπτὸν Hip. 1347.

Καταλλάσσειν. σοὶ καταλλαχθεῖσα Iph. A. 1157.

Καταλοκίζειν. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἡλοκίσμεθα (i. e. ὄνυξι μὲν κατηλ.) Sup. 825.

Καταλύειν. τείχη φονία κατέλυσεν αἰχμὰ Tr. 819. ἂν πυρὸς κατέλυσέ τις ὄρμᾳ ib. 1081. καταλῦσαι φρενῶν Hip. 365. καθ' ἄμμα λύσειν λόγῳ (i. e. καταλ. ἄ. λόγῳ) ib. 671. ἐς αἶδαν καταλύσθω' (i. e. ὑσθσα) ἔμμοχθον βίοτον Sup. 1004. θανάτῳ καταλυσάιμαν Med. 146. εἰς ἀρετὴν καταλυσάμενθες βίον Fr. inc. CX. 2.

Κατάλυσις. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις El. 393.

Καταμπίσχειν. εὐψυχον ἄνδρα κέφη καταμπίσχεσιν χθονὶ Hel. 859.

Καταναγκάζειν. δεσμοῖς κατηναγκασμένος Bac. 643.

Καταναίειν. ἵν' ὑπὸ δειράσι Παρνασῷ κατενάσθῃ Rh. 215.

Κατανθρακῆσθαι. κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμῷ σέλας Cy. 659. ἐπεὶ ἅπαν κατηνθρακώθη θυμά Iph. A. 1602.

Κατανοτίζειν. κατὰ δάκρυα, κατὰ δὲ γόος—τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον (per tmesin) Iph. T. 832.

Κατάντης. ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τὰγαθὸν Rh. 318.

Κατανύειν. ἐξ ἥπερ αἶμα γενέθλιον κατήνυσεν Or. 89. τὰδε κατήνυσεν El. 1164.

Καταξάινειν. ἵν' αὐτῆς πλόκῳ κόμης καταξήνωσι Παρνασῷ πλάκες Ion. 1267. ὥς κατέξανται δέμας Hip. 274. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς Rh. 1152. κατεξάνθην πόνοις Med. 1030. et Tr. 755. πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ραφὰς Sup. 503. πυρὶ καταξανθέντας Her. F. 285. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509.

Κατάξιος El. 46.

Καταπαλαίειν. οἱ λόγοι καταπαλαίωσιν λόγῳ Iph. A. 1013.

Καταπαύειν. τιμὰς ἐνέρων καταπαύων Al. 32. κατάπανσόν νιν Med. 1259. μολπᾶν ἄπο καὶ θυσιῶν καταπαύσας Hec. 918. ὅκ' ἔστιν, ὅπως χόλον καταπαύσει Med. 172. ὅπῳ καταπαύσομεν Μύσας Her. F. 685. δορὸς λόγχαισι καταπανόμενοι πόνης θνατῶν Hel. 1168.

Καταπεταννύναι. κατὰ μὲν ἰσία πετάσατε (i. e. καταπετ. μ. ἰσία) Hel. 1475.

Καταπίνειν. μή με καταπίης μόνον Cy. 218.

Καταπίπτειν. κατέπεσες εἰς μέσους τῶς ἄνδρακας; Cy. 667.

Καταπνεῖν. θεὸς—ἦκων καταπνεῖ σε Rh. 387. καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων—αὔρας Med. 837.

Κατάπτερος Or. 178.

Κατάπτυσος. ὦ κατάπτυσον κᾶρα Tr. 1024.

Κατάρᾳ. τὰν τοῖν Διοσκήροιν κάσιν—κατάρᾳ διδῶσα Hec. 945. μητρὸς φόνιοι κατᾶραι El. 1324.

Κατάρατος. κατάρᾳτ' ἀνδρῶν Hec. 716. τὸν κατάρατον πόσιν Med. 162. τὸν κατάρατον πατρὸς ἀμπλακία Hip. 1362. ὦ κατάρᾳτοι παῖδες Med. 112. ὦ κατάρατος ἐγὼ, κατάρατος ἀνδράσιν An. 839. sq. κατάρᾳτός εἰμι Hel. 54. ἰὼ κατάρᾳτοι Hec. 1064.

Καταργεῖν. ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα Rh. 760.

Κάταργμα. κατάργματα εὐτρεπῇ ποιημένα Iph. T. 244.

Καταριθμεῖν. κατηρίθμηται Τρωάδων ἄλλων μέτα Tr. 872.

Καταρκεῖν. ἐμοὶ φῶς ἐν ἡλίῳ καταρκεῖται Rh. 447.

Καταρρέειν. θεῶν ἀνάκτορα φόνῳ καταρρέει Tr. 16.

Καταρρήγνυναι. καταρρήξω μέλαθρα

- Her. F. 864. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατερρώγασιν Al. 1071.
- Κατάρρυτος. κήποις ἐν καταρρύτοις El. 777. ἀμφὶ Θρήκην χιόνι τὴν κατάρρυτον An. 214. κατάρρυτον μυρίοισι νάμασι Cresph. fr. XIII. 2. νάπη χιόνι κατάρρυτα ποταμείῳ Tr. 1067.
- Καταρτύειν. κατηρτυκῶς κακῶν Fr. inc. CLXVII. 5.
- Κατάρχειν. ποιμένες—κατῆρχον μάχης Sup. 675. πολλῶν κακῶν κατῆρξεν—τόδ' ἡμαρ Ph. 1576. κατάρχομαι νόμων βακχείων Hes. 684. κατάρχομαι σεναγμόν Or. 958. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. κατάρχομαι, *sacra incipio* Iph. T. 40. κατάρχεσθε Her. 530. τόδε κατάρχεται μέλος Her. F. 749. κατάρχεται χόρευμα ib. 889. ἃ κατηρξάμην, *quem sacris initiavi* Iph. T. 56. cf. v. 1154. φασγάνῳ κατηρξάμαν El. 1222. ὡς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. πῶς κατάρξῃ θυμάτων; Ph. 576. θανόντα δεσπότην γόοις—κατάρξομαι An. 1200. ἢ σὺν κατῆρκεται σῶμα Her. 601.
- Κατασβεννύναι. πῦρ κατασβέσαι λάβρον Or. 696.
- Κατασκάπτειν. κατασκάπτειν πόλιν Iph. A. 64. cf. Ph. 1162. μὴ κατασκάψωσι γῆν Sup. 544. cf. Iph. A. 535. τείχη κατασκάψαντα Rh. 603. κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν Tr. 1263. κατασκάψω δόμους καινῶν τυράννων Her. F. 566. πατρώα ἐσία κατεσκάφη Hes. 22.
- Κατασκαφή, et dor. ἀφά. Ἰλίου κατασκαφὰν Hel. 197. πύργων γῆς ἔσχομεν κατασκαφᾶς Ph. 1203. κατασκαφᾶς Φρυγῶν Iph. A. 92. cf. v. 1379.
- Κατασκευή. θεῶ κατασκευὴν βίῳ δόντος τοιαύτην Sup. 214.
- Κατασκήπτειν. ἔκ ἄτιμοι ὄργαι κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας Hip. 1418. πρὶν κατασκήψαι τινα Med. 94.
- Κατασκιάζειν. κατεσκίαζε Ion. 1142.
- Κατάσκιος. ἔρνεσι κατασκίοισιν Ph. 657.
- Κατασκοπεῖν. ὅποι νοσοῖεν ζύμμαχοι κατασκοπῶν Hel. 1623.
- Κατασκοπή. μολεῖν εἰς κατασκοπήν Bac. 836.
- Κατάσκοπος. Ἰλίου κατάσκοπος Hes. 239. et Rh. 505. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν Rh. 125. cf. v. 129.
140. 524. et 592. μητρὸς τῆς σῆς καὶ λόχου κατάσκοπος Bac. 914. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον ib. 954. cf. v. 979. κατάσκοποί τινες Rh. 645. cf. v. 657. et 809.
- Κατασπείρειν. τὸν κατασπείραντά σε Her. F. 469.
- Κατασπένδειν. δακρύοις κατασπένδω σε Or. 1239. χοᾶς κατασπείσῃς ib. 1187.
- Κατασάζειν. νεκρὸν, ἃ κατασάζω δάκρυ Hes. 760. Ἑλλήν ἃ κατασάζει φόνος Iph. T. 72. ἴν' αἵματος ῥοαὶ τάφῳ κατασάζωσι Hel. 991. φόνοι σαλαγμοὶ σὴν κατέσαζον γένυν Hes. 241. ἀφρὸν κατέσαζ' εὐτρίχου γενειάδος Her. F. 934. φάλαρα ἀφρῶ κατασάζοντα Sup. 587.
- Κατάσασις. δαιμόνων κατάσασις Ph. 1272. ἔτ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάσασις Med. 1197. ἄκχε σῶν κακῶν κατάσασιν Hip. 1296. νυκτὸς ἐν κατασάσει Rh. 111.
- Κατασέλλειν. σέ—οἶκτον περιβαλὼν κατασελῶ Iph. A. 934. αὐτὸν (sc. πλόκαμον) ἡμεῖς πάλιν κατασελῶμεν Bac. 931.
- Κατασένειν. ἰδὼν σε κατασένω Or. 357. τί τάδε κατασένεις; Ph. 1553. τί δῆτα σὺ κατασένω; An. 444. κατασένω δαΐας τόλμας ib. 838. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς κατασένειν Iph. A. 470. Πολυξένης, ἣν κατασένεις Tr. 675. κατασένει γάμον ἄγαμον Hel. 695. ἃ κ' ἂν θεῶν τις κατασένει Her. F. 1115. σὰς κατασένω τύχας ib. 1141. ἄπτερον κατασένων ὠδῖνα τέκνων ib. 1039. τὸν θανόντα πατέρα—κατασένῃς Tr. 318.
- Κατασέφειν. πλόκαμος ὃδε κατασέφειν Iph. A. 1478. κατασέφω χεροῖν Her. 227. νεκρὸν κατασέφω Ph. 1626. βωμόν κατασέψαντες Her. 125. σοὶ κατασέψας (i. e. ἔψασα) ἐγὼ νιν ἦγον Iph. A. 905.
- Κατασηρίζειν. λοξαὶ ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεσηριγμένοι εἰσὶν Thes. fr. V. 9.
- Κατάσικτος. κατασίκτους δορᾶς Bac. 696.
- Κατασρέφειν. εὖ πως τὴν νόσον κατασρέφω Hip. 477.
- Καταστροφή. χλόην αὐτῇ λιπῆσαι—καταστροφῇ Sup. 259.
- Κατασρωννύναι. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέσρῳσεν βέλει Her. F. 1000.

Κατάσφυλος. κατασύφλω πέτρας Iph. T. 1429.

Κατασφάττειν. κατεσφάγη στρατός Rh. 810. ὅστις ἔκατεσφάγη Cy. 128. εἰ θανῶν ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. κατασφαγέντ' ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ Tr. 483. μητρὸς ἐκ χεροῖν κατασφαγεῖς Bac. 856.

Κατασφραγίζειν. κατεσφραγισμένα Hyr. fr. XII.

Κατατείνειν. σπυδαὶ λόγων κατατεινομένων Hec. 132.

Κατατέμνειν. κατὰ φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν El. 146.

Κατατιθέναι. κατάθες αὐτὸν (sc. τὸν κρατῆρα) εἰς μέσον Cy. 544.

Κατατρύχειν. μελέτη κατατρυχομένης τὸν ἅπαντα χρόνον Med. 1100.

Καταυλεῖν. καταυλήσω φόβῳ Hec. F. 871.

Καταυλίζεσθαι. νῦν μὲν καταυλίσθητε Rh. 518.

Καταφεύγειν. ἔκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον Iph. A. 911. ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν Epist. I.

Καταφθίειν, vel ἵνειν. ἑρηνία—καταφθίνει γὰρ Tr. 1299. γῆρα πενθίμῳ καταφθινεῖν Al. 625. ἀπώλεσας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο Hip. 839. hinc καταφθίμενος. τῇ καταφθιμένῳ κεραυνῷ Sup. 984. καταφθίμενον Θρηκὶ μόρῳ Rh. 378. οἱ μοι τῇ καταφθιμένῳ El. 201. τῇσδ' ἀδελφῷ καταφθιμένης ib. 1299.

Καταφθορά. λεύσιμοι καταφθοραὶ Ion. 1236.

Καταφονεύειν. κατεφόνευσέ νιν Bac. 1175. καταφονευθῆναι πέτροις Or. 535. et 624.

Καταφρονεῖν. ἔκαταφρονῶ τῶν θεῶν Bac. 199. καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ib. 503.

Καταφυγή. ἔτος ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας Or. 722. ἔχει καταφυγὴν Sup. 267. εἰς σ' ἐλπίς ἢ ἢ μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν Or. 448. καταφυγὰς ποιημένης εἰς τέκνα ib. 566. εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας Cy. 196. Γερραῖσιοι καταφυγαὶ ib. 294.

Κατάχαλκος. δράκων κατάχαλκος Iph. T. 1246. ἰτέα κατάχαλκος Hec. 377. κατάχαλκον ἅπαν πεδῖον ἀσράπτει Rh. 110.

Καταχέειν. μηδ' ὑτιμίαν σκεδρὴν τις

ὑμῶν καταχέη Alcmaeon. fr. XII. 2. θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων Iph. A. 40. δάκρυσί μιν βλέφαρα καταχυθέντα τέγγεται Hip. 854.

Καταχρωννύναι. κατὰ δ' αἰθάλη κηλὶδ' οἰκτροτάτῃ κέχρωσαι Hec. 911.

Καταψεύδεσθαι. καταψεύδω καλῶς Bac. 334.

Καταψήχειν ἵππους Hip. 110.

Κατάωρος. τέκνων πλήθος—κατάωρα τένει Tr. 1090.

Κατεγγυᾶν. σοὶ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ Or. 1675. ἦν σοι κατηγγύησα ib. 1079.

Κατείδειν. οἱ κατείδον ἄσας Or. 988. ἔκ νῦν κατείδον πρῶτον—Med. 446. κατείδετε, εἶδετε τὴν ὀλομένην γυναῖκα ib. 1252. ἦτις σφαγὰς Ἑκτορος κατείδον An. 400. κατείδον δὲ Αἴαντε συνέδρῳ Iph. A. 192. ἔς μὴ πάρος κατείδες ib. 824. ἔδὲ πῃ κατείδομεν Rh. 689. ὦφθῃ μᾶλλον, ἢ κατείδε Μαινάδας Bac. 1073. κατείδες, οἶον—ἔδειξε μασὸν El. 1206. ἐαυτὴν ὥς κατείδ' ἐγκύμονα Dan. 35. ἴν' ἀσραπῆς κατείδ' ἐναύσεις Sis. fr. I. 32. μήδ' ἀτάφης παῖδας κατείδης Sup. 283. ναύσυσμα κατείδειν Rh. 244. Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρα; Or. 1183. τὸ Γοργῆς ἔκατοιδ' ἐγὼ κάρα ib. 1521. ἔκατοιδ', ὅτῳ τρόπῳ Hip. 1245. λεπαίας ἔκατοιδ' ὅπως χθονός ib. 1248. ἔκατοισθα τὰ ἔνδομοις κακὰ Al. 810. φράζετ', εἰ κατοῖδατε Sup. 1044. τῶν ἐν Τροίᾳ κακῶν ἔδὲν κάτοισθα Tr. 909. παισὶν ἔκατειδῶς ὀλέθριον βιοτὰν προτάγεις Med. 992. ἔς ἔκατειδῶς πρόσθεν Sup. 1033. κατειδόμαν πρύμνας Iph. A. 274.

Κατειπεῖν. μόνῃ κατεῖπέ μοι Hec. 243. εἰ σοι γάμον κατεῖπον Med. 589. κατεῖπ' ἀναγκασθεῖς μόγις Ion. 1215. μή μιν κατεῖπης—πόσιν ἤκοντα Hel. 904. τολμῷ κατειπεῖν, μή ποτ' ἔκ εἰσὶν θεοὶ Fr. inc. B. 21. 1. πατέρα κατειπὼν Ion. 1345.

Κατείργειν. σὺ κατείργεις Al. 256. κάτειργέ νιν Med. 1258. κατείργοντας νεκρὸς τάφῳ μοίρας—λαχεῖν Sup. 308.

Κατεκφεύγειν. τόνδ' ἔκ ἔχομεν κατεκφυγεῖν Cy. 439.

Κατεμπιπράναι. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ Hec. F. 1151.

Κατεργάζεσθαι. ἃ δράκοντος αἷμα λιθόβολον κατειργάσω Ph. 1069. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῶ ξίφει Iph. T. 1173. κατέργασαι ἐμὸν παῖδα Hip. 888. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι Her. 1046. πλῆτῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι Fr. inc. CXVII. 1. θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργασαι Iph. T. 1081. κατείργασαι πυρὶ Hel. 106. τί δὴ τὸ σεμνὸν σῶ κατείργασαι πόσει; Her. F. 151. μεγάλα—τάδ' ἔργα κατειργασμένα Bac. 1197.

Κατερεῖν. ἐν—πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακὸν Med. 1106.

Κατερείπειν. ἃ καπνῶ κατερείπεται τυφομένα Hec. 477.

Κατέρχεσθαι. κατηλθὼν ἂν (sc. εἰς τὸν ἄδην) Al. 361. cf. Her. F. 1101. ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 39.

Κατεσθίειν. κατεσθίων σε Cy. 340.

Κάτευγμα. ὀρθῶς ἀκῆσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων Hip. 1170.

Κατευνάζειν. τοκάδα—πότμῳ φονίῳ κατεύνασέ Hip. 562. ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν Rh. 614. πῶ καεύνασαι φράσον ib. 611.

Κατεύχεσθαι. μηδὲν κατεύχεσθαι Iph. T. 536. κατηύξατο Al. 160. τί σοι θεῶ κατευξόμεσθα; An. 1106. τί σοι κατεύξῃ τὰ γαθόν; Iph. A. 1186.

Κατέχειν. τὴν χιονώδε Θρήκην κατέχει Hec. 81. τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T. 1498. τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι μᾶλλον κατέχεσιν Hip. 1466. χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν Bac. 878. et 898. μέσον ὀμφαλὸν γὰς κατέχει Ion. 224. δακρυῶν κατέχειν ὄσων πηγὰς Her. F. 449. ὃς πε γὰν ἄλλαν κατέχει El. 203. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων Ph. 333. ὣν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761. κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππου Hip. 1134. νυχίαν κοίταν κατέχοντας Rh. 22. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχευσα Tr. 194. κόμης κατεῖχον Hec. 1166. μῦσαν, ἢ κατεῖχ' ἐμὸς δόμος Al. 345. ὥς μιν περισαδὸν κύκλῳ κατεῖχον An. 1138. κᾶρα τότε κατεῖχε χερσὶ Sup. 1101. φονία βοᾷ κατεῖχε Περγάμων ἔδρας Tr. 556. νύμφα δὴ ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατεῖχομεν El. 1034. πόλιν πολεμία κατεῖχε φλόξ Er. fr. I.

28. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν Aeg. fr. III. κατέσχε πᾶν ἐράτευμ' Ἑλλήνικόν Hec. 38. εἰ γὰρ κατέσχον Or. 1580. Σφιγγὸς ὃς κατέσχον κράτη Ph. 1748. ἐπεὶ κατέσχευ ἀρχὰς Iph. A. 343. τίς κατέσχε δώματα; ib. 700. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. ληταί τινες κατέσχον—χθόνα Cy. 222. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίῳ γνώμην κατέσχον ib. 348. ἢ πέραθεν ἀλίῳ πλάτῃ κατέσχετε; Her. 84. πόθεν κατέσχε γῆν; Hel. 1222. προξένων ἐν τῷ κατέσχευ; Ion. 551. ἀτρωπὸς κατέσχευ οἴκῳ Her. F. 406. φονίῳ ἀνδρὸς ὕβριν κατέσχευ Bac. 555. κάτασχε λέοντος ἀγρίῳ θυμὸν Her. F. 1211. μὴ θεαί μ' οἷσιν κατέσχωσι Or. 789. ἦν τὸν Ἑλένης μὴ κατέσχωμεν φόνον ib. 1149. ἂν θεᾶς κατέσχωμεν βρέτας Iph. T. 980. δόμος κατέσχευ θέλεις τῶςδε An. 156. οἶκον κατέσχευ τὸν σὸν θέλω; ib. 197. παγκληρίας μέρος κατέσχευ Sup. 15. γλώσση κατέσχων δῆμον ib. 425. ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατέσχων Ag. fr. I. 3. ὃ κατέξω τειχέων εἰσὼ στρατὸν Ph. 727. τότε ἐκ ἔτι τόματος ἐν πύλαις κατέξω δυσεκπέρατον Hip. 883. σφ' ἀνανδρον ἐν δόμοις χήραν κατέξεις; An. 348. φεύγοντας—λόγῃ κατέξω Rh. 101. σκίρτημα μόσχου κατέξοντες χεροῖν Hec. 526. πυρὸς φῶς κατέξῃς Sup. 1002. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27. θανάτῳ κατέχῃ Ph. 792. ἐκ Βακχέου κατεῖχετο Bac. 1122. φίλτροις ἀφύκτοις κατέσχευε Dan. 27.

Κατηγορεῖν. Φοίβῃ ἀδικίαν τί δεῖ κατηγορεῖν; Or. 28. κατηγορεῖ σε πῖσᾶ Hip. 1058. τίνα λόγον Λοξίῳ κατηγορεῖς; Ion. 931. ὃ κατηγορεῖ σιγῶντος Syl. fr. IV. 5. μωρίαν ἐμὴν κατηγορούντων Her. 419. ἃ σ' οἶδα ἐμῷ κατηγορήσειν Tr. 917.

Κατηρεφής. τέγην, ἧς κατηρεφεῖς δόμοι Hip. 468.

Κατήρης. τὸν κατήρη χλανιδίοις Sup. 110. ταρσῶ κατήρη Iph. T. 1346. θησαύρισμα Διονύσου, ὁσμῇ κατήρης El. 498.

Κατηφεῖν. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα; Med. 1012.

Κατηφής. τὸν μὲν κατηφῇ Or. 879. κατηφές ὄμμα Her. 633.

Κατιέναι. κάτεισιν εἰς ᾧδον δόμους ΑΙ. 74. εἰς ἄλλας βιώτων μορφὰς κάτεισιν Ιον. 1068.

Κατοικεῖν. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς Med. 537. πεδία κατοικεῖν Her. 35. κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν Hel. 1667. μακάρων κατοικεῖν νῆσον ib. 1693. κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν Med. 10. αἱ Κιθαιρῶνος λέπας νέρθεν κατῴκηκασιν Bac. 751. Μολοσσίαν γῆν κατοικήσαι An. 1245. θεῶν κατοικήσασαν ὀλβιον δόμον Or. 1674. ἀντίπορθμα ἠπείροιον δυοῖν πεδία κατοικήσασιν Ιον. 1586. τό κλεινὸν κατοικήσειν πέδον Σπάρτης Hel. 57.

Κατοικίζειν. διδῶσα χρησμόν, ὃ κατῴκισε Ph. 645. τί γυναῖκας εἰς φῶς ἤλιν κατῴκισας; Hip. 617. πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσειν λέπας An. 295. ἴν' Ἴλιον πάλιν κατοικίσειαν Tr. 700. καλῶς κατῴκισε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. ὃ κατῴκισθην ἐγὼ Her. F. 13.

Κατοικτεῖρην. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτεῖρω Her. 446. κατῴκτειρα Iph. A. 469. κατοικτεῖρον βίον ib. 1246.

Κατοικτίζειν. τὰς τῶνδ' ἀβύλως ξυμφορὰς κατοικτίζειν Her. 153. εἰ κατῴκτισθην ἄγαν Iph. A. 686.

Κατοιμῶζειν. κατοιμῶξαι γόοις An. 1160.

Κάτοινος. κάτοινον ὄντα Ιον. 553.

Κατολοφύρεσθαι. κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι Or. 339. cf. Iph. T. 642.

Κατομνύναι. Πέλοπα κατόμνυμι Iph. A. 473. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατόμωσα Or. 1517. τὸν ὄρκον, ὃν κατόμωσ', ἐμπεδώσομεν Iph. T. 790. σὲ κατόμωσα Hel. 354. ἀγνὸν ὄρκον σὸν κᾶρα κατόμωσα ib. 841.

Κατόπιν Epist. IV.

Κατόπισθεν Iph. A. 1093.

Κατόπτεσθαι. δύο νεκρῶ κατόπτεται Hes. 45. et Or. 1536. τύμβον κατόψει ξεστὸν ΑΙ. 839.

Κατόπτης. ταχυβάταν κατόπτην Rh. 134. cf. v. 150. et 155. et Hel. 1191. ὃν νεῶν ὠτρυνε κατόπταν (dor. pro ὀπτην) Rh. 558. κατόπτας σημανῶν ἤκει στρατῷ ib. 632.

Κάτοπτρον. λαμπρῷ κατόπτρῳ Med. 1161. προσθεῖς κάτοπτρον Hip. 429. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης

El. 1071. φιλεῖ κάτοπτρα Dan. fr. V. 2.

Κατορθῶν. τῷτ' αὖ κατορθοῖς Hel. 1073. κατόρθωσον δέμας Hip. 1445. cf. An. 1081. ὃ κατόρθωνται τέχναι Hip. 680.

Κάτοχος. Ἄρει κάτοχον γένος Hes. 1090.

Κατόψιον Hip. 30.

Κάτω. τὰς κάτω σθένοντας Hes. 49. ἄπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. γῆς κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν ΑΙ. 14. ἀπέρχομαι κάτω ib. 380. ἄγε με κάτω ib. 383. κάτω βέβηκεν ib. 394. τὸν κάτω χρόνον ib. 695. εἶμι τὴν κάτω ib. 854. ὅπως ἤξει κάτω An. 102. φρεσὶν ἄρδρα με κάτω ib. 1079. τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορεμένας αἵματος ῥοὰς Sup. 689. κύρα διετίναξ ἄνω κάτω Iph. T. 282. μακρὸν—χρόνον ἔσεσθ' αἰὲν κάτω ib. 481. περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας Bac. 349. ἄνω κάτω τιθεῖς ib. 602. ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 740. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον ib. 752. πετρῶν ὥσαι κάτω Cy. 447. αἰδᾷ μέλονται κάτω Hel. 1176. τῷ κάτω σκότῳ ἀμοιβὰς δεδορκότες Her. F. 563. εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 953. ἀνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω σρέψασα ib. 1307. κάτω γῆς οἰκῶν El. 677. νεύοντος κάτω ib. 839. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἡσπαιρεν ib. 842. ἀψίδα σὴν κάτω διήσει Phaeth. fr. VII. 3. τὸν (sc. νόμον) ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων Pi. fr. VII. 3. ζῆν κάτω Pol. fr. II. 2. πρόσθε κάτω γῆς εἰσιν ἄστρα, πρὶν—Syl. fr. II. 3. αἱμοσαγεῖς πρηστῆρες ρεύσονται κάτω Thes. fr. I. 3.

Κάτωθεν. τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ ΑΙ. 426. ἅπτην κάτωθεν ἕραν ὀνυπραξίᾳ Her. F. 1240.

Κατῶρυξ. χρυσῷ παλαιαὶ κατῶρυχες Hes. 1002.

Καντός. καντὸν μοχλὸν Cy. 629.

Καφήρειος, et ἥριος. αἱ Καφήρειοι ἄκραι Tr. 90. πέτραις Καφηρίαις Hel. 1140.

Καχλάζειν. κύμα πέριξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζον Hip. 1211.

Κέαρ. ὃ χαίρων τις τὸν ἄλγυνεϊ
κέαρ Med. 398. εἰς τὸ λῶν σὸν
μεθέστηκεν κέαρ ib. 911.

Κέγχρωμα. ἀσπίδων κεγχρώμασιν Ph.
1395.

Κεδνός. κεδνὸν οἰακοτρόφον Med. 523.
λόγῃς κεδνὸς Al. 39. et Rh. 272.
κεδνῆς γυναικὸς Al. 97. κεδνὸν λέ-
χος Hip. 835. δρᾶν τι κεδνὸν Iph.
A. 371. μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο;
Her. 795. ἐρεῖς τι κεδνὸν Ion. 1485.
κεδνὰ πράξειν Al. 608. cf. Tr. 678.
τροφὰι κεδνῶν τέκνων Ion. 487.

Κέδρινος. κεδρίνων δόμων Al. 158.

Κέδρος. κέδρῃ τεχνάσματα Or. 1053.
κέδρῃ παλαιῶν κλίμακα Ph. 100. ἀντὶ
κέδρῃ Tr. 1141. ἐν ταῖσιν αὐταῖς
κέδροις Al. 366.

Κεδρωτός. κεδρωτὰ πατάδων ὑπὲρ
τέρεμνα Or. 1371.

Κεῖθεν. ἔζονθ', ὃ μὲν τὸ κεῖθεν, ὃ δὲ
τὸ κεῖθεν Or. 1412. ἐκεῖσε κεῖθεν ib.
1451. εἰ κεῖθεν γεγώς; Iph. T. 509.
κεῖθεν ἀπάξει σ' ἄλλος Bac. 964. ἦ
τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν; Her.
F. 1128.

Κειμήλιον. ἐμοὶ μέγιστον κειμήλιον κρί-
νας σε Rh. 654. τάδ' ἀντὶ παίδων ἐσί-
μοι κειμήλια Her. 591.

Κεῖνος pro ἐκεῖνος, κεῖνος ὀλβιώτατος,
δῶψ—Hec. 627. ταύταν, ἥ κείναν,
τείχω; ib. 163. et sic porro.

Κεῖρειν. ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως τείχη
πατρῶα Tr. 1173. τῶν ἀλόχων κεί-
ραντες ἔθειραν Hel. 1134. ἐμὰν λευ-
κόχροα κείρομαι κόμαν Ph. 326. ἐκεί-
ρατο El. 546. κείρασθε Her. F. 1390.
κόμας κερῶνταί σοι Hip. 1426. πολὺν
σοι βοσρύχων πλόκαμον κερῶμαι Tr.
1183. κερᾶ θυγατρὸς πενθίμῃ κεκαρ-
μένος Or. 458. χαίτης βοσρύχῃς κε-
καρμένῃς El. 515. κόμην ἔχων κεκαρ-
μένην Epist. III. vid. not.

Κεῖσε Bac. 194.

Κεῖσθαι. κεῖμαι ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28.
νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι
δούλοις αἵματος κεῖται περί ib. 292.
πέλας σε κεῖται ib. 487. ἐπὶ χθονὶ
κεῖται ib. 496. τίς ἔστος σῶμα τὸν
ἐκ ἐγὼ κεῖσθαι; ib. 502. τίνι πότμῃ
κεῖσαι; ib. 696. ἐν δεμνίοις κεῖται
Or. 36. κεῖται θανῶν ib. 366. ἐν
κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. ἐν οἷοις
κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς; ib. 1633. εὐ-

κλεῖς, δύο φίλῳ κεῖσθαι πέλας ib. 1653.
κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας ib. 1692.
κεῖται ἄσιτος Med. 24. νομᾶζεις καινὰ
κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις ib. 494.
χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον
σαφές τι κεῖσθαι Hip. 926. τί μ'
ἐκώλυσας μετ' ἐκείνης κεῖσθαι Al. 902.
κεῖσο ματοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An.
511. πάντα φρῆδα κεῖται ib. 1220.
ἄλλοι κεῖνται πρὸς πύλαις Sup. 502.
παιδὸς ἐν οἴκοις κεῖται μνήματα ib.
973. ὅθι κρῆναι Νυμφᾶν κεῖνται Iph.
A. 1295. ἐκ ἐν ἀβρότῃ κεῖσαι ib.
1343. ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται Iph.
T. 166. κεμὰς ἐνθα δοκίμα κεῖμαι
ib. 177. εἰς ἀνάγκην κείμεθα ib. 620.
ἐν τάφοις κεῖνται Rh. 415. κεῖται
ἡμῖν Θρήκιος στρατηλάτης ib. 670. μή
με κτείνειν δόξ' Ἀργείων κεῖται Tr.
179. ἐγγύς πε κεῖσαι κλήρῳ ib. 186.
ἐν ξένη γῇ κεῖνται ib. 379. ἐὰτέ με
κεῖσθαι ib. 467. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλ-
γεα κεῖται ib. 591. ὥς ἡδὺς ἐν πόρ-
πακι σὸς κεῖται τύπος ib. 1196. Ἀσίαν,
ἥ παρ' ἀλμυρὰν ἄλα κεῖται Bac. 18.
κεῖται χωρὶς σῶμα ib. 1135. ὕδωρ
ποταμῶν ἐν πίσραις κεῖται Hel. 1135.
ἐν τῷ κεῖσαι συμφορᾶς; ib. 1211. θά-
νατος ὧν κεῖται περί Ion. 756. εὐδεῖς
ἐμποδῶν κεῖται νόμος ib. 1047. τὸ
γῆρας—ἐπὶ κρατὶ κεῖται Her. F. 640.
ἐν ᾧδᾳ κεῖσαι El. 123. κείσθω δόρυ
μοι Er. fr. VI. 1. φόνον—ἐν δύμοισι
κείμενον Or. 1358. χρυσὸς ἀμφὶ κρατὶ
κείμενος πλόκος Med. 1186. κείμενον
βωμῷ πέλας An. 1157. τὸν παρ' ᾧδῃ
κείμενον Her. F. 145. φονέα κείμενον
πέδῳ El. 763. τῆς κειμένης νεκρῆς
Hel. 1621. ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς
Hec. 969. cf. An. 26. ἀκτὴ πρὸς πόν-
τον κειμένη Σαρωνικὸν Hip. 1200.
κειμένη πυλῶν πάρος Tr. 37. σῶμα
ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ Bac. 1219.
τέκνα πρὸ πατρὸς κείμενα Her. F.
1033. σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα El.
1179. ἕως γῆς ὄρθ' ἐκειθ' ὀρίσματα
Hec. 16. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919.
ὧν ἔκειτ' ἀγῶν Sup. 665. ἐδ' ἐν τά-
ξεσιν ἔκειτο τεύχη Rh. 766. διχορρά-
γῃς ἔκειτο Her. F. 1008. ἐνθα νεκρῶν
μέτα κείσομαι Hec. 210. ἐν ᾧδῃ κεί-
σομαι ib. 418. κείσομαι πέδῳ Ph.
1681. πόσει συνθανῆσα κείσομαι Sup.
1063. κείσεται βλέπων φᾶος Rh. 971.

κείσομαι κατὰ χθονὸς Her. 1033. κείσομαι σὺ πέλας Hel. 843. κεισόμεσθαι νεκρῶ δὴ ἔξῃς ib. 991.

Κεκραγμός. ἐνικώμην κεκραγμῷ Iph. A. 1357.

Κεκρήμνασθαι. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνίμεσθαι Ion. 1613.

Κεκροπίδαί. ὃ καλλινίκης Κεκροπίδας ἔθηκε Ph. 862. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαίς κοινῷ δορὶ Ion. 296.

Κεκρόπιος. Κεκροπίαν χθόνα Hip. 34. et Ion. 1571. hinc Κεκροπία subst. Sup. 658. et El. 1289. Κεκροπίας πέτρας Ion. 936.

Κέκρωψ, nom. propr. vit. Ion. 272. 1163. et 1400.

Κελαδεῖν. πύσιν κελαδεῖς αἰὲ μολπαῖς Iph. T. 1093. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτης Tr. 121. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679. παιᾶν καὶ σάλπιγγες ἐκελάδων Ph. 1109. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλισον El. 716. κόμπης παρὰ πορπάκων τὲς κελαδῶντας Rh. 384. βοᾶν Ἑλλάς κελάδησε Hel. 376. βοᾶς, ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ Ion. 93. παιᾶνας—κελαδήσω Her. F. 694.

Κελάδημα Ph. 221.

Κέλαδος. ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πάλιν Hes. 928. οἶος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἔχων κέλαδον ἐπτατόνη λύρας Iph. T. 1129. ὁ κέλαδος Εὐτὺς Bac. 578. ἄχαριν κέλαδον μνησιζόμενος Cy. 487. διαπρύσιον ἰέντα κέλαδον Hel. 1325. εὐγαθεῖ κελάδῳ Her. F. 792. χορῶν εὐφημοὶ κέλαδοι Tr. 1072.

Κελαινός. νυκτὸς κελαινῆς Her. F. 834. κελαινὰ κόνις El. 478. χειροδράκοντες, χρῶτα κελαιναὶ ib. 1345. σκάφος κελαινὸν Tr. 539. ξίφος κελαινὸν Bac. 628. ὄλβη κελαινὸν ἄρμα Her. F. 780.

Κέλεσθαι. σὲ κέλομαι ἐπακῆσαι Hip. 1283.

Κελεύειν. ματρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς (sc. πρὸς τάφον μολεῖν με); Or. 95. ἀδικεῖν κελεύεις με; Ph. 933. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ Ap. 578. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν κελεύω Sup. 302. κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον ib. 345. δράσομεν ἔτως, ὥς σὺ κελεύεις Iph. T. 1494. νεκρὸς θάπτειν κελεύειν Rh. 881. κλείειν κελεύω πάντα πύργοι

Bac. 652. κέλευε πάντας ἀσπίδηφόρος—ἀπαντᾶν—ib. 780. ἄκρας ἐναλίας χαίρειν κελεύω Cy. 318. ὃ μὴν κελεύω γ', εἰδ' ἀπεννέπω, θνήσκειν Her. 556. σοφῶς κελεύεις ib. 558. οἴπερ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 173. σὺ κελεύσῃς Ap. 1277. ὀπάοντας κέλευσον ἀποστῆναι Hes. 980. κέλευσον αἰτεῖσθαι Med. 942. κελεύσας ματρὸς ἐκπράξαι φόνον Or. 416. σφάξαι κελεύσας θυγατέρα Ap. 626. cf. Iph. A. 533. πρὶν κελευσθῆναι Her. 502. κελευσθεῖς ἐκ Διὸς πατρὸς Or. 1634. ἦκω κελευσθεῖς Med. 866. Φοῖβη κελευσθεῖς θεσφάτοις Iph. T. 937. μὴ κελευσθεῖσαν ib. 1288.

Κέλευθος. τὰν πρὸς ἔσπερον κέλευθον ἕραν Or. 1003. ἀμείβομεν κέλευθον ib. 1294. ἡσθόμην κτύπη τινὸς κέλευθον εἰσπεσόντος ib. 1312. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1003. τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον Sup. 989. τετράπην μιμήσομαι λύκῳ κέλευθον Rh. 212. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον ib. 423. δι' ἀψόφῃ βαίνων κελεύθῳ Tr. 888. δείκνυσσι κέλευθον ἀσφαλεσάτην Her. 1048. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ Hel. 874. ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθῳ φθέγματα ib. 1592. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθῳ Ion. 549. βίω κέλευθον ἄθεον Her. F. 433. ὃ θνητῶν ἦδε κέλευθος El. 1236. Plur. κέλευθα: μακρὰ κέλευθα Iph. T. 891. ἐς κέλευθα ἀτέρων Hel. 350.

Κέλευμα. κελευμάτων ἑκατὶ Cy. 651.

Κέλευσμα. κέλευσμα ἦν κατ' αὐτὸν Hes. 929. θεῷ νιν κέλευσμ' ἐπεσράφη μαντόσυνον Ap. 1031. ἐκ κελεύσματος Iph. T. 1405. ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται ib. 1483. ἦν τῷ κελεύσματος Her. 838. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες Hel. 1581.

Κελευσμός. παρηγγύων κελευσμόν ἀλλήλοισι Sup. 701. εἰδὲν κελευσμῇ δεῖ Iph. A. 1130. ὥς ἐγνώρισαν σαφῇ κελευσμόν Βακχίῳ Bac. 1087. κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς Cy. 649. ἐκ κελευσμών Ion. 1346.

Κελευσῆς Hel. 1612.

Κέλλειν. οἶαν ἔκελσας ὁδὸν Rh. 898. πᾶ κέλσω; Hes. 1057. κέλσαι ποτὶ τέρμα ἔυσανον Hip. 140. Τροίας

ἀπνύδων ἄτυ μὴ κέλσαι Rh. 934.
Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπικερὸν ib. 753. Ἄρ-
γει κέλσας πόδ' ἁλάταν El. 139. Εὐ-
ρίπῃ διὰ χευμάτων κέλσασα Χαλκίδα
Iph. A. 167.

Κέλωρ An. 1034.

Κεμάς Iph. T. 176.

Κενός. ἄγων δακρύων ὁ κενός Hec.
230. κενός εἶβος Or. 1273. κενός
ψόφος Rh. 565. κενῷ τάφῳ Hel. 1063.
κενοὶ And. fr. XXIII. 2. φόβος κε-
νὸς Sup. 548. ὧ κενοὶ βροτῶν ib.
744. θρόνους κενὸς Iph. A. 1174.
κενὸς παρθενῶνας ib. 1175. κenoῖσι
θάπτειν (sc. τάφοις) Hel. 1259. κε-
νοῖσιν δόμοις Antiop. fr. XXIII. 6.
κενὴν ὄνησιν Or. 1043. κενὴν ἀκῆσας
βάξιν ib. 1558. κενὴν κατέσχον ἐλ-
πίδα Iph. A. 987. χειρὶ σὺν κενῇ
δορός Rh. 792. κενὴν δόκησιν Hel.
36. δοκῶ κενὴ El. 747. ἔσας κενὰς
(sc. ἐλπίδας) Ph. 401. εὐνὰς κενὰς
Al. 948. κενὰ δόξαι Iph. T. 419.
κενὰς κρηπίδας ἀγάλματος ib. 996.
τύμβῃ κενὰς ἔδρας Hel. 1194. κενᾶισι
χερσὶ ib. 1296. σάρκες, αἱ κενὰι φρε-
νῶν El. 387. τῷ λόγῳ κενὸν Hec.
824. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ
ἔχων Or. 687. κενὸν μὲν ἦν Ph. 554.
ὅποι κενὸν Iph. T. 113. κενὸν γαύ-
ρωμα Tr. 1250. κενὸν ἄγγος Ion.
1412. τεύχη κενὰ Cy. 88. τὰ κέν'
ἐξάξεις λέχη Hel. 596. τρωτὰ λέκτρα
σώματος κενὰ ib. 1277. κενῶν δοξασ-
μάτων El. 383.

Κενοταφεῖν. ὃν ἀπόντα κενοταφεῖ Hel.
1562. κενοταφῶντ' (i. e. ἦντε) ἐμὸν
δέμας ib. 1066.

Κενῶν. τί τῶνδε σὰς κenoῖς χέρας;
Med. 959. μυριάδας πόλεις ἀνδρῶν
ἀγαθῶν ἐκένωσεν Rh. 914. βωμῷ
κενώσας δεξίμηλον ἐσχάραν An. 1139.
λόχμην κενώσας Bac. 729. ναὺς κε-
νώσετε Ion. 447.

Κενταύρειον γένος Iph. A. 706.

Κένταυροι. σὺν Κενταύρων δορὶ κλεινο-
τάτῳ An. 792. Κενταύρων ἐν ὄρεσι
Iph. A. 1047. θίαςος ἵπποβότας Κεν-
ταύρων ib. 1060. Κενταύρων γένος
Her. F. 181. τὰν ὀρεινόμον ἀγρίων
Κενταύρων γένναν ib. 365.

Κενταυροπληθής. κενταυροπληθῇ πό-
λεμον Her. F. 1273.

Κεντεῖν. κεντεῖτε Hec. 387. κεντῶσι

παῖδας ib. 1162. τὰς τάλαιπῶρας
κόρας (purillas oculorum) κεντῶσιν
ib. 1171. κεντῶσ' ἀτευχῇ παῖδ' Ἀχιλ-
λέως An. 1120. κεντεῖν Her. F. 320.
κᾶκέντει (i. e. καὶ ἐκέντει) φαεννὸν αἰ-
θέρα Bac. 631.

Κέντρον. ἐπῆγε κέντρον πῶλοις Hip.
1194. πῶλος κέντρῳ θεινομένος Iph.
A. 220. cf. Her. F. 949. ἄρμασιν
ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. σφύρων
σιδηρᾷ κέντρα διαπείρας Ph. 26. ἀτρε-
μέα κέντρα καὶ σῶφρονα πῶλοις μετα-
φέρων ib. 182. ἐκπεπληγμένη κέντροις
ἔρωτος Hip. 39. τῆς ἐχθίστης θεῶν
δηχθεῖσα κέντροις ib. 1303. εἰς τῆς
ἔχοντας κέντρ' ἀφιαῖσιν κακὰ Sup. 242.
πρὸς κέντρα λακτίζοιμι Bac. 794.
Ἦρας ὑπο κέντροις δαμασθεῖς Her. F.
21. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κλη-
δονόμενοι ib. 1288.

Κερατίζειν. νυμφιδίως εὐνὰς, θανάτοις
κερατίζομένας Al. 889.

Κεραννύναι. ἀνὰ βακχείᾳ—κέρασαν—
Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 127.
ἐπεὶ μὴ φίλα κέκραται Med. 138. vid.
not. πῶς ἔν κέκραται (sc. ὁ σκύφος)
Cy. 554. κραθεῖς αἵματι δεινῷ Ph.
1503. εἰς ἐν κραθέντ' ἰχῶρα Ion.
1016. ψῆφον τὴν κραθεῖσαν Hec.
219.

Κέρας. δεξιὸν κέρας Sup. 658. Iph.
A. 235. et 289. et Rhes. 485. κέρας
τὸ λαιὸν Sup. 704. cf. Her. 671.
ταῦροι εἰς κέρας θυμόμενοι Bac. 742.
εἰς κέρας παρεμβλέπων Hel. 1574.
σῶ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι Bac.
919. κέρασιν ἐν ἀψύχοις Ion. 883.

Κεράτης. ὧ κεράτα Cy. 52.

Κερασφόρος. τὰς κερασφόρας Ἰῆς Ph.
255.

Κεραύνιος. μητρὸς τῆς κεραυνίας Bac.
6. κεραυνίῳ πλαγᾷ ib. 93. κεραύνιον
λαμπάδα ib. 594. et λαμπάσιν κεράν-
νίοις Sup. 1011. et λ. κεραυνίαις Bac.
244. κεραυνίως βολὰς Tr. 92. κε-
ραύνιον πῦρ Ph. 191. et Tr. 80.
πλάκτρον πυρὸς κεραυνίῳ Al. 127. et
ἐκ πυρὸς κεραυνίῳ Bac. 288. Καπα-
νέως κεραύνιον δέμας Sup. 496.

Κεραυνοβόλος Bac. 598.

Κεραυνός. βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν
Ph. 1188. κεραυνῷ ὀλέσθαι An. 1194.
ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιδαλοῖ
Sup. 640. τῷ καταφθιμένῳ κεραυνῷ

ib. 985. Ζηνὸς κεραυνὸν ἔφρίσσω
Cy. 319. κεραυνὸν ἀμφίπυρον Ion.
212. Διὸς κεραυνὸν ἠρόμην Her. F.
177. κεραυνῷ οἶσρος ib. 862.

Κεραυνοφαῆς πῦρ Tr. 1104.

Κερδαίνειν. κερδαίνουσάν τι Med. 369.
cf. An. 948. ἔ τὸ νικῶν τῷτ' ἐκέρδαι-
νεν μόνον Sup. 708. διπλᾶ δάκρυα
κερδαῖναι Hes. 518. τῷ χρόνῳ κερδα-
νεῖς Or. 787. κερδανεῖς ἀμείνονα
Med. 615. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς,
εἰ κερδανεῖς Iph. T. 1034. τί κερδα-
νεῖς; Her. 155. κερδανεῖς ἅπαντα
ib. 959. εἰ κερδανῶ λέγειν Hel. 1057.
τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604.

Κέρδος. εἰς τὸ κέρδος—δουλευτέον Ph.
398. κέρδους χάριν Med. 87. τί μοι
ζῆν ἔτι κέρδος; ib. 145. et sine ἔτι ib.
798. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι μολπαῖσι
βροτῶς ib. 199. πᾶν κέρδος ἡγῶ ib.
454. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip.
96. κέρδος εὐκλεές Al. 1036. ἐμοὶ
κέρδος ἢ προμηθεῖα An. 691. κέρδους
ἕνεκα Sup. 236. πρὸς κέρδος ἴδιον
ib. 413. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603.
ζητεῖς ἔδεν κέρδος Iph. T. 506. τί
προσδοκῶσαι κέρδος; ib. 1311. προσ-
κείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rhés. 163.
εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her.
3. τάχ' ἂν ἡμῖν κέρδος ib. 463. δι-
πλὴν κέρδος ib. 1043. ὅπως ἐσώθης,
κέρδος ἔδεν, εἰδέναι Hel. 769. ἔχει
μοι τί κέρδος; Ion. 1350. cf. Her. F.
1301. φοβεροὶ βροτοῖσι μῦθοι κέρδος
πρὸς θεῶν θεραπαίαις El. 744. κέρδος
ἐν κακοῖς ἀγνωσία Antior. fr. XXIV.
3. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτε-
ρον Hyr. fr. VI. κέρδους ἕκατι καὶ τὸ
συνγγενές νοσεῖ Cenei fr. VI. 2. τί
σὲ κωλύει λαβεῖν κέρδος; Phi. fr. VII.
4. κέρδη τὰ σὰ Hes. 1207. κέρδη
πονηρὰ Cy. 311. κέρδη τοιαῦτα χρή
κτῆσθαι—Cresph. fr. V. I. αἰσχροὶ
κέρδη Rha. fr. II. 7.

Κερκίς. ἔχουσαι κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς
Hes. 1153. κερκίδι Παλλάδος Ἀτθί-
δος Iph. T. 222. κερκίδα δινεύουσα
Tr. 199. ἰσῶν τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος
δῶλευμα πισὸν Ion. 747. ἐκδίδαγμα
κερκίδος ib. 1419. κερκίδος ἐμᾶς πλά-
νους ib. 1491. κερκίδος ἐξύφασμα El.
539. κερκίδος ἀοιδῇ μελέτας Meleag.
fr. III. κερκίσιν ἐφεστάναι Hes. 363.
παρὰ κερκίδων Bac. 118. τὰς παρ'

ἰστοῖς ἐκλιπῶσα κερκίδας ib. 1234. ἐπὶ
κερκίσιν Ion. 507. ἐκμοχθῶσα κερκίσιν
πέπλους El. 307. κερκίδων πόνος Me-
leag. fr. XI. 1.

Κερόδετος. κερόδετα τόξα Rhés. 33.

Κερόεις. ἃ κερόεσσα προμάτωρ Ph. 835.
τὰν κερόεσσαν χρυσεύμαλλον ποιῖναν
El. 724.

Κερωλκός. τόξα κερωλκὰ Or. 268.

Κεροφόρος. μυκήματα κεροφόρων βοῶν
Bac. 690.

Κερτομεῖν. κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς Cy.
683. ἔκ ἐῷ σε κερτομεῖν ἡμᾶς Hel.
625. τί κερτομεῖς με; ib. 1245. ἔ
γὰρ ἐσθλὰ κατθανῶσι κερτομεῖν ἐπ'
ἀνδράσι Antig. fr. fin. κεκερτομημένη
τοῖς κερτομῶσιν ἀναβλέπει σὴ πατρίς
Sup. 321. sq. ἐκερτόμει θεὸν Bac.
1292. ἴσως ἐκερτόμησε κἄμὲ καὶ σέ
τις Iph. A. 849.

Κέρτομος. κέρτομος θεῷ χαρὰ Al. 1128.
ἀσκῶσι χάριτας κερτόμους Melan. fr.
XX. 2.

Κεύθειν. ὦν ἦδε κεύθει σῶματ' Ἰδαία
κόνις Hes. 325. κακόν τι κεύθεις Ph.
1220. μῦθος, ὃν κεύθω Sup. 295.
ἀσκός, ὃς κεύθει νιν Cy. 145. μῆνιν
κεύθειν Her. 762. ἔδὲ κεύθει μηνῶν
φθινὰς ἀμέρα ib. 778. ἦν ἀντρα κεύ-
θει Hel. 579. οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος
El. 359. cf. v. 870. ζύνεσίν τιν' ἐλ-
πίδι κεύθων Hip. 1105. οἶκός σε κεύ-
θων Rhés. 872. τί κεύθων σοφόν;
Her. 879. τέγαι κεκεύθασ' αἶδε Τρῳά-
δων ὄχλον Hes. 880. ἃ κέκευθε δέλ-
τος Iph. A. 112. ὦν κέκευθεν Ἰλῖος
Rhés. 171. ἔκ ἔσθ', ὅπως τοιονδ' ὄχημα
χθῶν κέκευθε πωλικὸν ib. 621. τί
ποτέ μοι κεκεύθατε Ion. 1389.

Κευθμών. νεκρῶν κευθμῶνα λιπῶν
Hes. 1. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα Hel.
24. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip.
732. Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες Cy.
292.

Κεῦθος. βᾶθι κεῦθος οἴκων Al. 875.

Κεφαλῇ, et dor. κεφαλά. κεφαλῆς ἐπί-
κρανον ἔχειν Hip. 201. ὑπὲρ κεφαλῆς
Rhés. 886. et Bel. fr. I. 2. πεδόθεν
κεφαλὴν ἐπάειρε Tr. 98. οἷ μοι κεφα-
λῆς ib. 115. διὰ μὲ κεφαλᾶς Med.
144. et Hip. 1352. ξανθὰν κεφαλὰν
σκιάζειν Hip. 134. πάλιν μὲ κρύψον
κεφαλὰν ib. 243. ὑπὲρ κεφαλᾶς An.
293. ἃ οὐα κεφαλὰ Rhés. 226. φι-

λία κεφαλὰ ib. 903. λαιμητόμος κεφαλὰς σπάσας Iph. A. 776. ἑκατὸν κεφαλαῖς Her. F. 882.

Κεφάλλην. γῆς Κεφαλλήνων ἀναξ Cy. 103.

Κέφαλος, ποτ. propr. Hip. 455.

Κηδεῖα. ἔκ ἐγγενῇ ξυνῆψα κηδεῖαν δόμοις Sup. 134. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδεῖας μολών; ib. 137.

Κήδειος. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν Iph. T. 147. τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων Ion. 487.

Κηδεμῶν τυράννων Med. 991.

Κηδετής. ὄντα κηδετήν σέθεν Hes. 834. δίκας δώσεις σοῖσι κηδεταῖς Al. 734.

Κηδεύειν. εὖ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. ὅτος μητρὶ κηδεύειν μέλει Rh. 983. μᾶλλον κηδεύσει τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. I. 3. νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγία Or. 881. τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47. νύμφην κηδεύσαν σέθεν Med. 888. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι Hip. 634. τοῖσι κηδεύσασιν Med. 367. κηδεύσω σ' ἐγὼ Or. 789. πῶς με κηδεύσῃσιν αὐθεντῶν χέρες; Rh. 873. κηδεύσων τινὰ Hes. 1202. ἀνυμέναια Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη Ph. 349.

Κήδευμα. κήδευμ' ἐμὸν Or. 477. φίλα γ' ἔχων κηδεύματα ib. 793. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76.

Κῆδος. κῆδος ἐμὸν Or. 622. τὸ τῷδε κῆδος μᾶλλον εἴλετ', ἢ πατὴρ ib. 750. κῆδος τέμὸν καὶ σὺν ἑκέρ' ἐστὶ δὴ ib. 1081. κῆδος Ἀδράστῃ λαβῶν Ph. 77. cf. v. 711. ξένον κῆδος ἀμφέπειν ib. 342. πικρὸν κῆδος Med. 400. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβῶν ib. 885. κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοὶ ib. 1341. θυραῖον κῆδος (funus) Al. 831. κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. ἔχῃ δὲ κῆδος σὸν διώσεται ib. 870. ἀνδρὸς ἀγαθῆς κῆδος Iph. A. 625. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν Tr. 399. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον Her. F. 35. κῆδος πατὴρ ib. 484. ἐν κῆδει ὦν ἐσθλῶ Antig. fr. VIII. 2. κῆδος καθ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεῶν Antiope. fr. XVII. ἔρημα κήδη Iph. T. 707. κήδη συνάψασα Her. F. 477.

Κηδόσυνος. ποδὶ κηδοσύνῃ Or. 1017.

Κηλεῖν. κηλεῖν τοῖς λόγοισιν Iph. A. 1213. τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κηλήσαντα Al. 360.

Κήλημα. ὧδ' ἔχει κηλήματα Tr. 893.

Κηλητήριος. χοὰς κηλητηρίως Hes. 535.

Κηλιδῶν. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλίδωσαν Her. F. 1318.

Κηλὶς. κατὰ δ' αἰθάλη κηλὶδ' οἰκτροτάτα κέχρωσαι Hes. 912. κηλὶς ἀφρατος Hip. 820. κηλὶς μητροκτόνος Iph. T. 1200. σίδηρος, ὃν φόνος κηλῖσιν χρανῶ Iph. A. 971.

Κηπεύειν αἰδῶς ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. δὴν πόλλ' ἐκήπευσ' ἢ τεκῆσα βότρυχον Tr. 1175.

Κῆπος. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. κήποις ἐν καταρρύτοις El. 777.

Κῆρ. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν Ph. 957. πολλοῖσι κῆρα Βαρβάρους Ἑλλησὶ τε Tr. 766. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρῃ ib. 870. δειναὶ κῆρες (i. e. Furiae) El. 1252. πῶς ἔκ ἡρκέσατον κῆρας μελάθροις; ib. 1300.

Κηραίνειν. τί ποτε τάδε κηραίνεις; Hip. 223. cf. Fr. inc. B. 8. ποῖ' ὀνειρα κηραίνουσ' ὁρῶ; Her. F. 518.

Κηροδέτας κάλαμος Iph. T. 1125.

Κήρυγμα. ὀρδίῳ κηρύγματι Iph. A. 94. λυπρὰ κηρύγματα Hes. 662. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ἄκρε καινῶν ἐξ ἐμῶ κηρυγμάτων Iph. T. 239.

Κηρυκεύειν Tr. 782.

Κῆρυξ. κῆρυξ ἀχέων Hes. 108. κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε Or. 883. οἵχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄστυ Sup. 37. cf. v. 397. 426. 589. et 668. τίς σε κῆρυξ—ἀμύνειν ἔκ ἐπέσκηψεν πόλει; Rh. 401. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184. cf. v. 231. et 236. ὁρῶ κήρυκα—τείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς Her. 49. ὦ Ζηνὸς κῆρυξ Ion. 159. ἐν ἄκροισι βᾶς ποσὶ κῆρυξ ib. 1167. ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ πηδῶσ' αἰὲ κήρυκες Or. 894. κηρύκων ὑπο Al. 740. κῆρυξιν Ἑρμῆ πῖσυνος Sup. 121. πέμψειν φίλοις κήρυκας Rh. 956. τί ποτ' ἔχουσι τῆνομα κήρυκες ἔν; Tr. 425. πέμπων κήρυκας Her. 20. Ἐν-ρυσθέως κήρυκες Her. F. 553. κήρυκες λόγων El. 347. σπέρμα κηρύκων Fr. inc. CCXXI.

Κηρύσσειν. κήρυσσε θεὸς Hec. 148. τὰμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. κήρυσσ' ἀπυσιν An. 437. βροτοῖς ἀπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν Her. 864. χρὴ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε Cress. fr. VI. 3. ὃ γὰρ ἦκει πρὸς σὲ κηρύσσων Sup. 515. σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξαι στρατῷ Hec. 530. cf. Ph. 1230. τί νέον κηρύξασα; Hec. 179. κηρύζεται πᾶσι Καδμείοις τάδε Ph. 1625. ὡς κηρύσσεται Iph. T. 527. τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστη—ἀκέω κηρύσσεσθαι Tr. 223. κηρυσσομένων ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. τῷ κεκήρυξαι πατρός; Æg. fr. X. 3. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακὴν; Rh. 538.

Κῆτος. ἐκθεῖναι κήτει φορβάν And. fr. I. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἀλός • Fr. inc. CXIV.

Κηφὴν. ὡς κηφὴν Tr. 191. ὅπως κηφῆνα Bac. 1362.

Κηφισὸς, *nom. fluvii.* καλλιναῖς ἐπὶ Κηφισῷ ῥοαῖς Med. 835. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισῷ πατρός Ion. 1261.

Κηφισοφῶν, *amicus Euripidis.* Epist. V.

Κιβδηλεύειν. εὖ τῷτ' ἐκιβδήλευσας Bac. 475.

Κιβδηλος. κίβδηλος χρυσὸς Med. 516. κίβδηλον κακὸν Hip. 616. ἐν κιβδήλῳ τόδε El. 550.

Κίδναμαι. ἦμος ὕπνος ἐπ' ὅσσοις κίδναιται Hec. 916.

Κιθαίων, *nom. montis.* Phoen. 24. 809. et 1599. Sup. 757. Bac. 62. 660. 750. 796. 943. 1140. 1174. 1217. 1291. 1382. et 1383.

Κιθαίωνειον λέπας Bac. 1043.

Κιθάρα. ἐχόρευσεν ἀμφὶ σὰν κιθάραν Al. 586. μετὰ φιλοχόρῳ κιθάρας Iph. A. 1037. ἐν κιθάρᾳ σοφὸν Iph. T. 1237. Ἀσιάδος ψόφον κιθάρας Cy. 443. τῆς ἐπταφθόγγῳ κιθάρας ἐνόπῃαν Ion. 882. κιθάρα κλάζεις ib. 905. τὰν καλλίφθογγον κιθάραν ἐλαύνων Her. F. 350.

Κιθαρίζειν. κιθαρίζων σύναγε δένδρεα Bac. 562.

Κικλήσκειν. κικλήσκειν θεὸς Tr. 470. ὁς Μακρὰς κικλήσκομεν Ion. 937. κικλήσκει μ' ἀθλίαν Ἡλέκτραν El. 118. τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆσον Antior. fr. I. 1. πατρός Στρυμόνος κικλήσκεται Rh. 279. et 652. Ἄργος

ἡ πόλις κικλήσκεται Dan. 5. ἀφ' ὃ Κιλικία κικλήσκεται Phry. fr. II. 2. Κιλικία Phry. fr. II. 2.

Κίλιξ, *nom. propr. filius Agenoris.* ib. 2) *nom. gentile, Cilix.* Κίλικας Παίων στρατὸς ἡγείρεν Rh. 541.

Κινδυνεύειν. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650. μήτε κινδύνευε Her. 455. τὸ κινδυνεύειν (*sc. παύσαιτ' ἂν*) Epist. IV.

Κινδύνευμα. τὸ κινδύνευμα γίνεται καλὸν Iph. T. 1001. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτε Antior. fr. XI. 2.

Κινδυνευτέον. ἐν ἀσπίσιν σοι κινδυνευτέον Sup. 572.

Κίνδυνος An. 86. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε πεσεῖν Hec. 5. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν ib. 244. πρὶν κίνδυνον εἰς ἀπαξ μολεῖν Ph. 730. ἦλθον πρὸς κίνδυνον Ἀργεῖω δορός; ib. 1087. τόνδε κίνδυνον μεθεῖς ib. 1235. ὁ κίνδυνος μέγας ib. 1267. κίνδυνος ἀπὼν Hip. 1019. κίνδυνον ἐκπλήσαντα Iph. T. 90. τόνδε κίνδυνον ῥίψας Rh. 154. cf. Inus fr. VII. 6. ἐπὶ κινδύνῳ βάρθρα Cy. 351. δεῦρ' ἦλθον ἐς κίνδυνον Her. 149. κίνδυνον αἰρεῖσθαι μέγαν ib. 505. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ ib. 758. τῷ μὲν ἐνὶ κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. κινδύνῳ μέτα eor. LI. 6.

Κινεῖν. τί κινεῖς με λυπημένην; Hec. 502. εἰ κινοίην χέρας ib. 1166. κινεῖ δέμας Or. 166. κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον Med. 99. τί τάσδε κινεῖς πύλας; ib. 1317. κινεῖν δόρυ An. 608. et Er. fr. V. 1. τί κινεῖς στρατιάν; Rh. 19. cf. v. 38. οἵτινες κινῶσι στρατὸν ib. 679. κινεῖν κώπας Tr. 181. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. κίνει Her. F. 837. ἐπεὶ κινεῖς μῦθον El. 302. χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. κινῶντα Βάκχας Bac. 790. μόλις γεραῖα κινῶσαι μέλη Sup. 172. ἐκίνησεν θύρσον Bac. 723. ἐπεὶ νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ἐπεὶ παραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορὶ Sup. 752. ὅθεν ἐκίνησαν πόδα Bac. 764. πάντα κινῆσαι πέτρον Her. 1002. εἰ βλέφαρα κινήσεις—φερομένῳ Or. 158. ἐκ ἄλλῃ—πόδα κινήσεις; Ion. 163. μοναμπύκων φάλαρα κινεῖσθαι Sup. 586. τάχ' ἂν στρατὸς κινεῖτο Rh. 139. Ἀργείων—κινεῖται κωπῆρης χεῖρ Tr.

161. τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2. κινέμενον τράτευμα Ph. 107. τί κέκίνηται; An. 1227. κέκίνηται στρατός Rh. 89. ὡς ἐκινήθην ἐγὼ ib. 774. Κίρκη, *nom. propr. faeminae*. Tr. 438. Κισσεύς, *pater Hecubæ*. Hec. 3. Κισσεῦ Ar. fr. XXXIII. 2. Κίσσινος. ποτῆρα κίσσινον Al. 759. κισσίνης τεφάνης Bac. 701. ἐκ κισσίωνων θύρσων ib. 709. κίσσινον βέλος ib. 25. κισσίνη βάκτρη μέτα ib. 363. κίσσινον σκύφος And. fr. XXVII. 2. κισσίοις βλαστήμασιν Bac. 177. κισσίοις βάκτροις Ion. 217. Κισσός. ὅποια κισσός δρυός (*sc. ἔχεται*) Hec. 398. κισσός δὲν περιτεφής—ἐνώτισε Ph. 654. προσείχεθ', ὥστε κισσός ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. κισσῷ τεφανώδεις Bac. 81. cf. v. 106. ἔκ ἀποτινάξεις κισσόν; ib. 253. κισσῷ ἐρεψόμεσθα ib. 323. δεῦρό σε τέψω κάρα κισσῷ ib. 342. θύρσον—κισσῷ κομήτην ἐξανέτεφον ib. 1053. σκύφος κισσῷ παρέθετο Cy. 389. κισσῷ τεφθεῖσα χλόα Hel. 1376. πολὺς ἐνεῖρπε κισσός Alcmen. fr. II. 1. κομῶντα κισσῷ Antior. fr. XXXII. 2. Κισσῶν. κρᾶτα κισσώσης ἐμὸν Bac. 205. Κισσοφόρος. κισσοφόροις ἐν θαλίαις Bac. 383. κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. Κιχάνειν, *vel* κιχεῖν. κατ' ὅσων κιχάνει μ' ἤδη σκύτος Hip. 1444. Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἄρα κιχάνω; Al. 480. ματεύων σε κιχάνω μόλις Hel. 603. μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. λιμένα ἔκιχεν Bac. 901. ἔκ ἂν κίχης μ' ἐλὼν χερὶ Sup. 1069. Κίων. ὑπὸ κίονος σκιάν Her. F. 973. ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ ib. 977. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας ib. 1006. ἀνήπτομεν πρὸς κίονα ib. 1011. περὶ κίονας ναῶν Iph. T. 405. λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. λαῖνοις ἀμφὶ κίοσιν οἰκῶν Her. F. 1038. Κλαγγή, *vel* dor. κλαγγά. πτηνοῖς κλαγγὰν ὄρνισιν Tr. 147. Κλάδος. ἡ ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον Tr. 799. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἐλάτης ἑράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. παλιῶρη κλάδῳ Cy. 393. εὐφυῆς κλάδος Alcmen. fr. II. 1. δρυὸς ἡ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ἐζομένα Ph. 1517. cf. Bac. 110. τέφει κρᾶτα μυραίνης κλάδοις Al. 762. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις Sup. 102. cf. Her. 518. δρυῖνες συγκερανῆσαι κλάδους Bac. 1101. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80. Κλάζειν. δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρῳ Rh. 568. κιθάρα κλάζεις Ion. 905. ἔκλαγξε Τυδεὺς Ph. 1151. Κλαίειν. σὲ κλαίω πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212. τί κλαίεις; Or. 280. Al. 533. Sup. 286. Iph. A. 1122. et Her. F. 1111. κείνης κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους Med. 347. κλαίει ἄκοιτιν ἐν χεροῖν ἔχων Al. 199. τέκνα κλαίει μητέρα ib. 951. ἄλις κλαίειν τῆμον ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. πρὶν κλαίειν τινὰ An. 578. ἔρημα κλαίω Sup. 775. κλαίοις ἂν Iph. A. 306. κλαίω σύγγονον Iph. T. 230. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 173. cf. v. 339. et 697. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτεῖρω Her. 446. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἐτέραισι συμφοραῖς Her. F. 1238. κλαίων ἐμῷ θίξεται Hip. 1086. τὰς φίλας κλαίων ἀλόχε νέκυν Al. 602. ἔκ ἀνάξεις ἔνερθεν κλαίων τῆς φθιμένους ib. 991. ὅς κλαίοντά σε καταστήσει An. 635. κλαίων ψαύσει ib. 759. κλαίων ἂν ἦλθες Sup. 458. κλαίων ἀψῇ τῶνδε Her. 271. ὁμαρτῆσιν φίλοι κλαίοντες Or. 949. cf. Hip. 1175. παρὰ κλαίειν θοινᾶσθαι Al. 545. cf. Cy. 424. κλαίειν' (*i. e. κλαίειν*) ἀδελφὴν Or. 61. cf. Iph. T. 55. et Hel. 1206. ὡς πάνθ' ὁμαρτῆσῶν ἔχοιτο γυνάτων κλαίοντα Hec. 840. προσπιτνῆσα τέκνα ἔκλαιε Ph. 1443. παῖδες ἔκλαιον Al. 188. πάντες ἔκλαιον οἰκέται ib. 190. ἔκλαιόμεν δέσποιναν ib. 765. ἔκλαιε Sup. 1160. et Tr. 482. νεκρὸς κλαῦσαι Med. 1377. cf. An. 1161. τῷ δυστυχῶντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι (Eneī fr. VII. 2. κλαύση (2 sing. fut. 1. med.) Cy. 551. κλαυσόμενος ib. 488. Κλείειν, 1) *claudere*. κλείειν πάντα πύργον Bac. 652. κλείει πύλας Her. F. 997. χέρας βρόχοις κεκλειμένα An. 503. v. *not.* 2) *celebrare*. ἐν ἀλῦροις κλείοντες ὕμνοις Al. 449. Θέτω ἰαχήμασι—κλείειν Iph. A. 1047. Κλείθρον. τῆς—πονηρὸς κλείθρον εἰρ-

γέτω τέγης Er. fr. II. 20. κλειῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. κλειῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. κλειῖθρων τῶνδε μὴ ψαύσης ib. 1567. μοχλοῖς ἄραρε κλειῖθρα ib. 1571. κλειῖθροις ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἄρα πύλαι κλειῖθροις — ἤρμους; ib. 114. τὰ πυλωρῶν κλειῖθρα ib. 268. τὰ ἐπὶ τάπυργα κλειῖθρα γῆς ib. 1065. εὖ φυλάσσετε κλειῖθροισι δωμαίων πύλας An. 952. ἔσω κλειῖθρων Iph. A. 345. κλειῖθροις ἂν εἰρχοίμεσθα Hel. 295. Κλεινίας, pater Alcibiadis. ὦ κλεινίη παῖ Erig. III. 1. Κλεινός. ὁ κλεινός, εἰ δὴ κλεινός, Ἀγαμέμνων Or. 17. Οἰδίπῳ κλεινός γόνος Ph. 290. πόσις ὁ κλεινός An. 457. et El. 327. cf. Hel. 1415. πατὴρ κλεινῷ γεγώς An. 648. cf. El. 206. στρατηλάτῃσιν κλεινός Sup. 593. παῖδα κλεινὸν Αἰγέως ib. 656. ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινός ἄναξ Tr. 358. τὸν καλλίνικον κλεινὸν Bac. 1159. ὁ κλεινός Ἰόλεως Her. 859. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. κλεινός ὁ πόνος μοι Ion. 131. ὁ κλεινός Ἡρακλῆς Her. F. 12. et 1414. ὁ κλεινός ἦτος τῆσδε γῆς ἄρχων ib. 38. cf. v. 541. et 768. ὁ κλεινός τῶν Μυκηναίων ἄναξ El. 776. κλεινῶν Ἀγηνוריδῶν Ph. 225. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. κλεινοῖς δόμοις Sup. 755. ἐν πασι κλεινοὶ βροτοῖς Iph. A. 429. τῶν Ἀτρειδῶν τῶν κλεινῶν Iph. T. 142. κλεινῶν ἀδελφῶν El. 746. κλεινὴν Πολυνείκῃς βίαν Ph. 56. Οἰδίπῳ κλεινὴ δάμαρ ib. 1077. et Ζηνός ἡ κλ. δάμαρ Her. F. 1303. κλεινὴν ἄλοχον τῇ καταφθιμέτῃ Sup. 984. Ἰλίῳ κλεινὴν πόλιν Hel. 104. et Δαρδάνῃ κλ. πόλιν El. 5. κλεινὰν ἐπὶ ναυσολίαν An. 797. τᾷς κλεινᾷς Ἀρεθῆσας Iph. A. 170. Πριάμοιο κλεινὰν γαῖαν ib. 1069. κλεινᾷ σὺν κώπῃ Iph. T. 140. τὰν κλεινὰν Θησέως χώραν Tr. 208. κλεινᾷς ἀσπίδος El. 455. κλεινᾷς Θήβας Ph. 958. κλεινῶν Ἀθηναίων Hip. 423. Her. 38. et Ion. 30. et κλεινᾷς Ἀθήνας Hip. 760. et 1094. et Ion. 590. et 1038. κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος Iph. T. 9. κλειναὶ γυναῖκες Ion. 1106. κλειναὶ νᾶες El. 432. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. τὸ κλεινὸν Φοῖβῃ πέδον

An. 1086. ἐν κλεινῷ δορὶ Sup. 593. θέλει τι κλεινὸν ἦτος ὁ τόλος ib. 1055. τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνωνος Iph. A. 603. τὸ κλεινὸν Ἄργος Iph. T. 508. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας ib. 905. τὸ κλεινὸν Ἰλίον Tr. 25. κλεινὸν ἄρπάσας δόρυ ib. 747. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. τὸ κλεινὸν πέδον Σπάρτης Hel. 57. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. κλεινὸν ἄσιν Ion. 262. τὰ κλείν' αἰνύματα Ph. 1682. et 1747. ὦ κλείν' Ἀθηναίων Παλλάδος θ' ὀρίσματα Hip. 1459. λοχεῖα κλεινὰ Iph. T. 1241. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. τὰ κλεινὰ στρατεύματα Hel. 460. στρατηλάτῃσας κλεινὰ Her. F. 61. τὰ κλεινὰ λάφυρα ib. 416. κλεινότατον τέφανον Iph. A. 1529. κλεινοτάτης ἐν Ἀργείοις Sup. 965. κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. Κενταύρων δορὶ κλεινοτάτῳ An. 793. Κλειτός. δῶμα γαίας κλειτὸν Pelei fr. III. 2. Κλέμμα. εἴ τις — ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων Hec. 618. θεῶν τῷ κλέμμα γέγονας; Iph. A. 1615. Κλέος. καλὸν κλέος Hec. 1225. et Iph. A. 357. ἔξομεν κλέος Or. 1151. cf. Ion. 1588. κλέος τοιόνδε σοὶ γένοιτ' ἂν ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν Ph. 579. μεῖζον ἄρνυμαι κλέος Al. 56. ἀπ' ἐσθλῶν δωμαίων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. ἐνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 567. κλέος μὴ μακάριον γενήσεται ib. 1383. κλέος ἢ σε μὴ λίπη ib. 1504. κλέος ἀείμνησον ib. 1531. τὸ κάλλιστον κλέος Tr. 386. cf. Hel. 947. ἑρανῷ σπρίζον εὐρήσεις κλέος Bac. 970. Ἑλένης αἰσχρὸν κλέος Hel. 134. τὸ Τρωϊκὸν ἢ καταισχυνῷ κλέος ib. 851. cf. v. 1679. κλέος τῷμῃ πατὴρ ἐκ ἂν μῆναιμι ib. 1005. κλέος μέγα λαβεῖν El. 1084. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὖξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. Κλέπτειν. πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις Tr. 1010. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293. νείκη ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χερῶν δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 2. πίνειν κλέπτων σὺ βῆλει Cy. 544. κλέπτοντες ἐκ γῆς ζῶανον καὶ θυηπόλον Iph. T. 1359. πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτυσαν Tr. 958. κλέπτυσσα μύθοις ἀθλίως

- κλοπὰς Her. F. 100. κλέψαι προσ-
αυγὰς τὰς ἡλίου Al. 204. κλέψας
λόγοισιν Ph. 999. διαβολαῖς νέαις
κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματα Sup.
416. κλέψας ἄγαλμα Rh. 502. κλέ-
ψας δέμας σὸν Hel. 1688. ἔδὲ κλέ-
πτομαι φρένας Tr. 677. θεῶν κλε-
φθεῖς ὑπο Or. 1580.
- Κλέπτῃς. κλεπτῶν ἢ νύξ Iph. T.
1026.
- Κλεπτικός. κλεπτικοῖς βήμασι Rh.
205.
- Κληδονεῖν. γλώσσης πικροῖς κέντροισι
κληδονύμενοι Her. F. 1288.
- Κληδονχεῖν Iph. T. 1463.
- Κληδῶχος. φιλτάτων θαλάμων κληδῶ-
χον Hip. 541. ὁσίας κληδῶχε δόλα
Iph. T. 132.
- Κληδῶν. αἰσχροὺν προσβαλῶσα κλη-
δόνα Al. 316. τοιάνδε κληδόνα ἔξω
ib. 962. ἢ μιᾶς σε κληδύνος προθυ-
μία μετῆλθον An. 562. κληδόνα μύ-
θων Rh. 4. τῶνδε κληδῶν—ἀπώλε-
σέν με Tr. 652. λόγων κληδόν' ἦνεγ-
κας φίλην Hel. 1266. κληδῶν ἦλθεν
εἰς Ἑρ. πόλιν Her. F. 1166. κληδῶν
μένει El. 700.
- Κλήειν, pro κλείειν. χρυσῇ πλάσιγξ
αὐχένα πώλων ἔκλῃε Rh. 304. κλή-
σας τόμα Ph. 872. κλήσας μιν ἐν
παρθενῶσι Dan. 58. ὄρκους κεκλή-
μεθα Hel. 983.
- Κλήζειν. ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς
κλήζει Phaeth. fr. X. 2. μάτην παι-
δός τοι νεῶν ἐκλήζομεν Her. F. 340.
vid. not. τὰν Διὸς κόραν κλήσωμεν
Iph. A. 1522. παῖς κλήζομαι Μενoi-
κέως Ph. 10. Στρόφιός τῷδε κλήζε-
ται πατήρ Iph. T. 917. κληζόμεθ'
ἐν θιάσοις Bac. 1178. ἀφανὴς σὺν
δάμαρτι κλήζεται Hel. 125. θανῶν
κλήζεται ib. 131. ἀπλῆν Τυνδάρειον
ὄνομα κλήζεται ib. 501. ἡδ' ἔδρασας,
οἷα κλήζεται ib. 727. ἢ κληζομαι—
προδῶσ' ἐμὸν πόσιν ib. 933. πατήρ
τε καὶ σοφὸς κλήζη θεὸς ib. 1457.
δμωαὶ τίνων κλήζεσθε δόμων; Ion.
234. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς
θατέρῃ Iph. T. 249. ἢ πρὶν μακαρία
ἐκκληζόμενῃ βροτοῖς Her. F. 493. Μα-
κραὶ χῶρός ἐς' ἐκεῖ κεκλησμένος; Ion.
283.
- Κληῖθρον. παρὰ κληῖθρα Hip. 577.
χυλᾶτε κληῖθρα πυλωμάτων ib. 808.
- cf. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. κλη-
θρων ἐξόρμα Iph. A. 149. χαλκό-
τευκτα κληῖθρα Iph. T. 99. κληῖθρων
λυθέντων Hel. 866. οἷγειν κληῖθρα
Her. F. 332. διάνδιχα κληῖθρα κλί-
νεται δόμων ib. 1029.
- Κλητίζειν. τὰν Κύπριν κλητίζουσιν χῶ-
ραν καταπνεῦσαι Med. 836. τῷ μὲν
ὁ στρατηλάτας πατήρ ἐκκλητίζετο Or.
1402.
- Κληῖς pro κλείς. ἐφ' ἀλμυρὰν πόντῳ
κληῖδ' ἀπέραντον Med. 213. καθάρων
ἀνοίξαντι κληῖδα φρενῶν ib. 661. ῥίπτε
ζαθέως κληῖδας Tr. 257.
- Κληῖρος. κληῖρον ἐδεδεγμένη Hip. 1057.
κληῖρον τίθεσθε Iph. A. 1198. κληῖρος
κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. ἐγγύς
πῃ κεῖσθαι κληῖρος Tr. 186. δυστυχεσά-
τῳ προσέπεσα κληῖρῳ ib. 291. ᾧ σε
δόλην κληῖρος ἐκπέμπει πάτρας ib.
1271. κληῖρῳ λαχόντας Her. 36.
κληῖρος Ἑρμῆ Ἄεol. fr. XXII. ὁ τῆς
τύχης παῖς κληῖρος Fr. inc. CXLII.
κληῖρος μοι φύλασσε Ph. 845. κληῖρος
ἐμβατεύσεσθε χθονὸς Her. 876.
- Κληῖρῶν. ὅς γ' ὁμφὰν κληροῖς Ion. 908.
ὅς ἐκλήρωσεν πάλος ib. 416. αἰχμα-
λωτίδων δεσπότης κληρωμένων Tr. 29.
ἤδη κεκλήρωσθε ib. 240. ἴν' ἐκκληρώ-
θην—δόλην Hec. 102.
- Κλήρωσις. πικρὰν κλήρωσιν μοι κα-
θίστης An. 384.
- Κληῖς pro κλείς. χαλᾶτε κληῖδας Med.
1314. κληῖδας φυλάσσειν Tr. 493.
κληῖδες ἀνῆκαν θύρετρα Bac. 448.
- Κλιμακτήρ. πλήσασα κλιμακτῆρας εὐ-
σφύρῳ ποδὸς Hel. 1586.
- Κλίμαξ. κέδρῳ παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα
ποδὶ Ph. 100. μακραύχενος κλίμακος
προσαμβάσεις ἔχων ib. 1180. κλί-
μακος ἀμείβων ξέσ' ἐνηλάτων βάθρα
ib. 1186. ἐπὶ κλίμακος θορῶν Iph.
T. 1382. ἀπὸ κλιμάκων Ph. 104.
πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις ib.
492. cf. Bac. 1211. ἐκ κλιμάκων ἐσ-
φενδονᾶτο μέλη Ph. 1189. κλιμάκων
ὀρθοσάτων Sup. 497. εἰς ἄκρα κλι-
μάκων ἐνήλατα ib. 729. κλίμακας
σπεύδοντες Iph. T. 1351. ἀμφὶ σεμ-
νὰς κλίμακας—θεᾶς ib. 1462. ὥς τις
—κλίμακας ῥάγη φόνῳ Rh. 73.
- Κλίνειν. ἐκλινε κέρασ τὸ λαιὸν ἡμῶν
Sup. 704. κλινόν μ' ἐς εὐνὴν Or.
227. cf. v. 311. κλίνατέ με Al. 268.

- κλῆθρα κλίνεται δόμων Her. F. 1030. κλῆθρι νῦν μοι Cy. 541. κλῆθρι καὶ πῶμεν Syl. fr. V. 1. κλινθεῖς ἐς ἕδας Her. F. 956. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλινθεῖσα Hip. 211.
- Κλίνη. κλίνης ἐν μέσῳ Hes. 1150.
- Κλισία. εἰς κλισίαν λύκων δολίην Iph. T. 857. ἐξεύξω κλισίαις ἄκοιτιν Al. 997. κλισίας ὀπλοφύρου Iph. A. 189. τίν' ἀνδρ' Ἀχαιῶν—ἑτάσει ἐν κλισίαις Rh. 255.
- Κλίσις. τῆς βαρυδαίμονος ἀρθρων κλίσιος Tr. 113.
- Κλισμός. ἀποτᾶσα κλισμῷ Or. 1440.
- Κλιτύς. πάρα δροσερὰ πύργοις συνεχῆς κλιτύς Hip. 227. cf. Cy. 50. σεμνὰ κλιτύς Ὀλύμπῳ Bac. 409. δοχμῶν διὰ κλιτύων Al. 578. κλιτύων ἐν ἐσχάτοις Cy. 27.
- Κλίτων, nom. propr. viri. Epist. I. et V.
- Κλοιός. τὸν χρύσειον κλοιὸν φορῶντα Cy. 183.
- Κλόνος. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206.
- Κλοπαῖος. ὁ κλοπαῖαν—λαβὼν Al. 1038.
- Κλοπή. κλοπῇ ἀφῖγμαι Ion. 1254. θεῶν κλοπαῖς Or. 1497. κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς Iph. T. 1400. κλοπαῖς θηρώμενον Ἑλένην Hel. 1191. ἐπεὶ κλοπᾶς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο ib. 1691. κλέπτουσα μύθοις ἀθλίης κλοπᾶς Her. F. 100.
- Κλύδων. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hes. 118. πόντῳ πελάγιος κλύδων ib. 701. ἐν κλύδωνι κείμεθα Rh. 866. θαλάσσιος κλύδων Med. 29. cf. Hip. 448. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. αὐτῷ σὺν κλύδωνι Hip. 1213. πολὺς κλύδων δορὸς Sup. 474. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον Iph. T. 316. ἦν ἡ δέλτος ἐν κλύδωνι ἀφανῆς γένηται ib. 756. πρὸς ναὸν ἐκπίπτει κλύδων ib. 1196. δεινὸς κλύδων ib. 1379. λάβρω κλύδωνι ib. 1393. κλύδων παλῖρρος ib. 1397. ὁ κ θεῶν δύστηνος κλύδων Tr. 691. ὥς μὴ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων Hel. 1287. πολέμιος κλύδων Ion. 60. ἐν κλύδωνι—πέπτωκα δεινῷ Her. F. 1091.
- Κλυδώνιον. φανήσομαι ἐν κλυδωνίῳ Hes. 48. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς Hel. 1225.
- Κλύειν. ὅδ' ἐγὼ κλύειν (sc. τάδε βύλομαι) Hes. 748. κλύει τις; ib. 1094. σαφῇ μάλλον κλύειν Or. 640. εἰ κλύεις εἴσω χθονὸς τέκνων καλύντων ib. 1231. κλύω βοῇ ib. 1325. κλύειν ἐμῷ θέλεις; ib. 1576. ἀνάγκη σὺ κλύειν ib. 1577. κλύετέ μω, et τίς ἂν κλύοι σθ Rh. 608. ὁ δοκῶν κλύειν Med. 67. εἰ θέμις κλύειν ib. 678. τίς κλύει σθ θεὸς ἢ δαίμων; ib. 1391. μὴ δόκει τάτθ κλύειν Hip. 119. σὺ πυθέσθαι καὶ κλύειν βυλοίμεθ' ἂν ib. 270. σὺ τὰδ', ἔκ ἐμῷ κλύεις ib. 352. ὁ αἴνος ἔτος—σοι μάλλον ἀλγίων κλύειν ib. 485. ἰαχὰν κλύω ib. 584. τίνος κλύω; ib. 840. ἡ ποθέουσα πάντα καρδία κλύειν ib. 912. βρόμον φρικώδη κλύειν ib. 1202. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν ib. 1239. κλύει τις ἡ τεναγμὸν—Al. 87. ὁ πρέπει θοινωμένους κλύειν τεναγμῶν ib. 553. δισσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ὁ σφαγίων κλύει ib. 978. ἔπω θέμις σοι τῆσδε προσφώνημάτων κλύειν ib. 1148. ὅταν κλύῃ κακῶς Sup. 436. κλύοιμ' ἂν ib. 570. σὺ τῶν σῶν κλύεις τέκνων λόγους ib. 1142. τὰ Ἀγαμέμνονος κλύεις ὦμά καὶ πάντολμα Iph. A. 912. εἰκότα κλύεις ib. 1134. ὅδέ σοι κλύειν καλὸν Iph. T. 927. κλύεις αὐδὴν θεᾶς ib. 1447. κλύε κόμπης κωδωνοκρότης Rh. 383. κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν ib. 789. γάμων τόδ' ὥς κλύω μεῖζον κακὸν Tr. 715. κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. κλύοις ἂν ἔν τι ib. 1270. μύθους συντομωτάτης κλύειν Her. 785. κλύειν θαύματος πάρεσί σοι ib. 853. συμφορᾶς—τὰς παρετώσας κλύω Hel. 491. ἡδύ τοι μόχθων κλύειν ib. 671. πολλὰ χρήσ' ἐμῷ κλύειν ib. 1463. ταῦτ' ὁ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. ψόφους κλύειν ib. 630. κακῶς σ' ἔκ ἐατέον κλύειν Her. F. 173. cf. El. 1040. μέλος ἐμοί κλύειν φίλιον Her. F. 750. ὅδεῖς θεῶν ἐνοπᾶς κλύει τᾶς δυσδαίμονος El. 198. φόνιον οἰωγὴν κλύω ib. 752. δεινὸν καὶ θεοῖσι κλύειν ib. 1328. αἱ μεζόνων κλύεσι δυσεβετέρων Bel. fr. XXV. 11. κλύειν τῶν κρεισσόνων Fr. inc. XLI. 2. ἐμ-αυτῷ κλύειν ἐπίταμαι Fr. inc. B. 19. 1. μὴ κλύων Hes. 743. μύθους, ὧν κλύων ἀφικόμην ib. 967. ὀνειδὴ τᾶδε κλύων Or. 1238. κλύων τὰ δεινὰ καὶ

- δραστήρια δισσοῖν λεόντοιν *ib.* 1554. κλύων αὐδῆς *Hip.* 86. λόγῳ κλύων *ib.* 1004. et *Melan.* fr. I. 2. ἄ— ἔδρασε, θαυμάση κλύων *Al.* 155. κλύων τάληθές *ib.* 711. et τάληθῇ κλύων *Hip.* fr. VIII. 2. κακῶς κλύοντι *Al.* 964. τόδε κλύων ἔπος συγνότατον *Sup.* 1160. κλύων εὐψυχίαν τε κῆρετήν τῆς παρθένου *Iph.* A. 1561. ὃ, τι χρὴ κλύοντά σε λέγειν *Iph.* T. 768. ὄνομα δις κλύων *ib.* 779. ὠδὲν πρὸς αὐτῶν πλημμελές κλύων *Rh.* 858. παρθένου μέγαν λόγον κλύων *Her.* 537. κλύων λέγεις *Hel.* 116. ἰήϊον κλύων γόνον μητρὸς *El.* 1211. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακίωνων *Dic.* fr. XIII. 5. ἐξ ἐμῷ τάμᾳ μαθήσῃ κλύων *Phi.* fr. XIII. 3. κλύοντας, ὡς θύοιμεν ξένους *Iph.* T. 278. τίνος κλύοντες; *Cy.* 119. γόνων σῶν καὶ μακρῶν ὁδῶν κλύουσα θρήνης *Hec.* 298. τὴν ἔκλυσαν, ὠδὲν ὄρωσαν *Al.* 405. κλύουσα τύσδε σειρήνων λόγους *An.* 937. δυτήνης γόνους κλύουσα τῶνδε *Sup.* 288. πόλις κακῶς κλύουσα *ib.* 880. τάδε κατ' οἴκου κλύουσα *Iph.* A. 301. φθογῆς κλύουσα σῆς *ib.* 1534. τάδε κλύουσ' ἀπαγγελῶ *Iph.* T. 901. φέτιν τιν' οἴκοθεν κλύουσα *Hel.* 1208. ἀντίφων' ἐμῶν τεναγμάτων κλύουσαι *Sup.* 801. ἔκλυον ἀλικτύπων τινὸς—ἀνόσιον φόνον *Or.* 373. ἔκλυον *Ph.* 926. ἔκλυες ὦ—τὰς τυράννου πάθεα *Hip.* 362. ἔκλυον ἔσαν ἀθλίαν σε *Iph.* A. 897. ἐκλύετε Περγάμων κτύπον *Tr.* 1325. ὄμαδον ἔκλυον ἄλυρον *Hel.* 185.
- Κλύζειν.** θάλασσα κλύζει πάντα τὰνθρώπων κακὰ *Iph.* T. 1193. εἰς ὧτα κλύζων *Hip.* 654.
- Κλῦμι.** αἰτωμένης κλῦθί με *Hip.* 872. cf. *El.* 1238. κλῦτε *Pelei.* fr. II.
- Κλυταιμνήστρα,** uxor Agamemnonis. *Or.* 20. 71. 77. et 114. *An.* 885. et 1116. *Iph.* A. 50. 417. etc. *Iph.* T. 22. *El.* 9. etc.
- Κλυτός.** κλυτὰν Θρονιαδ' ἐκλιπὼν πόλιν *Iph.* A. 263.
- Κλῶν.** κλῶν' ὄρειον χεροῖν ἄγων *Bac.* 1066. κλῶνα μυρσίνης ἔλαβε *El.* 324. δαφνηφόρος λαβῆσα κλῶνας *Ion.* 423.
- Κλωός.** δῆσαντές' σε κλωῶ τριπήχει *Cy.* 234.
- Κλωπικός.** ἵζειν κλωπικαῖς ἔδραις *Rh.* 512.
- Κλωτήρ.** λίνου κλωτήρα περιφέρει *Fr.* inc. CCVI.
- Κλωτός.** κλωτῷ ἀμφιβόλοισι λινέοισι *Tr.* 537.
- Κλώψ.** πανῥγον κλώπα *Al.* 769. μὴ κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἰμύλον δόρυ *Rh.* 709. κλώπες ἄνδρες *ib.* 645. cf. v. 678. et 777. et *Cy.* 222. ἔκλωπες ἐσμέν *Hel.* 560.
- Κνεφαῖος.** ἀμφὶ ἀελίου κνεφαίαν ἱππότασιν *Al.* 595.
- Κνέφαλλος.** κνεφάλλου ἔχ' ὑπερτείνεις πόδα *Sci.* fr. I. 2.
- Κνέφας.** εὐφρόνης κνέφας *Ph.* 734. τὸ κατὰ γὰς κνέφας μετοικεῖν *Hip.* 836. νύχιον κνέφας *Tr.* 543. σκότιον κνέφας *Bac.* 510.
- Κνήμη.** κνήμην διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ *Ph.* 1403.
- Κνίζειν.** εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος *Med.* 568. ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα *ib.* 599. τὸ βέλεσθαι μ' ἐκνίζε *Iph.* A. 330. ἧ σὺ κνίζη *Med.* 555. ἦν τι κνισθῆς *An.* 208.
- Κνισσᾶν.** βωμὸς κνισσᾶν βυθύτοισι προστροπαῖς *Al.* 1159.
- Κνώδαλον.** δισσοῖν κνωδάλοιν *Sup.* 146.
- Κνώσσιος.** ταῦρον Κνώσσιον κατακτανὼν *Her.* F. 1327.
- Κοῖλος.** χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος *An.* 1266. cf. *Tr.* 84. Αὐλίδος κοίλως μυχὸς *Iph.* A. 1600. τύμβου τάφρον ἐς κοίλην *Al.* 900. κοίλης ἀντίπηγος *Ion.* 19. ἐκ κοίλης πέτρας *ib.* 31. κοίλης φλεβὸς *ib.* 1011. κοίλη, ὄρεσι περίδρομος *Cresph.* fr. XII. 2. τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει *Sup.* 1201. κοῖλον αὐλώνων βάθος *Rh.* 112. νεῶς κοῖλον σκάφος *Cy.* 465. τὰ κοῖλα γαστρός *Ph.* 1420. κοῖλοις ἐν ἀντροῖς *Inus.* fr. XXII.
- Κοιλωπὸς ἀρμός** *Iph.* T. 263.
- Κοιμᾶν.** εἶδε με κοιμάσειε ᾗδ' ἀνάγκα *Hip.* 1387. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος *Rh.* 439. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι *An.* 390.
- Κοιμίζειν.** τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῷ *Hec.* 473. μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις *Ph.* 193. ἐπεὶ ἄγρηνον ὄμμ' ἐν εὐφρόνῃ ἔτ' ἐκοίμισ', ἔτ' ἔβριξεν *Rh.* 825. θηκτὰ κοιμίσαι

ξίφη ib. 669. πρὸς σῆσι πλευρῆς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται Hec. 826.

Κοινῇ, *adverb.* κατθανόντοιν δέμας θάψον κοινῇ Or. 1067. κοινῇ ταῦτα πάσχειν με δεῖ ib. 1074. τῆς νόσου τῇσδὲ μοι κοινῇ μετασχὼν Hip. 731. κοινῇ τ' ἐπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν Iph. T. 675. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδε Bac. 806. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα Ion. 807. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν ib. 1228. κοινῇ δίδωμι τῷτο νῶν ἀμφοῖν ἔχειν El. 232. χρὴ πόσει γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν Phry. fr. XIII. 2.

Κοινός. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. κοινῷ ποδὶ Ph. 1333. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492. κοινὸν ἐννάλιον ib. 1565. ὁ μῦθος κοινὸς ἑδαμῶς ὅδε Hip. 609. κοινὸν φόρτον Sup. 20. κοινὸν ἐς ᾄδην ib. 797. κοινὸς ἀγὼν Iph. A. 1096. κοινῷ στρατῷ ib. 1591. κοινὸν ἀγγελῶν λόγον Tr. 238. κοινὸς ἐστὶν ἕρανὸς πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. εἰς τις ἐστὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. τύμβον κοινὸν Er. fr. I. 38. εἰς κοινὴς λόγους ἔλθωμεν Or. 1098. νόμοι κοινοὶ Sup. 431. κοινοὶ λόγοι ib. 849. cf. Tr. 54. et Bac. 714. κοινὴς αἰρόμενος πόνης Ion. 199. κοινοὶ πότμοι El. 1305. νόμος κοινὴς Ἑλλάδος Antioch. fr. IV. 3. κοινῆς τραπέζης τυχὼν ἐμοὶ Hec. 793. cf. Or. 9. ὥς κοινὴν (sc. τὴν σὴν δύναμιν) λάβω Tr. 58. κοινῇ ἐκείνῃ Hel. 835. κοινὴν μηχανὴν σωτηρίας ib. 1040. κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. κοινὴν συμφορὰν Epist. II. Ἀργείων κοινῇ γνώμα Hec. 189. κοινὰν τὰν εὐκλειαν An. 801. κοινὰν χάριν ὀλβῳ Iph. T. 455. κοινὰν τεκέων τύχαν Ion. 1101. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. εἰς κοινὰς ἑδρας ib. 871. κοινὰς βραβείας Ph. 453. παλαίστρας κοινὰς An. 601. κοινὰς τὰς τύχας ἡγέμενος Sup. 226. τιμὰς κοινὰς Bac. 209. κοινὰι ἡμῖν ὀνμάτων εὐπραξίαι Ion. 566. κοινὰι πράξεις El. 1305. κοινὸν κακὸν Hec. 640. ἢ κοινὸν στρατῷ ib. 860. πᾶσι κοινὸν τόδε ib. 902. ἐγὼ τῷτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. κοινὸν ἔγκλημα ib. 764. εἰς κοινόν τι λέγειν ib. 772.

κοινὸν αἷμα Ph. 254. εἰς κοινὸν φέροι πατρίδι ib. 1023. λέξαντες εἰς κοινὸν ib. 1228. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν Hip. 1462. cf. Alex. fr. XVII. 1. οἷς πένθος ἐν κοινῷ τόδε Al. 266. πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε Sup. 538. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν Iph. A. 408. κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε ib. 845. πᾶσιν κοινὸν ib. 918. τὸ κοινὸν αὔξειν ib. 967. πᾶσι μ' Ἑλλησι κοινὸν ἔτεκες ib. 1386. εἰς τὸ κοινὸν δὲς Iph. T. 673. κοινὸν ἔπος Tr. 55. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλος ib. 696. ἀπασι κοινὸν ῥῦμα Her. 261. δράσων τι χρηστὸν εἰς κοινὸν Hel. 1044. κοινῷ δορὶ Ion. 296. χρηστήριον κοινόν ib. 420. τί δ' ἐστὶ Φοῖβῳ σοὶ τε κοινόν; ib. 1284. κοινὸν γένος ib. 1589. λέγ' εἰς τὸ κοινὸν Her. F. 86. ἢ τὸ πλείστον ἐν κοινῷ μέρος Er. fr. I. 48. ἐν κοινῷ ψέγειν ἀπασι κεῖσθαι Pol. fr. III. 2. κοινὸν λέχος Prot. fr. IX. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ (sc. τὸ κατθανεῖν) Tem. fr. XV. 2. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. κοινὰ τὰ τῶν φίλων Or. 733. κοινὰ φίλων ἄχῃ Ph. 250. κοινὰ—Φοινίσσα χώρα ib. 251. κοινὰ τέκεα ib. 254. κοινὰ βυλεύματα ib. 699. κοινὰ χρήματα An. 377. πρὸς τὰ κοῖν' ἀποβλέπειν Sup. 422. ὥς κοινὰ πράσσουσα Iph. T. 668. κοινὰ πράγματα ib. 1062. κοινὰ ἀγγέλματα Tr. 706. τὰ κοινὰ χαίρων Ion. 358. κοινοῖσιν αὐτοῖς χρώμεθα Ael. fr. XIII. 4. v. not. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2.

Κοινῶν. ἐπεὶπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. τῷτῳ θεῷ μάντευμα κοινῶσαι θέλω Med. 685. κοινῶσθαι φυγῆς Ph. 1703. πένθος γυναικὸς τῇσδε κοινῶσθαι λέγω Al. 428. ὦν καὶ σὺ κοινῶ Cy. 296. ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα ib. 630. ἵν' ἐν μέρει λέχος δίδωσι πολλὰς εἰς ἀνὴρ κοινόμενος An. 216. τῷ σῷ παιδὸς αἵματος κοινωμένην ib. 655. σοὶ λέχους κοινωμένην ib. 934. κοινωμένη τὰς συμφορὰς σοι Ion. 608. cf. v. 858. ὥς φίλῳ ὄντι σοι κοινώσομαι Med. 499. κοινώση (2 sing. fut. 1. med.) λόγους; Tr. 61. αἵσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI.

3. ἔχ' ἐκῆσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει
An. 38.

Κοινόφρων. κοινόφρων σοι ζῆν θέλοιμ'
ἂν Iph. T. 1008. εἰς τὰς Ἀθήνας
τεῖχε κοινόφρων πατρὶ Ion. 577.

Κοινωνεῖν. κοινωνεῖν τάφῳ Or. 1055.
ἦ καὶ σὺ τῷδε κοινωνεῖς φόνῳ; ib. 1591.
cf. An. 916. et Cy. 469. τῇσδε κοι-
νωνῶ τύχης Med. 302. ὥς ἂν καὶ σὺ
κοινωνῆς τύχης Iph. T. 1067. σὺ
κοινώνει λόγων Hel. 709. ὅταν τις—
παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Fr.
inc. III. 4. κοινωνῶν πλάτης Hel.
1228. ὃς κακοῖς ἐκοινώνησεν Her.
301. τίς ἂν πατρός σε φόνον ἐκοινώ-
νησέ μοι; El. 1048.

Κοινωνία. ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοι-
νωνίαν Ph. 16. τίς θαλάσσης βυκό-
λοις κοινωνία; Iph. T. 254. μὴ γένῃς
κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. ἐμῇ τε καὶ
πατρός κοινωνίᾳ Bac. 1275. κοινω-
νίαν δύστηνον Her. F. 1363. λυγρὰ
τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι ib. 1377.

Κοινωνός. τῆς συμφορᾶς κοινωνός Ion.
773. ὀθεν—σέ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ
El. 637. κακῶν κοινωνός εἰ Med.
1361. τὴν κοινωνὸν γάμων Her. F.
584. cf. El. 600. κοινωνῶ ξίφει Iph.
T. 1173.

Κοινῶς Ion. 1462.

Κοίρανος. τὸν νεωστὶ κρίρανον Ph. 1637.
κοίρανος χθονός Med. 71. Al. 510.
et Iph. T. 1080. et κοίρανον χθ. Iph.
T. 1287. et Her. F. 138. κοιράνω
Τιρυνθίῳ Al. 494. δαιμόνων τῷ κοι-
ράνω ib. 1143. δώμασι κοιράνῃς Dan.
52. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίσταται
Med. 875. κοιράνοις χθονός ib. 936.
et κοιράνῃς χθ. ib. 1299. ἔτι πάν-
τες εὖ φρονεῖσι κοιράνοις Al. 208. ἂ
(pro ἡ, sc. τύχη) πάρεσι κοιράνοις ib.
213. Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινῇ στρατῇ
Iph. A. 1591. κοιράνοισι γαμβρὸν
πέλειν Rh. 198. ἐν κοιράνοισι Πυ-
θικοῖς σαθεῖς Ion. 1219. μὴ νεῖκος
κοιράνοις τίθῃ Dic. fr. V. 1. κοιρά-
νῃς συγεῖν CEn. fr. XI.

Κοίτη. ἔρριψεν αὐτὴν ἐς κοίτην Al.
186. ἀπελθὼν εἰς κοίτην Rh. 779.
2) dor. κοῖτα. ὀλέθριον κοῖταν Hes.
1084. ἀπὸ κοίτας Or. 143. τᾶς
ἀπλήγῃς κοίτας ἔρως Med. 151. τᾶς
ἀνάνδρῃς κοίτας ὀλέσασα λέκτρον ib.
437. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ Hip.

132. κρυπτᾷ κοίτᾳ τῶν σῶν λεχέων
ib. 154. νοσερᾶς δέμνια κοίτας ib.
181. νυχίαν κοῖταν Rh. 22. κοίτᾳ
ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτῳ El. 158. 3)
plur. κοίτας ματεύων Ph. 419. Ζηνὸς
μελάθρων παρὰ κοίταις Hip. 749.
νυμφίδιαι κοῖται Al. 249. λέκτρων
κοίτας ἐς ἐρήμῃς ib. 928. τίνες τὰς
ἡμετέρας κοίτας πλάθῃσι; Rh. 14.
ἔγρεσθε κοιτᾶν ib. 532. τάσδ' ἔφραζεν
Ἑκτορος κοίτας ib. 576. ἐν πέδῳ κοί-
τας ἔχειν Tr. 494. λείπῃσιν Παρ-
νασῇ κοίτας Ion. 155. εἰς ἄντρῃς κοί-
τας ib. 892.

Κοῖτος. πῇ τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει;
Rh. 740.

Κολάζειν. ἢ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε
Or. 769. ἂν κολάζῃ τήνδε An. 741.
χρηστὰ ἢ κολάζομεν Sup. 575. τὴν
θεὸν κόλαζε Tr. 948. ὥς κολάζω τὸν
ἀδικεῖντά σε Bac. 1321. ἢ γάρ τι
θανάτῳ τῆς κακῆς κολάζομεν Hel.
1188. ἄλοχον κολάζειν προδότιν El.
1028. ἔστι τοι καλὸν κακῆς κολάζειν
Sci. fr. IV. 2.

Κόλαξ. κολάκων ἀναπιμπλάναι τὸν
οἶκον Epist. IV.

Κόλασμα Sis. fr. I. 4.

Κολαστής. τέτων κολαστὴν Sup. 255.
κολαστῆς τῶν κακῶν ib. 341. τῶν φρο-
νημάτων ὃ Ζεὺς κολαστῆς τῶν ἄγαν
ὑπερφρόνων Her. 389. cf. Fr. inc. B.
7. νόμῃς θέσθαι κολαστὰς Sis. fr. I.
6.

Κολεός. φάσγανον ἐξεῖλκε κολεῷ Hes.
544. ἔθηκεν ὀξὺ φάσγανον σπάσας
κολεῶν ἔσωθεν Iph. A. 1567.

Κολλητός. κολλητῶν ὄχων Hip. 1225.

Κολθεῖν. ὅστις δῆμον κολθεῖ Alcmen.
fr. IV. 2. πάντας—σπάθῃ κολθεῖν
φασγάνῃ μελανδέτῃ Eu. fr. II. 2.

Κόλπος. ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεῶς
Iph. T. 1292. Μήσας δι' ἀκηράτων
δινηθεῖς κόλπων Rh. 354. Τροίας ἐν
κόλποις Tr. 130. ἐν κόλποις Λήδας
Hel. 1159. εὐτ' εἰς κόλπῃς κρόκεα
πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 888.
κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο
Dan. 34.

Κολπώδης. πρὸς τὰν κολπώδῃ πτέρυν'
Εὐβοίας Iph. A. 120.

Κολχίς. τᾶς δυτάνῃς Κολχίδος Med.
132.

Κόλχοι. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2.

Κολωνός ἱερὸς Ph. 1701.

Κομῶν. βυκόλον, καμῶντα κισσῷ Antioch. fr. XXXII. 2.

Κόμη. κόμης κατεῖχον (sc. ἐμέ) Hes. 1166. κόμης ἀπαρχὰς φέρουσα Or. 96. αὐχμώδη κόμην ib. 223. κατ' ὀπτρῷ σχηματίζεται κόμην Med. 1161. χρυσέας κόμης ἀνάδημα Hip. 82. cf. El. 882. κόμης ἀποσπασθεῖσα An. 403. τῇσδ' ἐπισπάσας κόμης ib. 711. cf. Tr. 882, et Hel. 115. εὐκοσμος κόμην Bac. 235. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ ib. 829. βοτρύχης ξανθῆς κόμης Hel. 1240. τῆς ἀκηράτης πλόκης κόμης Ion. 1267. ἢ ῥίψεθ' ἄδ' τάσδε περιβολὰς κόμης Her. F. 562. κόμης ἀπηρξάμην El. 91. κόμης ἀγάλματα ib. 871. κόμης ξανθίσματα Dan. fr. V. 2. κόμη μόνον καὶ σάρκες Fr. inc. LI. 2. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. v. not. 2) dor. κόμα. ἐμὴν λευκόχροα κείρομαι κόμαν Ph. 327. κράδεμνα δικῶσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς ib. 1497. ξανθᾶ ἀμφὶ κόμα Med. 980. σπάραγμα κόμας An. 827. ἢ σπαράξομαι κόμαν; ib. 1210. τέφανοι κόμας Sup. 974. ἐπεὶ ἔσεισε κόμαν Iph. T. 1276. μίτραν κόμας ἀπο ἔρριψεν Bac. 1113. πιναρὰν κόμαν El. 184. τὰν κόμαν ἐγὼ ib. 1209. 3) plur. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν—κόμαισι Hes. 837. λάβε κόμας ἐμὰς Or. 113. ἐς κόμας δακτύλης δικῶν ib. 1469. κόμαι εἰς ὄλυμπον Ph. 1191. κόμας κερῶνταί σοι Hip. 1426. ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A. 681. cf. Iph. T. 51. τίς μ' εὐπλοκάμης κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 791. πρὶν σπαράξεσθαι κόμας ib. 1459. δάκρυα καὶ κόμας δότῳ τάφῳ Iph. T. 703. κόμας σὰς μητρὶ δῶσα σῇ ib. 820. ἀνασεύοντα κόμας Bac. 241. καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας ib. 694. ἀπὸ παρθένοι κόμας ἔθεντο Hel. 372. ἐκ κρατὸς κόμας ἀπέθρισας ib. 1204. κᾶρα σε συγχέω κόμαις ὁμῶ Thes. fr. I. 1.

Κομήτης. ἐν κομήτῃ λειμῶνι Hip. 210. θύρσον κισσῷ κομήτην ἐξανέτεφον Bac. 1053.

Κομίζειν. κόμιζέ με Hes. 432. et Ion. 738. ἅτις ποντοπόρος κομίζεις ἀκάτης Hes. 445. κόμιζε τὸν Μενοικέως Ph. 697. νεκρῶν τῶνδε τὸν μὲν εἰς δόμους

χρεῶν κομίζειν ib. 1622. κόμιζεσαντὴν δόμων ἔσω ib. 1630. εἰς δόμους τήνδε κομίζετε ib. 1654. κόμιζ' Ἰάσονα Med. 820. χρεῶν κόσμον κομίζειν δεῦρο ib. 951. πῶς κομίζειν χρὴ τὸν ἄδελφον; Hip. 1261. cf. v. 1265. ὅθεν κομίζω τήνδε Al. 1031. κόμιζε ἀπ' ὀμμάτων γυναῖκα τήνδε ib. 1067. νεκρὸς κομίζετε; Sup. 754. cf. An. 1265. μὴ δῶς τὰδ' ὅτ' αἰ — παισὶν κομίζειν Sup. 1185. σφραγίδα, ἣν ἐπὶ δέλτῳ τῇδε κομίζεις Iph. A. 156. ἐπὶ σφαγᾶς κομίζω νιν ib. 906. κόμιζε τῆς ξένους Iph. T. 342. μόνας δὴ μ' Ἀχαιοὶ κομίζουσι Tr. 1093. κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονὸς Bac. 959. μόνος μόνῳ κόμιζε πορθμίδος σκάφος Cy. 361. τῷ ποτ' ἐν χερὶ σῇ κομίζεις νεοτρεφεῖς κόμους; Her. 93. ἐφέσιον φλόγ' εἰς δόμους κομίζετε Hel. 878. ὥς κομίζοις οἶκον εὐγενέστατον Ion. 1562. κόμιζ' αὐτὴν ἐκ δωματίων Her. F. 720. γυναικῶν λυμεῶνας ξένους κομίζων καὶ ξυνοικίους κακῶν Hip. 1069. κομίζων ἔπ' ῥον ἐκ πόντου πόδα An. 1260. θάπτων κομίζων θ', ὕβρις ἔς ἀπώλεσεν Sup. 495. Θησέα κομίζων Her. F. 619. νεκρὸν τόνδε μοι ἦκεις κομίζουσα Hes. 672. τήνδε κομίζουσ' ἔξω μελάθρων Hip. 172. παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδε Iph. A. 147. ὑπότροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζουσα ib. 1205. πρὸς ἄνακτα τῇσδε γῆς κομίζομέν (i. e. ἐκομίζ.) νιν Iph. T. 334. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. αὐτοσφαγῇ δούτηνον ἐκόμισ' ἐν χεροῖν Ph. 1326. ἐκόμισε παῖδα Iph. A. 432. ἢ μ' ἐκόμισ' ἐκ δόμων ib. 884. ἄς ἐκ βαρβύρων ἐκόμισα Bac. 57. κομίσαι παῖδας Ἀργείων θέλων Sup. 126. τὰν Ἑλέναν ἐκ Πριάμου κομίσαι θέλων εἰς γὰρ Ἑλλάδα Iph. A. 770. τῶνδ' ἔξω κομίζε τειχεῶν Ph. 596. δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 432. τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι λαβὼν ἀδελφὴν Iph. T. 1362. κομίζομαι τὸν κατθανόντα παῖδα Bac. 1223. ἣν ἐκ Φρυγῶν κομίζομαι Hel. 579. πῶς ἢ κομίζῃ παῖδ' ἀλητεύοντα σὸν; El. 1113. τέκνων θνατῶν κόμισαι δέμας Sup. 273. κόμισαί μ' ἐς Ἄργος Iph. T. 774. ἔξω κομίσασθ' οἶκον Tr.

167. κόμισαί μ' εἰς ἄδω ib. 589. ἐκομίσθη Ἀθήναζεν ἡ γενομένη σοι συμφορὰ Epist. II. κομιζόμενοι συντόμως Epist. V. κομισθεῖς αἰχμάλωτος Tr. 35.
- Κομιστήρ. πομπὴς καὶ κομιστήρας κόρης Hec. 222.
- Κομιστής. λαβῆσα — κομιστήν σου An. 1269. νεκρῶν κομιστήν γενέσθαι Sup. 25.
- Κόμιστρον. ἀθλίω κυνὸς κόμιστρα Her. F. 1387.
- Κομπάζειν. κομπάζειν μάτην Hip. 978. κομπάζειν χρεῶν Bac. 1205. τοσόνδ' ἐκόμπασε Ph. 1181. κομπάσειεν ἂν ποτε Tr. 478. σοὶ γυναῖκ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν Al. 325. μέγιστον κομπάσαι πάρεσί σοι Bac. 1231. εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. κρείσσον' Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσα. -α Bac. 340. τίνας παῖς πατρὸς κομπάζεται; Al. 500. ὃς ἔνεκ' ὄλβω μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ Her. F. 64.
- Κομπεῖν. ὥς σὺ κομπεῖς Or. 570. et Rh. 438. et 876. ἐκ τῶν καλῶν κομπῆσι τοῖσι Θεσσαλοῖς εἶναι τόδε El. 815. κόμπει (i. e. ἐκόμπει) μάτην Sup. 127.
- Κόμπος, subst. κόμπω μεταρσίῳ An. 1221. κόμπω χάριν Tr. 1038. ὁ κόμπος ὕδεις Bac. 461. τόδ' ὁ κόμπω λέγω Hel. 400. μέγας ὁ κόμπος Her. F. 1116. γλώσσης κόμποι Hec. 627. ὅκ' ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις Hip. 950. ἔτοι μ' ἐπαίρεις τοῖς σοῖσι κόμποις Sup. 582. κλύε κόμπης κωδωνοκρότης Rh. 383. κόμπης ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι Cy. 316.
- Κομπὸς, adjunct. Ph. 603.
- Κομψός. κομψός γ' ὁ κῆρυξ Sup. 426. κομψὸς γενήσῃ Cy. 314. τρίβων εἰ τὰ κομψὰ Rh. 625. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τὰ κομψὰ ποικίλοι Ael. fr. VII. 2. τὰ κομψὰ σοφίσματα Antior. fr. XXXIII. 5.
- Κονία. ἀνὶκ' ἔλειπον ἄστρ τε—ἐν κονίαις An. 112. εἶθε με ἕναρον ἐν κονίαισιν Sup. 821.
- Κόνις. Ἰδαία κόνις Hec. 325. κόνει φύρῃσα δύσηνον κάρη ib. 496. ὅ τις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θήσκει κόνιν Ph. 1658. τὴν εἰς ἕρανὸν κονιν προσαν-
- τέλλουσιν Sup. 688. κόνις ἴσα καπνῷ Tr. 1320. τὰδ' ὄμματα μέτεσιν ἡμῶν κόνιος Cy. 637. κελαινὰ ἀμφὶ νῶθ' ἴετο κόνις El. 478.
- Κοντός. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. κοντοῖς πρῶρας εἶχον Iph. T. 1350.
- Κόπις, masc. orator vanus et nugax. Hec. 134.
- Κοπίς, fæm. culter. Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς οἶσει τις ἡμῖν κοπίδα El. 837. κοπίδας θήξεις μαχαίρας Cy. 240.
- Κόπος. κόπῳ πάρεμι Ph. 859. κόπῳ δαμέντες Rh. 764. κόπῳ ὑποπαρεῖται Bac. 634. εὐδεῖν ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.
- Κόπτειν. κόπτει El. 838. κόπτων Cy. 371.
- Κορεῖν. βορᾶς κορεσθεῖς Hip. 112.
- Κορεύειν. πῶς κορευθήσῃ καλῶς; Al. 314.
- Κόρευμα. παρθένεια κορεύματα Al. 176.
- Κόρη, et dor. κόρα, 1) puella, filia. τῆς δυσήνης κόρης Hec. 46. ἄλις κόρης σῆς θάνατος ib. 394. ἡ τύραννος κόρη Med. 1125. Διὸς κόρην Hip. 15. Λητῆς κόρη ib. 1285. et Iph. T. 1398. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. et ita κόρη simpliciter Proserpinam denotat ib. 855. et Sup. 34. κόρη μίγνυται ἀδελφῷ An. 175. Σπαρτιατίδων κόρη ib. 597. Μενέλεω κόρην ib. 898. et Μεν. κόρη ib. 1050. Νηρέως κόρη ib. 1225. et Iph. A. 701. Τυνδαρίς κόρη Iph. A. 61. et Iph. T. 1319. τῆς Διὸς κόρης ἀγαλμα ib. 1384. ἔρως ἐνθέω κόρης Tr. 255. cf. El. 1032. βακχεύουσιν κόρην Tr. 341. ἡ Κάδμω κόρη Bac. 2. κόρην ἔρημον Her. 524. Θεσιᾶς κόρη Hel. 132. ἀρρήτος κόρη Alex. fr. XXI. παρθενικήν κόρην Epig. I. 3. Λάκαινα κόρα Hec. 652. cf. Or. 1439. Δωρίς κόρα Hec. 934. παρθένη κόρας αἰνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ὦ κόρα Λατῆς Hip. 63. cf. v. 1092. et 1137. σύγκασι κόρα Al. 412. Ἰλιάς κόρα An. 128. cf. v. 490. παῖς τᾶς Διὸς κόρας ib. 145. cf. Iph. A. 782. ὦ Νηρηΐ κόρα Iph. A. 1062. Τυνδαρίς κόρα ib. 1335. διογενεῖ κόρα Tr. 526. κόρας ἔργα Παλλάδος ib. 561. τᾶς Θεσπιφδῶ κόρας Hel. 522. τὰν χρυσεοσέφαγον κόραν Ion. 1085. κό-

- ρας ἀρείας Her. F. 413. βαρβάρη κόρας λάφυρα ib. 417. Τρωάδες κόραι Hec. 485. κόραι Φρυγῶν ib. 1063. et Tr. 339. Τρωῶν κόραι Hec. 1152. τὰς αἱματωπὲς καὶ δρακοντώδεις κόρας Or. 256. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. Πελιάδας κόρας Med. 9. τριτάλαιναι κόραι Hip. 740. κόραι ἡζυγες ib. 1425. Ἀργείας κόρας Sup. 135. cf. v. 1073. et Dan. 23. θήσει κόρας πολυκλαύτης Iph. A. 779. πεντήκοντα κορᾶν τῶν Νηρηίδων χοροὶ Iph. T. 427. πηγαίαις κόραις Rh. 929. Κάδμω κόραι Bac. 976. et 1087. χθονὸς κόραι Hel. 167. Ἑλλανίδες κόραι ib. 193. κόρας Λευκιππίδας ib. 1481. Νηρέως ἀγναὶ κόραι ib. 1601. Ἀγραύλῳ κόραι τρίγονοι Ion. 496. ὑμνωδὲς κόρας Her. F. 394. Ἀσωπίδες κόραι ib. 785. 2) κόραι, pupillæ oculorum. ἢ ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὄρθαις κόραις Hec. 972. ἢ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις ib. 1045. αἱμάξας κόρας ib. 1117. et Ph. 62. τὰς ταλαιπώρας κόρας κεντῶσιν Hec. 1170. λεπτὰ λεύσσω κόραις Or. 224. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας ib. 469. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1261. κόραισι δίδοτε διὰ βοσρύχων πάντη ib. 1267. σκυθρωπὲς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. δεργμάτων κόραισι πολυπλάνοις Ph. 664. διαδόντες κόρας ib. 1380. ὀμμάτων ἀπο κόρας τρέφουσιν Med. 1175. δακρύοισιν κόρας τάζω An. 533. τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας; Iph. A. 1434. ξυνάψαις βλέφαρα βασιλείοις κόραις Bac. 746. διήνεγκαν κόρας ib. 1085. διατρόφης κόρας ἐλίσσασα ib. 1121. cf. Her. F. 868. φωσφόρης ὀλεῖ κόρας Cy. 608. τάζουσι κόραι δακρύοισιν ἔμαϊ Ion. 876. τί συναμπίσχη κόρας; Her. F. 1111. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. διόλυμεν κόρας Œdip. fr. III. 2. Reliquas hujus voc. formas, κῆρα et κέρη vid. infra suo loco.
- Κορίνθιος. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ St. fr. IV. 2. γῆν Κορινθίαν Med. 10. cf. v. 70. 702. et 916. Κορινθίας παιδὸς Sci. fr. I. 1. Κορίνθιαι γυναῖκες Med. 214.
- Κορμός. κορμῶς φέροντες πενκίνους Hec. 575. ὑψηλῆς δρυὸς κορμῶς πλατείας Cy. 383. cf. Her. F. 242. κορμῶς ναυτικῆς Hel. 1617.
- Κόροιβος, nom. propr. viri. Rh. 539.
- Κόρος, 1) puer, adolescens, filius. κόρος ἀξιόθρηνος Al. 907. δόμοις ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24. διογενεὶ κόρῳ μονοτέκνῳ Πρόκνης Her. F. 1021. ἀμφιμάτορας κόρης An. 467. νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι Sup. 107. λεκτὲς Ἀθηναίων κόρης ib. 356. νεοτρεφεῖς κόρης Her. 93. οἱ Τυνδάρειοι κόροι Hel. 136. κόροι λεύκιπποι ib. 645. ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι Her. F. 1164. σώσας κόρης δις ἐπτά ib. 1326. Ἀγήνορος κόροι Phry. fr. II. 1. 2) satietas. ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. κόρος πάντων Antiop. fr. XXVII. 1. ἐδὲ ἐστὶ τις τέττη κόρος Epist. IV. κόρης ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν Ph. 1739.
- Κορύβαντες Bac. 125. ἐκ σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143.
- Κόρυμβον. ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα Iph. A. 258.
- Κορύνη. ὄπλισμα δεινῆς κορύνης Sup. 715.
- Κόρυς. ἀρτιγένυν ὑπὸ κόρυθ' ἀπαλότριχα—βάλλει Bac. 1184.
- Κορύσσειν. φιλαιμάτης ἀλκὰς κορύσσοντα Rh. 933. χρυσέων ὄπλων κεκορυθμένος Iph. A. 1073. ἔριδι συγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279.
- Κορυφή et dor. υφά. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα πέτρον Or. 6. κορυφή θεῶν Fr. inc. CLXII. 1. ὑπὲρ ἄκρας τύμβῳ κορυφᾶς Hec. 94. τὰν Παρνασίον κορυφὰν Iph. T. 1244. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν Bac. 877. et 897. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς Tr. 1256. κορυφαῖς Κωρυκίαις Bac. 559. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον ib. 948. Παρνησιάδες ἄβατοι κορυφαὶ Ion. 86. κατ' ἀκροτάτας κορυφαῖς Διὸς ib. 457.
- Κοσμεῖν. χρεῶν κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικεῖας φύσεις An. 957. σκευῇ τῇδε τῇ χάριν κοσμεῖς δέμας; Sup. 1054. κόσμει συμμάχους Rh. 138. σὺ κόσμει Bac. 932. ὡς κοσμεῖ τάφον Hel. 1430. οἱ μηχαναῖς κοσμοῖσι (sc. τὰ ἄδικα) Ion. 834. Σπάρτην ἔλαχες· κείνην κόσμει Tel. fr. XX. 1.

Σαλαμίνα κοσμῶν πατρίδα Meleag. fr. VI. 3. τὸ σὸν κακὸν κοσμῶσα Tr. 982. φίλοι ἐκόσμουν τῇσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. εὖ γὰρ ἐκόσμησας λόγους Med. 576. ὅταν σὺ κοσμήσης νέκυν Tr. 1147. γῆς κοσμήσαι τάφῳ An. 1161. μή σε κοσμήσαι καλῶς Her. 568. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. τέφανον ἐξ ἀκηράτῃ λειμῶνος κοσμήσας Hip. 74. Ἄρει τῷ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορὶ Iph. A. 931. vid. not. θυγατρὶ κοσμήσων τάφον Or. 610. Θρῆκα κοσμήσων τρατὸν Rh. 662. κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες Her. F. 333. ἐξότῃ πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα ib. 703. ἐπεὶ χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὕπλοις Ph. 1368. ὅπλοις κοσμησάμενοι Rh. 994. τοῖς τῷ θεῷ κοσμέμεθ', ᾧ δουλεύομεν Ion. 327. σκύλοισι θεῶν κεκόσμηνται δόμοι Φρυγίοις El. 1000. κοσμηθεὶς ὅπλοις Ph. 868. τεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169. χλωροκόμῳ τεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 760.

Κόσμος. ἡδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων Hes. 578. κόσμον ἀγείρασα ib. 615. λαβῶσα κόσμον Med. 787. cf. v. 951. 954. 972. et 1156. τὸν αἶδα κόσμον ib. 981. κόσμον προστιθεὶς ἀγάμματι καλὸν κακίῳ Hip. 631. κόσμος ἔτοιμος Al. 147. cf. v. 159. 616. 621. et 634. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. κόσμον χρυσέας χλιδῆς An. 147. τὰ φθιτῶν τοῖς ὀρώσι κόσμος Sup. 78. κόσμον φυλάττηςα ib. 245. κόσμος ὁ μυριοπληθὴς Iph. A. 571. πολὺν σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ Iph. T. 632. ποίων δώρων κόσμον ἔκ ἐπέμψαμεν; Rh. 403. λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις Tr. 801. κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. cf. v. 1208. τὸ δεύτερον σχῆμα τῷ κόσμῳ Bac. 830. κόσμον Πενθεὶ προσάψων ib. 855. ἐνεγχε' ὀπλίτην κόσμον μοι Her. 699. κόσμῳ πυκάζε τῷδε ib. 725. ἢ καθήσομαι κόσμον τάφῳ σῷ Hel. 1068. cf. v. 1074. et 1295. et Her. F. 329. 334. et 548. κόσμος σιγῆς τέφανος ἀνδρὸς ἢ κακῷ Antio. fr. X. 1. θεῶν θνητὸς κόσμον ἢ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. ἀθανάτῃ φύσεως κόσμον ἀγῆρω eorund. CLIII. 6. θεῶς κόσμος Iph. T. 1223.

Κόσσαβος, vel κότταβος. ἄλλα κοττάβων διδὸς Oenei fr. VIII. 3. παλὺς κοσσάβων ἀραγμός Pl. fr. IV. 1. Κότος. μή μοι κότον θῆς Rh. 827.

Κυρά. κυρᾷ θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος Or. 458. κυρᾷ ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. τί χρῆμα κυρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπει; Al. 515. κυρὰν βλέπεις ib. 821. cf. v. 830. κυραὶ Sup. 97. πένθιμοι κυραὶ ib. 974. γυναῖκες κυραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060.

Κέρη et κέρα, pro κόρη. κέρη Διώνης Hel. 1104. ὦ κέρα Hip. 141. Λήδας ἂ τλάμων κέρα Iph. T. 210. τῷ τᾶς Νηρέως κέρας ib. 217. ἔνθα κέρα διατέγγει βωμὸς ib. 403. θεᾶς ἀμφίπολον κέραν ib. 1114. Μέροπος Τιτανίδα κέραν Hel. 388. τᾶς ἀρρήτῃ κέρας ib. 1323. Ἀγαμέμνονος κέρα El. 116. κακόφρων κέρα ib. 482. ἃ μ' ἔτικτε κέραν ib. 1183. κῆραι An. 1228. et Tr. 145. σὺν Δηλιάσι κέραισιν Hes. 462. μετὰ κυρᾷν Hel. 1330. πεντήκοντα κῆραι Νηρέος Ion. 1081.

Κέρητες. ὦ θαλάμευμα Κερήτων Βας. 120. Κερήτων Βάκχος ἐκλήθη Cret. fr. II. 15.

Κέριμος. σίδαρὸν κέριμον Or. 964. ἄρασσε κῆρα κέριμον Tr. 279. κερύμης τριχὸς El. 521.

Κῆρος, pro κόρος. ἔτεκες καὶ σὺ κῆρον Sup. 55. cf. Ion. 898. τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κέρῳ El. 463. τοῖν ἀγαθοῖν ἐγγυονε κῆροι Διὸς ib. 990. εἰς ἀπώλεσα κῆρος Sup. 274. ἑπτὰ κῆρος ἐγεινάμεθα ib. 963. οἱ Θετίῃ κῆροι Meleag. fr. VI. 7.

Κυροτόκος. κυροτόκοις ἐν Ἀργείαις Sup. 957.

Κυροτρόφος. Ἑλλάδι κυροτρόφῳ Tr. 565. κυροτρόφον θεᾶν Βας. 420.

Κυφίζειν. δύτηνον αἰώρημα κυφίζω Sup. 1047. ἀλγηδόνας ταῦτα κυφίζει φρενῶν Oeno. fr. V. 3. πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κυφίζων Ph. 123. ἑράνιον πήδημα κυφίζεσσα El. 861. τὰλλα ῥαδίως εἰσω νεῶς ἐθέμεσθα κυφίζοντα Hel. 1571. v. not. λόγους δις τόσον μ' ἐκέφισας Rh. 281. ὡς ὄχλος βροτῶν πλήθους τε κυφίσειε μητέρα χθόνα Hel. 40. ὅταν σῶμα κυφισθῇ νόσῳ Or. 43. κυφισθήσομαι ψυχὴν Med. 473.

Κάψισμα. χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κυψίσματα Ph. 855.

Κῦφος. τὸ κῦφον ἄλμα ποδῶν El. 439. κύφη χθονὶ Hel. 859. et κύφα χθῶν Al. 464. κύφα δαπάνη Bac. 891. σφυρῷ κύφῳ Al. 589. κῦφον βῆμα Tr. 342. τὰ κῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν—Al. 1032. κύφων ἑκατὶ γραμμάτων Iph. T. 594.

Κυφότης. ἔχει κυφότητα μόχθων And. fr. XXII. 3.

Κύφως. κύφως φερέσση κρεισσόνων βελεύματα Med. 449. κύφως φέρειν συμφορὰς ib. 1018.

Κόχλος. κόχλος φυσῶν Iph. T. 303.

Κραδαίνειν. Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ἐπίλογχον χειρὶ Her. F. 1003.

Κράδεμνον. κράδεμνα δικῆσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς Ph. 1497.

Κράδη. προσπηγνύναι κράδαις ἐρίναις Sc. fr. II. 2.

Κραδία, poët. pro καρδία. κινεῖ κραδίαν Med. 99. μαινομένα κραδίᾳ ib. 433. et Hip. 1274.

Κράθις, nom. fluvii. Tr. 228.

Κραίνειν. μὴ τελεσφόρος ἀράς θεοὶ κραίνωσιν Ph. 70. cf. Fr. inc. B. 9. 2. ubi pro ἀράς est εὐχὰς. πολλὰ ἀέλπτως κραίνωσι θεοὶ Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. τεκτόνοιον—ἔριν Μῆσαι φιλοῖσι κραίνειν An. 478. εἰ δαίμων τάδε δὴ κραίνοι Sup. 1008. κυρίως κραίνειν δίκας Her. 144. μαντεύματα κραίνει Ion. 464. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Al. fr. XII. 8. ἐκ ὀρθῶς ταῦτα κραίνωσιν θεοὶ Hip. fr. XVI. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων, τὰ βρότεια κραίνει Fr. inc. CLXXXVII. πολλὰ κραίνει θεὸς eorund. CXCI. παρθένοισι κραίνων γάμον Sup. 139. ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε Hel. 1334. θεὸς ἔκρανε συμφορὰς An. 1204. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν θεὸς ὀρθῶς ἔκρανε Ion. 570. ἃ μοῖρα Ζεὺς τ' ἔκρανε σὺ πέρι El. 1248. κρανεῖ ποτ' ἄρα Sup. 375. ἐπὶ σοι πολύθυτος αἰεὶ τιμὰ κραίνεται Her. 778. κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται An. 1273. cf. Tr. 780. πῶς κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς; Ion. 1010. ὦ πόνοιο οἴκων οἶος ἐκράνθη Hip. 1345. ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη Sup. 814. χρησμῷ

μὴ κρανθέντος Her. 606. πρὸς τὸ κρανθὲν Hip. 868. τὸ κρανθὲν ὥς ἂν ἐκμάθῃ Ion. 77. ἐ σῖγα τέρξεις τὰ κρανθέντα; Or. 1023. καλῶς κρανθέντων Iph. A. 1022.

Κράνα, dor. pro κρήνη. ὦ καλλίτα κρανᾶν Bac. 518. b. (est versus a Barnes. insertus.)

Κρανεῖαι Phaëth. fr. XI. 1.

Κρανίον. τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον τείχοντα Cy. 643. τὸ κρανίον παίσας κατέαγα ib. 679.

Κράνος. εἰς κράνος βλέψαντα Sup. 318. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει El. 470.

Κράντωρ. ὦ χθονὸς Φθίας κράντορες An. 508.

Κράς. πολὺν ἐπὶ κῤᾶτα Hes. 653. κῤᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. κτύπον κρατὸς ib. 961. σίδαρὸν ἐπὶ κῤᾶτα τιθεῖσα κύριμον ib. 964. κτύπησε κῤᾶτα ib. 1467. ξανθὸν κῤᾶτα διεπάλυνε Ph. 1166. ἐπὶ κρατὶ τέφανος Med. 1065. cf. v. 1186. σείσασα χαίτην κῤᾶτά τε ib. 1191. αἷμα ἐξ ἄκρου ἔσαζε κρατὸς ib. 1199. ὀρθὸν κῤᾶτ' ἔστησαν Hip. 1203. ὅτε τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσει τρίχα Al. 77. τέφει κῤᾶτα μυρσίνης κλάδοις ib. 762. cf. v. 1018. et Iph. A. 1567. κόσμον ἀμφὶ κρατὶ—ἔχουσα An. 147. ἐκκαλύψας κῤᾶτα Sup. 111. ἔπαιρε λευκὸν κῤᾶτα ib. 289. cf. Rh. 789. εἰς κῤᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβισόντων Sup. 692. τεφανῆσθε κῤᾶτα Iph. A. 436. Ἀγαμεμνόνειον κῤᾶτ' ἐνέγκοι Rh. 259. κερᾶ κῤᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142. ἄρασσε κῤᾶτα κύριμον ib. 279. cf. v. 1235. πύκαζε κῤᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον ib. 353. πλήγματα κρατὸς ib. 789. κῤᾶτ' ἀπεσκυδισμένην ib. 1026. δύστηνε κρατὸς ib. 1173. τεφανῆν κῤᾶτα κισσίνοισι βλαστήμασιν Bac. 177. κῤᾶτα σεῖσαι πολὺν ib. 185. κῤᾶτα κισσώσας ib. 205. κόμην ἐπὶ σῶ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ ib. 829. κῤᾶτα ἄθλιον—πήξας' ἐπ' ἄκρον θύρσον ib. 1137. τίς εἰς σὺν κῤᾶτ' ἐπύκτευσεν; Cy. 228. ἐπὶ κρατὶ χέρας ἔθηκεν Hel. 377. κρατὶ ὀρθίης ἐθείρας ἀνεπτέρωκα ib. 638. ἐκ κρατὸς εὐγενῆς κόμας ἀπέθρισας ib. 1203. κῤᾶτα κρύψας Ion. 967. κῤᾶτα ἀνόσιον τεμῶν Her. F. 567. ἐπὶ κρατὶ κεῖται ib. 640. τί μὲ κῤᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ; ib. 1231.

τὸν σὸν κρᾶτ' ἀνασέψαι Θέλω Ar. fr. III. κρᾶτας αἵματόμενοι Ph. 1156. τολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξετεμμένα Her. F. 526.

Κρᾶσις. κρᾶσιν ὑγρὰν ἐκ ἔχων Phaeth. fr. VII. 2.

Κράσπεδον. ἄκροισι λαίφης κρασπέδοις Med. 524. πρὸς κρασπέδοισι τρατοπέδῳ Sup. 661. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Th. fr. VI.

Κρασπεδῶσθαι. κεκρασπέδωται ὄφεσιν Ion. 1423.

Κραταβόλος. χερμάδας κραταβόλος Bac. 1094.

Κραταιλέος. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ El. 534.

Κραταιός. κραταιᾶς χειρὸς Her. F. 964.

Κρατεῖν. ὃ τὴς κρατύντας χρή κρατεῖν, ἃ μὴ χρεῶν Hec. 282. κρατεῖς ξένῳ; ib. 1047. κρατεῖν γῆς Or. 1600

Ἄργης Ὀρέσῃν ἕα κρατεῖν ib. 1660. σκήπτρων κρατεῖς Ph. 1259. κρατεῖς πρὸς τέκνων ἔτι Med. 1015. κρατεῖ, μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι Hip. 248.

τὸ δάκνον σὺ τὴν διάγνωσιν κρατεῖ ib. 696. γῆς, ἥς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ ib. 975.

ἡγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικὸς ib. 1016. ὦν ἐγὼ κρατῶ Al. 427. τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν An. 583.

ὃς κρατεῖ Κάδμῳ χθονὸς Sup. 400. κρατεῖ εἰς ib. 431. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095.

ὃ σὺ κρατεῖ ib. 1409. τὸ χρεῶν σὺ τε καὶ θεῶν κρατεῖ Iph. T. 1486. cf. Tr. 964.

Θρασὺς Ἐκτωρ, ἐπεὶ κρατεῖ Rh. 579. κρατῇ νῦν γε, καὶ κρατεῖς ἔτι Her. 944.

κρατεῖν σώματος Hel. 1404. ἀρχόμεσθ' ἄρ', ὃ κρατῶμεν ib. 1654.

ἐπεὶ κρατεῖς, ἀρετὰς δῖωκε Ion. 439. ὃς ἔρανθ' κρατεῖ ib. 446.

τῷ ἄκοντος ὃ κρατῶ ib. 746. ὅσον εὐσεβεῖα κρατῶμεν ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν ib. 1094.

ὃ κατὰ κρατεῖ χθονὸς τῇσδε Her. F. 246. ὃ τῆς ἐσίας ἄλλοι κρατῶσι ib. 338.

cf. v. 709. ὃ παλαιότερος κρατεῖ ib. 770. Ἥρα κρατεῖ ib. 1253.

ἄρσῃν κρατεῖ El. 537. βωμῶν ἢ Μυκηναίων κρατεῖς ib. 671.

τῶν ὁμοίων κρατεῖν Antig. fr. V. 3. γαστρὸς κρατεῖν Inus fr. XIV. 4.

εἰς δίκαιος μυρίων ἐκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 2. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3.

κρατεῖν δορὶ Tem. fr. VII. τὸ ἔχειν

πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 2.

κρατεῖν ἀζημίως (sc. τῶν μεγάλων) Fr. inc. B. 28. 5.

ὃ κείνων κρατῶν Hec. 799. ὀξυθύμῳ μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198.

σκήπτρων κρατύντα Ph. 594. ὡς κρατῶν ib. 1425.

ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατύντα Her. 884. v. not. σώματος κρατῶν Her. F. 232.

τὸν κρατύντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ El. 4. τοῖς κρατῶσι μὴ μάχῃ Hec. 404.

τὰς τῶν κρατύντων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν Ph. 396. πολλὰ κρατύντες Med. 120.

λίσσει τὰς κρατύντας θεὸς Al. 252. εἵργουσιν οἱ κρατύντες Sup. 18.

κρατύντων πρὸς πύλας Iph. T. 1301. ὡς ἐπέυθετο κρατύντας ὑμᾶς Rh. 768.

οἱ σὺ κρατύντες Her. 101. τῶν κρατύντων ἀδικίαις Ion. 254.

ἀεὶ ἀρέσκειν τοῖς κρατῶσι Alcmen. fr. V. 1. σέβειν τὰς κρατύντας Dic. fr. V. 2.

ἀγαν κρατύντες Cenei fr. IX. 2. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατῶσί σου Peliad. fr. IV.

τὸ κρατῆν σε πείσει An. 133. τὰ τῆς γυναικὸς κρατύντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3.

καὶ κράτην, ἡσσωτό τε Sup. 683. Συρηκοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν Eriq. II. 1.

ἣν περ κρατήσῃ τὰ μὰ Ph. 782. ἣν κρατήσω An. 187.

Κύνριν κρατήσῃ Hip. 401. κρατήσας δεσπότην Al. 493.

Μινύας κρατήσας Her. F. 50. μάχῃ κρατήσας ib. 612.

δεσποτῶν κρατήσεις δούλος ὢν; Hel. 1646. κρατήσῃν Θηβαίας χθονὸς Ph. 638.

εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατήσῃν Hip. 1040. κρατήσῃν ἐχθρῶν El. 194.

τὸν ἀνέκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999. κρατῇ σὺ Tr. 725.

ὃ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων ib. 933. λόγῃς ἀριθμῶ πλείονος κρατῶμεναι Bel. fr. XXV. 12.

ἣν κρατηθῇς Ph. 581. Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσα Ion. 1251.

Κρατῆρ. κρατῆρα Βάκχῳ Iph. A. 1061. κρατῆρα τὸν φθιμένων Iph. T. 160.

ὁπότεν—ἀνδράσι κρατῆρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ Bac. 384.

οἰνωμένας κρατῆρι ib. 686. κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον Cy. 387.

τί τὸν κρατῆρ' ὀπισθ' ἐμὴ τίθῃς; ib. 542. ἐς κρατῆρα καινὸν Ion. 1177.

νέον κρατῆρα πληρῶν ib. 1192. ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1052.

πλήρεις κρατῆρας Bac. 222. γάλακτος πλέῃ κρατῆρες Cy.

215. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051. κρατήρας ἱερὺς ib. 1195.

Κρατῖνος, *nom. propr. viri*. Epist. II.

Κράτισος. τὸν κράτισον Ἑλλάδος Hel.

41. κατθανεῖν ἔδοξέ μοι κράτισον Hip.

402. cf. Hel. 305. κράτισον εἰκῇ

ταῦτ' ἔαν ἀφειμένα El. 379. κράτισον

εἶναι φημι μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr.

XVI. 2. κράτις—φαρμάκοις αὐτὺς

κτανεῖν Med. 384.

Κράτος. ὅπερ μέγιστον ἦν κράτος Hec.

556. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσαι κρά-

τος; ib. 883. ὃ Διὸς ἀένναον κράτος

Or. 1299. ὃ διώρισαν κράτος Ph.

1433. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος—ἔν-

νασθαι An. 789. σὸν τὸ κράτος Iph.

A. 472. ὃ πολυῶχον κράτος Rh. 821.

ὅς τῶν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος

Tr. 949. ὃ κράτος δίδωμι γῆς Bac.

213. μὴ τὸ κράτος αὖχει δύναμιν ἀν-

θρώποις ἔχειν ib. 310. κράτος ἔχουσ'

ἐμὸν ib. 1036. δεδήμευται κράτος Cy.

119. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος;

Hel. 68. κράτος ἔχων Πελασγίας

Her. F. 464. τὸ Κάδμω ἐπτάπυλον

ἔχει κράτος ib. 543. θετῶν παίδων

πῷ κράτος; Er. fr. VII. 1. πρῶτος

γέγραπται τῶν κακίωνων κράτει Eu.

fr. VI. 2. ἔργα μὲν νεωτέρων, βελαι

δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Melan.

fr. XVII. 2. δῆμψ μήτε πᾶν ἀναρ-

τήσης κράτος Plis. fr. I. 1. χρυσός

ἔστιν, ὅς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B.

36. Σφιγγὸς ὅς μόνος κατέσχον κράτη

Ph. 1748. τὸς σέβοντας τὰμὰ κράτη

Hip. 5. σφαλερὰ ὃ φιλῷ στρατηγῶν

κράτη Rh. 132. παισὶ προσθεῖναι

κράτη Fr. inc. XL. 2. et fr. inc B. 48.

2.

Κρατύνειν. βασιληΐδα τιμὰν κρατύνεις

Hip. 1282. Πόντιον Αἰγαῖον ἐπ' ἀκ-

τὰν—κρατύνει Al. 599. κρατύνων

τῇσδε Θηβαίας χθονὸς Bac. 659. ἐνὸς

πρὸς ἀνδρὺς, ἐκ ὄχλῳ κρατύνεται Sup.

411.

Κραυγῇ, et dor. κραυγά. κραυγῆς ἀκέ-

σας Hec. 1109. et Hip. 902. ἔ τι πῶ

κραυγὴν ἔθηκες Μενέλεω βοηδρομεῖν;

Or. 1510. σῆσαι κραυγὴν ib. 1529.

κραυγῇ δύσφημος An. 1145. εὖ πυρ-

σεύετε μοι κραυγὴν ἀγῶνος τῷδε El.

695. κραυγὰν μ' αὐδῶσαν Ion. 893.

Κρεανόμος. τῷ κρεανόμῳ Cy. 244.

Κρέας Cy. 134. γλυκύτατα τὰ κρέα

φορεῖν ib. 126. τῶν κρεῶν μηδὲν λίπης

τῷδε ib. 312. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμέ-

νος βορᾶ ib. 367. ἀνθρώπων θερμὰ

κρέα ib. 373. ἐξ ἀναιδῶς φάρυγος

ὠθήσῃ κρέα ib. 588. κρέασι βοελοῖς

Fr. inc. CXLVII. 1.

Κρέκειν. εἰ ἔκρεκον πέπλος El. 542.

Κρεμαννύναι. εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμα-

σθεῖη γένος Hip. 1252. ὥς ἂν κρε-

μασθῇ Bac. 1238.

Κρεμασός. κρεμασὸν βρόχον Hip. 769.

et 802. et βρόχος κρεμασὸς Or. 1036.

et κρεματοῖς ἐν βρόχοις Hip. 779.

παρατάδος κρεμασὰ τεύχη An. 1123.

κρεμασὰ ἔσαζ' ὑπ' ἐλάταις Bac. 740.

Κρέσσα, uxor Xuthi. Ion. 11. etc.

Κρεωκοπεῖν μέλη ξένων Cy. 358.

Κρέων, *nom. pr.* 1) rex Thebanorum.

Ph. 11. etc. Sup. 358. etc. Her. F. 8.

etc. ὃ παῖ Κρέοντος Alcmaeon. fr.

VIII. 1. 2) rex Corinthiorum. Med.

19. etc.

Κρέων, *apell.* dominus, princeps. πόν-

τω κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262.

Κρήδεμνον. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508.

Κρηθεὺς, filius Æoli. Æol. fr. XXIII.

3.

Κρήμνασθαι. παρηΐδων ἐξ ἐμᾶν ἐκρή-

μνατο El. 1217.

Κρημνίζειν. κρημνίσαι αὐτὴν ἐκ μέσης

ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 1.

Κρημνός. ἐφεύγομεν πρὸς κρημνὸν Iph.

T. 1373. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων

Ph. 1325. παγὰν προῖεισα κρημνῶν

Hip. 124.

Κρηναῖαι πύλαι, una e septem Theba-

rum portis. Ph. 1130.

Κρηναῖος. κρηναίων νασμῶν Hip. 225.

ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις Iph. A. 182.

κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.

Κρήνη. κρήνην παρ' αὐτὴν Ἄρεος Sup.

660. εὐρυτον παρὰ κρήνην Iph. A.

421. κρήνην ἔξανῆκ' οἶνε Bac. 706.

καλὴν γε κρήνην εἶπας Cy. 148. κρή-

ναι ἀμβροσίαι Hip. 748. μήτ' ἀλσώ-

δεις ἴζε κρήνας Iph. A. 142. κρήναι

Νυμφᾶν ib. 1294. κρήναις ἐπ' αὐταῖς

Bac. 765. κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις

Cy. 66. λυτρῶν καὶ κρηνῶν Hel.

682.

Κρηνίς. δροσερὰς ἀπὸ κρηνίδος Hip.

208.

Κρηπίς. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπίδος

ἐκτός An. 1113. κρηπιδ' Ὀλύμπῳ
καλλίσταν Tr. 215. ἀμφὶ βωμίαν κρη-
πίδα Her. F. 985. κρηπὶς γένους ib.
1261. κρηπίδας λαΐνας ἀγάλματος
Iph. T. 997. πρὸς κρηπιδῶν βάθροις
Tr. 16. κρηπιδῶν ἐπὶ ναῷ Ion. 38.
ἀμφὶ κρηπίδας δόμων ib. 510. ἔκειτο
κρηπιδῶν ἐπὶ Her. F. 1008.
Κρής. ζάθιοι Κρήτες Bac. 121. ὦ
Κρήτες Cret. fr. I. 1.
Κρήσιος. Κρησίους δόμους Hip. 719.
ὦ παῖ Κρησία ib. 372. ὦ λευκόπτερε
Κρησία πορθμὶς ib. 752. Κρησίας ἐκ
γᾶς ib. 759. Κρησίαν χθόνα Tr.
944.
Κρήσσα. Κρήσσης ματρὸς ἀπο Or. 18.
λέκτρα Κρήσσας Ἀερόπας δολίας ib.
1008.
Κρήτη, et dor. Κρήτα. Κρήτην Hel.
774. ἀνάσσων Κρήτης Cret. fr. II.
4. Κρήτας ἔξορμος Hip. 156.
Κρητῆρ, poet. pro κρατῆρ. παρὰ κρη-
τῆρα καὶ θοίνην Pol. fr. IV. 1. χρυσέας
κρητῆρας ἔτρησε Ion. 1166.
Κρητικός. Κρητικὸς αὐλὸς Pol. fr. X.
1.
Κρίνειν. ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρους Hec.
89. ἔρις, ἂν ἐν Ἰδᾷ κρίνει τρισσὰς
μακάρων παῖδας ib. 645. ὥς κρίνω
δικαίως ib. 1131. τὰλλότρια κρίνειν
κακὰ ib. 1240. ἐμὴν αὐτὴν—κρίνω
δάμαρτα Or. 1093. σὺ τῇδε κρίνεις
Al. 532. μεγάλα κρίνω τάδε An.
370. ἔκ ἐμὸν κρίνειν τάδε ib. 989.
κρίνετε ταλαίνας χέρας γεραιᾶς Sup.
276. τὰ Ταντάλῳ ἐσιάματα ἅπιτα
κρίνω Iph. T. 388. τίς ἂν δίκην κρί-
νοιεν; Her. 180. εἰ λόγους κρίνῃσι
σὺς ib. 198. εἰ ἄμιλλα κρίνει νιν
αἵματος Hel. 1170. Ἔρωτα ὅστις μὴ
θεὸν κρίνει μέγαν Aug. fr. III. 1.
τρισῶν βιότων ἐνὶ κρίνω νίκην μίαν
Bel. fr. XVI. 3. τὸν ὕλβον ἔδεν
ἔδαμῃ κρίνω Pelei fr. IV. 1. τὸ τρα-
τηγεῖν τῷτ' ἐγὼ κρίνω—Gem. fr. IX.
1. κρίνει τίς αὐτὸν ἀνθρώπων μέ-
γαν—; Fr. inc. XXVII. 1. μή μ'
ἄφρονα κρίνης eor. CXXXIV. 2. ἔκ
ὀφθαλμοῦ τὸ ταῦτα κρίνόν ἐστιν, ἀλλὰ
νῦς eorund. CLI. 6. ἔκριν' ὁ δαίμων,
ἔχ' ἃ σοι δοκεῖ Ph. 1656. ἔκρινε τρι-
σὺν ζεῦγος τρισῶν θεῶν Tr. 924.
εἰ σφε κρίνειεν Πάρις ib. 928. ὀξύφρων
κρίναι λέχη γυναικῶν Med. 644. σέ

κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ὁ τὰς
θεὸς κρίνας Iph. A. 72. ἐμοὶ μέγιστον
κειμήλιον κρίνας σε Rh. 655. ἔτε τῷ
δίκη κρίναντες An. 569. κρίνασα Iph.
T. 1471. ἡ κρινεῖ τί πρᾶγμα; Or.
755. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον Ph. 1315.
πῶς τις αὐτὰ ὀρθῶς κρινεῖ; El. 373.
τῇ ὁμιλίᾳ βροτῶς κρινεῖτε; ib. 385.
ὧ κρινῶμαι τῶνδ' ἐσοὶ τὰ πλείονα Med.
609. ἐν γέ μοι κρίνοιτ' ἂν ὧ καλῶς
φρονεῖν Dic. fr. IV. 3. ἐκεῖνο κέκρι-
ται Ph. 1657. ἐκρίθη ἔρις Hec. 644.
εὐράτευμα Παλλάδος κριθήσεται Sup.
601.

Κρίσις. κρίσις θεῶν Iph. A. 580. κρίσιν
ἐπὶ συγγὰν ib. 1307. μορφῆς διαπε-
ράνασθαι κρίσιν Hel. 26. cf. v. 684.
et 685. σὴ ἡ κρίσις Fr. inc. XX. 2.
Κριτής. κριτῆς τις θεῶν γένοιτο Ph.
470. ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Al.
804. ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις
κριτῆς An. 1163. κριτῆς ἂν εἴης ὧ
σοφὸς γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. πο-
νηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πολ-
λῶν ἡρέθην λόγων κριτῆς Ph. fr. IX.
1. ἀλόγιτος τῆς ἀληθείας κριτῆς Fr.
inc. XXXII. 2.

Κροκάλῃ. παρὰ κροκάλαις Iph. A. 211.
Κρόκεος. ἐν κροκέῳ πέπλῳ Hec. 468.
ἀσέρων κρόκεος ὄχος Tr. 856. κρόκεα
πέταλα Ion. 889.

Κρόκη. τρίβωνες ἐκλείποντες οἰχονται
κρόκας Aut. fr. III. 12.

Κροκοίς. σολίδα κροκοέσσαν Ph. 1498.

Κρονίδας. Ζεὺς Κρονίδας Hec. 474. et
Κρονίδα Ζεὺς Bac. 95.

Κρόνιος. Κρονίῳ Πανὸς Rh. 36. Κρόνι-
ε πρύτανι Tr. 1288.

Κρόνος. Αἰὼν, Κρόνῳ παῖς Her. 900.

Κρόταλον. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον Cy.
104. κρόταλα χαλκῷ ib. 204. κρό-
ταλα βρόμια Hel. 1324.

Κρόταφος. οἱ μοι κροτάφων Tr. 115.

Κροτεῖν. θύρῳ κροτῶν γῆν Bac. 188.

Κρότημα αἰμυλώτατον Rh. 499.

Κροτητός. πεπτὰ καὶ κροτητὰ Cress.
fr. IX. 5.

Κρότος. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tr.
546. κρότος Σικιννίδων Cy. 37. παν-
νυχίοις ποδῶν κρότοιςιν Her. 783.

Κρύειν. πέπλον κρύω Cy. 327. κρύεσα
Ζηνὸς ἀρβύλῃ πέδον Her. F. 1304.
χρυσεοσάνδαλον ἵχνος ἐν γὰ κρύεσαι
Iph. A. 1043. ἔκρυσα χεῖρας Sup.

720. κρύσσον πεύκη πυρός Hel. 876. κρύσας πλευράν πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. ἑλκτὸν κρύσω πόδ' ἐμὸν El. 180.

Κρύμα. Ἀσιάδος κρύματα Eg. fr. XIX.

Κρυνός. Θερμός κρυνός αἵματος Rh. 790. κρυνοὶ ἐχώρην Hes. 568.

Κρυερός. κρυερὰ θανάτῳ τελευτῇ Fr. inc. CLX. 6.

Κρυμός Scy. fr. I. 3.

Κρύος Epist. II.

Κρύπτειν. κρύπτειν, ἢ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεῶν Hes. 570. παῖδα κρύπτειν τάφῳ ib. 726. μὴ κρύπτε σύνδουλόν σέθεν Med. 65. ἄλλο σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. κρύπτε ib. 245. κρύπτω ib. 250. κρύπτει πῆμα ib. 279. cf. v. 330. κρύπτειν νόσον ib. 394. κρύπτειν δυσπραξίας ib. 915. πῶς ἔχ' ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1290. εἴδ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ ἴσα τυγχάνω κακοῖς Ap. 1055. κρύπτειν ἄθλιον δέμας Tr. 772. πόσιν—κρύπτει χθονί; Hel. 1238. πατέρα—χάσμα σὸν κρύπτει χθονός; Ion. 281. τί πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κára; Her. F. 1198. πύθονται ἂν ἄσοι πάντες, ἃ κρύπτειν χρεῶν Inus fr. VI. 4. ὁρῶ σε δεξιᾶν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα χεῖρα Hes. 343. κρύπτων ὑπ' αἰδῆς τὰς τύχας Hel. 424. καλῶς κρύπτοντα τάδε Cress. fr. VI. 3. τὰ κρύπτοντα Ph. 1124. ἔκρυπτον σῶμα ὄπλοις ib. 1248. ἔκρυπτεν Ἰσθμὸν καὶ πέτραν Ἀσκληπιῷ Hip. 1209. πῶς ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα; Al. 564. cf. v. 860. ἐνθ' ἐκρύπτομεν δέμας Bac. 729. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. πῶς ἔκρυπτες τόδε; Ion. 1342. εἴ ἐγὼ γάμης ἔκρυπτον ib. 1544. κλείθροις ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς τύχας Al. 1041. ἔκρυψα πέπλοις νεκρὸν Tr. 623. ἔκρυψαν ἄρμα λυγαίῳ νέφει Her. 855. πάλιν μὲ κρύψον κεφαλὰν Hip. 243. κρύψον μὲ πρόσωπον πέπλοις ib. 1458. cf. Iph. T. 1207. et Her. 561. et 604. μάχαιραν ἐς γαίης μυχθὲς κρύψον Sup. 1206. εἴ με ναῦ τῷδε κρύψειας λάθρα Iph. T. 1024. ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἄν Her. F. 1217. μὴ

κρύψης δαρὸν Hes. 184. κρύψη πεισσαν ἐκ καρχησίων ib. 1261. ὥς κρύψω δέμας Iph. A. 1340. cf. Iph. T. 106. γῇ ἐπὰν κρύψης νεκρὸς Her. F. 1364. χθονὶ κρύψαι δέμας Al. 469. cf. Al. 1265. ἴν' ὁ πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας Hes. 712. ἐν ἄντρῳ μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 432. κρύψας ἐμάντων ib. 514. κράτα κρύψας Ion. 967. σκότῳ νιν κρύψας Dan. 40. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 3. κρύψαντε δέμας Iph. T. 119. σῶσαι κρύψαντας Ap. 312. κρύψαντες αὐτὸς Bac. 722. κρύψασα Hes. 1013. κρύψας ὁμαίμονα Hel. 896. πῶς κρύψω πῆμα Hip. 674. λόγῳ κρύψω Ap. 264. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας Bac. 952. ἐκέτι κρύψω λέχος Ion. 874. δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω Her. F. 1070. κρύψη σὺ κρύψιν, ἣν σε κρυφθῆναι χρεῶν Bac. 953. ἐν δόμοις κρύπτεται σέθεν Or. 1107. σκοτίᾳ κρύπτεται Ph. 338. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδίαν Cy. 610. ἕρανφ κρύπτεται Hel. 612. εἴ τοσόνδε γῆς ἐνερθ' ἐκείνος κρύπτεται Her. F. 263. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται Hel. 62. ἐνθάδε κέκρυψαι σπαργάνοισιν Ion. 1351. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. κεκρυμμένης θήρας ξιφῆρεις Or. 1271. ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένην Iph. T. 826. κεκρυμμένας θήκας χρυσῇ Hes. 1146. ὥς ἐννοῶμαι εἴ τι τῶν κεκρυμμένων Med. 900. φαρμάκοις κεκρυμμένοις Ap. 32. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405. ἴν' ἦν κεκρυμμένα Ion. 1362. cf. v. 1405. ἵπποι ἔκρυφθεν (pro ἐκρύφθησαν) Hip. 1247. ὥς τῷδ' ἀδελφῷ—κρυφθῆτον χθονὶ Hes. 897. cf. Hel. 526. δεῖ γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. χλαυδίῳ ἔσω κρυφθεῖς Or. 43. κρυφθεῖς δόμοις Hel. 1049. εἰ κρυβήσονται χθονὶ Sup. 543.

Κρυπτεύειν. κρυπτεύει ποικίλως δαρὸν χρόνῳ πύδα Bac. 886. εἴ τι πῃ κρυπτεύομαι—ἐκ βηλευμάτων Hel. 548.

Κρυπτός. ὁ κρυπτός πόσις Or. 560. κρυπτός καταστὰς Ap. 1065. κρυπτόν λόχον Rh. 560. κρυπτός ἐν ἄντροις χθονός ib. 970. συνερείδει περόναις κρυπτόν Bac. 98. σκοτίαις κρυπτόν ἐν εἰρκταῖς ib. 549. κρυπτός λόγος Fr. inc. CCXXIV. γάμοι κρυπτοὶ

Ion. 73. cf. v. 1524. λόγοισιν κρυπτοῖσιν ib. 430. κρυπτὰν βάσιν Hes. 1069. κρυπτᾷ κοίτῃ Hip. 154. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν Iph. A. 570. κρυπταῖσιν εὐναῖς El. 922. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. κρυπτὸν δόρυ Tr. 14. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. κρυπτὰ ἔφη Or. 1125. τὰ κρυπτὰ πέφυκε Hip. 594. προδέδοται τὰ κρυπτὰ μὲν Iph. A. 1140. διακονῶσα κρυπτὰ Ion. 396. τὰ κρυπτὰ μηχανήματα ib. 1116.

Κρυταλλόπηκτος. φυσήματα κρυταλλόπηκτα Rh. 441.

Κρυφαῖος. δόλος κρυφαῖος Rh. 92. ἐπιφύρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις ib. 714. κρυφαῖον εἰς παῖδα Ion. 1114. θεῶν χορὸς κρυφαῖος Bac. 1107. νόσον κρυφαίαν Ion. 944. εὐνήν κρυφαίαν Dan. 14. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Κρύφιος. εἰς εὐνάς κρύφιος ἠπίσω μολεῖν Her. F. 344. ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσηλθὼν χθόνα ib. 598. ἢ ναῦς Ὀρέτω κρύφιος ἦν ὠρμισμένη Iph. T. 1328. κρύφιον ὠδῖνα Ion. 1487. κρυφίαις εὐναῖς El. 720.

Κρυφίως Hes. 993.

Κρύψις. κρύψη σὺ κρύψιν, ἦν σε κρυφθῆναι χρεὼν Bac. 953.

Κρωσσός. κρωσσὸς ὑδρηλὸς Cy. 89. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1173.

Κτᾶσθαι. κτᾶσθ' ἐταίρος Or. 802. τί δεῖ με—αὐτὴν δις τόσα κτᾶσθαι κακά; Med. 1047. εὐδαιμονῶντας εἰς φόβος κτᾶσθαι φίλος Sur. 225. κτᾶσθαι πλεῖτον καὶ βίον τέκνοις ib. 450. τί κτᾶσθε λόγχας; ib. 950. λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι Hel. 910. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε ib. 1167. τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον Her. F. 1404. cf. El. 1038. πένητας ὕδεις βύλεται κτᾶσθαι φίλος El. 1131. κῆδος καὶ αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεὼν Antior. fr. XVII. κέρδη κτᾶσθαι Cresph. fr. V. 1. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11. κτᾶσθε πλεῖτον Inus fr. IV. 2. ζηλωτὸς, ὅστις—μὴ ᾧ πεισῆμος συμφορὰς ἐκτήσατο Or. 542. δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥαθυμίαν Med. 218. καινὰ ἐκτήσω λέχη ib. 489. ὧν ἐκτήσω, κακῶς ἤρχες Iph. A. 383. παρ-

θένον Πισάτιδα ἐκτήσατο Iph. T. 825. λέχος γε τῆσδ' ἂν ἐκ ἐκτησάμην Tr. 416. ἢ κάλλος ἐκτήσω Hel. 1103. ἂν (sc. δύσκλειαν) Ἰδαίων ἐρίδων πονηθεῖσ' ἐκτήσατο ib. 1525. γῆν, ἣν ἐκτήσατο Ion. 1296. ἔποτ' ἂν σε δεσπότην ἐκτήσατο Her. F. 274. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην ib. 339. ἐπεὶ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην ib. 1269. ὃν χ' ὧ κάκιστος ῥαδίως ἐκτήσατο Aol. fr. XIV. 2. ὕδεις ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. ὅστις παῖδας θυραῖος εἰς δόμους ἐκτήσατο Melan. fr. XII. 2. ἄλλην νύμφην κτῆσαι Or. 1638. κτῆσαι Μυκήνας Her. 177. εἶδε σὰν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτῆσαι μαν An. 526. πῶς κτῆσαιτ' ἂν ὄλβον; Aut. fr. III. 6. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτῆσαιτο Dan. fr. XI. 3. ὥς ἐνψυχίαν φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα Cy. 649. παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου κτησάμενος Iph. T. 696. πόθεν κτῆση φίλος Hes. 879. νόσον κτῆση τινὰ Or. 305. μακάριον κτῆση λέχος ib. 1208. σύμμαχον κτῆσεσθ' Ἄρην Ph. 943. ἐκ εἰς γάμος σὺς συμφορὰν κτῆση γόοις ib. 1666. κακὸν λόγον κτῆση πρὸς ἁσῶν Her. 167. ἐκ ἔστιν ὅπως ἤβην κτῆση πάλιν αὐθις ib. 708. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. ἔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. αὐτὴ ὑφ' αὐτῆς πλεῖστα κέκτηται κακὰ Hip. 397. πρὸς τὰς τύχας τὰς φρένας κεκτήμεθα ib. 701. ταυτὸν πατρῶον αἷμά σοι κεκτήμεθα Sur. 264. ἢ τι κεκτήμεθα ἡμέτερον αὐτὸ ib. 534. νησιώτην σκοράδα κέκτηται βίον; Rh. 701. ὥς εἰκὼς ἡδείας πατρὸς κέκτησθ' ἐν ἄρθροις Tr. 1179. παραδοχὰς, ἃς ὁμήλικας χρόνῳ κεκτήμεθα Bac. 202. ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. ἀνόνητα κεκτήμεσθα τὰ γαθὰ Ion. 379. σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις El. 1003. ἢ οἱ πλετῶντες ὧς κεκτήμεθα Aol. fr. VI. 6. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Inus fr. IX. 2. μεγάλα κέκτηται κακὰ Melan. fr. XIII. 2. cf. Phry. fr. XV. 4. κέκτησο σὺ τῷτ', ἐγὼ δ' ὧς κτήσομαι Or. 489. φίλος τὸς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Er. fr. II. 19. κέκτησο ὀρθῶς, ἃ ᾧ ἔχης ἄνευ ψόγου Inus fr. XV. 1. μάτην ἤβην ἂν κεκτώμεθα

720. κρύσσον πεύκην πυρός Hel. 876. κρύσας πλευράν πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. ἐλκτόν κρύσω πόδ' ἐμὸν El. 180.

Κρύμα. Ἀσιάδος κρύματα Eg. fr. XIX.

Κρυμός. θερμός κρυμός αἵματος Rh. 790. κρυνοὶ ἐχώρην Hes. 568.

Κρυερός. κρυερά θανάτῳ τελευτῇ Fr. inc. CLX. 6.

Κρυμός Scy. fr. I. 3.

Κρύος Epist. II.

Κρύπτειν. κρύπτειν, ἢ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεῶν Hes. 570. παῖδα κρύπτειν τάφῳ ib. 726. μὴ κρύπτε σύνδυλον σέθεν Med. 65. ἄλλο σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. κρύπτε ib. 245. κρύπτω ib. 250. κρύπτει πῆμα ib. 279. cf. v. 330. κρύπτειν νόσον ib. 394. κρύπτειν δυσπραξίας ib. 915. πῶς ἔχ' ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1290. ἔδ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ ἔσα τυγχάνω κακοῖς An. 1055. κρύπτειτ' ἄθλιον δέμας Tr. 772. πόσιν—κρύπτει χθονί; Hel. 1238. πατέρα—χάσμα σὸν κρύπτει χθονός; Ion. 281. τί πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα; Her. F. 1198. πύθονται ἂν ἄσοι πάντες, ἃ κρύπτειν χρεῶν Inus fr. VI. 4. ὁρῶ σε δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα χεῖρα Hes. 343. κρύπτων ὑπ' αἰδῆς τὰς τύχας Hel. 424. καλῶς κρύπτοντα τάδε Cress. fr. VI. 3. τὰ κρύπτοντα Ph. 1124. ἔκρυπτον σῶμα δπλοῖς ib. 1248. ἔκρυπτεν Ἰσθμὸν καὶ πέτραν Ἀσκληπιῷ Hip. 1209. πῶς ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα; Al. 564. cf. v. 860. ἔνθ' ἐκρύπτομεν δέμας Bac. 729. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρά Her. 824. πῶς ἔκρυπτες τόδε; Ion. 1342. ἔ ἐγὼ γάμης ἔκρυπτον ib. 1544. κλείθροις ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς τύχας Al. 1041. ἔκρυψα πέπλοις νεκρὸν Tr. 623. ἔκρυψαν ἄρμα λυγαίῳ νέφει Her. 855. πάλιν μὲ κρύψον κεφαλὰν Hip. 243. κρύψον μὲ πρόσωπον πέπλοις ib. 1458. cf. Iph. T. 1207. et Her. 561. et 604. μάχαιραν ἐς γαίας μυχθὲς κρύψον Sup. 1206. εἴ με ναῶ τῷδε κρύψεας λάθρα Iph. T. 1024. ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἄν Her. F. 1217. μὴ

κρύψης δαρὸν Hes. 184. κρύψη πεσῶσαν ἐκ καρχησίῳ ib. 1261. ὥς κρύψω δέμας Iph. A. 1340. cf. Iph. T. 106. γῇ ἐπ' ἂν κρύψης νεκρὸς Her. F. 1364. χθονὶ κρύψαι δέμας Al. 469. cf. An. 1265. ἴν' ὁ πατήρ ἔθετό νιν κρύψας Hes. 712. ἐν ἄντρῳ μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 432. κρύψας ἐμμαντὸν ib. 514. κρᾶτα κρύψας Ion. 967. σκότῳ νιν κρύψας Dan. 40. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 3. κρύψαντε δέμας Iph. T. 119. σῶσαι κρύψαντας An. 312. κρύψαντες αὐτῆς Bac. 722. κρύψασα Hes. 1013. κρύψας' ὁμαίμονα Hel. 896. πῶς κρύψω πῆμα Hip. 674. λόγους κρύψω An. 264. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας Bac. 952. ἔκέτι κρύψω λέχος Ion. 874. δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω Her. F. 1070. κρύψη σὺ κρύψιν, ἣν σε κρυφθῆναι χρεῶν Bac. 953. ἐν δόμοις κρύπτεται σέθεν Or. 1107. σκοτίᾳ κρύπτεται Ph. 338. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιὰν Cy. 610. ἔρανῳ κρύπτεται Hel. 612. ἔ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται Her. F. 263. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται Hel. 62. ἐνθάδε κέκρυψαι σπαργάνοισιν Ion. 1351. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. κεκρυμμένους θήρας ξιφῆρεις Or. 1271. ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένην Iph. T. 826. κεκρυμμένας θήκας χρυσῇ Hes. 1146. ὥς ἐννοῆμαι ὀή τι τῶν κεκρυμμένων Med. 900. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405. ἴν' ἦν κεκρυμμένα Ion. 1362. cf. v. 1405. ἵπποι ἔκρυφθεν (pro ἐκρύφθησαν) Hip. 1247. ὥς τῷδ' ἀδελφῷ—κρυφθῆτον χθονὶ Hes. 897. cf. Hel. 526. δεῖ γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. χλαυδίῳ ἔσω κρυφθεῖς Or. 43. κρυφθεῖς δόμοις Hel. 1049. εἰ κρυβήσονται χθονὶ Sup. 543.

Κρυπτεύειν. κρυπτεύεσι ποικίλως δαρὸν χρόνῳ πόδα Bac. 886. ἔ τι πῃ κρυπτεύομαι—ἐκ βυλευμάτων Hel. 548.

Κρυπτός. ὁ κρυπτός πόσις Or. 560. κρυπτός καταστὰς An. 1065. κρυπτόν λόχον Rh. 560. κρυπτός ἐν ἄντροις χθονός ib. 970. συνερείδει περόναις κρυπτόν Bac. 98. σκοτίαις κρυπτόν ἐν εἰρκταῖς ib. 549. κρυπτός λόγος Fr. inc. CCXXIV. γάμοι κρυπτοὶ

Ion. 73. cf. v. 1524. λόγοισιν κρυπτοῖσιν ib. 430. κρυπτὰν βάσιν Hes. 1069. κρυπτῇ κοίτῃ Hip. 154. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν Iph. A. 570. κρυπταῖσιν εὐναῖς El. 922. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. κρυπτὸν δόρυ Tr. 14. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. κρυπτὰ εἶφη Or. 1125. τὰ κρυπτὰ πέφυκε Hip. 594. προδέδοται τὰ κρυπτὰ μὲν Iph. A. 1140. διακονῆσα κρυπτὰ Ion. 396. τὰ κρυπτὰ μηχανήματα ib. 1116.

Κρυταλλόπηκτος. φυσήματα κρυταλλόπηκτα Rh. 441.

Κρυφαῖος. δόλος κρυφαῖος Rh. 92. ἐπιφύρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις ib. 714. κρυφαῖον εἰς παῖδα Ion. 1114. θεῷ χορὸς κρυφαῖος Bac. 1107. νόσον κρυφαίαν Ion. 944. εὐνήν κρυφαίαν Dan. 14. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Κρύφιος. εἰς εὐνάς κρύφιος ἠπίσω μολεῖν Her. F. 344. ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσηλθὼν χθόνα ib. 598. ὁ ναῦς Ὀρέεω κρύφιος ἦν ὠρμισμένη Iph. T. 1328. κρύφιον ὠδῖνα Ion. 1487. κρυφίαις εὐναῖς El. 720.

Κρυφίως Hes. 993.

Κρύψις. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἦν σε κρυφθῆναι χρεὼν Bac. 953.

Κρωσσός. κρωσσὸς ὑδρηλὸς Cy. 89. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1173.

Κτᾶσθαι. κτᾶσθ' ἐταίρους Or. 802. τί δεῖ με—αὐτὴν δις τόσα κτᾶσθαι κακά; Med. 1047. εὐδαιμονῶντας εἰς φόβος κτᾶσθαι φίλους Sup. 225. κτᾶσθαι πλῆτον καὶ βίον τέκνοις ib. 450. τί κτᾶσθε λόγχας; ib. 950. λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι Hel. 910. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε ib. 1167. τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον Her. F. 1404. cf. El. 1038. πένητας ὅδεῖς βύλεται κτᾶσθαι φίλους El. 1131. κῆδος καὶ αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεὼν Antior. fr. XVII. κέρδη κτᾶσθαι Ctesph. fr. V. 1. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11. κτᾶσθε πλῆτον Iph. fr. IV. 2. ζηλωτὸς, ὅστις—μὴ ἴπισήμους συμφορὰς ἐκτῆσατο Or. 542. δύσκειαν ἐκτῆσαντο καὶ ῥαθυμίαν Med. 218. καινὰ ἐκτῆσω λέχη ib. 489. ὧν ἐκτῆσω, κακῶς ἤρχες Iph. A. 383. παρ-

θένον Πισατίδα ἐκτῆσατο Iph. T. 825. λέχος γε τῆσδ' ἂν ὥς ἐκτῆσάμην Tr. 416. ἢ κάλλος ἐκτῆσω Hel. 1103. ἂν (sc. δύσκειαν) Ἰδαίῳ ἐρίδων πονηθεῖσ' ἐκτῆσατο ib. 1525. γῆν, ἦν ἐκτῆσατο Ion. 1296. ἔπορ' ἂν σε δεσπότην ἐκτῆσατο Her. F. 274. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτῆσάμην ib. 339. ἐπεὶ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτῆσάμην ib. 1269. ὃν χ' ὡς κάκιστος ῥαδίως ἐκτῆσατο Ael. fr. XIV. 2. ὅδεῖς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτῆσατο Alop. fr. V. ὅστις παῖδας θυραῖως εἰς δόμους ἐκτῆσατο Melan. fr. XII. 2. ἄλλην νύμφην κτῆσαι Or. 1638. κτῆσαι Μυκήνας Her. 177. εἶδε σὺν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτῆσαιμην An. 526. πῶς κτῆσαιτ' ἂν ὄλβον; Aut. fr. III. 6. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτῆσαιτο Dan. fr. XI. 3. ὥς εὐψυχίαν φίλων κελυσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα Cy. 649. παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπέρῃ κτησάμενος Iph. T. 696. πόθεν κτήσῃ φίλους Hes. 879. νόσον κτήσῃ τινὰ Or. 305. μακάριον κτήσῃ λέχος ib. 1208. σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρην Ph. 943. ὥς εἰς γάμους σὺς συμφορὰν κτήσῃ γόοις ib. 1666. κακὸν λόγον κτήσῃ πρὸς ἀσῶν Her. 167. ὥς ἔστιν ὅπως ἤβην κτήσῃ πάλιν αὐθις ib. 708. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτῆμεθα Or. 267. ἔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. αὐτὴ ὑφ' αὐτῆς πλεῖστα κέκτηται κακὰ Hip. 397. πρὸς τὰς τύχας τὰς φρένας κεκτῆμεθα ib. 701. ταυτὸν πατρῶον αἵμά σοι κεκτῆμεθα Sup. 264. ὅ τι κεκτῆμεθα ἡμέτερον αὐτὸ ib. 534. νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701. ὥς εἰκὼς ἡδέϊας πατρὸς κέκτησθ' ἐν ἡρῶσι Tr. 1179. παραδοχὰς, ὥς ὁμήλικας χρόνῳ κεκτῆμεθα Bac. 202. ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. ἀνόνητα κεκτῆμεθα τάγαθα Ion. 379. σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις El. 1003. ἢ οἱ πλωτῶντες ὡς κεκτῆμεθα Ael. fr. VI. 6. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτῆμεθα Iph. fr. IX. 2. μεγάλα κέκτηται κακὰ Melan. fr. XIII. 2. cf. Phry. fr. XV. 4. κέκτησο σὺ τῶν, ἐγὼ δ' ὡς κτήσομαι Or. 489. φίλους τῶς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Er. fr. II. 19. κέκτησο ὁρῶς, ἢ ὡς ἔχῃς ἄντι ψόγῃ Iph. fr. XV. 1. μάτην ἤβην ἐν κεκτῆμασι

πολλήν Hec. 283. δόξαν κεκτηῖσθαι μάτην ψευδῇ Hec. 489. μυρίων κρείσσων ὁμαίων ἀνδρὶ κεκτηῖσθαι φίλος Or. 804. ἔκ οἷδα δεσπότης κεκτημένος Hec. 397. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. κείνῳ μελήσει ταῦτα, τῷ κεκτημένῳ Iph. A. 715. τίνα τροφήν κεκτημένος; Ion. 322. δύο νόσω κεκτημένος ib. 591. ἔγκληρα πεδία τὰμὰ γῆς κεκτημένος Hec. F. 468. βίον κεκτημένος Antior. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. σωτήριον εἰ τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. ὦ γῆν Ἰνάχῃ κεκτημένοι ib. 930. τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις Ph. 899. τὸ γαῦρον ἐν χεροῖν κεκτημένοι Sup. 217. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. τὸν Διὸς γόνον σύμμαχον κεκτημένοι Bac. 1341. βίον ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι Hec. F. 1302. τὸ δῆλον—τῇ τύχῃ κεκτημένοι Alex. fr. VII. 2. κοινὰς ἀδελφῷ συμφοράς κεκτημένην Or. 863. ᾄδην νυμφίον κεκτημένη ib. 1109. ὦ τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη ib. 1204. κεκτημένη κόσμον Med. 954. μορφήν εὐπρεπῇ κεκτημένην Iph. A. 822. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. εὖ τὰς τύχας κεκτημένη Tr. 732. ἀνδρα δυσσεβῇ κεκτημένη El. 927. τῇ νῦν κεκτημένη Fr. inc. CLI. 5. τόλμας ἢ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. φίλος ἄρ' ἔχῃ κεκτήμην; Iph. A. 404. τῷ δαλύνοντος πρὸς οἶκον κτηθεῖς ὑφίξομαι; Hec. 449. σὲ ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται Al. 179. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ἐφ' ἰσοῖς δμῳίδας κεκτήσομαι Bac. 514.

Κτέανον. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion. 490.

Κτέαρ. πρὶν τίνα συντυχίαν κτεάτεσσιν ἐμοῖς γενέσθαι Phi. fr. V. 3.

Κτείνειν. κτείνει με χρυσῷ χάριν Hec. 25. τήνδε μὴ κτείνετε ib. 385. κτεῖνε ib. 1281. κτείνω Κύκλωπας Al. 6. γυναῖκα δυστυχῇ κτείνεις ἀτίμως An. 635. μὴ κτεῖνε· τὸν ἰκέτην γὰρ ἢ θέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. κτείνοντα τῆς ἐναντίας Or. 685. ὥς ἔχθραν κτείνοντες Hec. 517. κτείνουσα τῆς ἢ χρή θανεῖν An. 811. τὸν ἱερὸν ὥς κτείνουσαν Ion. 1224. ἔκτεινον, ἐκτείνοντο Sup. 700. ἄς τὸ πρῶτον ἔκ

ἐκτείνετε Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. ἐλευθέραν με κτείνετε Hec. 551. ὥς—διηπότη κτεῖναι Phoen. fr. X. 2. v. not. δράκοντα κτείνασα Med. 482. τίς νιν ἔκτανε; Hec. 708. μηδὲ κτάνητε (sc. τὸ τέκνον μὲ) ib. 278. φαρμάκοις αὐτῆς κτανεῖν Med. 385. ἀλάτορας κτανεῖν Melan. fr. XXIV. κτανῶν Hec. 26. et 713. πολέμιον σὸν κτανῶν ib. 1176. ματέρα κτανῶν Or. 505. ἔχ' ἀγνός εἰμι τῷ κτανόντι κτανῶν Hec. 1011. κτανῶν μητρὸς γεραιὸν πατέρα Hec. F. 1258. κτανόντε ναυσάθμων κατάσκοπον Rh. 591. τῆς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι Hec. 262. ἕκτας Med. 1398. τὸν τρισώματον οἷσιν ἕκτα βοτῆρα Hec. F. 424. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. κτενεῖ νιν ἢ τῷδ' ἄλοχος ib. 1277. ἐν κτενεῖ σ' ἔπος Med. 585. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς; ib. 1281. τὸν μὲν—κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με; Fr. inc. CLXXXI. ὥς κτενῶντας αὐτίκα Or. 729. etc.

Κτενίζειν. ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.

Κτενισμός. πλόκος κτενισμοῖς Θῆλος El. 529.

Κτερίζειν. κτερίζε Hel. 1260.

Κτέρισμα. κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. εἰ πλοσίων τις τεύξεται κτερισμάτων Tr. 1249. ἐνάλια κτερίσματα Hel. 1407.

Κτῆμα. ἀνιαρὸν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως Or. 230. κτῆμα τιμιώτατον ib. 702. παλαιὸν οἴκων κτῆμα Med. 49. ἀδικὸν κτῆμα Iph. A. 334. κάλλισον οἴκοις κτῆμα Rh. 190. cf. Meleag. fr. XIII. 1. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι Ion. 1618. ποθεινὸν κτῆμα Dan. 31. ὦ κρεῖττον ὄλβῳ κτῆμα Antior. fr. XXXVIII. ἔκ ἔσιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. ἢ μικρὸν κτῆμα Epist. IV. κτημάτων ὑποσερεῖν Bel. fr. XXV. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11.

Κτῆσις. ἔκ ἔσιν—κτῆσις κακίων, ἢδ' ἀνωφελεστέρα Alex. fr. VI. 4. ὅσον ἢ κτῆσις ἤρμοζε Epist. I.

Κτητός. κτητὸν βιώτῃ μέρος Hip. 1295. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι κελεύει πάντας Hel. 909.

Κτίζειν. σοὶ νιν ἔκγονοι κτίσαν (i. e.

- ἔκτισαν) Ph. 688. ποτανὰν εἰ σέ τις
θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἀγαμόν μ'—
ᾧφελ' ἀμέρᾳ κτίσαι ib. 788. ᾧ διώνυ-
μοι θεαὶ ἐκτίσαντο Ph. 694. πόλεις,
πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι
Er. fr. I. 9.
- Κτίσωρ. κτίσορ' Ἀσιάδος χθονὸς Ion.
74.
- Κτίτης. ἱππίῳ Ἀργεὺς κτίται Or. 1621.
- Κτυπεῖν. μὴ κτυπεῖτε Or. 141. et Her.
F. 1048. κτυπεῖ κλεῖθρα βασιλείων
δόμων Or. 1366. ἀμφὶ δώματα κτυ-
πεῖτε Πενθέως Bac. 61. κτυπεῖ δόμος
Hel. 865. παύσω κτυπῶντα θύρσον
Bac. 240. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν
κτυπῶν Cy. 327. ἅπασα τέγῃ πυκνοῖ-
σιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. cf.
El. 802. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύ-
πει φόβον Rh. 308. Λίβυς λωτὸς
ἐκτύπει Tr. 544. κτύπησε κρᾶτα μέ-
λεον πλαγὰν Or. 1467. ἐκτύπησε
χθῶν Ph. 1188.
- Κτύπημα. κτύπημα χερὸς ὁλοὺν An.
1212. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis.
fr. I. 32.
- Κτύπος. φόβον παρέσχευ ὅδε κτύπος
Hec. 1113. μὴδ' ἔσω κτύπος Or. 137.
et 141. μεθεμένα κτύπῃ ib. 172. κτύ-
πον ἡγάγετε ib. 183. κτύπον κρατὸς
ib. 961. ἡσθόμην κτύπῃ τινὸς ib.
1311. κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ
βοᾶν ib. 1353. ἢ κτύπον φοβύμεθα;
Ph. 276. χερῶν κτύπον Al. 87. λύρας
κτύπος ib. 432. σέρνων κτύπον Sup.
87. ποδῶν ἔσω κτύπος Iph. A. 438.
πληγῆς κτύπον πᾶς τις ἡσθετο ib.
1582. ἔκ ἡκυσας τευχέων τινὰ κτύ-
πον; Rh. 566. ἐκλύετε Περγᾶμων
κτύπον Tr. 1326. κτύπον εὐάσμασι
Βακχᾶν Bac. 129. χεῖρα—βύρσης
κτύπῃ παύσας ib. 513. λευκοπήχεις
κτύπῃς χεροῖν Ph. 1360. σερνοτυπεῖς
κτύποι Sup. 605. σέρνων κτύπῃς Tr.
789.
- Κύαθος. κύαθον Eu. fr. I. 1.
- Κυαναυγής. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι Al.
261.
- Κυανέμβολος. πρῶραις κυανεμβόλοισιν
El. 436.
- Κυάνεος. κυανέαν ἄλα Iph. T. 7. κυ-
νέαν ἐπὶ ναῦν Tr. 1094. Κυανέας
Συμπληγάδας Med. 2. cf. v. 1263. et
Iph. T. 241. διὰ Κυανέας ἀκτὰς An.
865. κυανέαις ἵπποις ib. 1012. κυά-
ναι σὺνυδοὶ θαλάσσης Iph. T. 392.
Κυανέας πέτρας ib. 746. et 889.
- Κυανοειδής. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ Hel.
179.
- Κυανόπτερος ὄρνις An. 863.
- Κυανόχρως, vel ως. βοτρυχῶν κυανό-
χρωτα πλόκαμον Ph. 315. κυανόχροα
κυμάτων ῥόδια Hel. 1518.
- Κυανωπός. κυανωπὸν νώτισμα θηρὸς
Fr. inc. B. 46. 3.
- Κυβέλη. ὄργια Κυβέλης Bac. 79.
- Κυβερνήτης. διὰ κυβερνήτην κακὸν
Sup. 880.
- Κυβεύειν. κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργεῖος
Ἄρην Rh. 446.
- Κυβιστητήρ. εἶδες ἂν πυκνὸς κυβιστητῆ-
ρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158.
- Κύβος. τῷ κύβῳ μὴ σφαλῆς Pol. fr.
IX. 2. βέβληκε δύο κύβῳ Tel. fr. IV.
ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βα-
λεῖν πέποιθα Sup. 330. ἐν κύβοισι
δαίμονος Rh. 183.
- Κυδίων. τί μοι ζῆν κύδιον; Al. 963.
κύδιον βροτοῖς, πένητα—γαμβρὸν πε-
πᾶσθαι An. 640.
- Κύειν, 1) in utero ferre. κύεσσα An-
tiop. fr. XXXVII. 2) osculari. ἔμ'
ἔτος ἔκυσεν Cy. 550.
- Κυκλάς. κυκλὰς Καρνείῳ μηνὸς ὥρα
Al. 450. Κυκλάδας νησαίας πόλεις
Ion. 1583.
- Κυκλεῖν. ποῖ σὸν πόδα κυκλεῖς; Or.
631. cf. El. 561. κυκλεῖ χθόνα Or.
1379. κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367.
πόννοι καὶ πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες
κυκλῶνται Hec. 639. δρομάδες τρό-
φιγξιν ἐνδοθεν κυκλῶμεναι Ph. 1133.
quorum locorum tria ultima etiam ad
κυκλῶν referri possunt, quod vid. infra
suo loco.
- Κύκλιος. κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων
Hel. 1328. κύκλιος ἔνοσις αἰθερία
ib. 1379. εἰλίσσόμεναι κύκλια Iph.
A. 1056.
- Κύκλος. κύκλον ἡλίῳ Hec. 412. et Al.
206. κύκλῳ εἰληθεῖσαν κακοῖς ἐσίαν
Or. 358. κύκλῳ εἰλίσσόμεθα παγχάλ-
κοις ὄπλοις ib. 444. ἀγορᾶς χραίνων
κύκλον ib. 917. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ
ib. 1428. ἐνιαυτῷ κύκλον ib. 1645. et
Ph. 480. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph.
547. κύκλῳ αὐτὸν περιβαλῶ χεροῖν
ἐμαῖν Al. 850. cf. Iph. T. 331. Bac. 463.
ὥς μιν περισαδὸν κύκλῳ κατεῖχον An.

1138. φρεῦσί μ' ἐν κύκλῳ Sup. 103. σελήνης εὐτυχῆς κύκλος Iph. A. 717. ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς ἔθρεξε ib. 1568. κλείειν πάντα πύργον ἐν κύκλῳ Bac. 652. περισᾶσαι κύκλῳ ib. 1104. ὄμμ' ἀνατρέφων κύκλῳ Hel. 1573. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. ἀνιππεύοντος ἡλίου κύκλῳ ib. 41. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. κύκλος πανσέληνος ib. 1155. δεκάτῃ μηνὸς ἐν κύκλῳ ib. 1486. ἐν κύκλῳ κανὼν εἰλικτο βωμῷ Her. F. 926. κίονος κύκλῳ ib. 977. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ El. 455. φαέθων κύκλος ἀελίοιο ib. 465. γοργῶπα κύκλον ib. 1257. κύκλῳ ἔρπει Aol. fr. XIII. 3. κύλικος ἐρπύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ Inus fr. XVII. 3. κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρώμενος Thes. fr. V. 3. ὑφίζανον κύκλοις Ph. 1391. εἰς συτάσεις κύκλῳ τ' ἐχώρει An. 1090. ἐπτα καρπίμως ἐτῶν κύκλῳ Hel. 111.

Κυκλῶν. Πέργαμον—κυκλώσας Ἄρει φοινίῳ Iph. A. 775. κυκλώσω δαλὸν ἐν Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. κυκλῶτο (pro ἐκυκλ.), ὥστε τόξον Bac. 1064.

Κύκλωμα. κύκλωμ' Ἰξίονος Ph. 1192. βυρσότονον κύκλωμα Bac. 124.

Κυκλώπειος. γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. Κυκλωπείαν πόλιν Her. F. 15. τείχεα Κυκλώπεια Tr. 1088. et El. 1158. ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπείοισιν ὦν Her. F. 998.

Κυκλωπίδες ἐσῖαι Iph. T. 844.

Κυκλώπιον, demin. a Κύκλωψ Cy. 265.

Κυκλώπιος. ἐκ Μυκήνας τᾶς Κυκλωπίας Iph. A. 265. Κυκλωπίαν γνάθον Cy. 92. Κυκλωπίων πόνον χερῶν Iph. A. 1501. τείχεσιν Κυκλωπίοις ib. 534.

Κύκλωψ Tr. 437. Cy. 26. etc. κτείνω Κύκλωπας Al. 6. ἐπὶ Κυκλώπων ἰεῖς θυμέλας Iph. A. 152. οἱ μόνωπες—Κύκλωπες Cy. 22. etc. Κυκλώπων βάθρα Her. F. 944.

Κύνειος. ὕδωρ κύνειον Iph. T. 1104.

Κυκνόπτερος. κυκνοπτέρῃ Λήδας σκύμνῃ Or. 1388.

Κύνος. τὰν κύκνῃ δολιχαύχενος γόνον Iph. A. 794. κύκνος μελωδὸς Iph. T. 1104. ποταμὶν κύκνῃ πτερὸν Rh. 618. πολιόχρως κύκνος Bac. 1362. κύκνῃ μορφώματ' ὄρνιθος λαβῶν Hel.

19. χιονόχρως κύκνῃ πτερῷ ib. 218. πρὸς θυμέλας ἐρέσσει κύκνος Ion. 162. κύκνος ὡς Her. F. 692. κύκνος ἀχέτας El. 151. 2) Κύκνος, ποτ. propt. filius Martis. Al. 506. et Her. F. 391.

Κυλίνδειν. κυλίνδεται εἰσὼ τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II.

Κύλιξ. ἐκπιεῖν κύλικα Cy. 163. ἄλῃν ἔδωκα κύλικα ib. 420. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ, τῇ κύλικι ib. 432. κύλικος ἐρπύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. κυλίκων οἰνοπλανήτοις—ἀμίλλαις Rh. 363. κυλίκων πλήρωμα Tr. 823.

Κῦμα. ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. cf. v. 754. ἐκπερᾶσαι κῦμα συμφορᾶς ib. 824. ἱερὸν εἶδομεν κῦμ' ἕρανθ' τηρίζον ib. 1207. κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον ib. 1214. τί με προσπίπτεις, ἄλιαν πέτραν, ἢ κῦμα An. 539. πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1396. μηδὲ προσίση πρῶραν βιύτῃ πρὸς κῦμα Tr. 104. ὃς ἐκ θαλάσσης ἔφυγε κῦμα Bac. 901. βαρύβρομον κῦμ' ἄλιον Hel. 1321. κακῶν κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ Ion. 927. γέμισαν κύματος θεοσπόρου Alop. fr. VI. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορέμενος Hes. 29. ἐκ κυμάτων γαλήν' ὀρῶ Or. 279. πόνων—ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι ib. 344. κυμάτων ἄτερ πόλιν ναυσολήσεις Sup. 473. τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον Iph. A. 948. διαρρώξ κυμάτων—ἄρμος Iph. T. 262. ἐπὶ πόντια κύματα ib. 409. παρεῖσαν αὐτῆς κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. μὰ ἱερὰ κύματα Cy. 264. ἐν κύμασι λέλοιπεν βίοτον Hel. 229. κυανόχροα κυμάτων ῥόδια ib. 1518. κατὰ κυμάτων ἔρροι Her. F. 650. πόντος κύμασι ξένων ib. 861. ὃ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι ib. 6. δειναὶ ὄργαι κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1. ἄωρὶ πόντῃ κύματ' εὐρέως περῶντα eorund. CLXXV. 1.

Κυματοφθόρος. ὀρῶ—νομάδα κυματοφθόρον Pol. fr. I. 2.

Κυμοδέγμων. ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας Hip. 1173.

Κυναγέτας, dor. pro κυνηγέτης Bac. 869. et 1187.

Κυναγετεῖν, dor. pro κυνηγ. κυναγετεῖ τέκνων διωγμὸν Her. F. 896.

Κυναγία, *dog. pro κυνηγ. τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης* Hip. 109.

Κυναγὸς, *dog. pro κυνηγός. κυναγὸς ὥσει* Ph. 1176. cf. Iph. T. 284. ἔκ ἔστι σοι κυναγὸς Hip. 1397. ὁ τῆς κυναγῆς ἔκγονος Ph. 1113. cf. Sup. 888.

Κυνέα. ἐπικείμενον κᾶρα κυνέας θεριζῶν Sup. 717.

Κυνεῖν. κύνει (i. e. ἐκύνει) ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κᾶρα παίδων Med. 1141. cf. v. 1207. κύνει προσπιγνῆσα Al. 181. κυνήσομαι τοιόνδε πῶμα Cy. 171.

Κυνηγέσιον. τί κυνηγεσίῳ καὶ σοὶ μελέτης; Hip. 224.

Κυνηγέτης Hec. 1174. ὁμαρτεῖν, ὡς κυνηγέτη κύνα Her. F. 860. ὁ παρὼν κυνηγέταις Rh. 325.

Κυνηγία. ἐν κυνηγίαις Bac. 339.

Κύνδιος. παρὰ Κύνδιον ὄχθον Iph. T. 1098.

Κύντατος. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν Sup. 807.

Κυνῶπις. αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 260. cf. El. 1252.

Κυνάρισσος Cret. fr. II. 9.

Κύπρις, *appellatio Veneris notissima* Hec. 825. Ph. 7. et passim per totum Euripidem.

Κύπρος, *nom. insulae*. Bac. 400. et Hel. 147.

Κύρειν. κύρει (quanquam hoc potius imperf. est a κυρεῖν pro ἐκύρει) πλησίον θρώσκασά μιν Bac. 727. μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε Med. 1363. ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμῆ Sup. 1169. cf. v. 1172. νόθῳ παιδὸς ἔκυρσεν Ion. 1105. ἐσθλῆ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. ἔκυρσεν, ὡς ἔκυρσεν (sc. τύμβῳ) El. 289. εὐτεκνίας χρονίῳ—κύρσαι Ion. 471. μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων—κύρσαι Melan. fr. X. 3. κακοῖς πήμασι κύρσας An. 1172.

Κυρεῖν. ἕτερα ἀφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 689. ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις ib. 698. ὅστις αἶμ' ἔχων κυρεῖ Or. 513. ἄτος ὁ τᾶς Πολ.—νύμφας ὁμόγαμος κυρεῖ; Ph. 139. πόθεν κυρεῖ; ib. 175. τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; ib. 1074. οἷας ἀμειβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ Med. 23. ὅταν ἐς εὐνήν ἡδικημένη κυρῇ ib. 265. ὅς ἂν μάλισα φίλτατος κυροῖ βροτῶν Hip.

1421. ὅστις ἐχθρὸς ὧν κυρεῖ Al. 957. εἰ ξυνεῖναι μὴ ἵπιτηδεῖα κυρεῖς An. 205. ἡ κᾶν θυραῖος ὧν κυρῇ ib. 423. et Antior. fr. XXXIX. 2. ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ Iph. A. 1605. πολλὰ πολλῶν κυρεῖ Iph. T. 759. ἄλλα ἐξ ἄλλων κυρεῖ ib. 865. ὅτῳ κυρεῖ ib. 1071. πῶ κυρεῖ βεβῶς; ib. 1285. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ στρατεύματι ἔοικεν Rh. 745. ἐνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. κυρεῖ εἰσβαίνουσα μαντεῖον Θεῶ Ion. 41. τῆς πάλαι κυρῶ φίλα τυραννίδος ib. 709. d. πελάσας δειπνῶν κυρεῖ ib. 711. εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς Her. F. 1117. τύμβῳ κυρεῖ; El. 288. cf. Hec. 50. τῶ ποτε τόδε παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ; El. 554. κυρεῖ κήποις ἐν καταρρύτοις βεβῶς ib. 777. εἰ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς Cress. fr. XI. 3. τέρμονα κυρῶν ἔρανθ' Hip. 746. θανεῖν μοι ξυντυχία κρείσσω ἐκύρησεν Hec. 215. τοιαύτας εἶη με κυρῆσαι ἀλόχῳ Al. 475. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι Ion. 536. ἂ μὴ κυρήσας Ph. 493. ὅπῃ κυρήσας τῆσδ' ἀπαγγελεῖς λόγῳ Iph. T. 1297. μακάριος κυρήσας ἔσῃ Rh. 196. εἰ κυρήσει δαίμων Med. 1109. ἐσθλῶν κυρήσεις Iph. A. 1035. εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίας Rh. 113. πόθεν νιν κυρήσω; ib. 695. δίκης κυρήσει Her. 253. ἔχ' ἔγω, ἂ δοκεῖς, κυρήσεις ib. 375. ξενίων κυρήσεθ', οἷ ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359.

Κύριος, 1) *subst.* Sup. 1188. Iph. A. 703. τῶ κυρίῳ σέθεν An. 559. ἔκῃ ἐγὼ τῶνδ' ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος; Her. 263. κύριος τῶν ἐμῶν τίς; Hel. 1651. ὁ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται El. 259. γαίης Λακαίνης κύριον Cresph. fr. XIV. 2) *adj.* κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. κυρία ἐστὶ νῦν Hel. 974. καθ' αὐτῶν κυρίως κραίνειν δίκας Her. 144. τόδ' ἡμᾶρ ἡμῖν κύριον Or. 1035. cf. Al. 104. τῇσδε πολλῶν κυριώτερος γεγώς An. 581. conf. Bac. 505. et Hel. 1650. ἐμὸς, ἔχ' ὁ τῷδε μῦθος, κυριώτερος λέγειν Iph. A. 318. **Κυρῆν**. τῆς θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγᾶς El. 1069.

Κυρτὸς τροχὸς Bac. 1064.

Κυρτῆν. κυρτῶν νῶτα Hel. 1574.

Κύτος. τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον

Ἐγ. 398. πλεκτὸν κύτος Ion. 37. ἀναπτύξας κύτος εἰλεκτὸν ἀντίπηγος ib. 39. περιπλεύρω κύτει El. 473. ἐν ἀσπίδος κύτει Antior. fr. XLII. 3.

Κύνων. κύων γενήσῃ Hec. 1265. κυνὸς ταλαίνης σῆμα ib. 1273. ὁ Πλάτωνος κύων Al. 361. προδότιν αἰκάλων κύνα An. 631. τὸν τρισώματον κύνα Her. F. 24. τὰν μυριόκρανον πολυφόνον κύνα Λέρνας ὕδραν ib. 420. cf. v. 1274. κύνα τρίκρανον ib. 1277. ἀθλίῳ κυνὸς κόμιστρα ib. 1386. Ἐκάτης ἄγαλμα φωσφόρε κύων ἔσῃ Fr. inc. CXXVI. κυσὶ φονίαν δαῖτα Hec. 1077. διώκω τὰς μαιφόνους κύνας ib. 1173. ὃ δικαίως ὄδε κυσὶν δοθήσεται; Ph. 1644. cf. Her. 1050. κυσὶν ταχείαις θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. θηροφόνοι κύνες ib. 217. κυσὶ θωύξαι ib. 219. κυνῶν ὠκυπόδων ib. 1127. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293. ὧ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730. δρόμημα κυνῶν ib. 870. θοαὶ λύσσης κύνες ib. 975. ὕπερ Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες ib. 1290. θῆρας ἰχνεύων κυσὶν Cy. 130. κυσὶν πεποιθὼς Hel. 153. κυνῶν ἔλκημα Her. F. 568. κύνας τάσδ' (i. e. *Furias*) ὑποφεύγων El. 1342. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. κύνας καὶ τόξ' ἔχουσα Meleag. fr. VI. 4.

Κώδων. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν Rh. 308.

Κωδωνόκροτος. κλύε κόμπης κωδωνοκρότης Rh. 383.

Κώκυμα Or. 1298.

Κωκυτός. ἀνάγετε κωκυτὸν Ph. 1359. ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1177. βοῇ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν Sup. 721. πολλοῖς κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων Tr. 28. 2) Κωκυτός, fluvius infernalis. ἐκ Κωκυτοῖο ρεέθρων Al. 460.

Κωλήν. ἔδ' ἐκωλήνες νεκρῶν Sci. fr. III.

Κῶλον. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέτη Or. 1016. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθῃσι Ph. 1400. προβὰς κῶλον δεξιὸν ib. 1421. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181. ἀβρὺν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα Iph. A. 614. κῶλον ἄγει ταχύπην Bac. 168. λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν ib. 664. ἔκῃν ὀρᾷς

μυ κῶλον, ὡς ἐπείγεται; Her. 734. τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel. 551. δρομάδι κῶλῳ ἐσύθῃ ib. 1317. τῷ γήρῳ μοι συνεκπονῆσα κῶλον Ion. 740. βαρὺ κῶλον Her. F. 119. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κῶλε ib. 123. φυγῇ νυθὲς πέδαιρε κῶλον ib. 819. τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα Hec. 1164. χεῖρες καὶ κῶλ'—ἐλίσσετο Ph. 1192. τρέμῃσα κῶλα Med. 1169. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—εἰς πλευρὰ—ἤκοντίζετο Iph. T. 1369. κῶλα κῶλοις καθαρμόσας Rh. 211. σχιστὴν παρ' ἀντυγα κῶλοις ἐρεθίζων ib. 373. θανάσης κῶλα ποικίλης νεβρῷ Pol. fr. X. 2.

Κωλύειν. μὴ τὸ σὸν κωλύέτω. Ph. 997. χάριν δῆναι τήνδε κωλύει τί σε; Iph. T. 507. τί σε κωλύει λαβεῖν κέρδος; Ph. fr. VII. 3. κώλυε ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Pl. fr. I. 6. οἰκοφθόρον ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλὴ Fr. inc. XLVIII. 1. τί μ' ἐκώλυσας ρίψαι τύμβῳ τάφρον ἐς κοίλην; Al. 899. ἂν με κωλύσῃ θανεῖν An. 44. cf. Iph. A. 1428. εἴ τις με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας An. 717. ἡ ἐμὴ ψυχὴ πάντα κωλύσει τάδε Iph. A. 1390. εἰ πρὸς τῷ θεῷ κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν, ἂ βύλομαι Ion. 391. πρὸς τοῖς ἔργοις ἔδ' ἐκωλυόμεσθα τοῖς τῶτων γίνεσθαι Epist. V.

Κώλυμα. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι; Ion. 862.

Κωμάζειν. ὃ γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἡχθόμην ὀρῶν Al. 818. τὸν καλλνικὸν μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180.

Κωμήτης. Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονὸς Al. 479.

Κῶμος. κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις Ph. 797. προσπόλων ὀπισθόπης κῶμος Hip. 55. κῶμος καὶ γέλωτος ἄξια Al. 807. πολυάχητος κῶμος ib. 921. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. δέχεσθε κῶμον εὐτὶ θεῷ Bac. 1166. ἀμφὶ κῶμον πάντες Cy. 345. ἐπὶ κῶμον ἔρπειν ib. 444. κῶμος αὐτὸν ἀπαλλάξω ib. 450. ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς ib. 495. vid. etiam v. 506. 532. et 535. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1197. παύσω κῶμος Al. 344. πρὸς τάφον ὀμηλίκων κῶμος ἀπάξω Tr. 1184. Βακχίῳ κῶμοι συνασπίζοντες Cy. 39. cf. Pal. fr. V.

2. κώμοις παιδεύσωμεν τὸν ἀπαιδευ-
τον Cy. 490. ξυνελθῆσα κώμοις Ὑα-
κίνθῳ Hel. 1485. φιλοσεφάνης κώ-
μος Cresph. fr. IV. 8.

Κώπη. φάσγανον κώπης λαβὼν Hec.
543. ἔλκει (sc. ἡνίας), κώπην ὥστε
ναυβάτης ἀνὴρ Hip. 1221. ἢ ἐπὶ κώ-
πῃ ψυχομποῖος Χάρων Al. 362. ἔτοι-
μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον Iph. T.
116. γυμνάς ἐκ χερῶν ἐπωμίδας κώ-
πῃ προσαρμόσαντες ib. 1405. ὁρῶ—
κώπης ἀνακτας Cy. 86. δαλῆ κώπην
ὀχμάσας ib. 482. πλεῖστον τράτευμα
κώπῃ διορίσας Τροίαν ἐπὶ Hel. 401.
Φοίνισσα κώπῃ ταχύπορος ib. 1288.
cf. Hel. 1468. κώπην χρυσόκολλον
Pal. fr. IV. κώπης ἀνάσσει Tel. fr.
II. 1. 2) Form. dor. κώπα. ἀλιήρει
κώπα Hec. 456. ὅς ἐπὶ κώπα—νε-

κροπομπὸς ἵζει Al. 441. ποταμίῃ
νερτέρῃ τε κώπα ib. 461. ἔρημον ἔσαν
ἐναλίε κώπας An. 856. cf. Hel. 534.
κλεινῇ σὺν κώπα χιλιοναύτῃ Iph. T.
140. πετομένας κώπας Hel. 673. 3)
Plur. κώπας ἀρπάσαντε φασγάνων
Ph. 1413. δεικρότοισι κώπαις Iph.
T. 408. κώπαις ἐπιθωῦξει ib. 1127.
νεὼς λάβεσθε κώπαις ib. 1387. κώ-
παις δι' ἅλα βαίνεσθαι Tr. 123. κινεῖν
κώπας ib. 181. διπλαῖσι κώπαις Cy.
466.

Κωπηλατεῖν. τρύπανον κωπηλατεῖ Cy.
460.

Κωπήρης. κωπήρης χεὶρ Tr. 161. κω-
πήρες σκάφος Hel. 1397.

Κωρύκιος. κορυφαῖς Κωρυκίαις Bac.
559.

Λ.

Λᾶας. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρῃ ἀμαξο-
πληθῇ Ph. 1164.

Λαβδακίδαι. Λαβδακίδαις πολυμόχθοις
Ph. 807.

Λάβδακος, avus Œdipi. Ph. 8.

Λάβρος. λάβρω κλύδωνι Iph. T. 1393.
λάβρω μαχαίρῃ Cy. 402. λάβρον
δράκοντος γένυν Her. F. 253. πῦρ
λάβρον Or. 696. ὁμματι λάβρω Hel.
385. λάβροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι
Or. 344.

Λάβρως Her. F. 861.

Λαγχάνειν. τίνα πότμον εἵληχε βιότῃ
Iph. T. 914. τὰς μὲν Ἀρκὰς, τὰς δὲ
Θεσσαλὸς λεῶς εἵληχε Tr. 31. πρόσ-
θεν εἵληχας φόνε El. 668. ἀρχὴν
τῶνδε καὶ θεῶν ἰδρύματα εἵληχεν
Dan. 4. ἀβάκχευτον αἰ διασον ἐλά-
χετε Or. 319. ὃν ἔλαχ' ἅ κατὰ χθονὸς
—Περσέφασσα ib. 961. λοιβάν, ἀν
ἔλαχ' Ἀΐδας Ph. 1569. ἀπάτορα
πότμον ἔλαχον Iph. T. 864. τίν'
ἔλαχον; Tr. 244. τῦμόν τίς ἄρ'
ἔλαχε τέκος; ib. 247. Ὀδυσσεὺς
ἔλαχ' ἀναξ δόλην σ' ἔχειν ib. 278.
αἰὼν δυσαίων τις ἔλαχεν Hel. 215.
ὥς πολὺ ματρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον
ib. 383. τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον,
εὐκλειάν τ' ἴσην Eg. fr. I. 38. οἷας

ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. πε-
νία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. Σπάρ-
την ἔλαχες Tel. fr. XX. 1. ἐν τῇ
φύσει τὸ σωφρονεῖν εἵληχον Hip. 80.
τάφῃ τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λα-
χεῖν Sup. 309. εἰ τὸς θανόντας νοσ-
φίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν ib. 539. λαχεῖν
ἴσον Iph. T. 1009. πατρώων ἢ λα-
χῶν Tr. 1192. σώματος λαχὼν μέ-
ρος Inus fr. V. 3. σκότιαν αἰῶνα
λαχόντων Ph. 1492. διπλῆ βίη λα-
χόντες Sup. 1086. κλήρῳ λαχόντας
Her. 36. λαχῆσά γ' ἀθλία, καὶ μὴ
λαχῆσα δυστυχῆς καθίσταμαι An. 386.
τῆς εὐδοξίας λαχῆσα πλεῖον Tr. 639.
ἢ λαχῆσα θνησκέτω Her. 546. cf. v.
548. ἔχ ὁμῶ λελόγχατε Tr. 243.
μυσαρῶ δολίῳ τε λέλογχα φωτὶ δαλεύ-
ειν ib. 281.

Λαγών. ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον
Hec. 559. παίει σιδήρῳ λαγόνας
Iph. T. 298. ἀνείτο λαγόνας El. 826.

Λάγως. δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι
Fr. inc. B. 14. 5.

Λαέρτης, pater Ulyssis. τὸν Λαέρτα
τόκον Iph. A. 204. ὁ Λαέρτε γόνος
Iph. T. 533.

Λαερτιάδης Hec. 135.

Λαερτίδας Rh. 907.

Λαέρτιος, i. q. Λαέρτης. παῖ Λαερτίου. Hec. 402. et Rh. 669. Λάρτις (pro Λαερτίου) τόκος Tr. 421.

Λάζυσθαι. λάζυσθε Bac. 503. et Ion. 1266. λάζυσθε τήνδε Ph. 1654. et Ion. 1402. λάζυσθε φερνάς τάσδε εἰς χέρας Med. 956. παῖδα τόνδε λάζυσθε Iph. A. 622. λάζυσθε χειρῶν τῷδε Bac. 451. λάζοισθ' ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμους ἐμὲς Rh. 877. λάζυσθαι χρεὼν μοχλὲς Her. F. 943. Λάθα, dor. pro λήθη Iph. T. 229.

Λαθοσύνα, dor. pro ληθοσύνη. λαθοσύναν νυκτωπὸν Iph. T. 1278.

Λάθρα. πολὺν σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα Hec. 10. λάθρα τόλμας ἢ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. ματῶ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθη λάθρα Al. 642. ὑπεκπέμπω λάθρα ἄλλως ἐς οἴκους An. 47. cf. v. 310. κεντῶσ' ἀτευχῇ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα ib. 1120. ἢ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. εἴ με ναῶ τῷδε κρύψειας λάθρα Iph. T. 1024. λάθρα ἄνακτος —δράσεις τάδε; ib. 1048. λάθρα κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν Rh. 510. ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939. κᾶν θέλῃς λάθρα Bac. 815. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; ib. 549. παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρὸς Ion. 340. εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει ib. 357. cf. v. 438. 816. 819. 944. 1031. 1408. et 1544. ἦλθ' ἴσως πρὸς σὺς κασίγνητος λάθρα El. 518. εἰ ἐκ δόμων ἤρπασο λάθρα ib. 1041. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. φυγῇ λάθρα τῇσδε γῆς ὀρμωμένην ib. 38.

Λαθραῖος. λαθραῖον ὥδινα Ion. 45. ξίφη λαθραῖα Hel. 1591.

Λαθραίως. φρεῖδος σκηναὶς ἐς ἱεράς λαθραίως Ion. 806. μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι El. 26. τίκτει με λαθραίως Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 5.

Λαιμητόμος. λαιμητόμος κεφαλὰς Iph. A. 776.

Λαιμόρυτος. ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμόρυτε σφαγᾶς Hel. 360.

Λαιμός. πάρεισι λαιμὸς εὐτρεπῆς ὅδε Hec. 565. βρότειον αἰμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1081. λαιμὸν ἐπεσκοπεῖτο ib. 1579. τέμνων λαιμὸν Hel. 1600. ἄνπερ διέλθῃ λαιμὸν Ion.

1037. παῖειν λαιμῶν εἴσω ξίφος Oi. 1472. εἴ γε λαιμὸς εἶχε τριπτόν; ib. 1513. ξίφος λαιμῶν διήκε Ph. 1099. λαιμὸς τρεῖς τριῶν μῆλων τιμῶν Sup. 1200. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων ἕριον φόνον Her. 822. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον Ion. 1064.

Λαιμότμητος. τὸ λαιμότμητον κῆρα Γοργόνος Ph. 458.

Λαιμοτόμος. Περσέα λαιμοτόμον El. 459. Γοργῶς λαιμοτόμων ἀπὸ ταλαγμῶν Ion. 1054. λαιμοτόμῳ δεσποίνας χερὶ Iph. T. 444.

Λαῖνεος. λαϊνέοις Ἀμφίονος ὄργανος Ph. 116.

Λαῖνος. λαῖνον εἰς τάφον Sup. 62. cf. Hel. 968. λαῖνος περὶ πύργου Iph. A. 774. cf. Tr. 5. λαῖνος ὀρθοτάτας Her. F. 979. λαῖνοις ἀμφὶ κίοσιν οἴκων ib. 1037. λαῖνοι θριγκοὶ δόμων El. 1150. κρηπίδας λαῖνας ἀγάλματος Iph. T. 997. λαῖνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. μνημα λαῖνον El. 328. κατὰ λαῖνα τείχεα Ph. 804. cf. Tr. 1088. et Ion. 207. εἰς ἔδρανα λαῖνα Tr. 540. ἀντὶ περιβόλων λαῖνων ib. 1141. λαῖνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. λαῖνοισιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332. ἐξ αὐτομόρφων λαῖνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Λαῖος, rex Thebarum, a filio Œdipo occisus. Ph. 9. 13. 35. 39. 226. 295. 344. 875. 1592. et 1605.

Λαιός. λαιὸν πόδα Ph. 1419. λαιοῖσιν ἐν βραχίλοισιν ib. 1143. τοίχους λαιῶς Hel. 1589. λαιὸν πῆχυν Her. 728. πρὸς λαιῷ χερὶ Her. F. 159. κέρας τὸ λαιὸν Sup. 705. Iph. A. 290. Rh. 485. et Her. 671. τὸ λαιὸν ἵχνος ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

Λαῖφος. λαῖφος ἀκάτω θοᾶς Or. 341. ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις Med. 524. ἤποτ' ἕριον εἰσῆλθε λαῖφος Hel. 414. πόμπιμοι λαίφει πνοαὶ γένοιντο ib. 1080. σχεδίας λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114. λαίφεσι χαίρειν Iph. A. 1326. ἦνέκ' Ἀρης ἔφραυσε λαίφη τῇσδε γῆς Rh. 323. ἐπὶ λαίφεσιν βεβῶς Tr. 685.

Λαιψηροδρόμος, epitheton Achillis. Iph. A. 207.

Λαιψηρός. λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 1039. et El. 549. et λαιψηρὸν πόδα Hel. 562. λαιψηραῖς γνάθοις Al. 497. τὸ

λαιψηρόν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1.
 λαιψηρά πηδᾶ Ion. 717.
 Λάκαινα τὴν Λάκαιναν—Ἑλένην Hec. 441. cf. v. 651. Or. 1439. Tr. 34. et 869. τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην An. 29. ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς (i. e. Clytemnestra) Iph. T. 806. ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς An. 151. ἡ Λάκαινα πόλις ib. 193. et 208. γαῖαν Λάκαιναν Tr. 1110. cf. Hel. 1489. et Cresph. fr. XIV.
 Λακεδαιμόνιος. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφῃ Tr. 250.
 Λακεδαίμων. Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι An. 128. vid. etiam Iph. A. 73. et Hel. 481. 502. et 1128.
 Λάκισμα. τρυχηρὰ πέπλων λακίσματα Tr. 497.
 Λακτίζειν. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι Bac. 794. cf. Peliad. fr. IV. πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1396. ὦν λακτίσας πολλὴν χάριν Rh. 411.
 Λάλημα. ποικίλων λαλημάτων An. 938.
 Λάλος. ἦσσον λάλον σε πεμπέτω τιν' ἄγγελον Sup. 462. αἰέ ποτ' ἐς σπέρμα κηρύκων λάλον Fr. inc. CCXXI. κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίσατος Cy. 314.
 Λαμβάνειν. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52. ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν An. 554. τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr. inc. LXXVIII. 3. ὅς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. B. 28. 3. τὸ λοίσθιον μίasma λαμβάνων χεροῖν Or. 516. χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων Ion. 659. Ἑλλάδα κακίσην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. ὅς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. λαμβάνουσ' ἐν ἀγκάλαις ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 188. δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν Bac. 1311. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἵληφας, ἢ δέδωκας Med. 535. ὅσας εἵληφα δεσμίης Bac. 226. τὸ σῶφρον ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς Or. 501. ἃ ἔλαβες, ἀπόδος, πατρὸς ἐμῆ λαβὼν πάρα ib. 642. ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον ib. 1502. σαυτὸν σύ γ' ἔλαβες ib. 1617. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842. ἐλάβετε Τροίαν, τὴν Ἑλένην τε χειρίαν; Cy. 176. ἐν

ἀγκόναίς θάνατον ἔλαβεν Hel. 202. συμφορᾶς ἔλαβον Ion. 764. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον ib. 790. πόθεν ἐλάβομεν χαράν; ib. 1449. σὲ δόκησις ἔλαβεν εὐκλεῆς δορὸς Her. F. 288. εὐκλείαν ἔλαβον ἐκ ἀνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 7. λάβετε—τμὴ δέμας Hec. 62. λάβε χοᾶς τάσδ' ἐν χεροῖν, κόμας τ' ἐμὰς Or. 113. λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλησι Hip. 1431. λαβ' ὄρκον Sup. 1187. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. ἔτοι πλέον γ' ἂν, ἢ μίαν ψυχὴν, λάβοις Al. 55. cf. v. 73. et 493. et Iph. T. 496. τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι; Sup. 607. ὄρμην λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων ib. 1050. ἔ γάρ μες ἐξαιρέτης ἄλλης λάβοιμ' ἂν; Iph. A. 486. τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν; Iph. A. 1124. ἔτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 327. ὥς ἀσθενῇ λάβοι φόβον El. 39. τίν' ἐπικερλίαν λάβω; Or. 266. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ib. 468. μὴ λάβωσι σ' ἄσμενοι ib. 774. σμικρὰς ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῶν λόγων Ph. 207. cf. Bac. 266. πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; Ph. 321. μείζω συμφορὰν λάβῃ τινὰ Med. 43. μή τιν' αἰσχύνῃν λάβῃς An. 878. cf. Ion. 395. τὸ δυσμενὲς μὴ με λάβῃς Iph. T. 636. μὴ παλαμναῖον λάβω; ib. 1218. ἦνίκ' ἂν σχολὴν λάβω ib. 1432. ἰσῆρεις ὅστις ἂν ψήφῃς λάβῃ ib. 1472. ἐρημία πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ Tr. 26. ὅταν τις ἡμῶν δυστυχὴ λάβῃ τύχην ib. 471. ὅταν πημάτων λάβῃ τέλος Hel. 541. ὥς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω ib. 1427. ἴν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος Ion. 315. δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ γυναῖκα El. 1013. αἰτεῖ, ἀδελφὴν—τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν Hec. 41. ἔνευσε παρθένον λαβεῖν ib. 545. ἦπε χρυσὸν ἡράσθῃ λαβεῖν; ib. 775. λαβεῖν ἀδικόν τι Or. 645. δεσπότην σώματος λαβεῖν Med. 234. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. ἐς ἔννοϊαν λαβεῖν Hip. 1027. γυναῖκ' ὑρίσην λαβεῖν Al. 325. σκῆπτρον λαβεῖν An. 23. ὑποχείριον (sc. πόλιν) λαβεῖν ib. 737. δι' οἴκτῳ λαβεῖν τύχας Sup. 194. τέφανον εὐκλείας

λαβεῖν *ib.* 315. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν *Iph. T.* 903. ἡδονὰς λαβεῖν *ib.* 908. νότον λαβεῖν *ib.* 1016. δόξαν λαβεῖν *Hel.* 847. θεῷ λαβεῖν μαντεύματα *Ion.* 421. εἴσω πνευμόνων τόξα λαβεῖν *ib.* 524. πατρῶον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν *El.* 611. κλέος μέγα λαβεῖν *ib.* 1084. εὐγένειαν λαβεῖν *Rha. fr. II.* 2. φίλων πείραν λαβεῖν *Fr. inc. CXIII.* 2. ἄλλης λέκτρον λαβεῖν *eorund. CLVII.* 2. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν *eor. CLXVIII.* 2. πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος *Fr. inc. B.* 41. λαβῶν Πολυξένην χερὸς *Hec.* 523. πληρεῖς ἐν χεροῖν λαβῶν δέπας *ib.* 527. φάσγανον κώπης λαβῶν *ib.* 543. λαβῶν προμηθεῖαν *ib.* 795. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντα *ib.* 1242. ἄλλο λέκτρον λαβῶν *Or.* 1080. κῆδος Ἀδράστου λαβῶν *Ph.* 77. ἄρχειν ἀνὰ μέρος λαβῶν *ib.* 481. *cf. v.* 489. τῆνομα λαβῶν γενναῖον *ib.* 1324. λαβῶν ἀτηρὸν εἰς δόμους κακὸν *Hip.* 630. νικητήρια λαβῶν *Al.* 1032. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβῶν *Sup.* 235. λόγους ματαίως λαβῶν *ib.* 583. μισθὸν ἐκ αἰσχροῦ λαβῶν *Iph. T.* 593. αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβῶν *ib.* 976. *vid. not.* ποντίῳ λαβῶν σάλῳ *ib.* 1443. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβῶν *Rh.* 796. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβῶν ἀπαρχὰς *Ion.* 402. τίνα τύχην λαβῶν *ib.* 748. λαβῶν δῶλα λέκτρα *ib.* 819. *conf. Her. F.* 345. γάμον τοιῦτον λαβῶν *El.* 258. πόθεν πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβῶν; *Alcmen. fr. XIII.* λαβῶν μικρὸν τῆς τύχης *Tem. fr. XVI.* 2. λαβῶν πείραν *Fr. inc. LXXVIII.* 3. λίνυ κλωστήρα περιφέρει λαβῶν *eorund. CCVI.* δικτύων ἔσω με λαβόντες *Ph.* 271. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες *Iph. T.* 906. σκότος λαβόντες *ib.* 1025. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες *Cy.* 677. δόξαν κακὴν λαβόντας *Her. F.* 292. φρύγια λαβόντας *Epist. V.* λαβῆσα πέπλος *Hec.* 558. λαβῆσα τεῦχος *ib.* 609. φάσγανον χερὶ λαβῆσα *ib.* 877. λαβῆσα πρευνμένειαν *Or.* 1323. ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβῆσ' ἐμῇ *Tr.* 360. λαβῆσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων *Hec.* 1161. πόρπας λαβῆσαι *ib.*

1170. λαμβάνεσθ' ἐμῶν πέπλων *Her.* 48. δεξιὰ χεῖρ, ἥς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνε *Med.* 496. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς *Bac.* 1380. λαβῆ, λαβῆ δῆτα *Or.* 219. λαβῆ αὐτῷ *Ph.* 853. λάβεσθε χερὸς δεξιᾶς *Med.* 899. λαβῆ με *Hip.* 1445. λάβεσθέ μοι τῆσδε *An.* 426. νεῶς λάβεσθε κώπαις *Iph. T.* 1387. πτόρθε λάβεσθε *Bac.* 1105. λαβῆ χερῶν καὶ πέπλων *Her. F.* 124. *cf. El.* 999. ἐνὸς εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἂν *Or.* 1172. τίνος λάβωμαι; *Her. F.* 487. ἔκῃν ἐγὼ—λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερὸς; *El.* 1006. χερὶ λαβέσθαι γενειάδος *An.* 575. πῶς θράσος—λήψῃ; *Med.* 858. τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα *Sup.* 376. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ κῆδος λήψῃ *Iph. A.* 626. δύσμεν με λήψεσθε *Iph. T.* 350. εἰ μὴ ληψόμεθα θεᾶς βρέτας *ib.* 986. βακχεύσαν ἐ λήψῃ κόρην; *Tr.* 341. ὣν ἔχω, λήψῃ τάδε *ib.* 1202. εἰ αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι τέγης *Bac.* 239. λήψῃ ἴσως σφᾶς; ἦν σὺ μὴ ληφθῆς πάρος *ib.* 958. λήψεται τὸν τράχηλον—τῷ ξένων δαιτυμόνος *Cy.* 604. λήψομαι πολὺν ψόγον *Hel.* 852. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς, μωρίαν τε λήψομαι *Ion.* 600. λήψομαι ἐγὼ καλῶς *ib.* 1410. ἔτι πε λελήμμεθα—ἐκπορίζουσαι φόνον; *ib.* 1113. ὥς ἐγκύμων εἴληπται *Dan.* 57. λελημμένος πτέρυγας *Cy.* 432. ἐπεὶ γ' ἐλήφθης *Hip.* 955. πῶ δῆτ' ἐλήφθης—φάσγανον θήγυσσα; *Tr.* 1012. ἦν ληφθῶμεν *Iph. T.* 101. *cf. v.* 109. ἀγλωσσία πολλάκις ληφθεῖς *Alex. fr. III.* 2. ληφθέντες *Cy.* 23. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα *Iph. T.* 27. εἰ ληφθήσομαι δόμους ὑπερβαίνουσα *Med.* 381.

Λαμία. Λαμίας τῆς Λιβυτικῆς γένος *Lam. fr. vers.* 2.

Λαμπαδῶχος ἀμέρα *Iph. A.* 1505.

Λαμπάς. δεξιᾷ λαμπάδα ἔφερεν *Ph.* 1128. ἄκραν λαμπάδα *ib.* 1263. ἡ 'πιῆσα λαμπὰς θεῷ *Med.* 352. σελάνα κατ' αἰθέρα λαμπάδα *Sup.* 993. ἅπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα *Bac.* 594. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων *Ion.* 1076. λαμπάδων σέλας *Or.* 1573. *et Iph. T.* 1224. λαμπάδας ἀνασχέθειν *Med.* 1027. δαμασθεῖς λαμπάσιν κεραυνίοις *Sup.* 1011. *cf. Bac.*

244. αἶθουσι λαμπάδας πυρος Rh.
95. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr.
310. ὑπὸ λαμπάδων Hel. 645. et
Ion. 1473. λαμπάδων μεμνήμεθα
Hel. 729. ἀλίε ἀναβλέπει λαμπάσι
Ion. 1467.

Λάμπειν. ἃ ἀρετὰ καὶ θανῶσι λάμπει
An. 778. ἥλιος λάμπει κατὰ γῆν
Ion. 83. οἷς ἂν λάμπωσιν νεάνιδες
ἦβαι ib. 476. πέλτη χρυσοκολλήτοις
τύποις ἔλαμπε Rh. 306. λάμπουσα
πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234.
λάμπωσ' ἡὼς Iph. A. 158. ὃς ἤπω
πεῦκαι πρὸ γάμων ἔλαμψαν Hel.
1493. δόλιον ἀτέρα λάμψας ib.
1142. σῶμα λάμπονται πυρί; Iph.
T. 1155. μᾶλλον δις τόσονδ' ἐλάμ-
πετο Med. 1194. ἐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώ-
μιον—λέλαμπε An. 1025. λέλαμπεν
Ἴλιος Tr. 1295.

Λαμπρός. λαμπρὸς αἰθῆρ Or. 1087.
cf. Iph. T. 29. et Hip. fr. XIV. 1.
ταῦθ' ὁ χρήζων, λαμπρὸς ἐσι Sup.
440. τὸν εὐτυχῇ, λαμπρὸν, ἅν τις
αἶρη μοῖρα ib. 608. ἐκ ἐν λόγοις ἦν
λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902.
χρυσῷ λαμπρὸς Iph. A. 74. et χρ.
λαμπρὸν Tr. 992. λαμπρὸν ἱππόδρο-
μον βαίην Iph. T. 1138. λαμπρὸς
φανήσεται σοὶ Her. 281. ἀργύρε
σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 559.
ἐν τῷτῳ λαμπρὸς ἕκαστος Antior. fr.
XXXIV. 2. τύραννος λαμπρὸς Plis.
fr. I. 5. λαμπρὸς μύδρος Sis. fr. I.
35. σολὴν λαμπρὸς Syl. fr. III. 4.
cf. Epist. III. ἔσαν λαμπρῷ Ph.
1252. ἔξωθ' ἐν εἰσιν λαμπροὶ An. 331.
λαμπροὶ εἰς γένος El. 37. λαμπροὶ
ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος Æol. fr. VII. 1.
λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. λαμ-
πρὰ ἀκτὺς Sup. 650. λαμπρὰν ὄψιν
Cy. 484. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυ-
χαὶ Ion. 1445. λαμπρὰν τὰν Ἡρα-
κλέος ἀλκὰν Her. F. 805. λαμπρὰ
γαλήνη Dan. fr. I. 7. ὄμμα λαμπρὸν
Hec. 1045. et Cy. 596. λαμπρὸν
ἥλιε φῶς Med. 752. λαμπρῷ κατόπ-
τρῳ ib. 1161. φέγγος λαμπρὸν Hip.
179. λαμπρὸν δῶμα Sup. 222. τὸ
λαμπρὸν φάος Iph. A. 1571. et λαμ-
πρὸν Ἑσπέρη φάος Ion. 1149. λαμ-
πρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. τὸ λαμ-
πρὸν φῶς καταισχύνων γένος Fr. inc.
B. 2. 1. λαμπρῶν ἄστρον Or. 1685.

et Hel. 1514. λάμπρ' ἀναρπάσας
ὄπλα Sup. 698. λαμπρὰ κηρύσσει
Her. 864. λαμπρὰ ἀμφιβλήματα
Hel. 430. λαμπρὰ πυλώματα Ion.
79. ἄρματα λαμπρὰ τεθρίππων ib.
82. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν
νεύει βίοςτος And. fr. XIX. 2. ἥθη
λαμπρὰ συγγελᾶν Er. fr. II. 22.
λαμπρότερος (sc. αἰθῆρ εἶναί μοι δο-
κεῖ), ἢ πρὶν Bac. 1266. ἐσιᾶ λαμπρό-
τερον, ἢ ἐμοὶ φίλον ἦν Epist. V. διὰ
λαμπροτάτῃ βαίνοντες αἰθέρος Med.
829. λαμπρόταται θεῷ αὐγαὶ Her.
749.

Λαμπρύνειν. ὄχοις τε καὶ σολῇ λαμ-
πρύνεται El. 966. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος
λαμπρύνεται ib. 1039.

Λαμπρῶς Fr. inc. XXVI. 2.

Λαμπτήρ. λαμπτήρος φάος ἀμπετάσας
Iph. A. 34. μικρῷ ἐκ λαμπτήρος Ipus
fr. VI. 2. φαεννοὶ ἥλιε λαμπτήρες
Rh. 60. πυρὸς λαμπτήρας ib. 109.
λαμπτήρων σέλας Hel. 871.

Λανθάνειν, et λήθειν. μήτε λανθάνειν
καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. τὸ λαν-
θάνειν μόνον Ion. 957. χρηστὸς ὢν
ἐλάνθανεν Tr. 397. εἰ σ' ἐλάνθανεν
πάρος Fr. inc. XII. 1. πῶς—ὑμᾶς
κατάσκοποι λήθουσιν αἰσchrῶς Rh. 810.
ὑποπεσῶσ' ἔλαθεν Antior. fr. II. μὴ
λάθοι σε Med. 332. λάθοιμι τῷτ' ἂν
Iph. A. 516. ἐ γὰρ ἂν λάθοιμί σφε
Iph. T. 1049. μὴ τι σε λάθῃ—παρα-
μειψαμένη Iph. A. 145. τὴν θεὸν
ὅπως λάθω Iph. T. 995. μὴ λάθῃ με
προσπεσὼν Her. 339. ὥστε καὶ λα-
θεῖν Rh. 845. λαθεῖν ἐχ οἶόν τέ μοι
Hel. 830. ὃ λαθεῖν βύλεται Ion. 365.
ἐκ ἐσι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν
Melan. fr. XXV. 1. Καδμείος λαθὼν
Bac. 838. λαθὼν τυράννης El. 93.
τῇσδε σκοπὲς λαθὼν χθονὸς ib. 546.
τίκτει λαθὼν Dan. 18. λαθόντες ὄμ-
μα τῷμόν Rh. 54. τῆς νεωστὶ δεσπότας
λαθεῖσα Hec. 618. ὅποι χθονὸς κρύ-
ψαντε λήσομεν δέμας Iph. T. 119.
φύλακες, ὅς ἐ λήσομεν ib. 1027. σὸν
γε λήσεις πόσιν, ἃ σε σπεύδει λαθεῖν
Ion. 1028. τῷτ' ἐχλὶ λήσει τῆς θεῆς
Sis. fr. I. 23. μὴ κατθανῶν σε σύγ-
γονος λέληθ' ὅδε Or. 209. σοφὸς λέ-
ληθας ὢν; Al. 59. ἐ λέληθεν, ὥς
δοκεῖ Ion. 68. λέληθεν ἐδὲν τῶνδ' ἐ με
Chry. fr. I. 1. λέληθεν αὐτὸν τοῖς

ἐννῦσιν ὦν βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. πεσόν νιν λέληθεν ὑδὲν ἐκ χερὸς St. fr. IV. 1. μὴ δόκει λεληθέναι Rh. 940. λεληθέναι σκοπὸς Hel. 1190. ὡς λεληθέναι δοκῶν Her. F. 985. τὸς θεὸς λεληθέναι Phry. fr. V. 2. λαθὼ παίδων σέθεν Med. 1248. τῶν ἀλγέων λαθοίμαν Sup. 86. τῶν πάρος λαθοίμεθα Hel. 1249. τῶν πάροιθε λόγων λαθώμεθ' ἄμφω Hip. 289. λαθίσθαι κακῶν Her. F. 1044. ἐκεῖν' ὃ λήσομαι Iph. A. 516. πῶς λήσῃ; Fr. inc. XXVIII. 1. ἔπω λελήσμεθα Ph. 857. λέλησαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363. ὃ λελήσμεθα Ion. 361. ἀπορία λελησμένος Bac. 1100. v. not.

Λαομεδόντιος. Λαομεδόντιε παῖ Tr. 822.

Λαομέδων Tr. 813.

Λαός. φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἑδρας Or. 871. πέφρακται λαὸς ἄρμασιν Ph. 740. Κάδμω λαὸς ib. 1233. 1245. et 1476. et Sup. 664. et 744. et Κάδμω λαὸν Sup. 329. Σπαρτῶν λαὸς Ph. 1241. ἀνῆξεν ὀρθὸς λαὸς ib. 1469. λαὸς οἰκῆτωρ Θεῷ An. 1090. τευχεςφόρον λαὸν Sup. 654. ὑβριστὴν λαὸν ib. 728. πετράπτολιν ξύνοικον λαὸν Her. 82. Μυκηναῖος λαὸς ib. 89. Θεᾶς πόλις καὶ λαὸς ib. 923. λαὸν εἰς αὐτόχθονα κλεινῶν Ἀθηνῶν Ion. 29. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς Θοῖνῃν καλῶν ib. 1140. λαὸς ἐπώνυμος ib. 1594. πένης λαὸς Æol. fr. VI. 2. λαοὶ ἐπερόδοθσαν Hec. 553. σιγαῖτε, λαοὶ Sup. 669. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345. ἐπιφυλίε χθονὸς λαῶν Ion. 1578.

Λαπίθαι. σὺν Λαπίθαισι An. 792.

Λαπρέτης, *nom. propr.* Euripidis familiaris Epist. II.

Λάρισσα, *nom. urbis.* Al. 838.

Λαρκαγωγός. τὸς ὄντες τὸς λαρκαγωγὸς Aut. fr. I. 2.

Λάρυγξ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέσθαι καλῶς; Cy. 157.

Λάσκειν. ξένης ὑπὲρ τοιαῦτα λάσκεις τὸς ἀναγκαίως φίλους; An. 672. τί λάσκων; Rh. 724. βοᾶν ἔλασκε τάνδε El. 1213. ζῶσαν λέλακας Hec. 678. ἔχῃ ἡσυχος—λέλακ' ἀνὰ στρατὸν ἄχῳ ib. 1110. πολὺς ἅμ' αὐτῷ προσπόλων—κῶμος λέλακεν Hip. 55. ἄδικα τότε

ἄρ' ἔλακεν, ἔλακεν Or. 162. sq. cf. γ. 330. ὑδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε Iph. T. 461. τί τόδ' ἔλακες; Tr. 269. ὅτι ποτ' ἔλακεν αἰάγμασι τένησα Hel. 186. κακὸν ἄκρον ἔλακες Ion. 777. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 347.

Λατογενὴς παῖς (i. e. Diana) Ion. 465.

Λατρεία. καλλίσαν λατρείαν Tr. 824. Φοιβεῖαισι λατρείαις Ph. 233.

Λατρεύειν. ἔνθα—παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω Iph. T. 1115. ὃ λατρεύομεν Cy. 24. σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω Ion. 129. τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις; El. 131. λατρεύων τὸ κατ' ἡμᾶρ Ion. 124. Φοίβῃ λατρεύων μὴ πανσαίμαν ib. 152.

Λάτρευμα. ὅτι με—λάτρευμα γὰρ ἐξορίζει Tr. 1106. πολύχρυσά λατρεύματα Iph. T. 1275.

Λάτρις, ὁ. Καπανέως ἦν λάτρις Sup. 639. παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν Iph. A. 868. ἀγύρτης λάτρις Rh. 715. δεινὸς ὁ λάτρις Tr. 424. τόνδ' Ἀχαιῖκὸν λάτριν ib. 702. ἢ μ' ἐγένετο—Ζηνὶ λάτριν Ion. 4. ὁ θεὸς σ' ἐβήλετ' ἐν ὁμοῖς ἔχειν λάτριν ib. 1343. λάτρις πενέτης Phry. fr. VII. 2) ἢ. ἀρχαία λάτρι Hec. 609. Φοίβῃ λάτρις ἐγενόμαν Ph. 229. σώφρονος ἔση λάτρις γυναικὸς Tr. 422. τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν ib. 450. θυρῶν λάτριν ib. 492. τὴν Θεῶν λάτριν Her. F. 823.

Λατῶ, *nom. deæ*, Latona. Hec. 460. Ph. 109. Hip. 64. et 1138. Iph. T. 126. 1102. et 1234. Ion. 127. 143. 188. 681. 885. 907. et 922. et Her. F. 689.

Λάφυρον. λαφύρων αὐτὸς αἵρήσῃ Rh. 179. λάφυρα Ἀχιλλεῖος τάφῳ Tr. 1124. τὰ κλεινὰ βαρβάρῳ κόρας λάφυρα Her. F. 417.

Λάχνη. λάχνη (*dog. pro λάχνη*) γυνὴν Hel. 384.

Λαχνῶδης. λαχνῶδες τῆδας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539.

Λέαινα. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. λέαιναν, ὃ γυναῖκα ib. 1342. cf. v. 1358. et 1407. λεαίνας τινὸς γένος Bac. 988. σχῆμα λεαίνης ἔξαλλάξασα Hel. 385. v. not. πύρπνοος λέαινα El. 474. ὀρεῖα λέαινα ib. 1163.

Λέβης. ἐκ λέβητος Cy. 245. πατρῶν τὸν λέβητα ib. 342. χάλκεον λέβητα ib. 391. cf. v. 398. et 403. ἀμφὶ ἐσχάρας λέβητας ὤρθων El. 802.

Λέγειν. ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι Hec. 257. κᾶν κακῶς λέγη ib. 293. ἢ καὶ ἄλλως λέγω ib. 302. et Or. 708. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506. ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω ib. 667. ἐμαυτὴν λέγω, λέγουσά σε ib. 736. τὸ πραχθὲν ἢ λέγεις; ib. 740. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις ib. 990. ἢ νῦν λέγων ἔστιν τις, ἢ μέλλει λέγειν ib. 1179. χρήτ' ἔδει λέγειν ib. 1189. τάδικ' εὖ λέγειν ib. 1191. τάληθ' ἢ λέγειν ib. 1206. ὀρθῶς ἔλεξας, ἢ φίλως δέ μοι λέγεις Or. 100. εὖ λέγεις ib. 111. et 173. λέγειν κακὰ ib. 393. ἀπαιδευτον λέγειν ib. 410. ἦν λέγω κακῶς ἐκείνην ib. 558. εἰς κοινόν τι λέγειν χρή ib. 772. τίς χρήζει λέγειν; ib. 883. λέγεις ἀκούσαι μαλθακά Med. 316. μὴ λόγους λέγε ib. 321. μὴ κακὸν φῦναι λέγειν ib. 522. σοφὸς λέγειν ib. 580. λέγειν δεινὸς ib. 585. τὴν σὴν Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip. 113. cf. v. 1059. πῶς ἂν σύ μοι λέξεις, ἃ ἢ ν' μ' ἐχρῆν λέγειν ib. 345. ταῖσχα ἦν λέγης καλῶς ib. 505. παρ' ὀχλῷ μνησκώτεροι λέγειν ib. 989. πρὸ τούτου λέγειν ἔχ' ἄζομαι Al. 327. ἄσημα λέγεις ib. 525. λέγ', ὡς ἐμὲ λέξαντος ib. 711. φίλον πρὸς ἄνδρα χρή λέγειν ἐλευθέρως ib. 1011. ἔκ' ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. αἰσχροῖ σ' αὐτῷ λέγεις An. 649. λέγω κατ' ὄμμα σὸν Rh. 421. κᾶν εὖ, κᾶν κακῶς δόξω λέγειν Tr. 914. ἢ κακῶς λέγεις ib. 1054. λέγειν οἶός τ' ἄνθρωπος Bac. 270. τῷτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω; Cy. 8. δέδορχ', ὅπως λέγω ib. 697. ἔκ' ἄνθρωπος κακῶς λέγειν δίκαιον Ion. 450. ταπεινὰ λέγειν Alcmaeon. fr. II. 2. δούλῳ ἔχ' οἶόν τε τάληθ' ἢ λέγειν Bus. fr. vers. 1. τυραννικόν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. λέγειν, ἵν' ἀσφαλές Inus fr. XIV. 2. λέγε τι σιγῆς κρεῖττον Fr. inc. XXXVI. σὺ λέγεις ταῦτ', ἔκ' ἐγὼ Fr. inc. B. 35. μηδὲ—τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποιῶ Hec. 300. λέγων κακὰ ib. 519. λέγοντες ἄλλα μὲν γλώσση, φρονεῖντες δ' ἄλλα An. 452. ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ λέγουσα Hec. 373. λέγουσ' αἰεὶ κακῶς τυράννης Med.

457. συνετὰ λέγουσα Iph. A. 653. μὴ λέγουσαν ἐνδίκῃ Tr. 970. ἔργον, ἢ λέγον Hip. 1077. τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγον (i. e. ἔλεγον, dicebant) παιδὸς θανάσεως Hec. 580. τί δὴτ' ἔλεξας; Hec. 249. τοσαῦτ' ἔλεξε ib. 542. ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον ib. 562. καλῶς ἔλεξας τῇδε ib. 1007. ὀρθῶς ἔλεξας Or. 100. et 110. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθεῖαν Med. 741. πικρὰν τήνδε μοι ναυκληρίαν ἔλεξας Al. 259. γενναῖ' ἔλεξας Iph. A. 504. τλήμονά γ' ἔλεξας ib. 1132. θαύμας' ἔλεξας Iph. T. 340. χέρα ψεδνὸν ἔλεξ' ἐκ Διὸς θρόνων ib. 1270. vid. not. κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ Sup. 844. πολλὰ λέξας κακὰ Ph. 924. cf. Al. 73. ὦ δεινὰ λέξας Her. F. 1186. et ὦ δ. λέξασα Hip. 498. δίκαια λέξας Alex. fr. III. 3. λέξασα κακῶς σε Med. 473. τί λέξω; Hec. 488. τί λέξεις; ib. 511. 713. et 1124. λέξεις τί καινόν; Or. 239. αὐτῷ μαλθακῶς λέξω λόγους Med. 776. ἢ λέξων φίλα Hec. 517. τῶν ἀπορρήτων πόλις ἔκ' ἐτι λέξη ib. 907. αὐτίκ' ἐν τοῖς ἔκ' ἔτ' ἔσι λέξομαι Al. 323. λέξεται μίασμ' ἔχων Iph. T. 1047. ἔκ' ἄρ' Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος λέξομαι Her. F. 582. ἐν Ἀχαιῶν ξυνόδῳ λέγεται δόξαι Hec. 110. ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοὶ γὰρ Or. 331. παρά σοι λεγέσθω Bac. 334. τὸ τῷ Διὸς λεγομένῳ Διοσκόρῳ Hel. 291. σοὶ εὖ λέλεκται Ph. 1619. λέλεκται μῦθος Med. 354. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται Iph. A. 400. ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο Melan. fr. II. 1. et Pir. fr. V. 4. λόγοι οἱ λελεγμένοι Sup. 334. τῶν πάρος λελεγμένων μύθων Iph. A. 402. ἃ εἰς τυράννης ἔστι σοι λελεγμένα Med. 453. αἰδεύμεθα τὰ λελεγμένα μοι Hip. 244. τὰς εἰλεγμένας (delectas)—αἰχμαλώτιδας ἄγω Tr. 296. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις Hip. 299. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται Sis. fr. I. 20.

Ληλατεῖν. Θρήκης πεδία—ληλατῶντες Hec. 1143. ληλατήσων Rh. 293.

Λεία. λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον An. 15. ἢ παρὼν κυνηγέταις, αἴρῃσι λείαν Rh. 326. ἀγόμεθα λεία Tr. 610.

Λεῖβειν. λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν Iph. A. 650. cf. An. 418. σπον-

δας θεοῖς λείβειν Ion. 1033. λείβομαι An. 533. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν Ph. 1522.

Λεῖμαξ. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564. νεβρός χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. λείμακας ἀνθηφόρος Iph. A. 1544.

Λειμών. λειμῶν' ἐς Ἥρας Ph. 24. ἐξ ἀκηράτω λειμῶνος Hip. 74. cf. v. 77. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλιθεῖσα ib. 211. λειμῶνος ἥριν' ἑσπέρην Sup. 448. λειμῶν ἀνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶνα ib. 1464. παρεσκευασμένον ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 170. εἰς λειμῶνων χλόην Iph. A. 422. ἐπὶ τε λειμῶνας ποιμένα τ' ἄλσιν Tem. fr. XVIII. 3.

Λείπειν. λείπετε τέγας Med. 894. cf. Al. 23. μακρὰν λείποις ῥαδίως ὁμιλῶν Hip. 1441. λείπε χαμεύνας φυλλοτρώγας Rh. 9. παισὶν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 7. λειπόντων βίον Sup. 693. τέκνω πεσόντ' ἐλείπεται βίον Ph. 1437. ἣν ἀρτίως ἐλείπον εἰς φάος τόδε Hip. 907. δόμον ἐλείπεις ἔρημον An. 1205. σὲ ὑποτ' ἄλγῃ πατρῷα λείψῃ Sup. 1157. ἣν κατ' οἶκος ἔλιψ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει Or. 63. πῶς ἐλίπον φάος; Ph. 1548. ἔλιπε φιλίαν Al. 934. τὸν τῷδε νεκρὸν ἐκ ἁθᾶπτον ἂν λίποις Tr. 733. μὴ λίπῃς μ' ἁπαιδα Hec. 440. μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς Ph. 388. μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν Al. 389. κλέος ἢ σε μὴ λίπῃ Iph. A. 1504. λιπεῖν φέγγος Or. 952. ἐπάλλεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph. 1175. λιπεῖν βίον An. 383. et Hel. 396. λιπεῖν (sc. ζῶντας) ἐχθρῶς ἐχθρῶν An. 521. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν Sup. 554. αἰσχυρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. φῶς λιπεῖν ἡλίην Fr. inc. LXXI. 11. νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότῃ πύλας λιπῶν Hec. 2. ἢ δ' ἐγώ μιν τήνδ' ἅπειμ' αὐτῇ λιπῶν ib. 401. τέκν' ἔρημα λιπῶν ib. 1075. λιπῶν μέλαθρα Or. 757. μυρίης λιπῶν νεκρῶς Ph. 582. Κρέοντι λιπῶν γούης ib. 1064. ἄκλῆς' ἁδύλα δῶμαθ' ἐσίας λιπῶν An. 594. λιπῶν Αἰγαῖον βάθος πόντος Tr. 1. Κύκλωπος λιπῶν ἐρημίαν Cy. 618. λιπῶν βίον Her. 1017. λιμένα λιπῶν τὸν Ἀχερόντιον Her. F. 770. Πλῦτωνος δῶμα λιπῶν νέρτερον

ib. 808. παλαιὰ σκήπτρα Ταντάλῳ λιπῶν El. 11. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. τὸν εὐδῶρον λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400. λιπῶν Ἀσίαν Hec. 481. λέχη φίλα λιπῶσα ib. 934. λιπῶν αἰσχυρῶς δόμος Or. 99. ποθεῖν δάκρυα—λιπῶσα Ph. 1727. λιπῶσα—ἐχθροῖσι παῖδας τῶς ἡμέρας Med. 781. μήτε ναῖαν λιπῶν ἀπὸ νῆν, μήτ' ὄχον πεδοσιβῇ ib. 1123. λιπῶν αἰῶνα κεραυνίῳ πλαγῇ Bac. 92. ποιητὴς λιπῶσα νομῶς Cy. 61. ὄμβρον λιπῶσαι χειμέριον Hel. 1497. πατὴρ ὑδῶρ λιπῶσαι Her. F. 787. Εὐβοίδας ἀκτὰς λιπῶσαι El. 442. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον Hec. 1034. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατὴρ Or. 663. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψειν βίον ib. 946. βίοτον ὀπόθεν λείψουσιν τέκνους Med. 1102. ἄλλοις δόμον λείψειν ἐμελλες ὀρφανὸν Al. 660. πολυτέλῃς σοι γύας λείψω ib. 691. ἢ ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. ἢ ποτ' ἔρις λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις Hel. 1172. λείπομαι Hip. 1106. πῶς σὺ μόνη λείπεσθαι θέλεις; Med. 52. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων ib. 76. λείπομαι φίλας ματὴρ Al. 407. ἔκετι μοι τέκνα λείπεται ἐν οἴκοις An. 1179. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667. δὲ πᾶσι λείπεται βροτοῖς ib. 676. ἔκ ἐστι ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς And. fr. XIII. 3. σὺ λειπόμενος El. 1310. ὑτέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθαι Hip. 1244. ἐλείπετο El. 643. τὸ ὄνομα ἢ λέλοιπέ μοι Or. 390. λέλοιπεν Ἡλέκτραν Iph. T. 562. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐν ἀλὶ κύμασί τε λέλοιπεν βίοτον ib. 229. ὅτε λέλοιπε ποδὺς ἀμαυρὸν ἵχνος Her. F. 125. τὸ κακοτυχὲς ἢ λέλοιπεν ἐκ τέκνων ib. 133. ἔκταν τιμωρὴς ἐμὴς χρήζω λιπέσθαι ib. 169. εἴ με δὴ λείψει (attic. pro λείψῃ, 2 sing. fut. 1. med.) Al. 387. ἢ πῃ λείψαι τῶν ἐμῶν βυλευμάτων; Or. 1085. λέλειμμαι τῶν ἐν Ἑλλήσιν νόμων Hel. 1262. ἢ πῃ λέλειμμαι; Her. F. 1173. πανταχῇ λελείμμεθα ἁρσένων Dan. fr. IX. 1. cf. Inus fr. VIII. 4. εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα Fr. inc. LXI. 1. μόνον λελειμμένον βασιλέα An. 1248. ὧν λελειμμένος Sup. 774. γνώμῃ ἀδελφῷ λελειμμένος ib. 904. νεὺς πί-

τυλος εἰς λελειμμένος Tr. 1123. σὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων Or. 689. οἱ λελειμμένοι ib. 926. λελειμμένη τέκνων Ion. 680. πατὴρ ὀρφανὰ λελειμμένοι El. 1010. τρόπις ἐλείφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418. πολέμιος λειφθεὶς Hec. 1138. λειφθεὶς μάχης Her. 732. εὐδὲν σε ξίφος λελείψομαι Or. 1041. ἐν σοὶ λελείψομαι Hip. 324.

Λειπόγαμος. τὰν λειπόγαμον Or. 1305.

Λειποπάτωρ. τὰν λειποπάτορα ib. eod. vers.

Λειπτέον Her. F. 1385.

Λείψανον. Ἀργεὺς κἀρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος Med. 1387. λείψανον Φρυγῶν Tr. 711. παλαιὸν λείψανον φίλων El. 554. λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν Au. 775. λείψαν' ἐκβάλλειν κύσιν Cress. fr. VII.

Λεκτός. λεκτοὶ Ἀχαιῶν νεανίαι Hec. 525. λεκτὸς Ἀθηναίων κόρης Sup. 356. κακὸν ἢ τλητὸν, εὐδὲ λεκτὸν Hip. 875.

Λέκτρον. ἄλλο λέκτρον λαβὼν Or. 1080. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1658. κόρης λέκτρον σέθεν Ph. 1582. cf. v. 1632. τὰς ἀνάνδρῃ κοίτας ὀλέσασα λέκτρον Med. 437. ὦ λέκτρον Al. 175. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; Ion. 545. πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 2. ὁ μὲν ἄλλης λέκτρον ἰμεῖρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. τῆς μαντιπόλε Βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 124. cf. v. 130. Ἐλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635. εἰς ἀνδρὸς ἦει λέκτρα Or. 558. ἡ προδύσα λέκτρ' ἐμῷ πατρός ib. 937. λέκτρα Κρήσσας Ἀερόπας ib. 1008. λέκτρ' ἐπήνεσα ib. 1672. χρόνια λέκτρα τὰμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. λέκτρων ἀνδρὸς ἐσερημένη Med. 286. γῆμαι λέκτρα βασιλέως ib. 594. ἐτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. ὅς ἔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι ib. 1348. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. νοσῶνθ' ὀρῶντας λέκτρα ib. 463. ἄζυγα λέκτρων ib. 546. χρηστὰ λέκτρα ib. 636. et Iph. A. 382. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς Hip. 652. ἦσχυνε τὰμὰ λέκτρα ib. 944. λέκτρων ἄμιλλα ib. 1141. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους ib. 928. ἐκ-

βαλῶσα λέκτρα τάκεινης βίᾳ An. 35. ἡμφὶ λέκτρων διδύμων ib. 123. cf. v. 466. δελεύσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 929. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν ib. 1282. φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ Sup. 56. λέκτρ' ἀμπακῶν Iph. A. 124. Διὸς λέκτρων τρύφημα φίλον ib. 1050. ἄλλως λέκτρ' ἔγνημεν Iph. T. 538. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις Rh. 920. ἐν τεβρόις λέκτροισι ταθεῖσα Tr. 114. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια ib. 252. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν ib. 259. παρθένων ἐπὶ λέκτροις ib. 322. et 324. καινοῖσι λέκτροις ib. 663. φεύγουσα λέκτρα ib. 981. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλῳ Hel. 7. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099. τρωτὰ λέκτρα σώματος κενὰ ib. 1277. λαβὼν δῶλα λέκτρα Ion. 819. λέκτρων προδότας ib. 880. τάλ-λότρια λέκτρα λαβὼν Her. F. 345. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ ib. 798. ἢ λέκτρα ἀλλήλοισιν—συνῆψαν; ib. 1316. χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς Dan. 57. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Ἀντιορ. fr. XXVII. 2. μετρίων λέκτρων κύρσαι Melan. fr. X. 1. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1. Λελογισμένως Iph. A. 1021.

Λεοντόπυς. ὑπὸ λεοντόπυν βάσιν CEd. fr. XVI. 1.

Λεοντοφυῆς. ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1194.

Λεπαῖος. λεπαίας χθονὸς Hip. 1248. λεπαίαν ὀφρύην Her. 395. λεπαίας νάπας Iph. T. 324.

Λέπας. ἐς Κιθαιῶνος λέπας Ph. 24. cf. Bac. 750. et 1043. Ἰδαῖον λέπας An. 295. Rh. 287. et Inus fr. VI. 2. εἰς λέπας Πάγγαιον Rh. 921. πρὸς λέπας ὑπεξήκριζον Bac. 676. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 121.

Λεπτόμιτον φάρος An. 832.

Λεπτός. λεπτῷ δόνακος Or. 146. νῦς λεπτός Med. 529. λεπτὸν πέπλον ib. 786. et 949. λεπτῷ χρωτὶ Fr. inc. XCV. πέπλοι λεπτοὶ Med. 1188. et λεπτοῖσι πέπλοις ib. 1214. λεπτῶν ἀπ' οἰκῶν Dan. fr. XII. 3. λεπτῶν μύθων Fr. inc. XCVII. 2. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπῳ πνοαῖς Iph. A. 813. λεπτὸν ἵχνος ἀρβύλης Or. 140. λεπτὰ φάρεα Hip. 133. cf. Sup. 286. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372. λεπτὰ

- λεύσσω κόραις Or. 224. διὰ λεπτο-
 τέρων μύθων ἔμολον Med. 1081.
 Λεπτουργεῖν. ὅκ ἐκ δέοντι λεπτουργεῖς
 Hip. 923.
 Λερναῖος. Λερναία Τριαίνα Ph. 195.
 Λερναῖον Ὑδραν Ion. 191. Λερναῖα
 νάματα Ph. 127.
 Λέρνη. Λέρνης ὕδωρ Ph. 616. τὰν
 μυριόκρανον — κύνα Λέρνας Ὑδραν
 Her. F. 420.
 Λέσχη. Λέσχης ἀτρίβωνα Lic. fr. I.
 3. μακραί Λέσχαι Hip. 384. Λέσχας
 πονηρὰς καὶ κακοσύμους Iph. A. 1001.
 Λεύειν. πέτροις Λεύει μνηῖμα λάϊνον
 πατρὸς El. 328. σῶμα λευσθῆναι
 πέτροισι Iph. A. 1350.
 Λευκαίνειν. λευκαίνει τόδε φῶς ἥως
 Iph. A. 157. ῥόδια λευκαίνετε Iph.
 T. 1387. ἅλα ῥοθίοισι λευκαίνοντες
 Cy. 17.
 Λευκάς. λευκάδος πέτρας ἀπο Cy.
 165.
 Λεύκασπις. Λεύκασπιν Ἀργείων τρα-
 τὸν Ph. 1106.
 Λευκήρετμος. λευκήρετμον Ἄρη Iph.
 A. 283.
 Λευκιππίδες. κόρας Λευκιππίδας Hel.
 1482.
 Λεύκιππος. κόροι Λεύκιπποι Hel. 646.
 Λευκοθέα, ποτ. prop. deæ. Iph. T.
 270. et Fr. inc. B. 31. 1.
 Λευκόθριξ. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλ-
 λοῖς Bac. 112.
 Λευκοκύμων. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραι-
 σίαις Or. 993.
 Λευκολόφας Ph. 120.
 Λευκόπηχυς. λευκοπήχεις κτύπης χε-
 ροῖν Ph. 1360. λευκοπήχεσιν χειρῶν
 ἄκμαῖσι Bac. 1204.
 Λευκόπης. Βάκχαις σὺν λευκόποσιν
 Cy. 72.
 Λευκόπτερος. ὦ λευκόπτερε Κρησία
 πορθμὶς Hip. 752. λευκοπτέρῳ ἀμέ-
 ρας φέγγος Tr. 848.
 Λευκόπωλος. τῷ λευκοπώλῳ Her. F.
 29. θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματα
 Ph. 609.
 Λευκός. λευκὸν ὄνυχα Or. 959. et
 Sup. 76. λευκὸν πῆχυν Or. 1466.
 λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. λευκὸν
 χροῖα Al. 157. λευκὸν κρᾶτα Sup.
 289. λευκὸν πόδα Bac. 861. et λευ-
 κῷ ποδὶ Ion. 221. λευκὸς ἄργυρος
 CEd. fr. V. 1. λευκῶν πέπλων Al.
 926. et Hel. 1094. et 1203. λευκοῖς
 καρποῖς χειρῶν Ion. 891. λευκὸς λί-
 θος I'r. inc. CCXVI. λευκὴν παρη-
 δα Med. 923. et 1148. et El. 1023.
 λευκὴν σάρκα Med. 1189. λευκὴν
 αἰθέρα An. 1229. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν
 ib. 1263. λευκὴν δέρην Iph. A. 875.
 λευκὴν χροῖαν Bac. 457. λευκῆς χι-
 νος βολαὶ ib. 661. cf. Hel. 3. λευκῇ
 δέρῃ Hip. 771. λευκὰν ἀκτὰν Ἀχι-
 λῆος Iph. T. 436. πῶλοι λευκαὶ Rh.
 617. λευκὰς σάρκας El. 823. ἄρμα
 λευκὸν Ph. 176. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ
 Iph. A. 1294. λευκὸν κῶλον Bac.
 664. λευκὸν γάλα ib. 699. et Cy.
 388. λευκῷ πώματος Bac. 707. τεῦ-
 χος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. νᾶμα
 λευκὸν Her. F. 573. λευκὸν ὄμμα
 El. 102. λευκὸν πρόσωπον ἄς ib.
 730. φαρέων λευκῶν Ph. 328. λευ-
 κῶν ὑδάτων Hel. 1352. λευκὰ ἰτία
 ib. 1551. ὦ λευκὰ γήρα σώματα Her.
 F. 910.
 Λευκόσικτος. λευκοσίκτῳ τριχὶ Iph. A.
 221.
 Λευκοφαῆς. παρὰ λευκοφαῇ ψάμαθον
 Iph. A. 1054.
 Λευκόχρως. λευκόχροα κόμαν Ph.
 326.
 Λευρός. ἐν ψαμάθῳ λευρῷ Hes. 700.
 λευρᾶς ἀπὸ πέτρας Bac. 980. εἰς τὸ
 λευρὸν πέδον Ph. 843.
 Λεύσιμος. Λεύσιμον εἶναι δίκην Or.
 613. cf. Bac. 356. et Her. 60. λευ-
 σίμῳ χειρὶ Or. 861. θανάτῳ λεύσι-
 μον ἄταν Ion. 1240. Λεύσιμοι κατ-
 αφθοραὶ ib. 1236. λευσίμῳ πετρώ-
 ματι Or. 50. et 442. Λεύσιμον Ἄρ-
 γος Her. 765. vid. not.
 Λεύσσειν. λεπτὰ λεύσσω κόραις Or.
 224. τί λεύσσω; ib. 385. δεινὸν
 λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib.
 389. λεύσσειθ', ὥς παρ' ἐλπίδα μοῖρα
 βαίνει ib. 975. τόνδε λεύσσω δόμων
 πέλας ib. 1549. εἰς χεῖρας λεύσσεις
 ἐμάς; Ph. 599. εἰ λεύσσει φάος ib.
 1091. cf. v. 1541. Al. 83. Rh. 967.
 El. 349. Bel. fr. XXIII. 2. et Hip.
 fr. XIV. 2. πάρα λεύσσειν πτώματα
 νεκρῶν Ph. 1490. λεύσσειθ', ἃ πάσχω
 Med. 161. ἡδὺ φίλον κᾶν νυκτὶ λεύσ-
 σειν Al. 357. γυναῖκα λεύσσω τήνδ'
 ἐμὴν ib. 1127. λεύσσειτ', ἀθρήσατε
 An. 1228. σώματα λεύσσω τῶν οἰ-

χομένων παιδων Sup. 794. λεύσσει Iph. A. 145. τήνδε τίνα λεύσω γυναῖκα ib. 821. εἰ λεύσσετε μηνάδος αἶγλαν; Rh. 534. λεύσω φῶτε περιπολῶνθ' ἡμῶν στρατὸν ib. 773. νέα τεκέων σώματα λεύσω Tr. 201. ἄρα μοι ἀέλιον λεύσει; ib. 269. θέαμα εἰ φίλον λεύσειν ἐμοὶ ib. 1157. λεύσω αὐτῆς ὄψιν ἐκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τῷ Διὸς τὸν θρόνον λεύσω Cy. 576. λεύσω τὰμὰ φίλτατα; Her. F. 514. εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσομεν ib. 517. ὥς ἂν σχολὴν λεύσωμεν πόνων ib. 725. τὰ τέθριππα ἐς ἄρματα λεύσων ἀέλιε Ph. 1555. γραφῇ λεύσων Hip. 1005. ἐν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργοισι λεύσων ib. 1107. τάσδε τύχας λεύσων βασιλέως Al. 240. λεύσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας ib. 956. λεύσων ταῦτα, κὲ κλύων Sup. 684. λεύσων τόδε πῆμα Rh. 889. γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν λεύσων ib. 955. γύαλα λεύσοντες Θεῷ Ion. 245. βρότεια λεύσοντες πάθῃ Fr. inc. CXLIV. 2. ἐνόπτρων λεύσσοι' (i. e. λεύσσοι) ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926. νύσδε λεύσσοιαι πέπλος ib. 1154.

Λευτήρ. βαῖνε λευτήρων πέλας Tr. 1039.

Λεχήρης Ph. 1536.

Λέχος. Κλυταιμνήστρας λέχος Or. 20. ἀπο λέχεος ib. 185. μένε ἐπὶ τρωτῇ λέχος ib. 313. cf. Her. F. 555. ἐκ ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος Or. 574. Αἰγίσθε λέχος ib. 618. ἀντὶ γαμηλίου λέχος ib. 1050. ἥς λέχος γ' ἐπῆνεσα ib. 1092. μακάριον λέχος ib. 1208. τίνι τρόπῳ ἔσχεις λέχος; Ph. 417. σύναιμον εἰς λέχος ἦλθεν ib. 824. ἔχει λέχος ib. 953. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. ποῖ ἐκφεύξῃ λέχος; ib. 1668. ἴν' ἔσρωται λέχος Med. 41. et 380. τὸν ἐν λέχει προδόταν ib. 206. ἐρασθῆναι λέχος ib. 491. σὸν ἐχθραίνων λέχος ib. 555. εἰ σε μὴ κνίζοι λέχος ib. 568. ἦν γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος ib. 571. βάρβαρον λέχος ib. 591. λέχος ἀπειρος ὢν ib. 672. σὸν ἐχθαίρων λέχος ib. 697. παρεσθάναι λέχει ib. 887. ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον ib. 1291. εὐνῆς ἑκατι καὶ λέχος ib. 1338. τὴν

δεσπότη προδοῦσαν λέχος Hip. 590. πικρὸν λέχος ib. 635. κεδνὸν λέχος ib. 835. λέχος ἄγνόν δέμας ib. 1003. θάλαμον εἰσπεσῶσα καὶ λέχος Al. 173. καινὸν λέχος ib. 466. πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; ib. 1059. δῶλον λέχος An. 30. ἀπλητίαν λέχος ib. 217. λέχος τέρεσθαι ib. 371. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἐτέρῳ λέχει ib. 489. σοὶ λέχος κοινυμένην ib. 934. τὸν ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχος Iph. A. 63. κακὸν λέχος ib. 389. κασιγνήτης λέχος ἐκ ἂν προδοίην Iph. T. 716. σκότιον λέχος Tr. 44. τὸ παρθένιον λέχος ib. 671. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἀμαρτίαν λέχος Bac. 29. Ἡβας ἐρατὸν χροῖζει λέχος Her. 916. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. δῖκα διαδρόμῳ λέχος El. 1156. γεναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. δῶλος τῷ λέχος Phaeth. fr. XV. 1. κοινὸν —καὶ γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX. λέχη τὰμὰ δῶλος χρανεῖ Hec. 365. cf. Hip. 1266. λέχη φίλα λιπῶσα Hec. 933. τὰμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. καινὰ λέχη Med. 155. et 489. κρῖναι λέχη γυναικῶν ib. 644. νυμφιδίων ἔνεκεν λεχέων ib. 1000. τὰμ' ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. κρυπτῇ κοίτῃ τῶν σῶν λεχέων Hip. 154. αἰσχύνειν λέχη ib. 408. νυμφίδια ἀπόλωλε λέχη ib. 1140. λέχη ἔρημα An. 307. μητρὸς λεχέων δεῖ ὑπερθνήσκεις ib. 499. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. τὰμ' ἐκαρπῶτ' ἂν λέχη ib. 936. Φρυγίων λεχέων Rh. 911. λεχέων τυγεῶν χάριν Tr. 593. Θεοπόνητα λέχη ib. 953. et Hel. 590. δε λέχη λυμαίνεται Bac. 354. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. δύσκειαν βαρβάρων λεχέων ib. 1523. χρόνια σπείρας λέχη Ion. 64. ἐπίσημα γήμαντι καὶ μείζω λέχη El. 936. ἀπηνέγκω λέχη τὰλλότρια ib. 1089. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σῶφρον' ἐν δόμοις λέχη ib. 1099. φοίνια ὠπασας λέχεα ib. 1192.

Λέχριος. ἐς ἀντλον ἐμπεσὼν λέχριος Hec. 1026. λεχρία πάλιν χωρεῖ Med. 1168.

Λεχὼ El. 652. 654. et 1108.

Λέων. κάπρῳ λέοντί θ' ἀρμόσαι παίδων γάμος Ph. 414. cf. Sup. 140. λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος Ph.

1127. λέοντ' ἐντείνειν βρόχοις *Ap.* 721. μύσχος ὀρύσας εἰς μέσας λέων *Iph. T.* 297. ὅστις μ' εὐτυχῆντ' ἐνόσφισας, θοίνης λέοντα *Rh.* 57. πυριφλέγων λέων *Bac.* 1017. ὀρετέρω λέοντος *ib.* 1140. κρατα λέοντος *ib.* 1213. cf. v. 1277. et 1282. ἐχθρῷ λέοντος βλασθήματα *Her.* 1006. Διὸς ἄλσος ἡρήμωσε λέοντος *Her.* F. 360. τολήν θηρὸς—λέοντος *ib.* 466. λέοντι ἐλθεῖν εἰς μάχην *ib.* 579. κάτασχε λέοντος ἀγρίω θυμὸν *ib.* 1211. ὑπόπτερον λέοντα τέζεται *Dan.* 15. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολήν *Syl. fr.* IV. 4. λέοντες Ἑλλανες δύνω διδύμω *Or.* 1401. cf. v. 1555. ὥστε λέοντας ἐναύλης *Ph.* 1566. λεόντων ἂ δαφοινὸς ἵλα *Al.* 584. σκύμνοι λεόντων *Sup.* 1222. ἄλις λεόντων ἐσὶ μοι θοινωμένῳ *Cy.* 247. ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι *Her.* 950. λεόντων ἀγρίων θηράματα *Ion.* 1162. ποίως λέοντας—ἐκ ἐξήνυσα; *Her.* F. 1271. ἅπαντες οἱ λέοντές εἰσιν ἄλκιμοι *Fr. inc. B.* 14. 4.

Λεὼς, attice pro λαός. λεὼς Ἀχαιῆκός *Hec.* 510. σῖγα πᾶς ἔσω λεὼς *ib.* 532. πρὸς Ἀργεῖον οἵχεται λεὼν *Or.* 844. Θηβαῖος λεὼς *Ph.* 297. et *Her.* F. 1389. Θεσσαλὸς λεὼς *Ap.* 19. et *Tr.* 30. Ἐρεχθιδῶν λεὼν *Sup.* 387. Καδμεῖος λεὼς *ib.* 467. ναυβάταν λεὼν *Iph. A.* 295. Παλλάδος λεὼν *Iph. T.* 960. cf. v. 1452. et 1458. σοὶ δηλώσας λεὼν παρέσχον *Rh.* 410. Σκύθης λεὼς *ib.* 426. Θρήκιον λεὼν *ib.* 622. Ἀχαιῆκός λεὼς *ib.* 857. Ἀρκὰς λεὼς *Tr.* 30. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς *ib.* 522. Πελασγικὸν λεὼν *Her.* 317. ὄνομα χώρας τῆσδε καὶ λεὼν, τίς ἤ, ἐκ οἶδα *Hel.* 421. ποιμένων λεὼς *And. fr.* XXVII. 1. λεὼς ἐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν *Er. fr.* I. 7. Θράξ λεὼς *ib.* 53.

Λεωφόρος. λεωφόρος πρὸς ἐκτροπὰς *Rh.* 881.

Λήγειν. μὴ λήγοις τεφανῆσα *Or.* 1693. *Ph.* 1754. et *Iph. T.* 1499. οἰκτων λήγετε *Ph.* 1578. cf. *Iph. T.* 904. λήγε κακῶν φρενῶν *Hip.* 473. δειπνῶν ὅταν λήγωσι *Ion.* 1032. σφάζοντες ἢ λήγοιτ' ἂν *ib.* 1404. τοῖς δ' ἄρτι λήγει (sc. τὰ κακὰ) *Inus fr.* XVII. 2. λήξον ὑβρίζουσα *Hip.* 474.

πτέρυγας—λήξαιμι θοάξουσα *Iph. T.* 1142. λήξαι ὕπνῳ *Rh.* 71. et λήξας ὕπνῳ *ib.* 770. et *Her.* F. 1011. λήξαντα μόχθῳ *El.* 340. λήξαντες πόρων *Sup.* 951. λήξας ὄδυρμών, πενθίμων τε δακρύων *Ph.* 1078. λήξασα ὀργῆς *Med.* 615. παλαιγενέων λήξουσιν ἀοιδᾶν *ib.* 422. Μῆσα—ὑπ' ἀντυγι χορδᾶν λήξει *Hip.* 1136. μανιῶν λήξω *Iph. T.* 981. τὸν αὐτὸν μῦθον ἢ λήξει λέγων *Rh.* 874. ἢ λήξω τὸς βόσκοντας θεραπεύων *Ion.* 182.

Λήδα, uxor Tyndarei. *Or.* 464. et 1388. *Iph. A.* 49. 116. 686. 796. 827. 856. 1106. et 1345. *Iph. T.* 210. et 440. *Hel.* 19. etc. et *Meleag. fr.* I. 5.

Λήθειν. vid. λανθάνειν.

Λήθη. ὃ πότνια λήθη τῶν κακῶν *Or.* 213. cf. *Bac.* 282. λήθη λόγων, λήθη δὲ πάτρας *Chry. fr.* VI. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρθώσας *Pal. fr.* II. 1.

Ληΐζεσθαι. ὃς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ἐλήσατο *Tr.* 866. ὅτι περ λελησμέν' ἐξ ἀντρων λέχες; *Hel.* 482. τί μ' ἄρτι πημάτων λελημένον ὀρδοῖς; *Dis. fr.* XV. 1. ἐν βρόχοισι δέσμοι λελησμένοι *Rh.* 74. ἐκ γῆς βαρβάρῳ λελησμένη *Med.* 256. ἢ βίβ' λελησμένης *Tr.* 373.

Λήϊτος, nom. propr. ducis Græcorum. *Iph. A.* 259.

Λῆμα. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον *Or.* 1625. εἰ πως λῆμα φρενῶν μεθείη *Med.* 177. λῆμα τυραννικὸν *ib.* 348. μετὰ γενναίῳ λήματος *Hip.* 206. κακὸν τὸ λῆμα *Al.* 726. ἀποτόμῃ λήματος *ib.* 986. ὃ λῆμ' ἄριστον *Iph. A.* 1422. *Iph. T.* 609. ἄγαμαι λήματος *Rh.* 245. λῆμα ἀρκήντως θρασὺς *ib.* 499. ὃ λῆμ' Ἀχαιῶν *Tr.* 587. παρακόπῃ λήματι *Bac.* 998. πέτρας τὸ λῆμα κἀδύμαντος ἔξομεν *Cy.* 592. ὁ εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον *Her.* 3. οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα *ib.* 200. λῆμα ἔπω τόρνυσι χρόνος τὸ σὸν *ib.* 702. εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἡσσαν *Her.* F. 1416. λῆμ' ἔχουσιν εὐγενέες *Pro. fr.* III. 4. δεινὰ τυράννων λήματα *Med.* 119.

Λῆμνος, nom. insulae. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξέγκισαν *Hec.* 887. vid. etiam *Tr.* 90.

- Λητής. πανῆργον κλῶπα καὶ λητήν
τινα Al. 769. cf. Rh. 516. γένος
Τυρσηνικὸν λητῶν Cy. 12. λητὰς
διώκων ib. 112. ληταί τινες κατέσχον
χθόνα ib. 222.
Λῆσις κακῶν Cy. 171.
Λητὼ, *nom. dea*, Latona. Or. 1626.
Hip. 1092. et 1285. Iph. T. 386.
1230. et 1398. et Ion. 1619. vid.
etiam Λατώ.
Λιάζεσθαι. σπυδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην
Hec. 100.
Λίαν. τὸ λίαν παρείλες Hec. 591.
ἐπείπερ λίαν θρασυτομεῖ ib. 1286.
τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210. τῷ λίαν
χρησθαι καλῶς ib. 704. μέθετον τὸ
λίαν Ph. 587. μὴ λίαν τάκε Med.
158. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν ib.
526. ἐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν
ib. 532. τί λίαν τοῖσδ' ἐπισέσεις τέ-
κνοις; ib. 929. τὸ λίαν ἥσσον ἐπαι-
νῶ τῷ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἔδ' ἐκ-
πονεῖν χρή βίον λίαν βροτῆς ib. 467.
οἱ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ὅπως
μοι μὴ λίαν φανῆς σοφὴ ib. 518. μὴ
λίαν πένθει Al. 808. λίαν οἰκεῖος
ἦν ib. 814. τὸ λίαν ἔτ' ἐκεῖν' ἐπῆ-
νεσα An. 867. τοῖς κακοῖς μηδὲν τι
λίαν δυσφρονεῖν ib. 1235. πιέζειν τὴν
τύχην λίαν Sur. 249. λίαν δεσπό-
ταισι πισὸς εἰ Iph. A. 304. ἔτοι-
καταινῶ λίαν σ' ἐγὼ ib. 336. cf. v.
977. μὴ λίαν ἂν ᾧ ib. 378. ἔτοι-
χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. cf.
v. 1012. μὴ λίαν φρονεῖν ib. 924.
λίαν φιλοψυχεῖν ib. 1385. ἔσιν ἡ λίαν
δυσπραξία λίαν διδῶσα μεταβολὰς
Iph. T. 721. sq. μισεῖς τε λίαν, καὶ
φιλεῖς, δν ἂν τύχη Tr. 68. τὸ βασι-
λικὸν λίαν Bac. 670. ἐπεξέρχη λίαν
ib. 1344. ἐπίφθονον λίαν ἐπαινεῖν
ἐσι Her. 204. πείσῃ λίαν Her. F.
215. μὴ πείγῃ λίαν ib. 586. ναυ-
τίλον τολμῶντα λίαν Antior. fr. XI.
4. αἰδεῖσθαι χρὴ τὸ λίαν ejusd. fr.
XX. 2. πεπείραμαι λίαν Cress. fr.
V. 1. ὑπ' αἰδῆς ἢ λίαν ἀσπάζομαι
Er. fr. II. 33. τῷ λίαν παρείλετο
Fr. inc. XXIV. 2.
Λίβανος. λιβάνε καπνὸς Bac. 144.
Λιβὰς. πετρίνα πιδακόεσσα λιβὰς An.
116. λισσάδος πέτρας λιβὰς ἀνήλιος
ib. 535. ποία λιβὰς σειρὴν And. fr.
II. δακρύων λιβάδες Iph. T. 1106.
- Λιβύη. Λιβύης ἐρήμης Hel. 411. cf. v.
774. et 1227.
Λιβυκός. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν
Phaëth. fr. VII. 1.
Λίβυς. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al.
347. cf. Her. F. 684. διὰ λωτῷ Λί-
βυος Iph. A. 1036. cf. Tr. 544. et
Hel. 169. Λίβυες οἰωνοὶ Hel. 1495.
Λίβυσσα. Γοργόνων Λιβυσσῶν γένος
Bac. 989.
Λιβυτικός. Λαμίας τῆς Λιβυτικῆς γέ-
νος Lam. fr. vers. 2.
Λιγυρός. λιγυρὰ ἄχαια Med. 205.
Λίγυς. λίγεια λωτῷ χάρις Her. 893.
Λίγυσις Tr. 437. vid. not.
Λίην, *poët. pro λίαν*. γνώμην λίην σο-
φὴν El. 296.
Λιθόβολος. δράκοντος αἷμα λιθόβολον
Ph. 1069.
Λίθος. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίῳ λίθῳ
Cy. 400. Μαγνητὶς λίθος Œnei fr.
V. 2. λευκὸς λίθος ἔχοντες Fr. inc.
CCXVI.
Λιμὴν. λιμένα Ναυπλίου Or. 54.
μέγας πλῆθε λιμὴν ib. 1077. λιμὴν
τῶν ἐμῶν βυλευμάτων Med. 769. λι-
μένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip.
157. ᾧ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν
φανεῖς An. 892. ἕως ἐντὸς ἦν λι-
μένος Iph. T. 1392. λιμένα ἔκικεν
Bac. 901. Ταινάρῳ λιμὴν Cy. 291.
λιμένα λιπῶν τὸν Ἀχερόντιον Her. F.
770. ἵτε πρὸς λιμένας Hec. 1293.
λιμένας ἦλθες εἰς εὐηνέμης An. 750.
διὰ λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμης Tr. 125.
ὥς ἔπω λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς
Hel. 528. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El.
453.
Λίμνη, et *dor.* λίμνα. ὁ ποταμὸς πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἐκφυγὼν
λίμνης ὕδωρ Tr. 442. λίμνης ἐνύδρῳ
Τριτωνιάδος ἀκτὰν Ion. 872. ἐπ' οἶδ-
μα λίμνας Hec. 446. cf. Her. F. 410.
δέσποινα δίας λίμνας Hip. 228. λί-
μναν Ἀχεροντίαν Al. 445. περὶ καλ-
λίναον Βοιβίαν λίμναν ib. 593. χθο-
νίαν λίμναν ib. 905. λίμναν εἰλίσ-
σασαν ὕδωρ Κύνκειον Iph. T. 1103.
λίμνας τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. φοιτᾷ
διὰ λίμνας Hip. 148. 2) Λίμνα, *nom.*
loci. τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip.
1133.
Λιμός. ἡδὺ λιμῷ σχετήριον Cy. 135.
λιμῷ θηρᾷ τύμβον ἰκεῖον τε νῆ Hel.

987. λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλυσίῳ φρονή-
ματι El. 371.
- Λίνεος. κλωτῷ ἀμφιβόλοισι λινέοισι
Tr. 538.
- Λινόδετος. χαλινοῖς λινόδετοῖς Iph. T.
1043.
- Λινόκροκον φᾶρος Hes. 1081.
- Λίνον. λίνον ἡλακάτῃ δακτύλοις ἔλισ-
σεν Or. 1431. ἀγάλματα συτολίσαι
λίνῳ ib. 1436. λίνε κλωτῆρα Fr. inc.
CCVI.
- Λινοπόρος. λινοπόροις αὔραις Iph. T.
411.
- Λιπαίνειν. πεδία λιπαίνειν Hes. 454.
χώραν ὕδασι καλλίτοισι λιπαίνειν Bac.
575.
- Λιπαρόζωνος. ὦ λιπαροζώνε θυγατερ
ἀελίῳ Ph. 179.
- Λιπαρὸς Cy. 499. λιπαρὰν Ἀθηναίων
γᾶν Iph. T. 1130. λιπαραῖσιν ἐν
Ἀθάναις Al. 454. cf. Tr. 801.
- Λῖς. νέον λῖν Bac. 1173.
- Λισσάς. λισσάδος πέτρας An. 534. et
Her. F. 1148.
- Λίσσεσθαι. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι
Hes. 1127. et Hip. 312. μηδὲν τόδε
λίσσε Med. 153. μὴ προδῆναι λίσσε-
ται Al. 200. λίσσε τὴς κρατῶντας
οἰκτεῖραι θεὸς ib. 252. λίσσε γέννασι
δεσπότη χρίπτων An. 529. παρά-
πεισον σὺν, ὃν λισσόμεθ', ἐλθεῖν Sup.
60. σιωπῶν λίσσεται σ' ὅδε Iph. A.
1245. πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσ-
σομαι Tr. 1045. cf. Hel. 906. λισσό-
μεσθ' ἀ σε Bac. 1342. λισσόμενος θα-
νάτῳ προβολὴν Or. 1487. ποῖον ἔκ
ἐλίσσετο δαμογερόντων; An. 299.
τόνδ' ἐλίσσόμην γάμους ἀφείναι σὺς ib.
973. συμμάχους ἐλίσσετο Her. 829.
- Λιταίνω El. 1215.
- Λιτή, vel dor. λιτά. ἐμᾶς λιτᾶς εἰσά-
κυσον Or. 1233. λιταί σε διακλύσουσ'
ὄρφανὸν εἶναι παιδὸς Hes. 149. πολ-
λὰς γενεῖς ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290.
ἀφύλλῃ τόματος ἐξάπτων λιτὰς ib. 383.
βαρβάροις λιταῖς Ph. 686. ἀμφὶ βω-
μῆς λιτὰς ib. 1738. ἔδεν αἰδέσθαι λι-
τὰς; Med. 326. λιταῖς ἱκετεύων An.
539. παῖδα πείσαι λιταῖς Sup. 24.
ἔδεν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν ib. 262.
ἴει λιτὰς εἰς θεὸς El. 593.
- Λιτός. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθει-
μένος Epist. III.
- Λιχμῶν. λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.
- Λίχνος. ἐν τοῖς κακοῖσι λίχνος ὕσα
καρδία Hip. 913.
- Λοβὸς El. 827.
- Λογᾶς. λογᾶσιν Ἀργείων στρατῷ να-
νίαις Hes. 544. στρατηγῶν λογᾶσιν
Ἑλλήνων An. 324.
- Λογίζεσθαι. πολὺν γε τὸν κάτω λογι-
ζομαι χρόνον Al. 695. τὸν καθ' ἡμέ-
ραν βίον λογίζε σὸν ib. 792. ταῦτ'
ἐν λογίζε An. 316. τί ἔ λογίζομαι
κακά; ib. 398. ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς
λογίζεται Rh. 981. σκέψαι τὴν σὴν
ἐλπίδ', ἣ λογίζομαι Her. F. 295. εἰ
λογίζεσθαι θέλοις Dic. fr. XIV. 4.
λογίζομαι πολλὰ Et. fr. I. 5. ἔ λο-
γίζεται καλῶς Ceno. fr. IV. 2. λογί-
ζομαι τάλῃθες Phoen. fr. IX. 5. ἐλο-
γισάμην Or. 554. λόγισαι τὸ παρὸν
κακὸν An. 126. λελογισμένοι οἱ τοιαῖδ'
εἰσὶ βροτῶν Iph. A. 922. τὸ λελο-
γισμένον παρὲς ib. 386.
- Λόγιον. λόγια παλαιὰ Her. 406.
- Λόγιος. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βᾶς
Ion. 602.
- Λογισμὸς Alcmen. fr. IX. 3.
- Λόγος. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λό-
γον Hes. 271. λόγος, ἔκ τ' ἀδοξόντων
ἰῶν,—ἔ ταυτὸν σθένει ib. 294. τόνδ'
ἐσήμνηεν λόγον ib. 546. ἔλεξε πάν-
των τλημονέσατον λόγον ib. 562. τῷ
λόγῳ κενὸν τόδε ib. 824. τόνδ' ἐμοὶ
μέθες λόγον ib. 888. τῷ σῷ τῷτο ση-
μανεῖς λόγῳ ib. 999. λόγον ἀπόδος
Or. 150. λόγῳ μετάδος ib. 153.
βραχὺς λόγος ib. 446. et fr. inc. XC.
1. ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγῳ Or. 548.
ἔσιν, ἃ σιγῇ λόγῳ κρεῖσσον γένοιτ' ἂν,
ἔσι δ', ἃ σιγῆς λόγος ib. 637. sq. ἔργῳ
ἐστὶ μείζον (sc. κακὸν), ἣ λόγῳ Ph.
392. ἀρχέτω τις λόγῳ ib. 450. ὁ ἄδι-
κος λόγος ib. 474. πᾶν ἐξαίρει λόγος
ib. 519. εἴρηται λόγος ib. 1019. Ἀρ-
γει εὐκλεᾶ δῆναι λόγον ib. 1257. βρα-
βεὺς λόγῳ τῷδ' εἰμὶ Med. 274. ἐπί-
φθορος λόγος διελθεῖν ib. 530. ἔκ
ἂν ἦν λόγος σέθεν ib. 541. ἔκ ἀσμένῃ
τόνδ' ἐξ ἐμῷ δέχῃ λόγον; ib. 924. et
1007. εἴπερ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγῳ τινὸς
ib. 962. τὸ σὸν ἐκποδὼν μοι ἔσω λόγῳ
ib. 1222. μάτην λόγος ἔρριπται ib.
1404. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον
Hip. 214. σὸς ἔ ντεῦθεν λόγος ib.
336. ἔδεν ἔξω λόγῳ πέπονθας ib.
437. τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σῷ

λόγον ib. 492. καὶ ἄμμα λύσειν λόγῳ ib. 671. εἴ τι μοι λόγῳ μέτα ib. 876. εἰς ὄχλον δῆναι λόγον ib. 986. μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον σοι ib. 1157. ἔχω λόγον γε ΑΙ. 52. λόγῳ ἦσαν, ἐκ ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἐκ τίνος λόγῳ νοσεῖ δόμος; ΑΠ. 549. cf. ΙΡΗ. Α. 878. σοί περ μέτεσιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγῳ; ΑΠ. 592. ἢ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον ib. 758. διὰ λόγῳ κάμψαι κακὰ Sup. 748. φόνῳ καθαιρεῖσθ', ἢ λόγῳ, τὰ πράγματα ib. 749. πάντα προσφέρων λόγον ΙΡΗ. Α. 97. λόγῳ πρόσω ΙΡΗ. Τ. 840. τίνι λόγῳ πορθεύετε; ib. 1358. οἱ πάρεσιν ἐν λόγῳ RH. 149. λόγῳ δις τόσον μ' ἐκύφισας ib. 281. στρατῷ πλήθος ἐν ψήφῳ λόγῳ θέσθαι ib. 309. λόγος γ' ἦν, ὡς ἐπλευσ' ἐπ' Ἴλιον ib. 493. μακρῷ δεῖ καὶ σοφῷ λόγῳ ib. 837. ἐκ λόγῳ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος ΤΓ. 701. παρὰ λόγον ΒΑΣ. 938. ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῆς μόνον CΥ. 155. οἶδα ἢ λόγῳ μαθῶν ΗΕΡ. 5. κακὸν λόγον κτήσῃ πρὸς ἁτῶν ib. 166. ἐν τῷδε κεύχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ; ib. 499. παρθένο μέγαν λόγον κλύων ib. 536. ὑπερφέρεις λόγῳ χρηστῷ λόγον ib. 555. ἀπλῶς λόγος ΗΕΙ. 985. ὀλβίως τῷ λόγῳ δοκῶντας εἶναι ΗΕΡ. F. 588. ἦν ἐν Μυκῆναις τῷ λόγῳ ib. 963. ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρὸς τε κῆμέ ib. 1391. τὸ δῆλον ἢ λόγῳ ἔχοντες ΑΛΕΞ. fr. VII. 1. ἐκ ἔστι Πειθῆς ἱερὸν ἄλλο, πλὴν λόγος ΑΝΤΙΓ. fr. II. 1. λόγῳ πολίτης ἐστὶ ΕΓ. fr. I. 13. λόγῳ κλύων ΜΕΛΑΝ. fr. I. 1. λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγῳ φέροις FΓ. inc. XCIII. 1. ἀνοιτέος λόγος ΕΟΓΥΝΔ. CXXV. κρυπτός λόγος ΕΟΓ. CCXXIV. τὸ δίκαιον ἐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν FΓ. inc. B. 10. 1. λόγῳ τινὸς ἀξίως ΕΡΙΣΤ. IV. σπυδαὶ λόγων κατατεινομένων ΗΕΣ. 132. πολλῶν λόγων εὐρήματα ib. 250. ἔμοι λόγοι πρὸς αἰθέρα φρεῖδοι ib. 334. εἰς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 666. ἐπισκῆπτοντα παντοίως λόγους ib. 840. ὡς μὴ μακρὸς τείνω λόγους ib. 1177. τὸς λόγους σαθροὺς ib. 1190. λόγοις ἀμείψομαι ib. 1196. χρηστῶν ἀφορμὰς λόγων ib. 1239. τοῖς λόγοις ἠΰφρανε ΟΓ. 287. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπιπροσθέν ἐστὶ ib. 639. μαλθακοῖς λόγοις ib. 691. cf. ΜΕΔ. 776.

et 1052. ἡδὺς τοῖς λόγοις ΟΓ. 905. εἰς κοινὰς λόγους ἔλθωμεν ib. 1098. λόγους πέμψας' ἔσω ib. 1221. λόγοισι χαίρει ΡΗ. 363. περιπλοκάς λόγων ἀθροίσας ib. 498. ἢ λόγων ἔτ' ἀγῶν ib. 591. ὡς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνεῖκει ib. 709. τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς ib. 723. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται ib. 778. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων ib. 937. et ΑΠ. 233. ἀνῆξεν εἰς ἔριν λόγων ΡΗ. 1469. ὠδὲν δεῖ περιampiσχειν λόγους ΜΕΔ. 282. μὴ λόγους λέγε ib. 321. λόγους ἀναλοῖς ib. 325. λόγων ματαίων ὕνεκα ib. 450. ἀμιλλαν σὺ πρῆθηκας λόγων ib. 546. et Sup. 428. λόγοις συμβὰς ΜΕΔ. 737. δέχεσθαι μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους ib. 773. περισσοὶ πάντες οἱ 'ν μέσῳ λόγοι ib. 819. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. μερίμνητάς λόγων ib. 1226. τὰς σώφρονας ἐν λόγοις ΗΙΡ. 413. λόγοι θελοκῆριοι ib. 478. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ἢ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σε ib. 490. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίτων λόγων ib. 692. θηρεύουσι σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχους ib. 1337. λόγους κεδνὺς ἔχω ΑΙ. 39. νεανίας λόγους ib. 682. πλεῖστον ἀψάμενος λόγων ib. 967. μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ ΑΠ. 186. λόγους ἢ φίλους ἀκύνεται ib. 427. πέμψω λόγους Κρέοντι Sup. 357. λόγων τίς ἐμποδῶν δδ' ἔρχεται; ib. 395. λόγους ματαίως ib. 583. λόγων ξυνάλλαγαῖς ib. 602. ἐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς ib. 902. εἰς νεωτέρους λόγους ib. 1032. λόγων ἀκοσμία ΙΡΗ. Α. 317. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους ib. 376. λόγων εὐφημίαν ib. 608. γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους ib. 830. οἱ λόγοι γε καταπαλαίευσιν λόγους ib. 1013. ταῦτ' ἦλθον ἤδη διὰ λόγων ib. 1194. μὴ λόγοις ἐκπλησέ με ΙΡΗ. Τ. 773. τὴν ἡδονὴν ἢ λόγοις αἰρήσομαι ib. 794. λόγους πειτηρίως εὗρισκε ib. 1053. φέρω σοι κεδνὺς λόγους ΡΗ. 272. εὐθείαν λόγων τέμνων κέλευθον ib. 422. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἀνδρ' ἀμείψομαι ib. 639. πλέκων λόγους ib. 834. ἡ χάρις ἢ μακρῶν λόγων δεῖται ΤΓ. 87. ἐκ εἰς λόγους ἐλήλυθα ib. 905. δὸς τὰς ἐναντίας λόγους ἡμῖν κατ' αὐτῆς ib. 907. διὰ

λόγων ἰόντα ib. 916. προφήτης σοὶ
λόγων γενήσομαι Bac. 211. ἔκ οἱ σθα,
πῶ ποτ' εἴ λόγων ib. 358. τρίβων
λόγων ib. 716. ταρβῶ εἰπεῖν τῆς
λόγους ἐλευθέρας ἐς τὸν τύραννον ib.
774. λόγων εὐμορφίαι Cy. 316. πο-
λεμίας λόγους ἔχων Her. 655. πικρὰς
λόγους ἔδωκα Hel. 489. λόγους ὄνει-
δισησας ἐνδατέμενος Her. F. 218.
τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47.
λόγων ματαίων εἰς ἀμιλλαν ἐξιὼν
Dic. fr. XIII. 3. τράπεζ', ἀπόντων
τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B.
24.

Λόγχη. λόγχης αἰχμῇ Hec. 104. τῆς
Ἀχιλλείας λόγχης ib. 131. λόγχη
μὲν τῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or.
711. μυρίαν ἄγων λόγχην Ph. 445.
ἣν φθάσω παῖδας πρὸ λόγχης ib.
1287. λόγχην ἐνώμα τόματι ib. 1394.
τέρνα Πολ. βία διῆκε λόγχην ib. 1407.
εἰς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκ-
μὴν Sur. 318. ὥς σε λόγχη Σπαρτὸς
ἐν πόλει βλάβη ib. 578. τρώμα λόγ-
χης πολεμίων ib. 848. λόγχης ἰώσης
πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851.
Πέλοπος παλαιὰν λόγχην Iph. T.
823. παύσω λόγχην ib. 1484. φεύ-
γοντας αὐτὸς—λόγχη καθέξω Rh.
101. αἱματηρὸς πέλανος—ἦντλεῖτο
λόγχη ib. 431. πυλῶν ἔσω λόγχη
πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιούμενον ib.
604. λόγχην πρὶν διὰ τέρνων μολεῖν
ib. 684. πρὶν λόγχης θιγεῖν Bac.
304. ἔδ' ἦλθε λόγχης ἐγγὺς Her.
F. 160. θραύσας λόγχην ib. 193.
πρὸς λόγχην βλέπων El. 377. λόγ-
χης ἀριθμῷ πλείονος κρατέμεναι Bel.
fr. XXV. 12. λόγχη ἄνδρες εὐσο-
χώτεροι Dan. fr. VIII. 2. πρισοῖσι
λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr.
XXV. 2) dor. λόγχα. ἀμφιτόμῃ
λόγχας ἔραμαι Hip. 1375. ὅπως
πολυφόνῃ χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχα
Rh. 466. δαίτα λόγχα Tr. 1301. δο-
ρὸς λόγχαν ib. 1318. 3) plur. λόγ-
χαις ἀκοντισῆρες εὐσοχώτατοι Ph.
142. Αἰτωλίσιν λόγχαισιν—ἀκοντί-
ζοντας ib. 1173. ἦσσαν λόγχαις ib.
1391. λόγχαις πιτνόντων ib. 1481.
λόγχαις κοινὸν ἐννάλιον ib. 1564. ἔς
—ἀλάληντο νέοι λόγχαις An. 306.
τί κτᾶσθε λόγχας; Sur. 950. ὅλοινο
λόγχαι Iph. A. 658. δοριπόνοις ἁ-

σπίσι καὶ λόγχαις ib. 772. cf. v. 1528.
πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις Iph.
T. 1110. ἠγόμενος λόγχαισιν Bac.
1357. Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις Hel.
1123. δορὸς ἀλκαίῃς λόγχαισι ib.
1168. μακρὰι λόγchai Her. F. 65.
λόγχας φέρουσιν ib. 224. λόγχας
θέντες El. 798. λόγχαις πολεμίων
ἀμείνονες Bel. fr. XXI. 3.

Λογχήρης. λογχήρεσι σὺν Μυρμιδό-
νων ἀσπιταῖσι Iph. A. 1067.

Λογχοποιός. λογχοποιῶν ὄργανα Bac.
1206.

Λογχοφόρος. Θρήκης λογχοφόρον γέ-
νος Hec. 1089.

Λογχωτὸν βέλος Bac. 760.

Λοιβή, et dor. λoιβά. λoιβή Θεῷ Ion.
1201. ψυχρὰν λoιβὰν, φονίαν Ph.
1568. χρυσέοισιν ἄφυσσε λoιβὰν ἐν
κρατήρων γνάλοις Iph. A. 1051. λoι-
βὰν ἀτῖδα Iph. T. 168. τὰς Διονυ-
σιάδος λoιβᾶς Her. F. 892. Βάκχῃ
οἰνηρὰς λoιβᾶς Iph. T. 164.

Λοιδορεῖν. δεσπότης ἢ λoιδορῶ Hec.
1237. ἄγαν προνωπῆς εἰς τὸ λoιδο-
ρεῖν φέρη An. 730. λoιδόρει μὴ Cy.
105. αἰεὶ λoιδορῶσα Ion. 430. ἐλoι-
δόρην Fr. inc. LXXXI. 3. ἐλoιδό-
ρησα Med. 873. ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλoι-
δόρησα Hel. 1187.

Λοίδορος. πυγμᾶς ὁ κῶμος λoιδορόν τ'
ἔριν φιλεῖ Cy. 532.

Λοιπός. λοιπὸς εἰ σπαρτῶν γένους Ph.
949. τὸν λοιπὸν χρόνον Al. 296. et
654. cf. v. 653. περιπλάκηθι τῷ λoι-
πῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2. ἔδ' ἐν
λοιπὸν κακῶν Hec. 784. τὰ λoιπὰ
νῦν σκόπει Rh. 83.

Λοῖσθιος. λoῖσθιος βροτῶν Al. 419.
τὸν λoῖσθιον φόνον Her. F. 1279. τὸ
λoῖσθιον πῆμα Hec. 1168. τὸ λoῖ-
σθιον μῖasma Or. 516. τὸ πάντων
λoῖσθιον κακὸν Med. 1105. cf. Tr.
489. et 1272. φάος λoῖσθιον βλέπων
Hip. 57. τὸ λoῖσθιον τῷ τρίτῳ προσ-
εμφερές Thes. fr. V. 13. τάδε λoῖ-
σθιά μοι προσφθέγματά σιν El. 1333.

Λοῖσθος. λoῖσθον δόρυ Hel. 1613.

Λοκροὶ Iph. A. 262. et Rh. 700.

Λοξίας, nomen Apollinis. Or. 165.
268. 285. 419. 1666. et 1681. Ph.
211. 223. 291. 412. et 1697. An. 51.
et 1066. Iph. T. 943. 1013. 1084.
1280. et 1438. Rh. 979. Tr. 1174.

Ion. 36. etc. El. 399. et 1266. Dan. 17. et Cres. fr. II. 2.
 Λοζός. λοζαὶ τρεῖς, sc. γραμμαὶ Thes. fr. V. 9.
 Λύειν. ἔλθσα νεκρὸν Tr. 1152. ὅπως λύση—ἐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμὸν Ph. 1329. cf. Hes. 613. ὕδασι ποταμίους λευκὸν χροῖα ἐλύσατο Al. 158.
 Λυτρόν. λυτροῖς τοῖς πανυσάτοις Hes. 611. λῦτρ' ᾤχετ' οἴσωσ' ἐξ ἄλως Πολυξένη ib. 780. φόνια λυτρά ib. 1281. ἢ λῦτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. λυτρά ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib. 303. λυτροῖσιν περιπεσὼν πανυσάτοις ib. 367. cf. El. 157. νεκρῷ λυτρά περιβαλεῖν Ph. 1661. λῦτρ' ἐς Αὔλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα; Iph. T. 818. δροσόεντα λυτρά Tr. 833. λυτρῶν καὶ κρηνῶν Hel. 682. λυτρῶν τύχε ib. 1312. λυτροῖς χροῖα ἔδωκα ib. 1399. λυτρά χεροῖν Ion. 1493. ἐμοὶ δάκρυα, λυτρά Her. F. 482. λῦτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω El. 791. ἡγνίσμεθα λυτροῖσι καθαροῖς ib. 794. λυτροῖς ἔπεσεν ib. 1148.
 Λυτροφόρος. λυτροφόρῳ χλιδᾶς Ph. 350.
 Λοχαγέτης. πύλας ἐφ' ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας μολῶν Ph. 981. cf. v. 1100. et Sup. 502.
 Λοχαγός Ph. 124. et 150. λοχαγὸν ib. 134. τάξω λοχαγὸς πρὸς πύλαισιν ib. 756. μελέων ματέρες λοχαγῶν Sup. 598. αὐδῶ λοχαγοῖς Tr. 1260.
 Λοχᾶν. πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾶς ἐμοῖς; El. 225. λοχήσας αὐτὸν—μάρψω Al. 849.
 Λοχεῖα. λοχεῖαν—συντείνουσι Iph. T. 206. ἦν τις λοχεῖας θίγη ib. 382. Ἄρτεμιν λοχεῖαν ib. 1097.
 Λοχεῖον. λοχεῖα κλεινὰ λιπῆσα Iph. T. 1241. κλύεσα λοχεῖ' ἐμῇ νοσήματος El. 656.
 Λοχεύειν. τίς λοχεύει σε; Ion. 948. cf. v. 1596. αὐτὴ λόχευον El. 1129. λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο—σὲ Ion. 921. ἔνθ' ἐλοχεύθην Tr. 597. λοχευθεῖς' ἀτραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3. Τιτᾶνι λοχευθεῖσαν Ion. 455.
 Λόχευμα. λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός Or. 998. λόχευμ' Ἰοκάτης Ph. 810. ματρὶ λόχευμα ib. 823. γὰρ λόχευμα ib. 1026. cf. Her. F. 252. Φυλέως λόχευμα Iph. A. 285. λοχεύ-

ματα σεμνᾶ Ion. 921. ἤκυσας τῶν ἐμῶν λοχευμάτων El. 1124. χρῆσθε τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι Fr. fr. I. 55.
 Λόχιος. λοχίοις θαλάμοις Bac. 94. Ἄρτεμιν λοχία Sup. 958. τὰν ὠδίνων λοχίαν Ion. 452. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.
 Λόχη. λόχην κενώσας Bac. 729. ἐν λόχμας ἔχεσθαι ib. 955.
 Λόχος. ἐκ λόχῳ Ph. 731. et Al. 1145. προσῆγε—πύλαις λόχον Ph. 1112. cf. v. 1136. ξιφήρης λόχος An. 1115. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. ποτὶ σὸν λόχον Rh. 26. κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν ib. 560. μῶν λόχος βέβηκέ πη; ib. 577. ξεστὸν λόχον Ἀργείων Tr. 534. λόχε ἐξέβαινεν Ἄρης ib. 559. λόχε κατάσκοπος Bac. 914. χαλκασπίδων λόχος Her. F. 795. ἐξανίστανται λόχε El. 217. χωρίζουσιν ἀλλήλων λόχους Ph. 108. ξυνωρίδας λόχων ib. 451. λόχων ἀνάσσειν ib. 746. 749. et 750. λόχος ἔνειμεν ἑπτὰ ib. 1100. ποιμέσιν λόχων ib. 1147. ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι Sup. 636. λόχοις ἐνεσῶς ib. 896. αἰεὶ ἐν λόχοις εὐρίσκεται Rh. 507. ὑπερβαλὼν λόχος Τρῶων ib. 844.
 Λυγαῖος. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας Iph. T. 110. λυγαίῳ νέφει Her. 855.
 Λύγξ. τὴν ἄμορφον λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2. βαλίσαι λύγκες Al. 582.
 Λύγος. τρεπταῖς λύγοισι Cy. 224.
 Λυγρός. λυγρὸς θήσω γάμος Med. 399. λυγρὰν λώβαν El. 164. ὦ λυγραί φιλημάτων τέρψεις, λυγραί τε τῶνδ' ὄπλων κοινωνίαι Her. F. 1376. sq. ἐν λυγρῷ πεσέματι Ph. 1429. αἵματι λυγρῷ ib. 1503. πένθος λυγρῷ Iph. A. 1618. λυγρὸν πῆδημα Tr. 750. νεφέλης ἄγαλμα λυγρὸν Hel. 712. τὸ λυγρὸν γῆρας Her. F. 649. ἐντὸς λυγρῷ τοξεύματος ib. 991. λυγρὰ μέλη Sup. 70.
 Λυδία. ἔρυμα Λυδίας Bac. 55. Λυδία μοι πατρίς ib. 464. hinc Λυδίανδε, in *Lydiam*, ib. 572.
 Λύδιος. Λυδίας ἀπὸ χθονὸς Bac. 234. εἰς ὄρεα Λύδια ib. 140.
 Λυδός. πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα Al. 678. λιπῶν Λυδῶν γύας Bac. 13. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ Iph. A. 787.
 Λύειν. ἐμοὶ λύει (i. e. λυσιτελεῖ, pro-

dest: v. not.)—τὰ ζῶντ' ὀνήσαι Med. 566. cf. v. 1112. et 1362. et Al. 631. λύω νεῖκος πατρὶ Hip. 1442. λύειν χέρας An. 717. λύεις γράμματα Iph. A. 38. cf. v. 110. λύεθ' ἱππικὰς φάτνας Hel. 1196. λῦε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII. ἔριν λύσσα Ph. 81. cf. v. 1283. ἔνθα παρθένοι' ἔλυσ' ἐγὼ κορεύματα Al. 175. οἷαις ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σὸν Tr. 501. ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων El. 1128. καρδίας ἔλυσε τῆς ἄγαν πόνης Ceno. fr. V. 4. ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Tel. fr. I. 7. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν Rh. 8. ὡς—τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίης λύση Sup. 39. νεῶν λῦσαι πόδα Hec. 1020. μίασμα λύσαι Or. 597. ἀσκῶ τὸν πρῶχοντα μὴ λῦσαι πόδα Med. 679. λῦσαι ἄνασσαν ἐξ ἐπισπασῶν βρόχων Hip. 783. λῦσαι δέλτον Iph. A. 307. λῦσαι τεῦχος Θεῆς Ion. 273. λύσαντα σεμνὰ τεμμάτων μυτήρια Sup. 470. λύσας ἀσκὸν El. 511. κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς Iph. T. 99. τὸν φόβον λύσασα Or. 104. συγνήν ὄφρυν λύσασα Hip. 290. λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος Tr. 50. φύνῃ φόνον λύσει; Or. 510. φτόδ' ἄμμα λύσομεν δέρης Hip. 781. τί τὸ μὸν εἰ λύσω τόμα; ib. 1060. θέσφατ' εἰ λύσω Θεῆς Iph. A. 1268. λύσει μ' ὁ δαίμων Bac. 498. cf. v. 648. λύσω δεσμὰ παιδός; Her. F. 1123. λύσειν βίον Iph. T. 692. λῦσαι πρύμνας Hec. 539. λύεται μὲ μέλη ib. 438. cf. Her. 602. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. λελυμέναι πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι Bac. 445. ὅσαισιν ἀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο ib. 696. ἦν λυθῆς Hip. fr. XIII. ἐκ δεσμῶν λυθεῖς Hip. 1244. λυθέντες Iph. T. 1340. κλῆθρων λυθέντων Hel. 866. Λύκαιος. Λυκαίῳ πλησίον σηκώματος El. 1274. Λυκάων, *nom. propr. viri*. Al. 505. Λύκειος. Λύκειον δорὰν Rh. 208. Λυκία Al. 112. et Rh. 224. Λύκιος. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὸν Λύκιε Tel. fr. VI. Λυκίων ἀνδρῶν Rh. 29. vid. etiam v. 543. et 562. Λύκος, *rex Thebarum*. Her. F. 27. *alius hujus nominis, ejus filius, ab Hercule occisus*. ib. 38. 139. 541. et 1167.

Λύκος, *nom. appell. lupus*. ἔλαφον λύκε αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. τετράπυν μιμήσομαι λύκε κέλευθον Rh. 212. εἰς κλισίαν λύκων Iph. T. 857. εἶδον λύκος ἐπεμβεβῶτας Rh. 783. σκύμνους λύκων ἀγρίως ἔχουσαι Bac. 698. Λῦμα. ὡς μὴ πάλιν γῇ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων Hel. 1287. Λυμαίνεσθαι. ὡς λέχη λυμαίνεται Bac. 354. αὐτῷ τὰδ' ἄλλα λυμαίνεται ib. 632. τὸν δ' (*sc. νόμον*) πολλάκις λυμαίνεται Pi. fr. VII. 4. ὦδε τῆσδ' ἐλυμήνῳ χέρας; An. 720. ἄλις λύμης, ἣν ἐλυμήνῳ πάρος Hel. 1105. Λυμεῶν. γυναικῶν λυμεῶνας Hip. 1068. ἔπαυσ' ὁδυρῆς λυμεῶνας Ag. fr. XXVIII. Λύμη, *et dor. λύμα*. ἄλις λύμης Hel. 1105. τὸν ἐμὸν βίον, λύμαν Hec. 213. λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς ib. 1074. ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξτάσεις; Tr. 198. πατρός μεμνημένοι λύμας Her. 471. Λυπεῖν. εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al. 238. εἰ μὴν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βέλομαι ib. 1021. τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιτάμενον Iph. A. 23. τί ἐπὶ τοῖς μέλλουσι νῦν κακοῖσι λυπεῖς; Iph. T. 483. λυπεῖν μηδὲν αὐτὸν Cy. 337. γυναῖκα τὴν ἐμὴν εἰ βέλομαι λυπεῖν Ion. 658. λυπεῖ βροτῆς Acol. fr. X. 2. μὴ ἔθελε λυπεῖν σαυτὸν Antig. fr. XIV. 1. λυπῶσι τὸν φύσαντα (Ceno. fr. II. 8. λυπῶν ἐμὲ Iph. A. 409. πατέρα τῶνδε τοῖς τέτων κακοῖς λυπῶσαν Med. 1047. τὸ λυπῶν ὕστερον χαρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2. ὅπου σὲ μέλλω σὴν τε λυπήσειν φρένα Or. 544. ἔοικε καὶ σὲ τὰμὰ λυπήσειν κακὰ ib. 766. λυπήσομέν τιν', ὧν λελυπήμεσθ' ὑπο Ion. 1311. λυπῇ (2 sing. pres. med.) Med. 286. et 1361. συγγνωστὰ ἦν, σὲ λυπεῖσθαι ib. 703. εἰ πρέπει λυπεῖσθαι ξένος Al. 553. δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A. 31. παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμός Tr. 1005. ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπόμενον Or. 880. εἴθ' εὐρομέν σε μὴ λυπόμενον Al. 539. εἴη ἐμοὶ ζῆν μέτρια μὴ λυπόμενῳ Ion. 632. λυπόμενῳ μῦθος εὐμενῆς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. λυπόμενοις ὀχληρὸς ξένος Al. 543. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπόμενοι Her.

- F. 505. cf. Antior. fr. XXV. 5. τῶν τάλάχιστα λυπυμένων Fr. inc. B. 38. 2. τί κινεῖς με λυπυμένην; Hec. 502. τί σοι πλεόν λυπυμένη γένοιτ' ἄν; Hel. 330. σὺ λυπήσῃ Med. 474. δις λυπηθεῖμεν ἄν Hel. 777.
- Λύπη. τῷ καλῷ λύπη πρόσσειν Hec. 383. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν λύπη τις ἄλλη ib. 588. λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρουσά με Or. 398. λύπην πικράν ib. 1105. λύπην ἀνιαροτάτην Med. 1113. λύπη φρενῶν Hip. 188. λύπη παχυνθεῖσα ib. 803. λύπη κᾶμοι ib. 1339. τὴν ἄγαν λύπην ἀφείς Al. 797. λύπη καρδίαν δηχθήσομαι ib. 1103. cf. Rh. 596. λύπης μεδίσατο Al. 1125. παῦσαι λύπης An. 1271. et παύω λύπην ib. 1277. τί λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις; Sup. 946. λύπης ἀφαίρει Iph. A. 1609. λύπη ἐτειρόμην Rh. 425. λύπη τὸν σὸν οἰκτεῖρω γόνον ib. 905. ὃ παύει τὴν ταλαιπώρην βροτὴς λύπης Bac. 281. λύεται μέλη λύπη Hec. 603. ἄχεα λύπης Hel. 386. λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας ib. 1208. λύπης τί προσδεῖ σε; Hec. F. 90. λύπη τι παίδων μὴ πάθω ib. 1388. λύπη αἴτη περιπεσεῖν αἰσχυρῇ τινι Cress. fr. VI. 1. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. 2) dor. λύπα. λύπα εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 159. μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπα Hec. 620. λύπας ἄλεις ἔχων Hel. 595. πλεόν ἔχει χάριτος, ἢ λύπας ib. 661. λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ ib. 1360. 3) plur. τυγίης λύπας παύειν Med. 195. λύπας παραιεῖ Hip. 1104. λύπαι φίλων Al. 898. δυσμενεῖς λύπας An. 469. δύσφρονες λύπαι ib. 1044. ἀπλᾶς λύπας ἐξόν, ἐκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. Μῆσα, ἢ λύπας ἔχει Tr. 605. λύπας ὀρᾶν ib. 1140. πρὸς λύπαις Hel. 1459. λύπαις συντέτηκας El. 240. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεῶν Alex. fr. XIX. 1. ὅστις λύπας φησὶ πημαίνειν βροτὴς Fr. inc. LXV. 1. λύπαι ἀνθρώποισι τίκτεσιν νόσους eorund. LXVI.
- Λυπηρός. λυπηρὸς ἡμῖν τέσθ' ἄν ἐκλίπη δόμους Hip. 796. λυπηρὸς ἐκ ἧν Sup. 893. cf. Bac. 1320. πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίην Med. 1245. λυπηρὸν Al. 880. αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν Hec. F. 1292. τὰν δόμοισι λυπηρὰ Ion. 623.
- Λυπηρῶς Bac. 1262.
- Λυπρός. λυπρὸς φανῇ Med. 301. λυπρὸς βίος ib. 598. et Hip. 1049. λυπρὸν διάξω βίοντον Med. 1037. et Al. 943. λυπρὸς χρόνος Hec. F. 94. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. λυπρὰν γε τὴν ἄρνησιν Or. 1582. λυπρὰν χάριν Ph. 434. τῷτο λυπρὸν ib. 397. ἔπος λυπρὸν Al. 274. πένθος λυπρὸν ib. 371. ὡς τὸ τέτων λυπρὸν ἐξέλη χθονὸς Sup. 38. ὃ σὺ λυπρὸν κᾶπονείδισον λέγεις Iph. T. 689. θανεῖν—λυπρὸν οἶμαι τῷ θανόντι Rh. 759. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. πράσσω ἐγὼ τί λυπρὸν; Hec. F. 1114. μὴ λυπρὰ ἐξιφορῆσαι Hec. 235. λυπρὰ κηρύγματα ib. 662. τὰ χρηστὰ μὴ σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι Rh. 803. τὰ Ἑκτορός σοι λυπρ', ἄκουσον, ὡς ἔχει Tr. 394. πολλὰ χρήτ' ἐμῷ κλύειν, καὶ λυπρὰ γε Hel. 1464. λυπρὰ τὰ κρείσσονα Ion. 597.
- Λυπρῶς. παιδὸς φερθεῖς—ιδίᾳ λυπρῶς Ph. 1213. λυπρῶς ἔφερεν Sup. 898. ζῆν λυπρῶς Tr. 632. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἄν ἐξοινωμένους Bac. 812.
- Λύρα. τᾶς Ἀμφιονίας λύρας ὑπο Ph. 831. λύρας ὥπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 424. λύρας κτύπος Al. 432. ἔχων κέλαδον ἐπτατόνῃ λύρας Iph. T. 1129. ῥίψον τὴν λύραν Antior. fr. XXVI.
- Λυσιμελής. θανάτῳ λυσιμελεῖ Sup. 46.
- Λύσις. λύσις τύχας Al. 212. πημάτων δοίης λύσιν An. 901.
- Λύσσα. ταχὺς μετέθε λύσσαν Or. 254. ἐκλαθέσθαι λύσσας μανιάδος φοιταλέν Or. 326. ἤρξω λύσσης πότε; ib. 401. λύσσης μετασχεῖν ib. 791. θεομανεῖ λύσση δαμείς ib. 843. ἐνεῖς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849. θοαὶ λύσσης κύνες ib. 975. πρὶν ἄν ἐμᾶς λύσσας ἀφῇ Hec. F. 866. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. 2) Λύσσα, dea furoris, seu Furia. Hec. F. 823. 878. 883. 887. et 898.
- Λυσσάς. λυσσάδι μοίρῃ Hec. F. 1024.
- Λύσσημα. εἴ μ' ἐκφοβεῖεν μανιάσιν λυσσήμασι Or. 270.
- Λυσσώδης. μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη Bac. 979.
- Λυτήρ πόνων El. 136.
- Λυτήριος ἐκ θανάτου Al. 224.

Λύχνος. λύχνα ἀμμένα δάϊα Cy. 512.

Λωβᾶσθαι. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι Or. 927.

Λώβη, et dor. λώβα, qua forma apud Euripidem semper occurrit. λώβαν ἔχθισαν Hec. 200. τὸν ἐμὸν βίον, λώβαν,—εὐ μετακλαίομαι ib. 213. ἐπὶ ἐμῶν μελάθρων λώβα ib. 648. ἀρνύμενος λώβαν ib. 1073. ὅμοι ἐμᾶς λώβας ib. 1098. φυγὰς ἀποσालεῖς ὁμαίμῃ λώβα Ph. 323. μεγάλην Πριάμῃ πόλεως λώβαν An. 298. πατρὶά λώβα Iph. T. 211. Κάτορι λώβαν Tr. 132. ὡς ἐπὶ λώβα Her. F.

881. λυγρὰν Αἰγίσθῃ λώβαν θεμένῃ El. 165.

Λώτισμα. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα Hel. 1609.

Λωτός. λωτῷ κατὰ πνεύματα Ph. 794. λωτὸς βοᾶσθω Iph. A. 438. διὰ λωτῷ Λίβυος ib. 1036. cf. Tr. 544. et Hel. 170. λωτῷ ἔρωτες Tr. 439. λωτὸς εὐκέλαδος Bac. 160. λωτῷ ψόφῳ ib. 686. λίγεια λωτῷ χάρις Her. 893. ἦν—λωτῷ συνηλάλαξαν Her. F. 11. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιπον El. 716.

Λωτοτρόφος. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564.

M.

Μάγειρος. τῷ θεοσυγεῖ ᾗδῃ μαγεῖρῳ Cy. 396.

Μάγευμα. μαγεύμῃσι παρεκτρέποντες ὄχετον Sup. 1110.

Μαγνήτις λίθος Cenei fr. V. 2.

Μάγος. μάγων τέχναις Or. 1497.

Μαζός. μαζὸς σπαργῶν ἔτι Bac. 700. σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144.

Μάθημα. τί τᾶλλα μὲν μαθήματα μοχθῶμεν—; Hec. 814.

Μάθησις. ὧν μάθησιν ἐκ ἔχει Sup. 915. ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2.

Μαῖα, nom. propr. mater Mercurii. ὁ Μαΐας πομπαῖος ἀναξ Med. 759. cf. An. 275. Rh. 216. Ion. 3. et El. 463.

Μαῖα, nom. appell. mater. Al. 394. 2) nutrix. Hip. 243. et 311.

Μαΐας, eadem, quæ Μαῖα, mater Mercurii. Or. 998. et Hel. 248. et 1686.

Μαίναλος. Μαινάλῃ κόρη Ph. 1169.

Μαινάς. τὰν βακχεύσαν Κασσάνδραν—μαινάδα Tr. 172. cf. v. 307. 349. et 415. et El. 1032. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. ὄρεσι Μαινάδων Ph. 1741. συνάψω Μαινάσι στρατηλατῶν Bac. 52. et sic passim de mulieribus bacchantibus in Bacchis occurrit. vid. etiam Ion. 552.

Μαίνειν, in activ. semel tantum oc-

currit, sc. σ' ἔμηνε θεῇ τις βλάβῃ; Ion. 520. 2) med. σὺ μαίνη Hec. 1280. et Ph. 538. ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν ib. 1134. τί μαίνομαι; Med. 873. μὴ εὐ μαίνεσθαι Iph. A. 42. μαίνεται, ὃς εὐχεται θανεῖν ib. 1251. μαίνη Iph. T. 1300. μαίνη ὡς ἄλγιστα Bac. 326. ὃς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασι ib. 463. πρὶν παθεῖν, μαίνομαι Alex. fr. XXII. 3. τὸ μαίνεσθαι ἦν ἔρως βροτοῖς Antig. fr. VII. ἀνθρώπων μαίνονται φρένες Pol. fr. VI. 1. μαινόμενος Cy. 613. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεῖς Her. F. 1187. μαινόμεν' (i. e. ὅμενοι) οἴτρων Iph. A. 547. μαινόμενοι Σάτυροι Bac. 130. μαινομένων οἶδε τρόποι ib. 398. μαινομένα κραδίᾳ Med. 433. et Hip. 1274. σὺν μαινομένα δόξα Bac. 885. τὰν μαινομέναν ἔριν Cresph. fr. IV. 11. τὸ μαινόμενον, κακὸν Hip. 248. ὡς ἐμαίνεται Ph. 1179. μέμνηεν ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ Iph. A. 1274. μέμνηας ἤδη Bac. 359. ἀδελφὸν ὅταν ὀρῶ μεμνηότα Or. 135. μεμνηὼς ἄρα τυγχάνει πόσις; Iph. A. 876. λέγειν τὸ μέλλον τῆς μεμνηότας τοιεῖ Bac. 301. μεμνηότας ξένος Ion. 526. 3) pass. ἐμάνην Hip. 241. ἐμάνητε Bac. 1294. μήπω μανείη τοσόνδε Hec. 1278. μανεῖς Her. F. 1137. μανέντα Hel. 96. ἡγγέλης μανεῖς Iph. T. 932.

μανεῖσαν ἐκ Θεῶν Med. 1284. μαν-
νεῖσα πραπίδι Bac. 997.
Μαιῶτις Her. F. 409.
Μάκαρ. ὦ μάκαρ Bac. 73. et Hip. fr.
XVIII. τρισσὰς μακάρων παῖδας
Hec. 645. cf. Med. 825. μάκαρες, οἱ
μετρίας Θεῶ—μετέσχον Iph. A. 543.
δαίμονα πρῶτον μακάρων Bac. 377.
μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. conf. Hel.
1693. ἡρανίων μακάρων Her. F. 758.
σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994.
καλλίσα μακάρων Θεῶν Cresph. fr. IV.
2. τίνα μακάρων ἐκθυσάμενυς Fr. inc.
CLV. 12. μάκαιρα δαίμων Al. 1006.
Ἄρτεμιν, τὰν μάκαιραν Iph. A. 1483.
τύχας μάκαρος Iph. T. 646. ὦ μά-
καιρα Δίρκα Bac. 530. μάκαιρ' ὦ
Πιερίη ib. 565. μάκαιρ' Ἀγαυή ib.
1177. ὦ μάκαρ Ἀρκαδία παρθένε Hel.
380.
Μακαρίζειν. τὸν, κατ' ἡμάρ ὅτῳ βίος
εὐδαίμων, μακαρίζω Bac. 909. τίς σ'
ἐκ ἂν μακαρίσειε; Epist. IV.
Μακάριος. ὁ μακάριος Τάνταλος Or.
4. σὺ εἶ μακαρία. μακαρίος θ' ὁ σὸς
πόσις ib. 86. μακάριος ἀνὴρ ib. 539.
μακάριος αἰὼν ib. 602. μακάριος ὁ
γαμέτας Tr. 312. μακάριος ἦσθ' ἂν,
εἴ τι τῶνδε μακάριον ib. 1170. φωτὶ
(viro) μακαρίῳ Her. F. 1291. μακα-
ρίων τυράννων φάσματα El. 709. ἐπὶ
μακαρίας Or. 970. ματρὶ μακαρίᾳ
Ph. 348. πολλὰς με μακαρίαν Ἑλ-
ληνίδων ἔθηκας Med. 509. τῇ τυ-
ράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ ib. 957. ἀρχὴν
μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832.
μακαρίας τῆς σῆς χερὸς El. 1006.
ἀποστολαὶ μακαρίαὶ Iph. A. 688. μα-
καρίαις ἀοιδαῖς Tr. 336. μακαρίαις
ὑμνοῖς Hel. 1450. μακάριον λέχος
Or. 1208. φῶς μακάριον Iph. A. 439.
κλέος μακάριον ib. 1384. μακάριον
θῆρα Bac. 1170. μακαρίων φασμά-
των Ion. 1354. πόλιν δείξω τήνδε
μακαριωτέραν Tr. 365. μακαριω-
τάτας τυχῶσ' ἡδονᾶς Ion. 1461. ἐπὶ
πατρὸς ἐμῆ μακαριωτάταις τύχαις Tr.
327.
Μακαρίως Hel. 915.
Μακεδονία Epist. V.
Μακράν. ἔοικεν ὁ μακράν λέξειν τάκεϊ-
θεν Or. 848. ὁ μακράν ἀπεσι Ph.
913. ὁ μακράν τειχέων περιπτυχὰι
ib. 1366. πρὶν ἐκ δόμων μακράν ἀπεί-

ναι Med. 1158. ὡς μακράν ἔτεινον
Iph. A. 420. μακράν ἀπαίρεις; ib.
664. μακράν βαρβάρῳ ναίει χθονὸς
Iph. T. 629. ὁ μακράν δέξεσθ' ἐμε
Tr. 460. ὡς ὁδηθείης μακράν Cy. 12.
ὡς παραινῶ μὴ μακράν Hel. 1023.
μακράν ἔρπει γῆρυς El. 754. εἰ μὴ
μακράν διὰ πόνων ἐναυσόλυν Fr. inc.
CLXVII. 2.
Μακραύχην. μακραύχενος κλίμακος
Ph. 1180.
Μακρηγορεῖν. τί δεῖ μακρηγορεῖν; Ph.
768. μακρηγορεῖμεν Hip. 704.
Μακρόπυς. ἔλκεῖς μακρόπυον ζῶαν Ph.
1531.
Μακρός. μακρὸν χρόνον Or. 662. cf.
v. 978. Hip. 375. et 1322. Al. 673.
Iph. T. 481. Bac. 893. Hel. 783.
Ion. 1130. Dan. 25. et Pal. fr. I. 2.
ὁ μῦθος ὁ μακρὸς μακρῶν πέρι Or.
756. μακρὸς αἰὼν Med. 429. Gl. fr.
IV. (Eno. fr. IV. 3. et Fr. inc.
LXXVII. et δι' αἰῶνος μακρῷ Hip.
1426. ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ Al. 149. μα-
κρῷ βίῳ ib. 718. et Her. 448. λόγῳ
μακρῷ Sup. 639. et Rh. 837. μακρὸν
πόρον Iph. T. 116. μακρὸς μῦθος
Her. 952. σκύφος μακρὸς Eu. fr.
VIII. μακρὸς λόγος Hec. 1177. et
Iph. A. 313. ἡ χάρις ὁ μακρῶν λό-
γων δεῖται Tr. 87. πόνος μακρὸς ib.
1040. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226.
μακράν ὁμιλίαν Hip. 1441. μακρὰ
ἀπυσία Iph. A. 651. et διὰ μακρᾶς
ἀπυσίας ib. 1172. cf. Rh. 467. ἐν
μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635. διὰ
μακρᾶς κελεύθου Ion. 549. μακρὰ
ἰσχὺς Aol. fr. XI. 2. μακραὶ λέσχαι
Hip. 384. μακραὶ λόγχοι Her. F.
65. μακραὶ ἀρεταὶ πεδίων ib. 369.
μακρὰς οἰκίας ib. 1373. διὰ μακρῷ
ἡ χάρις Hec. 320. cf. Ph. 1076. Iph.
A. 1399. et Iph. T. 480. μακρὸν
μῆκος χρόνου Or. 72. μακρῷ λῶτα
βροτοῖσι Med. 126. μακρὸν φίλης
ματέρος τερηθεὶς Al. 410. μακρὸν τὸ
μέλλειν Bac. 197. μακρῷ ἀρίτας θυ-
γατέρας ib. 1232. μακρὸν ἵππευμα
And. fr. XXVIII. 2. μακρῶν ὁδου-
μάτων Hec. 297. τὰ μακρὰ τῶν σμι-
κρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐστι Or. 639.
τῶν μακρῶν νουθετημάτων Ph. 595.
μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λό-
γοισιν Med. 1351. ὦ μακρὰ πένθη

ΑΙ. 898. μακρὰ κέλευθα Iph. T. 891. τυράννους διὰ μακρῶν ηὔξημένους Inus fr. XVI. 1. ἐσμέν μακρότεροι Cy. 631. μακρότατον πέρας εὔρειν Hel. 1153. 2) Μακραὶ πέτραι, *nom. speliuncæ*. Ion. 13. 283. 937. et 1400. *vid. etiam vers. 494. ibique not.*
 Μάλα. ᾧ μοι μάλ' αὔθις Hec. 1037. *cf.* Ph. 1076. Med. 1009. etc.
 Μαλακός. μαλακῷ χρωτὸς Med. 1403. μαλακῇ γνώμῃ Iph. A. 601.
 Μαλάσσειν. ὀργὰς μαλάσσειν (i. e. ἄσσειν) ἀνδρὸς ΑΙ. 774. χρόνος μαλάξει σε ib. 382. *cf.* v. 1088. et Or. 1201.
 Μαλέα, *nom. loci*. Or. 362. et Cy. 18. et 292.
 Μαλερός. μαλερὰ μέλαθρα Tr. 1300.
 Μαλθακίζειν. μαλθακισθέντα Med. 291.
 Μαλθακός. ὃ μαλθακὸς χρῶς Med. 1075. μαλθακοῖς λόγοις Or. 691. et μαλθακὸς λόγος Med. 776. et 1052. εἰς τὸ μαλθακὸν Or. 713. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίη Sup. 883. ἣν ἐνδιδῶ τι μαλθακὸν Hel. 515. τῷ βιαίῳ κῆγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταῦτόν ἐλθὼν Fr. inc. XXIV. 1. λέγεις ἀκῦσαι μαλθακὰ Med. 316. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας Hip. 1226. μαλθακὰ ψευδῇ Fr. inc. XX. 1.
 Μαλθάσσειν. ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν; Her. F. 298.
 Μᾶλλον. μᾶλλον εὐτυχέστερος Hec. 377. ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω, ὀλωλας ib. 667. ὁ αἶνος ἔτος—μᾶλλον ἀλγίων κλύειν Hip. 485. μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἦει Iph. T. 1406.
 Μαλλός. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 113.
 Μᾶν, *dog. pro μήν*. ἢ μᾶν ΑΙ. 89.
 Μανθάνειν. σπυδάζομεν· μισθὸς διδόντες μανθάνειν Hec. 818. μανθάνω τὸ σύμβολον Or. 1130. μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ Med. 1078. ἔκῃν λέγειν μὲν χρή σε, μανθάνειν δ' ἐμέ; Iph. T. 810. σοφῷ παρ' ἀνδρὸς χρή σοφόν τι μανθάνειν Rh. 206. ζῆν ὅτε μανθάνουσιν εὖ Aut. fr. III. 3. κακῷ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανεν Bac. 1111. ἔμαθον, ἐδάην Hec. 78. ἔμαθον ἐνύπνιον ib. 703. ἔμαθον τὸς τρόπους

ἀπλῶς ἔχειν Iph. A. 927. ἐμάθετ', ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1325. ὁψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς Bac. 1343. ἢ σὺ φρονίζειν ἔμαθον Antioch. fr. XX. 1. κείνῃ τὸς λόγους μάθε Bac. 656. τῦτο ἦν τις εὖ μάθοι Hec. 601. ἃ ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας Sup. 916. ὡς μάθης περαιτέρω Ph. 1675. ἴν' ἤθῃ μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. ὡς ἂν μάθουσιν πάσχειν κακῶς Rh. 473. ὡς σαφέτερον μάθης Cy. 143. πνοὰς μάθω Her. F. 1059. τὰ γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω El. 101. τρανῶς ὡς μάθης τύχας σέθεν ib. 758. τὸ μέλλον ἔκ ἔχω μαθεῖν Hec. 761. τί βύλει μαθεῖν ἐμῷ; ib. 991. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βύλει Hip. 517. ὦν ἐφιέμεν μαθεῖν Rh. 300. τὸ σὸν θέλω μαθεῖν Tr. 63. μάντευμα κρυπτόν μαθεῖν Ion. 334. σιωπῇ μαθεῖν ἢ βύλομαι Her. F. 1126. τάλῃθ' ὅψι προσκοπόμενος μαθεῖν Dan. 41. *cf.* v. 60. τὸ αἰσχρὸν κανόνι τῷ καλῷ μαθὼν Hec. 602. τῦτο πάντ' ἔχω μαθὼν Or. 747. συμφορὰν μαθὼν ΑΙ. 757. μαθὼν τὰς ἐμάς ἐπιτολάς Iph. T. 1446. ἢ λόγῳ μαθὼν Her. 5. τὰ τῷ θεῷ μαθὼν χρησθήρια Ion. 532. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν Alex. fr. II. 1. τῦτο παρὰ σοφῷ τινος μαθὼν Thes. fr. IV. 1. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς Rh. 129. μὴ μαθεῖσαν οἰκοθεν Med. 239. μαθεῖσα Θεονόης φίλος λόγος Hel. 536. σωφρονεῖν μαθήσεται Hip. 731. et Her. 273. ἐξ ἐμῷ τὰμὰ μαθήσῃ κλύων Phi. fr. XIII. 3.
 Μανία. νόσος μανίας Or. 228. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον Hip. 214. Λοξία δίκην δίδωσι μανίας An. 52. πῶς τροχηλάτῃ μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος Iph. T. 83. μανίας πίτυλον μεθεῖς ib. 307. μανία καὶ τῦτ' ἐστὶ Διονύσου πάρα Bac. 305. τὸ ματρὸς αἱμᾶνιν τροχηλατεῖ μανίαῖσιν Or. 37. *cf.* v. 400. μανίαις ἀλαίνων ib. 531. et Iph. T. 284. βεβάκχευται μανίαις Or. 833. μανιῶν λήξω Iph. T. 981. αὐτὰς ἐκ δόμων οἴτρησ' ἐγὼ μανίαις Bac. 33. ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει Her. 904. μανίας ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε—ἐλαυνε Her. F. 835. μανίαισι Λύσσης χορευθέντ' ἐναύλοισι ib. 878.

Μανιάς. λύσσας *μανιάδος* Or. 326. *μανιάσιν* λυσσήμασι *ib.* 270.
Μανίειν, *dog. pro μηνίειν.* *μανίω* Θεοῖ-
 σιν *Hip.* 1146.
Μανιώδης. τὸ *μανιώδες* *μαντικήν* πολ-
 λὴν ἔχει *Bac.* 299.
Μαντεία. τάδε *μαντείας* ἄξια πολλῆς
Hip. 236. *μαντείας* βροτοῖς ἀναφαί-
 νων *Iph.* T. 1255. *μαντείας* ἔαν
Hel. 760.
Μαντεῖον. Φοῖβου λιπὼν *μαντεῖον* *An.*
 927. *cf.* *Ion.* 1122. *μαντεῖον* χθόνιον
Iph. T. 1249. εἰσβαίνουσα *μαντεῖον*
Θεῷ *Ion.* 42. *cf.* v. 69. *μαντεῖα* σεμ-
 νὰ *Ph.* 291. *μαντεῖα* Δωδωναῖα *An.*
 887. *μαντείων* ἐπέβας ζαθέων *Iph.*
 T. 1252. πρὸς *μαντεῖ* Ἀπόλλωνος
Ion. 66. αἰπεινά μοι *μαντεῖα* *ib.*
 739.
Μαντεῖος. ὦ Λοξία *μαντεῖε* Or. 1666.
 ὦ *μαντεῖ* ἀναξ *Tr.* 454. *μαντεῖον*
τιμὰν *Iph.* T. 1267. *μαντεῖον* ἔδραν
Ion. 130.
Μαντεύεσθαι. ἔ *μαντεύομαι* *Ph.* 847.
 τί δῆτα *μαντενόμεθα*; *Hel.* 759. φή-
 μας ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλωσι *μαντεύεσθε*
Ion. 100. ταῦτα καὶ *μαντεύομαι* *ib.*
 346. ἦ τοι φυγῆσα γῆς ὑπὲρ *μαν-*
τεύεται; *ib.* 431. μάτην *μαντεύε-*
ται *ib.* 1537. πῶς, δ *λαθεῖν* βύλε-
 ται, *μαντεύσεται*; *ib.* 365. εἴ με-
μαντεύσθαι *El.* 981.
Μάντευμα. τύτῳ *Θεῷ* *μάντευμα* κοιῶ-
 σαι θέλω *Med.* 685. τὸ τῷ *Θεῷ* γ' ὃ
 διέφθειρέν μέ πω *μάντευμα* *Iph.* T.
 720. *μάντευμα* κρυπτόν *Ion.* 334.
 Λοξίῳ *μαντεύμασιν* *Sup.* 7. *cf.* *Dan.*
 17. ἐρεῖ *μιντεύματ'* Ἀργείων στρατῷ
Iph. A. 518. αἰδοῖ τῶν πάρος *μαν-*
τευμάτων *Iph.* T. 713. ὡς τύχῳ *μαν-*
τευμάτων *Hel.* 145. ὑποτ' ἄλλον ἄν-
 δρα ψεύσεται *μαντεύμασιν* *ib.* 1642.
 χάριν *μαντευμάτων* *Ion.* 301. τῷ *Θεῷ*
 προλαμβάνειν *μαντεύματα* *ib.* 408.
Θεῷ *λαβεῖν* *μαντεύματα* *ib.* 421. *μαν-*
τεύματα κραίνει *ib.* 464. καθαροῖς
μαντεύμασι *ib.* 471.
Μαντευτέον *Ion.* 373.
Μαντευτός γόνος *Ion.* 1209.
Μαντικός. τέχνην *μαντικήν* *Ph.* 779.
hinc *μαντική*, *subst. sine addito τέχνη.*
 τὸ *μανιώδες* *μαντικήν* πολλὴν ἔχει
Bac. 299. *μαντικῇ* ὃ λέγω *ib.* 368.
 ἀρίστην *μαντικήν* ἔχοι δόμοις *Hel.*

766. βροτῶν *μαντικήν* χαίρειν ἐῷ
El. 400. τὸ *μαντικὸν* σπέρμα *Iph.*
 A. 520.
Μαντιπόλος. τῆς *μαντιπόλου* βάκχης
Hec. 123.
Μάντις. ἔτοι πέφυκα *μάντις* *Hec.*
 743. ὁ Θρηξί *μάντις* εἶπε τάδε *ib.*
 1267. ὁ ναυτίλοισι *μάντις* Or. 363.
 ὁ *μάντις* Ἀμφιάραος *Ph.* 177. et 1118.
 οἰωνόν, ὥστε *μάντις*, εἰσορῶ κακῷ *Hip.*
 873. Κάλχας ὁ *μάντις* *Iph.* A. 89.
 956. 1262. et 1565. et *Iph.* T. 531.
 ὁ Φοῖβος, *μάντις* ὦν *Iph.* T. 711. *cf.*
 v. 1128. ὑδὲν *μάντεως* ἔδει *Rh.* 952.
μάντις ὁ δαίμων ὅδε *Bac.* 298. *μάν-*
τις οἷσθ' ἄρ' ὃ καλὸς τάδε *Her.* 65.
μάντιν ἔχ ἕτερον ἄξομαι *Her.* F. 911.
μάντις ἀρίτος, ὅστις εἰκάζει καλῶς *Fr.*
inc. CXXVIII. ἀκόλατ' ἐάσας *μάν-*
τεων *Θεσπίσματα* *Ph.* 978. *μάντεων*
φήμας *Hip.* 1055. *μάντεων* ὅπα *ib.*
 1321. σὺν *μάντεσιν* Πυθικοῖς *An.*
 1104. *μάντις* ἐπῆλθες; *Sup.* 155.
 κατὰ σπλάγχχνων πτύχας *μάντις*
προσημαίνουσιν *ib.* 213. *μάντεων* πεισ-
 δεῖς λόγοις *Iph.* T. 574. οἱ σοφοὶ
 καὶ τὸ *Θεῖον* εἰδότες *μάντις* *Rh.* 66.
 τὰ *μάντεων* ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐπὶ *Hel.*
 750. *cf.* v. 764. ἐν ἱερῷ *μάντεσιν* τ'
 ἐσθλοῖς τραφεῖς *Ion.* 1190. 2) *μάν-*
τις, *fact.* δεῖ *μάντιν* εἶναι, μὴ μαθῶ-
 σαν οἴκοθεν,—*Med.* 239. ὃ *μάντις*
 εἰμὶ *Hip.* 346. γνώμη ἀρίστη *μάντις*
Hel. 763. ἔσα *μάντις* *ib.* 925.
Μαντόσσυνον κέλευσμα *An.* 1032.
Μανύειν, *dog. pro μηνίειν.* *μάνυσόν*
 μοι *Hec.* 194.
Μάραγμα *Rh.* 817.
Μαραθῶν, *nom. loci.* *Μαραθῶνα* ἐλ-
 θόντες *Her.* 32.
Μαραίνειν. *μαραίνεται* νόσῳ *Al.* 201.
 et *μαραινομένην* νόσῳ *ib.* 236.
Μαργῶν. ἔσχε *μαργῶντ'* αὐτὸν *Ph.*
 1163. ὅς νιν φόνου *μαργῶντος* ἔσχε
Her. F. 1005. *μαργῶντ'* (i. e. *μαρ-*
γῶντε) ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ *Ph.*
 1253. *μαργῶσαν* χέρα *Hec.* 1128.
μαργῶσαι φρένας *Hip.* 1230.
Μάργος. φεύγετε *μάργον* ἄνδρα *Her.*
 F. 1083. ἔνεχ' Ἑλένης *μάργος* *Ph.*
El. 1027. πάρες τὸ *μάργον* σῆς γνά-
 θε *Cy.* 309.
Μαργότης *An.* 950.
Μαρμαίρειν. πεδίον περὶ *μαρμαίρει* *Ag.*

- fr. XXXIII. 2. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 888. ἵπποισι μαρμαίροντε Iph. A. 1154.
- Μάρμαρος. ὃν ὤλεσε μαρμάρῳ Ph. 667. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410.
- Μαρμαρωπὸς Λύσσα Her. F. 883.
- Μάρνασθαι. μάρνανται δορι Med. 249. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν Tr. 726. μαρναμένως ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Ph. 1567. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθαι ib. 1149. εὐλαβεσέρως ἐμαρνάμεσθαι Iph. A. 1376.
- Μάρπτειν. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. cf. Phaëth. fr. VIII. 2. μάρπτει τὸς κακὸς Fr. inc. II. 4. τὸσδ' ἔμαρψα Rh. 681. ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων Bac. 1172. τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι χρήζων Hec. 1061. ἄνπερ λοχήσας αὐτὸν—μάρψω Al. 850. cf. v. 1145. μάρψω σ' αὖ τόξοις Ion. 158.
- Μάρτυρ, vel μάρτυς. νεκρῷ παρόντος μάρτυρος σαφεσάτω Hip. 972. εἰ ἦν μοι μάρτυς, οἷός εἰμ' ἐγὼ ib. 1022. μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτραν Her. F. 187. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκέειν δεῖ με; Or. 531. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ Ph. 494. μάρτυρας πολλὰς ἔχειν Hip. 404. εἰς τὸς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. θεὸς τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. μάρτυρές μοι πύργων πυλωροὶ Tr. 955. σὺν μάρτυσιν θεοῖς Her. F. 176. μαρτύρων ὑπο Phœn. fr. IX. 2.
- Μαρτυρεῖν. Ἑλλὰς πᾶσα τῷτο μαρτυρεῖ Her. 220. μαρτυρεῖς σαυτῷ Ion. 532. μαρτυρῶν Iph. T. 965. εἶθε μαρτυρήσαιτε Hip. 1075. ὃ μαρτυρήσει μ' Ἰσθμῖος Σίνις ποτὲ κτανεῖν ἑαυτὸν ib. 977.
- Μαρτύρεσθαι. γαῖαν καὶ θεὸς μαρτύρομαι Ph. 629. cf. Med. 22. 619. et 1410. Ἀρτεμιν μαρτύρομαι Hip. 1451. ὄρκος παλαιῶς—μαρτύρεται Iph. A. 78. Ἥλιον μαρτυρόμεσθαι Her. F. 858.
- Μαρτύρημα Sup. 1203.
- Μάρων, filius Bacchi. Cy. 141. hinc pro vino ponitur ib. 411. et 612.
- Μασεύειν. τί ὀητα τᾶλλα μὲν—μασεύομεν; Hec. 815. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μασεύων μαθεῖν, εἰ μηκέτ' εἶη Ph. 36. μασεύων σε κιχάνω μόλις Hel. 603. τί χρῆμα μασεύουσα; Hec.
754. μασεύουσα πόρος—δολίως Hel. 1337.
- Μασηρ Bac. 983.
- Μάτιξ. Πανὸς τρομερᾷ μάτιγι φοβῇ Rh. 37. μάτιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.
- Ματός. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν ματὸν Or. 526. φάρεων ματὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. ἀμφίβαλλε ματὸν ὠλεναισι ματρός Ph. 313. ἥς πρῶτα ματὸν εἵλκυσα ib. 994. τέκεσι ματὸν ἔφερεν ib. 1561. ματὸν ποδῶντα ib. 1597. ματῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθη λάθρα Al. 642. ματὸν νόθοις σοῖς ἐπέσχον An. 223. ὡς ἐσεῖδες ματὸν ib. 630. ἀμφὶ ματὸν ὑποβάλω σποδὸν Sup. 1159. διακενῆς σε ματός ἐξέθρεψ' ὅδε Tr. 754. ματῷ δραγμὸς Cy. 169. ἔπω ποτ' ἔγνων ματὸν Ion. 319. ματῷ προσαρμόσαι τέκνα ib. 762. ματὸν διώκειν ib. 962. ματὸν ἔχ' ὑπέσχεν ib. 1372. cf. v. 1492. ἔδειξε ματὸν ἐν φοναῖς El. 1207. ὃ ματοῖ, οἱ μ' ἐθρέψαθ' ἠδέως Hec. 424. ματὸς ἔδειξε ib. 560. ματοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι Or. 567. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον ματοῖς ὑφεῖτο Ph. 31. ἐθρήνει τὸν πολὺν ματῶν πόνον ib. 1443. ἐν διδύμοις γάλακτος παρὰ ματοῖσιν ib. 1525. κεῖσο ματοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 512. ματῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας Iph. A. 1152. παρὰ εἰρεσίᾳ ματῶν Tr. 569. σπαργῶντάς μοι τὸς ματὸς χάλασον Cy. 55. πρὸς ματοῖς εἶσιν; ib. 206.
- Μάταιος. ὅστις ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνη, μάταιος Ph. 962. μάταιος ἄρ' ἦν Hip. 1012. ἄλλος τις μάταιος Iph. T. 275. συγγόνῳ ματαίῳ Hel. 924. λόγων ματαίων ἕνεκα Med. 450. cf. An. 693. Sup. 583. et Dic. fr. XII. 3. ὃ μάταιοι Sup. 549. ὃ ματαῖα Med. 151. 333. et 959. μάταιον ἐνχὴν ἠῶξω Iph. T. 628. ἄμφω ματαίῳ El. 1064. μηδὲν μάταιον ἐς τρίς εὐξασθαι θεῷ Hip. 46. μή σε δράση τι μάταιον Cy. 658. μάταια μοχθεῖς Ph. 1660. μάταια βάζει Hip. 119.
- Ματαίως Fr. inc. CXLVIII. 4.
- Μάταν, dor. pro μάτην. μάταν μόχθος ἔρρει Med. 1261. μάταν γένος φίλιον τέκες ib. 1262. μάταν Ζηνὸς ἔχεις

κυλίκων πλήρωμα Tr. 820. μάταν πόνον ἔξει Her. 617. μάταν τέκεα γεννᾶται Her. F. 903.
 Ματεύειν. κόραι ματεύουσι El. 448. κοίτας ματεύων Ph. 419. τῆτον ματεύουσα Hes. 779. βάρβαρα μέλη ματεύουσα Iph. T. 1338. πόσιν σὺν τείχῳ ματεύσων Iph. A. 854.
 Μάτην. μάτην ριφέντες ἀμφὶ σὺ φόνῳ Hes. 335. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῇ ib. 489. ταῦτα νῦν ἐτόξευσεν μάτην ib. 603. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 592. ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην ib. 1392. τί μάτην ὀδύρομαι; ib. 1750. τί μάτην τείνουσι βοᾶν; Med. 201. ὥς μάτην κεχρώσμεθα κακῷ πρὸς ἀνδρὸς ib. 497. μάτην θυμημένη ib. 883. μάτην λόγος ἔρριπται ib. 1404. μάτην ὄχλον τέγει δῶμα προσπόλων Hip. 842. πόλλ' ἀμαρτάνοντες μάτην ib. 916. κομπάζειν μάτην ib. 978. μάτην ἂν ὄρκοις συγχέαιμι ib. 1063. μάτην οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν Al. 672. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὠλβισαν Θεοὶ An. 1219. μάτην πονεῖν Iph. A. 353. μάτην ἦξα ib. 742. μάτην ἐγκερτομῶν ib. 1006. μάτην σ' εἰσορῶ θυμημένην σὺ πόσει ib. 1369. παραμυθεῖσθαι τῷδε μάτην μύθος ib. 1617. μάτην ἡμᾶς ἐδέννασε Rh. 950. μάτην ἐμόχθον Tr. 755. cf. Her. 449. μάτην ἐβυθυτῶμεν Tr. 1242. μάτην πονῶν Bac. 626. cf. Her. F. 501. λογοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. εἴρηται μάτην Her. 118. μάτην ἦβην ἂν κεκτώμεθα πολλήν ib. 283. πόνος μυρίος τλῆναι μάτην Hel. 609. πόλις ἀνηρπάσθη μάτην ib. 757. ὥς ἔρρεις μάτην ib. 1236. μάτην λόγος Ion. 275. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνεμένης ib. 621. μάτην μαντεύεται ib. 1537. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμεν Her. F. 339. μάτην παιδὸς τοι νεῶν ἐκλήζομεν ib. 340. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μάτην πόσιν ib. 717. μάτην τῷ νόθῳ φεύγῃσι παῖδας φυτεύειν Eu. fr. V. I. μάτην οἰκῷ σὺ τόδ' ἐκβαίῃ τέλος Pol. fr. VIII. τύχας τὰς μάτην πλανωμένας Fr. inc. XXXIX. 2. et fr. inc. B. 47. 3. μάτην πόνος ἔχοντες Fr. inc. CVI. 1.
 Μάτηρ, dog. pro μήτηρ. μελανοπτερυγῶν μάτερ ὀνείρων Hes. 71. δυσανο-

τάτας ματέρος ib. 173. αἷε ματέρος αὐδὺν ib. 174. ᾧ δυσάνῃ μάτερ βιοτᾶς ib. 199. cf. v. 211. Κρήσσης ματρὸς Ἀερόπης ἀπο Or. 18. ματρὸς ἀνοσιωτάτας ib. 24. πατροφόνῃ ματέρος ib. 193. Ἰδαία μάτερ, μάτερ ὀβρίμα ib. 1454. τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ Ph. 1169. ματρὸς ἑρείας φοιταλέῃ Hip. 144. ἀσάκτων μάτηρ ὑδάτων Iph. T. 1242. Πιερίς μάτηρ Rh. 349. Σικελῶν ὀρέων ματέρα Tr. 222. ματρὸς μεγάλας ὄργια Bac. 78. cf. v. 128. et 131. ἅμα ματέρι φορβάδι ib. 167. μάτηρ Θεῶν (i. e. h. l. Ceres: vid. not.) Hel. 1318. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. γενοίμεθ' ὧδε ματέρες ib. 1067. etc.
 Ματρόθεν Hel. 216.
 Ματροκτονεῖν. μήτε προσφωνεῖν τινα ματροκτονῶντας Or. 48.
 Ματροκτόνος Or. 586. ματροκτόνον αἷμα ib. 831.
 Ματροφόντης Or. 1140.
 Ματρῶν αἷμα Or. 285.
 Μάχαιρα. ὀξύτομον μάχαιραν—κρύψον Sup. 1205. λάβρῳ μαχαίρᾳ Cy. 402. ἕκῃ κοπίδας—θήξεις μαχαίρας; ib. 241.
 Μάχεσθαι. τοῖς κρατῶσι μὴ μάχεσθαι Hes. 404. μάχη πολλοῖσιν εἰς; Iph. A. 1358. πρὸς εὐτραφεῖς καὶ νεανίας ξένος μάχεσθαι Iph. T. 305. μάχεσθαι πολεμίοις Rh. 488. κακῶς Ἀργείοισιν—μάχονται Her. 173. πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύο El. 845. ἃ καὶ μάχονται Er. fr. I. 31. Θεοῖσι μὴ μάχεσθαι Fr. inc. XXX. 1. μαχόμενοι πάτρας ὑπὲρ Ph. 1009. πότερα μαχόμεθα; Hes. 315. cf. Aut. fr. III. 19. μαχῶμ' ἀριθμὸν ἐκ ἐλάσσοσι Her. 689. ὥς μαχεμένους τάχα Ph. 721.
 Μάχη. μάχη ἂν ἔχῃ ὑπερβαλοίμεθα Πελασγὸν Ἄργος Or. 690. σχῆμα φοινίῃ μάχης Ph. 259. σὺν πολλοῖσιν ἦλθες ἐς μάχην; ib. 601. πρὶν εἰς μάχην—μολεῖν ib. 701. ζυσαθέντα διὰ μάχης ib. 762. ἐκ ἐλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν ib. 1135. ὥς ἐνικῶμεν μάχῃ ib. 1150. συνάψω συγγόνῳ τῷ μὲν μάχην ib. 1236. cf. Al. 505. et 1143. Sup. 144. Her. 808. et 831. σῆμα φοινίῃ μάχης Ph. 1387. ἀνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. μάχης αἵτορες An. 683. μάχης ἀγῶν

ib. 726. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχη ib. 1065. μάχην δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. διὰ μάχης μολεῖν Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. Δαναῖδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν Iph. A. 1415. cf. Hel. 984. ὃ μάχης ἐρῶν Tr. 727. παῦσον μάχης Ἑλλήνας ἡμᾶς τε ib. 1018. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν Bac. 636. συμβαλὼν Βάκχαις μάχην ib. 835. ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὸς Cy. 5. cf. Ion. 987. μᾶς χειρὸς ἀσθενῆς μάχη Her. 275. μὴ μετασχεῖν ἀλκίμῳ μάχης φίλοις ib. 683. Διφθεῖς μάχης ib. 732. ἐκαρτέρει μάχη ib. 837. ὕδρα ἐλθεῖν εἰς μάχην λείοντί τε Her. F. 579. μάχη κρατήσας—; μάχη ib. 612. sq. εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται ib. 1168. τῆς ὑπ' Ἰλίου μάχης El. 881. ὅκ ἂν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. εἰς μάχην ὀρμωμένους ib. 34. δειλοὶ ἄνδρες ὅκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 1. μάχη δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. σχετλῖαισι μάχαις βρίθων Ph. 1551. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους μάχας τε Iph. A. 377. μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα ib. 1418. μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βατάζομεν Rh. 274. μάχας Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπτυσαν; Her. F. 560. μάχας ἀφαιρῶν καὶ τᾶσεις Aut. fr. III. 27. μάχας χερῶν δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 1.

Μαψίδιος. μαψίδιον ἔχει φάτιν Hel. 259.

Μεγαλανορία. μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κομίζεις Ph. 192.

Μεγαληγορία. μεγαληγορίαῖσιν ἐμᾶς φρένας ὃ φοβήσεις Her. 357.

Μεγαλόπολις Tr. 1291.

Μεγαλόσπλαγχνος ψυχὴ Med. 109.

Μεγαλοφροσύνη Epist. I.

Μεγαλύνειν. ὅταν τὸ Πενθέως ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις Bac. 320.

Μεγάλως. εἰ μὴ μέgalως Med. 123.

πένθος μέgalως τόδ' ὀρμᾶται ib. 183.

μέgalως Τροίαν ἐπύργωσας Tr. 843.

Μεγάρα, uxor Herculis, ab ipso per furorem interemta. Her. F. 9. 14. 712. et 926.

Μέγας. ἀγὼν μέγας Hec. 229. Ph. 867. Hip. 496. Iph. A. 1254. Rh. 195. et 820. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες

μέγαν Hec. 244. μέγας πόνος ib. 378. et fr. inc. LXXXIII. 2. μέγαν χόλον Hec. 1118. et Med. 590. Θησαυρὸς μέγας Hec. 1229. ὁ μέγας ὄλβος Or. 340. et 805. et μέγαν ἐς ὄλβον Ion. 703. θυμὸς μέγας Or. 701. et ὁ θυμὸς ὁ μέγας Fr. inc. XXIII. 2. οἰωνὸς μέγας Or. 786. μέγας πλάτυ λιμὴν ib. 1077. μέγας φίλος Med. 549. et Her. F. 1252. μέγαν ἔρωτα Med. 698. μέγαν κωκυτὸν ib. 1176. πύργον μέγαν Al. 312. μέγας Ζεὺς Iph. T. 1077. μέγας πνέων Rh. 323. ξυνέσει, γένει, πλῆτ' τε κῆνδρεῖα μέγαν Tr. 669. ψόγος μέγας Bac. 778. μέγαν λόγον Her. 536. μέγαν οἶκτον Hel. 163. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. ἔπαθον μεγάλων ἀξί' ὀδυρμῶν Med. 111. μεγάλοις ὄρκοις ib. 161. τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι Hip. 1465. ἐκ μεγάλων ἐβλατήκασι Iph. A. 594. πόθοι μεγάλοι Tr. 590. μεγάλων ἁθλῶν Tem. fr. XVIII. 1. ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. μεγάλη θνητοῖς μοῖρα El. 69. γνώμην μεγάλην ib. 372. μεγάλα ἃ δύναμις Or. 1546. ὃ μεγάλα θέμι Med. 160. Ἑλλάδι τᾷ μεγάλῃ ib. 440. et Tr. 1115. ἐλπίδα γὰ πατρίᾳ μεγάλην Tr. 858. ματρὸς μεγάλας Bac. 78. cf. Hel. 1371. μεγάλα θεὸς El. 190. μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι Iph. A. 590. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων Tr. 345. ἀγγελίας βάρος μέγα Hec. 108. μέγα κακὸν Or. 126. et 248. μέγα ἡνυγένειά σε ib. 782. τί μέγ' ἥγησαι τόδε; Ph. 553. νεῖκος μέγα An. 643. μέγα φέρουσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562. μέγα τι θηρεύειν ἀρετὰν ib. 568. φίλτρον μέγα ib. 917. μέγα φῶς ib. 1063. et μέγα φάος ib. 1502. μέγα, κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. μέγα θράσος ib. 693. χάρμα μέγα Her. 637. ὥς μὴ, μέγα λέγων, μεῖζον πάθης Her. F. 1244. μέγα σθένος El. 958. κλέος μέγα ib. 1084. τὸ μέγ' εἰς ὕδ' ἐν μεδίτῃσι Bel. fr. XX. 5. δύνασθαι τι μέγα Epist. V. et Hel. 1374. μέγα adverbial. usurpatum: τῷ μέγ' ὀλβίῳ Hec. 493. cf. Or. 1338. μέγα φρονῆσ' ἀν' Ἑλλάδα Or. 806. Hæc dictio, μέγα φρονεῖν, legitur etiam Ph. 41. Hip. 6. (ubi additur εἰς ἡμᾶς) et 445. Iph. T. 503.

Alcmæon. fr. IX. 2. And. fr. XV. 2. et sæpius. ὦ μέγα σεμνή Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. μέγα τένειν Med. 291. et μέγα τενάζων Iph. T. 957. μέγα μοι—λύπας παραιεῖ Hip. 1102. μέγ' ἀρίστα Al. 745. cf. v. 901. μέγ' ἀλγεῖ An. 815. μέγα φυσσῶν Iph. A. 125. μέγα ἀνέκλαγον ib. 1062. μέγα σθένει Rh. 69. et Bel. fr. VII. τὸς μέγ' αὐχῶντας δορὶ Rh. 452. cf. Her. 354. et fr. inc. CCXVI. μέγα ὀλβισθεῖς Tr. 1253. πνέων μέγα Bac. 640. et ita ὦ μεγάλα ἀμπνέουσα Tr. 1277. vid. etiam An. 188. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα Antior. fr. XII. 2. cf. Ar. fr. XXII. 2. et Dic. fr. II.: σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μεγάλα φέρω κακὰ Ph. 1347. cf. Med. 293. An. 352. et Hel. 1645. μεγάλα πάθεα Ph. 1350. et Iph. A. 1334. ὦ μεγάλα πράσων An. 387. cf. Iph. A. 346. μεγάλα ἄχρα Iph. A. 1334. μεγάλα ἐπινοεῖς ἐλεῖν Rh. 195. μεγάλα διώκων Bac. 396. μεγάλα τένει Cy. 197. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη El. 1099. cf. Cress. fr. IV. 5. μεγάλα βυλεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. τὰ μεγάλα, μεγάλα καὶ πάσχει κακὰ Alcmæon. fr. III. μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. ὅς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. μεγάλα χαριτήρια Epist. III. 2) Comp. μείζων. Διὸς γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716. ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν Tr. 1158. ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον Cy. 10. ἔκ ἐξ ἑμαυτῷ μειζόνων γαμεῖν θέλω Rh. 168. μείζονας σαυτῷ ξένους El. 405. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις Hec. 336. μή μοι μείζων ἔλθοις Al. 979. Ἦραν νομίζω θεσφάτων μείζω πολὺ Her. 1039. μείζονος τόλμης Bel. fr. IX. 4. ἀρετὴν ἐχέσης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι Cresph. fr. XV. ὀφρὺν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. πρὸς ἀμίλλας ἦλθον μείζους Med. 1083. ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ Sup. 1102. ἐπὶ μείζον ἔρχεται Hec. 380. μὴ προβαίη μείζον κακὸν Med. 907. μείζον ἄρνημαι κλέος Al. 56. παντὸς θανάτῳ μείζον ib. 275. τῷ θεῷ μείζον

σθένειν Sup. 216. cf. v. 519. φρόνημα μείζον ib. 863. μείζον τῆς ἀληθείας κακὸν Hel. 278. μείζον φρονεῖν Ph. 710. cf. An. 701. et Her. 979. τὸν θεὸν μείζον τίησα τῆς ἐμῆς ἔχθρας Her. 1013. ἐπαίρεται μείζον, ἵνα μείζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. δύνασθαι δεῖ σε μείζον eorund. CCXVII. 2. ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα Hec. 233. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἵληφας Med. 534. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὀμιλίας Hip. 19. εἰς μείζον' ἦκω Bac. 1235. μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ Her. 933. μείζω λέχη El. 936. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Fr. inc. XXIX. 1. ἐρῶντες μειζόνων eorund. LXXI. 3. 3) Superl. μέγιστος. μέγιστος ἀνὴρ Ph. 1747. τῷ μεγίστῳ Ζηνὸς Al. 1139. θεὸς μέγιστος Iph. A. 974. ἀγὼν μέγιστος ib. 1004. πάντων μέγιστος πολέμιος Syl. fr. I. 2. δημιουργὸς κακῶν μέγιστος Fr. inc. LIII. 8. μεγίστη σωτηρία Med. 14. πίσιν μεγίστην ib. 22. μεγίστην μωρίαν ib. 1227. θεῶν ἂ δύναμις μεγίστη Al. 219. Ἑλλάς ἡ μεγίστη Iph. A. 1378. ἔλαφος ἰδεῖν μεγίστη ib. 1588. ναῦς ἡ μεγίστη Fr. inc. B. 16. τιμὰς μεγίστας Hip. 1424. εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. μέγιστον κράτος Hec. 556. ὦ μέγιστον Ἑλλησιν φάος ib. 841. cf. Bac. 608. μεγίστῳ θαύματος ἄξιον Hip. 906. μέγιστον ἄλγος Sup. 785. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον Iph. A. 633. μέγιστον κειμήλιον Rh. 654. Τροίας μέγιστον ὠφέλημα Tr. 698. κακῶν μέγιστον φάρμακον Her. 596. μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις Phœn. fr. VII. 1. ἀρετὴν μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. ὦ μέγιστον ἐχθρὸς γύναι Med. 1323. μέγιστον κομπάσαι πάρεσί σοι Bac. 1231. ὦ μέγιστον ἐκπρέπυσ' εὐψυχίας Her. 597. ζῶσιν μέγιστόν γ' εὐκλεεῖς ib. 792. ἐν κακοῖς εἴ μεγίστοις Or. 753. μεγίστων αἴτιος κακῶν Med. 1080. πένθη μέγιστα Hip. 1427. μέγιστα πῆματα Rh. 808. τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες Her. F. 1428. τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὦν ὠρέξατο; Ar. fr. XII. 3. τὰ μέγιστ' ἀγαθὸν Lic. fr. I. 1. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπεῖν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 3. εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέναι Epist. III.

Μέγεθος. πόλεως μεγέθει ἐπλημένη
An. 196. ἔκ ἂν δυναίμην μέγεθος
ἐξεπεῖν Bac. 273. μέγεθος τῶν πό-
ων Hel. 599.

Μέγης, unus e ducibus Græcorum ad
Trojam proficiscentium. Iph. A. 284.

Μεδεῖν. τῷ πάντων μεδέοντι Fr. inc.
CLV. 1. μεδέουσα θαλάσσης Or.
1690. τόξων μεδέουσαν Hip. 167.

Μεθαμέριος, dor. pro μεθημ. μεθαμε-
ρίων ἐφόδων Ion. 1050.

Μεθαρμόζειν. μεθηρμόσμεσθα βελτίω
βίον τῷ πρόσθεν Al. 1160.

Μέθη. μέθη βρεχθεῖς El. 326. μέθης
ταράσσει Fr. inc. LXXV. 4. v. not.

Μεθήκειν. μεθήκυσίν σ' Ὀδυσσεύς
πάρα Tr. 1270.

Μεθιέναι. μεθήμ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφα-
γῆς Or. 1671. μεθήμιν νεῖκος τὸ σὸν
Hel. 1252. ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν
βλάττημ' ἄνω Bac. 1069. ἐς οἶδμ'

ἄλως μεθήκε με Hec. 27. μεθήκαν,
sc. τὴν παρθένον ib. 556. ἐπεὶ σε

μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν μεθήκε
Ph. 90. μεθήχ' ὁ δύσμορος ψυχὴν

Med. 1218. βαρὺν βρόμον μεθήκε
Hip. 1202. ἦν παρθένον μεθήκ'

Ἀπόλλων Tr. 42. μεθήκα τόξα Ion
256. κρήσας πλευρὰν—ὀχημάτων,

μεθήκεν Phaëth. fr. VIII. 4. εἰ εἰς
γυναῖκα σωφρονεσέραν ξίφος μεθεῖμεν

Or. 1133. τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν
An. 1017. μεθεῖσαν θεῇ με γύαλα

τάδ' εἰσιδεῖν Ion. 233. τῷτον μεθεῖ-
σαν ἐκ μέσθ' λόγον El. 797. τόνδ'

ἐμοὶ μέθες λόγον Hec. 888. μέθες μ'
ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα ib. 1128.

μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένης δέμας
Or. 1197. μέθες με Ph. 1219. cf.

Or. 264. δεξιᾶς ἐμῆς μέθες Hip. 333.
μέθετε τάλαντα ib. 1372. μέθετε, μέ-

θετέ μ' ἤδη Al. 267. τεμένη—μέθες
παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεῷ Sup.

1211. μέθες ὄφρυν Iph. A. 648. μέ-
θετε τῶν ξένων χέρας Iph. T. 468.

τέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες
Bac. 350. εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν

μέθες ib. 1263. εἶσω προξένων μέθες
πόδα Ion. 1039. μέθετον τὸ λίαν,

μέθετον Ph. 587. εἶπως—ὄργαν καὶ
λῆμα φρενῶν μεθείη Med. 177. ἔκ

ἂν μεθείην τὴν γυναῖκα προσπύλοις
Al. 1114. ἔ. μεθῶσ' ἀναίμακτον χροᾶ

Ph. 271. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς με-

θῶ ξίφος ib. 283. ἔ. σε μὴ μεθῶ ποτε
Med. 728. τύτοις ἄγυσιν ἔ. μεθῆς ἂν

ἐκ γαίης ἐμὲ ib. 736. πρὶν γυναῖκ'
ἐμοὶ μεθῆ Al. 852. ἐάν σοι τύσδ'

ἐφέλκεσθαι μεθῶ Her. 257. μὴ με-
θῆτε Her. F. 521. ἀμηχανῶ, πότερ'

ἔχω τάδ', ἦ μεθῶ ib. 1378. μεθεῖναι
παρθένον Hec. 554. μεθεῖναι καρδίας

μέγαν χόλον Med. 590. πνεῦμα με-
θεῖναι Tr. 780. ἱκεσίαν μεθεῖναι ζέ-

νων Her. 108. μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα
πόντιον Hel. 1412. τόνδε κίνδυνον

μεθεῖς Ph. 1235. ῥαδίως ἔτω μεθεῖς
Sup. 1185. μανίας πίτυλον μεθεῖς

Iph. T. 307. τὰ γγύθεν μεθεῖς Rh.
482. φίλιον πρόσφθεγμα μεθεῖς μη-

τρὸς Tr. 777. φύσγανον ματέρος ἔσω
δέρας μεθεῖς El. 1223. ἐλευθέραν με

μεθέντες Hec. 551. βίω χάριν με-
θεῖσα Med. 227. ἐχθρῶς μεθεῖσα

τῆς ἐμῆς ἀζημίας ib. 1050. φόβῳ με-
θεῖσα Hel. 562. ἔ. τοι μεθήσω Or.

262. μεθήσω σῶμα Hip. 356. μὴ
μεθήσεις αὐθις αἰσχίτης λόγους; Hip.

499. ἔκ ἐλευθέραν θύρῳ μεθήσεις
χεῖρα; Bac. 254. τάχα τις ὑμῶν τῷ

ξύλῳ δάκρυα μεθήσει Cy. 210. μὴ ὥς
μεθήσομεν δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χα-

λυβδικῷ Her. 161. τὰ πάρος νεῖκη
μεθήσω Hel. 1697. μεθήσειν ἐκασίῳ

τρόπῳ Med. 751. μέθεσθ' ἐμῶν πέ-
πλων Her. F. 627. ἔκ ἂν μεθείμην,

sc. τὴν δέλτον Iph. A. 310. μεθεμένα
(dor. pro ἐνή) κτύπῳ Or. 172. τῇσδ'

ἐκῶσα παιδὸς ἔ. μεθήσομαι Hec. 400.
ἐκεῖνο ἔχ' ἐκὼν μεθήσομαι Ph. 522.

τῷδ' ἔ. μεθήσομαι νεκρῷ ib. 1655. σῶν
γε γονάτων ἔ. μεθήσομαί ποτε Hip.

326. ἦ μεθήσεσθε; Tr. 464. τῶνδε
ἔ. μεθήσομαι Her. 267.

Μεθισάναι. τῆς τρόπης μεθισάναι Iph.
A. 346. τὸ μέγ' εἰς ἑδὲν ὁ πολὺς χρόνος

μεθίστησι Bel. fr. XX. 6. τὴν δόξαν
ἔλκει, καὶ μεθίστησιν πάλιν Œnei fr.

V. 3. δυσθυμίας ψυχὴν μεθισᾶσα
Phry. fr. XI. 4. ἑδὲ τῷπιόν κακὸν

μεθίστη χρωτὸς εὐειδῇ φύσιν Al. 172.
μεθέστηκεν χόλος Med. 898. εἰς τὸ

λῶπον σὸν μεθέστηκεν κέαρ ib. 911. με-
θέστηκεν φυγῇ ib. 1295. μεθέστηκας

φρενῶν Bac. 942. πάλιν μεθέστηκ'
αὐθις εἰς ἀμήχανον Her. 488. νέος

μεθέστηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. μετέστη-
σεν τύχας ib. 935. μετέστησόν με

Θεᾶς σφαγίων Iph. T. 775. μετᾴη-
σον ἡμᾶς κακῶν Hel. 1458. ὡς με-
ταστήσω φόβῳ, sc. τὸ ἄγαλμα Iph. T.
1177. θέλω σε μεταστήσαι πόνων ib.
991. ὄνομα μεταστήσαντες Bac. 296.
ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς
Med. 551. μετέστημεν φόβῳ Rh. 295.
μεταστήτω κακῶν Hel. 862. μεταστήναι
βίῳ Al. 21. ἐκ χαρμονῆς πάλιν με-
ταστὰς Ion. 584. τάχα μεταστήσῃς
ὑπὸν τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 133. εἰς
ἄλλην χθόνα μεταστήσω πόδα Bac. 49.
ὃ μεθίσταται θρόνων Ph. 75. μετὰ δ'
ἴσεται ἀνδράσιν αἰῶν Hip. 1109. με-
θίσταται πνεύματα Ion. 1507. τυράν-
νοις ἐκποδῶν μεθίστασο Ph. 40. λύπης
μεθίστασο Al. 1125. φρόνημα σὸν με-
τεσάθη πρὸς αὔραν El. 1202. μεταστα-
θεῖσα τῶν πάρος φρενῶν Bac. 1269.
Μεθορμίζειν. ἐξ ἔδρας μεθώρμισα, sc.
τὸν πλόκαμον Bac. 929. τῷ νῦν σκυ-
θρῳπῷ καὶ ξυνεσῳτος φρενῶν μεθορ-
μιεῖ σε Al. 801. ὃ μητέρα—μεθορ-
μίσασθαι τῇσδ' ἔχουσα συμφορᾶς Med.
258. μεθορμίσασθαι μόχθων ib. 443.
Μέθυ. μελαίνης μητρὸς εὐζωρον μέθυ
Al. 760. ἄκρατον μέθυ Cy. 149. ὡς
ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.
Μεθύειν. μεθύωμεν Cy. 533. μεθύων
ib. 486. et 667. μεθύσθεις ib. 166.
et 536.
Μειζόνως. Ἐκάβη με — ἔκ ἀπώλεσ,
ἀλλὰ μειζόνως Hes. 1121. οἱ μει-
ζόνως παθόντες Rh. 849.
Μείλιγμα. ὅταν — μὴ πᾶσι πάντα
προσφέρῃ μειλίγματα Bel. fr. XXIV.
2.
Μεΐλινος. μεΐλινον ἄδοναν Iph. A. 234.
Μειλίσσειν. μειλίσσων αὔραν ἄλλοις
ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. μειλίσ-
σων συγίης ματρὸς ὀργᾶς Hel. 1355.
Μελαγχαίτας Al. 440.
Μελάγχμιος. πέπλος μελαγχίμης Ph.
375. οἶν μελάγχμιον πόκῳ El. 513.
γαίας εἰς μελάγχμιον πέδον Rh. 962.
Μελαγχρῶς. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες
Or. 321.
Μέλαθρον. ὑψιπετέες εἰς μέλαθρον Hes.
1101. ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον Or. 378.
τίς ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ; ib. 1269.
ἐπ' ἀμφιπύλῃ ἔσω μελάθρῳ Med. 135.
πρὸς πατρῶν μέλαθρον An. 924. cf.
Her. F. 337. τὸ σὸν μέλαθρον αὖξ-
σα Iph. A. 1160. αὐλεῖται πᾶν μέ-

λαθρον Iph. T. 368. ἀγνισον χρυ-
σῷ μέλαθρον ib. 1216. μέσον γᾶς
ἔχων μέλαθρον ib. 1258. δῆλειον
ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. ἐπὶ ἐμῶν
μελάθρων λῶβα Hes. 648. λιπῶν
μέλαθρα Or. 757. ποδὶ βοηδρόμῳ
μέλαθρα προσμίξει ib. 1291. κτύπον
ἐγείρετε — πρὸ μελάθρων ib. 1354.
ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων ib.
1547. Ἐλένην Ζηνὸς μελάθροις πε-
λάσω ib. 1684. cf. Hip. 749. μελά-
θρων ἐς διήρες ἔσχατον Ph. 90. ὑπώ-
ροφα μέλαθρα ib. 306. et Her. F.
107. ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμὸς θεῶν
Ph. 370. τήνδε κομίζεσθ' ἔξω μελά-
θρων Hip. 172. δίδυμον μελάθροις
πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1346.
λείπω μελάθρων τήνδε τέγην Al. 23.
cf. v. 248. πρὸς μελάθροις ib. 29.
πρόσθε μελάθρων ib. 78. τὰμὰ ἔκ
ἐπίσταται μέλαθρ' ἀπωθεῖν—ξένος ib.
570. συγεραὶ πρόσσοδοι—χέρων με-
λάθρων ib. 865. ἀνὰ μέλαθρα An.
484. Ἀχιλλέως παιδὸς μέλαθρα ib.
883. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. ἐρη-
μίαν ἴδω πολλῶν μελάθρων ib. 1096.
τᾶς φυγέσας μέλαθρα Iph. A. 270.
χώρει μελάθρων ἐντὸς ib. 678. ἴθ'
εἰς μέλαθρα ib. 685. μέλαθρα θεᾶς
Iph. T. 69. εἰς Πηλέως μέλαθρα ib.
376. φιλόπλετον ἄμιλλαν αὖξοντες
μελάθροισιν ib. 413. καθαρά, ὃ νο-
σῶντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 694. διὰ με-
λάθρων—ἄϊον οἶκτος Tr. 155. παρὶ
Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841. μαλερὰ
μέλαθρα ib. 1300. θεῶν μέλαθρα ib.
1316. τίς μελάθροις; Bac. 69. τὰ
Βακχίῃ ναίειν μέλαθρα Cy. 429. χω-
ρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων ib. 489.
ἐκπεσεῖν μελάθρων Her. 776. ὑπὸ
μέλαθρα νύχια Hel. 177. πάτρια
μέλαθρα ib. 230. ἀνυμφα μέλαθρα
κεῖται ib. 1135. μελάθροις ἐμμένειν
Er. fr. II. 12.
Μελαμβαθής. σηκὸν ἐς μελαμβαθῇ
δράκοντος Ph. 1017.
Μελάμβροτος. γείτονες μελάμβροτοι
Phaëth. fr. I. 4. ἐκ μελαμβρότοιο
Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 3.
Μελάμπεπλος Or. 457. ἀνακτα τὸν
μελάμπεπλον νεκρῶν Al. 846. με-
λαμπέπλος σολμὸς ib. 822. μελαμ-
πέπλῳ σολῇ ib. 429. μελάμπεπλος
Νυξ Ion. 1150.

Μελαμφαής. μελαμφαές δι' ἔρεβος Hel. 525.
Μελανανυγής. νασμῶ μελανανυγεί Hec. 154.
Μελάνδετος. μελάνδετον ξίφος Or. 819. et Ph. 1098. φασγάνῃ μελανδέτῃ Eu. fr. II. 2.
Μελάνιππος, *nom. propr. viri.* Meleag. fr. XVIII. 2.
Μελανόπτερος. φάσμα μελανόπτερον Hec. 705.
Μελανοπτέρυξ. μελανοπτερύγων μάτερ ὀνειρίων Hec. 71.
Μελανοχρώς. τὸν ἐς αἶδα μελανοχρῶτα πορθμὸν Hec. 1105.
Μέλας. μέλανα σολμὸν Al. 215. πόντος μέλας Iph. T. 107. μέλας θάνατος Tr. 1314. μέλας σκότος Fr. inc. XL. 3. μέλανεσ σολμοὶ Al. 926. μέλανεσ πέπλος Iph. A. 1439. et 1449. et Hel. 1094. et 1202. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. μέλαιναν κῆρα Ph. 957. ἄδῃ μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. μελαίνης μητρὸς εὐζωρον μέθυ Al. 760. μέλαιναν αἶγλαν Tr. 549. νεῶς μελαίνης Cy. 465. μελαίνης νυκτὸς ib. 597. et ὧ νύξ μέλαινα El. 54. χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην Her. F. 46. μέλαν αἶμα Hec. 536. cf. Iph. A. 1114. et El. 319. φάσγανον μέλαν Or. 1148. μέλαν ξίφος ib. 1472. et Hel. 1672. εἰς μέλαν πέδον Bac. 755. et 1063. μέλαν νέφος Her. F. 1216.
Μελέαγρος, *nom. propr. viri.* Sup. 904. et Meleag. fr. II.
Μελέδημα. τὰ θεῶν μελεδήματα Hip. 1103.
Μέλει. ἔδεν μέλει μοι Hec. 1274. ταῦτα κῆμοι μέλει Or. 1097. ὥς μέλει μοι καὶ τόδε Ph. 1091. θεοῖς μέλει ib. 1205. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κῆνθρώπων μέλει Hip. 104. σοὶ μέλει πομπίμα φάτις δωμάτων ib. 578. κακῶς ἀκθεῖν ἔ μέλει θανόντι μοι Al. 729. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ ib. 816. σοὶ μέλει γυναικα χρη ib. 1037. ἵνα θανῆσα νερτέροισι μέλω Ap. 851. αὐτὸς δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος Sup. 939. ᾧ Δελφῶν μέλει ib. 1202. πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645. σφάγια ἄλλοισιν μέλει Iph. T. 40. τῇ τύχῃ

οἶμαι μέλειν τῷδε ξὺν ἡμῖν ib. 909. σοὶ μέλειν χρη τᾶλλα ib. 1051. et Bac. 450. σοὶ χρη πῶλων μέλειν Rh. 623. μέλει ὁ σὸς μοι πόλεμος ib. 647. μέλειν πάντ' ἐμοὶ δοκεῖ τάδε ib. 665. ἔτος μητρὶ κηδεύειν μέλει ib. 983. μέλει, μέλει μοι Tr. 1077. μισεῖ, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει Bac. 424. οἷς σὲ θεραπεύειν μέλει ib. 930. ᾧ θεῶν ἔδεν, ἢ βροτῶν, μέλει Cy. 601. μέλει μοι μάλισ' ἀδελφῶν τῶνδε Her. 481. Ζηνὶ τῶν σῶν μέλει πόνων ib. 717. τῆς τύχης μέλει Hel. 1440. ἀρχαὶ νεῶς μέλυσί μοι ib. 1596. τῶν ἔσω ἄλλοις μέλει Ion. 414. χοροὶ καὶ θालίαι μέλυσσι Θήβας ἱερὸν κατ' αὐτῷ Her. F. 763. θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλυσσι καὶ τῶν ὀσίων ἐπάτειν ib. 772. ἔδεν μέλει μοι σὺν γε σοὶ πράσσειν κακῶς ib. 1220. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; ib. 1242. δακρύων μοι μέλει El. 182. μέλει αὐτοῖς ἔδεν Bel. fr. XXIV. 4. γυναιξὶ τέχναι μέλυσσι Dan. fr. VIII. 2. εἰ κερκίδων ἀνδράσιν μέλοι πόνος Meleag. fr. XI. 1. ἢ νόμῳ ἔδεν μέλει Fr. inc. CLXXI. ᾧ μέλει τὰ τῷ θνητῷ βίῳ Fr. inc. B. 12. 4. ἑρανίδαισι μέλων Tr. 842. μελέσῃ καρδίᾳ Rh. 770. πυρὶ μέλυσαν Ἰδαίῳ Hel. 198. μηδὲν μᾶλλον ἡμῖν—μέλον, ἢ τῶν Ἀρις.—οἷσθ' ἀποτε μέλον Epist. V. cf. Iph. A. 1563. ἄλλοις μελήσει ταῦτα Ph. 935. αὐτῷ μελήσει Med. 1055. κείνῳ μελήσει ταῦτα Iph. A. 715. ἔτι σοι τῷ Βρομίῳ μελήσει Bac. 536. παιδὸς μελήσεις παισὶ τοῖς λελειμμένοις Her. 713. τὰ ἄλλ'—ἡμῖν μελήσει Ion. 36. cf. Her. F. 727. τοῖσδε μελήσει γάμος El. 1342. 2) *med.* γάμῃς ἀδελφῆς—σοὶ χρη μέλεσθαι Ph. 766. Ἄρτεμιν, ᾧ μελόμεσθα Hip. 60. σίτων μέλεσθε ib. 109. ἕτεροι σὲ πλεον ἔ μέλονται Her. 355. αἰδῶ μέλονται κάτω Hel. 1176. σὲ τῶν χερνίβων ῥανίσσι μελόμενον αἵμακταῖς Iph. T. 644. λόγων πύλεως μελόμην τυχεῖν Her. 97. ἰαχὰν μελόμεναν νεκροῖς Ph. 1312.
Μέλειος. μέλεια ἔτλας Hel. 366. *vid. not.*
Μέλεος, *propr. niger, sed plerumque pro infelice seu misero usurpatur.* ᾧ μέλεος Or. 90. 160. 447. et 837. θούζων σε τὸν μέλεον ib. 335. ᾧ μέ-

λεος ἐμῶν κακῶν ib. 670. ὦ μέλεος ἤβης σῆς καὶ πότμῃ ib. 1029. φυγάδα μέλεον Ph. 170. μέλεον Οἰδίπῳ ib. 876. αἰῶνα μέλεον ib. 1529. vid. etiam v. 1734. πόσις μέλεος Hel. 347. αἶδαν μέλεον ib. 1133. ὦ μέλαι μελέων ματέρες λοχαγῶν Sur. 598. Ἰλίῳ μελέης πύργῳ Hel. 665. παιδὸς μελέας Hec. 151. οἱ ἐγὼ μελέα ib. 155. τέκνον μελέας ματρὸς ib. 187. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; ib. 447. ὦ μέλεος Or. 207. μελέα πόνων Med. 96. μελέα τῶν σῶν ἀχέων ib. 358. χερὸς μελέας Hip. 815. τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν An. 107. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας Iph. T. 868. ὦ μελέα ψυχὰ ib. 882. δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. τί ἐπ' ἀρά μοι μελέα τενάχειν; Tr. 106. ἀκάτῃ μελέας ib. 1100. τράγῃ χλαίνα μελέα Cy. 80. μέλεος ἀμέρα Hel. 342. ἵνα με λέχεσι μελέαν μελέοις ἐξεύξῃ Ion. 900. μελέαν ἄγραν Meleag. fr. II. μέλεον ἀπόφονον αἶμα δὲ πατροφόνῃ ματέρος Or. 192. μελέα πάθῃα Ph. 1724. Hip. 363. Tr. 1117. et Her. F. 1180. et μ. πάθῃ Hip. 830. μελέων κακῶν ib. 811. ὄρεα μέλεα Hel. 1143.

Μελεόφρων πατήρ Iph. T. 854.

Μελετᾶν. κρεῖσσον τῶν νόμων μελετᾶν Bac. 890.—μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾶ Alex. fr. XVII. 2.

Μελέτη. μελέτη κατατρυχομένης Med. 1099. τί κυνηγεσίῳ καὶ σοὶ μελέτης; Hip. 224. κερκίδος ἀοιδῷ μελέτας Meleag. fr. III.

Μελέτημα αἰσχυρῶν ἔργων Fr. inc. CLIII. 8.

Μέλι. γλυκεῖται μέλιτος ῥοαὶ Bac. 710. τὸ Νεσόρειον εὐγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Μελίκρατα γάλακτος Or. 115.

Μέλισσα. ἀκήρατον μέλισσα λειμῶν ἥρινόν διέρχεται Hip. 77. μέλισσα οἷα τις πεπόταται ib. 563. τῆς ὀρείας γάνυς ξυθῆς μελίσσης Iph. T. 634. ξυθόπτερος μέλισσα Her. F. 488. cf. Cress. fr. IX. 6. ξυθᾶν πόνημα μελισσᾶν Iph. T. 165. ῥεῖ μελισσᾶν νέκταρι πέδον Bac. 143.

Μελισσοτρόφος. μελισσοτρόφῃ Σαλαμῖνος Tr. 794.

Μέλλειν. τί μέλλεις παῖδα σὴν κρυπ-

τειν τάφῳ Hec. 726. τί μέλλετε; ib. 1094. et Or. 275. μέλλει λέγειν Hec. 1179. μέλλει, cunctatur, Or. 420. ὅπως σὲ μέλλω σὴν τε λυπήσειν φρένα ib. 544. ὥς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τί μέλλεθ' οἱ —σφάγια φοινίσσειν ib. 1283. τί μέλλεις μέλαθρα περᾶν Ph. 305. τί μέλλετ' ἐμπίπτειν πύλαις; ib. 1153. μέλλετον τολμήματα αἰσχιστα ib. 1225. μή τι μέλλειν Med. 274. πράξας, ὦ μέλλω ib. 758. τί μέλλομεν—μὴ πράσσειν κακά; ib. 1242. —ἐξορίζεται κακόν, εἰδὲ μέλλει Hip. 1381. τί μέλλεις; Al. 255. μὴ μέλλ', εἴ τι μοι χρήσεις λέγειν Iph. A. 866. cf. v. 1539. τί μέλλετε; Rh. 532. τί μέλλετε σῶσαι βίον; ib. 673. μακρόν τὸ μέλλειν Bac. 197. μέλλουσιν, ἢ παρῇσιν; Her. 384. τί χρῆμα μέλλεις; ib. 709. τί μέλλετε σφάζειν βαρβάρους; Hel. 1609. τί γ' ἐ μέλλεις; Ion. 999. τῷ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ ib. 1300. τί μέλλομεν; El. 757. τί τῷδε πείθεσθαι μέλλεις; Tel. fr. X. σὺ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοὶ Al. 1109. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. πρὸ μέλλοντος τόκῳ El. 626. μέλλων ἰατρὸς Fr. inc. LXVII. 1. τεθνήξῃσθαι παραχρῆμα μέλλων Epist. IV. τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. τοῖσι μέλλουσιν γάμοις Iph. A. 988. μάστιγ' Ἀρης συγεῖ μέλλοντας Her. 723. τὴν αὐρίον μέλλουσαν Al. 787. τὴν ἐμὴν μέλλουσαν εὐνήν Iph. A. 1355. τὰς μελλύσας γυναῖκας ib. 1380. τὸ μέλλον ἐκ ἔχω μαθεῖν Hec. 761. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω Or. 426. τὸ μέλλον ὥς κακόν τὸ μὴ εἰδέναι ib. 478. τὸ μέλλον πείσομαι Ph. 902. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον ib. 1315. ὄρα τὸ μέλλον Rh. 332. ὥς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 353. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν And. fr. XVIII. 1. τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις Med. 566. μέλλοντα πάντ' ἠπίσαστο Hel. 14. σῆς ἔμελλον γῆς τεμῆν βλαστήματα Hec. 1204. ἐ πρόμαντις ὧν ἔμελλον Or. 1445.

Μέλλημα. τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα Iph. A. 818.

Μελλητέον Ph. 1285.

Μελοποιὸς ἀηδονίς Rh. 550.

Μέλος, 1) carmen, cantus. μέλος γοερὸν Hec. 84. ἀρμάτειον μέλος Or. 1385. ἥϊον μέλος Ph. 1044. ξυνετὸν μέλος ib. 1511. Ὀρφέως κάλιον ὑμνῆσαι μέλος Med. 543. cf. Al. 358. μέλος φθεγγόμενον Hip. 879. δακρύων φέρων μέλος ἡμῖν ib. 1178. μόρῃ παράτροπον μέλος An. 528. ταὐτὸ μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω Tr. 515. Βακχεῖον μέλος Bac. 1055. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. δάϊον μέλος ib. 895. μέλος αἶδα El. 143. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς ib. 756. ἅπαν Μυσῶν ἐννεάφθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3. ἀγήτωρ μελέων Med. 426. τοίαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς Al. 456. χαρᾷ μελέων ib. 581. δισσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ἂν τίκτη μέλη Sur. 180. βάρβαρα μέλη Iph. T. 1338. cf. Bac. 1033. τοῖς τῆσδε μέλεσι γαμηλίοις Tr. 352. Φρύγια μέλεα ib. 545. μέλεσι μέλεα Hel. 172. 2) membrum. λύεται μὲ μέλη Hec. 438. τεμὼν φασγάνῳ μέλεα ib. 720. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222. ἀσθενῶ μέλη ib. 228. ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. οἱ καταλείψουσιν μέλη Sur. 45. νέκν' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη ib. 70. μόλις γεραιὰ κινῆσαι μέλη ib. 172. ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371. εἰς ἀμφοτέρως τοίχης μελέων Tr. 118. γεραιὰ εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα ib. 1305. τρομερὰ μέλεα ib. 1329. ἀμφὶ βωπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 301. λύεται μέλη λύπη Her. 602. γυμνὰ ἐκ πέπλων μέλη ἦκεν Ion. 1208. γόνιμα μέλεα El. 1209. κάλυπτε μέλεα ματέρος ib. 1227.

Μέλπειν. ἰαχὰν, οἷαν μέλπει Med. 149. ὅπῃ—χοροὶ μέλπουσιν ἐγκυκλίοις—πνοαῖς Iph. T. 429. μέλπετ' ἐμὸν γάμον Tr. 339. μέλπεις, ἂ μέλπῃς ὃ σαφῇ δείξεις ἴσως ib. 407. μέλπετε τὸν Διόνυσον Bac. 155. ἱακχὸν ὥσ' ἂν μέλπω Cy. 70. μέλπε μοι τόνδε, sc.

τὸν παιᾶνα ib. 660. ὧ τὰς ἑπταφθόγγῳ μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 881. παιᾶνας μέλπων ib. 906. ὃ τὰν Ἀργεὶ μέλπῃς (i. e. ὕσα) Ἦραν Iph. T. 221. βοᾶν ἔμελπον εὐφρονα Tr. 547. πολλά σε μυσσοπόλοι μέλψουσι Al. 448. λωτῷ κατὰ πνεύματα μέλπη (2 sing. pres. med.) μῦσαν Ph. 794. ἀχόρως τωναχὰς μέλποντο An. 1039. Ἀρτεμιν ἐμελπόμαν χοροῖσι Tr. 554.

Μελωδία. μεγίστην εἰς ἔριν μελωδίας Rh. 923.

Μελωδός. κύκνος μελωδός Iph. T. 1104. τὰς μελωδῶ Μῦσας Rh. 351. cf. v. 393. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελωδὸν Hel. 1115. Πιερίδες μελωδοὶ Iph. A. 1045.

Μεμηχανημένως Ion. 809.

Μεμπτός. ὃ μεμπτός ἡμῖν ὁ γάμος Ph. 428. cf. Iph. A. 712. et Hel. 1440. τί δὴ τὸ Νεῖλω μεμπτόν ἐτί σοι γένος; Hel. 469. cf. Ion. 1519. ὀνόματι μεμπτόν τὸ νόθον Antig. fr. IX. ὃ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται Med. 958.

Μέμφεσθαι. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. conf. v. 1184. εἴ τι μέμψη τῆς ἐμῆς ἀπυσίας ib. 962. Λοξία μέμφομαι Or. 285. ὃδὲ μέμφομαι Med. 558. cf. v. 908. et 1011. μέμφομαι δὴ, μέμφομαι παθὼν τάδε Al. 1020. μέμφομαι πόσει σῶ Iph. A. 899. τὰ τῆς θεῆς μέμφομαι σοφίσματα Iph. T. 380. μέμφομαί σοι Rh. 421. ὃ μεμφόμεσθ' ἄ γε ib. 480. μέμψη τὸν ἐρατήν; Cy. 584. τὸ πάνσοφον εὖρημα—μέμψη Her. F. 189. τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην Ph. 779. ἐμεμψάμην τὸν Ἑλλήνων νόμον Aut. fr. III. 13. στρατὸς ἂν ὃ μεμψαίτο με Iph. A. 1020. ὅστις ἂν μεμψαίτο σοι El. 903. μή μοι τι μέμψησθε Med. 215. ἔχεις τὰμὰ μέμψασθαι κακὰ Hip. 695. μέμψομαί ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sur. 297. ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται Rh. 723. cf. Hel. 1310. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. ὃ τῷτ' ἐμέμφθη Hel. 470. cf. v. 643. τὸ ἀσθενές μὲ—κακῶς ἐμέμφθης Antior. fr. V. 2. μεμψεῖσα Hel. 31.

Μέμψις. διπλὴν φοβῆμαι μέμψιν Al. 1060. ὥς ἂν μή ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. πολλὴν ἔξεις

μέμψιν Her. 974. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλη Ion. 1558. μέμψιν εὐλαβημένη Dan. 37. Μενεαίνειν. ἀσπερχές μενεαίνουσα Dan. 51. Μένειν. μένειν ἀνάγκη Hes. 901. τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις ib. 258. μένε ἐπὶ τρωτῷ λέχῃ ib. 313. τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει ib. 1275. ἐν ᾗ σε λέκτρον Αἴμονος μένει Ph. 1632. μέν' εὐτυχῆσα ib. 1679. εἰ μένειν δεῖ Med. 355. μένε καὶ γῆρας ib. 1396. τίς σε παναμέριος ὁδε χρόνος μένει; Hip. 369. εἴτ' αὐτῷ μένεις An. 962. μένε κατ' οἶκον Iph. A. 656. ἕκ ἐξ ἴσθ' μένομεν Εὐρίπῃ πύλας ib. 804. cf. v. 813. et 815. μενέτω κατ' οἴκῃς ib. 996. παγαὶ πατρῶαι μένουσί σε ib. 1518. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος ib. 1614. ἔτι τὸν νόμον μένειν κλύω Iph. T. 959. ὃ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βυλὰς Rh. 68. ψυχρὰν ἄησιν—μένουσι καρτερῶντες ib. 418. χρή μένειν Τυρσηνικῆς σάλπιγγος αὐδὴν ib. 988. μένουσι πρύμνηθεν ἕρον Tr. 19. ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις ib. 350. ἕκ οἷδ', οἷά νιν μένει παθεῖν ib. 431. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει Bac. 390. ὃ σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. μυρίοι με μένουσιν ἀσπιστῆρες ib. 278. Ἀλκάθῃ ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει ib. 280. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων ib. 478. δειλίᾳ μένειν ib. 701. μένειν δόρυ ib. 744. πειράσομαι παρθένος μένειν αἰὲς Hel. 1014. ἐν ταυτῷ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. et Antior. fr. VII. 4. σιωπῇ τῷτ' ἀκύνρωτον μένει; Ion. 801. δύσκλειαν, ἥ μένει με Her. F. 1152. ἡδὲ δορὶ μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενὴς μένει El. 389. ὅστις εὐτυχῶν οἶκοι μένει Phi. fr. VIII. 1. πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr. V. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν κατθανεῖν μένει Tem. fr. XV. 1. ἀθῶος μένει Fr. inc. XVI. 5. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει eorund. LXI. 2. ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων An. 76. τὰς σὰς ὃ μένων ἐπιστολὰς ib. 965. τὰ τῶν Ἀτρείδων μὴ μένων μελλήματα Iph. A. 818. σαίρειν τέγας μένων τέταγμαί τάσδε Cy. 30. μένοντες Al. 425. οἱ μένοντες τῆς

ἀπόντας ἠδίκην Sup. 152. δόμων πάρος μένουσα Or. 1217. τὴν ἐπιῦσαν ἡμέραν μένουσα Ph. 1632. ὥς μένουσ' ἀκυσίως Tr. 1011. ἡ τὸ χρεῶν πόσει μένουσα Melan. fr. VIII. 3. vid. not. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεῶν Iph. A. 580. ὃς ἔτε πίτιν, ἔτε μάντεων ὅπα ἔμεινας Hip. 1322. ἡδὲς μέχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν Antior. fr. XXXIX. 5. μεῖνον Ph. 904. et Iph. A. 855. μεῖνον παρ' ἡμῖν Al. 1154. ἡν δορυξένων ἐμῶν μείνωσιν ὄρκοι An. 1001. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν Med. 340. cf. v. 374. παῖδας μεῖναι τῆς ἐμῆς αἰτήσομαι ib. 780. ἡμέρας μεῖναι φάος Rh. 66. ἡδὲ τῆς ἀπόντας ἐκ δόμων μείναντες An. 570. μεῖνας' ἔτι σμικρὸν χρόνον Med. 389. μεῖνας' ἀκυσον El. 226. ὃ ἐπιῶν νιν βίोटος εὐδαίμων μενεῖ Or. 1659. ἀπορίαν ὃ μενῶ Ph. 747. ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν Med. 323. μενεῖς ἄσυλος ib. 728. θανὼν αὐτῷ μενεῖς Al. 491. cf. Ion. 1038. μενῶ πρὸς ἀγναῖς ἐσχάrais δυοῖν θεῶν Sup. 33. ὃ μενῶμεν ἥσυχοι Iph. T. 1434. ὃ μενῶ Rh. 687. μάραγμα—μενεῖ σε ib. 818. τίνα πότμος εὐτυχῆς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. εἰ διὰ τέλους ἐν τῷδ' αἰὲ μενεῖτε Bac. 1260. ξίφος μενεῖ σε μᾶλλον, ἢ τῷδ' ὀν λέχος Hel. 809. ὥς ὃ μενῶντά με Rh. 145. cf. Her. 693. ἵνα δόρατα μέμονε δαῖα Iph. A. 1495. δίδυμα μέμονε φρήν Iph. T. 656. Μενέλαος, rex Spartæ. Or. 65. 68. etc. An. 63. etc. Iph. A. 71. Iph. T. 4. et 929. Tr. 131. etc. Hel. 115. etc. El. 1043. et 1279. Dicitur et Μενέλαος Rh. 257. et Tr. 212. et att. Μενέλεως Or. 18. 20. etc. An. 40. etc. Iph. A. 84. etc. Iph. T. 14. 357. et 521. Rh. 174. Tr. 984. et 996. Cy. 184. Hel. 48. etc. et El. 1041. Μενοικεύς, Thebanus, pater Creontis et Jocastæ Ph. 10. 296. et 697. et Her. F. 8. 2) ejusdem nepos, filius Creontis. Ph. 776. etc. Μενοινᾶν. σφάζαι νιν μενοινᾶς Cy. 447. Μένος. μένος ζύσασίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429.

Μέριμνα. διση μερίμνα Hec. 897. διπλῆς μερίμνης διπτύχως ἰὼν ὁδὸς Or. 632. Καδμείαν μερίμναν ὀρμήσας ἐπ' ἔργον Ph. 1070. μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον Hir. 1157. μυθοποιὸς ἀηδονὶς μερίμνα Rh. 550. εἰσὶν, οἳ σε μερίμναν ἔξωσι Her. 344. τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; Ion. 244. ἀφίκε εἰς μερίμναν ib. 404. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380. εἰ ἔχομεν κῆ-κεῖ μερίμνας Her. 594.

Μεριμνηταὶ λόγων Med. 1226.

Μερίς. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238.

Μέρμερος. κακῶ μερμέρῳ παλαίωμεν Rh. 509.

Μέρος. μάλιστα τῷ κείνῳ εὐτυχεῖς μέρος Hec. 989. ἀκύσας σὺ τε τῇσδ' ἐν μέρει ib. 1130. conf. Ph. 1442. Sup. 406. Cy. 179. Her. 183. et 185. τὸ ἐμὸν οἴχεται βίῳ τὸ πλεον μέρος ἐν τοῖσιν κ. τ. λ. Or. 203. ἀντιλάζω πόνων ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἀνὰ μέρος Ph. 481. et 489. ἔχει δόμων ἐμῶν μέρος ib. 486. τῷ μέρει ἔχων τὸ πλεῖστον ib. 606. τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς ib. 1649. τῷτο ἐν βίῳ σπάνιον μέρος Al. 477. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 15. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖστον μέρος ib. 241. δεῖ δῶναι μέρος ib. 570. μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος ib. 1079. σοὶ νέμω τῷ μέρει Iph. A. 499. μέτεσιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος Iph. T. 1299. τὸ σὸν μέρος, quod ad te attinet, quantum in te est, Rh. 405. cf. Her. 678. ubi est τῷ μέρει. Πενθεὶ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς Bac. 1300. εὐδόκιμον ἔχει θανάτῳ μέρος Her. 621. ἡμῖν πατρικῆς ἐκ τῆς μέρος; Ion. 1304. φέρῃ σὺ τῷ ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τῷ μέρει Antio. fr. XXXIV. 3. ὃ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος Er. fr. I. 48. τῷ πλεσίῳ δὲ, τῷ τε μὴ, διδῶς μέρος ejusd. fr. II. 7. ἀνδρὸς ἡγῆμαι μέρος Fr. inc. CIII. b. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eorund. CLII. 4. μέρη χθονὸς ἀπαιτεῖ Ph. 80. cf. v. 604. μέρη σαθρῶν ib. 544.

Μέροψ. Μέροπος Τιτανίδα κέραν Hel. 388. δοθῆναι Μέροπι Phaeth. fr. I. 1. πολέσιν μερόπων Iph. T. 1262.

Μεσάγκυλον. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις

ἐμαρνάμεσθα Ph. 1148. cf. An. 1134.

Μεσάτος, Euripidis inimicus. Epist. V.

Μέσαυλος. θύρας μεσαύλος Al. 552.

Μεσημβρία Fr. inc. CXCI. 1.

Μεσόμφαλος. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. μεσόμφαλος ἐστὶ Ion. 462. μεσομφάλος ἔδρας Or. 590. παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοῖβῳ Ph. 244.

Μεσονύκτιος Hec. 914.

Μεσόπορος. μεσοπόρῳ δι' αἰθέρος Ion. 1152.

Μέσος. εἰς μέσον φόνον Or. 1313. μέσον ἀκόντ' ἔδραυσεν Ph. 1411. διὰ μέσῳ ἀνέχενος ib. 1466. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 173. ὀμφαλὸν μέσον Ion. 6. et 223. εἶπον ἐν μέσοις τάδε Hec. 531. ἐν μέσοις Θρήκης ὄροις ib. 963. ἐν μέσοισι συμμάχοις Rh. 486. θύσας ἐν μέσοισιν Bac. 221. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V. νηὸς ἐκ μέσης Iph. T. 1385. ἰτέαν εἰς μέσῳ Cy. 7. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον (pro μέσῳ) μόλῃ Ion. 1558. ἄρκυν εἰς μέσῳ El. 965. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. παρθένοισιν ἐν μέσαις Iph. T. 45. μόσχως εἰς μέσας ib. 297. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1135. λαγόνος εἰς μέσον Hec. 559. κλίνης ἐν μέσῳ ib. 1150. τὰς ἐν μέσῳ σιγῷ τύχας Or. 16. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et 1121. οἱ ἔν μέσῳ λόγοι Med. 819. πολὺ τὸ μέσον Al. 917. χρηστὸν τι βέλεμ' εἰς μέσον φέρειν Sup. 439. εἰς μέσον ἤκει Iph. T. 421. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. φέρω—κοινῶς—εἰς μέσον λόγους Tr. 54. πολλὰς ἐν μέσῳ λόγους ἔχων Hel. 636. cf. v. 950. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων ib. 1558. τί ἐστὶ Φοῖβῳ σοὶ τε κοινὸν ἐν μέσῳ; Ion. 1284. τῷτον μεθεῖσαν ἐκ μέσῳ λόγον El. 797. ἐκ τειχέων μέσῳ Ph. 1144. μέσα Λιέτος ἔρανθ ποτᾶται Rh. 531. μέσοισιν ἐν μεταίχμιοις δορὸς Her. 803. βροτοῖς τὰ μείζῳ τῶν μέσῳ τίκτει νόσους Fr. inc. XXIX. 1.

Μεσῶν. ἐν ἀρχῇ πῆμα, κῆδέπω μεσοῖ Med. 60.

Μεσσήρης. Σείριος ἔτι μεσσήρης Iph. A. 8. γαίας μεσσήρεις ἔδρας Ion. 910.

Μέσος, poet. pro μέσος. ἔραν ὑπὸ μέσσαν ἔδραν Her. F. 403.

Μεσός. τὸ Ἄργος αὐτῷ μεσὸν Iph. T. 804.

Μέσως. φόβον παρέσχεν ὃ μέσως ὄδε κτύπος Hes. 1113. πόλεως ὃ μέσως εὐδαίμονος An. 874. μέσως εὖνης ἐμοὶ Her. F. 58. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν Fr. inc. CLXVIII. 2.

Μετὰ, 1) cum genit. νεκρῶν μέτα Hes. 209. μεθ' ὅπλων Or. 572. ἐμῷ μέτα ib. 1071. νεβρίδων μέτα Ph. 798. πολλῶν μέτα ib. 901. μὰ τὸν μετ' ἄσρων Ζῆνα ib. 1013. δυνόντων μέτα ib. 1124. δυοῖν παῖδοιν μέτα ib. 1358. μετ' ἀνδρὸς Med. 33. μητρὸς μέτα ib. 897. μετ' ὄλβῳ Hip. 1113. δαίμονος τῷ μέτα Sup. 592. ἥσυχον μεθ' ἡσύχων ib. 952. ὅπλων μέτα Iph. A. 65. τῷ ὄχλῳ μέτα ib. 526. μέτα σωφροσύνας ib. 544. Δαναϊδῶν μέτα ib. 729. γνώμης μέτα ib. 923. μετὰ φιλοχόρῳ κιθάρῃ ib. 1037. χρημάτων μέτα Iph. T. 756. ἀλλήλων μέτα ib. 841. συγγόνῳ μέτα ib. 1420. χειρὸς ἀσιδῆρῳ μέτα Bac. 735. ὑμεναίων μέτα ib. 1272. μετὰ Νυμφᾶν Cy. 68. ἀσκῷ μέτα ib. 151. ἀμαθείας μέτα Antig. fr. XII. 1. μετ' ὀργῆς Fr. inc. XXIII. 1. κινδύνῳ μέτα eorund. fr. LI. 6. 2) cum dat. Ἰδαίαισι γυναιξὶ παρθένοισι τε μέτα Hes. 355. vid. not. 3) cum accus. μεθ' ἡμέραν Or. 58. et Bac. 485. ἃ γὰρ μέθ' ἤκω δεῦρο Ph. 444. ἦν σὺ νῦν ἤκεις μέτα Al. 47. ἵππειον μέτα ὄχημα ib. 67. ἄρμα Διομήδους μέτα ib. 486. νεκρὸς μέτα Sup. 670. ζωτῆρα τὸν πολυκτόνον μέτα Her. 218.

Μεταβαίνειν. ἄνω μεταβάς βλοτον Hip. 1292.

Μεταβάλλειν.δρομήματα πλειάδος εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει Or. 1006. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλῃσι Med. 121. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας Hip. 204. μεταβάλλει δυσδαιμονία Iph. T. 1120. φαεννάς ἄσρων μεταβάλλει ὁδὸς Ζεὺς El. 728. καινὰ καινῶν μεταβάλλῃσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1118. ἔρις τὸ πτερωτὸν ἡλίου μετέβαλεν ἄρμα Or. 1002. μορφήν ἐμήν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν Bac. 54. ταχὺ τὸν εὐτυχῇ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. μεταβαλὼν ἄλλος

τρόπος Iph. A. 343. μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς ib. 363. ὄνομα μεταβαλὼν Cy. 687. ὧ μεταβαλῶσα μυρίης βροτῶν Ion. 1512. μεταβαλῶσ' αἰδρίας ib. 1614. μεταβαλῶσα ἡ τύχη Her. F. 480. θεῷ πνεῦμα μεταβαλὼν ib. 216. μεταβαλλομένῳ δαίμονος ἀνέχῃ Tr. 101. ῥάδια ἤθεα τὸν αὐριον μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ Hip. 1118.

Μεταβολή, et dor. ολά. μεταβολή πάντων γλυκὺ Or. 234. μεταβολὰ κακῶν Her. F. 734. εἰς μεταβολὰς ἦλθον Iph. A. 500. πολλὰς ἰεῖσά μεταβολὰς ὀδυρμάτων ib. 1101. λίαν διδῶσα μεταβολὰς Iph. T. 722. μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον Tr. 611. cf. Bac. 1265. φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν Her. F. 1292. μεταβολὰς τῆς τύχης Oed. fr. XI. 2. ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει ejusd. fr. XII. μεταβολὰς πόνων αἰεὶ φιλῷ Fr. inc. CLXX.

Μεταβυλεύεσθαι. μεταβυλευσόμεσθα Or. 1526.

Μεταγιγνώσκειν. μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα Med. 64. ἴσως γε κᾶν μεταγνοίης τάδε Iph. A. 1425.

Μεταγράφω Iph. A. 108.

Μεταδιδόναι. μεταδιδὸς σοι πόνων ἐμῶν Or. 281. λόγῳ μετάδος ib. 153. μετάδος φίλοισι σοῖσι τῆς εὐπραξίας ib. 450. μετὰ νῦν δὸς ἐμοὶ σὰς διανοίας. μετάδος δ', ὅσσον κ. τ. λ. Sup. 57. sq. δόξης μετάδος Iph. T. 1030. δακρύων μεταδὸς And. fr. XXII. 2.

Μεταδρομή. μεταδρομαῖς Ἐριννύων ἡλαυνόμεσθα Iph. T. 941.

Μεταίρειν. τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων θεᾶς ἄγαλμα; Iph. T. 1157.

Μεταίτιος. τύφῃ μεταίτιον γενέσθαι Sup. 26.

Μεταίχμιον. εἰς μέσον μεταίχμιον Ph. 1370. ἐν μεταίχμιοις ὄρκους συνῆψαν ib. 1246. ἡγῶ σὺ πρὸς μεταίχμια ib. 1285. ἔση μέσοισιν ἐν μεταίχμιοις δορὸς Her. 803.

Μετακαλεῖσθαι Epist. IV.

Μετακλαίειν. τὸν ἐμὸν βίον—ὃ μετακλαίωμαι Hes. 214.

Μετακύμιος ἄτας Al. 91.

Μεταλαγχάνειν. μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος Sup. 1077.

Μεταλαμβάνειν. Ἄρεως μοῖραν μετα-
λαβὼν ἔχει τινὰ Βασ. 302.
Μεταλλαγή. μεταλλαγαὶ δακρύων Her.
F. 765. μεταλλαγαὶ συντυχίας ib.
766. φθίνουσ' αἰτίοις προσφόροις με-
ταλλαγαῖς Dan. fr. I. 9. v. ποτ.
Μεταλλάσσειν. ὥς εὖ μεταλλάσσουν,
sc. αἱ τύχαι Ar. fr. XXVL 2. σκλη-
ρῶς μεταλλάσσουν εἰς τὰ μήχανα Aut.
fr. III. 9. μεταλλάσσω ἀεὶ Antior.
fr. XXXI. 3.
Μεταμείβειν. ὅς γὰν τέκνων τέκνοις
μεταμείβει Her. F. 796. μυριάδας
ἀγαθῶν ἐτέρας ἐτέραις μεταμειβομένα
πόλις Ph. 838.
Μεταμέλεια. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr.
inc. LXXVIII. 3. ἔδεμναι μείζων
ἀνδρὶ μεταμέλεια, ἢ κ. τ. λ. Eriet.
IV.
Μετανίσσεσθαι. τὰν Μενελάου μετα-
νισσόμεναι τυγνὰν ἄλοχον Tr. 131.
Μεταξύ. ἕξθες μεταξύ καὶ πυρᾶς Ἀχιλ-
λέως Hec. 437.
Μεταπέμπειν. Ἀγαμέμνωνος πέμπαν-
τος μέτα Hec. 504.
Μεταπίπτειν. μεταπίπτοντος δαίμονος
Al. 916. μετέπεσον, *sententiam mu-*
tant Iph. A. 502. μεταπέσοι βελτίονα
Ion. 412.
Μετάρσιος. διὰ Μύσας καὶ μετάρσιος
ἦξα Al. 966. κόμπῳ μεταρσίῳ An.
1221. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec.
499. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα
Iph. T. 27. ἀγχόνοι μετάρσιοι Hel.
306. μετάρσι', ὃ βέβαια Her. F.
1093.
Μετάσσεις. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς
ἐμῆς μετάσαςιν; Hec. 1266. μετά-
σαςις γνώμης An. 1004. ἡλίῳ μετά-
σαςιν Iph. T. 816. πολλὰς τῷ βίῳ
μετασάσεις Oed. fr. XI. 1.
Μετασεῖχειν. ἦν μετασεῖχω ποδὶ Sup.
90. μετασεῖχων σε Hec. 509.
Μετασένειν. μετασένομαι σὸν ἄλγος
Med. 996.
Μετασρέφειν. ἔτε ναυκλήρῳ χερὸς,—
μετασρέφουσαι Hip. 1226. ὁρᾶς τὰ μ'
ὅσῳ μετεσράφη Bas. 1328.
Μετατιθέναι. τάδε μετατιθέμενος νόει
Rh. 131. ταχὺς μετέθῃ λύσσαν Or.
254. μετετέθην εὐβελίᾳ Iph. A. 388.
Μετατροπὰ, dog. pro οπή. ἔτι σοι
μετατροπὰ τῶνδ' ἐπείσιν ἔργων An.
494.

Μετάτροπος. μετάτροποι πνέουσιν αὖραι
δόμων El. 1147.
Μεταφέρειν. ἀτρεμέα κέντρα καὶ σώ-
φρονα πώλοισ μεταφέρων Ph. 184.
Μεταχειρίζειν. σκῆπτρον τὸ Διὸς με-
ταχειρίζων Fr. inc. CLV. 7.
Μεταψαίρειν. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον
Ph. 1399.
Μετεῖναι. μέτεσιν ἔδεν Hec. 436. ὦν
μέτεσί μοι πόνων Ph. 256. μετεῖναι
τῶν βουλευμάτων Med. 886. σοὶ πε
μέτεσιν ὥς ἐν ἀνδράσιν λόγῳ An. 592.
cf. Her. 665. et 666. ἔθ' εὐτυχίας
μέτεσιν μοι Sup. 956. εἴ τι κόρης
σῆς θεσφάτων μέτεσί σοι, μή μοι με-
τέσω Iph. A. 498. sq. τί μοι μέτεσι
τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων Ἑλένης τε; ib.
1236. μέτεσιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων
μέρος Iph. T. 1299. ὄμματα μέτεσιν
ἡμῶν κόνιος, ἢ τέφρας Cy. 637. μέ-
τεσι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσῳ Alc-
maeon. fr. IV. τί παίδων τῶν ἐμῶν
μέτεσί μοι; Er. fr. I. 45. μέτα pro
μέτεσι: φέγγος εἰσορᾶν θεῷ τόδ' ἔκέθ'
ἡμῖν μέτα Or. 1026. εἴ τι μοι λόγῳ
μέτα Hip. 876. τί Ἑλένης παρθένης
τῇ σῇ μέτα Iph. A. 494. τί ἡμῖν τῷ
ξένων δρασμῷ μέτα; Iph. T. 1300.
καμοὶ μύθῳ μέτα; El. 1295. ἔκην
μετῇν μοι Or. 434. σοὶ τί θηρῶν
ὀνόματος μετῇν; Ph. 415. τοῖς
Αἰόλῳ πῶς μετῇν τῆς Παλλάδος; Ion.
1297.
Μετέρχεσθαι. ὅς μετέρχεται δόμῳ Ph.
267. ἢ τὸν εἰκόνθ' ἡσυχῇ μετέρχεται
Hip. 444. ἔχ ὥδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ
μετέρχομαι Ion. 1546. πηγὰς ποτα-
μίας μετέρχομαι El. 56. ἦν ἐκσπά-
σωμαί γ', ὃν μετέρχομαι, βόλον ib.
582. τὰ τῶν τεκόντων ὥς μετέρχεται
θεὸς μιάσματα Alcmæon. fr. VII. 1.
ἐκ ἅρ' ὥς θανυμένῃς μετῆλθες ἡμᾶς;
Hec. 512. ὥς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα
ματέρος θεαὶ Or. 423. τὸ μέρος εἰ
μετῆλθε γῆς Ph. 1649. οἱ τὸ πάγ-
χρυσον δέρας Περίᾳ μετῆλθον Med. 6.
ὃ μίας σε κληδόνος προθυμῆς μετῆλθον
An. 563. τὸν θεὸν εὐχαῖσιν ἂν με-
τῆλθες Bas. 712. τῆς κακίης οἱ με-
τῆλθεθ' ἀρπαγὰς Ἑλένης Cy. 279.
τῶν παρεσώτων κακῶν μετῆλθες ἄλλων
πημάτων κακὰς ὁδὸς Ion. 930. μὴ
μετέλθοι με πωλικοῖς διώγμασι An.
993. τῆς ὑβρισθείτας γάμῳ Ἑλένης

μετελθεῖν Iph. T. 14. νεκρὸν τοῖς μετελθεῖσιν φίλων δώσω Her. 1023.
 Μετεύχεσθαι. οἷσθ', ὡς μετεύξῃ Med. 600.
 Μετέχειν. τί σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας μετέχουσι; Med. 117. μετέχοιμι τὰς Ἀφροδίτας Iph. A. 556. μέτεχε νῦν Δοίνας. τί μετέχω; Bac. 1182. μετέχω σοι Her. 629. εὐτυχίας μετέχειν Ion. 508. χθονίων Ἀιδῇ μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8. ἔδεν μετέχων An. 500. τῶν μετέχευσα Al. 748. ἔδεν γνώμης μετέχευσα Fr. inc. CLVIII. 5. καὶ γὰρ μετέσχον φόνου Or. 32. οἷ—μετέσχον λέκτρων Ἀφροδίτας Iph. A. 544. πόνων πλείων μετέσχον Ἡρακλεῖ Her. 8. cf. Hel. 722. καὶ γὰρ μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας Hel. 1237. ὅς μετέσχε τῆς τύχης Ion. 1368. μετάσχεσθε ἱκεσίας φίλοις Or. 1337. πατὴρ μετασχετὼ τῆς ἡδονῆς τῆσδε Ion. 1468. λύσσης μετασχεῖν Or. 791. ἔκῃν μετασχεῖν καὶ μὲν δεῖ τῶν σῶν κακῶν; Ph. 1684. μιάσματος μετασχεῖν Her. 559. μετασχεῖν ἰλκίμῃ μάχης φίλοις ib. 683. κοινῇ μετασχεῖν τὰ γὰρ καὶ τῇ κακῇ El. 607. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῃ τύχης Phi. fr. I. 3. τῆς νόσου τῆσδε μοι κοινῇ μετασχῶν Hip. 731. μετασχῶν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας Hel. 742. σπονδῶν μεθέξεις ib. 1684. πατρῶν μὴ μεθέξοντας δόμων Hip. 306.
 Μετεωρολόγος. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.
 Μετιέναι. δόλω μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον Med. 391. αἱμάτων θεᾶς βωμόν, ἢ μέτεισί σε An. 259. τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκη μέτειμι Bac. 346. τῶνδ' ἀποιν' ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σε ib. 517.
 Μετοικεῖν. τὸ κατὰ γὰρ κνέφας μετοικεῖν Hip. 837. τὸς μετοικῶντας ξένους Sup. 892.
 Μέτοικος Bac. 1352. et Her. 1033.
 Μετοίχεσθαι. καθαρμόν, ὃν μετώχετο Iph. T. 1332.
 Μετόπισθεν Hip. fr. XVIII. 5.
 Μετόπωρον Fr. inc. CXXIV.
 Μέτοχος. μέτοχος τῇ φόνῃ Her. F. 721. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 770. ἐλπίδων μέτοχος Ion. 698.
 Μετρεῖν. πῶλοισι χόρτον ἀφθύνῃ με-

τρῷ χερὶ Rh. 772. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. ἦν—ἔδὲ μετρήσεας ἂν Oed. fr. XVII. 2.
 Μέτρημα. ἴσον ἅπασιν βακχίῃ μέτρημα πληρώσαντες Iph. T. 954. μέτρημ' ἔχεσαν—μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν Ion. 1138.
 Μετρητός. ὃ πένθος ἔμετρητόν Bac. 1242.
 Μέτριος. μέτριος χειμῶν φέρειν Tr. 683. ὄχλον μέτριον Ion. 635. μετρίων γάμων Melan. fr. X. 1. μετρίας θεῶ Iph. A. 543. εἴη μοι μετρία Χάρις ib. 554. cf. Hel. 1111. et fr. inc. CXXIII. 1. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. μετρίας ἀνέμων αὔρας Med. 838. μετρίας φιλίας Hip. 253. μέτριον ἄχος Al. 887. μέτριον τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν Epist. I. τῶν μετρίων τῆνομα νικᾷ Med. 125. μέτρια θυμῷ φέρειν Sup. 556. μέτρια θέλοντος ib. 740. μέτρια ἐξαρκεῖν ἔφη ib. 866. ἔμετρια πάσχομεν κακὰ Tr. 717. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion. 490. εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια ib. 632. μετρίων λέκτρων Melan. fr. X. 1.
 Μετρίως. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐπωγκωμένοις Iph. A. 921. ἂ χρῆν σε μετρίως σπυδὴν ἔχειν Her. F. 709. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 2.
 Μέτρον. ὃν γ' ἔτε μέτρον, ἔτ' ἀριθμὸς ἔστι μοι κακῶν Tr. 616. σοὶ ταῦτόν ἦβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. εἰ μέτρῳ μοχθητέον Her. F. 1251. παῖσιν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 6. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σαθρῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. ταῦτ' ἔχεσθ' Ἀλκίτιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al. 1066.
 Μέτωπον. ἰδρῶς, ὃν ἐκ μετώπῃ πολλάκις ἔσαζεν Tr. 1198. μετώποις ἱππικοῖσι Rh. 307. μέτωπα ψήχων Hel. 1584.
 Μηδαμῶς. μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ Hip. 607. ὄρκως μηδαμῶς ἀτιμάσης ib. 611. cf. Her. 228. ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν Tr. 910.
 Μηδεῖα, uxor Jasonis. Med. 7. etc. et Peliad. fr. I.
 Μηδεῖς. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδῶν γένῃ Hec. 372. ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἤκομεν ib. 622. εἰ καὶ μηδὲν ἔστιν ib. 843.

- μηδὲν θρασύνει ib. 1183. μηδὲν ἄγαν Hip. 265. τὰ μηδὲν ὄντα Tr. 609. μηδὲν καὶ ἔδεν ἐνθάδ' ὧν κεκλήσομαι Ion. 594. τὸ μηδὲν εἰς ἔδεν ῥέπει Meleag. fr. XV. 2.
- Μήδεσθαι. ἃ τάδε μήσατο πῆματα γᾶς βασιλεῦσι Ph. 806. Κύπρις ὦδ' ἐμήσατο Hip. 1400. τί σοι μήσομαι; ib. 593. κακὰ μήσεται Her. F. 1076.
- Μῆδοι. τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων Bac. 16.
- Μηκάς. μηκάδων βοσκήματα Cy. 188.
- Μηκιτεὺς, nom. propr. viri. Iph. A. 244.
- Μῆκος. μακρὸν μῆκος χρόνου Or. 72. cf. v. 1215. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; Hel. 1284. πλέθρου μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.
- Μηκύνειν. χρόνον μηκύνωμεν Her. F. 87. cf. Gl. fr. III. 2. μηκύναι βίον Her. F. 143.
- Μήλειος. αἷμα μηλείη φόνου El. 92. μήλειον γάλα Cy. 217.
- Μηλοβότας. μηλοβότα τασίωρον Cy. 53.
- Μηλοθύτης, vel dor. ύτας. ἐπὶ τίνα μηλοθύταν πορευθῶ Al. 119. βωμὸς μηλοθύτας ζητῶσα Iph. T. 1116.
- Μῆλον, onis. μάντεις μῆλ' ἔσφαζον Ph. 1261. μῆλα λαβόντες An. 1101. λαιμὸς τρεῖς τριῶν μῆλων τεμῶν Sup. 1200. μῆλα νέα Cy. 28 ὡς μῆλα εἰσδεχόμεθα ib. 35. μῆλων βορᾶ ib. 122. μῆλων τόκον ib. 161. ἐπὶ ἀσφάκτοις μῆλοισι Ion. 229. προβωμίσι σφαγαῖσι μῆλων ib. 377.
- Μηλονόμας Al. 576.
- Μηλονόμος. τὸν Αἵτνας μηλονόμον Cy. 656.
- Μηλόσπερος. Ἐσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἄκταν Hip. 742.
- Μηλοσφαγεῖν. μηλοσφαγεῖτε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάrais Pl. fr. III.
- Μηλοφόρος. μηλοφόρον καρπὸν Her. F. 396.
- Μῆν, nom. subst. mensis. ἐς τρίτην μηνὸς Al. 322. κυκλὰς Καρνείη μηνὸς ὥρα ib. 452. κύκλος πανσέληνος μηνὸς διχήρης Ion. 1156. δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ ib. 1486. μηνῶν φθινίας ἡμέρα Her. 779. θέρους τε χειμῶνός τε μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.
- Μηνάς. ὃ λεύσσετε μηνάδος αἵγλαν; Rh. 534.
- Μῆνη Fr. inc. CCIX.
- Μηνίειν. μηνίων στρατηλάταισιν Rh. 494.
- Μήνιμα. Κάδμω παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων Ph. 941.
- Μῆνις. χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς μῆνιν Iph. T. 1273. μῆνιν κεύθειν Her. 762. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς Hel. 1371. μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων El. 1261.
- Μηνύειν. σαφῶς τόδ' ἔργον σὲ μηνύει κακὸν Hip. 1077. σὸν τὸ μηνύειν ἐμοὶ Sup. 98. τί μηνύεις νέον; Bac. 1028. ἐσθλὸν τι μηνύσεις El. 620. μή μοι τι Θησέως τῶνδε μηνύσης τόκῳ Hip. 520. μηνύσαι κακὰ Ph. 1224. εἰ ἀγαθὰ μοι μηνύσετε Ion. 750. ὡς ἱατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ Hip. 296. πρᾶγμα μηνυθὲν Ion. 1563.
- Μηνυτής. μηνυτὴν χρόνον Hip. 1051.
- Μηριόνης, nom. propr. Iph. A. 201.
- Μηρός. κατὰ μηρῷ καλύψας Bac. 96. cf. v. 243. 287. 295. et 523. γυμνοῖσι μηροῖς An. 599.
- Μήτηρ. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. μήτηρ ib. 402. ὦ μήτηρ ib. 55. et 414. ὦ φίλη μοι μήτηρ ib. 409. γεραιὰ μήτηρ τέκνων ib. 621. ὦ γαῖα μήτηρ Hip. 601. et sine ὦ Fr. inc. CLXXVIII. 1. πίνει μελαίνης μητρὸς εὐζωρον μέθυ Al. 760. ἦ μοι παῖσί τ' οἰκέταισιν ἦν μήτηρ ib. 773. παῖ τῆς μελωδῆς μητέρος Rh. 393. μυρίων μήτηρ τροπαίων Tr. 1222. ῥέας μητρὸς Bac. 59. μητέρα χθόνα Hel. 40. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς ib. 1372. ῥοδίοισι μήτηρ εἰρεσίᾳ φίλα ib. 1468. μήτηρ πάντων (i. e. terra) Chry. fr. VII. 7. ὑγρὰ μήτηρ St. fr. III. 3. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφν Fr. inc. XLV. ἔσιν μήτηρ φιλότεκνος μάλλον πατρὸς eorund. LVII. 1. ἦγε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ eor. CLXXXV. 2. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπος χρὴ τέκνα An. 229. etc.
- Μητρόθεν Ion. 672.
- Μητροκτονεῖν. μητροκτονῆντα Or. 885.
- Μητροκτόνος El. 975. τῇ μητροκτόνῳ τεχνάσματ' ἐπὶ ταῦτα Or. 1559. μητροκτόνης ἀγῶνας Tr. 363. κηλὶς μητροκτόνος Iph. T. 1200. δίκην αἵματος μητροκτόνῳ Or. 1649.
- Μητροφόντης Or. 1587. et An. 1000.

ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et ὁ
μητροφόντας δρ. ib. 1424.
Μητρυιά. μὴ 'πιγίμης τοῖσδε μητρυιὰν
τέκνοις Al. 306. ἐχθρὰ ἢ 'πιῦσα μη-
τρυιὰ τέκνοις τοῖς πρόσθε ib. 310.
ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν Ion. 1270. φθο-
νεῖν φασι μητρυιάς τέκνοις ib. 1025.
ἡμεῖς μητρυιαῖς, sc. δυσμενεῖς ἐσμέν
ib. 1330. εὐδὲν ὑγιές φασι μητρυιάς
φρονεῖν νόθοισι παισὶν Phry. fr. XII.
1.
Μητρῶς. μητρῶν φόνον Med. 1305.
λέκτρα μητρῶν γάμων Ph. 59. χειρὶ
μητρῶς Med. 1309. μητρῶ' ὀνειδῆ
An. 623.
Μήτρως. μή ποτε μήτρωος ἐκπράξωσιν
αἵματος δίκην Her. F. 43.
Μηχανᾶσθαι Rh. 513. ἐκ τῶν ἐσθλῶν
αἰσchrὰ μηχανώμεθα Hip. 331. πάν-
τα μηχανᾶσθε ib. 918. μηχανᾶ τάδε
Rh. 855. τόδ' ἤδη δόλιον εἰς με μη-
χανᾶ Bac. 804. αἰσchrὰ μηχανώμενοι
Hip. 957. ἄκριτα μηχανώμενοι An.
550. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph.
T. 101. οἳ ἐμηχανῶ Her. 951. ὥστ'
εἰς ἔμ' ὀμματ'—ταῦτ' ἐμηχανησάμην
Ph. 1608. ἐπεὶ εὐδὲν προτιμᾶ μηχαν-
ήσασθαι τέκνοις Med. 343. ταῦτα
θεοὶ κἀγὼ ἐμηχανησάμην ib. 1014.
τοιόνδ' ἐμηχανήσατο El. 31.
Μηχανή. μηχανή σωτηρίας Ph. 897.
cf. Hel. 1040. ἦν μοι πόρος τις μη-
χανή τ' ἐξευρεθῇ Med. 260. μηχανή
πεπλεγμένη An. 996. ἂν τιν' ἐχθρῶν
μηχανὴν πυθώμεθα Rh. 141. ἐφ'
ἡμῖν μηχανὴν σήσων τινὰ ib. 578.
δεῖ μηχανῆς τινος Hel. 819. εἰς
μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Dan. 29.
παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος
—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1.
2) dor. μηχανά. ἐς ἀρκυσάταν μη-
χανὰν ἐμπλέκειν Or. 1423. ἐξευρε
μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν Al. 221.
3) plur. εἰ μὴ μηχανὰς εὐρήσομεν
Hip. 481. τροφῇ διώλετο μηχαναῖς
ib. 1305. ποίας μηχανὰς πλέκεις;
An. 66. πολλὰς ἂν εὐροῖς μηχανὰς
ib. 85. ἐπ' ἄλλας εἴμι μηχανὰς τινὰς
Iph. A. 413. πάσας προσφέροντα
μηχανὰς Iph. T. 112. μαθόντες ἐχ-
θρῶν μηχανὰς Rh. 129. μηχαναῖσι
Παλλάδος Tr. 10. Ἦρας μηχαναῖς
ἐθνήσκετε Hel. 616. μηχαναῖς κοσ-
μῶσι, sc. τὰ ἄδικα Ion. 833. πώματος
μηχανὰς ib. 1216. ὥς μ' ἐκτεινεν ἡδε

μηχαναῖς ib. 1326. μηχαναῖς ἐρρύ-
σατο ib. 1565. ἄλλων ἐδεσῶν μηχαν-
ὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.
Μηχάνημα. ὥφθη πῶς τὰ κρυπτὰ μη-
χανήματα; Ion. 1116. τὰ Ἦρας
καλὰ μηχανήματα Her. F. 855. σκο-
τεινὰ μηχανήματα Bel. fr. VIII. 1.
τὰ ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν
Peliad. fr. VI. 5.
Μηχανορῥάφος An. 1117. μηχανορῥά-
φοι κακῶν ib. 448.
Μῆχος κακῶν An. 537.
Μιαίνειν. μιαίνει πόλιν Ph. 1057.
νόμος βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378.
ὥς μὴ μιαίνοι βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ
Iph. A. 1595. μιαίνεις τὰ τῶν θεῶν;
Her. F. 1232. ἐμῷ γε μὴ μιαίνοντος
θεοῦ Her. 265. κλέος τῷμυ πατρὸς
ἐκ ἂν μῖναιμι Hel. 1006. προσφθέ-
γμασιν ἔ μιαίνομαι σέθεν Or. 75.
τέφη μιαίνεται Her. 71. ἔ μιανθῆναι
θέλων Ion. 1118.
Μιαιφονεῖν Iph. A. 1364.
Μιαιφόνος. Ἀχιλλέως παῖδος ἐκ μαι-
φόνος Hec. 24. ἀνδρῶν μαιφόνων
Or. 1563. μαιφόνων συγγόνων Hip.
1379. Σφιγγὸς τῆς μαιφόνος Ph.
1748. τέκνων μαιφόνος Med. 1346.
τὰς μαιφόνους κύνας Hec. 1173. μαι-
φόνοισι χερσὶ El. 322. τὸ μαιφόνον
παύων Or. 523. μαιφόνον μύσος
An. 335. ἐκ ἔσιν ἄλλη φρὴν μαιφο-
νωτέρα Med. 266. τῆς μαιφονωτά-
της κόμης Tr. 881.
Μιαρός. Κιθαιρῶν μιάρος Bac. 1382.
ὁ ξένος ὁ μιάρος Cy. 673. χαίρω τὸν
μιάρὸν ἐξολωλότα Sis. fr. III. 2. ἔ
μιάρὰ σοι ταῦτ' ἔσιν Aug. fr. IX. 3.
Μίασμα. τὸ λοῖσθιον μίasma λαμβά-
νων Or. 516. μίasma λῦσαι ib. 597.
μίasma πατρὸς Ph. 823. μίasma
φεύγων αἵματος Hip. 35. φρὴν ἔχει
μίσμα τι ib. 317. ἐπειδὴ γ' εἰς
μίσμα' ἐλήλυθας ib. 946. μὴ μίσμα
μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. ἐκ τῶν χερῶν
μιάσματος Iph. T. 946. ταῦτὸν χε-
ροῖν μίσμα' ἔχων ib. 1047. cf. v. 1178.
et 1226. μιάσματος μετασχεῖν Her.
558. ἀνόσιον μίasma Her. F. 1233.
χέρας σὰς ἀγνίσας μιάσματος ib.
1324. μίasma δρυὸς Er. fr. XVIII.
χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῇ μιάσματα
Med. 1268. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετ-
έρχεται θεὸς μιάσματα Alcmaeon. fr.
VII. 2.

Μιάτωρ. σέ, μιάτορ' ὥς τιν', εἰσδέδορκα
An. 616. οἷδ' εἰσιν σῶ κάρη μιάτορες
Med. 1371. ἀνοσίως μιάτορας El.
683. τὴν Ἑλλάδος μιάτορα Or.
1584.

Μιγάς. μιγάδα βάρβαρον στρατὸν Bac.
1353. πολλοὶ ἐπιπτον μιγάδες An.
1143. μιγάσιν Ἑλλησι βαρβάροις
9 ὁμῶ Bac. 18.

Μιγνύναι. Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μι-
ξαντες βέλη Ph. 889. πατήρ τε θυ-
γατρί, παῖς τε μητρὶ μίγνυνται An.
174. πᾶν μίγνυνται μέλος βοῆς El.
756. σπονδὰς—ἐχίδνας ταγόσι μι-
γνυμένας φόνῳ Ion. 1233. ταύρου μέ-
μικται καὶ βροτῷ διπλῇ φύσει Thes. fr.
VII. 2. ταῖς κακαῖσιν αἱ ἴαθαι με-
μιγμένοι Ion. 399. γαῖα μιχθήτω
πυρρῇ Fr. inc. B. 27. 1. Φοίβῃ μιγῆ-
ναι Ion. 338.

Μικρός. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or.
462. μικρὸς ἐπίκυρος Iph. A. 1241.
et Bac. 1364. ἐν μικρῷ χρόνῳ Iph.
T. 306. μικρῷ ἐκ λαμπτήρος Inus fr.
VI. 2. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV.
2. αἰτίας μικρᾶς πέρι An. 387. μι-
κρᾶς ἐκ τυραννίδος Rh. 406. ἔχι μι-
κρὰν θεὸν Tr. 940. δύναμιν ἢ μικρὰν
Pol. fr. IV. 3. πόλεις μικρὰς Bel. fr.
XXV. 10. ἄλγος ἢ μικρὸν Iph. A.
1580. ἔφθης με μικρὸν Iph. T. 669.
φίλτρον ἢ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ἐν
μικρῷ ib. 1040. παρὰ μικρὸν Her.
296. παραινέσαι σοι μικρὸν θέλω ib.
1018. εἰς μικρὸν ἥκει El. 430. λα-
βὼν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI.
2. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16.
ἐπὶ μικροῖς An. 352. μίκρ' ἔχουσα Tr.
993. μικρὰ τὰ τῷ βίῳ Her. F. 503.
ἐν τε μικροῖς, ἐν τε μὴ, τέρξουσ' ὁμῶς
El. 407. μικρὰ λέχη ib. 1098. cf.
Cress. fr. IV. 4. κᾶν μίκρ' ἔχει τις,
μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII.
4. θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη Dan.
fr. XII. 6. μικρὰ σώζω Inus fr. XV.
2. μικρὰ τὰ σφάλλοντα ejusd. fr.
XVI. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνείς
Fr. inc. CXXIX. 2. 2.) Comp. a)
ἐλάσσων. πενίᾳ ἐλάσσων Bel. fr.
XVI. 13. τῶν ἐλασσόνων ὑπο An.
189. ἐκ ἐλάσσονα βλάβην ib. 359.
πόλιν ὅδεν ἐλάσσον' Ἀργεὺς Her. 364.
πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antioch. fr.
XVI. 2. σὺν ἐκ ἐλασσον, ἢ κείνης,

χρέος Hec. 892. τῆλασσον ἔλαβε
Ph. 513. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον
καθίσταται τῆλασσον ib. 543. θαῦμα,
ἐλασσον τῷ θυμῷ, ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον
Hel. 607. ἐκ ἐλασσον Ἀρεὸς εἰς μά-
χην φρονῶν Ph. 1135. δοκῶ, τὰς
συμφορὰς ἔχειν ἐλασσον Sup. 733.
φρονεῖν ἐλασσον Fr. inc. CCXVII. 1.
κακῶν ἐλασσόνων πειρώμεναι πόλεις
Ph. 1024. ἐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει
κακῶν Tr. 674. ἅπαντ' ἐλάσσω κείνα
τῶνδ' ἔτλην κακὰ Her. F. 1411. τὰ
ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu.
fr. VI. 3. b) μείων. νικᾷ ὁ μείων τὸν
μέγαν Sup. 437. ἐπεὶ μοι συμφορὰ
ὅδεν ἂν μείων ἐγένετο Al. 559. μείων
πόλεις An. 193. τὸ μείον αὖξει Bel.
fr. XX. 7. 3) Superl. ἐλάχιστος. ἐπ'
ἐλαχίστοις δακρύοις Iph. A. 541. τῶν
τάλάχιστα λυπημένων Fr. inc. B. 38.
2.

Μίλαξ. τεφάνης μίλακος ἀνδρὸς φέρου
Bac. 702.

Μίμας, ποτ. *gigantis*. Ion. 215.

Μιμεῖσθαι. εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ μιμύ-
μεθα Ion. 451. μιμεῖσθαι τὸν ἄνδρα
El. 1037. μιμῶ τρόπος πατρὸς δικαίῳ
Hel. 946. τετράπην μιμήσομαι λύκῳ
κέλευθον Rh. 211.

Μίμημα. δαλῶ πικρὸν μίμημα Tr.
922. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης Hel.
73. τῷ σῷ μιμήματος ib. 881. μί-
μημ' ἀνδρὸς Her. F. 294. μυδροκτύ-
πων μίμημα ib. 992. Ὀλύμπῃ καλὰ-
μοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578.
ἢ φᾶσ' Ἑριννῶς ἰέναι μιμήματα Iph.
T. 294. Ἑριχθονίῳ τῷ πάλαι μιμή-
ματα Ion. 1429. ὀνείρων ἔρπομεν
μιμήματα Aiol. fr. XVIII. 3.

Μιμητέον Hip. 114.

Μίμνειν. ὅδεν αἰδῶς Ἑλλάδι τῷ μεγά-
λῳ μίμνει Med. 440. μίμνει κατ' οἶ-
κον Ion. 513. μίμνε An. 1267. et
Iph. A. 1344. ἐν παρθενῶσι μίμνε
σοῖς Ph. 202. μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν
Med. 355. ἐν δόμοις μίμνειν Iph. T.
1210. cf. Tr. 645. ἐνθ' ἐμίμνομεν
Or. 1475. φυλακὰς ἔχων ἐμίμνον
An. 962.

Μιμνήσκειν. ἔμνησας, ὃ μὲν φρένας
ἤλκωσεν Al. 881. ἵνα μνήσῃ (2 sing.
aor. 1. conj. med.) πατρὸς Iph. A.
667. μεμνήμεθ' εἰς κίνδυνον ἐλθόν-
τες μέγαν Hec. 224. εἰ τῆς τεκνύσης

τῆσδε μέμνηται τί μὲν ib. 992.. οἷον
ἠβήσαντά σε μεμνήμεθ' ἡμεῖς Her.
741. ὃ βακχεύσας μέμνημαι φρένας
Her. F. 1122. ἃ Τροία ἀμὲ πατέρος
μέμνεται El. 189. ὡς τάχιστα τῆς
πάλιν μέμνησ' ὁδῷ Or. 125. μέμνησο
μητρὸς An. 416. μέμνησ' ἀκέσας Rh.
522. ἄλλω λόγῳ μέμνησο Hel. 119.
μέμνησο τέτων Epist. IV. μεμνήσθαι
πόνων And. fr. X. 2. τῶνδε μεμνη-
μένος Sup. 1168. γάμῳ μεμνημένος
Iph. A. 840. μεμνημένοι Her. 315.
πατρὸς μεμνημένοι λύμας ib. 470. ἐν
ὃ καλῶ ἐμνήσθην θεῶν Or. 578. ὧν
ὃ μνασθεῖσα El. 745. τῶνδ' ἐγὼ
μνησθήσομαι Med. 933. ὡς πολλὰ
σῶν κακῶν μεμνήσομαι Hip. 1461.
Μῆμος. τετράπῃν μῆμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς
Rh. 256.
Μιν, pro αὐτὸν et αὐτήν, passim per
totum Euripidem.
Μινύαι, nom. gentis ab Hercule de-
victæ. Her. F. 50. 220. et 560.
Μιξοβάρβαρος Ph. 140.
Μιξόθῃρ. μιξόθῃρας φῶτας Ion. 1161.
Μιξοπάρθενος Ph. 1030.
Μισεῖν. μισῶ γυναῖκας ἀνοσίως Or.
517. μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυ-
μίας, μισῶσι δ' ἄσολι ib. 707. sq. ἐμὸν
πόσιν μισῶ Med. 311. μισεῖν τὸ
σεμνὸν Hip. 93. μισῶ τὰς σώφρονας
μὲν ἐν λόγοις, κ. τ. λ. ib. 413. σοφὴν
μισῶ ib. 640. μισεῖν σε φήσεις τήνδε
ib. 962. μισεῖ (sc. με) γαῖα Φθιάς
An. 926. μισεῖ ὑβριστὴν λαὸν Sup.
728. ὡς μισῶ σ' ἔχων ib. 1108. μισῶ,
δοιοι χρήζουσιν ἐκτείνειν βίον ib. 1109.
μισῶσι τὸς αἰνῶντας Iph. A. 980.
μισῶ φίλοισιν ὑπερον βοηδρομεῖν Rh.
333. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν
τύχη Tr. 68. μισεῖ, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει
Bac. 424. μισῶ τὸν ἄσκον Cy. 527.
μισεῖ Ἑλλάς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην
Hel. 80. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib.
909. ἐσθλὸς μισεῖ Ion. 628. μισεῖ
σ' ἃ Δᾶλος ib. 919. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν
Her. F. 586. τὸ λυγρὸν φόνιόν τε γῆ-
ρας μισῶ ib. 650. ἦν ἀξίως μισεῖν
ἔχεις El. 1016. αἰνεῖσθαι δυστυχῶν
ἐγὼ μισῶ Alcmen. fr. IX. 3. μισῶ
ὄντως, οἵτινες φρονῶσι κ. τ. λ. Ar. fr.
XXV. 2. τὴν ἐναντίαν (sc. γνώμην)
μισεῖν Er. fr. II. 10. ἀκόλαστα ἡθῆ
μισεῖ ib. 23. τὰ αἰσχρὰ μισεῖ Ius fr.

X. 3. πῶς μισῶ γελοῖος Melan. fr.
XX. 3. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaeth.
fr. XI. 1. κακὸς μισεῖ Tem. fr. VI. 3.
μισῶ γυναῖκας Fr. inc. LIV. 1. μισῶ
σοφιστὴν eorund. CXI. μισῶ πολίτην
Fr. inc. B. 32. 1. μισῶν ματέρα Or.
571. μισῶν ἔποτ' ἐμπλησθήσομαι γυ-
ναῖκας Hip. 664. μισῶν τὰ μὴ δίκαια
An. 668. οἱ πέρα μισῶντες Fr. inc.
B. 45. 2. πᾶσαν μισῶσ' (i. e. ὅσα)
Ἑλλάδα Iph. T. 1187. ἀγαλμα μι-
σῶν πατρίδα An. 246. ὃν ἐμίσησα
ἐδέποτε Epist. V. θεοὶ σε μισήσειαν
Or. 130. cf. v. 618. ἐμαυτῆς δεσπό-
ταις μισήσομαι Tr. 659. τῶν ἀδυνά-
των ὑπο μισησόμεσθα Ion. 597. cf. v.
611. μισόμεθα ib. 400. μισόμεθ'
ἔτι, ὥστε μὴ προσεννέπειν Or. 428.
μισῶ πρὸς θεῶν ib. 530. μισεῖται
ἀνόσιος γυνή El. 645. μισόμενον
πρὸς τῶνδε Her. 1001. πόσει μισθ-
μένην An. 33. οἷδά σοι μισθμένη Tr.
898. Τροία πόλεων ἔκκριτον μισθμένη
ib. 1241. ἀλγιστὸν ἐστὶ θῆλυ μισθὲν
γένος Melan. fr. XXVI. 1.
Μίσημα. μίσημα πᾶσιν Hip. 407. Κύ-
πριδος μίσημ' Ἀρκὰς Ἀταλάντη Me-
leag. fr. VI. 4.
Μισθός. μισθός ἐστιν ἔτος ἀνδρὶ δυσ-
σεβεῖ Hip. 1050. μισθὸν δόντα An.
610. κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι
Iph. A. 1169. τοιόνδε μισθὸν κατα-
λιπὼν ib. 1179. μισθὸν ἐκ αἰσχροῦ
λαβὼν Iph. T. 593. ἀξίον μισθὸν
φέρεισθαι Rh. 162. τάξαι μισθὸν ib.
165. τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν
ἀγκάλαις ib. 948. μισθὸν ἔχεις Hel.
977. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν
Her. F. 19. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδί-
των λόγων El. 231. μισθὸς τὸς γάμους
ὠνυμένη ib. 1090. πλεῖστον μισθὸν εἰς
χεῖρας λαβὼν Bel. fr. IX. 2. πλεῖω
μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων ib. 4.
μισθὸν λαβῶσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα
Cresph. fr. X. 2. λόγον δίκαιον μι-
σθὸν ἂν λόγῳ φέροις Fr. inc. XCIII.
1. μισθὸν ἐκ ἀηδῆς, ἐδὲ ἀπονον, ἀνα-
πράσσεσθαι Epist. V. μισθὸς φέρειν
Bac. 257.
Μῖσος. τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πα-
τρὶ Or. 432. μῖσει ἀνδρὸς λόγοισιν
ἡσθην τοῖσδε Hip. 1257. γέλῳτα ἐξ
αὐτῶν καὶ μῖσος ὠφλίσκανον Epist. V.
ᾧ μῖσος Med. 1323. et Her. 52. et

941. ὃ μῖσος εἰς Ἑλληνας Iph. T. 525.
- Μίτος. μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναϊς Er. fr. VI. 1.
- Μίτρα Bac. 831. ὑπὸ μίτρᾳ ib. 927. μίτραν κόμας ἀπο ἑρρίψεν ib. 1113. πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἑρρύθμιζόμαν Hec. 924. ὃ μίτραις σὲ γυνὴ δέξατο El. 162.
- Μναμοσύνα, dor. pro μνημοσύνη. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679.
- Μνασθαι, unde μέμνημαι, vid. μιμνήσκειν.
- Μνατεύειν, dor. pro μνης. μνατευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208.
- Μνεία. κακῶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. ὥς σὺ κάρτα νῦν μνείαν ἔχω Med. 328. ἐν εὐχαῖς ὑδαμῶ μνείαν ἔχει, sc. ἐμῶ Bac. 46.
- Μνήμα. προσελθεῖν μνήμα Or. 118. ματέρος μήτ' ἴδοιμι μνήμα ib. 796. πῶς μνήμα δέξαιθ' ἔν; ib. 1053. ἀμφὶ μνήμα τῷ Ζήθῳ Ph. 147. πῶ θήσεις μνήμα; Sup. 937. βωμὸς θεᾶς μοι μνήμα Iph. A. 1445. ἀμφὶ μνήμ' Ἀχιλλεῖος τάφῳ Tr. 39. ὁρῶ μητρὸς μνήμα Bac. 6. ὅθι θύρσος μνήμ' ἀνάκειται ib. 1384. Πρωτέως μνήμα Hel. 64. cf. v. 322. 473. 967. et 1181. πέτροις λεύει μνήμα λαῖνον πατρὸς El. 328. ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος Sup. 663. παιδὸς ἐν οἴκοις κεῖται μνήματα ib. 973.
- Μνημεῖον. τῆτο ἔχω σέθεν μνημεῖον Iph. A. 1240. μνημεῖα ὄρκων Sup. 1203. ταῦτα μνημεῖά μιν διὰ μακρῶ Iph. A. 1398. ἐπίθες μνημεῖά μοι Iph. T. 702. μνημεῖα—τάφῳ ib. 821.
- Μνήμη. τάφῳ μνήμην τίθεις Ph. 1579. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε Sup. 1172. μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 302. μνήμην εἶχόν Ἀγαμέμνωνος ib. 1103. τῶτων τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. νεκρῶν ὑδενὸς μνήμην ἔχων Hel. 1599. μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινὰ Ion. 250. πόνων σῶν ὑκέτι μνήμην ἔχεις; Her. F. 1410.
- Μνημονεύειν. μνημονεύων ὑδέν, ὧν ἔχρην φίλον Fr. inc. LXXXV. 2. ἐμνημόνευσε παλαιὰ νείκη An. 1165. μνημονεύσεθ' (i. e. εὐσεται) ἡ χάρις Her. 335.
- Μνητεύειν. μνήσευε πολλὰς Al. 723. μνητεύω γάμος ὃς ὄντας Iph. A. 847. cf. v. 841. ὃ ἐμὲ μνήσευον El. 313.
- Μνήσευμα. ὦ κακὰ μνητεύματα Ph. 583. ἄλλης ἐκπόνει μνητεύματα γυναικὸς Hel. 1530.
- Μνηστῆρ. μνηστῆρ Ἑλένης Hel. 98. μνηστῆρες An. 624. cf. Iph. A. 52. 59. 68. et 392. et El. 21.
- Μογεῖν. μογῶντα πλευρὰ Al. 852.
- Μογερός. ὦ παῖ παιδὸς μογερῶ Tr. 785. μητρὸς μογερᾶς ib. 778. ἄχεα μογερὰ Med. 205.
- Μόγισ. ὥς ἐξένευσα μόγισ Cy. 573. ἡλίως μυρίως μόγισ διελθὼν Hel. 659. κατεῖπ' ἀναγκασθεῖς μόγισ Ion. 1215. ἐκ κακῶν πρῶλαβον μόγισ πόδα ib. 1253.
- Μόθων Bac. 1058. vid. not.
- Μοῖρα. παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει Or. 976. θανεῖν αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει ib. 1656. πολυπόνη μοῖρα Ph. 160. ποῖα μοῖρα ἔλιπον φάος; ib. 1547. τίνι ὤλετο μοῖρα ib. 1559. ὅπως μοῖρα ib. 1681. πολλὰ ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν Med. 431. πῶς ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; ib. 861. μοῖραν θανάτῳ προσλήψεται ib. 987. μοῖρας ὅσον παροίχη ib. 995. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς; ib. 1281. ἔχει μοῖραν Hip. 988. et ἔχεις μοῖραν ib. 1436. εἶθε μοι θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. ὃδ' ἔστι μοῖρας ἀπαλλαγή ib. 1256. ὃς οἶσθα, μοῖρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεῶν; Al. 526. ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν δαίμων δίδωσι An. 1008. εἰς ἔν μοῖρας συνέκυρσας ib. 1173. τάφῳ τε μοῖρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. τὸν εὐτυχῇ—ἂν τις αἶρη μοῖρα ib. 609. χωρὶς τινὰ τῶνδ' ἴσχευσα μοῖραν ib. 970. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν Iph. A. 1508. ὁποίας ἐκ θεῶν μοῖρας κυρεῖ ib. 1605. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοῖρας Iph. T. 1491. κλήρω κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. Ἄρεως μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινὰ Bac. 302. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα διώκει Her. 612. μοῖρα τελεσιδῶτειρα ib. 899. ὦ μοῖρας σᾶς Hel. 213. ἄλλαν μοῖραν ἐκραινέ ib. 1334. ἀγαθᾷ μοῖρα Ion. 153. τέκνα λυσσάδι συγκατειργάσω μοῖρα Her. F. 1024. μεγάλη θνητοῖς μοῖρα El. 69. ὃ μοῖρα Ζεὺς τ' ἐκράνε σὺ πέρι ib. 1248. πε-

πρωμένην μοῖραν ἐκπλήσας φόνη ib. 1290. μοῖρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεῶν ib. 1301. πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antior. fr. XVI. 2. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεῶν παρατρέφων Melan. fr. XII. 3. ὦ μοῖρα Ph. 1589. An. 1082. et Iph. A. 1136. ὦ μοῖρα δυστάλαινα Her. F. 456. δυοῖν μοῖραιν θατέρῳ πεπλήξεται Hip. 894. τριῶν μοιρῶν ἢ ἂν μέσῳ σώζει πόλεις Sup. 244. 2) Μοῖραι, Parcæ, deæ sic dictæ. Al. 12. et 34. Iph. T. 207. Bac. 99. et Pelei fr. II.

Μοιρίδιος. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους Epig. I. 4.

Μολεῖν. κακὸν τῷ Σιμωντίδι γὰρ ὀλέθριον ἔμολε Hec. 642. ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πόλιν ib. 928. ἐφ' ὃ, τι χρέος ἔμολετε Or. 151. διὰ σάρκα ἑμὴν ἔλεος ἔμολε ματρός Ph. 1294. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Med. 1082. διὰ πύλας ἔμολεν, ἔμολέ σοι βοὰ Hip. 587. sq. διὰ πυρὸς ἔμολον El. 1182. μόλετε πρὸς θεῶν Hec. 1093. μόλε κατάπτερος—ἐπὶ δόμον Or. 178. μόλε πρόδομος Ph. 303. ὦ μόλε φίλοις ἐπικυρος An. 509. μόλε τοξήρης Rh. 226. ὅπως ἐς γῆρας μόλοι Al. 53. μόλοι, ὡς ἐγὼ χρήζω μολεῖν Hel. 1217. εἰς ὑποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345. εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον Ph. 588. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλη Ion. 1558. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993. βύλη τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν; Or. 94. ἐπικυρον μολεῖν τοῖς δεομένοις ib. 1226. τειχέων ἔσω μολεῖν Ph. 269. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν ib. 730. πρὶν εἰς φῶς ματρός ἐκ γονῆς μολεῖν ib. 1591. δόξασά περ ἢ Πανὸς ὀργὰς, ἢ τινος θεῶν μολεῖν Med. 1172. μολεῖν κατὰ γαίας Al. 105. ἐκ ἔσι τῆς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. διὰ μάχης μολεῖν πᾶσιν Ἀργείοις Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. πρὶν φάος μολεῖν χθόνα Rh. 223. λόγχην πρὶν διὰ τέρνων μολεῖν ib. 684. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν Bac. 836. ἀρκύων μολεῖν ἔσω Cy. 195. ὠφελος εὐτυχέτερον μολεῖν Her. 248. πρὶν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν Ion. 846. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν Dan. 24. ἐς εὐνὴν μολεῖν Antior. fr.

XXX. 3. πᾶς τις εἰς σὲ βύλετ' ἀνθρώπων μολεῖν Fr. inc. LXXVIII. 2. ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἑτίαν Hec. 1216. ἀθλίως πράσσειν εὐτυχῆς μολῶν Or. 449. μὴ δὲ ἔχθρας τῷδε καὶ φόνη μολῶν Ph. 482. ὡς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει μολῶν ib. 709. σὺν πατρὶ μολῶν ποδὶ Hip. 661. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολῶν; Sup. 137. δρυμὸν ἐνθηρον μολῶν Rh. 289. εἰς ἄδω μολῶν ib. 915. τὸν γὰρ ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα Her. F. 353. ἐς φάος μολῶν ib. 524. ὦ φάος μολῶν πατρὶ ib. 531. κατὰ χθονὸς μολῶν ib. 1158. ἐπ' Αἰνέαν—μολόντε Rh. 586. πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες Or. 1408. ἥβης τέλος μολόντας Med. 921. τῶν ἡθάρων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέτεροι An. 820. πάλιν μολῶσα δεσποτῶν χέρας Iph. T. 1421. νεωτὶ μοι μολὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος Iph. A. 602. δόξας ἀσήμες πολεμίων μεμβλωκότων, pro μεμοληκότων Rh. 629. vid. not.

Μόλιβδος τηκτὸς An. 266.

Μόλις Ph. 1430. μόλις φανείς ib. 317. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν μόλις περῷ ib. 851. μόλις φθάνει θρόνοις ἐμπεσῶσα Med. 1169. ἐπίσπευσον μόλις Tr. 1275. ὀρμάται μόλις Bac. 880. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω ib. 1298. μόλις πάντα δρῶντες Her. 841. θέλυσαν ὃ μόλις καλεῖς Hel. 341. ἐσώθην μόλις ib. 419. μασεύων σε κιχάνω μόλις ib. 603. ὃν μόλις ποτὲ λαβῶσα ib. 902. ὥσθ' ἐξορᾶσθαι ῥόδια χερσὶν μόλις ib. 1285. μόλις προβαίνουσ' ἢ τύχη El. 403.

Μολοσσία γῆ An. 1245. et sine γῆ vers. 1249.

Μολοσσοί. αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 597.

Μολπή, vel dor. μολπά. τοῖαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς Al. 455. χαίρουσ' εὐφροني μολπᾷ ib. 590. τᾶς ἐκ εὐμέσῃ μολπᾶς Iph. T. 145. ὅπως ἐξάρξω ἔγὼ μολπὰν Tr. 149. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 349. παρὰ χέλυσος ἐπτατόνῃ μολπὰν ib. 684. μολπᾶν ἅπο—καταπαύσας Hec. 917. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι μολπαῖσι βροτῆς Med. 200. ἄδω μολπᾶς ἐκχέω δακρυρρύους Sup. 773. τὰν ἐν μολπαῖς αἰδᾶς ὑμνεῖ Iph. T. 184. πόσιν κε-

λαδεῖς δει μολπαῖς ib. 1093. χορῶν
 μολπαῖ Her. 780. μολπαῖ ἠῦξοντ'
 ἐραταῖ El. 718. μολπαῖσιν ἡσθεῖς
 Antior. fr. XXIX. 3. et fr. inc.
 XXXV. 3.
 Μομφή, et dor. μομφά. ἐν σοι μομφήν
 ἔχω Or. 1069. σοὶ μομφὰν αὐδάσω
 Ion. 885. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν Ph.
 780. μομφὰς ἐκ ὑπὸ σπλάγχνοις
 ἔχειν Al. 1012.
 Μονάμπυκος. μονάμπυκον ψήχων δέ-
 ρην Hel. 1583.
 Μονάμπυξ. μονάμπυκας πώλης Al.
 430. μοναμπύκων φάλαρα Sup. 586.
 μοναμπύκων ἀναξ ib. 680.
 Μοναρχία Hip. 1015. μοναρχίας ἐκ
 ἀξια An. 366. κατέστησ' αὐτὸν εἰς
 μοναρχίαν Sup. 352. ὀλίγη ἐν πόλει
 μοναρχία Aug. fr. VII. 2.
 Μονάς. ἐπακτίαν ὥσει μονάδ' ἔρημον
 ἔσαν ἐναλίε κώπας An. 855. μονάδ'
 ἔχουσ' ἐρημίαν Bac. 609.
 Μονή. χάριν μονῆς ἔχων Tr. 1129.
 διελθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her.
 F. 957.
 Μόνιμος. ὁ μέγας ὄλβος ὁ μόνιμος ἐν
 βροτοῖς Or. 340.
 Μονογενής. μονογενῆς ἀφ' αἵματος
 Hel. 1701.
 Μονοδέρκτας. Κύκλωπι τῷ μονοδέρκτῃ
 Cy. 78.
 Μονόκωπος ἀνὴρ Hel. 1139.
 Μονομάτωρ Ph. 1518.
 Μονομαχεῖν Ph. 1226. εἰς ἀγῶνα μο-
 νομαχῶντ' ἀλκὴν δορὸς ib. 1372.
 Μονομάχος. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπη-
 λυθέτην Ph. 1309. μονομάχῃ δι' ἀσπί-
 δος Her. 819. μονομάχῳ δορὶ Ph.
 1335.
 Μονόπαις Al. 909.
 Μονόπεπλος Hes. 933.
 Μονόπωλος. μονόπωλον εἰς ἁῶ Or.
 1004.
 Μόνος Hes. 80. μόνος συνάψω συγ-
 γόνῃ τῷ μῶ μάχην Ph. 1236. οἶκον
 οἰκῶ μόνος ib. 1237. ἢ σοι τὰδ'
 ἦλθε δὴ μόνῳ κακὰ Hip. 834. παῖς
 μόνῳ παιδὸς μόνος An. 1084. μόνος
 μόνουσιν ἐν δόμοις ἀνατρέφῃ ib. 1222.
 μόνος μάχεσθαι πολεμίοις θέλω Rh.
 488. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχῃ συνάψας
 Her. 807. ἢ μόνῳ πάροιθε δῆτα
 ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις; Iph. A. 862.
 μόνῃ κατεῖπέ μοι Hes. 243. τὴν τύ-

ραννον ἀνθρώποις μόνῃν ib. 816. εἰ
 φεύξομαι—σὺν τέκνοις μόνῃ μόνουσι
 Med. 513. μόνῃ αἰῶνα διάξωσα Ph.
 1521. ὦ μόνῃ γυναικῶν Al. 462.
 ἡμεῖς μόνῃ Hes. 1018. πλὴν τὸ κατ-
 θανεῖν μόνον ib. 356. etc.
 Μονότολος Al. 408. μονοτόλῃ δορὸς
 Ph. 749.
 Μονότεκνος. μονοτέκνῃ Πρόκνης Her.
 F. 1021.
 Μονοτράπεζα ξένια Iph. T. 949.
 Μονότροπος. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον
 νεανίαν An. 281.
 Μονῶσθαι. σὺ μονόμενος Al. 381.
 δεσποτῶν μονόμενος Rh. 871. λύπῃ
 τι παίδων μὴ πάθῃ μονόμενος Her.
 F. 1388. μονωθεῖς σῆς δάμαρτος Al.
 297. cf. v. 655. ἀνευ τύχης πόνος
 μονωθεῖς ἐκέτ' ἀλγύνει βροτῆς St. fr.
 V. 2. μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μη-
 τέρος Iph. A. 669.
 Μονόχαλος. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph.
 A. 225.
 Μόνωψ. τὸν μόνωπα παῖδα γῆς Cy.
 644. οἱ μόνωπες ποντίῃ παῖδες θεῷ
 ib. 21.
 Μόριον. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον
 An. 542.
 Μόρος. τίνι μόρῳ θνήσκες; Hes. 695.
 et τ. μ. θνήσκει Bac. 1039. παιδὸς
 γνῶσα θανάσιμον μόρον Hes. 1145.
 ζένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον Or.
 77. τὸν αὐτὸν ἐκ ἀποίσεται μόρον
 Ph. 598. ἐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτῃ
 διακωλύσαι; Al. 33. μόρος ἀποτμος
 πλάθει ib. 116. ἐκφεύγει μόρον An.
 381. ἦν ὑπεκδράμης μόρον ib. 415.
 μόρῃ παράτροπον μέλος ib. 527. σὺ
 παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον ib. 1064.
 ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι Iph. A. 1288.
 δόξω ῥάψαι μόρον σοι Iph. T. 681.
 καταφθίμενον Θρηκὶ μόρῳ Rh. 378.
 δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ ib. 517.
 καρανισῆς μόρος ib. 817. τῷδ' Ἀθάνα
 παντὸς αἰτία μόρῃ ib. 938. ἐμοὶ ἔδοξε
 τὸν ἐν Τροίᾳ μόρον Ἑλένης ἑᾶσαι Tr.
 876. ὁρᾷς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μό-
 ρον Bac. 337. ἐκ ἂν δυναίμην σῶ
 παρεῖναι μόρῳ Her. 564. διαφυγεῖν
 μόρον Hel. 1083. τὸν παῖδα χερσεύει
 μόρος Pol. fr. I. 3.
 Μόρσιμος. μορσίμῃ σφαγᾷ Rh. 636.
 παρεῖς τὸ μόρσιμον Al. 942. μὲν θά-
 ψεθ', ἢ τὸ μόρσιμον Her. 1030. τὸ

μόρσιμον σώσασα Hel. 619. τῷ Με-
νέλεω θεῶν πάρα—ἐστὶ μόρσιμον ib.
1693. μόρσιμα ἔτι φυγεῖν θέμις Her.
615.

Μορφή. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς
μετάστασιν; Hes. 1266. μορφῆς ἐπφ-
δὸν ib. 1272. μορφῇ ἐκ εὐώπιδος Or.
916. μορφῆς τύπωμα Ph. 165. ταῦτ'
ἔχουσ' Ἀλκίτιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al.
1066. μορφήν εὐπρεπῇ κεκτημένην
Iph. A. 822. παρὴν ὁρᾶν ἔ ταύτ' α
μορφῆς σχήματα Iph. T. 292. μορφῆς
πéρι Tr. 975. μορφήν ἀμείψας ἐκ
θεῆ βροτησίαν Bac. 4. μορφήν ἐμὴν
μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν ib. 54.
πρέπεις Κάδμω θυγατέρων μορφῇ μιᾷ
ib. 915. μορφῆς θέλυσαι διαπεράνα-
σθαι κρίσιν Hel. 26. ἄγριος μορφήν
ib. 552. ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχου-
σαν ἀγρίας; Ion. 992. μορφήν ἔχον
τίνα; ib. 1420. μορφήν ἰδίαν ἀπέ-
δειξε Chry. fr. VII. 14. ἑρᾶνός τε
γαῖά τ' ἦν μορφή μία Melan. fr. XXII.
2. ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφήν
ἔχουσι Pal. fr. III. 2. 2) dor. μορφά.
ἔριν μορφᾶς Iph. A. 184. νεκρῇ μορ-
φᾷ Tr. 192. μορφᾷ θηρᾶν Hel. 384.
ἵνα θεαὶ μορφᾶν ἐφαίδρυναν ib. 683.
μορφᾷ μόνον ἡῦχες ib. 1384. 3)
plur. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων
Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et
Hel. 1704. πεσσῶν ἡδομένους μορ-
φαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἵν'
ὧντὸς λόγος ἔχη μορφᾶς δύο Tr.
1265. μορφαὶ (sc. τῶν συμφορῶν)
διαφέρουσιν Ion. 382. εἰς ἄλλας βιότῃ
μορφᾶς κάτεισιν ib. 1068. βρότεια
πημάτων ὅσαι τύχαι, ὅσαι τε μορφαὶ
Antior. fr. XXI. 2. μορφᾶς (sc. τῶν
γραμμάτων) λέξω Thes. fr. V. 2.
πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων
σφάλουσιν ἡμᾶς Fr. inc. CXV. 1.

Μορφώμα. γυναικομίμῳ διαπρέπεις
μορφώματι Antior. fr. XXXV. 2.
κύκνῃ μορφώματ' ὄρνιθος λαβὼν Hel.
19.

Μορφώτρια συῶν Tr. 437.

Μόσχιος. μοσχίαν τρίχα τεμῶν El.
811.

Μόσχος. τετρασκελὴς μόσχος Ph. 643.
τόνδε μόσχον νεαγενῇ (de infante hu-
mano) Iph. A. 1623. νέος ὁ μόσχος
(de catulo leonis, vel potius de Pen-
theo juvene, quem mater furibunda

pro leone habitum discerpserat) Bac.
1183. μόσχον ὀπτὸν Cy. 324. ἔσφαξ'
ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. λαβὼν
μόσχε πόδα ib. 822. ἑρείων ἐκ μό-
σχων Iph. T. 163. ἡλλάσσετο φθογ-
γὰς μόσχων ib. 293. ἀγελαῖα βοσκή-
ματα μόσχων Bac. 677. ὄχον μόσχων
ib. 1331. sed vid. not. μόσχων τέ-
ρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4. 2)
μόσχος, ἡ. ἑριθρέπταν μόσχον Hes.
205. σκίρτημα μόσχε σῆς (de Po-
lyxena) ib. 526. τείρος ἔσα μόσχος
(de Hermione) An. 712. ὀρέων μό-
σχον ἀκήρατον Iph. A. 1083. οἱ μ'
ὥστε μόσχον—ἔσφαζον Iph. T. 359.
μόσχον, ἂν λίποιτ' οἴκοις Hel. 1492.
Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 575.
μόσχευς ὀρύσας εἰς μέσας Iph. T. 297.
νεμομέναις χλόην μόσχοις ἐπῆλθον
Bac. 735. μόσχευς ἀμέλλας Cy.
388.

Μύναρχος, poët. pro μόν. γυμνητῶν
μύναρχοι Rh. 31.

Μυνύχιος. Μυνυχίῃ ἐπ' ἀκταῖς Hip.
760.

Μῦσα. μέλπη μῦσαν Ph. 795. ἄλυ-
ρον ἀμφὶ μῦσαν ib. 1035. μῦσαν ἐπὶ
καλλίνικόν τ' ἑράνιον τε ib. 1719. λύ-
πας μῦση καὶ ψαῖς παύειν Med. 196.
ἔτι Μῦσα καὶ ἡμῖν ib. 1085. Μῦσα
ἄϋπνος Hip. 1135. τὰν ἐν θρήνοις
μῦσαν Iph. T. 182. Μῦσα αὕτη τοῖς
δυσηνοῖς Tr. 120. Μῦσα, ἡ λύπας
ἔχει ib. 605. τίνα μῦσαν ἐπέλθω;
Hel. 164. τίς ἦδε μῦσα; Ion. 757.
κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ μῦσαν ib.
884. κατὰ Μῦσαν ἰόντες ib. 1091.
παλίμφομος ἀοιδὰ καὶ Μῦσ' εἰς ἀνδρας
ἴσω ib. 1097. μῦσαν ἡδύθροον El.
703. Μῦσα, dea, mater Rhesi, Rh.
352. 387. et 652. Μῦσαι λήξουσιν
τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν Med.
421. Πιερίδας Μῦσας ib. 833. εἰσὶν
ἐν μῦσαις αἰὶ Hip. 452. παύσω μῦσαν
Al. 345. διὰ Μῦσας ἦξα ib. 965.
Μῦσαισι προσφιλεστάτῃ Sup. 489.
πρὸς ἡδονὰς Μυσῶν τραπέσθαι ib.
883. ἔνθα κύκνος—Μῦσας θεραπεύει
Iph. T. 1105. Μυσῶν ἔρις Rh. 917.
τὰς Χάριτας Μῦσαις συγκαταμιγνύς
Her. F. 674. ἔγω καταπαύσομεν
Μῦσας ib. 686. Μυσῶν Ἑλικωνιά-
δων δώματα ib. 791. Μυσᾶν θερά-
πων El. 717. ἅπαν Μυσῶν ἐννεά-

φθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11.
ἀηδόνα Μυσᾶν Pal. fr. VII. 4. κάλ-
λις Μυσῶν φθέγγεται πλῆτων ἀνὴρ
Fr. inc. CLXXIII.

Μυσαῖος, ποτ. ποεία. Rh. 945.

Μυσεῖον. μυσεῖα θρηνημασι ξυνφδὰ
Hel. 173. μυσεῖα καὶ θάκας ἐνίζουσιν
ib. 1114. χελιδόνων μυσεῖα Alcmen.
fr. II. 2.

Μύσειος ἔδρα Bac. 408.

Μυσιζέσθαι. ἀχαριν κέλαδον μυσιζό-
μενος Cy. 487.

Μυσική. εὐρὼν ἀκριβῆ μυσικὴν ἐν ἀ-
σπίδι Sup. 906. μυσικὴν παρὲς Bel.
fr. XVII. 2. οἱ μυσικῆς φίλοι Pal.
fr. III. 3.

Μυσικός. μυσικὸν ἔρωσ διδάσκει St. fr.
VIII. 1. παρ' ὅχλῳ μυσικώτεροι λέ-
γειν Hip. 989.

Μυσοποιός Tr. 1189. μυσοποιός μέ-
ριμνα Hip. 1428.

Μυσοπόλος. πολλά σε μυσοπόλοι μέλ-
ψοι Al. 447. τίνα μυσοπόλον τανα-
χάν—ἀνακαλέσομαι; Ph. 1505.

Μοχθεῖν. τί τᾶλλα μὲν μαθήματα
μοχθεῖμεν—; Hes. 815. πολλά μο-
χθεῖν Ph. 555. μάταια μοχθεῖς ib.
1660. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρη-
στοῖς μοχθεῖσι Med. 1104. μοχθεῖν
βροτοῖσιν ἀνάγκη Hip. 207. ἄλλως
τῶσδε μοχθεῖμεν πόνης ib. 301. τί
μόχθον μοχθεῖς; An. 134. τί ταῦτα
μοχθεῖς; ib. 852 et Her. 59. πόνης,
ὅς ἐκ παιδὸς μοχθεῖμεν αἰὶ Ion. 103.
εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν ἐκ ἀποκάμψω
ib. 134. μόνη μοχθεῖς τάδε; ib. 948.
τί τὰδ' ἐμὴν μοχθεῖς χάριν; El. 64.
μοχθεῖν ἀνάγκη Acol. fr. XVII. 1. et
Tel. fr. XVIII. ἐμὲ ὃ μοχθεῖν δί-
καιον; Ar. fr. XII. 2. αἰσχροῖν,
μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr.
III. 2. χρημάτων ὑπὲρ μοχθεῖσιν
Pal. fr. III. 5. μοχθεῖμεν ἄλλως
θῆλυ φρεσὶν γένος Fr. inc. LV. 1.
cf. Fr. inc. B. 15. 1. μοχθῶν Bac.
1216. τοῖς μοχθεῖσι μόχθους εὐτυχῶς
συνεκπόνει And. fr. VII. 4. μο-
χθεῖν τέκνα καὶ ὀρατήρια Alex. fr.
XV. 4. ἀ πόδα σὸν—θεραπεύμασιν
αἰὲν ἐμόχθει Ph. 1544. ἄλλως ἐμό-
χθον Med. 1030. μάτην ἐμόχθον
Tr. 755. ἄλις μόχθων, ὅς ἐμοχθεῖ-
μεν πάρος Hel. 1462. Ἑλένη ἐμό-
χθησ' ἢ ἐκ' ἐκ' ἐκ' ἀλλ' ἐκ' θεῶν An. 681.

ὃν ἐμόχθησεν χάριν Her. F. 226.
ἀ' τικτον, ἀ' μόχθησα ib. 281. πολλά
μοχθήσας Iph. A. 690. Tr. 862. et
Her. 449. (ubi additur μάτην) μο-
χθήσας τὸν ἀκυμον θῆκεν βίοτον βρο-
τοῖς Her. F. 698.

Μόχθημα. ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως
μοχθημάτων Sup. 1186. πολλά παρ'
ἀσπίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel.
741. σκηνὰς ἀνίστη τεκτόνων μοχθή-
μασι Ion. 1129.

Μοχθηρός. ἐκ ἔτι πράττοντάς τι μο-
χθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1.
μοχθηρὸν ἐστὶν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνῶν
Phoen. fr. IV. 1.

Μοχθηρῶς. τὸ σῶμα ὃ μοχθηρῶς δια-
τεθέντες Epist. V.

Μοχθητέον Her. F. 1251.

Μόχθος. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλίνει
Ph. 702. ἐν τῷδε μόχθῳ ib. 1405.
et Ion. 1196. μόχθῳ χάριν τήνδ' ἐπι-
δώσω Med. 186. μάταν μόχθος ἔρρει
τῶν τέκνων ib. 1261. θήρας μόχθον
ἐκλελοιπότα Hip. 52. κέρδος σὺν μό-
χθῳ βραχεῖ ib. 96. τί μόχθον μο-
χθεῖς; An. 134. ἄδας τὸν ἐμὸν ἔχει
μόχθον Sup. 922. μόχθον Ἑλλάδος
Iph. A. 748. μόχθος ἔδεις τοῖς νέοις
σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. μόχθος
ἐκ μόχθων αἰτῶσιν ib. 191. ἐνός μό-
χθῳ σ' ἀπαλλάξας ἔχω Tr. 1150.
διαμεθεῖς τόνδε μόχθον Bac. 627.
βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278.
ταύτης ὁ μόχθος θάπτειν πόσιν Hel.
1292. ἦν δὲ φερόντων μόχθος—Ion.
1181. μόχθῳ πικροφίξουσιν El. 72.
λήξαντα μόχθῳ ib. 340. μόχθος
μέγας Inus fr. V. 5. ὁ ἐν καιρῷ μό-
χθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνη-
τοῖσι Tem. fr. VIII. 2. τῶν δεσπο-
σύνων πειρασόμεναι μόχθων Hes.
1295. φεῦ μόχθων Or. 161. et 327.
μεθορμίσασθαι μόχθων Med. 444.
μόχθων ἐκ ἄλλος ὑπερθεῖν ib. 651.
πολλῶν μόχθων ἀπέχονται ib. 1097.
μόχθους ἄλλως τῆς εὐσεβείας ἐπό-
νησα Hip. 1368. πολλῶν μόχθων
εὐκλεῆς ἐπαύσατο Al. 941. πολλῶν
μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib.
1028. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πό-
νοις ἐπληρμένοι An. 706. σύλλαβε
μόχθων Iph. A. 160. φεῦ τῶν Ἀργεῖ
μόχθων Iph. T. 156. ἔτος συμπλεῖ
τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν ib. 600. μέ-

· λαι μόχθων Tr. 166. μόχθους ἔξω
κρείσσης ib. 202. ἡνίκα μόχθοις—
θρώσκη Bac. 871. ὃς ὑπερθε μόχθων
ἐγίνετο ib. 902. ἐπεὶ μόχθων τέρματ'
ἐκ ἐξήνυτον ib. 1103. ἃ ἀρετὰ βαίνει
διὰ μόχθων Her. 625. ἡδύ τοι μό-
χθων κλύειν Hel. 671. μόχθων βρα-
βεύς ib. 710. ἄλις μόχθων ib. 1462.
ἐκπαύσω μόχθους Ion. 144. οἷς ἔγκει-
μαι μόχθοις ib. 181. τεφάνωμα μό-
χθων Her. F. 355. ἐπεὶ μόχθους διεπέ-
ρασ' Εὐρυσθέως ib. 830. μόχθους, ὅς
ἔτλην, τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. ἃ γὰρ
παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίῃ ib. 1369.
μόχθους ἀσπιστὰς ἔφερον τευχέων El.
444. τέτθς χαλεπῶν ἐκλύοντες μό-
χθων ib. 1353. τοῖς μοχθῶσι μόχθους
εὐτυχῶς συνεκπώνει And. fr. VII. 4.
ἔχει κεφότητα μόχθων ejusd. fr. XXII.
3. φεύγει μόχθους Dan. fr. V. 3.
ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν
Phil. fr. II. 1. εὐρεῖν μόχθων ἀνά-
παυλαν Fr. inc. CLV. 13.
Μοχλεύειν. πέτρως μοχλεύειν Cy. 239.
μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999.
Μοχλός. καυσὸν μοχλὸν λαβόντας Cy.
629. θύρετρα καὶ τασθμὸς μοχλοῖσιν
ἐκβαλόντες Or. 1475. κλειῖθρα συμ-
περαίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. μο-
χλοῖς ἄραρε κλειῖθρα ib. 1571. μο-
χλοῖσιν ἐξανασπάσας βίῃ (sc. τὴν πό-
λιν) Ph. 1139. εὖ φυλάσσετε κλει-
θροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας
An. 952. κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς
Iph. T. 99. θάκως μοχλοῖς τριαίνε
Bac. 348. μοχλὸς φέρωμεν ib. 947.
ἀσιδήροις μοχλοῖς ib. 1102. λάζυσθαι
χρεῶν μοχλὸς Her. F. 944.
Μυγδών, ποτ. propr. viri. Μυγδόνοος
υἱὸν Rh. 539.
Μυδροκτύπος. μυδροκτύπων μίμημα
Her. F. 992.
Μύδρος λαμπρὸς Sis. fr. I. 35.
Μύειν. ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμμα-
τος Med. 1183.
Μυελός. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς
Hip. 255.
Μυθεύειν. λόγοισι μυθεύουσα Her. F.
77. παρ' ἰσοῖς μυθεῦσαι Iph. A. 789.
ὅς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πῆναισιν Ion.
196. ὡς μεμύθενται βροτοῖς ib. 265.
Μῦθος. ἐνός μοι μῦθος ἐνδεῆς ἔτι Hec.
835. ὁ μῦθος ὁ μακρὸς μακρῶν πέρι
Or. 756. ἀπλῶς ὁ μῦθος τῆς ἀλη-

θείας ἔφν Ph. 472. τίν' εἶπας τόνδε
μῦθον; ib. 922. τίν' εἶπω μῦθον; ib.
1345. ὁ μῦθος εἰ σαφὴς ὁδε, ἐκ οἷδα
Med. 72. λέλεκται μῦθος ib. 354.
κάλλιστον εἶπας μῦθον ib. 1127. ὁ
μῦθος κοινὸς ἑδαμῶς ὁδε Hip. 609.
δάκνει σε μῦθος; ib. 1313. διπλῶς
ἐπ' αὐτὴν μῦθος ἔστι μοι λέγειν Al.
522. μῦθος ἰσχύων μέγα An. 1110.
τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν Sup. 109. εἰς
ὄκνον μοι μῦθος φέρει ib. 295. σφρι-
γῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ib. 478. βύλει
συνάψω μῦθον ἐν βραχεὶ σέθεν; ib.
566. ὁ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὰς ἐρεῖς
ib. 1066. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς
Iph. A. 44. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων
ἔχει ib. 72. ὁ μὸς, ὅς ὁ τῷδε μῦθος,
κυριώτερος λέγειν Iph. A. 318. ἀπέ-
πτυσα μῦθον ib. 874. ἄπιστον εἶπας
μῦθον Iph. T. 1293. πρὸς σ' ὁδ' ἡμῖν
μῦθος ib. 1442. ἀπλῶς ἐπ' ἐχθροῖς
μῦθος Rh. 84. cf. Ar. fr. VIII. 1.
τὸν αὐτὸν μῦθον ὁ λήξει λέγων Rh.
874. μῦθον σαφῇ Her. 181. μακρὸς
μῦθος ἂν γένοιτό μοι ib. 952. εἰς
ποῖον ἔρπεις μῦθον; Hel. 323. ἡμῖν
ὁδ' αὐτὸς μῦθος ib. 1016. ὁ μῦθος
εἰσενήνεκται νέος Ion. 1340. ἐπεὶ
κινεῖς μῦθον El. 302. τὸν ὄντα εἶση
μῦθον ib. 346. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω
ib. 659. κᾶμοι μῦθον μέτα; ib. 1295.
καινοτρόπος μῦθος Dan. 49. βραχεὶ
μῦθον πολλὰ συλλαβῶν Er. fr. II. 5.
μῦθος εὐμενῆς φίλων Fr. inc. CXVIII.
2. δισσῶν μῦθων ῥήτορες Hec. 126.
λέγουσα μῦθους ib. 967. εἰς ὅς ἀεὶ
πέμπουσα μῦθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον
Or. 616. πτηνοῖσι μῦθοις τέρψω φρέ-
νας ib. 1176. σὸν ἔργον, λέγειν
τοιούσδε μῦθους Ph. 448. βραδεῖς μῦ-
θοι ib. 456. παραθαλπομένα φρένα
μῦθοις Med. 143. πῶς ἂν μῦθων
αὐδαθέντων δέξαιτ' ὁμῶν ib. 174. ἐκ
ἐξ ἐτέρων μῦθων ἔχομεν φράσασθαι
ib. 655. διὰ λεπτοτέρων μῦθων ἔμο-
λον ib. 1082. δείξω μῦθων τῶνδ' ἀλή-
θειαν Hip. 9. μῦθοις ἄλλως φερό-
μεσθα ib. 197. ψευδέσι μῦθοις πεισ-
θεῖς ἀλόχε ib. 1288. τῆς σῆς μῦθους
ῥαδίως ἐγὼ φέρω An. 745. τῆς ἐκεῖ
ἐκλιπῶν εἰς τὰ σά γε μῦθους Sup. 840.
μῦθων πέρα Iph. T. 900. πείσασα
μῦθοις ib. 1049. ὄναισθε μῦθων ib.
1078. κληδὸνα μῦθων Rh. 4. νεοχμῶν

φθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. ἀηδόνα Μωσῶν Pal. fr. VII. 4. κάλ-
λιτα Μωσῶν φθέγγεται πλυτῶν ἀνὴρ
Fr. inc. CLXXIII.

Μωσαῖος, ποτ. ποιεῖται. Rh. 945.

Μωσεῖον. μωσεῖα θρηνημασι ξυνφδὰ
Hel. 173. μωσεῖα καὶ θάκως ἐνίζουσιν
ib. 1114. χελιδόνων μωσεῖα Alcmen.
fr. II. 2.

Μύσειος ἔδρα Bac. 408.

Μωσιζέσθαι. ἄχαριν κέλαδον μωσιζό-
μενος Cy. 487.

Μωσική. εὐρῶν ἀκριβῆ μωσικήν ἐν Ἀ-
σπίδι Sup. 906. μωσικήν παρὲς Bel.
fr. XVII. 2. οἱ μωσικῆς φίλοι Pal.
fr. III. 3.

Μωσικός. μωσικὸν ἔρωσ διδάσκει St. fr.
VIII. 1. παρ' ὅχλῳ μωσικώτεροι λέ-
γειν Hip. 989.

Μωσοποιός Tr. 1189. μωσοποιός μέ-
ριμνα Hip. 1428.

Μωσοπόλος. πολλά σε μωσοπόλοι μέλ-
ψοι Al. 447. τίνα μωσοπόλον τωνα-
χάν—ἀνακαλέσομαι; Ph. 1505.

Μοχθεῖν. τί τᾶλλα μὲν μαθήματα
μοχθεῖμεν—; Hes. 815. πολλά μο-
χθεῖν Ph. 555. μάταια μοχθεῖς ib.
1660. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρη-
στοῖς μοχθεῖσι Med. 1104. μοχθεῖν
βροτοῖσιν ἀνάγκη Hip. 207. ἄλλως
τέσδε μοχθεῖμεν πόνοις ib. 301. τί
μόχθον μοχθεῖς; An. 134. τί ταῦτα
μοχθεῖς; ib. 852 et Her. 59. πόνοις,
ὅς ἐκ παιδὸς μοχθεῖμεν αἰεὶ Ion. 103.
εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν ἔκ ἀποκάμψω
ib. 134. μόνη μοχθεῖς τάδε; ib. 948.
τί τὰδ' ἐμὴν μοχθεῖς χάριν; El. 64.
μοχθεῖν ἀνάγκη Aol. fr. XVII. 1. et
Tel. fr. XVIII. ἐμὲ ὃ μοχθεῖν δί-
καιον; Ar. fr. XII. 2. αἰσχροῖν,
μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr.
III. 2. χρημάτων ὑπὲρ μοχθεῖσιν
Pal. fr. III. 5. μοχθεῖμεν ἄλλως
θῆλυ φρωρῶντες γένος Fr. inc. LV. 1.
cf. Fr. inc. B. 15. 1. μοχθῶν Bac.
1216. τοῖς μοχθεῖσι μόχθους εὐτυχῶς
συνεκπώνει And. fr. VII. 4. μο-
χθεῖντα τέκνα καὶ δραστήρια Alex. fr.
XV. 4. ἃ πόδα σὸν—θεραπεύμασιν
αἰὲν ἐμόχθει Ph. 1544. ἄλλως ἐμό-
χθον Med. 1030. μάτην ἐμόχθον
Tr. 755. ἄλις μόχθων, ὅς ἐμοχθεῖ-
μεν πάρος Hel. 1462. Ἑλένη ἐμό-
χθησ' ἔχ' ἐκὼς, ἀλλ' ἐκ θεῶν An. 681.

ὦν ἐμόχθησεν χάριν Her. F. 226.
ἃ ἴκτον, ἃ ἴμόχθησα ib. 281. πολλὰ
μοχθήσας Iph. A. 690. Tr. 862. et
Her. 449. (ubi additur μάτην) μο-
χθήσας τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοντον βρο-
τοῖς Her. F. 698.

Μόχθημα. ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως
μοχθημάτων Sup. 1186. πολλὰ παρ'
Ἀσπίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel.
741. σκηναῖς ἀνίστη τεκτόνων μοχθή-
μασι Ion. 1129.

Μοχθηρός. ἔκ ἔτι πράττοντάς τι μο-
χθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1.
μοχθηρὸν ἐστὶν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνῶν
Phoen. fr. IV. 1.

Μοχθηρῶς. τὸ σῶμα ὃ μοχθηρῶς δια-
τεθέντες Epist. V.

Μοχθητέον Her. F. 1251.

Μόχθος. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει
Ph. 702. ἐν τῷδε μόχθῳ ib. 1405.
et Ion. 1196. μόχθῳ χάριν τήνδ' ἐπι-
δώσω Med. 186. μάταν μόχθος ἔρρει
τῶν τέκνων ib. 1261. θήρας μόχθον
ἐκλελοιπότα Hip. 52. κέρδος σὺν μό-
χθῳ βραχεῖ ib. 96. τί μόχθον μο-
χθεῖς; An. 134. ἄδας τὸν ἐμὸν ἔχει
μόχθον Sup. 922. μόχθον Ἑλλάδος
Iph. A. 748. μόχθος ἔδεις τοῖς νέοις
σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. μόχθος
ἐκ μόχθων ἀτίσσει ib. 191. ἐνὸς μό-
χθῳ σ' ἀπαλλάξας ἔχω Tr. 1150.
διαμεθεῖς τόνδε μόχθον Bac. 627.
βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278.
ταύτης ὁ μόχθος θάπτειν πόσιν Hel.
1292. ἦν δὴ φερόντων μόχθος—Ion.
1181. μόχθῳ ἴκκεφίζουσιν El. 72.
λήξαντα μόχθῳ ib. 340. μόχθος
μέγας Inus fr. V. 5. ὁ ἐν καιρῷ μό-
χθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνη-
τοῖσι Tem. fr. VIII. 2. τῶν δεσπο-
σύνων πειρασόμεναι μόχθων Hes.
1295. φεῦ μόχθων Or. 161. et 327.
μεθορμίσασθαι μόχθων Med. 444.
μόχθων ἔκ ἄλλος ὑπερθεῖν ib. 651.
πολλῶν μόχθων ἀπέχονται ib. 1097.
μόχθους ἄλλως τῆς εὐσεβείας ἐπό-
νησα Hip. 1368. πολλῶν μόχθων
εὐκλεῆς ἐπαύσατο Al. 941. πολλῶν
μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib.
1028. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πό-
νοις ἐπληρμένοι An. 706. σύλλαβε
μόχθων Iph. A. 160. φεῦ τῶν Ἀργεῖ
μόχθων Iph. T. 156. ἔτος συμπλεῖ
τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν ib. 600. μέ-

Μυσαρός. μυσαρόν εἰς ἀγῶνα Ph. 1059. μυσαρόν ὡς ἡγεμένη Iph. T. 383. φόνον μυσαρόν ib. 1224. μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ Tr. 281. μυσαροῖσιν ὁδῶσιν Cy. 372. ἢ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις El. 1294. τοῖς μυσαροῖς ἐκ ἐπαρήγομεν ib. 1350. φεῦ μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ Med. 1393. cf. v. 1406. αἷμα ματρὸς μυσαρόν Or. 1624. μυσαρὰ τὰ τοιάδ' ἐστὶ Iph. T. 1211. ἔργα φόνια μυσαρὰ El. 1178.

Μυσάττεσθαι. παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδως Med. 1149.

Μυσία. σχῆμα Μυσίας χθονὸς Lic. fr. III. ἀποβάς εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1.

Μυσοί, ποτ. gentis. ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 251. v. etiam v. 542.

Μύσος. μαιφόνον μύσος An. 335. τὸ τῶν ξένων μύσος Iph. T. 1168. μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε ib. 1229. τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155. μύσος σῶν προσφθεγμάτων ib. 1219.

Μυσήριον. σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυσηρίων Hip. 25. Δήμητρος εἰς μυσηρία Sup. 173. σεμνὰ τεμμάτων μυσηρία ib. 470. μυσηρίων τῶν ἀπορρήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943.

Μύτης. Διὸς Ἰδαίης μύτης Cret. fr. II. 11. τὰ μυτῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613.

Μύχαρα Hel. 190. vid. not.

Μυχθισμός. κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν Rh. 789.

Μυχός. ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχόν Σηπιάδος An. 1266. ἐν μυχῷ χθονὸς Sup. 545. κοῖλον Εὐβοίας μυχόν Tr. 84. δόμων μὴ παριτ' εἰς μυχόν Ion. 229. ἐν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχὲς Hec. 1040. ποῖ με φυγᾶ πτώσσοι μυχῶν; ib. 1065. μεσόμφαλοι μυχοὶ γὰρ Or. 331. μυχοῖς ναῖεσαν ἐτίας ἐμῆς Med. 397. εἰς μυχὲς χθονὸς Sup. 926. conf. Her. F. 37. ἐς γαίας μυχὲς Sup. 1205. ἐν Αὐλίδος μυχοῖς Iph. A. 660. cf. v. 1600. πιμπρᾶσιν μυχὲς; Tr. 299. ἐπεὶ γῆς ἦλθε μυχὲς ib. 952. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς Cy. 290. cf. v. 296. ἐν μυχοῖς πέτρας ib. 406. ᾗδε ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219. ἐν ἀντρῷ μυχοῖς Hel. 431. ἄσρων βεβηκυῖαν μυχὲς ib. 623. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἰδρυ-

μένη ib. 826. αἰθέρος μυχῶν ib. 872. μυχοὶ δαισιὶ μακραῖς Ion. 494. vid. not. χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν ib. 1239. ποντίας ἀλὸς μυχὲς εἰσέβαινε Her. F. 401. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Ἄιδε κόρης ib. 607.

Μῶν, partic. interr. num, utrum, an? Hec. 676. et 754. Med. 567. et 606. et aliis innumeris locis.

Μῶνυξ. μώνυχα πώλων Ph. 799.

Μώνυχος. ἐν μωνύχοις ἄρμασιν Iph. A. 250.

Μωραίνειν. εἰδὲς ταῦτα μωραίνει Aut. fr. III. 22. ἄγαν μωραίνοντι νεθετήματα Fr. inc. CXVIII. 3. γυναῖκα μωραίνεσαν ἐν δόμοις ἔχων An. 675. μωρανεῖς Med. 614.

Μωρία. μωρία σοι ἔνεσι τις Ph. 1674. εἰς τοσῷτον μωρίας ἀφίκετο Med. 371. ἐκ ἀνίεις μωρίας ib. 457. μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Al. 1096. Iph. T. 488. et Alcmaeon. fr. V. 2. μωρίαν ἀφῆρέθη Hip. 644. ἐξηνεμώθη μωρία An. 939. μωρία φρενῶν Iph. A. 394. μηδ' ἐξομόρη μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344. μωρίαν τιν' εἰς σὲ ἐσκεμμένοι Her. 148. μωρίαν ἐμὴν κατηγορούντων ib. 418. εἰδὲ μωρία ξύμβυλος ἔσομαι τῷ κασιγνήτῳ Hel. 1024. μωρία γε τῷ νέῳ Ion. 545. μωρίαν λήψομαι ib. 600. μωρία καὶ θέλειν (sc. τύραννον εἶναι) Antig. fr. V. 2. ἡ μωρία ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφν Fr. inc. VII. 1.

Μῶρος, vel μωρὸς Or. 1527. Ph. 1641. Tr. 1203. El. 50. Bel. fr. XXV. 3. τί μῶρος εἴ Al. 555. μῶρος, θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις, κ. τ. λ. Tr. 95. μῶρα μῶρος λέγει Bac. 369. ὅστις γαμεῖ πονηρὰν, μῶρὸς ἐστὶ El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. ὅστις πράσσει πολλὰ—μωρὸς Antior. fr. XIII. 2. εἰ ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι, μωρὸς εἴ Thy. fr. II. 2. ἐν τοῖσι μωροῖς τῷτον ἐγκρίνω—Phaëth. fr. III. 1. ὦ μῶρος (in fact.) Med. 61. τὸ μῶρον ἀνδράσιν ἐκ ἐνὶ Hip. 966. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν Tr. 1059. μῶρον ἔπος Her. 682. μῶρον γυναῖκες El. 1035. τὸ μωρὸν αὐτὸ τῷ πατρὸς νόσημ' ἐνὶ Antig. fr. XI. 1. ἐκ εἰς τὸ μωρὸν τρέπων με Dic. fr. I. 2. τὰ μῶρα πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς Tr. 989.

· μύθων ταμίας Tr. 231. μύθος σύν-
τομωτάτης κλύειν Her. 784. ἄλις μύ-
θων Hel. 142. ἐκ ἐμπλήσαιμί σε μύ-
θων ib. 776. κλέπτουσα μύθοις ἀθλίως
κλοπὰς Her. F. 100. φοβεροὶ μῦθοι
El. 743. μύθος εὐπροσηγόρεος Dan.
45. ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει
κακὰ Aut. fr. III. 26. μή μοι λεπτῶν
θίγγανε μύθων Fr. inc. XCVII. 2.
Μυκάσθαι. μυκάται Her. F. 870. πό-
ριν μυκωμένην Bac. 737.
Μύκημα. μυκήματα βοῶν Bac. 690.
Μυκῆναι, *nom. urbis*. Ph. 194. et 611.
Sup. 1130. Iph. A. 1499. Iph. T.
510. 592. et 982. Her. 87. 137. 177.
et 759. Her. F. 418. 943. et 963.
El. 963. et Tel. fr. XX. 2. Dicitur
et in sing. Μυκήνα Iph. A. 265. et
Iph. T. 845.
Μυκηναῖος Ph. 126. et El. 170. ὑπὸ
Μυκηναίῳ ξένῳ An. 1076. Μυκηναῖος
λαὸς Her. 88. Μυκηναίῳ πονῶν τυ-
ράννῳ Her. F. 388. Μυκηναίων ἄκροι
Ph. 433. ἐν Μυκηναίοις Iph. T. 532.
vid. etiam Her. 188. 262. 291. et 337.
et El. 35. 248. et 776. βωμῶν Μυκη-
ναίων El. 674. Μυκηναίῳ δορὸς Ph.
516. et 1089.
Μυκηνίς. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς
Or. 1470. πρὸς ἀλκὴν Μυκηνίδα Ph.
869. Μυκηνίδες ὧ φίλαι Or. 1246.
ὧ παρθένοι Μυκηνίδες El. 761.
Μύκονος, *nom. insulae*. ἀκταὶ Μυκόνῃ
Tr. 89.
Μυκτῆρ. εἰ μή γε πῦρ πνέσσι μυκτῆρων
ἄπο Al. 496. γλώσση διαψαίρεσα
μυκτῆρων πόρεος Fr. inc. CCXIII.
Μυριάς. μυριάδας ἀγαθῶν Ph. 837.
μυριάδας πόλεις Rh. 913. μυριάσι
χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων Bac. 744.
μυριάδας Δαναῶν Hel. 698.
Μυριόκρανος. τὰν μυριόκρανον κύνα
Her. F. 419.
Μυριοπληθὲς κόσμος Iph. A. 571.
Μυρίος. μυρίον χρυσὸν σαθρὸν Bac.
810. μυρίον ὄχλον Cy. 198. πό-
νοισι μυρίοις Or. 688. et μυρ. πόνοις
ib. 1662. et πόνης μυρίης ib. 1615.
Cy. 1. Her. 332. Hel. 609. et
Cenom. fr. IV. 3. et μυρίων πόνων
Her. F. 1275. et 1353. et σὺν μυρίοις
πόνοις Fr. inc. XXXIV. μυρίων
ὀμαίμων Or. 804. μυρίης νεκρῆς Ph.
582. et μυρίων νεκρῶν ib. 1480. μυ-

ρίων λόγων Med. 965. μυρίων ὑπ'
ἀγγέλων An. 563. μυρίων ὄντων
πέλας ib. 1128. μυρίοι πεπόνθασ'
αὐτὸ Iph. A. 366. μυρίων πέπλων
Rh. 960. μυρίης ἀπώλεσαν Tr. 369.
cf. v. 775. μυρίαι μυρίοισιν εἰσὶν ἐλ-
πίδες Bac. 905. μυρίοι ἀσπιστῆρες
Her. 277. πορθμὲς μυρίης Hel. 539.
ἡλίης μυρίης ib. 658. βαρβάρων μυ-
ρίων ib. 1396. μυρίης οἰσθῆς Her. F.
196. ἔρωτας μυρίης Bel. fr. XV. 6.
στρατηλάται μυρίοι Pal. fr. I. 1. εἰς
τοὶ δίκαιος μυρίων ἐκ ἐνδίκων κρατεῖ
ejusd. fr. IX. 1. μυρίαν λόγχην Ph.
444. μυρία φίλων ἡλίκων ὀμήγουρις
Hip. 1179. σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν Al.
547. ἀλκῆς μυρίας Rh. 276. ἡ μυ-
ρία γερασία ib. 936. μυρίας χερὸς
Tr. 1163. et μυρίαν χέρα Bac. 1107.
μυρίαις ἐν ἀμέραις Ph. 312. τέχνας
μυρίας Hip. 917. μυρίαι κόραι Iph.
A. 959. γυναικῶν μυρίων ib. 1394.
μυρίων ἐκ χερῶν Iph. T. 328. ἐν
μυρίῳ στρατεύματι Hec. 606. et μυρίῳ
στρατεύματος Ar. fr. X. 2. μυρίοις
δπλοῖς Ph. 113. εὐδαιμονήσει ἐχ' ἐν,
ἀλλὰ μυρία Med. 952. μυρίοις ὀνεί-
δεσι ib. 1344. κακῶν μυρίων Al. 773.
Aut. fr. III. 1. et Fr. inc. LXXXI.
8. μυρί' ἐστὶν ἄλλα σοι, ἐφ' οἷσι τέρψῃ
Rh. 193. κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὐρή-
σει Tr. 443. μυρίων τροπαίων ib.
1221. μυρίοις οἰμώγμασι Bac. 1110.
μυρίοις ζητήμασι ib. 1216. μυρίων
δώρων Her. F. 1352. ὁρᾷς ἀέλπτων
μυρίων ἀναστροφῆς Bel. fr. XXI. 1.
μυρίοισι νάμασι Cresph. fr. XIII.
2.
Μυριότευχος. μυριοτεύχοις τῶν Ἀτρε-
ιδᾶν Iph. T. 141. v. not.
Μυρμιδόνες, *nom. gentis*. Iph. A. 237.
814. 1068. et 1352.
Μύρον. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπισάτας
Or. 1112.
Μυρόχριστος Cy. 499.
Μυρσίνη, et dor. ἰνα. σέφει κρᾶτα μυρ-
σίνης κλάδοις Al. 762. κλῶνα μυρ-
σίνης El. 324. δρέπων τερείνης μυρ-
σίνης κάρφ πλόκης ib. 778. μυρσίνας
ἱερὰν φόβαν Ion. 120. τύμβῳ ἀμ-
φέθηκα μυρσίνας El. 512.
Μυρσινός. πτόρθων μυρσινῶν Al. 170.
Μυρτίλος, *nom. propr. viri*. Or. 992.
et 1548.

vid. etiam v. 96. et 576. ἔχειν ναῶν ἔδρας Cy. 289. ναῶν ἀοίδαῖ Her. 780. ἐρρύεθ' ἡμᾶς τῆτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. τείχετε ναὺς Ion. 97. cf. v. 111. 115. etc. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκῦλα El. 7. ζαθέως ναὺς προλιπὼν Cret. fr. II. 5. ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2. Ναοφύλαξ. ὦ ναοφύλακες Iph. T. 1284.

Ναπαῖος. Ἰσθμῷ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Νάπη, et dor. νάπα. εὐλειμος νάπη Bac. 1082. διὰ χειμάρρῃ νάπης ἐπήδων ib. 1091. λιπῶσ' Ὀθρυος νάπαν Al. 584. Ἰδαίαν ἐς νάπαν An. 274. ἐν νάπαισι Πηλῖν Med. 3. φυγῇ λεπαίας ἐξεπίπλαμεν νάπας Iph. T. 324. ἀνὰ πρυμνᾶς Ὀσσας ἱερὰς νάπας El. 446.

Νάπος. ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότατον νάπος Ph. 809. ὑλοκόμον νάπος An. 283. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1284. ποιηρὸν νάπος Bac. 1046. νάπος Ἰσθμιον Ion. 176. Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. ἂν ὑλάεντα νάπη Hel. 1319. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.

Νάρθηξ. ἐκ νάρθηκος αἵσσει Bac. 147. νάρθηκι βακχεύοντα ib. 251. νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς ib. 705. ὅς—νάρθηκα, πισὸν αἶδαν, ἔλαβεν ib. 1155. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβριτὰς ib. 113. νάρθηκας ἐς ἱερὸς Hel. 1377.

61 Νασμός. νασμῷ μελαναυγεῖ Hec. 154. τί κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; Hip. 225. ἃ γὰρ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρομαι ib. 653.

Νᾶσος, dor. pro νῆσος. νᾶσον—πεμπομένην Hec. 455. Φοινίσσας ἀπὸ νάσῃ Ph. 212. νάσῃ περικύμονος οἰκίσσας ἔδραν Tr. 795. νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας Bac. 401.

Ναυαγία. οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας Hel. 1076.

Ναυάγιον. θαλάσσης ἀλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ναῦς—πολλὰς ἀριθμῶς ἀγνυται ναυαγίων Hel. 417. εἶμι πρὸς ναυάγια ib. 514.

Ναυαγὸς Hel. 415. et. 456. ναυαγὸν ἐκπεσόντα ib. 546.

Ναυάτης, roët. pro ναύτης. φόβος ἦν ναυάταις τέγξαι πόδα Iph. T. 1380. ναυάταις τοῖσι σοῖς βοᾷ—Hel. 1611.

Ναυβάτης, et dor. άτας. ναυβάτης ἀνὴρ Hip. 1221. πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης Iph. A. 1598. ναυβάτας τις Hip. 155. ναυβάταν εἰδόμεν λεῶν Iph. A. 294. ναυβάταισιν ἄστρον ὧς Ph. 842. εὖσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. vid. etiam v. 266. et 287. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ Hel. 1626.

Ναύδετον. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811.

Ναυκληρία. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι Med. 527. ναυκληρίαν τείλας Al. 110. πικράν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν ἔλεξας ib. 258. τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; Hel. 1535. δόλιος ἡ ναυκληρία ib. 1605.

Ναυκλήριον. μόλοι ναυκλήρια Rh. 233.

Ναύκληρος. κακὸς ναύκληρος Inus fr. XV. 3. ναυκλήρῃ χερὸς Hip. 1224.

Ναυλοχεῖν. ἐξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249.

Ναύλοχος. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπύχαῖ Hec. 1015.

Ναυπηγία. ναυπηγίαν ἀρμόζων Cy. 459.

Ναυπλείος. λιμένα Ναυπλείιον Or. 54.

Ναύπλιος, 1) nom. propr. vīri. Hel. 773. 2) *adject.* ἐν Ναυπλίῳ (sc. λιμένι) σέλμαθ' ὄρμισται νεῶν Or. 242. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El. 453. Ναυπλίας χθονὸς Or. 369. et εἰς Ναυπλίαν ib. 472. cf. Iph. T. 804. et El. 1278. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας Hel. 1602.

Ναύπορος. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877.

Ναῦς. ἐπεὶ νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ναῦς ὅπως ib. 1080. πρὸς ἰσὸν ναὸς ἀμβήσῃ ib. 1263. ὥστε ἵνηος κεδνὸν οἰακοσρόφον Med. 523. νεῶς ναύτης ἡσυχος Sup. 509. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. πόδα ναὸς ὠκυπόμπῃ ib. 1137. ἔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. cf. v. 1049. Cy. 85. ἄντλον εἵργων ναὸς Tr. 686. νεῶς ἔριον πτερόν Hel. 146. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι ib. 429. cf. v. 1230. ναῦν πεντηκόντορον Σιδωνίαν ib. 1428. cf. v. 1547. ναῦν τοι μὲν ἄγκυρ' ἑδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖισσον, ἡ μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. ναῦς ἔχοντες Hec. 35. χαλινωτήρια νεῶν ib. 540. νεῶν

λῦσαι πόδα ib. 1019. ναῶν εἰς ἀρι-
θμὸν ἡλυθον Iph. A. 231. ναυσὶ θυ-
ραῖς ib. 238. ναῶν χαλκεμβολάδων
πρύμνας ib. 1320. πορθμὸς ναῶν ib.
1379. χιλίων ναῶν τόλον Ἑλληνικῶν
συνήγαγε Iph. T. 10. cf. El. 2. νεῶν
φύλαξ Iph. T. 270. νηῶν ἐρετμὰ ib.
1485. νεῶν ταθμὸν Rh. 43. ναυσὶν
ἐμβαλεῖν φλόγα ib. 120. cf. v. 990.
ubi est αἶθρον pro φλόγα. νεῶν πρή-
σων σκάφη ib. 392. περάσας ναυσὶ
πόντιον τόμα ib. 436. πρῶραι ναῶν
ὠκεῖαι Tr. 122. νεῶν τερηθεῖς Hel.
881. εὐηρέτμος ναῦς Ion. 1160. κλει-
ναὶ νᾶες El. 432. δεινὸν ναυσὶν πόντε
σάλον παύσαντε ib. 1241. σώσοντε
νεῶν πρῶρας ἐνάλης ib. 1348. θοαῖσι
ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Ναυσθλῦν. ἦπέ με ναυσθλώσουσιν πα-
τρῆας ἀπὸ γᾶς; Tr. 164. εἰς τὴν
πατρίδα ναυσθλώσων νεκρὸν Sup.
1037. ναυσθλῦσθε τὸν Ἀγαμέμνωνος
παῖδ' εἰς Ἀθήνας Iph. T. 1487. ναυσ-
θλῦμαι ἐγὼ πρὸς Ἑλλάδα Tr. 672.
βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλόμενον
Hel. 1226.

Ναυσίπομπος. ὥστε ναυσίπομπον αὖ-
ραν Ph. 1706.

Ναυσιπόρος. ναυσιπόρος στρατὸς Rh.
48. πλάτας ναυσιπόρος Iph. A. 172.

Ναύταθμον. τείχωμεν ναυσάθμῳ πέ-
λας Rh. 582. κατ' ἀντίπρωρα ναυ-
σάθμων ib. 136. cf. v. 244. 448. 591.
602. et 673.

Ναυτολεῖν. τήνδε ναυτολεῖς χθόνα
Med. 682. cf. Hip. 36. ὅταν πρὸς
οἶκος ναυσολῶσ' ἀπ' Ἰλίου Tr. 77. cf.
Hel. 808. πρὸς ἀκτὰς ναυτολεῖν Tr.
1125. σὺν τέκνοισι ναυσολῶ Cy. 13.
δάμαρτα τὴν κακίην ναυσολῶν Or.
739. ὁ ναυσολῶν εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφο-
ρὰς Iph. T. 599. Σικελίαν ναυσολῶν
Cy. 106. μακρὰν διὰ πόνων ἐναυσό-
λῳν Fr. inc. CLXVII. 2. ἥπερ δεῦρ'
ἐναυσολήσαμεν Iph. T. 103. μῶν
ναυσολήσῃ γῆς ὄρες Ἑλλανίδος; Hec.
1260. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυ-
σολήσεις Sup. 474. ἄλιον ὑπ' οἶδμα
ναυσολήσων Hec. 634. ἐνθα ναυσο-
λήσεται Tr. 1048. τὰ ναυσολέμενα
ἔσω δόμων σώζῃσι Melan. fr. XX.
6.

Ναυσόλημα. πόντε ναυσολήματα Sup.
209.

Ναυτολία. κλεινὰν ἐπὶ ναυτολίαν An.
797.

Ναύτης, et dor. ας. ναύτην κακὸν An.
458. νεὼς ναύτης ἡσυχος καιρῷ σο-
φὸς Sup. 509. ναύταν ὄμιλον Hec.
921. ναύτας Ἀχαιῶν τις ἔμολεν Hel.
194. δακρύων ἐπλησεν ναύτας ἐμὸς
Or. 368. ἔται σπονδαῖς ἔντιμος—
ναύταις ib. 1690. λιμένα τὸν εὐξεινό-
τατον ναύταις Hip. 157. ναύταις ὑκ
ἔθ' ὁδὸν νέμει ib. 745. ναύτας πεν-
τήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας
Iph. T. 1347. vid. etiam v. 1386. et
1403. κατὰ πρύμνας ναῦτα τέλλον-
ται Tr. 180. cf. v. 683. Cy. 701. Hel.
440. 1233. 1261. 1431. 478. et
1520. et Her. F. 668.

Ναυτικός. κορμὸς ναυτικὸς Hel. 1617.
ναυτικὴ ἀναρχία Hec. 607. ναυτικὸν
στράτευμα Iph. A. 914. ναυτικῶν ἐρει-
πίων Hel. 1086.

Ναυτίλλεσθαι. ὃ πάλιν ναυτίλλεται
Phi. fr. VIII. 2.

Ναυτίλος. ἔτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶν-
τα λίαν Antior. fr. XI. 3. ναυτίλοις
τέκμαρ Hec. 1273. ὁ ναυτίλοισι μάν-
τις Or. 363. vid. et v. 726. et 1637.
πνοιαὶ ὅταν φέρωσι ναυτίλης θοαὶ An.
479. ὃ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν
φανεῖς ib. 892. ναυτίλης ἐφθαρμένος
Iph. T. 276. βορὰν ὁδησαι ναυτίλοις
κεχρημένοις Cy. 98. ἔοιγμεν ναυτί-
λοισιν Her. 428. ναυτίλοις σαφέσα-
τον σημεῖον Ion. 1156. πρόσω ναυτί-
λοισιν Cresph. fr. XVII. σεμνὸς Πα-
λαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται Fr. inc.
B. 31. 2. ναυτίλῳ πλάτῃ Ag. fr. I.
2.

Ναύφθορος. ναυφθόροις ἡσθημένοι πέ-
πλοισιν Hel. 1555. ἀντὶ ναυφθόρου
τολῆς ib. 1398.

Ναύφρακτος. στράτευμα ναύφρακτον Iph.
A. 1259.

Νεαγενής. μόσχον νεαγενῇ Iph. A.
1623.

Νεάζειν. μῶν νεάζων ὑχ ὁρᾶς, ἃ χρή
σ' ὁρᾶν Ph. 720. ἔτι νεάζων αὐτὸς
εὖροιμ' ἂν βίον; ib. 1613.

Νεανίας. ἡ τῷ καλῷ σῷ πρῆθανεν νεα-
νίῃ Al. 701. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον
νεανίαν An. 281. νεανίῃ μετ' ἀνδρὸς
ib. 605. νεανίαν ἔχει σε ποιμέν' ἐσ-
θλὸν Sup. 190. νῦν εἰ νεανίας (i. e.
audax, ferox) ib. 580. νεανίαν τεκῶν

ἄριστον ib. 1092. ἃ δὴ κατ' ἄνδρα γίνεται νεανίαν Iph. A. 933. Κάτορος νεανίης Tr. 1000. νεανίαν πόνον Hel. 211. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρῃ νεανία ib. 672. νεανίας γενῆ ἔργοισι Ion. 1041. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα Her. F. 1095. ἀνδρὸς ὀρῶντος εἰς Κύπριν νεανίῃ ἀφύλακτος ἢ τήρησις Antig. fr. VI. 1. νεανίαν ἄνδρα χρὴ τολμᾶν αἰεὶ Ar. fr. VII. 1. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα ejusd. fr. XIV. 1. αἰσχροὺν μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. ὦ νεανία Hec. 563. An. 1105. Iph. T. 647. et Bac. 274. μετὰ δυοῖν παῖδοιν νεανίαιν Epist. III. λεκτοὶ Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαί Hec. 525. cf. v. 545. et 554. δισσοὶ γέροντος Οἰδίπῳ νεανίαί Ph. 1249. cf. v. 1369. πρόσπολοι νεανίαί Hip. 784. νεανίας λόγος ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 682. ἄστοις ἡδεται νεανίαις Sup. 443. Ἑλλάδος νεανίαί Iph. A. 52. δίπτυχοι νεανίαί Iph. T. 242. et 1289. νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα Bac. 1252. δεινὸν ἐχθροῖς βλασάνοντες εὐγενεῖς, νεανίαί τε Her. 470. ἐκῷσιν ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. νεανίαις ὥμοισι ib. 1578. γυναικί τοι αἰσχροὺν, μετ' ἀνδρῶν ἐσάναι νεανιῶν El. 344. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2.

Νεανίδη. νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἐπὶ Iph. A. 615.

Νεανικός. φόβος νεανικὸς Hip. 1204. νεανικὸν βέλευμα Antior. fr. XLII. 5.

Νεᾶνις, vel νεανίς. τῇ νεανίδι ὡς πέπλον—ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 577. νεάνιδος ὥραις Ph. 793. ὀργὰς τ' ἀφήρει καὶ χόλον νεάνιδος Med. 1150. Ἀρτέμιδι προτελίζῃσιν τὴν νεανίδα Iph. A. 433. ὑπότροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζουσα ib. 1204. τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις; Iph. T. 660. cf. v. 1313. ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε Cy. 178. πῶ νεᾶνις πότνι' ἐμή; El. 487. ὦ νεᾶνι An. 191. Iph. A. 1403. Iph. T. 336. et 619. Hel. 1002. et 1304. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας Ph. 426. τίς ἐκ ἔβα νεανίδων; Tr. 527. ἐρημία νεανίδων ib. 564. τελετὰς προτείνων εὐτὺς νεάνισιν Bac. 238. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων ib. 744. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. νεάνι-

δες ἦβαι Ion. 477. ὦ νεάνιδες Or. 375. Ph. 308. Iph. A. 1468. et 1491. et Bac. 1077.

Νεανίσκος. περὶ τῶν Πελλαίων νεανίσκων Epist. I. cf. Epist. III.

Νεαρὸς Hyp. fr. fin. σάρκας νεαρὰς Hip. 1343. βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις νεαρὸν τροφῇ, νεαρὸν ἐν δόμοις Iph. T. 835. sq. πρόσωπα νεαρὰ Tr. 835.

Νεβρίς. Καδμείαν νεβρίδα Ph. 1742. νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς Bac. 24. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν ib. 137. νεβρίδων μέτα Ph. 798. τικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. νεβρίδας ἀνετείλαντο ib. 695.

Νεβρὸς. ποικιλόθριξ νεβρὸς Al. 588. νεβρῷ τικτὸν δέρας Bac. 833. νεβρὸς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς ib. 864. νεβρὸν διώκων El. 574. νεβρὸς ὑράνιον πήδημα κοφίζουσα ib. 860. θανάσης κῶλα ποικίλης νεβρῷ Pol. fr. X. 2. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. νεβρῶν παμποῖκιλοι τολίδες Hel. 1374. νεβρῶν δοραῖς καταπτὸς Hyp. fr. I. 1.

Νεηθαλής. ὦ νεηθαλὲς—προπόλευμα δάφνας Ion. 112.

Νείαιρα. νείαιραν εἰς πλευρὰν Rh. 794.

Νεῖκος. νεῖκος διαλύεσθε Or. 1679. νεῖκος πατρὸς ἐξαιρημένη Med. 904. νεῖκος ἐσπείσθαι ib. 1140. λύω νεῖκος πατρὶ Hip. 1442. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει An. 643. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα Her. 982. νεῖκος ὅχ' ἐκὼν τόδ' ἡράμην ib. 986. μεθήμην νεῖκος τὸ σὸν Hel. 1252. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθῃ Dic. fr. V. 1. νεῖκος αἶρεσθαι κακοῖς Fr. inc. XLIII. 2. νεικέων ἐπώνυμον Ph. 640. ἀκόρετα νεῖκη Med. 639. παλαιὰ νεῖκη An. 1166. δμηρον ἐκδιδύς—Ἦρας νεικέων Bac. 294. τὰ πάρος νεῖκη μεθήσω Hel. 1697. ζωπυρεῖς νεῖκη νέα El. 1121. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. νεῖκη ἀνδρῶν φόνια Bel. fr. XII. 1. ἐκλύσασθαι τὰ νεῖκη Epist. V.

Νεῖλος, fluvius Aegypti notissimus. An. 651. Hel. 1. 88. 469. 498. et 677. et Ar. fr. II. 2.

Νεῖν, 1) accumulare. βωμὸν. πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243.

2) *med.* νεῖσθαι, *abire, redire.* νεῖσθε
 Al. 740. νεόμενος εἰς ἀγόρῃς El
 723.
 Νείσσεσθαι. Ἀργείαν χθόνα νείσσεσθε
 Ph. 1240.
 Νεκροθήκη. νεκροθήκης ὁ χριμπτόμενος
 Cret. fr. II. 18.
 Νεκροκομπός Al. 443.
 Νεκρός. δις τόσον πόμ' αἵματος γενή-
 σεται—νεκρῷ Hec. 393. νεκρὸν τόνδε
 Πολυξένης (i. e. mortuam Polyxenam)
 ib. 671. σῶμα γυμνωθὲν νεκρῷ ib.
 679. ὁρᾷς νεκρὸν τόνδε ib. 760. πά-
 ρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ. νεκρὸς γὰρ ὅτος
 —Or. 83. sq. ὡς νεκρὸν νιν ἐκτείνῃσι
 Hip. 789. εἰ γενοίμαν ἀντὶ σῷ νεκρὸς
 ib. 1410. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς
 κάτω νεκρὸν Al. 14. νοσφιεῖς με τῷδε
 δευτέρῳ νεκρῷ ib. 44. ὁθνεῖς ἔνεκ' εὖ
 πάσχει νεκρῷ ib. 813. ἱερὸν νεκρὸν
 Sup. 935. νεκρῷ μορφῇ Tr. 192. πάν-
 τα νεκρὸν σύμμαχον λαβὼν El. 680.
 δύω νεκρῷ κατόψεται Hec. 45. et Or.
 1536. κεισόμεσθα νεκρῷ δὴ ἐξῆς Hel.
 992. νεκρῶν κευθμῶνα λιπῶν Hec.
 1. νεκρῶν μέτα κείσομαι ib. 209.
 χοὰς νεκρῶν ἀγωγὰς ib. 536. ἐν νε-
 κροῖσι δύλη κεκλησθαι—αἰσχύνομαι
 ib. 551. διπτύχης νεκρῆς θάπτε ib.
 1287. τῶν ὑπ' Ἰλίου νεκρῶν Or. 102.
 νεκροὶ ἐπιπτον ib. 1489. πολλοὶ νε-
 κροὶ παρὶ νεκροῖς πεπτωκότες Ph. 888.
 cf. v. 1202. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν
 νεκρῆς θήσω Med. 374. ἤξω εἰς νε-
 κρῆς νικηφόρος Tr. 460. νεκρῶν ἱαχον
 ib. 1229. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν
 Hel. 1293. σολμοῖσι νεκρῶν κῆρας
 ἐξεσεμμένα Her. F. 526. νεκρῶν ἀ-
 γάλμασιν ib. 703. νεκρῆς ὑβρίζειν
 El. 902. ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια Aug. fr.
 IX. 2. ἔδὲ κωλήνες νεκρῶν Sci. fr.
 III. etc.
 Νέκταρ. ῥεῖ μελισσᾶν νέκταρι Bac.
 144.
 Νέκυς. νέκυς ὦν Or. 1486. ἀπόδος
 δάμαρτος νέκυν ib. 1585. πότερον νέ-
 κυν ὀλόμενον ἱαχίσω; Ph. 1302. νέ-
 κυν παιδὸς ἀγαπάζων ἐμῷ ib. 1337.
 νέκυν ἔνερθεν ib. 1539. Πολυνεΐκης
 νέκυν ib. 1623. ὅπως σὺ τόνδε τιμή-
 σεις νέκυν ib. 1664. ὅς ἐκ δόμων νέ-
 κυς ἀθᾶπτος οἴχεται ib. 1733. ὁρ-
 θώσατ' ἐκτείνοντες ἀθλίον νέκυν Hip.
 786. ὁ δὲ φρεσὶς γ' ἐξ οἴκων νέκυς

Al. 94. τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχῃ νέ-
 κυν ib. 602. νέκυν—φέρουσιν ἄρδην
 πρὸς τάφον ib. 610. σῆς προκείμενον
 νέκυν γυναικὸς ib. 1015. τόνδε Αἰ-
 γίσθῃ νέκυν—καλύψουσιν τάφῳ El.
 1276. ὅτος ἐν φάραγι σήπεται νέκυς
 Phaeth. fr. IX. 2. ὅταν τις ἐν δόμων
 ἔλθῃ νέκυς Fr. inc. LXXXVI. 4. φέ-
 ρομαι Βάκχα νεκύων Ph. 1496. ἃ δὲ
 νεκύων πένθεσι πιτνεῖ Al. 102. νε-
 κύων πορθεμὲς ib. 254. νεκύων ἐς
 αὐλὰν ib. 261. φθιμένων νεκύων Sup.
 45. νεκύων ἀμενηνὸν ἀγαλμα Tr.
 193. νέκυσιν ὀλομένοις Hel. 178.
 ἀτιμάζων νέκυς Antig. fr. XVI. 4.
 νέκυα μέλη παιδὸς Sup. 70.
 Νέμειν, 1) *tribuere, distribuere, dis-
 pensare.* τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις Hec.
 868. βροτοῖσι τόμα σαφέτατον νέμει
 Or. 591. ἵνα—ναύταις ἐκ ἔθ' ὁδὸν
 νέμει Hip. 745. τὸ ἥσσον ἀδικία νέ-
 μεις αἰεὶ Sup. 380. τίνες ἄλλοι νέμῃσι
 συμφορὰς; ib. 611. κακῶν ἀναψυ-
 χὰς θεοὶ βροτοῖσι νέμῃσιν ib. 616.
 σοὶ νέμω τὸ μὲν μέρος Iph. A. 499.
 ἔκην χρή σε συγγόνῳ πλέον νέμειν
 ματαίῳ μᾶλλον, ἢ χρηστῷ πατρὶ Hel.
 924. νέμει δίκαν θεὸς El. 1169. ὅς-
 τις νέμει κάλλιπα τὴν αὐτῇ φύσιν Pol.
 fr. VII. 1. κᾶν τι τρηχὺ νέμωσι θεοὶ
 Tel. fr. XXI. τὸ μὴ ἔσθ' σε προσφιλῇ
 νέμειν αἰεὶ Fr. inc. LVIII. 2. τοῖς
 τεκῆσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B.
 51. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τέτῳ
 μέρος Antior. fr. XXXIV. 3. νέμον-
 τες τῷ φθόνῳ πλεῖστον μέρος Sup. 241.
 σοὶ Ἄργος ἔνεμ' ὁ κατθανὼν πατήρ
 Her. F. 462. λόχῃς ἔνειμεν ἐπτα Ph.
 1100. ὁ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν γ' ἔνει-
 μας Hip. 1323. ὑμῖν τοῖς αὐτόθι
 ἐταίροις καὶ ἐπιτηδεύουσιν νεμήσοντες ἀ-
 παντα Epist. V. ἵνα θελξίφρονες νέ-
 μονται θνατοῖσιν ἔρωτες Bac. 402.
 2) *pascere.* νέμῃσι κατ' Ἰδαν ποίμνια
 Rh. 551. νέμῃσι μῆλα νέα Cy. 28.
 ὁ τὰδε νέμῃ (*pascetis*); ib. 49. λέαινα
 δρύοχα νεμομένα El. 1164. νεμομέ-
 ναις χλόην μόσχους Bac. 734. 3)
habitare, incolere. εἰ πόλιν νεμοίμην
 ἀσφαλῇ Rh. 475. παραλίαν Λοκρῶν
 νεμόμενος πόλιν ib. 700. ἵνα τείχεα
 —ἑράνια νέμονται Tr. 1088.
 Νέμειος. τὸν Νέμειον θῆρα Her. F.
 153.

Νέμεσις. θεῶν νέμεσις Or. 1362. ἰὼ νέμεσις Ph. 189. τήτῃ ταχεῖαν νέμεσιν εὐθύς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4.
 Νεύγαμος. τῆς νεογάμῃ κόρης Med. 324. λέκτρων νεογάμων ib. 1348.
 Νεογνός. νεογνὸς ἄρσενας Iph. T. 1223. νεογνῶν ἐκ τόκων El. 1108. παίδων νεογνῶν Dan. fr. X. 7. βρέφος νεογνὸν Ion. 31. et 280. νεογνὸν θρέμμα El. 495.
 Νεόγονος. ὄντι νεογόνῳ Ion. 1001. παιδὶ νεογόνῳ ib. 1431. νεόγονον βρέφος ib. 1339. νεύγονα βλασήματα Cy. 205.
 Νεοδμής. νεοδμήτες γάμοι Med. 1366.
 Νεόδμητος, 1) modo interfectus. Rh. 887. 2) fact. recens nupta. τῆς νεοδμήτῃ κόρης Med. 623.
 Νεόζυγος. τῆς νεοζύγῃ νύμφης Med. 804.
 Νεόζυξ. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 3.
 Νεοθαλής. αἰσχύνῃ νεοθαλεῖ Iph. A. 188.
 Νεολαία γυναικῶν Al. 103.
 Νεοπτόλεμος, filius Achillis, ab Oreste occisus. Or. 1655. An. 14. et Tr. 1126.
 Νέορτος. νέορτον προσπεσὸν Thes. fr. IV. 6.
 Νέος Dic. fr. XVI. νέῳ βραχίονι Hec. 15. et ἐκ νέῃ βραχίονος ib. 407. νέος ἐγὼ λείπομαι μητρὸς Al. 407. ἐν ἡβᾷ νέᾳ νέῃ προθανῆσα φωτὸς ib. 474. παρεῖς ἄλλῃ θανεῖν νέῳ ib. 638. νέῃ γάμῃ πόθος ib. 1090. στρατηλάτης νέος Sup. 1216. ἄφρων, νέος τ' ἦν πρὶν Iph. A. 489. τὸν δαίμονα νέον Bac. 256. cf. v. 272. νέον λῖν ib. 1173. νέος ὁ μόσχος ib. 1183. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος Her. 796. cf. v. 852. πατήρ νέος Ion. 712. παιδὶ τῷ νέῳ ib. 807. cf. v. 1186. et Her. F. 149. τῷ νέῳ δεσπότη Iph. 1183. νέον κρατῆρα ib. 1191. ὁ μῦθος νέος ib. 1340. ᾧ ξύνοπλα δῶρατα νέα νέῳ ξυνῆν ποτε Her. F. 128. sq. νέα ἀπεζεύχθης νέῃ El. 284. νέος πεφυκῶς ib. 338. et νέοι πεφυκότες Cy. 28. κακὸν, γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. fr. XI. 1. cf. fr. inc. CLVII. 1. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6. νέος καὶ σκαιὸς αἰὼς

ἐς' ἀνὴρ Melan. fr. V. ἐκ νέῃ Epist. V. ἡ ἔμπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον Ph. 533. νέῃς πεδαίρῃσαι ib. 1034. τῆς νέῃς ἢ μιμητέον Hip. 114. νέοι θανόντες ἀλγυνῆσί σε ib. 798. οἷδ' ἐγὼ νέῃς ἔδεν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεσέρας ib. 967. ᾧ νέοι ib. 1098. νέων φθινόντων Al. 56. ἐν νέοις τρωφωμένη ib. 1055. νέῃς λόγῃς An. 60. πολλῶν νέων, κᾶν γέρων εὐψυχος ἦ, κρείσσων ib. 765. τῶν ἡθάρδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι ib. 820. νέων ἀνδρῶν θόρυβος Sup. 160. νέοις παραχθεῖς ib. 232. ἐν νέοις ἀνθρώπων τόδε ἔνεσι ib. 250. νέοι βραχίουσιν ib. 738. σοφώτερος νέοις ἀσῶν τῶνδε ib. 843. νέῃς δις εἶναι ib. 1081. cf. v. 1084. ἐκποδῶν εἶναι νέοις ib. 1113. μόχθος ἔδεις τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. τευχοφόρων νέων (nisi νέων ad sequens μῦθων referendum est) Rh. 3. νέῃς θεῆς Bac. 467. νέων βραχιόνων Her. 857. νέων τι δρᾶν ἔντονοι χέρες Bel. fr. XXII. 1. ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα Ph. 104. ἐκπληξὶν νέαν ib. 1276. νέα φροντίς (i. e. animus puerorum) Med. 48. νέα τυραννεῖ ib. 967. πατρὸς νέαν γυναῖκα ib. 970. παρθένος νέα Hip. 429. et Phi. fr. XI. 1. et νέαν παρθένον El. 51. et νέας παρθένας Her. 43. νέα γυνή Al. 1052. sq. ἐν δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. νέα πέφυκας An. 237. αὐδὰν νέαν Sup. 600. νέαν βάξιν Rh. 46. νέα τοι τεκέων σώματα λεύσσω, νέα τοι μόχθος ἔξω κρείσσης Tr. 201. sq. νέαν ἀμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720, πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Phoen. fr. V. νέαι Bac. 693. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. ἔται τε νέον Hec. 83. τί νέον κηρύξασα; ib. 178. νέον τι σημανῶν ἔπος ib. 217. μή τι βυλεύσῃ νέον Med. 37. κακὸν νέον ib. 79. cf. Æol. fr. XVI. 2. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἰργασαί νέον; Hip. 794. θέλει τί σημαναί νέον; ib. 857. τί νέον τόδε; Al. 935. κακὸν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἔν τε τῷ νέῳ τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει An. 183. τῷ νέῳ—σώματι ib. 195. μή μοί τι μήτηρ—ἔχῃ νέον Sup. 91. προσδοκῶ τι νέον ib. 99. τί νέον, τί νέον περὶ σοι; Iph. A. 43. νέον πρόσφαγμα

Iph. T. 457. τί σε φῶ νέον ἀγγέλλειν; Rh. 39. νέον πρᾶγμα ib. 86. ἔδεν ἐν στρατῷ νέον ib. 661. θερμός κρυνός αἵματος νέος ib. 791. ὃ νέον ὑπαγκάλισμα Tr. 752. βρέφος νέον Bac. 289. μηδὲν νέον δρᾶν ib. 362 τί μηνύεις νέον; ib. 1028. νέον τί πολέμιον λέγεις πέρι; Her. 383. φέρεις τι τῇδε τῇ σπυδῇ νέον Hel. 608. μωρία τῷ νέῳ Ion. 545. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. νέον (adverbial.) ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένῃ El. 1070. νέων πημάτων Hec. 675. συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. μῆλα νέα Cy. 28. δείπνων νέων Ion. 712. νείκη νέα El. 1121. τέκνα νέα Hyp. fr. IV. 3. ἐγὼ σε τὸν νεώτερον —θάπτω νεκρὸν Tr. 1185. εἰς νεωτέρως λόγους Sup. 1032. ἐπεὶ περ ἔφθης—νεωτέρως Her. 121. παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις Dan. fr. VI. 1. ἔργα νεωτέρων Melan. fr. XVII. 1. συμφορὰ νεωτέρα Hip. 1160. τῶν νεωτέρων φρενῶν Pelei fr. V. 1. τί νεώτερον λέγεις; Or. 1327. cf. Ph. 716. δράσαντε μηδὲν πολεμίας νεώτερον Rh. 590. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον; Bac. 214. ὡς ἔδεν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν Med. 62. cf. Her. F. 1173. νεώτατος Πριαμιδῶν Hec. 13. et 1132. Νεοσσός. ὁ σὺς νεοσσός (i. e. *filiolus*) Al. 404. cf. An. 442. Iph. A. 1248. Tr. 746. et Her. F. 982. et ita νεοσσοὶ in plur. de *filiiis* Her. 240. et Her. F. 72. et 224. τεύχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. Νεοσφαγής. τῆς νεοσφαγῆς Πολυξένης Hec. 894. Νεότης And. fr. XI. et dor. ἡ νεότης Her. F. 637. Νεοτόκος, quæ recens peperit. Bac. 700. Νεότομος. ἔλικα νεότομον Bac. 1169. Νεοτρεφής. νεοτρεφεῖς κόρης Her. 93. Νεοφόνος. μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι El. 1172. Νεοχμός. νεοχμῶν μύθων ταμίας Tr. 231. νεοχμὸν κακὸν Hip. 866. πρᾶγμα νεοχμὸν Sup. 1057. τί φροιμιάζῃ νεοχμὸν; Iph. T. 1162. τί νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε; Tr. 260. νεοχμὰ κακὰ Bac. 216. Νέρθε. τὰ νέρθε ἔδεις, sc. βλέπειν εὔχεται Iph. A. 1251.

Νέρθεν. τὸς γῆς νέρθεν Hec. 791. τὰν νέρθεν ἔδεν ὠφελεῖς Al. 878. πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε; ib. 1142 τὸς ἐμὸς καλῶσα νέρθεν ἀκοίτας Tr. 1309. αἱ Κιθαιφῶνος λέπας νέρθεν κατφκήκασιν Bac. 751. πατέρα νέρθεν ἀνακαλύμενον Hel. 972. τὰ νέρθεν εὐτρεπῇ ποιῶ Her. F. 497. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκόομεν ib. 516. νέρθεν ἄσμενος φυγῶν ib. 621. σώσας με νέρθεν ib. 1170. νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὦν ib. 1415. Νέρτερος. ὃ νέρτερ' ἄδη Hel. 975. νερτέρων δωρήματα Or. 123. τίνα δέδορκα νερτέρων; ib. 385. οἱ νέρτεροι θεοὶ ib. 619. cf. Al. 1148. ἡ κατὰ χθονὸς νερτέρων Περσέφασσα Or. 962. πάροιθε νερτέρων πυρᾶς ib. 1019. σπείσασα νερτέροις χοᾶς ib. 1322. νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει Med. 985. μὰ τὸς παρ' ἄδην νερτέρως ἀλάτορας ib. 1059. νερτέρων ὁρῶ πύλας Hip. 1447. νερτέρων ἀγάλματα Al. 616. φάσμα νερτέρων ib. 1130. ἵνα θανῶσα νερτέροισι μέλω; An. 851. νόμῳ τῶν νερτέρων ib. 1200. νερτέρων τέφη Tr. 1247. τίσις τῶνδ' ἐστὶ τοῖς τε νερτέροις Hel. 1019. προσφάζεται αἷμα νερτέροις ib. 1271. φανερά θύματα νερτέρων Ion. 1234. κόσμος πέπλων νερτέροις πρέπων Her. F. 548. νερτέρῃ ἐχίδνας Ph. 1027. νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. et νερτέρα χθονὶ Her. F. 335. et νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. νερτέρα κώπα Al. 461. νερτέρα βροντῇ El. 748. Πλάτωνος δῶμα νέρτερον Her. F. 808. et νερτέρων ἐκ δωμάτων Al. 1076. Νεσόρειος. τὸ Νεσόρειον εὐγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1. Νέσωρ, nom. pr. Iph. A. 273. Νεύειν. ἐκ—λαμπρῶν νεύει βίος, νεύει δὲ τύχα And. fr. XIX. 3. 4. τῷ δὲ νεύοντος κάτω El. 839. ἔσῃν νευκῶς Iph. A. 1581. λογάσι—στρατῷ νεανίαις ἔνευσε Hec. 545. Ζεὺς ὃ, τι νεύσῃ τελευτᾷ Al. 981. Νευρά. ζεύγυντε κερόδετα τόξα νευραῖς Rh. 33. τόξων χερὶ ψάλλωσι νευραῖς Bac. 783. Νεφέλη, et dor. ἐλα. νεφέλη καλύψας Hel. 45. νεφέλης ἄγαλμα ib. 712. cf. v. 713. 756. 1148. et 1235. ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας Ph. 166. δι-

ναι νεφέλας δρομαίω Al. 245. πλαγ-
κτὰ νεφέλα Sup. 961. σκότος κρύπτει
νεφέλαις Hip. 192. ἐν νεφέλαισιν
Her. F. 667. νεφέλαι ἔνυδροι El.
733.

Νέφος. Ἑλλάνων νέφος Hec. 908.
ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι; Or.
468. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν Ph. 258.
ἣν περίξ ἔχει νέφος τοιῦτον, ὥστε—ib.
1321. νέφος οἰμωγῆς Med. 107.
συγγνὸν ὀφρύων νέφος αὖξεται Hip.
173. ἔκρυψαν ἄρμα λυγαίῳ νέφει
Her. 855. τεναγμῶν με περιβάλλει
νέφος Her. F. 1140. μέλαν νέφος
ib. 1216. συντιθεῖς πυκνὸν νέφος
Dan. fr. I. 4. σύννομοι νεφέων δρόμοι
Hel. 1504. πρὸς νέφη Fr. inc. B. 46.
2.

Νεῶν Her. F. 340. vid. not.

Νεώριον. περίβολον νεωρίων Hel.
1546.

Νεωσί. τὴς νεωσί δεσπότας Hec. 617.
τοῖς νεωσί νυμφίοις Med. 366. et τῷ
νεωσί νυμφίῳ ib. 514. ἡμεῖς ὃ νεωσί
δυστυχεῖς Hip. 343. νεωσί μοι μολὸν
τέκνον Iph. A. 602. τὸν νεωσί δαί-
μονα Bac. 219. μάλιστά σ', ὃ νεωσί
δὴ—αἰνεῖν ἔχω Her. 485. νεωσί τε-
κῆσαν El. 653.

Νηδύς. κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph.
1423. δι' ἐμᾶς νηδύος Hip. 165. νη-
δὺς ἀκύμων An. 158. νηδὺν ἑξαμ-
βλῆμεν ib. 356. ὥς ἄρδῃ νηδὺν Sup.
207. νηδύος ἐκβολὸν ἔτεκε Bac. 91.
ἄρσενα νηδὺν ib. 527. ἔρνος νηδύος
ib. 1305. πλήσσει νηδὺν τὴν ἐμήν
Cy. 243. cf. v. 302. et Alop. fr. VII.
1. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571.
νηδύος ἡσσημένος Aut. fr. III. 5.

Νηῖται πύλαι, una e septem Thebarum
portis. Ph. 1111.

Νηλῆς Cy. 368.

Νῆμα. νήματα ἵετο πέδῳ Or. 1433.

Νήνεμος. νήνεμον ἔτῃσ' ὄχλον Hec.
533. οἶδμα νήνεμον Iph. T. 1412.
πέλαγος αὖραις νήνεμον Hel. 1472.

Νήπιος. παῖδα νήπιον An. 756. cf.
Iph. A. 466. et 622. et Ion. 43. αἰ-
σθημά τι κᾶν νηπίοις γε τῶν κακῶν
ἐγγίνεται Iph. A. 1244. τὴς νηπίως
ἔτι Her. 956. γυνὴ νηπία Sth. fr.
VII. 2. βρέφος νήπιον Ion. 1399.
τὸ νήπιον ἀπληστον ἔχων Hyp. fr. V.
5. ἀντιτίνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων

Med. 891. νηπίοις ἀθύρμασιν Aug.
fr. V.

Νηρεὺς, nom. propr. Or. 364. An.
1225. 1233. 1258. et 1275. Iph. A.
701. 949. et 1057. Iph. T. 217. et
273. Cy. 262. et 263. Hel. 15. 1009.
et 1601. et Ion. 1082.

Νηρηῖς, vel contr. Νηρῆς, filia Nerei,
i. e. Thetis. An. 46. 135. et 161. Iph.
A. 626. 819. 836. 896. 1062. et 1078.
Iph. T. 537. Hel. 325. et 1663. plur.
Νηρηίδες, vel Νηρηῖδες, filiae Nerei.
An. 1268. Iph. A. 240. Iph. T. 274.
et 428. Tr. 2. et El. 434. et 442.

Νησαῖος. νησαιῶν χωρᾶν Tr. 188.
νησαίας πόλεις Ion. 1583. ἀπὸ νη-
σαιῶν ὀρέων Iph. A. 203.

Νησιώτης. νησιώτην βίον Rh. 701. et
Her. 86.

Νησιωτικός. δόμος νησιωτικὸς An.
1262. ὄνομα νησιωτικὸν Hel. 148.

Νῆσος. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5.
νῆσον λέγω ib. 1689. μακάρων κατοι-
κεῖν νῆσον ib. 1693. νήσων ἐρήμων
Hec. 1285. τὰς Ἑχινάδας λιπῶν νή-
σους Iph. A. 287.

Νῆσις βορᾶς Iph. T. 973.

Νήχειν. νηχόμενον (natantem) Epist.
II.

Νίζειν. φόνον νίζεσσα Iph. T. 1338.

Νικᾶν. νικᾶ λέγων Or. 942. et Tr.
716. τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐβουλία Ph.
728. καλὸν τὸ νικᾶν ib. 1206. τῶν
μετρίων τῆνομα νικᾶ Med. 126. γνῶ-
μῃ νικᾶν τὴν Κύπριν Hip. 1304.
νίκα νυν Al. 1111. νικᾶ ὃ μείων
τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων Sup. 437. νι-
κᾶς ib. 947. οἶκτῳ τὸ δεῖμα τελέθρου
νικᾶν Iph. T. 485. νικᾶν, ἰσῆρεις
ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ ib. 1472. cf. El.
1269. νικᾶτε Rh. 137. ἦδειν, ἃ μ'
ἐχρῆν νικᾶν πόσιν Tr. 650. νικᾶ ὃ
'κ θεῶν με δύστηνος κλύδων ib. 691.
νικᾶ Κύπρις θεὰς ib. 932. cf. Hel.
29. et 31. ἦν νικῶ λόγῳ Her. 254.
νικᾶτε ἐχθρὸς ib. 531. cf. v. 786. et
Er. fr. I. 56. ἀρετῇ σε νικῶ Her.
F. 342. νικᾶν τὴν δίκην El. 955.
λογισμὸς τῆργον ὃ νικᾶ ποτε Alcmen.
fr. IX. 3. ὅθεν νικᾶν χρή σε, δυσ-
τυχεῖς Alex. fr. IV. 1. δούλοισι τοῖς
σοῖσι νικᾶς ib. 3. σοφὸν ἐν βύλευμα
τὰς πολλὰς χέρας νικᾶ Antior. fr.
XII. 4. τοσφῶδε νικᾶ Bel. fr. XVI.

16. ὥστε νικῶν Ix. fr. III. 2. τὸ νικῶν τάνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. νικᾷ χρεία με eorund. CLIX. 1. νικῶν Rh. 119. νικῶντι συννικᾶς ἐμοὶ Al. 1106. νικῶντα ἵπποις στρατὸν Sup. 694. νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια Iph. T. 967. ὀρνίθων γαμψηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 160. νικῶντ' Ὀρέτην πᾶσιν ἀγγέλω φίλοις El. 762. τὰ κῆφα τοῖς νικῶσιν Al. 1032. τοῖσι τὰ μείζονα νικῶσι ib. 1034. ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα καὶ θῆλυν σποράν κακοῖσιν Hec. 659. ἔγνωσ τὴν νικῶσαν βελήν Med. 912. τὴν ἄνοιαν—τῷ σωφρονεῖν νικῶσα Hip. 399. νικῶσα νίκην τίνα; Sup. 1060. τὸ νικῶν, sc. τῷ στρατῷ μέρος ib. 708. ὡς ἐνικῶμεν μάχῃ Ph. 1150. νενικηκὼς μάχῃ ib. 1425. πολλάκις ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορὰ An. 638. τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὐτῷ πέρι Tr. 719. ἦν νίκηση σ' ὅδε Ph. 564. ἐνθα νικῆσαι σε χρή Or. 1652. ἐχ' ἵπποισι νικήσαντα Tr. 1209. πάντα νικήσω λόγον Iph. A. 1249. ὁ νικήσων Bac. 973. νικῶμαι κακοῖς Med. 1077. νικῶμαι Ἀργείας Θεῷ Tr. 23. νικώμεσθα El. 759. τὰ μὲν ὀκνῶ νικώμεσθα Aug. fr. IV. 1. νικώμενος Rh. 115. πανταχῇ νικώμενος Iph. A. 745. Βακχίῃ νικώμενος Cy. 453. πρὸς τῷ παρόντος ἡμέρῃ νικώμενος Dan. 19. χρημάτων νικωμένῳ Dic. fr. XII. 1. πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et fr. inc. B. 48. 4. κρεισσόνων νικώμενοι Med. 315. ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι Antior. fr. IX. 3. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους Bel. fr. XXIIX. 2. συμφορᾷ νικωμένη Med. 1195. τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 234. νικωμένη Παλλὰς ἐκ ἀνέξεταί ib. 353. ἢ ποτε—νικωμένη δίκην ὑφέξω El. 697. τῇ βίᾳ νικώμενον Hec. 333. ἑδέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον Ph. 548. ἐνικώμην κεκραγμῆ Iph. A. 1357. νικηθεὶς πόθῳ Her. 300.

Νίκη. νίκης σῆμα Ph. 1264. ὡς θανόντων ἑδαμῆ νίκη πέλοι ib. 1473. ταῦτα νίκην δίδωσιν Sup. 596. νίκην Θησέως ἀγγελῶν ib. 638. νικῶσα νίκην τίνα; ib. 1060. ἥδειν—κείνῳ

νίκην ὧν μ' ἐχρῆν παριέναι Tr. 651. νίκην δὸς ἡμῖν El. 675. τρισσῶν βιότων ἐνὶ κρίνῳ νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. b) dor. νικά. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 779. περὶ νίκας Iph. A. 215. τάχα ἂν νίκαν δοίη δαίμων Rh. 995. θεὸς ἀμετέραν τις ἄγει νίκαν El. 591. νίκας τεφανηφορίαν—τελέσας ib. 862. καλὸν ἂν νικά Epig. III. 2. c) plur. Συρηκοσίως ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν Epig. II. 1. 2) Νίκη, *nom. propr. dea victoriae, seu Minerva*. Iph. T. 1497. et Ion. 1529. et dor. Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Ion. 457.

Νικητέον. ὃ σθένει νικητέον γυναῖκας Bac. 951.

Νικητήριον. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον Dan. fr. VIII. 3. νικητήρια λαβὼν Al. 1031. ἀντὶ νικητηρίων Tr. 963.

Νικηφορεῖν. ἥ δάκρυα νικηφορεῖ Bac. 1145.

Νικηφόρος. κράτα νικηφόρον Tr. 353. et ἀδελφεῷ κράτα τῷ νικηφόρῳ El. 872. πατρὸς ἐκ νικηφόρου γεγῶς ib. 880. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ Ph. 788. δεξιὰν νικηφόρον ib. 1377. σωτηρίαν νικηφόρον Iph. A. 1474. ἦξω εἰς νεκρὸς νικηφόρος Tr. 460. νικηφόρον ἄγραν Bac. 1198. νικηφόρος δῶρον τύχοιτε Iph. A. 1557.

Νιν, pro αὐτὸν, αὐτήν, αὐτὰς et αὐτάς, passim per totum Euripidem, e. c. Hec. 265. 515. Or. 1214. etc.

Νιόβη, *nom. propr. fœminæ*. Ph. 163. et Cresph. fr. II. 2.

Νίπτειν. ἐνίψεν αὐτῶν σφαγὰς; Sup. 765. ἦν νίψω φόνον τῶνδε Iph. T. 1230. νίψαι ἐρᾷ ib. 1041. ἀγνοῖς καθαρμοῖς νιν νίψαι θέλω ib. 1191. βῆς ἦλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ ib. 255. ὀρειᾷν πιδάκων νίψαντο σώματ' ἐν ῥοαῖς An. 284. νίψαντο αἷμα Bac. 766.

Νίπτρον. χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσῳ Hel. 1400. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1174.

Νιρεὺς, unus e ducibus Græcorum ad Trojam proficiscentium. Iph. A. 204.

Νῖσος, *nom. pr.* Νίσσ πόλιν ἦκειν ἔφασκε Her. F. 954.

Νίσσεσθαι. πᾶ δὴ μοι νίσση σκοπέλης; Cy. 43. νίσσονται Hel. 1498.

N O M I

Νιβάς. πυκνὴ νιβάδα (de lapidibus confertim projectis) πάντοθεν σποδύμενος An. 1130.

Νιφοβόλος. ὑπὸ Δειράσι νιφοβόλοιο
Παρνασσῷ Ph. 214. νιφοβόλον Φρυ-
γῶν γάπος Iph. A. 1283.

Νοεῖν. τῆδε νόει νόσαν πρὸς οἶκος Iph.
T. 1018. τῆδε μετατιθεμένης νόει
Rh. 131. νοεῖν σοφὸς Ib. 625. ὅς
θεὸν ἤχῃ νοεῖ Fr. inc. CLVIII. 1.
δίδωκα ἔη, μὴ τοι νοήσῃς Fr. inc. B.
32. 2. νοήσας πῶς Pl. 1416.

Νοητέον. Δεδὼν ποῖον νοητέον; Fr. inc.
CXLVI, 1.

Noθαγενής Ion. 592. παῖδας νοθα-
γενεῖς An. 943. τέκνῳ νοθαγενεῖ ib.
913.

Νύξος. δεσπότην νόθον Hip. 309. μη-
δαίς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος
ib. 1083. εἰ τις νόθος πέφυκε An.
637. νόθῳ παιδὸς ἔκρυσεν Ionn. 1105.
νόθον με παρθένουσι' ἔτικτε σὺν ib.
1472. ματὸν νόθουσι τοῖς ἐπίσχον
An. 223. νόθοι πολλοὶ γνησίων ἀμεί-
νοντες ib. 639. παῖδας ἐκ ἐῷ νόθους λα-
βεῖν And. fr. XXIV. 1. cf. Eu. fr.
V. 1. ὑδὲν ὕγιες φασὶ μετρητιάς φρο-
νέειν νόθοισι παίσιν Phry. fr. XII. 2.
τὸ νόθον τοῖς γνησίοισι καλέμειον πε-
φύκναι Hip. 962. νόθον λέκτρον
An. 545. et νόθοισι λέκτροις An.
929. ὀνόματι μεμπτόν τὸ νόθον An-
tig. fr. IX.

Νομάς. ὄρεα — νομάδα κυματοθόρον
 Pul. fr. I, 2. νομάδες Cy. 120.

Νομίζω. αὐτὸς νομίζων τιμῶν
τὸν ἐσθλόν. Hes. 326. Διὸς νομίζεις
τὸς τὸν θεόν ἀρχεν ἴτι; Med. 493.
Κήρυον νομίζω ἡς ἐμῆς πανκλήριας
σώτῃσαν εἶναι. Ph. 527. πάντ' ἔχων
νομίζετε ih. 570. μηδεὶς με φαῖσιν
ἐσθλὴν νομίζω ih. 807. μ' αὐτὸς νο-

παῖδα - φυλάττει ΑΙ. 644.
 ἡδὲ τὸν ἑτερον τῷ μῦ

732 Rh. 868.

10. 310. 0000

Her. 313.

3. EV

νόμιζεν καὶ φίλον El. 83. γαμβρὸν
 νόμιζε Alcmaeon. fr. XI. 2. νιδί. not.
 χρυσὸ νόμιζε σαυτὸν διεν' εὐτυχεῖν
 And. fr. XVI. 4. τὰ φέιντα κρείσσω
 νομίζεν τῶν δοκημάτων χρῆεν Er. fr.
 VII. 2. τὰ ἐργ' ἐλάσσω χρημάτων
 νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. γέτον (sc.
 τὸν αἰθέρα) νόμιζε Ζῆνα Fr. inc. 1.
 3. οὐδὲν κρεσσύτερον νομίζω τῆς σω-
 φροσύνης eorund. XIII. 2. τὸν εὐ-
 τυχεύοντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν eor.
 CCIV. ἔχ' ἓνα νομίζων φθείρεται
 πόλεως νόμον El. 234. τίς νομίζον-
 τας τέχνην Alcmaeon. fr. XIII. 2.
 δ νομίζαντες δικήν δώσειν Cenei' fr.
 IX. 2. τὸ πλῆθος ὅτι φαυλότερον
 ἐνόμισε Bac. 432. νομίσας πολέμιον
 δυοδαίμονα Ph. 1595. ὡς νομίζεται
 (ut moribus est receptum) Al. 99.
 et 612. et El. 1126. cf. Iph. T. 471.
 et Hel. 1278. χωρὶς τό, γ' εἶναι, καὶ
 τὸ μὴ, νομίζεται Al. 531. μηδὲ νε-
 κρῶν ὡς φθμμένων χῶμα νομίζεται
 τύμβος σῆς ἀλόχη ib. 999. καθ' Ἐλ-
 λάδας ἐκ κακῶς νομίζεται An. 694. τὸ
 γνώσκεν ὡς τάφος νομίζεται; Iph. A.
 1444. ἄλλως νομίζῃ θεὸς Cy. 354.
 ὁ Βάκχιος τίς θεὸς νομίζεται; ib.
 519. ἡ αἰσχύνῃ βάρος τῇ ζῇν νομί-
 ζεται Her. 202. τὸ θανεῖν κακῶν
 μέγιστον φάρμακον νομίζεται ib. 596.
 δυσκρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ὥσπερ
 ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. τυ-
 ραννίς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar.
 fr. IX. 1. μεγάλ' ἔχειν νομίζεται
 Aug. fr. VII. 4. τὸ καταθάνειν ζῆν
 κάτω νομίζεται Pol. fr. II. 2. ὃς ὀρ-
 κων θνατοῖς ταμίης ἐνόμισται Med.
 170. ὅστις χρητὸς ἀπ' ἀρχῆς νερό-
 μιται Al. 109. τὰ θεῶν ὅτε νερόμι-
 ται Iph. A. 33. δε ἄδικον μήτηρ
 πάντων νερόμιται (sc. ἡ γαῖα) Chry.
 fr. VII. 7. ἐπίσσω νομισθεὶς ἐν
 πόλει Med. 301. τῶν ἐλευθερωτά-
 των οἶκον νομοδείσα An. 13. τὰ
 νομοδείσα Bac. 71.

νόμιμος. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph.
822. πατὴρ φῶς νόμιμον ἐν γάμοις
ib. 347. τὸ ἴσον, νόμιμον ἀνδρώπων
ἐπὶ ib. 541. τὸ ἐν χρόνῳ μακρὸν νό-
μιμον Bac. 894. τὸ δ' Ἑλλὰς νόμι-
μον ἐκ τίνος σβεῖσι; Hel. 1286. νόμιμα
ἀπείλοντες θεῶν Supr. 19. νόμιμα
πάντα συνένευσται; Ἑλλὰδος ib. 311.

τὰ ἔξω νόμιμα δίκας Βασ. 1008. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293. Νόμισμα. νόμισμ' εἰς ταὐτό γε Iph. T. 1471. vid. not. in fin. νόμισμα δώσομεν Cy. 159. ἐμπλησθέντες νομίσματος Er. fr. II. 29. ἔτοι νόμισμα λευκὸς ἀργυρος μόνον καὶ χρυσὸς ἐστίν· ἀλλὰ κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Oedip. fr. V. 1—3. τῷ νομίσματος χάριν Fr. fal. cit. V. 4. Νόμος. νόμος—τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δέλοις—κεῖται Hes. 291. ὁ κείνων (sc. θεῶν) κρατῶν νόμος· νόμῳ γὰρ τῆς θεῆς ἡγούμεθα ib. 800. αἰτιὸν τι καὶ νόμος ib. 974. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. τῷ νόμῳ ἂν εἶχετο ib. 502. ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα Ph. 301. βροτοῖσιν ὅς καθέστηκεν νόμος Hip. 91. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθης Al. 58. πατρῷον νόμον ib. 686. νόμῳ τῶν νετέρων An. 1200. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων ib. 526. et τ. Π. ν. σώζοντες ib. 671. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδῆσαι Hel. 877. Ἑλλήνων νόμῳ ib. 1577. προγόνων νόμον σώζουσα Ion. 20. θεῷ νόμον ὃ παραβαίνομεν ib. 230. τῷ νόμῳ ὀλλυμαι ib. 1256. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζουσα ib. 1322. νόμον παρέμενος Her. F. 779. λέκτρα, ὧν ἑδεῖς νόμος ib. 1316. τῷ νόμῳ χάριν ib. 1322. ἔχ' ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Alex. fr. XII. 8. νόμῳ νοσῆσιν (sc. οἱ νόθοι) And. fr. XXIV. 3. ἔτ' ἐχρῆν εἶναι νόμον Antig. fr. V. 1. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 2. νόμος λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. κοινὸς ἀνθρώποις νόμος ejusd. fr. VII. 1. τρόπος ἐπὶ χρηστὸς ἀσφαλέτερος νόμος Fir. fr. VII. 1. τὸν νόμον χαίρειν ἔων Fr. inc. XLII. 2. νόμος τὸν ἐχθρὸν δρῶν κακῶς eorund. CIII. a. 2) plur. κατάρχομαι νόμων βακχείων Hes. 684. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. νόμων γραφαὶ ib. 866. κατὰ νόμους Or. 429. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν ib. 487.

Φρυγίοισι νόμοις ib. 1426. βαρβάροις νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοισι βαρβάροις Hel. 806. εἰς καινὰ ἦδη καὶ νόμους ἀφιγμένην Med. 238. νόμοις χρῆσθαι ib. 538. νόμοις βροτῶν ξυλλαμβάνουσα ib. 812. εἵπερ θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. ὃ βαρβάρων νόμοισιν οἰκῶμεν πόλιν An. 242. νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378. νόμοι κοινοὶ ib. 430. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. θύραζε τῶν νόμων Βασ. 331. οἱ νόμοι διάφοροι ib. 484. ὃ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων γινώσκειν χρῆ ib. 889. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγους ἀποστρέφω Cy. 298. λείλειμμαι τῶν ἐν Ἑλλησιν νόμων Hel. 1262. τῆς Πελοπιδῶν ἐῷ νόμος ib. 1445. ἀσπόνδοισι νόμοισιν El. 906. νόμους κοινὰς Ἑλλάδος Antio. fr. IV. 3. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. νόμοι γυναικῶν ὃ καλῶς κεῖνται πέρι Inus fr. VII. 1. νόμους θέσθαι κολασὰς Sis. fr. I. 5. cf. v. 9. ἥ νόμων ἑδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. πῶς—νόμοισι χρώμεθα; eorund. CLXXXVI. 2. σέβοντα τῆς θεῶν νόμους Fr. inc. B. 1. 2. Νομός, sedes, habitaculum. νομὸν τῆς Ἑλλάδος πορθεῖν Rhes. 477. ἐκλιπὼν ἦδη τε καὶ νομὸν βίβη Pol. fr. I. 7. 2) pascuum. ποιηρῆς λιπῆσα νομὸς Cy. 61. Νόος. νόος φιλοδέσποτον Ion. 709. c. (est vers. a Barnes. insertus) νόῳ ἀκῶν καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. Contr. νῆς vid. infra suo loco. Νοσεῖν. Hoc verbum (uti et subst. νόσος) sæpius de morbis tropice sic dictis, v. c. statu reip. turbulento, pravis moribus etc., quam de physicis, ab Euripide usurpatur. νοσεῖ τλήμων Ὀρέτης Or. 34. κᾶν μὴ νοσῆς, ἀλλὰ δοξάζης νοσεῖν ib. 314. ἐκ φασμάτων τὰδε νοσεῖς ποίων ὑπο; ib. 407. νοσεῖ ἦδε γῇ πάλαι Ph. 874. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med. 16. κρεῖσσον νοσεῖν, ἥ θεραπεύειν Hip. 186. εἰ νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν ib. 293. νοσῶμεν ἑδὲν ὄντες αἰτιοὶ ib. 933. χεῖρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσῶμεν An. 220. ἐκ τίνος λόγῳ νοσεῖ δόμος; ib. 549. τῷτ' αὐτὸ καὶ νοσῶμεν ib. 907. δόμοι νοσῶσιν ἀν-

δρῶν ib. 951. Ἑλλάς σὺν σοὶ κατὰ
θεὸν νοσεῖ τινα Iph. A. 411. τὸ τῆς
τύχης, καὶ τὸ τῆς θεῆς, νοσεῖ ib. 1404.
πάντα τὰ κείνη νοσεῖ Iph. T. 536.
νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν Tr. 27. νοσεῖς χ'
ἄτερα ib. 615. ἦν ἡ δόξα σε νοσῇ
Bac. 311. ἔγ' ἀνευ τέτων νοσεῖς ib.
327. τοῖς ἐκείνη πῆμασιν νοσεῖς; Hel.
102. τὸ ὄμμα μὲ νοσεῖ ib. 581. ἐκεῖ
νοσῶμεν ib. 587. ὅποι νοσοῖεν ξύμ-
μαχοι, κατασκοπῶν ib. 1623. τί ἐκ
ἐκείνη—νοσεῖ; Ion. 364. ἀπαιδίαν
νοσεῖν ib. 620. τί θεσφάτοισι δεσπο-
τῶν νοσῶ; ib. 755. σὺν σοὶ νοσῶ ib.
808. νόμῳ νοσῶσιν (sc. οἱ νόθοι)
And. fr. XXIV. 3. ταρασσῶν μηδὲν
ὦν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. νο-
σεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl.
fr. II. 2. κέρδους ἕκατι καὶ τὸ συγ-
γενὲς νοσεῖ Cenei fr. VI. 2. νοσεῖν
αἰσχρὰν νόσον Phry. fr. VIII. 2. βρο-
τῶν νοσῶσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλω-
λότες ἔδεν νοσῶσιν ejusd. fr. XV. 3.
4. ἡ παῖς νοσεῖ σε Scy. fr. I. 1. πλε-
τῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. νοσῶν
Ph. 884. φίλον τοι τῷ νοσῶντι δέμνιον
Or. 229. δυσχερὲς ψαύειν νοσῶντος
ἀνδρὸς ib. 790. πρὸς τῆς τύχης νοσῶν
Ph. 66. λόγος νοσῶν ἐν αὐτῷ ib. 475.
μὴ νοσῶντί μοι νόσον προσθῆς Al.
1050. τοῖς τῷ νοσῶντος πῆμασιν Sup.
227. νοσῶντα οἶκον Iph. T. 992. θά-
τερον νοσῶν δυοῖν Ion. 579. τὸ μὴ
εἰδέναι ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσῶντα An-
tiop. fr. XXIV. 3. τί με πλῆτος ὠφε-
λεῖ νοσῶντά γε; Tel. fr. XXII. 1.
σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσῶντι συννοσῶς
ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5. δυσάρεστον
οἱ νοσῶντες Or. 232. ἥ πε νοσῶντας
ὑβρίσεν δόμους; Iph. T. 930. φίλων
νοσῶντων Rh. 412. νοσῶσα Hip. 477.
ιδίᾳ νοσῶσα Iph. A. 982. ὥς νοσῶς
εὐρον νόσους Ion. 320. τάσει νοσῶσαν
πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. Fr. inc.
XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. τῷ
νοσῶντι τειχέων (sc. μέρει) Ph. 1104.
τῷτο παύσαντες νοσῶν ib. 1178. νο-
σῶντα λέκτρα Hip. 463. ἐπὶ νοσῶσι
δώμασιν Iph. T. 680. νοσῶντα μέ-
λαθρα ib. 693. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς
νοσῶντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Peliad.
fr. III. 2. νοσησάσης χθονὸς Her.
F. 542.

Νοσερός. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτῃ Hip.

131. et νοσερᾷ δέμνια κοίτας ib. 180.
νοσερὸν κῶλον Or. 1016.

Νόσημα. νόσημα κυδεύοντα παιδαγω-
γία Or. 881. λοχεῖ ἐμῷ νοσήματος
El. 656. τὸ μωρὸν αὐτὸ τῷ πατρὸς
νόσημ' ἐνι Antig. fr. XI. 1. ὅσον νό-
σημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Inus fr.
IX. 2. ἐγγίγνεται νοσήματ' εἰς κρη-
πτὸς γάμος Ion. 1524.

Νόσος. αἰσχίστην νόσον Or. 10. ἀγρία
συντακεῖς νόσῳ ib. 34. ὅταν σῶμα
κεφισθῇ νόσῳ ib. 43. ἐπικυρον νόσῳ
ib. 211. νόσος μανίας ib. 227. τίς
σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. πλευρὰ
νωχελῇ νόσῳ ib. 798. παρειμένον
νόσῳ ib. 879. νόσῳ τήνδ' ἀπαλλάξω
χθόνα Ph. 1021. ὥς ὠλεσθε πατρώα
νόσῳ Med. 1364. ξύννοιδεν ὅτις οἰκε-
τῶν νόσον Hip. 40. τὴν νόσον δυσ-
κλεᾷ ib. 405. εὖ πως τὴν νόσον κατα-
τρέφῃ ib. 477. δεινᾷ Ἀφροδίτας νόσῳ
ib. 766. μαραίνεται νόσῳ Al. 201.
cf. v. 237. μὴ νοσῶντί μοι νόσον
προσθῆς ib. 1050. χείρον' ἀρσένων
νόσον ταύτην νοσῶμεν An. 219. νόσον
Ἑλλάς ἔτλα, νόσον ib. 1045. τὴν
νόσον τὴν τῶν θεῶν προσθῆς ἐμοὶ Tr.
1042. ὅς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυ-
ναιξὶ Bac. 353. Ἦρα με κάμνειν τήνδ'
ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. νόσον
κρυφαίαν Ion. 944. ἔχει νόσον πενία
El. 375. vid. etiam Antiop. fr. fin.
σῶμα εἰς νόσον πεσὸν El. 428. ἐκυσία
νόσος Dic. fr. VII. 4. ἐχθίστη νόσος
Ceno. fr. II. 6. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον
Phry. fr. VIII. 2. πόλει εὐτυχῶντες
οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τῇ νόσῳ
διδὼς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. ἀλλ'
ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ eorund.
CXVIII. 1. μεῖζον προσάπτει τῆς
νόσῳ τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2.
δύο νόσῳ κεκτημένος Ion. 591. ὄχλον
παρέχων παρθένω νόσοις ἐμαῖς Or.
282. ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νό-
σων πασῶν ἀναΐδεια Med. 471. cf.
Inus fr. V. 7. ubi de invidia dicitur.
συγεραὶ νόσοι Hip. 177. παίδων νό-
σους Al. 888. ὥς νοσῶς εὐρον νόσους
Ion. 320. ἀκεσφόρον νόσων Ion. 1005.
νόσους ἀπείργει ib. 1013. νόσοι θνη-
τῶν αἰ μὲν εἰς' αὐθαίρετοι κ. τ. λ. Bel.
fr. XIX. 1. τὸ γῆρας ὥς ἔχει πολλὰς
νόσους Gl. fr. III. 1. βροτοῖς τὰ μεῖζον
τῶν μέσων τίκτει νόσους Fr. inc. XXIX.

1. λύπαι ἀνθρώποισι τίκτους νόσους
eorund. LXVI. τὰς νόσους σκοπεῖν
χρεὼν eor. CLXI. 3.

Νοσεῖν. ὁ ἄνθρωπος νόσῳ Hel. 435. ἔπω
νεύσθηκ' οἶκον Iph. T. 534. ἐπεὶ δεῦρ'
ἐνόσησεν An. 972. νοσήσαιμι Al.
1026. πατρίδα νοσήσαι Hel. 1031.
γῆν τήνδε νοσήσας ib. 897. Λακεδαί-
μονος γῆς δεῦρο νοσήσας' ἀπο ib.
481.

Νόσιμος. ἐπεὶ νόσιμον ναῦς ἐκίνησε
πόδα Hec. 940. νόσιμος ἔλθοις δόμον
Al. 1156.

Νότος. πρεμενὺς νότῳ τυχόντας Hec.
541. πικρὸν Ἀδράσῳ νότον—θήσει
Ph. 956. cf. Tr. 66. εὖ νότον ἀγγέλ-
λεις σέθεν Sup. 641. κακὸν νότον ib.
1208. et Her. 1042. νότον ἐκ ἀποί-
σεται Iph. A. 298. Ἑλένης νότος ib.
882. εἰ πρὸς Ἴλιον ἐν τῷδ' ἔκαμνε
νότος ib. 966. νότον πονηρὸν ib.
1187. οἷς νότος ἐκ ἔτ' Ἴλιε πύργως
ἐπι ib. 1261. ὥς τύχοι νότῳ στρατὸς
ib. 1603. ἐκ τερμάτων νότον ἄρωμεν
πάλιν; Iph. T. 117. vid. etiam v. 527.
535. 662. 1003. 1016. 1019. 1066. et
1112. νότον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν
Rhes. 427. δύσνοσον νότον Tr. 75.
τέλλουσ' Ἀργεῖοι νότον ib. 168. νότον
ἄθλιον σχίσσῃσι Bac. 1335. νότος εἰς
πάτραν Her. 311. cf. v. 587. et 645.
ἐδ' οἶσθα νότον οἶκαδε Hel. 883. cf. v.
890.

Νοσφίζειν. ὅστις μ' εὐτυχῆντ' ἐνόσφισας
Rh. 56. ἐκ δόμων ἐνόσφισαν θεοὶ σε
Hel. 647. ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ'
ἄπαιδα νοσφίσας An. 1208. βρέφος
μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287.
νοσφιεῖς με τῷδε δευτέρῳ νεκρῷ; Al.
44. εἰ τῆς θανόντας νοσφίσεις, ὦν
δεῖ λαχεῖν Sup. 539. ἥ περ σφ' ἀδελ-
φὸς χρημάτων νοσφίζεται; ib. 153.

Νοσώδης. σίλβει νοσώδεις ἀσραπὰς
Or. 480. νοσώδες τῷτο τοῖς ἀμείνοσιν
Sup. 423.

Νοτερός. πόντῳ νοτερόν ἐπ' ἐκβολὸν
Iph. T. 1042. νοτεράν πέπλων πτύχα
Sup. 978. νοτερῷ βλεφάρῳ Al. 601.
πέδον νοτερόν Ion. 106. νοτερόν ὕδωρ
ib. 149.

Νότιος. νοτίας ἄλμας (i. e. ἄλμης)
Hip. 150. σαγόνας νοτίας Chry. fr.
VII. 3.

Νοτίς. ποντία νοτίς Hec. 1259. καλ-

λιπόταμος ὕδατος νοτίς Ph. 649. et
δροσώδης ὕδ. v. Bac. 704. ταχεῖα
νοτίς διώκει μ' ὀμμάτων Iph. A. 684.
ἂ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107.
ὅταν ξηρὸν πέδον—νοτίδους ἐνδεῶς ἔχη
Oed. fr. XVII. 8.

Νυθεσία. πρὸς νυθεσίας τὰς σὰς Her.
F. 1256.

Νυθετεῖν. ἡμᾶς χρή σε νυθετεῖν φίλα
Or. 299. ἡ θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν
νυθετεῖν ἐπίσεται Hip. 396. σὺ γ' εὖ
με νυθέτει ib. 724. ὁρῶ κἀγὼ ταῦθ',
ἄπερ με νυθετεῖς Sup. 337. cf. Bac.
824. ὥστε μή σε νυθετεῖν Iph. A.
692. τὴν σὴν μητέρα νυθέτει Ion.
1307. μή με νυθέτει ib. 1397. cf.
Her. F. 855. σὺ γε με νυθετεῖς Her.
F. 1249. λέληθεν ὕδεν τῶνδ' ἐμ', ὦν
σὺ νυθετεῖς Chry. fr. I. 1. ἅπαντες
ἐσμέν εἰς τὸ νυθετεῖν σοφοὶ Fr. inc.
XXXIII. 1. παῖδα νυθετῶν Phaëth.
fr. VIII. 6. ἐνυθέτην σὲ πολλὰ, πολ-
λάκις Tr. 1015. τί δή με δρᾶσαι νυ-
θετέμενον χρεών; Ion. 1332. νυθε-
τέμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II.
1. νυθετεμένη Med. 29. Κύπρις ὕδ' ἐν
νυθετεμένη χαλᾷ Dic. fr. VI. 1.

Νυθέτημα. τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα
νυθετημάτων Ph. 595. ἄγαν μωραί-
νοντι νυθετήματα Fr. inc. CXVIII.
3.

Νυθετητέος Bac. 1254. et Ion. 436.

Νυνεχῆς Dan. 48.

Νῆς. ταῦτα νῆς ἐτόξευσεν μάτην Hec.
603. ὅσοι σὺν νῷ χρηστὰ βηλεύουσ' ἀεὶ
Or. 907. δεῦρο νῆν ἔχε ib. 1181.
τὸν νῆν ἐκεῖσ' ἔχει Ph. 363. cf. v.
1427. σοὶ ἐσι νῆς λεπτὸς Med. 529.
νῆν ἔχων, ὅσον σε δεῖ Hip. 105. cf.
An. 251. οἷσιν ἐκ ἔνεσι νῆς Hip. 920.
cf. An. 230. et 668. Antior. fr. XIX.
1. et Tel. fr. XIV. 2. ὁ νῆς ὁ σὸς
μοι μὴ ξυνοικίῃ An. 236. τῆς νῆν
ἔχοντας ib. 945. cf. Iph. A. 374. et
Bel. fr. XVII. 1. νῆς ἐ βέβαιος Iph.
A. 334. ὁ νῆς ὃδ' αὐτὸς νῆν ἔχων ἐ
τυγχάνει ib. 1139. τὸν νῆν διδάσκα-
λον ἔχουσα Tr. 647. νῆς βροτῶν ib.
886. ὁ σὸς νῆς ἐποιήθη Κύπρις ib.
988. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ
νῆς ib. 1052. τὸ γῆρας, νῆν ἐκ ἔχον
Bac. 252. cf. v. 271. νῆς ὁρᾷ Hel.
121. τῆνομ' ἐκ ἔχων ἐλεύθερον, τὸν
νῆν δὲ ib. 737. ὁ νῆς τῶν κατθανόν-

των ib. 1020. οἶκοι τὸν νῦν ἔσχον Ion. 251. τὸ τῷ νῦ ταχὺ ib. 742. ἐκεῖσε τὸν νῦν δὲ ib. 1370. νῦς ἐκέτ' ἐστὶν Æol. fr. XVIII. 4. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τῷ νῦ πλέον And. fr. XI. νῦν χρή δεῖσθαι CEd. fr. VIII. 1. εἰς φροντίδας νῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. τὸν νῦν ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βύλεται Fr. inc. XVI. 4. τῇ νῦν κεκτημένη eorund. CLI. 5. ἐκ ὀφθαλμὸς τὸ ταῦτα κρινόν ἐστιν, ἀλλὰ νῦς ib. 6. τὸν νῦν ἐβλαψε Fr. inc. B. 25. 2. τὰ οἶκοι ἴσθι κατὰ νῦν Epist. II.

Νύκτερος. νύκτεροι κατὰ στρατὸν φύλακες Rh. 87. ἄδω νύκτερος ἀνάγκα Hip. 1388. νυκτέρῳ πλάτῃ Rh. 53. νυκτέρης ἐκκλησίας ib. 139. φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. νυκτέρων ἀσπασμάτων Hec. 831.

Νυκτερωπός. δόκημα νυκτερωπὸν ἐν-νύχων ὀνείρων Her. F. 111.

Νυκτηγορεῖν. τί χρῆμα—νυκτηγορεῖσι; Rh. 89.

Νυκτηγορία. νυκτηγορίαν τιν' ἔχων Rh. 20.

Νυκτιδρόμος. νυκτιδρόμῳ σύριγγος ἰὰν Rh. 552.

Νυκτιπόλος. νυκτιπόλῳ Ζαγρέως Cret. fr. II. 12. νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις Ion. 718. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων ib. 1049.

Νυκτίφαντος. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576.

Νυκτωπός. λαθροσύναν νυκτωπὸν Iph. T. 1279.

Νύκτωρ Bac. 469. 485. et 486.

Νυμφαγωγός Iph. A. 610.

Νύμφαιος. ψαμάδων Αὐλίδος ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 216. vid. not. νυμφαίας σκοπίας El. 447.

Νυμφεῖος. νυμφεῖος εἰς ἀγκώνων εὐνάς Iph. A. 131.

Νυμφεύειν. νυμφεύετε Med. 313. νύμφευε ib. 625. νυμφεύσα Iph. A. 458. Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύσα σὴν ib. 885. ἀνόνητ' ἐνύμφευσας Al. 414. νυμφεύσας λάθρα Ion. 819. ἔσθ' σε μήτηρ ἔτε νυμφεύσει ποτὲ Al. 318. ἄδης νιν νυμφεύσει Iph. A. 461. cf. El. 1144. φονεῦσιν Ἔκτορος νυμφεύομαι An. 404. εἰ τὰμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται Sup. 455. νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰσχροῖα πρὸς σέθεν Iph.

T. 364. νυμφεύς δέμας Ἥλέκτρας El. 1340. νυμφευσάμεναν κατεύνασε Hip. 561. ἔ νυμφεύσεται Tr. 1139. νυμφευθεῖσα παρ' ἀνδρὶ τῷδε Med. 1336. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητῷ τινος Bac. 28. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Νύμφευμα. καλὸν νύμφευμα Tr. 420. ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. θεῆς χάριν νυμφευμάτων An. 20. cf. v. 1232. ἀπώθῳ σε γνησίων νυμφευμάτων; ib. 192. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἔξει ib. 988. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. νυμφεύματ' αἰσχροῖα Iph. T. 365. ἀνοσίων νυμφευμάτων El. 1261.

Νυμφεύτας, dor. pro ης. τῷ ἐμῷ νυμφεύτα Ion. 913.

Νυμφευτήριον. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια Tr. 252.

Νύμφη, et dor. νύμφα, 1) sponsa, uxor. ἐθρέφθην—βασιλεῦσι νύμφη Hec. 352. νύμφην ἀνυμφον ib. 612. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον ἀπωλόμεσθα Ph. 584. καινῆς νύμφης ἡμέρῳ πεπληγμένος Med. 556. cf. v. 785. 805. 888. 957. 1003. et 1066. νύμφη Θεσσαλὶς Al. 332. νύμφην τὴν ἐνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138. εἰσιγάθῃ σᾶς εἰσοδος νύμφας ib. 352. ἃ δύτανος νύμφα Med. 149. cf. v. 163. et 978. ἄδω νύμφα προσεδρεύοις Al. 749. ἔ παντάλαινα νύμφα An. 140. τῇ Λακεδαιμονίᾳ νύμφα Tr. 250. βοάσπ' εὔ—νύμφαν ib. 337. τέρεινα νύμφα Cy. 513. νύμφα δύω El. 1033. νύμφαι ἀρίτων νυμφίων τητῶμεναι Hec. 324. cf. Or. 1136. νύμφας ἡκροδινιαζόμεναι Her. F. 476. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν ib. 481. Ἀργείοις ἅμα νύμφαις El. 179. νύμφας ἐς οἶκον ἐρματίζονται Inus fr. VII. 8. 2) nom. pr. Nympha. Νύμφα Ναῖς Hel. 187. Νύμφας τᾶς Περσηίδος Her. F. 801. ὠκυθῦναι Νύμφαι Sup. 993. κρῆναι Νυμφᾶν Iph. A. 1295. τὰ Νυμφῶν ἰδρύματα Bac. 949. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν Cy. 4. μετὰ Νυμφᾶν ib. 68. cf. v. 429. ibique not. Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπίας Hel. 1340. Νύμφαι πετραῖαι El. 805.

Νυμφίδιος. νυμφιδίῳ τέγα An. 859. νυμφίδιαι κοῖται Al. 249. νυμφιδίως εὐνάς ib. 888. νυμφιδίων ἔνεκεν λεχέων Med. 999. et νυμφίδια λέχη Hip. 1139. τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων ib. 769.

Νυμφικός. νυμφικὸς δόμος Med. 1137. νυμφικὰς ὀμιλίας Hel. 1416. νυμφικὰς ἐς εὐνάς El. 1200. δῶμα νυμφικὸν Med. 378.

Νυμφίος, 1) *subst.* sponsus, maritus. ᾄδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. τῷ νεωτὶ νυμφίῳ Med. 514. et τοῖς νεωτὶ νυμφίοις ib. 366. ὡς μήποτ' ἀνδρατόνδε νυμφίον καλῶν Al. 1097. ἔπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος Iph. A. 727. ὅπως τάχισ' ἐς ᾄδην νυμφίῳ γημώμεθα Tr. 445. νυμφίῳ πέλας τάφῳ ib. 449. ἔδ' ἤρμοξε νυμφίῳ τινὶ (*sc.* Electram) El. 24. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνή Phoen. fr. IV. 3. νύμφαι ἀρίστων νυμφίων τητῶμεναι Hec. 324. ὁ νυμφίοις πρέπει Iph. A. 733. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. 2) *adj.* νυμφίοισι παρθένοις Iph. A. 741.

Νυμφοκομεῖν. νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει Med. 985.

Νυμφοκόμος Iph. A. 1087.

Νῦν. ἔδ' ἐν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. v. 2.

Νύξ. ὦ σκοτία νύξ Hec. 68. φυλάξας νύκτα Or. 57. πότνια νύξ ib. 174. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ὦ φῶς καὶ νύξ ib. 1496. νύξ ἦν Ph. 418. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον ib. 546. νύξ ἐβλεύει βροτοῖς ib. 549. νύξ ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἔξει μίαν ib. 1669. ἠδεὶς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς θεῶν Hip. 106. νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ ib. 375. νυκτὸς ἀσερwapὸς σελάνα ib. 851. σκοτία ἐπ' ὅσσοισι νύξ ἐφέρπει Al. 270. ἠδὲ φίλον κῆν νυκτὶ λεύσσειν ib. 357. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς Sup. 142. καινὰ φάσματα φέρουσα νύξ Iph. T. 42. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας ib. 110. κλεπτῶν ἢ νύξ ib. 1026. τετράμοιραν νυκτὸς φρερὰν Rh. 5. νυκτὸς ἐν κατασάσει ib. 111. ἔρρει νύξ αὐτὰ Tr. 204. κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς ib. 446. ἔτε νύκτ', ἔθ' ἡμέραν Bac. 187. ἡμαρ εἰς νύκτα ib. 1006. ὦ μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίδευμα Cy.

597. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακὼν Her. 994. ἄτρα φεύγει εἰς νύχθ' (*i. e.* νύκτα) ἱερὰν Ion. 85. ἡξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπόμενοι Her. F. 505. νύξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῶ ib. 1071. ὦ νύξ μέλαινα El. 54. ὦ γαῖα, καὶ νύξ ib. 867. ὦ νύξ ἱερὰ And. fr. XXVIII. 1. ὀρφναῖα νύξ αἰολόχρως Pi. fr. II. 4. ἐμὲ συντήξουσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις Iph. A. 398. ἐκ νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐν νυκτῶν φόβῳ ib. 691. κατὰ φάος νύκτας τε φίλας Bac. 425. ἐκέτι νύκτας δέρκεται Ion. 1466. 2) Νύξ, *nom. propr.* dea, cujus filia *Lyssa* esse fingitur. Her. F. 822. 834. 844. et 882.

Νύσσα, *nom. monlis.* Bac. 556. et Cycl. 68.

Νυχεύειν. ἔνθα χρὴ τρατὸν τὸν σὸν νυχεῦσαι Rh. 520.

Νύχευμα. πῶ νυχευμάτων χάρις Sup. 1135.

Νύχιος El. 603. νυχίως ὀνείρω Iph. T. 1277. γόως νυχίως El. 142. δι' ἄλλα νύχιον Med. 211. νυχίαν κοῖταν Rh. 21. νύχιον εἰς εὐφρόναν Hel. 1486. νυχίως ἐνοπὰς Iph. T. 1273. νύχιον ἐπὶ κνέφας Tr. 543. κατ' ἀντρα νύχια An. 1225. νύχια φάσματα Iph. T. 1260. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177.

Νωθής. νωθὲς κῶλον Her. F. 819.

Νωμῶν. ἐμπύρως ἀκμὰς ῥήξεις τ' ἐνώμων κ. τ. λ. Ph. 1262. λόγχην ἐνώμα ib. 1394.

Νωτιαῖος. νωτιαῖα ἄρθρα El. 841.

Νωτίζειν, 1) *tegere.* ὄν—ἔρνεσι κατασκίοισιν ἐνώτισε Ph. 657. 2) *tergum vertere.* πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν An. 1142.

Νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 2.

Νῶτον. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα Hec. 739. νῶτον χαραχθεὶς Rh. 73. διαδῶναι νῶτον Tr. 117. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236. τὸ νῶτον οἰκτείρομεν ib. 639. τύμβῳ 'πὶ νώτῳ Hel. 848. et τ. 'πὶ νώτοις ib. 990. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας Her. F. 1007. χρίσεαί μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ—ἀρμόζεται Fr. inc. CLIV. 1. νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ Hec. 486. ὑποπτέροις νώτοισιν ib. 1264. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας Hip. 128. χθονὸς νῶτα Iph. T. 46. γαίας ἐν νώτοις

ib. 162. πτέρυγας ἐν νώτοις ἀμοῖς
λήξαιμι θοάζουσα ib. 1141. πόντε
νώτα ib. 1445. cf. Hel. 780. λύκειον
ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν Rh. 208.
ρύσσοῖσι νώτοις Tr. 495. ποῖ ποτ'
ἀπήνης νώτοισι φέρη; ib. 571. ἀμφὶ
ὠλένας ἔλισσ' ἐμοῖς νώτοισι ib. 758.
πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην
Bac. 683. ἔχουσα νώτοις δεσπότην
ἐφήμενον ib. 1072. ποίοισιν ἐν νώ-

τοισι ποντίας ἀλός; Hel. 128. κυρ-
τῶν νῶτα ib. 1574. ὁ χαλκέοισι νώ-
τοις ἔρανδον ἐκτρίβων Ion. 1. κελαινὰ
ἀμφὶ νῶτ' ἴετο κόνις El. 478. τὰ
ἔσπερα νῶτα ib. 731. ἀπεροειδέα
νῶτα And. fr. XXVIII. 3. ὅπισθε
νῶτα Σειρίω βεβῶς Phaëth. fr. VIII.
5.
Νωχελής. πλευρὰ νωχελῇ νόσῳ Or.
798.

Ξ.

Ξαίνειν. ξαίνεις Fr. inc. B. 2. 2.
τέμματα ξήνασα Or. 12.

Ξάνθισμα. κόμης ξανθίσματα Dan.
fr. V. 2.

Ξανθός. ξανθὸν κρᾶτα Ph. 1166. et
Her. F. 362. τὸν ξανθὸν Μενέλαον
Iph. A. 175. ξανθὸν βόσρυχον Cy.
497. ξανθὸν πλόκαμον El. 1071.
ξανθοῖς βοσρύχοις Or. 1532. et ξαν-
θοῖσι βοσρύχοισιν Bac. 235. ξανθὸς
πλοκάμης Iph. A. 758. τὸς ξανθὸς
πλόκῳ Her. F. 233. ξανθῆς ἐθείρης
Iph. A. 1366. ξανθῆς κόμης Hel.
1240. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμα Med. 980.
ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A. 681. et κόμας
ξανθὰς Iph. T. 52. ξανθῆς χαίτης
El. 515. ξανθὰν χαίταν Iph. T.
173. Tr. 227. et Cy. 75. et παρὰ
χαίταν ξανθὰν Hip. 220. ξανθὰν
Ἀρμονίαν Med. 834. ξανθὰν κεφα-
λὰν Hip. 133. ξανθὸν κᾶρα Med.
1141. Hip. 1344. et Her. F. 993.
ξανθὰ τριχώματα Iph. T. 73.

Ξεναπάτας, poët. pro ξεναπάτης Med.
1392.

Ξεῖνος, poët. pro ξένος. ξεῖνε πατρώῳ
Hec. 82. δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλε-
φάρῳ Al. 601. ξεῖνε Iph. T. 798.
Cy. 508. et Her. 356. ὦ ξεῖνε El.
247. αἰμορρᾶντων ξείνων Iph. T.
225. ἐν ξείνῳ χθονὶ Hec. 480. ἀξείνε
πόντε ξείνα δυσχόρτος οἶκος ναίω Iph.
T. 218. μηδὲ θόρυβον—ξεῖναι ξείναις
παρέχωμεν Iph. A. 606.

Ξεναπάτης Tr. 866. et dor. ας. ἄν-
δρα τινὰ ξεναπάταν St. fr. IX.

Ξενία. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 794. ξε-
νίαν κατήσχυνε Rh. 842.

Ξενίζειν. ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε;
Al. 825. ἀλλὰ μ' ἐξενίζες ἐν δόμοις
ib. 1016.

Ξενικός. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις Tr. 568.
ξενικὸς ἰκτῆρας Cy. 370. ξενικὸν εἰς-
βολὰν Ion. 722. ξενικῶν κρεῶν Cy.
366.

Ξένιον. τὰ προστυχόντα ξένια Al.
757. ξένια μονοτράπεζα Iph. T. 949.
ξένια δῶναι Cy. 300. ξένια λήψῃ
τοιάδε ib. 341. cf. v. 353. θάνατος
ξενία σοι γενήσεται Hel. 487. ξένια
ἀνθρώπων πάρα ἔξεις ib. 1684. παι-
δὸς προθύσων ξένια Ion. 805. ξενίων
κυρήσετε El. 359.

Ξενοδαίκτης. Κύκνον ξενοδαίκτην Her.
F. 391.

Ξενοδαίτας. θηρὸς τῷ ξενοδαίτα Cy.
654.

Ξενοδοχεῖν Al. 555.

Ξενόεις. ἐν ξενόεντι θρόνῳ Iph. T.
1281.

Ξενοκτονεῖν Hec. 1247.

Ξενοκτόνος. τέχνην ξενοκτόνον Iph.
T. 53. ξενοκτόνης τιμᾶς ib. 776.

Ξένος. Θρηκίῳ ξένῳ Hec. 7. πατρώῳ
ξένῳ ib. 19. et ξένος πατρώος ib. 26.
cf. v. 709. 790. 852. et 1244. χρῆ
ξένον κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med.
222. ἐβυφόρβον ξένῳ Al. 8. ἀλλό-
χρως τις ἐκδημος ξένος An. 880. ξένον
πόδα Sup. 171. ξένος πρὸς τράπεζαν
ἡκέτω ξένων Rh. 337. ξένῳ προδῆσα
πατρίδα Tr. 947. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ
St. fr. IV. 2. ξένε Iph. T. 547. Bac.
453. Cy. 116. 319. et 563. Her. 102.
et 649. Hel. 450. Ion. 288. El. 259.
302. et 562. ὦ ξένε Iph. A. 855.

1349. et 1419. Iph. T. 509. Bac. 263. 441. et 1057. Cy. 102. et 545. Her. 138. Hel. 104. 150. 483. 1266. 1452. et 1595. Ion. 247. 264. 266. 312. 360. 392. 415. 514. et 520. El. 265. 283. 332. 555. 817. et 831. And. fr. VI. et Antiop. fr. XXII. πῦ δῖκα ξένων; Hec. 715. ξένοισιν ἐν δόμοις Ph. 341. ξένοις πέμπειν σύμβολα Med. 613. ὅτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν ib. 616. τίνος ξένων δόμος ἔσσειμι Hip. 1066. πολλοί σοι ξένοι Φεραίων Al. 1048. εὐσέβει περὶ ξένους ib. 1151. τὺς μετοικῶντας ξένους Sup. 892. τῶν κατθανόντων τάκροθίνια ξένων Iph. T. 75. μ' ὅδεῖς ξένων ἐκὼν ἐδέξατο ib. 947. ἐλέγξαι ξένους ὅκ ἡξίω ib. 955. ὅσοι περὶ ξένους Cy. 125. γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τὺς ξένους φορεῖν ib. 126. τὺς ξένους μὴ ἀδίκει ib. 271. κρεωκοπεῖν μέλη ξένων ib. 358. φίλτατε ξένων ib. 417. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι Her. F. 305. ξένοις ἐπήρκεις Bel. fr. XXVIII. 2. ξένοισιν ἄξενος Fr. inc. LXXXV. 1. ξένοι, ο *hospites*, Iph. T. 612. Cy. 96. et Her. 475. ὦ ξένοι Iph. T. 579. Cy. 274. Her. 79. 86. et 94. El. 348. et 779. et Œnei fr. IX. 1. ὦ ταλαίπωροι ξένοι Cy. 89. ξένην πόλιν Ph. 372. ἐπὶ ξένῳ χθονὶ Med. 435. ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 898. et 1049. τόλμα θίγειν ξένης Al. 1120. ξένης ὑπερ τοιαῦτα λάσκεις; An. 671. γυναῖκα ξένην Iph. A. 469. et ξένης γυναικὸς ὑπο Ion. 1221. ἐν ξένῃ γῇ Tr. 378. et ἐν ξένῃ γαίᾳ Hel. 74. ὦ ξένη Iph. T. 597. et Ion. 339. ἐπὶ ξένας (pro ης, sc. γῆς) An. 136. et ita ξένα pro ξένη Bac. 1033. ξέναι γυναῖκες Ph. 285. et An. 882. et ξένους γυναῖκας Sup. 94. ξένας εἰς εὐνάς Tr. 1038. ὦ ξέναι Iph. A. 542. et 1276. Iph. T. 645. et Ion. 221. et sine ὦ Or. 1375. ξένον κῆδος Ph. 342.

Ξενῶν. ὅκ ἀκύνετε πάλαι ξενῶσθαι τόνδε πρὸννέποντά με; Hip. 1085. πόλει ξενῶσθαι Æg. fr. X. 2. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν Ion. 820. ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν' Ἀδμήτῃ δόμοις Al. 69.

Ξενοφονεῖν Iph. T. 1021.

Ξενῶν. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν Al. 546. ἐξωπίους ξενῶνας οἶξας ib. 550.

Ξένωσις. τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε; Her. F. 965.

Ξετός. τύμβον ξετόν Al. 839. ξετόν λόχον Ἀργείων Tr. 534. ἐπὶ ξετῷ τάφῳ Hel. 992. ξετόν ὄχθον Bel. fr. XXVII. ὀβελὺς ξετός Cy. 393. ξεταὶ πόλεως ἀγυιαί Her. F. 782. ξετόν ἀγαλμα Iph. T. 111. ξετόν πύργωμα Tr. 46. ξετῶν Περγάμων Or. 1389. κλίμακος ξέτ' ἐνηλάτων βάθρα Ph. 1186.

Ξηραίνειν. ξηρανεῖ σ' ὁ Βύκχιος Cy. 572.

Ξηρός. κομίζων ξηρόν ἐκ πόντου πόδα An. 1260. ξηρὰν γαῖαν Ph. 1159. ξηρὰ σπορά An. 638. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις Or. 389. ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἔδραι El. 734. ἐν χρόνῳ τελέθει ξηρόν An. 784. ξηρόν δέμας El. 239. ξηρόν πέδον Œd. fr. XVII. 7. αὕτη ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτὸς Bac. 277.

Ξιφήρης. ὅς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρη Or. 1627. ξιφήρης λόχος An. 1115. ξιφήρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις Rh. 713. ὁ ξιφήρης Ὀρίων Ion. 1153. πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λῃχᾶς ἐμοῖς; El. 225. κεκρυμμένος θῆρας ξιφήρεις Or. 1272. φίλοι ξιφήρεις ib. 1346. ἀγωνισαὶ ξιφήρεις Ion. 1258. ξιφήρη χειρ' ἔχων Ph. 366.

Ξιφηφόρος. ξιφηφόρον εἰσορῶ βαίνοντ' Ὀρέστην Or. 1504. ἀνὴρ παρ' ἀνδρα σήσεται ξιφηφόρος Hel. 1078. ξιφηφόρος ὁπάοντας Ion. 980. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι Her. F. 730. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἀμιλλαν ib. 812. δῖκα ξιφηφόρος Bac. 991. et 1011.

Ξιφοκτόνος. ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμῶν σφαγᾶς Hel. 360.

Ξίφος. ξίφος βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχ. Hec. 436. τεκύσης εἰς σφαγᾶς ὦσαι ξίφος Or. 291. μελάνδετον φόνῳ ξίφος ib. 820. ξίφος θήγειν χερὶ ib. 1036. ὅδ' ἐν σὺ ξίφος λελείψομαι ib. 1041. πῶς ἂν ξίφος νῶ ταῦτόν κτάνοι; ib. 1052. εἰ εἰς γυναῖκα σωφρονεσέραν ξίφος μεθεῖμεν ib. 1133. ξίφος χρὴ δέρη πρὸς αὐτῇ παρθένῃ σπάσαντ' ἔχειν ib. 1193. ξίφος ἐκ θανάτῃ πέφευγα ib. 1369. παίειν λαιμῶν εἴσω μέλαν ξίφος ib. 1472. ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων ib. 1478. Μενέλεων—ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφος ib. 1531. θα-

νεῖν Δελφικῷ ξίφει ib. 1656. εἰς ἡμᾶς
ξίφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 597. ἐκέθ'
αἵματηρὸν τὸν ἀργήσῃ ξίφος ib.
628. μελάνδετον ξίφος λαιμῶν διήκε
ib. 1098. ὄρκιον ξίφος ib. 1671. ἐγ-
γὺς ἐσμέν ἀρκύων ξίφος Med. 1278.
τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος ib. 1325.
ὥς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. ἐκβαλὼν
ξίφος An. 630. ξίφος λαβῶσα ib. 722.
cf. Ion. 844. τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς
ἡγρεύσω; An. 842. ἐκαινόμην ξίφει
Iph. T. 27. περισπάσας ξίφος ib. 296.
ξίφει θύσσα θῆλυς ἄρσενας ib. 621.
πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῶ παλάξαι ib.
880. μητέρα κατειργάσαντο κοινῶν
ξίφει ib. 1173. ἐπισχέτω ξίφος δέρη
πρὸς ἀνδρὸς ib. 1459. κατατομεῖν
ξίφει Rh. 586. παίει με νεύειραν εἰς
πλευρὰν ξίφει ib. 794. ξίφος κελαινὸν
ἀρπάσας Bac. 628. διαμεθεῖς ξίφος
ib. 635. οἰκεῖον αὐτὸν ὦλεσ' ἄλμ' ἐπὶ
ξίφος Hel. 95. ξίφος μενεῖ σε ib. 809.
ταυτῷ ξίφει ib. 843. δίτομον ξίφος ib.
989. et διτόμῳ ξίφει ib. 1050. δεξιᾷ
ἐλὼν ξίφος ib. 1597. cf. v. 1624. ἴσχε
σῆς συγγόνῃ μέλαν ξίφος ib. 1672.
θηκτὸν ξίφος Ion. 1064. παίσω κᾶρα
τὸν ἀμφήκει ξίφει El. 688. ξίφος
ἐφαψάμην ib. 1225. κρύπτ' ἐν πέ-
πλοισιν ἔξομεν ξίφη Or. 1125. ἐκ-
κεκώφωται ξίφη ib. 1287. ξίφεσι σιδα-
ρέοισιν ib. 1399. ξίφη σπάσαντες ib.
1458. ξίφεσι βρίθων Ph. 1551. ἐκ
δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζουσιν An. 814.
δίπαλτα ξίφη Iph. T. 323. θηκτὰ
κοιμίσαι ξίφη Rh. 669. ὑφ' εἵμασι
ξίφη λαθραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. cf. v.
1617. ξίφεσιν ἀμφιτόμοις El. 164.
Ἰόανον. κλέπτοντες ἐκ γῆς Ἰόανον
Iph. T. 1359. ἱερὸν Ἰόανον Tr. 525.
χρυσέων Ἰόανων τύποι ib. 1074. βωμῷ
λιπῶσα Ἰόανα Ion. 1403.
Ἰουδοπτερος μέλισσα Her. F. 487. et
Cress. fr. IX. 5.
Ἰουθος, Creusæ maritus, pater Ionis.
Ion. 58. etc.
Ἰουθος, *adject.* γάνος Ἰουθῆς μελίσσης
Iph. T. 634. Ἰουθᾶν πόνημα μελισσᾶν
ib. 165. διὰ Ἰουθᾶν γενύων Hel.
1117.
Ἰύγγαμος (pro σύγγ. et sic in reliquis,
quæ sequuntur, a ξὺν compositis.)
Ἰυγγάμοισι δυσμενὲς An. 182.
Ἰυγγενής. εὖρομεν φίλος καὶ Ἰυγγε-

νεῖς τῶσδε Her. 306. Ἰυγγενὲς πέρι
γυναικὸς An. 888.
Ἰυγγηθεῖν. Ἰυγγέγηθε Hel. 733.
Ἰύγγονος, ἡ, σογογ. τοῖν ἀγαθοῖν Ἰύγ-
γονε κέροις Διὸς El. 990.
Ἰυγκαταθνήσκειν. Ἰυγκατθανόντι κατ-
θανεῖν Hel. 1419.
Ἰυγκελεύειν. Ἰυγκελεύων παῖδ' ἀγειν
θανεμένην Iph. A. 892.
Ἰυγκύναγος Bac. 1144.
Ἰυλλαμβάνειν. νόμοις βροτῶν Ἰυλ-
λαμβάνουσα Med. 813. Ἰύλλαβε Δαρ-
δανίδαις Rh. 230. εἴ μοι Ἰυλλάβῃ,
χαίρομεν ἂν Ion. 331. ἔρημον Ἰυλ-
λαβὼν Cy. 446.
Ἰυλλέγειν βίον El. 81.
Ἰυλληπτεόν Cy. 470.
Ἰύλλογος. Ἰύλλογοι γυναικοπληθεῖς
Al. 954.
Ἰυλλύειν. Ἰύλλυε μητρὸς δεσμὰ An.
724.
Ἰύλον. ἀποδανλίζων Ἰύλῳ Sup. 717.
τάχα τις ὑμῶν τῷ Ἰύλῳ δάκρυα μεθή-
σει Cy. 209. σοφὸν γε τὸ Ἰύλον τῆς
ἀμπέλῃ ib. 569. ἀλεξητήριον Ἰύλον
Her. F. 471. Ἰύλον καθῆκε παιδὸς
εἰς ξανθὸν κᾶρα ib. 993. ἀρμὸς πονηρὸς
ἐν Ἰύλῳ παγεῖς Er. fr. I. 12. σιδη-
ροβριθεῖς Ἰύλον Meleag. fr. IV. Ἰύλῳ
δραστήριος Syl. fr. III. 4. φίλον Ἰύλον
ejusd. fr. VII. 1. μέγαν φάκελον Ἰύ-
λων ἐπιθεῖς Cy. 241. βωμὸν πέριξ
νήσαντες ἀμφήρη Ἰύλα Her. F. 243.
ἐξ ὄρεος οἴσειν Ἰύλα Aut. fr. I. 2.
Ἰυλυργικός. ἔπραττες ὃ Ἰυλυργικὰ Fr.
inc. CXLI.
Ἰυμβαίνειν. ὅκ τιν' Ἰυμβαῖμεν ἄλλως
Ph. 593. Ἰυμβάντε ib. 71. Ἰυμβε-
βᾶσιν οἱ λόγοι οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς Hel.
628.
Ἰυμβάλλειν. Ἰυμβάλλεται πολλὰ τῷδε
δείματος Med. 284.
Ἰύμβασις. δὸς Ἰύμβασιν τέκνοις Ph.
85. cf. v. 590. εἰς Ἰύμβασιν χρή σε
καὶ σὴν παῖδ' ἀγειν An. 424.
Ἰύμβολον. εἰς Ἰύμβολ' ἐλθόντες Hel.
298.
Ἰύμβυλος. Ἰύμβυλον ἦν μ' ἐπῆλθε; ;
Sup. 125. ὃδὲ μωρίᾳ Ἰύμβυλος ἔσο-
μαι τῷ κασιγνήτῳ Hel. 1025.
Ἰυμμαρτυρεῖν. ὥς ἂν παρῶσα καὶ σύ
μοι Ἰυμμαρτυρῆς Hip. 286. τάδε—
ράκη Ἰυμμαρτυρήσει γαντικῶν ἐρειπίων
Hel. 1086.

Ξυμμαχία. ξυμμαχία τάδε φράζωμεν Rh. 994.

Ξύμμαχος Or. 1219. ἐγώ σοι ξύμμαχος γενήσομαι; Sup. 246. πόλει μοι ξύμμαχος γενῆ τᾷδ' εὐμενῆς ib. 630. Ζεὺς μοι ξύμμαχος Her. 766. ἡ ξυμμάχους ξυμμάχοις συνδεῖ Ph. 540. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. ἔδεν οἶδε ξύμμαχοι Cy. 638. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι, κατασκοπῶν Hel. 1623. ξυμμάχους οἷος ὀλέσασα Her. F. 135. ἔρημος ξυμμάχων Œneï fr. II. 1. ἔς' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴση Hel. 825.

Ξυμπεραίνειν Med. 887. ξυμπερᾶναι φροντίδα ib. 341.

Ξυμπέρθειν. ξύν γε πέρσας (pro ξυμ-πέρσας γε) Hel. 105.

Ξυμπηδᾶν. κἀγὼ ξυνεπήδησα Bac. 728.

Ξυμπίπτειν. ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων Fr. inc. LXXXIX. 1.

Ξυμπιτνεῖν. τὸ ὑπέγγυον δίκῃ καὶ θεοῖς ὁ ξυμπιτνεῖ Hec. 1030.

Ξυμπληγᾶς. ποντίαν ξυμπληγάδα An. 796.

Ξυμπολίτης. ὃ ξυμπολῖται Her. 826.

Ξυμπονεῖν. οἷτινες πάλαι μὴ ξυμπο-νῶσιν Rh. 322. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονήσαι Hec. 862. ξυμπονήσαι σοῖς κακοῖσι βέλομαι Or. 682.

Ξύμφημι. ξυμφήσῃ σοφοί μοι Hip. 266.

Ξυμφορά. ξυμφορὰ θείλατος Or. 2. ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς ib. 414. ξυμφορὰν ἤκεις φέρων Ph. 1079. et Iph. A. 1536. ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας Ph. 1354. χρηστοῖσι δόλοισι ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνῆντα Med. 54. ξυμφορὰ ἀμήχανος ib. 392. ἦν γένη-ται ξυμφορὰ τις εἰς λέχος ib. 571. ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. πρὸς τὴν παρῆσαν ξυμφορὰν ib. 483. μῶν ξυμφορὰν τιν' ἔσαν ἐκ ἔφραζέ μοι; Al. 815. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσῆσα An. 984. ξυμφορὰν οἶδ' ὀρῶν Rh. 800. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἄπειμι Bac. 1146. ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν τὰν—τῇ Πεν-θέως ib. 1152. ταῦρον προσηγητῆρα ξυμφορᾶς ἔχων ib. 1157. τὰ τῶν φί-λων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. τὰς τῶνδ' ἀβέβητος ξυμφορὰς κατ-οικτίσειν Her. 153. ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν Hel. 957. αἱ ξυμφοραὶ γε Ion. 957.

Ξύμφορος. δοκεῖ μοι ταῦτα—ξύμφορ' εἶναι Med. 779.

Ξύν, attic. pro σύν. ξύν δόλῳ Hec. 884. ξύν παισὶν ib. 1022. ξύν δίαρ νικηφόρῳ Ph. 788. ξύν ἀνδρὶ καὶ τέ-κνοισιν Med. 11. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξύν αὐτῇ ib. 463. ξύν νέοισιν An. 598. ξύν φθόνῳ δυνάμει τε ib. 781. ξύν Ἀργείοισιν Sup. 645. ξύν ἱεροῖς Iph. A. 674. ξύν ὕμεναίοι-σιν ib. 693. τῇ τύχῃ οἶμαι μέλειν τῷδε ξύν ἡμῖν Iph. T. 910. ξύν θεῷ Rh. 358. ξύν τοῖσδε πορπήμασιν ib. 442. ξύν σοὶ στρατεύειν—θέλω ib. 471. ἐμῷ ξύν παιδὶ Tr. 984. ξύν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο Cy. 480. ξύν Ἡρακλεῖ Her. 741. ξύν τῇδε Hel. 888. ξύν πόσει σῷ ib. 1679. ξύν οἷς (sc. δπλοῖς) τὰ κάλλισ' ἐξέπραξα Her. F. 1383.

Ξυνάγειν. δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε (pro ξυνῆγε) Iph. A. 290.

Ξυναινεῖν. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172.

Ξυναλγεῖν Al. 636.

Ξυναλγηδών. ὃ ξυναλγηδόνες Sup. 74.

Ξυναλλαγή. λόγων ξυναλλαγαῖς Sup. 602.

Ξυναντᾶν. ὅτῳ ξυναντήσειεν Ion. 787.

Ξυνάορος, 1) ὁ, maritus. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136. 2) ἡ, uxor. ὅπως τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον Or. 653. cf. v. 1556. et 1566. ὃ ξυνάορ' ἀθλιωτάτῃ Ph. 1689. cf. Hip. 1404. Al. 827. Iph. A. 50. Her. F. 140. et 527. et Fr. inc. CLI. 1.

Ξυνάπτειν. ξυνάπτετον πόδα ἐς ταῦ-τὸν ἄμφω Ph. 37. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371. ξύναπτε—χέρα Bac. 198. κοινὴν ξυν-άπτειν μηχανὴν σωτηρίας Hel. 1040. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σύν; Ion. 538. φόνος νιν ξυνῆψε φίλα γὰ Ph. 677. ὁρόμῳ ξυνῆψεν ἄστυ Καδ-μείας χθονὸς ib. 1108. ξυνῆψαν ἔγχη ib. 1199. et sine ἔγχη ib. 1390. ἐκ ἐγγενῇ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις Sup. 134. μάχην ξυνῆψε ib. 144. ξυνῆψέ μοι πόλεμον Rh. 428. ξύναψον Ph. 106. ἡ σὺ ξυνάψαις βλέφαρα κύραις Bac. 746. τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel.

551. τάτῳ ξυνάψειν λέκτρα Ph. 49. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι Med. 1232. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ Ion. 807.
- Ξυναρμόζειν.** ὄψιν ὁμμάτων ξυνήρμωσεν Iph. T. 1167. ξυνάρμοσον βλέφαρά με τῇ σῇ χειρὶ Ph. 1460. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων ξυναρμόσας Tr. 11.
- Ξυναρπάζειν.** σκύμνον οἶά νιν ἐν χειροῖν ὀρείαν ξυνήρπασαν Or. 1493. ξυναρπάσας στρατὸν Iph. A. 531. πολεμίων δίκην ξυναρπάσασαι (sc. χέρας) Hec. 1163. ξυναρπάσσει καὶ κατασκάψει γῆν Iph. A. 535.
- Ξύναυλος.** ἴτω ξύναυλος βοῶ χαρᾷ El. 879.
- Ξυναύξειν.** εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι El. 544.
- Ξύνδουλος.** ὦ ξύνδουλε Ion. 1109.
- Ξυνείδειν, vel ξυνειδεῖν.** ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ Hip. 425. ξύνοιδα θεόθεν πιτνῶντ' ἐπὶ δόμοις ἄχῃ Med. 1269. ξύννοιδεν ἔτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. ξύννοιδε Πηνειὸς κ. τ. λ. Her. F. 368. ξύννοιδ' ὄρος παρθέμιον Tel. fr. I. 5. ξυνειδότα ἔχθραν πατρῶαν Her. 1001. ἔθενός ξυνειδότος El. 88. ἔδὲ ξυνήδει σοὶ τις ἔκθεσιν τέκνῃ; Ion. 956.
- Ξυνεῖναι.** σοὶ ξύνειμι Hip. 85. ἐμοὶ γ' ἄλυστος δι' αἰῶνος ἂν ξυνεῖη Al. 478. εἰ ξυνεῖναι μὴ ἵπιτῃδεῖα κυρεῖς An. 205. ἐμοὶ ἔδὲ ξύνεσιν ἐλπίς Tr. 677. ὅταν πόσις πικρὸς ξυνῇ γυναικὶ Hel. 304. τάτῳ ἀνδρὶ—μήτε ξυνεῖην Aol. fr. IV. 3. ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς αἰεὶ ξύνεσι (sc. ἡ σωφροσύνη) Fr. inc. XIII. 3. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθῃται ξυνῶν Med. 244. παρθένω ξυνῶν αἰεὶ Hip. 17. μετὰ σκαιῶν ξυνῶν El. 943. τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Oed. fr. I. 2. οἷσπερ ἦδεται ξυνῶν Phoen. fr. IX. 9. ξυνῶν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc. LXVIII. 4. ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνῶν eorund. LXXV. 3. ἃ ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν eor. CLII. 2. τοῖς ξυνῆσιν ὧν βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς ξυνῆσα Hip. fr. III. 2. τῇ δίκῃ ξυνῆσ' αἰεὶ Inus fr. XV. 2. ταῦτα ξυνόνθ' ὁμῶ Sup. 595. ὧ ξύνοπλα δῆρατα νέα νέῳ ξυνῆν ποτε Her. F. 129. τίς σοι ξυνέσαι χεῖρ; Hec. 879.
- Ξυνέμπορος.** Μενέλεω ξυνέμποροι Hel. 1554. ἄς ἐκ βαρβάρων ἐκόμισα—ξυνεμπόρος ἐμοὶ Bac. 57.
- Ξυνεξαιρεῖν.** ξυνεξελῶν δορὶ Ion. 61.
- Ξυνέπεσθαι.** ἄντυγι ξυνεῖπετο Hip. 1231.
- Ξυνερᾶν.** ἐγὼ τὴν σὴν χάριν σοὶ καὶ ξυνήρων An. 222.
- Ξυνεργάτης.** ἔδὲ σκότον φρίσσει τὸν ξυνεργάτην Hip. 417. τὸν ξυνεργάτην ἄγρας Bac. 1144.
- Ξυνεργεῖν.** ξυνεργῶν αὐτὸς Hel. 1443.
- Ξυνεργός.** ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργὸς Med. 845. ἦν ξυνεργὸν εἰλόμην ib. 396. θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς Hel. 1119.
- Ξυνέρχεσθαι.** ξυνήλθομεν Bac. 713. χρόνῳ ξυνελθῆσα χοροῖς Hel. 1484. εἰς ἐν ξυνελθόντα Tr. 1155.
- Ξύνεσις.** ξύνεσιν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. ξύνεσιν ἦν ἔχων τύχῃ Iph. A. 375. ξυνέσει ἄχρηστον Tr. 667. ξυνέσει μέγαν ib. 669. εἰ θεοῖς ἦν ξύνεσις Her. F. 655.
- Ξυνέσιος** Al. 1154.
- Ξυνετὸς** Or. 919. ξυνετὸς πολέμῃ ib. 1406. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοᾶν Iph. T. 1092. δυσξύνετος ξυνετὸν μέλος Ph. 1511. ξυνετὰ μοι δοκεῖς λέγειν ib. 501.
- Ξυνεύδειν.** ἢ παιδὶ πατρὸς τολμᾶς ξυνεύδειν An. 172. ὧπερ ξυνηῦδες ἐν φάει El. 1145.
- Ξυνευνέτης.** ὅτῳ μάλισα χρήσεται ξυνευνέτῃ Med. 240. ξυνουκεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ Iph. T. 524. οἷαν γενέσθαι χρή σε σῷ ξυνευνέτῃ Hel. 1309. αἰ πῶς ποτε βλέψουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν; Hip. 416. αἰ ῥεταὶ τέρπῃσι τῆς ξυνευνέτας An. 207.
- Ξυνευνέτις.** τὴν αἰχμάλωτον Ἑκτορος ξυνευνέτιν An. 909.
- Ξυνεύχεσθαι.** ταυτὰ δὴ ξυνεύχομαι Hel. 651.
- Ξυνέχειν.** εἰ φαεινοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου λαμπτήρες Rh. 59.
- Ξυνηρεφής.** ξυνηρεφὲς πρόσωπον εἰς γῆν βαλῆσα Or. 955.
- Ξύνθημα.** ξύνθημα παρφέροντι ποιμέσιν λόχων Ph. 1147. ξύνθημα ἡμῖν Φοῖβος Rh. 521. ξύνθημα λέξας ib. 763.
- Ξυνθνήσκειν.** ξυνθάνοιμ' ἂν Hel. 1418. ξυνθανεῖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμῶ Or. 1091. cf. v. 1565. δυοῖν παῖδοιν ξυν-

- Θανῶσα Med. 1289. ξυνθανῶμαι Ph. 1675.
- Ξυνιέναι (ab ἴημι). τὰ ἄλλα μὴ δοκεῖς ξυνιέναι Pol. fr. V. 1. ξυνῆκα Ph. 751. Cy. 446. El. 260. et 644. τίς ὁ τάδε ξυνήσεται; Ion. 694.
- Ξυνίσημι. ξύνισμεν πάνθ', κ. τ. λ. Sup. 1175.
- Ξυνιστάναι. ὁτῷ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ Sup. 847. κατ' ἀλλήλων φόνος ξυνίστατο Iph. A. 54. ξυνεστῶτος στρατῷ ib. 87. τῷ σκυθρωπῷ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν Al. 800. ξυσταθέντα διὰ μάχης Ph. 762.
- Ξυνίστωρ Sup. 1173.
- Ξύννοδος. ἐν Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ Hec. 109.
- Ξυνοικεῖν. ἂν ἡμῖν εὖ πόσις ξυνοικῇ Med. 242. ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συν-εύνῳ ib. 1001. ὁ νῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίῃ An. 236. τῷδε ξυνοικεῖ Iph. T. 915. et antea ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ vers. 524. ᾧ ἂν ἐν δόμοις χρόνον ξυνοικεῖ πλεῖστον (sc. τὰ χρήματα), ὅτος εὐτυχῆς Æol. fr. XIII. 5. ἱππικοῖς ἐν ἡθεσι πολὺς ξυνοικῶν Hip. 1220. ἴν' ἡ θαλασσία Πηλεῖ ξυνώκει —Θέτις An. 18. ἡ ξυνοικήσασά σοι Al. 737.
- Ξυνοικίζειν. ἔδεια, μὴ Τροίαν ξυνοικίσῃ πάλιν Hec. 1139. παῖδά μοι ξυνοικίσας Pro. fr. VIII. 2.
- Ξύννοικος. ξύννοικον λαὸν Her. 82.
- Ξυνοίκερος. ξυνοικέρως κακῶν Hip. 1069.
- Ξυνόλλυσθαι. αὐτῷ γ' ὁ ξυνωλόμην ὁμῶ Hel. 103.
- Ξυνομαίμονες Hel. 646.
- Ξύννοπλος. ξύννοπλα δέματα Her. F. 128.
- Ξυνυσία. αἱ ξυνυσίαι Dan. fr. XI. 4.
- Ξυντείνειν. τέργηθρα φρενῶν ξυντεῖναι Hip. 257.
- Ξυντιθέναι. δυεῖν ἀμίλλαιν ξυντιθεῖς El. 95. εἰδῶλον ἔμπνην ἑρανῶ ξυν-θεῖς' ὑπο Hel. 34. ἃ ξυνεθέμην γε-ραιτέρῳ Bac. 175. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδε ib. 806. ξυνεθέμην τῷ θεῷ ib. 807.
- Ξυντράπεζος. ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον An. 659.
- Ξυντυγχάνειν. ὁ αἰεὶ ξυντυχῶν Hec. 1182.
- Ξυντυχία. ξυντυχία κρείσσων Hec. 215. ὅστις ξυντυχία μὴ τινι κάμνει θνητῶν El. 1358.
- Ξυνωδίνειν κακοῖς Hel. 733.
- Ξυνωδός. ὧ ξυνωδοὶ κακοὶ Sup. 73. τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι φίλαι ξυνωδοὶ Or. 133. τάδ' ὁ ξυνωδὰ τοῖσιν ἐξηγ-γελμένοις Med. 1008. μυσεῖα θρη-νήμασι ξυνωδὰ Hel. 173.
- Ξυνώνυμος Hel. 502.
- Ξυνωρίζεσθαι. ξυνωρίζε χέρα Bac. 198.
- Ξυνωρίς. ξυνωρίς τέκνων Ph. 1092. εὐτεκνος ξυνωρίς ib. 1612. cf. Med. 1145. πολιά ξυνωρίς Bac. 324. ἂν δίδως ξυνωρίδα Sci. fr. V. 2. ξυνωρί-δας λόχων Ph. 451. πληρῶτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987.
- Ξυρηκῆς, vel ξυρήκης. κυρᾷ ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. κάρα ξυρηκῆς Ph. 375. et κ. ξυρήκες El. 335.
- Ξυρός. ὧδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυρῷ Her. F. 630. κρῦτα πλόκαμόν τ' ἐσκυδισμένον ξυρῷ El. 241.
- Ξύσασις. μένος ξύσασίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983.
- Ξυσὸν Hec. 920.
- Ξυσρατηγοὶ Ph. 752.

Ο.

- Ὁβελός. ἀμφὶ βεπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 302. ὀβελὸς ἄκρης ἐγκεκαυμένος πυρὶ ib. 392.
- Ὁβρια Peliad. fr. VIII.
- Ὁβριμος. Ἰδαία μάτερ ὀβρίμα Or. 1454.
- Ὁγκος. ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλή-νων πάρα Ph. 724. cf. Iph. A. 865. τοῖς ζῶσιν ὄγκος Rh. 760. ὧ πολὺς ὄγκος συσελλομένων προγόνων Tr. 108. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἡ φρενῶν ib. 1158. γαστρός διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. ἐς ὄγκον ἔκ ἄνω βλέ-πειν τύχης (sc. χρῆ) Alcmaeon. fr. II.

2. ἐγένετο ὄγκος κακὸν Melan. fr. XV. 2. vid. not.
- Ὀγκῶν. τὸ Ἄργος ὀγκῶν Her. 196. τὸν δαίμον' ὀγκῶν Sis. fr. I. 39. μυρίοισι βροτῶν βίοτον ὠγκώσας μέγαν An. 320. εἶτα δῆτ' ὀγκύμεθα Hec. 623. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος El. 381. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. δῶμα πλῆτ' δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. ὡς ὀγκωθῇ τάφῳ Ion. 388.
- Ὀδᾶν. ὀδησον ἡμῖν σῖτον Cy. 133. βορὰν ὀδησαι ναυτίλοις ib. 98. ὡς ὀδηθείης μακρὰν ib. 12.
- Ὀδάξ. γαῖαν ὀδάξ ἐλόντες Ph. 1432.
- Ὀδηγεῖν. ὀδηγήσω ἐγὼ Her. F. 1402.
- Ὀδμή. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391.
- Ὀδοντοφυής. τὰν ἀπὸ—δράκοντος γέναν ὀδοντοφυῇ Ph. 828.
- Ὀδός. ἡγεμῶν ὁδῶ Hec. 281. et El. 669. σῶν ὁδὸν βουλευμάτων Hec. 744. ψεύσει σ' ὁδῶ τῇσδ' ἐλπίς ib. 1032. ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδῶ Or. 125. καθ' ὁδὸν εἶμι ib. 549. cf. v. 1682. ὦ τὴν ἐν ἄστροις ἔρανθ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. ἐς ταῦτόν Φωκίδος σχιστῆς ὁδῶ ib. 38. ἄκκε θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν ib. 918. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν Med. 766. εἶμι δὴ τλημονεσάτην ὁδὸν ib. 1067. γνώμης ὁδὸν Hip. 290. et 391. ἵνα—ναύταις ἐκ ἔθ' ὁδὸν νέμει ib. 745. τὴν εὐθὺς Ἄργους κᾶπιδαυρίας ὁδὸν ib. 1197. οἴαν ὁδὸν προβαίνω Al. 263. ἐξιῶσαν ὑσάτην ὁδὸν ib. 613. εἰς ἐρημίαν ὁδῶ An. 753. οἴαν ἔκελσας ὁδὸν Rh. 898. τίς ὁδῶ; τίς ὁδῶ; Bac. 68. ἐπιχειρήσεις ὁδῶ ib. 817. τήνδ' ἀφικόμεσθ' ὁδὸν Her. 38. ἔχεις ὁδὸν τινα δίκαιον ib. 901. πόλλ' ἀνῆρε με—μιᾷ ὁδῶ Hel. 771. ἐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδῶ Ion. 635. εἵκειν ὁδῶ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν ib. 637. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν ib. 1226. πικρᾶς ἐκ Τροίας ὁδῶ βελαῆς El. 161. πάρεργ' ὁδῶ ib. 509. ποίαν ὁδὸν τραπώμεσθ' εἰς ἐχθρὸς ἐμέσ; ib. 604. ὁδὸν αὐτὴν ἀγρὸς ἔχει ib. 636. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐστὶ Bel. fr. XII. 2. δείξας ἄσρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δράκων ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς—ῥαῖς Fr. inc. CLXXVII. 1. αἰτιᾶται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδῶ Epist. V. διπλῆς μερίμνης διπτύ-
- χος ἰὼν ὁδῶς Or. 632. πολλὰς ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδῶς Med. 376. εὐσεβεῖς ὁδῶς ἤκοντα An. 1126. πυκνὰς ὁδῶς ἐλθόντα Tr. 235. ὁδῶς ἐρήμους ἵμεν Bac. 839. τρισσαί μ' ἀναγκάζουσι συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδῶς Ion. 930. cf. Thes. fr. IV. 4. φαεννὰς ἄσρων μεταβάλλει ὁδῶς El. 728.
- Ὀδῶν. ὀδωσον δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1050.
- Ὀδυρός. ἀξία ἡμῶν ὀδυρὸς Ion. 1617. ἔπαυσ' ὀδυρὸς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII.
- Ὀδῶς. γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας Ph. 672. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρῶμένος Sup. 703. χεῖλεσιν διδῶς ὀδόντας Bac. 621. μυσαροῖσιν ὀδῶσιν Cy. 372. τῆς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640.
- Ὀδυνᾶν. τὸ ὀρθεῖσθαι γνώμαν, ὀδυνᾶ Hip. 247.
- Ὀδύνη, et dor. ὕνα. οἶα μ' ὀδύνη τείρει Rh. 749. cf. v. 799. δι' ὀδύνας ἔβας Ph. 1554. Al. 877. et El. 1210. ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει Hip. 1371. ἄλλοις ἄλλα προσέβα—ὀδύνα Iph. T. 196. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με Ion. 766. ὀδύναισι λέγω Ph. 1550. διὰ με κεφαλᾶς αἵσσης' ὀδύναι Hip. 1352. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι El. 1346. τίς πετραῖον σκόπελον—ὀδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4.
- Ὀδυνηρός. ὀδυνηρὸς ὁ πλῆτος—γενήσεται θήβαισι Ph. 569. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων Hip. 189.
- Ὀδύρεσθαι. τί ὀδύρη; Hec. 740. τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι; Ph. 1750. cf. An. 397. et Iph. T. 482. ἄκραντ' ὀδύρη Sup. 770. ὀδυρομένα σὰν εὐνέταν Med. 159.
- Ὀδυρμα. πικρὸν ὀδυρμα Tr. 1227. μακρῶν ὀδυρμάτων κλύουσα θρήνης Hec. 297. ἄλῃς ὀδυρμάτων ἐμοὶ Ph. 1737. πολλὰς ἰεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων Iph. A. 1101.
- Ὀδυρμός. ποῖον ὀδυρμόν; Hec. 156. λήξας' ὀδυρμῶν Ph. 1078. ὄρνις ὀδυρμοῖς ἐμοῖς συνφδὸς ib. 1519. ἔπαθον μεγάλων ἀξί' ὀδυρμῶν Med. 112. θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιρροαὶ Oeno. fr. V. 2.
- Ὀδυσεὺς, rex Ithacensis. Hec. 143. etc. Or. 587. Iph. A. 107. 525. et 1362. Iph. T. 24. Rh. 219. etc. Tr.

278. etc. Cy. 103. etc. et Tel. fr. XIX. 1. ἔκ οἶδα τὴς σὺς Ὀδυσσεύς Rh. 866.

Ὀζος. παρὰ—Ἄρεος ὄζον Iph. A. 202. τῷ Θησεΐδᾳ, ὄζω (in dual.) Ἀθηνῶν Hec. 125. ἐλατίνων ὄζων ἐπὶ Bac. 1068. cf. v. 1096.

Ὄθι, ubi. Hip. 125. et 1127. Iph. A. 547. 1285. 1294. etc.

Ὀθνεῖος. ὀθνεῖα ἔνεκ' εὖ πάσχει νεκρῷ Al. 813. ὀθνεῖος γυνή ib. 535. et 536. et γυναικ' ὀθνεῖαν ib. 649.

Ὄθρυς, *nom. montis*. λιπῆσ' Ὄθρυος νάπαν Al. 583.

Οἶ, exclamatio dolentium et lamentantium. Hec. 155. et passim per totum Euripidem; inprimis οἶ μοι.

Οἰακοτρόφος Med. 523.

Οἰαξ, *nom. pr. viri*. Or. 432.

Οἰαξ, *appell.* clavus, gubernaculum. οἰαξ ποδός μοι Or. 793. παρ' οἰακα Tr. 685. τρέφ' οἰακα Hel. 1607. ἔχων οἰακας Hip. 1227. οἰακας ἐξηρῶμεν νεῶς Iph. T. 1357. οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. ἐπ' οἰάκων βὰς ib. 1626.

Οἶγειν. οἶγειν κληῖθρα Her. F. 332. δωμαίων ἐξωπίης ξενῶνας οἶξας Al. 550. θύραν τίς οἶξει μοι; Cy. 500.

Οἰδιπόδης, rex Thebarum. Ph. 356. 1502. 1509. et 1529. Sup. 836. et 1078.

Οἰδίπυς, idem, qui præc. Ph. 27. etc. Sup. 14. 149. et 928. Alcmaeon. fr. XVII. 1. Antig. fr. I. 1. et Fr. inc. B. 3. 2.

Οἶδμα. ἐς οἶδμ' ἀλὸς μεθῆκέ με Hec. 26. ἐπ' οἶδμα λίμνας ib. 446. ἄλιον ὑπ' οἶδμα ναυσολήσων ib. 634. ἐς οἶδμα πόντη Or. 992. Τύριον οἶδμα Ph. 210. πορφύρεον εἰς οἶδμα Hip. 739. κατ' οἶδμα πόντιον Iph. A. 704. et κατ' οἶδμα sine πόντιον Hel. 6. cf. Hel. 407. et 1412. Αἰγαῖον οἶδμα Iph. A. 1601. Εὐξείνον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395. οἶδμα περῶντες ib. 417. οἶδμα νήνεμον ib. 1412. ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374. κατ' οἶδμ' ἄλιον ib. 527. cf. v. 1517. ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε; ib. 1282. ποταμῷ παρ' οἶδμα ib. 1482. αἵματος ἀπορροαὶ ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον ib. 1604. βαρβάρως ρίπτειν ἐς οἶδμα ib. 1611.

δι' Εὐξείνον οἶδμα λίμνας Her. F. 410. οἶδμα θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. ἔκην ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἶδμασιν Pol. fr. I. 8.

Οἶεσθαι. σὲ γαμβρὸν οἶηθεῖς' ἔχειν Iph. A. 986.

Ὀϊζὺς Hec. 949.

Οἶκαδε. νεῶν λῦσαι ποθῶσιν οἶκαδ' ἐκ Τροίας πόδα Hec. 1020. ἀπαγ' οἶκαδε στρατὸν Iph. A. 817. ὥς οἶκαδ' ὀρμίσῃ πλάτην Tr. 1155. ὥς τελλώμεθ' οἶκαδ' ἄσμενοι ib. 1264. ἐδ' οἶσθα νότον οἶκαδε Hel. 883. οἶκαδ' εἰσπορευέτω El. 1285. βίος—οἶκαδ' ἔρχεται St. fr. III. 5.

Οἰκεῖν. Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον Or. 1645. Λερναῖα οἰκεῖ νάματα Ph. 127. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβῶν ib. 489. γῆν οἰκεῖν ib. 521. τὴν χθόνα ἐὰτέ μ' οἰκεῖν Med. 314. οἰκοῖμεν καλῶς ib. 559. αἱ τὸδ' ἔσχατον οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. πολυμηλοτάταν ἐσίαν οἰκεῖς Al. 592. ἢ βαρβάρων νόμοισιν οἰκῶμεν πόλιν An. 242. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ἐκ ἐάσομαι; Iph. A. 331. ἢ μὴ ποτ' οἰκεῖν ὦφελε ib. 663. Χείρων ἴν' οἰκεῖ—Πηλὶς βάθρα ib. 705. οἰκεῖ ἄστυ ποῖον Ἑλλάδος; ib. 712. δόμῃς οἰκεῖ πατρὸς Iph. T. 699. ἀπαρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ ib. 1098. οἱ κατ' Ἰδαῖον λέπας οἰκῶμεν Rh. 288. ὄρος οἰκῶσι Bac. 33. οἰκῶσ' ἄντρ' ἔρημα Cy. 22. ἄχαριν οἰκῶσι χθόνα ib. 124. γῆς Ἑλλάδος μυχὲς οἰκεῖς ib. 297. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν Her. 246. μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρῃ Hel. 302. ὃς οἰκεῖς τόνδε λαῖνον τάφον ib. 968. ἴν' οἰκεῖς ἀσέρων ποικίλματα ib. 1102. ναοῖσιν οἰκεῖς τοῖσδέ γ', ἢ κατὰ σέγας; Ion. 314. ἔμελλες οἰκεῖν τὰμὰ ib. 1295. Κυκλωπεῖαν πόλιν ὠρέξαιτ' οἰκεῖν Her. F. 16. πάτραν οἰκεῖν ib. 18. οἰκῶσ' Ὀλυμπον ib. 1318. οἰκεῖ πόλιν τήνδε ib. 1365. φασὶ νιν ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν οἰκεῖν El. 99. ἄλλῳ σύγγαμος οἰκεῖ ib. 212. τὰς πόλεις οἰκῶσιν εὖ ib. 386. ἄλγιστα οἰκεῖς, ἢ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς ib. 925. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμῃς ib. 1005. σὲ Ἀρκάδων χρὴ πόλιν—οἰκεῖν ib. 1274. οἰκεῖν γαῖαν Æol. fr. VI. 1. κἄν τῷ κακίῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει (sc. ὁ ἔρως) And. fr.

XIII. 3. εἰ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ῥαδίως οἰκοῖμεν ἄν σε Er. fr. I. 60. πῦ καὶ πὸτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος; Inus fr. V. 3. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. ἄλυπον οἰκεῖν βίον Tel. fr. XXII. 3. 'Ελλάδ' οἰκῶν Al. 862. συγγεῖτον' οἰκῶν γαῖαν Sup. 386. ὦ φαεινῶν ἀσέρων οἰκῶν ἔδρας Cy. 352. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5. ὦ κάτῳ γῆς ἀνοσίως οἰκῶν El. 677. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. οἰκῶντων ὁμῶ Ph. 70. ὦ τὰς 'Αθήνας δαρὸν οἰκῶντες χρόνον Her. 69. οἰκῶντες πόλιν ib. 143. τῇ τόδ' οἰκῶσιν πέδον Iph. A. 91. ὦ κλεινὸν οἰκῶσ' ἄστυ Ion. 262. εἰ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροιςιν ᾤκεις Med. 541. τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾤκῶμεν πέδον An. 58. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ᾤκῶν Tr. 393. ἡ Τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον Med. 1359. ὃς Παγγαίῃ πέτραν ᾤκησε Rh. 973. Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσους δόμους Hel. 934. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾤκήσαμεν Her. F. 271. ᾤκησεν Ἄργος Œnei fr. I. 4. πῶς ἂν δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιοι; Inus fr. II. 2. ἦν δώματ' οἰκήσητε Her. 312. σὺν οἰκήσαι δόμον Hip. 1010. νᾶσθι περικύμονος οἰκήσας ἔδραν Tr. 796. ἐγὼ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον Ph. 605. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. cf. An. 582. πῶς οἰκήσω; Al. 916. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν Iph. A. 1508. καθαρὸν οἰκήσεις δόμον Iph. T. 1231. πῶς τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον; Hel. 1244. ὀρφανὸς δόμους οἰκήσω Ion. 791. Εὐρυσθέως ἐμελλες οἰκήσειν δόμους Her. F. 463. ὃ φασὶ Κενταύρειον' οἰκεῖσθαι γένος Iph. A. 706. γνώμη ἀνδρὸς εὖ οἰκῶνται πόλεις Antio. fr. XII. 1. τοσησδ' οἰκῶμένης Ἑλληνίδος γῆς Her. 306. εὖ οἰκῶμένης πόλεις Hip. 486. πῦ τὰς Φρύγας λέγουσιν ᾤκῆσθαι Iph. A. 662.

Οἰκεῖος. οἰκεῖος ἀρμάτων ὄχος Hip. 1166. κάρτα καὶ λίαν οἰκεῖος νεκρὸς Al. 814. οἰκεῖος φίλος An. 987. οἰκεῖος στρατῶ Sup. 709. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. οἰκεῖος γεγώς Bac. 1248. οἰκεῖος πόλεμος Her. 420. et Antig. fr. IV. 1. δεινὸν ἔχθρα οἰκεῖων φίλων Ph. 377. οἰκεῖων

ὑπὲρ θαλάμων Iph. T. 1140. τοῖσιν οἰκεῖοις φίλοις χρῆσθαι μ' ἀνάγκη Cy. 646. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος Her. 634. οἰκεῖα χεῖρ El. 629. οἰκεῖας βλάβας Scy. fr. III. ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον Ph. 1114. οἰκεῖον ἄλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. οἰκεῖα βελεύματα Ph. 699. κακοῖσιν οἰκεῖοις Tr. 406. οἰκεῖα σπάργανα Ion. 917.

Οἰκετεύειν. χαίρωσα—τὸν ἀνάλιον οἰκὸν οἰκετεύοις Al. 439.

Οἰκέτης. εἶχον οἰκέτην βίον Ion. 1373. πέμψας' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Med. 774. ξύννοιδεν ἕτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. πάντες ἔκλαιον οἰκέται Al. 190. cf. v. 765. πᾶσιν οἰκέταισιν ἦν μήτηρ ib. 772. ἄκράντον ἔδεν ἔδ' ἐς οἰκέτας ἔχων Sup. 870. βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγγετο Ion. 1189. οἰκετῶν ὄχλος Her. F. 976. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

Οἰκέτις γυνή El. 104.

Οἰκητήριον μικρὸν Or. 1114.

Οἰκήτωρ. λαὸς οἰκήτωρ Θεῶ An. 1090. οἰκήτωρ χθονὸς Ion. 1299. Ἀμφαναίας οἰκήτορ' ἄμικτον Her. F. 393. παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας Sup. 658.

Οἰκίζειν. ἦ πῦ μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις; Iph. A. 670. ὃς τῷ ἐμῷ νυμφεύτῳ παῖδ' ἐς οἶκος οἰκίζεις Ion. 915. ὅστις ἀπ' ἄλλης πόλεως οἰκίζῃ πόλιν Er. fr. I. 11. ἔπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον Hec. 1022. εἰς τήνδ' ᾤκισεν (ἐμὲ) Ταύρων χθόνα Iph. T. 30. cf. v. 786. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. ᾤκισ' Ἰνάχῃ πόλιν Ar. fr. II. 6. τὸν βυκόλον—οἰκίσαι ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1293. ὅπη γῆς πύργον οἰκίσμεθα Her. 46. ἴν' ᾤδης ᾤκισαι Hec. 2. ὃ δὴ τενὸν διαυλον ᾤκισαι τέρας Tr. 435.

Οἰκλῆς, pater Amphiarai. Sup. 925.

Οἰκοθεν. τὸν οἰκοθεν νόμον σέβουσα Ph. 301. μὴ μαθῶσαν οἰκοθεν Med. 239. τοῖς οἰκοθεν φίλοις ἐχθρὰ κατέσκηκα ib. 506. ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἰκοθεν An. 980. cf. Alcmen. fr. XII. 2. οἰκοθεν ἀτῶμενος Sup. 182. ἀργὸς ὢν τῶν οἰκοθεν Iph. A. 1000. οἰκοθεν αἰσχροῦς ἰὼν ib. 1187. ἡδονὰς τὰς οἰκοθεν Tr. 371. τὸν νῦν διδάσκαλον οἰκοθεν ἔχουσα χρητὸν ib.

648. τὰ οἰκοθεν ib. 963. φάτιν τιν' οἰκοθεν κλύεσα Hel. 1207.
Οἶκοι. τὰ οἶκοι Tr. 379. et Epist. II. εἰ ἦσαν οἶκοι Tr. 397. οἶκοι τὸν νῦν ἔσχον Ion. 251. ἂν τις οἶκοι πλυσίαν ἔχη φάτιν Eu. fr. VI. 1. ὅστις εὐτυχῶν οἶκοι μένει Phi. fr. 1. VIII. 1. τὴν σωτηρίαν οἶκοι σχόντες Fr. inc. CXXXVI. 2.
Οἶκος. πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. τῷ δαλούσυνος πρὸς οἶκον—ἀφίξομαι ib. 448. πατρῶν ἐς οἶκον ib. 952. cf. El. 611. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. ὑπὲρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε ib. 672. ἐπὶ μακαρίας ζηλωτὸς οἶκος ib. 971. κατ' οἶκον ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. etc. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν Ph. 489. οἶκον οἰκῆσω μόνος ib. 1237. "Ελλην' ἐς οἶκον Med. 1331. Ζηνὸς πολυχρυσον οἶκον Hip. 69. ἔρημος οἶκος ib. 847. cf. Sup. 1132. τὸν ἀνάλιον οἶκον Al. 439. ὃ πολύζενος καὶ ἐλεύθερος—οἶκος ib. 572. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ἕκ ἐάσομαι; Iph. A. 331. πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν Cy. 177. θεῶν παλαιὸν οἶκον Ion. 2. Πύθειον οἶκον ib. 458. ἐλθὼν ἐς οἶκον ἀλλότριον ib. 607. ὥς κομίζοις οἶκον εὐγενέστατον ib. 1562. πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα El. 1289. ἔτ' οἶκον—ὀρθώσειεν ἂν Archel. fr. V. 2. cf. Er. fr. X. 3. ἐνὸς οἶκος ἢ πλεῖον σθένει Er. fr. I. 25. οἶκος μέγας Ix. fr. III. 3. μάτην οἴκῳ σῶ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι Fr. inc. CLVI. 1. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. ἐξελθ' οἴκων ib. 174. οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξεπταξας ib. 179. οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσιν οἴκοις ib. 457. ὃ σχήματ' οἴκων ib. 619. ὃν μοι Θρηξ ἔσωσ' οἴκοις ἀνὴρ ib. 682. ἤξετ' ἐς οἶκος ib. 932. cf. v. 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. etc. ἐξώκισέ μ' οἴκων γάμος Hec. 948. οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχῆς ib. 1040. κατ' οἶκος Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. et 953. An. 41. et 900. etc. ἀπ' οἴκων Or. 170. πῆματ' οἴκων ib. 965. ὃ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. ἐξ οἴκων πατρίων ἔπλευσας Med. 432. τέρεμνα

οἴκων Hip. 418. δαβίων ἀπ' οἴκων ib. 756. ὃ πόνος οἴκων ib. 1345. ἐξ οἴκων Al. 94. οἴκων δεσπότην ib. 684. βᾶδι κεῦθος οἴκων ib. 875. ἐν οἴκοις δυστυχῆσι ib. 1019. φόβον οἴκων ἀφελέσθαι An. 523. οἶκος ἐρήμης ἐκλιπόντες Iph. A. 806. αἶτον οἴκων ἐμῶν με θήσει Tr. 1321. ἐν ἀσκῷ οἶκος ἔχων Cy. 523. Περσείων οἴκων Hel. 1480. εἰς χρυσήρεις οἶκος Ion. 157. τέρομαι οἴκων ib. 865. τῶν εὐπατριδῶν γεγῶσ' οἴκων ib. 1073. οἴκων θεοδόκων ib. 1549. τείχωμεν οἶκος ib. 1616. ἀτρωπὲς κατέσχευ οἶκος Her. F. 406. ἱερὰ καθάρσι' οἴκων ib. 923. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις El. 393. ἤκω ἀτενῆς ἀπ' οἴκων Alcmaeon. fr. XV. ἀργὸς οἶκος καὶ πόλει γενήσεται Antiop. fr. XXIX. 4. et Fr. inc. XXXV. 4. λεπτῶν ἀπ' οἴκων Dan. fr. XII. 3. τὰ κακῶς οἶκος ἐσελθόντα Er. fr. II. 13. ἀνόνητον ἄγαλμα οἴκοις τεκῶν Thea. fr. III. 2. τῆς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίῃ Fr. inc. CLXXXVII. 3. τηλῷ οἴκων βίοντον ἐξιδρυσάμην eorund. CXCVI. etc.

Οἰκέρημα. πικρὸν οἰκέρημα Hip. 787. αἰσχρὸν οἰκέρημα Her. 700. τᾶνδον οἰκέρηματα Or. 926.

Οἰκῆρία. μακρὰς διαντλῆσ' ἐν δόμοις οἰκῆρίας Her. F. 1373.

Οἰκῆρός. λείπει με — τροφὸν τέκνων οἰκῆρὸν Her. F. 45. οἰκῆρὸς πικρὰ Hec. 1277.

Οἰκοφθόρος ἀνὴρ Fr. inc. XLVIII. 1.

Οἰκτεῖρειν. οἰκτεῖρω σε Ph. 1453. Iph. A. 1336. et Her. F. 1236. οἰκτερε αὐτῆς Med. 344. ὥς σε συμφορὰν οἰκτείρομεν ib. 1233. οἰκτερε ἡμᾶς Iph. A. 985. et El. 672. λύπη τὸν σὸν οἰκτεῖρω γόνον Rhes. 905. οἰκτεῖρειν γῆν Tr. 403. οἰκτερέ με Bac. 1118. τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν Cy. 639. τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτεῖρω Ion. 618. οἰκτερε σὲ φύντας ἐκγόνους El. 673. οἰκτείροντες Or. 949. δέσποιναν οἰκτείροντες Al. 191. οἰκτεῖρῃσα—τάσδε ματέρας τέκνων Sup. 34. ῥκτείρατε Hec. 290. σὲ ἢ πόλις, ἢ φίλων τις ῥκτερε Med. 657. ῥκτεῖρ' ἀκύσας An. 422. Her. 233. et Antiop. fr. XXXIX. 1. cf.

Iph. A. 478. Iph. T. 664. et Fr. inc. B. 30. 1. οἰκτερον Hec. 287. cf. v. 807. Or. 1341. Med. 711. et An. 894. λίσσῃ τὴς κρατῶντας οἰκτεῖραι θεῆς Al. 252. τὰμὰ οἰκτεῖρας κακὰ Sup. 168. οἰκτεῖρας ἐμὲ Iph. T. 584. Οἰκτίζειν. καὶ τις ἂν γέ μ' οἰκτίσειε Or. 782. νεκρὸς φέρουσιν ἐνθάδ', οἰκτίσαι φίλῃς Ph. 1486. τήνδε τάλαιναν παρθένον ὡς ῥκτισα Iph. A. 462. ὅστις ἄδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται Iph. T. 486. ἕς οἰκτίζῃ ἄϊον οἰκτὺς Tr. 155. ἔδ' ῥκτίσω Hec. 721. οἰκτίσαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἰκέταν Sup. 280. γυναικεῖοις ἂν οἰκτισταίμεθα κυραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1059. Οἰκτισμα. εἰς τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα βλέψας Hec. 159. Οἰκτος. σῆς παιδὸς οἰκτῷ Hec. 519. cf. v. 566. ἐγὼ σε—δι' οἰκτὸς ἔχω ib. 851. ἔνεσιν οἰκτος Or. 701. et El. 294. ὑπ' οἰκτὸς Ph. 964. εἰσηλθὲ μ' οἰκτος Med. 931. Φαέθοντος οἰκτῷ Hip. 740. ἔ τις οἰκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς ib. 1089. οἰκτῷ τῷ σῷ An. 62. τὸ σὸν οἰκτῷ φέρουσα τυγχάνω ib. 144. δι' οἰκτὸς λαβεῖν τύχας Sup. 194. εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις Iph. A. 653. τοσῷτον οἰκτον περιβαλὼν ib. 934. οἰκτῷ τὸ δεῖμα τῷλέθρῳ νικᾶν Iph. T. 485. οἰκτος ἔ ταῦτα ib. 645. ἔχει τοι δύνανμιν εἰς οἰκτον γυνή ib. 1054. εἰς οἰκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης Tr. 60. τοῖς κακοῖσι πλείον' οἰκτον ἐμβαλῶ ib. 473. ἔτ' οἰκτὸς τύχοι ib. 731. ὥστε μοι βαλεῖν οἰκτῷ δάκρυ Hec. 130. μέγαν οἰκτον Hel. 163. δούλιον οἰκτον εἰς μέσον φέρων ib. 1558. οἰκτῷ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47. μή γ' ἐπ' οἰκτόν μ' ἔξαγε ib. 361. ὁ οἰκτος ὅσος ib. 1276. μῶν σ' οἰκτος εἶλε; El. 968. ἐν οἰκτῷ Ar. fr. XXVII. 4. ἔ τῶν κακέργων οἰκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. οἰκτοῖσι κατασπένδω σε Or. 1239. οἰκτων λήγετε Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. ἐν κηδεῖοις οἰκτοῖσιν Iph. T. 147. ἕς οἰκτίζῃ ἄϊον οἰκτὺς Tr. 156. ποίοισιν οἰκτοῖς τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; ib. 197. μὴ νῦν ἔτ' οἰκτων ἀντεχώμεθα Ion. 970. οἰκτοὶ θνητῶν πολυμόχθων El. 1330. Οἰκτρός. οἰκτρός ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 1749. ἀλάταν οἰκτρόν, ἰήλεμον

οἰκτρόν ἰεῖσαν Sup. 281. πρὸς τίν' οἰκτρός εἶ; Hel. 463. οἰκτρός πάρειμι Hec. F. 1237. δὴ οἰκτῷ φῶτε Hel. 1100. παρ' οἰκτρὸς τέσδε Sup. 938. οἰκτρὸς λόγος Iph. A. 981. τείχομεν οἰκτροὶ Hec. F. 1427. οἰκτρά σὺ Hec. 417. et Hel. 951. οἰκτράν βιοτάν Hec. 457. οἰκτρά πρόκειται Ph. 1690. ὁδὸν οἰκτράν φίλοισιν κ. τ. λ. Al. 265. οἰκτράν ἄταν Iph. T. 226. ἦ παῖς οἰκτρά τέθνηκε Tr. 40. πρόσπολος οἰκτρά ib. 206. οἰκτρά τύχα ib. 584. οἰκτρά μήτηρ Bac. 1323. πενία σὺν οἰκτρά Hec. F. 304. οἰκτράν ἀδελφεάν El. 132. συμφυγάδας οἰκτράς Bac. 1380. παῖσιν οἰκτρόν ἢ φίλη ψυχὴ βροτοῖς Or. 1034. οἰκτρόν δάκρυ Sup. 96. τέλος οἰκτρόν Tr. 597. οἰκτρόν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι Hel. 950. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρόν ἀρσένων Hec. F. 536. ὁ τευάζων οἰκτρόν Sup. 104. οἰκτρόν ἀνεβόασεν Hel. 184. οἰκτρά πάσχειν Hec. 321. cf. Ph. 630. Sup. 68. Iph. A. 887. et 985. El. 672. et 1312. οἰκτρά τάδε Or. 1023. οἰκτρά τὰ δυστυχῇ βροτοῖς ἀπασι An. 422. et Antior. fr. XXXIX. 1. οἰκτρά ὅσων δάκρυα Sup. 48. τὰ οἰκτρά δεδοικέναι ib. 179. τὰ οἰκτρά δέδορκε ib. 190. τὰ οἰκτρά συνετός εἰμι Iph. A. 1255. οἰκτρά ἔπη Ion. 959. οἰκτροῖς προοιμίους Hec. F. 1179. ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ τάζειν Antior. fr. XL. 1. οἰκτρότατον, sc. θάνατον Hel. 1225. αἰθάλη κηλὶδ' οἰκτροτάτῃ Hec. 912. οἰκτροτάτῃ ἔμοιγ' ἔμολες An. 141. κοίτῃ ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτῳ El. 158. οἰκτρότατα θοινάματα Or. 812. οἰκτροτάτοις δακρύοις Ph. 1537. οἰκτροτάτων ἀχέων Med. 649. Οἰκτῶς. ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνάγκῃ οἰκτῶς Hec. 93. πρόσπιπτε οἰκτῶς τῷδ' Ὀδυσσέως γόνυ ib. 339. οἰκτῶς Ἴλιον πυρέμενον An. 400. οἰκτῶς θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν Rh. 892. κυρᾷ κρᾷτ' ἐκπορθηθεῖς οἰκτῶς Tr. 142. Οἰλεὺς, nom. viri. Iph. A. 193. et 263. et Rh. 175. Οἶμος. ἄλλον οἶμον Or. 1252. ὄρθη παρ' οἶμον Al. 838. κατ' οἶμον El. 218.

Οἰμωγή. ἡκούσατ' ἀνδρὸς Θρηκὸς οἰμωγὴν; Hec. 1036. νέφος οἰμωγῆς Med. 107. πόσον τινὰ τεναγμόν, οἰμωγὴν θ' ὁμῶ Her. 833. φόνιον οἰμωγὴν κλύω El. 752.

Οἰμωγμα. μυρίοις οἰμώγμασι Bac. 1110.

Οἰμώζειν. ῥμωξα Med. 791. ῥμωξεν Ph. 1441. et Med. 1206. ῥμωξα πατρὸς δυσπραξίας Hip. 1405. ῥμωξα τόλμαν Iph. T. 862. ῥμωξ' ἀδελφὸν σὸν El. 248. ῥμωξα πρὸς τέκνων χειρωμένης ib. 1168. ὥς ἂν οἰμώξῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) πλέον Hip. 1314. οἰμωγμένον γε πρόσθεν Bac. 1284.

Οἰνάνθα, dor. pro η. οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν Ph. 238. cf. Hyp. fr. II.

Οἰνεΐδας, nepos Œnei, i. e. Diomedes. Rh. 906.

Οἰνεύς, nom. propr. viri. Ph. 135. et 422. Meleag. fr. I. 3. et Œnei fr. I. 3.

Οἶνη, vel dor. οῖνα. Διονύσῃ οῖνα Ph. 236. cf. Bac. 535.

Οἰνηρός. Βάκχῃ οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164. οἰνηρὰ σκευή Ion. 1179.

Οἰνοδότας, epitheton Bacchi. Her. F. 682.

Οἰνόμαος, nom. propr. Iph. T. 2. et 825. et Hel. 393.

Οἰνοπλάνητος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ἀμίλλαις Rh. 363.

Οἶνος. φλόξ οἶνῃ Al. 762. ῥεῖ πέδον οἶνῃ Bac. 143. οἶνῃ τέρψιν ἄλυπον ib. 423. κρήνην ἔξανῆκ' οἶνῃ ib. 706. οἶνῃ μηκέτ' ὄντος ib. 772. οἶνῃ χλωραὶ ταγόνες Cy. 67. ἀντ' οἶνῃ σκύφῃ ib. 255. τρώσει νιν οἶνος ib. 421. πλέως οἶνῃ ib. 501. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; ib. 549. φιλῶν τὸν οἶνον ib. 551. ψ' ἵνος (i. e. ὁ οἶνος) γλυκὺς ib. 557. δεινὸς οἶνος ib. 674. εἰς οἶνον βαλὼν φάρμακον Ion. 1184. οἶνος ἐξέτησέ με Aug. fr. VIII. 1. οἶνος περάσας πνευμόνων διαβρόας Fr. inc. CXXXV. οἶνον αἶθοπα eor. CLXIX. 3. ἀρκεσίγυιος οἶνος eor. CCXXV.

Οἰνεῖσθαι. οἰνωμένας κρατῆρι Bac. 686.

Οἰνοχόη. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 821.

Οἰνοχόος Cy. 557. et 563.

Οἰνωᾶτις θεὰ Her. F. 379.

Οἰνώνη, nom. insulae. Iph. A. 699.

Οἰνωπὸς Bac. 236. οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. οἰνωπὸν ἀχνην Or. 115. οἰνωπὸν γένυν Ph. 1167. et Bac. 438.

Οἰοπολεῖν. ποῖ οἰοπολεῖς; Cy. 74.

Οἶος, solus. Her. 743.

Οἶος. σίας οἶος ὦν ἀμαρτάνεις Al. 142.

Οἶός τε. ἔτε φέρειν ὄπλα, ἔτ' ἔγχος, οἶός τ' ἦν Hec. 15. οἶός τε εἰ, sc. ὠφελεῖν Or. 680. λέγειν οἶός τ' ἀνὴρ Bac. 270. θεομαχεῖν οἶός τ' ἐκείνος ib. 1254. δρᾶν σύ γ' ἔχ οἶός τε Her. 692. ἐν βραχεῖ πολλὰς λόγους οἶός τε συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. ἡμεῖς πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν οἶοί τε Tr. 727. πένεσθαι κᾶξυνηρετεῖν τύχαις οἶοί τε Aut. fr. III. 8. ἔκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν οἶα τ' ἐς ὑμᾶς Med. 1077. ἔχ οἶόν τε μὴ τένειν κακὰ Or. 1033. ἐδ' οἶόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν Med. 237. ἐδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνης οἶόν τέ μοι Al. 490. ἐδ' οἶόν τ' ἰδεῖν φόνον—Bac. 1242. λαθεῖν ἔχ οἶόν τέ μοι Hel. 830. δῆλῳ ἔχ οἶόν τε τάλῃθ' ἔλεγειν Bus. fr. vers. 1. γέροντι ἔχ οἶόν τε μηκύνειν χρόνον Gl. fr. III. 2.

Οἶς. οἶν μελάγχχιμον πόκῳ El. 513.

Οἰτέον. οἰτέον τάδε Or. 767. τὰν ποσὶν οἰτέον κακὸν Al. 742. βαρὺ μὲν, οἰτέον δ' ὁμῶς Hel. 275. οἰτέον τὴν τύχην Ion. 1260.

Οἶσός. ἀφυκτον οἶσόν Med. 635. οἶτοι An. 1134. μυρίως οἶσὺς ἀφείς ἄλλοις Her. F. 196.

Οἰσρεῖν. αὐτὰς ἐκ δόμων οἰσρησ' ἐγὼ μανίαις Bac. 32. καθ' Ἑλλάδ' οἰσρήσας μόνος Iph. A. 77. οἰσρηθεὶς Διονύσῳ Bac. 119.

Οἰσροπλήξ. οἰσροπληγὰς ἀθλίας Bac. 1227.

Οἶσρος. μὴ θεαί μ' οἶσρῳ κατάσχωσι Or. 789. σῆς γυναικὸς οἶσρον Hip. 1300. οἶσρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. vid. not. κεραυνῷ οἶσρος Her. F. 862. πῶ οἶσρος ἡμᾶς ἔλαβε; ib. 1144. μαινόμεν' οἶσρων Iph. A. 547. οἶσροις Ἐρινύων Iph. T. 1456. αἶ—οἶσροισι κῶλον ἐξηκόντισαν Bac. 664.

Οἶτος. ἔλεγον οἶτον αἰεῖδεις Iph. T. 1091.

Οἶχαλία, nom. loci. Her. F. 473. τὰν Οἶχαλίαν πῶλον Hip. 545.

Οἶχεσθαι. οἶχομαι Med. 226. Iph. A. 888. et Tr. 290. etc. οἰχόμεσθα Or. 305. et 732. Ph. 983. Her. 602. etc. αἰχμάλωτος οἶχομαι Hes. 822. χρυσὸν ὄνησις οἶχεται ib. 1231. τὸ ἐμὸν οἶχεται βίη τὸ πλεόν μέρος ἐν τοναχῇσί τε καὶ γούσις Or. 202. πόσον χρόνον ματρὸς οἶχονται πνοαί; ib. 421. πρὸς Ἀργεῖον οἶχεται λεὼν ib. 844. οἶχεται τέκνων πρόπασα γέννα ib. 969. ἄφαντος οἶχεται ib. 1557. ὃς ἐπὶ θάνατον οἶχεται Ph. 1062. ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθραπτος οἶχεται ib. 1733. καρδία οἶχεται Med. 1042. ἥτις εἰς ἄδης δόμους οἶχη ib. 1235. ὀλόμενος οἶχομαι Hip. 878. et ὅλ. οἶχεται Hel. 205. προθανῶσα φωτὸς οἶχη Al. 474. cf. v. 519. μ' ἔρημον οἶχεται λιπὼν An. 919. cf. Iph. A. 1314. οἶχεται φνγὰς δόμων An. 1056. πῶς οἶχεται μοι παῖς μόνθ παιδὸς μόνος; ib. 1084. οἶχεται μοι κῆρυξ πρὸς ἄστυ Sup. 36. οἶχεται τὰ Παλλάδος ib. 712. λόγων παρακέλευσμα σῶν ἀέρι φερόμενον οἶχεται ib. 1155. εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἶχοιτο Iph. A. 63. οἶχεσθαι δορί Iph. T. 519. ἐκ γυναικὸς οἶχεται σφαγεῖς ib. 552. ἔξω χθονὸς οἶχεται ib. 1315. μὴ—δραπέται οἰχοίατο ib. 1341. οἶχεται θανῶν Tr. 395. et οἶχ. θανῶσα Hel. 133. et sine θανῶσα ib. 221. πόλις οἶχεται Her. 14. ἔπω μελαμφαῆς οἶχεται δι' ἔρεβος Hel. 525. ἐς αἰθέρ' οἶχεται ib. 1235. γῆς πατρίδος οἶχεται πέδον; Her. F. 620. οἰχόμεσθ' οἰχόμεσθα πτανοὶ ib. 1186. ἡ φύσις οἶχεται Antioch. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. τρίβωνες ἐκλείποντες οἶχονται κρόκας Aut. fr. III. 12. κρανεῖται γυμνάσιά τ' οἶχοιτο Phaëth. fr. XI. 2. οἶχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV. οἶχονται αὐτὰ φέροντες Epist. V. οἰχόμενος φνγὰς Or. 1486. τοῖς οἰχομένοις (mortuis) ὑπὲρ Ἑλλήνων Hes. 141. cf. Sup. 795. Σπάρταν οἰχομένων Rh. 366. οἰχομένας (i. e. ἐνης) σῆ Al. 417. οἰχομένας πόλεως Tr. 591. σῶν τερηθεῖς ψυχόμην γάμων An. 982. λῆτρ' ᾤχετ' οἴσθ' ἐξ ἀλὸς Hes. 780. ᾤ κόρος—ᾤχετ' ἐν δόμοισι Al. 908. ᾤχόμεθα An. 1178.

Οἰώνισμα. οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθῶν Ph. 846.

Οἰωνόμαντις Ph. 774.

Οἰωνός. ἔτος οἰωνὸς μέγας Or. 786. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ τέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἰωνὸν εἰσορῶ κακῷ Hip. 873. πονηρὸν εἰπας οἰωνὸν Iph. A. 1347. οἶον οἰωνὸς ὑπὲρ τεκέων βοᾷ Tr. 828. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. οἰωνῶν ἄπο Sup. 213. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν Iph. T. 662. ποτανοὶ Αἰβυες οἰωνοὶ Hel. 1496. δι' οἰωνῶν Ion. 377. οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεῖς ib. 917. ὑπ' οἰωνῶν καλῶν ib. 1333. οἰωνῶν γαμφηλαῖς ib. 1495. σκῦλον οἰωνοῖσιν El. 897.

Οἰωνοσκοπεῖν. οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. ἴν' οἰωνοσκοπεῖ Bac. 347.

Οἰωνοσκόπος Sup. 500.

Ὀκέλλειν. δεινὸς κλύδων ὄκειλε ναῦν πρὸς γῆν Iph. T. 1379.

Ὀκνεῖν. ἐκ ὀκνεῖν δεῖ Bac. 779. Ἀργείοις ὀκνῶ ἰκέτας προδῆναι Her. 246. cf. v. 28. et Al. 178. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi. fr. II. 1. ἐκ ἄρ' ὀκνήσεις; Or. 792. ἐκ ὀκνήσασιν θανεῖν Ph. 1008.

Ὀκνος. ὀκνος τοῖς φίλοις κακὸν μέγα Or. 792. ἀπέλυσ' ὀκνῶ ib. 1236. εἰς ὀκνον μοι μῦθος φέρει Sup. 295. τὰ Θησέως γ' ἐκ ὀκνῶ διεφθάρη ib. 697. τὰ μὲν ὀκνῶ νικώμεθα Aug. fr. IV. 1.

Ὀκτῶ Epig. II. 1.

Ὀλβίζειν. τήν τε θανῶσαν καὶ μ' ὀλβίζων Al. 922. εὐάνδρον ὀλβίζων γὰν Tr. 229. ἐν ἡμάρ μ' ὀλβισε Ph. 1683. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὀλβισαν θεοὶ An. 1219. ἂν—ὀλβισαν, ὀλβισαν τὸ πρόσθεν Hel. 646. ὥς συ τὴν τεκῶσαν ὀλβισα Ion. 308. βρέφος—ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισε Ph. 657. ἐδέποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα—ὀλβιεῖς Hel. 231. οἱ τὰ πρῶτ' ὀλβισμένοι Iph. A. 51. μέγα ὀλβισθεῖς Tr. 1253.

Ὀλβιόδωρος χθῶν Hip. 750.

Ὀλβιος. Πριάμῃ τῷ μέγ' ὀλβίῳ Hes. 493. θεῶν ὀλβιον δόμον Or. 1674. ὀλβιος θάνοις Med. 715. χρηὲς ποτ' εἰπεῖν ἐδέν' ὀλβιον βροτῶν An. 100. σοφόν, πενίαν εἰσορᾶν τὸν ὀλβιον Sup. 176. ὁ ὀλβιὸς νιν ὑψηλὸν αἶρει ib. 554. θνητῶν ὀλβιος εἰς τέλος ἔδειξ Iph. A. 161. ὀλβιος εἰ Iph. T. 693. εἰς τὸν ὀλβιον Bac. 421. ἔτινά φημι

θεῶν ἄτερ ὀλβιον—γενέσθαι Her. 608.
 τὸν ὀλβιον πάροιθεν ib. 863. ἀνδρὸς
 ὀλβίῳ Hel. 438. ὁ μὲν ὀλβιος ἦν
 And. fr. XIX. 1. ἐγὼ ἔποτ' αὐτὸν
 ὀλβιον καλῶ Antiop. fr. VIII. 3. τί
 δ' ἔκ ἂν εἶη χρηστὸς ὀλβιος γεγώς;
 Ar. fr. XXI. ὀλβιος, ὅστις τῆς ἰσο-
 ρίας ἔσχε μάθησιν, κ. τ. λ. Fr. inc.
 CLIII. 1. τὸ παλαιὸν ὀλβιοι Med.
 824. ὀλβίων ἀπ' οἴκων Hip. 756.
 οἱ μὲν ὀλβιοι, ἀνωφελεῖς τε Sup. 238.
 ὀλβιοι γενοίμεθ' ἂν Iph. A. 1621.
 ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tr. 497. ὀλ-
 βίῳ τῷ λόγῳ δοκῶντας εἶναι Her. F.
 588. ἦμεν ὀλβιοι ib. 1300. ὀλβίων
 ἀνδρῶν τέκνα El. 45. φιλοῦσι τῶν
 ὀλβίων σοφὸς τίθεσθαι τὰς λόγους
 Dan. fr. XII. 1. vid. etiam Fr. fal.
 cit. V. 3. et 8. τῇ μέγ' ὀλβία Or.
 1338. παρθέν' ὀλβία Hip. 1440. τὰς
 ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος Iph. A. 1381.
 ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος Dic. fr.
 XIV. 7. ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις Al.
 454. ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἶ ποτ' ἦσαν
 ὀλβιαὶ Iph. T. 510. ἐν ἀγέλαις ὀλ-
 βίαις Hel. 1276. δῶμα ὀλβιον τυ-
 ραννίδι Al. 287. cf. Sup. 5. et Hel.
 731. ὀλβιον σκῆπτρον Ion. 578. ἀντὶ
 τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164.
 ὀλβιώτατος Hec. 627.
 Ὀλβοδότας. τὸν τὰς εὐδαιμονίας βρο-
 τοῖς ὀλβοδόταν Bac. 573.
 Ὀλβοδότειρα εἰρήνη Bac. 419.
 Ὀλβος. τὸν πάντα ὀλβον ἡμαρ ἐν μ'
 ἀφείλετο Hec. 285. ὁ μέγας ὀλβος
 ἢ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340. cf. v.
 805. et Her. F. 511. ὁ ὀλβος ἢ βέ-
 βαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ph. 561. ὀλβος,
 ὅστις—κνίζοι φρένα Med. 599. τοῖς
 δ' ὀλβος ἐστὶ ib. 740. ὀλβῳ ἐπιρρύέν-
 τος ib. 1229. ὀλβον δωμάτων ἐκτί-
 νομεν Hip. 626. cf. v. 633. τύχαν
 μετ' ὀλβῳ ib. 1113. πολλὺς ὀλβος An.
 941. ἀπώλεσ' ὀλβον Sup. 730. ἤκι-
 τα ὀλβῳ γαῦρος ἦν ib. 862. ὀλβῳ
 βάρος Iph. T. 416. γνώμα ἄκαιρος
 ὀλβῳ ib. 420. κοινὰν χάριν ὀλβῳ ib.
 455. τὸν ὀλβον αὐτῇ τὸν πάροιθ'
 ἀνατένω ib. 551. ὀλβῳ βρίθειν Tr.
 216. βέβακεν ὀλβος ib. 582. ἐτέρῳ
 ἑτερος ἑτερον ὀλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλ-
 θεν Bac. 904. cf. v. 907. ἔστιν ἐν
 ὀλβῳ καὶ τόδ' ἔκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745.
 ἐν χερσὶ σώζων ὀλβον Ion. 631. μέ-

γαν ἐς ὀλβον ib. 703. δόμων σῶν
 ὀλβος ὡς χειμάζεται ib. 966. θνεκ'
 ὀλβῳ μέγας ἐκομπάσθη Her. F. 64.
 Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὀλβος ib. 644.
 ἃ καλλίσα ἐν ὀλβῳ ib. 647. ἔθραν-
 σεν ὀλβῳ κελαινὸν ἄρμα ib. 780. ὁ
 ὀλβος ἄδικος El. 943. ἐν ὀλβῳ μὴ
 σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4.
 ὃ κρεῖττον ὀλβῳ κτήμα ejusd. fr.
 XXXVIII. φεύγει ὀλβος Ar. fr.
 XXIV. 3. πῶς κτήσεται' ἂν ὀλβον
 εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III.
 6. ὑπέφρονα ὀλβον Bel. fr. VI. 2.
 ὀλβῳ διοίγων θάλαμον ἡδιστον ejusd.
 fr. XVI. 8. ὀλβῳ μέτα Dan. fr. I.
 8. τὸν ὀλβον ἐδὲν ἐδαμῆ κρίνω βρο-
 τοῖς Pelei fr. IV. 1. ὀλβος τυφλὸς
 Phaeth. fr. V. 3. βαιὸς ὀλβος ἀβλα-
 βῆς Phry. fr. XIV. 1. ἐν τῷ ὀλβῳ
 φανλότης ἐνεσὶ τις Pol. fr. V. 2. ὁ
 ὀλβος ἔξωθεν τις ἐστὶ πραγμάτων Fr.
 inc. LI. 4. γυναικὶ ὀλβος, ἂν πόσιν
 τέργοντ' ἔχη eorund. fr. LVI. θνη-
 τῶν θνητὸς ὀλβος eor. LXVIII. 5.

Ὀλβοφόροι Iph. A. 596.

Ὀλέθριος. ὀλέθριον κοίταν Hec. 1084.
 ὀλέθριον βιοτὰν Med. 993. στρατείαν
 ὀλεθρίαν Sup. 116. ζωτῆρος ὀλε-
 θρίως ἄγρας Her. F. 415. κακὸν
 ὀλέθριον Hec. 642. et 1031. κῆδος
 ὀλέθριον Med. 1341. ὀλέθριον βάρος
 Tr. 12. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι Or.
 344.

Ὀλεθρος. ὀπαδῶν τίς ὀλεθρος γενή-
 σεται; Or. 1126. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν
 χρωμένων Ph. 537. cf. Iph. A. 886.
 et 1237. Iph. T. 601. τὸν Ἑλένης
 τίσαντας ὀλεθρον Iph. A. 1382. οἴ-
 κτῳ τὸ δεῖμα τῷ ὀλέθρῳ νικῶν Iph. T.
 485. ὀλεθρον ἀνόσιον ib. 872. Πο-
 λυξένης ὀλεθρος Tr. 675. ὀλέθρου
 διὰ παντός ib. 793. εἶδε Περγάμων
 ὀλεθρον ib. 852. ὁ τῆσδ' ὀλεθρος ib.
 1058. τεναζῶ τέκνων ὀλεθρον Her.
 F. 1065.

Ὀλεσίδηρος Ph. 668.

Ὀλιγάκις Or. 393. et 917.

Ὀλίγος. ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6.
 ὀλίγοι εσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κα-
 κῶν Ar. fr. XIII. cf. Er. fr. III. ὀλίγη
 ἐν πόλει μοναρχία Aug. fr. VII. 2.
 ὀλίγαις ὑπερον ἡμέραις Epist. V. δι'
 ὀλίγου Ph. 1105. ὀλίγου σοφώτερος
 Hip. 987. ἐν ὀλίγῳ πάντα συνθεῖς

Sup. 1126. σποδῷ πληθὺς ὀλίγον
ib. 1129. παρὰ ὀλίγον Iph. T. 871.
ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162.
πόλλ' ἀνὴρ μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771.
ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Ag. fr. X. 1.
ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120. ὃς ὀλίγ'
ἀληθῆ—λέγει Iph. A. 957. εἰς εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1.
Ὀλκὰς Cy. 503.
Ὀλκός. προσμῖξω νεῶν ὀλκοῖσι Rh. 146. φεύγειν πρὸς ὀλκὸς ναυσάθμων ib. 673. δάφνας ὀλκοῖς Ion. 145.
Ὀλλύναι. δ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' αἰὲ Or. 524. ὀλλύναι πόσεις ib. 568. ὄλλυτε ib. 1302. cf. Hip. 1374. ὠλέσατε Hec. 168. εἴδ' ὠλεσέν με Ζεὺς ib. 232. κείνη ὠλεσέν μιν ib. 266. ὃς παῖδα Θέτιδος ὠλεσεν ib. 388. Θρήξ νιν ὠλεσε ξένος ib. 774. ἡ πλείστος Ἀχαιῶν ὠλεσεν Or. 741. ὠλεσας κεδνὸν λέχος Hip. 835. εἰ δυσμενεία σῇ τὰ φίλτατ' ὠλεσεν ib. 965. cf. Tr. 371. οἰκεῖος αὐτὸν ὠλεσ' ἀρμάτων ὄχος Hip. 1166. ἄκων ὠλεσάς νιν ib. 1433. πῶς ἐν οἴκοις σοῖσιν ὠλεσεν βίον; Al. 537. εἰ σὺ πρῶτος ὠλεσας γυναῖκα ib. 895. ὃς—ὠλεσε Πέργαμα Τροίας Tr. 593. Κύκνον ξενοδαίκταν τόξοις ὠλεσεν Her. F. 392. πολλὰς βροντῆς πνεῦμ' ἀναιμον ὠλεσε Fr. inc. CXXXVII. ὀλέσας βίοτον Hip. 1367. τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες Her. F. 1428. τὰς ἀνάνδρσ κοίτας ὀλέσασα λέκτρον Med. 437. ξυμμάχους οἷς ὀλέσασα Her. F. 136. ὀλεῖς Or. 157. ψυχὴν ὀλεῖς Hip. 440. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. ἄλλως ὀλεῖ πρόσθεν Iph. A. 659. πυρὶ φωσφόρος ὀλεῖ κόρας Cy. 608. & τὸν εὐεργέταν ὀλεῖς Her. F. 878. εἰ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς ib. 989. etc.
2) med. ὄλλυσθαι. νύμφη τύραννος ὄλλυται Med. 1066. ὀλλύμεσθαι ib. 1272. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. δι' ἔργ' ἀνεργ' ὄλλυσαι Hel. 366. ὄλλυται κακῶς ib. 720. τῷ νόμῳ γ' ὄλλυμαι Ion. 1256. ὅτ' ὄλλυτο Hec. 520. ἡνίκ' ὄλλυτο πτόλις ib. 767. μεσονύκτιος ὠλλύμαν ib. 914. ὅτ' ὠλλύμην ἐγὼ Al. 636. ὄλωλα Hec. 784. Hip. 1408. 1447. et 1457. ὄλωλας Hec. 513. et 668.

ἐπεὶ ὄλωλε ib. 312. ὄλωλε γλυκεῖα φροντίς Med. 1035. ὄλωλεν οἶκος Al. 417. πανταχῇ ὀλώλαμεν An. 904. ἀβέλως κακλεῶς ὀλώλαμεν Rh. 761. ὄλωλεν, ὡς ὄλωλεν Tr. 626. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων Ph. 1352. ὀλόμεσθ', ὀλόμεσθ' ἰσονέκτες Or. 200. θάνατον, οἷον πρὸς δάμαρτος ὤλετο ib. 361. ὡς ὤλεσθε πατρώα νόσῳ Med. 1364. ἔτι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετο Al. 721. ὄλοιτο μὲν μὴ Med. 83. πῶς ἂν ὀλοίμαν ib. 97. et Al. 867. ὡς ὄλοιτο παγκάκως Hip. 407. ἦτ' ἂν γ' ὀλοίμην ἀκλεῆς ib. 1028. cf. v. 1325. ὄλονται λόγχοι Iph. A. 658. κακῶς ὄλοιτο Hel. 161. cf. Tel. fr. VII. et κακῶς ὀλέσθαι Sup. 1194. εἰ τῶν κρατέντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion. 254. καὶ γὰρ ὀλεῖται Al. 57. κεραυνῷ ὀλέσθαι An. 1194. καλῶς ὀλέσθαι Tr. 402. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. νέκυν ὀλόμενον Ph. 1302. σὺ γὰρ ὀλόμενος Tr. 1312. εὐδὲι ὕπνον ὀλόμενον Her. F. 1061. ὀλόμενον δολίοις βρόχων ἔρκεσιν El. 154. ὀλομένος—τυράννων δόμος Hip. 869. νέκυσιν ὀλομένοις Hel. 178. ὀλομένος Ἀχαιῶς ib. 392. ὀλομένην Ἐριννὺν Ph. 1036. τὰν ὀλομένην γυναῖκα Med. 1253. ὥς σ' ὀλόμενον τένω Or. 1384. ὀλόμενον σκάφος Hel. 235. ὀλῇ Hip. 329. κακῶς ὀλεῖται Med. 788. et An. 1007. ὀλέμεθα Her. 443. τῷ κακῶς ὀλωμένῳ Cy. 472. et Her. 874. ἡ κακῶς ὀλωμένη γαστήρ Fr. inc. CLIX. 1. πόλεως ὀλωμένας Tr. 1079. etc.
Ὀλολυγή. ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1176. σεμναὶ ὀλολυγαὶ Tr. 1073.
Ὀλολύγματα Her. 782.
Ὀλολυγμός Or. 1137.
Ὀλολύζειν. ἡ σὴ μήτηρ ὠλόλυξεν Bac. 688. ὀλολύζεται πᾶν δῶμα El. 691.
Ὀλοός. τέρας ὀλοὸν Or. 1000. ὀλοὸν κακὸν Hip. 883. κτύπημα χερὸς ὀλοὸν An. 1212. φέγγος ὀλοὸν Tr. 850.
Ὀλος. ἐκπιεῖν ὄλον πίθον Cy. 216. δν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχῆσ' ὄλον Fr. inc. XXVII. 2. ἐπ' ὤμοις ὄλην πόλιν φέρων Ph. 1138.
Ὀλοφύρομαι Rh. 896.

ὄνομα ib. 546. σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. ὄνομ' ἔχει μόνον ib. 556. τῆνομα λαβὼν γεννητὸν ib. 1324. ὃ φίλτατον ὄνομα Πολυνείκης ἐμοὶ ib. 1696. τῶν μετρίων τῆνομα νικᾷ Med. 126. κρεῖσσον τῆργον, — ἢ τῆνομα—Hip. 502. ὄνομ', ἐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ὡς ἀνολβὸν εἶχες ὄνομα ib. 354. ὄνομα τὸ σὸν μ' ἀπώλεσε ib. 910. cf. v. 947. et 962. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν ib. 1309. τὸ σῶμα θύσεις τέμὸν, ἐχὶ τῆνομα Iph. T. 504. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. τί ποτ' ἔχουσι τῆνομα κήρυκες ἔν; Tr. 424. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. ὄνομα γὰρ ἀφανὲς εἴσιν ib. 1322. ἐνδυστυχεῖσθαι τῆνομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508. ἀγέραςον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ὄνομα δυσκλεὲς Hel. 66. ὄνομα νησιωτικὸν ib. 148. δι' ἐμὸν ὄνομα πηλύποννον ib. 200. θαῦμα, ἔλασσον τῆνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον ib. 607. τῆνομ' ἐκ ἔχων ἐλεύθερον ib. 736. χρηστῆριον τῆνομα ib. 828. τὸν ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω Ion. 139. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει ib. 800. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX. τέλεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. πόλεως ἀπάσης τῆνομ' ἔν Er. fr. I. 21. δῆλον ἐσθλὸν τῆνομ' ἢ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. πολλοῖσι δέλοις τῆνομ' αἰσχρὸν Phry. fr. X. 1. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τοῖς ὀνόμασιν εὖ λέγεις Iph. A. 1115. νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκῃς Hel. 406. πολλοὶ ὀνόματα ταῦτ' ἔχουσι ib. 505. δεῖ ἢ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπῃς Alex. fr. XXIII. 2. πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc. CXLV. 2. etc.

Ὀνομάζειν. ὀνομάζειν αἰδῆμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. ἢ θεμιτόν σοι ματρὸς ὀνομάζειν κᾶρα Ph. 615. ἀναφανῶ σε Θήβαις ὀνομάζειν Bac. 529. ἤδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος Hel. 1209. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει Ion. 800. τὸ ἐν μέσῳ τῷ ἑρανῷ τε καὶ χθονὸς ὀνομάζεσσι χάος Cad. fr. vers. 2. Ἴππολύτῳ ἐπὶ ὠνόμαζεν ἰδρύνσθαι θεᾶν Hip. 33. ὅν ὠνόμαζε Διομήδην Sup. 1217. τίς σε ἐν δεκάτῃ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. 2. ὀνομάσαι ἢ βέλομαι Or. 409. ἐδ' ὀνομάσαι δύναμι' ἂν ὡς

ἐστὶν φίλον Ph. 410. πλὴν ὀνομάσαι ib. 505. πῶς σε μείζον ὀνομάσας τύχῳ; Iph. A. 1321. τὰ ἔργα σου—ὀνομάσασαν Iph. A. 1116. τίς ὀνομάζεται; Ph. 125. Ζεὺς, εἴτ' Ἀτῆς, ὀνομαζόμενος τέργεις Fr. inc. CLV. 3. ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο Fr. inc. XXXIX. 4. et Fr. inc. B. 47. 5. ὅστις τῷ ἄρσενος πατὴρ ἐκ ὠνόμαται El. 935. Πελασγιώτας ὠνομασμένους Ar. fr. II. 7. Ἴωνες ὀνομασθέντες Ion. 1588.

Ὀνοματός. ὀνοματὰ πράσων Her. F. 509.

Ὀνος. τῆς ὄνης τῆς λαρκαγωγῆς Aut. fr. I. 1.

Ὀντως. ἔχει ὄντως ἐν θεοῖς ὀμιλίαν Iph. A. 1622. vid. etiam Ion. 223. et Ar. fr. XXV. 2.

Ὀνυξ. δῖαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαργμοῖς Hec. 656. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρητῶν Or. 959. cf. Sup. 76. Hel. 378. et 1095. et El. 147. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίῃ λίθῃ Cy. 400. sed v. pot. ὀνύχων δαίτ' ἀμύγματα θήσομαι An. 827. cf. Sup. 825. et Tr. 280. εἰς ἄκρῃς τῆς ὄνυχας Cy. 158. et ὄνυχας ἐπ' ἄκρῃς El. 840. ὄνυξιν ἄγραν φέρουσαι El. 471.

Ὀξύη. χειρὶ ἐνθες ὀξύην Her. 727.

Ὀξύθηκτος. ὀξύθήκτῳ φασγάνῳ An. 1151. et ὀξύθήκτοις φασγάνοις ib. 1119. ὀξύθήκτῳ βέλει El. 1158.

Ὀξύθυμειν. ἦν ὀξύθυμῆς An. 690.

Ὀξύθυμία An. 729.

Ὀξύθυμος. γυνὴ ὀξύθυμος Med. 319. συγγένεια τραχεῖα κῶξύθυμος Fr. inc. B. 40. 2. ὀξύθύμῃ μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. τῷξύθυμον Bac. 670.

Ὀξύπῃς Or. 1550.

Ὀξύς. σίδηρον ὀξὺν Sup. 590. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίῃ λίθῃ Cy. 400. ὀξύς Ἄρης Her. 290. ὀξύς θεῶν ὀφθαλμός εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν ἐστὶ Fr. inc. B. 12. 1. ὀξὺ βοῆς ἀκῆσαν Ἄργος Or. 1530. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεσιν Iph. A. 5. ὀξὺ φάσγανον ib. 1566. et Iph. T. 785. ὀξὺ βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2.

Ὀξύτομος μάχαιρα Sup. 1205.

Ὀξύφρων Med. 644.

Ὀπα, dor. pro ὀπη Or. 1545.

ποθρινόν ὄμμ' ὀμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ἡσυχῶ ὄμματι ib. 1317. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνου ὄμμα ib. 1387. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. ὄμμ' ἔχων δακρυρόον Ph. 373. cf. Al. 829. σχάσον δεινόν ὄμμα Ph. 457. Ἀρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα ib. 809. σκυθρῶπὸν ὄμμα ib. 1343. ἄλαδὸν ὄμμα ib. 1528. ἔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσα Med. 27. εἶδον ὄμμα νιν ταυρεμένην ib. 92. ὄμμα συντέτηκε ib. 689. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα; ib. 1012. ὄμμα φαιδρὸν ib. 1043. ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος ib. 1183. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. τὸ σεμνόν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας ib. 886. ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς ib. 1438. σκοτεινόν ὄμμα Al. 386. ὄμμα ἐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. cf. Sup. 21. Iph. A. 496. ὦ φιλάτης γυναικὸς ὄμμα Al. 1136. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχη An. 1065. κατ' ὄμμα τὰς ib. 1118. εἰ ἦν παρ' ὄμμα θάνατος Sup. 484. αἵματηρὸν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 381. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; ib. 455. ὄμμα πωλικόν ib. 620. ποθῶ ὄμμα σὸν ib. 637. ὄμμα ἔκτεινον φίλον ib. 648. ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον ib. 994. cf. Her. F. 221. ὄμμα δὸς φιλημά τε Iph. A. 1238. ὄμμα πανταχῶ τρέφων Iph. T. 68. νυκτὸς ὄμμα ib. 110. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ib. 194. λαθόντες ὄμμα τῆμόν Rh. 54. λέγω κατ' ὄμμα σὸν ib. 421. θέλγει ὄμματος ἔδραν ὕπνος ib. 554. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων ib. 711. ἄγρυπνον ὄμμα ib. 824. ὄμμα ἡσυχον Tr. 649. κατ' ὄμμα, interdiu, Bac. 469. λαμπρὸν πυρώσας ὄμμα Cy. 596. ὄμματος ὄψις ib. 623. κατηφὲς ὄμμα Her. 633. ἐκ ἐβέλετο ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ὄμματι λάβρω Hel. 385. τὸ ὄμμα μὲ νοσεῖ; ib. 581. ὄμμ' ἀνατρέφων κύκλῳ ib. 1573. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261. δὸς πατρώοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν Her. F. 600. παῖδες προσέσχον ὄμμα ib. 931. ἀγρυπνόν ὄμμα Γοργόνος ib. 990. Ἔως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. διάβροχον ὄμμα ib. 503. ὄμμ' ἐγείρει Inus fr. I. 2. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. ἄρ' εἶδες τοῖόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος; Epig. I. 2. 2) Plur. ὀμμάτων ἀπο Hes. 240. ἀφίημ' ὀμ-

μάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε ib. 367. διὰ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. ἃ κρύπτειν ὀμματ' ἀρσένων χρεῶν ib. 570. ὀμμάτων ἐμῶν ὄψιν ib. 703. τυφλῶμαι φέγγος ὀμμάτων ib. 1035. ἐμῶν ὀμμάτων—κόρας κεντῆσιν ib. 1169. cf. v. 1255. κατ' ὀμματα Or. 288. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. εἰς ὀμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾶν ib. 512. πάντα ταῦτ' ἐν ὀμμασιν ib. 783. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1262. σκυθρῶπὸς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. εἰς ὄμμαθ' αὐτῷ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. ὀμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν ib. 148. καλοῖς βλέπεσί γ' ὀμμασιν ib. 400. εἰς ταῦτόν ὀμμασι βλέπων ib. 461. ὅταν—ὄμματ' ὀμμασιν διδῶ ib. 465. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὀμμασιν βαλὼν ib. 957. σικτοῖς ὀμμασιν δεδορκότα ib. 1122. ὀμματα βλέποντα ib. 1123. ὀμμάτων ἀπο προσεῖπε δακρύοις ib. 1449. σκότον ὀμμασι σοῖσι βαλὼν ib. 1530. ὀμματα προσβαλῶσα τέκνοις Med. 860. τί προσδέρκεσθ' ἐμ' ὀμμασιν; ib. 1040. πρὸς κάλυψατ' ὀμματα ib. 1147. ὀμμάτων ἀπο κόρας τρέφεσαν ib. 1174. ἔτ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάσασις ib. 1197. κατ' ὀμμάτων τάξεις πόθον Hip. 525. ἰδὼν ἐν ὀμμασι τὸν—ib. 1265. φῶς ὀμμασιν δεδορκῶς Al. 121. κόμιζε ἀπ' ὀμμάτων γυναῖκα τήνδε ib. 1067. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατερρώγασιν ib. 1070. θέα διδόντες ὀμματα An. 1088. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλῶσα Sup. 286. αὐπνα ὀμμάτων τέλη ib. 1136. νοτὶς ὀμμάτων Iph. A. 684. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποσεῖλαι ib. 743. ὀρθοῖς ὀμμασιν ib. 851. παραγμὸν ὀμμάτων ib. 1128. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν Iph. T. 1167. καλλίστων ὀμμάτων ἀπο Tr. 767. αἰρεῖ ἀνδρῶν ὀμματα ib. 892. ἐ φανερός ὀμμασὶν γ' ἐμοῖς Bac. 501. ἀποβαλῶσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον ib. 691. ὀμματ' ἐκθήξω πυρὶ Cy. 458. cf. v. 468. καλὸν ὀμμασιν δεδορκῶς ib. 509. τάδ' ὀμματα μέτεσιν ἡμῶν κόνιος ib. 636. σύννοιαν ὀμμασιν φέρων Her. 382. εἰς ὀμματ' εὖνε φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 132. εἰς πανύστατ' ὀμμασιν προσδέρκομαι ib. 457. ἐν τροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος ib.

Hec. 1046. cf. Med. 803. ὄψει νιν αἰντικά Hec. 1049. πότ' ὄψομαι Με- νέλαον Or. 67. εἴ σ' ἢ 'πιῶσα λαμπὰς ὄψεται θεῷ Med. 352. μητέρ' ἐκέτ' ὄμ- μασιν φίλοις ὄψεσθε ib. 1039. πῶν τέ- κνων ὄψει φόνον ib. 1313. ἔποτ' ἄλ- λον ἄνδρα σωφρονέστερον ὄψεσθε Hip. 1101. γυναῖκα κατθανῶσαν ὄψει Al. 233. πανώλεθρόν μ' ὄψεται πιτυῶντα πρὸς γὰν An. 1226. ὄψει δόμους ναί- οντα νησιωτικὰς ib. 1262. εἵπερ ὄψο- μαι τὰν ἀελπτον ἡμέραν Sup. 783. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει ib. 1075. ἐκέτι φίλον ἀγαλμ' ὄψομαι σῆς ματρὸς ib. 1163. πῦ σ' αὖθις ὀψόμεσθα; Iph. A. 1026. εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαί σε ib. 1224. σὺν σοί μ' ὄψει καρτερῶντα Rh. 148. ὃ μη- τρὸς ὄψεται δέμας ib. 969. cf. Ion. 563. ἐκείνας ἐκέτ' ὄψομαί ποτε Tr. 488. πρῶτά νιν—ὄψεται δοκεύοντα Bac. 981. πικρότατον ὕπνον ὄψομαι Cy. 585. πόλιν πατρὸς ὄψεσθε Her. 876. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψε- ται Ion. 1077. εἴ σ' ὄψεται τις θῆ- λυν Her. F. 1412. ἐκ ἔτι σ' ὄψομαι El. 1331. ὀψόμενοι τυράννων φάσ- ματα ib. 710. ὦφθη Ion. 1215. ὦτ' ὦφθην εὐτυχῶσα Hec. 970. ὦφθημεν—ὄντες ἄθλιοι Iph. T. 933. ὦφθη μάλλον, ἢ κατεῖδε M. Bac. 1073. ὦφθη πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα; Ion. 1116. ἐπεὶ ὦφθης Her. F. 593. ὦφθητί μοι Bac. 912. μὴ ὀρῶσ' ἐκεῖ- νον ὀφθείην κακῶς Hip. 321. παρ' οἷσι μὴ ποτ' ὀφθείην ib. 430. ἦν ὀφθῆς ἐκεῖ Bac. 821. φόνιον ὄψωμ' αἷμα El. 486. ὀφθῆναι κόραις Iph. A. 678. ὀφθεῖς Rh. 335. ἔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπίς ὡς ὀφθήσομαι Tr. 487. ὀφθησόμεσθα Her. F. 1155. etc.

Ὀπτήρια, τὰ. παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων Ion. 1127.

Ὀπτός. μόσχον ὀπτὸν Cy. 324. ἐφθα καὶ ὀπτά ib. 357.

Ὀπώρα Fr. inc. CXLIII. 2.

Ὀπωρινός. ὀρχάτης ὀπωρινῆς Fr. inc. CLXIX. 2.

Ὀπως, sic, ita. Hec. 398.

Ὀρᾶν. ὅπως ὀρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα Hec. 232. ὀρῶ σε δεξιὰν— κρύπτοντα χεῖρα ib. 342. ἔτ' ἐλπίδος ὀρῶ θάρσος παρ' ἡμῖν ib. 370. ἀν- θρώπης ὀρᾶν ib. 488. δυστυχεσάτην

σε ὀρῶ ib. 582. τίν' ἄνδρα τόνδ'— ὀρῶ θανόντα ib. 733. cf. v. 833. ὡς ὀρᾶς ib. 1053. πνοᾶς—πομπίμης ὀρῶ ib. 1290. ὄρα,—μὴ κατθανῶν σε λέληθε Or. 208. ὀρᾶς ἐδὲν, ὣν δο- κεῖς σάφ' εἰδέναι ib. 259. γαλήν' ὀρῶ ib. 279. φάος ὀρῶ ib. 386. cf. Al. 273. Iph. A. 484. et 1394. Iph. T. 564. et 608. Rh. 850. Her. 969. Ion. 1121. μῶν ἐχ ὀρᾶς, ἀ χρή σ' ὀρᾶν Ph. 720. cf. Bac. 910. et 922. Ion. 558. et Inus fr. XIV. 3. εἰς ἀνὴρ ὃ πάνθ' ὀρᾶ Ph. 752. ἐχ ὀρᾶ Δίκα κακῶς ib. 1717. ὀρῶ ἐξαμαρτάνων Med. 350. ὀρᾶς, ἀ πάσχεις; ib. 404. ὀρῶμεν τάσδε δυστήνες τύχας Hip. 268. πό- σος δοκεῖς—νοσῶνθ' ὀρῶντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὀρᾶν; ib. 463. ἐμοὶ ὃ θέμις φθιτὸς ὀρᾶν ib. 1437. νερτέ- ρων ὀρῶ πύλας ib. 1447. ὀρῶ δίκω- πον, ὀρῶ σκάφος Al. 253. ὄρα γε, μὴ τι φάσμα νερτέρων τόδ' ἦ ib. 1130. κακῶν τοσούτων ἐχ ὀρᾶς ἐπιφρόας; An. 349. κακὸν οἶον ὀρῶ τόδε ib. 1174. cf. Sup. 792. τὰναγκαῖ ὀρᾶν Sup. 855. ὀρῶ τελευτὰν ib. 1012. ἐδὲ ἡδέως ὀρᾶς Iph. A. 1122. στρατὸς πρὸς πλῆν ὀρᾶ ib. 1624. τάρρῃθ' ὀρᾶν Iph. T. 1198. ὄρα τὸ μέλλον Rh. 332. ὄρα,—μὴ φύλαξιν ἐντύχης ib. 570. τέλος οἰκτρὸν ὀρᾶς Bac. 210. ὀρῶσιν τὰ βροτῶν ἐρανίδαί ib. 392. τὸν θεὸν ὀρᾶν σαφῶς ib. 477. ὀρᾶν μοι δύο ἡλίως δοκῶ ib. 916. ὡς ὀρῶμεν, ἐχ ὀρῶμενοι ib. 1048. ὀρῶ μέγιστον ἄλγος ib. 1281. τίν' ὄχλον τόνδ' ὀρῶ; Cy. 221. ξένι' ὄρα τάδε ib. 353. τόνδ' ἀγῶν' ὀρῶ πέλας Her. 333. ἀγγέλοισι τὴς ἐναντίας ὀρᾶν ib. 393. ἥδιον, ἐχθρόν ἄνδρα δυσ- τυχεῖνθ' ὀρᾶν ib. 940. ὥσπερ σέ— ὀφθαλμοῖς ὀρῶ Hel. 117. χθόνα πά- τριον ἐχ ὀρᾶς ib. 224. αὐχμηροὶ ὀρᾶν ib. 1556. δεσπύτην ὀρᾶν πάρα Ion. 516. θαύματ' ἀνθρώποις ὀρᾶν ib. 1142. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίστων ὀρῶ; ib. 1395. μὴ τὰ δαιμόνων ὀρῶ- μεν, εἰ μὴ καιρὸς ἐσθ' ἡμᾶς ὀρᾶν ib. 1552. ποῖ' ὄνειρα κηραίνουσ' ὀρῶ Her. F. 518. ὄρα, μὴ παρὰ γνώμην πέσης ib. 593. ὡς ὀρᾶν ἐφαίνετο ib. 1002. παρ' Ἡρας ὀρᾶς θρόνων τάδε; ib. 1127. τὰς ἐμὰς φυγὰς ὀρᾶς ib. 1358. ὀρῶ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων El. 624.

- δς ὁμφάν κληροῖς πρὸς χρυσέως θάκως Ion. 908.
- Ὀναρ. τῆναρ ὧδε συμβάλλω τόδε Iph. T. 55. cf. v. 59. μηδ' ἰδὼν ὄναρ ib. 518. ὡς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. τῷτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω; Cy. 8. ἐδ' ὄναρ— φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alop. fr. VII. 1.
- Ὀνασις, dor. προ ὄνησις. κακονυμφοτάταν ὄνασιν Hip. 757.
- Ὀνειδίζειν. ἐκ ὀνειδίζω τύχας Or. 4. cf. v. 85. ὀνειδίζεις φίλοις Al. 704. ἃ ὀνειδίζεις πατρὶ Hel. 1015. τὰς αἰματωπῆς θεᾶς ὀνειδίζων ἐμοὶ An. 979. εἰδᾶσιν ὀνειδίσας Hec. 670. ἃ εἰς γάμος μοι βασιλικὴς ὀνειδίσας Med. 547. ὀνειδίσας δὴ τῷτο Διονύσῳ καλὸν Bac. 651. μηδὲν τῷτ' ὀνειδίσας ἐμοὶ An. 88. cf. Iph. A. 1148. τᾶλλα ἐκ ὀνειδιῶ Tr. 430. ὀνειδίζομαι ib. 936.
- Ὀνειδισήρ. λόγος ὀνειδισήρας ἐνδατέμενος Her. F. 218.
- Ὀνειδος. ταῖς ἂν Θήβαις τόδε γένοιτ' ὀνειδος Ph. 516. Θήβαις κάλλισον ὀνειδος ib. 828. cf. Med. 514. Iph. A. 305. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὀνειδος; Ph. 1722. σοὶ τῷτ' ὀνειδος Al. 724. ἐμοὶ ὀνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου An. 411. ὀνειδος ἔγκειται δόμων ib. 785. Δελφοῖς ὀνειδος ib. 1242. σοὶ ὀνειδος ἴζεται Iph. A. 906. μήτ' εἰς ὀνειδος ἀμαδὲς ἔλθωμεν ib. 999. τὸ Διὸς ὀνειδος Tr. 847. πόλει ὀνειδος Her. 72. τέκνοις ὀνειδος λιπεῖν ib. 302. κακὸν γένοιτ' ὀνειδος ib. 464. τῷτ' ἔχων τῷνειδος Ion. 593. τί λέγων μεῖζόν σε τῷδ' ὀνειδος ἐξείποι τις ἂν; Bel. fr. XIII. 2. ὀνειδὴ τάδε κλύων Or. 1238. ἐκ ἐπ' ὀνειδεσιν— λέγω Ph. 1549. ἐκ ἂν σε μυρίοις ὀνειδεσι δάκοιμι Med. 1344. ἐκφέρουσι μητρῷ ὀνειδὴ An. 623. ἡμῖν ὀνειδὴ (sc. λέγεις) ib. 650. Ἀργεῖ ὀνειδὴ Tr. 418. τὰ Ἑλλάδος δύσφορα ὀνειδὴ Cy. 295. πατρίδος ἐκ ὀνειδὴ Her. F. 130.
- Ὀνειράτα. ὀνειράτ' ἀγγέλλουσα τὰ γαμέμνονος Or. 617. ἐν ὀνειράσι φοιτῶσά μ' εὐφραίνουσι ἂν Al. 355. καὶ ὀνειράσι συμβαίην οἴκοις—Iph. T. 452.
- Ὀνειρος, et ὄνειρον. πτανὸν ὄνειρον Ph. 1539. ὥστ' ὄνειρον ἰσχύον ἔχων ib. 1713. εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσομεν Her. F. 517. τὸ ὑπὸ γῆν ἄδω σκότος ἔδεις ὄνειρον—μολεῖν Mel. fr. XVII. 2. μελανοπτερύγων μάτερ ὀνείρων Hec. 71. ὄψιν, ἂν—δι' ὀνείρων εἶδον ib. 76. ὡς μοι κρίνωσιν ὀνείρους ib. 89. οἷαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ψευδεῖς ὄνειροι ib. 569. πτηνῶν ὀνείρων ἐκ ἀψευδέτεροι ib. 571. παῦσε νυχίως ὀνείρους ib. 1277. ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις Hel. 1207. cf. Her. F. 112. ποῖ ὄνειρα κηραίνουσ' ὀρῶ; Her. F. 518. ὀνείρων ἔρπομεν μιμήματα Ael. fr. XVIII. 3.
- Ὀνειρόφρων Hec. 708.
- Ὀνημι. ὄπη ὤνησας Med. 533. ἐμὸς γάμος ὤνησεν Ἑλλάδα Tr. 933. ἐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον, ἡ ῥετὴ δ' ὤνησε πολλὰς Fr. inc. CLI. 1. 2. ὄσῳ πλείονα σεαυτὸν ὤνησας, ἢ ἄλλον τινὰ Epist. III. παῖδας ὀνήσαι Hip. 314. cf. Med. 567. γὰν φίλαν Ἰνάχῃ θεῖτ' ὀνήσας Sup. 372. ἐδέ νιν μετάσας γνώμης ὀνήσει An. 1005. ἃ σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν Her. 705. ὑμᾶς ὀνήσω ib. 1044. δῶμ' ὀνήσων El. 1025. ὀναίμην τῷ παρόντος Hec. 997. ὄναιο Or. 1677. Iph. A. 1008. et Hel. 651. et 1434. ὡς ὀναίμην Sup. 256. ὄναιο τῶν φρενῶν Iph. A. 1359. ὄναιοθε μύθων Iph. T. 1078. ὀναίμαν τύχας Hel. 650. πρὶν σφῶν ὄνασθαι Med. 1025. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βέβη Hip. 517. ὥστ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα ib. 718. ἐδ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν, Her. F. 1368. ὅτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι Med. 1348. ὀνησόμεσθα Iph. A. 1360. χρημάτων ὀνήσομαι Hel. 941. σὺ ἐκ ὀνήμεθα Al. 336.
- Ὀνησις. χρυσὴ ὄνησις οἴχεται Hec. 1231. τέρπε κενὴν ὄνησιν Or. 1043. βίη ὄνησις Med. 254. κακῷ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν ἐκ ἔχει ib. 618. τῶνδ' ὄνησιν εὐχομαι θεοῖς γενέσθαι Al. 335. ὑμῖν ὄνησιν Iph. T. 579. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά; Bac. 473. τὰς ὀνήσεις τῷ ταλαιπῶρ βίῳ Sis. fr. I. 30.
- Ὀνομα. τῆς εὐγενείας τῆνομα Hec. 381. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξετί μοι ib. 435. τύμβῳ ὄνομα σὸν κεκλήσεται ib. 1271. τὸ ὄνομ' ἃ λελοιπέ μοι Or. 390. ὄνομα, ἔργον δ' ἐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι ib. 454. ὅσως (sc. εἰμὶ) ἕτερον

- τῶν μεγίστων δειλὸς ὦν ὠρέξατο; Ar. fr. XII. 3. σῖτον ὄρεξαι Or. 303. φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι Hel. 359. ἰκέτις ὠρέχθης ἐμῇ Hel. 1254. εἰ δυνάμεώς τινος ὠρέχθημεν Epist. V. ὀρεχθῆναι γάμων Ion. 842. οἶων ὀρεχθεῖς Or. 328.
- Ὀρεγμα παρητῶν Ph. 314.
- Ὀρειβάτης Tr. 436.
- Ὀρειδρόμος ἔλαφος Iph. A. 1593.
- Ὀρειν. οἶαν σοι λῶβαν—ὥρσέ τις δαίμων Hec. 201. ὥρσε τρατὸν An. 1149. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος ἤλυθον ὀρομένα Iph. A. 186.
- Ὀρεινόμος. τὰν ὀρεινόμον Κενταύρων γένναν Her. F. 364.
- Ὀρειος. ὄρυμὸς ὄρειος Hip. 1127. κλῶν' ὄρειον Bac. 1066. θηρῶν ὀρείων Al. 498. et θηρσὶν ὀρείοισι Sup. 47. πέτρας ὀρείας παῖς Hec. 1110. σκύμνον ὀρείαν Or. 1493. καθ' ἐπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. τῆς ὀρείας μελίσσης Iph. T. 633. ὀρεία μάτηρ θεῶν Hel. 1317. cf. Cret. fr. II. 14. ὀρεία λέαινα El. 1163. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284. Νύμφας ὀρείας Cy. 4.
- Ὀρεσκόος. δαιτὸς ὀρεσκόος Cy. 246. et
- Ὀρεσκῶος. ὀρεσκῶων σκυλάκων Hip. 1277.
- Ὀρεσσίγονος. ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς Xan. fr. vers. 1.
- Ὀρέσειος. τῆς Ὀρεσείας χερὸς An. 1243. Ὀρέσειον δάπεδον Or. 1647.
- Ὀρέτερος. θηρὸς ὀρετέρῃ Hec. 1058. ὀρετέρῃ λέοντος Bac. 1139. κάπροι ὀρέτεροι Or. 1460. τὰν ὀρετέραν παρθένον Tr. 551.
- Ὀρέτης, Agamemnonis et Clytæmnestræ filius. Or. 24. etc. An. 886. Iph. A. 418. 465. 622. 1119. et 1451. Iph. T. 56. etc. El. 15. etc. et dor. Ὀρέτας Or. 1438. et 1470. et Iph. T. 235.
- Ὀρθεύειν. ὅς σὸν ὠρθευεν δέμας Or. 405.
- Ὀρθιος. ἀπ' ὀρθίῃς πύργῃ Ph. 1229. et πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. ὀρθίαν σάλπιγγος ἤχῳ Tr. 1266. πρόσβασιν ὀρθίαν El. 489. ὀρθίως ἐθείρας Hel. 638. ὀρθίῳ κηρύγματι Iph. A. 94. ἐπεὶ ἐσήμην' ὀρθιον σάλπιγγι Her. 830. περγάμων ἀπ' ὀρθίων Ph. 1105. ὀρδια φθέγματα Hel. 1591.
- Ὀρθὸς Iph. A. 559. ἀνῆξεν ὀρθὸς λαὸς Ph. 1469. cf. Rh. 792. Bac. 692. et Hel. 1616. τένοντ' ἐς ὀρθὸν Med. 1166. ὀρθὸν κρατ' ἔτησαν Hip. 1203. ὀρθὸς φίλος Iph. T. 610. ὀρθῇ ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἔτηρίζετο Bac. 1071. ὀρθῶ βῆναι ποδὶ Hel. 1465. ἐκ ἡθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κατὰ ib. 1572. ὀρθὸν λόγον Antior. fr. XLII. 1. ἡμεῖς ὀρθοὶ An. 762. ὀρθοῖσιν κανόσιν Tr. 6. ὀρθὴν παρ' οἶμον Al. 838. ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τρίαιναν ὀρθὴν τᾶσαν Er. fr. I. 52. ὀρθαῖς κόραις Hec. 972. ἔτησαν ὀρθαὶ Bac. 1085. ὀρθὰς ὠλένας Hel. 1101. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. πρὸς ὀρθὸν χῶμα τάφῳ Hec. 221. μ' ἐς ὀρθὸν τῆσον Or. 231. cf. Sup. 1229. γραῖαν πεσῦσαν αἶρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν Tr. 465. ὀρθὸν μεδίει βλάττημ' ἄνω Bac. 1069. τέρθον ἐξανισάναι (*sensu obscuro*) Cy. 168. εἰς ὀρθὸν ἔτη Ar. fr. XXVI. 3. εἰς ὀρθὸν μία (*sc. γραμμῇ*) Thes. fr. V. 8. ἕως γῆς ὀρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα Hec. 16. ὀρθοῖς ὀμμασιν Iph. A. 851. ὀρθὰ, *adverbial*. φρονεῖς ὀρθά; Med. 1129. ὀρθὰ λέγειν Al. 796. ἐκ ὀρθὰ πυρφορεῖς Tr. 348. ἐκ ἄρ' ὀρθ' ἀκούμεν; Ion. 533.
- Ὀρθοσάδη. ἐπὶ ἐμπύρῃς ὀρθοσάδας Hel. 554.
- Ὀρθοσάτης. περιβολὰς σκηνωμάτων ὀρθοσάταις ἰδρύετο Ion. 1134. λαῖνυς ὀρθοσάτας ἔδευσεν Her. F. 980.
- Ὀρθόσατος. κλιμάκων ὀρθοσάτων Sup. 497.
- Ὀρθῶν, ὀρθῶτε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. ὀρθῶ πρόσωπον Al. 389. τί δῆτά μ' ὀρθῶτε; Tr. 505. cf. Bac. 1167. et Dic. fr. XV. 2. ὀρθῶσαι τὴν ὁμόθυλον Hec. 60. λέβητας ὀρθῶν El. 802. ὀρθῶσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. ὀρθῶσον κάρα Her. 635. μὴ Τροίαν ποτὲ πεσῦσαν ὀρθῶσειεν Tr. 1161. ἔτ' οἶκον, ἔτε πόλιν, ὀρθῶσειεν ἄν Ar. fr. V. 2. ὀρθώσης τρατὸν Antior. fr. XLII. 3. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1256. οἶκον πατρῶον ὀρθῶσαι Iph. T. 993. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρθῶσας Pal. fr. II. 1. ὀρθῶσθαι γνώμαν Hip. 247. ἐκέτ' ὀρθῶμαι Rh. 799. ἐν ἀγγέλῳ κρυπτὸς ὀρθῶται λόγος Fr.

ὀράτε τὸν τύραννον Alcmaeon. fr. IX. 1. ταῦτα σκεδρῶς ὀρᾶν ἡμᾶς ἀνάγκη ejusd. fr. XIII. 1. ὀρῶ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα σόλον Alop. fr. IV. 1. τὸ δαιμόνιον ἔχ ὀρᾶς—And. fr. VIII. 1. τὸ δῆλον ἔχ ὀρᾶς ὅσον κακόν; Antior. fr. XV. ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὀρᾶ Melan. fr. XXV. 2. ὀρᾶς μ' ὥς ἐπράυνας Meleag. fr. XIX. ὀρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peñad. fr. VII. ὀρᾶς τὸν ὑψῆ—αἰθέρα—Fr. inc. I. 1. τὸ φῶς ὀρῶν Or. 1523. cf. Al. 694. ὀρῶν ὀρῶντα Bac. 470. ὀρῶντος εἰς Κύπριν Antig. fr. VI. 1. ὁ βάλεται μόνον ὀρῶν Fr. inc. XXXII. 1. τὸν πάνθ' ὀρῶντα, κ' αὐτὸν ἔχ ὀρώμενον eorund. CXLVI. 2. τὸν κατθανόνθ' ὀρῶντες ἔ τιμώμενον Hec. 316. πλὴν ὀρῶντας ἡσυχον ib. 901. φῶς ὀρῶντες ἡλίου Hip. 4. τὰ φθιτῶν τοῖς ὀρῶσι κόσμος Sup. 78. τυφλοῖς ὀρῶντας ἐτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τῆσδ' ὀρώσης φέγγος Hip. 1023. τὴν ἔ κλύσαν, ἔδ' ὀρῶσαν Al. 405. εἰς τὴν τύχην ὀρῶσα Tr. 1008. Δίκη πάνθ' ὀρῶσα El. 771. σκῦλα βροτοφθόρα χαίρεις ὀρῶσα Aug. fr. IX. 2. ἔχ ὀρᾶσθ' ἐκηβύλων τόξων γλυφίδας; Or. 273. τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὀρᾶσθαι; An. 113. τύμβον βελοίμην ἂν ἀξιόμενον τὸν ἐμὸν ὀρᾶσθαι Hec. 320. πολλῇ ἀβροσύνῃ δῆλος ὀρᾶσθαι Or. 350. πυριφλέγων ὀρᾶσθαι λέων Bac. 1017. κακὸς ὀρᾶσθαι Her. 511. πρόσθεν μελάθρων ὀρωμένη An. 879. ἔ γε μὴδ' ὀρωμένη πίσις παρῆν Iph. A. 1586. ἔσιν ἔχ ὀρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 2. ἐγγύθεν ὀρωμένων (sc. πραγμάτων) Ion. 586. etc.

Ὄργαίνειν Al. 1109.

Ὄργανον. παλαιὸν ὄργανον Ion. 1030. λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις Ph. 116. ὀργάνοισιν ἐξησκημένοι Mῆσαι Rh. 922. λογχοποιῶν ὄργανα Bac. 1206.

Ὄργανος. ὀργάνον χέρα An. 1014.

Ὄργας. ἐν ὀργάσιν Bac. 340. πρὸς Ἰδης ὀργάδας Rh. 282. cf. Bac. 445. et El. 1163.

Ὄργή. ὀργή σε καὶ τὸ γῆρας ἔ σοφὸν Or. 490. εἰς ὀργὴν πεσὼν ib. 695. ὀργὴν Μενέλεω ποιήμενος ib. 1630. τραχεῖαν ὀργὴν Med. 447. δεινὴ καὶ δυσίατος ὀργή ib. 520. cf. Iph. T.

987. λήξασα ὀργῆς Med. 615. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας Hip. 689. ὀργῆς ἐξανεῖς κακῆς ib. 900. ἐκ ὀργῆς χάριν An. 689. ὀργῆς ὑπο Iph. A. 835. et Bac. 757. ἦν ὀργῇ—ἐξόρως Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 51. ὀργῇ ὑπόθες ἡσυχον πόδα ib. 646. ὀργῇ εἶξα μᾶλλον, ἢ μ' ἐχρῆν Hel. 79. ὀργῇ χολωθεῖς Dan. 40. ὀργῇ ὅστις εὐθέως χαρίζεται Aiol. fr. III. 1. ὀργῇ φαῦλη πόλλ' ἔνετ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Hyp. fr. VII. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 2. ὀργὴν πρᾶυνουσα Phry. fr. XI. 3. αἰδῶς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτῆς Tem. fr. IV. ἔδεις μετ' ὀργῆς ἔδεν εἴ βυλεύεται Fr. inc. XXIII. 1. 2) dor. ὀργά. βαρύθυμον ὀργάν Med. 176. ἐκ πατρὸς ὀργᾶς Hip. 1124. οἷαν ὀργάν ἀναφαίνει Bac. 537. παρανόμῳ ὀργᾷ ib. 995. 3) plur. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι Med. 121. βασιλέων ὀργὰς ἀφῆρυν ib. 456. cf. v. 1150. ἀμφιλόγως ὀργὰς ib. 638. ὀργὰς φέρειν ib. 870. ὀργὰς ποιῆσθαι ib. 909. Πανὸς ὀργὰς ib. 1172. ὀργαὶ εἰς σ' ἐπέσκηψαν Θεᾶς Hip. 438. et ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. ὀργὰς μαλάσσει ἀνδρὸς Al. 774. ὀργὰς ἡπίως Tr. 53. ὀργὰς πρέπει Θεὸς ἔχ ὁμοιωσθαι βροτοῖς Bac. 1346. μειλίσσων τυγίως ματρὸς ὀργὰς Hel. 1356. ἐπίσχες ὀργὰς ib. 1658. ὀργὰς δικαίας ἔχειν Her. F. 276. ἦλας' εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. δειναὶ ὀργαὶ κυμάτων θαλασσιῶν Fr. inc. LIII. 1. cf. Fr. inc. B. 39. 1.

Ὄργια, sacra in honorem Bacchi celebrata. Bac. 34. 79. 262. 470. 471. 476. 482. 996. et 1078. τὰ μυτῶν ὄργι' εὐτύχης' ἰδὼν Her. F. 613.

Ὄργιάζειν Bac. 416.

Ὄργιζεσθαι. ἔ πεπρωμένοισιν ὀργίζη γάμοις Hel. 1662. ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι μὴ λαβῆσιν Epist. I. ὥς τότε ἦσθ' ὀργισμένος Hip. 1413. δταν ὀργισθῇ δαίμων Med. 129. ὀργισθῆς δὲ μὴ Iph. A. 631. et 637.

Ὄρέγειν. ὄρεγε νῦν, ὄρεγε γεραιὰν νέα χεῖρα Ph. 103. cf. v. 1704. ὀρέξας δεξιὰν Her. 844. ἄρα φίλην ὀρέξεται ὠλένην; Med. 902. Κυκλωπεῖαν πόλιν ὀρέξαι οἰκεῖν Her. F. 16. τίς

- ὄρκοι An. 1001. ἔγγραψον ὄρκους τρί-
ποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. μνη-
μεῖα ὄρκων ib. 1203. τόνδ' ἐν ὄρκοις
ζεύξομαι ib. 1228. ὄρκους παλαιῶς—
μαρτύρεται Iph. A. 78. τὸς κακῶς
παγέοντας ὄρκους ib. 395. ὦ ῥαδίους
ὄρκοισι περιβαλῆσά με Iph. T. 788.
ὄρκοις κεκλήμεθα Hel. 983. ὄρκους πα-
ραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7.
- Ὀρκωμοτεῖν. πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναῖ-
δων ὀρκωμοτεῖ Sup. 1189.
- Ὀρμάθην, *verb. poët.* όταν τις—πέ-
λας ὀρμάθην Med. 189. τίνος ἀγαλ-
μάτων ἰκέτις ὀρμάθω; An. 860.
- Ὀρμῶν. ἐκ ἀδίκων εἰς ἀγῶνα τόνδ'
ἐνοπλος ὀρμῶ Ph. 266. cf. v. 788.
ὀρμῶν πύργωμα ἐπὶ Sup. 1219. εἰς
ἀδίκως πράξεις ὀρμῶν Fr. inc. CLIII.
4. εἰς πατρὸς δόμους ὤρμησεν Med.
1178. εἰδ' ἄκρανδ' ὤρμήσαμεν Bac.
435. ἐς ἄλλην δὴ τιν' ὀρμήσω πόλιν;
Her. F. 1286. ἐνοπλος ὀρμήσας Or.
1289. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὀρμήσας
τάσιν Hip. fr. XII. Καδμείαν μέ-
ριμναν ὀρμήσας' ἐπ' ἔργον Ph. 1071.
πήδημ' ἐς ἄδιν πικρὸν ὀρμήσασά μοι
Hip. 829. ἐνθεν ὀρμάσω Sup. 1016.
πῶλον—ἐκ γεραιᾶς χειρὸς ὀρμήσων
Hec. 145. βαρείας χειρὸς ὀρμᾶται
βέλος ib. 1041. πένθος μεγάλως τόδ'
ὀρμᾶται Med. 183. ὀρμᾶσθαι χρῶν
πάντ' ἀνδρ' ὀπλίτην Sup. 584. ὀρμᾶ-
ται μόλις Bac. 880. σπυδῇ σκυθρω-
πὸν πρὸς δόμους ὀρμώμενον Hip. 1152.
σὺν δίκῃ ὀρμώμενον Sup. 328. σπυ-
δὴν ἐπ' ἄλλην ὀρμώμενος ib. 1198.
εἰς φυγὴν ὀρμώμενοι Rh. 143. εἰς
μάχην ὀρμωμένους Er. fr. I. 34. εἰς
δόμους ὀρμωμένην Bac. 1164. φυγῇ
λάθρα τῆσδε γῆς ὀρμωμένην Dan. 38.
ἐπὶ τῇδ' ὤρμημένος Bac. 630. πρὸς
δόμους ὤρμημένον El. 340. κᾶμοι κατ'
ᾄσων ὤρμήθην δάκρυ Med. 906. εἶπερ
πρὸς ἄλλο δῶμαθ' ὤρμήθης ξένε Al.
1043. εἰς θάλασσαν ὤρμήθην ποσὶν
Iph. T. 1407. πρὸς πύλας ὤρμάθην
(*dor. pro ἡθην*) Tr. 532. ὀρμήθητε
Alcmæon. fr. XII. 1. ἐς Ὀλυμπον
ὀρμαθεῖς Iph. T. 1269. εἰς τὸ πρῶ-
τον πόλιος ὀρμηθεῖς ζυγὺν Ion. 595.
- Ὀρμεῖν. ἀκταῖσιν ὀρμεῖ Or. 55. ἔ-
ναυς—ὀρμεῖ σέθεν Iph. T. 1043. τῶν
ἄσسون ὀρμεῖ Iph. A. 291.
- Ὀρμή, *et dor.* ὀρμά. ὀρμήν λάβοις ἂν
τῶν ἐμῶν βουλευμάτων Sup. 1050.
πυρὸς ὀρμῇ Tr. 1081. σύντεινε ποδὸς
ὀρμᾶν El. 112. et 127.
- Ὀρμιά. ὀρμῖαν τείνων Hel. 1631.
- Ὀρμίζειν. ὥς οἵκαδ' ὀρμίσῃ πλάτην
Tr. 1155. στρατὸν ὀρμίσας εἰς γῆν
Ἀσίαν Or. 352. ἐν Ναυπλίῳ σέλ-
μαθ' ὀρμίζεται νεῶν ib. 242. δεσμοῖς
ναῦς ὅπως ὀρμισμένος Her. F. 1094.
μὴ 'κ τύχης ὀρμισμένος ib. 203. ἔ-
ναυς Ὀρέσθι κρύφιος ἦν ὀρμισμένη
Iph. T. 1328.
- Ὀρμος. Δωρίδος ὄρμον αἴας Hec. 450.
χρυσὴν ὄρμον Alcmæon. fr. XVII. 2.
μή μοι ναῶν πρύμνας δέξασθαι τέσδ'
εἰς ὄρμος Iph. A. 1322. τᾶς Αὐλίδος
τενοπόροις ὄρμοις ib. 1497. ἐπὶ χρυ-
σείοις ὄρμοις El. 177.
- Ὀρνιδόγονος. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιδογόνου
ὄμμα Or. 1387.
- Ὀρνις. οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξέπταξας
Hec. 179. ὄρνις—ἀμφὶ κλάδοις ἐζο-
μένα Ph. 1516. πτερῦσσαν ὄρνιν
Hip. 733. ὄρνις ὥς τις ἐκ χερῶν
ἄφαντος εἶ ib. 828. cf. Sup. 1046.
κνανόπτερος ὄρνις An. 863. ὄρνιθα
τόνδ' αἰσιον ποιέμεθα Iph. A. 607.
ὥς ἔτυχε Ληδ' ὄρνιθ' ἵπταμένῳ ib. 796.
ὄρνις σοι γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν
γάμοις ib. 988. ὄρνις ἀλκυὼν Iph.
T. 1089. ἄπτερος ὄρνις ib. 1095.
ὄρνις πολιόχρως κύκνος Bac. 1362. cf.
Hel. 19. ὄρνιθος ἕνεκα (*boni ominis
causa*) Her. 730. κακὸς ὄρνις Hel.
1057. τὰν ἀοιδόταταν ὄρνιθα μελω-
δὸν ib. 1115. θάμβησεν ὄρνιθος πό-
νης Ion. 1206. ὄρνις ὑφειμένη Her.
F. 72. πολίος ὄρνις ib. 110. ὄρνιν
ιδῶν τιν' ἐκ ἐν αἰσίοις ἑδραῖς ib. 596.
ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5.
οἰωνίσματ' ὀρνίδων μαθῶν Ph. 846.
τὰς ὑπὲρ κᾶρα φοιτῶντας ὄρνις—χαί-
ρειν λέγω Hip. 1059. φθόγγος ὀρνί-
θων Iph. A. 9. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr.
148. ὄρνιθες ἀρθεῖσαι Bac. 747. ὄρ-
νιδας ὥς ib. 955. cf. Cy. 406. εὐηθες
τὸ δοκεῖν ὄρνιδας ὠφελεῖν βροτῆς Hel.
754. ὀρνίδων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νι-
κῶν Ion. 159. τίς ὃδ' ὀρνίδων καινὸς
προσέβα; ib. 170.
- Ὀρνυσθαι. ἐς ἔριν ὀρνυμένα Iph. T.
1149.
- Ὀρος. πεδίων δαπέδοις ὄρον Al. 594.
τῷδ' ὄρος τίς ἔστι μοι; Iph. T. 1219.

inc. CCXXIV. ὀρθομένης εὐνῆς
Med. 569. ὠρθῆντο Hel. 1621. τὰ
θεῶν ἐκ ὀρθωθέντα Iph. A. 24.
Ὀρθρεύειν. ὀρθρεύσαν ψυχὰν ἐκπλη-
χθεῖσα Tr. 182. γόοισιν ὀρθρευομένα
(dor. pro ἐνή) Sup. 977.
Ὀρθρος. δι' ὀρθρων El. 909.
Ὀρθῶς Hip. 94. Bac. 836. et Ion. 1025.
ὀρθῶς ἔλεξας Or. 100. et 110. et Ion.
745. μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157.
ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς ib. 937. ὀρθῶς ἀκί-
σας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων Hip. 1170.
ἐκ ἧσθ' ἄρ' ὀρθῶς τῷδε σώματος πατήρ
Al. 639. οἵτινες φίλοι ὀρθῶς πεφύκασι
An. 377. ἐμοὶ λόγοι—ὀρθῶς ἔχουσ'
εἰς τόνδε Sup. 335. ὀρθῶς εὐθύνειν
πόλιν ib. 418. ἔτ' ἂν γ' ἔτ' ὀρθῶς—
δέμας καπνῆται ib. 496. ὑπέθηκας
ὀρθῶς τὸς λόγους Iph. A. 507. ὀρθῶς
διαζῆν τὸν βίον ib. 923. ὀρθῶς πο-
θεῖς εἰδέναι τάκεϊ Iph. T. 542. ἐκ
ὀρθῶς φρονεῖ ib. 1476. ὀρθῶς ἀτί-
ζεις Rh. 327. τῆνομ' ὀρθῶς ἀφροσύ-
νης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. ὀρθῶς ἔχει
πέπλος Bac. 936. ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς
Μαινάδων αἰσχροργίαν ib. 1060. σκέ-
ψαι νυν ὀρθῶς ib. 1278. ἴν' ὀρθῶς
ἐκμάθης Cy. 672. ἐκ ὀρθῶς ἔχον Her.
745. πρὶν ἐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι Hel.
329. ἔγνωσ ὀρθῶς ἄνδρα ib. 571. ζη-
τῆντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ'
ἐμὴν ib. 961. ὀρθῶς ἤδε συμφορὰ
δακρύεται; ib. 1242. ὀργᾶς αἰσιν ἐκ
ὀρθῶς φέρῃ ib. 1658. θεὸς ὀρθῶς
ἔκρανε Ion. 570. cf. Hip. fr. XVI.
ὃ ἦξας ὀρθῶς Ion. 572. οἱ ὄντες ὀρ-
θῶς (sc. φίλοι) Her. F. 56. ὅταν
κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένους ὀρθῶς ib.
1262. πῶς τις αὐτὰ—ὀρθῶς κρινεῖ;
El. 373. ἐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα Alcmen.
fr. IX. 1. πολλὰ ἐκ ὀρθῶς ποιεῖ (sc.
ὁ πλεῖτος) Alex. fr. XIV. τὰ ἐκ ὀρ-
θῶς πρᾶσσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσειν
κακὸν ἦλθε Ar. fr. XXXII. τὰ πρά-
γματ' ὀρθῶς ἦν τιθῇ Bel. fr. XXIV.
5. ὀρθῶς μ' ἐπήρκε Er. fr. II. 1. τὰς
βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu.
fr. VII. 2. κέκτησο ὀρθῶς, ἃ *ν ἔχῃς
Inus fr. XV. 1. χρῆσθαι ὀρθῶς (sc.
τῷ ἐρᾶν) Fr. inc. CLXV. 11.
Ὀριγνῶσθαι. ὅταν θηρῶν ὀριγνῶτο
Bac. 1253.
Ὀρίζειν. ὀρίζω τῷτο Fr. inc. LVIII.
5. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὠρισαν φόνε

Hec. 259. ἐπεὶ μ' ἀπὸ γᾶς ὦρισεν
Ἰλιάδος ib. 941. ἦνπερ ἡμῖν ὦρισεγ
σωτηρίαν Iph. T. 979. χεიმῶν ἄλλοσ'
ἄλλον ὦρισεγ Hel. 127. ὃ ὠρίσέν σε
ib. 1686. ὠρισαν πετρορρίφῃ θανεῖν
ἐμὴν δέσποιναν Ion. 1222. τὸ δῶλον
γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὦρισεγ
θεὸς Antior. fr. XVI. 2. διδύμους
ὀρίσασα πόντῃ πέτρας Med. 434.
γαῖα, ἣν Πέλοψ ὀρίζεται Tel. fr. I. 1.
ιερόν ὠρίσαντ' ἔχειν Iph. T. 969.
γόοις ματρὸς ἐκ χερῶν ὀρίζῃ Ion. 1459.
ἄδικα καὶ δίκαι' ὠρισμένοι Hec. 801.
ὄροις ὑγροῖσιν ὠρισμένη Ion. 295.
Ὀριον. ἐ γῆς ὄρι' ἀποτερέμενοι Tr.
375. ἔτε γαίης ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν λά-
θρα Her. F. 82.
Ὀρισμα. ὄρισμα βαρβάρων Iph. A.
952. ἔως γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα
Hec. 16. ὃ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος
θ' ὀρίσματα Hip. 1459. πρὶν τὰ Τροίας
εἰσβαλεῖν ὀρίσματα An. 969. τὰ ἄλλα
πεζὸς γῆς περῶν ὀρίσματα Rh. 437.
Ὀρκάνη. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσέ-
μενος Bac. 611.
Ὀρκιος. ὄρκιον Ζῆνα Hip. 1025. ὄρ-
κίους θεὸς Ph. 484. cf. Iph. T. 747.
τὰν Ζηνὸς ὄρκίαν θέμιν Med. 208.
ὄρκιόν μοι ξίφος Ph. 1671. ὄρκίοισι
ζυγεῖς Med. 735. ὄρκια δῶμεν τῷδ'
ἀνδρὶ πόλει τε Sup. 1231.
Ὀρκος. ὄρκῳ μὴ ἐμμένων Med. 754.
ἐδ' ὄρκον—ἐλέγξας Hip. 1055. λάβ'
ὄρκον Sup. 1187. cf. v. 1190. ὄρκον
ἐκλιπόντες ib. 1193. cf. Iph. T. 750.
ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὄρκον Iph. A.
391. ὄρκον δότω μοι Iph. T. 735.
ἔαρχ' ὄρκον ib. 743. τὸν ὄρκον εἶναι
τόνδε μηκέτ' ἐμπεδον ib. 758. τὸν ὄρ-
κον ἐμπεδώσομεν ib. 790. ἀγνὸν ὄρ-
κον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841.
ὄρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2.
ὄρκους συνῆψαν Ph. 1247. cf. Iph. A.
58. βοᾷ ὄρκους Med. 21. μεγάλοις
ὄρκοις ἐνδησαμένα—πόσιν ib. 161.
ὄρκων ταμίας ib. 169. βέβακεν ὄρκων
χάρις ib. 439. ὄρκων φρέδη πίσις ib.
492. ὄρκους μηδαμῶς ἀτιμάσης Hip.
611. ὄρκοις θεῶν ἀφρακτος ib. 657.
ποῖοι ὄρκοι κρείσσονες; ib. 960. ὄρκους
παρασχῶν ib. 1037. μάτην ἂν ὄρκοις
συγχέαιμ', ἔς ὤμοσα ib. 1063. δι'
ὄρκων ib. 1306. ὄρκων ἀφεῖλε πίσιν
ib. 1309. ἦν δορυξένων ἐμῶν μέινωσιν

ὄσιος ib. 934. ὄσιον ἀνδρὸς ὄσιος (sc. οἶκος) ὦν ἐτύγχανε Al. 10. πόδα ὄσιον Iph. T. 131. τὸν ὄσιον δώσω φόβῳ ib. 1037. ὁ χορὸς ὄσιος Tr. 328. ὄσιον ἀνοσίαις σφαγαῖς ib. 1315. ὄσιος εἰς ἐμὲ Her. 719. ὄσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027. ὄσιος ἀπ' εὐνάς ὦν Ion. 150. ἔχ ὄσιων ἐρώτων νόσῳ Hip. 764. πόθοι ὄσιοι Iph. A. 555. ὁποίοισι καθαρμοῖς Bac. 77. ὄσιοι περὶ ξένους Cy. 125. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὄσιων ἐπατεῖν Her. F. 773. αἵματος δίκην ὄσιαν Or. 500. τὰν ἔχ ὄσιαν Med. 850. ὄσιας κληδόνῳ Iph. T. 131. ὄσια ψῆφος ib. 945. ὄσια δίδωμ' ἔπος τόδε ib. 1161. ὄσιας ἑκατὶ θεᾶς ib. 1461. ὄσια, πότνα θεῶν, ὄσια δ', ἅ—πτερὰ—φέρεις Bac. 370. sq. ἔχ ὄσιαν ὑβριν ib. 374. ἔθ' ἑμῖς, ἔθ' ὄσια Hel. 1369. vid. not. Παλλάδος ὄσιαν πόλιν El. 1319. θυσίαις ἔχ ὄσιας Iph. T. 465. θεὸς ὄσιόν τι δράσας Sup. 40. ὄσιον ἔτ' ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. φθέγμα ὄσιον Her. F. 927. ἔτε Θήβαις ἐνοικεῖν ὄσιον ib. 1282. οἷσιν ὄσιον φίλον El. 1351. ἔχ ὄσια, ἔθ' ἀνεκτὰ Hec. 715. ὄσια παθεῖν ib. 788. ἔτολμᾷς ὄσια Or. 825. τὸς τεκόντας ὄσια δρᾶν Hip. 1081. ὄσια χρῆζοντος σέθεν Sup. 123. ὄσια περὶ θεῶς ib. 367. ὄσια δρᾶν τάνδ' ἐκδικῶ Hel. 1654. ἐξ ἐμῷ ἔχ ὄσι' ἔθνησκες Ion. 1501. φρονεῖς ὄσια El. 1203. ὄσιωτέραν πληγὴν Cresph. fr. XI. 1. ὄσιώτερον τῇ θεῷ πέσοιεν ἂν Iph. T. 1194.

Ὀσιῶν. φυγαῖσιν ὡσίην (sc. αἷμα) Or. 514. τόμα εὐφημον ἅπας ὀσιώσθω Bac. 70. ἀμφὶ νάρθηκας — ὀσιώσθαι ib. 114. ὀσιωθεῖς Cret. fr. II. 16.

Ὀσίως. παῖδ' ἔχ ὀσίως σὸν ἀποκτείνας Hip. 1287. θεῖναι νεκύων σώματα εἰς τάφον ὀσίως Sup. 63.

Ὀσμή. ὡς καλὴν ὀσμήν ἔχει Cy. 153. ὀσμή κατῆρες El. 498.

Ὀσος. ἤξει ὅσον ἐκ ἡδῆ Hec. 143. ὅσον τάχος ib. 1284. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 1301. et El. 421. et ὅσον τάχιστα Rh. 672. et Tr. 295. ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130.

Ὀσσα, πομ. ποπίς. El. 446.

Ὀστος. μέλας σ' ὅσσι κατακαλύψει

θάνατος Tr. 1314. ἡμῶς ἕκτος, ἐπ' ὅσσοις κίδναται Hec. 916. ἔνθα—ἀφήσιν ὅσων ἀνγὰς ib. 1104. δι' ὅσων ὄμμ' ἔχων δακρυόροῦν Ph. 373. ἐμοὶ κατ' ὅσων ὠρμήθη δάκρυ Med. 906. cf. Hip. 245. et 1396. et Ion. 1369. κατ' ὅσων κυχάνει μ' ἡδῆ σκότος Hip. 1444. σκοτία ἐπ' ὅσσοισι νύξ ἐφέρπει Al. 270. cf. Fr. inc. XL. 8. et fr. inc. B. 48. 3. οἰκτρὰ ὅσων δάκρυα Sup. 48. cf. v. 96. et Iph. A. 477. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐν διατρώφοις ὅσσοις ib. 1166. μήτε Κιθαιρῶν' ὅσσοισιν μ' ἐγὼ ib. 1383. vid. not. αὐτὸς ὅσσοις εἰδόμην Hel. 121. πρόσθ' ὅσσοισιν Ion. 193. γραίας ὅσων πηγὰς Her. F. 450. νάματ' ὅσων ib. 625. ρίζας ἐν ὅσσοις αἱματωπὺς ἐκβαλὼν ib. 933.

Ὀτέον, et contr. ὀτῶν. σαρκῶν ὀτέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1071. φυλάσσων ὀτέων ἀναίρεσιν Or. 404. ῥαφὰς ἔρρηξεν ὀτέων Ph. 1167. cf. Sup. 503. et Her. F. 994. σάρκες ἀπ' ὀτέων—ἀπέρρεον Med. 1200. cf. v. 1217. ὅτᾱ προσάξουσθε Sup. 949. cf. v. 1107. 1115. et 1184. ὀτέων ῥαγέντων Tr. 1177.

Ὀσφραίνομαι Cy. 154.

Ὀτιῆ pro ὅτι Cy. 639.

Ὀτρύνειν. ὄτρυν' ἔγχος αἰείρειν Rh. 25. ὄτρυνεν φέρειν Al. 758. ὄν νεῶν ὄτρυνε κατόπταν Rh. 558.

Ὄττε, pro ὅτε Hel. 1326.

Ὄττοτοῖ, partic. lamentandi Or. 1390. Ph. 1527. An. 1198. et 1201. interdum syllaba το saepius repetitur, ut Tr. 1287. et 1294. Ion. 789. et Her. F. 874.

Οὐδαμῇ Ael. fr. XV.

Οὐδαμῷ. δειλοὶ εἰσὶν ὠδὲν ὠδαμῷ Iph. T. 115. cf. Pel. fr. IV. 1.

Οὐδαμῶς. ὁ μῦθος κοινὸς ὠδαμῶς ὅδε Hip. 609. θνητοῖς ὠδαμῶς ὑποστατὸς Antig. fr. XVII. 2. ναῦν μί' ἄγκυρ' ὠδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ὠδαμῶς ἀνεκτὸς Phil. fr. III.

Οὐδας. πεσεῖν πρὸς ὠδας Hec. 405. Θεσπρωτὸν ὠδας Ph. 989. ἐς ὠδας ἐκπεπνευκότας ib. 1157. πιτνεῖ ἐπ' ὠδας Med. 1195. cf. Sup. 165. αὐχμηρὸν ὠδας Al. 950. τέγος βεβλημένον πρὸς ὠδας Iph. T. 49. πίπτει

πρὸς ὕδας Bac. 1110. λαχνῶδες τῆ-
 δας ἀνθρᾶς χλόης Cy. 539. σὸν
 ὕδας γὰς Her. 770. τί προσήκει ὕδας;
 Ion. 434. κλινθεὶς ἐς ὕδας Her. F.
 956. Ἀργεῖον ὕδας El. 88.
 Οὐδεὶς. ὕδεν' ὕδεν' εὐλαβημένη Iph. A.
 1417. ἀκύνει ὕδεν' ὕδεις ὕδενός Cy.
 120. πρὸς ὕδεν' ἡμιλλᾶτο Her. F.
 960. ὁ ὕδενός ἐκφύς χρόνος Bel. fr.
 VI. 4. ὁ ὕδεν' ὕδεις ejusd. fr. XVI.
 15. ὄντες ὕδενες An. 701. cf. Iph.
 A. 371. ὕδεν' παθῶν ἀποκυφίζουσα
 Hec. 106. ὕδεν' ἦττον ib. 270. et
 322. ὁ πονηρὸς ὕδεν' ἄλλο, πλὴν κα-
 κὸς ib. 596. τάδ' ὕδεν' ib. 626. ὕδεν'
 τι μᾶλλον ib. 817. παρ' ὕδεν' αὐταῖς
 ἦν ὀλλύναι πόσεις Or. 568. ὕδεν' αἰ-
 σχυνθεὶς ib. 800. τὰ φίλων ὕδεν', ἦν τις
 δυστυχῇ Ph. 406. πρὸς τὸν ὕδεν' ib. 601.
 σὺ ὕδεν' εἰ An. 642. ὕδεν' εἰμὶ ib. 1078.
 Iph. A. 968. et Hel. 1210. δειλοὶ εἰσὶν
 ὕδεν' ὕδαμῷ Iph. T. 115. μὴ θῆται παρ'
 ὕδεν' τὰς ἐμὰς ἐπιτολάς ib. 732. ὕδεν'
 οἶδε ἑὺμαχοι Cy. 638. cf. v. 663.
 τὰ τῶν θανόντων ὕδεν' Hel. 1437.
 μηδὲν καὶ ὕδεν' ἐνθάδ' ὧν κεκλήσομαι
 Ion. 594. cf. Her. F. 157. 314. et
 635. τὸ μηδὲν εἰς ὕδεν' ῥέπει Me-
 leag. fr. XV. 2.
 Οὐλή El. 573.
 Οὐλόμενος. πύργων ἐλομένων Iph. T.
 1109. πατρίδος ἐλομένης (dor. pro
 ἐνης) Iph. A. 793. ἐλόμεν' αἰκίσματα
 Ph. 1526.
 Οὐλυμπος, poët. pro Ὀλυμπος Her. F.
 872.
 Οὐνεκα. δούλων σφαγίων ἔνεκα Hec.
 137. ἔνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84.
 Οὐνομα, poët. pro ὄνομα Hel. 1669.
 Οὐρά. θείνοντε ἑρᾷ πωλικῆς ῥινῷ τρί-
 χα Rh. 784. ἥρᾶν ὑπὶ λῦσ' ὑπὸ
 λεοντόπων βάσιν CEd. fr. XVI. 1.
 Οὐραῖος. ἄρκτος τρέφουσ' οὐραῖα Ion.
 1154.
 Οὐρανίδης. θεὸς τὸς οὐρανίδας Hec.
 148. εἰς ὑμεναίους ἤλυθον οὐρανί-
 δαι Ph. 830. οὐρανίδαισι μέλων Tr.
 842. ὀρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι
 Bac. 392. οὐρανίδαι πέμψουσὶ σε
 θανάτοις El. 483. ἐν τοῖς οὐρανί-
 δαις οἴκτοι θνητῶν ib. 1329. ἐν θεοῖς
 τοῖς οὐρανίδαις σκῆπτρον—μεταχειρί-
 ζων Fr. inc. CLV. 6.
 Οὐράνιος. αἰθέρα οὐράνιον Hec. 1100.

βρόχῳ δέρην οὐρανίῳ πελάσαι Al.
 230. οὐράνιον τέφανον Tr. 800. ἐλά-
 της οὐράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062.
 εἰς οὐράνιον πόλον Chty. fr. VII.
 10. οἱ ναίει' οὐράνιοι Hel. 1515.
 οὐρανίων μακάρων Her. F. 758. θεῶν
 τῶν οὐρανίων El. 1235. ἐπὶ μούσαν
 οὐράνιον Ph. 1720. φλόξ οὐρανία
 Med. 144. τὰν Διὸς οὐρανίαν Ἀρ-
 τεμιν Hip. 59. cf. v. 166. οὐράνιον
 ἔδραν Tr. 1078. et Ion. 715. οὐρα-
 νία γὰ Tr. 1298. οὐράνιαι δίνει νε-
 φέλας Al. 244. οὐράνιον θεᾶς βρέ-
 τας Iph. T. 986. οὐράνιον πῆδημα
 El. 860. ἐξ οὐρανίων Hel. 1333. οὐ-
 ράνια τείχεα Tr. 1088. et El. 1158.
 ἵππον, οὐράνια (advect.) βρέμοντα
 Tr. 519.
 Οὐρανός. τὰν οὐρανῷ μέσον καὶ χρο-
 νός—πέτραν Or. 980. τὰν πρὸς ἑσπε-
 ρον κέλευθον οὐρανοῦ ib. 1003. τὴν
 ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1.
 etc. 2) ut nom. propr. dei cujusdam
 usurpatur Her. F. 844.
 Οὐρεῖος pro ὄρειος, montanus. οὐρεῖον
 Πανός Iph. T. 1126. οὐρεῖων ἐκ μό-
 σχων ib. 163. οὐρεῖαν ἐκβολὰν Hec.
 1078. ματρὸς οὐρεῖας Hip. 144.
 Δίκτυνν' οὐρεῖα Iph. T. 127. πένκα
 ἐν οὐρεῖᾳ Tr. 533. οὐρεῖαι σκοπιαὶ
 θεῶν Ph. 240. οὐρεῖας ἐρίπνας El.
 210. οὐρεῖον τέρας Ph. 813.
 Οὐρεσιδρόμοι, sc. Μαινάδες Bac. 983.
 Οὐρίθρεπτος. οὐρίθρεπταν μόσχον Hec.
 204.
 Οὐρίος. πλεῖν οὐρίον Iph. A. 1596.
 οὐρίον φόνον Her. 822. οὐρίος δρό-
 μος ἐκ κακῶν Her. F. 95. οὐρίας
 πομπῆς Iph. A. 352. οὐρίας πνοᾶς
 Hec. 900. cf. Tr. 882. et Hel. 1628.
 νεῶς οὐρίον πτερὸν Hel. 146. οὐρίον
 λαῖφος ib. 413. πνεῦμα ὕριον ib.
 1679. οὐρία ξένῳ ib. 1604.
 Οὐρός, pass. ventus secundus. κατ'
 οὐρον An. 555. μένουσι πρύμνηθεν
 οὐρον Tr. 20. οὐρός ἐκ κακῶν Ion.
 1509.
 Οὐρός, poët. pro ὄρος Bac. 975.
 Οὐς. εἰς οὐς αἰὲ πέμπουσα μύθος Or.
 615. cf. Hip. 932. An. 1092. Ion.
 696. 911. et 1521. οὐς εἰς οὐρανὸν
 ἵπποι, sc. ἔτησαν Hip. 1203. πρὸς
 οὐς βάλλω Her. F. 1060. δι' οὐτων
 ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. ἢ τι τοῖ-

σιν ὡς τερπνὰ δεῖ λέγειν Hip. 488. εἰς ὧτα κλύζων ib. 654. δι' ὧτων γῆρυν—ἐδεξάμεσθα Rh. 294. ψόφος τάζει δι' ὧτων ib. 566. ὡσιν ἡχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμένοι Bac. 1084. βά-ξιν εἰς ὧτα φέρειν Dan. 55.

Οὐσία. παρούσης οὐσίας Hel. 1269. πατὴρ οὐσίαν λέγω Ion. 1288. οὐ-της οὐσίας ἄλλοι κρατοῦσι Her. F. 337. τὰς οὐσίας—τιμῶν δίκαιον Er. fr. IX. 1.

Οὐτάζειν. πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. οὐτάσας παρὶ Hip. 684. τυφλοῖς ὀρῶντας οὐ-τάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν—οὐτάσει; Rh. 255.

Οὐτίς, nomen fictum, quo Ulysses se nuncupavit. Cy. 546. 668. 669. et 671.

Οὔτος i. q. lat. heus. Hec. 1127. et 1280. Or. 1567. Al. 776. Cy. 549. et Hel. 1643.

Ὄφειλιν. μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν (sc. κτείνειν) Hec. 395. ψυχῇ μὲ ζῆν, οὐ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα βλάβην ὀφείλω An. 360. γενναῖα—ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφεί-λομεν Sup. 1178. ὀφείλω οὐκ αἰεὶ πράττειν κακῶς Hel. 1464. ὀφείλο-μεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. ἔθρεψά σε ὀφείλων Al. 685. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν ἐμοὶ Rh. 957. ἢ ζῆν ἅπασιν, ἢ θανεῖν, ὀφείλεται Or. 1245. πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλε-ται Al. 421. cf. v. 785. An. 1273. et Æg. fr. IX. 1.

Ὄφειλέτις Rh. 965.

Ὄφελος Œd. fr. VIII. 2.

Ὄφθαλμός. δακρύοις γέροντ' ὀφθαλ-μὸν ἐκθήκω Or. 528. τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμός εἰ Ph. 842. προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1396. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰά-σωνα Med. 1146. ὀφθαλμός βίω An. 407. ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 173. et 234. cf. v. 473. 632. et 659. οὐκ ὀφθαλμός τὸ—κρίνον ἐσιν Fr. inc. CLI. 6. δίκη οὐκ ἔνεσ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὁξὺ πάρεστιν Iph. A. 5. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων Cy. 404. cf. Hel. 957. ὥσπερ σὲ—ὀφθαλμοῖς ὀρῶ Hel. 117. εἰ—τοιούτον ὀφθαλμοῖς ὀρᾷ Bel.

fr. XV. 5. αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖσι γί-γνεται Cresph. fr. III. τὰ αἰσχροῦ—κατ' ὀφθαλμούς ἔχει Iph. fr. X. 3. ἢ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3.

Ὄφθαλμότεγκτος. ὀφθαλμοτέγκτῳ πλημ-μυρίδι Al. 182.

Ὄφει. λόχος ὀδόντων ὄφειος ἐξηνδρω-μένος Sup. 703. cf. Bac. 1025. ὄφειος ἀλλάζει τύπον ib. 1329. δορὰς ὄφεισι κατεζώσαντο ib. 697. ὄφεισιν ἐν χρυ-σηλάτοις Ion. 25. κεκρασπέδωται ὄφε-σιν ib. 1423. ὄφειων λαχέμασι Her. F. 883. γοργωποὺς ὄφεις ib. 1266.

Ὄφλειν. γέλωτα ὄφλειν Med. 404. et 1049. cf. Sup. 846. et Bac. 852. μὴ ὄφλω βλάβην An. 187. δειλίαν ὄφλειν Her. 985. cf. Her. F. 1348. μὴ μοι—αἰσχύνην ὄφλη Hel. 67. ἀμαθίαν ὄφλήσομεν Hec. 327.

Ὄφλισκάνειν. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλι-σκάνει Ph. 770. πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει Med. 581. μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Alcmaeon. fr. V. 2. μωρίαν ὀφλισκάνεις Al. 1096. cf. Iph. T. 488. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσος ὀφλίσκανον Epist. V.

Ὄφρῦν. λεπαίαν ὀφρῦν καθήμενος Her. 395.

Ὄφρῦς. τυγνὴν ὀφρῦν λύσσασα Hip. 290. μέθες ὀφρῦν Iph. A. 648. ἐκ-καίετε τὴν ὀφρῦν θηρὸς Cy. 653. οὐ-λὴν παρ' ὀφρῦν El. 573. ὀφρῦν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. τυγνὸν ὀφρῦων νέφος αὖξεται Hip. 173. ὑπ' ὀφρῦσι κυαναυγέσι Al. 261. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166.

Ὄφειν. ἄγκυρα δὴ με τὰς τύχας ὀφεί-μόνη Hel. 284. δι' ἄσεός σε ὀχήσω Or. 800. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχού-μεθα ib. 69.

Ὄχετός. βρωτοῖσι—παρεκτρέποντες ὀ-χετὸν Sup. 1111. παρὰ Σιμωντίοις ὀχετοῖς Or. 807. et sine παρὰ Iph. A. 767.

Ὄχημα. τοιόνδ' ὄχημα—δίδωσιν ἡμῖν Med. 1321. ἀψίδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. ὄχημ' ἵππειον ib. 1355. et Al. 68. νάϊον ὄχημα Iph. T. 410. ὄχημα πωλικὸν Rh. 621. et 797. ὦ γῆς ὄχημα Tr. 884. ἀσεύρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1151. πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII.

3. αἶρα θεῶν ὄχημα τιμώτατον Fr. inc. B. 26. λαβῶν ὀχήματα Ph. 44. ἀρμάτων ὀχήματα Sup. 662. ὀχημάτων ἔξω πορεύετε—φερνὰς Iph. A. 610. cf. v. 616. Θρηκίοις ὀχήμασιν Rh. 302. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3.
- Ὀχθη. Νεῖλω παρ' ὀχθαις Hel. 498.
- Ὀχθος. Ἰσμήνιον πρὸς ὀχθον Sup. 655. πέτρινον ὀχθον Iph. T. 290. εἰς Ἀρειον ὀχθον ib. 961. παρὰ Κύνδιον ὀχθον ib. 1098. ὀχθον ἐπεμβὰς Bac. 1059. Αἰτναῖος ὀχθος Cy. 114. ἄνω ἐπ' ὀχθον εἶμι ib. 702. ἀνεμόεντι ἐπ' ὀχθῳ Her. 781. Παλλάδος ὑπ' ὀχθῳ Ion. 12. ἐξεπέρασ' ὀχθον Her. F. 387. τὸν ἐλαιοφόρον ὀχθον ib. 1178. Ἀρεος ὀχθος El. 1258. ξετὸν ὀχθον Bel. fr. XXVII. ἱερὸν ὀχθον Fr. inc. XCIV. 3. et ὀχθοῖς ἱεροῖσιν Tr. 798. ὀχθοῖς ἐπιταθέντες Iph. T. 1375.
- Ὀχληρός. λυπυμένοις ὀχληρὸς ξένος Al. 543. ὀχληρὸς ἴσθ' ὦν Hel. 459. ὀχληρὸς οὐ Cenei fr. XI.
- Ὀχλος, 1) populus, turba hominum, it. bestiarum. ὄχλος πᾶς Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ Hec. 521. νήνεμον ἔσθ' ὄχλον ib. 533. εἰς ὄχλον ἔρπειν Or. 108. Ἀργεῖον ὄχλον ib. 119. et Ἀργείων ὄχλος Iph. A. 1546. ὄχλος πάνοπλος Ph. 150. ὄχλος γυναικῶν ib. 204. οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύση Hip. 213. ὄχλον προσπόλων ib. 842. εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον ib. 986. cf. v. 989. Ἑλλήνων ὄχλον ἀθροίσας An. 606. πόλις—ἐκ ὄχλῳ κρατύνεται Sup. 411. κεκμηκότων (i. e. peremptorum) ὄχλος ib. 756. ἵππων ὄχλον Iph. A. 191. τῷ ὄχλῳ δουλεύομεν ib. 450. ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. ἐν ὄχλῳ στρατῷ ib. 735. Δαναῶν δι' ὄχλου ib. 1030. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας ib. 1338. ὄχλος γυμνῆς Rh. 312. ἄλις τῶν τεθνηκότων ὄχλος ib. 870. θηλυγενῆς ὄχλος Bac. 117. et θῆλυν ὄχλον ib. 1056. ὄχλος Βακχῶν ib. 1128. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην Cy. 198. νέας παρθένας αἰδύμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 44. ὡς ὄχλος βροτῶν—κυφίσσει χθόνα Hel. 39. ὄχλον εἰσπείνειν ἡσυχυνόμην ib. 422. ἐν ἀνδρῶν ὄχλῳ Her. F. 527. οἰκετῶν ὄχλος ib. 976. σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλεον κακὸν Antioch. fr. XII. 4. φιλημάτων ὄχλῳ Dan. fr. XI. 2. ἀκριτος ἄσρων ὄχλος Pi. fr. II. 5. λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τὸς ὄχλους Epist. V. 2) molestia. ὄχλον παρέχων παρθένης Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. ὄχλον μέτριον Ion. 635. ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 2.
- Ὀχμάζειν. μέσον μ' ὀχμάζεις Or. 265. ἵππους ὀχμάζει El. 817. δαλῶ κώπην ὀχμάσας Cy. 482.
- Ὀχος. ὄχον πεδοτιβῆ Med. 1123. ἀρμάτων ὄχος Hip. 1166. et Sup. 681. cf. Ph. 1197. et Iph. T. 370. τέθριππος ὄχος Hip. 1212. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίγων ὄχον ib. 1229. ἱππότην ὄχον Sup. 660. πωλικῷ δαμείς ὄχῳ Iph. A. 623. et πωλικὸς ὄχος ib. 613. Ἀχιλλέως ὄχον Rh. 190. ἀτέρων ὄχος Tr. 856. Πενθέως ὄχον δύτηνον Bac. 1098. ὄχον μόσχων ib. 1331. v. not. ἴν' ἔξω τῷδ' ὄχε τήσω πόδα El. 999. κολλητῶν ὄχων Hip. 1225. εὐτίππους ὄχους An. 1019. ἐλαύνεις ὄχους Sup. 131. ποιμένες ὄχων τετραόρων ib. 674. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους ib. 676. τροχάλοισιν ὄχοις Iph. A. 146. τὴν βασιλείαν δεξώμεθ' ὄχων ἀπο ib. 599. παρ' ἱππείοις ὄχοις Rh. 416. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις Tr. 568. ὄχων ἀποβάσα ib. 622. ἐκὲν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν Bac. 191. οἵτινες τετραζύγων ὄχων ἀνάσσωσι Hel. 1046. ὄχοις τε καὶ σολῇ λαμπρύνεται El. 966. τῷσδ' ὄχους—ἀγοντες ib. 1135.
- Ὀχυρός. ὄχυροῖσι παρθενῶσι Iph. A. 738.
- Ὀχυρῶς Med. 124.
- Ὀψ. ἤκουσαν ὑσάτην ὄπα Hec. 555. κλύειν ὄπα Or. 1669. σαφές ἐκ ἔχῳ γεγωνεῖν ὄπα Hip. 586. οἴων λόγων ἀρρήτον εἰσήκουσ' ὄπα ib. 602. μάντεων ὄπα ib. 1321. γιγνώσκειν ὄπα Sup. 204. βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὄπα Hel. 1612. ἐξέκλαγ' ὄπα ἀξύνετον Ion. 1204. δυσζύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10.
- Ὀψέ. ὀψὲ φρονεῖς εὖ Or. 99. ὀψὲ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἄν Hip. 480. ὀψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς Bac. 1343. ὀψὲ τευάζεις El. 1111.
- Ὀψις. ἐννυχον ὄψιν Hec. 72. εἶδον φοβεράν ὄψιν ib. 77. ὀμμάτων ἐμῶν

ὄψιν ib. 704. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περὶ Or. 512. ἡδεῖαν ὄψιν ib. 725. cf. Epist. III. πάνοπλον ὄψιν Ph. 675. ὄψιν τυφλώσας ib. 771. πῶς ἂν εἰς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ἔλθοι Med. 173. cf. v. 775. Iph. T. 902. Ion. 389. et 1557. et Dan. 24. in quorum locorum duobus postremis pro ἔλθεῖν est μολεῖν. ὄψιν—ἐπλησα δακρύων Med. 905. σεμνῶν εἰς ὄψιν μνησίων Hip. 25. τὰν γυναικείαν ὄψιν ὀμμάτων Iph. A. 233. μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. οἶαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνειρῶν Iph. T. 151. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμωσεν ib. 1167. εἰς ὄψιν πελάζειν ib. 1212. ὄψιν ἐκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τίς αὐτὸν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν; ib.

1256. εἰς μέσσην Κόκλωπος ὄψιν Cy. 458. cf. v. 462. 484. 591. 624. et 693. ἐκ ἑτ' ἐν ὄψει τραῦμα Her. 684. ἀελπτον ὄψιν ib. 930. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. cf. v. 564. et Her. F. 1132. ὄψιν προσβαλῶσα παιδί Ion. 43. παράδειγμα—εἰς ὄψιν ἔχει El. 1085. τί ποτ' εἰς φανεράν ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν; ib. 1237. τάληθές ὄψει—μαθεῖν Dan. 41. ὁμοίαν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἐν ὄψει τῶν τε φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν Epist. V. τυγναὶ ὄψεις χήρων μελάρων Al. 864. πικραὶ ὄψεις Sup. 945. Ὅψον. τράπεζα πλήρης ὄψων ποντίων Cresa. fr. IX. 3.

Π.

Πᾶ, dor. pro πῆ Hec. 1057. 1071. 1075. et 1079. Cy. 41. 43. et 501.

Παγὰ, dor. pro πηγῇ. βαπτὰν κάλπισι ρυτὰν παγὰν Hip. 123. τὰν ἀένναον παγὰν Ion. 118. ἐκ τευχέων ρίψω γαίας παγὰν ib. 147. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρῆσι παγαὶ Med. 411. χερνίβων παγαῖσιν Iph. A. 1479. cf. v. 1513. et 1517. ἐν σαῖς παγαῖς Bac. 521. παρὰ καλλιχόροις παγαῖς Ion. 1075.

Πάγγαιον, ποτ. ποτῆς. Rh. 408. 922. et 972.

Πάγκακος. ὁ παγκάκιτος Her. F. 731. ὦ παγκάκιτε Med. 465. Sup. 513. et Cy. 685. ὦ παγκάκιτοι Alex. fr. VII. 1. ὦ παγκακίση Hip. 682. et Bel. fr. XIII. 1.

Παγκάκως Med. 1135.

Παγκάλως ἀλγύνεσθαι Bel. fr. XVI. 7.

Παγκαρπεία. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4.

Παγκληρία. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 14. σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν Ion. 814.

Πάγκληρος. παγκλήρους δόμους Ion. 1542.

Πάγκοινος. ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς Tr. 425.

Παγκρατῆς, epitheton Apollinis, Rh. 231. et Jovis, Phaed. fr. vers. 4.

Πάγος. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῇ πάγον An. 1011. Σκελὸν Αἰγναῖον πάγον Cy. 95. Παλληνίδος πάγον Ἀθάνας Her. 849. τὸν ἐλαιοφυῇ πάγον Ion. 1480. πάγον παρ' αὐτὸν El. 1271. πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. conf. Iph. T. 1470.

Πάγχαλκος. πάγχαλκον ἀσπίδα Ph. 122. πάγχαλκον αἰχμὴν Her. 277. παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. et Ph. 1248.

Πάγχρυσος. δέπας πάγχρυσον Hec. 528. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5. et 480. πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 167. παγχρύσῳ γένν Ion. 1427.

Πάθημα. ὁ πάντ' ἀνατλάς παθήματα Ph. 60. τῶν ἐμῶν παθημάτων Hip. 570. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες Iph. T. 670. εἰ μηδὲν αἰσθάνοντο τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5.

Πάθος Or. 2. ζένειν πάθος Hec. 589. πάθος παθεῖν δεινὸν Sup. 11. πάθος περισσὸν ib. 791. ἐδὲν παθέων ἀποκεφίζουσα Hec. 106. πατρώων παθέων ἀμοιβὰν Or. 841. φονίων παθέων ib. 1455. πολύπονα πάθεα ib. 1500. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα Ph. 1350. ὧμοι ἐμῶν παθέων ib. 1545. τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα ib. 1724. παθεῖσαν δεινότατον παθέων Med.

658. ἐπὶ δαίην' ἔρχη πάθη Bac. 969
 θεοὶ βρότεια λένουσιντες πάθη Fr. inc.
 CXLIV. 2. etc.

Παιὰν, 1) cantus, hymnus. παιὰν
 καὶ σάλπιγγες ἐκελάδον Ph. 1109.
 ἀντηχῆσασθε παιᾶνα — θεῶ Al. 426.
 vid. etiam Iph. A. 1469. Iph. T.
 1404. Tr. 126. et 578. Cy. 660. et
 Her. F. 687. et plur. παιᾶνες Iph.
 T. 185. Hel. 177. Ion. 906. et Her.
 F. 691. 2) medicus. καὶ μοι θάνα-
 τος παιὰν ἔλθοι Hip. 1373. 3) cog-
 nomen Apollinis. Al. 92. et 220. Ion.
 124. et 141. Her. F. 820. et Lic. fr.
 IV.

Παῖγμα. ἱερὰ παίγματα Bac. 162.

Παιδαγωγεῖν Her. 729. γέρων γέ-
 ροντα παιδαγωγῆσω σ' ἐγὼ Bac. 193.

Παιδαγωγία. νόσημα κυδεύοντα παι-
 δαγωγία Or. 881.

Παιδαγωγός. ὃ πρέσβυ παιδαγῶγ'
 Ἐρεχθέως Ion. 725. πατὴρ παιδα-
 γωγός El. 287.

Παιδεία. τεβρᾶν παιδείαν Iph. T. 206.
 πλεκτὰν Αἰγύπτου παιδείαν ἐξηρτήσα-
 σθε Tr. 129. κατὰ παιδείαν Epist.
 IV.

Παιδεύειν. εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας
 παιδεύετε An. 602. παῖδας εὖ παι-
 δεύετε Sup. 917. κώμοις παιδεύσωμεν
 τὸν ἀπαίδευτον Cy. 490. ὅ τις ἔτω
 παῖδας εὖ παιδεύεται Fr. inc. LXIII.
 1. παιδεύεται κατ' Ἄργος Sup. 891.
 ἐν θεῷ δόμοισιν παιδεύεται Ion. 822.
 ᾧδεν ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. τρο-
 φαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561.

Παίδευμα. ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου παί-
 δευμα El. 887. κακὸν παίδευμα Alex.
 fr. XV. 1. παίδευμα Ἐρωσ σοφίας
 Fr. inc. CLXV. 1. ἀγνῷ Πιτθέως
 παιδεύματα Hip. 11. φυλλάδος Παρ-
 νησίας παιδεύματα An. 1102. χθο-
 νίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα Ael. fr.
 IX. 5.

Παιδιά. παιδιαῖσι Tr. 975.

Παιδικά. ἡδομαι τοῖς παιδικοῖσι Cy.
 580.

Παιδίον Phaëth. fr. VI. 1. τίς τὰ
 παιδί' ἐξέθηκεν; Melan. fr. XXI. cf.
 ejusd. fr. XXIII. 2.

Παιδογόνος. τῆς παλαιαμάτορος παι-
 δογόνε Sup. 629.

Παιδοκτονεῖν. παιδοκτονήσας Her. F.
 1280.

Παιδοκτόνος. παιδοκτόνους φρενῶν τα-
 ραγμὸς Her. F. 835. ἡμᾶς ἔχεις
 παιδοκτόνας σὺς ib. 1381.

Παιδολέγεια Med. 849.

Παιδολέτωρ. παιδολέτωρ ἀηδονίς Rh.
 549. φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτωρ
 Med. 1393.

Παιδοποιεῖν Her. 525. παιδοποιῆσαι
 Or. 1080.

Παιδοποιός. παιδοποιὸν ἄδοναν Ph.
 340. δάμαρ παιδοποιός An. 4. ὃ
 παιδοποιοὶ συμφοραὶ Rh. 980.

Παιδοτρόφος, ἡ Her. F. 902.

Παιδουργεῖν. ἐν δύναις ταῖς Ἀλφειῷ
 παιδύργει Ion. 175.

Παιδοφόνος. παιδοφόνου Λαίης Med.
 1407. αἷμα παιδοφόνον Her. F. 1201.

Παίειν. τόδ' εἰ τέκνον παίειν προδυμῇ,
 παῖσον Hec. 564. παίειν λαϊμῶν'
 εἴσω ξίφος Or. 1472. παίει σιδήρῳ
 λαγόνας Iph. T. 298. παῖε, παῖε
 Rh. 685. παίει νείαιραν εἰς πλευρὰν
 ξίφει ib. 794. παίων πρὸς ὄνυχα πε-
 τραίω λίθῳ Cy. 400. ἔπαισε μέλαθρα
 τάδε δι' αἱμάτων Or. 1547. δίκης
 ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον Hip. 1172.
 ἔπαισαν ἄλμην Iph. T. 1391. ἔπαισεν
 εἰς πέτραν Bac. 703. εἰς σφονδύλης
 ἔπαισε El. 841. παίσας πρὸς ἡπαρ
 φασγάνῳ Or. 1063. cf. Fr. inc. II. 2.
 τὸ κρανίον παίσας Cy. 680. γνάθον
 παίσας καλῶς Aut. fr. III. 17. σα-
 νίδα παίσασα Or. 1221. παίσω κᾶρα
 τύμῳ ξίφει El. 688.

Παίζειν. παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης;
 Her. F. 952. παίζω Fr. insert.
 CLXX.

Παῖς, ὁ. ὁ τῆς τύχης παῖς, κληρὸς
 Fr. inc. CXLII. δυοῖν παῖδιν δύο
 νεκρῷ κατόψεται Hec. 45. φρέδοι
 παῖδες ib. 162. ὃ παῖδες Ἑλλάνων
 ib. 930. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph.
 822. θεῶν παῖδες μακάρων Med. 825.
 θεῶν σκότιοι παῖδες Al. 993. Δελφῶν
 παῖδας (i. e. incolae) An. 1125. etc.
 2) ἡ. πέτρας ὀρείας παῖς, ἀχὼ Hec.
 1110. ἡ Τυνδαρίς παῖς Or. 1154.
 τὴν δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς
 And. fr. XXVI. 1. cf. Antior. fr.
 III. 1. ubi pro Διὸς est χρόνου. τρις-
 σὰς μακάρων παῖδας Hec. 646. etc.

Παίων στρατὸς Rh. 541. Παίωνων γῆν
 ib. 408. εἰς φύσηματα — Παίονας
 ἐπεζάρει ib. 441.

Πακτός, *dog. pro πηκτός*. λῦε πακτὰ δωμάτων *Fr. inc. CCVII.*

Πάλαι. ἔτιν ἡ πάλαι γυνή *Or. 129.* πατέρες οἱ πάλαι *ib. 511.* πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων *ib. 809.* πάλαι Πελασγοὶ *ib. 931.* νοσεῖ ἥδε γῆ πάλαι *Ph. 874.* Ἐριχθονίῳ τῷ πάλαι μμήματα *Ion. 1429. etc.*

Παλαιγενής. Λαίῳ τῷ παλαιγενεῖ *Ph. 344.* παλαιγενέων λήξουσιν ἀοιδᾶν *Med. 421.*

Παλαίειν. κακῷ μερμέρῳ παλαίομεν *Rh. 509.* παλαίσας εὖ *Aut. fr. III. 16.* οἶνος παλαίεσθαι βαρὺς *Cy. 674.* παλαισθεῖς *El. 686.*

Παλαίμων, *nom. dei marini.* *Iph. T. 271. et Fr. inc. B. 31. 2.*

Παλαιομάτωρ. τᾶς παλαιομάτορος παιδογόνε *Sup. 628.*

Παλαιός. χρόνον παλαιὸν *Hip. 908. et Iph. A. 419. cf. Hel. 632.* παλαιὸς φίλος *Al. 210.* νόμος παλαιὸς *Sup. 563.* παλαιὸς πατήρ *ib. 787.*

παλαιὸν λάτρην *Iph. A. 868.* παλαιὸς χρησμός *Cy. 692. et χρησμῷ παλαιῷ Her. 1028.* θεῶν παλαιὸν οἶκον *Ion. 2.* παλαιὸν τροφὸν πατρὸς *El. 409.*

παλαιὸς αἶνος *Æol. fr. XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. et Melan. fr. XVII. 1.* τῷ παλαιῷ λόγῳ *Bel. fr. XXV. 3.* παλαιῶν προγεννητόρων *Hip. 1380.*

ὄρκος παλαιὸς *Iph. A. 78.* τῶν παλαιῶν λόγων *ib. 479.* τὸς σὺς παλαιὸς ἐκγόνος *Ion. 737.* εἰς θρόνος παλαιὸς *ib. 1618.* παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν *El. 199.* πατρὸς παλαιοὶ δμῶες *ib. 851.* τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει *Fr. inc. LIX. 1.* παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων *Or. 809.*

παλαιᾶς ἐτίας *ib. 1442.* παλαιὰν κλίμακα *Ph. 100.* παλαιᾶς χαρμονᾶς *ib. 321.* παλαιᾶς χοιράδος *An. 1266.* παλαιᾶς Κεκροπίας *Sup. 658.* παλαιὰν λόγχην *Iph. T. 823.* ἡ παλαιὰ Τροία *Rh. 360.* παλαιᾶ ἡμέρα *ib. 389.* μνήμην παλαιὰν *Ion. 250.* παλαιὰν ἀντίπηγα *ib. 1338.* παλαιᾶ φνυγᾶ *El. 587.* παλαιαὶ Βασ. 693.

χρυσῇ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες *Hec. 1002.* παλαιὸν κτῆμα *Med. 49.* εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον παλαιῷ *ib. 79.* Φοίβε παλαιὸν χρηστήριον *ib. 667.* τὸ παλαιὸν ὄλβιοι *ib. 824.* τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως γένος *Ion. 469.*

παλαιὸν ὄργανον *ib. 1030.* τὸ παλαιὸν λέχος *Her. F. 802.* ἡ γῆς παλαιὸν Ἄργος *El. 1.* παλαιὸν θησαύρισμα Διονύσου *ib. 497.* παλαιὸν λείψανον φίλων *ib. 554.* παλαιὰ γεῖσσα *Or. 1570.* παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων *Ph. 941.* παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων *Med. 76.* παλαιὰ νείκη *An. 1166.* τείχη παλαιὰ *Rh. 232.* λόγια παλαιὰ *Her. 406.* παλαιὰ πῆματα *Hel. 610.* παλαιὰ σκῆπτρα *El. 11.* παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ἢ χρῆ τένειν *Alex. fr. XX.* παλαιὰ θέσμια *Eg. fr. I. 50.* ὁ παλαιότερος κρατεῖ *Her. F. 769.* γραφὰς τῶν παλαιτέρων *Hip. 451.* ἔνθα παλαίτατοι θάσσουνσι *Med. 68.*

Παλαιότης *Hel. 1062.*

Πάλαισμα. σᾶς χερὸς πάλαισμα *Hip. 815.* πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος *Sup. 550.* δεινὰ παλαίσματα *Med. 1214.*

Παλαιστῆς δεινὸς *Sup. 704.*

Παλαίτρα. δρόμους παλαίτρας τε κοινὰς ἔχουσι *An. 600.* παλαίτραις τραφεῖς πλόκος *El. 528.*

Παλαμάσθαι. πρὸς ταῦθ' ὃ τι χρῆ παλαμάσθω *Fr. inc. XCVI. 1.*

Παλάμη, *et dog. ἄμα.* τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμη χροῖα *Or. 818.* βέβακεν Ἄτρ. ἀλόχε παλάμαις *An. 1027.*

Παλαμήδης, *nom. propr. viri.* *Or. 433. et Iph. A. 198.*

Παλαμναῖος. μὴ παλαμναῖον λάβω *Iph. T. 1218.*

Πάλη. τοῖς νικῶσι πυγμὴν καὶ πάλην *Al. 1034.* πάλης ὑπο Βασ. 455. εἰς πάλην καθίσταται δορὸς τὸ πρᾶγμα *Her. 160.*

Παλιγκότως *Æno. fr. III. 2.*

Παλιμβλασῆς. παλιμβλαστῇ κύνα ὕδραν *Her. F. 1274.*

Παλίμφαμος ἀοιδὰ *Ion. 1096.*

Πάλιν. φύρυσιν αὐτῷ οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω *Hec. 958.* ὡς τάχις τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδῷ *Or. 125.* πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας *ib. 808.* δίκαια καὶ πάντα πάλιν τρέφεται *Med. 412.* λεχρία πάλιν χωρεῖ *ib. 1168.* ὁ θεὸς πάντ' ἀνατρέφει πάλιν *Sup. 331. etc.*

Παλίντροπος *Her. F. 1067.*

Παλιέρος. παλιέρος κλάδῳ *Cy. 393.*

Παλίρροπον γόνυ *El. 492.*

Παλίρρους. κλύδων παλίρρους *Iph. T.*

παλαιὸν ὄργανον *ib. 1030.* τὸ παλαιὸν λέχος *Her. F. 802.* ἡ γῆς παλαιὸν Ἄργος *El. 1.* παλαιὸν θησαύρισμα Διονύσου *ib. 497.* παλαιὸν λείψανον φίλων *ib. 554.* παλαιὰ γεῖσσα *Or. 1570.* παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων *Ph. 941.* παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων *Med. 76.* παλαιὰ νείκη *An. 1166.* τείχη παλαιὰ *Rh. 232.* λόγια παλαιὰ *Her. 406.* παλαιὰ πῆματα *Hel. 610.* παλαιὰ σκῆπτρα *El. 11.* παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ἢ χρῆ τένειν *Alex. fr. XX.* παλαιὰ θέσμια *Eg. fr. I. 50.* ὁ παλαιότερος κρατεῖ *Her. F. 769.* γραφὰς τῶν παλαιτέρων *Hip. 451.* ἔνθα παλαίτατοι θάσσουνσι *Med. 68.*

Παλαιότης *Hel. 1062.*

Πάλαισμα. σᾶς χερὸς πάλαισμα *Hip. 815.* πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος *Sup. 550.* δεινὰ παλαίσματα *Med. 1214.*

Παλαιστῆς δεινὸς *Sup. 704.*

Παλαίτρα. δρόμους παλαίτρας τε κοινὰς ἔχουσι *An. 600.* παλαίτραις τραφεῖς πλόκος *El. 528.*

Παλαμάσθαι. πρὸς ταῦθ' ὃ τι χρῆ παλαμάσθω *Fr. inc. XCVI. 1.*

Παλάμη, *et dog. ἄμα.* τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμη χροῖα *Or. 818.* βέβακεν Ἄτρ. ἀλόχε παλάμαις *An. 1027.*

Παλαμήδης, *nom. propr. viri.* *Or. 433. et Iph. A. 198.*

Παλαμναῖος. μὴ παλαμναῖον λάβω *Iph. T. 1218.*

Πάλη. τοῖς νικῶσι πυγμὴν καὶ πάλην *Al. 1034.* πάλης ὑπο Βασ. 455. εἰς πάλην καθίσταται δορὸς τὸ πρᾶγμα *Her. 160.*

Παλιγκότως *Æno. fr. III. 2.*

Παλιμβλασῆς. παλιμβλαστῇ κύνα ὕδραν *Her. F. 1274.*

Παλίμφαμος ἀοιδὰ *Ion. 1096.*

Πάλιν. φύρυσιν αὐτῷ οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω *Hec. 958.* ὡς τάχις τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδῷ *Or. 125.* πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας *ib. 808.* δίκαια καὶ πάντα πάλιν τρέφεται *Med. 412.* λεχρία πάλιν χωρεῖ *ib. 1168.* ὁ θεὸς πάντ' ἀνατρέφει πάλιν *Sup. 331. etc.*

Παλίντροπος *Her. F. 1067.*

Παλιέρος. παλιέρος κλάδῳ *Cy. 393.*

Παλίρροπον γόνυ *El. 492.*

Παλίρρους. κλύδων παλίρρους *Iph. T.*

1397. θεῶν παλίρρους πότμος Her. F. 739. παλίρρους τάνδ' ὑπάγεται δίκαι El. 1155.
- Παλίσσωτος Sup. 388.
- Παλλαντίδαι Hip. 35.
- Παλλὰς, *nom. dea.* Hes. 466. Ph. 671. Iph. A. 183. etc.
- Πάλλειν. πέλτας ὅσοι πάλῃσαι Bac. 782. πάλῃ πόδ' αἰθέριον Tr. 325. πάλλων δόρυ An. 698. cf. Her. F. 437. φη (sc. λόγχην) χερσὶ πάλλων Iph. T. 824. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374. τόξα πάλλων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. πάλῃσαν ἴνυν Ion. 210. τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον Hes. 1158. ἀσεύρωτον ζυγοῖς ὄχημ' ἔπαλλον Ion. 1151. ἴν' ὁ φίλανυλος ἔπαλλε δελφίς El. 435. ἐν δορὶ φόνιφ ἵπποι ἔπαλλον ib. 477. φόνιαι ψυχαὶ δορὶ παλλόμεναι Ph. 1306.
- Πάλλευκος. παλλεύκῳ ποδὶ Med. 1164. πάλλευκαν δέρην ib. 30. τὸ πάλλευκον κάραι Hes. 500. πάλλευκα εἴματα Cret. fr. II. 17.
- Παλληνίς. Παλληνίδος Ἀθάνας Her. 849. cf. v. 1031.
- Πάλος. βρέφος τῷδ' ὅν σφ' προσέριπας πάλῳ Iph. A. 1151. ταύταν γὰρ πάλος ἔξευξεν; Tr. 263. ἄνευ πάλο Her. 547. ὅς ἐκλήρωσεν πάλος Ion. 416.
- Παμισὸς Cresph. fr. XVI.
- Πάμπαν. πάμπαν ἀπειροὶ Med. 1091. ἔδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, ὅτε δυστυχεῖ Antior. fr. XXV. 2.
- Παμψησία Ion. 1305.
- Παμποῖκιλος. νεβρῶν παμποῖκιλοι πο- λίδες Hel. 1375.
- Παμφάγος. νᾶμα παμφάγῳ πυρὸς Med. 1187.
- Παμφαῆς. παμφαῆς ἀκτὶς ἀελίου Med. 1251. παμφαῆς σέλας πυρὸς Tr. 548.
- Πάν, *nom. prorr. dei.* Med. 1172. Hip. 142. Iph. T. 1126. Rh. 36. Bac. 950. Hel. 191. Ion. 492. 501. et 938. et El. 703.
- Πᾶν, *verb.* μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρ- θένῃ δέμας Or. 1197. γαμβρόν πε- πᾶσθαι An. 642. πλῶτον, ἢ σθένος, —πεπᾶσθαι Her. F. 1426. δόλως ἢ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσπο- τῶν Alex. fr. X. 2.
- Πανάθλιος. Ἐκάβη ἢ παναθλία Hes. 658. cf. An. 67.
- Παναμερεύειν. τὸς προπύτας παναμε- ρεύσει θιάσους ἐρώτων Rh. 361.
- Παναμέριος χρόνος Hip. 369. cf. Ion. 122.
- Πανδάκρυτος. ὃ πανδάκρυτος ἢ κτα- νῆσα Iph. T. 553. πανδάκρυτ' ἐφε- μέρων ἐθνη Or. 974.
- Πανδερέτης. Ζεῦ πανδερέτα βροτῶν El. 1177.
- Πάνδημος. ἀγῶνα πάνδημον Al. 1029. ἐν δεσμοῖσι πανδήμῳ τέγης Bac. 444. et πανδήμοισι τέγαις ib. 227.
- Πανδίκῳ Rh. 720.
- Πανδίων, rex Athenarum, avus Thesei. Med. 665. et 1385. Hip. 26. Sup. 6. et 562. et Her. 36.
- Πανέλληνες Sup. 526. et 671. Iph. A. 350. et 414. et Tr. 413. et 716.
- Πανήγυρις. νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανή- γυριν Her. 240. εἰς πανήγυριν φῶων Her. F. 1283.
- Πανθοίδας Rh. 28.
- Παννύχιας. ἐν παννυχίαις χοροῖς Bac. 860. παννυχίαις κρότοισιν Her. 782. παννύχιος σελάνα ib. 748.
- Παννυχίς. παννυχίδες θεᾶς Hel. 1381.
- Πάννυχος. παννύχῳ σελάνας Al. 453.
- Πανόδυντος. πανοδύργοις θρήνοις Hes. 212.
- Πανὸν πύετης Alcmen. fr. XIII.
- Πάνοπλος. ὄχλος πάνοπλος Ph. 151. νυχίαν κοῖταν πανόπλῳς κατέχοντας Rh. 22. πάνοπλον ὄψιν Ph. 675. ἔγχει Γοργῶ πάνοπλος Hel. 1332. πάνοπλα ἐμφιβλήματα Ph. 786.
- Πανόπτης Ph. 1122.
- Πανουργεῖν Med. 583.
- Πανῦργος Hip. 940. πανῦργον κλῶπε Al. 769. θηρὸς πανῦργῳ Cy. 441. ὃ πανῦργῳ Her. 947. et in *scen.* Hes. 1257. Κύπρις ἢ πανῦργος Hip. 1400. ἴδεσθε τὴν πανῦργον Ion. 1279. τὸ πανῦργον Hip. 642. πα- νῦργων λαλημάτων An. 938.
- Πανσέληνος κύκλος Ion. 1155.
- Πάνσοφος. τὰν πάνσοφον ἀηδόνα Μυ- σᾶν Pal. fr. VII. 2. τὸ πάνσοφον εὔρημα Her. F. 188.
- Πανσυνδία Tr. 792.
- Παντάλας. ὃ παντάλαινα Hes. 667. et An. 140.
- Πανταχῇ. πανταχῇ ὁλώλαμεν An. 904. πανταχῇ νικώμενος Iph. A. 745. πανταχῇ ἔτιος Ion. 1107. etc.

Πανταχόθεν. Epist. IV.

Πανταχῶ. ὄμμα πανταχῶ τρέφων Iph. T. 68. ἔστι—κῦδαμῶ, καὶ πανταχῶ ib. 568. τὸ πανταχῶ θρυλλόμενον Bel. fr. XVI. 1. πανταχῶ πατρίς ἡ βόσκουσα γῆ Phaëth. fr. II. ὃ πανταχῶ Φρύξ εἰμι Fr. inc. LXXXII. 1. etc.

Παντευχία. πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191. cf. Her. 720. et 787.

Πάντη. κόραισι δίδοτε διὰ βοσρύχων πάντη Or. 1267. σκοπεῖσαι πάντη ib. 1295. πάντη πόρον σχισὸν ἀμείβων Iph. A. 144. ἀκόλαστα πάντῳ γίνεται δούλων τέκνα Fr. inc. CXXX.

Παντλάμων, dor. pro ἡμῶν. ὦ παντλᾶμον Hec. 198.

Παντοδαπός. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς Hel. 532.

Πάντοθεν. πάντοθεν θηρώμενοι σύμμικτα κ. τ. λ. Inus fr. IV. 2. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1.

Παντοῖος. παντοῖος λόγος Hec. 840. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίη Rha. fr. II. 1. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργῆς Med. 845. ἀπὸ παντοίας χθονὸς Al. 750.

Πάντολμος. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει Sup. 1075. ὦμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 913.

Παντόσυνος. θεῷ παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761.

Πάντως. πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or. 1163. ἔλθ' ἐπὶ κερὸν ἐμοῖς φίλοισι πάντως ib. 1300. σὲ πάντες πάντως ἱκετεύομεν Med. 854. πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν ib. 1062. et 1240. πάντως πέπρακται ταῦτα ib. 1064. ἀθῶος ἐξ ἐμῶ πάντως ἔση Bac. 671. etc.

Πανύσατος. τὸν πανύσατον γέλων Med. 1041. πανύσατον ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίῳ Al. 205. cf. Hec. 411. ubi pro πανύσατον est πανύσατα. πανυσάτην πρόσοψιν Or. 1021. πανύσατόν σε προσπιτνῆσ' αἰτήσομαι Al. 162. cf. Her. F. 513. λυτροῖς τοῖς πανυσάτοις Hec. 611. cf. Or. 367. et El. 157. τὰ πανύσατα εἰς ἐμὲ—ἤλυθε Or. 1010. ὅς πανύσατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι Her. F. 457.

Πανώλεθρος. πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πιτνῆντα πρὸς γᾶν An. 1226. ἡ πανώλεθρος μήτηρ El. 86.

Πανώλης. πανώλης ἀπόλλυμαι Med.

277. ἡ πανώλης Τυνδαρίς El. 60. πανώλεις ἐφολκίδες Her. F. 1424.

Παπαὶ Iph. A. 655. Cy. 110. et 569. Her. F. 1120. et Melan. fr. V.

Παπαιῶξ Cy. 153.

Παρά, 1) cum. genit. αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. κείνῃ πάρα Or. 69. ἄλλῃ πάρα ib. 552. πατρὸς ἐμῶ πάρα ib. 642. πολεμίων πάρα ib. 873. ἐμοὶ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σῶ Iph. A. 844. παρ' ἡμῶν ἐδὲν ἀδικήσῃ ib. 1437. etc.

2) cum dat. παρ' ἀνδρὶ Θρηκί Hec. 19. παρὰ φίλῳ ib. 1152. παρὰ Σιμωντίοις ὀχετοῖς Or. 807. παρ' ὄπλοις ἡμενος Sup. 357. εἰμὶ παρὰ σοὶ ἅπας Iph. A. 647. etc. 3) cum. accus. παρ' ὀμφαλὸν Hec. 559. παρ' ἐδὲν αὐταῖς ἦν Or. 568. cf. Iph. T. 732. παρ' ἀσπίδα Or. 652. et Ph. 1008. et 1080. et Med. 250. παρ' ἐλπίδα Or. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. et παρ' ἐλπίδας Hec. 680. παρὰ βόσρυχον Or. 1427. παρὰ φύσιν Ph. 398. παρὰ γνώμην Med. 577. παρ' εὐτυχῇ πότμον Al. 929. παρ' ὄμμα Sup. 484. παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. etc.

Παραβαίνειν. θεῷ νόμον ὃ παραβαίνομεν Ion. 231. ὅρκως παραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7. ὃ με παρέβα φάσμα Hec. 704.

Παραβάλλειν. ἐγὼ σοὶ παραβάλλομαι θρήνης Iph. T. 1094. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων παραβαλλόμεναι An. 288.

Παραγγέλλειν Rh. 70. ἐπίσημα θεὸς παραγγέλλει Her. 907. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας, ὧν ἐκύρσατε Sup. 1172. στρατῷ παρήγγειλε Her. 825.

Παράγειν. παρήγεν ἡμᾶς El. 789. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθές Iph. T. 478. παρήκται σφάγια Her. 673. νέοις παραχθεῖς Sup. 232.

Παράδειγμα. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1085. παράδειγμ' ἔχοντας Gl. fr. II. 3.

Παραδέχεσθαι. ὑγροβόλῃς σαγόνας νοτίως παραδεξαμένη Chry. fr. VII. 4.

Παραδιδόναι. Ἀργεῖ' ὀνειδῆ—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι Tr. 419. ὅστις παισὶ—παραδίδωσ' ἐξουσίαν Phaëth. fr. III. 3. ὅταν ἄλλοις δόμοις παῖδας παραδιδῷ πατὴρ Iph. A. 690. ἦν ἐμῇ ματρὶ παρέδωκε τρέφειν Or. 64. ἢ

- εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. τοῖον ὄμηρον Ἰδιῶν Θάνατος παρέδωκεν Al. 874. cf. Iph. A. 1278. ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαισιν παρέδωκε φάρμακα Al. 973. παράδος ἐμοὶ φῶς Tr. 348. θύρσον παράδος ἐκ χεροῖν Bac. 495.—κάρυκι βοῶν παραδῶναι Epig. III. 8. τῷδε παραδώσω πόλιν Ph. 1238. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν ib. 1402.
- Παραδοχή. πατρὸς παραδοχὰς Bac. 201.
- Παραζευγνύναι. εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 1. φρερῷ παραζεύξασα φύλακας σώματος Ion. 22. γυνὴ ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα fr. inc. XLVIII. 2.
- Παραθάλλειν. φίλων ἔδενός ἑδὲν παραθαλλομένα (dor. pro ἐν) φρένα μύθοις Med. 143.
- Παραιβάτης. παραιβάτης ἔτησαν εἰς τάξιν δορός Sup. 677. cf. v. 679.
- Παραινεῖν. ῥῶον παραινέειν, ἢ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. κἄμοι παραινέειν ἐ φόβον φέρει Sup. 307. εὖ παραινέεις Rh. 339. φαύλως παραινέειν Her. F. 89. σοὶ ἐ παραινῶ μεγάλα βύλεσθαι κακὰ ib. 854. τὰ πρὶν ἐ καλῶς παρήνεσας μοι Hip. 707. cf. Bac. 330. παρήνεσαν κακὰ Er. fr. I. 36. παραινέσαι σφῶν τι βέλομαι σοφὸν Ph. 463. cf. Er. fr. II. 3.
- Παραίνεσις. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον, ἢ παραίνεσιν; Hel. 323. ἀνδρὸς ἐσθλῆ καὶ φίλῃ παραίνεσις Fr. inc. LXXV. 2.
- Παραιρεῖν. λύπας παραιρεῖ Hip. 1104. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος Her. 908. τὸ λίαν παρεῖλες Hec. 591. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ubi est τῷ λίαν παρεῖλετο. ὧν (sc. ἀρῶν) τὴν μίαν παρεῖλες εἰς παῖδα τὸν σὸν Hip. 1316. μητρός με παρείλοντο Iph. T. 25.
- Παραιτεῖσθαι. σὲ παραιτῆμαι τάδε Iph. A. 685. ἐ παραιτῆμί σε Her. 1026. παραιτήση πατρὸς φυγὰς ἀφεῖναι κ. τ. λ. Med. 1154. cf. Her. F. 302.
- Παρακαθιέναι. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.
- Παρακαλεῖν. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν λύπη τις ἄλλη Hec. 587. παρακαλεῖς εἰς φόβον Or. 1583. ἐμὲ παρακαλεῖν An. 652. εὖ ἐρῶν παρακάλει με Iph. A. 409. ἐπὶ δαῖτα Θήβας κἄμὲ παρακα-
- λεῖς Bac. 1245. χορεῦσαι παρακαλεῖ με Cy. 156. ἐμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα Iph. A. 497. παρακαλῶντες εἰς μάχην Ph. 1260. ἐμὲ παρεκάλεις Iph. A. 356.
- Παρακελεύομαι Epist. IV.
- Παρακέλευσμα. λόγων παρακέλευσμα σῶν Sup. 1154. τὸ δεινὸν παρακέλευσμα Iph. T. 320. vid. etiam Hel. 1618.
- Παρακομίζειν. γέρων γέροντα παρακομίζει Her. F. 126.
- Παράκοπος. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. παρακόπῳ λήματι ib. 998.
- Παρακόπτειν. παρακόπτει φρένας Hip. 238.
- Παράκτιος. παράκτιοι δραμεῖσθε Iph. T. 1424. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 164.
- Παραλαμβάνειν. ἀρὰς παραλαβῶν Λαίῃ Ph. 1605. σὴν παραλαβῶν παγκληρίαν Ion. 814. τὸ σπέρμ' ἀρῶν παραλαβῶσ' ἄλλῃ πάρα Or. 552.
- Παραλείπειν. ἃ σοι παρέλιπεν ἦδε τῶν λόγων Hel. 982. τὸ τῷ θεῷ παραλιπὼν, τό, τ' εὐσεβὲς Tr. 43. πάντα παραλιπὼν Hel. 779.
- Παραλεύσσειν. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσω (i. e. ἐλπ. δὲ παραλ.) Hip. 1121.
- Παράλιος. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. παραλίαν Λοκρῶν πόλιν Rh. 700. γῆς παραλίας Ion. 1592.
- Παραλλάσσειν. λόγοι παραλλάσσοντες ἐξεδῶροι φρενῶν Hip. 935.
- Παράλογος. ὧ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία Or. 391.
- Πάραλος, 1) nom. propr. Sup. 659. vid. not. 2) adject. χέρους παράλος Ion. 1584.
- Παραλύειν. πολλὰς παρέλυσε θάνατος δάμαρτος Al. 936. παρέλυσεν ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινὸς πόνος An. 304. ἐνθάδε παραλῦσαι ψυχὰν Al. 115.
- Παραμείβειν. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.
- Παραμελεῖν. τῶν παρημελημένων (sc. γυναικῶν) Fr. inc. B. 15. 3.
- Παραμένειν. παραμένει σοι τόδε Or. 1249. αἰεὶ παραμένῃσα El. 942.
- Παράμυστος Βρομίῃς ἑορταῖς Ph. 792.
- Παραμυθεῖσθαι Iph. A. 1617. σύ μοι τὸ δεινὸν—παραμυθεῖ Or. 298. ταῖς ἐλπίσιν τάλγεινὰ παραμυθόμενος Fr. inc. XLVII. 2.

Παρανοεῖν. παρανοῦσα Iph. A. 838.
 Παράνοια κακοφρόνων ἀνδρῶν Or. 822.
 Παράνομος. παρανόμῳ ὀργᾷ Bac. 995.
 δίκας παρανόμῳ δῖκει Tr. 284.
 Παρανόμως Med. 1121.
 Παραπάλλειν. οἷς παρεπάλλετο Πελεΐ-
 δας Iph. A. 228.
 Παραπείθειν. παράπεισον σὸν τέκνον
 Sup. 59.
 Παραπίπτειν. εἰ πόθεν ἀελπτος παρα-
 πέσοι σωτηρία Or. 1173.
 Παραπλάζεσθαι. ποῖ παρεπλάγχθη
 γνώμας ἀγαθᾶς; Hip. 240.
 Παραπλήττειν. γέλῳτι παραπεπληγμέ-
 νῳ Her. F. 935.
 Παράσειρος Or. 1017.
 Παράσημος δόξα Hip. 1116.
 Παρασκευάζειν. ἃ γὰρ παρεσκεύαζον
 ἐκ μόχθων βίᾳ Her. F. 1369. πα-
 ρεσκευάσμεθ', ὥστε κατθανεῖν ib. 1241.
 παρεσκευασμένῳ ψαῦσαι χεροῖν λειμῶ-
 νος Cy. 169. ἄριστον εὖ παρεσκευα-
 σμένον ib. 213. μή τοι μ' ἔρυκε δρᾶν
 παρεσκευασμένον Her. 691.
 Παρασκευή. σῆς παρασκευῆς χάριν
 Iph. A. 424. λευκὴν χροιάν εἰς πα-
 ρασκευὴν ἔχεις Bac. 457.
 Παρασπίζειν. ἀδελφὴ ἡ παρασπίζουσα
 Ph. 1444. cf. Ion. 1528. ἃ παρασπί-
 ζοντ' (i. e. οντα, sc. τόξα) ἐμοῖς βρα-
 χίοισιν Her. F. 1099.
 Παρασπιστής Cy. 6. et El. 886. παρα-
 σπιστὰς πυκνὸς Ph. 1172.
 Παραστᾶς, ἄδος, subst. παραστάδος κρε-
 ματὰ τεύχη An. 1122. Ἀδράστῃ ἡλ-
 θον εἰς παραστάδας Ph. 418.
 Παράστασις. ἔχ' αὐτῷ πόδα σὸν ἐν πα-
 ραστάσει Iph. T. 1159.
 Παρασταεῖν. Ἀδράστῃ πλησίον παρα-
 σταεῖ Ph. 163. ἐν πόνοις παρασταεῖν
 Rh. 638.
 Παραστάτης. τὸν Ἡράκλειον παραστάτην
 Her. 90. cf. v. 126. παραστάτας πυ-
 λῶν Rh. 506. δίκης παραστάτας Bel.
 fr. XXIX. 1.
 Παρατρέφειν. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ
 χρεὼν παρατρέφω Melan. fr. XII. 3.
 Παρατιθέναι. σκύφος κισσῷ παρέθετο
 Cy. 389.
 Παράτονος. παρατόνους χέρας Al. 400.
 Παρατρέχειν. παρέδραμε τὰ τότε κακὰ
 Her. F. 1019.
 Παρατροπή vel ὁδὸς. θανάτῳ πα-
 ρατροπὰ Ion. 1230.

Παράτροπος. μόρῳ παράτροπον μέλος
 An. 528.
 Παραυλίζειν. παραυλίζουσα πέτρα Ion.
 493.
 Πάραυτα, ἀδυστῶ. Fr. inc. LXXV. 5.
 Παραυτικά Or. 908. ἄδην τὸν παραυ-
 τικ' ἐκφυγεῖν Al. 13. ἡ παραυτικ', ἡ
 χρόνῳ Aug. fr. VI. 2.
 Παραφέρειν. αἰσχύνομαι παραφέρουσ'
 οἰκτρὸς λόγος Iph. A. 981. λαμπά-
 δων, ὡς παρέφερον Hel. 730.
 Παράφορος. παραφόρῳ ποδὶ Hec. 1050.
 Παράφρων. παράφρον ἔπος Hip. 232.
 Παραχορεύειν. παραχορευομένην τρί-
 ποδὶ Ion. 463.
 Παραχρήμα Epist. II. et IV.
 Παραψυχή. ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐτί μοι
 παραψυχὴ Hec. 280. ἔχει τιν' ἀλ-
 γέων παραψυχὴν Or. 62.
 Παρεᾶν. τὰ κατ' οἶκος ἀμελείᾳ παρεί-
 σεν Antior. fr. XXI. 2.
 Παρεγγυᾶν. παρηγγύων κελευσμὸν
 ἀλλήλοισι Sup. 700.
 Πάρεδρος. πάρεδρος, ἡ ξυνεργὸς ἀδίκων
 ἔργων Hip. 676. σύλλογος σὺ πέρε
 ἔται πάρεδρος Ζηνὶ Hel. 885. τᾷ σο-
 φίᾳ παρέδρους ἔρωτας Med. 843. πά-
 ρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83. Ἡβῇ
 πάρεδρος ib. 1687. πάρεδρος χαλκείοις
 Ἑκτορος δπλοῖς Tr. 572. αἱ μοι πά-
 ρεδροι—ναῖουσιν Hec. 616. ὡς—ἐκό-
 μισα παρέδρους ἐμοὶ Bac. 57.
 Παρειά. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι
 Hec. 410. δρύπτεται παρειὰν ib. 655.
 ἔλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειὰν Tr.
 280.
 Παρεῖκειν. καὶ δὴ παρεῖκεν Hel. 1065.
 (nisi potius est perf. a παριέναι.)
 Παρεῖναι. πάρεσι λαιμὸς εὐτρεπῆς ὁδε
 Hec. 565. ἀκμὴ καλεῖ Ἑκάβῃ πα-
 ρεῖναι ib. 1043. αἰδ' αὖ πάρεσι τοῖς
 ἐμοῖς Θρηνήμασι Or. 132. ματρὶ μὲν
 πάρεσι σύμμαχοι θεαί, τῷ δ' ὃ πάρε-
 σι—; ib. 582. sq. ἦν πολὺς παρῇ ib.
 1200. εἰς μέσον φόνον πάρεσι ib.
 1314. πράσσειν εὖ πάρεσι Hip. 1019.
 σοί τι πάρεσι σθένος Sup. 66. ἐπ'
 ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεσιν Iph. A. 5. πά-
 ρεσι γόοι Ion. 769. ἐκ θεῶν πάρεσιν
 (sc. νόσοι) Bel. fr. XIX. 2. ἐν γῇ
 τῇδε—ἐκ Τροίας πάρα (pro πάρεσι)
 Hec. 34. ἃ γ' εἰσορᾶν πάρα Or. 532.
 cf. v. 712. Ph. 968. 1490. et 1546.
 Med. 1347. Hip. 899. Al. 342. et

1117. etc. παρὼν τὰς ἀπόντας εὐφρανεῖς Sup. 649. ἡμᾶς παρόντας χρή σε νυθετεῖν φίλα Or. 299. ἃ γε παρῶσ' ὀρᾶς ib. 81. cf. v. 208. εἰς τὴν παρῶσαν ἡμέραν Ph. 1204. πρὸς τὴν παρῶσαν ξυμφορὰν Hip. 483. cf. Al. 676. πρῶως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρέσῃ δυνάμει Epist. IV. τὰς παρέσας ἐχὶ σώζοντες τύχας Fr. inc. LXXI. 2. ὀναίμην τῷ παρόντος Hec. 997. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν Or. 1180. τὸ παρὸν αἷμα ματέρος ib. 1589. ἄρχειν παρὸν μοι (cum mihi regnare liceat) Ph. 523. cf. Med. 448. Al. 285. Sup. 315. et 723. etc. τῷ παρόντι τέπιόν πιστόμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. ἐκ οἷδ', εἰς δ, τι βλέψω κακῶν, πολλῶν παρόντων Hec. 586. παρῆν ὄχλος πᾶς ib. 521. πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοὶ Or. 1159. ὡς εἰσορᾶν παρῆν Ph. 1125. παρῆν ἐκάστῳ τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα ib. 1146. τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν Sup. 707. cf. v. 730. ἃ γε μὴδ' ὀρωμένη πίσις παρῆν Iph. A. 1586. ὅτῳ παρέται μὴ φῶς τιμᾶν Med. 659. etc.

Παρεκτρέπειν. παρεκτρέποντες ὀχετόν Sup. 1111.

Παρεμβλέπειν. εἰς κέρας παρεμβλέπων Hel. 1574.

Παρεμπολᾶν. γάμος παρεμπολῶντι ἄλλοις Med. 910.

Παρεξιέναι (ab εἶμι). παρεξιόντες ἄλλος ἄλλοθεν φίλων Ph. 1254.

Παρεργάτης λόγων Sup. 426.

Πάρεργον. καλὸν πάρεργον πόνων Or. 609. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας Iph. T. 514. πάρεργον δῦσα τῷτο τῆς τύχης Hel. 931. εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. πάρεργα τὰδ' ἐτ' ἐμῶν κακῶν Her. F. 1340. πάρεργ' Ὀρέτην κἀμὲ ποιεῖται δόμων El. 63. πάρεργ' ὁδῷ ib. 509.

Παρέρχεσθαι. παρῆλθε νυμφικὸς δόμος Med. 1137. cf. v. 1275. et Hip. 108. δν παρήλθομεν λόγον Iph. T. 753. ἐτέρῳ ἑτερος ἑτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 904. πολὺς παρῆλθεν—χρόνος Dan. 21. τὴν τεκῶσαν τῇ φιλανδρίᾳ παρελθεῖν An. 229. παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην Al. 698. βίᾳ παρελθὼν θεὸς Sup. 231. παρελθὼν εἰς μέσον πέδον

Iou. 1171. φόβον παρελθὼν Fr. inc. XXI. 3. πρὸς τὰς παρελθούσας τύχας An. 406.

Παρέστιος κάσις Med. 1334.

Παρευκηλεῖν. παρευκήλει (sc. τὰ τέκνα) λόγοις Her. F. 99.

Παρευτρεπίζειν. παρευτρεπίζετε τᾶνδον Iph. T. 725. παευτρέπεται ἐδὲν ἄλλο, πλὴν—Cy. 590.

Παρέχειν. μὴδ' ὄρουβον, μὴδ' ἐκπληξιν—ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 606. πάρεχε φῶς Tr. 308. cf. Iph. A. 733. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV. παρέχειν λόγους Epist. V. ὄχλον παρέχων παρθένῳ Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. ὄνομ', ἐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 931. γλώσσης τε σιγῇ, ὄμμα δ' ἥσυχον πόσει παρείχον Tr. 650. πόνους παρείχες σῷ πόσει—Hel. 627. καλῶς γε σωφρονεῖν παρείχέ σοι El. 1080. φόβον παρέσχεν Hec. 1113. Hip. 434. et Rh. 289. ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορὸς Sup. 905. ξένια μονοτράπεζά μοι παρέσχον οἰκῶν Iph. T. 950. σοὶ δουλῶσας λεῶν παρέσχον Rh. 411. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβυτιδί τιμωρόν Hec. 842. τῷ τάφῳ τὴν δίκην παρασχέτω Ph. 1648. cf. Hip. 49. et Iph. T. 944. et δίκας παρασχεῖν An. 1108. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτημένη Hip. 711. εἶδε μοι—τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. τὸς τρόπους δούλης παρασχεῖν Sup. 877. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον ib. 887. σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα Iph. A. 1200. τῷ καλῷ ἔργῳ—παρασχεῖν σοι χαριτήρια Epist. III. δούλον παρασχὼν θάνατον Or. 1170. γῆν ἄσυχον καὶ δόμους ἐχεγγύους παρασχὼν Med. 388. ὄρκους παρασχὼν Hip. 1037. τῷνομα παρασχῶσ', ἐ τὸ σῶμα Hel. 1106. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560. ἥσυχον ὑπνε χαρὰν παρέξεις Or. 186. ἐ γάρ—παρέξω σῷ πόσει τῷμὸν δέμας Iph. A. 937. δάκρυα παρέξω ib. 1215. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1. τοῖς θεοῖς παρέσχετ' (i. e. ετο) ἔνομα Hel. 1669. ἔργ' ἃ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. εἴ πως θεὸν παράσχοιτ' εὐμενῇ An. 55. ἐκ

ἐκ γυναικῶν χρῆν παρασχέσθαι τόδε
Hip. 619. τὰ πίς' ἐμαντῷ τῷ θράσους
παρέξομαι Ph. 275. ἔτοι τό γ' ἦθος
δυσγενὲς παρέξομαι El. 363. etc.

Παρηγορεῖν. πόλιν θυμωμένην παρη-
γορεῖτον Ph. 1458. παρηγόρησον Hec.
288.

Παρηΐς. τῇσδε γεραιᾷς προσπιτνῶν πα-
ρηΐδος Hec. 274. παρειὰν προσβα-
λεῖν παρηΐδι ib. 410. αὔραν—πρὸ πα-
ρηΐδος ἀτίσσω Or. 1429. βοτρυνχώδεος
ἀβρὰ παρηΐδος Ph. 1494. τρέψασα
λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 923.
cf. v. 1006. et 1148. διὰ παρηΐδος
ὄνυχα λευκὸν αἵματ' τε Sup. 76. cf.
Or. 959. φοινίσσασα παρηΐδ' ἐμὰν
αἰσχύνῃ Iph. A. 187. λευκὴν διήμησ'
Ἰφιγόνῃς παρηΐδα El. 1023. παρηΐ-
δων ὄρεγμα Ph. 314. ὦ τέρνα καὶ
παρηΐδες Iph. A. 681. etc.

Παρήσθαι. Δηὸς ἐσχύραις παρημένη
Sup. 290.

Παρθενεία. παρθενείαν αἰδωμένη Rh.
927. ἡ παρθενείαν πατρὸς ἐξηγήσατο
Tr. 980. ἀντὶ παρθενείας Her. 592.

Παρθένειος. παρθένειος ἡδονή Hip.
1302. τὸ παρθένειον λέχος Tr. 671.
παρθένεια κορεύματα Al. 175.

Παρθενεύειν. παρθενεύειν παῖδας ἐν
δόμοις καλῶς Sup. 452. ἀνανδρος
πολιὰ παρθενεύεται Hel. 290. παρ-
θενεύει Ph. 1631.

Παρθένευμα. ὦ χρόνιον ἰσῶν παρθέ-
νευμα τῶν ἐμῶν Ion. 1425. νόθον με
παρθένευμ' ἔτικτε σὺν ib. 1472. ἐν
παρθενεύμασι Ph. 1271.

Παρθενία. ὑπὸ παρθενίας Ph. 1494.

Παρθενικός. παρθενικὴν κόρην Erig.
I. 3. παρθενικαὶ (i. e. παρθένοι) El.
174.

Παρθένιος. πόδα παρθένιον Iph. T.
130. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329.
παρθένιον χλιδὰν Ph. 232. τὸ παρ-
θένιον πτερὸν ib. 813. ὄρος παρθέ-
νιον Tel. fr. I. 6. παρθένια σπάργανα
Ion. 1489.

Παρθενοπαῖος, *nom. propr. viri*. Ph.
152. et 1113. et Sup. 889.

Παρθένος. φοινισσομένην αἵματι παρ-
θένον Hec. 153. παρθένον ἀπάρθε-
νον ib. 612. σοφῆς αἰνιγμα παρθένης
Ph. 48. ἀ πτερῆσσα παρθένος ib.
1049. cf. v. 1721. παρθένος νέα Hip.
τὰν Φοίβῃ παρθένον Tr. 253.

Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε
Her. F. 834. παρθένοισιν ἀπόβλεπτος
μέτα Hec. 355. εἰς ὄχλον ἔρπειν παρ-
θένοισιν ἢ καλὸν Or. 108. ἐπὶ παρ-
θένων τάφῳ πέλας Νιόβης Ph. 162.
νυμφίοισι παρθένοις Iph. A. 741. 2)
interdum adjective ponitur: παρθένης
χερὶ Ph. 845. et εἰς παρθένης χεῖρας
Ion. 270. παρθένον ψυχὴν Hip.
1006.

Παρθενῶν. παρθενῶνας ἐκλιπεῖν Ph.
89. cf. v. 1281. ἐν παρθενῶσι μέμνε
σοῖς ib. 202. ὄχυροῖσι παρθενῶσι φρε-
ρῶνται Iph. A. 738. κενὸς παρθενῶ-
νας ib. 1175. ἐν παρθενῶσι κεκρυμ-
μένην Iph. T. 826. *vid. etiam Dan.*
22. et 59.

Παρθενωπὸς El. 949.

Παριέναι (ab εἶμι). ἔσω πάρειμι Hel.
458. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν Ion.
229.

Παριέναι (ab ἵημι). ἀπαυδῶ Ἀδραστον
εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι Sup. 468.
νίκην παριέναι Tr. 651. παρείσαν αὐ-
τὸς κυμάτωνδρομήμασιν Tr. 688.
πάρες Bel. fr. I. 1. θάψαι νεκρὸς μοι
τέσδε καὶ κλαῦσαι πάρες Med. 1377.
πάρες γόον Sup. 111. πόσει πάρες
χόλον Iph. A. 1609. πάρες τὸ μάρ-
γον σῆς γνάθῃ Cy. 309. κόσμον
πάρες μοι παισὶ προσδεῖναι νεκρῶν
Her. F. 329. πάρες ἀπ' ὀμμάτων
πέπλον ib. 1203. εἰ παρείην σκῆπ-
τρα τὰμὰ τῷδ' ἔχειν Ph. 517. τῷτο
τὸ χρηστὸν ἢ χὶ βήλομαι ἄλλῳ παρ-
εῖναι ib. 511. παρεῖναι κέρδος Al.
1036. παρεῖς ἄλλῳ θανεῖν νέφ Al.
637. παρεῖς τὸ μόρσιμον ib. 942. Πε-
λοπίαν παρεῖς χθόνα Sup. 184. τὸ
λελογισμένον παρεῖς καὶ τὸ καλὸν Iph.
A. 386. παρεῖς γραμμάτων διαπτυ-
χὰς Iph. T. 793. τέσδ' εἰς γαῖαν
παρεῖς Her. 154. μουσικὴν παρεῖς Bel.
fr. XVII. 2. τὰ κατ' οἴκῃς ἀμελίᾳ
παρεῖς Fr. inc. XXXV. 2. παρεῖσα
τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. τέτῃ πα-
ρεῖσα πόθον Tr. 645. παρεῖσ' ἐὼ
τόμα ib. 690. χηλὰς παρεῖσα Ion.
1208. ἢ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα
Ph. 526. ὅπως—παῖδας παρήσω τῆς
ἐμῆς καθυβρίσαι Med. 1061. εἰ πα-
ρήσω τόνδε συλᾶσθαι—βωμόν Her.
244. παριέμεσθα Med. 892. νόμον
παρέμενος Her. F. 779. παρεῖται

σῶμα Sup. 1070. κόπῃ ὑπο—παρεῖται Bac. 635. παρειμένον νόσῳ Or. 879. ὑπὸ παρειμένους Cy. 587. et Her. F. 1043. παρειμένη χειρὸς Ἀθλίου βάρους Al. 202. σώμασιν παρειμέναι Bac. 682. ἢ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210.

Παριππεύειν. πόντον παριππεύοντε Hel. 1681.

Πάρις, filius Priami. Hec. 387. Or. 1365. et 1409. An. 103. Iph. A. 180. Rh. 586. Tr. 398. Hel. 29. etc.

Παρισάναι. παρέστηχ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας Hec. 229. ἐκ ἐνδεῆς ὑμῖν παρέστην Her. 590. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον—παρέστη τῶνδε Ion. 1451. τέκεσιν ἂν παρέσαν ἀλκῇ Her. F. 439. πολλοῖς παρέστην βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. ὅπως παρασῶσιν τύχαι Med. 331. ὅταν παρασῶ σοι ἐγγύθεν ποδὸς Ion. 612. παρασῶς Hec. 531. ὅσον σοι ῥαδίως παρίσται An. 231. καὶ ὑπὸν μοι δόξα τις παρίσται Rh. 780. παρίσασθαι σφαγῇ Her. 503. ἢ ἔνθαδε βωμοῖς παρίστατο Iph. T. 1314. παρεσάναι λέχει Med. 887. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεσάναι Al. 209. ἐκ ἂν δυναίμην σῶ παρεσάναι μόρῳ Her. 564. εὐξῇ τοιῷτον ἄνδρα σοι παρεσάναι Fr. inc. LXXXIX. 2. ἐξαλλαγεῖς τῷ παρεσῶτος πόνῳ Ph. 1418. σοῖς κακοῖσιν ἐγγύς παρεσῶς Al. 1014. ῥήσῳ παρεσῶς Rh. 782. παύσω τῆς παρεσῶτας λόγους Ph. 1319. τὰς παρεσῶσας τύχας Or. 1024. cf. Hel. 491. τῶν παρεσῶτων κακῶν An. 94. cf. v. 1234. Sup. 1042. et Ion. 929. ἐμφανῶς μοι παρασαθεῖς Or. 365.

Παρνάσιος. ὁ Παρνάσιος Φωκεὺς Ἐπειὸς Tr. 9. τὰν Παρνάσιον κορυφὰν Iph. T. 1244.

Παρνασὸς, nom. montis. Ph. 215. Ion. 155. 713. et 1267. et Her. F. 240. et Παρνασὸς Hyp. fr. I. 2.

Παρνησιάδες κορυφαὶ Ion. 86.

Παρνήσιος. μῆλα, φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1101.

Παροίγειν. πύλας παροίξας Iph. A. 857.

Πάροιθε et πάροιθεν. δέλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας ib. 58. ἡγῶ πάροιθε Ph. 841. τῆς πάροιθεν ἡμέρας ib. 860. πύργων

πάροιθε ib. 1009. τῶν πάροιθε λόγων Hip. 288. τῶν πάροιθεν τινος ib. 833. δόμων πάροιθε An. 878. et Iph. A. 1. etc.

Πάροικος. πάροικον Ἀλφεὸν Iph. A. 276. δόμων πάροικον εἰς ἀνάκτορον An. 43.

Παροιμία St. fr. V. 1.

Παροίχεσθαι. μοίρας ὅσον παροίχῃ Med. 995.

Παροξύνειν. πατρὸς μὴ παροξύνῃς φρένα Al. 677.

Πάρος, *adverb.* i. q. πάροιθε. δωματων πάρος Hec. 1049. et Ph. 1277. et δόμων πάρος Or. 112. et 1217. et Ph. 1270. τίνα ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον—σέβεσθαί με χρή; Or. 345. τὰ πάρος εὐτυχήματα Ph. 1723. τῶν σῶν πάρος πιτνῆσα γονάτων An. 573. ἀδελφῶν πάρος (i. e. *pro*) θανεῖν Her. 537. etc.

Παρυσία. γίνωσκε παρυσίαν κακῶν τῶν σῶν Hec. 227. τί τέκνων τῶνδε δεῖ παρυσίας; ib. 1005. σὴν ἀγγελῶ παρυσίαν Al. 207. εὐμενῆς παρυσία ib. 609. ἔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρυσίαν λέγω ib. 633. καταδοκῆσω σὴν ἐκεῖ παρυσίαν Iph. A. 1433. οἷα δὴ γ' ἐμῷ παρυσία Her. 632. ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρυσίαι Thes. fr. VIII. 2.

Παροχετεύειν. ταῦτ' ἔν παρωχέτευσας εὖ Bac. 479.

Παῤῥάσιον δάπεδον Or. 1645.

Παῤῥήσια. ἀμαθεῖ παῤῥήσιᾳ Or. 903. ἐκ ἔχει παῤῥήσιαν Ph. 394. et Ion. 675. παῤῥήσιᾳ θάλλοντες Hip. 422. πότερά σοι παῤῥήσιᾳ φράσω τάκεῖθεν; Bac. 667. ὥς μοι γένηται μητρόθεν παῤῥήσιᾳ Ion. 672. ἀντίθεος παῤῥήσιᾳ El. 1049. cf. v. 1056. καλὸν γ' ἀληθείης κἀτενῆς παῤῥήσιᾳ Tem. fr. II.

Παρφέρειν, *poët.* *pro* παραφέρειν. ζύνθημα παρφέροντι ποιμέσιν λόχων Ph. 1147.

Παρῳδός. παρῳδοῖς αἰνίγμασιν Iph. A. 1147.

Παρωθεῖν. παρώσας εὐσεβετέρους φίλους Or. 627. τέμδον παρώσας δῶλον λέχος An. 30. τᾶνδον παρώσας λέκτρα El. 1037. παρώσας Ἐκτορος φίλον κάρα Tr. 656. μὴ παρώσασθαι ξένους Her. 238.

Πᾶς. ἐξιδῶσι πάντα κάλων Med. 278. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 542. πᾶν κέρδος ἡγῶ Med. 454. πᾶν περίεφρονῶντες An. 449. πάντα δυστυχῶ Hec. 429. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. etc.

Πασσαλεύειν. Θεοῖσιν αὐτὰ (sc. τὰ λάφυρα) πασσάλευε Rh. 180. ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε λείοντος Bac. 1212.

Πάσσαλος. ξυτὸν ἐπὶ πασσάλῳ Hec. 920. κρεματὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας An. 1123. cf. Her. 698.

Πατάς. πασάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371.

Πάσχειν. οἰκτρὰ πάσχειν Hec. 321. cf. Iph. A. 887. et 985. δεινὰ πάσχομεν κακὰ Hec. 693. cf. v. 904. et Or. 413. εἰσορᾶς, ἃ πάσχομεν; Hec. 1115. τί πάσχεις; ib. 1127. et saepius. ἀνδ' ὅτι πάσχεις τάδε Hec. 1131. τί χρῆμα πάσχεις; Or. 395. διὰ σὲ πάσχω ἀδίκως ib. 1227. χαρτὰ πάσχω Ph. 621. ὀθνεῖς ἔνεκ' εὖ πάσχει νεκρῷ Al. 813. πτωμάτων ἄξια πάσχω τε, καὶ πέπονθα, κῆτι πείσομαι Tr. 468. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2. πάσχοντος ἀνδρὸς Θρηκὸς, οἷα πείσεται Hec. 873. πάσχων ἀνέχω Fr. inc. CII. etc. b) αορ. 2. ἔπαθον. ὃς ἐξ ἐμῷ ἔπαθες, οἷα φῆς παθεῖν Hec. 252. τί γὰρ πάθω; ib. 614. ὅταν τις κρείσσον', ἢ φέρειν, κακὰ πάθῃ ib. 1108. ὅσια παθεῖν ib. 788. ὃς' ἀνδρα χρῆ παθεῖν εὐδαίμονα, πέπονθας Al. 656. sq. ὡδὲν ἐξ ἐμῷ παθῶν Med. 692. σχέτλια παθῶν ἔργα Al. 409. ὡδὲν ἐκδικὸν παθῶν ib. 717. γενναῖα παθόντες Sup. 1178. ὡ δεινὰ παθῆσα Hec. 198. et πάθος παθῆσαι δεινὸν Sup. 11. ἄδικα παθῆσα Med. 207. ὡ παθῆς' ἀμήχανα Hip. 598. παθῆς' ἀνάξια Iph. A. 852. ὡ παθῆσα σχέτλια ib. 932. etc. 2) med. a) perf. δεινὰ πεπόνθαμεν Hec. 1097. cf. Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847. τοιάδε σπεύδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν Hec. 1176. ἢ περισσὸν ὡδὲν, ὡδ' ἔξω λόγῳ πέπονθας Hip. 438. cf. Sup. 790. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. πέπονθας ἢ ἐμοί; Iph. T. 658. πέπονθεν, καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr.

V. ἄδικα πεπονθῶς Ph. 470. b) fut. I. πείσομαι. ἃ πείσῃ μὴ σὺ γε Hec. 408. εἴ τι πείσεται—ἔτε γαῖα Ph. 251. τὸ μέλλον, εἴ χρῆ, πείσομαι ib. 902. ὅτ' ἔν τι δράσω φλαῦρον, ὅτε πείσομαι An. 732. πείσῃ λίαν Her. F. 215. πείσεσθαι με ἐκνότην δόκει τάδε Iph. A. 691. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. etc.

Πάταγος ἀσπίδων Her. 832.

Πατάσσειν. πατάξαι δορὶ Ph. 1472. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας Her. F. 1007.

Πατήρ. πατρός ἔσ' ἐλευθέρῳ Hec. 420. τὸν καλλίτων ὑδάτων πατέρα ib. 452. ἀνευ πατρός τέκνον ἐκ εἴη ποτ' ἂν Or. 553. χρόνος, παλαιὸς πατήρ Sup. 787. πόνος, ἐκλείας πατήρ Lic. fr. II. ὅμοι πατέρων Hec. 476. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίου νεκρῶν Or. 102. πατέρες οἱ πάλαι ib. 511. πολὺς πατέρας An. 614. πατέρων ἀγαθῶν εἶην ib. 768. etc.

Πάτρα. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν ib. 1291. ἐκ πόλεως πάτρας—πελάζετε; Ph. 285. ἄμφω κατάξιν εἰς πάτραν ib. 432. ἐλὼν πάτραν ib. 576. ἐξελαυνόμεσθα πάτρης ib. 610. σφάξαι τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. et Iph. A. 1553. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. ὡ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. νόσῳ μὴ ποτ' ἐς πάτραν τυχῶν Iph. T. 535. Ἀργολὶς πάτρα Her. F. 1016. πάτρας ὄρος Aeg. fr. X. 2. λήθη πάτρας Chry. fr. VI. 2. ὠφελεῖν πάτραν Fr. inc. B. 32. 1.

Πατρικός. πατρικῆς μέρος Ion. 1304.

Πάτριος. ἐξ οἰκῶν πατρίων Med. 432. ἐν θαλάμοις πατρίοισι Ion. 477. γὰς πατρίας Med. 653. et Hel. 529. et γὰ πατρίᾳ Tr. 857. et Ion. 483. πατρίας Ἰωλκῷ Al. 250. ἀμφὶ γῆν πατρίαν Rh. 932. χθόνα πατριον Hel. 224. πατριον πέδον Sup. 365. πάτρια μέλαθρα Hel. 230.

Πατρίς. ὡ πατρίς Ἰλιάς Hec. 905. γῆ πατρίς Ph. 287. πατρίδος ἐρᾶν ib. 362. σέρεσθαι πατρίδος ib. 391. ἢ πατρίς φίλτατον βροτοῖς ib. 409. πατρίδος πολέμῳ ib. 612. πατρίδα ἐξίκοισθε γῆν Iph. A. 1558. ἀπασα

χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. ἡ φύσις ἐκάστῳ τῷ γένους ἐστὶν πατρὶς eorund. LX. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς eorund. 44. 2.

Πατριῶτις. τᾶς πατριώτιδος γᾶς Her. 755.

Πατροκτόνος. ἐκ πατροκτόνου χερὸς Iph. T. 1083.

Πατροφόνος. πατροφόνου ματέρος Or. 193.

Πατρώος. πατρώῳ ξένῳ Hec. 19. cf. v. 26. et 82. πατρώον ἐς οἶκον ib. 952. θάνατον πατρώον Or. 783. πατρώον δόμον Ph. 322. cf. Hip. 1136. Iph. A. 1030. et Iph. T. 698. πατρώον νόμον Al. 686. πατρώον θάλαμον ἐσίας Tr. 1111. πατρώον τὸν λέβητα Cy. 342. ὦ Ζεῦ πατρώε El. 671. ὦ θεῶν βωμοὶ πατῶοι Ph. 607. δόμος πατρώος Med. 801. cf. Hip. 306. Iph. T. 51. et Dan. fr. VII. 1. πατρώων οἴκων ἔδρας Iph. T. 136. cf. v. 154. et 188. πατρώων πύργων Tr. 778. θεοῖς πατρώοις Her. 877. πατρώων πέπλων Her. F. 520. ἐν θαλάμοις πατρώοις El. 133. θεῶν πατρώων καὶ τάφων Dan. fr. VII. 4. πατῶα ἐσία Hec. 22. cf. Med. 681. Al. 741. γᾶς ἐκ πατρώας Hec. 947. cf. v. 1221. Ph. 302. 907. 955. 1063. et 1457. Hip. 1065. et 1148. Al. 167. etc. πατρώαν χάριν Or. 826. et Her. 242. χθονὸς πατρώας Ph. 1459. et Med. 35. cf. Hip. 1048. πατῶα νόσῳ Med. 1364. εἰς πατῶαν ἄλοχον Hip. 1073. πόλιν πατῶαν An. 97. cf. Iph. T. 453. Rh. 153. et Bac. 1365. δῖκα πατῶος Sup. 1146. πατῶα λῶβᾳ Iph. T. 211. πατῶαν δόξαν Her. 326. ἔχθραν πατῶαν ib. 1002. et Her. F. 983. πατῶαν τιμωρίαν El. 978. χάριτας πατρώας ἐκτίνων Or. 453. ἀραίς πατῶαῖς Sup. 150. παγαὶ πατῶαι Iph. A. 1518. τιμὰς πατῶος Her. 810. πατῶον δῶμα Or. 1595. et πατῶοις δώμασιν Her. F. 600. πατῶον μέλαθρον An. 924. et Her. F. 337. et πατῶων μελάθρων El. 1323. πατῶον αἶμα Sup. 264. πρὸς πατῶον γόνυ Her. F. 79. πατῶων πα-

θέων Or. 841. πατῶα σκῆπτρα Ph. 80. τείχη πατῶα ib. 369. et Tr. 1174. ἄλγη πατῶα Sup. 1157.

Παύειν. λύπας μύσῃ καὶ φῶαῖς παύειν Med. 197. cf. An. 1277. παύω τῶς λόγους Iph. A. 683. ὁ παύει τῶς ταιπώρης βροτῆς λύπης Bac. 280. τὸ θηριῶδες καὶ μαιφόνον παύων Or. 524. τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον ib. 570. ἔπαυσε καρδίας χόλον Med. 245. παῦσε νυχίης ὀνείρου Iph. T. 1277. ἔπαυσ' ὀδερῆς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII. παῦσον μάχης Ἑλλήνας ἡμᾶς τε Tr. 1018. παύσωμεν βοήν Or. 1314. παῦσαι πόνων Ph. 440. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος παῦσαι Sup. 312. παῦσαι λέκτρων ἀρπαγὰς Ἑλληνικάς Iph. A. 1266. χεῖρα δέπῃ καὶ βύρσης κτύπῃ παύσας Bac. 514. δεινὸν πόντῃ σάλον παύσαντε El. 1242. τῆτο παύσαντες νοσῶν Ph. 1178. παύσω τῶς παρεῶτας λόγους ib. 1319. παύσω σ' ὄντ' ἀπαιδα Med. 717. ἃ σε παύσει νόσῃ τῆσδε Hip. 512. παύσω κῶμης, κ. τ. λ. Al. 344. παύσω λόγχην —νηῶν τ' ἐρετμὰ Iph. T. 1484. σφᾶς παύσω κακέργῃ τῆσδε βακχείας Bac. 232. παύσω κτυπῶντα θύρσον ib. 240. παύσω ψόγῃ σε Hel. 1308. 2) med. ἔπω παύεται γούων Med. 59. μὴ πανομένος τῆς ἀναγωγίας Epist. V. ἐπεὶ θρήνων καὶ γούων ἐπαύσατο Med. 1211. πολλῶν μόχθων ἐπαύσατο Al. 941. παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625. παῦσαι πόνου τῷδε Med. 1319. παῦσαι λέγουσα Hip. 706. παῦσαι λύπης An. 1271. ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων Iph. A. 496. παῦσαι πλέκῃσα Ion. 1410. τρόμῃ παῦσαι Her. F. 627. παῦσαι λόγων τῶνδε El. 1123. παῦσαι ἀοιδῶν Antioch. fr. XXXIII. 2. παύσασθον ἤδη An. 692. ὥς σε πένθους λυγρῇ πανσαίμαν Iph. A. 1618. παύσομαι σ' αἰνῶν Or. 1161. ἐλὲ παύσεται χόλῳ Med. 93. παύσῃ θυμῷ ib. 1152. cf. Al. 65. ἐδὲ παύσομαι κακῶν Bac. 1357. παύσομαι θυμωμένη El. 1118. 3) pass. τὸ τόμα δῶλον πέπανται Ion. 675. πέπανται διδῶς ὁ θεὸς Epist. IV. ἐκ τρόχων πεπανμένον Alop. fr. IV. 2. cf. Med. 46.

τὸν πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3. cf. Tr. 524. νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη El. 1108. πεπαύσεται ἀγνοῶν Epist. V.

Παῦρος. παύρων μετ' ἄλλων Her. 328. σὺν παύροις φίλοις Hel. 546. παῦρον γένος Med. 1087.

Παυσίλυπος. τὴν παυσίλυπον ἄμπελον Bac. 771.

Πανσίπονος δουλίας Iph. T. 451.

Πάφος, urbs Cypri. Bac. 404.

Παχνῶν. λύπη παχνωθεῖσα Hip. 803.

Πάχος σαρκὸς Cy. 379.

Πεδαίρειν. νωθὲς πέδαιρε κῶλον Her. F. 819. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. Διρκαίων ἐκ τόπων νέες πεδαίρυσσα Ph. 1034. πεδαίρυσσα γενναῖον πόδα Her. F. 872.

Πέδη. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας Pi. fr. IV. βρόχοισι καὶ πέδαισιν St. fr. III. 5.

Πεδίās ἀμαξιτὸς Rh. 283.

Πεδίλον. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460. ἐν πεδίλοις ἔχειν πόδα Meleag. fr. VI. 8. τὰ Σειφῆνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.

Πεδίον. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀσράπτει Ph. 111. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνος ib. 725. χλοεροτρόφον πεδίον ib. 833. Πριάμης πεδίον Iph. A. 355. πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. Φλεγραῖον εἰς πεδίον Her. F. 1194. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Ag. fr. XXXIII. 2. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. πεδία λιπαίνειν ib. 454. Θρήκης πεδία ib. 1142. σκόπει πεδία Ph. 101. ὑπὲρ ἀκαρπίτων πεδίων Σικελίας ib. 219. πεδία πίμπλασθ' ἀρμύτων ib. 525. πεδία πυροφόρα ib. 646. πεδία ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες ib. 1479. πεδίων δαπέδοις Al. 594. σύγχορτα ναίω πεδία An. 17. τηλευρὰ πεδία ib. 891. τῶν ἵπποβότων Φθίας πεδίων ib. 1231. καλλίπυργα πεδία Sup. 618. πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς Rh. 286. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. πεδίων ἄπειροι Hel. 1048. ἄβροχα πεδία καρποφόρα τε ib. 1501. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1586. πεδία εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.

Πεδόθεν. Tr. 98.

Πέδον. εἰς Τροίας πέδον Or. 521. cf.

An. 11. et 58. κάρπιμον πέδον Or. 1086. νήματα ἵετο πέδῳ ib. 1433. θὲς ἵχνος πέδῳ ib. 1440. cf. Ph. 843. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφῇ πέδον; Med. 666. ὄμνυ πέδον γῆς ib. 746. Τυρσηνὸν πέδον ib. 1359. πέδον χθονὸς Hip. 1025. ὦ πέδον Τροιζήνιον ib. 1095. τόδ' ἐκλιπῆσα πέδον An. 314. Φοίβη πέδον ib. 1086. et Iph. T. 972. ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον Sup. 365. πέδον γῆς ib. 829. ρίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. ποίας πατρώας γῆς ἐρημώσας πέδον; Rh. 278. γαῖας εἰς μελάγχχιμον πέδον ib. 962. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν Tr. 494. ἄβατον πέδον Bac. 10. πρὸς πέδῳ πεπτώκατε ib. 605. Αἰγύπτῳ πέδον Hel. 2. πέδον Σπάρτης ib. 57. ὃ πέδον τίκτει τέκνα Ion. 542. ἀσρώτῳ πέδῳ Her. F. 52. et Er. fr. XIII. 1. γῆς πατρίδος οἵχεται πέδον; Her. F. 620. Ζηνὸς πέδον ib. 1304. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ El. 534. ξηρὸν πέδον Œd. fr. XVII. 7. γῆς πατρώας πέδον Œneï fr. I. 1. ἔκ ἔστι τῷ θρέψαντος ἡδίων πέδον Phoen. fr. III. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2.

Πεδόσε Bac. 137. et 600.

Πεδοσιβῆς. ὄχον πεδοσιβῆ Med. 1123. ὁ πεδοσιβῆς σφαγεὺς Rh. 254. πεδοσιβεῖ ποδὶ Hel. 1532. εὐδομεν πεδοσιβεῖς Rh. 763. ὃ πεδοσιβῆς τροφὸς θάλασσα St. fr. III. 3.

Πεζεύειν. ἐπὶ γαῖας πόδα πεζεύων Al. 872.

Πεζὸς Rh. 437.

Πειθαρχεῖν. πειθαρχῆσά σοι Iph. A. 1120.

Πείθειν. πείθει στρατιὰν Hec. 135. πεῖθε ib. 340. ἵν' ἢ ποτε πείθειν, ἅ τις βάλοιτο ib. 819. πείθει Ὀρέτην, μητέρα κτεῖναι Or. 29. πείθειν δῶρα καὶ θεῶς, λόγος Med. 964. πείθειν τῆς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. πόλιν πείσαι Or. 704. κρυφίαις εὐναῖς πείσας ἄλοχον Ἀτρέως El. 721. ἔκ ἂν πίθοιμι γασέρα Bel. fr. XVII. 12. τὸ ἀξίωμα—τὸ σὸν πείσει Hec. 294. τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; ib. 1205. etc. 2) med. πείθομαι Or. 144. et πείθομαί σοι ib. 110. ἦν γε πείθη τοῖσι σὺ σοφωτέροις Hec. 399. ᾧ πειθόμεσθ' ἅπαντα Or. 592. φίλοις

μὲν ὃ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν
 Sup. 747. πείθεσθαι εἴδισμαι σέθεν
 Iph. A. 726. πειθώμεθ' αὐτίς πα-
 τέρα ib. 1011. (ubi pro acίνο po-
 nitur) πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας
 Alor. fr. III. 2. cf. Ag. fr. XVII.
 γυναικὶ πείθεσθαι μηδὲ τὰ ἄλθῃ κλύων
 Hip. fr. VIII. 2. τί σὺ τῷδε πείθεσθαι
 μέλλεις; Tel. fr. X. σύριγγι πει-
 θόμεναι ποιμένος Hel. 1499. πέποι-
 θα μέντοι ματρὶ, καὶ πέποιθ' ἅμα Ph.
 279. τῇ σῇ πέποιθά χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ
 Al. 1118. πέποιθας ἤδη κυλεμῖν
 ἡρηκέναι; πέποιθα Rh. 330. sq. ὅσ-
 τις ἐλπίσι πέποιθεν αἰεὶ Her. F. 106.
 σπονδαῖς πεποιθώς Ph. 603. κυσὶν
 πεποιθώς Hel. 153. πιδῶ μοι Hec.
 402. cf. v. 842. et Or. 1101. πιδῶ
 ἂν δῆτά μοι τι Or. 92. ἐπικηρυκεύ-
 μισιν ἔκ ἂν πιδῶιο Med. 739. ἔκ
 ἂν πιδῶίμην τοῖσι σοῖς κόμπους Hip.
 950. τήτῳ πιδόμενος Or. 593. πεί-
 σομαι σοῖς λόγοις ib. 1670. etc. 3)
 pass. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι
 θυμὸν El. 578. ἐννύχοις πεπεισμένη
 ὀνείροις Hel. 1206. ὅσαι Ἑρ. ἔκ
 ἐπείσθησαν νόμῳ Iph. T. 970. εἰ
 μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις Iph. A.
 1240. ψεύδεσι μύθοις πεισθεῖς ἀλό-
 χῳ Hip. 1288. γυναικὸς βαρβάρῳ
 πεισθεῖς λόγοις An. 871. cf. Med.
 802. An. 192. et Iph. T. 574. πει-
 σθεῖσαι δίκη Iph. T. 968.
 Πειθῶ. πειθῶ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις
 —μεινθάνειν Hec. 816. πειθῶ εἶχον
 τήνδε Iph. A. 104. πειθῶ διαφθεί-
 ρουσα τῇσδε Tr. 967. τίς τῷδε πειθῶ;
 Hel. 802. 2) Πειθῶ, nom. propr.
 dea, Suada. Antig. fr. II. 1.
 Πεινῶν. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν
 πεινῶντι δ' ὃ Fr. inc. CLXIV.
 Πεῖρα. εἰς πεῖραν ἔλθωμεν φίλων Her.
 310. τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl.
 fr. V. 2. λαβὼν πεῖραν Fr. inc.
 LXXVIII. 3. φίλων πεῖραν λαβεῖν
 eorund. CXIII. 2.
 Πειρῶν. εἰ Χάριτες πειρῶσί με Cy.
 577. 2) Frequentius occurrit med.
 πειρᾶσθαι. πειρῶ ἀνορθῶν σῶμ' ἐμὸν
 Bac. 364. πειρῶ σῶσαι Her. 577.
 ἔχειν πειρῶ Er. fr. II. 14. μὴ κάμνε
 πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr.
 inc. B. 41. φίλοις μὴ ἀδικεῖν πειρω-
 μένοις Hip. 997. τῶν τρόπων πειρώ-

μενοι Inus fr. VII. 7. θανεῖν πειρω-
 μένη Hip. 276. πειρωμένη νόσον
 πυθέσθαι τῇσδε ib. 282. γνώμη νι-
 κῆν τὴν Κύπριν πειρωμένη ib. 1304.
 γάμον θεῶν τινος πειρωμένη Tr. 979.
 τῷμὸν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη
 Ion. 1526. κακῶν ἐλασσόνων πειρώ-
 μεναι πόλεις Ph. 1025. Τυνδάρεων
 τέ σοι πειράσομαι πόλιν τε πεῖσαι Or.
 703. τῆς δίκης πειράσομαι Ph. 493.
 πειράσομαί σε προξενεῖν Med. 724.
 σώζειν Μενέλεων πειράσομαι Hel.
 1010. πειράσομαι παρθένος μένειν
 αἰεὶ ib. 1014. εἰ—μηδὲν δόμοισι τῶν
 καλῶν πειράσεται Antior. fr. VIII.
 2. τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι μό-
 χθων Hec. 1294. 3) pass. πεπείρα-
 μαι λίαν Cress. fr. V. 1. μὴ πεπει-
 ρῶσθαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18.
 Πειρατήριον. φόνια πειρατήρια Iph. T.
 967.
 Πειρηναῖος πῶλος El. 475.
 Πειρήνη. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ
 Med. 69. Πειρήνα, dor. Tr. 205.
 Πεῖσμα. ποντίοις πείσμασι Hec. 1080.
 πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762.
 Πειτέον. πειτέον πατρὸς λόγοις Hip.
 1182. cf. Iph. T. 118.
 Πειτήριος. λόγος πειτηρίως εὗρισκε Iph.
 T. 1053.
 Πελάγιος. πελάγιος κλύδων Hec. 701.
 σκυλάκων πελαγίων Hip. 1278. πε-
 λαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et πε-
 λαγίως ἐς ἀγκ. ib. 1452.
 Πέλαγος. ἄλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 938.
 cf. v. 950. et An. 1013. ὑπὲρ πελά-
 γος—νοτίας ἁλμας Hip. 149. κακῶν
 πέλαγος ib. 822. Sup. 824. et Her.
 F. 1088. ὅταν ἦ—ἐν πελάγει πόλις
 Rh. 247. πέλαγος Αἰγαίας ἀλὸς Tr.
 88. et πέλ. λιγ. πόρῳ Hel. 129. πέλα-
 γος νήνεμον ib. 1472. ὁπότε πελάγεσι
 διεδίφρευσε Or. 991. βαρβάροισι πε-
 λάγεσιν ναυσθλόμενον Hel. 1226.
 Πελάζειν. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν
 Hec. 1289. ἐκ ποίας πάτρας Ἑλλη-
 νικοῖσι δώμασιν πελάζετε Ph. 286.
 μὴ πέλαζε (act. sc. τὰ τέκνα) μητρὶ
 Med. 91. φοράδην—δῶμα πελάζει
 An. 1168. ὅταν—εἰρεσίᾳ πελάζῃ Σι-
 μωντίοις ὀχετοῖς Iph. A. 766. εἰς
 ὄψιν πελάζειν Iph. T. 1212. παρ-
 θένος αἰδύμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her.
 44. τοῖσδε δώμασι κοιράνῳ πελάζω

Dan. 52. σιγῇ πελάζων Hip. 1231. τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν Rh. 213. μ' ἐπέλασε Νεῖλω Hel. 677. Ἰδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ ib. 688. σὲ—πελάσειε δόμοις Med. 760. μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγυὲς ib. 101. βρόχῳ δέρην ὑρανίῳ πελάσαι Al. 230. Ἐλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω Or. 1684. θανάτῳ πελάσεις Iph. T. 886. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361. ἔδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. ὥς ἔ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται Or. 1279. πελάζεσθαι τρατῷ Rh. 776.

Πελάθειν. τί ποτ' ἔ πελάθει σκοπός; Rh. 557. εἰς φθογγὰς—πελάθειν El. 1293.

Πέλανος. ἐκ δ' ὁμορξόν—ἀφρώδη πέλανον Or. 220. πρὸς αἵματηρόν πέλανον Al. 854. cf. Iph. T. 300. et Rh. 430. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. καλλίφλογα πέλανον ib. 707. πελάνῳ μελίσσης δεδευμένα Cress. fr. IX. 6. πολὺν μοι πέλανον ἐκπέμπει δόμων Er. fr. XVI. 1. σοὶ χοὴν πέλανόν τε φέρω Fr. inc. CLV. 2. ἀμπλακίαις ἀθύτων πελάνων Hip. 147. πελάνων φλόγα Tr. 1063. ἀφλεκτοὶ πέλανοι Hel. 1350.

Πέλας. αὕτη πέλας σθ Hec. 486. πέλας ἐγὼ ib. 524. παρῶσα πέλας Or. 208. πέλας τείχοντα ib. 875. θανάτῳ πέλας βεβῶσι ib. 1044. πέλας δωμάτων ib. 1214. πέλας φόνος Ph. 1314. πᾶς τις αὐτὸν τῇ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. βαῖνε λευτήρων πέλας Tr. 1039. δίκαιος τοῖς πέλας Her. 2. τάδ' ἀγχόνης πέλας ib. 247. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; Her. F. 1109. πέλας γραμμῆς El. 955. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν Alcmen. fr. XII. 1. τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν Bel. fr. XXIII. 1. πείθειν τῆς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. εἰ τρέφοι τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV.

Πελασγία Or. 958. Sup. 368. Iph. A. 1498. et Her. F. 464.

Πελασγικός. Πελασγικὸν λεῶν Her. 317. ἐν Ἀργεὶ τῷ Πελασγικῷ Or. 1601. cf. Ph. 263. Πελασγικὸν σράτευμα Ph. 107.

Πελασγιῶται Ar. fr. II. 7.

Πελασγός. ψήφῳ Πελασγῶν Or. 855.

πάλοι Πελασγοὶ ib. 931. Πελασγὸν Ἀργος ib. 691. et 1296. κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων ib. 1247.

Πέλεια. πελείας ὠκύτητ' ἔχ ἡσσονες Bac. 1088. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1197.

Πελειάδες, columbae. An. 1141.

Πέλειν, verb. poët. i. q. εἶναι. ὡς θανόντων ἑδαμῷ νίκη πέλοι Ph. 1473. δεινὴ τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει Med. 520. κοιράνοισι γαμβρόν πέλειν Rh. 198. αἶτ' ἐν νεφέλαισιν ἄσρων ναύταις ἀριθμὸς πέλει Her. F. 668. ἀτρέκεια ἄριστον ἄνδρὸς ἐν πόλει δικαίῳ πέλει Alcmen. fr. III. 2. πολλὰ—εὐπορ' ἀνθρώποις πέλει ejusd. fr. XI. 2. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXVII. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24.

Πέλεκυς. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω Hec. 1279. πέλεκυν ἔχ ὑμνήσομαι Tr. 361. πικρὰς πελέκεως τομᾶς σᾶς El. 160. cf. v. 279. et 1160. τμηθεῖσα Καλύβων πελέκει—κυπάρισσος Cret. fr. II. 7. πελέκεως δίτομον γένυν Meleag. fr. VI. 5. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 1. πελεκέων γνάθοις Cy. 394.

Πελιάδες κόραι Med. 9. et 504.

Πελίας, 1) rex Colchorum. Med. 6. 486. et 734. 2) pater Alcestidis, Admeti uxoris. Al. 38. 83. et 437. 3) pater Acasti. Tr. 1128.

Πελλαῖος γέρων Epist. III. Πελλαῖοι νεανίσκοι Epist. I. cf. Epist. IV.

Πέλλη, nom. urbis. Epist. I.

Πελοπίδαι, posteri Pelopis. Iph. T. 985. et 1415. Tr. 706. et Hel. 1258. 1280. et 1445.

Πελόπιος. χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. Πελοπίαν χθόνα Sup. 184. cf. v. 263. et Meleag. fr. I. 1. κατ' αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591.

Πελοπόννησος Temen. fr. XVII.

Πέλοψ, filius Tantali. Or. 11. 970. 991. et 1441. Med. 684. Sup. 263. Iph. A. 473. et 1233. Iph. T. 1. 807. et 823. Tr. 1099. Her. 208. et 212. Hel. 394. et Tel. fr. I. 1.

Πελταστής. πολλὰ πελταστῶν τέλη Rh. 311.

Πέλτη. ζαχρύσσθι Θρακίας πέλτης ἀναξ Al. 501. πέλτη ἐπ' ὤμων—ἐλαμπε Rh. 305. vid. etiam v. 371. 419. et

487. Er. fr. VI. 4. et Meleag. fr. VI.
 1. πέλτας ὅσοι πάλλουσι Bac. 782.
 Πελώριος. γὰς πελώριον τέρας Iph. T. 1248.
 Πέμπειν. πέμπουσιν με δισσοὶ Ἀτρεΐδαι Hes. 509. τί ἔχῃ θυγατρὸς πέμπεις δέμας; Or. 107. δίτομα φάσγανα πέμπετε ib. 1303. πέμπε γῆς ἔξω νεκρὸς Sup. 1209. πρὸς σὰν αὐλὰν πόδα πέμπω Iph. T. 132. πέμπε φάσματ' εὐμενῇ Hel. 575. τάραγμα ταρτάρειον εἰς δόμους πέμπεις Her. F. 909. πέμπειν ἐκάτῳ ζημίαν Melan. fr. III. 7. δαπάνας ὅταν θανῶσι πέμπωσιν κενὰς Pol. fr. VI. 2. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοὰς Hel. 1521. εἰς ἕς ἀεὶ πέμπουσα μύθος Or. 616. πέμπουσαι χορὸς El. 434. σῆ μ' ἀλόχῳ πέμπεν φερνὴν Iph. A. 47. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χερσὶν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1174. φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν Ph. 1571. πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε; Al. 1142. cf. v. 458. ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε Hes. 99. πέμψον μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατῷ γυναῖκα ib. 889. πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτῳ An. 923. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. αἰδᾶ^κ πέμψας (sc. τὸν κασίγνητον) Iph. T. 159. φόβον πέμψας ἔσω ib. 1308. λόγους πέμψας ἔσω Or. 1221. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα πέμψασά με Iph. T. 30. πέμψω λόγους Κρέοντι Sup. 357. σέ ποτ' ἔρα-νίδαι πέμψουσι θανάτοισι El. 484. τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα; Hes. 977. πέμφομαί γε θυγατέρα Or. 111. εἰς Ἀθήνας πέμφομαι Θηβῶν ἀπο Her. F. 1421. πέμπομαι κατὰ γαίας An. 504. νᾶσον ἀλκήρει κώπῃ πεμπομένην Hes. 456. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη—χρυσὴ φύλαξ ib. 772. διόθεν θανάτῳ πεμφθεῖσα τελευτῇ Fr. inc. CLX. 7. etc.
 Πέμπτος. πέμπτην φυλακὴν Rh. 543. et 562. τὸ πέμπτον, sc. γράμμα Thea. fr. V. 10.
 Πένεσθαι. διαλλαγὰς, ὧν πένοιτο γῆ Sup. 210. θοίνην πένεσθαι El. 785. ἢ πένεσθαι οἰοί τε Aut. fr. III. 7. ἐν τῷ πένεσθαι ἐστὶν ἢ τ' ἀδοξία, κ. τ. λ. Er. fr. II. 16. τὸν χρυσὸν δῦναι πε-νομένοις Hes. 1220.

Πενέσης Her. 639. et Phry. fr. VII.
 Πένης. μ' ἔφερβε σὸς δόμος πένητα Or. 868. πένης ἔδεν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πένητα φεύγει πᾶς—φίλος Med. 561. πένητα χρυσὸν—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. σοφὸν, πένητα εἰς τὰς πλοσίους ἀποβλέπειν Sup. 177. ὁ πένης ἔχων ἴσον ib. 408. πένης λαὸς Aiol. fr. VI. 1. cf. v. 5. et 7. νεανίας τε καὶ πένης σοφὸς θ' ἄμα Ar. fr. XIV. 4. ἢ βόλομαι πλεῖντι δωρεῖσθαι πένης Fr. inc. CXXXIV. 1. πένητα ναίειν Fr. inc. B. 1. 3. χρημάτων πένητες El. 38. πένητας ἔδεις βόλεται κτᾶσθαι φίλος ib. 1131. πένητας εἰς δόμους ib. 1139. ἐν πένητι σώματι ib. 372.
 Πενθεῖν. πενθεῖν τύχας Med. 268. φθιμένην τὴν βασιλείαν πενθεῖν Al. 82. μὴ λίαν πένθει ib. 809. ἢ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεῶν; Iph. A. 1442. πενθεῖντα δεσπότην ὄρων Al. 754. ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρὸς τε καὶ μέ Her. F. 1391.
 Πενθερός. Ἀιδὴν νομίζων πενθερόν Her. F. 484. τὸν λόγῳ σὸν πενθερόν El. 1286. πενθερὸς ἀνωφελεῖς λαβὼν Hip. 636. λιπὼν πενθερὸς Her. F. 14.
 Πενθεύς, rex Thebarum, a matre dis-cerptus. Bac. 44. etc.
 Πενθήρης. δακρυόεσσαν ἱεῖσα πενθήρη Ph. 327. κυρᾷ ξυρήκει πενθήρει Tr. 141.
 Πενθήτρια Hip. 805.
 Πένθιμος. ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ Sup. 1056. κυρᾷ πενθίμῳ Or. 458. et Al. 515. et πένθιμοι κυραὶ Sup. 973. πενθίμους τεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 676. γῆρᾳ πενθίμῳ Al. 625. πενθίμων δακρύων Ph. 1078.
 Πένθος. πένθος μεγάλως τόδ' ὀρμᾶται Med. 183. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. πένθος ἡμῖν ἐτι Al. 821. ὥς ἄρτι πένθους τῷδε γεύομαι πικρῷ ib. 1072. διπλὴν πένθος δαιμόνων ἔχων Sup. 1035. παίδων ὑπὸ πένθους ib. 1117. ὥς σὺ πένθους λυγρῷ παυσαίμαν Iph. A. 1618. Θρηξὶν πένθος τολουπέυσας Rh. 744. et 751. ὅπως μὴ πένθος εἰσίοισι δόμοις Bac. 367. ὃ πένθος ἢ μετρητὸν ib. 1242. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἶρεσθε Her. F. 147.

πένθεα γαίας Ph. 814. • πένθη μέ-
γιστα δακρύων καρπύμεναι Hip. 1427.
νεκύν πένθεσι Al. 102. ὦ μακρὰ
πένθη ib. 898. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη
δαίμων Rh. 883.

Πενία. σοφὸν, πενίαν εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον
Sup. 176. πενία σὺν οἰκτρᾷ Her. F.
304. ἔχει νόσον πενία El. 376. πενία
δύτηνον μὲν, κ. τ. λ. Alex. fr. XV. 3.
ἔτι θάλλει πενία Ag. fr. XXIV. 2.
ὣς ἔτι Πενίας ἱερὸν ejusd. fr. XXV. 1.
πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3.
δεινὸν πενία Fr. inc. LIII. 3.

Πεντήκοντα. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων
Hec. 421. πεντήκοντα Νηρηῶν χο-
ρὸν An. 1268. cf. Iph. A. 1056. Iph.
T. 274. et 427. et Ion. 1081. πεντή-
κοντα ναυσὶ Iph. A. 238. cf. v. 254.
ναύτας πεντήκοντα Iph. T. 1347. τὸν
πεντήκοντ' ἄροτῆρα τέκνων Tr. 135.
ζυγῶν πεντήκοντα Hel. 1548. σὺν
παισὶ πεντήκοντα Ag. fr. I. 2. ὁ πεν-
τήκοντα θυγατέρων πατήρ ejusd. fr.
II. 1.

Πεντηκόντορος, sc. ναῦς Iph. T. 1124.
et Hel. 1428. ubi ναῦς addita est.

Πεπαίνειν. πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρι-
νὸς Fr. inc. CLXIX. 2. ἦν πεπαν-
θῆς Her. 160.

Πέπλος. ἐν κροκέῳ πέπλῳ Hec. 468.
ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ'
ἐμὴν ib. 246. ἀμφιθεῖς πέπλοις κᾶρα
ib. 432. συγκεκλεισμένη πέπλοις ib.
487. πέπλων ἐντὸς ib. 1013. ἐν
πέπλοισι κινεῖ δέμας Or. 166. et sic
porro; admodum enim frequens apud
Eurip. hujus voc. usus est.

Πέπλωμα. πεπλώματ' ὦ θεωρικὰ Sup.
97.

Πέπρωται. γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιό-
νην Or. 1654. τῇδε σφ' ἐν ἡμέρᾳ θᾶ-
νεῖν πέπρωται Al. 21. hinc. particip.
πεπρωμένος. εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἐλέ-
νης νόσος ἦν πεπρωμένος; Iph. A.
882. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν
Tr. 340. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion.
1582. ὁ πεπρωμένοις ὀργίζῃ γάμοις
Hel. 1662. cf. Melan. fr. VIII. 1.
πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. τὴν πε-
πρωμένην τύχην ib. 698. πεπρωμένην
μοῖραν El. 1290. hinc πεπρωμένη,
subst. fatum, Hec. 43. τὸ πεπρωμέ-
νον δεῖ σ' ἐκκομίζειν An. 1269. ὣς
ἂν δύναιο τῷ πεπρωμένῳ πλέον Rh.

634. ἥσσονες ἤμεν τῷ πεπρωμένῳ
Hel. 1676. πεπρωμένοις θισφάτοις
Iph. T. 1438. τὰ πεπρωμέν' ὧδ' ὑπερ-
βαίνειν ποτ' ἂν Ion. 1388.

Πεπτός. πεπτὰ καὶ κροτητὰ Cress. fr.
IX. 5.

Πέρα. θαυμάτων πέρα Hec. 714. et
Iph. T. 839. μή γε πέρα προβῆς
τῶνδε Hip. 504. ἐμοὶ ὦ θέμις λέγειν
πέρα ib. 1033. καιρῷ πέρα Sup. 745.
πέρα δίκης Iph. A. 397. μηδ' ἐρωτή-
σης πέρα Iph. T. 554. μύθων πέρα
ib. 900. εὐτυχῶμεν ὦ πέρα Ion. 264.
Ἀτλαντικῶν πέρα ὕρων Her. F. 234.
πέρα γε παθῶσα El. 1186. οἱ μὲν
πέρα τέρξαντες, οἱ δὲ καὶ πέρα μισῶν-
τες Fr. inc. B. 45.

Πέραθεν Her. 83.

Περαίνειν. περαίνει ὧδ' ἢ προθυμία
Ph. 592. conf. Sup. 584. et Rh. 445.
ὥς περαίνω πρᾶγμα καὶ χρησμός Θεῷ
Ion. 1569. εἰς ἀνάτασιν δόμων πε-
ραίνει τὰ τοιάδε Dic. fr. VI. 4. πέ-
ραινε Iph. T. 781. μή νῦν πέραινε
τὴν δόκησιν Or. 635. πέραιν', ὅπως
λέγεις ib. 1118. πέραινέ μοι λόγον
Med. 701. cf. Ion. 1348. πέραινε,
ὧν σ' ἀνιστορῶ πέρι Ion. 362. ἄλλης,
ὧ βιοτὶ, πέραινε Iph. fr. V. 1. ποίαν
περαίνων ἐλπίδα; An. 1063. χρησ-
μός Λοξίῳ περαίνεται Ph. 1697.

Περαιτέρω. ὥς μάθης περαιτέρω Ph.
1675. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω
An. 270. ἐν τῷτ' οἶδα, καὶ περαιτέρω
Iph. T. 247. περαιτέρω τὸ κάλλος,
ἢ μέσως, λαβεῖν Fr. inc. CLXVIII.
2.

Περᾶν, verb. περᾶ ἢδ' ὑπὸ σκηνῆς πό-
δα Ἀγαμ. Hec. 53. εἰς ὀμμάτων ὄψιν
περᾶν Or. 512. δόμων ἔσω περᾶν ib.
1572. τίς ἔτος ἀμφὶ μνήμα τῷ Ζήθῃ
περᾶ; Ph. 147. ὑπόροφα μέλαθρα
περᾶν ib. 307. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν
μόλις περῶ ib. 851. ποῖ περῶ; ib.
988. γῆς ἔξω περᾶν φυγάδα Med.
272. χρῆν εἰς γυναῖκας πρόσπολον
ὦ περᾶν Hip. 645. περᾶν δόμης ib.
782. δωμάτων ἔξω περᾶ Iph. T. 724.
cf. v. 1217. νόσον τὸν πρὸς Ἴλιον
περᾶν Rh. 427. πρὸς οἴκῳ διὰ σπη-
δῆς περᾶ Bac. 212. γῆς περῶν ὀρίσ-
ματα Rh. 437. ἄωρὶ πόντῳ κύματ'
εὐρέως περῶντα Fr. inc. CLXXV.
οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες

Iph. T. 418. περῶσα τυγχάνει δόμων ἄπο Hes. 665. περῶσα ποταμίως διαρροῆς Rh. 919. ἡ διὰ Κυανέας ἐπέρας' ἄκτας An. 865. cf. Iph. T. 424. δόμων ἔξω πέρασον Iph. A. 1533. Δελφὺς περάσας Ph. 987. περάσας ἡμέραν An. 102. περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112. περάσας ναυσὶ πόντιον τόμα ib. 436. οἶνος περάσας πνευμόνων διαρροῆς Fr. inc. CXXXV. πῶς περάσει σκόλοπας Rh. 116. ἔκῃν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν Bac. 191.

Πέραν, *adverb.* πέραν Πόντου καὶ τόπων Ἀτλαντικῶν Hip. 1053. ὑψικόνων πέραν βαίνουσ' ἐλατᾶν Al. 588. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους Sup. 676. πέραν Ἑβρον Her. F. 386.

Πέρας. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; Or. 510. πέρας ἑδὲν τιθεῖς ἀλγέων Al. 893. πῶ εἰς πέρας ἀερθῶ; An. 849. ἔκ ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217. πέρας ἑδὲν, μὴ διὰ γλώσσης ἰὸν Sup. 112. ἐνθὲνδ' ἑδὲν ἐρρήθη πέρας Iph. T. 91. μακρότατον πέρας εὐρεῖν Hel. 1153.

Περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1.

Πέργαμος, *arch Trojana, vel tota urbs.* Iph. A. 773. et Tr. 1065. sæpius in *plur.* occurrit Πέργαμα, ut Or. 1389. An. 292. et 401. Iph. A. 589. 762. et 1576. Tr. 556. Hel. 391. etc. 2) dicitur etiam de arce quacunque, Ph. 1105. et 1183.

Πέρθειν. πέρθοντα Hip. 542. πέρσας κατάκρας πόλιν Iph. A. 778. δεσπότην πέρσαντος Ἀχαιῶν Rh. 239. πέρσας δειμάτα θηρῶν Her. F. 700. Ταφίων ἄστυ πέρσας ib. 1080. ὧ τὴν ἐμὴν πέρσαντες πόλιν Hes. 547. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν πέρσαντες ib. 932. δόμους πέρσας' Ἀτρειδῶν Tr. 461. Ἑλλάνων νέφος—δορὶ πέρσαν Hes. 909. πολλὰς πέρσεις πόλεις Bac. 1333. Τρωάδ' εἰ πέρσοι πόλιν An. 971. ὧμοσεν πόλιν πέρσειν Sup. 499. δς ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων Ph. 155. cf. v. 1622. Sup. 724. et Her. 934.

Περὶ, 1) *cum genit.* περὶ παιδὸς ἐμῷ Hes. 73. περὶ σῆς ψυχᾶς ib. 177. et 197. αἵματος περὶ ib. 292. σοφίας περὶ Or. 491. μακρῶν περὶ ib. 756. τίνος ἀναγκαίως περὶ; ib. 772. σὺ

κασιγνήτη περὶ ib. 849. τρωμνῆς περὶ Ph. 424. τυραννίδος περὶ ib. 527. et Sup. 446. σιγὴν τῶνδε θήσονται περὶ Med. 66. etc. 2) *cum dat.* τί νέον περὶ σοι; Iph. A. 43. περὶ σώματι ib. 1071. περὶ παρθένης Hel. 1358. περὶ νώτῳ Fr. inc. CLIV. 1. 3) *cum. accus.* περὶ γόνυ Or. 1414. εὐσέβει περὶ ξένους Al. 1151. περὶ τείχῃ An. 107. ὅσια περὶ θεῶς Sup. 367. etc.

Περιάγειν. περιάγουσιν σε πρὸς τάρικτον Cy. 682.

Περιαμπίσχειν λόγους Med. 282.

Περιβάλλειν. ἤδη με περιβάλλει σκότος Ph. 1462. ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ Bac. 463. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων Ion. 1143. τεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140. κύκλῳ περιβάλλοντες Iph. T. 331. τῷδε περὶ βρόχους ἔβαλλε γόνασι (*pro περιέβ. βρ. γ.*) Bac. 619. cf. v. 1020. περίβαλ', ὧ τέκνον Hyr. fr. III. ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ θεῖον περιβάλῃ τοίχων πτυχαῖς; Fr. inc. CLVI. 2. μή μοι περιβάλῃς ἀνανδρίαν Or. 1031. πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος Her. F. 1159. δοκῶν Ὀρέτην—χερσὶ περιβαλεῖν Or. 372. et περιβαλεῖν χέρας—βεβῶσι ib. 1044. cf. Ph. 1468. et An. 115. πεθανὸς αὐτὸς περιβαλεῖν κακῷ τινι Or. 904. ἐν αἵματι τάζουσιν χέρα περιβαλεῖν τέκνῳ Bac. 1163. τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς Ion. 829. περιβαλεῖν σωτηρίαν Her. F. 304. περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ Or. 798. δουλείαν περιβαλὼν Ph. 197. τοσούτον οἶκτον περιβαλὼν Iph. A. 934. περιβαλὼν βραχίονι Iph. T. 796. ἀθίκοις περιβαλὼν πέπλοισι χέρα ib. 799. ἀνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν Cy. 329. φόβος εἰς τὸ δεῖμα περιβαλὼν μ' ἄγει Hel. 319. πόσιν ἀπείρῳ περιβαλῶσ' ὑφάσματι Or. 25. τέθριππον ἄρμα περιβαλῶσα χάσματι Sup. 501. ὧ ραδίοις ὄρκοισι περιβαλῶσά με Iph. T. 788. εἴσω με περιβαλῶσα δωμάτων Ion. 1273. κύκλῳ περιβαλῶ (*sc. τὸν Θάνατον*) χεροῖν ἐμαῖν Al. 850). πρὸς τέρνα πατρὸς τέρνα τὰμὰ περιβαλῶ Iph. A. 632. νεκρῷ λυτρά περιβαλεῖν

μ' ἴα Ph. 1661. φάρεα καὶ πλοκάμης περιβαλλομένα (i. e. ἔνη) Iph. T. 1151. ὅταν κόσμον περιβάλησθε σώμασιν Her. F. 334.

Περιβλέπειν. περιβλέπων βίαν Ion. 624. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554.

Περίβλεπτος. περίβλεπτος βίος An. 89. περίβλεπτος βροτοῖς Her. F. 508. cf. Iph. A. 429.

Περιβόλαιον. θανάτῳ περιβόλαι' ἀνήμμεθα Her. F. 549. σαρκὸς περιβόλαια ἡβῶντα ib. 1269.

Περιβολή. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος Ph. 283. ἐπτάπυργοι περιβολαὶ ib. 1085. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. περιβολὰς εἶχον χθονὸς Tr. 389. ἀτοίχως περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133. ᾗδεν περιβολὰς Her. F. 562.

Περίβολος, 1) *subst.* ὡς ἤλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων Hel. 1546. ἀντὶ περιβόλων λαῖνων Tr. 1141. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὤπλισμένον Ion. 993. 2) *adject.* τέφρα περίβολα Iph. A. 1477.

Περίδεσμα, τὰ Her. F. 1035.

Περιδρομή. διηλθον ἐπτά περιδρομὰς ἐτῶν Hel. 782.

Περίδρομος, 1) *subst.* ἵππος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197. 2) *adject.* περιδρόμῳ ἵππος ἔδρα El. 458. ὄρεσι περίδρομος, *sc.* χώρα Cresph. fr. XII. 2.

Περιεῖναι. ταυτὸ τῷτό μοι περίεστιν ἀπὸ παντὸς ἔργῳ Epist. IV. περιόντος σῷ Epist. II.

Περιέπειν. ἐμὲ ὕμνων καὶ περιέπων Epist. III.

Περιέχειν. ὁ περὶ χθόν' ἔχων (i. e. περιέχων χθ.) αἰθήρ Fr. inc. CLXII. 1.

Περιῖέναι (ab εἶμι). περιῖει Epist. III.

Περιῖσάναι. τοιῷσδε περιέσσησεν ἀνθρώποις φόβῳ τοίχῳ Sis. fr. I. 37. περιτᾶσαι κύκλῳ Bac. 1104.

Περικαλύπτειν. περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον Ion. 1522.

Περικίων. πρὸς Ἀθηναῖς περικίοσιν θαλάμοις Er. fr. VI. 4.

Περικλύζειν. ὕδατι χλωρῷ περικλυζόμενον Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 1.

Περικλύμενος, *nom. propr. ducis Theban.* Ph. 1164.

Περικλῦτος. Ταφίων περικλῦτον ἄντ Her. F. 1080.

Περικύμων. νάσθ περικύμονος οἰκήσας ἔδραν Tr. 796.

Περιλείπειν. τῷς περιλειμμένους φίλων Hel. 433.

Περινίσσασθαι. κυκλὰς ἀνίκα Καρνεῖς περινίσσεται ὦρα μηνὸς Al. 451.

Πέριξ. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν Hec. 1209. πέριξ Καδμείων πύλας—ἐπῆλθον Ph. 705. cf. v. 717. πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ ib. 740. ἦν πέριξ ἔχει νέφος τοιῷτον, ὥστε—ib. 1321. πέριξ ἀφρόν πολὺν καχλάζον κύμα Hip. 1210. εἰ πέριξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλιβδος An. 265. πᾶν πέριξ φρονῶντες ib. 449. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243. τί κυκλεῖ πέριξ πόδα; El. 561. πέριξ ἐλίξας Antioq. fr. XXXI. 2. γῆν πέριξ ἔχονθ' ὕγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2.

Περιπεταννύναι. περιπετάσασα χέρα φίλιον Hel. 634.

Περιπετής. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983.

Περιπίπτειν. αἰσχροῖ περιπεσεῖν τύχῃ Hec. 498. cf. Cress. fr. VI. 1. λωτροῖσιν ἀλόχῃ περιπεσὼν παινυσάτοισ Or. 367.

Περιπλέκειν. περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2.

Περίπλευρος. περιπλεύρῳ κύτει El. 472.

Περιπλοκή. περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσας Ph. 497.

Περιπολεῖν. περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα Iph. T. 84. et 1455. λεύσσω φῶτε περιπολῶνθ' ἡμῶν στρατὸν Rh. 773.

Περίπτυγμ' ἀντίπηγος Ion. 1391.

Περιπτύσσειν. περιπτύσσων χέρας Al. 351. et An. 418. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες Hec. 735. περιπτύξαι γόνυ Iph. A. 992. περιπτύξας χέρας Med. 1206.

Περιπτυχή. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαὶ Hec. 1015. τειχέων περιπτυχαὶ Ph. 1366. περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας Sup. 815. ἐν φαειναῖς ἡλίο περιπτυχαῖς Ion. 1516.

Περίρρυτος. περιρύντων ὑπὲρ—πεδῶν Σικελίας Ph. 217.

Περίσαμος, *dor. pro ημος.* ὁ φάνος περिसαμότατος Her. F. 1017.

Περὶσπᾶν. περισπάσας ἕξος Iph. T. 296.

Περὶσπείρειν. περισπείρυσαν Ἀχελφύ δρόσον An. 167.

Περὶσσόμυθος ὁ λόγος Alex. fr. XII. 1.

Περὶσσός. περισσὸς ἀνὴρ Hip. 948. cf. v. 445. περισσοὶ λόγοι Med. 819. περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 429. τὸς περισσὺς τιμῶμεν Phi. fr. I. 5. ἄγραν περισσὰν Bac. 1195. περισσὸν ἔδεν πέπονθας Hip. 437. cf. Sup. 791. περισσὰ φωνῶν Sup. 459. τί περισσὰ φρονεῖς; Fr. inc. XCVII. 3. τῇ περισσῇ εὐκαρδίῃ Hec. 579. ὧ περισσὰ τιμηθεῖς τέκνον Tr. 735.

Περὶσσῶς. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφῆς Med. 295. λαβῦσαν ἄγραν τάνδε—περισσὰν περισσῶς Bac. 1195.

Περὶσαδὸν An. 1137.

Περὶτέλλειν. κατθανόντων εὖ περίτελλον δέμας Or. 1066. cf. Med. 1034. Al. 667. Tr. 1143. et Her. F. 1360. πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιτελλεῖν ἂν; Iph. T. 627. χρὴ περιτεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Cress. fr. VI. 2. γλώσση αὐχεῖν τὰδικ' εὖ περιτελεῖν Med. 582. τὰ σὰ περιτέλλῃ κακὰ Her. F. 1129. χερσὶν περιτελέντες, ὧν ἐχρῆν ὑπο Tr. 390.

Περιτεφῆς κισσὸς Ph. 654.

Περὶτύλος. ἐν περιτύλοις δύμοις An. 1100.

Περὶσώζεσθαι Epist. II.

Περιτέμνειν. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2.

Περιτιθέναι. χρυσεότευκτον τέφανον περιθέσθαι Med. 984.

Περιφέρειν. λίνθ κλωστήρα περιφέρει λαβῶν Fr. inc. CCVI. τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464.

Περιφερῆς. περιφερῇ σίβον χθονὸς Ion. 743. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437.

Περιφορά. περιφορὰν ἔλκῃ δρόμον Bac. 1065. vid. not. ἐκ τῆς ὑπερθε περιφορῆς Sis. fr. I. 31.

Περιχορεύειν. ἐκεῖσε καὶ τὸ δένδρον περιχορεύουσα Ph. 320.

Πέρνημι. τοῖς ξένοις τὰ χρήματα περνάντα σ' εἶδον Cy. 270.

Περόνη. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσα-

μον Ph. 812. χρυσέαισιν συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 98.

Πέρσειος. Περσείων οἰκῶν ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1480.

Περσεύς, rex Argivorum. Al. 512. Iph. A. 1500. Hel. 773. Her. F. 3. et El. 459.

Περσέφασσα, Proserpina. Or. 962. et Ph. 690. vocatur etiam Περσεφόνεια Sup. 271. et 1022. et Περσεφόνη Hec. 138. et dor. Περσεφόνα Ion. 1442.

Περσηῖς. ἐς εὐνὰς Νύμφας τὰς Περσηίδος Her. F. 801.

Πέρσης. Περσῶν ἡλιοβλήτης πλάκας Bac. 14.

Πέσημα. πέσημα φοινίῃ δορὸς Hec. 699. Μυρτίῃ πέσημ' ἐκ δίφρῳ Or. 1548. ἀδύμαστον πέσημα Ph. 643. ἐν λυγρῷ πεσήματι ib. 1429. ἀνατῆας πεσήματος Iph. T. 315. τὸ ἔρανθ πέσημα ib. 1384. ὧ πεσήματ' ἄθλια Ph. 1695. πεσήματα δουριπετῇ An. 653. τὰ Πενθέως μέλαθρα διατινάξεται πεσήμασιν Bac. 587. πεσήμασι τέγης Her. F. 1007. τέκνων πεσήματα ib. 1131.

Πέσος. πέσεα δαῖα Ph. 1307.

Πεσσός. πεσσὺς προσελθὼν Med. 68. ὥσπερ ἐν πεσσοῖς Sup. 409. πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Et. fr. I. 9.

Πέταλον. ὧ ζαθέων πετάλων—νάπος Ph. 808. ῥόδεα πέταλα Hel. 251. κρόκεα πέταλα Ion. 889. χρυσέων πετάλων ἄπο Her. F. 396.

Πέταμαι. σμύρνης καπνὸς ἐς ὀρόφους Φοῖβῳ πέταται Ion. 90.

Πετεῖνός. πετεινοῖς γυνὴ Rh. 515. πετεινὰ Melan. fr. XXII. 5.

Πέτεσθαι. γυνὴ πέτη Bac. 332. ἔκ—πετομένας κώπας (genit. dor.), πετομένῃ δ' ἔρωτος Hel. 673. sq. ὁ πετόμενος—γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII. ἂν θηρεύων πετόμαν Cy. 71.

Πέτρα. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. πέτρας ὀρείας παῖς ib. 1110. τὰν ἔρανθ μέσον καὶ χθονὸς τεταμέναν πέτραν Or. 982. λάμπουσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234. πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος Hip. 30. ὠκεανῷ τις ὕδωρ τάζουσα πέτρα λέγεται ib. 122. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίῃ ib. 128. πέτραν Ἀσκληπιῷ ib. 1209.

λίσσάδος πέτρας λιβάς An. 534. ἄλιαν πέτραν ib. 538. Δελφίς πέτρα ib. 999. ἐξ ἀλιβάτω πέτρας Sup. 80. ἔχει καταφυγὴν θῆρ πέτραν ib. 267. σκιώδης Ἐλευθερίς πέτρα ib. 759. αἰθερίαν πέτραν ib. 987. ἀπὸ πέτρας πηδήσασα ib. 1017. cf. v. 1045. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626. κατὰ τύφλῳ πέτρας ib. 1429. Παγγαίῳ πέτραν Rh. 972. Τρωάδος ἀπὸ πέτρας ταθεῖς Tr. 523. ἐς Αἰγναίαν πέτραν Cy. 20. ἡ Συνίῳ—ὑπάργυρος πέτρα ib. 293. τῇ πυριτάκτῳ πέτρῳ ib. 297. πέτρας τὸ λῆμα—ἐξομεν ib. 592. ἐκ κοίλης πέτρας Ion. 31. Πυθίαν πέτραν ib. 550. παρ' ἀηδόنيον πέτραν ib. 1482. ἵεναι πέτρας ἀπο Her. F. 320. ὃ Πυθίῳ δεινδρῶτι πέτρα ib. 790. πέτραν δρῦν Antior. fr. XXXI. 3. μή τις—ἐς πετρῶν ἑλθῆ βολὰς Or. 59. πετρῶν ἀραγμοῖς (sc. ἐμαρνάμεσθα) Ph. 1150. διδύμης ὀρίσασα πόντῳ πέτρας Med. 435. κυανεῶν λιπῶσα Συμπληγάδων πετρῶν εἰσβολὰν ib. 1264. cf. Iph. T. 124. 281. 355. etc. Σκευωνίδες πέτραι Hip. 980. et Her. 860. κραυγὴ—πέτραισιν ἀντέκλαγξεν An. 1146. ὥσ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας Iph. A. 1212. ἀγορόφοις εἶνται πέτραις Bac. 38. ἐπὶ Δελφίσιν πέτραις ib. 306. πέτραις Καφηρίαις Hel. 1139. προσβόρρῳς πέτρας Ion. 11. Κεκροπίας πέτρας ib. 936. πετρῶν ῥίπτειν ἀπο Fr. inc. LXV. 2.

Πετραῖος. πετραίῳ λίθῳ Cy. 400. πετραῖον σκόπελον Antig. fr. XVI. 3. πετραίαν χθόνα Cy. 381. Νύμφαι πετραῖαι El. 805. πετραῖον ἄλμα Ion. 1268. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 120. πετραίων ἀπ' ἀντρων Iph. A. 1082.

Πετρηρεφής. Μακρὰς πετρηρεφεῖς Ion. 1400. ἀντρα εἰς πετρηρεφῆ Cy. 82.

Πέτρινος. πέτρινον ὄχθον Iph. T. 290. πετρίνα πιδακόεσσα λιβάς An. 116. παρὰ τὰς πετρίνας πόντῳ δειπάδας Iph. T. 1089. πετρίναις ῥιπαῖσιν Hel. 1132. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508. πετρίνων ἔξω μελάθρων Cy. 489. ὑπὸ πέτρινα μύχαρα Hel. 190. πέτρινα κατὰ θρύα ib. 1342. πετρίνοις ἐπιστὰς βάθροις El. 706.

Πετρορρίφης. πετρορρίφῃ θανεῖν Ion. 1222.

Πέτρος Med. 28. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρου Or. 6. μὴ πέτρος γένῃ, δέδοικας ib. 1520. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον Ph. 1399. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410. ὥς ἄρ' ἦσθα πέτρος Med. 1279. ἀψίδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. πέτρον βάλλων An. 1154. πάντα κινῆσαι πέτρον Her. 1002. Σισύφειον πέτρον Her. F. 1103. αὐτῷ γενοίμην πέτρος ib. 1397. πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον Tel. fr. I. 2. καταφονεῖσθαι πέτροις Or. 535. et 624. ἀποκτεῖναι πέτροις ib. 912. πέτρῳ ἐν χεροῖν ἔχων ib. 1477. ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις An. 1129. πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφύς Sup. 503. σῶμα λευσεῖσθαι πέτροισι Iph. A. 1350. cf. Iph. T. 318. 327. 332. et 1376. πέτρῳ μοχλεύειν Cy. 239. πέτροις λεύει μνήμα λάϊνον πατρὸς El. 328.

Πετρῶν. πετρώμενος Ph. 1184. πετρωμένος θανεῖν Or. 944. πετρωμένη Ion. 1112. πετρωθῆναι Or. 563.

Πέτρωμα. θανεῖν λευσίμῳ πετρώματι Or. 50. et 442.

Πεύθεσθαι. τῷτ' ἐμῷ πεύθῃ πάρα ; Iph. A. 1138. ὥς ἐπέυθετε κρατῶντας ὑμᾶς Rh. 767. Reliqua, hinc formata, vid. in πυνθάνεσθαι.

Πευκάεις. πευκάεν σκάφος An. 864.

Πεύκη. τμηθεῖσα πεύκη Med. 4. τὴν ἐν Ἰδῇ πεύκην Hip. 1254. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. πεύκης σέλας Tr. 298. πεύκης πανὸν Alcmen. fr. XIII. 2) *dog.* πεύκα. πεύκα ἐν ὑρείᾳ Tr. 533. φλόγα πεύκας Bac. 146. 3) *plur.* ἄπτῃσι πεύκας Or. 1543. εἴμι παρὰ πεύκας Hip. 216. πεύκαις σὺν Πηλιάσιν Al. 918. εἰσφέρετε πεύκας Tr. 351. πηδῶντα σὺν πεύκῃσι Bac. 307. ἀμφιπύρῳς ἀνέχων πεύκας Ion. 717. πεύκαισιν χέρας πληρῶντες Her. F. 372.

Πεύκινος. κορμὸς πευκίνῳς Hec. 575. πεύκινον δάκρυ Med. 1200.

Πευσηρία. ὅπως πευσηρίαν θοινασόμεσθα El. 835.

Πέφνειν. ὅς σὸν παῖδ' ἔπεφνε An. 656.

Πηγαῖος. πηγαῖον χέρνιβα Al. 99. πηγαίαις κύραις Rh. 929. πηγαῖον ἄχθος El. 108.

Πήγασος. ὃ φίλον μοι Πηγᾶσσι πτερὸν Bel. fr. III.

Π Η Δ Α

Πηγῇ. ἐξ ὀμμάτων πηγαί κατεβήσαντες Al. 1071. conf. Her. F. 99. 450. et 1355. πηγὰς ἀρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. πόντω σε πηγαῖς ἀγνίσαι βυλῆσομαι ib. 1039. πηγαῖσιν ὑδάτων ib. 1192. ὃ μὰ τὰς Σιμοεντίδας πηγὰς Rh. 827. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων Tr. 228. βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. πηγὰς ἀμπαυεῖ δροσερὰς Hel. 1351. ἐκχεῖται πηγὰς Her. F. 941. πηγαὶ ποταμῶν ib. 1297. πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι El. 56. cf. v. 309. ὃ πρόσω πηγαὶ μελάθρων τῶνδε ib. 78. πηγαῖσιν ἔχ' ὑγραίνουσιν πόδας Er. fr. XIII. 2.

Πηγυῖναι. σκόλοψι πήξωμεν δέμας Iph. T. 1430. κράτα πήξας' ἐπ' ἄκρον θυρῶν Bac. 1139. cf. El. 898. ἀρῶρα πέπηγέ με Her. F. 1395. ἀμφὶ βυπόροις πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 301. ἀρμός πονηρὸς ἐν ἑλύφ' παγίς Er. fr. I. 12. τὺς κακῶς παγίντας ὄρκως Iph. A. 395.

Πηδάλιον. ὃς ἐπὶ κόπῃ πηδαλίῳ τε ἴζει Al. 442. κατὰ πηδαλίων An. 480. συρίζοντων—εὐναίων πηδαλίων Iph. T. 432. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.

Πηδῶν. δεινὴν ἀπο πηδῶ δρομαῖος Or. 45. πηδῶν δυστυχῇ πηδῶματα ib. 263. ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ πηδῶσ' αἰε κήρυκες ib. 894. κατὰ γ' ἐγκέφαλον πηδῶ σφάκελος Hip. 1353. τί ᾤδε πηδῶς ἄλλος' εἰς ἄλλους τρύπας; Tr. 67. τοῖς τρύποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1206. ἵνα Βάκχιος—λαίψηρὰ πηδῶ Ion. 717. ἐνθα πῶρ πηδῶ θεῷ Βακχεῖον ib. 1125. τυραννίδα, ἥς μακρὰι λόγχοι πέρι πηδῶσ' ἔρωτι Her. F. 66. εἰς τὰ πῖσημα ὃ φθάνος πηδῶν φιλεῖ Bel. fr. X. 2. ἐν πύκαισι Παρνασσὸν κάτω πηδῶ Hyr. fr. I. 3. δοκεῖτε πηδῶν τὰδικήματ' εἰς θεῶν πετεροῖσι; Melan. fr. III. 1. αὐτὸν ὕψει πηδῶντα σὺν πύκαισι Bac. 307. πρὸς ἀγέλαισι καὶ τέρνοις ἑμοῖς πηδῶν ἀθήροι Dan. fr. XI. 2. ἐν μίση τῇ γαστέρι πηδῶντες Cy. 220. τὰ θεῶν—ἀντιλόγους πηδῶντ' ἀνελπίστους τύχαις Hel. 1157. τροχοὶ ἐπὶ πηδῶν Ph. 1201. διὰ χειμάρρων νάπης ἀγμῶν τ' ἐπὶ πηδῶν Bac. 1092. τὸ Τρωϊκὸν πηδῶμα πηδῶσας ποδοῖν An. 1140. τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας πηδῶσασα πυρὸς ἔσω Sup. 1018. ἢ

Π Η Μ Α

δόμων ἐξώπιος βίβηκε πηδῶσασα ib. 1039.

Πήδημα. πήδημ' ἐς ἄδ' πεκρὸν Hip. 829. τὸ Τρωϊκὸν πηδῶμα An. 1140. λυγρὸν πηδῶμα Tr. 750. ὡς τὸ μέλλον καρδία πηδῶμ' ἔχει Bac. 1287. ἑράνιον πηδῶμα El. 861. δυστυχῇ πηδῶματα Or. 263.

Πηκτός. πεκτῶν κλιμάκων Ph. 492. πεκτὴ γάλακτος Cy. 189.

Πηλείδης, vel dor. ας, filius Pelei, i. e. Achilles. Hec. 191. Iph. A. 229. et Rh. 371.

Πηλεὺς, pater Achillis. Hec. 37. 383. et 534. An. 18. etc. Iph. A. 701. Iph. T. 369. et 375. Rh. 119. etc. Tr. 1127. et Hel. 97.

Πηλιάς. Πηλιάδα καθ' ἑλάν Iph. A. 1048. τὰν Πηλιάδ' ἀκτὰν Her. F. 389. Πηλιάδες Θεράπναι ib. 370. πύκαις σὺν Πηλιάσιν Al. 918.

Πήλιον, nom. montis et sylva. Med. 3. Al. 599. An. 1278. Iph. A. 705. et 1040. et El. 445.

Πηλιῶτις. τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἴωλκὸν Med. 484.

Πῆμα. δεινὸν πῆμα Hec. 583. τὸ λοιπὸν πῆμα, πῆματος πλέον ib. 1168. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. δὲ πλὴν αὐτῇ πῆμ' ἐπετρατεύετο ib. 1185. σμικρὸν πῆμα ib. 1368. κρύπτει πῆμα Hip. 279. cf. v. 674. τὸ ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι ib. 855. πῆματος ἔξω ib. 1293. θυραὶ πῆματος σπυρδῶν ἔχων Al. 781. et 1017. cf. v. 817. et El. 291. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακῶς προσκείμενον πῆμα Her. 484. δικαίως τὸν δειντεῖοντά σοι δράσειεν ἂν τι πῆμα Ion. 372. ὅσον μοι πῆμα—ἔφως ib. 1272. πῆμα Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι Fr. inc. C. 1. ὃ καὶ ἐνεγκῶσαι πῆματα Hec. 167. νέων πημάτων ἔχ' ἀπτεται ib. 675. τῶν Ἀτρείδων πῆματ' οἴκων Or. 965. ἕτερα ἐτέροις ἀμείβεται πῆματα ib. 978. μή τις—πῆματα πῆμασιν ἐξέυρη ib. 1257. ἔταδε μήσατο πῆματα γὰρ βασιλεύσει Ph. 806. πρὸς πεπραγμένοιςιν ἄλλοις πῆμασιν ib. 1348. ἀργὴ πημάτων Hip. 272. πημάτων ἄκος ib. 600. εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγγώρισται Al. 567. πημάτων δοίης λύσιν An. 901. κακοῖς πῆμασι κύρσας ib. 1172. τοῖς τῷ νοσούντος πῆμασιν διώλειεν τὸν

συννοσῶντα Sup. 227. τάκεϊ παρόντα
πολλὰ πῆματα ib. 686. πημάτων γ'
ἄλις βάρος ib. 818. τοιαῦτα τὰμὰ
πῆματα Iph. A. 536. ἐπὶ πῆμασι
βροτῶν Iph. T. 415. ὧ μέγιστα πῆ-
ματ' ἐξεργασμένοι Rh. 808. cf. Her.
960. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ
Tr. 680. πολλῶν σοφιστῆς πημάτων
Her. 993. τοῖς ἐκείνῃ πῆμασιν νοσεῖς
Hel. 102. παλαιὰ θρηνεῖς πῆματα
ib. 610. καὶν' ἀκήσῃ πῆματ' ἐξ ἐμῷ
ih. 1529. πημάτων κακὰς ὁδὸς Ion.
930. πημάτων ἄδην ἔχω ib. 975.
ὑπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων
Her. F. 821. ἄποιν' ἐμῶν πημάτων
El. 1180. βρότεια πημάτων ὄσαι
τύχαι Antior. fr. XXI. 1. πημάτων
λελημένον Dic. fr. XV. 1.

Πημαίνειν. πόσιν πημαίνει τις Hip.
153. πημαίνειν βροτὸς Fr. inc. LXV.
1. πημαίνουσα σε Med. 1398. ὃ, τι
σὲ κἄμὲ πημανεῖ Iph. A. 525.

Πημονή. ὅστις ἦρξε πημονῆς Med. 1372.
ἐξ ἐπακτῷ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip.
318. ἀπὸ τέκνων σῶν πημονὴν εἶργοι
θεὸς Al. 517. τίς αὐτὴν πημονὴν δα-
μάζεται; Scy. fr. I. 2. 2) dor. πη-
μονά. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι
Hec. 630. φέρων πημονὰν Ἑριννύων
Ph. 262.

Πημοσύνη. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνη Fr.
inc. CLIII. 3.

Πηνειὸς, nom. fluvii. Tr. 214. et Her.
F. 368.

Πήνη. ἐν δαιδαλείαισι ἄνδοκρόκοισι
πῆναις Hec. 471. ὃς ἐμαῖς μυθεύεται
παρὰ πῆναισιν Ion. 197.

Πήχυς. λευκὸν ἐμβάλουσα πῆχυν τέρ-
νοις Or. 1466. λαιὸν ἔπαιρε πῆχυν
Her. 728. εἰς εὖρος τριῶν πῆχεων
Cy. 390.

Πιαίνειν. ἡ γῆ τὰμὰ πιαίνει βοτὰ Cy.
332.

Πιδακός. πιδακόςσα λιβάς An. 116.

Πίδαξ. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284.

Πιέζειν. πιέζει τὰγαθῷ τὸ δυστυχὲς
Hip. 637. συμφορὰ ἐτέρως ἐτέρα πιέ-
ζει Al. 897. τὴν τύχην λίαν πιέζειν
Sup. 249. νυθετόμενος ἔρως μᾶλλον
πιέζει St. fr. II. 2.

Πιερία Bac. 408. et 565.

Πιερίς Rh. 349. ἐννέα Πιερίδας Μῆσας
Med. 832. conf. Iph. A. 1041. ἐν
δέλτοις Πιερίσι Iph. A. 798.

Πιθανός. πιθανὸς αὐτὸς περιβαλεῖν
κακῷ τινι Or. 904. πιθανὸν λόγον
Antior. fr. XLII. 2. εἴπερ ἐστὶν—
ψευδηγορεῖν πιθανὸν Thy. fr. III. 2.
Πίδος. ὥστ' ἐκπιεῖν σε ὄλον πίθον Cy.
216.

Πικρός. πικρὸν νότον Ph. 956. et Tr.
66. πικρὸς καθέστηκε Ph. 963. πι-
κρὸς πολίταις ἐστὶν Med. 224. πικρῷ
ἔρωτος Hip. 727. πόσις πικρὸς Hel.
303. πικρὸν συνθονάτορα El. 638.
πικρὸς δανεισμὸς ib. 858. πικρὸς
γόνος Ph. 890. πικρὸς γάμος Med.
399. et Sup. 833. et πικρῶν γάμων
Ion. 506. πικροὶ αὐτοῖς ἤξετε Sup.
1221. πικρὸς προχύτας χέρνιβας τε
Iph. A. 955. πικρὸς λόγος Hel. 488.
ἀγωνιταὶ πικροὶ Ion. 1257. ἀθλῶς
πικρὸς Her. F. 827. οἰκρὸς πικρὰ
Hec. 1277. λύπην πικρὰν Or. 1105.
πικρὰν βάξιν Med. 1374. πικρὰν θέαν
Hip. 825. πικρὰν ναυκληρίαν Al.
258. πικρὰν σύγχυσιν βίῃ An. 291.
πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσίν τε βίῃ ib.
384. πικρὰν Φοίβῃ φάτιν Sup. 834.
conf. Hel. 668. et Ion. 1325. συγγέ-
νειαν πικρὰν Iph. A. 510. πικρὰν,
πικρὰν ἰδῶσα δυσελέναν ib. 1315. sq.
πικρὰν φλόγα Tr. 344. πικρὰν γῆρυν
ib. 441. πικρὰν βάκχευσιν Bac. 357.
δαῖτα πικρὰν Cy. 307. ἀλητείαν πι-
κρὰν Hel. 940. πικρὰν ἡλυσιν Her.
F. 1041. πικρὰς μὲν πελέκεως τομᾶς
σᾶς, πικρὰς δ' ἐκ Τροίας ὁδῷ βυλᾶς
El. 160. sq. πικρὰς τελευτὰς γάμων
Med. 1388. ὧ πικραὶ γοναὶ Hip.
1082. πικραὶ ὄψεις Sup. 945. πικρὰς
ἐς ἀρχὰς βαίνεις Hel. 667. σὺν πι-
κραῖς ἀλγηδόσι Fr. inc. CXLVIII. 2.
πικρὸν θέαμα Or. 950. cf. Sup. 783.
τῇ δίκῃ πικρὸν τῆτο Ph. 530. πικρὸν
τόδε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις ib.
899. πικρὸν κῆδος Med. 400. πικρὸν
λέχος Hip. 635. πικρὸν οἰκέρημα ib.
787. πῆδῃμ' ἐς ᾧδε πικρὸν ib. 829.
πένθους γεύομαι πικρῷ Al. 1072. ἴνα
σοι μηδὲν ἐνδῶπην πικρὸν An. 224. ὧ
πικρὸν φίλων προσηγόρημα ματέρων
Sup. 802. πικρὸν φίλημα Iph. A.
679. δαλῆ πικρὸν μίμημα Tr. 922.
δίσκημα πικρὸν ib. 1121. πικρὸν ὀ-
δυρμα ib. 1227. ἢ τὸ δέρμα σοι πι-
κρὸν; Cy. 526. πικρὸν ὄν Her. 416.
vid. not. τὸ σῶμ' ἐστὶν πικρὸν Hel. 304.

πικρὸν ἀγώνισμα El. 987. γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πικρὸν νέαν γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Phoen. fr. V. ἔδεν ἔσται μοι πικρὸν Fr. inc. CLII. 6. ὦ δῶρα πατρὸς σὺ πικρὰ Hip. 1411. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἅ σοι πικρά; Bac. 813. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονόμενοι Her. F. 1288. πικρὰ ἀγγεῖλαιμεν ἂν El. 418. πικροτάτῃ χρυσῷ φύλαξ Hec. 772. πικροτάτον ὕπνον Cy. 585. πικροτάτους δεσμούς Bac. 634.

Πικρότης El. 1014.

Πικρῶς. τῆς κρείσσης λόγως πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὑπο An. 189. πικρῶς πατρὸς φόνιον αἰτήσῃ δίκην Φοῖβον ib. 1003. πικρῶς νιν θέραπες ἦγον ἐκ φόνου Sup. 762. πικρῶς ἐδύλευσα Tr. 964. πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τῆς σῆς λόγως Hel. 415. τὴν τύχην οἶσει πικρῶς Ion. 610. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613.

Πιμπλάναι. ἔκ ἂν δυναίμην μὴ τέγοντα πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. πεδιά πίμπλασθ' ἀρμάτων Ph. 525.

Πιμπράναι. ναιὺς πιμπράναι πυρὶ Tr. 81. πιμπράσι μυχῆς; ib. 299. cf. v. 306. πίμπρησιν οἶκος ib. 893. πιμπράναι Πριάμῃ ἄστυ ib. 1260. πίμπρη Ion. 527. πίμπρη—Λοξίῳ χρητήρια ib. 974. πίμπρα Syl. fr. II. 2. ἐπίμπρας Ἐρεχθέως δόμους Ion. 1293. πιμπρᾷ σὺ (*pass. incenderis*) Tr. 1279.

Πιναρός. πιναρὰν κόμαν El. 184.

Πίνειν. πίνει μελαίνης μητρὸς εὐζωρον μέθυ Al. 760. πῖνε ib. 791. πίνοντα τύμβῳ πλησίον προσφαγμάτων ib. 848. πίνων κελαινὸν αἶμα Syl. fr. II. 3. cf. Hec. 536. ἐπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένῳ δόμοις Al. 833. πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν Cy. 534. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα ib. 584. πίης μεθ' ἡμῶν Al. 798. πῖωμεν Syl. fr. V. 1.

Πίνος. πίνῃ ὅσῃ βέβριθα El. 305.

Πινώδης. ὦ βοτρύχων πινῶδες ἄθλιον κᾶρα Or. 225.

Πικράσκειν. πραθεῖς ὑπό τινος Ion. 310. εὐμορφία πραθεῖσα Tr. 936.

Πίπτειν. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ Hec. 787. cf. Al. 951. et Sup. 43. οἷς μὴ πίπτουσιν εὖ (*sc. γάμοι*) Or. 602. πίπτω εἰς ἄταν Iph. A. 137. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις κυβεύων—Rh. 446.

vid. not. εἰς ἀηθίαν πίπτει Hel. 426. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτουσιν And. fr. XII. 1. ἃ εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις Pal. fr. II. 8. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπὸ τῆς ὀρῷ Ipus fr. XVI. 5. πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει El. 639. cf. Antig. fr. XV. 1. τὰ μὲν εὖ, τὰ δ' ἔκαλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν El. 1101. πόσον χρόνον δεμνίοις πέπτωχ' ᾔδε; Or. 88. ὃ πεσήματα πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε An. 654. ταῦτο μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. εἰς ἔρον τῷ μαθεῖν πεπτώκαμεν Iph. T. 1172. cf. Bac. 811. πρὸς πέδῳ πεπτώκατε Bac. 605. χρητήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι κοινὰν πρὸ ναῦ Ion. 419. πρὸς ἀσμένους πέπτωκα σὰς παρητῶας ib. 1438. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταραγμάτι πέπτωκα δεινῷ Her. F. 1092. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 6. ἔγνω πόνον τιν' εἰς δόμους πεπτωκότα Her. F. 597. νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτωκότες Ph. 888. πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα Hip. 718. ὄθι δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε Or. 1309. ἔπεσον δαίμονος ἄτα Hip. 241. εἴ ποτ' Ἴλιῳ τείχῃ πέσοι Hec. 11. ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνὰν ib. 927. κύφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465. τάχ' ἂν εἰς δέον πέσοι χάρις ib. 1104. εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι Hel. 1088. ἐν τοῖς τοιούτοις ἡνίκ' ἂν γνώμῃ πέσοι El. 426. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. ὅταν πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ Iph. T. 730. καθαρὰν ἦν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος Ion. 673. μὴ εἰς ἀνανδρίαν πέσης El. 982. ὅταν ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενῆς πέσης Peliad. fr. VI. 4. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν ib. 50. πεσεῖν πρὸς ὕδατος ib. 405. εὐσχήμως πεσεῖν ib. 569. χαμαὶ πεσεῖν Med. 1170. ἔτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν Hip. 41. ὥστε τῷπαλιν πεσεῖν φρενῶν ib. 390. πεσεῖν ἀχρηστον θέσφατον Iph. T. 121. πολεμίων πεσεῖν δορὶ Rh. 398. ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν Her. 232. πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. ὑπὸ μητρὸς πεσεῖν ib. 1270. πεσὼν ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 35. cf. v. 152. εἰς ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς ὀργὴν πεσὼν ib. 695. πεσὼν ἐν φόβῳ ib. 1419. et εἰς φόβον πεσόντε Ph. 69. εἰς

βακχεῖον πεσών ib. 21. ἐκ ἀνώνυμος πεσών ἔρως Hip. 1429. εἰς τὸ δυστυχές πεσών Tr. 634. δαῖτα πρὸς κοινήν πεσών Ion. 652. κρείσσον' εἰς ὀμιλίαν πεσόντα Ael. fr. IV. 2. ὑπ' αἰτης πεσών Bel. fr. XVI. 10. Φρυγῶν πύργους πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ Hec. 1112. cf. Tr. 479. et 868. κακῶν εἰς τῆσχατον πεσόντες Her. 305. ἀνδρὸς εἰς ἐχθρῷ χέρας πεσόντας ib. 451. πεσῶσαν ἐκ καρχησίων Hec. 1261. σῶμα εἰς νόσον πεσόν El. 428. σώματα πεσόντα φασγάνῳ Hel. 977. ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσῆ Or. 1141. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται Med. 986. εἰ πτώμα θανάσιμον πεσῆ El. 686. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσόμενος Bac. 611. Πίσσα, *nom. urbis*. Iph. T. 1. et Hel. 393.

Πισᾶτις παρθένος Iph. T. 824.

Πιστεύειν. γυναιξὶ πισεύω βραχὺ Or. 1103. cf. St. fr. VI. 1. σοὶ πισεύω λόγοις Rh. 663. τὸν παρ' αἵδη πατέρα—πιστεύεθ' ἥξειν; Her. F. 146. ὅστις δὲ λῶ φωτὶ πισεύει Alcmaeon. fr. V. 1. λόγοις ἐμοῖσι πίτευσον τάδε Hel. 716.

Πίσσις. σὴ πίσσις (sc. ὠφελεῖ με) Ph. 368. πίσιν μεγίστην Med. 22. Θεῶν ἐκέτι πίσσις ἄρηρε ib. 414. ὅρκων φρέδη πίσσις ib. 492. πίσσις εἰ γένοιτό μοι τέτων ib. 731. πίσιν ὁ σμικρὰν Θεῶν Hip. 1037. cf. v. 1055. 1309. et 1321. et Rh. 415. φόβων πίσσις αἶδε πρῶτα Sup. 627. ὃ γε μὴδ' ὀρωμένη πίσσις παρῆν Iph. A. 1586. καλόν τι γλῶσσ' ὅτῳ πίσσις παρῆ Iph. T. 1064. τὰν πίσιν σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει El. 737.

Πισός. ὁ πισὸν ξένον Hec. 1234. πισὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ Or. 725. πισὸς φίλοις ib. 1405. cf. Med. 698. πόσιν πισὸν Med. 511. ἀλόχῳ πισὸς φίλος Al. 1098. πρὸς ἀνδρ' ἀγαθὸν πισόν τε Iph. A. 45. πισὸς ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ ib. 114. πισὸς πῶς ἔσομαι; ib. 153. λίαν δεσπόταισι πισὸς εἶ ib. 304. πισὸν αἰδαν Bac. 1155. πατὴρ πισὸς παρατάτης Her. 126. ταμίαν πισὸν Ion. 55. σὲ πρῶτον ἀνθρώπων πισὸν νομίζω καὶ φίλον El. 83. πισὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1. ἄνδρα δὴ μῶ πισὸν Pl. fr. I. 3. τίς νῶν

πισὸς φίλος; Fr. inc. XXVIII. 1. τύμβῳ ὑδεῖς πισὸς ἀνθρώπων φίλος eorund. LXXXIV. βασιλίδος πιστὴ τροφὴ Hip. 267. τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί Al. 369. πιστῆς ἀλόχῳ ib. 883. conf. Hel. 1246. πιστὰς ἡδονὰς Iph. T. 641. ἐκ ἔτιν ὑδὲν πιστὸν Hec. 956. cf. Cress. fr. XI. 3. τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχῃ Or. 245. γλώσση ὑδὲν πιστὸν Hip. 395. πιστὸν Ἑλλάς οἶδεν ὑδὲν Iph. T. 1205. πιστὸν τό γε θεῖον σθένος Bac. 881. τὸ ἐμὸν εἴσεται δέσποινα πιστὸν Ion. 709. δόλευμα πιστὸν ib. 748. πιστὸν μοι τὸ παλαιὸν λέχος τὸ σὸν Her. F. 801. ὑδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο, πλὴν τέκνων Oenei fr. VI. 1. τὰνδον πιστά; Hec. 1017. τὰ πίτ' ἐμαντῷ τῷ θράσους παρέξομαι Ph. 275. εἰς πάντα σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα Med. 821. ἡ δέλτος ἥδε κατηγορεῖ σε πιστὰ Hip. 1058. δειν' ἰδὼν—καὶ πιστὰ Cy. 375. πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. ὁ πισότατος πάντων Or. 1014. ὃ πισοτάτη El. 1337. ψυχὰς τὰς πισοτάτας Al. 904.

Πισῶσθαι. τῷ παρόντι τῷπιὸν πισύμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. ἐπεὶ ἐπισώθησαν Iph. A. 66.

Πίσρα. ὑδὼρ ποταμῶν ἐν πίσραις κεῖται Cy. 47.

Πίσρον. πληρὴν πίσρα Cy. 29.

Πίσυνος. θορύβῳ πίσυνος. κᾶμαθεῖ παρρησία Or. 903. κήρυξιν Ἑρμῆ πίσυνος Sup. 121.

Πιτάνα, *nom. urbis*. Tr. 1112.

Πιτθεύς, rex Træzeniae. Med. 683. Hip. 11. 24. 691. et 794. Sup. 4. et Her. 208.

Πίτνασθαι. θυμέλαι ἐπίτναντο χρυσήλατοι El. 713.

Πιτνεῖν. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πιτνεῖ Hec. 23. εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτνεῖ Or. 1538. σὺν αἵματηραῖς σαγδόσι πιτνεῖ Ph. 1424. πιτνεῖ ἐπ' ὕδας Med. 1195. Θεῶν αἷμα πιτνεῖν φόβος ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. οἶος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἃ νεκύων πένθεσι πιτνεῖ Al. 102. ἐν ἄλλης δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. ἐνθ' Ἀχιλλέως πιτνεῖ παῖς An. 1150. ὡς πρὸς γαῖαν πιτνεῖ ib. 1153. περὶ σοῖσιν γένουσι πιτνῶ Sup. 285. cf. Hel. 900. εἰς αἵδην πιτνεῖ Tr. 463. πρὸς

τῷ ποτ' ἐν γῇ πτώμα δύστηνον πιτνεῖς; Her. 78. ἡ δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνεῖς Hel. 1099. πιτνεῖ εἰς πέδον Her. F. 1006. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ Ag. fr. XXVI. 3. σύ μ' ὄψεται πιτνῶντα πρὸς γᾶν An. 1226. πιτνῶν πρὸς ὕδατος Sup. 165. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν Her. F. 73. ἀναστήσασα ἡμᾶς πιτνῶντας Al. 629. βώμιοι πιτνῶντες An. 358. τὸς πιτνῶντας ἐκ ἀπωθῆναι πόνοις Phi. fr. II. 2. τῶν σῶν πάρος πιτνῶσα γονάτων An. 574. θεῶν τιμῆς, πιτνῶσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὑπο Her. F. 853. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνῶντα Med. 55. θεόθεν πιτνῶντ' ἐπὶ δόμοις ἄχῃ ib. 1270. θριγκὸν δόμων πιτνόντα Iph. T. 48. νεκρῶν, λόγχαις πιτνόντων Ph. 1481. cf. Sup. 691. παίδων ἱκετῶν πιτνόντων Med. 863.

Πίτυλος. πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος Hip. 1464. πίτυλος σκύφος Al. 801. μανίας πίτυλον μεθεῖς Iph. T. 307. νεῶς πίτυλος εὐήρης ib. 1050. ταρσῶ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον ib. 1346. cf. Tr. 1123. πίτυλος Ἀργεῖα δορὸς Her. 834. εἰς πίτυλον φόβῃ Her. F. 816. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεῖς ib. 1187. δις δυοῖν πιτύλοιν Tr. 817. πιτύλος διδῶσα χειρὸς ib. 1235.

Πλαγὰ, dor. pro πληγῇ. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγὰν Or. 1467. σκέψαι τεκέων πλαγὰν Med. 851. ἴν' ἀνταίαν ἐρείσω πλαγὰν An. 845. κεραυνίῳ πλαγᾷ Bac. 93. πλαγᾷ χερὸς ὑπ' ἐμᾶς El. 1179. φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379.

Πλάγιος. πλάγια φρονεῖς Iph. A. 332.

Πλαγκτός. πλαγκτὰ νεφέλα Sup. 961.

Πλάζεσθαι, errare, vagari. δαρὺν χρόνον ἄλαιοι πλαγχθεῖς Or. 56. πλαγχθεῖς πλατείας πεδιάδος θ' ἀμαξίτῃ Rh. 283. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεῖς Her. F. 1188.

Πλάθειν, i. q. πελάζειν. μόρος ἀποτμος πλάθει Al. 117. τίνες τὺς ἡμετέρας κοίτας πλάθεισι; Rh. 14. conf. v. 777. ἐπλάσθης φίλῃ πρὸς αὐλὰν ib. 347. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος ib. 920. cf. Tr. 203. Θρηκὶ πλασθεῖσα ξένῳ Hec. 890. πλασθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδὶ An. 25. πλαθεῖσ' (pro πλασθεῖσα) ὑπ' ἱλῆϛ Rh. 911.

Πλάκτρον (dor. pro πληκτρον) διόβολον πυρὸς κεραυνίῳ Al. 127.

Πλανᾶσθαι. οἱ κενῶν δοξασμάτων πληρεῖς πλανᾶσθε El. 384. φυγὰς πλανώμενος Ph. 419. ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253. τύχας τὰς μάτην πλανώμενας Fr. inc. XXXIX. 2. et Fr. inc. B. 47. 3. πᾶσαν πλανηθεῖς τήνδε βάρβαρον χθόνα Hel. 604.

Πλάνη. βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8.

Πλάνης Bac. 716. οἱ φέρονται πλάνητες Iph. T. 417. πόντε πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1.

Πλανήτης. τῷ πλανήτῃ Μενέλεω Hel. 1692. πλανήτην βίον Her. 878. ἐρεθίζων πλανάτας (dor. pro πλανήτας) Bac. 148.

Πλάνος. πλάνον φρενῶν Hip. 283. τῷ συνέζευξαι πλάνῳ; Al. 485. πόσον χρόνον—ἄλιον ἐφθείρε πλάνον Hel. 780. πλάνος καρδίᾳ προσίσταται Fr. inc. B. 39. 2. ἐδ' ἀγύμναστον πλάνοις Hel. 540. κερκίδος ἐμᾶς πλάνος Ion. 1491.

Πλάξ. τὴν ἀρίστην Χερρόνησίαν πλάκα Hec. 8. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δι' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. πλωσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. Περσῶν ἡλιοβλήτης πλάκας Bac. 14. σεμνὰς πλάκας ναίοντες ὀρέων ib. 717. Παρνασσῷ πλάκες Ion. 1267. Ἰσθμῷ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Πλάσμα Fr. inc. LIII. 7.

Πλάσσειν. ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι καὶ —ζῶα Fr. inc. B. 14. 1. τίνος πλάσαντος θεῶν; Hel. 591. τῷνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον Ion. 830. οἶκος, τεκτόνων πλασθεῖς ὑπο Fr. inc. CLVI. 1.

Πλάσιγξ χρυσῇ Rh. 303.

Πλαστός. πλαταῖσι βακχεῖαισιν Bac. 218.

Πλάτη. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. λιμένα Ναυπλίου ἐκπληρῶν πλάτῃ Or. 54. πλάτῃ φυγόντες Iph. T. 242. νυκτέρῳ πλάτῃ αἵρεσθαι φυγὴν Rh. 53. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877. κοινῶν πλάτης Hel. 1228. πλάτην καθίστατο ib. 1550. ἀφελῶν σκαλμῷ πλάτην ib. 1614. ναυτίλῳ πλάτῃ Ag. fr. I. 2. 2) dor. πλάτα. πρωτόπλως πλάτα An. 866. κέρασ δεξιὸν πλάτας ἔχων Iph. A. 236. πλάταν ποντο-

πόρον Tr. 809. ἀλίφ πλάτα Her. 83. θήραμα βαρβάρη πλάτας Hel. 192. cf. v. 238. et 1125. Χάρωνος πλάτα Her. F. 432. 3) *plur.* πλάτας ναυσιπόρος Iph. A. 172. πλάταισιν ἐσχάταισι ib. 291. παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις ib. 723. εὐπόροις πλάταις ib. 765. vid. etiam Iph. T. 1133. et 1347. et Hel. 1477.

Πλατύς. πλαγυθεὶς πλατείας πεδιάδος ὁ ἀμαξιτὸς Rh. 283. πλατεῖαν εἰσδρομὴν ib. 604. πλατείας ἐσχάρας Cy. 383.

Πλέγμα. εὐρὺς ἄπεισι πλεγμάτων Ion. 1393.

Πλέθρον. πλέθρου σαθρήσας μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Πλειάς, *nom. sideris*. Or. 1005. Iph. A. 8. et Ion. 1152. et in *plur.* Πλειάδες Rh. 530. Hel. 1505. El. 468. et Phaëth. fr. VIII. 1.

Πλεῖν. πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα Iph. A. 1197. cf. v. 1265. πλεῖ (*imper. naviga*) κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα Tr. 102. πάλιν πλέωμεν Ναξίαν Hel. 1606. πλεῖν ξὺν πόσει ib. 1679. Ἀτρέως πλέων σὺν παιδί ib. 1084. πλέωσα τύχαισιν Tr. 104. βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν Iph. T. 1040. Λιβύης—ἐπιδρομὰς πέπλευκα πάσας Hel. 412. οἱ πέπλευκ' ἄρα ib. 468. πορθμὸς μυρίως πεπλωκότα (*quasi a πλώω*) ib. 539. Μαλέας πλησίον πεπλευκότας Cy. 18. ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον ἔπλευσ', ὅπως δ' ἔπλευσα θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. ὃ γὰρ ἂν—πύργος γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας Med. 7. ἐξ οἴκων πατρίων ἔπλευσας ib. 432. ὡς διὰ μακρῇ τήνδ' ἔπλεύσατε χθόνα Iph. T. 480. ἔπλευσ' ἐς αἶδαν Her. F. 427. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν Hec. 1291. εἰς τὸ πρόσθεν πλεύσωμεν; Hel. 1596. τὸν καταιβάτην Ἀχέροντα πλεύσας Bac. 1359. πλεύσαντες αὖθις Hec. 1205. Ἰόνιον κατὰ πόντον πλεύσασα Ph. 217. etc.

Πλέκειν. ποίας μηχανὰς πλέκει; An. 66. φλοῖνας ἡνρίας πλέκει Aut. fr. II. Ὀλύμπῳ καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578. πλέκων λόγος Rh. 834. παῦσαι πλέκοντα Ion. 1410. ἔπλεκε πλοκάς τοιάσδε ib. 826. ἐκ τέχνης τέχνην οἷαν ἔπλεξε ib. 1280. μηχανὴ πεπλεγμένη An. 996.

Πλεκτός. πλεκτὸν τέφανον Hip. 73. πλεκτὰν Αἰγύπτῳ παιδείαν Tr. 128. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762. πλεκτὰς ἱμάντων τροφίδας An. 719. πλεκτὰς ἀγκύρας Iph. T. 1408. πλεκτῶν κλιμάκων Bac. 1211. πλεκταί, *subst.* funes, Tr. 958. et 1010. πλεκτὸν κύτος Ion. 37. πλεκτοῖσι φύλλοις Hip. 807.

Πλεονεξία Iph. A. 509.

Πλέος. φόβῳ πλέα Med. 263. et 903. ἐν πόλει ψόφῳ πλέα Ion. 601. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. τὰ μάντεων ἐστὶ ψευδῶν πλέα Hel. 751.

Πλευρά. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 500. κρέσας πλευρὰν πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. πρὸς σῆσι πλευρῆς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται Hec. 826. εἰς πλευρὰς ἰεῖς (sc. τὸν σίδηρον) Iph. T. 298. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. ἀσπρῶτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 53. etc.

Πλευρόν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ Or. 223. cf. v. 798. et Al. 367. sq. κάμψας πλευρὰ Ph. 1423. τίς ἐφέστηκε δεξιὰ πλευροῖς; Hip. 1360. αὐτὸν μογῶντα πλευρὰ Al. 852. πλευρὰ φασγάνῳ τυπεῖς An. 1151. κῶλα—εἰς πλευρὰ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς; Scy. fr. I. 3.

Πλέως, *att. pro πλέος*. ἀνὴρ πολλῶν θανμασίων πλέως Bac. 449. πόθῳ πλέως ib. 456. πλέως οἶνος Cy. 501. πλέων τὸν σκύφον δίδω ib. 553. φόβῳ πλέως Her. 474. cf. El. 25. γάλακτος πλέῳ κρατῆρες Cy. 215.

Πληγή. πληγὴν σιδήρῳ παρακοιθεῖσαν Ph. 1402. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ἤσθετ' ἂν Iph. A. 1582. πέπτωκε δολίῳ πληγῇ Rh. 748. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν ib. 796. ὀσιωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγὴν Cresph. fr. XI. 2. τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει An. 1075. πληγαῖς Φρυγίαις εὐκίμποις Tr. 151. πληγαῖς πρόσωπον ἐξωδηκότα Cy. 226. πληγαὶ τριαίνης Ποντίῳ Ion. 282.

Πληγμα. δεινὰ πλήγματα γενεαῖδων

Iph. T. 1366. πλήγματα κρατὸς Tr. 789.

Πλήθειν. δακρύων ἔπλησεν ἐμέ τε—
πολλῶν Or. 368. δακρύοισιν Ἑλλάδ'
ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. cf. Med.
905. πλησὸν νεκρῶν Εὐβοίας μυχὸν
Tr. 84. εἰ τὴν ἐν Ἰδῇ γραμμάτων
πλήσειέ τις πεύκην Hip. 1253. ὄψιν
ὀμμάτων ὥς πλήσαιμι ἄδονα Iph. A.
234. ἐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ με
Cy. 146. πλήσεις νηδὺν Alop. fr.
VII. 1. πλήσασα κλιμακτῆρας πο-
δὸς Hel. 1586. πλήσει πᾶσαν γαῖαν
αἰσχίσων λόγων Hip. 692. πᾶν ἐπλή-
σθη σέγος (sc. τῆς αὐτῆς) Her. 646.
ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλω ροῆς Bac.
281. ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεῖς βο-
ρᾶς Cy. 408.

Πληθος. πληθος πόλεος Hec. 866.
δεινὸν τὸ πληθος ib. 884. πλήθει
γυναικῶν ἐδὲν ἥνυον ib. 1167. ὅταν
—πεῖθῃ τὸ πληθος Or. 906. ἐν πλή-
θει λέγων ib. 942. ἀλόγιστόν τι τὸ
πληθος ib. 1157. σμικρὸν τὸ πληθος
τῆσδε γῆς Ph. 722. σίτων πληθος
Al. 551. σοφῶν πληθος ἀθρόον An.
482. εἰς πληθος αὐτῶν εἴμι Sup.
355. σποδῆ πληθος ὀλίγον ib. 1129.
στρατῆ πληθος Rh. 309. πληθος συμ-
μάχων Her. 668. ὥς ὄχλος βροτῶν
πλήθους τε κυφίσσειε χθόνα Hel. 40.
χρυσῆ πλήθει χαίρειν Fr. inc. LXIV.
1.

Πληθύειν. τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει
πέδον; Her. F. 1172.

Πληκτρον. κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρον
χρυσέῳ Her. F. 351. πληκτρα ἐκ ἐπὶ
ζυγοῖς ἵππων καθήρμοςο Rh. 766.

Πλημμελεῖν. τί πλημμελήσας; Ph.
1649.

Πλημμελής. μή τι πλημμελὲς πάθῃς
Med. 306. ἐδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα
πλημμελὲς κλύων Rh. 858. ἦν τι
πλημμελὲς σε δρᾶ Hel. 1091.

Πλημυρίς ὀφθαλμότεγκτος Al. 182.

Πλημοχόαι Pi. fr. I. 1.

Πλήρης. ἄγων πλήρης τεναγμῶν Hec.
230. ὄχλος πλήρης ib. 522. et Or.
882. πλήρεις κρατῆρας Bac. 221.
κενῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 384.
ἐν Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ Hec. 109.
γράπεζα πλήρης Hip. 110. cf. Cress.
fr. IX. 3. ὥς ἂν τὴν χάριν πλήρη
λάβω Hel. 1427. θυσίαν πλήρη Fr.

inc. CLV. 5. et θυσίαι πλήρεις Al-
132. πλήρεις πόλεις Bac. 19. πλη-
ρες δέπας Hec. 527. πλήρες τεῦχος
Ion. 1184. πλήρη πεδία πολεμίας χε-
ρὸς Rh. 286. χρυσῆ πλήρη δώματα
Her. F. 645.

Πληρῆν. πληρῆσιν πυρὰν Hec. 574.
πληρῆτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987.
πληρῆν πίτρα Cy. 29. νέον κρατῆρα
πληρῆν Ion. 1192. πεύκαισιν χέρας
πληρῆντες Her. F. 373. πληρῆσα
θυμὸν Hip. 1328. εὐόχθῃ βορᾶς ψυ-
χὴν ἐπλήρην Ion. 1170. cf. El. 425.
εἰς ἄγχος—βακχίῳ μέτρημα πληρῶ-
σαντες Iph. T. 954. ὅς—πληρῆται
ροᾶς Ar. fr. II. 3. ἑρανὸς πληρέμενος
ὄμβρου OEd. fr. XVII. 9. ὅστις δό-
μοις ἡδεταί πληρωμένοις Dan. fr. IV.
1. πᾶσα χθὼν φθέγματος πληρωμένη
Hip. 1215. γαστρί μὴ πληρωμένη Bel.
fr. XVII. 5. ἀρχαὶ ἐπληρῆντο An.
1098. πολλοὶ ἐπληρώθημεν Iph. T.
306. ὥς ἐπληρώθῃ σέγῃ Ion. 1168.
δαιτὸς πληρωθεῖς Antiope. fr. XXVII.
3.

Πλήρωμα. ἀφθόνου πληρώματος Or.
1642. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203.
κυλίκων πλήρωμα Tr. 824. πλήρωμα
τυρῶν Cy. 208. τῶν φίλων πλήρωμα
ἀθροίσας Ion. 664. σέγει πλήρωμά
τι ib. 1412. δυσθανάτων κρατῆρων
πληρώματα ib. 1051.

Πλησιάζειν. πῶς ἂν αὐτῷ πλησια-
σθεῖην; El. 634.

Πλησίον, *adverb.* ὥς—πλησίον μιᾷ
φλογὶ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 896.
μηδ' ἔρα τῶν πλησίον ib. 996. αὐται
πλησίον θρώσκει με Or. 257. cf.
Bac. 727. πλησίον παρῆσθα κινδύνων
ἐμοὶ Or. 1159. πλησίον κακῷ Hip.
1439. πλησίον ἔδας Al. 269. τύμ-
βῃ πλησίον ib. 848. μνήμην εἶχον
πλησίον βεβηκότος Iph. A. 1103. τα-
θεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον ib. 1551.
πλησίον παρῶν Bac. 500. et 621.

Πλησίος, *adject.* πλησίως δόμους Med.
969. πλησία ταθεῖσα Iph. A. 629.

Πλησίσιος. πλησιείοισι πνοαῖς Iph.
T. 430.

Πλησμονή. ὣν ἐκ ἀπαρκεί πλησμονή
Fr. inc. XIV. 4. ἐν πλησμονῇ τοι
Κύπρις εὐρουδ. CLXIV. ἐκ εἰς πλη-
σμονᾶς θηρώμενον Tr. 1211.

Πλήσσειν. ἵνα πλήξειεν ἂν Iph. A.
3 T

1579. βαρεία συμφορὰ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. ὑπ' ἐχθρῶν ἔδε-
νός πεπλήγμεθα Rh. 867. καινῆς
νύμφης ἰμέρῳ πεπληγμένος Med. 556.
Ἄργυς κára σὸν λειψάνῳ πεπληγμέ-
νος ib. 1387. θεαὶ ἄχει πεπληγμένοι
El. 1270. πληγεῖς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς
ὑπὲρ κára Or. 497. τὸν Διὸς πλη-
γέντα πυρὶ Sup. 934. μᾶ πληγέντες
ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. πληγεῖσα
El. 1144. δυοῖν μοίραιν θατέρῳ πε-
πλήξεται Hip. 894.

Πλόκαμος. πλόκαμον ἀναδέτοις μί-
τραισιν ἐρβύθμιζόμεν Her. 923. ὡς
ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or.
387. βοτρυχῶν πλόκαμον Ph. 316.
καλλεκόμαν πλόκαμον Iph. A. 1081.
cf. v. 1438. et 1478. τρυφερὸν πλό-
καμον Bac. 150. πλόκαμον ἐσκυδι-
σμένον ξυρῷ El. 241. ξανθὸν κατ-
όπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις ib. 1071.
πλοκάμων ἐμῶν ἄπο An. 831. ῥίπτειν
ξανθὰς πλοκάμους Iph. A. 758. πλο-
κάμους περιβαλλομένα Iph. T. 1150.
vid. etiam Bac. 104. 112. etc.

Πλοκή. ἐμπλέκειν πλοκάς Iph. A. 936.
εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. ἔπλεκε
πλοκάς τοιάσδε Ion. 826.

Πλόκος. πλόκον χρυσήλατον Med.
786. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
ib. 842. χρυσεὺς πλόκος ib. 1186.
χαίτης πλόκος El. 527. τὰς ἀκηρά-
τας πλόκους κόμης Ion. 1266. τῷδε
τὰς ξανθὰς πλόκους καθημάτωσ' ἂν
Her. F. 233. μυρσίνης πλόκους El.
778.

Πλῆς. εἰ ἦν στρατῷ πλῆς Her. 899.
πλῆν ὀρῶντας ἤσυχον ib. 901. πλῆν
ἔσεσθαι—θύσασι Iph. A. 92. cf. v.
359. 667. 1575. 1596. et 1624. πλῆς
αὐτὸς σημαεῖ Hel. 150. περὶ τὸν
εἰς Χῖον πλῆν Epist. II.

Πλῆσιος. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλῆσιος
κακῶν Or. 394. κακὸν καὶ πλῆσιον
γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. λιμὸν
ἐν ἀνδρὸς πλῆσιῳ φρονήματι El. 371.
ἐμοὶ πένης εἴη πρόθυμος πλῆσιῳ μᾶλ-
λον ξένος ib. 395. πλῆσιῳ γάμῳ Ag.
fr. XX. 2. εἰς τὰς πλῆσιους ἀποβλέ-
πειν Sup. 177. ἐκ πλῆσιων δόμων
Hel. 439. πρὸς πλῆσιαν τράπεζαν
ib. 302. πλῆσιαν φάτνην Eu. fr. VI.
1. πλῆσιαν πλάκα St. fr. I. 3. πλῆ-
σιον ἦθος Sup. 907. πλῆσιον ὕδωρ

Dan. fr. X. 3. πλῆσιους ἐν δώμασιν
Hec. 624. πλῆσιων κτερισμάτων Tr.
1249.

Πλῆσιως θάπτεσθαι Al. 57.

Πλωτεῖν. πλωτεῖς ἐν ὃ πλωτῷσι An.
210. πλωτεῖν τερπνὸν Ion. 630. πλω-
τεῖς; Ag. fr. XXIII. et Pol. fr. V. 1.
σκαιὸν τὸ πλωτεῖν Fr. inc. LXIV. 2.
cf. Phaëth. fr. V. 1. τίμιος πλωτῶν
ἀνὴρ And. fr. XVI. 2. τὸν πάρος
χρόνον πλωτῶν Bel. fr. XVI. 10.
πλωτῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. ὃ
βύλομαι πλωτῶντι δωρεῖσθαι πένης
Fr. inc. CXXXIV. 1. κάλλιπα Με-
σῶν φθέγγεται πλωτῶν ἀνὴρ eorund.
CLXXIII. οἱ πλωτῶντες Æol. fr.
VI. 6. ὁδεῖς ἐπλήτῃσ' ἐμπύροισιν Hel.
762.

Πλῆτος. μέγας πλῆτος λιμὴν Or. 1077.
ὀδυνηρὸς ὁ πλῆτος γενήσεται Θήβαισι
Ph. 569. δειλὸν ὁ πλῆτος ib. 600.
τῷ πλῆτῳ διδῶς τὸ πλεῖστον Sup. 407.
κτᾶσθαι πλῆτον τέκνοις ib. 450. πλῆ-
τῳ μέγαν Tr. 669. ὁ πλῆτος τοῖς
σοφοῖς θεὸς Cy. 315. πλῆτος ἄξιος
οἶκος Hel. 69. ἐατέος ὁ πλῆτός ἐς'
ἀδίκος τις ὢν Hel. 911. cf. Alex. fr.
XIV. 1. et Er. fr. IX. 2. διαδέκτο-
ρα πλῆτον Ion. 478. πλῆτος πάρος
ib. 485. πλῆτον εἰσιδὼν El. 1097.
et Cress. fr. IV. 3. πλῆτος βάρος El.
1287. μὴ πλῆτον εἶπης Æol. fr. XIV.
1. τὸν κάκιστον πλῆτος εἰς πρῶτος
ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. σκαιὸν τι
χρήμα πλῆτος ejusd. fr. VIII. ὕβριν
τίκτει πλῆτος Hip. fr. X. ὑπόπτερος
ὁ πλῆτος Inus fr. XVI. 4. πλῆτος
— ἀνόνητος Melan. fr. IX. 5. δῶμα
πλῆτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr.
XIV. 2. λαμπρῶς πλῆτῳ γαυρόμε-
νον Fr. inc. XXVI. 2. πλῆτῳ ἀρε-
τὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτε eorund.
CXVII. 1. πλῆτῳ χλιδῶσα eorund.
CXXXIX. πλῆτον αὐτάρκη Epist.
IV. τῶν πλῆτων ὃδ' ἄριστος And. fr.
XIV. 1.

Πλῆτων, deus inferorum. Al. 361.
Her. F. 808. et 1104.

Πλωτήρ. πλωτήρων εἴ τις ἔβα Iph.
T. 449. τὰς σὲς πλωτήρας παρεῖναι
δεῖ Hel. 1076.

Πνεῖν. εἰ μὴ γε πῦρ πνέουσι μυκτῆρων
ἄπο Al. 496. ἔδὲ πνεῖν ἐῷ Cy. 621.
γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.

πνοᾶς θερμῆς πνέω Her. F. 1092. μετατροπῶν πνέουσιν αὖραι δόμων El. 1147. Ἄρης μέγας πνέων Rh. 323. cf. Bac. 640. ὅσον ἐτύγγχανε πνέων Bac. 1130. κεραυνῷ οἷστος ὠδῖνας πνέων Her. F. 862. Πᾶνα μῦσαν ἡδύθροον πνέοντα El. 704. κᾶν ἐπίσχη πνέων Epist. IV. οἱ πνέοντες μεγάλα An. 188. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον Iph. T. 288. θυμὸν πνέουσαι Rh. 786. τοσόνδ' ἔπνευσας An. 327. ὅταν θεῷ παντόσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324.

Πνεῦμα. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαβρόας Hec. 567. ἐπεὶ ἀφῆκε πνεῦμα ib. 571. πνεῦμ' ἀνείς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πνεῦμ' ἀπορρήξαι ib. 862. cf. Tr. 751. πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. πνεῦμ' ἡδῖσον τέκνων Med. 1075. πνεῦμα ἡρεθισμένον ib. 1119. ὦ θεῖον ὁδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν ib. 554. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα Tr. 753. πνεῦμα μεθεῖναι ib. 780. ἡδυβόα Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 128. πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel. 413. πνεῦμα καθαρὸν ἕραν ib. 873. πνεῦμα ἔριων ib. 1679. ὅταν θεῷ σοι πνεῦμα μεταβαλὼν τύχη Her. F. 216. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4. πνεῦμ' ἀφείς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. βροντῆς πνεῦμ' ἀναιμον eorund. CXXXVII. λωτῷ κατὰ πνεύματα Ph. 794. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων ἀτσω Sup. 962. πνευμάτων ἐ τυγχάνων Iph. T. 15. πνεύμασιν θαλασσίους—ἐξωσθέντες Cy. 277. μεδίσαται πνεύματα Ion. 1507. πνεύματ' ἀνέμων Her. F. 102. τάδ' ἐκ ἄσημα πνεύματ' αἶρεται El. 749. πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ροᾶς Fr. inc. CLXXXIII.

Πνεύμων. πνεῦμ' ἀνείς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πρὶν εἶσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν Ion. 524. cf. v. 767. πνοᾶς θερμῆς πνέω—πνευμόνων ἀπο Her. F. 1093. οἶνος περάσας πνευμόνων διαβρόας Fr. inc. CXXXV.

Πνοή. ἕνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84. 2) dor. πνοά. πνοᾶ λεπτοῦ δόνακος

Or. 145. πυρὸς φοίνικι πνοᾶ Tr. 815. προχευμάτων πνοᾶ Hel. 1146. 3) plur. οὐρίας πνοᾶς Hec. 900. cf. Hel. 1628. πνοᾶς πομπίμης Hec. 1289. cf. Hel. 1080. πόσον χρόνον ματρὸς οἷχονται πνοαί; Or. 421. ὅταν ἀνῆ πνοᾶς ib. 699. ζεφύρου πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν ἕραν Ph. 220. σχάσον—θυμῷ πνοᾶς ib. 457. εὐηλίησιν αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. πνοαί Ἀφροδίτης φίλαι Iph. A. 69. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπου πνοαῖς ib. 813. πλησιζίοισι πνοαῖς Iph. T. 430. πνοαῖσι ζεφύρῃ ib. 434. ἴτ', ὦ πνοαῖ ib. 1487. θεῷ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς Bac. 1092. πνοαῖσιν ἡλάθησαν εἰς πόντον Her. 431. εὐαεῖς ἀνέμων πνοᾶς Hel. 1521. πνοᾶς μάθω Her. F. 1059. πνοᾶς θερμᾶς πνέω ib. 1092. ναυσὶ πόρον πνοαί—ἰδύνουσι Bel. fr. XX. 3. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. πυρὸς θερμαὶ πνοαί Fr. inc. LIII. 2. ἐνδιδὸς θνητοῖς πνοᾶς eorund. CL. 4. 4) dicitur et πνοαί An. 479. et Tr. 883.

Ποδαγός, ἡ Ph. 1707.

Ποδαπός Iph. T. 916. Rh. 682. et Hel. 1222. ποδαποὶ Iph. T. 246. et Cy. 275.

Ποδήρης. πέπλοι ποδήρεις Bac. 831.

Ποδώκεια. ποδωκείας χάριν Iph. T. 33.

Ποθεῖν. ποθῶ Her. F. 1408. νεῶν λῦσαι ποθεῖσιν—πόδα Hec. 1020. ποθῶ ὄμμα σὸν Iph. A. 637. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τάκεϊ Iph. T. 542. ποθέουσι—βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων Cy. 58. τῷ Μενέλεω ποθῶ λόγους ἀκούσαι Hel. 951. σ' οἶμαι μητέρα ποθεῖν Ion. 360. cf. v. 564. τὸ τρίτον ποθῶ μαθεῖν ib. 1432. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ Her. F. 268. τί ποθεῖ τράπεζα; Cress. fr. IX. 2. ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν τῆς προσήκοντος φίλος Phry. fr. XVI. 2. οἱ τὴν ἐπισείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτε Fr. inc. LXXXI. 8. ματὸν ποθεῖντα Ph. 1597. ἡ ποθεῖσα πάντα καρδία κλύειν Hip. 912. ποθεῖσα τὸν πάρος πόσιν Tr. 1014. ἐξ ἐκείνου τῷ ποθεμένῳ Hip. 513.

Ποθεινός. ἡ ποθεινὸς φίλοις, ἡ ποθεινὸς Θήβαις Ph. 324. sq. ποθεινός γ' ἦλθες Iph. T. 515. ἀνὴρ ἐκ δόμων

θανών, ποθεινός *ib.* 1006. Βρόμιον ποθεινόν *Cy.* 617. ὡς ποθεινός ἄν-
μόλοις *Hel.* 547. ποθεινὴ δακρύοισι
συμφορὰ *Med.* 1221. ὦ ποθεινός ἡ-
μέρα *Hel.* 629. ποθεινὸν ὄνομα *Or.*
1045. ὦ ποθεινὸν ὄμμ' ὀμιλίας ἐμῆς
ib. 1082. ποθεινὸν κτῆμα *Dan.* 31.
ποθεινὰ δάκρυα *Ph.* 1726.

Πόθι, *adverb.* *Ph.* 1710. et *Bac.* 556.

Πόθος. ἐδὲ πόθον ἔχει βορᾶς *Or.* 189.
ἐπεὶ πόθῳ εἰς τέρψιν ἦλθες *Ph.* 202.
πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων *ib.*
332. διὰ πόθῳ ἐλήλυθας *ib.* 387.
πόθῳ τῆς νεοδμήτης κόρης αἰφῇ *Med.*
623. ἐπὶ θήρας πόθον ἐσέλλω *Hip.*
234. κατ' ὀμμάτων τάζεις πόθον *ib.*
526. νέω γάμῳ πόθος *Al.* 1090. πό-
θῳ θανεῖν *An.* 825. πόθῳ ἀπωλλύ-
μην *Sup.* 1088. πόθον ἔχων θυγα-
τρὸς *Iph. A.* 431. ἃ ἐπὶ πόθῳ τρυ-
φῶσα Κύπρις *ib.* 1303. λέκτρων σῶν
πόθος μ' εἰσέρχεται *ib.* 1411. ὥς μοι
πόθος εἰλίξαι καὶ διαδῦναι νῶτον *Tr.*
116. τέτῃ παρεῖσα πόθον *ib.* 645.
μή σ' ἔλῃ πόθῳ *ib.* 891. πόθῳ πλέως
Bac. 456. λευκῇ πώματος πόθος *ib.*
707. νικηθεὶς πόθῳ *Hec.* 300. πό-
θος τις τὰ τῶν φίλων φίλοις αἰσθές-
θαι κακὰ *Hel.* 769. λέξω τὰδ' ἀμφι-
μνημα σὺ πατρὸς πόθῳ *ib.* 967. πό-
θῳ τᾶς—ἀρρήτῃ κέρας *ib.* 1322. τῷτο
κᾶμ' ἔχει πόθος *Ion.* 572. τῷ βίῃ πό-
θος *Hec. F.* 316. πόθῳ δεδηγμένοις
Dan. fr. X. 6. πόθοι ὅσιοι *Iph. A.*
555. πόθοι μεγάλοι *Tr.* 590.

Ποῖ, *adverb.* *Or.* 510. 597. 631.
etc.

Ποῖα, *herba.* γῇ τίκτωσα ποῖαν *Cy.*
332.

Ποιεῖν. τὴν δόσιν ἐχέγγυον τὴν πρόσθε
ποιῶ νῦν *Ph.* 767. εἰ μὴν ἀνῴοντά
μοι ποιεῖς *Al.* 1111. ἐχθρὰ ποιεῖ *An.*
736. ταῦτα ἀξίως σαυτῆς ποιεῖς *ib.*
1276. μὴ ἀμαθεὶς ποιεῖ θεὰς *Tr.* 981.
λέγειν τὸ μέλλον τῆς μεμνηνότες ποιεῖ
Bac. 301. ἀνῴοντα τοῖς φίλοις ποι-
εῖν *Alcmen. fr. V.* 3. ὁ πλῆθος πολλὰ
ἐκ ὀρθῶς ποιεῖ *Alex. fr. XIV.* μηδέν'
εὖ ποιεῖν βροτῶν, *beneficiis afficere,*
Antior. fr. XL. 3. cf. *Epist. IV.*
sed bene seu recte agere, Med. 472.
Iph. A. 642. *Epist. V.* θάλλειν τε,
καὶ μὴ, ζῆν τε, καὶ φθίνειν ποιεῖ *Dan.*
fr. I. 5. τῆς ποιεῖν τι κατὰ παιδείαν

δυναμένους *Epist. IV.* ποιεῖν τι τῶν
εἰωθότων *Epist. V.* πολλῶν νεκρῶν
ποιῶσα δορυπετῇ φόνον *Cy.* 304. ἡνίκ'
ἔρανον εἰς θεὰς ἐποίεις *Hel.* 396. φῶς
ἐποίησεν *Bac.* 630. ἐπέπερ ἡμᾶς Ζεὺς
ἐποίησεν θεὸς *Hel.* 1675. cf. *An.* 1257.
2) *med.* τὸν εὖ λέγοντα μὴ δυσμενῇ
ποιῶ *Hec.* 300. δπλοισι τὰς διαλλα-
γὰς ποιεῖσθαι *Ph.* 519. ὀργὰς ποι-
εῖσθαι *Med.* 909. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον
ποιώμεθα *Iph. A.* 607. τὰ νέρθεν
εὐτρεπῇ ποιῶ *Hec. F.* 497. πάρεργ'
Ὀρέτην κᾶμὲ ποιεῖται δόμων *El.* 63.
ὀργὴν Μενέλεω ποιώμενος *Or.* 1630.
σύμβασιν ποιωμένῳ *Sup.* 739. πυ-
λῶν ἔσω λόγχῃ εἰσδρομὴν ποιώμενον
Rh. 604. τῷτον εὐπρεπὲς ποιώμενος
Bac. 440. ἐχθρὰς τῆς πρὶν εὐμενεῖς
ποιώμενοι *Hec.* 849. καταφυγὰς ποι-
ωμένους εἰς τέκνα *Or.* 566. σύλλογον
ποιώμενοι *Aut. fr. III.* 14. et *Cresph.*
fr. I. 1. πρὸς τὸ γῆρας τῆς γάμῳ
ποιωμένους *Dan. fr. VI.* 2. χέρνιβας
καὶ κατάργματα εὐτρεπῇ ποιωμένη *Iph.*
T. 245. εἰ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω
ξένον *Al.* 1131. ἰσφαλετέραν, ἢ τα-
χυτέραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον *Epist.*
II. φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει
σῶ *Sup.* 56. ἀσῶν σύλλογον ποιήσο-
μαι *Hec.* 336. εὐτρεπὲς ποιήσομαι
(sc. τὸ ξίφος) *El.* 689. 3) *pass.* ὁ
σὺς νῆς ἐποιήθη Κύπρις *Tr.* 988.

Ποιηρός. ποιηρὲς νομὲς *Cy.* 61. ποι-
ηρὰ βοτάνη *ib.* 45. ποιηρὸν νάπος
Bac. 1046.

Ποιητός. ποιητῶ τρόπῳ *Hel.* 1563.

Ποικιλία. ποικιλίᾳ πραπίδων *Æol. fr.*
IX. 2.

Ποικίλλειν. ποικίλλοντες ἀνθρώπων
βίον *Cy.* 338. ἐν δαιδαλέαισι ποικίλ-
λῃσιν—πήναις *Hec.* 470. cf. *Iph. T.*
223. πεποικίλται τρόπῳ *Sup.* 187.

Ποίκιλμα. χρόνῳ καλὸν ποίκιλμα *Sis.*
fr. I. 34. ἀσέρων ποικίλματα *Hel.*
1102.

Ποικιλοδέρμων. ποικιλοδέρμονας (sc.
πώλης) *Iph. A.* 227.

Ποικιλόφριξ νεβρὸς *Al.* 587.

Ποικιλόνωτος δράκων *Iph. T.* 1245.
δράκων ποικιλόνωτον *Hec. F.* 376.

Ποικιλόπτερος *Hip.* 1270.

Ποικίλος. ποικίλος αἰὲ πέφυκε *Iph. A.*
526. πέπλος ποικίλος *Med.* 1159. cf.
An. 148. τῆς θυλάκης τῆς ποικίλης

—ιδῶσα Cy. 181. τὰ κομψὰ ποικίλοι
Æol. fr. VII. 2. κῶλα ποικίλης νε-
βρίῃ Pol. fr. X. 2. ἐν ποικίλαισι νε-
βρίῃσι Bac. 249. εἰδέναι τι ποικίλον
Med. 300. ὁ θεὸς ὡς ἔφν τι ποικίλον
Hel. 717. ποικίλων ἐρμηνευμάτων
Ph. 473. ποικίλων λαλημάτων An.
938. ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ποι-
κίλων ἀρμοσμάτων Hel. 418. τῇ
Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεσι ποικίλα Æol. fr.
X. 1. δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr.
XXII. 3.

Ποικιλόφρων Hec. 133.

Ποικίλως Bac. 886.

Ποιμαίνειν. ποιμένας Κύκλωπος ποι-
μαίνομεν Cy. 26. ποιμαίνειν στρατὸν
Tem. fr. X. 2. ἐποιμαίνοντο βασιαὶ
λύγκες Al. 581.

Ποιμένιος. ποιμένα ἄλση Tem. fr.
XVIII. 3.

Ποιμὴν Hip. 75. ἔχει σε ποιμέν' ἐσ-
θλὸν Sup. 191. σύριγγι πειθόμεναι
ποιμένος Hel. 1500. ποιμέσιν λόχων
Ph. 1147. ποιμένες ὄχων τετραόρων
Sup. 674. βεκόλοι καὶ ποιμένες
Bac. 713. ποιμένων βοσκήματα Cy.
187. ποιμένων λεῶς And. fr. XXVII.
1.

Ποίμνη, et dor. ποίμνα. ποίμνης νεο-
γνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας El. 495. χρυ-
σεόμαλλον ποίμναν ib. 726. ποίμνας
δεσπόταις—ἀγγελῶν Rh. 267. ἵεμεν
ποίμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ποίμνας
Κύκλωπος ποιμαίνομεν Cy. 26. παῖ-
δας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας ib.
37. ποίμναις ἔχ' ἴει θαλερὰς βοσκὰς
Hel. 1346. ὅς ποίμναις ὁμαρτεῖ El.
412. ποίμναισιν εὐβοιωτάτην Cresph.
fr. XIII. 3.

Ποιμνήτης. συρίζων ποιμνήτας ὕμε-
ναίως Al. 580.

Ποίμνιον. λόχευμα ποιμνίοισι—ὅποτε
γένετο Or. 998. εὐτυχῆντα ποίμνια
Rh. 270. ἤδη νέμωσι κατ' Ἰδαίαν ποί-
μνια ib. 552. ποιμνίων ἐπισατῶν
Antior. fr. XXXIII. 4.

Ποινῶν. ὕμᾱς ποινασόμεσθα Iph. T.
1433.

Ποινάτωρ. Ἀγαμέμνωνος ποινάτορας
El. 23. cf. v. 268.

Ποινή, et dor. ποινά. ἐνθεν—ἐκβαίνει
ποινά γ' ἐς οἶκος Iph. T. 201. εἰρήνη,
ποινᾷσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ποινὰς
δῶσ' ἀντιπάλης Iph. T. 446. ποινὰς

ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβῶσ' ἐμῷ Tr.
360. cf. v. 879.

Πόκος. οἷν μελάγχμιον πόκῳ El. 513.

Πολεῖν. τίς ὁδ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ
σόν; Or. 1269. τί σὺ τῇδε πολεῖς;
Al. 30.

Πολεμεῖν. τῇ ὑγίειά πολεμεῖν Hip.
263. τῷ θεῷ προθυμία πολέμῳ Ion.
1386.

Πολεμικός. Σπαρτῶν τῶν ἀγαν πολε-
μικῶν Fr. inc. CCV.

Πολέμιος. πολέμιός σοι λειψθεῖς Hec.
1138. πολέμιον σὸν κτανῶν ib. 1176.
πατρίδος πολέμιος Ph. 612. πολέμιος
κλύδων Ion. 60. πολέμιος ἐμοῖς δό-
μοις El. 833. τοῖς φιλότατοις πολέ-
μιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. πο-
λεμῖν βραχίονι Tel. fr. II. 2. πολε-
μίων ἀγωνία Hec. 314. πολεμίων
δίκην ib. 1162. πολεμίων πάρα ἀγ-
γελμά τι Or. 873. πολεμίας λόγους
ἔχων Hec. 655. πολεμίαν με ἡγύμε-
νος Hec. 741. πολεμία ἦν (sc. ἡ μή-
τηρ) Or. 796. ἔρυμα πολεμίας χερὸς
Med. 1322. cf. Rh. 286. πολέμιον
παντευχίαν Sup. 1191. ἐ πολεμίαν
με φεύγετε Ion. 1553. πολεμία φλόξ
Er. fr. I. 28. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν
Fr. inc. B. 17. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέ-
μιον καθίσταται τῷ θάλασσαν Ph. 542. ἡ
τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν Hec.
F. 1128. πέφυκέ πως παισὶ πολέμιον
γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1.
ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph.
864. τοῖς τῶνδ' ἐκγόνοισι πολεμώ-
τατος Hec. 1034. Ἑλλησιν πολεμώ-
τατος Hel. 475. φίλος τιθέντες τῷ
γε πολεμιωτάτης Hec. 848. τοῖς ἀνθ-
αμίλλοις πολεμιώτατοι Ion. 606. ψύ-
χος λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Fr.
inc. XCV. τὰ λῶσα καὶ κάλλιτα πο-
λεμιώτατα τίθεσθε Med. 572.

Πόλεμος. πόλεμον συγγόνῳ θέσθαι Or.
13. ξυνετὸς πόλεμος ib. 1406. ὁ γλῆ-
μων πόλεμος Sup. 119. ὅσῳ πόλεμος
κρεῖσσον εἰρήνην ib. 488. ξυνῆψέ μοι
πόλεμον Rh. 428. οἰκτεῖος πόλεμος
Hec. 420. et Antig. fr. IV. 2. ὅσοι
τὰς ἀρετὰς πόλεμῳ κτᾶσθε Hel. 1166.
ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις
Hec. F. 1133. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλε-
μον αἰρῶνται μέγαν Alex. fr. IX. 2.
φιλεῖ τοι πόλεμος ἐ πάντ' εὐτυχεῖν
Tem. fr. VI. 1. οἵτινες πολέμους αὐ-

ξάνυσ' άνευ δίκης Sup. 233. πολέμων
έρασας Her. 378. χαλεποί πόλεμοι
άδελφών Fr. inc. XCII. etc.

Πολίμαρχος Rh. 381.

Πολιῆται, roët. pro πολῖται El. 119.

Πολιῆτις. ὧ ψάμαθοι πολιῆτιδος άκτᾶς
Hip. 1126.

Πολιός. πολιόν ἐπὶ κράτα Hec. 653.
cf. Bac. 185. πολιόν αἰθέρα Or. 1376.

πολιός άνήρ Sup. 166. πολιῷ σιδάρῳ
Her. 758. πολιός ὄρνις Her. F. 110.

πολιός πατέρας An. 614. et Cy. 306.
πολιάν χαίταν Al. 473. cf. v. 912.

χήραν πολιόν An. 348. πολιὰ
ξυνωρίς Bac. 324. άνανδρος πολιὰ

παρθενεύεται Hel. 290. πολιὰς μα-
τέρας Sup. 35. σαρκῶν πολιῶν ib.

50. πολιᾶν ἐκ γενύων Her. F. 693.
ἐν πολιαῖσι φήμαις El. 701. πολιόν

αἰθέρος εἶδωλον Ph. 1538. γῆρας
πολιόν Sup. 170. Bac. 258. et Ion.

700. et πολιῷ γήραι Er. fr. VI. 3.
πολιόν δάκρυον Her. F. 1209. κάρα

πολιόν Er. fr. VI. 4. ρόδια πολιὰ
θαλάσσης Hel. 1519.

Πολιῦχος. ὧ πολιῦχον κράτος Rh. 821.

Πολιόχως κύκνος Bac. 1362.

Πόλις. Φρυγῶν πόλιν Hec. 4. Παλ-
λάδος ἐν πόλει ib. 466. πληθος πό-

λεος ib. 866. Ἀργείων πόλις Or. 49.
τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427.

πόλις πρὸς πόλιν ἔπτηξε Sup. 268.
Ἰδαίαν πόλιν Hel. 664. Κυκλωπείαν

πόλιν Her. F. 15. ὧ πόλις Ἀργε
Tel. fr. V. πόλις νοσήσα Fr. inc.

XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. ἡ
(sc. ἡ ἰσότης) πόλεις πόλεσι συνδεῖ

Ph. 540. etc.

Πόλισμα. πόλισμα Παλλάδος Med. 771.
cf. Iph. T. 1014. et Her. F. 1323.

πόλισμα Τροίας Iph. A. 777.
πόλισμα Περσέως ib. 1500. πόλισμ'

ἐπτάστομον Bac. 917. Ἀχαϊκὸν πό-
λισμα Her. 195. πόλισμ' ἐλεύθερον

ib. 957.

Πολιτεύεσθαι. εἰ πένης ἅπας λαὸς πο-
λιτεύοιτο Æol. fr. VI. 2. πεπολίτευ-

ταί σοι καλῶς Epist. IV.

Πολίτης. κακὸς πολίτης Bac. 271. et
κακοὶ πολῖται Antior. fr. VII. 3. λό-

γῳ πολίτης ἐπὶ Er. fr. I. 13. ἀργὺς
πολίτης Melan. fr. IV. ἐν πολίταις

τίμιος κεκλημένος Hec. 625. τίνες

πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς; Or. 431.
cf. v. 754. 764. et 973. ὧ πά-

τρας κλεινοὶ πολῖται Ph. 1746. τρεῖς
πολιτῶν μερίδες Sup. 238. πολιτῶν

ἐπὶ πημοσύνη Fr. inc. CLIII. 2.

Πολίτιδες El. 1336.

Πολλάκις. κοινῆς τραπέζης πολλάκις
τυχῶν ἐμοὶ Hec. 793. ἀγλωσσία πολ-

λάκις ληφθεὶς άνήρ Alex. fr. III. 2.
etc.

Πολλαχῶ Hel. 594.

Πόλος. λαμπρῶν ἄστρον πόλον ἐξανύσας
Or. 1685. χρυσήρει πόλῳ Ion. 1154.

εἰς ἑράνιον πόλον Chry. fr. VII. 11.
τὸν Ἀτλάντειον πόλον Pi. fr. III. 5.

τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος τέμνων
Erig. I. 1.

Πολυαίνετος. πόλιν δορὸς ἀλκῇ πο-
λυαίνετον Her. 761.

Πολυάνωρ. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρό-
νῳ Iph. T. 1281.

Πολύατρος. τὸ Διὸς πολύατρον ἕδος
Ion. 870.

Πολυάχητος (i. e. πολυήχ.) κῶμος Al. 921.

Πόλυβος, πομπ. προορ. νῆρι. Ph. 28. 45.
et 1601. et CEd. fr. III. 1.

Πολύβοτρυς. τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον
Bac. 650.

Πολύβροχος. πολύβροχ' ἁμμάτων ἐ-
ρείσματα Her. F. 1035.

Πολύδακρυς Ph. 369. πολύδακρύν με
γαῖαν ἐξορίζει Tr. 1105. πολύδακρυ

ἄδοναν El. 126.

Πολυδάκρυτος. τὸν πολυδάκρυτον ἐς
αἵδαν Her. F. 426. πολυδάκρυτος

κόρα Hec. 651.

Πολύδενδρος. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν
Ὀλύμπῳ θαλάμαις Bac. 560.

Πολυδεύκης, Pollux, Tyndari et Leda
filius. Or. 1636. et El. 1240.

Πολύδωρος, 1) filius Priami, a Poly-
mestore interfectus. Hec. 3. 428.

682. 987. et 1133. 2) filius Cadmi.
Ph. 8.

Πολυέλικτος. πολυέλικτον ἄδοναν Ph. 319.

Πολυετής Or. 473. et Hel. 657.

Πολυζήλωτος, ἡ Hip. 169.

Πολύθηρος. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δί-
κτυνναν Hip. 145. πολυθηρότατον

νάπος Ph. 808.

Πολύθροος. δέλτε πολύθροοι διαπτυχαι
Iph. T. 727.

Πολύθυτος. πολύθυτος τιμὰ Hec. 777. πολύθυτον ἄλσος Iph. A. 185.
 Πολύκαπνον τέγος El. 1140.
 Πολύκαρπος. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας βότρυν Ph. 238. πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 3.
 Πολύκλαυτος. τόκεις πολυκλαύτης Ion. 869. τείχομεν πολύκλαυται Hec. F. 1427. κόρα πολύκλαυτος Iph. A. 782. et κόρας πολυκλαύτης ib. 779.
 Πολύκρανος δράκων Bac. 1015.
 Πολυκτήμων βίβ Ion. 581.
 Πολύκτητος. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 769.
 Πολυκτόνος. ζωσῆρα τὸν πολυκτόνον Hec. 218. Ἑλένης τῆς πολυκτόνου Or. 1142. cf. Hel. 199. ἃ πολυκτόνος Κύπρις Hel. 242.
 Πολύκωπος. πολυκώπῃ σκάφει Iph. T. 981.
 Πολύμετρος. πολύμετρον λαβὼν τάχυν Meleag. fr. I. 6.
 Πολύμηλος. πολυμηλοτάταν ἐσίαν οἰκεῖς Al. 591.
 Πολυμήτωρ, rex Thraciæ, ab Hecuba excæcatus. Hec. 7. 771. 969. 974. et 1116.
 Πολύμοχος. ὦ πολύμοχος Ἄρης Ph. 791. λαβδακίδαις πολυμόχοις ib. 807. οἴκτοι θνητῶν πολυμόχων El. 1330. ὦ πολύμοχος βιοτὰ θνητοῖς Fr. inc. CLX. 1. τῶν πολυμόχων Τρωιάδων Hec. 96. ἥ πολυμόχον ἄρ' ἦν γένος, ἥ πολυμόχον ἁμερίων; Iph. A. 1330. sq. ἐκ ἅν γ' εἰδείης πολυμοχότερον — θνατῶν Hec. F. 1196.
 Πολυνείκης, filius Œdipi. Ph. 56. etc. Sup. 15. etc.
 Πολυνιφής. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα Hel. 1342.
 Πολυξένη, filia Priami. Hec. 40. etc. Tr. 40. etc.
 Πολύξενος οἶκος Al. 571.
 Πολύολβος. χώρας τῆς πολυόλβου Ag. fr. XXXIII. 1.
 Πολυόρνιθος. τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435.
 Πολύοχος τυραννὶς Rh. 166.
 Πολύπηγος. πολύπηνα φάρεα El. 191.
 Πολύπλαγκτος. ἐκ ἅν γ' εἰδείης ἔτερον — πολυπλαγκτότερον θνατῶν Hec. F. 1197.
 Πολυπλανῆς Hel. 204.

Πολυπλάνητος αἰὼν Hip. 1110. πολυπλάνητων πόνων Hel. 1335.
 Πολύπλανος. δεργμάτων κόραισι πολυπλάνοις Ph. 665.
 Πολύπλεθρος. πολυπλέθρους γύας Al. 690.
 Πολυπλόκος. σπείραις πολυπλόκοις Med. 481. πεσσῶν μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 197.
 Πολυποίκιλος. πολυποίκιλα φάρεα Iph. T. 1149.
 Πολύπονος Hec. F. 1191. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or. 176. cf. Al. 974. πολυπόνῃ μοίρᾳ Ph. 160. χάρις γόνων πολύπονος Sup. 80. δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις Or. 1011. ἐκ Μυκηνηῶν πολυπόνων Hec. 932. ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον Med. 1291. ἐφ' αὐτῶν ἔθνη πολύπονα Or. 975. πολύπονα πάθεα ib. 1500. πολυπονωτάτην βροτῶν Hec. 722.
 Πολυπόταμος. Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον Hec. F. 409.
 Πολύπτυχος. Φωκέων ἐν πολυπτύχῃ χθονὶ Iph. T. 677.
 Πολύς. πολὺν χρυσὸν Hec. 10. ἦν πολὺς (i. e. vehemens, iracundus) παρῇ Or. 1200. πολὺς γέλως ib. 1560. Tr. 983. Bac. 250. et Ion. 1172. ὁ πολὺς βίος Hip. 252. ἱππικοῖς ἐν ἡδεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1220. ὅταν ὁ θεὸς (sc. Bacchus, i. e. vinum) εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς Bac. 300. πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. μάχῃ πολλοῖσιν εἰς; Iph. A. 1358. πολλαὶ γε πολλοῖς εἰσὶ συμφοραὶ βροτῶν Ion. 381. πολλοῖσι πολλὰ, δις τοσοῖσδε πλείονα Fr. inc. CIX. οἱ πολλοὶ, multitudo plebis Hec. 257. Or. 770. El. 382. et Antig. fr. III. dicitur et πολέες pro πολλοὶ Iph. T. 1262. Hel. 225. et 1348. πολλῆς ἐριδος κλύδων Hec. 118. πολλὴ ἀνάγκη ib. 396. et Med. 1013. πολλὴ ἐν βροτοῖσι — θεὰ κέκλημαι Hip. 1. πολλὴν γ' ἁμαθίαν ἐθέσπισας El. 971. τὸ πολὺ (i. e. multitudo plebis) δεινὸν κακὸν Iph. A. 1357. ἥ πολλῷ γε δεῖ Tel. fr. XIII. πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι, βύλει; Ph. 555. πονῶσα πολλὰ, πόλλ' εὐδαιμονεῖ Sup. 577. πολλὰ πολλῶν κυρεῖ Iph. T. 759. πόλλ' ἀνατρέφει θεὸς Rh. 332. πόλλ' ἀνὴρ μ' ἐν ὀλίγῃ Hel. 771.

πολλὰ κραίνει θεὸς Fr. inc. CXCIH. etc. 2) *Comp.* πλείων, vel πλέων λόγῃς ἀριθμῷ πλείονος κρατῆμεναι Bel. fr. XXV. 12. ὅταν τις ἐσθλὸς —μηδὲν φέρηται τῶν κακίωνων πλέον Hec. 308. τῷ ὅχλῳ πλέον νέμεις ib. 868. πήματος πλέον ib. 1168. ἐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib. 1188. βίη τὸ πλέον μέρος Or. 203. δεῖ σε πλέον φέρεσθαι ib. 660. τὸ πλέον ἀπολέσας Ph. 512. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίσταται τῷ λασσον ib. 542. φρονῆσα πλείον, ἢ γυναῖκα χρῆν Hip. 641. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλείον μέρος Sup. 241. τῷ θεῷ πλείον φρονῶν Her. 259. πλειόνων ἐρῶσι Sup. 239. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. etc. 3) *Superl.* πλεῖτος. ἢ πλείτερος Ἀχαιῶν ὤλεσεν Or. 741. ἐχὶ τῷ πλείτῳ διδῆς τὸ πλεῖτον Sup. 408. ὃ πλεῖς ἔχων Hec. 620. ὁ πλεῖσα πράσων πλεῖσθ' ἀμαρτάνει βροτῶν Ceno. fr. I. etc.

Πολύσπορος. Ἀσιάδος πολυσπόρου Tr. 743.

Πολύτονος. ὃ δαίμονος πολυτόνου Hel. 212. τὴν πολύτονον Ἑλένην Or. 56. ἀρὰ πολύτονος ib. 997. ὃ πτερῆσσα —πολύτονος Ph. 1029. ἰαχὰν πολύτονον γόων Med. 204. ἃ πολύτονος Ἑριννύς Sup. 835. cf. Her. F. 880. ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύτονον Ph. 1499. ἐφ' αμέρων ἔθνη πολύτονα Or. 975.

Πολύτεκνος. ὃ εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπεύδον ἔχων Med. 557.

Πολύῦμνος θεὸς Ion. 1074.

Πολύφημος, *nom. propr. viri.* Cy. 25. et 91.

Πολύφθορος Ph. 1029.

Πολυφόνος. πολυφόνῳ χερὶ Rh. 62. cf. v. 465. τὰν πολυφόνον κύνα Her. F. 420.

Πολύχορδος. πολυχόρδοις ψδαῖς Med. 196. πολυχόρδοτάτῃ γήρυϊ Rh. 548.

Πολύχρυσος. Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον Hip. 69. τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν Hec. 492. cf. Hel. 934. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. cf. Dan. 2. et Thes. fr. VIII. 1. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ Iph. A. 787. cf. Bac. 13. πολύχρυσά λατρεύματα Iph. T. 1275.

Πόμα. πόμ' αἵματος Hec. 392. καθα-

ρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279.

Πομπαῖος. ὁ Μαίας πομπαῖος ἀναξ Med. 759. ἐλάταν πομπαίαν Iph. A. 1323.

Πομπεὺς σωτήριος Rh. 229.

Πομπή, et *dog.* πομπά. ὑρίας πομπῆς σπανίζων Iph. A. 352. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324. ἦν νιν πομπαῖς ἀντήσας ib. 150. ὃ σχέτλιοι πομπαὶ Iph. T. 651. πομπαῖσιν Ἀφροδίτας Hel. 1131. Εὐρυσθέως πομπαῖσι Her. F. 580.

Πόμπιμος. πόμπιμος ὁ δαίμων Ph. 991. πῶς—πόμπιμόν σε χώρα τὰν παιδολεγειραν ἔξει; Med. 848. πομπίμαν ἔχων ἐμὲ Ph. 1705. πομπίμα φάτις δωμάτων Hip. 578. πνοῆς πομπίμος Hec. 1290. cf. Hel. 1079.

Πομπός. πομπὸς σωτήριος Bac. 963. ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαις ib. 1045. ἡμᾶς πομπῆς—κόρης τάσσειν εἶναι Hec. 222. ὃ πομποὶ Bac. 1379.

Πονεῖν. μὴ πόνει Ph. 617. cf. El. 1007. πονῆμεν ἡμεῖς Med. 331. τί πονεῖς; Iph. A. 42. et Her. 704. μάτην μὴ πονεῖν Iph. A. 353. ἐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν; ib. 410. τί δεῖ πονεῖν; ib. 1035. ἐκῆν πονεῖν με χρή· πονῆντα δ' ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 161. cf. v. 182. ὁ μὲν πονεῖ, ὁ δ' ὃ πονήσας αὐθις ὀλλυται κακῶς Hel. 719. sq. μάτην πονῶ Her. F. 501. conf. Bac. 626. Melan. fr. VIII. 2. χρή πονεῖν Ag. fr. XXX. 2. ἠπισάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἔφην ὅδεῖς, ὅστις ὃ πονεῖ, βροτῶν Hyr. fr. IV. 2. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. τῷ πονῆντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. ὃ τῶν πονάντων τῆργον ἡγῆνται τόδε An. 696. πονῆσ' (i. e. ἔσα) ἄλλον πόνον Hec. 779. πονῆσα πολλὰ Sup. 577. ἄμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 213. μόχθους ἄλλως τῆς εὐσεβείας—ἐπόνησα Hip. 1369. ἄλλοισι πόνησ' (i. e. ἐπόνησα) ἀμιλληθεῖς λόγῳ Sup. 195. ἃ ἔπόνησα πόλλ' ἐγὼ Her. F. 259. μίαν πονήσας ἀμέραν ἡμῶν ὑπερ Or. 655. πόνους πονήσας μυρίας ib. 1615. πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον Rh. 490. πονήσας εἶλον ἂν τάχα ξένους Hel. 1639. πονηθεῖσα ib. 1525.

Πόνημα μελισσᾶν Iph. T. 165.

Πονηρία Cy. 641. ἡ μωρία—ἀδελφὴ
τῆς πονηρίας ἔφν Fr. inc. VII. 2.

Πονηρός. ὁ πονηρὸς ἔδεν ἄλλο, πλὴν
κακὸς Hec. 596. πονηρὸς ἀνὴρ Sup.
424. πονηρῷ φωτὸς ἡδοναὶ κακαὶ Iph.
A. 387. νότον πονηρὸν ib. 1187.
πονηρὸν οἰωνὸν ib. 1347. ἔδὲ μ' ἐξέ-
πληξ' ὅδ' πονηρὸς ἔδεις Ion. 636. πο-
νηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πονηρῷ
τῷ φθόνῳ Bel. fr. XXIX. 2. ἀρμός
πονηρὸς Er. fr. I. 12. ἄμφω πονηρῷ
ὄντε El. 928. πονηρῶν προσατῶν
Sup. 243. φόβος πονηρὸς ib. 548.
ἄνδρες πονηροὶ Cy. 638. τὸς πονηρὸς
φίλος ἔχειν Ion. 627. γνώμης πονη-
ροῖς κανόσιν El. 52. τὸς πρὸς χάριν
—πονηρὸς Er. fr. II. 20. cf. v. 28.
πονηρὰν αἵρεσιν Iph. A. 1364. πονη-
ρὰν χεῖρα Ion. 1316. ὅστις γαμεῖ
πονηρὰν El. 1098. et Cress. fr. IV. 4.
φειδοῖ πονηρῷ Antior. fr. XL. 3.
λέσχας πονηρὸς Iph. A. 1001. τελε-
τὰς πονηρὰς Bac. 260. χάριτας πο-
νηρὰς Hel. 908. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπί-
φθονον σοφῇ Iph. A. 333. πονηρὸν
λέκτρον Meleag. fr. X. 2. πονηρὰ
δρῶν Hec. 1190. ἦν πονηρὴ ἡ (sc. τὰ
ἐντεταλμένα) Ph. 1643. κέρδη πονηρὰ
Cy. 311. ἐκ τῶν πονηρῶν σωματῶν
Meleag. fr. XIV. 3. δοκεῖ πονηρὰ
Phry. fr. V. 3. πονηρὰ τὰργ' ἔχουσα
Fr. inc. LIV. 2.

Πόνος. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος
Hec. 378. et Fr. inc. LXXVIII. 2.
ἔδεις τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572.
πονῶσ' ἄλλον πόνον ib. 779. Ἀχαιῶν
πόνον ἀπαλλάσσω διπλῆν ib. 1197.
τεκτόνων πόνον Or. 1570. τὸν ἐμὸν
ὠδίνων πόνον Ph. 30. cf. v. 1443. ὁ
πόνος πολλῷ με δεῖ Hip. 23. φαῦλον
ἀθλήσας πόνον Sup. 317. εὐσεβὴς
πόνος ib. 373. πῶ πόνος ἐμῶν τέκνων;
ib. 1134. Κυκλωπίων πόνον χερῶν
Iph. A. 1501. πόνος εὐκλείης Rh.
197. πόνον ἡδὺν Bac. 66. βήλει
πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί; Her.
63. τὰ τῶν θανόντων ἔδεν, ἀλλ'
ἀπλῶς πόνος Hel. 1437. πόνος εὐ-
κλείας πατὴρ Lic. fr. II. ὁ βίος—
πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII.
etc. 2) Plut. πόνοι καὶ πόνων ἀνάγ-
και κρείσσονες Hec. 638. τῶν ἀμέ-
τρητων πόνων ib. 783. τῶνδ' ἀφειμέ-
νοι πόνων ib. 1292. μεταδιδύς σοι

πόνων ἐμῶν Or. 281. δεινῶν πόνων
—ἐν κύμασι ib. 343. ἀντιλάζω πόνων
ib. 452. καλὸν πάρεργον πόνων ib.
609. πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος ib.
688. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι-
τις ἂν πόνοισιν; ib. 694. σὺ συμπο-
νεῖς ἐμοὶ πόνους ib. 1224. πόνους πο-
νήσας μυρίους ib. 1615. cf. v. 1663.
μελέα πόνων Med. 96. πόνων ἀφύκ-
των ἐκσῶσαι δέμας ib. 531. πόνων
ἀνάπαυσις Hip. 190. ἄκος τῶν δυσ-
λύτων πόνων εὐρεῖν An. 121. μόχθοι-
σιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι ib.
706. ἔδεις αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ Iph.
T. 729. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν Ion.
134. τῷ κατ' οἶκος ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων
Æg. fr. IX. 2. ἐκ ἀνευ πολλῶν πό-
νων And. fr. IX. μεμνησθαι πόνων
ejusd. fr. X. 2. οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν
εὐδοξίαν Arc. fr. VII. 3. et οἱ π. τίκτ.
τὴν εὐανδρίαν Fr. inc. LI. 7. τὸν
πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3.
πόνοισιν ἐκ ἀγύμναστος φρένας Dic. fr.
XVI. ἐκ τῶν πόνων τοι τὰ γὰρ αὖξε-
ται βροτοῖς Er. fr. X. 1. σὺν μυρίοις
τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Fr. inc.
XXXIV. εἰ μὴ μακρὰν διὰ πόνων
ἐναυσόλην eorund. CLXVII. 2. με-
ταβολὰς πόνων αἰὲ φιλῶ eor. CLXX,
etc.

Ποντίας αὖρα Hec. 444.

Πόντιος. ἀφῆκε πόντιον Hec. 797. cf.
Dan. 43. ὁ πόντιος ἀναξ Hip. 44.
πατὴρ πόντιος ib. 1318. ὦ πόντιε
(i. e. Neptune) An. 1011. cf. Rh. 188.
Hel. 1601. et Ion. 282. Ἄρης πόν-
τιος Iph. A. 765. ποντίῳ σάλῳ Iph.
T. 1443. et ποντίων σάλων Or. 994.
πόντιος δαίμων Rh. 240. ποντίῳ παῖ-
δες θεῷ Cy. 21. cf. v. 285. et 412.
ικέτας δέχεσθαι ποντίως ἐφθαρμένους
ib. 299. ποντίας ἁλὸς Hec. 610. Hel.
128. et Her. F. 400. ποντίας ἀκτῆς
ἐπὶ Hec. 778. cf. Med. 1288. et Al.
598. ποντία νοτὶς Hec. 1259. ὁ
δέσποινα ποντία Hip. 415. et 522.
τὰς ποντίας θεῷ An. 130. cf. Iph. A.
836. et Hel. 325. ποντίαν ξυμπλη-
γάδα An. 796. ναῦν ποντίαν Iph. T.
70. ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας ib. 270.
ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4.
ποντίας πεντήκοντα νῆας Iph. A. 253.
ἐπὶ πόντιον κύμα Hip. 735. cf. v. 753.
ποντίῳ φουσηματι ib. 1211. κατ' οἶδμα

πόντιον Iph. A. 704. cf. Hel. 407. et 1412. πόντιον τόμα Rh. 436. πόντιον σκάφος Tr. 1085. ποντίοις πείσμασι Hes. 1080. ἐπὶ πόντια κύματα Iph. T. 409. ποντίων καθαρμάτων Her. F. 225. ὄψων ποντίων Cress. fr. IX. 3.

Πόντισμα. Μενέλεω ποντίσματα φέροντες Hel. 1564.

Ποντομέδων Hip. 744.

Ποντοπόρος. πλάταν ποντοπόρον Tr. 810. τὰς ποντοπόρους σχεδίας Hes. 113. ποντοπόρους θοὰς ἀκάτους ib. 445.

Πόντος. ἐν πόντῳ σάλῳ Hes. 28. cf. El. 1241. πόντῳ πελάγιος κλύδων Hes. 701. γένος ἔτε πόντος, ἔτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. δεινῶν πύνων, ὡς πόντῳ—ἐν κύμασι Or. 343. ἐς οἶδμα πόντῳ ib. 992. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. cf. Tr. 225. ἐφ' ἀλμυρὰν πόντῳ κληῖδ' ἀπέραντον Med. 212. πόντῳ κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262. πρὸς πόντον Σαρωνικὸν Hip. 1200. πόντῳ ναυσολήματα Sup. 209. πόντος μέλας Iph. T. 107. πόντῳ εὐξείνῳ ib. 123. et ἀξείνῳ πόντῳ ib. 218. πόντῳ ἀνάκτωρ ib. 1414. ἐπὶ πόντον Σικελὸν Cy. 699. et El. 1347. δεινὰ φύλα πόντῳ Aiol. fr. IX. 3. καλὸν, πόντῳ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. πόντῳ κύματα Fr. inc. CLXXV. 1. πόντῳ πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1. etc.

Πορεύειν. πορεύει αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο Or. 947. ὀχημάτων ἔξω πορεύετε φερνὰς Iph. A. 611. ἐπεὶ σε χρόνῳ—ποταμὸς πορεύει Στρυμῶν Rh. 350. πορεύων εἰς δόμους ματέρος αἶμα σᾶς Or. 337. πορεύων—Ἀχιλλῇ El. 438. πορεύσ' (i. e. ἡσα) ἄνδρα σοι μέγαν φίλον Rh. 650. cf. v. 460. εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεὸς κακῶν ἐπόρευσε Med. 363. ἃ—ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνισσαν Hip. 755. με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός Or. 794. δεῦρό νιν πόρευσον οἴκων ἔξω Med. 180. πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων Iph. A. 616. κατὰ με γᾶς ζῶντα πόρευσον Rh. 831. δέσμιον πορεύσατε δεῦρ' αὐτὸν Bac. 355. πόρευσον ἄλλα τὸν ἐπάγοντα στρατὸν Her. 773. ᾗδε πυλωρόν—εἰς φάος ὅπως πορεύσαιμι Her. F. 1278. cf. Al. 1076. χρυσέαν ἄρνα πορεύσαι El.

706. γυναῖκ' ἀρίταν λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύσας Al. 445. τὸν θανάτῳ—πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν Ap. 1241. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; Hes. 447. ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν Ph. 992. τοῖον τράτευμα πορεύσετε Sup. 1225. ἐμὲ πόντιον σκάφος πορεύσει Ἄργος Tr. 1086. 2) med. ἐπ' ἔργον πορεύομαι Or. 1068. χαίρων πορεύῃ Med. 756. ἔξω δωμάτων πορεύεται Hip. 1156. ἵνα πορεύηται στρατός Iph. A. 879. ἄρκυν εἰς μέσσην πορεύεται El. 965. ποῖ πορευθῶ; Hes. 1099. cf. Ion. 1240. πορευθεῖς Ἰλίου πυργώματα Hel. 51. etc.

Πόρευμα νάϊον Iph. A. 300.

Πορεύσιμος. ἦν περ (sc. ὁδὸν) πορεύσιμον El. 1046.

Πορευτέον Iph. A. 1016. et Her. 730.

Πορθᾶων, nom. propr. viri. Meleag. fr. I. 4.

Πορθεῖν. πορθεῖν πατρίδα Ph. 491. πορθεῖς (sc. οἴκῳ) Ap. 634. φίλῳ πορθεῖν Peliad. fr. V. 3. πορθεῖντα γῆν Ph. 514. ἥνικα Σπάρτην ἐπόρθεῖς Her. 742. ἥ γὰρ πατρῶν δῶμα πορθήσεις; Or. 1595. πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνὲ πόλιν Sup. 1213. πορθήσων πόλιν Ph. 573. ἔς (sc. βωμῶς) σὺ πορθήσων πάρει ib. 607. πατρίδα πορθήσων ἐμὴν ib. 763. et 1385. σὰ πορθήσων σαθρὰ Rh. 293. κόρας βίῃ πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθεμένας Ph. 568. βεβόρβια πορθέμενα Iph. T. 302. πόλις πορθηθεῖσα Tr. 9.

Πορθητής. τῷ τὰς Τροίας πορθητῇ Tr. 213.

Πορθμεύειν. τίς ἀστὴρ ὁδε πορθμεύει; Iph. A. 6. τίνι λόγῳ πορθμεύετε; Iph. T. 1358. ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις; ib. 1435. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἵχνος ib. 266. πορθμεύων πλάτῃ ib. 1445. εἰς δάκρυα πορθμεύσ' (i. e. ἡσα) ὑπόμνησιν κακῶν Or. 1032. ἐν ἀρμάτων ὄχοις εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας Iph. T. 371. τί ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα; ib. 936. Θρῆκα πορθμεῦσαι στρατὸν Rh. 429. δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος Ion. 1599. πορθμεύσειν γραφὰς πρὸς Ἄργος Iph. T. 735. λευκὴν αἰθέρα πορθμευόμενος Ap. 1230. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμευόμεναν Tr. 568.

Πορθμενὺς νεκύνων Al. 254.

Πορθμὶς Iph. T. 355. ὦ λευκόπτερε
· Κρησία πορθμὶς Hip. 753. πορθμί-
δος σκάφος Cy. 361. δύναι κελεύσω
πορθμίδα Hel. 1067.

Πορθμός. τὸν ἐς αἶδα πορθμὸν αἶξω;
Hec. 1106. πορθμός ναῶν Iph. A.
1379. πλεῖ κατὰ πορθμὸν Tr. 102.
πορθμὸν ἐκ ἡδειςθα πατρώας χθονός;
Cy. 108. ὃ πᾶσι πορθμός αὐτὸς Ἀρ-
γείοισιν ἦν; Hel. 126. ἀκύματος
πορθμός Fr. inc. CCVIII. πορθμὸς
μυρίης πεπλωκότα Hel. 539.

Πορίζειν. πόριζε (sc. μηχανήν τινα
κακῶν) Al. 222. ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις
τέχνας πορίζω Iph. A. 745. πλείω
πορίζει φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2.
θεῶν πορίζοντων καλῶς Med. 879.

Πόριμος. μισῶ πολίτην—πόριμον αὐ-
τῷ Fr. inc. B. 32. 3.

Πόρις. πόριος Ἰνάχῃ Sup. 629. εὐθῆ-
λον πόριν Bac. 736.

Πόρος. Διρκαῖος πόρος Ph. 737. cf. v.
892. χρημάτων τίς πόρος; ib. 991.
ἦν μοι πόρος τις—ἐξευρεθῇ Med. 260.
τῶν ἀδοκῆτων πόρον εὔρε θεός ib. 1418.
it. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389.
et Hel. 1707. τίς ἂν πως πόρος κα-
κῶν γένοιτο; Al. 211. ἐντὸς εὐξείνου
πόρου An. 1263. cf. Iph. T. 1388. et
ἀξένου πόρου Iph. T. 253. πόρον σχι-
τὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίνα πό-
ρον εὕρω ποθέν; ib. 356. cf. Iph. T.
876. ἔτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπη πό-
ρον Iph. T. 116. πόρον ἀπορον ἐξα-
νύσας ib. 897. ὃ γὰρ ἀγχίπλων πόρον
φεύγουσιν ib. 1325. Αἰγαῖον πόρον
Tr. 82. cf. Hel. 129. δι' Ἀχερῆσιον
πόρον Her. F. 838. ναυσὶ πόρον
πνοαί—ἰδύνουσι Bel. fr. XX. 2. χρη-
μάτων εἰσὶν πόροι Sup. 777. ματεύ-
ουσα πόρου Hel. 1337. μυκτῆρων πό-
ρου Fr. inc. CCXIII.

Πόρπαμα. γυμνὸν σῶμα θείας πορπα-
μάτων Her. F. 959. εὐπρεπῇ πορπά-
ματα El. 820.

Πόρπαξ. πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν Ph. 1134.
ὥς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος
Tr. 1196. ἐμβαλὼν πόρπακι χέρα
Hel. 1392. παρὰ πορπάκων Rh. 384.

Πόρπη. πόρπας λαβῆσαι Hec. 1170.
χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἰμάξας κόρας
Ph. 62. χρυσέαις ἐξευγμέναι πόρπαι-
σιν El. 318.

Πόρπημα. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν Rh.
442.

Πόρρω. μὴ νῦν τὰ πόρρω σκόπει Rh.
482. πόρρω Τροίας Tr. 189. καίει
τὰ πόρρω Phaëth. fr. XIV.

Πορσύνειν. παισὶ πόρσυν', οἷα χρὴ καθ'
ἡμέραν Med. 1020. μεγάλα πορσύν-
ναι κακὰ An. 352. cf. Fr. inc. B. 25.
1. ἔτως, ὅπως ἂν μὴ ἔγκαλῃ, πορσύν-
νετε Rh. 878. σὲ γε παιδὸς παιδὶ
πορσύνων μόρον An. 1064. γαμβροῖς
τήνδε πορσύνων χάριν Sup. 132. cf.
Al. 1077. Νύμφαις ἐορτὴν πόρσυνε
(pro ἐπόρσ.) El. 625. ξένων εἰς δαῖτα
πορσύναι τινὰ ib. 414. τὸν προκείμε-
νον πόνον—τυράννῳ—πορσυνῶ Al.
1153. κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύν-
νεται An. 804.

Πορφύρα. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φο-
ρεῖν Epist. V.

Πορφύρεος, vel πορφυρεῖς. βίος πορφυ-
ρεῖς θαλάσσιος St. fr. III. 1. vid. not.
ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων Or. 1457.
πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἀλα
πορφυρέην Fr. inc. CLXXXII. πορ-
φύρεον εἰς οἶδμα Hip. 738. φάρια
πορφύρεα Or. 1436. et Hip. 126.

Πορφυρευτικός. πορφυρευτικαὶ τέγαι
Iph. T. 263.

Πορφυροειδής. δι' ἀλα πορφυροειδέα
Tr. 124.

Ποσειδῶν, Neptunus. Hip. 45. et 887.
Iph. T. 1415. et 1444. Tr. 2. Hel.
1601. et Ion. 446. dicitur et Ποσειδᾶν
Iph. A. 198.

Ποσειδώνειος. Ποσειδωνεῖοις ὕδασι Ph.
196.

Πόσις, maritus. Hec. 422. et 919.
Or. 588. etc. nam hæc vox Euripidi
est frequentatissima.

Ποτάμειος. χιόνι ποταμείᾳ Tr. 1067.

Ποτάμιος. ποταμῖν κύκλῳ Rh. 618.
ποταμῖα δρόσῳ Hip. 127. cf. Hel.
1400. ποταμῖα κώπῃ Al. 461. πο-
ταμίαισι δρόσοις Hip. 78. ποταμῖος
διάρροας Rh. 919. πηγὰς ποταμίας
El. 56. et π. ποταμῖος ib. 309. πε-
δίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. νᾶμα
ποτάμιον Cy. 96. ποτάμιον χεῦμ'
ὑδάτων Hel. 1320. ὕδασι ποταμίοις
Al. 157. ποταμίοις παρὰ χεύμασι
El. 152. ποταμίων ρείθρων ἀπὸ Rh.
794.

Ποταμός. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν

Iph. A. 713. ὁ ποταμὸς παῖ Rh. 346. cf. v. 394. ὁ καλλιγέφυρος ποταμὸς ib. 350. βαρβάρου ποταμὸς Bac. 405. ποταμὸς παρ' οἶδμα Hel. 1481. ἀμφὶ ποταμὸν Τανὸν El. 410. Ἀργεῖον ποταμὸν Xan. fr. veng. 3. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν Med. 410. cf. v. 846. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. πηγαὶ ποταμῶν Her. F. 1297.

Ποτανός. ποτανοὶ ἤνυσαν τὸν αἶδαν Sup. 1141. ποτανοὶ οἰωνοὶ Hel. 1494. ποτανὰν εἰ σέ τις θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν Hip. 734. ὁ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460. Ποτᾶσθαι. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν Hip. 1272. μέσα Αἰετὸς ὕραν ποτᾶται Rh. 531. Οἶσρος ὁ ποτῶμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. ποτῶμένην ψυχὴν Or. 674. μέλισσα οἷα τις κεπόταται Hip. 564.

Ποτήρ. ποτήρα ἐν χεῖρεσσι κίσσινον λαβὼν Al. 759. ἐφέλκω ποτήρα Cy. 151.

Ποτὶ, vox roët. i. q. πρὸς. ποτὶ τέρμα δύτανον Hip. 140. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. ποτὶ Τροίαν Rh. 898. ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας Cy. 504. ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168. ποτὶ θῆσαν ἐσίαν ib. 205.

Πότμος. τίτι πότμῳ κεῖσαι; Hec. 696. τίτος πότμῳ τυχῶν; ib. 773. αἰδῶς μὲ ἔχει ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. Θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. πρόδηλος ὁ πότμος ib. 190. ὁ μέλεος ἡῖδης σῆς καὶ πότμῳ ib. 1029. πότμῳ φονίῳ Hip. 561. πότμον ἄποτμον ib. 1144. παρ' εὐτυχῇ πότμον Al. 929. οἱ μοι πότμῳ An. 848. τὸν ἐμὸν πότμον ἐκ ἐσοράτε; Sup. 808. ἐπ' εὐαίῳνι πότμῳ Iph. A. 550. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 864. τίνα πότμον εἶληχε βίωθ; ib. 913. τίνα πότμος εὐτυχῆς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 244. ἔχει πότμος νιν ib. 270. τίτι πότμῳ συνεζύγην; Hel. 262. τίς σε πότμος συλᾶ πάτρας; ib. 675. ἔχει πότμον ib. 1302. ὁ πότμος σ' ἐξεῦρεν Ion. 554. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος; ib. 1422. εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι ib. 1605. ἐν ἄσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας Her. F. 269. θεῶν

παλίρρους πότμος ib. 739. τοῖνδ' ἐλθεῖν δυοῖν πότμοι τὸν ἕτερον Ph. 958. ὁ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι Hip. 669. κοινοὶ πότμοι El. 1305.

Πότνα Tr. 292. πότνα θεῶν Bac. 370. Πότνια. ὁ πότνια χθονὸν Hec. 70. πότνια νύξ Or. 174. ὁ πότνια λήθη τῶν κακῶν ib. 213. πότνι' Ἠλέκτρα ib. 851. cf. v. 1248. πότνια παῖ Λατῶς Iph. 109. ὁ πότνια Ἥρα ib. 1374. ὁ πότνι' Ἀρτεμι Med. 160. cf. Hip. 61. ὁ πότνι' αἰδῶς Iph. A. 821. ὁ πότνια τύχη ib. 1136. Λίμνης Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκτὰν Ion. 873. etc.

Ποτνιας. ποτνιαδες θεαὶ Or. 318. ποτνιαδες πῶλοι δρομάδες Ph. 1131. Βάκχας ποτνιαδας εἰσιδὼν Bac. 663. Ποτὸν Hip. 516. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ Cy. 423. ἀποκερδαίνων ποτῷ ib. 431. χωρίσας ποτὸν Ion. 1035. ποτῷ ἐγεύσατο ib. 1203. ἀσθενετέρῳ ποτῷ El. 499. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι —παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1110. χρειοῖ ποτῶν Her. F. 52. τέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6. ποτοῖς ἀφαιρεῖν νόσον Inus fr. V. 6.

Πολυπινῆς, roët. pro πολυπ. κάρα πολυπινές Rh. 716.

Πηλύπονος, pro πολ. δι' ἐμὸν ὄνομα πολύπονον Hel. 200.

Πῆς. περᾷ ὑπὸ σκηνῆς πόδα Hec. 53. ὁ τλαῖμον πῆς ib. 171. ἔρχεται σπυδῇ ποδὸς ib. 216. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; ib. 812. ἐπεὶ νότιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα ib. 940. cf. v. 1020. τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα; ib. 977. λαιψηρῷ ποδὶ ib. 1039. τυφλῷ τείχοντα παραφόρῳ ποδὶ ib. 1050. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; ib. 631. cf. El. 561. ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ Or. 705. ἦν χαλᾷ πόδα ib. 706. οἷαξ ποδὸς μοι ib. 793. ποδὶ βοηδρόμῳ ib. 1290. ἐνόπλῳ ποδὶ ib. 1622. τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμὸς εἰ σὺ Ph. 841. ἀφ' ἡσύχῃ ποδὸς ἐνσκελῖαν ἐκτίσαντο Med. 217. ἀσκῇ τὸν πρῶχοντα μὴ λῦσαι πόδα ib. 679. ὑτέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα Hip. 1243. κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντῳ πόδα An. 1260. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ἐκπετάσσει πόδα ναὸς Iph. T. 1136. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tr. 325. δαρὸν χρόνον

πόδα Bac. 887. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. εἰ εἰς ἀντλον ἐμβήσῃ πόδα ib. 169. πῶς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ ib. 836. τῆσον λαιψηρόν πόδα Hel. 562. ποδὶ τείβων ἀνοσίῳ ib. 874. ἣν μὴ πόδ' ἀντιθῇ ποδὶ ib. 986. ὁρῶ βῆναι ποδὶ ib. 1465. πεδοσιβεῖ ποδὶ ib. 1532. ταύρειος πῶς ib. 1571. σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. πόδ' ἀλάταν ib. 139. τὸν ισάνεμον ποδοῖν Iph. A. 206. ἄμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν ib. 213. δῆλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. ποδῶν βάσει ib. 837. ἐπὶ γαίης ἀρμόσαι πόδας Or. 233. ἢ σθένω ποσὶ Αἰ. 269. τὴν ποσὶν οἰσέον κακὸν ib. 742. cf. An. 397. Iph. T. 1312. et Tr. 938. τὸν ταχὺν πόδας An. 1237. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ Ion. 1166. etc.

Πρᾶγμα. αἰσχύνῃν φέρει, πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε Hec. 1242. ἣ κρινεῖ τί πρᾶγμα; Or. 755. τὸ πρᾶγμά γ' ἐνδικόν μοι ib. 780. ἄελπτον πρᾶγμα Med. 225. ἐμοὶ ἔδεν πρᾶγμα (mihi non curæ est) ib. 451. τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα ib. 1419. it. Αἰ. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. εἰς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκενάσμεθα Sup. 1057. θαῦμα, ἔλασσον τῆνομ', ἣ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν Er. fr. II. 9. ἔκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον Hec. 1188. τὰ χρητὰ πράγματα ib. 1238. ὁρᾷς τὰμὰ πράγμαθ' ὥς ἔχει Αἰ. 281. τὰ θνητὰ πράγματα ib. 783. cf. Inus fr. IX. I. φίλοις μὲν ἢ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν Sup. 747. σώζειν κοινὰ πράγματα Iph. T. 1062. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα Hel. 293. ἢ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα Ion. 599. πραγμάτων εὐμυσίαν ἄσκει Antior. fr. XXXIII. 2. τοῖς πράγμασιν ἔχθ' θυμῶσθαι χρεὼν Bel. fr. XXIV. 3. πράγματα βόσκειν Thes. fr. II. ὁ ὄλβος ἔξωθέν τις ἐστὶ πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.

Πρᾶγος. ἀνασσα πρίγος τῷδε Tel. fr. XV. 1.

Πρᾶξις. ἔκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε Hip. 1004. πρᾶξιν Ἑλλὰς ὥς λάβοι Iph. A. 272. πρᾶξιν φονίαν El. 1297.

κοινὰ πράξεις ib. 1305. εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 4.

Πρᾶος Bac. 436.

Πραπίς. ἀπέχειν πραπίδα — περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 428. μανίσσῃ πραπίδι ib. 997. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. ποικιλίᾳ πραπίδων Æol. fr. IX. 2. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII.

Πράσσειν. ὥς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. etc. αὐτὸς πράσσεις ὧδε Hec. 1232. τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ib. 1251. τοῖσιν θεοῖς μὴ πρᾶσσ' ἐναντία Or. 534. τί πράσσεις; ib. 730. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ib. 1579. cf. v. 1587. πολλὰ πράσσειν Hip. 785. Sup. 576. et Antior. fr. XIII. 1. πράσσειν εὖ Hip. 1019. cf. Hec. 371. 984. etc. πράσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον Αἰ. 484. πράσσομεν ἔχ' οἷα κῶμῳ — ἄξια ib. 806. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. σκοτεινὰ πράσσουν ib. 324. Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς Iph. T. 668. cf. Hec. 820. et 957. etc. σεμνὸν τι πράττειν Tr. 447. σωφρόνως πράττειν τι Hel. 1673. εὐδαίμονα πράσσει El. 1359. τάπεταλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48. ἐμῷ πράσσοντος, ὥς πράσσω τανῦν Or. 659. πάντα πράσσω συν δίκη Ph. 495. ὧ μεγάλα πράσσω An. 387. cf. Iph. A. 346. ἐπὶ τοῖς αὐτῷ τέκνοις ἀνόσια πράσσω Iph. A. 1105. χάριν πράσσω ἀδελφῷ Ion. 37. cf. v. 896. et El. 1133. πρόθυμα πράσσω Ion. 1173. ὀνοματὰ πράσσω Her. F. 509. ἀθλίως πράσσουν εὐτυχῆς μολῶν Or. 449. ἔκ ἐστι πράττοντάς τι μοχθηρόν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. κοινὰ πράσσω Iph. T. 668. εἰ — τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταῦτ' ἔπραττον Phry. fr. VI. 2. ἔπρατες ἢ ξυλουργικά Fr. incert. CXLI. ἔπραξεν ἐνδίκῃ Or. 537. κακῆς γυναικὸς αἰμ' ἐπράξαμεν ib. 1139. ἔπραξεν, οἷα χρὴ πράσσειν κακῶς ib. 1352. ἔπραξε δεινὰ Ph. 1466. cf. Hip. 1325. πῶς ἂν ἔρημον τάφον — ἔπραξε γυναικός; Αἰ. 97. ἔπραξε βύλησιν, ἣν ἐβόλετο Her. F. 1305. γενναίως ἔπραξας Alcmen. fr. IX. 2. κάρτα γ' εὖ πράξις ἂν Hip. 472. πλέον πράξωμεν ἔδεν Iph. A. 1373. τῷτο βέ-

Πρηγῆς Rh. 797.

Πρητήρ. αἵμοσαγεῖς πρητήρες Thea. fr. I. 3.

Πριαμίδης, vel dor. ας, filius Priami, i. e. Paris. An. 286. et Hel. 237. et 363. plur. Πριαμίδαι Hec. 13. etc. Rh. 167. 299. et 338. Cy. 177. Hel. 244. et 256.

Πριαμὶς γὰ Hel. 1173. ἐν πύλαισι Πριαμίσι Or. 1481.

Πρίαμος, rex Trojæ. Hec. 4. etc. An. 3. etc. Iph. A. 355. etc. Rh. 880. Tr. 17. etc. Cy. 303. Hel. 35. etc. El. 5. et Alex. fr. VI. 1.

Πρίασθαι. χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι Med. 233. παίδων πρίασθαι σπέρμα Hip. 622. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου Iph. A. 342. ἀμείνονας αὐτῷ πρίασθαι Syl. fr. IV. 2. πριαμένη τὸ κάλλος ὠνητοῖς γάμοις Hel. 891.

Πρίειν. πρισθεῖς Hel. 396.

Πρίν. τῶν πρὶν ἀπολειφθεῖς φρενῶν Or. 216. κακῶν τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. etc.

Πρισός. πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥηνήμασιν Tel. fr. XXV.

Πρό. πρὸ τύμβου Hec. 522. et Or. 1018. πρὸ δωμάτων Or. 479. πρὸ ἄστεος ib. 727. πρὸ παρηίδος ib. 1429. πρὸ δορός ib. 1603. πρὸ τειχέων Ph. 246. et 1157. πρὸ λόγχης ib. 1287. πρὸ θυρῶν Hip. 171. πρὸ πύργων Sup. 910. πρὸ χερῶν Iph. A. 36. φ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 925. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν Hel. 1656. πρὸ μέλλοντος τόκου El. 626. etc.

Προάγειν. δάκρυα προῆγεν Iph. A. 1550.

Προαιρεῖσθαι. βιωῖ ὑδεῖς δὲν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. Epist. V.

Προάσιον. ἐκ προατίου Al. 839.

Προβαίνειν. οἶαν ὁδὸν προβαίνω Al. 264. πρόβαινε Ph. 844. cf. Alex. fr. 1. θᾶσσον, ἢ μ' ἐχρῆν, προβαίνων Or. 727. σκῆψιν ἐς ποῖαν προβαίνων; ib. 747. μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη El. 403. πρόβα Al. 875. πρόβατ' ἐκείσε Or. 142. ἐκαστέρω πρόβατε Her. F. 1047. μὴ προβαίῃ μεῖζον κακὸν Med. 907. μὴ πέρα προβῆς τῶνδε Hip. 504. μὴ προβῇ λόγος Ion. 396. Μνηκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς Or. 1470.

προβάς κῶλον δεξιὸν Ph. 1421. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; Or. 510. καταδοκῶ τάκειθεν, οἳ προβήσεται Med. 1117. ποῖ προβήσεται λόγος; Hip. 342. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. τὸ τῆς τύχης ἄφανές, οἳ προβήσεται Al. 788.

Προβακχῆιος. προβακχῆϊε δαῖμον Bae. 412.

Προβάλλειν. Κύπριν προβάλλειν Hec. 825. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. Πηλεΐδ᾽ προβαλῶ κατ' ὄμμα πέλταν ib. 371.

Πρόβλημα. δεινῷ ἀρχομαι προβλήματος El. 985. πρόβλημα θηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χείματος προβλήματα Sup. 208. νεῶν προβλήμασιν πελάζων Rh. 213.

Προβολὰ, dor. pro ολή. λισσόμενος θανάτῳ προβολὰν Or. 1488.

Προβώμιος. προβωμίσι σφαγαῖσι μῆλων Ion. 376. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων Her. 80.

Προγενήτωρ. παλαιῶν προγενητόρων Hip. 1380.

Προγιγνώσκειν Hip. 1072.

Πρόγονος, 1) progenitor, proavus. ὁ Ζεῦ πρόγονε Or. 1242. προγόνου Νηρέως πάρα Hel. 15. πατρός σου πρόγονος πατήρ Ion. 267. cf. v. 1000: προγόνους ἢ καταισχύνεις σέθεν Iph. A. 505. ὦ πολὺς ὄγκος συτελλομένων προγόνων Tr. 109. προγόνων ἁξίως ib. 1033. προγόνων νόμον σώζουσα Ion. 20. προγόνων παλαιὰ θέσμις Er. fr. I. 50. 2) priginus. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329.

Πρόδηλος. πρόδηλος ὁ πότμος Or. 190.

Προδιδόναι. προδίδωσι παῖδας Ion. 438. μὴ προδίδου Cy. 360. ἀνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων—πρῆδωκε Or. 574. εἴδ' ἐγὼ πρῆδωκά σε ib. 1237. δὲν σὺ πρῆδωκας θανεῖν ib. 1588. cf. Al. 662. ποῖαν πόλιν πρῆδωκα; An. 389. ὡς ξένους πρῆδωκαμεν Her. 464. οἳ με πρῆδοσαν Or. 1165. ἐκ ἀν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Pro. fr. VII. μὴ προδῶς με Hip. 1456. συγγόνῳ τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῶς τὴν σὴν Hel. 907. ἱκέτας προδύναι Her. 247. σὲ προδῶς Or. 1087. κασιγνήτῳ προδῶς γόνον ib. 1464. πατέρα καὶ κασίγνητον προδῶς Ph. 1010. cf. Iph. A. 412. προδῶς αὐτῷ τέκνα Med. 17. τῷ λόγῳ

προδός Sup. 351. προδός με ἔρημον Iph. A. 1314. μὴ προδός τὰς συμφορὰς Her. F. 1110. ὦ γάμος ἐμὸς προδόντε Ph. 1446. χάριν προδόντες Her. 1036. ἡ προδύσα λέκτρ' ἐμὴ πατρός Or. 937. πατέρα καὶ δόμους προδύσ' ἐμὸς Med. 483. προδύσα σὺς παῖδας Hip. 305. τὴν δεσπότη προδύσαν λέχος ib. 590. ἐμαυτὴν ὃ προδύσα An. 190. σὲ τὸν θανόντ' ἔποτ' ἐμῇ προδύσα ψυχῇ Sup. 1024. ξένῃ προδύσα πατρίδα Tr. 947. προδώσεις ταῦτα; Sup. 265. οἶδ' ὃ προδώσεις σε ξένοι Her. 715. προδέδομαι Or. 720. cf. v. 1228. προδέδοσαι Hip. 592. προδέδοται τὰ κρυπτά μὲ Iph. A. 1140. etc.

Πρόδομος. μόλε πρόδομος Ph. 303. διὰ προδόμων Or. 1495.

Προδοσία. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649.

Προδότης. ὁ προδότης τῷ πατρὸς Or. 1057. προδότην γενέσθαι πατρίδος Ph. 1003. τὸν ἐν λέχει προδύταν (dor. pro ην) Med. 206. cf. Ion. 864. et 880.

Προδότης. πατρός καὶ γῆς προδότην Med. 1332. προδότην αἰκάλλων κῆνα An. 631. προδότης ἂν εἴης Hel. 840. cf. v. 937. et 1162. et El. 1028.

Πρόδοτος ἐκ φίλων Hip. 595.

Πρόδρομος Iph. A. 424.

Προεῖδεν. πρὶν σὰν χαρίεσσαν προῖδεῖν ὦραν Cresph. fr. IV. 6.

Προηγητήρ. ταῦρον προηγητήρα συμφορὰς ἔχων Bac. 1157. τυφλὸν προηγητήρος ἐξηρτημένον Fr. inc. LXXXI. 2.

Προθνήσκειν. παῖδων προθνήσκειν Al. 687. σὴ προθνήσκων ib. 713. οἱ προθνήσκοντες σέθεν ib. 384. ἥτις τῆς σῆς πρῆθανε ψυχῆς ib. 623. cf. v. 38. 474. 701. et 1005. πρῆθανον γένους Her. 590.

Προθύειν. ὑπὲρ χθονὸς ἀρότη προθύεσσα Sup. 29. παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια Ion. 805.

Πρόθυμα, subst. victima. Iph. A. 1311.

Προθυμεῖσθαι. εἰ τέρνον παίειν προθυμῇ Hec. 564. ἐπεὶ προθυμῇ τῇσδε κοινῆσθαι φυγῆς Ph. 1703.

Προθυμία. περαίνει ἔδεν ἡ προθυμία Ph. 592. εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν; ib. 909. cf. Her. 411. προθυμία ποδὸς Ph. 1439. αἰνῶ σε τῆς

προθυμίας ib. 1677. ὃ μὴν ἀνήσω—προθυμίας Hip. 285. ἀπαντᾶν προθυμία τῇ τῷ θέλοντος ib. 1329. Κύπριδος ἐκ προθυμίας ib. 1417. ἔχω—προθυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. ὃ μιᾶς σε κληδόνος προθυμία μετῆλθον An. 562. τὸν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας Iph. A. 1371. πολλή τις προθυμία σε τῷ ἔχουσα τυγχάνει Iph. T. 616. γνώση καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν Rh. 667. προθυμίαν ἔχουσι πόνων Tr. 684. κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων Bac. 1099. δόρυς προθυμίας Hel. 723. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε; Ion. 1109. σὴ ἡ προθυμία ib. 1211. τῷ θεῷ προθυμίας πολεμῷ; ib. 1385. ἡ προθυμία ἀφουν Her. F. 310. μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἀγὰν προθυμίας Or. 707.

Πρόθυμος. πρόθυμος ὢν ἀνὴρ Hec. 307. πρόθυμος ἦσθα ib. 1202. ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν Or. 1629. τήνδε σοι εἶναι χάριν πρόθυμός εἰμι Med. 720. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα ib. 1146. ἄκοντας φίλους πρόθυμος—εὐεργετεῖν Hip. 694. εἰ ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι ib. 1006. πρόθυμος ἰέναι δόρυ Rh. 63. Θεατῆς Μαινάδων πρόθυμος Bac. 827. cf. v. 910. μὴ θανεῖν πρόθυμος ὢν Her. 577. μάταν ὁ πρόθυμος (sc. μόρσιμα ἀπωθεῖν) αἰὲ πόνον ἔξει ib. 617. εἰς ἦσθα δυνατός δρᾶν, ὅσον πρόθυμος εἰ ib. 731. ἐπειδὴ μ' ὃ διώλεσαν—πρόθυμον ὄντα ib. 1010. εἰδέναι πρόθυμος Hel. 1539. τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας, πρόθυμός ἐστιν Her. F. 310. ἐμοὶ πένης εἴη πρόθυμος πλεσίη μᾶλλον ξένος El. 395. δύναι μᾶλλον πλεσίῳ πᾶς τις κακῷ πρόθυμός ἐστιν, ἢ πένητι κἀγαθῷ Fr. fal. cit. V. 7. πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα Med. 485. ἦν τι πρόθυμος ἦ (sc. ἡ τύχη) Iph. T. 910. πρόθυμον ἔσαν ξένοις ἀρήγειν πόλιν Her. 426. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι (sc. τὸν παῖδα νήπιον) πρόθυμος ἦν Ion. 46. μή τοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέσω Med. 178. τὸ πρόθυμον ἔχω—σε εἰσιδεῖν Iph. T. 989. τὸ πρόθυμον ἦνεσα ib. 1023. ἂν μὴ τὰμά σοι πρόθυμά γ' ἦ Tr. 355. πρόθυμα πρίσσω Ion. 1173. cf. Her. F. 113. βεληθέντα—προθυμότατα ὑπεδεξάμην Epist. V.

Προθύμως. εἰ βύλεσθ' ἐμοὶ χρῆσθαι προθύμως Her. 551. τὰ πεταλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48.

Πρόθυρον. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχευσα Tr. 194.

Προϊέναι (ab εἶμι). ὅπως προΐωσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις Epist. IV.

Προϊέναι (ab ἴημι). πέτρα—ῥυτὰν παγὰν προϊεῖσα κρημνῶν Hip. 124. προέσθαι μαλθακὰς λόγους Med. 1052.

Προϊσάναι. πρῆστημεν καλῶς An. 220. οἱ τῶνδε πρῆστησαν μόνοι Her. 307. τοιούτων ξένων πρῆστητε ib. 1037. τί τάδε πρῆσῃσιν λόγῳ; Cy. 318.

Προϊτίδες πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1116.

Προκαθῆσθαι. οἱ τετράμοιραν νυκτὸς φρερὰν—προκάθηνται Rh. 7.

Προκαλεῖσθαι. προκαλέμεθ' εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308.

Προκαλύπτειν. πέπλων πρὸ κάλυπτεν ὑφαῖς Iph. T. 312. ὃ προκαλυπτομένα (dog. pro ἐνή) βοσρυχώδεος ἀβρὰ παρηίδος Ph. 1493. πρὸ κάλυψατ' (i. e. αὐτοῖς) ὄμματα Med. 1147.

Προκάμνειν. μὴ προκαμήτε πόδα βαρύντε κῶλον Her. F. 119.

Προκεῖσθαι. οἰκτρὰ πρόκειται Ph. 1690. ἐκλυτοὶ πρόκεισθ' ἐμοὶ Tr. 1179. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων Or. 845. cf. Ph. 787. σῆς προκείμενον νέκυν γυναικὸς Al. 1015. τὸν προκείμενον πόνον ib. 1152. τὸν νόμον τὸν προκείμενον Iph. T. 1189. τοσαύτης συμφορᾶς προκειμένης Al. 554. κακῇ τοσούτῃ δώμασι προκειμένῃ ib. 836. τῶν προκειμένων σπυδὴν ἔχοντες Iph. T. 1433. εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις Rh. 984.

Προκλαίειν. μὴ πρόκλαι' ἀκοιτιν Al. 529.

Πρόκνη, nom. φατμικᾶ. Her. F. 1021.

Προκόπτειν. τί ἂν προκόπτοις; Al. 1082. ταῦτα—προκόπτοντ' ἐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν Hes. 961. τὰ πολλὰ πάλαι προκόψασα Hip. 23.

Προκρίνειν. προκρίνας, οἵπερ ὑλκιμώτατοι Ph. 750. cf. v. 753. πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν Hel. 47.

Πρόκωπον ξίφος Or. 1478.

Προλάζυσθαι. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς Ion. 1027.

Προλαμβάνειν. μὴ προλαμβάνει γόους Hel. 346. τῷ θεῷ προλαμβάνειν μαντεύματα Ion. 407. ἐκ κακῶν πρῆλαβον μόγις πόδα ib. 1253. χάριν ὃ προλαβὼν ib. 914.

Προλέγω Fr. inc. CLXV. 9.

Προλείπειν. προλείπω (animo deficio) Hes. 438. φόνος—ὃ προλείπει Ἀτρείδαις Or. 815. προλείπεις; Al. 392. προλείπω βωμὸν An. 412. μή με προλίπης Iph. A. 1467. λέχη προλιπῶν Med. 1000. φυλακὰς προλιπῶν Rh. 18. ζαθέης ναὺς προλιπῶν Cret. fr. II. 5. τὰς δεσποσύνης σκηναὺς προλιπῶσα Hes. 101. Δίρκαν προλιπῶσα Ph. 245. βιοτὰν συγεράν προλιπῶσα Med. 147. προλιπῶσα ἔδρας σκοτίης αἰτῶν τε πύλας Al. 122. προλιπῶσα ἄμὸν βίον ib. 397. πόλιν ἐμὰν προλιπῶσα Iph. A. 168. πόσιν προλιπῶσα ib. 783. προλιπῶσα δόμον Rh. 910. προλιπῶσ' Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 2. εἰ προλείψεις με Or. 304.

Προμανθάνειν. ἄθλος προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.

Προμαντεύεσθαι. ἡ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα πρῆμαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.

Πρόμαντις. ὃ πρόμαντις, ὃν ἔμελλεν Or. 1445. πρόμαντις θυμὸς An. 1073. πρόμαντις ἀλγέων Hel. 345. ὦ παῖ πρόμαντι Λατῆς Ion. 681.

Προμάτωρ Ph. 681. et 835.

Προμηθεὺς Fr. inc. B. 14. 1. Τιτὰν

Προμηθεὺς Ph. 1129. cf. Ion. 455. ibique not.

Προμηθία. λαβὼν προμηθίαν Hes. 795. σοφῇ προμηθίᾳ ib. 1137. εὖ πως προμηθίᾳ καθῆσο ἀσπίδων ἐπὶ Ph. 1475. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν Med. 741. ἐγὼ σε προμηθίαν ἔχω Al. 1057. ἐμοὶ κέρδος ἡ προμηθία An. 691. Παλλάδος προμηθίᾳ ib. 1253. τούτῳ μοι τὰνδρεῖον, ἡ προμηθία Sup. 510. δίκαιος ἡνσέβεια καὶ προμηθία Iph. T. 1202. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 448.

Προμνήστρια. τὴν κακῶν προμνήστριαν Hip. 589.

Πρόμος. ἐκόσμων τῆσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. Οἰνῶνης πρόμον Iph. A. 699. Ἀθηναίων Θεσεῖδαι πρόμοι Tr. 31. cf. Her. 670.

Προμοχθεῖν. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθή-
κασι σέβεσθαι Sup. 1233.

Προνοεῖν. ὦρα προνοεῖν Her. 289. τὴν
ἄνοιαν εὖ φέρειν πρόνοησάμην Hir.
399. ὃ σῆς πρόνοησάμην φρενός; ib.
685.

Πρόνοια. πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐ-
σχήμως πεσεῖν Hec. 569. θεῷ λέγεις
πρόνοιαν Or. 1179. cf. Epist. II. ἔρ-
ροι τὰς ἡσυχίας προνοίας Or. 1407.
ὄνομα—ἔθετό σοι θεία προνοία Ph. 640.
τίς πρόνοια γίνεται σοφωτέρα; ib. 743.
τῆς θανάσεως πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ'
ἔχειν Al. 1064. προνοία τῇ τε σῇ
καμῇ An. 661. ὦ τύχη, πρόνοιά σου
ἢ μὴ Iph. A. 864. ἐκ προνοίας Her.
F. 598.

Προνωπής. ἄγαν προνωπής εἰς τὸ λοι-
δορεῖν φέρη An. 730. ἤδη προνωπής
ἐστὶ (sc. εἰς τὸ θανεῖν) Al. 141. cf. v.
184.

Προνώπιος Bac. 644. ἔσχατον χώρας
Πελοπίας προνώπιον Hir. 374. εἰς
προνώπι' αὐτίχ' ἥξει Bac. 639.

Προξενεῖν. πειράσομαι σε προξενεῖν
Med. 724. ἡμεῖς ἄλλα προξενήσομεν
Ion. 335.

Προξενία Med. 359.

Πρόξενος. προξένῳ σοι χρώμενος Tel.
fr. XXIV. σὺν προξένοισι—Πυθι-
κοῖς An. 1104. cf. Ion. 551. et 1039.

Προοίμιον. προοίμιον κάλλιον Med. 663.
ἀρχὴ ἥδε μοι προοιμίας El. 1060. οἰκ-
τροῖς προοιμίοις Her. F. 1179.

Προονομάζειν. Δανάην πρῶνόμασσε
τήνδε Dan. 20.

Πρόπαν, *adverb.* prorsus, plane. Ph.
1509.

Πρόπαρ. πρόπαρ ὃς ἀγεῖται στρατῷ Ph.
121. πρόπαρ Ἴσμην ib. 834.

Προπάροιθεν. τῶν προπάροιθεν εὐγε-
νετᾶν Ph. 1513.

Πρόπας. ἐρρέτω πρόπας δόμος Ph. 627.
οἷχεται τέκνων πρόπασα γέννα Πέλο-
πος Or. 970.

Προπάτωρ Or. 1441.

Προπέμπειν. Ἐλένην πρῆπεμψεν εἰς
δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἡμᾶς προπέμ-
ψατε χθονός Hir. 1099.

Προπετής. πολιὰς ἐπὶ χαίτας προπετής
ὦν Al. 913. τύμβῳ προπετῇ παρθένον
Hec. 152.

Προπίνειν. Ἑλλησιν ἡμᾶς πρῆπιες Rh.
405.

Προπίπτειν. ἔχ' ὑπ' ἀνάγκας προπί-
πτουσα Sup. 63.

Προπόλευμα Ion. 113.

Πρόπολος, ἢ, ἰ. q. πρόσπολος, *ministra*.
νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel.
576. πρόπολοι Hir. 200.

Προπότης. τὰς προπότας παναμερεύσει
διάσεως ἐρώτων Rh. 361.

Πρόπυλον. πρόπυλα ἐτίας ἐμῆς Her.
F. 523.

Πρόρριζος. Ζεὺς πρόρριζον ἐκτρίψει σε
Hir. 684.

Πρὸς, 1) *cum genit.* φίλων πρὸς ἀν-
δρῶν Hec. 43. πρὸς Ἀχαιῶν ib. 105.
πρὸς θεῶν ib. 551. etc. πρὸς τῷ φέ-
ροντος ib. 576. πρὸς τίνος ἀνδρῶ-
πων; ib. 697. πρὸς δάμαρτος Or.
361. πρὸς ἐχθρῶν ib. 445. πρὸς
Ἀργείας χθονός, *eod. vers.* πάντων
πρὸς ἀσῶν ib. 446. ὃ θανῶσα πρὸς
σέθεν ib. 1632. πρὸς τῆς τύχης νο-
σῶν Ph. 66. δούλος πρὸς κασιγνήτῳ
ib. 365. πρὸς ἀνδρὸς ἠδικομένη Med.
26. πρὸς γενεῖς ib. 65. ποίας ὀλλυ-
μαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. πρὸς ἐμῷ
γενῷ Iph. A. 646. ἐπειδὴ Ζεὺς πρὸς
ἡμῶν ἐστὶν (*a nobis stat*) Rh. 320. etc.

2) *cum dat.* βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ
Hec. 23. πρὸς τάφῳ ib. 520. πρὸς
σῇσι πλευρῇς ib. 826. λευκοκύμοσι
πρὸς Γεραισίαις Or. 993. πρὸς ἐμῇ
ψυχῇ Al. 607. γήρως ἐσχάτοις πρὸς
τέρμασιν An. 1082. πρὸς κρασπέδοις
στρατοπέδῳ Sup. 661. etc. 3) *cum*
accus. πρὸς οἶκον Hec. 39. πρὸς χάριν
ib. 257. et Sup. 385. πεσεῖν πρὸς
ἑδᾶς Hec. 405. πρὸς βίαν ib. 406.
it. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et
754. Sup. 158. et sæpius. πρὸς τὸ
δεινὸν ἦλθετε Hec. 516. πρὸς τὸ ἐνυ-
μενές ib. 745. θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν
ib. 1033. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις;
Or. 427. πρὸς δεξιὰν αὐτῷ τὰς ib. 474.
πρὸς τὸ δυστυχέστερον ib. 605. γόους
πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πρὸς
ἰσχύος χάριν Med. 538. πρὸς ἡδονὴν
ib. 773. πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίην
ib. 1245. πρὸς Λίβυν αὐλὸν Al. 347.
πρὸς αἶπος ἔρχεται ib. 503. πρὸς
τάναιδές Iph. A. 379. πρὸς κέντρα
μὴ λάκτιζε Peliad. fr. IV. etc. 4)
adverbial. *sine casu positum*, *ubi no-*
tat præterea, insuper, ut Or. 621.
Hel. 962. et sæpius.

Προάγειν. πασι δὲ θύριον βιοτὴν προσάγεις Med. 993. προσάγει' ὦ δυσπότμω σώμαθ' αἵματοσαγῇ Sup. 811. δεινὰν προσάγουσα τόλμαν Med. 859. προσῆγε Νηϊταῖς πύλαις λόχον Ph. 1111. cf. v. 1131. et 1136. εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμόν ib. 1395. ἔκ ἄν ποτε—προσῆγον ἄν σε δεῦρο Hip. 496. ἐλπίς μ' αἰεὶ προσῆγε An. 27. ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος Hel. 1624. προσάγαγε νῦν με Ph. 1687. ποῖα προσάξει στρατόπεδον Her. 397. ἔποτ' Ἀργεὺς γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν προσηγόμεσθα Or. 714. τῇ ῥετῇ προσηγόμεν πόντιν An. 225. ἥ γ' ἐμὴν γενειάδα προσήγει' αἰεὶ σόματι Sup. 1100. ὅτ' αὖ προσάξεσθαι ib. 949. προσάξομαι δάμαρτα Ion. 659.

Προσαιοτεῖν. τυράννης βίον προσαιοτεῖν Hel. 519. προσαιτῶν βίοντον Dan. fr. V. 4. cf. Hel. 797. προσαιτῆσ' ἔμολον θεῶν θυμέλας Sup. 64.

Προσάμβασις. πηκτῶν κλιμάκων προσάμβασις Ph. 492. cf. v. 1180. et Bac. 1211. ἀμύνειν τειχέων προσάμβασις Ph. 751.

Προσαντέλλειν. τὴν εἰς ἑρανὸν κόνιν προσαντέλλουσιν Sup. 688.

Προσάντης Med. 305. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες Or. 788. cf. Med. 381. et Iph. T. 1012.

Προσαπολλύναι. προσαπόλλυτέ με Hip. 1374.

Προσάπτειν. ὅστις—μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2. πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων Er. fr. II. 10. πῶς ἔπατρώεις δόμους ἡμῖν προσῆψας; El. 1089. περὶ μοι τέρνοις τέρνα πρόσασον ib. 1321. προσάψαι καινὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει Her. F. 831. φίλην προσάψας χεῖρα Sup. 361. χλιδὴν τέκνῳ προσάψασα Ion. 27. κόσμον Πενθεΐ πρόσάψων Bac. 857. γῇ τῇδε ἑορτὴν καὶ τέλη πρόσάψομαι Med. 1382.

Προσαρκεῖν. μ' ἔχεις ταχὺν προσαρκεῖσαι Hec. 862.

Προσαρμόζειν. τῷ προσαρμόσω τόμα; Her. F. 486. ματῷ προσαρμόσαι τέκνα Ion. 762. περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας Sup. 816. ἐπωμίδας κώπῃ προσαρμόσαντες Iph. T. 1405. τὰν πρὸς ἑσπερον κέλευθον προσαρμό-

σας' ἑρανὸν εἰς ἁῶ Or. 1003. ἥ τις εἰ προσαρμόσοι βαρβάρους βάριδας Iph. A. 296.

Προσανυγῇ. κλέψαι προσανυγὰς τὰς ἡλίου Al. 204.

Προσανυδᾶν. νῦν σφε προσανυδᾶς Med. 1401. προσανυδῶ σε τὸν θανόντα Sup. 804. προσανυδῶν τοιάδε Med. 1207. τίνα λόγον—προσανυδῶν τύχῳ; Hip. 827. φίλος προσανυδῶν Sup. 774.

Προσαύλειος. τὰς προσαυλείας τύχας Rh. 273.

Προσβαίνειν. πρόσβαινε Her. F. 1418. Ἴσθμῷ ναπαίας προσβαίνειν πλάκας ib. 958. δι' ἀμφιτρήτος τῆσδε προσβαίνων ποδὶ Cy. 703. προσέβαν ἐξ ἐμῶν οἴκων Sup. 1000. ἄλλοις ἄλλα προσέβα—μελάθοις ὀδύνα Iph. T. 195. πᾶς Ἀγαμεμνόνειαν προσέβα στρατὸς—σκηναὶ Rh. 44. τίς ὁδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; Ion. 170. Φεραίων ἄστυ προσβῆναι Al. 483. σανίδα προσβῆναι κατά Hel. 1572. γέροντι προσβῆναι ποδὶ El. 490. προσβάς δῶμα An. 991.

Προσβάλλειν. ἀμφὶ δεῖπνον ὕσι προσβάλλω δόρυ; Ph. 735. δεῖμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. τί τῷτο μητρὶ προσβάλλει φόνον; El. 655. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου Ph. 731. μηδέποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς—προσβάλοιμι Med. 642. παρειὰν προσβαλεῖν παρηίδι Hec. 410. τέκνοις προσβαλεῖν χερ' αὐτοκτόνον Med. 1254. cf. v. 1283. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν Hip. 940. βέλομαι τὰ σὰ τέρνα ὑποδραμῶσα προσβαλεῖν Iph. A. 636. ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις ib. 951. ἀψίδα πέτρῳ προσβαλὼν ὄχηματος Hip. 1233. κλίμακας προσβαλὼν πύλαισιν Sup. 498. χώρα τῇδε προσβαλὼν πόδα Her. 661. τῷδε προστρόπαιον αἶμα προσβαλὼν Her. F. 1161. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν τόμα Antior. fr. XXVII. 4. ὄμματα προσβαλῶσα τέκνοις Med. 860. cf. Ion. 43. σοὶ τιν' αἰσχρὰν προσβαλῶσα κληδόνα Al. 316. παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ ib. 308.

Πρόσβασις. πρόσβασιν ὀρθίαν οἴκων El. 489. ἐπὶ πρόσβάσεις πύργων Ph. 187.

Προσβλέπειν. αἰσχύνομαι σε προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. et προσβλ.

- ὄρθαῖς κόραις ib. 972. cf. Med. 1076. et Her. 943. ἡλιόν τε προσβλέπεις καὶ γαῖαν Med. 1327. εἶθ' ἦν ἑμὰν τὸν προσβλέπειν Hip. 1078. τόλμα προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. ὕδεις ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται Her. 687. γραπτὸς προσβλέπων τύπος Hyp. fr. XI. 2. τίς προσβλέψεται παίδων σε; Iph. A. 1192.
- Προσβολή. ὦ γλυκεῖα προσβολή Med. 1074. φίλῃαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοπῶντι προσβολὰς El. 829.
- Πρόσβορρος. προσβύρρος πέτρας Ion. 11. πρόσβορρον ἄντρον ib. 937.
- Προσγελᾶν. τί προσγελᾶτε τὸν πανύτατον γέλων; Med. 1041. ἀψυχὸν εἰκὼ προσγελῶσα σώματος ib. 1162.
- Προσγίγνεσθαι. εἰ τόλμα προσγένοιτο An. 703.
- Προσδεῖν. λύπης τί προσδεῖ σε; Her. F. 90.
- Προσδέρκεσθαι. σ' ἡδέως προσδέρκομαι Or. 356. τί προσδέρκεσθ' ἐμ' ὁμῆμασιν; Med. 1040. cf. Her. F. 457. τίν' ὄψιν σὴν προσδέρκομαι; Hel. 564. ἂ προσδεδορκῶς Ph. 146.
- Πρόσδετος Rh. 307.
- Προσδέχεσθαι. τίνα βίβ' ἐλπίδα προσδέχομαι; Al. 129. τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέζεται; Ph. 1700.
- Προσδιδόναι. κᾶμοι πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς Hel. 707. ἀδελφοῖς προσδοῖναι ποτὲ Cy. 529.
- Προσδοκᾶν. μῶν τὴν θανῆσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾶς; Al. 1094. προσδοκῶ τι νέον Sup. 99. ἐκέισε προσδόκα με Al. 364. προσδόκα—κακόν τι πράξειν Her. F. 727. τέτῃ ταχεῖαν νέμεσιν εὐθύς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4. ὥς τι προσδοκῶν An. 1073. προσδοκῶν σὴν παῖδα Iph. A. 328. σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν Rh. 144. ὃ βέλεται μόνον ὀρῶν καὶ προσδοκῶν Fr. inc. XXXII. 1. τί προσδοκῶσαι κέρδος; Iph. T. 1311. ὥς προσεδοκῶμεν ἡμεῖς Epist. V. μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον Oed. fr. XIV. 2. ὕδ' ἐπ' προσδοκώμενον δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 3.
- Προσεδρεύειν. Ἄιδω νύμφα προσεδρεύοις Al. 749. προσεδρεύων πυρᾷ Or. 403.
- Προσεδρία. ἀσχολος συγγόνου προσεδρία Or. 93. cf. v. 304.
- Προσεῖδεν. χρόνῳ σὸν ὄμμα—προσεῖδον Ph. 312. τὴν μὲν ἂν προσεῖδες πόριν ἔχυσαν ἐν χεροῖν Bac. 736. πρόσιδ' ὅσσοισιν Ion. 193.
- Προσεῖειν. προσείων αὐτὸν (sc. τὸν πλόκαμον) Bac. 928. προσείων χεῖρα Her. F. 1218.
- Προσεικάζειν. προσεικάζει μέ τῳ; El. 559. πλῆτε οἶκος ἄξιος προσεικάσαι Hel. 69. τίνι προσεικάσω; Rh. 696.
- Προσεῖκειν. λέοντι προσεικέναι Bac. 1282. προσήϊξαι δέμας Al. 1066.
- Προσεῖλᾶν. μὴ προσεῖλα χεῖρα Hel. 452.
- Προσεῖναι. τῷ καλῷ λύπη πρόσσετι Hec. 383. τέτ' ἂν προσεῖη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν Or. 762. ἔχ' ἀπαντα τῷ γήρα κακὰ πρόσσετι Ph. 532. κᾶν προσῇ, κᾶν μὴ προσῇ Tr. 642. ἡμῖν τε τιμὴ, παντὶ τῷ γένει προσῇ Bac. 336. χάρις ἐπ' πρόσσετι Her. 549. πρόσσεμι—τειχίσματι Her. F. 1096. ἡ εὐσέβεια τίς πρόσσετι σῷ πόσει El. 254. ὅτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ Bel. fr. XVI. 4. πλεῖτος φόβος πρόσσετι Peliad. fr. V. 4. ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. λοβὸς ἐπ' προσῇν σπλάγχχοις El. 827. μέλλει Τροίᾳ καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι Tr. 1259.
- Προσεῖπειν. ὃν μοι προσεῖπας πόσιν Iph. T. 370. χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραίτερον Cy. 101. προσεῖπατε πατέρα Med. 895. προσεῖπαθ' ἡμᾶς Hip. 1099. προσεῖπατ' ἐξῆσαν ὑσάτην ὁδὸν Al. 613. προσεῖπεν ἄλλος ἄλλον Or. 1418. προσεῖπε δακρύοις Ph. 1450. βεθύτῳ σὺν ἡδονῇ πρόσσειπε (sc. τὴς φίλης) Ion. 665. πρόσσειπε ἐσίαν Her. F. 599. Ἑλένην ἢκ' ἂν προσεῖποιμι Or. 520. πῶς σε προσεῖπω; Iph. A. 1616. προσεῖπειν σὸν ὄνομ' ἔξεσί μοι Hec. 435. παῖδας προσεῖπειν Med. 1069. et 1350. θεὸς προσεῖπειν Her. F. 609. τίν' ἂν προσεῖπῳ; Al. 945. προσεῖπ' ὕστατον πρόσφθεγμα Her. 573.
- Προσελκύειν. προσέλκυσαι σὸν παῖδα Hip. 1432. conf. Iph. A. 1452.
- Προσεμφερέης. τὸ λοίσθιον τῷ τρίτῳ προσεμφερές Thes. fr. V. 13.

Προσεννέπειν Or. 428. et Tr. 50. πῶς
σὺ σεμνὴν δαίμον' ὃ προσεννέπεις ;
Hip. 99. εὐφρόνως προσεννέπειν ib.
793. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω
Rh. 389. etc.

Προσεργάζεσθαι. ὥς μηδὲν προσεργά-
σαιτο τοῖς δεδραμένοις Her. F. 1012.

Προσερεῖν. τοιαῖα νιν προσερεῖσι φῆμαι
Al. 1008.

Προσέρχεσθαι. ἐν τρίβῳ προσέρχεται
Or. 1268. προσῆλθον Hel. 439. ὥς
ἡδύ μοι προσῆλθες Or. 212. προσ-
ῆλθεν ἐλπίς ib. 857. πάντας βωμὸς
πρὸςῆλθε Al. 169. προσῆλθον Ἀ-
κταῖς Hel. 1555. πέλας πρόσσελθέ με
An. 590. conf. Her. 309. μηδὲ προσ-
έλθῃτε Med. 102. προσελεθεῖν μνη-
μα Or. 118. πεσσὺς προσελεθὼν Med.
68. προσελεθὼν δῶμα ib. 1205. cf.
Her. F. 599. προσελεθῶσ' ἡ δίκη Fr.
inc. II. 1.

Προσεύχεσθαι. προσευχόμεσθα τοῖσι
σοῖς ἀγάμασι Hip. 116. προσεύχε-
ται θεῷ An. 1118. τοιαύτη θεῷ τίς
ἂν προσεύχοιτο ; Her. F. 1308. προσ-
ῆνυτο Al. 169. προσεύξατ' εἰσιδὼν
Iph. T. 269. προσῆνυάμην σε Tr.
887. τῇ Εὐλαβείᾳ προσευζόμεσθα
Ph. 790. προσεύζεται θεοῖς El.
415.

Προσέχειν. προσέχων ταῦτα Sis. fr. I.
19. παῖδες προσέσχον ὄμμα Her. F.
931. προσείχεθ' (i. e. ετο) ὥστε —,
πέπλοις Med. 1213. ὃ δεσμῶν ὑπο
προσείχετο Bac. 755.

Προσζευγνύναι. οἷα συμφορᾷ προσεζύ-
γης Hip. 1389.

Προσηγορεῖν. Ἰοκάτην προσηγορήσων
εἶμι Ph. 996.

Προσηγόρημα Sup. 803.

Προσῆκειν. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκο-
μεν Or. 692. ὃ προσήκομεν κολάζειν
τοῖσδε ib. 769. τί γὰρ προσήκει κατ-
θανεῖν σ' ἐμῷ μέτα ib. 1071. τί μοι
προσήκει ἔδας ; Ion. 434. προσήκει
μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi.
fr. X. 2. προσήκοντ' ἔδεν Ἀργείων
πόλει Sup. 472. οἱ προσήκοντες γέ-
νει Med. 1304. cf. Phry. fr. XVI.
3. ἐκτὸς τῇ προσήκοντος Her. 215.
μῶν προσῆκέ σοι ; Iph. T. 550. Πεν-
θεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς ;
Bac. 1300.

Προσημαίνειν. τόσον σοὶ προσημαίνω

Med. 725. ἃ ἔτ' ἄσημα—μάντις
προσημαίνουσιν Sup. 213.

Προσῆσθαι. χαίρω σε προσήμενον πύρ-
γοισιν ἐχθρῶν Rh. 390.

Πρόσθε, vel πρόσθεν. τὴν πρόσθεν
ἀνασσαν Hec. 61. λέκτρα—πρόσθεν
θήσειν λόγχης ib. 131. προκόπτοντ'
ἔδεν εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. πρόσ-
θεν εἰληχας φόνος El. 668. αἰσχροὶ
κέρδη πρόσθε τῷ καλῷ ζητεῖν Rha. fr.
II. 7. τὰ πικρὰ πρόσθεν ἡγῶνται δί-
κης Fr. inc. III. 6. etc.

Πρόσθημα. προσθήματ' ἀγλαίας El.
192.

Προσθιγγάνειν. ἀπάσης δεξιᾶς προσ-
θιγγάνων Iph. A. 339. μή σε προσ-
θίγω γενειάδος Hec. 344. εἰ τῶνδε
προσθίξεις χερσὶ Her. 652.

Πρόσθιος. βάσιν χερσὶ πρόσθιαν κα-
θαρόσας Rh. 210.

Προσιέναι (ab εἶμι). πρόσθ' ἀτρέμας
Or. 149. ὅτε Βακχίῳ—Ἀλθαίας δό-
μος προσῆτε Cy. 40.

Προσιέναι (ab ἵημι). προσηκάμην τὸ
ῥηθὲν El. 622. τὸ ἄκαιρον ἅπαν
ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc.
CLXIII. 2. ἦν ἂν προσῆται Κύπρις
Antig. fr. VI. 4.

Προσίζειν. ἔδεν ῥανίδ' ὑπ. δρόσῳ τῷ
σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἐᾶς An. 227. βω-
μὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. τοῖς
τοιούτοις ἔδέποτ' αἰσχροῦν ἔργων μελέ-
τημα προσίζει enqund. CLIII. 8. σε-
μνὰν προσίχεσ' Ἀρτεμιν Hec. 935.

Προσίπτασθαι. ἐκ ἄφνω κακὸν τόδε
προσέπτατο Al. 423.

Προσιτάναι. μηδὲ προσίτη πῶραν
βίοντι πρὸς κύμα Tr. 103. πλάνος
καρδίᾳ προσίταται Fr. inc. B. 39. 2.
τὸ φιλότιμον λυκεῖ προσιτάμενον Iph.
A. 23.

Προσίσχειν. Μαλέᾳ προσίσχων πῶ-
ραν Or. 362. κύαθον—προσίσχων
τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eu. fr. I. 2.

Προσκαθίζειν. προσκαθίζω θάκον ἐκ
εὐδαίμονα Hel. 901.

Προσκεῖσθαι. ἐπὶ πρόσκεισθαι πύλαις
Ph. 746. ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέ-
ρας Rh. 107. πόλλ' ἀγρώταις σκαῖα
πρόσκειται φρενὶ ib. 266. τῷ πρόσ-
κειμαι δύλα ; Tr. 185. ἐμοὶ τῷτο
πρόσκειται Hel. 450. κακοῖς ὃ σὺ
πρόσκεσαι μόνῃ Iph. fr. XXI. 2.
ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον

Iph. T. 316. μ' αὖτ' προσκείμενοι Iph. A. 814. ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι Iph. T. 319. cf. v. 325. τὸ ἄρσεν αὐτὸς ὠφελεῖ προσκείμενον Hip. 970. ἄλγος ἄλγει τῷτ' ἂν ἦν προσκείμενον Al. 1042. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 162. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς προσκείμενόν τι πῆμα Her. 484.

Προσκέπτεισθαι. πατρὸς δωμάτων προσκεψάμεν Rh. 476. ὃ τὸ σὸν προσκέψομαι An. 256.

Προσκλαίω Rh. 1520.

Προσκοπεῖν. πάντα προσκοπεῖν χρεὼν Her. 471. τὸ σὸν προσκοπόμενος Med. 460. τάληθές ὄψει προσκοπόμενος μαθεῖν Dan. 41. προσκοπυμένη πόσιν Iph. A. 1098.

Προσκυνεῖν. προσκυνῶ σε Or. 1507. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἡθελος Tr. 1021.

Προσλάζυσθαι. γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι Hes. 64.

Προσλαμβάνειν. τὸ ἀναίσχυντον προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ Iph. A. 1145. κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβὼν Med. 885. ἔγκληρον εὐνήν προσλαβὼν Hip. 1011. μοῖραν θανάτου προσλήψεται Med. 988.

Προσμένειν. προσμένῃσα τὴν τύχην Med. 1116. δόμων ἄνακτα προσμενῶ γε Hel. 512.

Προσμιγνύναι. ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει Or. 1291. προσμίξων νεῶν ὀλκοῖσι Rh. 145. Ζηνὶ προσμίξων Fr. inc. CLIV. 3.

Προσνέμειν. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας Cy. 36.

Πρόσοδος. συγεραὶ πρόσοδοι Al. 864.

Προσοιτέος Hes. 394.

Προσομιλεῖν. Μῆσα, ἢ προσομιλεῖ Med. 1085. προσομιλεῖν ἡδίστος Σηητοῖς Fr. inc. CLXV. 2.

Προσόμοιος γίγαντι γηγενέτα Ph. 130.

Προσώπτεισθαι. ἔποτ' αὖθις — ἀκτῖνα κύκλον Σ' ἡλίῳ προσόψομαι Hes. 412. cf. Al. 206. πῶς νιν προσόψει σὺ Hip. 662. τίς εὐσεβῆς ἐμὸν κάρα προσόψεται; El. 1195.

Προσορᾶν. αὐγὰς προσορῶν Al. 871.

Προσθερίζειν. βρέφος τὸ μὲν σῶ προσθρίσας πάλῳ Iph. A. 1151.

Πρόσοψις Or. 388. πρόσοψις ἀθλία ib. 950. παννύκτην πρόσοψιν ib. 1021. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν

γυναικὸς An. 686. Σ φιλτάτη πρόσοψις Hel. 642.

Προσπηγνύναι κράδαις ἐρίναις Sci. B. II.

Προσπίπτειν. τί με προσπίπτεις; An. 538. πρόσπιπτε οἰκτρῶς τῷδ' Ὀδυσσεύς γόνυ Hes. 339. conf. v. 737. An. 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. πρόσπιπτε τὴν τεκῦσαν Tr. 757. δυστυχετάτῳ προσέπεσα κλῆρον ib. 291. προσπέσοις τέκνοισι σοῖς Iph. A. 1191. δῦλα δῦλοις γύνασι προσπέσω An. 861. cf. Or. 1332. et Her. F. 986. μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε Iph. T. 1229. ὅταν προσπέσῃ γῆρας πυρὶν Aut. fr. III. 11. νόμοισι βαρβάρῳι προσπεσὼν Or. 1507. μαίζω βροτείαις προσπεσὼν ὁμιλίας Hip. 19. μὴ λάβῃ με προσπεσὼν Her. 339. προσπεσὼν ἔκλαυσα El. 510. σῇ μητρὶ προσπεσῶσα Or. 1338. ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὼν Med. 225. νέορτον προσπεσὼν Thes. fr. IV. 6. τὰ προσπίοντα, quæ forte eveniunt, casus fortuiti, Fr. inc. CXXI. 1. Σ πρόσπισθαι Al. 351. πρὸς πατρώον προσπεσέμενοι γόνυ Her. F. 79.

Προσπιτνεῖν. γονυκετεῖς ἔδρας προσπιτνῶ σε Ph. 300. τί προσπιτνεῖς με; ib. 931. μήτηρ ἢ τάλαινα προσπιτνεῖ ib. 1438. προσπιτνεῖ νεκρῷ Med. 1205. τί σοι φρενῶν βαρὺς χύλος προσπιτνεῖ; ib. 1266. αἱ ἰκτῆρι θαλλῷ προσπιτνεῖς ἐμὸν γόνυ Sur. 10. προσπιτνεῖ νιν Bac. 1113. Πρωτέως μνημα προσπιτνῶ Hel. 64. προσπιτνῶ σε μὴ θανεῖν El. 221. μὴ προσπίτνει τὰ θεῶν ὑπερ Her. 619. μέλλεις προσπιτνεῖν τοῖς φιλτάτοις; El. 576. γεραιᾶς προσπιτνῶν παρηίδος Hes. 274. ποτὶ σοῖσι προσπιτνῶν τόμασιν Al. 404. ἀμφὶ σὰν γεγυῖα—προσπιτνῶν Her. F. 1208. προσπιτνεῖς (i. e. ἦσα) ἐμῷ μέτα Ph. 1284. cf. v. 1442. it. Al. 162. et 181. πλεονὰ τὰ μὰ προσπιτνόντα (sc. ὄπλα) Her. F. 1379.

Προσποιεῖσθαι. σὲ προσποιέμεθα εὐνὴν Hel. 1403.

Προσπολεῖν τύμβῳ Tr. 264.

Πρόσπολος, ὁ, ἡ, minister, stra. Or. 106. 628. et passim per omnia Eurip. opera.

Πρόσπτυγμα Or. 1049.

Προσπύσσειν. Παλλάδος σεμνὸν βρέ-
τας πρόσπυξον *El.* 1255. πρόσπυ-
ξον σῶμα *ib.* 1325. τόματος παίδων
προσπύξασθαι *Med.* 1400. τόμα σὸν
προσπύξομαι *Ph.* 1665. ἔκ ἐτι τὸν
μητρὸς πατέρα πρόσπύξῃ *Bac.* 1318.
Προσρεῖν, alloqui. προσεῖρήθη *Al.* 193.
et 313. τῷ προσρηθεὶς ὑπο; *ib.* 945.
Πρόσρησις. διδῶς πρόσρησιν ἐξῆς πῦσι
Iph. A. 341. ἔνεκ' ἐμῆς προσρήσεως
Hel. 1182.
Προσαίνειν. τύποι σφενδόνης—προσ-
σαίνεσσί με *Hip.* 863.
Πρόσσω, proet. pro πρόσω. βιότῃ πρόσ-
σω *Al.* 914.
Προστάσσειν. χωρεῖτε ἕκαστος, οἱ προσ-
τάσσομεν *Or.* 1678. πῶς ταῖς Ἀθή-
ναις τόνδε προστάσεις πόνον; *Sup.*
185. σοὶ προστάσσω μένειν *ib.* 589.
ὅς με προστάσσει τάδε εἰπεῖν *Hel.*
896. ὅστις δώσειν ναῦν—πρόσταξον
ib. 1427. αὐτῷ τόνδε προστάξας πό-
νον *Ion.* 1176. τί προστετάχθαι
δρῶν; *Ph.* 745. ἴν' ἐκκληρώθην καὶ
προσετάχθην δούλη *Hec.* 102.
Προσατεῖν. ἐπεὶ περ τῆσδε προσατεῖς
χθονὸς *Her.* 207. τῶν μὲν Ἥρα
προσατεῖ,—*ib.* 350. προσατεῖν δωμά-
των *El.* 932.
Προσάτης. θεῶσθαι ὧδε χρὴ τὸν προσ-
τάτην ἰδόντα *Or.* 909. προσάτην χθο-
νὸς *Iph. A.* 373. et *Antior. fr.* XI. 4.
προσάτην βίω τὸν δῆμον ἔχομεν *Iph.*
A. 449. προσάτης ἀπλῆς πόλει σφα-
λερὸς *Phaeth. fr.* IV. 2. κακέργους
προσάτας *Or.* 770. γλώσσαις πονη-
ρῶν προσατῶν φηλόμενοι *Sup.* 243.
τοῖς τῆσδε χώρας προσάταισιν ὃ δοκεῖ
Her. 964.
Προστιθέναι. σοῖς προστίθῃμι γόνασιν
ὠλένας ἐμὰς *An.* 896. σμικρὸν τὸ
σὸν σκῆνωμα προστίθεις φίλοις *Her.*
690. ἐκπληξὴν ἡμῖν ἀφασίαν τε προσ-
τιθεῖς *Hel.* 556. τῷ θεῷ προστιθῆς
τὴν αἰτίαν *Ion.* 1525. σὲ προστίθῃς
ἄλλῳ πατρὶ *ib.* 1545. ἐπεὶ ἀνάγκην
προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν *Her. F.* 710.
τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθῃσι σωφρονεῖν
Meleag. fr. XXII. 2. κόσμον προσ-
τιθεῖς ἀγάλατι καλὸν κακίῳ *Hip.*
631. τόδ' ἔργον προστιθεῖς ἐμῷ τέκνῳ
Sup. 27. ὑπόταν προστιθεῖς σπυδὴν
λόγῳ; *Bac.* 662. φυγὰς ἐμαντῷ προσ-
τιθεῖς πάτρας ἐμῆς, κ. τ. λ. *Theo. fr.*

IV. 3. προστιθέντες ἄλλοισιν πόνας
Her. 506. ᾄδῃ προστιθεῖς ἐμὸν δέμας
Hec. 368. ἀπλητίαν λέχους πᾶσαις
γυναιξὶ προστιθεῖσα *An.* 218. προστι-
θεῖς ἀπαιδίαν *ib.* 360. μυρίαν χέρα
προσέδεσαν ἐλάτῃ *Bac.* 1108. πρόσ-
θες τυφλὴν χερ' ἐπὶ πρόσωπα *Ph.*
1693. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες
Iph. T. 1204. τῶσδ' ὄχους φάτναις
ἄγοντες πρόσθετε *El.* 1136. ἐτι καὶ
προσθείης *Erist. V.* μὴ νοσῶντί μοι
νόσον προσθῆς *Al.* 1051. ὅταν τῶσδε
προσθῶμεν πυρὶ *Sup.* 948. πρὶν ᾄδῃ
παῖδ' ἐμὴν προσθῶ *Iph. A.* 540. θρά-
σος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθῃτε
Her. 476. σφαγέντα παῖδα προσθεῖ-
ναι πόλει *Ph.* 971. εὐκλεᾶ παισὶ προσ-
θεῖναι βίον *Hip.* 717. λύπην τινὶ
προσθεῖναι *Sup.* 946. βάλει πόνον
μοι τῇδε προσθεῖναι χερὶ; *Her.* 63.
τίνων χρήζουσα προσθεῖναι κακῶν *Hel.*
681. χάριτι προσθεῖναι χάριν *Her.*
F. 327. κόσμον παισὶ προσθεῖναι
νεκρῶν *ib.* 329. προσθεῖναι δοκῷ *ib.*
1413. παισὶ προσθεῖναι κράτη *Fr.*
inc. XL. 2. et fr. inc. B. 48. 2. ὃ κακὰ
μνησεύματα προσθεῖς *Ph.* 584. προσ-
θεῖς κάτοπτρον *Hip.* 429. προσθεῖς
φερνὰς *ib.* 628. θεοῖσι προσθεῖς ἀμα-
θίαν *ib.* 951. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προσθεῖς ἐμοὶ *Tr.* 1043. ὀργάνων
χέρα Ἐνναλίῳ προσθέντες *An.* 1016.
τότοις με προσθήσυσιν *Tr.* 492. τῇ
σῇ ἡδὺ προσθήσω φρενὶ *El.* 1059. 2)
med. ἄλγος ἂν προσθεῖμεθα *Hec.* 742.
ἄχθος ἐπ' ἄχθει προσθέσθαι διπλῶν
An. 396. ἴδια προσθέσθαι κακὰ *Her.*
147. Ἀργεὺς τοσὴνδε χεῖρα—προσ-
θέσθαι πόλει *ib.* 158. πατρὸς τέρνα
προσθέσθαι θέλω *Her. F.* 1408.
Προστρέπειν. κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ'
Ἀργείων χθόνα *Sup.* 1194.
Προστρόκαιος *Her.* 1015. et *Her. F.*
1259. προστρόκαιον αἷμα *Ion.* 1260.
et *Her. F.* 1161.
Προστροπή. θεὰς τῆσδε προστροπὴν
ἔχω *Iph. T.* 618. βωμὸς κνισσῶν
βυθότοις προστροπαῖς *Al.* 1159.
Προστυγχάνειν. τὰ προστυχόντα ξένια
Al. 757.
Πρόσφαγμα. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα
Hec. 41. cf. v. 265. et *Iph. T.* 243.
et 458. πίνοντα πρόσφαγμάτων *Al.*
848. ἀνοσίων πρόσφαγμάτων *Tr.* 624.

Προσφάζειν. προσφάζεται αἷμα νερτέ-
ροις Hel. 1271.

Προσφέρειν. προσφέρειν πύργοισι κλι-
μάκων προσαμβάσεις Ph. 491. βάκτρα
πρόσφερε ib. 1711. ἔκ ἀνάγκην προσ-
φέρεις Hip. 282. τίς ἔσίδηρον προσ-
φέρει; An. 1154. τί ἄλλο προσφέρειν
νομίζεται; Hel. 1278. μέλλον τι
προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. ὅταν—
μὴ πᾶσι πάντα προσφέρῃ μειλίγμυτα
Bel. fr. XXIV. 2. καινὰ προσφέρων
σοφὰ Med. 298. ἀνδροκμητὰς προσ-
φέρων ἀγωνίας Sup. 525. πάντα
προσφέρων λόγον Iph. A. 97. πάσας
προσφέροντα μηχανὰς Iph. T. 112.
ἢ μὴ προσοίσης χεῖρα Hip. 606. cf.
Bac. 343. εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον
παλαιῷ Med. 78. πῦρ σοὶ προσοίσω
An. 256. φίλοι προσφέρεσθε πρὸς
φίλον Cy. 175.

Προσφερής. Διόνυσον, ἢ Κύκλωπι προσ-
φερῇ Cy. 435. Ἑλένη προσφερῆς Hel.
597. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας Or. 408.
πατρὸς προσφερεῖς ὀμμάτων αὐγαί
Her. F. 131. ἢ πώποτ' εἶδον προσφε-
ρετέραν δέμας Hel. 566.

Προσφθέγγεσθαι. προσφθέγγῃ νῖν;
Or. 481. ἔδ' Ἀρτεμις προσφθέγγαιτ'
ἂν τὰς ἀτέκνης Sup. 959. ὕστατόν σ'
εἰσορῶν προσφθέγγομαι Hip. 1097.
ἢ τις ἀντὶ σῆ τόνδ' ἄνδρα νύμφῃ προσ-
φθέγγεται Al. 332.

Πρόσφθεγμα. φίλιον πρόσφθεγμα με-
θεῖς μητρὸς Tr. 777. ὕστατον πρόσ-
φθεγμα Her. 573. τέλος δέχῃ τῶν
ἐμῶν προσφθεγμάτων Hec. 413. προσ-
φθέγμασιν ἢ μαινομαι σέθεν Or. 75.
τάδ' ἀντὶ παίδων—προσφθέγματ' ἀμφὶ
τοῖς ταλ. πάρα ib. 1051. χρόνια προσ-
φθέγματα Iph. A. 1625. Θρηκίοις
προσφθέγμασι Rh. 297. φίλα διδὼς
προσφθέγματα Tr. 1184. τῶν ἐμῶν
προσφθεγμάτων λαβῶν ἀπαρχὰς Ion.
401. μύσος σῶν προσφθεγμάτων Her.
F. 1219. δείγματ' ἀθλίων προσφθε-
γμάτων El. 1174. λοίσθια προσφθέ-
γματα ib. 1333.

Προσφιλής. προσφιλές μοι τράτευμ'
Ἀχαιῶν Hec. 982. ὅσον μοι ψυχῇ
προσφιλές ἐσιν εἰπεῖν Rh. 345. προσ-
φιλῇ νέμειν Fr. inc. LVIII. 2. εἰρήνην
Μέσαισι προσφιλεσάτη Sup. 489.

Προσφόρημα. πολλά τοι—ἂν εὖροι δαιτὶ
προσφορήματα El. 423.

Πρόσφορος. ἔχι πρόσφορος ἀμερίῳ γί-
να Ph. 132. εἰμὶ γάρ πως πρόσφορος
Her. 481. προσφόροις μεταλλαγαῖς
Dan. fr. I. 9. v. not. τοῖς ἐμοῖσιν ἔχι
πρόσφορον τρόποις Sup. 338. ἤκα
τῷτο πρόσφορον λέγεις ib. 942. τὸ
ταῖσδε πρόσφορον Tr. 304. ὡς γυναῖκα
πρόσφορον γυνὴ Hel. 836. λέγεις
σαντῷ πρόσφορα Hec. 1246. ὅπως
γυμνάσω (sc. τὴς ἱππυς) τὰ πρόσφορα
Hip. 112. πρόσφορά μ' αἶρετε ib.
1361. ἔκῃν ἐπ' αὐτοῖς πράσσεται τὰ
πρόσφορα; Al. 146. τὰ πρόσφορ' ἤ-
ξατο Iph. A. 1603. ζητῶν φίλοις τὰ
πρόσφορα Hel. 436. cf. v. 515. et 1315.
et Ion. 73.

Προσφῦναι. σῷ κέρατε κρατὶ προστι-
φυκέναι Bac. 919.

Προσφωνεῖν. μὴ προσφωνεῖν ματροκτο-
νῆντας Or. 47. τῷδε προοίμιον κάλ-
λιον ἔδεις οἶδε προσφωνεῖν φίλοις Med.
661. προσφωνεῖν τινα Hip. 647. vid.
etiam Tr. 942.

Προσφώνημα. προσφωνημάτων κλέειν
Al. 1147.

Πρόσχημα. πρόσχημα σεμνὸς Syl. fr.
III. 2. πρόσχημα εἰς τὴς πολλὰς
Epist. I.

Προσχωρεῖν πόλει Med. 222.

Πρόσχωρος πόλις Rha. fr. I.

Πρόσω. φύρησιν οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ
πρόσω Hec. 958. πρόσω πατρὸς ib.
1158. ἢ πρόσω βέβηκας Ph. 599.
πρόσω τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβέμενος
ib. 1420. πρόσω ἤδη βίσιος Hip. 795.
ἢ καὶ πρόσω τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν;
An. 248. ἢ πρόσω Σπάρτης ib. 734.
κόμπῳ μεταρσίῳ πρόσω ib. 1221. ὑψη-
λόφρων μοι θυμὸς αἶρεται πρόσω Iph.
A. 919. λόγῳ πρόσω Iph. T. 840.
ἀποσῆναι πρόσω ib. 1330. τί βλέπεις
πρόσω; Hel. 333. πρόσω ἀπόντα ib.
943. γαίης πρόσω ib. 1593. cf. Ion.
797. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω
Ion. 1453. αἰδῶς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς
θεῆς πρόσω Her. F. 557. θάνατος ἢ
πρόσω ib. 752. πρόσω ἄστεος El. 298.
πρόσω ναυτίλοισιν Cresph. fr. XVII.
πρόσω βάντι ποταμὸν ejusd. fragm.
XVIII. 1. 2) Superl. προσωτάτω
An. 923. et προσώτατα Iph. T.
712.

Προσῳδός. τίνα προσῳδὸν—ἀνακαλέ-
σομαι; Ph. 1504. προσῳδὸς ἡ τύχη

τῷ 'μῷ πάθει Ion. 359. Κύνριδος προσφδὸν μέλος Plis. fr. IV. 2.
 Πρόσωθεν. πρόσωθεν αὐτὴν ἀσπάζομαι Hip. 102. πρόσωθέν ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν ib. 831. τῶν πραγμάτων πρόσωθεν ὄντων Ion. 586.
 Πρόσωπον. πρόσωπον τῷ παλιν τρέφοντα Hec. 343. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα ib. 739. εἰ πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν ib. 1165. αὐχμῶδη κόμην ἄφελε προσώπῳ Or. 224. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ib. 468. ξυνηρεφές πρόσωπον εἰς γῆν βαλῶσα ib. 956. δι' ἄσεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367. πρόσωπον πρὸς κασίγνητον τρέφε ib. 460. σκυθρωπὸν πρόσωπον ib. 1343. ἐρύθημα προσώπῳ ib. 1496. ἔτ' ἀπαλλάσσεισα γῆς πρόσωπον Med. 28. πρόσωπον εὐγενές ib. 1072. εὐφνές πρόσωπον ib. 1198. εἰς πρόσωπον βλέπων Hip. 280. cf. v. 416. ἔδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι ib. 720. συγνῷ προσώπῳ Al. 780. γελῶντι προσώπῳ Bac. 1019. τὸ τυραννίδος πρόσωπον ἡδὺ Ion. 622. ἔτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον ib. 926. ἀνδρήλιον πρόσωπον ib. 1550. λευκὸν πρόσωπον ἄς El. 730. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπῳ ib. 768. θύραισιν εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῇ Ph. 1693. φίλαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. πρόσωπα νεαρά Tr. 835. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι Her. F. 305. etc.
 Προσωφελεῖν. τοῖσδ' ὅς οἱ οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν Al. 42. τοῖς ἀμνηχάνοις προσωφελεῖν Her. 331. ἀδύνατοι προσωφελεῖν Her. F. 56. ἔτ' ἐμοὶ πάρα προσωφελεῖν An. 50. cf. Her. 34. κακὸς ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν Her. 520. νεκροῖσι—προσωφελήσων Sup. 327.
 Προσωφέλημα Med. 611.
 Προταινί, *adverb.* Rh. 523. *vid. not.*
 Προταρβεῖν. προταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων Her. F. 546. προταρβῶνθ' ἰκέσιον ψάυειν χερὸς ib. 968. θάνατον προταρβῶσα Eg. fr. I. 30.
 Προτείνειν. προτείνειν χεῖρα Al. 1120. cf. v. seq. τελετὰς προτείνων εὐχὴς νεάνισιν Bac. 238. προτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. σκῆψιν προτεί-

νυσα El. 1067. δεξιὰν πρῆτειν' ἐκάτῳ Al. 192. πρῆτεινα παίδος θάνατον An. 429. πρῆτεινε τεύχη ib. 1131. τέμνον κάλλος προτείνασα Hel. 28.
 Προτέλεια, τὰ Iph. A. 718.
 Προτελίζειν. Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεανίδα Iph. A. 433.
 Πρότερος. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν Or. 487.
 Προτιθέσθαι. βραδύπην ἤλυσιν ἄρδρων προτιθεῖσα Hec. 67. ἀμύλλαν σὺ πρῆθηκας λόγων Med. 546. et Sup. 428. σὺ σταντῷ τόνδε πρῆθηκας νόμον Hip. 1046. οἷς δεῖπνα πρῆθηκα Al. 752. θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς πρῆθηκε βωμίαν Iph. A. 1593. ὃν θηρσὶν ἀρπαγὴν πρόθες El. 896. ὥς τῷ σάφ' εἰδέναι τάδε προθῶμεν ib. 895. προθεῖς ἀνάγκην σιτοποιῶν Hec. 362. ὃ σοὶ προθεῖς γάμος Med. 1356. ὀμμάτων πέπλον προθεῖς Iph. A. 1550. cf. Iph. T. 1218. *ubi est* πέπλ. ὀμμ. προθέσθαι. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τῷ καλῷ Hip. 382. δύο λόγους προθεῖς ἅμα Ph. 562. ἡμᾶς προθήσει χρημάτων Med. 963. τὸν ὑποθέντα—τῇ δίκῃ προθήσομεν Bac. 675. ἃ φθιμένους παῖδας ἐμὸς ἔτε δόμοις προθέμαν Sup. 53. ὅσα πρῆθέμην ἐγὼ ξένοισι Iph. T. 1225. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν πρῆθέμην Hel. 42. ἄριθμόν τοσόνδε πρῆθέμην Bel. fr. XVI. 5. ἔτ' ἐν δίκῃς βυλαῖσιν ὀρθὸν ἂν ποτε λόγον προθεῖο Antior. fr. XLII. 2. ὥς παῖδα—προθῶμαι Hec. 613. cf. Ph. 1329. ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνης τινὰ Iph. A. 1193. οἱ σὲ προθήσονται νεκρὸν Al. 667. τὸν θανάτῳ προτεθέντα Ph. 810.
 Προτιμᾶν. ἐπεὶ πατὴρ ὑδὲν προτιμᾶ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. τῶν ἐν Ἀδμήτῃ κακῶν ὑδὲν προτιμῶν Al. 765. πόλιν προτιμῶν Ἄργος Her. 21. τὸ σὸν προτιμῶν ib. 883. πόσιν προτιμῶσα Al. 153. τὸ τῇσδ' ὑπὸ προτιμῆσω κακὸν Hip. 48.
 Πρότονος. σχεδίας, λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114. πρότονοι κατὰ πῶραν Iph. T. 1134.
 Προτρέπειν. ἐν προτρέπῳ ἐγὼ εὐρημα—συμφορᾶς ἔχω Hip. 715.
 Προϋννέπειν. πρῶννέπω σοι Med. 351. πρῶννέποντά με Hip. 1085. v. et προϋννέπειν.

Πρωτόγονος φοῖνιξ Hes. 458. πρωτόγονον θάλος Iph. T. 209.

Πρωτόλεια Or. 382.

Πρωτόπλευς πλάτα An. 866. ναῦν πρωτόπλεον Hel. 1547.

Πρῶτος. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατῷ Hes. 304. conf. An. 1238. Ἑλλάδος πρωτοὶ χθονὸς El. 21. τὸν κάκιστον πλῆθος εἰς πρώτης ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. τῆς γάμης τῆς πρώτης ἔχειν Er. fr. II. 15. τῷτό μοι πρῶτον βίῃ Hes. 350. ἐκ τῶν πρώτων πρῶτον ἀρξομαι λέγειν Med. 475. οἶμαι, ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι ib. 917. πρῶτά σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι Sup. 517. τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2. ἄρματι πρῶτα δραπεῖν Epig. III. 4. etc. Cæterum πρῶτα sæpius adverbial. ponitur, ut Hes. 337. et 794. Sup. 572. Iph. A. 51. etc.

Πταίνειν. πταίσαντ' ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. οἶκος πταίσας Er. fr. I. 26.

Πτανός, dor. pro πτηνός. Ἐρῶς πτανός Hip. 1275. πτανός πατήρ Hel. 1159. πτανὸν πυρίφλεκτον αἶρει Ion. 195. ἵπποισιν πτανοῖς Iph. T. 193. λείψουσιν πτανοὶ Παρνασσῷ κοίτας Ion. 155. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοῖναν ib. 504. cf. v. 903. οἰχόμεσθα πτανοὶ Her. F. 1186. τὸ πτανὸν δῖωγμα πῶλων Or. 989. πτανὸν ὄνειρον Ph. 1539. πτανοῖς βέλεσιν Her. F. 367.

Πτέρινος. κύκλῳ πτερίνῳ Or. 1429.

Πτερόεις. πτερόντος ἵππου Ion. 202. ἡ πτερόσσα παρθένος (i. e. Sphinx) Ph. 1049. cf. v. 1026. πτερόσσαν ὄρνιν Hip. 733. φυγὰν πτερόεσσαν Ion. 1238. ἵπποις πτεροέσσαις El. 466.

Πτερόν. τὸ παρθένιον πτερόν Ph. 813. ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1271. ποταμὶν κύκνῃ πτερόν Rh. 618. cf. Hel. 218. νεῶς ἔριον πτερόν Hel. 146. μ' ἀφείλεθ' ἢ τύχη, ὥσπερ πτερόν Her. F. 510. ὦ φίλον μοι Πηγάσῃ πτερόν Bel. fr. III. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 276. ἦν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς ib. 1593. φοιτάσι πτεροῖς Ph. 1031. πόδα, ἴσον πτεροῖς Iph. T. 32. πτεροῖς ἐρέσσει ib. 289. σκάφος αἴσσον πτεροῖσι Tr. 1086. χρύσεια πτερά Bac. 372. τὰ κείνῃ τέκν' ἔχων

ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα Hel. 1532. δι' οἰωνῶν πτεροῖς Ion. 377. πτεροῖσι φορεῖσθω Her. F. 654. δοκεῖτε πηδᾶν τὰδικήματ' εἰς θεῶς πτεροῖσι; Melan. fr. III. 2.

Πτεροῦσθαι. ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον Iph. T. 1346.

Πτεροφόρος. δρομάδες ὡς πτεροφόροι—θεαὶ Or. 317. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaeth. fr. VIII. 3.

Πτέρυξ. σῶ πτέρυγι συγκαταβαίνω An. 506. πρὸς τὰν κολπώδῃ πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις—καταφθίνει γὰρ Tr. 1298. cf. v. 1320. ἀμ' ἡελίῳ πτέρυγι θοῇ Ion. 123. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων ib. 1143. ὠκεῖα πτέρυξ Meleag. fr. XIII. 2. πτέρυγας θοάξουσα Iph. T. 1141. πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμᾶς Tr. 746. ὥσπερ πρὸς ἰξῶ—λελημμένος πτέρυγας Cy. 433. παρὰ πτέρυγας Ion. 166. vid. not. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4. χρύσεαι πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1.

Πτερωτός. πτερωτὸς ἄδας Al. 262. ἢ γὰρ πτερωτὸς Her. F. 628. cf. v. 1158. σκοπεῖν πτερωτὸς Bac. 257. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας Or. 274. τὸ πτερωτὸν ἡελίῳ ἄρμα ib. 1001. πτερωτοῖσιν ἄρμασιν Iph. A. 251. πτερωτῶν φθέγματα Hel. 753. πτερωτοῖς τοξεύμασι Her. F. 571. πτερωτὰ ἔγχη ib. 1098.

Πτηνός. πτηνὸς ἄνω μεταβάς βλοτον Hip. 1292. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1196. πτηνοῖσι μύθοις Or. 1176. πτηνῶν ὀνείρων Iph. T. 571. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr. 147. πτηνάς διώκει τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. πτηνὸν φῆραι σῶμα Med. 1297. πτηνῶν ἀγέλας Ion. 106. πτηνὰ βέλη Her. F. 179.

Πτήσσειν. ἐκέτι φόβῳ πτήσσω Bac. 1034. ἔπτησθ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. πόλις πρὸς πόλιν ἔπτηξε Sup. 269. ἔπτηξάτην Rh. 775. ἢ βωμὸν ἔπτηξεν θεῷ Ion. 1280. βωμὸν ἔπτηξ' ὑπο Her. F. 974. cf. v. 985. δεῖ σε πτήξαι ταπεινὴν An. 165. εἰς ἐρημίαν ὁδῷ πτήξαντες ib. 754. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες Cy. 407.

Πτοεῖσθαι. ὥς ἐπτόηται Bac. 214. σείχουσιν ἐπτοημένην Iph. A. 1029.

χαῖρας ἐπτοημένας Tr. 559. εἰρᾷ νιν
ἐπτοημένας δεινοῖς δράκυσιν El. 1255.
ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοάθης (dor. pro ἡθης)
Iph. A. 586. τὸ πτοηθὲν εἴ τι σῆ
ψυχῇ πάρα; Bac. 1267.

Πτόλις, poët. pro πόλις. ἤνικ' ἔλλοντο
πτόλις Hec. 767. ὅτε πέριξ πύργος
εἶχ' ἐπὶ πτόλιν ib. 1209. ἀνὰ πτόλιν
Ph. 1045. Sup. 721. Tr. 555. Bac.
216. et Fr. inc. LXXXI. 1. κατὰ
πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan.
54. οἶσθα θεᾶς πτόλιν Ion. 30. φι-
λῆσα πτόλιν ib. 1617.

Πτόρθος. τροφαῖσιν, ὥς τις πτόρθος,
ἠνέομην Hec. 20. πτόρθου λάβεσθε
Bac. 1105. ἱερὸς ἀνέσχε πτόρθους
Hec. 460. πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρ-
σινῶν φόβην Al. 170. πτόρθοισι δάφ-
νης Ion. 103.

Πτύξ. δάκρυσι νοτερὰν πέπλων πτύχα
τέγγω Sup. 979. ὧ φαεινὰς ὄραν
ναίων πτύχας Ph. 84. εἰμι Πηλὸν
πτύχας An. 1278. κατὰ σπλάγχνων
πτύχας Sup. 212. Αὐλίδος κατὰ πτύ-
χας Iph. T. 1082. εἰς Κιθαιρῶνος
πτύχας ἐλθὼν Bac. 62. cf. v. 943.
πρὸς αἰθέρος πτύχας Hel. 611. cf.
Phaëth. fr. VIII. 4. Παρνασσὺ πτύχας
Her. F. 240.

Πτυχή. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631.
et 1636. πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς
Sup. 757. cf. Bac. 796. et 1217. ἐν
δέλτῳ πτυχαῖς Iph. A. 98. cf. v. 112.
et Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2.
κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος Iph.
T. 9. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44.
σώματος ἀμφὶ πτυχὰς Ion. 519. τοί-
χων πτυχαῖς Fr. inc. CLVI. 2.

Πτώμα. 'Ελένης πτώμ' ἰδὼν ἐν αἵματι
Or. 1196. 'Ετεοκλῆς πτώμα, Πολυ-
νεΐκος τε πῶ; Ph. 1691. πτώμα δύσ-
τηνον Her. 78. ὁρῶ πτώματος τεκμή-
ριον El. 575. πτώμα θανάσιμον ib.
686. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν Ph.
1490. πτωμάτων ἄξια πάσχω Tr.
467. τὰ θεῶν πτώματα (casus ad-
versi, a Diis immissi) Her. F. 1228.
ἐσθλῶν χαίρει (sc. ὁ πόλεμος) πτώ-
μασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2.

Πτώσσειν. ποῖ με φυγᾷ πτώσσειν μυ-
χῶν; Hec. 1065. ἄλλην ἄλλοσ' εἰς
ἐρημίαν πτώσσευσαν Bac. 223.

Πτωχικός. πτωχικὴν ἔχων σολήν Rh.
503.

Πτωχός Hel. 796. δεῖ με δόξαι πτωχὸν
εἶναι τήμερον Tel. fr. VIII. 1. cf.
ejusd. fr. XI. 2. ἐμοὶ γένοιτο πτωχός,
εἰ δὲ βύλεται, πτωχῷ κακίων Fr. inc.
XXI. 1. 2. πτωχὸς παῖδας Med. 515.
πτωχὸς ἀλήτας Her. 319.

Πυγμή. πυγμὴν νυκτὴν Al. 1034. πυγ-
μαὶ ἦσαν ἐγκροτόμεναι Iph. T. 1368.
πυγμαῖς ὁ κῶμος φιλεῖ Cy. 532.

Πυθικός. σὺν προξένοισι μάντεσιν τε
πυθικοῖς An. 1104. ἐν κοιρανίοισι πυ-
θικοῖς Ion. 1219. πυθικὴν ἀνὰ χθόνα
An. 1001. πυθικὴν πρὸς ἐτίαν ib.
1068. et πυθ. πρ. ἐσχάραν ib. 1241.
et Sup. 1199.

Πύθιος. ὁ Πύθιος Φοῖβος Or. 953.
ὁ Πύθιος 'Απόλλων Al. 573. hinc
Πύθιος, subst. pro Apolline, sine ad-
dito nomine, Ion. 285. et Her. F.
790. πύθιον οἶκον Ion. 458. Φοῖβος
ἐπὶ πυθίοις τεράμνοισι Hip. 536. πυ-
θίων δόμων Iph. T. 1271. πυθίαν
πέτραν Ion. 550. πυθίῳ ψήφῳ ib.
1251. πυθίαις ἀποστολαῖσιν Ph. 1050.
ἀτραπαὶ πύθιαι Ion. 285.

Πυθόχρητος Ion. 1218.

Πυθῶ. ἐς Πυθῶ μολὼν An. 52.

Πυθῶδε, adversb. Dan. 7.

Πυκάζειν. πύκαζε τεύχεσιν δέμας τὸ
σὸν Rh. 90. πύκαζε κρατ' ἐμὸν νικη-
φόρον Tr. 353. κόσμῳ πυκάζε τῷδε
Her. 725. τεφάνοις πυκασθεῖς Al.
799. et 835. ῥακοδύτῳ σολῇ πυκασ-
θεῖς Rh. 713.

Πυκνός. πυκνός τις ἀνὴρ Sis. fr. I. 12.
πυκνὸς κυβιστητῆρας Ph. 1158. πα-
ρασπιτὰς πυκνὸς ib. 1172. πυκνὴν
βαίνων ἤλυσιν ib. 851. πυκνῇ νυφάδι
An. 1130. λόγχης πυκνῆς Sup. 851.
πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. πυκνὴν ἄ-
μυτιν Rh. 419. πυκνῆς δι' ὄρφνης ib.
774. πυκναῖσιν ἀσπίσιν Ph. 1112.
πυκναῖς αὖραις Iph. T. 6. πυκνὰς
ὁδὸς Tr. 235. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν
Ph. 258. et πυκνὸν νέφος in sensu
proprio et physico, Dan. fr. I. 4.
πυκνοῖσιν δρομήμασιν Med. 1180.
πυκνοῖς Βακχίῳ τοξεύμασιν Cenei fr.
VIII. 1.

Πυκτεύειν. τίς εἰς σὸν κρατ' ἐπύκτευ-
σεν; Cy. 228.

Πυλάδης, amicus Orestis. Or. 33. etc.
Iph. T. 69. etc. El. 82. etc.

Πύλη. σκότῃ πύλας λιπὼν Hec. 1.

ἐκβάλλων πύλας ib. 1044. πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 864. ἐν πύλαισιν ἀκοῶν βάλλω ib. 1281. ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. πύλας ἐφ' ἐπτά (sc. Θηβῶν) Ph. 1101. Septem portarum Thebanarum nomina vid. Ph. 1111. 1117. 1120. 1126. 1130. 1136. et 1141. ἀνεφγμένας πύλας ᾗδου Hip. 56. cf. Al. 124. τόματος ἐν πύλαις Hip. 882. νερτέρων ὄρω πύλας ib. 1447. ἀμφὶ πύλας Κάδμου Sup. 11. cf. v. 101. 402. et 588. μένομεν Εὐρίπυ πύλας Iph. A. 804. εὖωποι πύλαι Ion. 1611. πύλαι καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828. ἰὼ πύλαισιν ἦτις ἐν δόμοις Pelei fr. I. etc.

Πύλος, *nom. loci*. Iph. A. 273.

Πύλωμα. Ὠγύγια εἰς πυλώματα Ph. 1120. χαλᾶτε κληῖθρα πυλωμάτων Hip. 808. βαρβάροις πυλώμασιν Hel. 795. ὡς πρὸ ναῦ λαμπρά θῆ πυλώματα Ion. 79.

Πυλῶν. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239.

Πυλωρὸς, ὁ, Hel. 442. ναῶν πυλωρὸς Iph. T. 1227. ᾗδου πυλωρὸν κύνα Her. F. 1277. τὰ πυλωρῶν κλειῖθρα Ph. 268. πύργων πυλωροὶ Tr. 956. 2) πυλωρὸς, ἡ, Iph. T. 1153.

Πυνθάνεσθαι. τίς σὺ πυνθάνη τάδε; An. 884. cf. Iph. T. 540. ἔδου πυνθάνεσθε ταῦτα; Alcmaeon. fr. I. πατρώων ἐκ δόμων τι πυνθάνου Iph. T. 809. ὡς ἔστι πυνθάνεσθαι Epist. I. cf. Epist. IV. πυθέσθαι δεόμενος τὰ τ' ἀμφὶ σῶ, κ. τ. λ. Or. 865. cf. Hip. 270. et 283. πυθόμενος θαύμας' ἐμοὶ Iph. T. 797. ἴδ' πευσόμεσθα, τὰν δόμοις ὅπως ἔχει Or. 1368. εἰ πεύσῃ Hip. 327. cf. Iph. A. 3. et 1540. πέπυσται τὸν ἐμὸν ἐκθετον γόνον; An. 70. πέπυσται στρατὸς Iph. A. 425. πόθεν φῆς εἰδέναι πεπυσμένος; ib. 890. ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος Her. 1037. ἔδεν τῷδέ πω πεπυσμένοι An. 1102.

Πῦρ. ναυτικὴ ἀναρχία κρείσσω πυρὸς Hec. 608. πυρὸς φλογέας ἀφίησιν ὄσσω ἀύγας ib. 1103. πυρὶ καθήγνισαι δέμας Or. 40. μὴ πυρὶ δέχεσθαι ib. 47. ἀνηφαίσψω πυρὶ ib. 620. πῦρ κατασβέσαι λάβρον ib. 696. πῦρ ἀνάψουσιν θεοῖς ib. 1137. πυρὶ ἀνάψομεν δόμους ib. 1594. τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ

ib. 1596. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191. cf. Tr. 80. ἴτω μοι πῦρ Ph. 524. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν ib. 1162. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς ib. 1182. cf. Sup. 934. νᾶμα παμφάγου πυρὸς Med. 1187. τέκτονας δῖος πυρὸς Al. 5. πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίῳ ib. 127. εἰ μὴ γε πῦρ πνέουσι μυκτῆρων ἀπο ib. 496. conf. Iph. T. 288. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον An. 105. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω ib. 270. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἐτέρω λέχει ib. 489. πῦρ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; ib. 848. πῦρ ἐπιβώμιον ib. 1024. et El. 715. πυρὸς φῶς καθέξουσα Sup. 1002. πῦρ τεθρίππων τῶν ἀελίῳ Iph. A. 159. πῦρ καθάρειον ib. 1112. πῦρ ἱερὸν Iph. T. 626. εὐάλιον πῦρ ib. 1139. δίψιον πῦρ θεῷ Rh. 417. κεραυνοφαῆς πῦρ Tr. 1104. λοχευθεῖσ' ἀσραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3. cf. v. 8. et 288. πυρὸς ἐξ ἀθανάτῃ ib. 523. φῶς σεμνὸν πυρὸς ib. 1081. πυρὸς δεινῇ φλογὶ σῶμα δαΐσθεις Her. 913. πυρὶ Ἰδαίῳ Hel. 198. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. ἀσρα φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. πῦρ θεῷ Βακχεῖον ib. 1125. ἐφ' ἀγνὸν πῦρ El. 812. διὰ πυρὸς ἔμολον ib. 1182. ἀντὶ πυρὸς ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλαστῆμεν Hip. fr. VII. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. πυρὸς θερμαὶ πνοαὶ Fr. inc. LIII. 2. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. etc. 2) πυρὰ in plur. (ut videtur) occurrit Rhcs. 136. ubi legitur πυρὰ δαίεται, nisi est a πυρὰ, quod statim sequitur.

Πυρά. πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως Hec. 386. cf. v. 437. πληρῆσιν πυρὰν ib. 574. προσεδρεύων πυρᾷ Or. 403. ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφῃ ib. 422. πάροιθε νερτέρων πυρᾶς ib. 1019. πρὸς τάφον τε καὶ πυρὰν Al. 611. ὡς ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρὸν ib. 743. τὸ σὸν ἀγαλμα—ἐκκομίζομαι πρὸς πυρὰν Sup. 633. vid. etiam v. 936. 1010. 1046. 1058. et 1065. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 26. ἐφ' Ἐρκίῳ πυρᾷ Tr. 483. εἰς πυρὰν δράμωμεν ib. 1282. εἰ ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. ἴζε νῦν πυρᾶς ἐπὶ Ion. 1258. πυρᾷ ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείῃ φόνο El. 92. πυρὰ χέρσος ἀγλαϊσμύτων ib. 325.

Πυραΐθειν. πυραΐθει στρατός Ἀργόλας Rh. 41. cf. v. 78. et 823.

Πυργηρῶμαι. σῶμα πυργηρέμεθα Or. 760. δόμων ἐπ' ἄκρων πυργηρέμεν ib. 1574. cf. Ph. 1094.

Πύργος. ὅτε περίεξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν Hec. 1209. ἀπ' ὀρθίου ταθεῖς πύργῳ Ph. 1230. πύργος ἀσφαλῆς Med. 390. παῖς ἄρσιν πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν Al. 312. πύργον εὐαγῇ λαβῶν Sup. 652. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς Fr. inc. B. 44. 2. πύργοι ἄθραυτοι Hec. 17. ἀπὸ τεφάναν κέκαρσαι πύργων ib. 911. Φρυγῶν πύργους πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. ἑπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 188. πύργων ἐπ' ἄκρων τὰς ib. 1098. πύργους γῆς Ἰωλκίας Med. 7. πάρα δροσερὰ πύργοις συνεχῆς κλιτὺς Hip. 226. ῥιφθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. ἀπ' ἐχθρῶν ἤκετε πύργων ib. 517. πρὸ πύργων θανεῖν Sup. 910. λαΐνους περὶ πύργους Iph. A. 774. Ἰλίου πύργους ἐπὶ ib. 1261. Ἑλλάδος εὐτίπῃ πύργους Iph. T. 133. τῆς Τροίας πύργους ib. 139. πύργων ἐλομένων ib. 1108. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν Rh. 391. Ἰλίου πύργους ἔπερσα Hel. 409. cf. v. 665. et 1527.

Πυργῆν. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν Med. 526. τὰ μὲν πυργῆσ' ἄνω Tr. 608. cf. Bel. fr. XXV. 15. δις τόσα πυργῆν τῶν γιγνομένων Her. 294. ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι πατήρ ἐπύργῃ Her. F. 475. ἡνίκα—ἁοιδᾶς εὐδαιμονίας ἐπύργωσε Sup. 998. τότε μεγάλως Τροίαν ἐπύργωσας Tr. 844. ὃς ἐπύργωσ' ἄστυ Θηβαίων Bac. 172. ὃς πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῇ πάγον An. 1010. ὃς πεπύργωσαι θράσει Or. 1568. πεπύργωται χερὶ Rh. 122. οἷς πεπύργωσαι λόγοις Her. F. 238.

Πύργωμα. ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. cf. Sup. 1220. ξεστὸν πύργωμα Tr. 46. Λοξίη πυργώματα ib. 1174. πόλεως πυργώματα Cy. 115. Ἰλίου πυργώματα Hel. 51.

Πυρέσσω Cy. 227.

Πυριγενής. πυριγενῆς δράκων Fr. inc. CLXXVII. 1. πυριγενεῖ παλάμη Or. 818. τόμια πυριγενῇ Hip. 1223.

Πύριμος. τάχυν πύριμον Eu. fr. II. 2. πυρίμῃ χλόης Er. fr. XVI. 2.

Πυριπνεῖν. τὰν πυρικνέυσαν ἐνταῖμα Ion. 203.

Πυρίς. πυρίδες Phoen. fr. X. 1.

Πυρίσακτος. τῇ πυρίσακτῳ πέτρῃ Cy. 297.

Πυριφλέγων λέων Bac. 1016.

Πυρίφλεκτος. πτανὸν πυρίφλεκτον αἶμα Ion. 195.

Πυρκαϊά. παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊᾶς νεκρῶν Sup. 1206.

Πυρῆν. πυρῆν Κύκλωπος ὄψιν Cy. 590. πυρῆτε σώματα πάντων Hes. F. 244. ὃν ἐπύρωςας ἐν θαλάμῳ Hel. 1370. ναῦς πυρῶσαι Rh. 61. Θήβας πυρῶσας Ph. 578. λαμπρὸν πυρῶσας ὄμμα Cy. 596. πυρῶσόντες δόμους τῆς Τανταλείδης Or. 1543. πυρῶμένη Med. 1190. σὺν πατρίδι πυρῶμένη Tr. 1283. Ἰλιον πυρῶμενον An. 400. πυρωθῆναι δέμας Iph. T. 685.

Πυροφόρος. πυροφόρος θεᾶς Ph. 694. πεδία πυροφόρα ib. 647.

Πύρπνοος. ταύρων πυρπνόων Mel. 478. πύρπνοος λέαινα El. 473.

Πυρπόλημα. τὰ Ναυπλίου Εὐβοικὰ πυρπόλημα Hel. 773.

Πυρπόλος. κεραυνῷ πυρπόλῳ Sup. 640.

Πυρρίχη. δεινὰς ἂν εἶδες πυρρίχας—παιδὸς An. 1136.

Πυρρόθριξ. πυρρότριχας Iph. A. 225.

Πυρρόος γενέεσσιν Fr. inc. B. 54.

Πυρσεύειν. εὖ πυρσεύετε μοι κράνῃν ἀγῶνος τῷδε El. 694. ὃ ξανθὰν χαιταν πυρσεύων Κραῖθις Tr. 227. πυρσεύσας φλογερὸν σέλας Hel. 1136.

Πυρσόνωτος δράκων Her. F. 398.

Πυρσός, subst. fax. ἐπεὶ ἀφείδη πυρσός Ph. 1386. ἔδειξας ἐμφανῇ πόλει πυρσὸν El. 587.

Πυρσός, *adject.* rufus. πυρσαῖς γένουσιν Ph. 32. πυρσῷ (sc. δέρματι) ἀμφεκαλύφθη Her. F. 361. πύρσ' ἔχουσα δέργματα Hec. 1265. ἐκκαίαντες πυρσ' (ubi *faces* seu *ignes* notat, ut *subst.* πυρσός) ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Πυρσῆν. διῦπετῇ νεῶν πυρσοῖ ταθμὰ Rh. 43.

Πυρσώδης φλόξ Bac. 146.

Πυρφορεῖν. ἐκ ὀρθὰ πυρφορεῖς Tr. 348.

Πυρφόρος θεῶν Sup. 260.
 Πύστις εὐτυχῆς El. 690.
 Πωλεῖν. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259.
 Πωλικός. πωλικῶ δαμείς ὄχρ Iph. A. 623. et πωλικὸς ὄχρ ib. 613. πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. πωλικῆς ῥινῆ Rh. 784. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567. ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620. ὄχημα πωλικὸν Rh. 621. et 797. πωλικοῖς διώγμασι An. 993.
 Πωλοδαμνῆν. πωλοδαμνήσας Rh. 187. πωλοδαμνήσεις ib. 624.
 Πῶλος, ὁ. πηδᾶ—, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγῆ Or. 45. πῶλος de homine adolescente, Ph. 954. et Rh. 386. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πῶλε Tr. 536. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες Her. F. 122. cf. Rh. 304. Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον El. 475. πῶλον ἂν δίδως ἔνα Sci. fr. V. 1. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 4. ζεύξομαι ἄρματι πῶλες Hec. 469. τὸ πτανὸν δίωγμα

πῶλων Or. 989. ἀτρεμέα κέντρα πῶλοις μεταφέρων Ph. 183. ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πῶλων ib. 799. v. ποτ. πῶλες Ἐνέτας δαμαζομένῃ Hip. 231. cf. v. 235. et 1132. μονάμπυκας πῶλες Al. 431. χρυσοδαίδαλῃς πῶλες Iph. A. 219. etc. 2) πῶλος, ἢ α) de puella dicitur Hec. 144. Hip. 546. An. 622. et Rh. 261. b) de pullis brutorum faeminei sexus: δρομαία πῶλος Hel. 550. πῶλοι δρομάδες Ph. 1132. διφρεύσων βαλιᾶσι πῶλοις Rh. 356.

Πῶμα, ἰ. q. πόμα, potus (nec alio significato in Eurip. occurrit) Hip. 227. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα Iph. T. 952. λευκῆ πώματος πόθος Bac. 707. Βρομίη πῶμα Cy. 123. cf. v. 139. it. Ion. 1034. 1195. 1199. 1212. et 1216. πώματος ὑδρηχός Fr. inc. XIV. 2.
 Πῶς. πῶς ἀγῶνος ἤκομεν; El. 751.

P.

Ῥαδάμανθς, iudex inferorum. Cy. 272.
 Ῥάδιος. ῥαδίους ὄρκοισι περιβαλῶσά με Iph. T. 788. ἦν ἡμῖν ἡ φυλακὴ ῥαδία Epist. I. ῥαδίῳ γ' ἀπαλλαγαί Med. 1375. αἱ διαλύσεις ἢ ῥαδίαί Melan. fr. IX. 6. ῥαδίον ἐσί σοι Hec. 755. παρ' ὑμῖν ῥαδίον ξενοκτονεῖν ib. 1247. ἢ ῥαδίον, λόγῃ μιᾷ εἶναι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 711. τὸν ἡβῶντα ἢ ῥαδίον εἵργειν Al. 1056. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ἢ ῥαδίον Iph. A. 1370. ἢ ῥαδίον ζήτημα Bac. 1137. ῥαδία ἦθεα Hip. 1117. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται—καὶ ῥαδία Iph. A. 400. πορθεῖν ῥαδία δορὶ Rh. 478. 2) Comp. ῥάων. ῥάων φυλάσσειν Med. 320. ῥάων ἔσομαι Ion. 875. et ῥάων ἔση Her. F. 1407. ῥάων γένοι' ἂν Dic. fr. XIV. 4. ῥᾶον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. ῥᾶον αἰδῆς ὑπολαβῶν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301. ῥᾶον νόσον οἶσεις Hip. 205. cf. El. 72. et Bel. fr. IX. 5. 3) Superl. ῥᾶτος. ταχὺς ᾄδης ῥᾶτος ἀνδρὶ δυστυχεῖ Hip. 1047. ῥᾶτον, ὅτῃ

τὸ μηδὲν, κ. τ. λ. ib. 638. τὸ ῥᾶτον εἶπας Ag. fr. XXXI. 2. ῥᾶτον βάρος φέρειν Pl. fr. VI. 1. τὸν βίον χρὴ ὡς ῥᾶτα διεκπερᾶν Sup. 954. ὡς ῥᾶτα τὰ ναγκαῖα τῷ βίῳ φέρειν Hel. 261.
 Ῥαδίως. τύχοις ἂν αὐτῇ ῥαδίως, ὅσον θέλεις Or. 700. ἔτοι ῥαδίως γε—καλλίνικον οἶσεται Med. 44. μακρὰν λείποις ῥαδίως ὁμιλίαν Hip. 1441. ὅσον σοι ῥαδίως παρίσταται An. 231. πῶς ῥαδίως ἀνέζεται; ib. 340. τὰς σὲς μύθους ῥαδίως φέρω ib. 745. τὸ θεῖον ῥαδίως σ' ἀπεσράφη Sup. 159. ῥαδίως ἔτω μεθεῖς ib. 1185. δακρῦσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ῥαδίως ἔλκει ζυγὸν Tr. 665. ἐκ οἷδ', ὅπως σοι ῥαδίως εἶπω κακὰ ib. 712. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἑμαυτὸν ῥαδίως Bac. 614. ῥαδίως αὐτὸν οἶσω ib. 640. ἐκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥαδίως ἄπει πάλιν Her. 269. διδάξω ῥαδίως ib. 1022. ῥαδίως ἐπαύσατ' ἂν Her. F. 313. δὲ χ' ὃ κάκιος ῥαδίως ἐκτῆσατο Aiol. fr. XIV. 2. ῥαδίως οἰκοῖμεν ἂν σε Er. fr. I. 59. ῥαδίως ἐπανορθωθήσεται Epist. II.

ῥαθυμία. δύσκληιαν ἐκτίσαντο καὶ
 ῥαθυμίαν Med. 218. τίς ἡ ῥαθυμία;
 Cy. 202.
 ῥαθυμος Ar. fr. VII. 2.
 ῥαΐζειν. ῥαΐσας τὸ σῶμα Epist. II.
 ῥαίνειν. ὡς ἂν τις—κλίμακας ῥάνη
 φόνῳ Rh. 73. ῥανεῖ ἐγκέφαλον Thea.
 fr. I. 2. ἥς αἵματι βωμὸς ῥαίνειτ' ἀρ-
 δην γῆς Diu Iph. A. 1589.
 ῥακοδόντος. ῥακοδόντῳ τολῇ πυκασθεῖς
 Rh. 712.
 ῥάκος. ἀμφίβλητρα σώματος ῥάκη
 Hel. 1085.
 ῥανίς. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου An.
 226. ῥανίσιν αἱματορρόντοις θανῶσαν
 Iph. A. 1515. τῶν χερνίβων ῥανίσι
 μελόμενον αἱμακταῖς Iph. T. 643.
 ῥγραῖς ῥανίσι Ion. 106.
 ῥάπτειν. μῶν εἰς γυναικ' ἐῤῥαψας,
 οἶα δὴ γυνή; An. 912. δόξω τοῖς
 πολλοῖσι—ῥάψαι μόρον σοι Iph. T.
 681. φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν
 An. 837. ἐν μηρῷ ποτ' ἐῤῥάφη Διδὸς
 Bac. 243.
 ῥαφή. ῥαφὰς ἐῤῥήξεν ὀτέων Ph. 1166.
 cf. Sup. 503.
 ῥάχης. ἐμπείρας ῥάχιν Rh. 514. ἐπεμ-
 βεβῶτας ἐδραῖαν ῥάχιν ib. 783. τὴν
 ῥάχιν οἰκτείρομεν Cy. 639.
 ῥέα, ποτ. dea. Bac. 59. et 128.
 ῥέγκειν. ἔρεγκον ἐξ ἀντηρίδων Rh.
 785.
 ῥέεθρον. ῥέεθρα χλοερὰ Ph. 663. ἐκ
 Κωκυτοῖο ῥέεθρων Al. 460. ὑπὲρ Κα-
 τάλιας ῥέεθρων Iph. T. 1257. παρ'
 Ἀλφειῷ ῥέεθροις El. 863.
 ῥέζειν. τί ῥέζεις; Al. 263. ὅσα δὴ
 βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά; Med. 1292.
 δαΐτας τόλμας, ἂν ἔρεξα An. 839. δει-
 νότατον παθέων ἔρεξας El. 1226.
 ῥέθος Her. F. 1204.
 ῥεῖθρον. ποταμίων ῥεῖθρων ἀπο El.
 794.
 ῥεῖν, 1) fluere. ἄνω ἂν ῥέοι τὰ πρά-
 γμαθ' ἔτως Sup. 520. ῥεῖ γάλακτι
 πέδον, ῥεῖ δ' οἶνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν νέ-
 κταρι Bac. 142. sq. ἀποστήσομαι θυ-
 μῷ ῥέοντι Θρηκὶ Hec. 1055. Θρηκίος
 ῥέων τρατὸς Rh. 290. ἐξ ἀλιβ. πέ-
 τρας ῥέυσσα σαγῶν Sup. 81. πόλιν
 χρυσῷ ῥέυσαν Tr. 995. φάραγγες
 ὕδατι χειμάρρῳ ῥέυσαι ib. 449. κακῷ
 ῥέοντος Γγ. inc. B. 37. 2. ἔρρει χειρὶ
 χοᾶς θανόντι πατρὶ Hec. 528. ἔρρει

αἷμα κυρίων καρδῶν Ph. 1488. ἔ-
 δια τέγος ῥέουσιν ἐν καρδίᾳ αἷμα
 Dan. 32. φόνῳ ταῦς ἐῤῥήξῃς Hel.
 1618. ὀμμάτων ἀπο αἱμοταγῆς πη-
 τήρες ῥέουσιντα ἐντῷ Thea. fr. I. 1
 ἢ πολλὰ ῥνῇ Hip. 443. δέον ἐν ἔ-
 ασκῷ ῥνῇ Cy. 147. 2) dicere. ἐν-
 ὀδὸν ἐῤῥήθη πέρας Iph. T. 91. προ-
 ηκάμην τὸ ῥῆθῃ El. 622.
 ῥέπειν. τὸ μηδὲν εἰς ὀδὸν ῥέπει Mo-
 leag. fr. XV. 2.
 ῥεῦμα. ῥεῦμα Διρκαῖον Sup. 637. cf.
 Iph. T. 401. ῥεῦμα ἐξορμῶν τραπὶ
 Iph. T. 1437. περὶ ἀνέμῳ ῥεῖται
 Pi. fr. III. 2.
 ῥηγμίν. ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἄβιν
 πόρου Iph. T. 253.
 ῥηγνύναι. ῥηγνῦσα σάρκας Bac. 1128.
 λαβῦσα πέπλος—ἐῤῥήξῃς Hec. 559.
 ῥαφὰς ἐῤῥήξεν ὀτέων Ph. 1167. ἔ-
 ῥήξεν αὐδὴν Sup. 710. ἐῤῥήξα πᾶ-
 την Rh. 410. δῶμα ἐῤῥήξεν χαρῆς
 Bac. 633. ἐῤῥήξεν ὀτᾶ Her. F. 994.
 νωτιαῖα ἐῤῥήξεν ἀρθρα El. 842. μὴ
 τὰ τῷ θεῷ τέμματα ῥήξῃς χειρὶ Iph.
 522. ῥήξας παλαιὰ γεῖσσα Or. 1570.
 ῥήξας μέρος τι αἰθέρος Bac. 292. μέ-
 λιτα νῦν σοί πε τὰδ' ἐῤῥώγαν κατὰ
 Hip. 1338. πίτυλος Ἀργεῖε δορὸς
 ἐῤῥήξαθ' ἡμᾶς Her. 835. ὀτέων ῥα-
 γέντων Tr. 1177.
 ῥῆμα. ἑκατὶ ῥημάτων κτενεῖτέ με;
 Fr. inc. CLXXXI.
 ῥῆξις. ῥήξεις ἐνώμων Ph. 1262.
 ῥῆσος, rex Thraciæ. Rh. 280. etc.
 ῥητός. ἄλγος ἢ τλητὸν, ὀδέ ῥητὸν Hip.
 846. ῥητὸν, ἢ σιγώμενον; Iph. T.
 938. ἐπὶ ῥητοῖς Hip. 459.
 ῥήτωρ Pi. fr. VII. 3. δισσῶν μύθων
 ῥήτορες ἦσαν Hec. 126.
 ῥίζα. ἀπ' εὐγενὺς τινος ῥίζης πέφυ-
 κας Iph. T. 610. γενόμενοι ῥίζης
 μιᾶς Ion. 1576. ῥίζα κακῶν Fr. inc.
 CLV. 11. ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσι-
 δήροις μοχλοῖς Bac. 1102. ῥίζας ἐν
 ὅσοις αἱματωπῆς ἐκβαλὼν Her. F.
 933.
 ῥίνημα. πριτοῖσι λόγχης θέλγεται
 ῥινήμασιν Tel. fr. XXV.
 ῥινός. πωλικῆς ῥινῆ τρίχα Rh. 784.
 ῥίον, promontorium Peloponnesi, Ion.
 1592.
 ῥιπή, vel dor. ῥιπά. ποδῶν ῥιπᾶ Iph.
 T. 885. περὶ ναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαν-

- τες Hel. 1133. ταῖς ὠκυπλάνοις πτε-
ρύγων ρίπαῖς Pi. fr. III. 4.
- ῥίπτειν. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39.
ῥίπτειν ξανθὸς πλοκάμης ib. 758. ῥί-
πτε ζαθέως κληίδας Tr. 256. ῥίπτετέ
νιν, εἰ ῥίπτειν δοκεῖ ib. 769. ῥίπτει
εἰς ναῦν (sc. τὸ δέμας) ib. 773. ῥί-
πτει ἐν πένθει Hel. 1341. βαρβά-
ρης ῥίπτειν ἐς οἶδμα ib. 1611. ῥίπτει
ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. πετρῶν
ῥίπτειν ἄπο Fr. inc. LXV. 2. νεα-
νίας λόγος ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 683.
τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων
Bac. 150. κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες
Inus fr. VII. 7. cf. Rh. 155. μανίας
ἔποχον ῥίπτουσα λόγον Hip. 214. δέ-
ρην εἰς αἰθέρα δροσερὸν ῥίπτουσα Bac.
864. χερμάδας κραταβόλης ἔρριπτον
ib. 1095. τί τόδ' αὖ παράφρον ἔρ-
ρίψας ἔπος; Hip. 232. ἔρριψεν αὐ-
τὴν ἐς κοίτην Al. 186. μίτραν κόμας
ἄπο ἔρριψεν Bac. 1114. θεῷ ἔρριψε
φλόγα Æol. fr. XXIII. 4. ἐκ ἀγυ-
μνάτῳ φρενὶ ἔρριψεν (sc. λόγον) Pi.
fr. VI. 2. μετεωρολόγων ἐκάς ἔρριψεν
σκολιάς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.
ρίψον τὴν λύραν Antior. fr. XXVI.
κατασύφλη πέτρας ῥίψωμεν (sc. αὐ-
τὸς) Iph. T. 1430. ῥίψαι θέλουσα τέ-
φανον Med. 1192. ῥίψαι Θεσσαλὸν
ὄρπακα Hip. 220. τί μ' ἐκώλυσας
ρίψαι τύμβῳ τάφρον ἐς κοίλην; Al.
900. ῥίψαι πύργων δεῖ σφε Τρωϊκῶν
ἄπο Tr. 720. ῥίψαι ἐς ἄλμην λευκά-
δος πέτρας ἄπο Cy. 165. λαθραῖον
ὠδὶν' εἰς θεῷ ῥίψαι δόμον Ion. 45.
ρίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῇ πορπάματα
El. 820. ῥίψω σῶμα Hip. 356. ῥί-
ψω πέτρον τάχα σὺ Cy. 51. cf. Her.
F. 1004. χρυσέων ἐκ τευχέων ῥίψω
γαίας παγὰν Ion. 146. ὃ ῥίψεθ' ἄθε
τάσδε περιβολὰς κόμης; Her. F. 562.
κράτα—ῥίψω κυνῶν ἔλκημα ib. 568.
ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 740.
μάτην λόγος ἔρριπται Med. 1404. et
μάτην ῥιφέντες λόγοι Hes. 335. ῥι-
φθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. τὸν
ἀμφὶ βῦν ῥιφέντα Melan. fr. XXVIII.
- ῥιπτεῖν. Ἀχαιοῖς ῥιπτεῖν ἀράς Tr.
729. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς ἑρανὸν ῥι-
πτῶντε Hel. 1102. ἐς κίνδυνον ῥιπτῶν-
τες Her. 150.
- ῥόδεος. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
Med. 841. ῥόδεα πέταλα Hel. 251.
- Ῥοδόεις. ῥοδόεντ' ἀνθεα Iph. A. 1298.
- Ῥόδος, *nom. insulae*. Epist. II.
- Ῥοή. ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλῳ ῥοῆς
Bac. 281. γῆς φιλαίματοι ῥοαὶ Ph.
178. cf. v. 1159. ἐπὶ Κηφισῷ ῥοαῖς
Med. 835. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς
An. 285. ὑπὲρ Νείλῳ ῥοὰς ib. 651.
cf. Hel. 1. et Ar. fr. II. 3. αἵματος
φοινίῳ ῥοὰς Sup. 690. cf. Hel. 990.
et Fr. inc. CLXXXIII. ἐπ' ἰνάχῃ
ῥοὰς Sup. 890. cf. El. 1. Ἑλληνι-
καῖσιν ῥοαῖς Iph. T. 259. Σκαμαν-
δρίῳ διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. cf.
Hel. 53. ἑκατότομοι βαρβάρῳ ποτα-
μῷ ῥοαὶ Bac. 405. γλυκεῖαι μέλιτος
ῥοαὶ ib. 710. παρ' Αἰσωπῷ ῥοαῖς ib.
748. cf. v. 1042. et Her. F. 1163.
ἀμπέλῳ ῥοαῖς Cy. 123. ἐπ' Εὐρώτῃ
ῥοαῖς Hel. 123. cf. v. 161. et 499.
παρὰ Σιμωντίοις ῥοαῖσι ib. 258. ἐπ'
Ἀλφειῷ ῥοαῖς El. 1273. et Æol. fr.
XXIII. 3.
- Ῥόδιος. ῥοδίαις πλάταις Iph. T. 1133.
hinc ῥόδιον, *neutr. subst.* ἐχώρει ῥό-
διον ἐν πόλει κακὸν An. 1097. ἐπ'
Ἀμφιτρίτῃ ῥοδίῳ Iph. T. 426. ῥό-
δίοις εἰλατίνοις ib. 407. ῥόδια λευ-
καίνετε ib. 1387. cf. Cy. 17. ῥόδια
μέλεα Hel. 1126. vid. etiam v. 1285.
1468. et 1519. et El. 992.
- Ῥοιβήσεις. ἐν ῥοιβδήσει βυκόλων Iph.
A. 1086.
- Ῥόμβος. ῥόμβῳ ἐλισσομένα κύκλιος
ἔνοσις Hel. 1378.
- Ῥόος. δείξω Ἀργείοισιν Ἀχελῷῳ ῥόον.
Hyp. fr. X.
- Ῥοπή. ἐπὶ σμικρᾷ ῥοπῇ Hip. 1163.
βλέπω δύνῳ ῥοπὰς Hel. 1096.
- Ῥόπτρον. δίκης ῥόπτρον Hip. 1172.
ῥόπτρων χέρας ἠδέως κεκρημνάμεσθα
Ion. 1612.
- Ῥύεσθαι. τὸν δυστυχῇ πάντα ῥύη Sup.
380. τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν
Her. F. 197. ὥς θεῶν τε βωμὸς πα-
τρίδα τε ῥυνώμεθα Er. fr. I. 20. κακῶν
μυρίων ἐρρύετο Al. 773. ἐρρύεθ' ἡμᾶς
τῷτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. ὃν
θανεῖν ἐρρύσάμην Al. 11. πατήρ—
σ' ἐρρύσατο ἰκέτην γενόμενον Iph. A.
1155. δπλοισιν αὐτὴν, ὃ λόγοις, ἐρ-
ρύσατο Ion. 1298. μηχαναῖς ἐρρύ-
σατο ib. 1565. ῥύσαι με πρὸς θεῶν
An. 576. cf. Hel. 931. τάφος σ' ὅδ'
ἂν ῥύσαιο Hel. 1092. ὃδὲν σ' ἂ

- φόρμιγξ—τόξων ῥύσαιτ' ἄν Ion. 165.
 ὡς ἄν παῖδ' ἐμὴν ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ
 χερῶν μαιφόντων Or. 1563. ὃν ἐκ
 ἔτλαν ῥύσασθαι Al. 472. εἰ μὴ—ῥύ-
 σεται με μὴ θανεῖν Or. 598. τίς ῥύ-
 σεται τὸν δέμας Med. 388. ταῦτα
 πάντα κατθανῶσα ῥύσομαι Iph. A.
 1383. ὃ ῥύσεται νιν Παλλὰς Rh. 978.
 σὲ Ἄρης Ἀρμονίαν τε ῥύσεται Bac.
 1336.
- Ῥυθμός. γυναῖκας, ὃ ῥυθμόν γ' ἕνα
 κακῶν ἐχέσας Sup. 94. φῶτε δύν
 ἔσφαξε—ῥυθμῶ τινι Cy. 397. cf. v.
 446. ibique not. Ἑλληνα ῥυθμόν
 πέπλων ἔχει Her. 131. τινι ῥυθμῶ
 φόνου κτείνει Θυέστη παῖδα; El. 772.
- Ῥῦμα. ἀπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων
 ἔδρα Her. 261.
- Ῥύμβος. ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ Pi. fr. II.
 2.
- Ῥύμη. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμη Θεῷ Rh.
 64.
- Ῥυτᾶν. ῥυτῶν Epist. III.
 Ῥυσιάζειν. ὃ ῥυσιάζω Ion. 523. ῥυ-
 σιάζομαι λόγῳ ib. 1406.
- Ῥυσός, vel ῥυσσός. ῥυσσῶ γέροντι
 El. 490. ῥυσὰ σαρκῶν πολιῶν κατα-
 δρύματα χειρῶν Sup. 50. ῥυσσοῖα
 νώτοις Tr. 495.
- Ῥυτός. ῥυτοῖς νασμοῖσιν Hip. 653.
 ῥυτὰν παγὰν ib. 123. ἀμφὶ ῥυτῶν
 Εὐβοίαν Hel. 1137.
- Ῥώμη. ἐπ' ἀσθενὲς ῥώμης ὀχέμεθα
 Or. 69. cf. Her. 649. ῥώμην Θεῷ
 τιν' ἔσχευ Or. 1169. ἀνηβητηρίαν
 ῥώμην λαμβάνειν An. 554. δορὸς ῥώ-
 μη Sup. 26. ἐκ ἔνεστιν ῥώμη ib. 1117.
 ἐκ ἔστιν, ἢ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν Her.
 688. πνεύματ' ἀνέμων ἐκ αἰὲρ ῥώμην
 ἔχει Her. F. 102. ῥώμη ἐκλέλοιπεν
 ib. 230. ῥώμη ἀμαθῆς Tem. fr. XI.
- Ῥωννύναι. ὑδαμῶς ἐρρώμεθα Her. 636.
 ἐρρώσο fin. omn. V. err. κατελάβο-
 μεν Κλίτωνα ἐρρώμενον Epist. V.

Σ.

- Σάγη. τοξήρη σάγην Her. F. 188.
- Σάγμα. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An.
 618.
- Σαθρός. τῆς λόγους σαθρὸς Hec. 1190.
 et σαθροῖς λόγοισιν Rh. 639. αἰνι-
 γμα σαθρὸν Sup. 1064. τῷτ' εἰς γυ-
 ναῖκας δόλιόν ἐστι καὶ σαθρὸν Bac.
 487.
- Σαίνειν. σαίνει μ' ἐννυχος φρυκτωρία
 Rh. 55. ὃ με σαίνει θέσφατα Ion.
 685.
- Σαίρειν. σαίρειν δῶμα Hec. 363. et
 An. 166. ἃ τὰν Φοῖβη θυμέλαν σαί-
 ρει Ion. 115. cf. v. 121. et 795. σαί-
 ρειν τέγας Cy. 29. cf. v. 33.
- Σακεσφόροι Ph. 141.
- Σάκος. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et
 1121. Ἑκτορος φίλον σάκος Tr.
 1222.
- Σαλαμῖς, nom. loci. Iph. A. 194. et
 288. Tr. 794. et 1096. Hel. 87. et
 149. et Meleag. fr. VI. 3.
- Σαλεύειν. ὅταν σαλεύῃ πόλις Rh.
 248.
- Σαλμωνεύς, nom. propr. viri. Æol. fr.
 XXIII. 4.
- Σάλος. ἐν πόντῳ σάλῳ φορέμενος Hec.
 28. σεισθῆναι σάλῳ Iph. T. 46. ἦν
 τις διαρρώξ κυμάτων πολλῶ σάλῳ ib.
 262. ποντίῳ λαβὼν σάλῳ ib. 1443.
 et ποντίων σάλων Or. 994.
- Σάλπιγξ. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἡχὴ
 Ph. 1387. cf. Rh. 144. et 989. Tr.
 1267. et Her. 831.
- Σανίς. σανίδα παίσασα Or. 1221.
 σανίδα. προσβῆναι κατά Hel. 1572.
 Θρήσσαις ἐν σανίσι Al. 970.
- Σάρδεις, nom. urbis. Bac. 463.
- Σαρδιανός Plis. fr. V.
- Σάρξ. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔμολε μα-
 τρὸς Ph. 1292. φάσανον εἴσω σαρκὸς
 ἔπεμψεν ib. 1571. λευκὴν ἔδα-
 πτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος Med.
 1189. σάρκα φωνήεσαν Tr. 440.
 διεφορῶντο σαρκὸς ἐνδύτῃ Bac. 745.
 σάρκα δυσφόρητον Cy. 343. οἱ σαρκὸς
 εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος ib. 379.
 αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσῳ διὰ σαρκὸς
 Hel. 361. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρή-
 σας πυρὶ Her. F. 1151. σαρκὸς περι-
 βόλαια ἡβῶντα ib. 1269. ὅσοι σαρκὸς
 εἰς εὐξίαν ἀσκῶσι βίοντον Antioq.

fr. VII. 1. φαγέδαινα, ἢ μὲν σάρκα
 θοινᾶται ποδὸς Phi. fr. IV. ὁ θάλλων
 σάρκα Fr. inc. CXCVII. 1. 2) plur.
 σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ Hec.
 1071. σάρκες ἀπ' ὀστέων—φαρμάκοις
 ἀπέρρεον Med. 1200. cf. v. 1217. μή-
 τε πόντος—δέξαιτό μὲν σάρκας θανόν-
 τος Hip. 1031. θραύων σάρκας ib.
 1239. σάρκας νεαρὰς διαλυμανθεὶς
 ib. 1343. σαρκῶν πολιῶν καταδρύ-
 ματα Sup. 50. δαίνυσθε τῷδε σάρκας
 Tr. 770. θαρσεῖτε σάρκας Bac. 607.
 ῥηγνῦσα σάρκας ib. 1128. διεσφαίριζε
 σάρκας Πενθέως ib. 1134. καθαρπά-
 σας λάβρω μαχαίρᾳ σάρκας Cy. 402.
 μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX.
 4. κάταιθε σάρκας Syl. fr. II. 2.
 κόμη μόνον καὶ σάρκες Fr. inc. LI.
 2.

Σαρωνικὸς πόντος Hip. 1200.

Σατίνη, vel dor. ἵνα. ζεύξασα σατίναν
 Hel. 1327.

Σάτυρος Fr. inc. CXCI. 3. μαινόμε-
 νοι Σάτυροι Bac. 130. Σατύρων ὄμι-
 λον εἰσορῶ Cy. 100.

Σαυλῆσθαι. ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλῆ-
 μενοι Cy. 40.

Σάφα, *adverb.* ὁρᾶς ἔδεν, ὧν δοκεῖς
 σάφ' εἰδέναι Or. 259. σάφ' οἶδα Ph.
 1611. Med. 94. 963. et 1066. etc.
 σάφ' ἴσθι Med. 696. et 1362. Hip.
 1331. etc.

Σαφής. φίλος σαφής Or. 1155. et Iph.
 T. 919. μῦθος σαφής Med. 72. et
 Her. 181. καιρὸς σαφής Hip. 386.
 ἡσθόμην ἢ σαφῇ λόγον An. 1049. cf.
 Hel. 21. ἡλίε κανὼν σαφής Sup. 650.
 σαφῇ κελευσμὸν Bac. 1087. ἐν ὀλβῳ
 μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antior. fr. XXV.
 4. φίλων τὸς μὲν ἢ σαφεῖς ὁρῶ φίλους
 Her. F. 55. χρησμοῖσι σαφέσιν Me-
 lan. fr. XXVII. 2. σαφεῖς ἀρῆς Hip.
 890. et 1315. σοφόν τοι τὸ σαφές, ἢ
 τὸ μὴ σαφές Or. 397. ὃ, τι σαφές
 ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ ib. 439. σαφές ἔκ
 ἔχω γεγωνεῖν ὅπα Hip. 585. τῶν
 φίλων τεκμήριον σαφές ib. 926. νῦν
 ἀβέβαιος ἄδικον κτῆμα, καὶ σαφές
 φίλοις Iph. A. 334. ἐσθλὸν σα-
 φές ib. 560. σύμβολον σαφές Rh.
 220. αἰνιγμ' ἢ σαφῶς εἶπε σαφές Tr.
 621. ὡς ἔδ' ἵχνος γε τειχέων εἶναι
 σαφές Hel. 107. τὸ σαφές μ' ἀποτε-
 ρεῖ ib. 583. ἔδ' ἔχω, τί τὸ σαφές ib.

1164. ὡς ἔδεν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν
 σαφές Her. F. 62. πῦ δὴ τὸ σαφές
 θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1.
 σημεῖον σαφές Thes. fr. V. 4. τὰ
 σαφῇ κλύειν Or. 640. τεκμήρια σαφῇ
 Med. 517. et Thes. fr. V. 2. ἃ ἢ
 σαφῇ δείξεις ἴσως Tr. 407. τῶν δι'
 ἀληθείας σαφῇ Hel. 317. λέγεις μοι
 δόλια, καὶ σαφῇ τάδε Ion. 1481. φράζέ
 μοι σαφέτερον Med. 693. et Peliad.
 fr. II. σαφέτερον μάθε Bac. 1280.
 cf. Cy. 143. et Hel. 1218. ὦ φίλων
 μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε Or. 1619. cf.
 Hec. 1226. μάρτυρος σαφεστάτη Hip.
 972. τόμα σαφέστατον Or. 591. ὁρῶ
 σαφέστατον κακὸν Sup. 792. σαφέστα-
 τον σημεῖον Ion. 1157.

Σαφῶς. τόνδ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς Or.
 728. τὰς μὲν οἶδα συμφορὰς, τὰς δ'
 ἢ σαφῶς ib. 1360. σαφῶς λέγ' ἡμῖν
 ἕκαστα ib. 1393. πῶς αἰσθάνη σαφῶς
 τάδε; Ph. 143. ὁρῶ δὴτ' ἢ σαφῶς ib.
 164. ἐκεῖνο βέλομαι σαφῶς μαθεῖν
 ib. 911. τάφανῃ γνῶναι σαφῶς Hip.
 346. σαφῶς ἤκουσας An. 1054. πᾶν
 πεύσῃ σαφῶς Iph. A. 1540. σοὶ πάντ'
 ἐρεῖ σαφῶς Iph. T. 1156. ἐξαύδα
 σαφῶς ib. 1162. σαφῶς ἀθρήσας ib.
 1323. τῷτ' ἐκεῖνό μοι—αἰνιγμ' ἢ σα-
 φῶς εἶπε σαφές Tr. 621. τὸν θεὸν
 ὁρᾶν σὺ φῆς σαφῶς; Bac. 477. ὡσὶν
 ἡχὴν ἢ σαφῶς δεδεγμέναι ib. 1084.
 σαφῶς ἔδεν οἶδα τῶν εἰωθότων Her. F.
 1108. ἔχ' εὔδει σαφῶς El. 617. σα-
 φῶς πείθειν ἔκ ἔχων Dan. 29. σαφῶς
 ὡς εἰς τόδ' ἦλθε ib. 36. v. not. ὡς
 σαφῶς λέγω Dic. fr. VIII. 2. etc.

Σβεννύναι. ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον Her.
 F. 40.

Σέβας. Δίκης σέβας Or. 1242. σέ-
 βας χειρὸς αἰδῆμαι τὸ σὸν Hip. 335.
 τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. ὦ
 σέβας ἐμοὶ μέγιστον Iph. A. 633. τὸ
 πᾶν δαιμόνων ἀγνὸν σέβας Cy. 576.

Σέβειν. ἦν ἐγὼ σέβω μάλιστα πάντων
 Med. 395. ὑφ' ὑμῶν, ἔς σέβω, διόλ-
 λυμαι Hip. 1061. ἦν σὺ θαυμαστὴν
 σέβεις An. 567. χορὸν, τὸν ᾄδας σέ-
 βει Sup. 75. σὺ τοι σέβεις δίκαν ib.
 379. σέβεις τὸ σωφρονεῖν Iph. A.
 824. σέβω—τόδ' ἱερὸν Tr. 309. εἰ
 σέβεις σὺ γε θανάτου ἀγαθῶν Her.
 628. κακὸς, ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσπο-
 τῶν Hel. 732. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον

ἐν τινοῖς σείβει; ib. 1286. φθάνον ὡς σείβω Phoen. fr. II. 1. οὗτος τὸς τεκόντας ἐν βίῳ σείβει Fr. fab. cit. IV. 1. σείβει νιν (sc. Bacchum). σείβωμεν w Bac. 589. sq. ὡς ἀγνωσίᾳ σείβωμεν αὐτοὺς (sc. τοὺς θεοὺς) Hec. 960. ἐπίταμαι θεοὺς σείβειν Hip. 996. cf. Tr. 86. Hel. 9. et Fr. inc. B. 33. 1. 2. σαυτὸν ἥσκησας σείβειν Hip. 1080. ἄλιστα μοι σείβειν Al. 1063. τὸν νόμον τὸν προκείμενον σείβειν Iph. T. 1189. cf. Hip. fr. II. 1. σείβειν τα τῶν θεῶν Bac. 1148. ἄξιόν γ' ἡμῖν σείβειν, οἱ γῆν τοσηνδε—ἀπηλλάξαντο Hec. 316. σείβειν τοὺς κρατῶντας Dic. fr. V. 2. ἐταίριαν σείβων Or. 1079. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σείβων Hip. 896. τὸς κακίονας σείβων An. 915. οὐ σείβων θεὸν Bac. 1301. τὸ συγγενὲς σείβων Her. 6. γῆν σείβοντ' Ἰλευδέρων ib. 114. σείβοντα δαίμονας Ion. 1620. σείβοντα τοὺς θεῶν νόμους Fr. inc. B. 1. 2. τοὺς κρείσσονας σείβοντες Her. 25. τοὺς σείβοντας τὰμὰ πρὸς βεῦω κράτη Hip. 5. τὸν οἰκοδὲν νόμον σείβουσα Ph. 301. σείβουσα ἱερὰ τέμματα Sup. 36. σὴν φιλίαν σείβόμεθα Al. 280. ὅσοι δικὴν σείβονται Sup. 595. σὲ τύχας μάκαρος σείβόμεθα Iph. T. 648. σείβεται σ' Εὐφίας Bac. 566. τίνα οἶκον ἄλλον—σείβεσθαι με χρῆ; Or. 347. ἄλιστα ἡμῖν προμεμοχθήκασιν σείβεσθαι Sup. 1233.

Σεβίζειν. εἰ σὸς πόσις καινὰ λέχη σεβίζει Med. 155. Ἔρωτα—οὐ σεβίζομεν Hip. 541. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. ἀπολέμενος εὐνὰς σεβίζουσα Med. 643. θυσίας οὐ σεβίζουσα θεοῖς Hel. 1373. εὐχαῖς θεοῖς σεβίζουσα El. 196. τῷτε σύριγγ' ἀνιδάλ σείβιζον Pr. Hel. 363. v. not.

Σείειν. θύελλα σείει δῶμα Her. F. 905. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ξανθὰν χαίταν σείων Cy. 75. ἀντίκρυρα σείοντες βέλη El. 846. σείουσα χαίτην κρᾶτά γ' ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. ἐπεὶ κόμην ἔσεισε ib. 1194. cf. Iph. T. 1276. εὐπετερον δέμας ἔσεισι Ion. 1204. κρᾶτα σείσπι πολλὸν Bac. 185. σείσθηναι σάλψ Iph. T. 46.

Σειραῖος. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446.

Σειραφόροι πῶλοι Iph. A. 223.

Σειρεύειν. δεσμιὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009.

Σειρῆν And. fr. II. **Σειρῆνες** Hel. 168. et Fr. inc. CLIV. 2. improp. de mulieribus assentatricibus dicitur, An. 937.

Σείριος, ποτ., sideris. Hec. 1102. Iph. A. 7. et I haeth. fr. VIII. 5.

Σεισμὸς Iph. T. 1166. et Her. F. 862 ubi additur γῆς.

Σελαγεῖν. σελαγεῖτο ἀν' ἄστυ πῦρ ἰτιβώμιον El. 714.

Σελάνα, dor. προ σελήνη. νυκτὸς ἀπρωπὸς σελάνα Hip. 851. παννυχὶ σελάνας Al. 453. vid. etiam Sup. 992. Her. 748. Hel. 1383. et Ion. 1080. Φρυγῶν ζάθεσι σελάναι Ti. 1075.

Σελαναία Ph. 180.

Σέλας. λαμπύδων σέλας Or. 1573 et Iph. T. 1224. δικόρυφον σέλας Ph. 235. θεοῦ σέλας (i. e. sol) Sup. 469. et Rh. 331. πένικη σέλας Tr. 298. παμφαῖς σέλας πυρὸς ib. 548. Ὡς αὐτολιφεγγὲς ἥλιος σέλας ib. 860. cf. El. 866. ὀφθαλμοῦ σέλας Cy. 659. λαμπτήρων σέλας Hel. 871. φλογιτρον σέλας ib. 1137. θέρως λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. κυανωπὸν ἀντανυγῆ σέλας Fr. inc. B. 46. 3.

Σελήνη. σελήνης ἐντυχὲς κύκλος Iph. A. 717. δεκάτη σελήνη παιδὸς El. 1126. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρωμένης Al. 433. πολλὰς σελήνας Hel. 113. φράσων σελήνας τὰσδε πυρίμῃ χλόῃς Er. fr. XVI. 2.

Σέλμα. ποτὶ σέλμα γαστρός ἀκρας Cy. 504. σέλματα νεῶν Or. 242. cf. Cy. 144. et Hel. 1582.

Σεμέλη, mater Bacchi. Hip. 454. Bac. 3. etc. et dor. Σεμέλα Ph. 1744. et Bac. 375. 581. et 597.

Σεμνομυθεῖν. τί σεμνομυθεῖς; Hip. 490. et An. 233.

Σεμνός. τίς οὐ σεμνὸς ἄχθεινός βροτῶν; Hip. 94. σεμνὸν τίρμονα οὐρανὸν ib. 745. σεμνὴ τυράννη Καδμείων Sup. 384. Καλλιχόρον ἀμφὶ σεμνὸν ib. 392. σεμνὸν Δία Iph. T. 749. σεμνὸν ἱπ' αἰθέρα ib. 1177. σεμνὸς Ποσειδῶν ib. 1415. σεμνὸν πολίτην Rh. 946. σεμνὸς θεὸς ib. 973. σεμνὸν πάγον Ἀδάνας Her. 849. ἐκεῖ πῦρ σεμνὸς ἦσθα Hel. 461.

σεμνὸν βίον Ion. 56. ὁ σεμνὸς οὐρανὸς OEd. fr. XVII. 9. πρύσχημα (i. e. κατὰ πρ.) σεμνὸς Syl. fr. III. 2. σεμνὸς Παλαίμων Fr. inc. B. 31. 2. σεμνοὺς γεγῶτας Med. 216. σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143. σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. τοῖς σεμνοῖς καὶ συνωφρυνωμένοις Al. 803. σεμνοὶ ἐν ἀρχαῖς ἡμενοὶ An. 700. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκα Or. 1691. cf. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. σεμνὴν ἐορτὴν Med. 1382. σεμνὴν δαίμονα Hip. 99. cf. v. 103. σεμνὴν Ἀρτεμιν ib. 713. σεμνῆς Θεοῦ Iph. A. 976. ὦ σεμνὴ—Παλλὰς Ἀθάνα Iph. T. 1492. ὦ γαῖα σεμνὴ Ion. 1220. σεμνὰν προσίζουσ' Ἀρτεμιν Hec. 935. Δίκτυναν ἀμφὶ σεμνὰν Hip. 1130. τὰν Πηνειῶ σεμνὰν χώραν Tr. 214. σεμνὰ κλιτύς Ὀλύμπου Bac. 409. ματέρα σεμνὰν Ion. 1086. σεμναὶ (de Furiis) Or. 410. σεμναῖσι Δηῆς ἐσχάραις Sup. 290. ἀμφὶ σεμνὰς κλίμακας Βραυρωνίας Iph. T. 1462. σεμναὶ ὀλολυγαὶ Tr. 1073. σεμνὰς πλάκας ὀρέων Bac. 717. πύλας σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίῳ Hel. 438. σεμναὶ Χάριτες ib. 1357. κασίγνηται σεμναὶ τῇ Φοίβῃ Ion. 467. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς Ph. 1182. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. μισεῖν τὸ σεμνὸν Hip. 93. cf. v. 1064. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμα ib. 886. σεμνὸν βρέτας Iph. T. 1291. et 1489. et El. 1254. σεμνὸν Θεᾶς ἄγαλμα Iph. T. 1315. σεμνὸν τι πράττειν Tr. 447. cf. Her. F. 151. φῶς σεμνῆ πυρὸς Bac. 1081. Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Hel. 247. σεμνὸν ἄντρον ib. 613. σεμνὸν χρηστήριον El. 1272. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. μαντεῖα σεμνὰ Ph. 291. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα ib. 989. σεμνῶν μυστηρίων Hip. 25. cf. Sup. 470. σεμνὰ τέφη Sup. 359. ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος ib. 663. σεμνὰ Πηλίου βάθρα Iph. A. 705. ρεύματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401. τῶν σεμνῶν ὑδάτων Tr. 207. τὰ σεμνὰ καὶ δοκίμασιν σοφὰ ib. 411. σέμν' ἀναθήματα Ion. 108. λοχεύματα σεμνὰ ib. 921. τὰ σεμνὰ Λοξίῳ χρηστήρια ib. 974. σεμνὰ σεμνύνεται Iph. A. 996. τῇ σεμνοτάτῃ δι' Ὀλύμπου And. fr. XXVIII. 5. σεμνοτάτα (dor. pro ἀτῇ) Hip. 61.

Σεμνότης. ὁ σεμνότητος ἔργον Iph. A. 1344. σεμνότητ' ἔχει σκότος Bac. 486. Σεμνῶν. θεῖον σεμνῶ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. v. not. Σεμνύνεσθαι. τί ἐγὼ σεμνύνομαι; Iph. A. 901. σεμνὰ σεμνύνεται ib. 996. σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Fr. inc. XCVII. 4. Σεμνῶς Ion. 1133. Σεύειν, verb. proēt. ὅτε σύτο (pro ἐσέ-συτο) πατρίδος ἀπο Hel. 1145. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη ἀν' ὑλάεντα νάπη ib. 1318. ἐξ ἔδρας συθεῖς Al. 849. φροῶδος ἐκ ναῶ συθεῖς Iph. T. 1294. ἐκ θεῶ συθεῖς Ion. 787. Σηκός. σηκὸν ἐς μελαμβαθῇ δράκοντος Ph. 1017. βρόμιος σηκός ib. 1740. ἐλθῶσα πρὸς τόνδε σηκὸν Sup. 30. εἰς Ἀθηνᾶς σηκὸν μολῶν Rh. 501. ἄβατον—τίθησι θυγατρὸς σηκὸν Bac. 11. βασιλικῆ σηκὸν τάφῳ Pol. fr. IX. 1. σηκοῖς ἐντρέφει Τροφώνιῳ Ion. 300. Σήκωμα. Λυκαίῳ πλησίον σηκώματος El. 1274. Σῆμα. κυνὸς ταλαίνης σῆμα Hec. 1273. νίκης σῆμα Ph. 1264. σῆμα φοινίε μάχης ib. 1387. σῆμ' Ἀχιλλεῖς τρατῇ Iph. A. 241. σῆμα ταυρόπυν ib. 275. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. cf. v. 688. ἡσπίδος ἐν κύκλῳ τοιάδε σήματα—τετύχθαι El. 456. Σημαίνειν Hec. 983. ἡ σῶ παιδὶ σημαίνει νόσον Hip. 1306. τί τῷτ' αἰνιγμα σημαίνεις σαθρόν; Sup. 1064. τάδ' ἔκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακὰ Rh. 754. cf. Ion. 945. τί μοι σημαίνεις φόνον; Her. F. 1218. βλέποντι σημαίνεις κακὰ ib. 1230. πῶς μοι πισὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. σήμαινέ μοι Ph. 1083. τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον Hec. 546. ἐπεὶ ἐσήμην' ὄρδιον Τυρσηνικῇ σάλπιγγι Her. 830. σήμηνον Ἀργείοις τάδε Hec. 604. cf. v. 1125. ταῦτ' ἔσθ', ἃ βύλει παιδὶ σήμηναι σέθεν; ib. 1003. ὥστε σήμηναι φίλα Ph. 1450. θέλει τί σήμηναι νέον; Hip. 857. θαυμασά σοι καὶ δεινὰ σήμηναι θέλω Iph. A. 1538. ἐχθρὰ σήμηνας Ph. 962. τῷ σῶ τῷτο σημανεῖς λόγῳ Hec. 999. ἐκὼν ἐγὼ σοι τὰμὰ σημανῶ κακὰ Or. 381. αὐτὸ σημανεῖ Ph. 626. cf. An. 264. νέαν

τι πρὸς σε σημανῶν ἔπος Hec. 217. cf. Iph. T. 237. et 1410. et Rh. 632. etc.

Σήμαντρον. σήμαντρ' ἀνείς Iph. A. 325. δεινοῖς σημαντροῖσιν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σημεῖον. σημεῖον τί; Hec. 1009. ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1121. τὸ σημεῖον εἰσορῶ τόδε ib. 1342. δεῖ ἐξ ἐκείνου δὴ τι τῷ ποθυμένῳ σημεῖον—λαβεῖν Hip. 514. ναυτίλοις σαφέτατον σημεῖον Ion. 1157. vid. etiam Thea. fr. V. 4. σημεῖα ἀσπίδων Ph. 144. ὃ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα ib. 1118. σημεῖα ταῦτ' ἀψυχίας Al. 720. νῆας σημεῖοις ἐτολισμένας Iph. A. 255. δύναιται σημεῖα Rh. 529.

Σήμερον Rh. 683.

Σήπιδαι. ἐν φάραγι σήπεται νέκυς Phaeth. fr. IX. 2. αἷμα πατρὸς μέλαν σέσηπεν El. 319.

Σητιάς χοῖρας An. 1267.

Σθενάρος βραχίων El. 389.

Σθένειν. λόγος—ὃ ταῦτόν σθένει Hec. 295. οἱ θεοὶ σθένουσι ib. 799. cf. Her. F. 759. ὃ σθένω ποσὶ Al. 268. ἴσον γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ σθένει An. 673. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. cf. Hel. 1034. τὸ σιγᾶν ὃ σθένω Iph. A. 655. ἐν ὄρφνῃ δραπετής μέγα σθένει Rh. 69. χειρὶ εἰ μηδὲν σθένεις Cy. 647. εἰς ὅσον σθένω El. 71. ἐλεύθερος, χρειὸς ὢν, ὃδὲν σθένει And. fr. XVI. 3. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. ἐνὸς οἴκος ὃ πλείον σθένει—Er. fr. I. 25. τόνδ' ἀπείργειν ὃδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Zeux. Phaed. fr. vers. 4. ὃ σθένοιμι δι' ἡσπίδος; Her. 685. cf. v. seq. et Cresph. fr. IX. 2. ἡ φρόνησις τῷ θεῷ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. πῶ τὸ τὰς αἰδῆς—δύνασιν ἔχει σθένειν τι πρόσωπον; Iph. A. 1091. σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. σθένοντα μεῖζον Sup. 519. ἰδίᾳ σθένων Hel. 792. τοῖσι χρήμασι σθένων El. 939. μάχη δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. τὴς κάτω σθένοντας (i. e. deos inferos) Hec. 49. πρὸς τὴς σθένοντας θεῶς ἀμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. σθένοντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων Her. F. 312. καὶ τὴς σθένοντας καθαιρῶσιν τύχαι ib. 1396. σθένουσα μηδὲν Tr. 723.

Σθένελος, 1) filius Persei, Eurysthei pater. Al. 1153. Her. 362. et Alcmen. fr. I. 1. 2) filius Capanei. Iph. A. 247.

Σθένος. τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. Acol. fr. IX. 1. σύλλεξαι σθένος Ph. 857. τῷ μὲν ἐστὶν ἐν χειροῖν μέγα σθένος An. 676. σοὶ τι πάρεστι σθένος Sup. 66. ἡ ἐλπὶς—ἐξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ—τὸ σὸν σθένος Iph. A. 393. λελογισμένως μᾶλλον, ἢ σθένει ib. 1021. ἔπερσαν Ἴλιον τῷ σῷ σθένει Tr. 72. πιστὸν τὸ θεῖον σθένος Bac. 882. ὃ σθένει νικητέον γυναῖκας ib. 951. ὃχ' ὑπὸ σθένος ib. 1125. ἀνευ σθένος ἀρεῖν ib. 1172 b. ὃ σθένος τῇ μὴ χθονὶ δίδωσιν Ion. 1584. ἀμαυρὸν σθένος Her. F. 231. εἰ ἐγὼ σθένος ἦβων ib. 436. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὥς ἔχει μέγα σθένος El. 427. cf. v. 958. ubi de Justitia idem affirmatur. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τῷ νῦ πλέον And. fr. XI. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεῆς Ced. fr. XVII. 6.

Σίγα, adverb. Hec. 532. Or. 140. 1022. et 1540. Ph. 1230. Hip. 660. Sup. 513. 669. et 674. Bac. 1082. Her. F. 868. et 1042. et Fr. inc. II. 3.

Σιγᾶν. τὸν θένδε σιγῶμεν Hec. 725. τὰς ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας Or. 16. τί σιγᾶς; Fr. inc. CCI. σίγα Hec. 533. et 1069. Or. 184. 1103. et 1599. Ph. 932. Al. 706. etc. σίγα πᾶς Rh. 729. σίγα λόγος Med. 81. σιγᾶτε Hec. 532. et Or. 1311. σιγῶμ' ἂν ἡδὴ Hip. 336. σιγᾶν ἀμεινον Or. 787. σιγᾶν χρεῶν ib. 1347. σιγᾶν καὶ κρύπτει νόσον Hip. 394. τὸ σιγᾶν ὃ σθένω Iph. A. 655. αὐτὸ τὸ σιγᾶν ὁμολογῶντος ἐστὶ σὺ ib. 1142. τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν; Tr. 110. σιγᾶν ταῖσχα ib. 384. σιγᾶν φρονῶντα (sc. δεῖ) Acol. fr. IV. 1. cf. Inus fr. XIV. 2. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπήνην Or. 580. τὸν μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεῶν ib. 1128. φράσει σιγῶσα τὰ γεγεγραμμένα Iph. T. 763. καὶ τι σιγῶσ' ὢν σιωπᾶσθαι χρεῶν Ion. 432. σιγῶσα γάμος, σιγῶσα τόκος πολυκλαύτης ib. 868. sq. σίγησε δ' αἰθὴρ Bac. 1082. σίγησον Hip. 603. et Al. 1091. σιγήσατε Or. 1367. et Hip. 565. πῶς σιγάσω; Ion. 859. ἐμὸς παῖς, ὃ δεῖ, σιγήσεται Ph. 915. ἡδὲ

κημένοι σιγησόμεσθα Med. 315. ἔκ
ἔς,—ὅπως σιγήσομαι Hip. 604. ὅτε
πάσχω, ὅτε δρῶν, σιγήσεται Bac. 800.
σιγήσομαι, ἃ μὴ καδικετεύσατε Hel.
1023. cf. v. 1029. ἦτις τὸ δίκαιον ἔ
σιγήσεται Inus fr. X. 2. ἴσω μηδεὶς
ταῦθ', ἃ σιγᾶσθαι χρεὼν ejusd. fr.
VI. 1. ῥητὸν, ἢ σιγώμενον; Iph. T.
938. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δό-
μοις Tr. 399. τί σεσίγηται δόμος
'Αδμήτη; Al. 79. ἐσιγάθη σᾶς εἰσο-
δος νύμφας Ph. 352. ἐσιγήθη κακῶς
Sup. 298. ἔκ ἀνώνυμος ἔρως—σιγη-
θήσεται Hip. 1430. ἐξ ἐμῷ γε πάντα
σιγηθήσεται Iph. T. 1076. etc.

Σιγή. σιγὴν—κηρύξαι στρατῷ Hec. 530.
conf. Iph. A. 1564. φέρω σιγῇ κακά;
Hec. 738. ἔστιν, ἢ σιγὴ λόγου κρείσσων
γένοιτ' ἂν, ἔστι δ', ἢ σιγῆς λόγος Or.
637. sq. σιγῇ δόμος εἰσβάσα Med. 41.
et 380. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι
ib. 66. δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ
φόνον ib. 391. σιγῇ φίλων ib. 587.
ἀπόλλυται σιγῇ Hip. 40. σιγῇ κα-
λύψαθ', ἃ 'νθάδ' εἰσηκέσατε ib. 712.
σιγῇ πελάζων ib. 1231. σιγῇ κάθησ'
ἂν; An. 671. ἔ γάρ τι σιγῇ διεπέ-
ρασας Ἑλλάδα Sup. 117. σιγὴν φυ-
λάσσετε Iph. A. 542. τί σιγῇ δακρυοῖς
τέγγεις κόρας; ib. 1434. μὴ ψαύσῃ τις
'Αργείων ἐμῷ σιγῇ ib. 1560. σιγῇ
ἐτεκτῆναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T.
951. ἤλθον σιγῇ ib. 956. γλώσσης
σιγὴν—πόσει παρῆχον Tr. 649. σιγῇ
ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. γυ-
ναικὶ σιγὴ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον
Her. 477. σιγῇ τῷθ' ὑφαιρέμεσθ' ἂν
El. 271. κόσμος σιγῆς τέφανος ἀν-
δρὸς ἔ κακῷ Antiop. fr. X. 1. εἰάν σὺν
σιγῇ τι βυλεύῃς κακὸν Sis. fr. I. 22.
ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε
fr. inc. XXXVI. σιγᾶ (dor. pro σιγῇ)
δόλιος Or. 1404. σιγαὶ ἀνέμων Iph.
A. 10. etc.

Σιγηλός. ἔ σιγηλὸς εἰ Sup. 567. τὰ
ἐκ ποδῶν σιγηλὰ Bac. 1047.

Σιγητέον Hel. 1403.

Σιδάρεος, dor. pro σιδῆρ. σιδάρῳ φασ-
γάνῳ Hec. 718. σιδαρέοισι βέλεσιν
Or. 1309. ξίφεσι σιδαρέοισιν ib.
1399.

Σίδαρος, dor. pro σίδηρος. σίδαρον ἐπὶ
κράτα τιθεῖσα κύριμον Or. 964. εἴτε
σίδαρος, εἴτ' ἔρις,—αἰτίας Ph. 353.

ὥς ἂρ' ἦσθα πέτρος, ἢ σίδαρος Med.
1279. τὸν ἐν Χαλύβεσσι σίδαρον Al.
984. κίνδυνον πολὺν τεμεῖν σιδάρῳ
Her. 758. αἷμα χυθὲν σιδάρῳ El.
486.

Σιδαρόφρων φόνος Ph. 676.

Σιδήρεος, vel σιδηρῆς. σιδηρᾶ ἀρπαγῇ
Cy. 33. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι Bac. 231.
σιδηρᾶ κέντρα Ph. 26.

Σιδηροβριθὲς ξύλον Meleag. fr. IV.

Σιδηρόνωτος. σιδηρονώτοις ἀσπίδος
τύποις Ph. 1137.

Σίδηρος. τέμνει σιδῆρῳ πνεύματος διαβ-
ρόας Hec. 567. διὰ σιδῆρῳ πνεῦμ'
ἀποβόρῃξαι Or. 862. σίδηρος πᾶσι
Φρυγῖν ἦν φόβος; ib. 1518. θηκτῷ
σιδῆρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. cf.
Cresph. fr. IV. 12. σίδηρος πολεμίων
Ph. 520. σίδηρον εἰσορᾶν Med. 264.
ἔκ οἷσι τις ἀμφιδέξιον σίδηρον; Hip.
781. πῶλως σιδῆρῳ τέμνετ' ἀνχένων
φόβην Al. 431. τίς ἔ σίδηρον προσ-
φέρει; An. 1154. σίδηρον ὀξὺν ἐν
χεροῖν ἔχων Sup. 590. cf. Iph. T.
1367. σιδῆρῳ διεμάχοντο Sup. 678.
παίει σιδῆρῳ λαγόνας Iph. T. 298.
σιδῆρῳ τρωτὸν ἔκ ἔχει δέμας; Hel.
816. τρεπτῷ σιδῆρῳ συντριαινῶσειν
πόλιν Her. F. 946. σιδῆρῳ πέλας τὰς
Aut. fr. III. 22. ὃ καὶ σίδηρον ἀγ-
χόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26. etc.

Σιδωνίας κόπα Hel. 1467.

Σιδώνιος. Σιδωνίῳ γέροντος Bac. 1024.
πόλιν Σιδωνίαν ib. 171. ναῦν Σιδω-
νίαν Hel. 1429. et 1547. Σιδώνιον
ἄστυ Phry. fr. I. 1.

Σικελία, nom. insulae. Ph. 219. (ubi
v. not.) et Cy. 106. et 114.

Σικελός. Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον Cy.
95. ἐπὶ πόντον Σικελὸν ib. 699. et
El. 1347. Σικελῶν ὀρέων Tr. 222.

Σικιννίς. κρότος Σικιννίδων Cy. 37.

Σιμόεις, fluvius terrae Trojanæ. Iph. A.
751. Rh. 546. et Tr. 809.

Σιμοεντής. Σιμοεντίδα παρ' ἁκτὰν An.
1184. et ἐπ' ἁκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib.
1018. ἔ μὰ τὰς Σιμοεντίδας πηγὰς
Rh. 826. ταῖς Σιμοεντίσι Τρωῆσιν
Tr. 1116.

Σιμύντιος. παρὰ Σιμυντίοις ὀχετοῖς
Or. 807. cf. Iph. A. 767. παρὰ Σι-
μυντίοις ῥοαῖσι Hel. 258.

Σιμυντής. τᾷ Σιμυντίδι γᾶ Hec. 641.
Τροίας ἐπὶ Σιμυντίδας ἁκτὰς El. 441.

Σίνις, latro, a Theseo occisus. Hip. 977.

Σίνυλος, urbs Lydiae. Iph. A. 952.

Σιρός. ἀνοῖξαι σιρός Phry. fr. IV.

Σισύφειος. Σισύφειον πέτρον Her. F. 1103. ὃ γέλωτα δεῖ σ' ὄφλειν τοῖς Σισυφείοις Med. 405. τὸ Σισύφειον σπέρμα Iph. A. 524.

Σίσυφος, ποτ. προφρ. viri. Aol. fr. XXIII. 2. γῆ Σισύφου Med. 1381. ὁ Σισύφου γόνος (i. e. Ulysses) Iph. A. 1362. cf. Cy. 104.

Σίτον, vel σῖτος. σῖτον ὄρεξαι Or. 303.

ὀδῆσον ἡμῖν σῖτον Cy. 133. ἔτε σῖτον πάρα Hel. 427. ἔτε σῖτα διὰ δέρας ἐδέξατο Or. 41. σίτων μέλεσθε Hip. 109. δι' ἀψύχῃ βορᾶς σίτοις κατήλασε ib. 953. σίτων πλῆθος Al. 551. χρειῶι σίτων Her. F. 52. κάθαιμα σῖτα ib. 384.

Σιτοποιεῖν Tr. 494.

Σιτοποιός. προθεῖς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362.

Σίφων. τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύνειν Cy. 438.

Σιωπᾶν. πῶς σιωπῶ; Or. 1025. cf. An. 249. et Iph. A. 1144. σιώπα Hec. 533. et Ion. 1601. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων τρατῷ αἰσχροὺν σιωπᾶν Phi. fr. IX. 2. σιωπᾶν τὰ γε δίκαι' ὃ χρή ποτε Fr. inc. XXII. φησὶν σιωπῶν Or. 1592. cf. Iph. A. 1245. σιωπῶσα Sup. 297. ἔτ' ἂν γ' ἐσιώπων Al. 93. ὃ σιωπήσαιμεν ἂν Ph. 933. σιωπῆσαι βαρὺ Fr. inc. CC. καί τι σιγῶσ', ὃν σιωπᾶσθαι χρεὼν Ion. 432.

Σιωπή. σιωπῇ κατθανῶ; Or. 775. σιωπῆς ἔδεν ἔργον ἐν κακοῖς Hip. 911. ἐκ ἂν σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι; An. 239. μέμψομαί ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sup. 298. σιωπῇ τὴν πέτραν λαβόντες Cy. 676. σιωπῇ τῷτ' ἀκύρωτον μένει Ion. 801. ἐκ ἐν σιωπῇ τὰμὰ ib. 1397. ἔση σιωπῇ Her. F. 930. σιωπῇ μαθεῖν ὃ βύλομαι ib. 1126. σιωπῇ ἄπορος ἐρμηνεὺς λόγων And. fr. XXV. σιωπῇ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις Fr. inc. CXXXI.

Σιωπηλὸς Med. 320.

Σκαιός. σκαιὸς ἀπφδὸς Cy. 488. σκαιὸς πέφυκας Her. 259. σκαιὸς ἀνὴρ ib. 459. cf. Her. F. 283. et 299. Aug. fr. III. 3. Bel. fr. XI. 1. Melan. fr. V. Pro. fr. III. 2. Fr. inc. XII. 2. et

LXXXV. 1. et Epist. V. ὅτε Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί; El. 972. σκαιὸς λέγων—τὸς πρόσθε βροτῶς Med. 190. σκαιοῖσι καινὰ προσφέρων σοφὰ ib. 298. σκαιὸι βοτῆρες Rh. 271. μετὰ σκαιῶν ζυνῶν El. 943. τοῖς πλυτῷσι τῷτο ἔμφυτον σκαιοῖσιν εἶναι Phaëth. fr. V. 2. σκαιὸν τὰνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. σκαιὸν χρῆμα Alcmen. fr. VIII. et Dic. fr. VII. 5. cf. Oed. fr. VI. 3. et fr. inc. LXIV. 2. πολλ' ἀγρώταις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ Rh. 266.

Σκαλμός. ἀφελὼν σκαλμῷ πλάτην Hel. 1614. ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας Iph. T. 1347.

Σκαμάνδριος. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίου Tr. 374. cf. Hel. 615. Σκαμανδρίου διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. cf. Hel. 52. Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374.

Σκάμανδρος, fluvius terræ Trojanæ. Or. 1310. Tr. 29. et Cy. 280.

Σκάπτειν. σκάπτει, μοχλεῖται θύρετρα Her. F. 999. σκάπτων Antior. fr. XXXIII. 4.

Σκαρδαμύσσειν Cy. 622.

Σκαφεὺς El. 252.

Σκάφος. Ἀργῆς σκάφος Med. 1. et 1335. cf. v. 477. ὀρῶ σκάφος Al. 253. πευκᾶεν σκάφος An. 864. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. ναὸς εἰσβήσω σκάφος ib. 742. cf. v. 1345. et 1406. it. Tr. 539. 681. et 1049. Cy. 85. 465. et 698. πολυκώπῳ σκάφει Iph. T. 981. πῶ σκάφος τὸ τῷ στρατηγῷ; Tr. 455. πόντιον σκάφος ib. 1085. πορθμίδος σκάφος Cy. 361. σκάφος ὀλκὰς ib. 503. ὀλόμενον σκάφος Hel. 236. κωπῆρες σκάφος ib. 1397. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. νεῶν πρήσων σκάφη Rh. 392.

Σκεθρός. ἀτιμίαν σκεθρὴν Alcmaeon. fr. XII. 2.

Σκεθρῶς ejusd. fr. XIII. 1.

Σκεῖρων. Σκεῖρωνος ἀκτὰς Hip. 1208. Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 979. et Her. 860.

Σκέλος. ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ Ph. 1409. περὶ τοῖν σκελοῖν Cy. 182.

Σκέπτεσθαι. ὅστις τὸ δίκαιον ἐκ ἐσκέφατο Or. 494. σκέψασθε νῦν ἄμεινον ib. 1292. σκέψαι τεκέων πλαγὰν, σκέψαι ψόνον, οἶον αἰρῇ Med. 851. sq.

σκέψασθε εἰς τόνδε Hip. 943. δεῦρο σκέψαι μεθ' ἡμῶν, ὡς καλῶς λέγω Iph. A. 1377. τὸν ἐνθὲνδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. σκέψαι νυν ὁρῶς Bac. 1278. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα Her. F. 295. σκέψαι μὲ πιναρὰν κόμαν El. 184. σκέψαι χαίτην ib. 520. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν ib. 532. τιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι Her. 148. Σκευάζεσθαι. σκευάζεται θοίνην Her. F. 956. φaréτραν εὐτρεπῇ σκευάζεται ib. 969. εἰς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα Sup. 1057. Σκευή. σκευῇ τῇδε τῇ χάριν κοσμεῖς δέμας; Sup. 1054. σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι Rh. 202. σκευὴν ἔχειν ὀργίων Bac. 34. cf. v. 180. et 913. Σκεῦος. οἶνηρά σκεύη Ion. 1179. Σκέψις. ἢ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν ἔνειμας Hip. 1323. Σκηνή. ὑπὸ σκηνῆς Ἀγαμέμνωνος Hec. 53. cf. Rh. 45. et Tr. 139. et 176. τί σκηνῆς ἐκτὸς αἴσσεις; Iph. A. 12. σκηνῆς παρελθὼν εἰς μέσον πέδον Ion. 1171. τὰς δεσποσύνης σκηνὰς προλιπῆσα Hec. 101. τιν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὀρῶ; ib. 733. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν ib. 1289. cf. v. 1293. διὰ σκηνῶν μολεῖν Rh. 61. σκηνὰς ἐς ἱεράς Ion. 806. cf. v. 982. et 1129. Σκήνωμα. σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προστίθεις φίλοις Her. 690. πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων Hec. 616. τέγν' ἔχω σκηνώματα Cy. 323. ἀτοίχης περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133. Σκήπτειν. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοὶ Med. 1333. τὴν βίαν σκήψας' ἔχεις Hel. 840. Σκηπτός. διέβα Φρυγῶν καὶ πρὸς εὐκάρπης γύας σκηπτός (i. e. impetus belli) An. 1047. σκηπτῇ πῖόντος πολεμίων Rh. 674. Σκηπτῶχος Iph. T. 235. Σκῆπτρον. σκῆπτρον ἢ θέλων λαβεῖν An. 23. σκῆπτρῳ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα ib. 589. et Iph. A. 311. σκῆπτρῳ αὐχεῖς Iph. A. 412. σκῆπτρῳ Πριάμῳ διεριδομένα Tr. 150. ὄλβιον σκῆπτρον Ion. 578. σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 7. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V. Ἀγαμέμνωνος σκῆπτρ' ἔχειν Or. 437.

ἐπὶ σκῆπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα ib. 1058. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52. cf. v. 73. 80. 517. 594. 604. et 1259. it. Ion. 660. Her. F. 213. σκῆπτρα ἐρρέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν An. 1224. ἢ σκῆπτρά σοι μόνον διαφέρειν δεῖ; Iph. A. 1194. ἔρρει φόως σκῆπτρων Iph. T. 187. ἢ σκῆπτρα ἀρεῖτε; Her. F. 254. σκῆπτρα Δήμητρος κόρης ib. 1104. σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας ib. 1167. παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλῳ λιπὼν El. 11. σκῆπτρα—γαυρῆται λαβὼν ib. 321. Σκῆψις. σκῆψιν ἐς πόλιν προβαίνων; Or. 747. σκῆψιν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι Med. 744. μόχθος ἔδεις τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. ἔδεν ἢ σκῆψις φέρει Hel. 1070. τενομένα ἂν πόλις ἔχοι σκῆψιν Ion. 722. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα El. 29. σκῆψιν προτείνουσα ib. 1067. Σκιά. τὰ θνητὰ ἡγῆμαι σκιάν Med. 1224. σκιᾷ ἀντίτοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις An. 746. κατ' εὐφρόνης σκιάν Iph. A. 109. ὑπὸ σκιᾷ τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 458. θάψεις σκιάν; Hel. 1256. σκιά φανηθί μοι Her. F. 494. ὑπὸ κίονος σκιάν ib. 973. φωνὴ καὶ σκιά γέρων ἄνθρωπος Melan. fr. XVIII. κατθανὼν πᾶς ἄνθρωπος γῇ καὶ σκιά Meleag. fr. XV. 2. Σκιάζειν. κεφαλὰν σκιάζειν Hip. 134. σκιάζων δέραν ἐμὴν Ph. 316. γένυσιν ἐσκιάζον Iph. T. 1152. ἐπεὶ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται Ph. 63. δάφνη σκιασθεῖς An. 1116. Σκιαροκόμος. σκιαροκόμος ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874. Σκιατραφεῖν. μὴ σκιατραφόμενος Bel. fr. XVII. 8. Σκιερός. σκιερᾷ δάφνῃ Iph. T. 1246. ὦ σκιερά φυλλὰς Bel. fr. I. 1. Σκίμπων. σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διεριδομένα Hec. 65. Σκιρτᾶν. πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι Bac. 446. cf. Er. fr. II. 31. πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ Ph. 1132. Σκίρτημα. σκίρτημα μόσχε σῆς καθέξοντες χεροῖν Hec. 526. σκιρτήμασι Βάκχε Bac. 169. ποδῶν σκιρτήματα Her. F. 836. Σκιώδης πέτρα Sup. 759.

Σκληρός Al. 503. σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 5. συμφοραὶ σκληραὶ Scy. fr. II. 3. σκληρόν θράσος An. 260. σκληρὰ τῇ φύσει διδῶς Sup. 884. σκληρ' ἀληθῆ Fr. inc. XX. 2.
 Σκληρῶς Aut. fr. III. 9.
 Σκολιός. σκολιῷ σκίμπωνι Hec. 65. μετεωρολόγων σκολιάς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.
 Σκόλοψ. ἀπὸ σκόλοπος ὄψεται νιν Bac. 981. δν ἔρεισον σκόλοπι El. 898. σκόλοψι πήξωμεν δέμας; Iph. T. 1430. πῶς περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατός; Rh. 116.
 Σκοπεῖν. καιρίως σκοπεῖς Rh. 339. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος σκοπεῖ Hec. 396. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος El. 427. τὰπὶ σε σκόπει Or. 1278. σκόπει πεδία Ph. 101. τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει Rh. 83. μὴ νῦν τὰ πόρρω σκόπει ib. 482. δέδοικα, μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. τὰ δωμάτων ἔσω σκοπῶμεν Hec. F. 748. ἐῷ τῷτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν Ph. 466. ἡδὲ ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι Hip. 1005. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν Sup. 302. σὺν ἱεροῖς χρὴ τὸδ' εὐσεβές σκοπεῖν Iph. A. 674. ἐγκυκλῆντ' ὀφθαλμόν εὖ σκοπεῖν χρεὼν Iph. T. 76. σκοπεῖν πτερωτὲς Bac. 257. ἡδὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Melan. fr. XIV. 1. τὰς νόσης σκοπεῖν Fr. inc. CLXI. 3. τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν Iph. A. 490. ἀργύρε σκοπῶν λαμπρόν χαρακτῆρα El. 558. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοπῶντι προσβολὰς ib. 829. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν Phoen. fr. IX. 6. σκοπῆσαι πάντη Or. 1295. σκοπῆμαι ὄμμα πανταχῶ τρέφων Iph. T. 68. πάλαι σκοπῆμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν Ag. fr. XXVI. 1. τῷτ' ἄρα σκοπόμενοι Hel. 1553. τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπυμένη Med. 1166. etc.
 Σκόπελος. σκόπελον ἥμαξαν πέτρας Ion. 274. cf. v. 714. Ἀθάνας σκόπελος ib. 1434. cf. v. 1578. πετραῖον σκόπελον ἐτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. πᾶ δὴ μοι νίσση σκοπέλης; Cy. 43. Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων ib. 62. cf. Hec. F. 639. τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεᾶν Ion. 871. cf. v. 1479.
 Σκοπιά. τὰν Ἰλιάδος σκοπιάν πέρσαν-

τες Hec. 931. ἐπ' ἄλλην σκοπιάν Or. 1264. ἔρειαι σκοπιάι θεῶν Ph. 240. σκοπιάς Περσέως Hel. 775. Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιάς ib. 1340. cf. El. 447.
 Σκοπός, speculator, Rh. 557. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ Tr. 956. σκοπὸς πέμψω πρὸς αὐτὸν Hec. 338. λεληθέναι σκοπὸς Hel. 1190. cf. El. 546. εἴ με τις γνοίη σκοπῶν El. 97. σκοπὸς ἔπεμψε τέσδε τῶν ἐμῶν κακῶν ib. 554.
 Σκοτεινός. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς Ph. 283. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας Bac. 611. σκοτεινὸν ὄμμα Al. 386. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος Hec. F. 641. σκοτεινὰ πράσσειν Sup. 324. σκοτεινὰ βλέπυσιν ib. 325. σκοτεινὰ μηχανήματα Bel. fr. VIII. 1.
 Σκοτία. σκοτία κρύπτεται Ph. 338.
 Σκοτίζειν. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Aenei fr. V. 2.
 Σκότιος. σκοτίων ἐκ θαλάμων Ph. 1536. θεῶν σκότιοι παῖδες Al. 992. χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν Ion. 1239. ὁ σκοτία νύξ Hec. 68. cf. Al. 270. σκοτίαν αἰῶνα Ph. 1492. σκοτία γὰρ ib. 1735. ἔδρας σκοτίας Al. 123. σκοτίαις ἐν εἰρκταῖς Bac. 549. σκοτίας εὐνὰς Ion. 860. σκότιον λέχος Tr. 44. σκότιον κνέφας Bac. 510. ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329. σκότια νυμφευτήρια Tr. 252.
 Σκότος, 1) masc. 2) decl. σκότῃ πύλας λιπῶν Hec. 1. γὰς ὑποπεμπομένην σκότον ib. 208. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; Or. 467. ὑπὸ σκότῃ ξίφη σπάσαντες ib. 1457. ὑπὸ σκότον ἐφεύγομεν ib. 1488. σκότον δεδorkῶς Ph. 380. κακόν τι—τέγεις ὑπὸ σκότῳ ib. 1220. ἡδὲ με περιβάλλει σκότος ib. 1462. ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ib. 1530. ἡδὲ σκότον φρίσσει Hip. 417. σκότῳ θανῶν ib. 837. κατ' ὅσων κιχάνει μ' ἡδὲ σκότος ib. 1444. σκότῳ με δώσετε Sup. 1105. cf. El. 960. ἐν σκότῳ τιθεῖς πόδα Rh. 571. σεμνότητ' ἔχει σκότος Bac. 486. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται Hel. 62. περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον Ion. 1522. σκότῳ κρύψας Dan. 40. ἡ Κύπρις πέφυκε σκότῳ φίλη Meleag. fr. XXII. 1. πρὶν ἂν κατ' ὅσων τυγχάνῃ μέλας σκότος Fr. inc.

XL. 3. cf. Fr. inc. B. 48. 3. ἡ εὐ-
 λάβεια σκότον ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2)
neutr. 3 *decl.* ἐκ τῷ σκότῃ — τοῖς
 βροτοῖς πολλὴ χάρις Hec. 831. σκό-
 τος ἀμπίσχον Hip. 192. σκότος λα-
 βόντες Iph. T. 1025. τῷ κάτω σκότῃ
 φίλας ἀμοιβὰς—δεδορκότες Her. F.
 563. πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκό-
 τος ib. 1159. τὸ κατὰ σκότος, κακὸν
 Meleag. fr. V. τὸ ὑπὸ γῆν ᾗδ' σκό-
 τος ejusd. fr. XVII. 1.
 Σκύθης λεῶς Rh. 426. αἱματηρὸς πέ-
 λανος Σκύθης ib. 430.
 Σκυθίζειν. κρατα πλόκαμόν τ' ἐσκυ-
 θισμένον ξυρῷ El. 241.
 Σκυθράζειν El. 830.
 Σκυθρωπός. ὀπαδὸν—εἰσορῶ—σκυθρω-
 πὸν Hip. 1152. cf. Al. 777. et Inus
 fr. XX. 1. et de fœmina, Med. 271.
 et Tel. fr. XV. 2. σκυθρωπὸς ὁμ-
 μάτων ἔξω κύρας Or. 1319. σκυθρω-
 πὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον Ph. 1343. cf.
 Bac. 1250. τῷ σκυθρωπῷ καὶ ξυνε-
 σῶτος φρενῶν Al. 800.
 Σκύλαξ. φύσιν ὀρεσκῶν σκυλάκων Hip.
 1277. ὠμόσιτοι σκύλακες Bac. 338.
 Σκυλεύειν. ἐσκύλευέ νιν Ph. 1426.
 Σκύλευμα. λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων
 σκυλευμάτων Ph. 864. σκυλευματ'
 εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν ib. 1484. σώ-
 ζομεν τὰδε σκυλεύματα Rh. 593.
 Φρύγια σκυλεύματα Tr. 18. et 1207.
 et El. 314. Ἀμαζόνων σκυλεύματα
 Ion. 1145.
 Σκύλλα, monstrum marinum. Med.
 1343. et 1359.
 Σκύλον. κάλλιστον οἴκοις σκύλον Rh.
 620. σκύλον οἰωνοῖσιν El. 897. σκύ-
 λων ἐν ὄχλῳ Hec. 1014. σκύλων
 Φρυγίων Or. 1434. cf. El. 1000.
 σκύλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχῃ ροαῖς;
 Ph. 577. κάλλιστά μοι σκύλ' ἀπὸ Τροίας
 ἐλὼν Iph. A. 1629. σκύλ' ὀρᾶς ἡρ-
 τημένα; Iph. T. 74. σκύλοις Φρυ-
 γῶν δοριθηράτοις Tr. 573. σκύλ' ἔδει-
 ξα Βακχίῳ Cy. 9. σκύλα βαρβάρων
 El. 7. σκύλα βροτοφθόρα Aug. fr.
 IX. 1.
 Σκύμνος. σκύμνον ὥστε Hec. 204.
 ἐλόντες σκύμνον ἀνοσίῃ πατρός Or.
 1213. καλλοσύνας Λήδας σκύμνῃ ib.
 1388. σκύμνον ὀρείῃν ib. 1493. τὸν
 Ἀχιλλεῖον σκύμνον An. 1171. καλὸν
 σκύμνον ἔθρεψας Rh. 381. σκύμνοι

λεόντων Sup. 1222. σκύμνους λύκων
 ἀγρίους Bac. 698.
 Σκύρος, *nom. insulae*. An. 209. et Tr.
 90.
 Σκύφος. 1) *masc.* 2 *decl.* πίτυλος
 σκύφῃ Al. 801. ἀντ' οἶνε σκύφῃ
 Cy. 255. πλέων τὸν σκύφον δίδω μό-
 νον ib. 553. ἐπείσβαλεῖν ἡδὺ σκύφον
 τῷδ' ἀσθενετέρῳ ποτῷ El. 499. σκύ-
 φος μακρὸς Eu. fr. VIII. 2) *neutr.*
 3 *decl.* σκύφος κισσῷ παρέθετο Cy.
 389. ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος ib.
 410. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος
 And. fr. XXVII. 2.
 Σκώπτειν. σκώπτεις Cy. 671.
 Σμικρὸς, *att. pro μικρός*. ζῆλον ὃ σμι-
 κρὸν γάμῃ Hec. 352. σμικρὸν χρόνον
 Med. 389. et El. 944. τῶν σμικρῶν
 λόγων Or. 639. σμικροῖσι πόνοισιν
 ib. 693. cf. Med. 367. σμικρὸς τέσδε
 ἐξείργουσι γῆς Her. 24. ἔνεκα σμι-
 κρᾶς πνοῆς Or. 84. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ
 ib. 689. πίτιν ὃ σμικρὰν θεῶν Hip.
 1037. cf. Rh. 415. et El. 738. ἐπὶ
 σμικρᾶς ῥοπῆς Hip. 1163. ὃ σμικρὰ
 φύλαξ An. 86. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς
 ib. 643. ὃ σμικρὰν φίλων ἔχθραν
 Her. 21. σμικρὰς ἀφορμὰς τῶν λόγων
 Ph. 207. σμικραῖς ἐλπίσι Fr. inc.
 CLXXVI. σμικρὸν οἰκητήριον Or.
 1114. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς
 Ph. 722. ἐκ ἔστιν, ὅπως ἐν τινι σμικρῷ
 χόλον καταπαύσει Med. 171. σμι-
 κρὸν πῆμα ib. 1368. τὸ ζῆν σμικρὸν
 Al. 696. σμικρὸν τὸ χρῆμα τῷ βίῳ
 Sup. 953. ὃ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς
 Ἀθήνας Her. 387. σμικρὸν τὸ σὸν
 σκῆνωμα προσίθεις φίλοις ib. 690.
 σμικρὸν ὁ καιρὸς ἀπ' ἀπαλλάξαι βίῳ
 Hel. 309. ἐκὼν τραπέσθαι σμικρὸν
 εἰς ᾗδ' τόδε El. 662. σμικρὸν γέρας
 ib. 1003. ὃ σμικρὸν κακὸν Antioq.
 fr. XXIV. 1. et Fr. inc. CXIII. 2.
 σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι Al. 203. εἰ σμικρ'
 ἔχοιμι Hec. 318. *conf.* Tel. fr. XXII.
 2. τὰδ' ἐστὶ σμικρὰ An. 366. βλαχαὶ
 σμικρῶν τεκέων Cy. 59. σμικρὰ ἡδέως
 ἔχειν Ion. 647. οἶνηρὰ σκεύη σμικρὰ
 ib. 1179. ἐν σμικροῖσιν ὦν El. 408.
 σμικρὰ φροντίζων ὄχλῳ Or. 799. ἃ
 σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν Her.
 705.
 Σμίλαξ. βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι καλ-
 λικάρπῳ Bac. 108.

Σμύρνα. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. ἐξεδυμία σμύρνης ἰδρῶτα Ion. 1175.

Σός. σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144. περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. τὸ σὸν, quod ad te attinet, ib. 1195. τὸ σὸν μέρος, quantum in te est, Rh. 405. τοῖσδε σοῖς βυλεύμασιν Hec. 251. κέρδη τὰ σὰ ib. 1207. ἔκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σὺ Ph. 1282. etc.

Σύνιον, nom. loci. Cy. 292.

Σοφία. ἀγὼν σοφίας πέρι Or. 491. δεῖ με σῶζειν σε σοφία ib. 709. φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. τᾷ σοφίᾳ παρέδρως ἔρωτας ib. 843. σοφίας ἔνεκεν ib. 1086. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔνεσιν σοφίας Al. 606. τὸ αἰδεῖσθαι σοφία Iph. A. 563. τὸ σοφὸν ἢ σοφία Bac. 393. ἢ σοφία τις ἀπώσεται (sc. τὰ μόρσιμα) Her. 615. εἰ θεοῖς ἦν σοφία κατ' ἀνδρας Her. F. 656. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Alex. fr. XVII. 2. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 3. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. παίδευμα Ἐρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1.

Σοφίζειν. σοφίζομαι Iph. A. 744. ἔδεν σοφίζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200.

Σόφισμα. τί σόφισμα τῷδ' ἡγόμενοι; Hec. 258. θεῶν σόφισμα Ph. 878. τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα ib. 1417. πολλῶν δεομένη σοφισμάτων ib. 65. ὥτε τῶν σοφισμάτων πολλῶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος Iph. A. 444. τὰ τῆς θεοῦ μέφομαι σοφίσματα Iph. T. 380. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν ib. 1031. Κάδμω σοφίσματα Bac. 30. δίκην σε δῆναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν ib. 489. τὰ κομψὰ σοφίσματα Antior. fr. XXXIII. 5. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλουσιν ἡμᾶς Fr. inc. CXV. 1.

Σοφιστής. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. σοφιστὴ Θρηκὶ Rh. 924. σοφιστὴν ἄλλον ἔκ ἐπάξομαι ib. 949. πολλῶν σοφιστῆς πημάτων ἐγινόμεν Her. 993. μισῶ σοφιστὴν, ὅστις ἔδ' αὐτῷ σοφός Fr. inc. CXI.

Σοφοκλῆς, poëta tragicus. Epist. II. et V.

Σοφός. σοφὸς λέγειν Med. 580. et Antior. fr. XXVIII. 2. παῖ σοφῷ

Πανδίωνος Med. 665. σοφὸς λέληθας ὦν; Al. 59. κριτῆς ἂν εἴης ἢ σοφὸς γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν Iph. T. 662. ἐν κιθάρᾳ σοφὸν ib. 1237. σοφῷ παρ' ἀνδρός χρὴ σοφόν τι μαρθάνειν Rh. 206. νοεῖν σοφός ib. 625. σοφῷ λόγῳ ib. 837. ὁ στρατηγὸς ὁ σοφός Tr. 370. σοφός, σοφός γ' εἶ, πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφὸν Bac. 654. cf. v. sq. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 459. τὸ τολμᾶν ἀδύνατ', ἀνδρός ἢ σοφῷ Hel. 817. τὸν εὐτυχῆντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. γνώμῃ σοφός Chry. fr. III. 1. cf. Sis. fr. I. 12. ubi est σοφ. γνώμην. σοφὸς πέφυκεν εἰς τὸ συμφέρον Pol. fr. VII. 2. σοφὸς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγῳ Fr. inc. XI. 2. μισῶ σοφιστὴν, ὅστις ἔδ' αὐτῷ σοφός eorund. CXI. σοφοὶ μὲν εἰς οἱ τὰδ' ἡκριβωκότες· ἀλλ' ἢ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοὶ Hec. 1192. sq. πᾶν τῷξ ἀνάγκης δούλον ἔσ' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς Ph. 397. σοφὸς λόγῳ ib. 1265. cf. Dan. fr. XII. 2. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφὸς Med. 295. cf. Her. 575. οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι Iph. T. 570. οἱ σοφοὶ μάντις Rh. 65. ὁ πλεῖστος τοῖς σοφοῖς θεός Cy. 315. δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ Ion. 598. τὸς σοφὸς στρατηλάτας Er. fr. V. 1. ἅπαντες ἐσμέν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνεσίᾳ eorund. XLIV. σιωπῇ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις eor. CXXXI. σοφῇ προμηθίᾳ Hec. 1137. ὥς εἶ σοφῇ Or. 213. σοφῆς αἰνιγμα παρθένης Ph. 48. σοφῆς δεῖται φρενός Med. 677. σοφὴν (sc. γυναῖκα) μισῶ Hip. 640. σοφῇ χειρὶ τεκτόνων Al. 349. σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἐκέσιον φυγὴν Sup. 151. γλῶσσαν σοφῇ Iph. A. 333. γῆρυν κλύων σοφὴν σοφῷ παρ' ἀνδρός Bac. 179. γνώμην εἶναι τοῖς σοφοῖς λίην σοφὴν El. 296. σοφῆς ἄγαλμα χειρός And. fr. XXIX. 3. σοφόν τι κἄν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν Hec. 228. σοφόν τοι τὸ σαφές Or. 397. τὸ γῆράς σε ἢ σοφόν ib. 490. βραδεῖς μῦθοι πλεῖστον ἀνύουσιν σοφόν Ph. 456. σοφόν χρῆμα An. 958. τὸ σοφόν ἢ σοφία Bac. 393. σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου

Cy. 569. σοφὸν βύλευμα Antior. fr. XII. 3. φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. καινὰ προσφέρων σοφὰ Med. 298. ἡ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά; An. 438. πολλά γ' ἐσὶ καὶ πρὸ θηλειῶν σοφὰ Sup. 294. πολλά ἐξευρεῖν σοφὰ ib. 903. τὰ π' ἐμῷ σοφὰ Iph. A. 1214. τὰ δοκῆμασιν σοφὰ Tr. 411. ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων Bac. 480. σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. etc. 2) Comp. τίς ἐσὶ σοφώτερος; Hel. 584. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Antig. fr. VI. 3. ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Hyr. fr. VII. ἦν γε πείθῃ τοῖσι σὺ σοφωτέροις Hec. 399. σοφωτέρης δεῖ βροτῶν εἶναι θεὸς Hip. 120. δοκῶμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. τίς ἐν πρόνοια γίνεται σοφωτέρα; Ph. 743. πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα Med. 485. σοφωτέρα φανῇ ib. 600. αἱ δευτέραι πῶς φροντίδες σοφώτεραι Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. καλῶς ἔλεξας τῇδε, καὶ σοφώτερον Hec. 1007. ἡ ἄπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νεῶν σοφώτερον Ph. 533. τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Pelei. fr. V. 2. σοφώτερ', ἢ κατ' ἀνδρα συμβαλεῖν, ἔφη Med. 675. etc. 3) Superl. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Ph. fr. I. 3. κακῶν πάντων τέκτονες σοφώταται Med. 409. σοφώτατον χρῆμα Bac. 1149. σοφώταθ' ἀβρὸν πόδα τιθεῖσα Hel. 1544.

Σοφῶς. σοφῶς ἐφεύρες ὥστε μὴ θανεῖν ποτε Al. 702. κλύοις ἂν ἔν τι κάποκρίναι ἂν σοφῶς; Bac. 1270. σοφῶς κελεύεις Her. 558.

Σπάθη. σπάθη φασγάνῃ μελανδέτῃ Eu. fr. II. 2.

Σπαῖν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώματι Cy. 568. ἔσπασεν ἄμυσιν ἐλκύσας ib. 416. ξίφος σπάσαντα Or. 1194. cf. v. 1458. νεοσσὸν τόνδ' ὑπὸ πτερον σπάσας An. 442. λαιμητόμος κεφαλᾶς σπάσας Iph. A. 777. φάσγαγον σπάσας ib. 1566. et Iph. T. 322. cf. Or. 1148. κάρηνα γένυσι Μελανίππῃ σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2. κᾶν σπάσῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολὺν (sc. οἶνον) Cy. 570. τὰς πόδας ἐσώτες ἐσπάσθημεν ib. 635. cf. v. seq. ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν Hec. 92. ἐκ νέου βραχίονος σπασθεῖσα ib. 408.

Σπανίζειν. ἐ βίῃ σπανίζομεν Rh. 170. cf. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12.— σῖτον, ἢ σπανίζομεν Cy. 133. cf. v. 140. ἐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν Hel. 1276. σπανίζειν πέπλων Med. 960. ἑρίας πομπῆς σπανίζων Iph. A. 352. σπανίζοντας φίλων Med. 881. cf. Her. F. 558. βωμῷ σπανίζουσα Hel. 806. εἰ ἐσπάνιζες χρημάτων Hec. 1228. μὴ σπανιζοίμεσθα Med. 560. ὀρεῖς, φίλων ὡς ἐσπανίσμεθα Or. 1055.

Σπάνιος. ἔσω κλείθρων σπάνιος Iph. A. 345. σπάνιον μέρος Al. 477. σπάνιον θήρευμα Iph. A. 1162. σπάνιον ἄρ' ἦν θανῶσιν ἀσφαλεῖς φίλοι Fr. inc. LXXXVI. 1. ἐ σπάνια τυρεύματα Cy. 189.

Σπάνις. σπάνις βίῃ Hec. 12. τόλμης σπάνις Or. 940. ἀλκᾶς ἐ σπάνις εὐγενέταις An. 772. φλαύραν ἐ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν Iph. A. 1163. σπάνις τῶν ἀγαθῶν Rh. 245.

Σπάραγμα κόμας An. 827. δαμάλας διεφόρην σπαράγμασιν Bac. 738.

Σπαραγμός. ἐξηλύξαμεν Βακχῶν σπαραγμὸν Bac. 734. δίαιμον ὄνυχά τιθεμένα σπαραγμοῖς Hec. 657. ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς Ph. 1523. χρωτὸς σπαραγμοῖς Tr. 453. γυμνῆντο πλευραὶ σπαραγμοῖς Bac. 1133.

Σπαράσσειν. τὸν νόμον ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων Pi. fr. VII. 4. σάρκας ἐσπάραξ' ἀπ' ὀστέων Med. 1217. ἐ σπαράζομαι κόμαν; An. 1210. cf. Iph. A. 1459.

Σπαργᾶν. μαζὸς σπαργῶν Bac. 700. cf. Cy. 55.

Σπάργανον. ἐν σπαργάνοις Tr. 754. conf. Ion. 32. 918. 1351. 1490. et 1598. et Her. F. 1267.

Σπαργανῶν. σπαργανώσαντες (sc. τὸν παῖδα) πέπλοις Ion. 955.

Σπάρτη, urbs Græciæ celeberrima. Or. 65. An. 41. etc. Sup. 187. Iph. A. 1205. Iph. T. 524. Tr. 944. et 994. Her. 742. Hel. 17. etc. Her. F. 478. et Tel. fr. XX. 1. et dor. Σπάρτα Al. 450. et Rh. 366.

Σπαρτιάτης Or. 457. plur. Σπαρτιάται An. 726. et Tr. 999.

Σπαρτιάτις. Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 536. 625. et 1661. et An. 151. cf. El. 411. Σπαρτιατίδων κόρη An. 597.

ἡ Σπαρτιάτις Ἑρμιόνη ib. 890. γυναῖκα Σπαρτιάτιν Hel. 114.

Σπαρτοί, genus hominum, quos e draconis dentibus, a Cadmo in terram satis, ortos fingebant. Ph. 802. 947. 949. 1015. 1241. et 1251. Sup. 712. Her. F. 5. et 794. et Fr. inc. CCV. Σπαρτὸς in sing. occurrit Sup. 578. et Bac. 1273.

Σπεῖρα. σπείραις πολυπλόκοις Med. 481. Κέκροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Σπείρειν. ὃς τὴν ἀρίστην Χερρόνησίαν πλάκα σπείρει Hec. 9. σπείρωσι Δήμητρος τὰχυν Cy. 121. τὴς Ἄρης σπείρει Her. F. 252. σπείρει νέα (sc. τέκνα) Hyr. fr. IV. 3. μὴ σπείρε τέκνων ἄλοκα Ph. 18. εὐγενῇ σπείρειν τέκνα Antiop. fr. XVIII. 2. τὸν Ἀργείων γύην σπείροντες Her. 840. ἡ σπείρωσα καὶ διδῶσ' ἔρον Hip. 449. ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα Ph. 22. cf. Iph. A. 90. ὃς τὸ γηγενὲς δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ Θέρος Bac. 1025. cf. v. 1314. παίδων φονὰς σπείραι Med. 718. βρότειον σπείραι γένος Hip. 618. ἀρίσας θυγατέρας σπείραι Bac. 1232. cf. Or. 748. σπείρας βρέφος Ph. 22. ὁ σπείρας πατήρ ib. 1594. it. Hip. 628. et Bel. fr. XVII. 1. σπείρας ἀδελφὴς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις Med. 563. πρὸς σὲ τῇ σπείραντος ἄντομαι Διὸς Al. 1101. τὸν σπείραντα γηγενῇ τὰχυν Bac. 264. τὸν σπείραντα ἐκ οἷδε Φοῖβον Ion. 49. χρόνια σπείρας λέχη ib. 64. σπερῶ γύας El. 79. σπερῶντα θανάσιμον γύην Med. 479. ἔγχη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ Her. F. 1098. ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος Ar. fr. I. 1. τῇτ' ἐκεῖ νῦν ἐσπάρημεν Ion. 554.

Σπένδειν. σπένδε Bac. 313. ἐνθ' ὁ καινὸς ἔσπεισεν γόνος Ion. 1202. σπονδὰς ἔσπεισα El. 512. σπείσασα νερτέροις χοῶς Or. 1322. σπένδομαι συμφοραῖς ib. 1680. Θεοῖσι σπένδεται Bac. 284. ἐπὶ τοῖσιν ἐσπείσαντο Ph. 1246. Θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς Al. 1018. νεῖκος ἐσπεῖσθαι Med. 1140.

Σπέρμα. ἀχάρισον σπέρμα Hec. 254. τὸ σπέρμ' ἄρῃρα παραλαβῆσ' ἄλλῃ πάρα Or. 552. παίδων σπέρμα Med. 669. Hip. 622. et Ion. 406. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. τὸ

μαντικὸν σπέρμα Iph. A. 520. τὸ Σισύφειον σπέρμα ib. 524. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων Bac. 35. σπέρμα τῆς θείας φρενὸς Her. 541. σπέρμα παιδὸς Dan. 8. σπέρμα γενναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. συμπλέκοντες σπέρμα Fr. fal. cit. V. 5. σπέρμα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. σπέρμα κηρύκων eorund. CCXXI.

Σπέρχειν. ὅθεν λαμπρὸς ἀτέρας σπέρχει μύδρος Sis. fr. I. 35. μὴ σπέρχει Med. 1133. σπερχόμενος ταχύνει Al. 257.

Σπέρσθαι i. q. ἔπεςθαι Ph. 429.

Σπεύδειν. σπεύδω Iph. A. 3. et 140. δύο κακῶ σπεύδεις Ph. 585. ὦν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761. σπεύδει ἀσπύδατα Iph. T. 201. cf. Bac. 911. ὦν σπεύδεις ἴσως (sc. κτανεῖν) Hel. 815. μεγάλα σπεύδεις κακὰ ib. 1645. εἰ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα Ion. 599. σὸν γε λήσεις πόσιν ἃ σε σπεύδει λαθεῖν ib. 1028. τὰμὰ σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. τὸν αἰθέρ' ιδέσθαι σπεύδω Bel. fr. I. 4. γάμῃς ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένης Melan. fr. VIII. 1. σπεύδε Or. 124. σπεύδ' ἐκ Φρυγῶν μοι Iph. A. 672. πρὸς οἴκῃς σπεύδε Hel. 1454. σπεύδετε Cy. 652. σπεύδωμεν Hec. 507. ἃ ν βία σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν Ion. 378. τὸ σὸν σπεύδων ἀγαθὸν Hec. 122. τοιάδε σπεύδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν ib. 1175. cf. v. 1201. ὁρῶ δοκῶντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε Her. 735. σπεύδων, ὅτ' ἔσπειρ', ἔδεν εἶχε Hel. 724. κλίμακας σπεύδοντες Iph. T. 1352. σπεύδοντες ἄνδρας—θηράσετε ib. 1426. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθείας πάρος σπεύδοντες Ion. 449. ἔσπειρον αὐτὸ τῆτο Tr. 955. ἔσπειρε δρόμῳ El. 473. cf. Ion. 1556. εὐψυχίαν ἔσπειρας ἀντ' εὐβουλίας Sup. 161. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπειρας τέκνοις Her. F. 1133. σπεύσον Med. 182. σπεύσατε θᾶσσον δώματος εἴσω ib. 100. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. σπεύσω Hec. 66. σπεύσει θανάτοιο τελευτὰν Med. 152. εἰς θαλάμῃς σπεύσεις Hip. 183. εἰ σπεύσετε; ib. 780.

Σπλάγχχον. δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάζειν

σπλάγχνον Or. 1201. ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν Med. 220. σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. μομφὰς ἔχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν Al. 1012. κατὰ σπλάγχνων πτύχας Sup. 212. τὰ σπλάγχν' ἐξαμήσασθαι βίῃ Cy. 235. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ ib. 423. λρβὸς ἔ προσῆν σπλάγχνοις El. 828. σπλάγχνα λαβὼν ib. 838. ἐν σπλάγχνοισιν Inus fr. V. 4.

Σποδεῖν. σποδόμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα Hip. 1238. πυκνῇ νιφάδι πάντοθεν σποδόμενος An. 1130.

Σποδιά. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιὰν Cy. 610.

Σποδός. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα Sup. 826. σποδῶ πληθὸς ὀλίγον ib. 1129. πυρὸς τετακότας σποδῶ ib. 1140. ἀμφὶ μασὸν ὑποβάλω σποδὸν ib. 1159.

Σπονδῆ. ὥσπερ ἐκ σπονδῆς Θεῷ Cy. 467. σπονδαῖς ἔντιμος Or. 1688. σπονδὰς σῶ κασιγνήτῳ φέρων Ph. 97. et 145. ἔν μ' ὠφελεῖ, σπονδαὶ ib. 368. σπονδαῖς πεποιθὼς ib. 603. σπονδαὶ ἡμῖν (sc. εἰσὶ) Med. 898. Θεοῖς ἔσπεισάμην σπονδὰς Al. 1019. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. σπονδῶν ὑπο ὠθεῖ με Bac. 45. σπονδὰς τέμωμεν Hel. 1251. σπονδῶν μεθέξεις ib. 1684. σπονδὰς Θεοῖς λείβειν Ion. 1032. ἐκχέοντι σπονδὰς ib. 1188. τὰς πρὶν σπονδὰς Θεῷ δίδωσι γαίᾳ ib. 1192. vid. etiam v. 1232. σπονδὰς ἔσπεισα El. 511.

Σπορά. θῆλυν σπορὰν Hec. 659. et Dan. 12. et θήλεια σπορὰ Tr. 503. ξηρὰ σπορὰ An. 638. δέξαι θηλαῖσι σπορὰς Cy. 56. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El. 1153.

Σποράς. νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701.

Σπυδάζειν. πειθὼ ὑδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπυδάζομεν μανθάνειν Hec. 817. σπυδάζομεν πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σπύδαζε Hec. 337. ὅτ' ἐσπύδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις Iph. A. 337. φαύλως παραινεῖν σπυδάσαντα Her. F. 89. τὸ αὐτῇ σπυδάσας ib. 507. τὰς κατὰ τέχνας σπυδαζόμενης Epist. IV. πέλας πᾶν, ὃ, τι σπυδάζεται Sup. 761.

Σπυδατέον Iph. A. 902.

Σπυδῆ. σπυδῆ πρὸς σ' ἐλιάσθην Hec.

100. ἔρχεται σπυδῆ ποδὸς ib. 216. cf. An. 547. Rh. 85. et Her. 119. πάντων Ἀχ. διὰ χερὸς σπυδῆν ἔχειν Hec. 673. μὴ θανεῖν σπυδῆν ἔχων Or. 1056. σῆς βοηδρόμῃ σπυδῆς ib. 1572. τί με καλεῖς σπυδῆ; Ph. 856. ἀκῶσαι σπυδῆν ἔχεις; ib. 908. εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπυδῆν ἔχων Med. 557. ἀφικύμην σπυδῆ Hip. 903. cf. vers. 1152. it. An. 881. θυραῖα πῆματος σπυδῆν ἔχων Al. 781. et 1017. ἐκμαθεῖν σπυδῆν ἔχων An. 1051. σπυδῆν ἐπ' ἄλλην ὁρμώμενος Sup. 1198. τῶν προκειμένων σπυδῆν ἔχοντες Iph. T. 1434. διὰ σπυδῆς, festinanter, Bac. 212. ὅποιαν προστιθεῖς σπυδῆν λόγῳ; ib. 662. ὥς φέρεις τι τῇδε τῇ σπυδῇ νέον Hel. 608. ἡμῖν σπυδῇ σύναψαι ib. 1460. σπυδῆς ὑπο ἔπιπτον ib. 1620. ἃ χρῆν σε μετρίως σπυδῆν ἔχειν Her. F. 709. σπυδῆς ἀξίως Epist. IV. σπυδαὶ λόγων Hec. 132. σπυδαῖς ἅμα Iph. T. 579. σπυδαὶ δεσποίνας Ion. 1061.

Σταγών. ὑγρὰ σταγὼν Sup. 81. σταγόνα ἐκ παρηίδων γλώσση δράκοντος ἐξεφαίδρυνον Bac. 766. σὺν αἵματηραῖς σταγόσι Ph. 1424. σταγόνας ὑδρηλὰς Sup. 206. οἶνε χλωραὶ σταγόνες Cy. 67. σπονδὰς ἐχίδνας σταγόσι μιγνυμένας Ion. 1233. ὑγροβόλος σταγόνας νοτίως Chry. fr. VII. 3.

Σταδιοδραμεῖν Her. F. 863.

Στάδιον. στάδια χλοερὰ Ion. 497.

Στάζειν. ἃ καθαμέριον στάζεις — βότρυν Ph. 237. ὃ κατ' ὀμμάτων στάζεις πόθον Hip. 526. δακρύοισιν κόρας στάζω An. 534. cf. Ion. 876. ψόφος στάζει δι' ὠτων Rh. 566. στάζειν δάκρυ Iph. A. 1467. et Antior. fr. XL. 2. στάζων ἀφρῶ γένειον Iph. T. 308. ἰδρῶτα σώματος στάζων ἀπο Bac. 620. cf. Tr. 1199. Ὠκεανῷ ὕδωρ στάζουσα πέτρα Hip. 122. ἐν αἵματι στάζουσαν χέρα Bac. 1162. αἷμα ἐξ ἄκρου ἔσαζε κρατὸς Med. 1199. cf. Her. 1041. ἐκ θύρσων μέλιτος ἔσαζον ῥοαὶ Bac. 710. κρεμασὰ ἔσαζ' ὑπ' ἐλάταις ib. 741. ἔτ' ἀπ' ὀμμάτων ἔσαξα πηγὰς Her. F. 1355.

Σταθμῶν. πλέθρῳ σταθμήσας μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137. τῇ ῥετῇ σταθμώμενος τὰ πάντα Fr. inc. B. 19. 2.

Στάθμη. παρ' οἷαν ἤλθομεν στάθμην βίη Ion. 1514.

Σταθμός, 1) stabulum. ἐν σταθμοῖσιν ἵππικοῖς Or. 1449. σταθμός ἐπὶ βέτα An. 280. σὰ πορθήσων σταθμὰ Rh. 293. 2) postis. σταθμός μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. cf. Her. F. 999. ἐξ ἄκρων σταθμῶν Iph. T. 49. 3) libra, pondus. μυρίον δὲ χρυσὸν σταθμὸν Bac. 810. μέρη σταθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. 4) statio. διῦπετῇ νεῶν σταθμὰ Rh. 43.

Σταλαγμός. σταλαγμός αἵματος Ion. 351. φόνος σταλαγμοὶ Hec. 241. δισσοὺς σταλαγμοὺς αἵματος Γοργῶς ἄπο Ion. 1003. cf. v. 1055. et 1265.

Σταλάσσειν. ἔνθα πορφ. σταλάσσειν εἰς οὖδμα—δακρύων αὐγὰς Hip. 738. δάκρυ σταλάσσω Hel. 639. σταλάσσω ἀτὰρ φόνον An. 1047. τοῖς ὀρώσιν ἐσάλαξ ἰδρῶς Ph. 1397.

Στάσις. στάσις πολίταις An. 476. τὴν Ἰνῶς στάσιν Bac. 923. στάσει νοσήσαν πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. et 543. οἱ στάσιν ἔθηκαν ib. 590. τίν' ἔχει στάσιν εὐδορίας Bel. fr. I. 4. ἐχθρὰν στάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων Cresph. fr. IV. 10. πρὸς ἵππων ὁρμήσας στάσιν Hip. fr. XII. μάχας ἀφαιρῶν καὶ στάσεις Aut. fr. III. 27.

Στασίωρον Cy. 53. vid. not.

Στατίζειν. πρὸς ἔδρας Ἀσιήτιδες δμῳαὶ στατίζουσι El. 316. ἡδὲ τις ἀμφιπόλων στατίζετ' (i. e. εται) ἀμφὶ πύλας Al. 90.

Στάχυς. εἰ γῆ κακὴ—εὖ στάχυν φέρει Hec. 593. χρυσοπήληκα στάχυν Σπαρτῶν Ph. 946. cf. Her. F. 5. κάρπιμος στάχυς Sup. 31. et Hyp. fr. IV. 6. λειμῶνος ἡρινῆ στάχυν Sup. 448. γηγενῇ στάχυν Bac. 264. Θηβαῖον στάχυν ib. 749. σπείρωσι Δήμητρος στάχυν; Cy. 121. στάχυς ἄρσιν Er. fr. I. 27. στάχυν πύριμον Eu. fr. II. 1. ἐκ γῆς πολύμετρον λαβῶν στάχυν Meleag. fr. I. 6.

Στεγανός. δοκὸς στεγανὰς Cret. fr. II. 7.

Στέγειν. κακὸν τι—σέγεις ὑπὸ σκότῳ Ph. 1220. δάκρυον ὄμματ' ἡκέτι σέγει Iph. A. 888. σέγει πλήρωμά τι; Ion. 1412. μάταν ὄχλον σέγοι τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν; Hip. 843. ὥστε σέγειν γε τὰμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς

El. 273. σέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr. IV. 2. ἔκ ἂν δυναίμην μὴ σέγοντα πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. δαινύμενος ἐν σέγοντι γαστὴρ ὑπτίαν Cy. 325.

Στέγη. ἡδὲ σέγην καλῶς ἀκριβώσειαν Hip. 468. ἐν δεσμοῖσι πανδήμῃ σέγης Bac. 444. cf. v. 227. ubi est in Plur. πανδήμοισι σέγαις. ἄξενον σέγην ἐμβεβῶτες Cy. 91. συμπίπτει σέγη Her. F. 905. cf. v. 1007. τῆς πονηρῆς κλεῖθρον εἰργέτω σέγης Er. fr. II. 20. ἦδε μοι τροφὸς,—ἄγκυρα, σέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. 2) dor. σέγα. νυμφιδίῳ σέγα An. 859. σέγας εἴσω Bac. 593. ἰάχησε σέγα El. 1150. 3) plur. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς σέγαι Hec. 1008. ταῖσδε σώζεται σέγαις ib. 1014. γυναικῶν αἰχμαλωτῖδων σέγαι ib. 1016. ἀνὰ σέγας ib. 1171. σέγαις δέχεσθαι Or. 46. λείπετε σέγας Med. 894. μελάθρων σέγαι Al. 248. τυραννικαὶ σέγαι An. 883. πορφυρευτικαὶ σέγαι Iph. T. 263. σαίρειν σέγας Cy. 29. σέγας δόμων ib. 118. σέγαι ἔρημοι φίλων Her. F. 430. etc. imprimis dictio κατὰ σέγας passim in Eurip. occurrit.

Στεγνός. σέγν' ἔχω σκηνώματα Cy. 323.

Στέγος. ἢ τῷδ' ἴτ' εἰς ταυτὸ στέγος Al. 739. cf. An. 658. et Iph. T. 950. ἐρείψιμον στέγος Iph. T. 48. πᾶν τόδ' ἐπλήσθη στέγος (sc. αὐτῆς) Her. 646. δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἐν ἐλθόντοιν στέγος Ion. 848. πολύκαπνον στέγος El. 1140. διὰ σέγης Dan. 32.

Στείβειν. ἵνα σείβῃσι κύνες Hip. 217. ἵνα χορῆς σείβῃσι ποδοῖν Ion. 495. ποδὶ σείβων ἀνοσίῳ Hel. 875.

Στεῖρος μύσχος An. 712.

Στείχειν. ποῖαν—σεῖχω; Hec. 164. σεῖχουσιν εἰς φόνον Med. 977. πρῆπτον ἐς ἄδην σεῖχω Hip. 1366. conf. An. 415. εἰς καλὸν σεῖχει Her. F. 729. σειχέτω ἄχθῃ νεκρῶν Sup. 940. ὥς σείχῃς πάλιν Hec. 1021. cf. Rh. 594. πρὸς φίλον σεῖχειν τάφον Or. 97. τυφλῷ σεῖχοντα παραφόρῳ ποδὶ Hec. 1050. ἐρόμῳ σεῖχοντα Or. 724. βάρβαρα φῦλα καὶ ζωῆς ἀνόδους σεῖχων Iph. T. 888. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον σεῖχοντα Cy. 644.

τείχων πάτραν Ion. 1331. δι' αἰθερίας τείχοντε πλακὸς El. 1349. νεκρὸς τείχουσα θάπτε Hec. 1288. ἀκτῖνα τὴν τείχουσαν ἡλίῳ Rh. 992. βραδεῖ ποδὶ τείχουσα Fr. inc. II. 4. etc.

Στέλλειν. τέλλουσ' Ἀργεῖοι νότον Tr. 168. μὴ τέλλειν τὰν σὰν Ἴνιν πρὸς Αὔλιν Iph. A. 119. τέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν ib. 178. μὴ τέλλειν στρατὸν ib. 661. conf. v. 1328. ποντίοις πείσμασι λινόκροκον φᾶρος τέλλων Hec. 1081. ἔνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐσείλαμεν Iph. T. 70. ὅπῃ νεὼς τεῖλαιμ' ἂν ἔριον πτερὸν Hel. 146. ναυκληρίαν—τείλας Al. 112. ἀπ' Ἰνάχῃ τείλας Sup. 646. σὲ πολυκώπῃ σκάφει τείλας Iph. T. 982. τελῶ σε Bac. 825. ποῖ ὁῦ τέλλεσθε; Hec. 117. κατὰ πρύμνας ναῦται τέλλονται κινεῖν κώπας Tr. 181. δς ἀδίκῃ γνώμῃ—τέλλεται Bac. 998. ὡς τελώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Tr. 1264. ὡς τέλλη (2 sing. pres. conj. med. proficiscaris) πρὸς οἴκῃς Hel. 1456. ἐπὶ θήρας πόθον ἐτέλλω Hip. 234. τεῖλαι νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους Bac. 819. λόγον τειλώμεθα ib. 668. τείλασθαι τὴν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδὸν Epist. V. τί ὀμφαλὸν γῆς θεσπιφδὸν ἐσάλης; Med. 668. ἔπερ ἔνεκ' ἐσάλην An. 250. cf. Dan. 44. ἐπεὶ—πρὸς θάλασσαν ἐσάλη Hel. 1543. ἐσάλην ἠηλέμων γόνων ἀοιδὸς Her. F. 109.

Στέμμα. τέμματα ἐήνασα Or. 12. τεμμάτων ἔχ ἡσσονας σοῖς προστίθῃμι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς Au. 895. σέβουσα ἱερὰ τέμματα Sup. 36. cf. Ion. 1389. σεμνὰ τεμμάτων μυτήρια Sup. 470. τέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. δόμος τέμμασιν ἐνδύτος Ion. 224. τὰ τῷ θεῷ τέμματα ib. 522. cf. v. 1310. ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν τέμμασιν ib. 1338.

Στεμματῆν. στεμματῆτε Her. 530.

Στέναγμα. ἄξια στεναγμάτων Or. 1326. ἀντίφων' ἐμῶν στεναγμάτων κλύουσαι Sup. 801. τῶν σῶν ἀκέσασα στεναγμάτων Her. 479.

Στεναγμός. κατάρχομαι στεναγμὸν Or. 958. βροντᾷ στεναγμός—ἦν ὁμοιος Ph. 1046. κλύει τις στεναγμὸν; Al. 87. στεναγμὸν τῶν νεκρῶν αὖσατε Sup. 798. στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώ-

μενοι Iph. T. 1390. πόσον στεναγμὸν Her. 833. cf. Her. F. 1025. Ἀργεῖος ὁ στεναγμός, ἢ φίλων ἐμῶν; El. 755. ἀγὼν πλήρης στεναγμῶν Hec. 230. εἰς στεναγμὸς καὶ γόος δραμμένη Or. 957. κλύειν στεναγμῶν Al. 553. πενθίμους στεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677. στεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140.

Στενάζειν. ὥς σε στενάζω Ph. 1634. et Bac. 1026. τί παιᾶν' ἐμὸν στενάζεις; Tr. 578. ὃ μόνον στενάζετε τὸς Ἡρακλείδης παῖδας κ. τ. λ. Her. F. 248. στενάζω τέκνων ὄλεθρον ib. 1065. ὁψὲ στενάζεις El. 1111. σέναζε Tr. 1228. et Her. F. 1064. στενάζεθ', ὡς στενακτὰ Her. F. 913. τότε στενάζειν ἐχρῆν Hip. 1072. ὃ γὰρ ἐνδικόν, σὲ μὲν στενάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 483. στενάζειν πολλὰ ib. 1143. στενάζων ἀρὺς τέκνοις Ph. 336. ὁ στενάζων οἰκτρὸν Sup. 104. μέγα στενάζων Iph. T. 957. στενάζων ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130. στενάζων φροῖμιον φόνου Her. F. 753. ἰάλεμοι ματέρων—ἐσέναζον οἴκοις Ph. 1042. τί ἐσέναζας τῆτο; Iph. T. 550. σέναζον Al. 235. et Her. F. 875. ἦπῃ στενάξει' οἷσιν κακοῖς Al. 197. μήπω στενάξης Ion. 768. δεινὸν στενάξασα Med. 1184.

Στενακτέον Sup. 291.

Στενακτός. στενακτὰν ἰαχὰν Ph. 1311. στενακτὰν ἄταν Her. F. 917. στενάζεθ', ὡς στενακτὰ ib. 913.

Στενάχειν. ὅταν ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις Ar. fr. XXVII. 4. πάρα στενάχειν Ph. 1546. et Tr. 106.

Στένειν. σένει τις—ἐν δόμοις κόρα Hec. 649. τὸν θανόντα ὃ σένεις τόνδε ib. 678. σένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον Or. 77. ὥς σ' ὀλόμενον σένω ib. 1384. ἦ πῃ σένῃσι φυγὰς ἐμὰς; Ph. 381. πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν, σένω; ib. 1321. κακῶν σῶν σένω ib. 1434. τὸ πρᾶγμ', ἐφ' ὅτι νῦν σένεις Hip. 903. σένω σὲ μᾶλλον, ἢ 'μέ ib. 1409. σένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχῃ Sup. 820. Ἑλλάδος τῆς τάλαιπώρῃ σένω Iph. A. 370. τέκνων πληθὸς δάκρυσι κατάωρα σένει Tr. 1090. τὰς ἐμὰς σένω τύχας Hel. 470. τὰ πάρος ἐκέτι σένομεν ib. 654. σὲ δακρύοις σένω, κ. τ. λ. Her. F. 1045. σένει διπλᾷ Fr. inc. LXXV. 5. cf. Hel. 142. ὅταν σὺ

τίτης Or. 298. cf. v. 1166. δεσπό-
 τιν τένωσιν Al. 952. τένειν πάθος
 Hec. 589. ὅχ οἶόν τε μὴ τένειν κα-
 κὰ Or. 1033. μέγα τένειν Med. 291.
 cf. Cy. 197. τένειν πάρα Al. 342.
 παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ὃ χρη τένειν
 Alex. fr. XX. τὴν δυστυχιστάτην τέ-
 νων τρατεῖαν Sup. 23. τίς ὁ τένων;
 Rh. 732. πόντος κύμασι τένων λά-
 βρως Her. F. 861. τένυσα Ph. 1444.
 Hip. 38. et Hel. 186. ἐκ ἂν μονω-
 θεὺς σῆς δάμαρτος ἔτενες Al. 297. cf.
 v. 655. νόσον κρυφαίαν ἥνικ' ἔτενες
 λάθρα Ion. 944. τενομένα πόλις ib.
 721. etc.

Στενόπορθμος. στενόπορθμον Χαλκίδα
 Iph. A. 167.

Στενόπορος. τῆς Αὐλίδος τενοπόροις
 ὄρμοις Iph. A. 1496. τενοπόρου κατ'
 ἐξόδου An. 1144. τενοπόρου πέτρας
 Iph. T. 890. στενόπορ' Αὐλίδος βά-
 θρα Iph. A. 81.

Στενός. στενὸν δίαυλον Tr. 435.

Στέργειν. εἰ τύσδε γ' εὐνῆς ἔνεκ' ὃ
 τέργει πατήρ Med. 88. τέργῃσι ξυμ-
 φορᾷ νικώμενοι Hip. 458. cf. An. 180.
 εἰ μὴ τύσδε γε τέργεις νόμος Hip.
 461. ἄλλην τίν' εὐνὴν τέργει πόσις;
 An. 908. τέργω τὸν φύσαντα τῶν
 πάντων βροτῶν μάλισα Fr. inc.
 LVIII. 4. Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης, ὀνομα-
 ζόμενος τέργεις eorund. CLV. 3. τὴν
 μίαν μοι τεργέτω πόσις—εὐνὰν An.
 470. τέργοιμ' ἂν Hec. 789. τέργοι
 με σωφροσύνα Med. 636. χρῆν γυ-
 ναῖκα, κᾶν κακῷ πόσει δοθῇ, τέργειν
 An. 213. τέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς
 Sup. 257. cf. Her. F. 711. τὸν πα-
 ρόντα τέργειν πόσιν χρη Hel. 1305.
 cf. v. 1417. λέκτρ', ὃ μὴ θέμις, τέρ-
 γειν Her. F. 1342. πατέρα τέργειν
 El. 1102. τέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς
 Bel. fr. XVII. 6. τὸν ὁμόθεν πεφυ-
 κότα τέργων Iph. A. 502. γυναικὶ δ'
 ὄλβος, ἂν πόσιν τέργοντ' ἔχη Fr. inc.
 LVI. ἐκ ἔσεργέ σοι ὁμοῖος εἶναι
 Ion. 817. ὃν ἔσερξα ὅχ ὁμοίως αἰεὶ
 Epist. V. πέρα σέρξαντες Fr. inc.
 B. 45. 1. ὃ σέρξεις τὰ κρανθέντα Or.
 1023. τᾶμ' ἐγὼ σέρξω κακὰ Ph.
 1679. ἐκ ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ,
 σέρξῃσ' ὁμῶς; El. 407. σέργεσθαι
 ὑπὸ τῶν φίλων Epist. IV. etc.

Στέργηθρον. σέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Στερεῖν. διπλῶν τέκνων μ' ἐτέρησε
 Φοῖβος An. 1214. ὅστις θέτιν ἐτέ-
 ρησ' Ἀχιλλέως Hel. 853. τὰς Μυ-
 κήνας — ἀνδρὸς τερήσας Her. 807.
 τέκνων φιλάτων τερεῖσθαι Sup. 793.
 ἀνδρὸς ἐτερήμεθα Cresph. fr. VII. 2.
 μητρὸς ἐτερημένοι Med. 1023. λέκτρων
 ἀνδρὸς ἐτερημένη ib. 286. σφῶν ἐτερη-
 μένη ib. 1036. τερηθῆναι βίῳ Hec. 338.
 ἐσθλῆς γυναικὸς τερηθῆναι Al. 198.
 τερηθῆναι πάτρας Iph. T. 1058. πα-
 τρὸς τερηθεῖς Or. 586. ματρὸς τερηθεῖς
 Ph. 995. cf. Al. 411. παῖδός τε η-
 θεῖς Ph. 1212. et παῖδων τερ. Her.
 F. 1401. τῆς σῆς τερηθεῖς φιλάτης
 ὁμιλίας Hip. 838. δάμαρτος σῆς τερη-
 θεῖς Al. 227. σῶν τερηθεῖς γάμων
 An. 982. νεῶν τερηθεῖς, τῷ τε σῷ με-
 μήματος Hel. 881.

Στερεός. ἔρμα τερεὸν γῆς Hel. 860.

Στέρεσθαι Ph. 586. τέρομαί σε Bac.
 1369. τέρομαι δ' οἴκων, τέρομαι παῖ-
 δων Ion. 865. τῶν σῶν εὐθύς φίλ-
 τρων τέρομαι El. 1309. τέρεσθαι
 πατρίδος Ph. 391. et γὰς πατρίας
 τέρεσθαι Med. 653. λέχους τέρεσθαι
 An. 371. τέρεσθαι τέκνων Sup. 1090.
 et τ. τερομένην Iph. A. 889. σῷ τερέντα
 Al. 625. τερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357.
 φασγάνῳ βίον τερεῖς Hel. 94. φρονή-
 ματος τῷ πρὶν τερέντες Hec. 623. οἷων
 τερεῖσα διπτύχων νεανιῶν Iph. T. 474.
 σῷ τερεῖσα Bac. 1360. ὁμβρων διόθεν
 τερεῖσαι El. 736. δισοῖν τερήσῃ τέ-
 κνοις Ph. 1269. οἷω τερήσεισθ' ἀν-
 δρὸς Hip. 1460. τερήσομαι El. 308.

Στερίσκομαι Sup. 1093.

Στέρνον. σέρνον παῖειν Hec. 563. ὃ
 σέρνα ib. 424. σέρνα κάλλιπα ib.
 560. ἐμβαλῶσα πῆχυν σέρνοις Or.
 1466. Ἄρην Αἰτωλὸν ἐν σέρνοις ἔχει
 Ph. 136. σέρνοις ἐμβαλὼν φλόγα
 Al. 4. σέρνων κτύπον Sup. 87. cf.
 Tr. 789. πρὸς σέρνα πατρὸς σέρνα
 τὰμὰ περιβαλῶ; Iph. A. 632. cf. v.
 635. λόγχην πρὶν διὰ σέρνων μολεῖν
 Rh. 684. διὰ σέρνων φόβος αἰτσοῖ
 Τρωάσιν Tr. 157. σέρνων ἀπονιψα-
 μένη Ion. 874. vid. not. περί μοι
 σέρνοις σέρνα πρόσαψον El. 1321. etc.

Στερνοτυπῆς. σερνοτυπεῖς κτύποι Sup.
 604.

Στεροπὰ, dor. et poët. pro ἀστραπή Hec.
 68.

Στερόος. τερόον δαίμονα An. 98. ἔκ
ἔστιν ἔτω τερόος ἀνθρώπου φύσις Hes.
296. τερόα ἀνάγκη ib. 1295. τερ-
ράν παιδείαν Iph. T. 206. τερόας
ἀλγηδόνας Med. 1031. τερόον δόρυ
Sup. 711. ἐν τερόοις λέκτροισι Tr.
114.

Στεφάνη, et dor. ἀνα. ἀπὸ τεφάναν
κέκασαι πύργων Hes. 910. πύργων
ἐπ' ἄκρας τεφάνας Tr. 779.

Στεφανηφορία Her. F. 781. et El. 862.
Στεφανηφόρος. τεφανηφόρος Διάσης Bac.
531.

Στέφανος. ὕδεις τέφανον ἀνθαιρήσεται
Hes. 660. χρυσὴν τέφανον ἔχω Ph.
863. αἰσχισον αἰτῶ τέφανον ib. 1378.
χρυσεότευκτον τέφανον περιδέσθαι
Med. 984. cf. v. 1065. 1160. et 1192.
πλεκτὸν τέφανον ἐξ ἀκηράτῃ λειμῶνος
Hip. 73. πόλει τέφανον εὐκλείας λα-
βεῖν Sup. 315. τῆς Σαλαμῖνος τέ-
φανον Iph. A. 194. χλωροκόμῳ τε-
φάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν ib. 759.
κλεινότατον τέφανον ib. 1529. τὸν
καλλίνικον τέφανον Iph. T. 12. τέ-
φανος ἔκ αἰσχροῦ πόλει Tr. 401. τέ-
φανον ἔφερεν Ἑλλάδι ib. 565. Ἀθή-
νας ἑράνιον τέφανον ib. 800. τέφα-
νον ἐπὶ κάρῃ λαβεῖν ib. 937. τέφανον
ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. τὸν
καλλίπαιδα τέφανον Her. F. 839. κα-
λὸς ἀσοῖς τέφανος ib. 1334. ἦκω πὶ
τόνδε τέφανον El. 614. τέφανον ἐξ
ἐμῆς χερὸς δέχῃ ib. 887. κάλλισον
ἔξεις τέφανον εὐκλείας Antipr. fr. IV.
4. κόσμος σιγῆς τέφανος ἀνδρὸς ὃ
κακῷ ejusd. fr. X. 1. πόλει πατρῷα
τέφανον λαβὼν Aut. fr. III. 18. ἔκ
ἔννεσι τέφανος (i. e. gloria) Fr. inc.
LI. 5. ἐπὶ καλλιχόροις τεφάνοισι Ph.
793. ἐπ' ἄκροις ἔσακ' ἀρητίοις τεφά-
νοισιν ib. 840. παύσω κώμης—τεφά-
νης τε Al. 345. τεφάνοις πυκασθεῖς
ib. 799. et 835. τέφανοι κόμας Sup.
974. τεφάνωσεν δρακόντων τεφάνοις
Bac. 102. ἐπέθεντο κισσίνης τεφάνης
ib. 702. τεφάνων ὃ μία χροία Cy.
515. τεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169.
αἰεὶ ἐν τεφάνοισιν εἶην Her. F. 677.
τεφάνοισιν ὕδαμῃ τιμήσεται Er. fr. I.
54. τεφάνοις κάρῃ πολίων τεφανώσας
eorund. fr. VI. 3. etc.

Στεφανῶν. ὡς τεφανοῖς (sc. τὸν νεκρὸν).
Tr. 1144. τύμβον τεφανῶν αἵματι

Hes. 128. εἰπ' Ὀρέτην τεφανῶν Or.
922. τεφανῶν κῤῥα κισσίνοις βλαστή-
μασιν Bac. 177. μὴ λήγοις τεφανῶσα
Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499.
τεφάνωσεν δρακόντων τεφάνοις Bac.
101. τεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr.
1030. τεφάνοις κάρῃ πολίων τεφανώ-
σας Er. fr. VI. 4. τεφανῶ Tr. 1223.
τεφανῶσθε κῤῥα Iph. A. 436. τε-
φανῶσθε κισσῶ Bac. 106. et κ. τεφα-
νώθεις ib. 81.

Στεφανώδης. τεφανώδει χλόα Iph. A.
1058.

Στεφάνωμα μόχθων Her. F. 355.

Στέφειν. τέφει κῤῥα μυρσίνης κλάδοις
Al. 762. τέφει σῶ κασιγνήτῃ κάρῃ
El. 854. ἐνδυτὸν νεβρίδων τέφετε—
πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 112. τὸν βα-
λόντα τέφειν τετάγμην Cenei fr. VIII.
2. ἔσεψα κῤῥα Al. 1018. cf. Iph.
A. 1567. βότρυσιν ἔσεψεν κάρῃ Me-
leag. fr. VI. 2. τὸν Κλυταιμνήστρας
τάφον τέψασα Or. 1322. σὲ ἐπὶ κάρῃ
τέψουσι καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A.
1080. οἷσιν τέψει ναῦς Tr. 576. σῶ
τέψω κάρῃ κισσῶ Bac. 341. cf. El.
872. τέφω κάρῃ Bac. 313. φύλλοις
τέφεσθαι Aut. fr. III. 24. οἷς τεφ-
θέντ' ἐλαίᾳ Erig. III. 7. κισσῶ τεφ-
θεῖσα χλόα Hel. 1376.

Στέφος. τέφος χρυσήλατον Med. 949.
καλλίνικα τέφη Ph. 865. σέμν' ἀφαι-
ρεῖτε τέφη μητρὸς Sup. 359. τέφρα
περίβολα δίδοτε Iph. A. 1477. ἐπὶ
κάρῃ τέφη βαλλομένην ib. 1512. τε-
φῶν ἱερὸς σολμῶς Tr. 258. ὦ τέφη
τῷ φιλάτῃ μοι θεῶν ib. 451. νερτέρων
τέφη ib. 1247. τέφη μιαίνεται Her.
71. τέφεσιν ἱεροῖς Ion. 104.

Στήριγμα. χερὸς στήριγματα Iph. A.
617.

Στηρίζειν. κῦμ' ἑρανῶ στήριζον Hip.
1207. ἑρανῶ στήριζον εὐρήσεις κλέος
Bac. 970. πρὸς ἑρανὸν καὶ γαῖαν
ἐστήριξε φῶς σεμνῷ πυρὸς ib. 1081. ἐς
ὄρθον αἰθέρ' ἐστήριζετο ib. 1071.

Στιβάς. στιβάδα πρὸς χαμαιπετῇ Tr.
507. ὕρῳ στιβάδας Hel. 804.

Στίβος. κενὸς σίβος Or. 1274. ὡς
ἂν πρῶξερευνήσω σίβον Ph. 92. φυ-
λάσσει, μὴ τις ἐν σίβῳ βροτῶν Iph.
T. 67. ἦν σαλαγμὸς ἐν σίβῳ τις αἵ-
ματος; Ion. 351. περιφερῇ σίβον
χθονὸς ib. 743.

Στυκτός. στυκῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. νεβρῷ στυκτὸν δέρας ib. 833. στυκτοῖς ὀμμασιν Ph. 1122.

Στίλβειν. τίλβει νοσώδεις ἀτραπὰς Or. 480. τῦτο τίλβει κατὰ γῆν Hip. 194. τίλβουσιν (sc. πῶλοι, equi), ὥτε κύκνυ πτερὸν Rh. 618. φαεννοῖς τίλβων ὀπλοῖς An. 1147.

Στίξ. Καδμείων τίχες Sup. 669. et 821. τάσσοντα πολεμίων τίχας Her. 676.

Στοιχος. περιέτησεν ἀνθρώποις φόβου τοίχους Sis. fr. I. 38.

Στολή. μελαμπέπλω στολή Al. 429. ἀνθηρὸς εἰμάτων στολή Iph. A. 73. τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἔξεις στολήν; Rh. 204. cf. v. 207. et Bac. 826. et 828. Θρηκίαν ἔχων στολήν Rh. 313. πτωχικὴν ἔχων στολήν ib. 503. ῥακοδύτῃ στολή πυκασθεῖς ib. 712. στολήν θῆλυν Bac. 826. 834. et 850. στολήν Ἑλληνα ἔχει Her. 131. στολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις Hel. 561. ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς ib. 1398. Παλλάδος στολήν Ion. 996. στολήν θηρὸς ἀμφέβαλλε σφ' κάρῃ Her. F. 465. στολή λαμπρύνεται El. 966. στολήν ἰδόντι λαμπρὸς Syl. fr. III. 3. 2) dor. σολά. ἐν γυναικομίμῳ σολᾷ Bac. 978. τὰν θηλυγενῆ σολὰν ib. 1154. βαρβάρου σολᾶς Hel. 1144.

Στολιδῶσθαι. Καδμείαν νεβρίδα σολιδωσαμένα Ph. 1743.

Στολίζειν. Πάραλον ἐσολισμένον δορὶ Sup. 659. νῆας εἰδόμαν, σημείοις ἐσολισμένας Iph. A. 255.

Στολὶς. σολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα Ph. 1498. πέπλων σολίδες Bac. 934. νεβρῶν παμποίκιοι σολίδες Hel. 1375.

Στόλισμα. γυμνὸν μ' ἔθηκαν διπτύχου σολίσματος Hec. 1156.

Στολμός. μέλανα σολμὸν πέπλων Al. 215. σολμὸν χρωτὸς ποικίλων πέπλων An. 148. μελαμπέπλους σολμὸς Al. 822. cf. v. 926. τεφέων ἱερὸς σολμὸς Tr. 258. τέκν' ὀρῷ σολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξετεμμένα Her. F. 526.

Στόλος. Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις αἶροιεν σόλον Hec. 1141. τεθριπποβάμονι σόλῳ Or. 990. τίς σόλος; Sup. 1048. θέλει τι κλεινὸν ὄτος ὁ σόλος ib. 1055. ἐκμετρηῆσαι σόλον Iph. A. 816. χιλίων ναῶν σόλον συνήγαγε Iph. T. 10. ὑπὲρ σόλον ἐκπετάσσει πύδα ναὸς ib.

1135. ἐκπέμψω σόλον Hel. 1443. ὀρῷ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα σόλον Alor. fr. IV. 1. δώδεκα σόλοι ναῶν Iph. A. 277.

Στόμα. ἀηδόνος τόμα Hec. 337. εὐφημεῖν τόμα ib. 664. ἐκ' ἐφέξετε τόμα; ib. 1283. δεινὸν ἀναβοᾷ διὰ τόμα Or. 103. φυλασσομένα τόματος ἀνακέλαδον ib. 184. ἀφύλλου τόματος ib. 383. βροτοῖσι τόμα σαφέστατον νέμει ib. 591. κλήσας τόμα Ph. 872. εἰς ἄκρον τόμα πύργων ib. 1173. λόγχην ἐνώμα τόματι ib. 1394. εὐλαβῷ, μή τι σὸν σφαλῇ τόμα Hip. 100. κατ' ἀμβροσίῃ τόματος ib. 137. ἐχὶ συγκλείσεις τόμα ib. 498. ὃ τόμα Δίρκας ib. 556. σῖγα ἔχομεν τόμα ib. 660. τόδε ἐκ ἐτι τόματος ἐν πύλαις καθέξω ib. 882. τί τέμνον εἰ λύσω τόμα; ib. 1060. ἀνὰ σόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν (sc. τὰ κακὰ) An. 95. ἐπιλάζυμαι τόμα ib. 249. ἔχε τόμα Sup. 513. εὐπροσήγορον τόμα ib. 869. ἐτήτυμον τόμα Iph. T. 1085. Θρηκῶν ἀρίτοις ἐμπεσὼν κατὰ τόμα Rh. 409. περάσας ναυσὶ πόντιον τόμα ib. 436. Ἀχιλλέως καὶ τρατῷ κατὰ τόμα ib. 491. cf. v. 511. et Her. 801. παρεῖσ' ἐῷ τόμα Tr. 690. τόμα εὐφημον Bac. 70. et Ion. 98. ἀθρόῳ τόματι Bac. 724. συνθέντες ἄρδρα τόματος Cy. 621. ἀψευδὲς τόμα Her. 891. κρατεῖν τόματος Hel. 1404. τό γε τόμα δῶλον πέπαυται Ion. 674. Ταινάρου διὰ τόμα Her. F. 23. ἴσχε τὸ τόμα ib. 1244. θεὸς ἔχων ἀνὰ τόμα El. 80. φαύλη διαίτη προσβαλὼν τόμα Antior. fr. XXVII. 4. τὸ σόμ' εἰς ἐκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει Fr. inc. XVI. 3. etc. 2) plur. γεραρῶν ἐκ σομάτων Sup. 42. εἵργοις σομάτων φθόρον Rh. 343. ἀχαλίνων σομάτων Bac. 385. cf. Melan. fr. XX. 4. εὐρόοισι τόμασι Hip. fr. IX. 3.

Στόμαργος. τὴν σὴν στόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 525.

Στόμιον. στόμια πυριγενῇ Hip. 1223. χρυσοδαϊδάλτης στομίοισι πώλης Iph. A. 219. αἱματηρὰ στόμια Iph. T. 935. στόμια διαπερῶσα ib. 1392.

Στομῆν. δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη Iph. T. 287.

Στοναχή, vel dor. ἁ. τίνα μυσσόλον στοναχὰν—ἀνακαλέσομαι Ph. 1505.

ἐν στοναχῇσι Or. 204. ἀχόρες στο-
ναχὰς μέλποντο An. 1038. ἔγοι στο-
ναχαῖς—θεὸς σεβίζουσα El. 195. τίνες
ἄλλαι στοναχαὶ μείζους; ib. 1314.
Στόρνυμι. λῆμα ἔπω στόρνυσι χρόνος
τὸ σὸν Her. 702.
Στοχάς. Λίβυες οἰωνοὶ στοχάδες Hel.
1496. vid. not.
Στόχασμα. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στο-
χάσμασιν Bac. 1203.
Στρατεία. τὴν δυστυχεσάτην στένων
στρατείαν Sup. 23. στρατείαν ὀλε-
θρίαν ib. 116. εἰς στρατείαν πάντας
Ἀργεῖος ἄγων ib. 229. στρατεία δια-
λυθεῖσα Iph. A. 495.
Στρατεύειν Or. 925. ἐνὸς ἐπ' ἀνδρὸς
σώματα στρατεύομεν Her. F. 825.
στράτευε Iph. A. 394. στρατεύειν
γῆν ἐπ' Ἀργεῖαν θέλω Rh. 471.
οἷσθ', ἣν στρατείαν ἐστράτευς' ὀλε-
θρίαν; Sup. 116. στρατεύσας ἄδικα
Er. fr. IV. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι
πόλιν Ph. 435. ὦν μετ' ἐστρατεύομένην
Iph. A. 967. ἣν στρατεύσῃ ib. 1171.
Στράτευμα. πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικόν
Hec. 38. ἐν μυρίῳ στρατεύματι ib.
606. cf. Ar. fr. X. 2. στράτευμ'
Ἀχαιῶν Hec. 983. στράτευμα Παλ-
λάδος Sup. 601. συγκλήτῃ μνήμην
σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 302.
ἀναρίθμῳ στρατεύματι Bac. 1333.
αἰσχροὺν στράτευμα Cy. 282. τὰ κλει-
νὰ πῶς ἔσι μοι στρατεύματα; Hel. 460.
etc.
Στρατηγεῖν Iph. A. 84. et Her. 392.
στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An.
324. Φρυγὶ στρατηγῶντα Tr. 926.
αὐτὸς στρατηγῶν Her. 279. εὐγενὴς
ἀνὴρ στρατηγῶν Ar. fr. XI. 2. δυοῖν
γερόντοιν στρατηγεῖται φυγὴ Her. 39.
Στρατηγία. τὴν ἐμὴν στρατηγίαν λέ-
γων An. 679. τῇ ἐκεῖ στρατηγίᾳ—
ἐπηρμένοι ib. 705. ἀνάσσων Ἑλλάδος
στρατηγίας Iph. T. 17.
Στρατηγός An. 697. ὀλίγον ἄλκιμον
δόρυ κρεῖσσον στρατηγῷ μυρίῳ στρα-
τεύματος Ar. fr. X. 2. vid. not. δισσὼ
στρατηγῷ Ph. 1371. τῶν κατθανόν-
των—ἐπὶ τὰ στρατηγῶν Sup. 102. σφα-
λερὰ ἔφιλῷ στρατηγῶν κράτη Rh. 132.
Στρατηλατεῖν. δεῦρ' ἀναξ στρατηλατεῖ
Her. 466. ὅπως στρατηλατῇ Sup. 234.
γυναικὸς ἕνεκα στρατηλατεῖν Or. 716.
στρατηλατεῖν σε δεῖ Iph. A. 1195. ἀλ-

κῆς μυρίας στρατηλατῶν Rh. 276. συν-
άψω Μαινάσι στρατηλατῶν Bac. 52.
ἔδεν πρὸς βίαν στρατηλατῶν Hel. 402.
ἄνδρα στρατηλατῶν' Ἑλλήσιν El. 917.
cf. v. 321. στρατηλατήσας An. 737. et
Her. F. 61. στρατηλατήσω κλεινὸς Sup.
593.

Στρατηλάτης. πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλά-
δος στρατηλάτην Or. 573. cf. v. 850.
et 1402. ἀσφαλὴς ἐς' ἀμείνων, ἣ
θρασὺς στρατηλάτης Ph. 602. τῷ στρα-
τηλάτῃ Μενέλεω An. 487. πόλλ' ἄν-
δρι—στρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645.
Θρήκιος στρατηλάτης Rh. 670. et 950.
τὸν στρατηλάτην ἄγων Her. 862.
χθονὸς στρατηλάτης Bel. fr. XXIV. 1.
στρατηλάτας dor. pro ης Or. 1402. et
Iph. A. 244. διπλῷ στρατηλάτῃ Ph.
1371. στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄν-
των Or. 968. cf. Ph. 1231. αἶτει,
πλὴν στρατηλάτας νεῶν Rh. 173. σὺν
θεοῖσι τὸς σοφὸς κινεῖν δόρυ στρατηλά-
τας χρὴ Er. fr. V. 2. στρατηλάται ἂν
μυριοὶ γενοίμεθα Pal. fr. I. 1.

Στρατιά. πείθει στρατιὰν Hec. 135.
Ἀχαιῶν στρατιὰν ὥς ἴδοιμ' ἂν Iph. A.
171. ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιάς ib.
753. φρερὰν πάσης στρατιάς Rh. 6.
φύλακες στρατιάς ib. 15. τί κινεῖς στρα-
τιὰν; ib. 19. cf. v. 38. στρατιάς Ἑλ-
λάδος διόπτας ib. 233. χιλιόναυ-
τον ἔχων στρατιὰν ib. 263. ἀπὸ στρατιάς
κῆρυξ εἰσφέρει Tr. 230.

Στρατόπεδον. πρὸς κρασπέδοισι στρατο-
πέδῳ Sup. 661. πᾶν στρατόπεδον πέρ-
σειν δοκεῖς; Rh. 593. ποίᾳ προσάξει
στρατόπεδον δορὸς Her. 397. πελάζει
στρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.

Στρατός. ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν αἰχμη-
τὴν Hec. 120. χιλιόναυτον στρατὸν Or.
352. στρατὸς Ἀργόλας Rh. 41. ναυ-
σιπόρος στρατὸς ib. 48. μιγάδα βάρ-
βαρον στρατὸν Bac. 1353. etc.

Στρεπτός. στρεπτῷ σιδήρῳ Her. F. 946.
στρεπταῖς λύγοισι Cy. 224.

Στρέφειν. τί σρέφω τάδε; Hec. 750.
σρέφουσι φᾶμαι Med. 416. ἄλλος
ἄλλοσε σρέφει (sc. τὴν πόλιν) Sup.
413. κυνέαν ἄλα σρέφει Iph. T. 7.
σρέφεις ἄλλος ἄλλως εἰς ἀμέραν And.
fr. VIII. 3. τὰ τῶν εὐδαιμονούντων
ὥς τάχα σρέφει θεὸς Meleag. fr. XVI.
πρόσωπον πρὸς κασίγνητον σρέφε Ph.
460. σρέφ' οἶακα Hel. 1607. σρέφ'

ἄρμα Phaëth. fr. VIII. 7. πρόσωπον
 τῆμπαλιν τρέφοντα Her. 344. ὄμμα
 πανταχῶ τρέφων Iph. T. 68. ἀγριω-
 πὸν ὄμμα Γοργόνοσ τρέφων Her. F.
 990. ὀμμάτων ἀπο κόρας τρέφουσιν
 Med. 1175. ἄρκτος τρέφουσ' ἑραῖα
 Ion. 1154. vid. not. ἔσρεφον πῶλος ἐς
 ἀλκὴν Sup. 678. σεισμός νιν (sc. τὸ
 βρέτας) ἔσρεψε χθονός; Iph. T. 1166.
 εἰ μὴ θεὸς ἔσρεψ' ἄνωθεν Tr. 1243.
 πάλιν με τρέψον Her. F. 1406. τρέ-
 ψαι θερμὰν ἀελίον—ἔδραν El. 739.
 ἔμπαλιν τρέψας κάρα Iph. A. 1549.
 cf. Med. 1152. τρέψασα πάλλευκον
 δέρην Med. 30. cf. v. 923. ἄνδρ' Ἑλ-
 λάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω τρέψα-
 σα Her. F. 1307. δίκαια καὶ πάντα
 πάλιν τρέφεται Med. 412. ἐξεγειρό-
 μενος τρέφεται Her. F. 1068. γλαυ-
 κῶπις τρέφεται μήνη Fr. inc. CCIX.
 Στροφή. ἐν τροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρ-
 μένος Her. F. 932.
 Στροφήγξ. πῶλοι στροφήγξιν ἔνδοθεν
 κυκλόμενοι Ph. 1133.
 Στροφήος, pater Pyladis. Or. 763. et
 1403. Iph. T. 60. 917. et 921. et El.
 18.
 Στροφίς. πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας
 ἐξανήσομαι An. 719.
 Στρυμόνιος πῶλος Rh. 386.
 Στρυμῶν, fluvius Thraciæ. Rh. 279.
 etc.
 Στρωμνή. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ἔνεκ' ἤλ-
 θομεν πέρι Ph. 424.
 Στρωνύναι. ἔσρωσέ γ' εὐνάς Sup.
 766. ἵν' ἔσρωται λέχος Med. 41. et
 380.
 Στρωτός. ἐπὶ στρωτῇ λέχος Or. 313.
 cf. Her. F. 555. στρωτὰ λέκτρα Hel.
 1277.
 Στρωφᾶσθαι. ἐν νέοις στρωφωμένη Al.
 1055.
 Στυγεῖν. οἷ στυγῆσί σε Ph. 609. στυγεῖ
 παῖδας Med. 36. ὅσις—στυγεῖ δέδορ-
 κῶς ib. 221. εἰ σύ με στυγεῖς ib. 463.
 τὸν ξένον στυγῶ δικαίως Al. 775. στυ-
 γεῖ τῆς τεκόντας ib. 961. ἔκ ἐξ ἐμῶν
 σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις An. 204.
 Ἄρης στυγεῖ μέλλοντας Her. 722. ταῖς
 ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ στυγεῖς; Hel.
 78. cf. v. 84. et 932. τῆς εὐγενεῖς ὃ
 στυγῆσι δαίμονες ib. 1694. στυγεῖς σὺ
 τῷ θεῷ τὰ φίλτατα; Ion. 287. κακέρ-
 γος ἄνδρας ὡς αἰὲ στυγῶ ib. 832. ὅσοι

στυγῆσιν ἀνοσίεσ μιᾶτορας El. 683.
 δὲ στυγεῖς Αἴγισθον ib. 857. ὅστις
 Ἄρη στυγεῖ Fr. inc. LI. 1. πατέρα
 τὸν ἐμὸν μὴ στυγεῖ Iph. A. 1455. conf.
 Hip. 1435. πάσαις γυναιξὶν ἀξία στυ-
 γεῖν Or. 1153. κοφάνους στυγεῖν Œnei
 fr. XI. στυγῶν ἢ μ' ἔτικτεν Al. 339.
 σὸν ὃ στυγῶν πόσιν Ion. 811. τόνδε
 στυγῆσα Tr. 659. μὴ με στυγήσης ib.
 705. στυγῇ (2 sing. pres. pass.) Med.
 1374. στυγῆμαι ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς
 An. 157. θεοῖς στυγόμενον Iph. T.
 948. et θ. στυγόμενος (sc. τρόπος) Al.
 63. et τὴν θ. στυγόμενην Or. 19. ἔμοιγ'
 ἂν εἴη στυγηθεῖς Al. 467.
 Στυγερός. στυγερόν θάνατον Med. 994.
 στυγεράν φύσιν ib. 103. στυγεράς μα-
 τρός ib. 113. βιοτὰν στυγεράν ib. 147.
 δαλοσύναν στυγεράν An. 110. ἔριδι
 στυγερά ib. 122. et 278. στυγεράς
 ζωᾶς El. 121. στυγεραὶ νόσοι Hip.
 177. στυγεραὶ πρόσοδοι Al. 864. λε-
 χέων στυγερῶν χάριν Tr. 593.
 Στύγημα. στύγημ' ἐμὸν Or. 480.
 Στύγιος. στυγίης λύπας παύειν Med.
 195. στυγίης ὀργᾶς Hel. 1355.
 Στυγνός. δαίμονα στυγνὸν Hip. 772.
 αὐλῶν παιᾶνι στυγνῷ Tr. 126. στυ-
 γνὸς φονεὺς El. 769. πατέρα στυγνὸν
 Melan. fr. XIII. 2. στυγνὴν ὄφρυν
 Hip. 290. κρίσιν ἐπὶ στυγνὰν Iph. A.
 1307. τὰν Μενελάου στυγνὰν ἄλοχον
 Tr. 132. στυγνὰ Τυνδαρεὺς κόρα El.
 117. στυγναὶ ὄψεις χήρων μελίσθρων
 Al. 864. στυγνὸν ὄφρυν νέφος Hip.
 173. ὃ στυγνὸν ὄχημ' ἵππειον ib.
 1355. στυγνῷ προσώπῳ Al. 780. λέ-
 χος στυγνῇ χάριν Tr. 776. στυγνοτά-
 την Τροίαν Rh. 734. ἔπος στυγνότατον
 Sup. 1161.
 Στύλος, vel στῦλος. μόνος ἐλείφθη
 στῦλος Iph. T. 50. στῦλον Εὐίης θεῷ
 Antior. fr. XXXII. 2. στῦλοι οἰκῶν
 εἰσὶ παῖδες ἄρσενες Iph. T. 57.
 Στυφλός. ὑπὸ στυφλοῖς πέτραις Bac.
 1135.
 Σύγγαμος, 1) masc. Ph. 431. et Her.
 F. 149. 2) fæm. An. 837. et El. 212.
 Συγγεῖτων. συγγεῖτον' οἰκῶν γαῖαν
 Sup. 386.
 Συγγελᾶν Er. fr. II. 22.
 Συγγένεια. φίλτατε συγγενείας Or.
 731. ὃ συγγένεια πατρὸς ἐμῆ ib.
 1233. cf. Ph. 298. et Tr. 749. συγ-

γένειαν ἐννοημένῳ Iph. A. 492. συγγένειαν πικρὰν ib. 510. συγγένεια τραχεῖα κῶξυ θυμός Fr. inc. B. 40. 1. Συγγενέτειρα El. 746.
 Συγγενής. συγγενῆς ὦν Hec. 1203. cf. Her. 30. συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. γενῆ τοῖσδε συγγενῆς Her. 230. ἐμὸς γε συγγενεῖς πεφυκότας Or. 1329. αἱ συγγενεῖς ὁμιλῖαι Tr. 51. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ Her. F. 798. τὸ συγγενές Or. 802. An. 986. et Her. 241. αἷμα συγγενές Sup. 148. et Cenei fr. I. 2. τὸ συγγενές σέβων Her. 6. κέρδους ἕκατι καὶ τὸ συγγενές νοσεῖ Cenei fr. VI. 2. Συγγενῶς Her. F. 1293.
 Συγγηράσκειν. οἷσι συγγηράσομαι Fr. inc. LII. 2.
 Συγγίγνεσθαι. ὅς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ὥς συγγένωμαι El. 100. τῷ συγγένωμαι; ib. 603.
 Συγγινώσκειν. συγγίνωσκε Tr. 1043. σῶ συνέγνων πατρὶ An. 973. σύγνωθι Hip. 615. κλοπαῖς σύγνωθ' ἐμαῖς Iph. T. 1400. σύγνωθι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις Hel. 81. σύγνωθί μοι Her. F. 534. σύγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. συγγνώσεται σοι τήνδ' ἁμαρτίαν An. 841. συγγνώσεται ὁ θεὸς Ion. 1440. συγγνώσομαι σοι El. 1105.
 Συγγνώμη. συγγνώμην ἔχειν Or. 660. Ph. 1002. Hip. 117. et Sup. 251. σοὶ συγγνώμη λέγειν τάδ' ἐστὶ Med. 814. συγγνώμη ἐμοὶ Tr. 950. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326.
 Συγγνώμων. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι Med. 870. συγγνώμονας τοι τῆς θεῆς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1.
 Συγγνωστός. πενθεῖν—συγγνωστόν Al. 137. cf. Her. 981. σύγνωσθ', ὅταν τις—, ἐξαπαλλάξαι ζωᾶς Hec. 1107. cf. Ph. 1001. Med. 491. et 703. An. 956. Bac. 1037. Her. 436. et El. 1026.
 Σύγγονος, 1) subst. a) ὁ, frater. Or. 13. et passim. ἐμὼ συγγόνῳ (in dual.) Iph. A. 1153. μαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. b) ἡ, soror. Hec. 441. etc. σύγγονοι ὁμόσποροι Bac. 1090. 2) adjunct. αἷμα σύγγονον Her. F. 1077. τρισσὰ αἵμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Συγκαθῆσθαι. ἐν ὄρεσι συγκαθήμενας Bac. 809.
 Συγκαθιέναι. συγκαθήσω κόσμον ἐν ταύτῳ σκάφει Hel. 1074. παίδων ὅπως νῦν σπέρμα συγκαθήσεται Ion. 406.
 Συγκαθιστάναι. συγκαθιστάναι νόσον Hip. 294. ἀθλίῳ κυνὸς κόμιτρ' ἐς Ἄργος συγκατάσῃσιν Her. F. 1387.
 Συγκαλύπτειν. ἢ συγκαλύψαι χρόνῳ χρήζοντες Ph. 879.
 Συγκάμνειν. πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ Rh. 396. κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων Al. 617. ἐν μοί τι σύγκαμε Her. F. 1386. συγκαμὼν δορὶ Rh. 326.
 Συγκασιγνήτη Iph. T. 800.
 Σύγκασις, ἢ. σύγκασι κόρα Al. 412.
 Συγκαταβαίνειν. σῶ πτέρυγι συγκαταβαίνω An. 506.
 Συγκατακτείνειν. συγκατέκτανον Or. 1089.
 Συγκαταμιγνύναι. τὰς Χάριτας Μήσαις συγκαταμιγνύς Her. F. 674.
 Συγκατασκάπτειν. συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς Or. 733. συγκατασκάψων τείχη Rh. 391. συγκατασκάπτῃ (2 sing. pass.) Ph. 891.
 Συγκατεργάζεσθαι. τέκνα—λυσσάδε συγκατεργάσω μοῖρα Her. F. 1024. ὅς ἡμῖν συγκατείργασαι τάδε Or. 33.
 Συγκατοικίζειν Hip. 646.
 Συγκεῖσθαι. τῇδε σύγκειται δόλος Rh. 215.
 Συγκεραυνύναι. ἑρανὸν ἔχομεν εὖ συγκεκραμένον Eg. fr. I. 15.
 Συγκεραυνῆν. δρυῖνυς συγκεραυνῆσαι κλάδους Bac. 1101.
 Συγκλείειν. ὄμμα συγκλείσασα σὸν Ion. 241. conf. Hec. 430. ἐχὶ συγκλείσεις τόμα; Hip. 498. συγκεκλεισμένα πέπλοις Hec. 487. ἢ πᾶν ἐν ἄρθροις συγκεκλεισμένον καλῶς; Bac. 1299.
 Συγκλητίζειν, verb. procl. οἱ σε καὶ Ἑρμιόναν ἔριδι τυγεῖν συνεκλήϊσαν An. 122.
 Σύγκληρος. σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα Her. 32.
 Σύγκλητος. συγκλήτε μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 301.

Συγκλίνειν. ὅκ ἔστιν, ἥτις τῷδε συγκλι-
θήσεται Al. 1093.

Συγκοιμάσθαι. παιδὶ συγκοιμωμένη
Ph. 54.

Συγκοίμημα. ὧ γενναῖα συγκοιμήματα
An. 1274.

Συγκόπτειν. συγκεκομμένος Cy. 227.

Σύγκρασις Æol. fr. VI. 4.

Σύγκροτον ζεῦγος An. 495.

Συγκρύπτειν. σοφοὶ συγκρύπτουσιν οἰ-
κείας βλάβας Scy. fr. III. συγκρύ-
πτων δέμας (sc. ἐν τοῖς ὅπλοις) Her.
721. δεῖ, τάσδε συγκρύψαι τάδε Iph.
T. 1052.

Συγκύναγος, ὁ, Iph. T. 709. ἡ, Hip.
1093.

Συγκύρειν. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας
An. 1173. πόθεν μοι συνέκυρσ' ἀδό-
κητος ἡδονά; Ion. 1448.

Σύγκωμος. σὲ δέξομαι σύγκωμον Bac.
1171.

Συγχεῖν. γράμματα συγχεῖς Iph. A.
37. κίρα σε συγχέω κόμαις ὁμῷ Thez.
fr. I. 1. νόμιμα πάσης συγχέοντας
Ἑλλάδος Sup. 311. πάντα συνέχεας
Hel. 1569. cf. Bac. 349. μάτην ἂν
ὄρκοις συγχεάιμι Hip. 1063. συγχεάι
δόμῳ ib. 813. δῶμα συγχεάς Ion.
615. conf. Med. 794. τί συγχυθεῖς
ἔσηκας; Med. 1005.

Σύγχορτος. σύγχορτοι Ὀμόλας ἑναυ-
λοι Her. F. 371. Φθίας—σύγχορτα
ναίω πεδία An. 17.

Σύγχυσις. πικρὰν σύγχυσιν βίῳ An.
291. εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων ib.
960. σύγχυσιν εἶχες Iph. A. 354.
cf. v. 1128. et Peliad. fr. III. 2. ἐπὶ
συγχύσει βιοτῆς Iph. A. 551.

Συγχωρεῖν. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχω-
ρεῖν λόγοις Hip. 299. cf. v. 703. γυ-
ναῖκα χρῆν πάντα συγχωρεῖν πόσει
El. 1052. πόντῳ δισσὰς συγχωρέσας
πέτρας Εὐξείνῳ ναίοντες Iph. T. 124.
γνώμη μιᾷ συνεχωρεῖτην Hec. 127.
ὅστις ἀνάγκη συγκεχώρηκεν βροτῶν Fr.
inc. CXX. 1. τίς τύχα μοι συγχω-
ρήσει; Iph. T. 875. ἡ καὶ τύραννος
ταῦτα συγχωρήσεται; ib. 741.

Συζευγνύναι. τῷ μὲν φίλην σύζευξον
ἄλοχον Al. 164. τῷ συνέζευξαι πλά-
νῳ; ib. 485. τεῖρρον δαίμον', ᾧ συνε-
ζύγην An. 98. cf. Hel. 262. εἰ θεῶ
συνεζύγη Ion. 343.

Συζυγία. συζυγίαν πώλων Ἑνετᾶν

Hip. 1131. συζυγίαι Χάριτες ib.
1147. ἡδίσταν συζυγίαν Her. F. 675.

Σύζυγος. τῷ συζύγῳ τῷ ξένῳ Iph. T.
250. cf. Tr. 1001. σύζυγος, ἡ, υπογ.
Al. 315. 343. et 385.

Σύζυξ. ὡς εὐπατρίδαι—σύζυγες εἰμὲν
Al. 924.

Σῦκον. χλωρὰ σῦκα Fr. inc. CXLVII.
1.

Συκοφαντεῖν Epist. I.

Συλᾶν. ὅς τὸν μόνον με κασίγνητον
συλᾶς Iph. T. 158. τίς σε δαίμων—
συλᾶ πάτρας; Hel. 675. θεῶν συ-
λᾶν βρέτη Dan. fr. IV. 3. cf. Rh.
517. ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νε-
κρῶν Ph. 1483. τέκνων μοι μή τι
συλᾶται βίος; Hip. 799. συλῶμεθα
σὴν ψυχὴν Tr. 786. ἡ πε βαρβάρων
συλᾶσθ' ὑπο; Hel. 606. λέκτρα συ-
λᾶσθαι βίᾳ Iph. A. 1275. cf. Her.
244. οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεῖς Ion.
917.

Συλήτεια. συλήτειραν ἀγρωτᾶν Her.
F. 377.

Συλλαβή. συλλαβὰς τιθεῖς Pal. fr.
II. 2.

Συλλαμβάνειν. τῷ πονῶντι καὶ θεὸς
συλλαμβάνει Tem. fr. III. συλλά-
βεθ' ὄμηρον τήνδε Or. 1189. σύλ-
λαβε μόχθων Iph. A. 160. ζῶντα
συλλαβῶν Rh. 513. συλλαβῶν θοι-
νάτορας Ion. 1217. βραχεῖ μύθῳ
πολλὰ συλλαβῶν Fr. fr. II. 5. τὸ
θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβῶν Pal. fr.
IX. 2. πάντα συλλαβῶν Fr. inc.
CXCI. et π. συλλαβῆσα Iph. T.
528. συλλαβῆσα καρδίαν Her. F.
833. ἔχῃ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or.
1346. συλλήψομαι τῷδε σοι κἀγὼ
πόντῳ Med. 946. ἦν γε συλληφθῇ μό-
νον Hel. 1192.

Συλλέγειν. τί τὰ ἔκχυθέντα συλλέγεις
ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2. εἰ μὴ
χειρὶ συλλέγοι βίον Bel. fr. XXV.
14. συλλέγων ἐγχωρίης Iph. T. 303.
σύλλεξαι σθένος Ph. 857.

Σύλλεκτρος, ὁ Her. F. 1. ἡ, ib. 1268.

Συλλήπτωρ Or. 1230. συλλ. πόντῳ Iph.
T. 95.

Σύλλογος. σύλλογον πόλεως ἀκήσας
Or. 728. ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος
στρατεύματος Iph. A. 514. cf. v. 825.
et 1545. ἀπῶν σύλλογον ποιήσομαι
Her. 336. cf. Aut. fr. III. 14. et

Cresph. fr. I. 1. σύλλογος σὺ πέρι
ἔσαι πάρεδρος Ζηνί Hel. 884. σύλλο-
γον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. λαμ-
προὶ ἐν συλλόγοις Æol. fr. VII. 1.

Συμβαίνειν. αἶ μοι συμβαίνουσ' αἶται
Iph. T. 148. cf. Hel. 37. ἅπας ἀλη-
θῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Thy. fr.
III. 3. ἡ Χάρις ἐμοὶ—συμβέβηκεν
ἑδάμῃ Hel. 1013. ἐξ ὅτῃ συνέβη
Epist. V. καὶ ὀνείρασι συμβαίην οἴ-
κοις κ. τ. λ. Iph. T. 452. ἴσως ἅπαντα
συμβαίη καλῶς ib. 1055. πείθῃ τῇδε
συμβῆναι λόγοις An. 232. et λόγοις
συμβᾶς Med. 737.

Συμβακχεύειν. πᾶν συνεβάκχευσ' ὄρος
Bac. 725.

Συμβάκχη. νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκ-
χαις Ion. 718.

Σύμβακχος, ἡ. ὦ σύμβακχε Κασσ.
θεοῖς Tr. 500.

Συμβάλλειν. ᾧ δάκρυα δάκρυσιν συμ-
βάλλει ἀλαστόρων τις Or. 336. τῆναρ
ᾧδε συμβάλλω τόδε Iph. T. 55. γυ-
ναιξὶ συμβάλλειν λόγους Iph. A. 830.
ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέ-
κνοις Dic. fr. IX. 3. cf. Med. 44. El.
906. ὅταν φίλοι φίλοις συμβάλωσ'
ἔριν Med. 521. θέλω πρὸς αὐτὸν
συμβαλεῖν βελεύματα Ph. 700. σο-
φώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη
Med. 675. Θανάτῳ ἀγῶνα συμβα-
λεῖν Al. 1144. cf. v. 507. δεξιὰς
συμβαλεῖν ἀλλήλοισι Iph. A. 58.
πολεμίοισι συμβαλεῖν Her. 679. συμ-
βαλὼν Βάκχαις μάχην Bac. 835.
συμβαλόντε ὑσπίδας Ph. 1414. τὰ
πρὶν ἐκ εὐγνωστα συμβαλῶσ' ἔχω Or.
1394. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; Iph.
A. 455. ὥστε τὴν ἰσχὺν πάνυ σοι
συμβάλλεσθαι Epist. IV. •

Σύμβασις. Ἐτεοκλέης σύμβασιν ποι-
μένῃ Sup. 739.

Συμβόλαιον. ἃ νῦν συμβόλαια πρόσ-
θεν ἦν Ion. 411.

Σύμβολον. μανθάνω τὸ σύμβολον Or.
1130. σύμβολον ἔχω σαφές Rh. 220.
οἶδα σύμβολον κλύων ib. 573. ξένοις
πέμπειν σύμβολα Med. 613. τὰ μη-
τρὸς σύμβολ' ὅς γ' ἔσωσέ μοι Ion.
1386. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισ-
μαι θυμὸν El. 577.

Συμβύλεσθαι. συμβύλευ μοι θανεῖν
Hec. 373.

Συμμάρπτειν. φῶτε συμμάρψας δύνω
Cy. 396.

Συμμαρτυρεῖν. συμμαρτυρῶ σοι Dan.
fr. IX. 1. συμμαρτυρήσεις Iph. A.
1158.

Συμμαχεῖν. τοῖσιν εὖ φρονῶσι συμμα-
χεῖ τύχη Pi. fr. VI. 3.

Συμμαχία. ὅς ἐμὴν συμμαχίαν ἀτίζει
Rh. 252.

Σύμμαχος. σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρην
Ph. 943. θυγατρὶ σύμμαχος καθίστα-
μαι An. 371. τὸν Ἡράκλειον σύμμα-
χον Her. 458. πάντα νεκρὸν σύμμα-
χον λαβὼν El. 680. ἀνδρῶν συμμά-
χων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. ἀπω-
θεῖν συμμάχους ἐπίφθονον Rh. 334.
κακῆς ἀνακαλῶ τὴς συμμάχους Tr. 469.
cf. Her. 349. ποίοις ἀμύνων συμ-
μάχοις; Her. 165. εἶθε σὰν χεῖρα
καὶ δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν An. 525.
χεῖρα σύμμαχον Rh. 23. ταῖς θεαῖσι
σύμμαχος γενήσομαι Tr. 969. πόλιν
σύμμαχον Her. 56. γυνὴ γυναικὶ
σύμμαχος πέφυκέ πως Alor. fr. II. cf.
Hec. 1043. ματρὶ πάρεισι σύμμαχοι
θεαὶ Or. 582. σύμμαχον δόρυ Her.
F. 1165. τὸ εὖ μετ' ἐμῇ καὶ τὸ δίκαιον
σύμμαχον ἔσαι Fr. inc. XCVI. 4.
etc.

Συμμετέχειν. συμμετασχόντες δορὸς
Sup. 648. Βάκχαις συμμετασχέσω
χορῶν Bac. 63.

Σύμμετρος. εἰ σύμμετρος (sc. ἀρβύλης
βάσις) σῶ ποδὶ γενήσεται El. 533.
χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας παιδὸς
Sci. fr. I. 1.

Συμμέτρως Al. 26.

Συμμιγῆς. αἵματηρὸς πέλανος—συμ-
μιγῆς φόνῳ Rh. 431. τεύχη τυρῶν
συμμιγῇ Cy. 225.

Συμμιγνύναι. σώματα ἄδικα δικαίοις
συμμιγνύναι Sup. 224. σύμμιζον
κόρη (i. e. colloquere cum p.) Hel.
331. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας
Sup. 222. σῶμα φλογμῷ πόσει συμ-
μίξασα ib. 1020. κακῷ ἐσθλὸν ἢ συμ-
μίσγνυται Ion. 1017. ὁ ἑρᾶνός συμμε-
μιγμένος τῇ γῇ Cy. 574. ὅταν συμ-
μιχθῇτον εἰς ταυτὸν δύο Œd. fr. XVII.
11.

Σύμμικτος. σύμμικτον εἶδος Thea. fr.
VII. 1. θηρώμενοι σύμμικτα μὴ δί-
καια, καὶ δίκαι' ὁμῇ Inus fr. IV. 3.

Σύμμολος. ἡ φόρμιγξ ἡ Φοῖβος σύμ-
 μολος Ion. 165.
 Συμμοχθεῖν. εἴ σε συμμοχθῶντ' ἐμοὶ
 κτενῶ Iph. T. 690.
 Σύμπαρ. αἰῶνα τὸν σύμπαντα Hec.
 757. συμπάντων βασιληΐδα τιμὰν—
 κρατύνεις Hip. 1280.
 Συμπατάσσειν. συμπατάξαντες μέσον
 πάντα τρατὸν Sur. 699.
 Συμπέμπειν. ὅς σὺ συμπέμπεις Iph.
 T. 1329. σῶν μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν
 ib. 1208.
 Συμπενθεῖν. συμπενθήσατε Her. F.
 1390.
 Συμπεραίνειν. κλεῖθρα συμπεραίνοντες
 μοχλοῖς Or. 1551.
 Συμπηγνύναι. συμπήξας τάφον Sur.
 938.
 Συμπίπτειν. συμπίπτει τέγη Her. F.
 905. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ πα-
 λιγκότως Xenom. fr. III. 2. ἐμοὶ σὺ
 συμπέπτωκας εἰς ταυτὸν λόγῳ Tr.
 1036. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύ-
 δων Hec. 118. ναῦς λάβρω κλύδωνι
 συμπεσῶσα Iph. T. 1393.
 Συμπιτνεῖν. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμ-
 πιτνεῖ Hec. 846. εἰς ταυτὸν μοι ἦδε
 συμπιτνεῖ δμῶις ib. 966. ἴν' ἔτ' ἄγαν
 πῦρ, ἔτε χεῖμα συμπιτνεῖ Er. fr. I.
 16.
 Συμπλεῖν. ἔτος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν
 μόχθων χάριν Iph. T. 600. μηθεὶς
 ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω El. 1355.
 συμπλεῖν Ἀχαιοῖς Iph. A. 102. συμ-
 πλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχῶσιν Her. F.
 1225. συμπλεύσομαι Hel. 1073.
 Συμπλέκειν. πλάταισιν ἐσχάταισι συμ-
 πλέκων—ναυσὶν Iph. A. 292. συμ-
 πλέκοντες σπέρμα καὶ γάμος τέκνων
 Fr. fal. cit. V. 5. ἀπόρῳ γε τῷδε
 συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. ἄρνας
 σρεπταῖς λύγοις σῶμα συμπεπλεγμέ-
 νος Cy. 224.
 Συμπληγάδες Med. 2. et 1263. Iph. T.
 241. 260. 355. et 1389.
 Σύμπλωρ, ὁ, Her. 217. et Hel. 1223.
 ἡ, Iph. A. 666.
 Συμποιμαίνειν. σὺν δ' ἐποιμαίνοντο—
 βαλῖαι λύγκες Al. 581.
 Συμπονεῖν. σὺν συμπονεῖς ἐμοὶ πόνος
 Or. 1224. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν
 ἐμοὶ Rh. 957. γυναικα συμπονεῖν
 γυναικὶ χρῆ Hel. 336. ὄν (sc. πολέ-

μιον κλύδωνα) συμπονήσας Ion. 61.
 συμπονήσεις, ἡ ἔγὼ πρᾶξαι θέλω;
 Tr. 62.
 Συμπορεύεσθαι. συμπορεύσομαι ἐγὼ
 Iph. T. 1488.
 Συμπορθεῖν. ὅς σῳ πατρὶ συνεπόρθει
 Φρύγας Or. 886.
 Συμπότης. παύσω συμποτῶν ὀμιλίας
 Al. 344. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων;
 Cy. 538.
 Συμπράσσειν. σὺν κακῶς πράσσει
 συμπράσσω κακῶς Her. 27. ἦν περ
 ἡμῖν ὤρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον Iph.
 T. 980. οἷσθ', ὁ μοι σύμπραξον;
 Her. 452.
 Συμπροξενεῖν. συμπροξένησον, ὡς τύχῳ
 μαντευμάτων Hel. 145.
 Συμπυνθάνεσθαι. θέλω σοι—συνπν-
 θέσθαι παρθένο θεσπίσματα Hel.
 335.
 Συμπυρῶν. συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων
 χλιδὴν Rh. 960. τῆς λελειμμένης
 συμπυρώσας Cy. 307. τῷ συμπυρ-
 μένῳ πόσει Sur. 1071.
 Συμφέρειν. ψυχὴν βιάζω τὰμὰ συμφέ-
 ρειν κακὰ Her. F. 1366. πάντα συμ-
 φέρησ' (i. e. ἔσα) Ἰάσονι Med. 13.
 συμφέρον σοι ὡς ῥᾶτα τὰναγκαῖα τῇ
 βίῃ φέρειν Hel. 260. εἰς τὸ συμφέρον
 Pol. fr. VII. 2. πῶς συνενέγκαμι' ἂν
 ἐκ πάντων γούης; Her. F. 488. ἐγὼ
 σοι πένθος λυπρὸν συνοίσω τῆσδε Al.
 371. κακῶν τῶν σῶν συνοίσω Fr. inc.
 CLII. 6. συμφέρεται τὰ πολλὰ πολ-
 λοῖς Her. 919. συνένεγκαι Iph. A.
 724. χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος;
 El. 527.
 Συμφεύγειν. ἐγὼ σὺν φεύγῃσι συμφεύ-
 γω τέκνοις Her. 26. συμφεύξομαι
 πατρὶ Ph. 1673.
 Συμφθείρειν. συμφθείρει λέχος An.
 948.
 Συμφλέγειν. σύμφλεγε δώματα Πεν-
 θέως Bac. 595.
 Συμφονεύειν Ion. 851. συμφόνευσεν ib.
 1044. ὑμεῖς μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμ-
 φονεύσατε Hec. 391.
 Συμφορὰ, 1) propr. casus omnis fortui-
 tus, sive secundus, sive adversus.
 συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; Ion. 536.
 etc. 2) sed plerumque in malam par-
 tem accipitur, pro fortuna adversa.
 ἡδὲ συμφορᾶς ὑποφύσιν διέφθειρε Hec.

597. ἔμοι χρήν συμφορὰν—γενέσθαι ib. 629. κλαίῃσα συμφορὰν δωμάτων Or. 61. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τῷσχατον ib. 447. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. ἕκ εἰς γάμους σὺς συμφορὰν κτήσῃ γόοις Ph. 1666. συμφορᾷ κεχρημένους Med. 347. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς θνατοῖς Hip. 543. χαλεπᾷ ὑπέραντλος ἔσα συμφορᾷ ib. 768. ἀνοσίῳ συμφορᾷ ib. 814. βαρεῖα συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. συμφορὰ ἐτέρως ἐτέρα πιέζει ib. 896. ἄλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τὰ γαθὸν Rh. 318. χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει Hel. 92. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τὰ γαθῶ φέρει ib. 318. συμφορᾶς κακῆς ἱατρὸν εὐρεῖν El. 69. ἐπισήμους συμφορᾶς Or. 542. κοινὰς ἀδελφῶν συμφορᾶς κεκτημένην ib. 863. σπένδομαι συμφορᾶς ib. 1680. παίδων ὁμοίαις συμφορᾶς ὀλωλότων Ph. 1352. πολλὰς ἐφέλκων συμφορᾶς ἀμηχάνους Med. 552. κέκρανται συμφορᾶι νέων κακῶν Hip. 1255. συμφορᾶι θεήλατοι An. 852. εἰς τὰς μεγίστας συμφορᾶς ἀφιγμένος Iph. A. 453. ὦ παιδοποιοὶ συμφορᾶι! Rh. 980. κάμνῃσι καὶ βροτῶν αἰ συμφορᾶι Her. F. 101. εὖ φέρειν χρὴ συμφορᾶς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. συμφορᾶς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν ejusd. fr. XII. 1. ταῖς συμφορᾶϊσιν ἕκ εὐτυχῶ And. fr. XVII. 2. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορᾶς Aug. fr. 1. θάρσος πρὸς τὰς συμφορᾶς μέγα σθένει Bel. fr. VII. αἱ κακαὶ συμφορᾶι ejusd. fr. XXV. 15. μακρὸς αἰὼν συμφορᾶς πολλὰς ἔχει Gl. fr. IV. et Fr. inc. LXXVII. τῷ θράσει τὰς συμφορᾶς ἀμαυρῶν Inus fr. III. 1. συμφορᾶι σκληραὶ Scy. fr. II. 2. ἵνα τὰς συμφορᾶς λάβωσιν ἐμφανεσέρας Fr. inc. B. 13. 3. etc. 3) interdum sensu laeto sumitur, pro casu prospero. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν τᾷσδε κρείσσῳ Hel. 648. τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφορᾶϊσιν Al. 1158. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορᾶς εὐδαίμονας Hel. 464.
- Σύμφορος. λέξω ἴδιον τῷτο, σοὶ δὲ σύμφορον El. 633. ὅς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφωρώτατα Med. 876.
- Συμφυγᾶς. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380.
- Συμφύρειν. αἷμα συμπεφυρμένον πυρὶ Med. 1199.
- Σύμφυρτος. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234.
- Σύμφυτος. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955.
- Σύν. χρυσέοις σὺν ὄπλοις Hec. 112. σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν ib. 1120. σὺν δόλῳ ib. 1269. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ Or. 689. σὺν νῷ ib. 907. σὺν δίκῃ Ph. 156. et 495. et Sup. 328. σὺν ἀλαλαῖσιν αἰαγμάτων Ph. 337. σὺν ὀπλοφόροις ib. 796. ἀμυσσοτάταισι σὺν ψδαῖς ib. 814. σὺν αἵματηραῖς ταγόσι ib. 1424. σὺν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. σὺν θεοῖς ib. 915. σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ ib. 551. σὺν πόνῳ Al. 1038. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. σὺν πολλοῖς ἔδνοισι ib. 873. σὺν φθόνῳ θεῶν Sup. 348. σὺν Ἀδρασεῖα λέγω Rh. 468. σὺν τῷ δικαίῳ Her. 331. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion. 1582. σὺν θεοῖσι κινεῖν δόρυ Er. fr. V. 1. σὺν Ἀθανᾷ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc. 2) adverbial. sine casu positum, ubi notat una, simul. Her. F. 785. et saepius.
- Συνάγειν. ἔνθα Ὀρφεὺς σὺναγε δένδρεα Μήσαις, σὺναγε θήρας ἀγρῶτας Bac. 563. sq. ἐπεὶ—Ἕλληνας εἰς ἓν καὶ Φρύγας συνήγαγον Or. 1640. πάντα ἐν ἡματι τῷδε συνάγαγεν—ἄχῃ Ph. 1573. χιλίων ναῶν τόλον Ἕλληνικῶν συνήγαγε Iph. T. 11. σέ τε καὶ μὲ συνάγαγε Hel. 649. ἐὰν τραυμυρίας ἀλώπεκάς τις συναγάγοι Fr. inc. B. 14. 8.
- Συναθροίζειν. ὃ συνήθροισαι στρατῷ Rh. 613.
- Σύναιμος. ὦ σὺναιμε Iph. T. 774. δισσὺς συναίμους Epig. I. 3. σὺναιμον εἰς λέχος Ph. 824.
- Συναίρειν. ὃ συναίρεται δόρυ Rh. 495. συνηράμην φόνον σοι ματρός Or. 765.
- Συναλαλάζειν. ἦν πάντες—λωτῷ συνηλάλαξαν Her. F. 11.
- Συναλγεῖν. συναλγεῖ σοῖς κακοῖς Rh. 807. εἰς συναλγῆντ' ἦλθον Her. F. 1202. συνάλγησον And. fr. XXII. 1.

Συναλίζειν. χρησμῶν ὑποιδὸς πάντας
 εἰς ἓν συναλίσας Her. 404.
Συναλλαγή. λέκτρων ὑθίκτων ἤλθες
 εἰς συναλλαγὰς Hip. 652.
Συναλλάσσειν. συναλλάσσειν βαρὺς
 Her. 4.
Συναμιλλᾶσθαι. βάρος ἀντίπαλον δα-
 κρύοις συναμιλλᾶται Her. F. 1205.
Συναμπίσχεσθαι. τί συναμπίσχη κόρας
 Her. F. 1111.
Συναμύνειν Iph. A. 62.
Συναναγκάζειν. συνηναγκασμένους ὄρ-
 κος Iph. A. 395.
Συναντᾶν. μὴ συναντῶεν φόνῳ Iph.
 T. 1210. τὸν συναντήσαντά μοι Ion.
 534.
Συνάντεσθαι. ἰόντι ὅτι συνήντετο Ion.
 831.
Συνάντησις Ion. 535.
Συναντλεῖν. ὅς κοινὸς πόνης Δίῳ παιδὶ
 συναντλεῖ Ion. 200.
Συναοιδός. συναοιδοὶ Νύμφαι Her. F.
 787.
Συναποκάμνειν. ὥτε — συναποκαμεῖν
 μέλη Iph. T. 1371.
Συνάπτειν. ματρὶ γάμος συνάπτει Ph.
 1056. conf. Iph. T. 1228. et Ion.
 941. τῷ δὲ συνάπτει λύπη φρενῶν
 Hip. 187. δὴ ἐξ ἑνὸς κακῷ συνάπτει
 Iph. T. 488. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ
 ἔχθραν συνάπτειν Her. 460. φασγά-
 νων ἀκμὰς συνήψαμεν Or. 1482. εἰς
 λόγους συνῆψα Πολυνεΐκει Ph. 709.
 ὄρκους συνῆψαν ib. 1247. cf. Iph. A.
 58. ἐλπίς, ἣ πολλὰς πόλεις συνῆψε
 Sup. 480. συνῆψαν ἀλκὴν ib. 683.
 τόμα ἔσθ' συνῆψα Iph. T. 375. εἰς χο-
 ρεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων Bac.
 133. ἠδὲ σὺ συνῆψε χεῖρα; ib. 615.
 συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην ib.
 1302. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν Her.
 430. συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην ib.
 831. cf. Ph. 1236. et Al. 505. et
 1143. συνῆψ' ἐμοὶ σε Ion. 570. ἵχνος
 μοι συνῆψας ib. 663. cf. v. 792. λέκ-
 τρα ἀλλήλοισιν συνῆψαν Her. F. 1317.
 συνῆψε γένναν Œneï fr. I. 5. δεξιὰν
 ἐμῇ χερὶ σύναψον Iph. A. 832. συν-
 ᾶψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν Hip. 515.
 κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. et
 Her. F. 477. συνάψαι τῆνυρ εἰς φίλος
 Iph. T. 59. συνάψαι πόλεμον Ἑλλη-
 σιν μέγαν Hel. 55. κακὰ κακοῖς συν-
 ᾶψαι Her. F. 1213. ψευδῇ συνάψας

γάμον Iph. A. 105. ἐμοὶ μόνος μόνῳ
 μάχῃ συνάψας Her. 808. συνάψω
 μῦθον σέθεν Sup. 566. συνάψω Μαι-
 νάσι στρατηλατῶν Bac. 52. ὅς με
 βρόχοισι συνάψει ib. 546. ἔλκυσιν
 ἡμῖν—τὰς συμφορὰς σπευδῇ σύναψαι
 Hel. 1460.
Συναράσσειν. ἥ γὰρ συνήραξ οἶκον—
 ἐμόν; Her. F. 1142. μή μοι δορὶ
 συναράξης—πόλιν Her. 379.
Συναριτεύειν. συναριτεύσων ἄμ' Ἀλκ-
 μήνης γόνῳ Tr. 803.
Συναρμόζειν. ὁλόμενον σκάφος συναρ-
 μόσας Hel. 236.
Συναρπάζειν. ἄς συνήρπασας Bac. 443.
 cf. v. 728.
Συναρτᾶν. συναρτήσας γένος Med. 564.
Συνασοφεῖν Ph. 397.
Συνασπίζειν. Βακχίῳ συνασπίζοντες
 Cy. 39.
Συναναίνειν. συνανανῶ κόρας Cy. 462.
Συνδαίειν. τὸς γάμος—συνδαίσας ἐμοὶ
 Hel. 1455.
Συνδεῖν. ἥ φίλος ἁεὶ φίλοις—συνδεῖ
 Ph. 541. ἦν λύοντα καὶ συνδῶντά μ'
 εἰσεῖδες Iph. A. 110. συνδήσαντες
 Cy. 237. σύνδησαι πέπλοις An. 833.
Σύνδειπνος. γέλων ἔθηκε συνδείπνοις
 πολὺν Ion. 1172.
Σύνδεσμα, τά. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυ-
 σὸς εἶχε Med. 1193. λέλυμαι μελέων
 σύνδεσμα Hip. 199. ὅσαισιν ἁμμά-
 των σύνδεσμ' ἐλέλυτο Bac. 696.
Σύνδετα, τὰ, Ion. 1390.
Συνδικάζειν. Ζεὺς σοι τάδε συνδικάσει
 Med. 157.
Συνδιολλύναι. καὶ μὲ συνδιώλεσεν Œd.
 fr. VII. 2.
Συνδοκεῖν Iph. T. 71.
Συνδουλεύειν. ἐκέτι γῆρα δειλαίῳ συν-
 δουλεύσω Hec. 203.
Σύνδουλος, ἡ Med. 65. et An. 64.
Συνδρᾶν. θυγατρὶ συνδρᾶ τάδε An.
 40. ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ ματρὸς φόνον
 Or. 406. cf. v. 1535. τὸ συνδρῶν σ'
 ἀναγκάσει χρέος An. 337. συνδράσης
 μὴ Hec. 871.
Συνδρομάδες πέτραι Iph. T. 422.
Συνδύας. τοιαύτας εἶη με κυρῆσαι συν-
 δύαδος—ἀλόχῃ Al. 476.
Συνδυσυχεῖν Or. 1099.
Συνδῶδεκα Tr. 1076.
Σύνεδρος. κατεῖδον δὴ Ἀἴαντε συνέδρω
 Iph. A. 192.

Συνεΐδειν. σύννοϊδα δεῖν' εἰργασμένος Or. 396. σύννοισθ' ἄ γ' εἰς ἔμ' ἔκ εὐορκος ὦν Med. 495. σύννοιδέ μοι Κύπρις El. 43. τὸ συνειδὸς—ἀεὶ μένει Epist. IV.

Συνειλίσσειν. Κέκροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Συνεῖναι. σὺ θεοῖσιν σύνει; Hip. 949. τοῖς ἀτελέσοις τῶν τῷδε πόνων μήτε συνείην Fr. inc. CLXV. 7. τῶν συνόντων σοι φίλων Epist. II. cf. Epist. IV.

Συνειπεῖν. συνείποιτ' ἄν, οἶον—Hip. 557.

Συνεισβαίνειν. ὅσοι ταυτὸν συνεισέβησαν σκάφος Med. 477.

Συνεισέρχασθαι. θέλω καὶ γὰρ σοι συνεισελθεῖν δόμῳ Hel. 334. cf. v. 1089.

Συνεκθνήσκειν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώματι Cy. 568.

Συνεκκλέπτειν. ὅς συνεκκλέπτει γάμῳ τῆς σῆς El. 364. ἢ συνεκκλέπτῃσα Hel. 1386. σὲ ἐπὶ ναῦς—πέμψω συνεκκλέψασα Tr. 1018.

Συνεκκομίζειν. τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν Or. 684. παισὶ συνεκκομίζειν Κύπριν Hip. 465. δεῖ με συνεκκομίζειν σοι πόνῳ El. 73.

Συνεκπνεῖν. ἔκ ἔσθ', ὅπως ἔ χρὴ συνεκπνεῦσαί μέ σοι Iph. T. 684.

Συνεκπονεῖν. ὅτι συνεκπονεῖ τάδε Hel. 1422. μοχθῶσι μόχθῳς εὐτυχῶς συνεκπώνει And. fr. VII. 4. ἐγὼ σοι συνεκπονεῖν θέλω Ion. 850. τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν Hel. 1394. τῷ γήρῳ μοι συνεκπονῶσα κῶλον Ion. 740. συνεκπονήσατε φυγὰς Iph. T. 1063.

Συνεκτρέφειν. συνεκτραφεῖς ἔμοι Iph. T. 709.

Συνεκφέρειν. παισὶν ἠδέως συνεκφέρειν φίλῳς ἔρωτας Dic. fr. VII. 1.

Συνεμπρήθειν. συνεμπρήσαι νεῶν πρύμνας Rh. 489.

Συνεξαιρεῖν. συνεξαίρει (sc. τὸν ἐχθρὸν) δόμων Ion. 1044. αἶ συνεξεῖλον Φρύγας Tr. 24.

Συνεξέρχασθαι. χρήμαθ', οἷς συνεξήλθον Hec. 1012.

Συνεξευρίσκειν. συνεξεύρισχ', ὅπως αὐτοί τε σωθήσεσθε, κ. τ. λ. Her. 421.

Συνεπαεΐδειν. συνεπαεΐδ' Ἄρτεμιν Iph. A. 1492.

Συνεργάτις. φόνε συνεργάτιν λαβὼν El. 100.

Συνεργός, ὁ Or. 1446. et Ion. 48. ἢ Hip. 523. κακῶν συνεργός Bac. 512.

Συνερεΐδειν. χρυσέαισιν συνερεΐδει περόναις κρυπτόν Bac. 97. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες Iph. T. 457.

Συνέρχασθαι. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. εἰς ἐν συνελθὼν Ph. 465.

Σύνεσις Or. 396. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. ἐνθεὶς σύνεσιν Sup. 203.

Συνέσιοι El. 784.

Συνετός. τά τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι, καὶ τὰ μὴ Iph. A. 1255. συνετὸν ἄτολμον CEd. fr. VI. 2. τὸ συνετὸν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν Or. 1180. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 9. ἀναβοήσεται ἔ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 466. συνετὰ λέγῃσα ib. 653.

Συνετῶς Iph. A. 466.

Σύνευνος. ἄλλῃ ξυνοικεῖ συνεύνῳ Med. 1001.

Συνευτυχεῖν. βίον συνευτυχοίην Hip. 1119.

Συνεύχεσθαι. συνεύχομαι Iph. T. 1221. συνηύξατό σοι τὰ ἀγαθὰ Epist. III.

Συνέχειν. συνέχει δῶμα Bac. 390. τὸ συνέχον ἀνθρώπων πόλεις Sup. 312. ὅς συνεῖχες τῷ μὲν μέλαθρον Bac. 1307. δύο ᾄδης ψυχὰς γε συνέσχευ ὁμῇ Al. 904. φροντὶς, ἢ συνεσχόμεν Her. 634.

Συνεχής. συνεχῆς κλιτύς Hip. 226. τὸ συνεχές ἔργον παντὸς εὐρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX.

Συνεχῶς Iph. A. 1008.

Σύνηβος. Καδμείων σύνηβοι Her. F. 438.

Συνήδεσθαι. ἐδὲ συνήδομαι ἄλγεσι δώματος Med. 136. τί τοῖσδε συνήδῃ; Hip. 1286. θανόντι γ' ἑδαμῶς συνήδομαι Rh. 958. ὥς μοι συνησθῆς Ion. 728.

Συνήθης. φθέγματος συνήθη γῆρυν Rh. 609. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βασάζειν ἔμοι Al. 41.

Συνηρεφεῖν Phaeth. fr. V. 3.

Συνθακεῖν. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν αἰὲ Her. 994.

Σύνθακος, ἢ Or. 1637. et Hip. 1093.

Συνθάπτειν. ἄρ' Ἀτρείως παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε; Hel. 1561. Κρητι-

κὺς αὐλὺς—συνέθαψε Pol. fr. X. 3. σαυτὴν ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ Ph. 1652. κόσμος—, ᾧ σφε συνθάψει πόσις Al. 147.
Συνθέλω Her. F. 832.
Συνθήγειν. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας Hip. 689.
Σύνθημα τρατῷ Rh. 572. cf. v. 684.
Συνθηρεύειν Er. fr. I. 18.
Συνθνήσκειν. μὴ σύνθνησκέ μοι Or. 1075. συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις Sup. 1007. συνθάνοιμί σοι Med. 1210. θυγατρὶ συνθανεῖν Hec. 396. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον; Sup. 769. θανῶσιν αὐτοῖς συνθανῶσα κείσομαι Ph. 1289. cf. Sup. 1063. κακοῖσιν ἅπαντα φρῶδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονὸς Tem. fr. I. 3.
Συνθοινάτωρ. πικρὸν συνθοινάτορα El. 638.
Συνθρανῆν. συντεθράνωται ἅπαν (sc. δῶμα) Bac. 633.
Συνθραύειν. τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν Or. 1569.
Συνθύειν El. 795.
Συνήημι. συνῆκα Or. 433. et An. 920. συνῆκε θέσφατα Ph. 425.
Συνίστημι. σύμισθι Hec. 870.
Συνιστάναι. πῇ συνέτη (sc. φύσεως κόσμος) Fr. inc. CLIII. 6.
Συνισχάνειν. ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχάνει Iph. A. 694.
Συνναῦται Cy. 424. et 704.
Συννεάζειν. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέφ πατρὶ Dan. fr. VI. 6.
Συννεφεῖν Dan. fr. I. 7. συννεφῶσαν ὄμματα El. 1078.
Συννεφῆς Ph. 1318.
Συννικᾶν. σὺ συννικᾶς ἐμοὶ Al. 1106.
Συννοεῖν. ἐν ἐμαυτῷ τι συννοούμενος Or. 633. cf. Ion. 644.
Σύννοια. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; Or. 631. συννοία, οἷον δέξρα-κεν ἔργον An. 806. σύννοϊαν ὕμῃσιν φέρων Her. 382.
Σύννομος. αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 979. ὧ ποταναὶ—σύννομοι νεφέων δρόμῳ Hel. 1504.
Συννοσεῖν An. 949. et Iph. A. 407. διώλεσεν τὸν συννοσῆντα Sup. 228. σοὶ νοσῆντι συννοσῆσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5.
Συννυμφοκόμος Iph. A. 48.

Σύννοδος. κύνεαι σύννοδοι θαλάσσης Iph. T. 393.
Συνοικεῖν. μὴ συνοικίην φόβῳ Her. 996. μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήραϊ συνοικίην Er. fr. VI. 3. τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονία συνοικεῖν Hip. 163. συνοικῆσαι πόσει Hel. 1671. θεὸς συνοικήσεις θεῷ An. 1259. Αἰγεῖ συνοικήσυσσα Med. 1385. cf. Al. 365.
Συνοικίζειν. οἷῳ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνήκισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ἐπίσημον εὐνήν Ἡρακλεῖ συνοικίσας Her. F. 68.
Συνομαίμων, ὁ Iph. T. 848.
Συνομαρτεῖν. σὺν δ' ὁμαρτέσιν φίλοι κλαίοντες Or. 948.
Συνουσία. φίλων συνουσία Med. 254. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία Fr. inc. XLIV.
Συνοφρυνῆσθαι. τοῖς συνωφρυνμένοις—ὁ βίος—συμφορὰ Al. 803. συνωφρυνμένῳ προσώπῳ ib. 780.
Σύνοχος. παίγματα σύνοχα φοιτάσιν Bac. 163. σύνοχα δάκρυα Hel. 171.
Συνταράσσειν. ὧ συνταραχθεῖς οἶκος Iph. T. 557.
Συντάσσειν. τοῖσι συνταχθεῖσιν ἔσι μὴ ἄραθοις Her. F. 191.
Συντείνειν. κοινᾷ συντείνει γνώμα Hec. 190. Μοῖραι συντείνουσι θεαὶ Iph. T. 207. σύντεινε ποδὺς ὁρμᾶν El. 112. et 127. ἡνίκ' ἂν—συντείνῃ δρόμημα κυνῶν Bac. 870.
Συντελεῖν. ὅν μὴ τὸ θεῖον—συντελεῖ And. fr. XX. 2. v. not.
Συντέμνειν. ἐν βραχεῖ πολλὰς λόγους συντέμνειν καλῶς Aiol. fr. V. 2. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω Hec. 1180. συντεμὼν τῆς σῆς πόνης Rh. 450. ἐν συντεμῶσσι Iph. A. 1249. ὥς δὴ συντεμῶ Tr. 441.
Συντήκειν. τὸν πάντα συντήκυσσα δακρύοις χρόνον Med. 25. ἐμὲ συντήξουσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις Iph. A. 398. μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκευ κακῶν Or. 283. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε; Med. 689. λύπαις συντέτηκας El. 240. κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ Fr. inc. CVII. ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε eorund. CLI. 3. συντηχθεῖς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029. ὅστις τρόποισι συντακῇ Or. 803. ἀγρία

- συντακείς νόσφ *ib.* 34. ἀσιτίαις δέ-
μας γεραιὸν συντακείς *Sup.* 1106.
- Συντιθέναι. θεῶν συντιθεῖς ἅπαν γέ-
νος *Med.* 747. συντιθεῖς πυκνὸν νέ-
φος *Dan.* fr. I. 4. πάσας συντιθεῖς
γυναῖκας *Pro.* fr. III. 1. cf. *Hec.*
1184. συντιθέντες τᾶδिका *Ion.* 833.
ἐπισκήψω—τάμᾱ πλευρὰ συνθεῖναι πέ-
λας πλευροῖσι τοῖς σοῖς *Al.* 367. ἐν
ὀλίγῳ τάμᾱ πάντα συνθεῖς *Sup.* 1126.
ἅπαντα συνθεῖς τᾶδ' εἰς ἓν *Iph.* T.
1016. συνθέντες λόγον *Bac.* 297.
συνθέντες ἄρθρα τόματος *Cy.* 621.
συντεθεῖς ὁ πᾶς λόγος *Tr.* 909.
- Σύντλημι. σὺ ἐμοὶ συνέτλας *Al.* 413.
- Σύντομος. σύντομ' ἡμῖν τὰπ' ἐμῷ τε—
εἰς ἓν ξυνελθόντα *Tr.* 1154. μύθος
συντομωτάτης κλύειν *Her.* 784.
- Συντόμως *Epist.* V.
- Σύντονος. βακχεῖα συντόνῳ *Bac.* 126.
σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν *Iph.* A.
118. συντόνοις δρομήμασιν *Bac.* 1089.
σύντονα ἔλκετε τὸν κακοδαίμονα *Hip.*
1361.
- Συντρέφειν. συντέθραψαι προσπόλοισι
βασιλέως *Hel.* 1042. πῶλος, ἦτις ἂν
διαζυγῇ τῆς συντραφείσης *Tr.* 665.
- Συντρέχειν. χρόνῳ τὸ μῆκος αὐτὸ συν-
τρέχει *Or.* 1215. cf. *Ion.* 547. συν-
τρέχει εἰς χρήματα τῷτῳ δὴ πάντες
Pal. fr. III. 2. vid. not. συντρέχουσιν
εἰς μίαν βάσιν *Thes.* fr. V. 12.
- Συντριαινῆν. ὥστε — τρεπτῷ σιδήρῳ
συντριαινῶσιν πόλιν *Her.* F. 946.
- Συντρίβειν. ἐπεὶ σε—συντρίψω *Cy.*
701.
- Σύντροφος *Iph.* T. 1119.
- Συντυγχάνειν. μὴ καὶ Δόλωνα συν-
τυχῶν κατακτάνῃ *Rh.* 864. πῶ σοι
συντυχῶν ἀμνημονῶ; *Her.* 638.
- Συντυχία. μεταλλαγαὶ συντυχίας *Her.*
F. 766. πρίν τινα συντυχίαν—γε-
νέσθαι *Phi.* fr. V. 2. καιναὶ καινῶν
μεταβάλλεσθαι χθονὶ συντυχίαι *Tr.*
1119.
- Συνωδός, ἡ *Ph.* 1519.
- Σύρδην *Rh.* 58.
- Συρηκόσιοι *Epig.* II. 1.
- Συρία. Συρίας λιβάνῳ καπνὸς *Bac.*
144.
- Σύριγμα. ἐνθ' ἔχει συρίγματα *Bac.*
950.
- Σύριγξ. σύριγγος πνοὰ *Or.* 144. μό-
σχον ὃ σύριγγι τραφεῖσαν *Iph.* A.
1085. νυκτιδρόμῳ σύριγγος ἰὰν κατα-
κῶ *Rh.* 553. τῷτε σύριγγ' αἰοδαὶ
σέβιζον *Hel.* 362. vid. not. πρεσβυ-
τάτῃ σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος *ib.*
1499. σύριγγες τροχῶν *Hip.* 1234.
σύριγγας ἄρματείης *Iph.* A. 230. συ-
ρίγγων ὑπὸ καλαμόεσσαν ἰαχὰν *ib.*
1038. συρίγγων εὐφρόγγῳ φωνᾷ *Tr.*
127. Σειρήνες ἔχουσιν σύριγγας *Hel.*
170. συρίγγων ὑπ' αἰόλας ἰαχὰς
ὑμνων *Ion.* 498.
- Συρίζειν. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς *Ion.*
500. συρίζων ποιμήτας ὑμεναίως
Al. 579. βάρβαρα συρίζων Φρυγίων
αὐλῶν *Iph.* A. 576. συρίζων ὁ κηρο-
δέτας κάλαμος Πανὸς *Iph.* T. 1125.
συριζόντων κατὰ πρύμναν εὐναίων πη-
δαλίων *ib.* 431.
- Σῦς. σὺς ἀγρίῳ ἀγῶνος ἦψω *Sup.*
316. καταβαλεῖν τὰν σὺν *Meleag.*
fr. XXIII. ἐπ' ὤμοις σὺς φέρων
βάρος *Fr.* inc. CLXXII. 1. ἡ σὺν
μορφώτρια *Tr.* 437.
- Συσκιάζειν. συσκιάζοντας γένυν *Sup.*
1218. ἄγκος πεύκαισι συσκιάζον *Bac.*
1050.
- Συσκυθρωπάζειν *Fr.* inc. CLII. 3.
- Συσπεύδειν τῷ κάμνοντι *Fr.* inc.
CCXVIII.
- Συσσίτιον. ἐν μέσῳ συσσιτίῳ *Ion.*
1165.
- Συσσώζειν. τὸ τέκνα συσσώζειν κα-
λὸν *Iph.* A. 1209. ἦν δυνώμεθα—
καὶ σὲ συσσωσαι *Hel.* 1405.
- Συσσωφρονεῖν *Iph.* A. 407.
- Σύτσεις. εἰς συτάσεις κύκλῳ τ' ἐχώ-
ρει λαὸν *An.* 1089. συτάσεις ἂν εἰσί-
δοις *Her.* 416.
- Συτέλλειν. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς
—συνέσειλεν *Fr.* inc. XXX. 4. ὃ
πολὺς ὄγκος συτελλομένων προγόνων
Tr. 108. συνέσαλμαι κακοῖς *Her.* F.
1417. ὃ πέπλοις συνεσάλησαν *Tr.*
378. συσαλέντες *Iph.* T. 295.
- Συτενάζειν φίλοις *Ion.* 935.
- Συτολίζειν. ἀγάλματα συτολίσαι χρή-
ζουσα λίμφ *Or.* 1435.
- Συσφάζειν. συσφαγῆναι *Iph.* T. 685.
- Σφαγεῖον. ἔχ' ὡς σφαγεῖον Δαναΐδαις
τέξουσ' ἐμὸν *Tr.* 742. σφαγεῖον ἔφερον
El. 800. Αἰτναῖα σφαγεῖα *Cy.* 394.
- Σφαγεύς, 1) mactator. *Iph.* T. 623. *Rh.*
254. et *Her.* F. 451. 2) culter mac-
tatorius. σφαγεῖς βυπόροι *An.* 1135.

Σφαγή. θανασίμω σφαγῇ Hes. 571. δύστηνος σφαγῆς ib. 1037. αὐτόχειρι σφαγῇ—λείψειν βίον Or. 945. μεθ' ἡμ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἐπὶ σφαγῇν An. 430. τὸν ἐφεσῶτα σφαγῇ ib. 548. cf. Iph. T. 726. δίκας τίνυσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς Iph. T. 339. σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν ib. 994. τῆς σῆς σφαγῆς ἀποινα ib. 1459. παρίσασθαι σφαγῇ Her. 503. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι ib. 562. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ταθεῖς Hel. 1598. σφαγῇν αὐτεῖς τήνδε μοι El. 757. 2) dog. σφαγά. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγῶν Ph. 334. ἄξια σφαγᾶς τάδε Al. 228. λαιμορῦτῃ σφαγᾶς Hel. 360. 3) plur. παρῇν ὄχλος—ἐπὶ σφαγᾶς Hes. 522. σφαγαῖς θανῶσα Or. 39. cf. v. 291. Αἴμονος γάμοι σφαγᾶς ἀπείργουσι Ph. 952. καιρίως σφαγᾶς ib. 1440. σφαγᾶς Ἑκτορος τροχηλάτης An. 399. ἐνιψεν αὐτῶν—σφαγᾶς; Sup. 765. ἐπὶ σφαγᾶς νιν κομίζω Iph. A. 906. cf. v. 1548. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ib. 1318. cf. Tr. 1315. κατατόμης σφαγᾶς Rh. 606. μορσίμης σφαγᾶς ib. 636. δεσπότη παρὰ σφαγαῖς ib. 790. σφαγαῖ ἀμφὶ βωμοῖσι Φρυγῶν Tr. 562. σφαγαῖς ἐκπνεῦσαι βίον Hel. 141. σφαγαῖ ἔχουσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. ἦλθες εἰς σφαγᾶς ib. 784. προβωμίῳ σφαγαῖσι μῆλων Ion. 377. σφαγᾶς φαρμάκων θανασίμων ib. 616. cf. v. 1250. πέπλοις καθάρμοσον σφαγᾶς El. 1228. etc.

Σφαγιασμός. παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν El. 200.

Σφάγιον. σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσθαι Hes. 111. cf. v. 121. et 305. et Or. 840. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. cf. Iph. A. 135. et 1200. et Iph. T. 211. οἶν—σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. δῶλων σφαγίων ἔνεκα Hes. 137. ἃ Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐρῆς ὁμοσπόρῃ Or. 657. σφάγια γενναίων τέκνων ib. 813. σφάγια φοινίσσειν ib. 1285. σφάγια πρὸ δόρὸς καταβάλοις ib. 1603. σφάγια ἤμ' αὐτῷ Ph. 178. cf. v. 1117. ἢ σφαγίων κλύει Al. 978. τέμνειν σφάγια Sup. 1195. conf. v. 1204. σφά-

για ἄλλοισιν μέλει ἄρρητα Iph. T. 40. σφάγια τύπιχώρια ib. 280. cf. v. 335. 337. et 776. σφαγίων ἔφοροι Rh. 30. σφάγια ἡτοιμασμένα ἔστηκεν Her. 400. παρῆκται σφάγια τάξεων ἑκάς ib. 673. φάσγανον—ᾧσει σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580. ἔτλη—σφάγια παρθένης κτανεῖν Ion. 278. ἢ μυσαροῖς τοῖσδε σφυγίοις. El. 1294. **Σφαγίς.** ἐκ κανῶ ἐλὼν ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τεθηγμένα σφαγίς ib. 1142.

Σφαδάζειν Fr. inc. CLXVII. 3. ὁ δ' ἐσφάδαζεν eorund. CCII.

Σφάζειν An. 413. ἢ σφάζει—Πρίαμον Tr. 134. σφᾶζε An. 259. σφᾶζε παρθένης δέρην Or. 1199. σφάζων τέκνον Iph. A. 1186. ὡς σφάζων ἐμέ Bac. 631. σφάζοντες ἢ λήγοιτ' ἂν Ion. 1404. μῆλ' ἔσφαζον Ph. 1261. οἳ μ' ὥστε μόσχον—ἔσφαζον Iph. T. 360. προτέλεια παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ; Iph. A. 718. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. σφάξαι σ' Ἀργείων κοινῇ συντείνει γνώμα Hes. 189. cf. v. 221. σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας Ph. 920. σφάξαι κελεύσας θυγατέρα An. 626. ῥυθμοῖσί νιν σφάξαι μενοινῆς Cy. 447. σφάξας ἑμαυτὸν Ph. 1017. σφάξαντες Or. 1107. λύκε αἴμονι χαλᾷ σφαζομένην Hes. 91. σφαχθεῖσα Iph. T. 177. πρὶν σφαγῆναι Hes. 433. τὸ σφαγῆναι τόνδε, μοὶ βάρος μέγα Iph. T. 598. τὸ σφαγῆναι δεινὸν Fr. fal. cit. I. 1. σφαγεῖς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μαιφόνῃ Hes. 24. δεῖ τόνδε—σφαγέντα—γῇ εἶναι χοῆς Ph. 940. cf. v. 971. ἐκ γυναικὸς οἵχεται σφαγεῖς Iph. T. 552. cf. El. 123. σφαγέντες Cy. 242. εὐφυῇ σώματος ἑρῆν σφαγεῖσαν Iph. A. 1517. cf. Iph. T. 20. 563. et 770. et Tr. 619. σώματα σφαγέντα Sup. 813. ὃδ' ἀντὶ τῷ σῇ σώματος σφαγήσεται An. 315. cf. Iph. A. 935. 1360. 1367. et 1464. et Her. 583.

Σφάκελος Hip. 1353.

Σφακτός. σφακτὰν δαῖτα Hes. 1077.

Σφαλερός. προτάτης ἀπλῆς πόλει σφαλερὸς Phaeth. fr. IV. 3. ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσθαι Fr. inc. CLX. 2. σφαλερὸν ἡγεμῶν θρασὺς Sup. 508. τῇτό γ' ἐπὶ τὸ καλὸν σφαλερὸν Iph. A. 21.

σφαλερὰ ὃ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132.

Σφαλερῶς Iph. A. 600.

Σφάλλιν. δειναὶ τύχαι σφάλλῃσι δόμῃς Med. 198. σφάλλω, ὅσοι φρονῶσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. δ. πλεῖστα σφάλλει βροτὸς Æol. fr. III. 2. πολλὰ σφάλλῃσιν ἀνθρώπων θεοὶ Ag. fr. XXXI. 1. cf. Fr. inc. CXV. 2. πλεόν σφάλλῃσιν οἴκῃς Fr. inc. B. 15. 3. σφάλλιν πλεόν, ἢ τέρπειν Hip. 262. σφάλλιν δίκαν An. 781. ὥς μικρὰ τὰ σφάλλοντα (sc. τὸς τυράννους) Inus fr. XVI. 2. ὃ καὶ νῦν ἔσφηλε Ph. 1428. cf. Hip. 1232. et Rh. 917. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. πᾶσιν ἀνθρώποισιν — δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 3. μὴ σφήλης δόμῃς Hip. 871. Μοίρας δολίῃ σφήλαντι τέχνη Al. 35. εἴ τι σε σφάλῃ Κύνπρις An. 222. σφαλῇ ἐν τάτῳ μόνῳ Sup. 303. λέγων τάληθές ὃ σφαλῇ ποτε Fr. inc. XIX. ταχὺ σφάλῃ Hip. 184. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. μῶν ἐσφάλμεθα; An. 897. δόξης ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι Hip. 1414. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ἐκ ἐσφαλμέναις αἰσχὸς γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 2. γάμῳ — ἐσφάλῃς Or. 1078. δόξης ἐσφάλῃν εὐαγγέλιον; Med. 1010. ἢ μάλιν' ἐγὼ σφάλῃν Sup. 156. ὑφ' οἷων ἐσφάλῃ βυλευμάτων ib. 336. ἐσφάλῃς αἰνιγμ' ἀκύσας Ion. 533. ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. μὴ σφαλῶμεν ib. 844. εὐλαβῆ, μὴ τι σὸν σφαλῇ τόμα Hip. 100. μὴ δύο σφαλῇθ' ἄμα An. 693. μὴ σφαλῇς ἀτιμάσας Sup. 302. ἦν σφαλῶσι χρημάτων Antior. fr. VII. 2. ὃς ἂν σφαλῇ, εἰς ὀρθὸν ἔσῃ Ag. fr. XXVI. 2. τῷ κύβῳ μὴ σφαλῇς Pol. fr. IX. 2. αὐτοὶ δταν σφαλῶμεν, ὃ γινώσκωμεν Fr. inc. XXXIII. 2. σφαλεῖς Ph. 732. φόβῳ σφαλεῖς Or. 1558. ὃ μὴ σφαλεῖς Iph. A. 384. ἐνὸς ὃ σφαλέντες Or. 1151. σφαλέντες οἰχόμεσθα Sup. 128. σφαλεῖσα γνώμη Iph. A. 1541. σφαλεῖσα παρθένος Ion. 1523. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν Her. F. 847. σφαλεῖσαι Hip. 671.

Σφάλμα. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτῶμενος An. 54. διαβολαῖς νέαις κλέψας

τὰ πρόσθεν σφάλματα Sup. 416. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὸς ἐκγόνους αἱ θεοὶ τρέψουσιν Fr. inc. CXXXIII. 1.

Σφενδονᾶν. ὄπλισμα—διαφέρων ἐσφενδόνα Sup. 715. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190.

Σφενδόνη, 1) pala annuli. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτῃ Hip. 862. 2) funda. σφενδόναις ἐκαβόλοις Ph. 1149.

Σφηκία Cy. 473.

Σφίγξ, nom. propr. monstri Thebani. Ph. 46. 50. 814. 1362. 1512. 1722. et 1748. Σφίγγες El. 471.

Σφόνδυλος. σφονδύλοις ἐνήρμωσεν (sc. ἔγχος) Ph. 1422. εἰς σφονδύλῳς ἔπαισε El. 841.

Σφραγίζειν. σφραγίζεις (sc. τὰ γράμματα) Iph. A. 38. δεινοῖς σημάτων τρισὶν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σφραγίς. σφραγῖδα φύλασσε Iph. A. 155. σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Dan. 59.

Σφράγισμα. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.

Σφριγᾶν. μὴ σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. σφριγῶντι σώματι An. 195.

Σφυρόν. σφυρῷ κύψῃ Al. 589. σφυρῶν σιδηρᾷ κέντρα διαπείρας μέσον Ph. 26. μονόχαλα ὑπὸ σφυρᾷ Iph. A. 226. ὑπὸ σφυροῖσι Bac. 934.

Σχάζειν. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείῃ πλατάνῃ ἔσχασε ποντοπόρον Tr. 810. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. γῆρυν ἀφθογγον σχάσας ib. 967.

Σχεδία. τὰς ποντοπόρους ἔσχε σχεδίας Hec. 113.

Σχεδόν. σχεδὸν τύχα πέλας φάνη Ph. 1344. σχεδὸν οἶδά σοι μισυμένη Tr. 891. ἐπτα σχεδὸν τι καρπίμις ἐτῶν κύκλος Hel. 111. vid. etiam Sci. fr. I. 1. et Thes. fr. VI.

Σχέθειν. ὅτε σφ' Ἀχιλλέως—δάρυ—σχέθῃ Rh. 602. τιν' ἐπίνοϊαν ἔσχεθας; Ph. 411.

Σχετήριον ἡδὺ λιμῷ Cy. 135.

Σχέτλιος. ὃ σχέτλιε Al. 827. et Bac. 358. σχετλίῳ (in dual.) Al. 473. σχετλίῳ πόνῳ El. 120. σχετλία Med. 873. ὃ σχετλία Hec. 783. et Al. 744. et ὃ σχ. γύναι El. 1152. σχετλίαισι μάχαις Ph. 1551. ὃ σχέ-

τλιοι πομπαι Iph. T. 651. σχέτλια ἔργα Al. 409. κακοῖς σχετλίοις ἐλαύνομαι An. 31. cf. Cy. 583. ὦ σχέτλια παθῶν An. 1180. cf. Sup. 1074. Iph. A. 932. et El. 1170. σχέτλια ἄλγη Tr. 590.

Σχήμα. σχῆμα φοινῖς μάχης Ph. 259. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποσάντες βίῃ Med. 1039. σχῆμα εὐγενὲς ib. 1072. ὦ σχῆμα δόμων Al. 915. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. ἔχει τι σχῆμα Iph. A. 983. et Tr. 470. σχῆμα θηρὸς Rh. 209. σχῆμα τῷ κόσμῳ Bac. 830. σχῆμα λεαίνης Hel. 385. τρόπων τεκμήριον τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδε Ion. 238. cf. v. 240. μορφῆς ἀγρίας σχῆμα ib. 992. γέροντες ὑδὲν ἐσμέν ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 3. Τευθράντιον σχῆμα Μυσίας χθονὸς Lic. fr. III. ὦ σχήματ' οἴκων Hec. 619. παρὴν ὁρᾷν ἑ ταυτὰ μορφῆς σχήματα Iph. T. 292. ἀπολείσαιτ' ἂν (sc. ἐμέ) ὑπὸ τῶν σχημάτων Cy. 220. φωτὸς κακῆργε σχήματ' ἐκμιμώμενον Antior. fr. XXX. 2. σχήματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Ege. fr. I. 32.

Σχηματίζειν. λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην Med. 1161.

Σχισός. πόρον σχισὸν Iph. A. 144. σχισῆς ὁδῷ Ph. 38. σχισὰν παρ' ἀντυγα Rh. 373.

Σχοίνινος. σχοινίνας — ἡνίας πλέκει Aut. fr. II.

Σχοινίον. σχοινίοις ἐν τεύχεσι Cy. 207. vid. not.

Σχολάζειν. Hec. 730.

Σχολή. σχολὴν ἄγυσαν Med. 1238. cf. Phry. fr. V. 4. σχολή, τερπνὸν κακὸν Hip. 384. σχολῆς τόδ' ἔργον An. 553. ἐκ ἀφθονον σχολὴν ἔχω ib. 733. ἐπὶ σχολῇ Iph. T. 1220. ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω ib. 1432. σχολῆς τὸ δῶρον Tr. 911. ἑ κάμνω σχολῇ Ion. 276. τὴν φιλτάτην σχολὴν ib. 634. ὥς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν πόνων Her. F. 725. σχολῇ τεκνῆσθαι παῖδας Dan. fr. VI. 3. σχολή μ' ἀπεῖργε Pal. fr. VIII. 2.

Σώζειν. οἵπερ μόνοι σώζουσι γῆν Or. 918. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. τοῖον φάρετρα Λοξίῳ σώζει βέλος Rh. 979. σώζεις πατρώαν δόξαν Her. 326. σώζε Al. 1122. ὅταν τις τῶς νόμος

σώζη καλῶς Sup. 313. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἔτοιμός εἰμι Hec. 302. δεῖ με σώζειν σε σοφία Or. 709. σώζειν κοινὰ πράγματα Iph. T. 1062. ἀργῶσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν Tr. 1262. καὺν τοι μὴ ἀγκυρ' ὑδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaeth. fr. IV. 1. σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσήματι Ph. 1429. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων Sup. 527. cf. v. 672. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος ib. 564. ἐν χειρὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. τὰ τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ—σώζοντες Bac. 1048. τῶς σὺς λόγους σώζοντες Hel. 1568. τὰς παρόσας ἐχὶ σώζοντες τύχας Fr. inc. LXXI. 2. σώζουσα κάλλος Or. 129. προγόνων νόμον σώζουσα Ion. 20. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζουσα ib. 1323. ἃ (sc. τόξα) πρὶν—ἔσωζε πλευράς, ἐξ ἐμῷ τ' ἐσώζετο Her. F. 1100. τὰρὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς ib. 1372. ἔσωσά σε Hec. 247. ἐκ ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος Or. 574. cf. Hel. 48. ἔσωσας βίοτον καὶ ψυχὰν Al. 931. σώσατε παῖδ' ἐμὸν Hec. 79. σῶσον, ἕς ἐγὼ θέλω Iph. A. 864. σῶσον πατρῶον οἶκον Iph. T. 984. ἀλκῇ σ' ἐκ ἂν σώσαιμ' ἂν Or. 711. ἦν ψυχὴν ἐμὴν σώσης ib. 644. σῶμα δαπάναισι σῶσαι El. 429. τὸ σῶμα σώσας, τῶς λόγους σώσεις ἐμοὶ Iph. T. 765. σώσας με νέρθεν Her. F. 1170. τὸ μόρσιμον σώσασα Hel. 619. αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν Cy. 201. σώσοντε νεῶν πρόρας ἐνάλης El. 1348. etc. 2) med. χαίρων σώζεται πικρὸν λέχος Hip. 635. συγκλήτῃ μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 302. μικρὰ σώζε Inus fr. XV. 2. ἃ ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας Sup. 916. τὴν ἔσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο Inus fr. VII. 5. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης Μοίρας Iph. T. 1490. σώσασθαι βίον Al. 144. σώσει (att. pro σώση 2 sing. fut. 1 med.) τόδε Bac. 792. 3) pass. σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται τέγαις Hec. 1014. σώζε Iph. T. 1075. τῷ σωζομένῳ κατὰ Θρήκην Hec. 74. σέσωσμαι Iph. A. 1441. σεσώσμεθα ib. 916. ὅστις—αὐτὸς σέσωσαι Iph. T. 607. πρὸς παρθένης σεσώσμεθα Hel. 1038. ἦκει σεσωσμένος Or. 473. καλῶς σεσωσμένοι ib. 1152. σεσωσμένη ib. 1632.

τῆσδε γῆς σεσωσμένης Ph. 1096. ἄδικτον εὐνήν ἴσθι σοι σεσωσμένην Hel. 801. σώθητε Or. 1345. σώθητι Iph. T. 593. et Cy. 434. σωθήτω μοι τέκνα Her. 455. ἦν τι μὴ κείνῃ πάρα σωθῶμεν Or. 70. σωθῆναι κακῶν ib. 777. cf. Hip. 705. ἡδὺ τοι σωθέντα μεμνησθαι πόνων And. fr. X. 2. σωθέντος τέκνῃ An. 27. σωθήσομαι Rh. 219. πῶς μόνῃ σωθήσομαι; Or. 309. δεῦρο σωθήσῃ πάλιν; Ph. 732. ὅπως αὐτοὶ σωθήσεσθε Her. 422. πῶς σωθησόμεσθα; Hel. 1066. etc.

Σῶμα. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἔτοιμός εἰμι ib. 301. σῶμ' ὑφεῖς' ἀλγηδόσι Med. 24. δεσπότην σώματος λαβεῖν ib. 233. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. τὸ σῶμα θύσεις τέρμον Iph. T. 504. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμῶν Bac. 241. τὸ σῶμ' ἐκ ἄμορφος εἶ ib. 453. φρυγῶ σῶμ' Ὀδυσσεύς τόδε Cy. 686. cf. Her. 91. σώματος κρατῶν Her. F. 232. γυμνὸν σῶμα El. 308. ἐν πένητι σώματι ib. 372. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Phaëth. fr. XV. 2. σώματος πέρι λέγειν Fr. inc. XVI. 1. παίδων δισσῶν σώματα Hec. 1051. νεκῶν σώματα Sup. 62. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι ib. 223. σῶμαθ' αἵματοσαγῇ ib. 812. τεκέων σώματα Tr. 201. αὐτῶν ἐκπυρῶσι σώματα; ib. 301. σώμασιν παρειμέναι Bac. 682. βλέποντα σώματα Hel. 589. ἐνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα τρατεύομεν Her. F. 825. ὦ λευκὰ γῆρα σώματα ib. 910. etc.

Σῶς, pro σάος, saluus. χρυσὸς σῶς Hec. 994. sq. τρατὸς σῶς Sup. 643. sq. εἶπερ ἐστὶ σῶς Rh. 525. εὐδεῖς—σῶς ἦλθεν πάλιν Er. fr. IV. ἡ—Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα Cy. 293. εὖσημα καὶ σᾶ Hyp. fr. XII. Σωτέον Her. F. 1385.

Σώτεια. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι Med. 528. τὴν σώτειραν ὥς θάψαι χρεὼν Her. 588.

Σωτήρ. τίνα προξενίαν, ἢ δόμον—σωτήρα κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 360. ἄλλῃ τυχὼν σωτήρος Al. 670. ἐμός γε σωτήρ Iph. T. 923. cf. Alcmaeon. fr. XI. 2. σωτήρ βλάβης Her. 640.

βωμὸν σωτήρος Διὸς Her. F. 48. cf. v. 522. σωτήρε ἡμεῖς Hel. 1680. σωτήρας αἰεὶ—νομίζετε Her. 313. σωτήρες τὰς Ἑλένας Hel. 1516. τιμὰς σωτήρας ἔχοντες El. 993.

Σωτηρία. τὴν σωτηρίαν θηρῶν Or. 677. cf. v. 722. 776. 1173. 1178. 1203. 1343. et 1348. μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. φάρμακον σωτηρίας ib. 900. μεγίστη σωτηρία Med. 14. ὑμῖν πολλὴν ἔθηκε σωτηρίαν ib. 915. ἔχει τῷτο τὴν σωτηρίαν Iph. A. 1018. σωτηρίαν δώσῃ νικηφόρον ib. 1473. σωτηρίας ἀνελπὶς Iph. T. 487. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. σοὶ φέρων σωτηρίαν Tr. 748. δεόμενος σωτηρίας Her. 11. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι ib. 1045. ἐν τῇ δικαίῃ ἐλπίδες σωτηρίας Hel. 1037. ἀπορία σωτηρίας Her. F. 54. περιβαλεῖν σωτηρίαν ib. 304. παντὶ λόγῳ—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν Fr. inc. CV. 2. τὴν σωτηρίαν οἶκοι παρ' αὐτῶν σχόντες eorund. CXXXVI. 1. etc.

Σωτήριος. ἡμῶν ὑπὲρ σωτήριος τὰς Or. 656. σωτήριος πομπεύς Rh. 228. et πομπὸς σωτ. Bac. 963. πόλει σωτήριος μέτοικος αἰεὶ κείσομαι Her. 1032. ναυτίλοις σωτήριος (de Helena) Or. 1637. σωτήριον ἀλκὰν Ion. 484. σωτήριον τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. τῆσδε γῆς σωτήριον Ph. 1099. φάος σωτήριον Med. 482. πατρίδι μέγала καὶ σωτήρια Ph. 925. cf. Her. 403. et 406.

Σωφρονεῖν. τιμῶν Βρόμιον σωφρονεῖς Bac. 329. σωφρονῶ Ion. 521. ἂν σὺ σωφρονῇς Her. 264. σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς Med. 884. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον Hip. 80. cf. Bac. 316. τὴν ἄνοιαν—τῇ σωφρονεῖν νικῶσα Hip. 399. v. etiam v. 667. et 731. σέβεις τὸ σωφρονεῖν Iph. A. 824. γυναῖξ σωφρονεῖν πάσαισι θήσει Tr. 1056. μὴ σωφρονεῖν ἐς τὴν Κύπριν Bac. 314. τὸ σωφρονεῖν—κάλλισον οἶμαί γε—εἶναι χρῆμα ib. 1148. cf. v. 1339. it. Her. 273. et 477. El. 1080. et Meleag. fr. XXII. 2. ἄρτι σωφρονῶν Or. 254. σωφρονῶν ἔδρας τάδε Med. 311. σωφρονῶντι ἤχθετο Hip. 1402. vid. quoque Bac. 504. et

Fr. inc. LXII. 1. σωφρονέση Ph. 1686. εἰς Ἀφροδίτην σωφρονέσα Iph. A. 1159. πόλις σωφρονέσα Her. 1012. ἔκ ἐσωφρόνουν ἐγὼ Hip. 704. cf. An. 687. ἐσωφρόνησεν, ἔκ ἔχεσα σωφρονεῖν Hip. 1034.
 Σωφρονίζειν Antiop. fr. XX. 1. ἀμπνυὰς ὃ σωφρονίζει Her. F. 869. εὐδὲ σ' αἱ τύχαι σεσωφρονίκασιν Tr. 350.
 Σωφρόνως. σωφρόνως ἀσημ' ὄπλα Ph. 1119. ἔτι σωφρόνως ἐδέξατο ξένια Al. 756. πρὸς πέδον κἀρα βαλῆσαι σωφρόνως Bac. 685. σωφρόνως εἵασσας οἰκεῖν Ἄργος; Her. 1007. σωφρόνως πράττειν τι Hel. 1673.
 Σωφροσύνη. ὃ σωφροσύνη πάντας ὑπερέχων Hip. 1365. διὰ σωφροσύνην Hip. fr. XVIII. 2. μετὰ σωφροσύνης Melan. fr. X. 2. 2) dor. σωφροσύνα. τέργοι με σωφροσύνα Med. 636. μετὰ σωφροσύνας Iph. A. 544. εὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τὰς σωφροσύνας Fr. inc. XIII. 2.
 Σώφρων Med. 549. ὑμεναίοισιν ἔχι σώφροσιν Or. 557. πανταχῇ ζῆν ἢ δὴ μᾶλλον, ἢ θανεῖν, τοῖς σώφροσιν ib. 1509. τὰ γ' ἀρκύνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. οἱ σώφρονες—κακῶν

ἔρῳσι Hip. 358. ἀνδῶ—σωφρονῶν ὃ σώφροσιν Bac. 504. ἀνδρώποισι τοῖσι σώφροσι Cy. 336. σώφροσ' ἐν δόμοις Cress. fr. IV. 5. γυναικὸς ἔργα σώφρονος Med. 913. cf. v. 1369. it. Hip. 494. Al. 180. et 618. Tr. 422. etc. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641. γνῶμαν σώφρονα ib. 1000. σώφρονος ἀπιστίας Hel. 1633. ψυχῆς σώφρονος Dic. fr. I. 4. σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. μισῶ τὰς σώφρονας ἐν λόγοις Hip. 413. τὸ σώφρον ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς Or. 501. τὸ σώφρον ὡς ἀπανταχῇ καλὸν Hip. 431. cf. v. 1007. it. An. 346. et 365. Tr. 1027. Hel. 938. et El. 53. ὃ εἰς τὸ σώφρον ἄγων ἔρως Oed. fr. XV. 3. et fr. inc. B. 50. 1. κέντρα σώφρονα Ph. 183. τὰμὰ ἔχι σώφρονα; An. 234. ἂν ἢ σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντελήψεται ib. 742. ὡς σώφρον' εἶπας Iph. A. 1024. ἃ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὐρημένα Tr. 640. σώφρονα λέχη El. 1099. ἐμῷ σωφρονέτερος γεγώς Hip. 995. cf. v. 1100. et Iph. A. 379. εἰς γυναῖκα σωφρονετέραν Or. 1132. πάντων σωφρονέσατον βροτῶν Hel. 47. σωφρονεσάτης ἀδελφῆς ib. 1700.

Τ.

Ταγὸς Iph. A. 269.
 Ταίναρον, *nom. loci*. Cy. 291. et Her. F. 23.
 Τάκειν, dor. pro τήκειν. τάκει βιοτὰν Med. 141. τάκομαι An. 116. μὴ λίαν τάκω Med. 158. ψυχὰν τακομένα El. 208. πυρὸς τετακότας σποδῶ Sup. 1140.
 Ταλαιπωρεῖν Or. 671.
 Ταλαίπωρος. κτείνει με τὸν ταλαίπωρον Hec. 25. ᾧ ταλαίπωρε Or. 258. τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ ib. 661. ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ Ph. 1639. ταλαίπωρον γέροντα An. 1207. τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ Sis. fr. I. 30. τῆς ταλαιπώρης βροτῆς Sup. 734. ματρὸς τῆς ταλαιπώρης Or. 392. et Ph. 1603. Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρης τένω Iph. A. 370. τὴν ταλαίπωρον πόλιν Tr. 1276. etc.

Ταλαίφρων Hel. 531.
 Ταλανία. θνατοῖς ταλανίας τιθεῖς ἐρετμοῖς Her. F. 402. *vid. not.*
 Τάλαντον. τεσσαράκοντα τάλαντα ἀργυρίῳ Epist. V.
 Ταλαὸς, pater Adrasti. Ph. 425. et Iph. A. 245.
 Τάλας Hec. 20. τάλανες Ph. 1309. et Hip. 669. ἃ τάλαινα Hec. 210. ταλαίνας ματρὸς ib. 694. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς ib. 1108. cf. Hip. 816. κυνὸς ταλαίνης Hec. 1273. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. ὦ πατρὸς τάλαιν' ἀρά! Hip. 1241. τάλαιναν καρδίαν ib. 841. cf. Iph. T. 344. ἔριν τάλαιναν Hel. 255. ταλαίνας χέρας γεραιᾶς Sup. 276. cf. Bac. 1243. ὦ ματέρες τάλαιναι τέκνων Sup. 825. cf. v. 941. etc.
 Ταλθύβιος, *præco Græcorum*. Hec. 487.

503. et 727. Or. 886. Iph. A. 95. et 1563. Tr. 238. et 621.

Ταμίας. ὄρκων ταμίας Med. 170. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ib. 1415. νεοχμῶν μύθων ταμίας Tr. 231. ταμίαν πάντων πισὸν Ion. 55.

Τάν. ὦ τὰν Cy. 534. (ubi vid. not.) et Her. 322. et 688.

Ταναός. τὸν ταναὸν αἰθέρα Or. 322. πλόκαμός σε ταναός Bac. 455. cf. v. 829.

Τανός, *nom. fluvii*. El. 410.

Ταντάλειος. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος Iph. T. 1. δόμος τῆς Τανταλείης Or. 1544. τῶν Τανταλείων ἐκγόνων El. 1176. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 862.

Τανταλίδαι, *posterii Tantalii*. Or. 351. et 811. et Iph. T. 200.

Τάνταλος, *nom. propr. viri*. Or. 5. 347. et 985. Iph. A. 504. et 1150. Iph. T. 387. et El. 11.

Τάξις. εἰς μάχην καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν Ph. 701. cf. Sup. 677. Ὅμολωτίσιν τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις Ph. 1126. τὴν ἀμφὶ Θησέως τάξιν Sup. 642. τάξιν φυλάξων Rh. 664. ἀπώχετ' εἰς τάξιν Her. 818. τάξιν ἐμβεβώς Her. F. 164. ἐκ τάξεων ὄρυσσε Ph. 1243. προταινὶ τάξεων φρυρεῖν Rh. 523. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. ἐκτὸς τάξεων ib. 614. διὰ τάξεων—ἔδρας ib. 698. ἔδ' ἐν τάξεσιν ἔκειτο τεύχη ib. 765. στρατὸν ἐπὶ τάξεσιν ὄντα Bac. 303. τάξεων ἐκάς Her. 673. ἐν τάξεσιν κόσμῳ πυκάζῃ τῷδε ib. 724.

Ταπεινός. ταπεινὸς ὦν Hec. 245. et An. 980. cf. Iph. A. 339. ζῶ σοι ταπεινός Her. F. 1413. ἐνδεέστερος ὦν ταπεινὸς ἔσται Ag. fr. XXII. 2. ὁ ταπεινός Syl. fr. III. 2. ταπεινοὶ ἔζοντο Or. 1411. δεῖ σε πτῆξαι ταπεινὴν An. 165. cf. Tr. 1025. ταπεινὰ λέγειν Alcmaeon. fr. II. 1. τὰ μέγιστα θεὸς ταπεῖν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4.

Τάραγμα. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907. ἐν—φρενῶν ταραγμάτι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091.

Ταραγμός. ἡ ταραγμός ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. ταραγμὸν ἐντιθέντες ib. 959. ὡς ταραγμός εἰσηλθεν πόλιν Ph. 204. πολὺν ταραγμὸν—εἶχον

μάχης ib. 1415. ἐπεὶ ταραγμός πόλιν ἐκίνησεν Sup. 752. ταραγμὸν ὁμμάτων ἔχοντες Iph. A. 1128. πολὺς ταραγμός ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐνι, κ. τ. λ. Iph. T. 572. τίν' εἰς ταραγμὸν ἤκομεν; Her. F. 533. ἔχουσι ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν El. 568. παιδοκτόνος φρενῶν ταραγμός Her. F. 836.

Ταράσσειν. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει Sup. 599. τίς σὴν ταράσσει καρδίαν; Bac. 1320. θεῶν ψυχὰς ταράσσει Phaed. fr. vers. 3. ὅστις—μέθης ταράσσει Fr. inc. LXXV. 4. συμμάχους ταράσσειν Rh. 691. ταράσσων μηδέν, ὦν πόλις νοσεῖ Antioch. fr. VI. 2. ὅταν ταραῇ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. ἦν τι μὴ—γνώμη ταραῇ γλῶσσαν ἐμὴν Iph. A. 1542. πόλιν σὴν μὴ ταραῇς Her. F. 605. ταραῇς Bac. 796. ταραῇ πέλαγος Αἰγαίας ἀλός Tr. 88. ὄμμα σὸν ταράσσεται Or. 253. ἡ ταράσσεται δόμος Hel. 485. ταραχθεὶς πόντος Tr. 687.

Ταραχὴ ἀδελφῶν Iph. A. 508.

Ταρβεῖν. ταρβῶ Rh. 559. et 889. ἐμὰ φρήν ταρβεῖ Hec. 86. ἐπεὶ ταρβεῖς ib. 868. σὴν ταρβῶ τρίχα Or. 549. ταρβῶ, μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 185. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. ὅτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὀρμώμενον Sup. 328. νεκρὸς ταρβεῖτε ib. 543. λίαν ταρβεῖ στρατὸν Iph. A. 1012. cf. v. 517. τί ταρβεῖς; Rh. 725. ταρβῶ εἰπεῖν τῆς λόγους ἐλευθέρους Bac. 774. τῷτ' αὐτὸ ταρβῶν El. 261. ταρβῶντες φόβῳ Her. F. 971. ταρβῶσα Ἀργεῖον ὄχλον Or. 118. cf. Iph. A. 1535. μὴ τὸ ταρβῶν—ἄγαν ἀποδέχῃ Or. 312. τεταρβηκὼς Iph. A. 857. μὴ ταρβήσῃ ib. 602.

Τάρβος. ὁ τάρβος ἡμῖν Or. 1531. ἔτω τάρβους εἰς φόβον τ' ἀφικόμην Ph. 364. πόλει τάρβος ἦσθα Bac. 1309.

Ταρσός. ταρσῷ κατῆρει Iph. T. 1346. ταρσὸν χειρὶ Hel. 1551.

Ταρτάρειος Eu. fr. X. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907.

Τάρταρος. ὡς βάλῃς εἰς τάρταρον Or. 265. ταρτάρῃ εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1598. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς ταρτάρῃ Her. F. 870. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290.

Τάσις. πεδίῳν ὑπὸ τάσις Bac. 748.

- Τάσσειν. ἡμᾶς πομπῆς—κόρης τάσσειν εἶναι Hec. 223. χρὴ ἄνδρα τάσσειν, ὃ μάλισ' ἂν ὠφελοῖ Rh. 626. τάσσειν μᾶλλον, ἢ 'πιτάσσεσθαι, θέλοις Syl. fr. IV. 7. ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόχων τάσσων Ph. 452. τάσσοντα πολεμίων τίχας Her. 676. ἐκ ἐγὼ τάσσον (i. e. ἔτασσον) τόδε Bac. 478. ξυμβάντ' ἔταξαν—φεύγειν Ph. 71. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σαθρῶν ισότης ἔταξε ib. 545. ἱππότητας ἱππότηαις ἔταξε ib. 1103. ὡς ἔταξεν ὁ ξένος Hel. 1406. τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατῷ κατὰ τόμα Rh. 491. κόσμον, ὄντιν' ἂν τάξῃ πόλις Sup. 245. cf. v. 460. τάξας ναὸν Iph. T. 1453. τάξας ἔτειον δασμὸν εἰς δόμους φέρειν Rh. 435. τάξω λοχαγὸς πρὸς πύλαισιν Ph. 756. cf. Cy. 628. τίνα μέσον τάξω λόγον; El. 908. στρατὸν—τάσσεται, ὃν ἦλθ' ἔχων Her. 664. φρενὰν ἐτάξαντ' ἐν περισύλοις δόμοις An. 1100. τάξαι μισθὸν Rh. 165. τῷτο τετάγμεθα Al. 50. πόθεν τέτακται βαρβάρῳ στρατεύματος; Rh. 612. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχ. Tr. 264. οἱ τέταχθε πιμπράναι—ἄστυ ib. 1260. πληρῶν πίτρα—τέταγμαί Cy. 30. ἡμεῖς, ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν Ion. 1040. πρὸς κρασπέδοις στρατοπέδῳ τεταγμένον Sup. 661. cf. v. 657. τῷ τεταγμένῳ δίχα Rh. 520. ἐφ' ὧτ' τεταγμένος εἶη τις Alcmen. fr. V. 2. τὴν τεταγμένην ὥραν Bac. 722. τὸν βαλόντα σέφειν ἐγὼ τετάγμην Oenei fr. VIII. 3. στρατῷ ταχθεῖς ὑπὸ Iph. A. 1363. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεῖς Cy. 482. ὃ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένους Her. 480. ἐπὶ τῷτ' ταγεῖς Fr. inc. CXLII. πῶς τετάζεται φόνος Iph. T. 1046.
- Ταύρειος. ταύρειος πῆς Hel. 1571. ἐκ ταυρεῖος φόνος ib. 1607. ἐπὶ ταυρεῖῳ σφαγῇ ib. 1598. ταύρειον δέμας ib. 1578.
- Ταυρικός. Ταυρικῆς χθονὸς Iph. T. 85. τῆς Ταυρικῆς (sc. Ἀρτέμιδος) ib. 1454.
- Ταυρόδετος Cret. fr. II. 8.
- Ταῦροι, *nom. gentis*. Iph. T. 30.
- Ταυροκέρως θεὸς Bac. 100.
- Ταυρόκρανος ὠκεανὸς Or. 1378.
- Ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261.
- Ταυροπόλος θεὰ Iph. T. 1457.
- Ταυρόπην σῆμα Iph. A. 275.
- Ταῦρος. δν (sc. ἔρων) ἔσχε ταῦρος Hip. 338. τὸ δύτηνον κάρα ταῦρος ib. 1248. etc.
- Ταυρῶσθαι. εἶδον ὄμμα νιν ταυρωμένην Med. 92. τεταύρωσαι Bac. 920.
- Ταυτηρίαις Phoen. fr. X. 1. *vid. not.*
- Ταφή. τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα Sup. 376. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1069.
- Τάφιος. Ἄρη Τάφιον Iph. A. 284.
- Ταφίων πόλιν Her. F. 60. cf. v. 1080.
- Τάφος. ὡς τάφῳ τύχῳ Hec. 47. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλεῖος τάφῳ ib. 221. cf. Tr. 39. et 1124. ἐπὶ παρθένων τάφῳ πέλας Νιόβης Ph. 162. τάφῳ μνήμην τίθεσθαι ib. 1578. πῶς ἂν ἔρημον τάφον—ἔπραξε γυναικὸς; Al. 96. θυραῖον κῆδος εἰς τάφον φέρειν ib. 831. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι ib. 285. τάφῳ μοίρας λαχεῖν ib. 309. τάφῳ δέδονται ib. 757. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν; Tr. 265. Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 597. βασιλικῷ σηκὸν τάφῳ Pol. fr. IX. 1. τάφων χώματα Sup. 53. ἐν χωστοῖς τάφοις κεῖνται Rh. 414. ἐπὶ τάφῳ Ἑλληνικὸς Bac. 1356. τάφων τιμάορον Dan. fr. VII. 4. etc.
- Τάφρος. τάφρῳ πέλας Ph. 1107. ἔξω τάφρῳ ib. 1195. τύμβῳ τάφρον εἰς κοίλῃν Al. 900. ἐκτὸς τάφρων Ph. 721. τάφρος ὑπερβάς Rh. 111. τάφροις πελάζων ib. 213.
- Τάχα Or. 133. et *passim per totum Eurip.*
- Τάχος. εἰς τάχος Hip. 491. ἀντὶ τῷ τάχους Sup. 419. τὸ δεσπότης τάχος Tr. 1145. ὃς με βρόχοις—τάχει συνάψει Bac. 546. τὸ τάχος σὺ τῶν φρενῶν δέδοικα ib. 669. τάχος, *adv. celeriter, cito*. Rh. 986. et Her. F. 860. ὅσον τάχος Hec. 1284. Med. 950. Hip. 599. et 973. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 334. et 1301. etc. ὡς τάχος Med. 105. Hip. 1458. An. 1159. Sup. 460. etc.
- Ταχυβάτας Rh. 134.
- Ταχύνειν. σπερχόμενος ταχύνει Al. 257. ταχύνεις Rh. 76. τάχυνε ib. 637. μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης An. 551.
- Ταχύπορος. Θέτιδος γόνον, ταχύπορον πόδε El. 451. κώπη ταχύπορος Hel. 1288.
- Ταχύπυς Iph. T. 1268. ἵππων ταχυ-

πόδων Bac. 781. ταχύπην ἵχνος Tr. 232. κῶλον ταχύπην Bac. 168.
Ταχύς. ἔχεις με ταχὺν προσαρκέσαι σοι Hec. 862. ταχύς μετέθε λύσσαν Or. 254. ταχύς βαδισῆς Med. 1182. ταχύς ἄδης Hip. 1047. τὸν ταχὺν πόδας Ἀχιλλέα An. 1237. ταχύς εἴργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. πάτραν βλάπτειν ταχύς Fr. inc. B. 32. 2. ταχεῖα φήμη Iph. A. 425. ταχεῖα νοτὶς ὀμμάτων ib. 683. ταχεῖα κώπα Hel. 1468. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164. ταχεῖαν νέμεσιν Fr. inc. XXVI. 4. κυτὴν ταχείαις Hip. 18. ἔτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει Ph. 455. τὸ τῷ νῦ ταχὺ Ion. 742. ταχὺ adverbial. positum. Hip. 184. Her. F. 884. et 885. etc. ταχυτέραν ἐπάνοδον Epist. II. ὡς τάχιστα Or. 125. et passim. τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or. 738.
Τέγγειν. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; Med. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 463. et 1205. et El. 502. ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱέραϊ Ion. 117. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. cf. Iph. A. 496. et plur. ὄμμα τέγγοντες Al. 767. et scemin. βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλὸν El. 1339. φάρεα ποταμὶα δρόσῳ τέγγουσα Hip. 128. τέγγαι χέρα φοῖνιον Med. 864. τέγγαι πόδα Iph. T. 1380. τέγγας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571. τέγγω τὸδ' ὄμμα Hec. 520. cf. Sup. 979. δάκρυσί μιν βλέφαρα—τέγγεται Hip. 854.
Τεθριπποβάμων τόλος Or. 990.
Τέθριππος. τέθριππος ὄχος Hip. 1212. et Tr. 855. τεθρίπῃ ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὰς τεθρίπῃς ἀμίλλας Hel. 393. τέθριππον ἄρμα Sup. 501. et plur. τέθριππα ἄρματα Ph. 1555. Her. 802. et Phaeth. fr. I. 2. sed sæpius ἄρματα omittitur, et tantum τέθριππα ponitur, ut Al. 430. Sup. 927. Iph. A. 159. Hel. 349. Ion. 1241. Her. F. 177. et 380. et Cresph. fr. XIII. 5. et ἄρματα λαμπρὰ τεθρίππων Ion. 82. ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας El. 866.
Τείνειν. εἰς τὴνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. εἰς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν Ph. 438. τί μάτην τείνουσι βοᾶν; Med. 201. ἅπαις δεῦρ' αἰετὶ τείνεις βίον; ib. 670. ἔκ εἰς γέρον-

τας ἥδε σοι τείνει τύχη Hip. 797. ἔκ ἐξῆς πέπλων σολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν Bac. 934. ὅστις δεδοικῶς—αἰῶνα τείνει Ion. 625. ἀγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ὡς μὴ μακρὸς τείνω λόγος Hec. 1177. αὐτὸ δηλοῖ τῆργον, ἢ τείνειν χρεῶν Or. 1129. ὀρμιὰν τείνων Hel. 1631. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἔτεινον εἰς πύλας Sup. 720. ὡς μακρὰν ἔτεινον Iph. A. 420. τείναι φόνον Sup. 672. vid. not. ἔκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 875. σώματα νεκρῶν γυψὶ φέρειν τέταται Tr. 595. φρυγὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. τεταμέναν αἰωρήμασι πέτραν Or. 981. ἐν τεβρόις λέκτροισι ταθεῖσα Tr. 114.
Τείρειν. ὀδύνη με τείρει Rh. 749. et 799. χρεῖα τείρει με Hel. 427. ἐτειρόμην πάλαι Al. 423. λύπη ἐτειρόμην Rh. 425. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτῃ Hip. 131. ἄς ὑπο τειρομένα An. 114.
Τειρεσίας, nom. propr. vatis. Ph. 774. etc. Bac. 173. etc.
Τείχισμα. θραυστῷ λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.
Τείχος. γεῖσσα τείχεος Or. 1620. ὦ Θήβας ἱερὸν τείχος Hip. 556. ὃ τείχος ἂν λάβοις δὴ Antiop. fr. XLII. 4. Ἴλιος τείχη Hec. 11. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. ἐπτάπυλα τείχη Ph. 79. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν ib. 188. τείχη πατρῶα ib. 369. et Tr. 1174. κατὰ λαΐνα τείχεα Ph. 804. cf. Tr. 1087. et Ion. 206. περὶ τείχη An. 107. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. πρόσθε τειχέων ib. 664. τειχέων εἴσω ib. 723. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. τείχεσιν Κυκλωπίοις ib. 534. cf. Tr. 1087. et El. 1158. Τροίας τείχη παλαιὰ Rh. 232. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ Tr. 956. ἄκρα τειχέων ib. 1297. Βάκτρια τείχη Bac. 15. ἔκ ὑπερβαίνουσι τείχη θεοί; ib. 653. Ἀργεῖα τείχη Her. F. 15.
Τεκμαίρεσθαι. ἐπτά προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 187. εἰς πρόσωπον ὃ τεκμαίρεται βλέπων; Hip. 280. τεκμαιρόμεσθα τοῖς παρῶσι τάφανῃ Crenom. fr. VI. εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι Rh. 705. cf. Al. 239.

Τέκμαρ Hes. 1273.

Τεκμήριον. τῶν φίλων τεκμήριον σαφές Hip. 925. ἔχεις τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμήριον; Iph. T. 808. ἀσφαλές τεκμήριον Rh. 94. τρόπων τεκμήριον Ion. 237. ἔχω ὅδ' ἐν τεκμήριον ib. 329. ποίῳ χρωμένη τεκμηρίῳ; ib. 349. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον; Her. F. 714. πτώματος τεκμήριον El. 575. ὃ τεκμηρίῳ μαθὼν Alex. fr. II. 1. ἐν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. τεκμήριον μὴ λόγῳ μόνον μάθης OEd. fr. XVII. 5. τεκμήρια σαφῆ Med. 517. et Thes. fr. V. 2. τάδε φράσω τεκμήρια Iph. T. 822. τάφαν' ἡ τεκμηρίοισιν εἰκύντ' ἀλίσσεται Phoen. fr. I. 2.

Τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155.

Τέκνον. γὰρ τέκνον Ion. 218. ὧ τέκνα Δαναῶν (i. e. ο Danaī, vel Græci) Ph. 1152. πᾶσιν ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα An. 420. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν Ion. 567. οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις El. 897. Ἰδης τέκνα Cret. fr. I. 1.

Τεκνοποιὸς πόσις Tr. 853.

Τεκνῶν. οἱ Κάδμω πόλιν τεκνῶσι παίδων παισὶν Her. F. 7. μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνῶν Phoen. fr. IV. 1. πτανός σε—ἐτέκνωσε πατὴρ Hel. 1160. εἰ τεκνώσεις παῖδα Ph. 19. cf. Med. 805. τεκνῶσθαι Med. 574. et Dan. fr. VI. 3. ἄλλος εἰσορῶν τεκνωμένος Sup. 1067. νύχια χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματα Iph. T. 1261. ἐξ ὃ τεκνώθη Λαῖος Ph. 875.

Τέκος Ph. 321. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα Iph. T. 1274. vid. etiam Tr. 247. et 261. El. 1215. et Sis. fr. III. 1. τέκεα Tr. 580. etc.

Τεκταίνεσθαι. πάντ' ἐπὶ μοι τεκταινέσθω Fr. inc. XCVI. 2. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951.

Τεκτοσύνα, dog. pro ὕνη An. 1015.

Τέκτων. τέκτονος σοφῆ Sis. fr. I. 34. τέκτων ὧν ἔπραττες ὃ ξυλουργικά Fr. inc. CXLI. τεκτόνοι ὕμνοισιν ἐργάταιν δυοῖν An. 477. τεκτόνων πόνον Or. 1570. τέκτονας δίω πυρός Al. 5. σοφῇ χειρὶ τεκτόνων ib. 349. τεκτόνων μοχθήμασι Ion. 1129. οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὑπο Fr. inc. CLVI. 1.

Τελαμῶν, nom. propr. viri. Iph. A.

193. Tr. 795. Hel. 87. et 91. et Meleag. fr. VI. 1.

Τελαμῶν, arrell. faecia. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν Ph. 1663. cf. Tr. 1232.

Τελαμώνιος Αἴας Hel. 854.

Τελέθειν. εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς, εἴτ' ἀναρὸν παῖδες τελέθωσι Med. 1096. ἐν χρόνῳ τελέθει ξηρὸν An. 784.

Τελεῖν. εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως πόλις ἦδε τελεῖ Iph. T. 464. τὰ ἱερά νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς; Bac. 485. τί δὴ τόδ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ; ib. 820. εἰς ἀνδρῶν ὃ τελῶσ' ἀριθμὸν Melan. fr. XX. 5. ἀνίκα Μοῖραι τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν Bac. 100. ὅρος, εἰς ὅντινα χρὴ τελέσαι θνητοῖς Fr. inc. CLX. 5. οἷον ἔργον τελέσας Or. 832. νίκας τεφανηφορίαν—τελέσας El. 863. τὰς ὠμοφάγους δαίτας τελέσας Cret. fr. II. 13. ἐπειδὴ—διαλλαγὰς ἔγνωσαν ὃ τελευμένους Her. 820. εὖ τελεῖται Or. 1670. τελευμένων (sc. τῶν πραγμάτων) An. 999. πάντα ἡδὴ τετέλεται βασιλεῦσι Al. 130. τὰ δοκηθέντ' ἐκ ἐτελέσθη Med. 1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388. et Hel. 1706.

Τέλειος. τελείας Γοργόνος Er. fr. I. 51. τὰ παρ' ἀνδράσι τέλειά σοι φαίνεται Rh. 200.

Τέλεος. ὕφασμα ὃ τέλεον Ion. 1419.

Τελεῦν. ἀρετὴ τελευμένη Fr. inc. IV. 5. sed vid. not.

Τελεσιδῶτειρα Μοῖρα Her. 899.

Τελεσφόρος. πελεσφόρον διδῶσα χρησμόν Ph. 644. ἔρως τελεσφόρος Med. 714. παιδὸς ἱριθμόν τελεσφόρον El. 1132. τελεσφόρος ἄρας Ph. 69. τελεσφόρος εὐχὰς Fr. inc. B. 9. 1.

Τελετή. κλύω, Ἀθηναίοισι τὰμὰ δυστυχῇ τελετὴν γενέσθαι Iph. T. 959. καταστήσας ἐμὰς τελετὰς Bac. 22. τελετὰς θεῶν εἰδὼς ib. 73. τελετὰς εὐτὺς ib. 238. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων ib. 260. πόθεν τελετὰς τῆσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; ib. 465.

Τελευταῖος. τὴν τελευταίαν ἡμέραν An. 101. εἰς τελευταίαν φλόγα Ion. 1148. τελευταῖον, adverb. tandem. Epist. V.

Τελευτᾶν. ὥς τάδε τελευτᾶ Ph. 1575. cf. Al. 982. αἱ μὲν (sc. ἐλπίδες) τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ βροτοῖς Bac. 907.

κακῶς τελευτᾷ *Æol. fr. III. 2.* ὁ μό-
χθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει *Θη-*
τοῖσι τελευτῶν Tem. fr. VIII. 3. πρὸς
τελευτώσας βίον (*sc. βολὰς ἀκτῖνος*)
Ion. 1136. ὅταν τελευτήσης βίον *Hel.*
1682. cf. Hec. 419. et Hel. 846. τε-
λευτήσω τάδε *Al. 375.* ἴν' εἰδῆς, οἱ
τελευτήσω λόγον *Tr. 1029.* τελευτή-
σεταιί τι καινὸν δόμοις *Hip. 370.* πρὶν
τελευτηθῇ φόνος *Or. 1218.*

Τελευτή. πρὸς τὴν τελευτὴν ὑτέραν
ἔσαν φέρη *An. 393.* ἔχει τελευτὴν
ἥσπερ ἔνεκ' ἐγένετο *Fr. inc. CVIII.*
κρυερὰ θανάτῳ τελευτῇ eorund. CLX.
7. 2) *dog.* τελευτά. θανάτοιο τελευ-
τὰν *Med. 152.* ὁρῶ τελευτὰν *Sup.*
1012. ἃ ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά;
Iph. T. 874. πόνων τελευτὰν *Her.*
F. 427. 3) *plur.* πικρὰς τελευτάς
τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων *Med. 1388.*
ποιὰς τελευτάς (*sc. κακῶν ἐξείπω*); *El.*
908.

Τέλος. τέλος δέχου τῶν ἐμῶν προσφθεγ-
μάτων *Hec. 413.* ἐς τέλος σπυδάζο-
μεν μανθάνειν *ib. 817.* ὃ δύνανται
διὰ τέλους εἶναι σοφοὶ *ib. 1193.* τέλος
ἔχει δαίμων βροτοῖσι, τέλος, ὅπως θέλει
Or. 1545. ἥβης τέλος μολόντας *Med.*
920. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἡρξάμεν
Hip. 87. cf. El. 956. ἔδὲ γήρως
ἔβας τέλος *Al. 416.* τῶν ἐν βροτοῖς
ὅκ' ἔσιν ἔδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονῶν *Sup.*
270. cf. Iph. A. 161. Her. F. 103.
Antior. fr. XXXIX. 5. et Aug. fr.
VI. 3. πικραὶ ὄψεις ἅμα τῷ τέλει
νεκρῶν *Sup. 945.* πῶς μανίας ἂν ἔλ-
θοιμ' εἰς τέλος *Iph. T. 83.* οἶόν σε
βίῳ τέλος εἶλεν; *Rh. 735.* τέλος
οἰκτρὸν *Tr. 597.* ὃς πέφυκεν ἐν τέλει
θεὸς δεινότατος *Bac. 858.* εἰ διὰ τέ-
λους ἐν τῷδ' αἰεὶ μενεῖτε *ib. 1259.* πη-
μάτων τέλος *Hel. 541.* τέλος ἐφ' ἡμῖν
ib. 893. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος ὅκ'
ἀσθενῇ *Ion. 1615.* εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ
τυγχάνουσιν ἀξίων *ib. 1621.* κακῆς
ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν *Æol.*
fr. II. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων
τέλος ἔχει *Antig. fr. XVI. 1.* ὃ ποτ'
ἂν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς *Antior.*
fr. XVIII. 3. τὸ συνεχὲς ἔργον παν-
τὸς εὐρίσκει τέλος *Ar. fr. XXIX.* διὰ
τέλους δυστυχῶν *Bel. fr. XVI. 15.*
μάτην οἴκῳ σῶ τόδ' ἐκβαίη τέλος *Pol.*
fr. VII. 2) *plur.* εὐ ἀρχὰς εἰπας,

εἰ δὲ καὶ τέλη *Iph. A. 990.* αὐπνὰ
ὀμμάτων τέλη *Sup. 1136.* πολλὰ
πελταστῶν τέλη *Rh. 311.* *imprimis*
sacra vel mysteria denotat, ut Med.
1382. Hip. 25. et Dan. fr. XII. 6.
3) τέλος, *adverbial. positum, tandem.*
Iph. T. 1343. et Bac. 1101.

Τέμενος. ἐς Ἡρας τέμενος *Med. 1379.*
ἀγνὸν τέμενος ἐναλίας *Θεῶ An. 252.*
τεμένη μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσ-
θμίας *Θεῶ Sup. 1210.* πανταχῶ μοι
χθονὸς τεμένη δέδασαι *Her. F. 1329.*

Τέμνειν. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαβ-
ροῦς *Hec. 567.* πῶλως σιδήρῳ τέμνετ'
αὐχένων φόβην *Al. 431.* τοκέων πυ-
ριγενεῖ τέμνειν παλάμη χροῖα *Or. 818.*
τέμνειν σφάγια *Sup. 1195.* τέμνειν
δρυὸς κορμὸς *Her. F. 241.* τὴν ἐν
ἄστροις ἕραν ὅκ' ἐμνῶν ὁδὸν *Ph. 1. cf.*
Epig. I. 1. εὐθεῖαν λόγων τέμνων
κέλευθον *Rh. 423.* τέμνων λαιμὸν
Hel. 1600. Ἀργείας ὄρας τέμνοντα
γαίης *El. 411.* τίς ἔτεμε τὰν δακρυό-
εσσαν Ἰλίου πύκταν; *Hel. 234.* ἔτα-
μες βοσρύχους *ib. 1240.* σπονδάς τέ-
μωμεν *ib. 1251.* γῆς τεμεῖν βλαστή-
ματα *Hec. 1204.* σιδάρῳ τεμῶν
φασγάνῳ μέλεα *ib. 719.* λαιμὸς τρεῖς
τριῶν μήλων τεμῶν *Sup. 1200.* τρά-
χηλον σώματος χωρὶς τεμῶν *Bac. 241.*
κράτα ἀνόσιον τεμῶν *Her. F. 567.* μο-
σχίαν τρίχα τεμῶν *El. 812.* τεμῶν
χροῖα *Fr. inc. LXVII. 2.* τεμῷ τρίχα
Al. 214. cf. Bac. 493. et Hel. 1093.
φίλιά μοι τεμοῖ *Sup. 376.* κίνδυνον
πολιῶ τεμεῖν σιδάρῳ *Her. 758.* Ἰδαίαν
ὅτε πρῶτον ὕλαν—ἐτάμετο *Hec. 633.*
οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι *Θεῶν Her.*
401. τρίχας ἐτμήθην *Tr. 480.* τμη-
θεῖσα πύκη *Med. 4. et τμ. κύπάρισ-*
σος Cret. fr. II. 6.

Τένων. τένοντ' ἐς ὄρθον ὀμμασι σκο-
πυμένη *Med. 1166.* ὄρθως παρὰ τέ-
νοντ' ἔχει πέπλος *Bac. 936.* τένοντος
ἀρπάσας ἄκρη ποδὸς *Cy. 399.* πῶλοί
νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον πο-
δῶν *Ph. 42.*

Τεός, *vox proët. pro sός, tuus.* τεός γό-
νος *Her. 911.* ἀμφὶ κᾶρα τεὸν *Iph.*
A. 1530.

Τέραμνον. ὑπὲρ τέραμνα ἀγχόνας *Ph.*
335. ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις *Hip.*
536. τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων *ib.*
768. ἐξ αἰδῶ τεράμνων *Al. 459.*

Τέρας. ὄρειον τέρας Ph. 813. ζάιον τέρας ib. 1030. ζεῖον Διὸς τέρας ib. 1196. ἀγροῖον τέρας Hip. 1214. γᾶς πελώριον τέρας Iph. T. 1248. τεσσεν ζίαυλον τέρας Tr. 435. ἀγροῖον τέρας Bac. 542. ὃς ἡ τεκῦσά μ' ἔτεκεν ἀνδρώτοις τέρας; Hel. 263. cf. v. 267. τέρας, ὃ τέρας ib. 1147. ζεινὸν τέρας Ion. 989. τέρας ἐκτομίζει πρὸς ὄματα El. 722. ἀποφύλιον τέρας Thea. fr. VII. 1.

Τερασκόπος Bac. 248.

Τέρεμνον. κείρωτα πατάων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371. τέρεμνα οἴκων Hip. 418. Περγάμων τέρεμνα Tr. 1297.

Τέρην. ὄψιν τερείνην Med. 905. τέρευνα νόμφα Cy. 513. τερείνης μυσσίνης πλόκος El. 778. μόσχων τέρευναί σάρκες Cress. fr. IX. 4.

Τέρδρον Eu. fr. III. 2.

Τέρμα. σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη Or. 1343. θανάτῳ ποτὶ τέρμα ἔστανον Hip. 140. τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται; ib. 937. ἐπὶ τέρμ' ἡκὼν βίη Al. 646. ἐπὶ τέρμα—ἐμῶν κακῶν ἰκόμενος Sup. 369. cf. Tr. 1273. et El. 1232. ἀπάντων τέρμ' ἔχοντες Sup. 617. τέρμα ἔκ εἶποι τις ἂν An-tioch. fr. XXI. 2. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. ἐκ τερμάτων νόσον ἄρωμεν Iph. T. 117. μόχθων τέρματ' ἢ ἐξήνυτον Bac. 1103. Ἀλκάθῃ ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει Her. 280.

Τέρμων. οἶον τέρμονα βίη—ἔτλης Ph. 1361. σεμνὸν τέρμονα κυρῶν ὕραν Hip. 746. τέρμονα πρωτόβολον ἀλίφ Tr. 1068. τροχῷ τέρμονι δίσκου Hel. 1488. πρὶν εἶν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλλω Med. 276. cf. v. 353. τερμόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τερμόνων Ἀτλαντικῶν Hip. 3. γῆς τέρμονας Τροιζηνίας ib. 1159. τέρμονας κλεινῶν Ἀθηνῶν Her. 37. ἀφικόμην πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδε El. 96.

Τέρπειν. αἱ ῥεταὶ τέρπεισι τῆς ξυνεννότας An. 207. τέρπει τε μάλις καὶ λυπεῖ βροτὸς Æol. fr. X. 2. σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν Hip. 262. τέρπειν ἄλλης Sup. 183. τί δὴτ' ἑτερψάς με; Her. 434. δις τόσον ἂν τέρψειας ἡμᾶς Med. 1135. γέροντα τυφλὸν ὥς τέρψω Ph. 1096. τέρψαι φρένα Her. 663. et 939. cf. Or. 1176. Κύπριν

τέρσω Hip. 725. εἰ τι τέρσω εὖς ἑμὸς ἔχων Her. 445. ὅσῃα τέρψει Ion. 231. δείττωσ' σε τέρσω ib. 655. τέρπεται οὐτακίς Sup. 490. τέρπεται τιμώμενος Bac. 321. τέρπεται τυμπάνων ἰάσχος Pal. fr. V. 3. τέρπεσθ' ὄψον Or. 1043. κλέων ἂν τέρπειτο τῆς σωτηρίας Ph. 917. τερπῆς τέρπεισθαι Al. 54. ἔσθ' ἑκτὴν τέρπειναι σὺν Cress. fr. IV. 12. ἥς ἔχουσα ἑστ' ἐν οἷς ἑτερπύμην Al. 290. εἰς τίνα φίλον αἶγας βάλλων τέρπειναι; An. 1181. ἐφ' οἷσι τέρπειναι Hel. 194. ὅσῃα τέρπειναι Iph. A. 418. τέρπειναι τι βίη Ion. 1376. τέρπειναι τὸ ib. 541. τέρπειν' ἀλαλαγμῷ Hel. 1368.

Τερπνός. τερπνὸν βίον Med. 1355. et τ. βίον Al. 167. λόγοισι τερπνοῖς ἀκούσαι An. 290. ἐν τερπνοῖς τύποις Bac. 1051. τερπνῆς εἰσόδῃ Al. 946. τερπνὸν φήμην Iph. T. 1495. βίη τερπνᾶς ἀκοῆς Med. 194. τερπνῆς ἡδονᾶς Sup. 453. εἰ τερπνὸν τὸ θανάτῳ πελας βεβῶσι Or. 1043. τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης Hip. 109. τερπνὸν κακὸν ib. 384. τερπνὸν ὕδ' ἀνδρώτοις ἐπὶ Bac. 773. πλετεῖν τερπνὸν Ion. 630. τερπνὸν τὸ φῶς μοι Meleag. fr. XVII. 1. τῷ ἐντυχῶντί πως τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Cress. fr. VII. 2. τοῖσιν ὥσ' τερπνὰ λέγειν Hip. 488.

Τέρψις. ἐπεὶ πόζῃ εἰς τέρψιν ἦλθες Ph. 203. πῶς—τέρψιν παλαιᾶς λάβῃ χαρμονᾶς ib. 320. ἔχει τέρψιν ἄφ' αὐτῷ Med. 202. σύ μὲν τέρψιν ἐξεῖλες βίη Al. 348. ψυχρὰν τέρψιν ib. 354. τέρψις τῶν παρεσῶτων κακῶν An. 94. εἰς τέρψιν εἶμι Iph. T. 797. ὅς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ Tr. 630. οἶνον τέρψιν ἄλυπον Bac. 423. cf. Fr. inc. CLXV. 5. εἰς τέρψιν βίη Cy. 520. ἡ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. ὧ λυγρὰν φιλημάτων τέρψεις Her. F. 1377.

Τεσσαράκοντα Epist. V.

Τέσσαρες, vel τέττ. βάθος τεσσάρων πήχεων Cy. 390. παῖδες τέσσαρες Ion. 1576. ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1. βέβληκε δύο κύβῳ καὶ τέτταρα Tel. fr. IV.

Τέταρτος. τὸ τέταρτον γράμμα Thea. fr. V. 8.

Τετραβάμων. τετραβάμονες ἵπποι El. 476. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tr. 516. τετραβάμοσι χηλαῖσι Ph. 815. ψαλίοις τετραβάμοσι ib. 799. τετραβάμοσι γυίοις Hel. 382.

Τετράζυγος. τετραζύγων ὄχων Hel. 1045.

Τετράμοιρα νυκτὸς φρερὰ Rh. 5.

Τετράμορφος. ταῖς τετραμόρφοις ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 2.

Τετράορος. ὄχων τετραόρων Sup. 675. τετραόροις ἵπποις Hel. 729. τετραόροις ἄρμασιν Sup. 667.

Τετράπυς. τετράποδος βάσιν Θηρὸς Hec. 1058. τετράπυ μῖμον ἔχων ἐπὶ Θηρὸς Rh. 256. cf. v. 211.

Τετράπτολις λαὸς Her. 81.

Τετραρχίαι Al. 1157.

Τετρασκελής. τετρασκελὴς μόσχος Ph. 642. τετρασκελεῖς Her. F. 1272. τετρασκελὲς ὕβρισμα ib. 181.

Τέτρωρος. τέτρωρον ὄχον Hip. 1229. τέτρωρον ἄρμα Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860.

Τευθράντιον Lic. fr. III.

Τεῦκρος, *nom. propr. viri*. Hel. 86.

Τευμησὸς, *nom. loci*. Ph. 1107.

Τεύχειν. τὸν ἀλήταν, εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. φίλοις τεύχειν ἔριν An. 645. ἔτοιμος τῷδε τεῦξαι γάφον Rh. 959. ἔκλυον—τοιιάδε σήματα—τετύχθαι El. 457.

Τευχεσφόρος. τευχεσφόρον λαὸν Sup. 654. δεσπόταις τευχεσφόροις Rh. 267.

Τεῦχος. λαβῆσα τεῦχος Hec. 609. πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 168. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. τεῦχος θεᾶς Ion. 273. πλήρες τεῦχος ib. 1184. θές τόδε τεῦχος El. 140. εἶδον ἄτεως ἀγνίας τεύχεσιν πεφραγμένας Or. 759. ἄλλος δὲ τευχέων τρόπος Ph. 134. cf. v. 786. et 1477. An. 618. Iph. A. 81. Rh. 71. Tr. 11. Her. 694. Hel. 1390. El. 444. etc. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων An. 167. cf. Ion. 146. τεύχη κενὰ Cy. 88. vid. etiam v. 207. et 225. et El. 360. et 496.

Τευχοφόροι Rh. 3.

Τέφρα Cy. 637.

Τεχνᾶσθαι. τεχνώμενος Her. 1003. τεχνωμένη Med. 369. 382. et 402. et Hel. 1097.

Τέχνασμα. κέδρῳ τεχνάσματα Or. 1053. τῷ μητροκτόνῳ τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα ib. 1560.

Τέχνη. τέχνην μαντικὴν Ph. 779. ἐμπύρῳ τέχνη ib. 961. ἔκ ἔχεις τέχνην, ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν Med. 322. Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνη Al. 35. ἔδ' ἀλίσκεται τέχνη ib. 789. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων Sup. 381. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. τέχνην ξενοκτόνον Iph. T. 53. τέχνην θέμενος ib. 712. δε ἡμῶν πόλλ' ἐδέκνασεν τέχνην Rh. 925. ἐκ τέχνης τέχνην οἶαν ἔπλεξε Ion. 1279. τὰς νομίζοντας τέχνην Alcmaeon. fr. XIII. 2. 2) *dog. τέχνα*. τίνα τέχναν ἔχομεν; Hip. 670. 3) *plur.* Δαιδάλε τέχναισιν Hec. 838. μάγων τέχναις Or. 1497. ὁ κατῶρθωνται τέχναι Hip. 680. τί δὴ τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις τέχνας πορίζω Iph. A. 745. Ὀδυσσέως τέχναις Iph. T. 24. cf. Rh. 953. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναῖξί Bac. 674. σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς ib. 805. τέχναις θεῶν ὦλοντο Hel. 936. γυναικείαις τέχναισιν αἰρεθεῖς ib. 1637. *conf.* Dan. fr. VIII. 1. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες Pol. fr. III. 1. τὰς κατὰ τέχνας σπυδαζομένους Epist. IV.

Τέχνημα. δόλια τεχνήματα Iph. T. 1355.

Τέως, *adverb.* usque ad eum locum. Her. 725.

Τήκειν. τήκω καρδίαν ὀρρώδιᾳ Fr. inc. CXLVIII. 6. ψυχὴν ἐτήκω Her. 645. ἐφθὰ καὶ τετηκότα Cy. 245. ἥνικ' ἀντακῇ χιῶν Ag. fr. II. 4. et τακείσης χιόνος Hel. 3. Cf. *supra* Τάκειν.

Τηκτὸς μόλιβδος An. 266.

Τηλέμαχος, *filius Ulyssis*. Or. 588.

Τήλεφος, *filius Herculis*. Tel. fr. IX. et XIV. 1.

Τηλίκος. γεγῶσα τηλίκη Meleag. fr. XVII. 3. τηλικοῖσδε ἔσιν ἡμῖν Epist. V.

Τηλόθεν Her. F. 1112. et El. 753.

Τηλόσε Iph. T. 175.

Τηλῆ Cy. 685. et Fr. inc. CXCVI.

Τηλυρός. τηλυρὸς ἔσα δωμάτων Or. 1325. ἐν τοῖσδ' ἐκείνῳ τηλυρὸς ναίω δόμοις El. 251. τηλυρὰ ναίουσ' ἐφ' ἡμῶν πεδία An. 890.

Ταλόγατος Iph. T. 828.

Τημελῖν Erist. IV. παρθένος τημέλαι Iph. A. 731. σώματος ἐτημέλαι Iph. T. 311.

Τήμερον Tel. fr. VIII. 1.

Τημεῖα Iph. A. 730. et Sis. fr. I. 11.

Τηρεῖν. τὸν Ἀτλάντειον τηρεῖσι πόλον Pi. fr. III. 5. τηρεῖν ἐτέρος δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1.

Τήρησις Antig. fr. VI. 2.

Τητῶν. χαρμάτων τητῶμεθα Or. 1084. τῷ εὖ τητῶμενος Bel. fr. XVI. 16. πατρός τητῶμενος Her. 24. πάσης χώρας Ἑλλάδος τητῶμενοι ib. 31. φίλων τητῶμένη Hel. 281. χορῶν τητῶμένη El. 310. ἀρίτων νυμφίων τητῶμεναι Hes. 324.

Τίειν. τὸν θεὸν μείζον τίωσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας πολὺ Her. 1013. πατρός ἔτισας φόνον El. 1188. τιμωρίᾳ ἔτισεν ὃν ἤρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ἃ σε δεῖ τίσαι παισὶ Her. 216. τῶνδε τίσαντων δίκην Sup. 733. cf. Med. 767. et 802. et Rh. 812. et 894. τὸν Ἑλένης τίσαντας ὀλεθρον Iph. A. 1382. ἐπειδὴ πατρός αἰμ' ἔτισάμην Iph. T. 78. τίσαι δάμαρτα Tr. 1034. τί δρῶν ἂν φονέα τίσαίμην πατρός; El. 599. ὥς—τὴν δὲ τίσωμαι δίκην Med. 1316. τισώμεθ' αὐτὸν Bac. 848. Μενέλεων τίσομαι Or. 1171. τισόμεσθα σύγγονον Hel. 1640.

Τιδέναι. τῆνομά με θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν Hes. 358. κῶλον ἐκτός ἀσπίδος τίθησι Ph. 1401. πόθι γεραιὸν ἵχνος τίθημι; ib. 1710. τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν τίθησιν; Med. 1210. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθης Al. 58. ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις τίθημ' ἄπαιδα An. 33. τὴν Σκύρον ὑδαμῆ τίθης ib. 209. ἱερίαν τίθησί με Iph. T. 34. ἀκύμονα πόντῳ τίθησι νῶτα ib. 1445. σώζει αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῇ θεῶν τίθησιν Rh. 584. ἄβατον ὃς πέδον τόδε τίθησι Bac. 11. ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027. ἐνθύμὸν μοι τόδε τίθησι Ion. 1347. νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl. fr. II. 2. τὸν εὐτυχῶντ' αἰεὶ μείζω τίθησι Phi. fr. XII. 2. λεπτὸν ἵχνος ἀρβύλης τιθεῖτε (qu. a τιθέω) Or. 141. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 352. τὰ πράγματ'

ἀφθός ἦν τιθῆ Bel. fr. XXIV. 6. πέρας ὕδιν τιθεῖς ἀλγίων Al. 803. ἐν αἰσχροῖσιν τιθεῖς ib. 1040. στυγῆ τιθέντα δεῦρο πῶδα An. 547. φάσμα παρὰ γένυν τιθέντα σὸν Sup. 1153. ὦκον πόδα τιθεῖς Iph. T. 32. cf. Rh. 280. ἀνω κάτω τιθεῖς Bac. 602. θνατοῖς ταλανίας τιθεῖς ἱερατοῖς Her. F. 402. συλλαβὰς τιθεῖς Pal. fr. II. 2. πλῆτον ἐντιμον τιθεῖς Plia. fr. I. 2. φίλος τιθέντες τὰς πολεμωτάτας Hes. 848. ἀγῶνα πάνδημον τιθέντας ἑθληταῖσιν Al. 1030. ἡρώτην πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 53. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχά διὰ παρηΐδων Or. 959. σίδαρον ἐπὶ κράτα τιθεῖσα κύριον ib. 964. δεῦρ' εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἵχνος τιθεῖς ἐμὸν Ph. 843. μεγάλα πᾶσαι —τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα Iph. A. 1335. μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνος ib. 1419. cf. Ion. 1225. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκύλα πλεῖστα βαρβάρων El. 7. ὃς σε πολυπορευτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν Hes. 723. γυνὸν μ' ἔθηκαν διαπύχῳ τολίσματος ib. 1156. νόμφας ἔθηκαν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136. οἵπερ κῆμ' ἔθηκαν ἄθλιον ib. 1166. ἔτι πε κραυγῇν ἔθηκας ib. 1510. θανάτους ἔθηκαν ib. 1641. τάσδε θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκε Ph. 579. καλλινίκης Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγὼ ib. 862. πολλὰς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 510. ὑμῖν πολλὴν ἔθηκε σωτηρίαν ib. 915. μ' ὑκ ἄπαιδ' ἔθηκεν Al. 624. cf. An. 613. Rh. 909. πάσαις ἔθηκεν εὐκλεέτατον βίον γυναιξίν Al. 626. ὃς σε πολλὰς δορὶ ναύτην ἔθηκεν κακὸν An. 458. τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξία Iph. T. 1280. πατρός δόμον δις τοσούτ' ἔθηκας εὐκλεέτερον Rh. 160. μέγαν σε Θρηκῶν ἄνακτα ἔθηκα ib. 407. τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύτηνον γόνον ib. 918. τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935. κάμνειν με τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον ib. 990. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. τὰδ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔθηχ' Ἥρα κακῶν; ib. 685. μακάριόν γ' ἔθηκέ με Ion. 562. γέλων ἔθηκε συνδείπνοις πολὺν ib. 1172. θνητοῖς τὰς νόμους ὑ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεός ib. 1313. Θήβαις ἔθηκεν ὅμμ' ἐλεύθερον. βλέπειν Her. F. 221. οἱ τάσιν ἔθηκαν ib. 590. τὸν ἀκυμον θῆκεν βίον

βροτοῖς ib. 699. ὀρφανὴν με φίλω πατρὸς καὶ τόνδ' ἔθηκες El. 915. δεινὸν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. ἀκραντὰ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς Alex. fr. XXII. 1. εἴ τιν' εὐφυᾶ φῶτ' ἔθηκε χείρονα Antioch. fr. XXXVI. 2. νόμον ἔθηκεν ἂν Ἑλλάδα Arg. fr. II. 8. αἱ τύχαι με σοφὴν ἔθηκαν Cresph. fr. X. 3. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπείν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4. φονίης ἀνδρῶν ἀμίλλας ἔθετ' (i. e. ἔθετε) ἀτεφάνης An. 1021. λαΐνης πύργους πέριξ ὀρτυῖσιν ἔθεμεν κανόσιν Tr. 6. γάμον Νηρηίδος ἔθεσαν Iph. A. 1078. θές ἵχνος πέδῳ Or. 1440. στυγρὸν νόμον τόνδε ταῖς ἁλλαισι θές γυναιξὶ Tr. 1031. θές εἰς χορὸν ἵχνος El. 859. ἵνα με πτερῦσσαν ὄρνιν—θείη Hip. 734. πῶς σ' ἔτις ἂν θείη τυφλόν; Cy. 670. οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θείην Her. 744. ὥς γνωτὸν θείη τὸν κράτιστον Ἑλλάδος Hel. 41. τὸ κακὸν εὐδὲς χρυσὸν ἂν θείη Phoen. fr. VII. 2. ὅταν τάκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. μὴ πῖπροσθε τῶν ἐμῶν τῆς σῆς λόγους θῆς Sup. 515. ἐπειδὴν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν θῶμεν Rh. 470. μὴ μοι κότον θῆς ib. 827. χάριν ἀνακτι θῶμεν Bac. 720. Τυρυνθίοις θῆς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν Her. 164. vid. not. ὥς πρὸ ναῦ λαμπρὰ θῆ πυλώματα Ion. 79. μὴ πλῆσιον θῆς Arg. fr. XXII. 1. ἔτλησαν δεῦρο ξένον πόδα θεῖναι Sup. 172. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1070. χρόνιον ἵχνος θεῖς Or. 234. πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονὸς Cy. 541. γυμνὸν σῶμα θεῖς πορπαμάτων Her. F. 959. λόγους θέντες El. 798. κράτα θεῖς εἰσω πέπλων Or. 280. χρυσὸν θεῖσα σέφανον ἀμφὶ βοσρύχοις Med. 1160. ἐγὼ σε θήσω τῷδ' ἐλεύθερον φόβῳ Hec. 869. πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς ib. 875. cf. Or. 1664. Hip. 521. et El. 648. πικρὸν Ἀδράσῳ νότον Ἀργείοισι τε θήσει Ph. 957. εὐκλεᾶ με θήσει ib. 1751. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὸς θήσω Med. 375. θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων ib. 383. πικρὸς ἐγὼ σφιν καὶ λυγρὸς θήσω γάμους ib. 399. παίδων γονὰς σπεῖραί σε θήσω ib. 718. εὖ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι ib. 926. Τυδέως ἔπαινον ἐν βραχεὶ θήσω μέγαν

Sup. 901. πῶ θήσεις μνήμη τῷδε; ib. 937. φόβον αὐτοῖς θήσει ib. 1208. φῶδας ὑτέροισι θήσετε ib. 1224. τὰ μ' ἐγὼ θήσω καλῶς Iph. A. 401. θοῖνῃν πῶ γυναιξὶ θήσομεν; ib. 722. θήσει κόρας πολυκλαύτης ib. 779. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρῳ Rh. 209. ἀγῶνας, ὅς ἑμοὶ γάμοι θήσουσιν Tr. 364. γυναιξὶ σωφρονεῖν πᾶσαισι θήσει ib. 1057. αἶσον οἴκων ἐμῶν με θήσει ib. 1321. θήσω φόνον θῆλυν Bac. 795. αἶμα θήσεις ib. 835. et Ion. 1260. εὐτυχῇ με θήσετε Hel. 1466. ἐσόδους Φοῖβῳ καθαρὰς θήσομεν Ion. 105. πτηνῶν ἀγέλας—φυγάδας θήσομεν ib. 109. ὁ χρὴ, εὐδὲς μὴ θεῶν θήσει ποτὲ Her. F. 311. τὰ Κασ. λέκτρ' ἐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλλ. πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης Hec. 131. ἐμποδῶν θήσειν δόρυ Sup. 1192. μακάριόν με τις θεῶν ἐμελλε θήσειν Iph. A. 1406. τὰ ἐπτάπυργα κλειθρα γὰς καλλίνικα θήσων Ph. 1066. βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερὶ θήσων Hel. 1397. εὐναίας καρφηρὰς θήσων τέκνοις Ion. 172. 2) med. πολὺν ἐπὶ κράτα τίθεται χέρα Hec. 654. τὰ λῶτα καὶ κάλλιτα πολεμώτατα τίθεςθε Med. 573. ὄρον—αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν τίθεται Al. 597. τί κατ' ἀλλήλων φόνους τίθεςθε; Sup. 951. κλῆρον τίθεςθε Iph. A. 1198. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθου Dic. fr. V. 1. τάφῳ μνήμην τίθεςθαι Ph. 1579. χάριν τίθεςθαι Iph. T. 602. cf. El. 61. σοφὸς τίθεςθαι τῆς λόγους Dan. fr. XII. 2. τετράποδος βάσιν θηρὸς—τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα Hec. 1059. θοῖναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος ib. 1073. ἀφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 288. ἄγω τὸν ὑμᾶς, κἄμ'—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. δῖαιμον ὄνυχ' ἀτιθέμενα σπαραγμοῖς Hec. 657. χέρα κράτ' ἀποκέρμιον τιθεμένα El. 148. καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες Or. 511. σφάγιον ἔθετο ματέρα ib. 840. cf. Hec. 111. ὄνομα Πολυν. πατήρ ἔθετό σοι Ph. 640. cf. Iph. T. 499. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ σέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἱ τῆς νόμους ἔθεντο Cy. 338. cf. Iph. T. 1458. et Sis. fr. I. 6. ἔριν ἔθετο Πριαμίδαισιν Ἑλλά-

δος Hel. 255. Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τῷ θεῷ Ion. 54. γὰν φίλαν Ἰνάχῃ θεῖτ' (i. e. θεῖτο) ὀνήσας Sup. 372. μηδέν' ἂν χρέως ἔκατι προσάτην θείμην χθονὸς Iph. A. 373. δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Antior. fr. XXVIII. 2. ποῖον ἐπὶ προσθεν νέφος θῶμαι; Or. 469. μὴ θῆται παρ' ὑδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς Iph. T. 732. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec. 755. εἵπερ τῷδ' ἐβωλήθης χάριν θέσθαι ib. 1212. cf. Ion. 1104. Θυέτη πόλεμον—θέσθαι Or. 14. ψῆφον ἐπὶ φόνῳ θέσθαι ib. 754. ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι ib. 831. φίλον θέσθαι πάντ' Ἐρεχθιδῶν λεῶν Sup. 387. ἐν ψήφῳ λόγῳ θέσθαι Rh. 310. βορὰν δυσσεβῇ θέσθαι γνάθοις Cy. 288. πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι Her. F. 605. cf. v. 938. ταῦτ' ἐν αἰσχυρῷ θέμενος Hec. 806. ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. θέμενος εὖ τάκεϊ Iph. A. 672. cf. Iph. T. 1003. et Bac. 49. τέχνην θέμενος Iph. T. 712. ὄνομα νησιωτικὸν Σαλαμίνα θέμενον Hel. 149. ἀμφὶ βύκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 109. χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα Sup. 1021. λυγρὰν Αἰγίσθῃ λῶβαν θεμένα El. 165. θεὸς τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. καλὸν πάρεργον αὐτὸ θήσομαι πόνων Or. 609. γόως πρὸς αὐτὴν θησόμεσθαι ib. 1121. σιγὴν τῶνδε θήσομαι περί Med. 66. ἔκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν ib. 532. ἐγὼ τὰμὰ θήσομαι καλῶς Hip. 709. cf. An. 378. ἐκφορὰν τῷδε θήσομαι νεκρῷ Al. 424. ὀνύχων δαίτ' ἀμύγματα θήσομαι An. 828. λυκίον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν Rh. 208. Ἴωνα αὐτὸν ὄνομα κεκλησθαι θήσεται Ion. 75. 3) pass. ψυχὴν αἰθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ Fr. inc. XVI. 7. ἐν πάνυ λιγῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος Epist. III. δάκρυα φανερά πασι τεθειμένα Ph. 1560. ἕτος ἦν τεθῆ νόμος Sup. 541. γέμω κακῶν δὴ, κῆκέτ' ἔσθ', ὅπη τεθῆ Her. F. 1245. ἴσαι ψῆφοι τεθεῖσαι El. 1266. τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθεῖσεται ib. 1268.

Τιθήνη Hec. 281.

Τιθηνός. πόνων τιθηνὸς ἀποδιδῶσά σοι τροφὰς Iph. A. 1230.

Τίκτειν. τίκτω παῖδας παιδὶ Ph. 55.

κέρδος—τὴν χάριν τίκτει διπλῆν Rh. 163. δς νέως τίκτει θεὸς Bac. 467. πολλὰ τίκτει Μοῖρα Her. 898. τίκτει λαθῶν Dan. 18. οἱ πόνοι τίκτους τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3. τίκτει (sc. ἡ γῆ) θνατῶς, τίκτει δὲ βορὰν φύλά τε θηρῶν Chry. fr. VII. 4. 5. τίκτει πόλεμον Dic. fr. VI. 3. ὕβριν τίκτει πλῆτος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. μακρὸς αἰὼν μυρίως τίκτει πόνους Oepo. fr. IV. 3. μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 3. ῥώμη ἀμαθὲς πολλάκις τίκτει βλάβην ejusd. fr. XI. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Fr. inc. XXIX. 1. οἱ πόνοι τίκτους τὴν εὐανδρίαν eorund. LI. 7. λύπαι ἀνθρώποισι τίκτους νόσους eor. LXVI. ἄκλιντα τίκτειν τέκνα An. 1236. τίκτειν μέλη Sup. 180. sq. δεινὸν τὸ τίκτειν Iph. A. 917. τίκτων αὐτὸς ἑαυτὸν Pi. fr. III. 2. ἡ γῆ τίκτους ποίαν Cy. 332. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ Her. 994. ἐγὼ τέκον Πάριν Hec. 387. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδ. εἰς τὸν φόγον γένος θυγατέρων Or. 249. ἔτεκες ἀνόνητα Hip. 1145. cf. Thes. fr. III. 2. ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν, Πάριν τεκῆσα Tr. 919. sq. Κύπρις ἔτεκε πολὺ μὲν αἷμα, κ. τ. λ. Hel. 367. μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτεκον ἀοιδὰς Her. F. 767. ὃ, τι ἐνι αὐτὸς τέκοι κάλλιπον Iph. T. 20. ἵνα παῖδας τέκω δούλῳ An. 198. cf. v. 201. νεανίαν τεκῶν ἄριστον Sup. 1092. hinc τεκῶν, pater, Her. F. 975. et passim: ita etiam τεκόντες, parentes, ut Or. 891. Hip. 1081. Al. 961. Sup. 361. Alcmaeon. fr. VII. 1. Alop. fr. I. Fr. inc. CXXXIII. 1. et fr. inc. B. 51. et 52. et τεκῆσα, mater Hec. 414. et 426. Ph. 53. et 54. etc. ἀ τεκῆσα γὰ Alex. fr. XII. 4. σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν Tr. 742. τάφῳ πρόσπολον ἔτεκόμαν; ib. 265. ὅτε σε τέκετο ματρόθεν Ζεὺς Hel. 216. τέκνα τρίγωνα τεκόμενος Her. F. 1023. cf. v. 1183. ὦ τεκόμενα με μῦτερ Or. 196. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρὶ Dan. 15. τὸ τεχθὲν ib. 44. etc.

Τιμᾶν. ὅσις τιμᾶ μητέρα Or. 1606. τί τὴν τυραννίδα τιμᾶς ὑπέρφευ; Ph. 553. Ἀρτεμὺν τιμᾶ Hip. 16. cf. v.

55. ὡς Φρύγες νόμος τιμῶσαν Tr. 1211. χάριτας, αἷς τιμῶσί σε And. fr. VII. 7. τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σε ejusd. fr. XXIII. 1. οἱ τιμῶσ' ἀχρεῖως ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. τὴν εὐγένειαν—τιμῶσι πολλοὶ Ibus fr. XIII. 2. τὸς περισσὸς—τιμῶμεν Phi. fr. I. 6. τίμα Κύπριν Al. 793. τίμα δεσπότην σέθεν Tr. 694. θεοὶ ὅταν τιμῶσιν, ἔδεν δέϊ φίλων Her. F. 1338. τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν Hec. 327. τὸν ὁμόθεν τιμᾶν Or. 486. ἰσότητα τιμᾶν Ph. 539. φίλος τιμᾶν Med. 660. χοῆρες ἄγγος τιμᾶν Iph. T. 960. ἐπεὶ σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ—ἄξιον τιμᾶν ὅπλα Tr. 1225. τιμᾶν θεὸς Bac. 1009. Her. 903. et Antior. fr. IV. 2. τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικὰς ὁμιλίας τιμᾶν Hel. 1417. τὴν εὐσέβειαν τιμᾶν Ion. 1046. τὰς ἐστίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἀρπαγὰς, τιμᾶν δίκαιον Er. fr. IX. 2. τιμῶν μ' ἔδεν ἦσσον, ἢ Διοσκόρῳ Or. 465. πατρώαν τιμῶν χάριν ib. 827. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὸς Hip. 954. τιμῶν Βρόμιον Bac. 329. τιμῶν μαντεῖον ἔδραν Ion. 130. νεκρὸς δακρύοισι τιμῶν Her. F. 1361. Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. τὸς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 884. τέχνην τιμῶσα Iph. T. 54. τὸν πάλαι ἐμὸν πόσιν τιμῶσα Hel. 64. τὰ τῶν θεῶν τιμῶσα ib. 1665. cf. El. 194. et Bel. fr. XXV. 10. Διόνυσον τιμῶσας χοροῖς Bac. 220. ἐτίμησ' ἄθλιον τύμβον πατρὸς El. 519. ἐκ ἔσθ', ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν Ph. 1664. τεφάνοισιν ἔδαμῳ τιμήσεται Er. fr. I. 54. τιμώμεθα Acol. fr. VI. 7. sed vid. not. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. τὸ ταύτης σῶμα τιμάσθαι χρεῶν ib. 622. cf. v. 1095. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, ἔδεν τιμάσθαι θέλει Tr. 27. τὸν κατθανόνθ' ὀρῶντες ἢ τιμώμενον Hec. 316. τῷ τιμωμένῳ Or. 911. τέρπεται τιμώμενος Bac. 321. ἀνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. cf. Bel. fr. XXIII. 3. τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὑπο Hip. 8. cf. Sup. 232. ἔτος ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἀν θανῶν An. 1185. ὃ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον Tr. 735. vid. not.

Τιμάορος. θεῶν πατρῶν καὶ τάφων τιμάορον γένος Dan. fr. VII. 4.

Τιμή. ἄξιος τιμῆς Hec. 309. cf. Al. 436. et Epist. IV. τὸ πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει Hip. 329. cf. Sup. 306. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. στρατηλάταις δορὸς διπλάζεται τιμὴ Sup. 781. ἔδ' ἀμνημονῶ τιμῆς Kb. 648. ἔχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι Bac. 192. τῷ θεῷ τιμὴν δίδω ib. 342. τιμὴ σ' ἐπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. οἷας ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. τοῖς τεκῶσιν ἄξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. 2) dor. τιμά. ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει Med. 417. βασιληίδα τιμὰν Hip. 1281. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. μαντεῖον τιμὰν Iph. T. 1267. πολύθυτος τιμὰ Her. 778. τιμὰν ἀντέτασθε Fr. inc. CXVII. 1. 3) plur. ὅσοι δημηγόρους ζηλῶτε τιμάς Hec. 255. τοῖς θανῶσι τιμάς διδόντα Ph. 1331. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρεῶν Hip. 107. σοὶ τιμάς μεγίστας δώσω ib. 1424. τιμάς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. τιμαῖς τέρπεσθαι ib. 54. πλείστας τιμάς ἔσχεν Sup. 874. τὸς ἐν τιμαῖς ἦσσον ζηλῶ Iph. A. 19. ἐφ' οἷσι ξενοκτόνους τιμάς ἔχω Iph. T. 776. cf. v. 748. et 1461. τιμάς πάλιν θῆκε Λοξία ib. 1280. ἢ ἐν σοφοῖς τιμάς ἔχουσα Rh. 891. Τροίας ἀρχαγὺς τιμάς Tr. 196. ἐξ ἀπάνταν τιμάς ἔχειν κοινὰς Bac. 208. τιμάς πατρώας ἔχειν Her. 810. θεῶν ἀνέστησεν τιμάς Her. F. 853. τιμάς σωτήρας ἔχοντες El. 993. βίῃ ἔλκετε τιμάς Ibus fr. IV. 1. etc.

Τίμημα Hip. 622.

Τιμητέος Or. 484.

Τίμιος. ὁ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. τίμιος γεραίρεται Sup. 553. δαίμονα, ἐν θεοῖς τίμιον Tr. 49. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1333. τίμιος θεοῖς ἔση And. fr. VII. 5. τίμιος πλετῶν ἀνὴρ ejusd. fr. XVI. 2. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554. τιμιώτερος φατῇ Cy. 530. et τιμιωτέρα φ. Hip. 332. ψυχῆς ἔδεν ἐστὶ τιμιώτερον Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. ἐκ ἔσιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. πασῶν γυναικῶν τιμιωτάτη Her. 598. κτῆμα τιμιώτατον Or. 702. αὐρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442.

Τιμόπτολες Sup. 875.

Τιμωρεῖν. Παλαμήδης σε τιμωρεῖ φόνο Or. 433. cf. Ph. 942. τιμωρεῖν τέκνοισι Hec. 749. τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. τιμωρεῖν πατρί ib. 922. et τιμωρῶν π. ib. 546. 562. et 774. it. Iph. T. 925. et El. 974. τιμωρεῖσθαι νιν Bac. 1079. σοί γε τιμωρόμενος Or. 1117. Ζεὺς δ' τιμωρόμενος Sup. 511. τήνδε τιμωρόμενος Iph. T. 558. πατρί τιμωρόμενοι El. 1095. τὸς κακὸς τιμωρομένη Hec. 756. cf. v. 1258. εἰ μὴ σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην Cy. 691. πατρὸς αἵμ' ἐτιμωρησάμην Oepei fr. III. 1. cf. Al. 736. τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι Hec. 882. τὸν ἐχθρὸν εἰ τι τιμωρήσομαι Or. 1102. τιμωρήσομαι Ἰππόλυτον Hip. 21. cf. v. 1422.

Τιμωρία. πατρὸς τιμωρία Or. 425. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. ἐξ ὧν εἰσὶ τις τιμωρία Sup. 546. κακίτης εὐνίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἢ ἔχω τιμωρίαν θηρὸς πανέργου Cy. 440. πατρίαν τιμωρίαν El. 978. τιμωρία ἔτισεν ὧν ἤρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ματρὸς αἵματος τιμωρία Or. 400. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2.

Τιμωρὸς, ὁ. σύ μοι γενεῇ τιμωρὸς ἀνδρὸς Hec. 790. τιμωρὸς λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 168. 2) ἡ. χεῖρα τιμωρὸν Hec. 843. πατρὸς τιμωρὸν δίκην El. 676.

Τινάσσειν. τινάσσει κράτα Her. F. 867.

Τίνειν. τίνει ταύτην δίκην Or. 7. cf. v. 530. et 1090. An. 53. Iph. T. 339. et Her. F. 733. τίνου γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφᾷ Or. 109. τίνων ἀμοιβὰς Her. F. 1169. τίνοντες ἀδικίας Ion. 447.

Τίνυμαι. αἵματος τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον Or. 323.

Τιρύνθιος. Τιρυνθίῳ Εὐρυσθεῖ Al. 484. cf. v. 494. τῷ Τιρυνθίῳ Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 4. Τιρυνθίοις Ἀργείοις Her. 164. ἡ Τιρυνθία Ἀλκμήνη Al. 841.

Τίσις Hel. 1019.

Τιτὰν Προμηθεὺς Ph. 1129. et Ion. 455. Τιτάνων γενεάν Hec. 472. cf. Iph. T. 223.

Τιτανὶς κύρα Hel. 388.

Τιτρώσκειν. ἐπεὶ μ' ἔρωσ ἔτρωσεν Hip.

392. τὰν Κονταύρων γένοντα ἔτρωσεν τόξοις Hec. F. 366. τρώσκει φόνον Sup. 1204. τρώσσει ἡμᾶς Hip. 793. τρώσει νιν οἶκος Cy. 421. τίς δ' ἂν τέτρωται; Rh. 847. ἡμεῖς τετρώμεθα ib. 849. τετρωμένους ἰδύσα καφίως σφαγὰς Ph. 1440. οἱ τετρωμένοι Rh. 836. τρωθεῖς Ph. 1406. et An. 617.

Τλάμων, dor. pro τλήμων. ὁ τλάμων πῶς Hec. 170. ἄλις—τέθνηχ' ὁ τλάμων Or. 1028. Οἰδίπυς ὁ τλάμων Ph. 1051. ἐν τλάμονι θυμῷ Med. 865. τλάμων πόσις El. 1160. ὁ τλάμων Hec. 936. Δαρδανία τλάμων Or. 1391. τλάμον γέναι Med. 1274. ὁ τλάμων ἱμεναίων Hip. 554. πῶς τλάμων Sup. 1079. Αἴδας ὁ τλάμων κύρα Iph. T. 210. τλάμονα Κασσάνδραν Tr. 248. etc.

Τλατὸς, dor. pro τλητός. δουλείας τῆς ὁ τλατᾶς Hec. 158.

Τλάω, vel τλήμι. τί τλῆς; Ph. 1717. τλῆθι τὰ μὴ φίλα Hec. 1251. τλῆθι Al. 895. τλῆθι τὸς σὺς προσβλάπτει ἐναντίως ἐχθρὸς Her. 943. μήποτε τάνδε δουλοσύναν τλαίην Ph. 200. μήτέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν; El. 278. μή τλῆς με προδύναι Al. 276. μή τλῆς—φίλος κτανεῖν Cy. 287. με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην Or. 1527. τλῆναι δεινὰ Iph. A. 98. cf. Or. 376. Ph. 1716. Iph. A. 942. Ion. 1497. etc. πόνης μυρίως τλῆναι μάτην Hel. 609. φοῖνιον αἶμα τλᾶς Her. F. 1184. ὁ πολλὰ τλᾶς Ἡρακλῆς ib. 1250. τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον Med. 796. cf. v. 1328. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία ib. 840. τίς ἔτλα κακῶν τόσων—ἄχρα φανερά; Ph. 1514. σύ γε τὸν σαντᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι ψυχᾶς ἐξ ᾧδ' αὖ Al. 463. cf. v. 472. νόσον Ἑλλὰς ἔτλα An. 1045. τίνα βίοτον ἐκ ἔτλας; Hel. 220. χρόνον ἔτλα τοπάλειν εἰσορᾶν Her. F. 777. πτωχὸς ὧν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. οἶον τέρμονα βίης—ἔτλης Ph. 1362. τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης Med. 1326. cf. v. 1340. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. v. 1073. ἔτλην θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 1. ὃς ἐκ ἔτλη θανεῖν ib. 958. ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο Sup. 171. τόλμαν, ἣν ἔτλη πατὴρ Iph. T. 862. μά-

Συνεΐδειν. σύννοϊδα δειν' εἰργασμένος Or. 396. σύννοισθ' ἄ γ' εἰς ἐμ' ἔκ εὐορκος ὦν Med. 495. σύννοιδέ μοι Κύπρις El. 43. τὸ συνειδὸς—ἀεὶ μένει Epist. IV.

Συνειλίσσειν. Κέκροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Συνεῖναι. σὺ θεοῖσιν σύνει; Hip. 949. τοῖς ἀτελέσσις τῶν τῆδε πόνων μήτε συνείην Fr. inc. CLXV. 7. τῶν συνόντων σοι φίλων Epist. II. cf. Epist. IV.

Συνειπεῖν. συνείποιτ' ἄν, οἶον—Hip. 557.

Συνεισβαίνειν. ὅσοι ταυτὸν συνεισέβησαν σκάφος Med. 477.

Συνεισέρχασθαι. θέλω κἀγὼ σοι συνεισελθεῖν δόμῃς Hel. 334. cf. v. 1089.

Συνεκθνήσκειν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρή τῷ πώματι Cy. 568.

Συνεκκλέπτειν. ὅς συνεκκλέπτει γάμῃς τῆς σῆς El. 364. ἢ συνεκκλέπτῃς Hel. 1386. σὲ ἐπὶ ναῦς—πέμψω συνεκκλέψασα Tr. 1018.

Συνεκκομίζειν. τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν Or. 684. παισὶ συνεκκομίζειν Κύπριν Hip. 465. δεῖ με συνεκκομίζειν σοι πόνῃς El. 73.

Συνεκπνεῖν. ἔκ ἔσθ', ὅπως ἔ χρή συνεκπνεῦσαί μέ σοι Iph. T. 684.

Συνεκπονεῖν. ὅτι συνεκπονεῖ τάδε Hel. 1422. μοχθῆσι μόχθῃς εὐτυχῶς συνεκπώνει And. fr. VII. 4. ἐγὼ σοι συνεκπονεῖν θέλω Ion. 850. τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν Hel. 1394. τῇ γήρῳ μοι συνεκπονῆσα κῶλον Ion. 740. συνεκπονήσατε φυγὰς Iph. T. 1063.

Συνεκτρέφειν. συνεκτραφεῖς ἐμοὶ Iph. T. 709.

Συνεκφέρειν. παισὶν ἠδέως συνεκφέρειν φίλης ἔρωτας Dic. fr. VII. 1.

Συνεμπρήθειν. συνεμπρήσαι νεῶν πρύμνας Rh. 489.

Συνεξαιρεῖν. συνεξαίρει (sc. τὸν ἐχθρὸν) δόμων Ion. 1044. αἱ συνεξεῖλον Φρύγας Tr. 24.

Συνεξέρχασθαι. χρήμαθ', οἷς συνεξήλθον Hec. 1012.

Συνεξευρίσκειν. συνεξεύρισχ', ὅπως αὐτοί τε σωθήσεσθε, κ. τ. λ. Her. 421.

Συνεπαΐδειν. συνεπαΐδεται Ἄρτεμιν Iph. A. 1492.

Συνεργάτις. φόνῃ συνεργάτιν λαβὼν El. 100.

Συνεργός, ὁ Or. 1446. et Ion. 48. ἢ Hip. 523. κακῶν συνεργὸς Bac. 512.

Συνερεΐδειν. χρυσέαισιν συνερεΐδει περόναις κρυπτὸν Bac. 97. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες Iph. T. 457.

Συνέρχασθαι. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. εἰς ἐν συνελθὼν Ph. 465.

Σύνεσις Or. 396. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. ἐνθεῖς σύνεσιν Sup. 203.

Συνέσιοι El. 784.

Συνετός. τά τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι, καὶ τὰ μὴ Iph. A. 1255. συνετὸν ἄτολμον Oed. fr. VI. 2. τὸ συνετὸν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν Or. 1180. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 9. ἀναβοήσεται ἔ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 466. συνετὰ λέγῃς ib. 653.

Συνετῶς Iph. A. 466.

Σύνευνος. ἄλλη ξυνοικεῖ συνεύνῳ Med. 1001.

Συνευτυχεῖν. βίον συνευτυχοίην Hip. 1119.

Συνεύχεσθαι. συνεύχομαι Iph. T. 1221. συνηύξατό σοι τὰ ἀγαθὰ Epist. III.

Συνέχειν. συνέχει δῶμα Bac. 390. τὸ συνέχον ἀνθρώπων πόλεις Sup. 312. ὅς συνεῖχες τῆμὸν μέλαθρον Bac. 1307. δύο αἰῶνι ψυχὰς γε συνέσχευ ὁμῶς Al. 904. φροντὶς, ἢ συνεσχόμεν Her. 634.

Συνεχής. συνεχῆς κλιτύς Hip. 226. τὸ συνεχές ἔργον παντός εὐρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX.

Συνεχῶς Iph. A. 1008.

Σύνηβος. Καδμείων σύνηβοι Her. F. 438.

Συνήδεσθαι. ἐδὲ συνήδομαι ἄλγεσι δώματος Med. 136. τί τοῖσδε συνήδῃ; Hip. 1286. θανόντι γ' ἑδαμῶς συνήδομαι Rh. 958. ὥς μοι συνησθῆς Ion. 728.

Συνήθης. φθέγματος συνήθη γῆρυν Rh. 609. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βασάζειν ἐμοὶ Al. 41.

Συνηρεφεῖν Phaeth. fr. V. 3.

Συνθακεῖν. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ Her. 994.

Σύνθακος, ἢ Or. 1637. et Hip. 1093.

Συνθάπτειν. ἀρ' Ἀτρίως παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε; Hel. 1561. Κρητι-

(sc. τὸν χρυσόν) χερὸς τολμᾶς ib. 1223. ἡ τολμᾶς δαία Or. 825. οἱ με τολμᾶς ἀδικεῖν Med. 165. τολμᾶ πανουργεῖν ib. 583. ἦτις οὐδὲ νῦν τολμᾶς μεθεῖναι—χόλον ib. 590. τολμᾶς ἐνοδοχεῖν; Al. 555. ἡ παιδὶ πατρὸς—τολμᾶς ἐννεύδειν An. 172. δεινὰ γε τολμᾶς Iph. A. 133. et 303. τὸς πόνοις οἱ ἄγαθοι τολμῶσι Iph. T. 115. τόλμα τάδε Hec. 326. cf. Al. 989. τόλμα ἐρώσα Hip. 476. τόλμα προτείνειν χεῖρα Al. 1120. τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον Her. F. 307. ἀντίποινα ἐκτίνων τόλμα ib. 756. τόλμ' αἰεὶ Tel. fr. XXI. cf. Ar. fr. VII. 1. et Tem. fr. VIII. 1. τόλμα προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. εἰ μὴ τι καὶ τολμῶσι κινδύνῳ μέτα εοῦνδ. LI. 6. τολμᾶν ἀνάγκη Hec. 751. τολμᾶν ἀδύνατα Hel. 817. τολμῶν, ὑπ' ἐχθρῶν οἱ ἐτολμήθη πατήρ El. 277. ὅτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν Antior. fr. XI. 4. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. cf. v. 733. τοῖσι τολμῶσιν λέγειν Sup. 854. ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ἐτόλμας Hec. 1251. ἦπερ τετόλμηκε ἔργον αἰσχιστον τόδε; Med. 695. ἔκ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι; Or. 751. ἔκ ἐτόλμησας θανεῖν τῷ σὺ πρὸ παιδὸς Al. 647. couf. Sup. 910. ἐτόλμησε ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. ἐτόλμησε εὐθὺς ἔπρος ἡδονὰς Μυσῶν τραπέσθαι Sup. 882. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμησε Bac. 636. ἴσως ἀλάστορας ἔκ ἐτόλμησε κτανεῖν Melan. fr. XXIV. τὰ δυνατὰ τόλμησον Ion. 976. ἦν τολμήσης σύ με χεῖρ' ὑπερτεῖναι Iph. A. 915. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμήσαι ib. 1257. ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Dan. 56. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ ib. 1078. ὁρᾶν τι τολμήσῃσιν ἐχθρὸς Iph. A. 1389. etc.

Τόλμημα. εἶδες τὸ τόλμημα; Ph. 1670. σὲ χρῶν ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι Or. 1064. τολμήματα αἰσχισα Ph. 1225. εἶδον αὐτῶν κρείσσον, ἡ λέξαι λόγῳ, τολμήματα Sup. 845. ἦκουσά τε θυγατέρων τολμήματα Bac. 1220. ὧ τολμήματα θεῶν Ion. 252. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Acol. fr. VIII.

τολμήμασι—ἀλίσκονται πάντα Hip. fr. IV. 2.

Τολμηρός. ἀδικουμένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 305.

Τολμηρόν Med. 1051. Iph. T. 111. et 121. et Ion. 1387.

Τολμηρός Hel. 822.

Τολμηρεύειν. Θρηξὶν πένθος τολμηρεύειν Rh. 744. et 751.

Τομαῖος χαίτα Al. 101.

Τομή, νεὶ δασ. τομά. πυρᾶς πελάγους τομάς σᾶς El. 160. ἀνάμεινον φασγάνῳ τομάς Or. 1101. τομαῖς ἔφαρξιν—πασῶν μεγίστην—νόσων Iph. fr. V. 6.

Τοξεύειν. ταῦτα νῦν ἐτόξευσεν μάτην Hec. 603. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνδὲς κόρης Tr. 255. τῷδε τοξεύσαι Ion. 1411. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας (sc. τὰ τέκνα) Her. F. 1064. τοξεύσασα Tr. 638. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρῳσι Fr. fal. cit. II. 1.

Τόξευμα. ἐντὸς λυγρῷ τοξεύματος Her. F. 991. τυφλοῖς ὁρῶντας ἀνάσας τοξεύμασιν ib. 199. τὸς δὲ πταρωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι ib. 571. θαρρὲ ἡλὶς τοξεύματα Bel. fr. XVII. 8. τέκνα Ν. θανόντα Λοξίῳ τοξεύμασιν Cresph. fr. II. 2. πυκνοῖς Βακχίῳ τοξεύμασιν Aenei fr. VIII. 1.

Τοξήρης. μόλε τοξήρης Rh. 226. τοξήρει ψαλμῷ Her. F. 1063. χέρα τοξήρη Al. 36. τοξήρη σάγην Her. F. 188.

Τοξόδαμνος Ἀρτεμὶς Hip. 1451.

Τόξον. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιρῷ πέρα Sup. 745. κυκλῆτο, ὥστε τόξον Bac. 1064. μισῷ εὐάγκαλον τόξον Phaeth. fr. XI. 1. παῖδα Θέτιδος τόξοις βαλὼν Hec. 388. Ἀρτέμιδος—τόξα εὐλογήσω ib. 465. τόξα κεραλκὰ Or. 268. ἐκηβόλων τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ib. 274. cf. Ph. 1115. et Her. F. 473. τόξοις νιν δαμάσασα Ph. 154. τόξοισιν ἐμαρνάμεσθα ib. 1148. χρυσέων τόξων οἷτον Med. 634. τόξων μεδέουσιν Ἀρτεμιν Hip. 167. cf. Hel. 1331. τόξοις ἀφύκτοις Hip. 1422. τί τόξων ἔργον; Al. 40. τόξα ἐντείνων χεροῖν Sup. 886. τόξα χαρίτων Iph. A. 549. ἃ ἐπὶ τόξων εὐτοχίᾳ γάννυται Iph. T. 1238. κερόδετα τόξα Rh. 33. ἡλικας τόξοισιν νική-

- συντακείς νόσφ ib. 34. ἀσιτίαις δέ-
μας γεραίον συντακείς Sup. 1106.
- Συντιθέναι. θεῶν συντιθεῖς ἅπαν γέ-
νος Med. 747. συντιθεῖς πυκνὸν νέ-
φος Dan. fr. I. 4. πάσας συντιθεῖς
γυναῖκας Pro. fr. III. 1. cf. Hes.
1184. συντιθέντες τᾶδικα Ion. 833.
ἐπισκήψω—τάμὰ πλευρὰ συνθεῖναι πέ-
λας πλευροῖσι τοῖς σοῖς Al. 367. ἐν
ὀλίγῳ τὰμὰ πάντα συνθεῖς Sup. 1126.
ἅπαντα συνθεῖς τὰδ' εἰς ἓν Iph. T.
1016. συνθέντες λόγον Bac. 297.
συνθέντες ἄρθρα τόματος Cy. 621.
συντεθεῖς ὁ πᾶς λόγος Tr. 909.
- Σύντλημι. σὺ ἐμοὶ συνέτλας Al. 413.
- Σύντομος. σύντομ' ἡμῖν τὰπ' ἐμῷ τε—
εἰς ἓν ξυνελθόντα Tr. 1154. μύθος
συντομωτάτης κλύειν Her. 784.
- Συντόμως Epist. V.
- Σύντονος. βακχεῖα συντόνῳ Bac. 126.
σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν Iph. A.
118. συντόνοιςδρομήμασιν Bac. 1089.
σύντονα ἔλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip.
1361.
- Συντρέφειν. συντέθραψαι προσπόλοισι
βασιλέως Hel. 1042. πῶλος, ἦτις ἂν
διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 665.
- Συντρέχειν. χρόνῳ τὸ μῆκος αὐτὸ συν-
τρέχει Or. 1215. cf. Ion. 547. συν-
τρέχει εἰς χρήματα τέτθ δὴ πάντες
Pal. fr. III. 2. vid. not. συντρέχουσιν
εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.
- Συντριαινῶν. ὥστε—σρεπτῷ σιδήρῳ
συντριαινῶσιν πόλιν Her. F. 946.
- Συντρίβειν. ἐπεὶ σε—συντρίψω Cy.
701.
- Σύντροφος Iph. T. 1119.
- Συντυγχάνειν. μὴ καὶ Δόλωνα συν-
τυχῶν κατακτάνῃ Rh. 864. πῶ σοι
συντυχῶν ἀμνημονῶ; Her. 638.
- Συντυχία. μεταλλαγαὶ συντυχίας Her.
F. 766. πρὶν τινα συντυχίαν—γε-
νέσθαι Phil. fr. V. 2. καιναὶ καινῶν
μεταβάλλεσθαι χθονὶ συντυχίαι Tr.
1119.
- Συνωδός, ἡ Ph. 1519.
- Σύρδην Rh. 58.
- Συρηκόσιοι Epig. II. 1.
- Συρία. Συρίας λιβάνῃ καπνός Bac.
144.
- Σύριγμα. ἐνθ' ἔχει συρίγματα Bac.
950.
- Σύριγξ. σύριγγος πνοὰ Or. 144. μό-
σχον ἢ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A.
1085. νυκτιδρόμῃ σύριγγος ἰὰν κατα-
κῶ Rh. 553. τῷτε σύριγγ' αἰοδαὶ
σέβιζον Hel. 362. vid. not. πρεσβυ-
τάτῃ σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος ib.
1499. σύριγγες τροχῶν Hip. 1234.
σύριγγας ἄρματείης Iph. A. 230. συ-
ρίγγων ὑπὸ καλαμόεσσαν ἰαχὰν ib.
1038. συρίγγων εὐφρόγγῳ φωνῇ Tr.
127. Σειρήνες ἔχουσαι σύριγγας Hel.
170. συρίγγων ὑπ' αἰόλας ἰαχὰς
ὑμνων Ion. 498.
- Συρίζειν. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς Ion.
500. συρίζων ποιμήτας ὑμεναίης
Al. 579. βάρβαρα συρίζων Φρυγίων
αὐλῶν Iph. A. 576. συρίζων ὁ κηρο-
δέτας κάλαμος Πανός Iph. T. 1125.
συριζόντων κατὰ πρύμναν εὐναίων πη-
δαλίων ib. 431.
- Σῦς. σὺς ἀγρίῃ ἀγῶνος ἦψω Sup.
316. καταβαλεῖν τὰν σὺν Meleag.
fr. XXIII. ἐπ' ὤμοις σὺς φέρων
βάρος Fr. inc. CLXXII. 1. ἡ σὺν
μορφώτρια Tr. 437.
- Συσκιάζειν. συσκιάζοντας γένυν Sup.
1218. ἄγκος πεύκαισι συσκιάζον Bac.
1050.
- Συσκυθρωπάζειν Fr. inc. CLII. 3.
- Συσπεύδειν τῷ κάμνοντι Fr. inc.
CCXVIII.
- Συσσίτιον. ἐν μέσῳ συσσιτίῳ Ion.
1165.
- Συσσωζειν. τὸ τέκνα συσσωζειν κα-
λὸν Iph. A. 1209. ἦν δυνώμεθα—
καὶ σὲ συσσωσαι Hel. 1405.
- Συσσωφρονεῖν Iph. A. 407.
- Σύτσεις. εἰς συτάσεις κύκλῳ τ' ἐχώ-
ρει λαὸν An. 1089. συτάσεις ἂν εἰσί-
δοις Her. 416.
- Συτέλλειν. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς
—συνέσειλεν Fr. inc. XXX. 4. ὃ
πολὺς ὄγκος συτελλομένων προγόνων
Tr. 108. συνέσασθαι κακοῖς Her. F.
1417. ἢ πέπλοις συνεσάλησαν Tr.
378. συσαλέντες Iph. T. 295.
- Συσενάζειν φίλοις Ion. 935.
- Συσολίζειν. ἀγάλματα συσολίσαι χρή-
ζουσα λίνῳ Or. 1435.
- Συσφάζειν. συσφαγεῖναι Iph. T. 685.
- Σφαγεῖον. ἔχ' ὡς σφαγεῖον Δαναΐδαις
τέξουσ' ἐμὸν Tr. 742. σφαγεῖον ἔφερον
El. 800. Αἰτναῖα σφαγεῖα Cy. 394.
- Σφαγεὺς, 1) mactator. Iph. T. 623. Rh.
254. et Her. F. 451. 2) culter mac-
tatorius. σφαγεῖς βεπύροι An. 1135.

Τρέμειν. φόβῳ τρέμω Ion. 1452. τρέμων An. 718. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. τρέμυσα κῶλα Med. 1169. πόσιν τρέμυσα An. 809. et 1058. φρίκη τρέμυσαν Tr. 1026. ψόγον τρέμυσα δημοτῶν El. 643.

Τρέπειν.—τρέπει χαρακτήρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 2. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὴν ἐκγόνης οἱ θεοὶ τρέπουσιν Fr. inc. CXXIII. ἢ κ' εἰς τὸ μωρόν, ἡδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων Dic. fr. I. 2. τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηίδα Med. 1006. μόλις ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πόδα Sup. 718. μὴ ἔνταυθα τρέψης σὴν φρένα Iph. T. 1322. στρατὸν τρέψας πρὸς ἀλκὴν An. 1150. μὴ ἔπλ' φροντίδας τρέπῃ Iph. A. 646. δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος Hel. 997. μόλις—ἔτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον εἰς φυγὴν δόρυ Her. 842. ποῖ τράπωμαι; Hec. 1099. cf. Or. 634. Med. 502. Rh. 871. et Bac. 1363. τράπωμαι δῆθ' ὁδὸς ἄλλας τινάς; Ph. 729. cf. El. 604. πρὸς χορὸς τραπώμεθα Her. F. 761. πρὸς ἡδονὰς Μεσῶν τραπέσθαι Sup. 883. ἔκῃν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ἄδω τόδε El. 662. ὅπῃ τραπόμενος Or. 721. ποῖ ποτε τρέψῃ; Med. 359. ποῖ τρέπομαι; Hip. 1066. Al. 946. cf. Cy. 308. et Her. 441. et 595. ἐπ' αἰσχύνῃν ὄμμα τέτραπται Hip. 246. ἐτρέφθην—πρὸς τὴν ἐκείνῃ πολέμῳ El. 1046. πρὸς φίλων τιν', ἢ πρὸς ἡλικα τραπεῖς Med. 246.

Τρέφειν. τρέφει με Ζεὺς Hec. 232. γένος ἔτε πόντος, ἔτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. cf. Hip. 1278. et Tr. 764. σὺ πρόσωπα νεαρά—τρέφεις Tr. 837. τῷ θεῷ αὐτὸν (sc. τὸν πλόκαμον) τρέφω Bac. 494. πενία τρέφει μοχθῶντ' ἡμείνῳ τέκνα καὶ δρασῆρια Alex. fr. XV. 3. τρέφ' ἀξίως νιν Ph. 769. εἰ τρέφουσιν (i. e. τρέφοιμι) τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV. ὃν ἐμοὶ δίδωσι τρέφειν Hec. 1134. χρὴ ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν γυναῖκα χρηστὴν καὶ γαθήν, ἢ μὴ τρέφειν Iph. A. 749. sq. cf. Hel. 1294. κρείσσονα ἔτε δῶλον, ἔτ' ἐλεύθερον, τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλές Ar. fr. XV. 2. ἔρωτας μυρίους τρέφειν Bel. fr. XV. 6. τρέφων τὸν παῖδα Hec. 1212. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων Tr. 228. σὺ τρέ-

φοντα τῷτον τρέφεις Oenei fr. X. τὸ κακὸν ἡδεῖς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείῃ ποτὲ Phoen. fr. VII. 2. ὦ πόνοι τρέφοντες βροτὸς Hip. 367. δυστυχῇ σ' ἔτρεφον Sup. 918. ἂν πρωτόγονον θάλος—ἔτρεφεν Iph. T. 213. ἔνθα—τρέφεν Ἑλλάδι φῶς El. 449. cf. Iph. A. 1502. οἱ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or. 462. σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλὰς Iph. T. 1180. καλὸν σκύμνον ἔθρεψας Rh. 381. παῖδας θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. μὴ ποτε ὠφελὲς Οἰδίποδα θρέψαι Ph. 811. ὁ θρέψας πατὴρ Hip. 628. τὴν θρέψαντας γονεῖς Antioch. fr. IV. 2. πατὴρ, ἢ θρέψασά με Ph. 287. cf. v. 629. ἀνδρὶ ἔκ' ἔστι τῷ θρέψαντος ἡδίων πέδον Phoen. fr. III. 3. γῆς, ἢ σ' ἐθρέψατο Med. 1332. σκύλακες, ἃς ἐθρέψατο Bac. 338. ὑμᾶς πολέμοις ἐθρεψάμεν ὕβρισμα Her. F. 458. δι' ἐλπίδος τρέφῃ Phry. fr. III. πῶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή; Al. 1052. εὐθηλοὶ τρέφοντο βόες Iph. A. 579. εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα τεθράμμεθα Ph. 501. σαῖν χεροῖν τεθράμμεθα Her. 578. μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον Νηρέα Iph. A. 948. τεθραμμένοις καλῶς Her. F. 300. εὖ τεθραμμένη El. 65. ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι Hip. 1240. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. conf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὑπο Hec. 351. θρεφθῆναι καλῶς ib. 600. ἀργενναῖς ἐτράφης Ἰδαίαις παρὰ μόσχους Iph. A. 574. τραφῆναι μὴ κακῶς Sup. 911. τραφῆναι νιν φασὶν ἐν μηρῷ Διὸς Bac. 295. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεσάτῃ τραφεῖς Iph. A. 926. τὸν ἀμφὶ βῆσιν τραφέντα ib. 1292. ἄλλων τραφεῖς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. ἐν ἱερῷ μάντεσιν τ' ἐσθλοῖς τραφεῖς ib. 1190. παλαῖσταις τραφεῖς El. 528. ὦ τραφεῖσα ματὴρ ἐν χεροῖν ἐμῆς Or. 1340. μόσχον ἢ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A. 1085. γενναίων ἀπο τραφεῖσα πατέρων Ion. 263. etc.

Τρέχειν. ὑπὸ μητέρων πλευρὰς τρέχουσι Cy. 207. τρέχων ὁ μῦθος Ion. 529. ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς ἔθρεξε Iph. A. 1569. ὃς ἔδραμε ρόδια μέλεα Πρ. ἄγων Hel. 1126. εἰς πυρὰν δράμωμεν Tr. 1282. τὸ πρῶτον βῆμ' εἶν

σφαλερὰ ὃ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132.

Σφαλερῶς Iph. A. 600.

Σφάλλιν. δειναὶ τύχαι σφάλλῃσι δόμῃς Med. 198. σφάλλω, ὅσοι φρονῶσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. δ. πλεῖστα σφάλλει βροτὲς Ael. fr. III. 2. πολλὰ σφάλλῃσιν ἀνθρώπους θεοὶ Ar. fr. XXXI. 1. cf. Fr. inc. CXV. 2. πλεόν σφάλλῃσιν οἴκῃς Fr. inc. B. 15. 3. σφάλλῃν πλεόν, ἢ τέρπειν Hip. 262. σφάλλῃν δίκαν An. 781. ὥς μικρὰ τὰ σφάλλοντα (sc. τὸς τυράννους) Inus fr. XVI. 2. ὃ καὶ νῦν ἔσφηλε Ph. 1428. cf. Hip. 1232. et Rh. 917. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. πᾶσιν ἀνθρώποισιν — δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 3. μὴ σφήλης δόμῃς Hip. 871. Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνῃ Al. 35. εἴ τι σε σφάλῃ Κῦπρις An. 222. σφαλῇ ἐν τῷ μόνῳ Sup. 303. λέγων τάλῃθες ὃ σφαλῇ ποτε Fr. inc. XIX. ταχὺ σφάλῃ Hip. 184. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. μῶν ἐσφάλμεθα; An. 897. δόξης ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι Hip. 1414. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ἐκ ἐσφαλμέναις αἰσχὸς γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 2. γάμῳ — ἐσφάλῃς Or. 1078. δόξης ἐσφάλῃν εὐαγγέλιον; Med. 1010. ἢ μάλιστ' ἐγὼ σφάλῃν Sup. 156. ὑφ' οἷων ἐσφάλῃ βουλευμάτων ib. 336. ἐσφάλῃς αἰνιγμ' ἀκῆσας Ion. 533. εἰάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. μὴ σφαλῶμεν ib. 844. εὐλαβῶ, μὴ τι σὸν σφαλῇ τόμα Hip. 100. μὴ δύο σφαλῇθ' ἄμα An. 693. μὴ σφαλῇς ἀτιμάσας Sup. 302. ἣν σφαλῶσι χρημάτων Antior. fr. VII. 2. ὃς ἂν σφαλῇ, εἰς ὀρθὸν ἔσῃ Ar. fr. XXVI. 2. τῷ κύβῳ μὴ σφαλῇς Pol. fr. IX. 2. αὐτοὶ δταν σφαλῶμεν, ὃ γινώσκουμεν Fr. inc. XXXIII. 2. σφαλεῖς Ph. 732. φόβῳ σφαλεῖς Or. 1558. ὃ μὴ σφαλεῖς Iph. A. 384. ἐνὸς ὃ σφαλέντες Or. 1151. σφαλέντες οἰχόμεσθα Sup. 128. σφαλεῖσα γνώμη Iph. A. 1541. σφαλεῖσα παρθένος Ion. 1523. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν Her. F. 847. σφαλεῖσαι Hip. 671.

Σφάλμα. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτῶμενος An. 54. διαβολαῖς νέαις κλέψας

τὰ πρόσθεν σφάλματα Sup. 416. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὸς ἐκγόνους αἱ θεοὶ τρέψουσιν Fr. inc. CXXXIII. 1.

Σφενδονᾶν. ὄπλισμα—διαφέρων ἐσφενδόνα Sup. 715. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190.

Σφενδόνη, 1) pala annuli. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτῃ Hip. 862. 2) funda. σφενδόναις ἐκαβόλοις Ph. 1149.

Σφηκία Cy. 473.

Σφίγξ, nom. propr. monstri Thebani. Ph. 46. 50. 814. 1362. 1512. 1722. et 1748. Σφίγγες El. 471.

Σφόνδυλος. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν (sc. ἔγχος) Ph. 1422. εἰς σφονδύλῳς ἔπαισε El. 841.

Σφραγίζειν. σφραγίζεις (sc. τὰ γράμματα) Iph. A. 38. δεινοῖς σημάτωντροισιν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σφραγίς. σφραγίδα φύλασσε Iph. A. 155. σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Dan. 59.

Σφράγισμα. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.

Σφριγᾶν. μὴ σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. σφριγῶντι σώματι An. 195.

Σφυρόν. σφυρῶ κέφῳ Al. 589. σφυρῶν σιδηρᾷ κέντρα διαπείρας μέσον Ph. 26. μονόχαλα ὑπὸ σφυρᾷ Iph. A. 226. ὑπὸ σφυροῖσι Bac. 934.

Σχάζειν. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείῃ πλάταν ἔσχασε ποντοπόρον Tr. 810. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. γῆρυν ἀφθογγον σχάσας ib. 967.

Σχεδία. τὰς ποντοπόρους ἔσχε σχεδίας Hec. 113.

Σχεδόν. σχεδὸν τύχα πέλας φάνη Ph. 1314. σχεδὸν οἶδά σοι μισυμένη Tr. 898. ἐπτα σχεδὸν τι καρπίμις ἐτῶν κύκλος Hel. 111. vid. etiam Sci. fr. I. 1. et Thes. fr. VI.

Σχέθειν. ὅτε σφ' Ἀχιλλέως—δάρυ—σχέθῃ Rh. 602. τιν' ἐπίνοϊαν ἔσχεθας; Ph. 411.

Σχετήριον ἡδὺ λιμῶ Cy. 135.

Σχέτλιος. ὃ σχέτλιε Al. 827. et Bac. 358. σχετλίῳ (in dual.) Al. 473. σχετλίῳ πόνῳ El. 120. σχετλία Med. 873. ὃ σχετλία Hec. 783. et Al. 744. et ὃ σχ. γύναι El. 1152. σχετλίαισι μάχαις Ph. 1551. ὃ σχέ-

Τροίαθεν, *adverb.* ex Troja. Or. 357.
Τροιζήνιος. γῆς Τροιζηνίας Med. 683.
 et Hip. 12. et 1159. et γῆν Τροιζηνίαν Hip. 29. ἐν πόλει Τροιζηνία ib. 1424. Τροιζηνίαι γυναῖκες ib. 373. παῖδες Τροιζηνίαι ib. 710. ὃ πέδον Τροιζηνίων ib. 1095.
Τροίηθεν, *adverb.* ex Troja. Iph. A. 1626. Cf. Τροίαθεν.
Τρομερός. γῆρα τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν Ph. 310. τρομερὰν φρίκαν, τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1290. sq. Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβῆ Rh. 36. τρομερὰ σκηναὺς ἔλιπον Tr. 176. τρομερὰ μέλεα ib. 1328. τρομερὰ σώματα Bac. 600. γῆρα τρομερὰ γυνῖα Her. F. 231. cf. v. 113.
Τρόμος. ἐξαμείψασαι τρόμον Bac. 607. τρόμῳ παῦσαι Her. F. 627.
Τρόπαιον, vel τροπαῖον. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1257. cf. v. 1482. τροπαῖον αὐτῇ τήσομαι An. 764. τῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 712. cf. An. 695. Sup. 647. et Hel. 1396. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός; Ph. 575. μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1222. τρόπαι' ἰδρύεται Her. 786. τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174.
Τροπαῖος. ὃ Ζεὺ τροπαῖε Her. 867. cf. v. 937. et El. 671. Ἔκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. τροπαῖα (sc. θύματα) ἐχθρῶν Her. 403.
Τροπή. ἐν τροπῇ δορός Rh. 82. cf. v. 116. οἶος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θείην Her. 743.
Τρόπις Hel. 418.
Τρόπος. ποίῳ τρόπῳ; Hec. 1264. ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. θατέρῳ τρόπῳ Med. 304. et 808. ἐκσίῳ τρόπῳ ib. 751. ὃ φαύλῳ τρόπῳ Rh. 599. ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῶ τροπῷ Hel. 1563. Αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ἀντιτείνειν Her. F. 282. τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε ib. 965. τὰνδρείῳ τρόπῳ El. 949. τρόπος χρηστὸς Pi. fr. VII. 1. ἀναμετρήμενος τὸ τῷ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ Tem. fr. XIII. 5. τῆς τύχης ἔχ' εἰς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. βιοῖ ἑδείς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. σκαιὸς καὶ βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V. χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις Hec.

867. ἔχ' Μενέλεω τρόποισι χρώμεθα Or. 767. ὅστις τρόποισι συντακῇ ib. 803. ἐπίσασαι τὰς ἐμὰς τρόπους Al. 62. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπους χρῆ τέκνα An. 230. πεποίκιλται τρόπους Sup. 187. τοῖς ἐμοῖσιν ἔχ' πρόσφορον τρόποις ib. 338. τὰς τρόπους δούλης παρασχεῖν ib. 876. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσῳ Iph. A. 342. cf. v. 343. et 346. ἀνδρὸς ὃ κακῷ τρόποι τοιοῖδε ib. 502. διάτροποι τρόποις ib. 559. τὰς τρόπους ἀπλῶς ἔχειν ib. 927. τί ἴδε πηδᾶς ἄλλοι' εἰς ἄλλας τρόπους; Tr. 67. φίλον διδῶσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων ib. 695. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. μαινομένων οἶδε τρόποι Bac. 398. μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις ib. 1251. μιμῶ τρόπους πατρὸς δικαίῳ Hel. 946. cf. v. 949. τρόπων τεκμήριον Ion. 237. τρόποι τοιοῦτοι El. 1117. δεῖ ὃ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπους Alex. fr. XXIII. τῶν τρόπων πευόμενοι Iph. fr. VII. 7. ἐλευθέροισιν ἐκτεπαίδευσμαι τρόποις ejusd. fr. XIV. 5. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Cenei fr. IV. παρθένης τρόπους ἔχειν Peliad. fr. VI. 3. χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. vid. etiam Fr. inc. B. 14. 9. et 11.
Τροφεῖον. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδῶς Ion. 852. γάλακτι ἐκ ἐπέσχον—τροφεῖα ματρὸς ib. 1493. τροφεῖα παίδων El. 626.
Τροφεὺς Ph. 45. et El. 16.
Τροφή. δὲς τροφήν καρπῷ, τῇ τροφῇ τ' ἀπ' ἑρανῷ σαγόνας ὑδρηλὰς Sup. 205. ἀπεσερήθην μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. εἴπερ ἂν τροφή δόμοις παρῇν Iph. fr. VII. 3. 2) dor. τροφά. χάριν ἔχω τροφᾶς Iph. T. 847. 3) plur. τροφαῖσιν ἠϋζόμην Hec. 20. ἀρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί; ib. 599. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφᾶς Or. 109. τῆς ὑποστάσεως τροφᾶς ib. 555. τροφαὶ ματρὸς Sup. 1136. τροφαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561. πόνων τιθηνὸς ἀποδιδῶσά σοι τροφᾶς ib. 1230. αἱ ἐμαὶ τροφαὶ (sc. φρεσδοί μοι) Tr. 1187. ἀμφὶ βωμῖνς τροφᾶς ἠλᾶτο Ion. 52. τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων ib. 487. τροφᾶς ἔχει βίη ib. 1013.
Τρόφιμος. ὁ παῖς ἀμφὶ ναὺς σέθεν τρώ-

φιμος Ion. 684. γὰ τροφίμε τῶν ἐμῶν τέκνων Tr. 1302. τροφίμα μέλαθρα Ion. 235.

Τροφός, 1) ὁ. λείπει με—τροφὸν τέκνων οἰκερὸν Hec. F. 45. ἐλθ' ὥς παλαιὸν τροφὸν ἐμῷ πατρὸς El. 409. 2) ἡ. ἀπάντων γὰ τροφός Ph. 693. ἦδε τροφός γεραία Hip. 171. cf. v. 267. et 1305. πόλιν ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. ἀγκάλαις τροφῷ Iph. T. 835. ὦ νύξ—χρυσέων ἄσρων τροφὲ El. 54. ὃ πεδοσιβῆς τροφός St. fr. III. 3. vid. not. ἦδε μοι τροφός Fr. inc. CLXXXV. 1. ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι Bac. 105. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν τροφῶς Cy. 4.

Τροφώνιος. σηκοῖς ἐντρέφει Τροφώνιου Ion. 300. cf. v. 393. et 405.

Τροχάζειν. τετραόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730.

Τρόχαλος. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.

Τροχηλατεῖν. τὸ ματρὸς αἵμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν Or. 36. δειναὶ κῆρες—τροχηλατήσῃς ἐμμανῇ πλανώμενον El. 1253.

Τροχηλάτης Ph. 39.

Τροχήλατος. τροχηλάτῃ μανίας Iph. T. 82. σφαγὰς Ἑκτορος τροχηλάτης An. 399. βάρος φέρων τροχηλάτῳ κώλῃ Hec. F. 123.

Τρόχος. τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip. 1133. ἐκ τρόχων πεπαυμένοι Med. 46. cf. Alop. fr. IV. 2.

Τροχός. κυρτὸς τροχός Bac. 1064. τροχῷ τέρμονι δίσκῳ Hel. 1488. τροχοὶ ἐπήδων Ph. 1201. σύριγγες ἀνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1235.

Τρύπανον Cy. 460.

Τρυφᾶν. ἄρ' ὃ τρυφῶμεν; Sup. 214. τρυφᾷ ὁ δαίμων ib. 552. τρυφᾷ μ' ἀναγκάσει Bac. 967. ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Iph. A. 1303. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 1376.

Τρυφερός. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150.

Τρυφή, et dog. τρυφά. τρυφῇ ἄλλων ἐδεσῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 4. σολὶδα κροκύεσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς Ph. 1498. τρυφᾶς ἔχουσα Τρωϊκᾶς Or. 1113. ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997. τρυφᾶς γε τοιάσδε Bac. 968. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα Cy. 584. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2.

Τρύφημα Iph. A. 1050.

Τρύχειν. ἀμπλακίαις—τρύχῃ (2 sing. praes. pass.) Hip. 147. μὴ τρύχῃ σαυτὴν Hel. 1302. κατ' οἶδμ' ἄλιον τρυχόμενος ib. 528.

Τρυχηρός. τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χροῖα πέπλων λακίσματα Tr. 496.

Τρύχος. τρύχει πέπλων ἐξομόρξασθαι δάκρυα El. 501. plur. τρύχῃ ib. 185.

Τρῳάς. εἰς γυναῖκα Τρῳάδα An. 868. conf. Tr. 477. Τρῳάδα πόλιν An. 971. et Iph. T. 442. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας Tr. 523. Τρῳάδος ἐκ γῆς Hel. 534. cf. v. 588. et 1236. et El. 3. et Τρῳάδος χθονὸς El. 1001. plur. Τρῳάδες, Trojanæ mulieres, in Hec. et Tr. passim legitur, et El. 998.

Τρῳες, Trojani, in dramatibus, ad res Trojanas pertinentibus, passim, et Fr. inc. C. 1.

Τρῳιάς. τῶν πολυμόχθων τινὰ Τρῳιάδων Hec. 97.

Τρῳικός. ἐπ' εὐτυχῇντι Τρῳικῷ στρατῷ Rh. 649. ἀνάκτων Τρῳικῶν ib. 738. πύργων Τρῳικῶν ἀπο Tr. 720. ἀπὸ Τρῳικῶν πόνων Cy. 107. cf. v. 346. et 599. Τρῳικῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. conf. Tr. 4. et El. 1279. Τρῳικῆς ἀλώσεως Hec. 1135. λείας Τρῳικῆς An. 15. τρυφᾶς Τρῳικᾶς Or. 1113. Τρῳικῶν ἐκ τάξεων Rh. 595. τὸ Τρῳικὸν πῆδημα An. 1140. τὸ Τρῳικὸν κλέος Hel. 851. et 1619. Τρῳικῶν ἐκ τειχέων Or. 246. στρατοπέδοισι Τρῳικοῖς Rh. 526.

Τρῳμα, i. q. τραῦμα Sup. 848.

Τρῳός. ταῖς Σιμοεντίσι Τρῳῆσιν Tr. 1117. εἰ τὰ Τρῳ' ἦν εὐτυχῇ. El. 1077.

Τρωτός. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας Hel. 816.

Τυγχάνειν. ὅτῳ κατ' ἡμᾶρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν Hec. 628. τυγχάνω ἐν μέσοις Θρήκης ὁροῖς ἀπὼν ib. 963. et ita hoc verbum sæpissime cum adjecto alius verbi participio construitur, ut e. c. Ph. 107. Med. 608. Hip. 281. An. 144. Iph. A. 1139. Iph. T. 630. Rh. 653. Ar. fr. XVIII. 1. et ita imperf. ἐτύγγανον—βαίνων Or. 864. cf. Ph. 1353. Al. 10. Bac. 1130. et Dan. 64. ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει σεναγμάτων Or. 1326. εἴ τι δε-

σπύταισι τυγχάνει ΑΙ. 136. ἀρίστῳ
τῷδε τυγχάνω ξένῳ ib. 562. τυγχάνει
ἐν ἐμπύροις ΑΠ. 1114. οἱ ἐσθλοὶ
τυγχάνουσιν ἀξίων ΙΟΝ. 1621. cf. ΗΕΡ.
F. 265. πρὶν ἂν κατ' ὅσων τυγχάνῃ
μέλας σκότος FR. inc. XL. 3. cf. FR.
inc. B. 48. 3. πνευμάτων ἐ τυγχά-
νων ΙΡΗ. Τ. 15. βιαίων τυγχάνουσιν
ἀλμάτων ΗΕC. 1262. πρὸς τὸ τυγχά-
νον ΗΕΙ. 1306. τὰ τυγχάνοντα, ca-
sus fortuiti, ΙΟΝ. 1511. et ΜΕΛΑΝ. FR.
XVI. 1. δισσὰς φωνὰς —, τὴν μὲν
δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγγχανεν ΗΙΡ.
929. ἐτύχομεν δίκας ib. 672. ὡς
ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ ΙΡΗ. Α. 796.
οἷων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι ΤΡ. 499.
ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον ΗΕΙ. 180. λυτῶν
τύχε ib. 1312. δεσποτῶν ὤ-
μῶν φρένας τύχοιμ' ἂν ΗΕC. 360.
τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδῳ ΑΙ. 946.
εἰ τύχοιμι σῶν γάμων ΙΡΗ. Α. 1406.
νικηφόρῳ δώρῳ τύχοιτε ib. 1558. ὡς
τύχοι νόστῳ στρατὸς ib. 1603. cf. ΙΡΗ.
Τ. 1003. ἔτ' οἴκτῳ τύχοι ΤΡ. 731.
Ἀχαιῶν πρευμενετέρων τύχοις ib. 734.
εἰ τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε ΗΕΙ.
706. ὡς τάφῳ τύχῳ ΗΕC. 47. ὡς
τοσόνδε δὴ τύχῳ χθονὸς πατρώας PH.
1458. συμφορᾶς τύχη ΙΡΗ. Α. 1373.
πολλῆς αἰδῆς καὶ τύχης τις ἂν τύχη
ΗΕΡ. 461. ὡς τύχῳ μαντευμάτων
ΗΕΙ. 145. ἦν τύχῳ σωτηρίας ib. 1307.
πρὶν αἰσχυρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν
ΗΕC. 374. κακῶν ἐρᾶς τυχεῖν ib. 1280.
ὥσθ', ἃ βέλομαι, τυχεῖν PH. 999.
συγγνώμης τυχεῖν ΗΙΡ. 1326. παίδων
γνησίων τυχεῖν ib. 1455. ὠραίων
τυχεῖν ΣΥΡ. 175. βασιλικῶν
λέκτρων τυχεῖν ΤΡ. 259. θεῶν ἀμει-
νόντων τυχεῖν ΗΕΡ. 352. εὐκλείας τυ-
χεῖν ΗΕΡ. F. 1335. παρὰ τοῖς ἔπειτα
ἀνθρώποις λόγῳ τυχεῖν ΕΠΙΣΤ. IV. τί-
νος πύτμῃ τυχῶν; ΗΕC. 773. κοινῆς
τραπέζης πολλάκις τυχῶν ἐμοὶ ib. 793.
τυχῶν, ὅσων δεῖ ib. 795. ἄλλῃ
τυχῶν σωτήρος ΑΙ. 669. νόστῳ μή-
ποτ' ἐς πάτραν τυχῶν ΙΡΗ. Τ. 535.
cf. ΗΕC. 541. ἥρτης τυχῶν ΤΡ. 1168.
λευσίμῃ δίκῃς τυχῶν ΒΑC. 356. ἀν-
δρὸς ἀνοσίῃς τυχῶν ib. 613. εὐβελίας
τυχόντα τῆς ἀμείνωνος ΗΕΡ. 111. δο-
ρὸς ποίῃς τυχῶν; ΗΕΡ. F. 540. ἐρη-
μίας τυχῶν ΕΙ. 510. τίνος θεῶν βρο-
τῶν τε πρευμενεῶς τυχῶν; ΔΑΝ. 9.

γῇ τυχεῖσα καιρῷ θεόθεν ΗΕC. 593.
χείματος ἀγρίῳ τυχεῖσα ΑΠ. 750. τί-
νος φόβῳ τυχεῖσα; ib. 1057. συμ-
φορᾶς κακῶν τυχεῖσαν, οἷας μὴ ποτ'
ὄφελος τυχεῖν ΙΡΗ. Α. 1337. μακα-
ριωτάτας τυχεῖσ' ἡδονᾶς ΙΟΝ. 1461.
πρόφασις ἡ τυχεῖσα FR. inc. XXVII.
2. τεύζεται τῷδε ΗΕC. 42. cf. ΜΕΔ.
351. τεύζεται θυμημένων ΑΠ. 743.
ταῦτα τεύξομαι σέθεν ΙΡΗ. Α. 995.
εἰ πλοσίων τις τεύζεται κτερισμάτων
ΤΡ. 1249. etc.

Τυδεύς, dux Græcorum adversus The-
bas, et pater Diomedis, qui Trojanæ
expeditioni interfuit, in Ph. Sup. ac
Rh. aliquoties occurrit, it. ΜΕΛΕΑΓ.
FR. XVIII. 2. et CENEI FR. I. 3.

Τύκισμα. κανόνων τυκίσματα Φοῖβε
ΤΡ. 814.

Τύκος. Κυκλώπων βάθρα—τύκοις ἡρ-
μοσμένα ΗΕΡ. F. 945.

Τυμβεύειν. ἔχ ὧδε ναύτας ὀλομένους
τυμβεύομεν ΗΕΙ. 1261.

Τύμβευμα. Θηρσὶν φίλον τύμβευμα ΙΟΝ.
933. vid. not.

Τύμβος. ὑπὲρ τύμβῳ φανείς ΗΕC. 37.
τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα ib. 41. τύμ-
βῳ κυρῆσαι ib. 50. cf. ΕΙ. 288. ὑπὲρ
ἄκρας τύμβῳ κορυφᾶς ΗΕC. 94. τὸν
Ἀχιλλεῖον τύμβον ib. 128. μὲ πρὸς
τύμβον πόρευσον πατρός ΟΥΓ. 794.
πρὸ τύμβῳ (i. e. ante mortem) σ'
ὀρώσα ib. 1018. τὸν γέροντα τύμβον
(de sene homine) ΜΕΔ. 1209. cf.
ΗΕΡ. 168. τύμβον κατόψει ξεστὸν ΑΙ.
839. τύμβῳ τάφρον ἐς κοίλῃν ib. 900.
τύμβον ἱερὸν ΣΥΡ. 981. ἐπεὶ μοι
τύμβος ἐ χωσθήσεται ΙΡΗ. Α. 1443.
cf. ΙΡΗ. Τ. 702. τύμβῳ τέτακται προσ-
πολεῖν Ἀχιλλέως ΤΡ. 264. ὄρυγμα
δεινὸν τύμβῳ ΗΕΙ. 554. τύμβος ἡτι-
μασμένος ΕΙ. 323. πολλῶν μέτα τύμ-
βον κοινὸν ἔλαχον ΕΓ. FR. I. 38. τύμ-
βῳ ἑδείς πισὸς ἀνθρώπων φίλος FR.
inc. LXXXIV. τύμβος ἀνασπῶν
ΜΕΔ. 1381. etc.

Τύμπανον. αἶρεσθε τὰ πιχώρια—τύμ-
πανα ΒΑC. 59. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμ-
πάνων ib. 156. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ
CΥ. 65. τυμπάνων ἀράγματα ib. 204.
τύμπανα λάβετε βυρσοτενῇ ΗΕΙ. 1363.
κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ
ΗΕΡ. F. 889. τυμπάνων ἰάκχοις ΡΑΙ.
FR. V. 4.

Τυνδάρειος. τὸν Τυνδάρειον ὄρκον Iph. A. 391. οἱ Τυνδάρειοι κύριοι Hel. 136. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Or. 374. et Iph. T. 5. ἡ Τυνδάρειος παῖς Or. 1512. cf. Iph. A. 1532. ὦ Τυνδάρειον ἔρνος Tr. 761. Τυνδάρειον ὄνομα Hel. 501.

Τυνδάρεως, pater Castoris et Pollucis, Helenæ et Clytæmnestræ, in Or. Iph. A. Hel. et El. frequentissime occurrit.

Τυνδαρίδαι, filii Tyndarei, Castor et Pollux. Or. 1689. Hel. 1513. et El. 1295.

Τυνδαρίς, filia Tyndarei, interdum παῖς vel κόρη additur: 1) Helena. Hec. 269. Or. 1154. et 1424. An. 899. Iph. A. 61. 1335. et 1418. Tr. 34. Hel. 479. 620. 1195. et 1562. 2) Clytæmnestra. Hec. 1278. Or. 824. Iph. T. 806. et 1319. El. 13. 60. 481. et 806.

Τύπος. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. ὄφεος ἀλλάξει τύπον Bac. 1329. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον Her. 858. σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις Ph. 1137. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτῃ Hip. 862. χρυσοκολλήτοις τύποις Rh. 305. χρυσέων ξοάνων τύποι Tr. 1074. γραπτὸς ἐν αἰετοῖσι προσβλέπων τύπος Hyp. fr. XI. 2.

Τύπτειν. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με Ion. 766. τυπτόμενος Cy. 641. εἰς καιρὸν τυπεῖς An. 1121. πλευρὰ φασγάνῳ τυπεῖς ib. 1151.

Τύπωμα μορφῆς Ph. 165.

Τυραννεῖν Ph. 563. et 564. νέα τυραννεῖ Med. 967. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν; Hip. 1013. τυραννεῖν τῶν κακιόνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. πρὶν τυραννησάι χθονὸς Her. F. 29. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλῆ καὶ τυραννεῖσθαι καλὸν Æg. fr. VI.

Τυραννεύειν. τυραννεύων χθονὸς Hel. 792. γαίας τυραννεύουσιν δικαίως El. 877.

Τυραννικός. δόμος τυραννικός Med. 740. ἐκ τυραννικῶν δόμων Hec. 55. cf. Or. 1356. Ph. 205. et Hel. 1186. εἰς θρόνους τυραννικὰς Ion. 1572. τυραννικὰ τέγαι An. 883. λῆμα τυραννικὸν Med. 348. τυραννικὸν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III.

πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. 1.

Τυραννίς Or. 1156. ἔχει τυραννίδ' αὐτὸς Ph. 486. cf. v. 509. ἔ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα ib. 526. τυραννίδος πέρι κάλλισον ἀδικεῖν ib. 527. τί τὴν τυραννίδα—τιμᾶς ὑπέρφεν ib. 552. κίνδυνος ἀπὼν κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν Hip. 1020. δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι Al. 287. ἡβησας ἐν τυραννίδι ib. 657. δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι Sup. 446. σῆς τυραννίδος χάριν Iph. T. 681. τάξαι μισθὸν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος Rh. 165. ἔ σῆς ἐρῶμεν πολυόχῃ τυραννίδος ib. 166. μικρὰς ἐκ τυραννίδος ib. 406. πολλῆς ἀρχῇ τυραννίδος ib. 484. Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὄρης τυραννίδ' ἔξειν Tr. 928. ἔ τυραννίδι ib. 934. τῆς ἰσοθέῃ τυραννίδος ib. 1169. Κάδμος τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι Bac. 43. ἔ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω Her. 424. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνεμένης κ. τ. λ. Ion. 621. τῆς πάλαι κυρῷ φίλα τυραννίδος ib. 710. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος Her. F. 644. ἀξίως τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. τυραννίς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar. fr. IX. 1. οἱ τυραννίδι χαίρουσιν Aug. fr. VII. 1. ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἶχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος Dic. fr. XIV. 7. μεγάλη τυραννίς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνὴ Œd. fr. IX. 1. ἡ τυραννίς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1. ἡ τυραννίς ἀδικίας μήτηρ ἔφν Fr. inc. XLV. τυραννί, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. 2) plur. δίπτυχοι τυραννίδες An. 473. ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι πατὴρ ἐπύργε Her. F. 474. ἔτε τυραννίδες χωρὶς πόνη γένοιτ' ἂν Ix. fr. III. 2.

Τύραννος Or. 1168. Ἔρωτα, τὸν τύραννον ἀνδρῶν Hip. 538. cf. And. fr. VII. 1. τύραννον Βισόνων κατακτανὼν Al. 1025. Σθενέλῃ τυράννῳ παιδὶ ib. 1153. σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. τίς γῆς τύραννος; ib. 399. cf. v. 404. et Dan. 4. et 61. ἔδεν τυράννῃ δυσμενέστερον πόλει Sup. 429. τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου Tr. 743. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν Antig. fr. III. τύ-

ραννος λαμπρός Plis. fr. I. 5. λέχη τὰμά, — τυράννων πρόσθεν ἡξιωμένα Hec. 366. ἅπερ ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων Or. 1456. τυράννοις ἐκποδὼν μεθίσασο Ph. 40. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119. εἰς τυράννης ἀνδρας ἐξαμαρτάνειν ib. 308. et ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. φῦναι τυράννης παῖδας ib. 597. cf. An. 201. et 666. ὅτε σὺ τυράννων ἔσχες ἀν δόμων ἔδραν An. 303. cf. Hel. 523. οἱ περὶ τυράννης καὶ πόλεις ὑπηρεταί Tr. 426. μακαρίων ὀψόμενοι τυράννων φάσματα El. 710. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνθεσία Fr. inc. XLIV. 2) τύραννος, ἡ Hec. 809. Πειθῶ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην ib. 816. γήμας τύραννον Med. 877. τῇ τυράννῳ νύμφῃ ib. 957. cf. v. 1066. 1125. et 1356. αἶες—τὰς τυράννης πάθεα μέλεα θρεομένας Hip. 363. Πριάμῃ τύραννον ἐσίαν ἀφικόμην An. 3. τύραννος Φρυγῶν ib. 203. ἔσι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος Hel. 485. ἐμὸν τύραννος Ion. 678. ἵνα δίκη τύραννος ἡ γένος βροτεῖο Sis. fr. I. 6. 3) neutr. τύραννον δῶμα Hip. 843. ἤμεν τύραννοι, κείς τύρανν' ἐγημάμην Tr. 474. Τύρευμα. ἐκφέρετε νῦν τυρεύματα Cy. 161. ὃ σπάνια τυρεύματα ib. 189. τευχέων ἐξελὼν τυρεύματα El. 496. Τύριος. Κάδμος Τύριος Ph. 642. τῆς Τυρίας Εὐρώπας Cret. fr. II. 1. Τύριον οἶδμα Ph. 210. Τυρὸς ὀπίας Cy. 136. τὸν γε τυρὸν ἡσθιον ib. 232. τυροῖσι ζῶσι ib. 122. πλήρωμα τυρῶν ib. 208. τεύχη τυρῶν συμμιγῇ ib. 225. Τυρσηνικός. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἡχὴ Ph. 1386. cf. Rh. 988. et Her. 830. γένος Τυρσηνικὸν ληστῶν Cy. 11. Τυρσηνὶς Σκύλλα Med. 1342. Τυρσηνὸν πέδον Med. 1359. Τύφειν. τυφέτω Cy. 655. τυφέσθω Κύκλωψ ib. 651. τύφεται Ἰλιον Tr. 146. τυφομένα (dor. pro ἐνή, sc. χθῶν) Hec. 478. δόμων ἐρείπια τυφόμενα Bac 8. Τυφλόπης. πόδα τυφλόπην Ph. 1543. Τυφλός. ὄψει νιν ὄντα τυφλόν, τυφλῶ σείχοντα—ποδὶ Hec. 1050. cf. Ph. 841. 1095. 1534. et 1610. Cy. 492. 669. 670. et 702. et Fr. inc. LXXXI. 2. ὄλβος αὐτοῖς τυφλὸς συνηρεφεῖ

τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Phaeth. fr. V. 3. 4. τυφλὴν χέρα Ph. 1693. τυφλὴν ὄψιν Cy. 693. τυφλὸν φέγγος Hec. 1067. ὄμμα τυφλόν ib. 1117. καὶ τῷτο (sc. βάκτρον) τυφλόν Ion. 744. τυφλοῖς ὀρῶντας ἐτάσας τοξένμασιν Her. F. 199. Τυφλῶν. Οὐτίς με τυφλοῖ βλέφαρον Cy. 669. λαβοίμην τῷ τυφλῶντος ὄμματα δαλῶ ib. 468. ὄψιν τυφλώσας Ph. 771. τυφλῶμαι φέγγος ὀμμάτων Hec. 1035. Τυφῶς Ph. 1161. τρισωμάτης τυφῶνας Her. F. 1272. Τύχη. ὥ τῆς ἀώρης ἀθλίας τύχης Hec. 425. πρὶν αἰσχυρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινὶ ib. 498. εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις ib. 786. ὅπῃ τράπωμαι τῆς τύχης, ἀμηχανῶ Or. 634. ἀναγκαιῶς ἔχει δούλοισιν εἶναι τῆς τύχης ib. 715. εἴαν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην Al. 698. τὸ τῆς τύχης ἀφανές, οἱ προβήσεται ib. 788. τύχῃ φρονεῖν An. 323. πιέζειν τὴν τύχην λίαν Sup. 249. ἐξεπλήσσω τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph. A. 351. μὴ ἐκβάντας τύχης Iph. T. 907. τρεῖς μία τύχη τῆς φιλάτης ἔχει ib. 1065. ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῇ λάβῃ τύχην Tr. 471. cf. Her. 714. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἐσώθην ἀνελπίσῳ τύχῃ ib. 419. ἔσι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος ib. 485. εἰ—τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε ib. 705. μὴ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. τύχη γυναικῶν εἰς γάμος El. 1100. ὃ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Fr. inc. CXLII. 2) dor. τύχα. τίνα τύχαν εἶπω; Or. 154. τύχαν βαρύποτμον Hip. 826. θανάσιμος τύχα ib. 840. ἐμοὶ ἀβίωτος βίῃ τύχα—εἴη τυχεῖν ib. 868. τύχα δυσπάλαιος Al. 892. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1013. σὲ τύχας μάκαρος σεβόμεθα Iph. T. 646. δαίμονος τύχα βαρεῖα Rh. 728. οἰκτρὰ τύχα Tr. 584. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν; Hel. 351. 3) plur. ἐκ ὀνειδίζω τύχας Or. 4. δειναὶ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983. κοινὰς τὰς τύχας ἡγούμενος Sup. 226. ἤκομεν εἰς ἀναγκαίης τύχας Iph. A. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἤκῃσι τύχας ib. 595. τὰς προσαυλείας τύχας Rh. 273. πλέυσα

τύχαισιν Tr. 104. ἐπὶ πατρὸς ἐμῷ μακαριωτάταις τύχαις ib. 327. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. ὡς ἐφήμεροι τύχαι Her. 866. ἀνελπίστοις τύχαις Hel. 1157. ἑδὲς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. καὶ τὸς σθένοντας καθαιρῶσιν τύχαι ib. 1396. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. τὰς δαιμόνων τύχας (fortunas

a diis immissas) Æol. fr. XVII. 1. ὡς σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 1. βρόττειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. ἐξυπηρετεῖν τύχαις οἷόι τε Aut. fr. III. 7. ὁρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. etc.

Τῷδὲ, *adverb.* ita, hoc modo. Her. F. 665.

Υ.

Υάδες, *nom. sideris.* Ion. 1156. et El. 468.

Υακίνθινά ἄνθεα Iph. A. 1298.

Υακίνθος. κώμοις Υακίνθου Hel. 1485.

Υβρίζειν. ἔτοί μ' ὑβρίζουσ', ὦν πόλις τανῦν κλύει Or. 436. ὅδε εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει Ph. 623. τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρα; ib. 1638. ἄγαν μ' ὑβρίζεις Al. 682. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς, ὑβρίζουσι Sup. 464. ὕβριν ὑβρίζεις ἐπὶ θανῶσι τοῖς ἐμοῖς Her. F. 708. Hæc dictio, ὕβριν ὑβρίζειν, legitur quoque Sup. 512. Iph. A. 961. Hel. 791. et ὕβρεις ὑβρίζειν Bac. 247. et Her. F. 741. et in *pass.* ὕβριν ὑβρισθεῖς Bac. 1296.: ὕβριζε (*imperat.*) Med. 603. et Her. F. 261. ὡς ὑβρίζῃ Sup. 235. εἰς πατρώαν ἄλοχον ὑβρίζειν Hip. 1073. εἰς ἐλευθέρας ὑβρίζειν An. 435. τὸν γέροντα ἑδὲς ὑβρίζειν ἤθελε Bac. 1310. ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα ὑβρίζειν El. 46. cf. v. 257. νεκρὸς ὑβρίζειν ib. 902. ὑβρίζων ἀνταπώλετο Sup. 743. cf. Her. F. 313. χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἐμέ Hec. 1257. λῆξον ὑβρίζουσα Hip. 474. ὕβριζε (*imperf.*) Sup. 743. ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρῳ ὕβριζες δόμοις Tr. 1020. cf. El. 947. ὅς εἰς ἐμ' ὕβρισε An. 995. ἥ πε νοσῶντας—ὕβρισεν δόμους Iph. T. 930. τίνος σ' ἔνεχ' ὕβρις Αἰγισθος τάδε; El. 266. τὰς συμφορὰς τῶν κακῶς πεπραγόντων ἢ πώποθ' ὕβρισα And. fr. XXI. 2. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἤξιωσεν ὑβρίσαι Her. 18. ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς Med. 255. μεμηχανημένως ὑβρίζομεσθα Ion. 810. ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται El. 331. πρὸς ὑμῶν ὑβρίζομην Bac. 1345. ὡς ὑβρί-

σμεθα Cy. 661. ἢ σημει' ἔχων ὕβρισμένα Ph. 1119. τὸς ὕβρισθέντας γάμους Ἑλένης Iph. T. 13. ἔκ οἷσθ' ὑβρισθεῖσάν με; Tr. 69. τὸ σὸν ἄγαλμα—ὕβρισθ' ἐν Sup. 633.

Υβρις Med. 1366. Hip. 474. et Rh. 917. ἐφ' ὕβρει λέγεις τάδε; Or. 1581. cf. Ph. 1586. ὕβρις ἔς ἀπώλεσεν Sup. 495. ἀθάνατον Ἰφρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. αἵεις ἔχ' ὅσιν ὕβριν ib. 374. φονίῳ ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχεσ' ib. 555. ἀκούσας σὴν ὕβριν Her. 281. πικρῶν γάμων ὕβριν Ion. 507. ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθῳ θεοῖς El. 58. ὕβριν τίκτει πλεῖτος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἵνα δίκη—τὴν ὕβριν δόλην ἔχη Sis. fr. I. 7. ἔσχε ὕβρεις ἀνδρὸς Her. 924. ὕβριν et ὕβρεις ὑβρίζειν vid. ὑβρίζειν.

Υβρισμα. ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν ib. 1642. ὕβρισμα Βακχῶν Bac. 778. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἤξιωσεν ὑβρίσαι Her. 18. τετρασκελὲς ὕβρισμα Her. F. 181. ὑμᾶς πολεμίοις ἐθρεψάμην ὕβρισμα ib. 459. τάλαιν' ἐγὼ συγγόνῃ ὑβρισμάτων Ph. 1732. τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σε Bac. 516.

Υβρισης An. 978. μισεῖ ὕβρισην λαὸν Sup. 728. ὑβρισαὶ ib. 575. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβρισὰς Bac. 113. ταῦροι ὑβρισαὶ ib. 742.

Υγίεια. δόξαν τόδ' ὑγείας ἔχει Or. 235. τῇ ὑγείᾳ πολεμεῖν Hip. 263.

Υγιής. τὰς πρὶν φρένας ἔκ εἵχες ὑγιεῖς Bac. 946. ὑγιὲς εὐνατήριον Or. 589. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν Ph. 209. cf. An.

449. et 953. Bac. 262. Cy. 258. Hel. 752. Melan. fr. XXVI. 5. Phry. fr. XII. 1. et Rha. fr. II. 5.

Υγραίνειν. δε—ὕγραίνει γῆρας Hel. 3. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν ib. 679. cf. Ion. 242. πηγαῖσιν ἐκ ὑγραίνουσιν πόδας Er. fr. XIII. 2.

Υγροβόλος. ὑγροβόλος ταγόνας νοτίως Chry. fr. VII. 3.

Υγρός. ἀν' ὑγρὸν ἂν πταίην αἰθέρα Ion. 796. ὁ ὑγρὸς ὄμβρος Sia. fr. I. 36. ὄροις ὑγροῖσιν Ion. 295. ὑγρὰν χέρα Phoen. 1448. ὑγρὰν κόνιν ib. 1658. ὑγρὰν ποντίαν ξυμπληγάδα An. 795. ὑγρὰ ταγὼν Sup. 81. κρᾶσιν ὑγρὰν Phaëth. fr. VII. 2. ὑγρὰ μήτηρ St. fr. III. 3. ὑγραῖς ῥανίσι Ion. 105. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279. ὑγρὸν δάκρυ Ion. 1369. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. cf. Pol. fr. I. 6. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἄλως Hel. 1225.

Υγρότης. ὑγρότητ' ἐναντίαν Ph. 1262.

Υδρα. γραφῇ ὕδρας Ph. 1143. Λερναῖον Ὑδραν ἐναίρει—ὁ Διὸς παῖς Ion. 191. cf. Her. F. 152. 421. 579. 1188. et 1275. ὕδρας λείοντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950.

Υδραίνειν. γῆν, ἂν ὕδραίνει Κρᾶσις Tr. 226. ᾧ τάσδε χοῆς μέλλω—ὕδραίνειν Iph. T. 162. ὕδραινόν αὐτὸν, ὡς θανόμενον ib. 54. πατέρα, λωτρά πανύσαθ' ὕδρανάμενον χροῖ El. 157.

Υδρεύειν. Πειρήνας ὑδρευσομένα (dor. pro ἐνή) Tr. 205.

Υδρηλός. κρυσσὺς ὑδρηλὸς Cy. 89. ταγόνας ὑδρηλὸς Sup. 206.

Υδρηρός. σέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6.

Υδρηχός. πώματος ὑδρηχός Fr. inc. XIV. 2.

Υδροειδής Rh. 353.

Υδρόεις. τὸν ὑδρόεντα Εὐρώταν Hel. 355.

Υδρόχυτος. κρίναισι παρ' ὑδροχύτοις Cy. 66.

Ὑδωρ. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et 371. cf. v. 648. Καταλίας ὕδωρ ib. 230. Λέρνης ὕδωρ ib. 616. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. cf. Tr. 207. Ὠκεανῷ ὕδωρ σάζουσα πέτρα Hip. 121. Ἡριῶνι ὕδωρ ib. 737. Ἴσμηνι ὕδωρ Sup. 383. et Bac. 5. Καλλίχορον

θεῶς ὕδωρ λιπῦσαι Sup. 619. cf. Her. F. 786. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. cf. Hel. 1352. ὕδωρ εὐκνέων Iph. T. 1103. ἐκφυγὼν λίμνης ὕδωρ (sc. Acherontem) Tr. 442. φάραγγας ὕδατι χειμάρρῳ ῥέψαι ib. 449. ὄροσώδης ὕδατος νοτίς Bac. 704. δινῶει ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ ἔνυχον Hel. 179. νοτερόν ὕδωρ βάλλων Ion. 149. ἐκ κρυσσῶν ὕδωρ ἔπεμπε ib. 1173. Νεῖλω λιπὼν κάλλιστον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. πλύσιον ὕδωρ Dan. fr. X. 3. ὕδατι χλωρῷ περικλυζόμενον Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 1. τὸν καλλίτων ὑδάτων πατέρα, Ἀπιδανὸν Hec. 452. cf. Bac. 574. Ποσειδωνείοις Ἀμυμωνείοις ὕδασι Ph. 196. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. ὕδασι ποταμίους χρῶα ἐλύσατο Al. 157. πόλιν, ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. πηγαῖσιν ὑδάτων Iph. T. 1192. ἀτάκτων μέτηρ ὑδάτων ib. 1242. ἄγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. ποτάμιον χεῦρ' ὑδάτων Hel. 1320.

Υιεύς. τὺς Κρατίνου υἱεῖς Epist. II.

ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τὺς υἱέας Epist. III.

Υιός. Μυγδόνορος υἱὸν Rh. 539. ἦν ἑμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος Tr. 987. Φλεγύου υἱὲ Ix. fr. IV. σὺν—τοῖς Διὸς υἱοῖς Or. 1689.

Ὑλαγμα. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293.

Ὑλάεις. ἀν' ὑλάεντα νάπη Hel. 1319.

Ὑλακτεῖν. ἄμυσ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2.

Ὑλη. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. Θηρῶν καθ' ὕλην Κύπριν Bac. 687. ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ ib. 1136. ἐν ὕλῃ ἐνσευρέτω ib. 1219. 2) dor. ὕλα. Ἰδαίαν ὕλαν Hec. 631. εἶμι πρὸς ὕλαν Hip. 215. καθ' ὕλαν ὀρέων An. 850. Πηλιάδα καθ' ὕλαν Iph. A. 1048. σκιαροκόμῃ ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874.

Ὑλλος, filius Herculis. Her. 45. et saepius.

Ὑλοκόμον νάπος An. 283.

Ὑληργοὶ Her. F. 241.

Ὑλοφορβοὶ Iph. T. 261.

Ὑμέναιος, a) deus nuptiarum. Tr. 311. 314. 322. et 335. et Her. 917. b) cantus nuptialis. Iph. A. 1036. c) nuptiae ipsae. Iph. A. 430. 437. et

624. Tr. 774. Hel. 728. et 1451. et Ion. 1475. 2) plur. ὑμέναιοι, cantus nuptiales et nuptiæ ipsæ. ἰδίοισιν ὑμεναίοισι, κῆχ' σῶφροσιν Or. 557. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ib. 1210. Ἀρμονίας εἰς ὑμεναίης ἡλυθον ὑρανίδαί Ph. 829. φονίοις ὑμεναίοις Hip. 552. ὦ τλᾶμον ὑμεναίων ib. 554. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίης Al. 580. σὺν ὑμεναίοις ib. 919. et ξὺν ὑμεναίοισιν Iph. A. 693. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων Sup. 1026. παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίης Iph. A. 123. Πηλέως ὑμεναίης ib. 1079. Ἀργεῖαί νιν ὑμνῶσιν ὑμεναίοισιν Iph. T. 367. εἰς ποῖον ἡλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα; Bac. 1272. ἦν πάντες ὑμεναίοισι—συνηλάλαξαν Her. F. 10.
- Ὑμῆν, i. q. Ὑμέναιος, deus nuptiarum. Tr. 314. et 331.
- Ὑμνεῖν. μῆσαν, τὰν ἐν μολπαῖς ἀΐδας ὑμνεῖ Iph. T. 185. Ἀργεῖαί νιν ὑμνῶσιν ὑμεναίοισιν ib. 367. ὑμνεῖ πολυχорδοτάτῃ χήρῃ—ἀηδονὶς Rh. 548. παιᾶνα—ὑμνῶσ' ἀμφὶ πύλας Her. F. 688. ἐμὲ ὑμνῶν Epist. III. λήξουσιν—τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι (pro ὑμνῶσαι) ἀπισοσύναν Med. 423. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος ib. 543. τὸν γὰρ ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα—ὑμνῆσαι θέλω Her. F. 355. Ἀρτεμιν βροτοὶ ὑμνήσουσι Iph. T. 1457. θρήνοις σ' ὑμνήσομεν Rh. 976. Μῆσα, ἥτις ὑμνήσει κακὰ Tr. 385. Διόνυσον ὑμνήσω Bac. 72. πέλεκυν ἔχ' ὑμνήσομαι Tr. 361. ἔκ' ἂν ὑμνήθημεν ἂν Μῆσαις ib. 1244. πάλαι ὑμνηθῆν Ph. 441. ἐνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις Ion. 1590.
- Ὑμνοποιὸς, ὁ, Sup. 180. ἦ, Rh. 651.
- Ὑμνος. ἐπεὶ ἀντάχθησαν ὕμνον ἀρσένων γέννη Med. 427. ὕμνον Ἀσιήταν Iph. T. 179. ὕμνος ἐπὶ θαλάις—εὐροντο Med. 192. Ἀρτεμιν τιμῶν θεὸν ὕμνοισιν Hip. 56. τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κηλήσαντα Al. 360. ἐν ἀλύροις ὕμνοις ib. 449. τεκτόνοιν ὕμνοισιν ἐργάταιν An. 477. vid. not. τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν Iph. T. 454. καινῶν ὕμνων ῥῶδ' Tr. 512. ὕμνοισι χορὸν Hel. 1361. ἰαχὰς ὕμνων Ion. 499. vid. not. ὕμνος εὐαχῆτης ib. 884. αἰεῖδεθ' ὕμνοις ἀμέτερα λέχεα
- ib. 1091. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 695.
- Ὑμνωδεῖν. Φοῖβος ὑμνωδεῖ βροτοῖς Ion. 6.
- Ὑμνωδία. τίν' ἔχρησας εἰς ὑμνωδίαν Ion. 682. μακαρίαις ὑμνωδαίς Hel. 1450.
- Ὑμνωδός. ὑμνωδὸς κόρας Her. F. 394.
- Ὑπάγειν. ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων ἐπὶ κῶμον Cy. 505. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; Hel. 832. ὑπαγ' ὦ, ὕπαγε Cy. 52. ψ σ' ὑπήγαγον An. 429. εὖ μ' ὑπηγάγε ib. 907. παλὶρ ῥος τάνδ' ὑπάγεται δίκαια El. 1155.
- Ὑπαγκαλίζειν. φίλον ἀνδρ' ὑπαγκαλίζων Cy. 496.
- Ὑπαγκάλισμα Tr. 752. et Hel. 247.
- Ὑπαι, proet. pro ὑπό. σῶν τέκνων ὕπαι El. 1187.
- Ὑπαίθριος. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου An. 226.
- Ὑπακθεῖν. ὑπάκθσον Al. 401.
- Ὑπαλλαγή. γάμος ἐλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς Hel. 301.
- Ὑπαντᾶν. ὑπαντᾶ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν Sup. 398.
- Ὑπάργυρος. ἐν ἀντροῖς τῆσδ' ὑπαργύρῳ χθονὸς Rh. 970. ὑπάργυρος πέτρα Cy. 293.
- Ὑπαρνος An. 558.
- Ὑπαρχειν. ὑπάρχει τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονὶ εἰπεῖν Her. 182. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 695. πρῶτα ταῦθ' ὑπάρχει Fr. inc. CLI. 4. παίδευμα Ἐρως σοφίας, ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει eorund. CLXV. 2. ἔκῃν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή; Rh. 633. εἰς εὐπραξίαν ὑπάρχειν Her. 352. πλεῖστη ἀρετὴ τῷθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Æol. fr. XX. 3. θησαυρὸς ἂν σοι παῖς ὑπῆρχ' ἐμὸς μέγας Hec. 1229. μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν An. 273. τίνων ἀμοιβὰς, ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς Her. F. 1169. χρή τῷ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξαι πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV.
- Ὑπαρχος. φράσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς Hel. 1448.
- Ὑπασπίδιος. πῦ—τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740.
- Ὑπασπίζειν. τῶνδ' ὑπασπίζων πατρὶ Her. 217.
- Ὑπασπιστής. ἔρημος παῖς ὑπασπιτῷ σέθεν Ph. 1219. ὑπασπιστῶν τις βασιλέων Rh. 2.

- Ἵπατος. Ἵπατος Ζεὺς Rh. 456. ὅποιον εὔχεται τὸν Ἵπατον θεῶν; ib. 703.
- Ἵπαφρος. Ἵπαφρον ὄμμι' ἔχων Rh. 711.
- Ἵπέγγυος. τὸ ὑπέγγυον δίκῃ καὶ θεοῖς Hec. 1029.
- Ἵπείδειν. φιλοτιμότερόν τινα εἰδέναι δόξας ὑπεῖδον Erist. V. ὑπεῖδου τῷθ', δ' κἄμ' εἰσέρχεται Ion. 1023. νικῶντα ἱπποῖς ὡς ὑπείδετο στρατὸν Sup. 694.
- Ἵπείκειν. ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται Phaed. fr. vers. 5. εἰ ἡσυχῶς τις αὐτῷ —ὑπείκοι Or. 698. γῆρα μηδὲν ὑπείκων Iph. A. 139. ἔπτησ' ὑπείκων μάλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. ἔτις τὸ νῦν ὑπείκον ἤρασεν πέτροις Iph. T. 327.
- Ἵπεῖναι. ὑπὸν κἄλλος Phaeth. fr. IV. 3. ὑπῶσιν ἀτοῖς ἡδεῖται νεανίαις Sup. 443. ὑπόντος τῷδε El. 1036.
- Ἵπειπεῖν. πᾶσιν ὑπεῖπον τῶσδε τῶς αὐτὸς λόγους Sup. 1170. ἔδενός ἀκοὴν ὑπειπὼν Her. F. 962.
- Ἵπεκδύναι. πόνους Τρωϊκὺς ὑπεξέδυν Cy. 346.
- Ἵπεκλαμβάνειν. εἶσω δόμων νιν ὑπεκλαβῦσα Her. F. 997.
- Ἵπεκπέμπειν. ὑπεκπέμπω λάθρα (sc. τὸν παῖδα) ἄλλως ἐς οἶκος An. 47. ὅς μ' ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. cf. v. 14.
- Ἵπεκτιθέναι. ὃν ἔξω δωμαίων ὑπεξέθε An. 69. conf. v. 310.
- Ἵπεκτρέχειν. ἦν τὰ τῷθ' ὑπεκδράμῃ Ph. 581. ἦν ἐγὼ μὴ θανεῖν ὑπεκδράμῃ An. 338. ἦν ὑπεκδράμῃς μόρον ib. 415. δεῖ μ'—ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν τόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 524. ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Fr. inc. XVI. 6. ὡς δὴ θεὸς ὑπεκδραμέμενοι Ph. 880.
- Ἵπεκφεύγειν. πολλὰς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγους Sup. 565. ἄταν ἔχ ὑπεκφεύζεται Med. 989.
- Ἵπεξάγειν. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; Hec. 812.
- Ἵπεξαιρεῖν. ὄλβον δωμαίων ὑπεξελὼν Hip. 633.
- Ἵπεξακρίζειν. ἀγελαῖα βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας μόσχων ὑπεξήκριζον Bac. 677.
- Ἵπεξαντλεῖν. κακῶν ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ Ion. 927.
- Ἵπεξέρχεσθαι. ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατῷ δίχα Ph. 1474.

- Ἵπέρ, 1) cum genit. ὑπὲρ μακρὸς φίλης Hec. 30. ὑπὲρ ἀκρας τέρβης κορυφᾶς ib. 94. ὑπὲρ Ἑλλήνων ib. 141. ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 310. et Or. 573. ὑπὲρ οἴκου παντὸς Or. 672. τῶν θανυμένων ὑπὲρ ib. 967. ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος ib. 1134. τῶν δεδραμένων ὑπὲρ ib. 1318. ὑπὲρ ἀκαρπίτων πεδίων Σικελίας Ph. 218. ὑπὲρ ἀκρον Βακχείων ib. 235. cf. v. 675. ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. it. Tr. 387. γᾶς ὑπὲρ πατρίδας Ph. 1063. βασιλικῶν δόμων ὑπὲρ ib. 1336. ὑπὲρ παθῶν Hip. 159. ὑπὲρ γῆς Al. 46. Sup. 31. et Er. fr. I. 15. ὑπὲρ κεφαλᾶς An. 293. σῆς ἀμαρτίας ὑπὲρ ib. 317. ὑπὲρ τέκνου ib. 411. δούφρονος ἐριδος ὑπὲρ ib. 491. ξένης ὑπὲρ ib. 671. τῶν τεθνηκότων ὑπὲρ ib. 1271. ὑπὲρ χθονὸς Sup. 28. ἀλγέων ὑπὲρ ib. 1125. δεσποτῶν θνήσκειν ὑπὲρ Iph. A. 312. ὑπὲρ τυράννων συμφερούς ib. 470. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανέω ib. 1389. ὑπὲρ πυρᾶς Iph. T. 26. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων ib. 1140. ὑπὲρ Καταλίας ρεέθρων ib. 1257. ὑπὲρ κεφαλῆς Rh. 886. et Bel. fr. I. 2. ἐχθρίων ὑπὲρ Tr. 370. ὑπὲρ τεκνῶν ib. 829. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν ib. 877. et 897. ὑπὲρ φίλων Her. 332. θεῶν ὑπὲρ ib. 619. νεφέλης ὑπὲρ Hel. 756. ὑπὲρ τραπέζης Ion. 1209. τῶν τέκνων ὑπὲρ Her. F. 293. δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων El. 1233. φρονῦσιν ἔδενός, ἦτε χρημάτων, ὑπὲρ Ar. fr. XXV. 3. cf. Pal. fr. III. 4. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων στρατῷ Phi. fr. IX. 1. 2) cum accus. ὑπὲρ κᾶρα Or. 497. κεδρωτὰ πασάδων ὑπὲρ τέρεμνα ib. 1371. ὑπὲρ τέραμνα ἀγχόνας Ph. 335. ὑπὲρ Νείλου ῥοᾶς, ὑπὲρ τε Φᾶσιν An. 651. sq. ὑπὲρ Ἀσωπὸν, Ἰσμηνῷ θ' ὕδωρ Sup. 383. ὑπὲρ σόλον Iph. T. 1135. ὑπὲρ θυμέλας Ion. 46. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν Her. F. 146.
- Ἵπεράγαν Med. 627.
- Ἵπερακρίζειν. πέτραν, ἢ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει Sup. 988.
- Ἵπεραλγεῖν. μή τι πάθῃθ', ὡς ὑπεραλγῶ Med. 118. cf. Hip. 260. μήδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπη Her. 620. ψυχῇ μιᾷ τῇσδ' ὑπεραλγεῖν Al. 886.

ὑπέραντλος. χαλεπῶ ὑπέραντλος ἔσα
 συμφορᾷ Hip. 767.
 ὑπεράνωρ. σύ τοι μεγαλανορίαν ὑπερ-
 άνορα κοιμίζεις Rh. 192.
 ὑπερβαίνειν. ἔχ ὑπερβαίνουσι τείχη
 θεοί; Bac. 653. ἔπω δῶμ' ὑπερβαίνει
 τόδε Ion. 514. μὴ νῦν ὑπέρβαινε (sc.
 modum in lugendo) Al. 1080. ὑπερ-
 βαίνοντα γεῖσσα τειχέων Rh. 1187.
 δόμους ὑπερβαίνουσα Med. 382. τὰ
 πεπρωμέν' ἔδ' ὑπερβαίην ποτ' ἂν Ion.
 1388. ὑπερβῶ κρηναῖα νάπη Bel. fr.
 I. 1. γυάλων ὑπερβῆναι Ion. 220.
 τάφρους ὑπερβάς Rh. 111. δόμον ὑπερ-
 βάσα Sup. 1049.
 ὑπερβάλλειν. ὑπερβάλλει τάδε Bac.
 784. θριγκῶ τῷδ' ὑπερβάλλω ποδὶ
 Ion. 1321. κᾶν ὑπερβάλλῃ κακοῖς
 Rh. fr. III. 2. ὑπερβάλλων στρατὸν
 τείχη τ' Ἀχαιῶν Rh. 989. τὰς εὐγε-
 νείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 697.
 ὑπερβαλλήσας εὐδαιμονίας Ion. 472.
 τὸ ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ
 προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. τὰ
 ὑπερβάλλοντ' ἔδ' ἐνα καιρὸν δύναται
 θνατοῖς Med. 127. εὖ νιν ἄμασιν
 ὑπέρβαλε σάλανα Hel. 1383. τὰδ'
 ὑπερέβαλε Her. F. 1019. δέδοικα, μὴ
 σε γλῶσσ' ὑπερβάλλῃ κακοῖς Hip. 924.
 ἦν ὑπερβάλλῃ πολὺς ταραχθεὶς πόντος
 Tr. 686. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις
 ὑπερβάλλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5.
 γῆς ὑπερβαλὼν ὄρης Or. 443. conf. v.
 1644. τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας Al.
 798. βία θυμῷ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύ-
 λας ib. 832. ὑπερβαλὼν λόχος Τρώων
 Rh. 844. ἐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερ-
 βάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. μάχῃ
 ἂν ἔχ ὑπερβαλοίμεθα Πελασγὸν Ἄρ-
 γος Or. 690. τὴν ὑπερβεβλημένην
 γυναῖκα Al. 151.
 ὑπερβολή. χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν
 πρίασθαι Med. 232. εἰ—ὁ ὕστερος τῷ
 πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν πανῆργος ἔσαι
 Hip. 939. πῶς—κτήσασιτ' ἂν ὄλβον
 εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III.
 6. ἐσθλῆς γυναικὸς ἔδ' ἐν εἰς ὑπερβο-
 λὴν πέφυκ' ἄμεινον Melan. fr. VII. 2.
 ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων An. 286.
 ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480.
 χερῶν ὑπερβολαῖς ἀλίσκεται πάντα
 Hip. fr. IV. 2.
 ὑπεργάζεσθαι. ἐπεὶ νῶν πόλλ' ὑπείρ-

γασαι φίλα Med. 871. ὥς ὑπείργα-
 σμαι εὖ ψυχὴν ἔρωτι Hip. 504.
 ὑπερδιδόναι. πρὸ πάντων μίαν ὑπερ-
 δῆναι θανεῖν Er. fr. I. 23. ἡ μία
 μόνη πόλεως—ὑπερδοθήσεται ib. 40.
 ὑπερέχειν. ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερ-
 ἔχων Hip. 1365. ὁμμ' ὑπερσχὸν ἵτυος
 Rh. 1393.
 ὑπερθεῖν. τύχῃ ὑπερθεῖ An. 194.
 ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr.
 XXIV. 1.
 ὑπερθε, vel ὑπερθεν. μόχθων ἐκ ἄλ-
 λος ὑπερθεν Med. 652. ὅς ὑπερθε
 μόχθων ἐγίνετο Bac. 902. ὑπερθε
 ἄρκτος τρέφουσ' ὑραῖα Ion. 1153. ἐκ
 τῆς ὑπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31.
 ὑπερθνήσκειν. μητρὸς λεχέων ὅς ὑπερ-
 θνήσκεις An. 499. ἔχ ὑπερθνήσκων
 σέθεν Al. 685. θέλουσ' ὑπερθανεῖν ib.
 153. ὑπερθανεῖν χθονὸς Rh. 1005.
 ὁ γῆς ὑπερθανῶν ib. 1097. et 1323.
 ὑπερθρώσκειν. καπνὸν πόλεως τόνδ'
 ὑπερθρώσκονθ' ὀρώ Hec. 823.
 ὑπερκάμνειν. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ'
 ὑπερκάμνεις Bac. 961. ὑπερκάμνειν
 τέκνων Iph. A. 918.
 ὑπερκότως Her. F. 1087.
 ὑπερμαχεῖν. πόλεως ὑπερμαχεῖς Rh.
 1258.
 ὑπερμέτρως. μὴδ' ὑπερμέτρως ἄλγει
 Inus fr. XXI. 1.
 ὑπερορρώδεῖν. ὑπερορρώδεσ' (i. e. ἔσα)
 ἐμῷ Sup. 344.
 ὑπερπαθεῖν. ὑπερπαθήσασα Rh. 1465.
 ὑπέρτατος. ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος
 Cy. 114. τῶν ἀπάντων δαιμόνων
 ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. ὑπερτάτως
 Φρυγῶν Tr. 476. Ἀσιατίδων τὴν
 ὑπερτάτην ib. 1219.
 ὑπερτείνειν. κνεφάλῳ ἔχ ὑπερτείνεις
 πόδα Sci. fr. I. 2. γοργῶφ' ὑπερτεί-
 νουσά σε κάρφ' κύκλον El. 1257. ἦν
 τολμήσης σὺ με χεῖρ' ὑπερτεῖναι Iph.
 A. 916. ὑπερτείνας πύλας El. 1022.
 ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα Med.
 1288.
 ὑπερτελής Ion. 1549.
 ὑπερτέλλειν. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα
 δειμαίνων πέτρον Or. 6. ματρὸς φα-
 ρέων μασὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib.
 839. πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω
 Hec. 1010. θερμῇ—φλόξ, ὑπερτέλ-
 λουσα γῆς Phaeth. fr. XIII. τὸς ὑπερ-

τείλαντας ἐκ γαίας Σπαρτὸς Ph. 1014.

ὑπέρτερος. κακῷ ἐκέτ' ἦν ὑπέρτερος Med. 1219. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρος ib. 921. ὅτε πυρὸς, ὅτ' ἄτρων ὑπέρτερον βέλος Hip. 531. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyg. fr. VI. εἰ γὰρ δὲ ἔται τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584.

ὑπερτρέχειν. εἰ θεᾶς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 930. πῶς τὰ κρείσσω ὑπερδράμω; Ion. 973. μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα τοσούδε ναύτας Hel. 1540.

ὑπερφέρειν. ὑπερφέρεις τόλμη τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον Her. 554. κάλλει ὑπερφέρουσαν Hec. 268.

ὑπέρφεν, *adverb.* valde, supra modum. τί τὴν τυραννίδα τιμᾶς ὑπέρφεν; Ph. 553. εἰ σὺ μὲν—φέρεις ὑπέρφεν τὰς τύχας Her. F. 1321.

ὑπερφρονεῖν. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ Bac. 1324. ἀνοίῃ τὸν ξυγόνῳ ὑπερφρονεῖ Oed. fr. I. 2.

ὑπέρφρων. ὑπέρφρονα ὄλβον Bel. fr. VI. 2. οἱ ὑπέρφρονες—ἐλεγχον ἔλβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 5. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολατῆς τῶν ἀγαν ὑπερφρόνων Her. 389. et Fr. inc. B. 7. ubi τῶν φρονημάτων abest.

ὑπερχαίρειν. δώροις ὑπερχαίρουσα Med. 1165.

ὑπέρχεσθαι. ὅ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς Hip. 1089. ἱμερός μ' ὑπῆλθε Med. 57. ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν Hip. 992. ὁδῶ μ' ὑπῆλθες An. 436. Φοίβη μ' ὑπῆλθε δυστόπας· αἰνίγματα Sup. 138. εὖ πως ὑπῆλθεν αὐτὸς πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. ὑπῆλθε δαίμων ib. 444. σιγῇ ὑπῆλθεν Ion. 1194. δοκῶ κενὴ ὑπῆλθέ με El. 748.

ὑπέχειν. ματὸν ἔχ ὑπέσχετο Ion. 1372. δίκην ὑπόσχεος αἵματος μητροκτόνῃ Εὐμενίσι τρισσαῖς Or. 1649. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην Hec. 1253. cf. An. 358. Cy. 695. et El. 698. σὺ δ' ἔχ ὑφέξεις ζημίαν; Ion. 1308. φόνον μητρὸς ὑφέξω El. 1318.

ὑπήκοος Syl. fr. IV. 6. ἐκ Ἀργείων πόλει ὑπήκοον τήνδ' ἔχω Her. 288.

ὑπήνεμος αὖρα Cy. 44.

ὑπηρετεῖν. ὑπηρετεῖς πόλει τε κάμοι Sup. 381. τυφλῷ τῷδ' ὑπηρετεῖ πατρί Ph. 1702. ὑπηρετεῖτω τόδε El. 649.

τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν Hec. 844. ὅτι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει πατρὶ συμμάχοις ὧ ὑπηρετεῖν Rh. 153. ἐν ναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. ὑπηρετεῖν ψυχῇ Antior. fr. IX. 2. καλῶς γ' ἂν ἔν μοι τῷδ' ὑπηρετεῖς λόγῳ Med. 588. ὑπηρετεῖν χαίρουσιν Ion. 639.

ὑπηρετής Hip. 1397. Δαναῖδων ὑπηρετής Hec. 503. ἀμφοῖν ἂν εἴην τοῖνδ' ὑπηρετής Ion. 986. δίδω χεῖρ' ὑπηρετῇ φίλῳ Her. F. 1398. Παλάδῳ εἶλετ' ἐν πόνοις ὑπηρετήν El. 821. τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τέχης ὧ ὑπηρετήν ib. 892. ὑπηρετήν οὐτα Dan. 47. ἰσχύος ὑπηρετής Sin. fr. I. 2. οἱ παρὰ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρεταί Tr. 426. ὑπηρεταί κακῶν Hel. 560.

ὑπηρετίς. δέλτον, κακίων γραμμάτων ὑπηρετὶν Iph. A. 322.

ὑπηχεῖν. ὅςδ' ὑπηχῆσαι χθόνα Sup. 710.

ὑπὶλλειν. ὑρὰν ὑπὶλλουσ' (i. e. οὐρα) ὑπὸ λεοντάπῳ βάσιν Oed. fr. XVI. 1.

ὑπισχνεῖσθαι. μὴ μοι τύτων μηδὲν ὑπισχνῷ Hip. fr. I. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψειν βίον Or. 946. ἔδρασεν ἔδεν, ὧν ὑπέσχετο Ph. 485. ἄς ἐμοί ποτε ἀρὰς ὑπέσχεο τρεῖς Hip. 888. ὑπέσχεθ' ὕπερον τῷ νῦν σ' ἔχοντι An. 970. vid. etiam Tr. 927. et 930. et Her. F. 473.

ὑπνοδόγεια Or. 175.

ὑπνος. ὕπνος ἡδὺς Hec. 915. ὦ φίλον ὕπνε θέλγητρον Or. 211. cf. v. 133. 159. 168. 186. 217. et 302. μήθ' ὕπνω θελχθῆς Iph. A. 142. ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ—οἰκεῖν ἐν Ἀργεῖ Iph. T. 44. cf. v. 1265. λῆξαι ὕπνω Rh. 71. vid. etiam v. 555. 770. et 780. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. θαλερόν ὕπνον ib. 691. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. πικρότατον ὕπνον ὄψομαι ib. 585. ὕπνω παρειμένος ib. 587. et Her. F. 1043. ἴν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος Ion. 315. ὅς νιν—εἰς ὕπνον καθῆκε Her. F. 1005. cf. v. 1011. 1013. 1034. 1043. et 1061. *Plur.* ὕπνοι occurrit Tr. 1188. ubi denotat somnos crebris vigiliis interruptos.

ὑπνῶν. ὅταν ὑπνώσῃ Cy. 453.

ὑπνώδης Her. F. 1050.

ὑπνώσσειν Or. 173.

ὑπὸ, 1) cum genit. ὑπὸ σκηνῆς Hec.

53. ὑπὸ ἀλγέων Or. 180. ὑπὸ συμφορᾶς ib. 181. et συμφ. ὑπο Fr. inc. B. 39. 1. ἀπορίας ὑπο Or. 232. ὑπ' οἴκτου Ph. 964. ἡδονῆς ὑπο Med. 1142. ὑφ' ἡβης Hip. 118. κηρύκων ὑπο Al. 740. ἀληθείας ὑπο An. 321. Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ὑφ' οἴων ἐσφάλη βουλευμάτων Sup. 336. ὀργῆς ὑπο Iph. A. 335. τῷ νόμῳ ὑπο Iph. T. 586. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tr. 516. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων Bac. 156. ὑπὸ τῶν σχημάτων Cy. 220. ὑπ' αἰετῷ Hel. 20. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς Ion. 498. ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἀνδρίας ὑπο El. 845. ὑπ' ἀτης Bel. fr. XVI. 10. ὑπ' αἰδῶς ib. 14. et Er. fr. II. 33. νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. etc. 2) cum dat. ὑπ' Ἰλίου Hec. 1147. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν Or. 887. ὑπὸ δειράσι Παρνασῷ Ph. 214. ἡλιβάτοις ὑπὸ κενθμῶσι Hip. 732. ὑφ' ἀλίου Al. 396. ὑπ' ἀγκάλαις An. 748. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. ὑφ' ἡπατι ib. 599. βαρβάροις ὑπο Iph. A. 1274. ὑπ' ἐλάταις Bac. 741. et 814. ὑπὸ τυφλοῖς πέτραις ib. 1135. ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. ἐναύλοις ὑπὸ δεινδροκόμοις Hel. 1113. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῃ Ion. 12. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446. etc. 3) cum accus. ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. ὑπὸ σκότον Or. 1488. ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδα Ph. 1185. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290. et γῆς ὑπὸ ζόφον ib. 1416. νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. ὑπ' ἀγκάλας An. 723. μονόχαλα ὑπὸ σφυρᾷ Iph. A. 226. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα Iph. T. 1177. δύλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. πεδίον ὑπὸ τάσεις Bac. 748. ὑπὸ μητέρων πλευρὰς Cy. 206. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177. ὑπὸ πέτρινα μύχατα ib. 189. ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν Ion. 1270. ὑπὸ κίονος σκιὰν Her. F. 973. βωμὸν ὑπο ib. 974. φόνιον ὑπὸ δέραν El. 485. ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηγνὸς Bel. fr. IV. ὑπὸ γῆν Meleag. fr. XVII. 1. ὑπὸ λεοντόπην βάσιν CEd. fr. XVI. 1. ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν Peliad. fr. VI. 4. etc.

Ἵποβάλλειν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ Or. 223. ἀμφὶ ματὸν ὑποβάλω σποδὸν Sup. 1159. κορυφαῖς ὑποβαλὼν

ὦμον, ἢ βραχίονα Bac. 948. ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν Her. F. 1384. ματῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθη λαθρα Al. 642.

Ἵποβλέπειν. ὑποβλεπόμεθ' ὥς ἐγνωσμένοι Her. F. 1287.

Ἵπογράφειν. εἶπ', εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ (2 sing. praes. med.) τῷ μῷ βίῳ Her. F. 1118.

Ἵποδέξιος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ὑποδεξίαις ἀμίλλαις Rh. 364.

Ἵποδέχεσθαι. βεληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νεῖκη προθυμότατα ὑπεδεξάμην Epist. V. . ἔδ' ἀκλεῆς νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται Her. 624. ἰκέτας ὑποδεχθεῖς ib. 757.

Ἵποδοχή. ἄρ' εἰσδέξομαι (sc. σέ) ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δύμων Iph. A. 1229.

Ἵπόδρομος. ἵχνης ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1400.

Ἵπολαμβάνειν. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἐκεῖνος ὑπέλαβεν Epist. I. cf. Epist. V. δν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ὑπολάβοιμεν λόγον; Iph. A. 523. ῥᾶον αἰδῶς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301.

Ἵπολείπειν. κᾶν ὑπολίπωσιν αἱ παρὰ σῷ δωρεαῖ Epist. IV. τίν' ὑπολείπομαι τύχην; Hel. 300. τῶν ἄλλων δωρεῶν—ἐκ ἑσθ', δ, τι ἐνθάδε ὑπολελείμμεθα Epist. V. ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα Sup. 971.

Ἵπομένειν. πῶς—τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο—ὑπομεῖναι; Rh. 463.

Ἵπόμνησις κακῶν Or. 1032.

Ἵπονοεῖν. ὑπονοεῖς, ἃ μὴ σε χρή Iph. A. 1132.

Ἵπόνοια. ὑπόνοϊαν ἡμῖν, οἷα πέλλεται πόλις Ph. 1140. τὺς ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλάκις τὰς ὑπονοίας Epist. V.

Ἵποπέμπειν. γὰς ὑποπεμπομένην σκότον Hec. 208.

Ἵποπίπτειν. δῖκα—ὑποπεσῶς' ἔλαθεν Antioch. fr. II.

Ἵπόπτερος. νεοσσὸν ὑπόπτερον An. 442. et ὑποπτέρυς νεοσσὺς Her. F. 71. ὑπόπτερον λέοντα Dan. 15. ὑπόπτερος ὁ πλῆτος Inus fr. XVI. 4. ὑπόπτεραν δέμας Hel. 624. ἴτω ὑπόπτερον (sc. τὸ νεῖκος) Hel. 1252. ὑποπτέροις νώτοισιν Hec. 1264.

Ἵποπτεύειν. ὑποπτεύω τι Iph. T. 1036. ὑποπτεύων τὸ μέλλον Rh. 49.

- ὑποπτήσσειν. ὑποπτήξας Or. 775. et Hel. 1219.
- ὑποπτος. ὑποπτος ὢν Τρωϊκῆς ἀλώσεως Hec. 1135. ὑποπτος ἕσα γνώσκει πόλει El. 644. τῷτ' εἰς ὑποπτον εἰπας Ph. 1216. cf. An. 1089. Rh. 79. et Her. F. 1120. τὰδ ἦν ὑποπτα Iph. T. 1334. εἰς ὑποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345.
- ὑπόροφος. ὑπόροφον βοῶν Or. 147.
- ὑπορράπτειν. τόνδ' ὑπορράπτεις λόγον Al. 540.
- ὑποσπᾶν. ὃδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδα Bac. 436. ποιμένης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε El. 495.
- ὑπόσπονδος. ὑπόσπονδον μολεῖν ἐπεισα παιδὶ παῖδα Ph. 81. cf. v. 280. et 453.
- ὑποστατός. θεός, θνητοῖς ὑδαμῶς ὑποστατός Antig. fr. XVII. 2. ἄλγος ἔχ' ὑποστατὸν Sup. 737.
- ὑποτελλεῖν. ἔχ' ὑποτελλῇ (2 sing. pres. med.) λόγῳ Or. 606.
- ὑποτρέφειν. πάλιν ὑποτρέφει βίοτον εἰς αἶδαν Her. F. 736. δεῦρ' ὑποτρέψας πάλιν Al. 1022. ὑποτρέψας λέλησαι μετβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363.
- ὑπότροφος. ὑπότροφον νεανίδα Σπάρτη κομίζουσα Iph. A. 1204.
- ὑποτρωννύναι. ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποτρῶσω τινὶ Hel. 59.
- ὑποτείνειν. ὑπὸ δ' ἔτεινε—λόγους τῷ—τοιούτως λέγειν Or. 913.
- ὑποτιθέναι. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα Or. 1186. ὑπέθηκας ὀρθῶς τῆς λόγους Iph. A. 507. ὀργῇ ὑπόθες ἡσυχον πόδα Bac. 646. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ ib. 674.
- ὑποτρέχειν. ὑποτρέχων σε θωπεία Or. 669. ὑποδραμῆσα Iph. A. 631. et 636.
- ὑπεργεῖν. πάνθ' ὑπεργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω Med. 620. εἰ δὴ μ' Ἡρα θ' ὑπεργεῖν σοί τ' ἀναγκαίως ἔχει Her. F. 859. ποῖόν τι χρήζουσ', ὥς ὑπεργήσω Ion. 333. δεῖ με Ἀδμήτῳ ὑπεργῆσαι χάριν Al. 845. τί δὴ ποθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπεργῆσαί με χρή; Sup. 1179. ἵν' ἀμφοῖν εἰς ὑπεργήσῃ (2 sing. aor. I. conjunct. med.) διπλᾷ Her. F. 328.
- ὑποφεύγειν. κύνας τάσδ' ὑποφεύγων El. 1343.
- ὑποχείριος. δεῦρ' ὑποχείριον (sc. τὴν πόλιν) λαβεῖν An. 737.
- ὑποχθόνιος. ἴθ' ὑποχθόνιοι An. 516.
- ὑποχος. ὑπόχους καλυμένους Epist. V.
- ὑποψία Hel. 1565.
- ὑπτίως Her. F. 979. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίως ὀρῶ Ionus fr. XVI. 5. γατέρ' ὑπτίαν Cy. 325.
- ὑπώπιον. προσέσχωι τοῖσδε τοῖς ὑπώπιοις Eu. fr. I. 2.
- ὑπώροφος. κλίνει ὑπώροφον βοῶν; El. 1166. ὑπώροφα μέλαθρα Ph. 306. et Her. F. 107.
- ὑσίαι, πομ. κτῆσι. Bac. 750.
- ὑτατος. τίν' ὑμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ὑτατον πρὸς τέρνα θῶμαι; Her. F. 485. ὅς ἔλεξας ὑτάτους λόγους El. 1055. ὑτάτην ὅπα Hec. 555. ὑτάτην ὁδὸν Al. 613. ὑτατόν σ' εἰσορῶν Hip. 1097. ὑτατον πρόσφθεγμα Her. 573. ἐν ὑτάτοις κακοῖς Ion. 1115.
- ὑτερεῖν. ἦν ὑτερήσῃς Ph. 983. et 1288. παιδὸς ὑτερήσομαι Iph. A. 1203.
- ὑτερος. ὑτέρῳ ποδὶ Ph. 150. Hip. 1243. et Her. F. 1040. ὑτερος βοηδρομεῖς Rh. 412. Διὸς Σωτήρος ὑμῖν ὑδέν ἐσθ' ὃδ' ὑτερος Her. F. 522. νεωτέρων κακῶν ὑτερος ἀφίγμαι ib. 1174. ῥῖδας ὑτέροισι θήσετε Sup. 1224. cf. Tr. 1245. πρὸς ἀνδρῶν ὑτέρων Tr. 13. ὑτέρα βοηδρόμος πάριμι Ph. 1441. πρὸς τὴν τελευτήν ὑτέραν An. 393. γνώμασιν ὑτέραισιν Sup. 1083. ὑτερον adversb. Or. 1498. Med. 291. Rh. 333. 443. et 453. etc.
- ὑφαίνειν. ὑφῆνα τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. cf. v. 814. et Ion. 1417.
- ὑφαιεῖσθαι. γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν Rh. 834. σιγῇ τῷθ' ὑφαιρέμεσθά νιν El. 271.
- ὑφαντός. ἐνῆν ὑφантаὶ γράμμασιν τοιαῖδ' ὑφαί Ion. 1146.
- ὑφάπτειν. ὑφαπτε δώματα τάδε Or. 1618. ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς Cy. 644. ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίσῃ πυρὶ Or. 620. cf. Med. 378. πόλις ὑφάπτεται πυρὶ Tr. 1274.
- ὑφασμα. πόσιν ἀπείρῳ περιβαλῶσ' ὑφάσματι Or. 25. ὁ—ὑφασμ' ὑφῆν' ἐγὼ Ion. 1417. cf. v. 1424. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν Hel.

1259. vid. not. λαβὼν ὑφάσμαθ' ἱερὰ Ion. 1141. βαρβάρων ὑφάσματα ib. 1159. πολλὰ παρθένων ὑφάσματα ib. 1418.

Ὑφή. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς ib. 814. cf. v. 1465. ἐνῆν ὑφантаὶ γράμμασιν τοιαῖδ' ὑφαὶ Ion. 1146.

Ὑφηγεῖσθαι. τῷδ' ὑφήγησαι El. 664.

Ὑφιέναι. σῶμ' ὑφεῖσ' (i. e. ὑφεῖσα) ἀλγηδόσι Med. 24. εἴ γ' ὑφήσεις, τῷδ' ἀπαλλάξῃ βίῃ Ion. 847. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον ματοῖς ὑφεῖτο Ph. 31. ἀντὶ σῆ κατθανεῖν ὑφειμένην Al. 527. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72.

Ὑφιζάνειν. ὑφίζανον κύκλοις Ph. 1391.

Ὑφισάναί. τῷδε ξιφήρης ὑφεισθήκει λόχος An. 1115. ἔδεις ὑπέστη Ph. 1479. ἢ τόδ' ὑπέστη Al. 37. ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα Iph. A. 360. cf. v. 530. τῇσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον ὑπέστη Tr. 415. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην Cy. 199. ὑπέστητέ γ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν Her. F. 706. μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποσῆναι πόνον Sup. 189. cf. v. 345. σὲ ὑποσὰς Rh. 375. ὑποσὰς αὐτὸς ἡδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. μεγάλων ἄθλων δεινὸν ὑποσὰς Tem. fr. XVIII. 2. τῆς ὑποστάσης τροφὰς Or. 555. τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον; El. 983. τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον Rh. 157. κατθανεῖν ὑφίσταμαι Ion. 1415. ταῖς συμφοραῖς ὅστις ἔχ' ὑφίσταται, ἔδ' ἀνδρὸς

ἂν δύναιθ' ὑποσῆναι βέλος Her. F. 1349. sq. ὑποσάθεις δορὶ Rh. 315.

Ὑψαύχην. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα Bac. 1059.

Ὑψηλός. ἴν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ὑψηλὸς εἶναι Hip. 730. ὁ ὄλβιός νιν ὑψηλὸν αἶρει Sup. 555. conf. Her. 323. ἀνὴρ ὑψηλός Hel. 425. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν (in templis) El. 6. ὑψηλῆς δρυὸς Cy. 382. ἀμφίβλητρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 97. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ῥκισεν Her. 613. χρῆ—τάμφανῇ ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4.

Ὑψηλόφρων θυμὸς Iph. A. 919.

Ὑψικόμος. ὑψικόμων πέραν ἐλατᾶν Al. 588.

Ὑψιπετής. ὑψιπετέες εἰς μέλαθρον Hes. 1101.

Ὑψίπυλος. κληῖθρα ὑψιπύλων δόμων Her. F. 1030.

Ὑψίπυργος. ὑψιπύργε πατρίδος Tr. 376.

Ὑψόθεν. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν Tr. 750. cf. Bac. 1109. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν—Irus fr. XVI. 3.

Ὑψος. ἔδ' ἡυγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα; Ph. 407. κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων Bac. 1099. πρὸς ὕψος ἡρμένον τινα Fr. inc. XXVI. 1.

Ὑψῶ. ὑψῶ θάσσω Bac. 1109. τὸν ὑψῶ αἰθέρα Fr. inc. I. 1.

Φ.

Φαγέδαινα Phi. fr. IV.

Φαγεῖν τῷφ' ἡμέραν Cy. 335.

Φαέθειν. Φυέθων κύκλος ἀελίοιο El. 465.

Φαέθων, nom. propr. filius Solis. Hip. 740.

Φαιινός. φαιινὸς αἰθῆρ Fr. inc. CLXII. 2. φαιινῶν ἀσέρων Cy. 352. φαιινὰς ἑρανῶ πτύχας Ph. 84. ἐν φαιιναῖς ἡλίῃ περιπτυχαῖς Ion. 1516.

Φαεννός. φαεννὸν αἰθέρα Bac. 631. φαεννοὶ ἡλίῃ λαμπτήρες Rh. 59. ἔω φαεννὰν Phaëth. fr. I. 5. τρεῖς φαεννὰς ἡλίῃ διεξόδους An. 1087. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς Ion. 1071.

φαεννὰς ἄσρων ὁδὸς El. 727. φαεννοῖς σίλβων ὄπλοις An. 1147.

Φαεσίμβροτος. θεῶ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ Her. 750.

Φαεσφόρος. ἐν φαεσφόρῳ Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635.

Φαῖδρα, uxor Thesei. Hip. 27. etc.

Φαιδρός. ὄμμα φαιδρὸν Med. 1043.

Φαιδρύνειν. ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν Hel. 683.

Φαιδρωπός. ὄμμα φαιδρωπὸν Or. 892.

Φαίνειν. ἂ νῦν ἐσορᾶν φαίνει Her. F. 811. θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεὸς El. 565. φαίνεσι (apparent, in conspec-

tum prodēunt) τινές δαίμονες ib. 1234. εὔκρεπές φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοπῶντι προσβολὰς ib. 829. Σπαργῶν Ἰνα γένος ἔφαγε Her. F. 794. φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν Iph. T. 899. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεσθαι Ph. 277. πῶς προνώπιος φαίνη (2 sing. pres. med. conspiciendū te das) πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς; Bac. 645. Θεὸς φαίνη μέγας ib. 1030. τὰ χρητὰ μὴ σοι λυπρὰ φανέσθω Med. 601. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνουσθαι μοι El. 889. μὴ διδάσκει τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. δεῖ με—εἶναι μὲν, ὥσπερ εἰμι, φαίνεσθαι δὲ μὴ Tel. fr. VIII. 2. Θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. cf. Bac. 182. ἄλλος τις Αἴας—δεύτερος παῖδός πέφηνε σῆς Tr. 615. παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα Ion. 978. cf. v. 1188. κακὴ φανῆμαι—γυνή Hec. 348. εἴ σοι φανεῖται θαῦμα ib. 680. πῶς ὀπλίταις τευχέων ἄτερ φανῆ (2 sing. fut. 1. med.); Her. 694. λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων Med. 769. ἴδ' ἐπ' ἐλπίδι φάνθη Her. F. 804. ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὀπλοῖς Hec. 112. φάνηθι Rh. 370. πρὸς ἡλικας φάνηθι σὰς Ph. 1736. φάνηθι ταῦρος, κ. τ. λ. Bac. 1015. σκιά φάνηθι μοι Her. F. 494. μὴ μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανείης Hip. 528. μὴ σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀτῆ φανῆ Pl. fr. I. 5. ὑπὲρ τύμβου φανείς Hec. 37. μόλις φανείς—ματρὸς ὠλέναις Ph. 317. εἰς γυναῖκα γοργὸς ὀπλίτης φανείς An. 459. ὃ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανείς ib. 892. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς Tr. 1035. ὃ χρόνῳ φανείς El. 578. ὃ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἁμορφία Or. 391. συμφορὰ—φανεῖσα Al. 897. φανήσομαι δούλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 47. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. πατρὸς—ἔργα δρῶν φανήσεται An. 343. λαμπρὸς φανήσεται σοι κ. τ. λ. Her. 281. ἥ γὰρ τις ἀροτὴρ φανήσεται νῦν El. 105. etc.

Φάκελος. μέγαν φάκελον ξύλων Cy. 241.

Φαλακρός. πρόσωπον φαλακρὸν Cy. 226.

Φάλαρα, τὰ Sup. 586.

Φάμα, dor. pro φήμη. οἶαν ἄτω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς Hec. 177. δυσκέλα-

δος φάμα Med. 420. τὰν εἰδοξον φάμαν Hip. 774. φάμαν ἤκουσα Tr. 216. δυσφάμος φάμας Hec. 195. τρέφουσι φάμαι Med. 416.

Φάναι, αἰ. μνηστῆρων τῶν ἀπορόρων φάνας ἔδειξεν Rh. 943. et Φαναί. εἰς φάνας γε Βακχίς Ion. 550.

Φαναῖος Ζεὺς Rh. 355.

Φανερὸς. ὃ γὰρ φανερὸς ὁμασίην γ' ἐμοῖς Bac. 501. πέπυσσαι, φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ εἰς γῆν ἀφίχθαι Hel. 1189. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς Her. F. 658. φανερὰν ἀγαν Hip. 1289. δίκαια φανερὸς Bac. 990. et 1010. εἰς φανερὰν ὄψιν El. 1236. φανερὸν κακὸν Ph. 1558. φανερὸν πένθος Rh. 743. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. ἀχρεὰ φανερὰ Ph. 1515. et El. 1191. δάκρυα φανερὰ πᾶσι Ph. 1560. τὰ ἔσχατα μεγάλα φανερὰ Bac. 1004. cf. v. 1196. ἔρβολα φανερὰ Hel. 298. φανερὰ κακὰ Ion. 945. φανερὰ δύματα νεοτέρων ib. 1234. cf. v. 1231. τὸν φανερώτατον ἀτέρ' Ἀθήνας Hip. 1123.

Φαντάζεσθαι. μὴ τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται Ph. 93. ἐν χεροῖν σέθεν—φαντάζομαι Ion. 1444. μηδὲ φαντάζε δόμων πάροιθε An. 877.

Φάντασμα. φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμὸν Hec. 54. φάντασμά' Ἀχιλλῆος ib. 95. cf. v. 390.

Φάος. ἐκέτι μοι βίος ἀγαθὸς ἐν φάει Hec. 169. ἡμεῖς ἐν φάει δουλεύσομεν ib. 415. ἐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει ib. 707. cf. v. 1214. Ph. 1349. ὃ μέγιστον Ἑλλησιν φάος Hec. 841. φάος ὀρώ Or. 386. cf. Her. 969. εἰ λεύσσει φάος Ph. 1091. cf. v. 1542. Rh. 967. ἐμὸς ἐν φάει βίος Ph. 1287. πῶς ἔλιπον φάος; ib. 1548. φάος σωτήριον Med. 482. ὃ φάος διογενὲς ib. 1258. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος ib. 355. μηκέτ' εἰσορᾶν φάος Al. 18. φάος ἡμέρας ib. 243. ἐκ ἔστι τῆς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος Sup. 564. λαμπτήρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34. τὸ λαμπρὸν εἰλίσσυσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος ib. 1571. τόνδε δόμοις ἐξεθρέψω φάος Iph. T. 849. ἔως ἂν νυξ ἀμείψῃται φάος Rh. 615. βλέπων φάος ib. 971. κατὰ φάος, per diem, Bac. 425. ὃ φάος μέγιστον

ἡμῖν εὖτε βακχεύματος ib. 608. λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος Ion. 1149. εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν Her. F. 517. ἐς φάος μολῶν ib. 524. ὦ φάος μολῶν πατρὶ ib. 531. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ib. 642. τὸ φάος ἐκλιπεῖν ib. 1073. cf. Ion. 1186. παίδων νεογνῶν ἰδεῖν φάος Dan. fr. X. 7. ἡμέρας ἀγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. etc.

Φάραγξ. θάσσειν φάραγγα Iph. T. 277. ἐν πύλαισι σταθεὶς φάραγγος Cy. 664. φάραγγες ὕδατι χειμάρρῳ ῥέεσαι Tr. 448. ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2.

Φαρέτρα. φαρέτρα Λοξίη Rh. 979. φαρέτραν εὐτρεπῇ σκενάζεται Her. F. 969.

Φαρμακεύειν. εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν An. 355.

Φάρμακον. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; Or. 1190. πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. φάρμακον πόνων Bac. 283. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται Her. 596. φάρμακον δρατήριον Ion. 1185. λόγος ἐσθλὸς φάρμακον φόβῳ Fr. inc. LIX. 2. λύπης φάρμακον eorum. LXXV. 1. ἀλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσφ' eor. CXVIII. 1. φαρμάκοισιν (sc. φῶτα κτενεῖς); Hes. 878. cf. Med. 385. ὁ ἀδικος λόγος φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. σάρκες ἀπ' ὀστέων—ἀδήλοισι φαρμάκοις ἀπέρρεον Med. 1201. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. τυγῆμαι ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς ib. 157. cf. v. 204. ἠδεις γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς ib. 271. ἔτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 326. φαρμάκων θανασίμων Ion. 616. χρειᾶς ἀνάνδρου φάρμακα Bel. fr. VIII. 2. ἐπιτακτὰ φάρμακα ejusd. fr. XVIII. 2. θνήσκετε φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς Cress. fr. IV. 2. τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσεις Pal. fr. II. 1. etc.

Φάρος, *nom. propr. insulae*. Hel. 5.

Φᾶρος, *vel φάρος, velum, pallium*. λινόκροκον φᾶρος Hes. 1081. λεπτόμυτον φάρος An. 832. χρυσεότολον φάρος Her. F. 414. χρυσεοπηνήτων φαρέων Or. 838. φάρεα πορφύρεα ib. 1436. et Hip. 126. ἄπεπλος φαρέων λευκῶν Ph. 328. λεπτὰ φάρεα Hip.

133. et λεπτὰ φάρη Sup. 286. πολλὰ ποίκιλα φάρεα Iph. T. 1150. εὐτ' εἰς κόλπου κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. πολύπηνα φάρεα El. 191. Ἰδαῖα φάρη ib. 317. πῶς ἂν νῦν ἔχῃ ταῦτ' ἂν φάρη; ib. 543. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ib. 1221. φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν ib. 1231.

Φαρσάλιος. πόλειως Φαρσαλίας An. 16. γῆς Φαρσαλίας ib. 22.

Φάρσαλος γῆ Iph. A. 812.

Φάρνυξ. ὁ φάρνυξ εὐτρεπῆς ἔτω Cy. 214. εὐρείας φάρνυγος ἀνατόμῃ τὸ χεῖλος ib. 355. φάρνυγος αἰθέρ' ἐξίεις βαρὺν ib. 409. ἐξ ἀναιδῶς φάρνυγος ib. 588.

Φάσγανον. ἀμφίχρυσον φάσγανον Hes. 543. σπάθῃ φασγάνῃ μελανδέτῃ Eu. fr. II. 2. εἰς βάρβαρα φάσγανα ἐμπεσῇ Hel. 870. ἔτω φάσγανα Syl. fr. II. 1. etc.

Φᾶσις, *nom. propr. fluvii*. An. 652.

Φάσκειν. μόνος γε φάσκει διαφυγεῖν μόρον Hel. 1083. ὁ μὴ φάσκων Her. 903. τί φάσκων; Her. F. 1382. ἡ τεκεῖν φάσκουσα Al. 640. ἔφασκε Sis. fr. I. 27. etc.

Φάσμα. φάσμα μελανόπτερον Hes. 704. ὀρῶ ἀελπτον φάσμα Or. 877. cf. Iph. A. 1586. et Ion. 1395. φάσμα νερτέρων Al. 1130. εὐσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. οἶον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὀρῶ; Her. F. 817. τί ποτ' αἰρομ' ἔννυχος—φάσμασιν; Hes. 70. ἐκ φασμάτων τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο; Or. 407. νύξ καινὰ φέρουσα φάσματα Iph. T. 42. νύχια φάσματα ib. 1261. πέμπε φάσματ' εὐμενῇ Hel. 575. μακαρίων φασμάτων Ion. 1354. ὀψόμενοι τυράννων φάσματα El. 711.

Φατίζειν. τῇ τῆς θεᾶς τὴν παῖδ' ἀλοχον φατίσας Iph. A. 135. κόρη—ἐμὴ φατισθεῖσα ib. 936.

Φάτις. γυνὴς τῇ θεῇ τὴν φάτιν Ph. 23. ὀθεν μοι πρῶτα φάτις ἦλθεν—Hip. 130. πομπίμα φάτις δωμάτων ib. 579. ἐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὥς ἦξοι, φάτις; An. 79. πικρὰν Φοίβῃ φάτιν Sup. 834. cf. Hel. 668. et Ion. 1325. φάτις ἔτυμος Iph. A. 795. μαψίδιον ἔχει φάτιν Hel. 259. φάτιν τιν' οἰκοθεν κλύουσα ib. 1207. ἔτω φάτις αὐδᾶ Ion. 225. φάτιν αἶον ib. 508. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2.

Φάτνη. πλεσίαν φάτνην Eu. fr. VI. 1. γράπει, ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24. ὃ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τετραμμέναι Hip. 1240. φάτνας αἵμασιν πεφυρμένας Al. 499. ἱππικαῖς πέλας φάτναισιν Bac. 510. cf. v. 618. et Hel. 1197. φονίαισι φάτναις Her. F. 382. τῶσδ' ὅχως φάτναις ἄγοντες πρόσθετε El. 1136. ἐπάκτιοι φάτναι St. fr. III. 2.

Φαῦλος. φαῦλος ψόγος Ph. 94. ὦδε φαῦλος ὢν An. 325. cf. v. 379. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317. ὃ φαῦλῳ τρόπῳ Rh. 599. φαῦλον χρητὸν λαβεῖν φίλον Ion. 834. ἂν φαῦλος ἢ τᾶλλα Antig. fr. VI. 2. ἤκιτα φαῦλος Syl. fr. III. 1. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαῦλοις ἔνδικα Ph. 499. οἱ ἐν σοφοῖς φαῦλοι Hip. 989. φαῦλοις—πεισθεῖς λόγοις An. 871. φαῦλος μάχεσθαι βυκόλως ἠγύμεθα Iph. T. 305. μηδεὶς με φαῦλην νομιζέτω Med. 807. ἐννοῦμαι φαῦλος ἔσα Hip. 435. δόκησις φαῦλη Antig. fr. X. 2. φαῦλῃ διαίτῃ Antiop. fr. XXVII. 4. ὀργῇ φαῦλῃ Ag. fr. VI. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαῦλῃ τίς ἐστὶ Bel. fr. XII. 3. φαῦλος χθονὸς Cresph. fr. XIV. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν Iph. T. 390. νυκτὸς ἔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν Rh. 285. ἔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν El. 760. σὺ φαῦλ' ἠγῇ τὰδε Iph. A. 734. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐστὶ Hel. 751. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς Epist. I. φαυλοτέρας φρενὸς An. 483. τὸ πληθὺς ὅτι φαυλότερον ἐνόμισε Bac. 431.

Φαυλότης. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Pol. fr. III. 2. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις ejusd. fr. V. 2.

Φαύλως. ἔτι φαύλως ἦλθε χθόνα Ph. 112. φαύλως φέρε Iph. A. 850. cf. v. 897. φαύλως εὐδομεν Rh. 769. ἔχ ὦδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι Ion. 1546. ἔτοι ῥάδιον τὰ τοιάδε φαύλως παραινεῖν Her. F. 89.

Φέγγος. τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρόμενος Hec. 32. εἰσορᾶν φέγγος ἡλίου ib. 248. cf. Or. 1025. Hip. 1023. An. 113. Bac. 210. Hel. 538. Ion. 853. ἀφίημι ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε Hec. 368. τυφλεῖμαι φέγγος ὀμμάτων

ib. 1035. τυφλὸν φέγγος ib. 1068. λαπεῖν φέγγος Or. 952. χρυσεόκυκλον φέγγος Ph. 181. φέγγος λαμπρὸν Hip. 179. φέγγος ἀελίου ib. 850. Iph. A. 1282. et El. 729. φίλον τὸ φέγγος τῷτο τῷ θεῷ Al. 725. conf. Dan. fr. X. 1. τί φέγγος—ἐδιφρεύετό γ' ἄλλως; Sup. 990. Διὸς φέγγος Iph. A. 1506. τὸ τᾶσδε ἀμέρας—φέγγος ὁλοὸν εἶδε γαῖαν Tr. 850. εἴτ' ἐκλέλοιπε φέγγος Hel. 327. ὃ φέγγος El. 866. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένος Epig. I. 4.

Φεῖδεσθαι. τί δὴ γε φεῖδομαι ψυχῆς ἐμῆς; Her. F. 1146. φεῖδου μηδὲν Hec. 1044. Med. 401. et Her. F. 1400. φεῖδου ὀλιγάκις λέγειν κατὰ Or. 393. cf. v. sq. μὴ φεῖδεσθε Hec. 387. et Tr. 1285. φειδόμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδόμεθα Ipus fr. XI. 1. φεῖδεσθαι τέκνων Iph. A. 403. εἰδ' ἐφεισάμην Al. 289. τί κεύθων—Εὐρυσθέως ἐφείσατο; Her. 880. φεῖσαι τέκνων Med. 1057.

Φειδῶ, εὐδοί. φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' εἰ ποιεῖν βροτῶν Antiop. fr. XL. 3. φειδῶ βίῃ Hip. fr. X.

Φεραῖος. Φεραίων ἄνθρωποι Al. 483. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενῆς παρουσία ib. 609. πολλοὶ σοι ξένοι Φεραίων ib. 1048. ὃ Φεραία χθὼν ib. 235. cf. v. 479.

Φέρβειν. φέρβειν βοτὰ Hip. 75. μ' ἔφερβε σὸς δόμος Or. 867. βωμοὶ μ' ἔφερβον Ion. 323. φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 827.

Φέρειν. εἰ γῇ κακῇ—εὐ τάχυν φέρε Hec. 593. Ἐκάβῃ φέρω τόδ' ἄλγος Hec. 663. φέρω σιγῇ κακά; ib. 738. αἰσχύνην φέρε ib. 1241. ἀτρεμαίαν—φέρω βοᾶν Or. 148. χάριν φέρεις ib. 239. ἴσον φέρε νύξ Ph. 733. μεγάλη φέρω κακά ib. 1347. ἀγνάς χειρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. τὸς κρείσσης λόγους πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὑπο An. 189. τὸς σὺς μύθος ῥαδίως φέρω ib. 745. αἰδῶ φέρε Sup. 911. μέγα φέρου' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562. ἔνθα δόξα φέρε κλέος ib. 566. τόδ' ἐμὸν ὃ φαύλως φέρω ib. 897. cf. v. 850. ἔχ ἀπλῶς ἔτω φέρω ib. 899. μόχθος ἔδεις τοῖς νέοις σκῆψιν φέρε Iph. T. 122. φέρω σοι κεδνὸς λόγους Rh. 272. cf. Tr. 53. Ion. 1110. et El. 228. 237. et 292. ὄνομα δυσκλεῖς

φιμος Ion. 684. γὰ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων Tr. 1302. τρόφιμα μέλαθρα Ion. 235.

Τροφός, 1) ὁ. λείπει με—τροφὸν τέκνων οἰκερὸν Hec. F. 45. ἐλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμῷ πατρὸς El. 409. 2) ἡ. ἀπάντων γὰ τροφός Ph. 693. ἦδε τροφός γεραία Hip. 171. cf. v. 267. et 1305. πόλιν ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. ἀγκάλαις τροφῷ Iph. T. 835. ὦ νύξ—χρυσέων ἄσρων τροφὲ El. 54. ὁ πεδοσιβῆς τροφός St. fr. III. 3. vid. not. ἦδε μοι τροφός Fr. inc. CLXXXV. 1. ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι Bac. 105. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν τροφός Cy. 4.

Τροφώνιος. σηκοῖς ἐντρέφει Τροφώνιου Ion. 300. cf. v. 393. et 405.

Τροχάζειν. τετραόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730.

Τρόχαλος. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.

Τροχηλατεῖν. τὸ ματρὸς αἵμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν Or. 36. δειναὶ κῆρες—τροχηλατήσουσ' ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253.

Τροχηλάτης Ph. 39.

Τροχήλατος. τροχηλάτῃ μανίας Iph. T. 82. σφαγὰς Ἑκτορος τροχηλάτης An. 399. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλυ Hec. F. 123.

Τρόχος. τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip. 1133. ἐκ τρόχων πεπαυμένοι Med. 46. cf. Alop. fr. IV. 2.

Τροχός. κυρτός τροχός Bac. 1064. τροχῷ τέρμονι δίσκου Hel. 1488. τροχοὶ ἐπήδων Ph. 1201. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1235.

Τρύπανον Cy. 460.

Τρυφᾶν. ἄρ' ὁ τρυφῶμεν; Sup. 214. τρυφᾶ ὁ δαίμων ib. 552. τρυφᾶν μ' ἀναγκάσει Bac. 967. ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Iph. A. 1303. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 1376.

Τρυφερός. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150.

Τρυφή, et dor. τρυφά. τρυφῇ ἄλλων ἐδεσῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 4. σολίδα κροκέεσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς Ph. 1498. τρυφᾶς ἔχουσα Τρωϊκᾶς Or. 1113. ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997. τρυφᾶς γε τοιάσδε Bac. 968. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα Cy. 584. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2.

Τρύφημα Iph. A. 1050.

Τρύχειν. ἀμπλακίαις—τρίχῃ (2 sing. pres. pass.) Hip. 147. μὴ τρίχυσαι τὴν Hel. 1302. κατ' οἶδμ' ἄλιον τρυχόμενος ib. 528.

Τρυχηρός. τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χρύα πέπλων λακίσματα Tr. 496.

Τρύχος. τρίχει πέπλων ἐξομόρξασθαι δάκρυα El. 501. plur. τρίχῃ ib. 185.

Τρῳάς. εἰς γυναῖκα Τρῳάδα An. 868. conf. Tr. 477. Τρῳάδα πόλιν An. 971. et Iph. T. 442. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας Tr. 523. Τρῳάδος ἐκ γῶς Hel. 534. cf. v. 588. et 1236. et El. 3. et Τρῳάδος χθονός El. 1001. plur. Τρῳάδες, Trojanæ mulieres, in Hec. et Tr. passim legitur, et El. 998.

Τρῳες, Trojani, in dramatibus, ad res Trojanas pertinentibus, passim, et Fr. inc. C. 1.

Τρῳιάς. τῶν πολυμόχθων τινὰ Τρῳιάδων Hec. 97.

Τρῳικός. ἐπ' εὐτυχῶντι Τρῳικῷ στρατῷ Rh. 649. ἀνάκτων Τρῳικῶν ib. 738. πύργων Τρῳικῶν ἀπο Tr. 720. ἀπὸ Τρῳικῶν πόνων Cy. 107. cf. v. 346. et 599. Τρῳικῆς χθονός Hec. 6. et 17. conf. Tr. 4. et El. 1279. Τρῳικῆς ἀλώσεως Hec. 1135. λείας Τρῳικῆς An. 15. τρυφᾶς Τρῳικᾶς Or. 1113. Τρῳικῶν ἐκ τάξεων Rh. 595. τὸ Τρῳικὸν πῆδημα An. 1140. τὸ Τρῳικὸν κλέος Hel. 851. et 1619. Τρῳικῶν ἐκ τειχέων Or. 246. στρατοπέδοισι Τρῳικοῖς Rh. 526.

Τρῳμα, i. q. τραῦμα Sup. 848.

Τρῳός. ταῖς Σιμοεντίσι Τρῳῆσιν Tr. 1117. εἰ τὰ Τρῳ' ἦν εὐτυχῇ. El. 1077.

Τρωτός. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας Hel. 816.

Τυγχάνειν. ὅτῳ κατ' ἡμᾶρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν Hec. 628. τυγχάνω ἐν μέσοις Θρήκης ὁροῖς ἀπὼν ib. 963. et ita hoc verbum sæpissime cum adjecto alius verbi participio construitur, ut e. c. Ph. 107. Med. 608. Hip. 281. An. 144. Iph. A. 1139. Iph. T. 630. Rh. 653. Ar. fr. XVIII. 1. et ita imperf. ἐτύγγχανον—βαίνων Or. 864. cf. Ph. 1353. Al. 10. Bac. 1130. et Dan. 64. ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει σεναγμάτων Or. 1326. εἴ τι δε-

βαρχῶν ὑπο Bac. 758. πᾶτραν φερόμεναν δίναισι Or. 982. etc.

Φέρης, pater Admeti. Al. 11. etc.

Φερητιάδας, dor. pro ης, nepos Pheretis, i. e. Eumelus. Iph. A. 217.

Φερνή. σῆ μ' ἀλόχῃ—πέμπεν φερνήν Iph. A. 47. πεκρημένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Phaëth. fr. XV. 2. φερνάς ἔχων δάμαρτος Or. 1662. γάμων φερνάς διδῶς Αἴμονι Ph. 1581. λάζυσθε φερνάς τάσδε εἰς χέρας Med. 956. προσδεῖς φερνάς Hip. 629. εἰ ζαπλῦτος οἴσεται φερνάς δόμοις An. 1283. ἄς φέρω φερνάς κόρη Iph. A. 611. μὲ ταῖς σαῖς φερναῖς ἔλαβεν ib. 869. φερνάς πολέμῳ—λαβὼν γέρας Ion. 298.

Φερσέφασσα, i. e. Proserpina. Hel. 174.

Φέρτερος. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 352.

Φερτός. δουλείας τὰς ὃ φερτὰς Hec. 159.

Φεῦ, exclamatio, dolorem aut indignationem exprimens. Hec. 55. et passim.

Φεύγειν. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος Med. 561. εἰς τὰς ἀφῶνας μάρτυρας φεύγεις; Hip. 1076. φεύγομεν πᾶτραν Her. 187. φεύγει λόγον ib. 912. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι Her. F. 305. τὸ φάος ἐκλιπεῖν ὃ φεύγω ib. 1074. φεύγω γενεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 17. φεύγ' ἀνόσιον μῖασμ' ἐμὸν Her. F. 1233. φεύγειν πόλιν Or. 441. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπῳ χρητέκνα An. 230. φεύγειν τὰ δεινὰ Sup. 339. φεύγειν πόλεμον Tr. 400. τὸν Ἑλλήνων ὄρον φεύγειν Her. 191. γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας Or. 469. μῖασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν Hip. 35. αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονὸς Sup. 148. cf. Cenei fr. I. 2. τῶν Ἑριννύων χόλον φεύγων Iph. T. 1440. ὑπ' αἰετῷ δίωγμα φεύγων Hel. 21. ὃ φεύγων, in iudicio accusatus, reus, El. 1269. οἱ Κύπριν φεύγοντες ἄγαν Hip. fr. V. 1. φεύγουσα λέκτρα Tr. 981. μαιφόνον ἔκ' ἔτ' ἂν φύγοι μύσος An. 335. πῶς φύγω ψόγον; Hec. 1249. cf. v. 384. ἦν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς Or. 1593. αἰτίαν φυγεῖν Hip. 961. μόρσιμα ὃ τι φυγεῖν θέμις

Her. 615. τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φυγὼν Hip. 1067. νέρθεν ἄσμενος φυγὼν Her. F. 621. εἰδὲ φευξίῳ φίλος Her. F. 628. vid. not. πέφυγας τὸν ἐρὼν ἱέσιον Δία Hec. 345. ἀψυχία πέφυγεν ἄδην Al. 960. ἔχ' ἅπασα πέφυγεν ἐλπίς τῶνδ' ἐμοὶ σωτηρίας Her. 453. ὃ φευξόμεσθα Or. 1594. πατρὸς ὃ φεύξεσθ' Ἑριννύς; Ph. 627. φευξείσθε (pro φεύξεσθε: vid. not.) πάντες Bac. 797. εἰδ' αὖ τὸ δεινὸν προσκόλῃ φευξόμεσθα Hel. 507. τίνα φυγὴν φευξόμεσθα; ib. 1047. μητροκτόνος νῦν φεύξομαι El. 975. etc.

Φευκτέον. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον Her. 260. τί φευκτέον; Hel. 866.

Φηλεῖν, vel ὤν. γλώσσαις πονηρῶν προτατῶν φηλύμενοι Sup. 243.

Φηλήτης. φηλητῶν ἀναξ Rh. 217.

Φήμη. ἐξ εὐαγγέλου φήμης ἀπελθεῖν Ph. 1224. ταχεῖα δόξε φήμη Iph. A. 426. μάλα τερπνὸν κἀνέλπειν φήμην ἀκοαῖσι δίδεγμαι Iph. T. 1496. φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν Rh. 656. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἰδρμένη Hel. 826. δεῖξον φήμην ἔγνων El. 818. 2) termin. dor. φήμα. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. τίς φοβεῖ σε φήμα; ib. 574. Vocabulum plane doricum, φάμα, vid. supra suo loco. 3) plur. μάντεων φήμας ἐλέγξας Hip. 1056. ἀξιοπενθεῖς φῆμαι ib. 1466. τοιαῖ νιν προσερεῦσι φῆμαι Al. 1008. cf. Tr. 410. φήμας ἄλλως κακὰς ἤκουσεν Hel. 620. φήμας μοι ἐσθλὰς ἐνεγκῶν ib. 1297. τὰς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας θνατοῖς Ion. 180. ἐν πολιαῖσι φήμαις El. 701. ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων Alex. fr. XXIII. 2.

Φημί, aio, affirmo, Ph. 606. et Al. 375. τὰ Κασ. λέκτρ' ἔκ' ἐφάτην τῆς Ἀχ. πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης Hec. 130. τί φῶ σε; Ph. 318. cf. Hip. 1384. Iph. A. 442. et Her. F. 514. etc.

Φημίζειν. ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι Iph. A. 1356.

Φθάνειν. μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσῶσα Med. 1169. φθάνει γόνασι προσπεσὼν πατρὸς Her. F. 986. φθάνει νιν εἰσω δόμων ὑπεκλαβῶσα ib. 996. ὃ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν θνήσκοντες Or. 934. cf. v. 939. φυτεύων παῖδας

ἔκ' ἔτ' ἂν φθάνοις *Al.* 665.—κατάρ-
 γματα ἔκ' ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῇ ποιη-
 μένη; *Iph.* *T.* 245. ἔκέτ' ἂν φθάνοις
 ἂν αὖραν ἰσίοις καταδοκῶν *Tr.* 456.
 φθάνοις ἂν ἔκ' ἐν τοῖσδε συγκρύπτων
 δέμας *Her.* 721. ἂν φθάσωμεν *Ph.*
 982. cf. *v.* 1286. ἔφθημεν ἔπω—εἰσ-
 πεσόντες στρατὸν *Ph.* 1477. ἔφθης με
 μικρὸν *Iph.* *T.* 669. ἐπείπερ ἔφθης
 νεωτέρης *Her.* 121. πρὶν ξύμμαχος
 τις—ἐλθὼν εἰς οἶκός φθῇ *Or.* 1220.
 μὴ φθῇ με προσβάς δῶμα *An.* 991.
 Φθέγγεσθαι. πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρτα
 κακῶν; *Hec.* 192. κάλλιπα Μυσῶν
 φθέγγεται πλετῶν ἀνὴρ *Fr.* inc.
 CLXXIII. φθέγγῃ *Rh.* 11. οἶον
 εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος φθεγγόμενον!
Hip. 880. ἄρας, ὡς Οἰδῖπός ἐφθέγγ-
 ξατ' εἰς ἡμᾶς *Ph.* 478. ὃ γὰρ τῷσδ'
 ἂν ἐφθέγγῃ λόγους *Med.* 1307. ἔδεν
 ἔδεις ἐφθέγγατο *An.* 1129. πρὶν τις
 —ἐφθέγγατο δεινὸν τε καὶ φρικῶδες *ib.*
 1148. ἐφθέγγατο βοήν τινα *Iph.* *T.*
 1385. εἴ τι Λοξίας ἀναξ θέσπισμα
 παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγγατο *Ion.* 729.
 βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγγατο *ib.*
 1189. φθέγγαι *Hip.* 300. φθέγγασθε
 ταυτὰ *Iph.* *T.* 1073. περὶ τῷ γὰρ
 ἄλλῳ μᾶλλον ἂν φθέγγαιτό τις; *Or.*
 1336.
 Φθέγμα. μήτ' ἐξ ἐκείνου φθέγμα δέξασ-
 θαι *Hip.* 648. εἶδε φθέγμα γηρύ-
 σοισδέ μοι *ib.* 1074. ὃ πᾶσα χθὼν φθέ-
 γματος πληρωμένη *ib.* 1215. φθέγμ'
 ἔχοντες *An.* 925. φθέγμα ἀνδρώπῃ
 λαβεῖν *Iph.* *T.* 52. φθέγματος ἡσθό-
 μην τῷ σῷ συνήθη γῆρυν *Rh.* 608.
 φίλον γε φθέγμ' ἰδεξάμην τόδε *Ion.*
 561. φθέγμα ὄσων εἵχομεν *Her.* *F.*
 927. πτερωτῶν φθέγματα *Hel.* 753.
 ὄρδια ἐξεπίπλατο βοῆς κελεύθε φθέ-
 γματα *ib.* 1592.
 Φθείρειν. φθείρει σε θεῶν τις *Hec.* 58.
 cf. *Ph.* 382. εἰ τάνδον οἰκυρήμαθ' οἱ
 λελειμμένοι φθέρουσιν *Or.* 927. λαῶν
 φθείρει γέναν *Hel.* 1345. φθέρουσιν
 ἦδη χρῆσθ' ὀμιλῖαι κακαὶ *Fr.* inc.
 CLXXXIX. φθείροντες ἄσους *Sup.*
 234. φθείρω *Her.* 285. φθείρεσθε
 τῇσδε, discedite ab hac, *An.* 716. πό-
 σον χρόνον—ἄλιον ἐφθείρω πλάνον;
Hel. 780. εἰ μὴ φθереῖ (2 sing. fut.
 1. med. att. pro φθερῇ, nisi discedes)

τῇσδ' ὡς γάχις' ἀπὸ τέγης *An.* 709.
 ἔχ' ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως νό-
 μον *El.* 234. ἐν τροφαῖσιν ὀμμάτων
 ἐφθαρμένος *Her.* *F.* 932. ναυτίλος
 ἐφθαρμένος *Iph.* *T.* 276. Φρυγῶν
 ἐφθαρμένων *Tr.* 1164. ποντίος ἐφ-
 θαρμένος *Cy.* 299. παρθένος φθα-
 ρεῖσα *Melan.* fr. XXIII. 2.
 Φθία, provincia Græciæ, *An.* 16. et
 passim in hoc dramate, it. *Iph.* *A.*
 103. 713. et 954.
 Φθίας. Φθιάδος αἵας *Hec.* 451. cf.
An. 862. et 926. et *Tr.* 241. Φθιάδα
 κοπίδα *El.* 836. Φθίας, scil. γυνή
An. 119. Φθιάδων ἵππων *Rh.* 237.
 Φθίμενος. κεῖσθαι φθίμενον *Al.* 902.
 ὡς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω *Iph.* *T.*
 171. φθίμενος ἀλαίνεις ἄθαρτος *Tr.*
 1083. παρὰ Περσεφόνῃ πάντα φθι-
 μένων τινὰ *Hec.* 139. vid. etiam *Med.*
 1414. *Al.* 869. 991. et 998. *An.* 1022.
Sup. 44. 52. 59. et 1114. *Iph.* *T.* 161.
Her. *F.* 442. et *Epig.* *I.* 4. scem.
 φθιμένη *Al.* 81. et 278. et dor. φθι-
 μένα *ib.* 93.
 Φθινὰς μηνῶν ἀμέρα *Her.* 779.
 Φθίνειν. οἷ φθίνει τύχα Κύνριδος *Hip.*
 371. φθίνει καὶ μαραίνεται νόσος *Al.*
 201. θεῶν σκότιοι φθίνουσι παῖδες ἐν
 θανάτῳ *ib.* 992. ξηραὶ Ἀμμωνίδες
 ἔδραι φθίνουσι *El.* 735. ὄλβῳ μέτα
 φθίνουσι *Dan.* fr. *I.* 9. et ζῆν τε καὶ
 φθίνειν ποιεῖ *ib.* 5. τοῖς μὲν αὖξεται
 βίος, τῶν δὲ φθίνει *Inus* fr. XVII. 5.
 νέων φθινόντων *Al.* 56. ἔφθιτο πά-
 ρος *ib.* 416.
 Φθιτός. ἐμοὶ ὃ θέμις φθιτὸς ὄρᾳν *Hip.*
 1437. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις *Al.* 100.
 τὰ φθιτῶν τοῖς ὀρώσι κόσμος *Sup.* 78.
 φθιτῶν αὐδᾶν *Her.* *F.* 1026.
 Φθιώτας, dor. pro ης. *Iph.* *A.* 237. et
Tr. 575. τίς με Φθιωτᾶν ἄξει; *Tr.*
 187.
 Φθιώτις γῆ *An.* 665. Φθιώτιδες γυναῖ-
 κες *ib.* 1048. πρὸς ἀκτὰς Φθιώτιδας
Tr. 1125.
 Φθογγή. μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ *Hip.*
 418. φθογγῆς κλύουσα σῆς *Iph.* *A.*
 1534. πάσας φθογγὰς ἰεῖσα *Hec.*
 338. φθογγὰς μόσχων *Iph.* *T.* 293.
 θέμις εἰς φθογγὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν
 πελάθει; *El.* 1292.
 Φθόγγος *Hec.* 836. et *Hip.* 1205.

ἔκυν φθόγγος γ' ἔτ' ὀρνίθων, ἔτε θαλάσσης Iph. A. 9. εἴ τις φθόγγον εἰσακύσεται θνητῶν παρ' ἄδῃ Her. F. 490. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιτον El. 716.

Φθονεῖν. τῷ χρόνῳ ὃ φθονῶ Hec. 238. conf. Bac. 818. τὸ σὸν ὃ φθονῶ καλῶς ἔχειν Med. 312. τύτοισιν ὃ φθονῶ Hip. 20. φθονεῖς, εἰ πατήρ ἐξευρέ με; Ion. 1302. ὃ φθονῶ πέπλων Her. F. 333. φθονῶσιν, αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες Bel. fr. X. I. μὴ φθονεῖ φράσαι Med. 63. cf. Fr. inc. LVIII. 5. ὃ φθονεῖν χρῆ Sup. 1218. et Rh. 193. cf. Fr. inc. XVII. 3. φθονεῖν φασι μητρὸς τέκνοις Ion. 1025. λέκτρων φθονῶσα Ζηνὶ Her. F. 1309. πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. μὴ μοι φθονήσητε Tel. fr. XI. 1. φθονεῖσθαι ἐθέλοισι' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phoen. fr. II. 1. παίδων ἔδωκε μὴ φθονηθεῖν φόνῳ El. 30.

Φθόνος. ἀποκτείνειν φθόνος γυναικας Hec. 288. et Fr. inc. B. 53. 1. φθόνος νιν εἶλε θεόθεν Or. 972. φθόνον πρὸς ἀτῶν ἀλφάνουσι δυσμενῇ Med. 297. φθόνῳ—παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ Al. 307. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. cf. Sup. 348. et Iph. A. 1097. ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. ζὺν φθόνῳ σφάλλειν δίκαν ib. 781. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. φθόνῳ θυγατρὸς Iph. T. 1268. εἵργοις τομάτων φθόνον Rh. 343. cf. v. 456. Φθόνῳ (quasi a patre) ἐκπεφυκέναι Tr. 763. τὸν σοφὸν ὃ φθόνῳ χαίρω θηρεύουσα Bac. 1003. μὴ μέ τις φθόνῳ βάλη El. 902. φυλάσσεσθαι φθόνον Antior. fr. XX. 2. εἰς τὰπίσημα ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ Bel. fr. X. 2. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένος ejusd. fr. XXIX. 2. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. φθόνον ὃ σέβω Phoen. fr. II. 1. φθόνος τῷ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον Fr. inc. XVII. 3.

Φθορά. φθοραὶ βίη Plis. fr. VI. 2.

Φιάλη. ἀργυρηλάτης χρυσείας τε φιάλας Ion. 1182.

Φιλαίματος. γῆς φιλαίματοι ῥοαὶ Ph. 178. φιλαιμάτης ἀλκὰς Rh. 932.

Φιλάμμων, nom. propr. viri. Φιλάμμο-νος παῖ Rh. 916.

Φιλανδρία. μὴ τὴν τεκῶσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζῆτει παρελθεῖν An. 228.

Φιλανδρῆς. Βαρχίῳ φιλανδρῆος Fr. inc. CLXIX. 1.

Φιλανθρωπία. εἴδεις, ὅστις ἐκ ἡγάσθη σὺ τῆς φιλανθρωπίας Epist. III. cf. Epist. IV.

Φιλάρματος. Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἀναξ Her. F. 467.

Φίλανυλος δελφίς El. 435.

Φιλεῖν, 1) amare. πᾶς τις αὐτὸν τῷ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. νόμιζε, εἰ σὺ τὴν σαυτῇ φιλεῖς ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας Al. 706. sq. τρατὸς—λέσχας πονηρὰς καὶ κακοτόμους φιλεῖ Iph. A. 1001. ὃ φιλῶ τὰρρῆθ' ὀρᾶν Iph. T. 1198. σφαλερὰ ὃ φιλῶ τρατηγῶν κράτη Rh. 132. φιλῶ λέγειν τάλῃ-θες αἰεὶ ib. 394. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχη Tr. 68. ὃ ἐκ ἔτ' ἐρατῆς, ὅστις ἐκ αἰεὶ φιλεῖ ib. 1051. φιλεῖ ὀλβοδότειραν εἰρήναν Bac. 419. φιλεῖ τις ἡμᾶς Cy. 511. πυγμαῖος ὃ κῶμος λοιδόρον τ' ἔριν φιλεῖ ib. 532. ἡλίδιος, ὅστις μὴ πῶν κῶμον φιλεῖ ib. 535. ὃ φιλῶ φρενῶν ἀμύσους καὶ μεμνηνότας ξένους Ion. 526. ὃ φιλῶ ψόφος κλύειν ib. 630. φιλεῖς ἔγω φάος; Her. F. 90. φιλῶ τὰς ἐλπίδας ib. 91. φιλεῖν δάμαρτα Or. 668. κλαύση, φιλῶν τὸν οἶνον, ὃ φιλεῖντά σε Cy. 551. φιλῶν μάλισ' ἐμαυτὸν ἐκ αἰσχύνομαι Cresph. fr. VI. 2. τὸ φιλεῖν τὸν θανόντ' ἀγει δάκρυ Al. 1084. ἔσω φιληθεῖς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλή Hec. 1000. 2) solere. πῦσ' ἀπήνη—φιλεῖ χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κυφίσματα Ph. 854. νέα φροντὶς ἐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. cf. Hip. 161. An. 478. Sup. 916. Iph. A. 380. Her. 177. Ion. 604. El. 522. Antig. fr. IV. 1. et XI. 2. Ar. fr. XVI. 2. Bel. fr. X. 2. Dan. fr. XII. 1. Dic. fr. VI. 2. et VII. 5. Phaëth. fr. IV. 1. Tem. fr. VI. 1. Fr. inc. XXVIII. 3. et CCXVIII. et Fr. inc. B. 37. 2.

Φίλημα. φίλημ' ἐδέξω An. 631. φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σὸν Sup. 1153. πικρὸν φίλημα δῶσα Iph. A. 679. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς Ion. 519. πολλὰ φιλήματ' ἐξέπλησε Or. 463. πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν An.

417. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν Tr. 1176. λυγραί φιλημάτων τέρψεις Her. F. 1376. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιο Dan. fr. XI. 2.

Φιλία. φιλία ἢ σὴ πρευμανής Or. 138. σὴν φιλίαν σεβόμεσθα Al. 280. ἔλιπε φιλίαν ib. 934. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy. 81. φιλίαν ὁμόφυλον Her. F. 1200. χρῆν μετρίας εἰς ἀλλήλους φιλίας θνητὸς ἀνακίρνασθαι Hip. 254.

Φίλιος. ἐπλάσθης φίλις πρὸς αὐλὰν Rh. 347. φιλίας ἀλόχευ Al. 879. et 920. ὦ φιλία κεφαλὰ Rh. 902. χέρα φίλιον Hel. 634. φίλιναι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. γένος φίλιον Med. 1262. φίλις σώματος ib. 1399. cf. An. 1182. τὸ σὸν λιπῆσα φίλιον An. 604. φίλιον πρόσφθεγμα Tr. 777. ἀμέρας φίλιον βροτοῖς φέγγος ib. 849. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 751. ζεῦγος φίλιον ib. 1403. φιλιά μοι τεμοῖ Sup. 375. βρέφη φίλια Tr. 557.

Φίλιππος, *ap pell.* qui equis delectatur. φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἐν φιλίπποις Θραξὶ ib. 428. τῆς φιλίππου Ἀμαζόνος Hip. 582.

Φιλόγαμος. φιλόγαμοι μνηστῆρες Iph. A. 392.

Φιλόδαφνος. δέσποτα φιλόδαφνε Lic. fr. IV.

Φιλοδέσποτος. τὸ νόσφι φιλοδέσποτον Ion. 709. c.

Φιλόζωος. ὦ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc. LXXXI. 6.

Φιλοικτίρμων Iph. T. 345.

Φιλοκισσοφόρος Cy. 616.

Φιλόξενος. ἄγαν φιλόξενος Al. 812. ἀνδρὸς φιλοξένου ib. 833. cf. v. 861. φιλόξενοι Cy. 125.

Φιλοπάτωρ Or. 1605. et Iph. A. 638.

Φιλόπλητος ἄμιλλα Iph. T. 412.

Φιλοπράγμων Epist. IV.

Φιλόπολις Rh. 158.

Φίλος. πρὸς φίλον τάφον Or. 97. τοῖς φίλοις ὀρθὸς φίλος πέφυκας Iph. T. 610. cf. Antior. fr. XI. 1. φίλον θησαυρὸν El. 565. ἐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Prot. fr. VII. τύμβῳ ἕδεις πιστὸς ἀνθρώπων φίλος Fr. inc. LXXXIV. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 42. μήτε τὸς φίλους φίλους ἡγεῖσθε ib. 328. φίλους τιθέντες τὸς γε πολεμιωτάτους ib. 848. κοινὰ τὰ

τῶν φίλων Or. 733. φίλοι προσφέρουσθε πρὸς φίλον Cy. 175. οἱ μυσικῆς φίλοι Pal. fr. III. 3. φίλων πείραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 1. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. φίλην ὠλένην Med. 902. λόγων κληδόν' ἤνεγκας φίλην Hel. 1266. τυραννί, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. φίλας (dor. pro ης) καρδίας Hec. 1027. πυρὸς φίλα φλόξ An. 848. βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα Hec. 41. ὦ φίλον γένειον ib. 286. ὦ φίλον ὕπνῳ θέλγητρον Or. 211. φίλον τῷ νοσῶντι δέμνιον ib. 229. πᾶν ἐν φίλον τούδε ib. 1192. δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χειρὸς Al. 377. φίλον δέλεαρ Tr. 695. ὃ, τι καλὸν, φίλον αἰεὶ Bac. 879. et 899. θηρσὶν φίλον τύμβευμα Ion. 933. φίλον ἄχθος Her. F. 637. ὦ φίλον μοι Πηγάσῃ πτερὸν Bel. fr. III. φίλον ξύλον Syl. fr. VII. 1. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506. cf. v. 517. λέχη φίλα ib. 933. τλήθῃ τὰ μὴ φίλα ib. 1251. ἡμᾶς χρή σε νουθετεῖν φίλα Or. 299. φίλα κηδεύματα ib. 793. ἔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρυσίαν λέγω Al. 633. φίλα θροεῖς Rh. 454. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 287. ἔτοι φίλα τὰ μοι φίλα ib. 466. τὰμὰ εὐρίσκω φίλα Ion. 523. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613. τὰμὰ σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. etc. 2) *Comp.* φίλτερος. ἔτιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν τῷδε Al. 434. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 185. ὃ, τι τῷ ζῆν φίλτερον ἄλλο ib. 191. τί γὰρ πατρώας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός; Aeg. fr. IV. 3) *Superl.* φίλτατος. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτῃ δὲ σὺ Ἑκάβῃ Hec. 953. cf. v. 990. etc. ἀδελφῷ φιλτάτῳ (in dual.) Ph. 1446. φιλτάτων θαλάμων Hip. 540. διὰ φόνου οἱ φίλτατοι χωρῆσι An. 175. ἄκυσσον τῷδε φιλτάτους λόγους Her. 643. τοῖς φιλτάτοις πολέμιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. ὦ φιλτάτῃ χεῖρ, φίλτατον δέ μοι σῶμα Med. 1071. φιλτάτης ὁμιλίας Hip. 838. μελάθρων φιλτάτην σέγην Al. 23. τῆς σῆς φιλτάτης γενειάδος An. 575. φιλτάτην πόλιν πασῶν Her. 315. ὦ φιλτάτῃ πρόσοψις Hel. 642. δέρεφ φιλτάτῃ

Ph. 169. ποδῶν φίλτατον βάσιν Tr. 384. ὃ φίλταται γυναῖκες Or. 136. φίλτατον ἄχθος Rh. 379. τῶν ἐν εὐνῇ φίλτατων ἀσπασμάτων Hec. 829. cf. Bac. 956. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med. 16. ὃ τέκνα φίλτατα ib. 1397. τὰ χθιστά τοῖσι φίλτατοις ἐνέμεθα Iph. A. 1170. cf. Tr. 371. τὰ φίλταθ' ἐν ῥῶν Ion. 521. cf. v. 571. et Her. F. 514. etc.

Φιλοτέφανος. φιλοτεφάνους κώμης Cresph. fr. IV. 8.

Φιλότεκνος. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph. 972. ἔστιν μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρὸς Fr. inc. LVII. 1. φιλότεκνόν πως πᾶν γυναῖκεῖον γένος Ph. 359. conf. Her. F. 636.

Φιλότης. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότητι χαρῶν Or. 1048. φιλότητί γ' ἐσμέν (sc. ἀδελφοί) Iph. T. 498.

Φιλοτιμία. τί τῆς κακίτης δαιμόνων ἐφίεσαι, φιλοτιμίας; Ph. 535. φιλοτιμία ἐνέχεται Iph. A. 527.

Φιλότιμος Ph. 570. φιλότιμον ἦθος Sup. 907. τὸ φιλότιμον γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ Iph. A. 22. cf. v. 342. et 385. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν ib. 520. φιλοτιμότερόν τινα—ὑπεῖδον Epist. V.

Φιλοφροσύνη. φιλοφροσύναις τημελεῖν τινα Epist. IV. cf. Epist. V.

Φιλόφρων. φιλόφρον ἀλλήλων γένος Iph. T. 1061.

Φιλόχορος. μετὰ φιλοχόρου κιθάρας Iph. A. 1037.

Φιλοχρηματία. φιλοχρηματία θελχθέντα Epist. V.

Φιλοχρήματος Epist. V.

Φιλόσογος πόλις El. 904. φιλόσογον χρῆμα θηλειῶν ἔφν Ph. 206.

Φιλοψυχεῖν Iph. A. 1385. φιλοψυχῶντες Her. 519. μὴ φιλοψυχῶσα ib. 534. φιλοψυχῆσομεν; Hec. 315.

Φιλόψυχος. φιλόψυχος γυνή Hec. 348. φιλόψυχον κακὸν Ph. 600.

Φίλτρον An. 206. σοὶ ἔδεν ἔχω φίλτρον ib. 541. τὸ τίκτειν φέρει φίλτρον μέγα Iph. A. 917. τί φίλτρον ἀγγέλλοντε σοί; Iph. T. 1182. φίλτρον ὃ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. φίλτρον τι τῶτ' ἔχων Her. F. 1407. δεινὸν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. cf. Protes. fr. X.

φίλτρον μέγιστον Dan. fr. XI. 4. ἐκ τοῦ σκότους—φίλτρον ὁμῶς τε, τοῖς βροτοῖς πολλὰ χάρις Hec. 832. φίλτρ' ἐπιδῶν Ph. 1266. φίλτρα θελητήρια ἔρωτος Hip. 509. τὰ θεῶν φίλτρα φροῦδα Τροία Tr. 859. φίλτρα αἱματηρὰ δωμάτων Hel. 1110. τῶν σῶν φίλτρων τέρομαι El. 1309. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχιδεῖς Dan. 27. πλείω πορίζα φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2.

Φίλως. ὃ φίλως μοι λέγεις Or. 100. φίλως, καλῶς δ' ὃ, τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597.

Φινεΐδες ἄκται Iph. T. 423.

Φλαῦρος. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρυσοῖς μοχθῶσι Med. 1103. φλαῦραν ὃ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν Iph. A. 1163. γλῶσσα φλαῦρα Fr. inc. XVII. 3. ἔτ' ἐν τι δράσω φλαῦρον, ὅτε πείσομαι An. 732.

Φλεγέθειν. ἐφοῖς ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίῳ Ph. 172.

Φλέγειν. αἷμα δάϊον φλέγει τῇδε πόλις Ph. 248. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει ib. 258. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 309.

Φλέγρα, ποτ. κτῆσι. Ion. 988.

Φλεγραιῖος. Φλεγραιῶν εἰς πεδίον Her. F. 1193.

Φλεγύας, pater Ixionis. Ix. fr. IV.

Φλέψ κοίλη Ion. 1011. vid. not.

Φληναφήματα, τὰ Epist. V.

Φλόγεος. πυρὸς φλογέας αὐγὰς Hec. 1103. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1257.

Φλογερός. φλογεράν αἰθέρα El. 991. φλογερόν σέλας Hel. 1137.

Φλογμός. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῷ Hec. 474. cf. Sup. 831. αἰδοπι φλογμῷ Sup. 1019. τείχεα φλογμός—ἐπέσυτο Hel. 1177.

Φλόϊνος. φλοῖνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II.

Φλόξ. ὥς τῶδ' ἀδελφῷ μᾶ φλογὶ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 896. θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα Ph. 3. φλόξ ἑρανία (i. e. fulmen) Med. 144. τέρονοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. φλόξ οἶνε ib. 761. πῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; An. 848. ἐμπύρων εἶδες φλόγα; Sup. 155. et ἐμπύρῳ φλογὸς Hel. 752. τίς ἀνασχῆσει φλόγα; Iph. A. 732. ἐν Ἡφαίτῳ φλογὶ ib. 1602. κρύψαντες πέπλοισιν ἡλίου πρόσθεν φλογὸς Iph.

T. 1207. cf. Ion. 1134. ἀπόρρητον φλόγα θύσσα Iph. T. 1331. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα Rh. 120. πικράν γε τήνδ' ἀναιδύσσεις φλόγα Tr. 344. πελάνων φλόγα ib. 1063. ἀργῦσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν ib. 1261. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα ib. 1318. ὀρῶ—δίε πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα Bac. 8. cf. v. 599. πυρσώδη φλόγα πεύκας ib. 146. πλησίον πυρὸς φλογὶ Cy. 386. πυρὸς δεινῇ φλογὶ σῶμα δαΐσθεις Her. 914. ἐν μακρῇ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635. κέλευθον δὸς καθαροῖω φλογὶ ib. 875. ἐφέσιον φλόγα ib. 878. Διὸς φλόξ ib. 1178. ἵππες ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος Ion. 1148. φοενίαν φλόγα ib. 1263. πυρὸς ποίῃ φλογί; ib. 1294. φλογὶ θεοπύρῳ El. 732. θεῷ φλόγα Acol. fr. XXIII. 4. πολεμία φλόξ Er. fr. I. 28. χρυσέῃ φλογὶ Phaeth. fr. I. 3. θερμὴ ἀνακτος φλόξ ejusd. fr. XIII.

Φοβεῖν. τίς φοβεῖ σε φῆμα; Hip. 573. μεγαληγορίαισι ἐμὰς φρένας ὃ φοβήσεις Her. 358. ὃ φοβῇ, μή σ' Ἄργος—ἀποκτεῖναι θέλῃ; Or. 768. φοβῇ τὸν ἄδην; ib. 1522. κτύπον φοβέμεθα; Ph. 276. διπλὴν φοβεῖμαι μέμψιν Al. 1060. Πανὸς τρομερῇ μάστιγι φοβῇ Rh. 37. ὃ φοβεῖμαι Her. 766. πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἥλιος Fr. inc. LXXXI. 11. φοβέμενον ψόγον Iph. T. 686. κατθανεῖν φοβέμενος Ion. 628. προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβουμένη πάλαι—Or. 857. τὴν θεὸν φοβουμένη Iph. T. 37. φοβουμένη τὸν πατέρα Melan. fr. XXIII. 3. ἔπω πάρος ὧδ' ἐφοβήθη—στρατὸς Rh. 47. τὸν Ἀχιλλέως μηδὲν φοβηθῆς παῖδα An. 995. cf. Rh. 661. πάντ' ἂν φοβηθεῖς ἴσθι Rh. 80. cf. Hip. 519. ubi pro masc. est fæm. π. ἂν φοβηθεῖς ἴσθι.

Φοβερός. εἰς ἀγῶνα φοβερόν πιτνεῖ Or. 1538. φοβερός εἰσιδεῖν Ph. 128. φοβεροὶ μῦθοι El. 743. φοβεράν ὄψιν Hec. 77. φοβερόν—ὄμμα πωλικόν Iph. A. 620. τάχ' ἂν εἴη φοβερόν Rh. 561. φοβερόν θήραμα Bac. 866.

Φόβη. πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην Al. 170. πῶλος σιδήρῳ τέμνεται αὐχένων φόβην ib. 431. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβη ib. 1136. πρέπει

ᾧστε θηρὸς ἀγραύλῳ φόβῃ ib. 1186. μυρσίνας ἱερὰν φόβαν (dor. pro ἦν) Ion. 120. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721.

Φόβος. ἐγὼ σε θήσω τῷδ' ἐλεύθερον φόβῳ Hec. 869. cf. Rh. 664. Her. 867. φόβον παρέσχεν Hec. 1113. αἶ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ Or. 38. τὸν φόβον λύσασα ib. 104. διὰ φόβῳ ἔρχομαι ib. 755. θανάτῳ ἀμφὶ φόβῳ ib. 823. φόβος ἔχει με ib. 1255. παρακαλεῖς εἰς φόβον ib. 1583. φόβῳ πλέα Med. 263. et 903. et φόβῳ πλέως Her. 474. et φόβῳ πολλῇ πλέων El. 25. φόβος νεανικὸς Hip. 1204. φόβος μ' ἀναπτεροῖ Sup. 89. φόβον πέμψας ἔσω Iph. T. 1308. ἀγγέλλων φόβον Rh. 52. μετέστημεν φόβῳ ib. 295. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον ib. 308. ἐννυχος ἐξώρμα φόβος ib. 788. διὰ τέρνων φόβος ἀΐσσει Τρῳάσιν Tr. 157. φροῖμιον ἄξιον φόβῳ ib. 895. ὅπως μὴ συνοικοῖην φόβῳ Her. 996. φόβος εἰς τὸ δεῖμα περιβαλὼν μ' ἄγει Hel. 319. φόβῳ μεθεῖσα ib. 562. τῷ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; Ion. 1300. φόβῳ τρέμω ib. 1452. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα ib. 1498. ἄρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤκομεν φόβῳ; Her. F. 816. καταυλήσω φόβῳ ib. 871. ταρβύντες φόβῳ ib. 971. ὡς ἀσθενῇ λάβοι φόβον El. 39. φόβῳ γ' ἔξωθεν εἰ ib. 901. τοιῷσδε περιέστησεν ἀνθρώποις φόβῳ τοίχους Sis. fr. I. 37. φόβον παρελθὼν Fr. inc. XXI. 3. φάρμακον φόβῳ eorund. LIX. 2. etc. 2) plur. φόβοις ἀλαλτων Or. 531. εὐδαιμονοῦντας εἰς φόβους κτᾶσθαι φίλους Sup. 225. φόβους πονηρὰς καὶ κενὰς δεδοικέναι ib. 548. φόβων πίσις ἄδε πρῶτα ib. 627. ὅθεν περ ἔγνω τὰς φόβους εἶναι βροτοῖς Sis. fr. I. 29.

Φοιβὰς Hec. 827.

Φοίβειος. ὁ Φοίβειος ἀλύτας Ion. 1089. Ἴλιε Φοιβείας ἐπὶ πύργῳ Hel. 1527. Φοιβείαισι λατρείαις Ph. 233.

Φοίβη, filia Tyndari et Leda. Iph. A. 50.

Φοιβήιος. Φοιβήιος γὰρ Ion. 461. Φοιβήιον δάπεδον Iph. A. 756.

Φοῖβος, i. q. Apollo. Or. 28. et passim. Φοινίκα, dor. pro ἱκη, i. e. Africa s. terra Carthaginiensium. Tr. 221.

- ὑποκτήσειν. ὑποκτήξας Or. 775. et Hel. 1219.
- ὑποπτος. ὑποπτος ὢν Τρωϊκῆς ἀλώσεως Hec. 1135. ὑποπτος ἕσα γινώσκει πόλει El. 644. τῷτ' εἰς ὑποπτον εἶπας Ph. 1216. cf. An. 1089. Rh. 79. et Her. F. 1120. τὰδ' ἦν ὑποπτα Iph. T. 1334. εἰς ὑποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345.
- ὑπόροφος. ὑπόροφον βοᾶν Or. 147.
- ὑπορράπτειν. τόνδ' ὑπορράπτεις λόγον Al. 540.
- ὑποσπᾶν. ἔδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδα Bac. 436. ποιμένης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε El. 495.
- ὑπόσπονδος. ὑπόσπονδον μολεῖν ἔπεισα παιδὶ παῖδα Ph. 81. cf. v. 280. et 453.
- ὑποστατός. θεός, θνητοῖς ὑδαμῶς ὑποστατός Antig. fr. XVII. 2. ἄλλος ἔχ' ὑποστατὸν Sup. 737.
- ὑποτελλεῖν. ἔχ' ὑποτελλῇ (2 sing. pres. med.) λόγῳ Or. 606.
- ὑποτρέφειν. πάλιν ὑποτρέφει βίοτον εἰς αἶδαν Her. F. 736. δεῦρ' ὑποτρέψας πάλιν Al. 1022. ὑποτρέψας λέλῃσαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363.
- ὑπότροφος. ὑπότροφον νεανίδα Σπάρτη κομίζουσα Iph. A. 1204.
- ὑποτρωννύναι. ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποτρῶσω τινὶ Hel. 59.
- ὑποτείνειν. ὑπὸ δ' ἔτεινε—λόγους τῷ—τοιῷτῃς λέγειν Or. 913.
- ὑποτιθέναι. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα Or. 1186. ὑπέθηκας ὀρθῶς τῆς λόγους Iph. A. 507. ὀργῇ ὑπόθες ἡσυχον πόδα Bac. 646. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ ib. 674.
- ὑποτρέχειν. ὑποτρέχων σε θωπείᾳ Or. 669. ὑποδραμῆσα Iph. A. 631. et 636.
- ὑπεργεῖν. πάνθ' ὑπεργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω Med. 620. εἰ δὴ μ' Ἡρα θ' ὑπεργεῖν σοί τ' ἀναγκαίως ἔχει Her. F. 859. ποιόν τι χρήζουσ', ὥς ὑπεργήσω Ion. 333. δεῖ με Ἀδμήτῳ ὑπεργῆσαι χάριν Al. 845. τί δὴ ποθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπεργῆσαί με χρή; Sup. 1179. ἴν' ἀμφοῖν εἰς ὑπεργήσῃ (2 sing. aor. 1. conjunct. med.) διπλᾷ Her. F. 328.
- ὑποφεύγειν. κύνας τὰσδ' ὑποφεύγων El. 1343.
- ὑποχείριος. ἔσθ' ὑποχείριον (sc. τῇ πόλει) λαβεῖν An. 737.
- ὑποχθόνιος. ἴθ' ὑποχθόνιοι An. 516.
- ὑποχος. ὑπόχους καλυμένους Epist. V.
- ὑποψία Hel. 1565.
- ὑπτίως Her. F. 979. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίως ὀρῶ Iph. fr. XVI. 5. γατέρ' ὑπτίαν Cy. 325.
- ὑπώπιον. προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπώπιοις Eu. fr. I. 2.
- ὑπώροφος. κλύεις ὑπώροφον βοᾶν; El. 1166. ὑπώροφα μέλαθρα Ph. 306. et Her. F. 107.
- ὑσίαι, nom. utris. Bac. 750.
- ὑτατος. τίν' ὑμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ὑτατον πρὸς τέρνα θῶμαι; Her. F. 485. εἰς ἑλέξας ὑτάτης λόγους El. 1055. ὑτάτην ὅπα Hec. 555. ὑτάτην ὁδὸν Al. 613. ὑτατόν σ' εἰσορῶν Hip. 1097. ὑτατον πρόσφθεγμα Her. 573. ἐν ὑτάτοις κακοῖς Ion. 1115.
- ὑτερεῖν. ἦν ὑτερήσης Ph. 983. et 1288. παιδὸς ὑτερήσομαι Iph. A. 1203.
- ὑτερος. ὑτέρῳ ποδὶ Ph. 150. Hip. 1243. et Her. F. 1040. ὑτερος βοηδρομεῖς Rh. 412. Διὸς Σωτήρος ὑμῖν ἑδέν ἐσθ' ἔδ' ὑτερος Her. F. 522. νεωτέρων κακῶν ὑτερος ἀφίγμαι ib. 1174. ῥῥὰς ὑτέροισι θήσετε Sup. 1224. cf. Tr. 1245. πρὸς ἀνδρῶν ὑτέρων Tr. 13. ὑτέρα βοηδρόμος πάριμι Ph. 1441. πρὸς τὴν τελευταίαν ὑτέραν An. 393. γνῶμαισιν ὑτέραισιν Sup. 1083. ὑτερον adverb. Or. 1498. Med. 291. Rh. 333. 443. et 453. etc.
- ὑφαίνειν. ὑφῆνα τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. cf. v. 814. et Ion. 1417.
- ὑφαιεῖσθαι. γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν Rh. 834. σιγῇ τῷθ' ὑφαιρέμεσθά νιν El. 271.
- ὑφαντός. ἐνὴν ὑφантаὶ γράμμασιν τοιαῖδ' ὑφαὶ Ion. 1146.
- ὑφάπτειν. ὑφάπτε δώματα τάδε Or. 1618. ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς Cy. 644. ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίψῃ πυρὶ Or. 620. cf. Med. 378. πόλις ὑφάπτεται πυρὶ Tr. 1274.
- ὑφασμα. πόσιν ἀπείρω περιβαλῆσ' ὑφάσματι Or. 25. ὁ—ὑφασμ' ὑφῆν' ἐγὼ Ion. 1417. cf. v. 1424. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν Hel.

1259. vid. not. λαβὼν ὑφάσμαθ' ἱερὰ Ion. 1141. βαρβάρων ὑφάσματα ib. 1159. πολλὰ παρθένων ὑφάσματα ib. 1418.
- Ὑφή. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς ib. 814. cf. v. 1465. ἐνῆν ὑφάνται γράμμασιν τοιαῖδ' ὑφαῖ Ion. 1146.
- Ὑφηγεῖσθαι. τῷδ' ὑφήγησαι El. 664.
- Ὑφιέναι. σῶμ' ὑφεῖσ' (i. e. ὑφεῖσα) ἀλγηδόσι Med. 24. εἴ γ' ὑφήσεις, τῷδ' ἀπαλλάξῃ βίῃ Ion. 847. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον ματοῖς ὑφεῖτο Ph. 31. ἀντὶ σὺ κατθανεῖν ὑφειμένην Al. 527. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72.
- Ὑφιζάνειν. ὑφίζανον κύκλοις Ph. 1391.
- Ὑφισάναί. τῷδε ξιφήρης ὑφεισθήκει λόχος An. 1115. εὐδεῖς ὑπέστη Ph. 1479. ἡ τόδ' ὑπέστη Al. 37. ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα Iph. A. 360. cf. v. 530. τῇσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον ὑπέστη Tr. 415. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην Cy. 199. ὑπέστητέ γ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν Her. F. 706. μόνη δύναται ἂν τόνδ' ὑποσῆναι πόνον Sup. 189. cf. v. 345. σὲ ὑποσὰς Rh. 375. ὑποσὰς αὐτὸς ἡδίκηκεναι Phi. fr. XIII. 2. μεγάλων ἄθλων δεινὸν ὑποσὰς Tem. fr. XVIII. 2. τῆς ὑποσάσης τροφὰς Or. 555. τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποσήσω δόλον; El. 983. τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον Rh. 157. κατθανεῖν ὑφίσταμαι Ion. 1415. ταῖς συμφοραῖς ὅστις ἔχ' ὑφίσταται, εὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναται ὑποσῆναι βέλος Her. F. 1349. sq. ὑποσαθεῖς δορὶ Rh. 315.
- Ὑψαύχην. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα Bac. 1059.
- Ὑψηλός. ἴν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ὑψηλὸς εἶναι Hip. 730. ὁ ὀλβιὸς νιν ὑψηλὸν αἶρει Sup. 555. conf. Her. 323. ἀνὴρ ὑψηλὸς Hel. 425. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν (in templis) El. 6. ὑψηλῆς δρυὸς Cy. 382. ἀμφίβλητρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 97. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ἔκισεν Her. 613. χρητὰμφανῇ ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4.
- Ὑψηλόφρων θυμὸς Iph. A. 919.
- Ὑψικόμος. ὑψικόμων πέραν ἐλατᾶν Al. 588.
- Ὑψικετής. ὑψικετές εἰς μέλαθρον Hes. 1101.
- Ὑψίπυλος. κλῆθρα ὑψιπύλων δόμων Her. F. 1030.
- Ὑψίπυργος. ὑψιπύργε πατρίδρις Tr. 376.
- Ὑψόθεν. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν Tr. 750. cf. Bac. 1109. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν—Ianus fr. XVI. 3.
- Ὑψος. εὐδ' ἡυγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα; Ph. 407. κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων Bac. 1099. πρὸς ὕψος ἡρμένον τινὰ Fr. inc. XXVI. 1.
- Ὑψῆ. ὑψῆ θάσσων Bac. 1109. τὸν ὑψῆ αἰθέρα Fr. inc. I. 1.

Φ.

- Φαγέδαινα Phi. fr. IV.
- Φαγεῖν τῷφ' ἡμέραν Cy. 335.
- Φαέθειν. Φαέθων κύκλος ἀελίοιο El. 465.
- Φαέθων, nom. propr. filius Solis. Hip. 740.
- Φαιινός. φαιινὸς αἰθῆρ Fr. inc. CLXII. 2. φαιινῶν ἀσέρων Cy. 352. φαιινὰς ἕραν πτύχας Ph. 84. ἐν φαιιναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς Ion. 1516.
- Φαιεννός. φαιεννὸν αἰθέρα Bac. 631. φαιεννοὶ ἡλίου λαμπτήρες Rh. 59. εὖ φαιεννὰν Phaëth. fr. I. 5. τρεῖς φαιεννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087. ὀμμάτων ἐν φαιενναῖς αὐγαῖς Ion. 1071.
- φαιεννὰς ἀσρων ὁδὸς El. 727. φαιεννοῖς σίλβων ὄπλοις An. 1147.
- Φαεσίμβροτος. θεῶ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ Her. 750.
- Φαεσφόρος. ἐν φαεσφόρῳ Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635.
- Φαίδρα, uxor Thesei. Hip. 27. etc.
- Φαιδρός. ὄμμα φαιδρὸν Med. 1043.
- Φαιδρύνειν. ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν Hel. 683.
- Φαιδρωπός. ὄμμα φαιδρωπὸν Or. 892.
- Φαίνειν. ἂ νῦν ἐσορᾶν φαίνει Her. F. 811. θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεὸς El. 565. φαίνεσι (apparent, in conspec-

Cresph. fr. XV. ὡς ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἀλλ' ὁμως φράσω Hec. 219. ἀπαντα ταῦτα συντεμῶν ἐγὼ φράσω ib. 1180. ὡς ἐξ ἐτέρων μύθων ἔχομεν φράσασθαι Med. 655. ἢ δ' ὡς ἐφράσθη, cum sensisset, Hec. 546. etc.

Φράττειν. πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ Ph. 740. τεύχεσιν πεφραγμένον στρατὸν ib. 1477. cf. Or. 759. πεφραγμένοι Or. 1413. πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους Iph. A. 826. cf. v. 1387.

Φρενήρης. φρενήρη γ' ὄντα σε Her. 151. γυνὴ φρενήρης El. 1053.

Φρενῶν. ὃ φιλῶ φρενῶν ἀμύσας καὶ μεμνῶτας ξένους Ion. 526. ὃ μὴ φρενώσεις με Bac. 791.

Φρήν. ὅποι' ἐμὰ φρήν ὦδ' Ἀλίαςτος φρίσσει Hec. 85. μηδὲ—τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποίῃ φρενὶ ib. 300. τρομερὰν φρέν' ἔχω Ph. 1291. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυδέτην ib. 1310. βραεῖα φρήν Med. 38. φύσιν φρενὸς αὐθάδως ib. 104. ὡς ἐστὶν ἄλλη φρήν μαιφονωτέρα ib. 266. ἡ φρήν ἀνώματος Hip. 612. τῆς βροχείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. ἠρῶσαν φρένα ib. 969. ὡκεία καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. φρένα δικαίαν ib. 1298. ἀναγνοῦ φρένα ib. 1448. φρενὸς σῆς εὐσεβῆς τε κρηγᾶδης ib. 1454. δέχεσθαι τὸς ξένους εὐπροσηγόρῳ φρενὶ Al. 778. ὑπῆλθεν αὐτὰς πυκνὴ φρενὶ Iph. A. 67. σῆς ἀναισχύντου φρενός ib. 327. ἐμῷ ταρασσῶν φρένα Ion. 1538. γοερᾶς φρενὸς ἄλγος El. 126. b. ἡ φρήν τῶν ἐχθρῶν ἐστ' ἐλευθερωτέρα Phry. fr. X. 1. ἄβολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. etc. 2) plur. δεσποτῶν ὤμων φρένας τόχοιμ' ἄν Hec. 359. τῶν πρὶν ἀπολειφθᾶς φρενῶν Or. 216. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ib. 297. ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας ib. 607. ἐξέτην φρενῶν ib. 1021. cf. Bac. 359. et 848. τὰς φρένας ἀρσενας κεκτημένη Or. 1204. ὃ τὰς φρένας (sc. ἀγνός εἰ) ib. 1604. φρενῶν εὐβελία Ph. 753. φρενὶ τὸ χρήσιμον φρενῶν ib. 1730. cf. Alex. fr. V. 1. καθαρὰν ἀνοίξαντι κληίδα φρενῶν Med. 661. πλάναν φρενῶν Hip. 283. καταλύσαι φρενῶν ib. 365. ὥστε τῷ παλιν πε-

σεῖν φρενῶν ib. 390. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν ib. 462. λήγε κακῶν φρενῶν ib. 473. φρένας ἐπίσσυτος ib. 574. ἐξέδροι φρενῶν ib. 935. ἦντιρ μὴ φρενῶν ἀμαρτάνη Al. 328. τῷ σκνῶρῳ καὶ ξυνεσῳτος φρενῶν ib. 800. φίλτρον ὃ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ὃ γὰρ ἀρτίως ἔχεις φρένας ib. 417. ἐξεμαργῶδης φρένας ib. 992. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἡ φρενῶν ib. 1158. φρενῶν ἐδίγχες ib. 1216. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. δι' ἄκρων φρενῶν ib. 203. μεδέσθηκας φρενῶν ib. 942. cf. v. 1269. ἐμὰς φρένας ὃ φαβήσεις Her. 358. σῶν φρενῶν ὡς ἐνδόν ὦν ib. 709. τὰς φρένας ἔχων κακὰς Hel. 738. λύπη σὰς διέφθαρσας φρένας ib. 1208. ὡς θάσσαν ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν Ion. 1180. δικαίας φρένας Her. F. 212. δύστηνος φρενῶν ib. 482. ἐν—φρενῶν ταραγμάτι τέπτωκα δεινῷ ib. 1091. αἱ σάρκες, αἱ κεναὶ φρενῶν El. 387. εἰ μὴ τὰς φρένας χρητὰς ἔχοι Antiop. fr. XIX. 2. φρένας ἥπιως ἔχειν Er. fr. II. 6. ὃ γυναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Pelei fr. V. 1. τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Phaeth. fr. V. 4. ὃ θυμὸς αὐτὸν τῶν φανῶν ἐξῆρπεν ἄνω Fr. inc. B. 49. etc.

Φρίκη. φρίκη τρέμσαν Tr. 1026. ἀέματος πορδμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ Fr. inc. CCVIII. 2) dor. φρίκα. τρομερὰν φρίκαν Ph. 1290. ψυχὰν ἐκπληχθῆσα φρίκα Tr. 183. φρίκα μητρὸς Ion. 898.

Φρικώδης. βράμον, φρικώδη κλέειν Hip. 1202. πᾶσα χθὼν—φρικώδεις ἔντεφθέγγετο ib. 1216. conf. An. 1149.

Φρίσσειν. ὅποι' ἐμὰ φρήν ὦδ' Ἀλίαςτος φρίσσει Hec. 86. εἰδὲ σκότον φρίσσει Hip. 417. τὸ—πῆμα φρίσσω πάλαι ib. 855. Ζηνὸς κραινόν ὃ φρίσσω Cy. 319. λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικῶτα Ph. 1112. λέοντος δίρας—χαίτη πεφρικὸς ib. 1128. φρίξας κάρπιμος τάχως Sup. 31.

Φροϊμάζεσθαι. τί φροϊμάζῃ νεοχμὸν; Iph. T. 1162.

Φροῖμιον (προ προῖμιον). τὸ φροῖμιον κακὸν γόδε Hip. 568. φροῖμιον ἄξιον φόβου Tr. 895. τὸ φροῖμιον τῶν λόγων ὡς εὐτυχές Ion. 753. σενάζων

φροίμιον φόνε Her. F. 753. φροίμια μοι κακὰ Hec. 182. cf. Tr. 707. τὸ σόν μοι ὦδ' ἐν φροίμιας ἔχει Hec. 1195. ἔκ εὐπροσώποις φροίμιοις ἀρχὴ λόγῳ Ph. 1346. cf. Her. F. 538.

Φρονεῖν. ὁψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. cf. v. 238. it. Ph. 360. Hip. 313. 378. et 921. Al. 304. An. 330. Sup. 303. Iph. A. 401. 874. et 893. Tr. 400. Bac. 196. 480. et 849. Her. 371. Hel. 581. et 1646. Ion. 518. 520. et 557. Her. F. 272. et 1121. El. 568. 569. et 1203. Æol. fr. XVIII. 4. Phaëth. fr. III. 2. Pi. fr. VI. 3. et St. fr. VI. 2. in quibus locis omnibus εὖ φρονεῖν significat *bene sapere, sanæ mentis esse*; sed *bene velle, seu benevolunt esse alicui*, denotat Med. 823. Al. 208. An. 146. et 689. Iph. A. 1190. Iph. T. 353. et Rh. 653. φρονεῖς ὀρθά; Med. 1129. ἐγὼ νῦν φρονῶ, τότ' ἔ φρονῶν ib. 1329. ὅσοι φρονῶσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. cf. An. 1009. Iph. T. 503. Her. F. 475. El. 1120. et And. fr. XV. 2. φρονῶσι δῆμῳ μεῖζον An. 701. πλάγια φρονεῖς Iph. A. 332. γενναῖα φρονεῖς ib. 1424. ἔκ ὀρθῶς φρονεῖ Iph. T. 1476. ἀσφαλῶς φρονεῖς Rh. 147. φρονῶν ἔδεν φρονεῖς Bac. 332. φρονῶσι κάκιον Ἑλλήνων ib. 483. cf. Med. 892. Hip. 951. Her. 414. et Her. F. 1426. φρονεῖς ὅσια El. 1203. φρονῶ, ἃ πάσχω Antior. fr. XXIV. 1. μισῶ, οἵτινες φρονῶσι μὲν, φρονῶσι δ' ἔδενός, ἦτε χρημάτων, ὑπὲρ Ar. fr. XXV. 2. 3. ἔδεν φρονεῖ δίκαιον Ix. fr. II. 2. cf. Phry. fr. VI. 3. τί περισσὰ φρονεῖς; Fr. inc. XCVII. 3. θνητὰ δὴ φρονεῖς; eorund. CXXXIX. cf. Al. 802. et Bac. 394. μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε Or. 252. σοφόν τι καὶ κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν Hec. 228. ἤκουσα, μεῖζον αὐτόν, ἢ Θήβας, φρονεῖν Ph. 710. ἔκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν Med. 464. φρονεῖν διδάσκειν Hip. 920. τύχῃ φρονεῖν An. 323. φρονεῖν ἄμεινον Διὸς Sup. 504. μὴ λῖαν φρονεῖν Iph. A. 924. βέλτιον φρονεῖν ib. 1011. ἔξω ἐλαύνων τῷ φρονεῖν Bac. 851. ὁ χρυσὸς—φρονεῖν βροτῆς ἐξάγεται Her. F. 775. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Æol. fr. IV. 3. φρονεῖν θνητὸν ὄντ' ἔ χρή μέγα Alc-

maeon. fr. IX. 2. τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν Bel. fr. XXIII. 1. τὸ λῳΐστον φρονεῖν Hip. fr. VIII. 1. ἔδεν ὑγιᾶς φρονεῖν Melan. fr. XXVI. 5. et Phry. fr. XII. 1. μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν Peliad. fr. VI. 2. δεινόν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ φρονεῖν Fr. inc. XXXI. τὸν εὐτυχῆντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν eorund. CCIV. φρονεῖν ἔλασσον—δεῖ σε eor. CCXVII. 1. φρονῶν κακῶς Or. 905. cf. Med. 250. et 1014. μέγα φρονῶν Ph. 41. et Hip. 445. et μ. φρονῶσα Or. 806. ἔκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν Ph. 1135. φρονῶντα γνήσια Hip. 309. φρονῶν καλῶς ib. 1318. et Her. 56. τῷ θεῷ πλεῖον φρονῶν Her. 259. ἔ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς Ἀθήνας ib. 387. μεῖζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ ib. 933. σιγαῖν φρονῶντα Æol. fr. IV. 1. δῦλε φρονῶντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεῶν Alex. fr. VI. 2. δαίμων φρονῶν ἀεὶ Sis. fr. I. 18. ἐλκτὰ—φρονῶντες An. 450. γνώμη φρονῶντες Antior. fr. IX. 2. φρονῶσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρῆν Hip. 641. cf. Her. 979. ἡ φρονῶσα τὰδίκαια Hip. 930. ἡσσον φρονῶσα Μενέλεω An. 313. ἔ φρονῶσ' (i. e. ὤσα), ἃ χρῆ φρονεῖν Bac. 1121. τὸ φρονῶν ἐν ἐσι Sis. fr. I. 23. φρονήσασαι, οἳ ἐδράσατε Bac. 1258.

Φρόνημα. φρονήματος τῷ πρὶν τερέντες Hec. 622. ὄξυθύμῳ μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. ἀμιλλαν ἔκ ἔχειν φρονήματος An. 213. ἔτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπύρισας ib. 611. φρόνημα ἔδεν τι μεῖζον εἶχεν, ἢ πένης ἀνὴρ Sup. 862. φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις, ἔχλ τοῖς λόγοις ἴσον ib. 907. ἀμαθεῖ φρονήματι Her. 460. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος ib. 909. μήποτ' ἐμοὶ φρόνημα ψυχὰ τ' ἀκύρετος εἴη ib. 926. εἶδον—λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλεσίῳ φρονήματι El. 371. φρόνημα σὸν μετεσάθη πρὸς αὔραν ib. 1201. φρονήματος χάλα Fr. inc. XXX. 2. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νυθετεῖν Hip. 396. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολατῆς τῶν ἀγαν ὑπερφρόνων Her. 388.

Φρόνησις. ἡ φρόνησις τῷ θεῷ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. ὅσην ἔχει φρόνησιν Tem. fr. XIII. 2.

φρόνιμος. - τὸ φρόνιμον, εὐγένεια Alex. fr. XII. 9.

φροντίζειν. οἱ τὰς φίλους βλάπτοντες ὁ φροντίζειτε Hec. 256. ταῦτα φροντίζομεν Her. 680. φρόντιζε Hec. 861. Med. 1311. et Hip. 1263. σπαντὴς περὶ φρόντιζε Hip. 709. σὺ μὴ φρόντιζ. ἐπὶ Ion. 257. δοκίμης τὸν ἄδην σὺν τῷ φροντίζειν γόνων Dic. fr. XIV. 1. φροντίζειν αἰετῶν - τῶν εἰσθότων Epist. V. σμικρὰ φροντίζων ὄχλῳ Or. 799. τί σμικρὸν καὶ πεφροντικός βλέπεις; Al. 776. θνητῶν, ἰφροντίς, ἢ διέφθαρται βίος Hip. 376. τῆσδ' ὥς ἐφρόντισα Tr. 1046. μὴν ὁ δοκίμῃ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων; An. 82. ὑπερθεῖ μάλιστα φροντίσαι Her. 243. Πενδελος ὁ φροντίσας Bac. 637. ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν Cy. 162. τὰ ἐν νικροῖσι φροντίσαι πατὴρ σέθεν Tr. 1234. τὰ ἐνθάδ' ἡμεῖς οἶα φροντιώμεθα Iph. T. 343.

φροντίς. νέα φροντίς ἢ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. συμπεράναι φροντίδ', ἢ φειδόμεθα ib. 341. cf. v. 346. γλυκεῖα φροντίς ib. 1036. cf. Acol. fr. XV. ἡ γὰρ αὐτῆς φροντίδ', ὡς τέκνων, ἔχω Med. 1301. τίνα φροντίδ' ἔχεις; Iph. T. 137. μὴ ὑπεράλγει φροντίδα λύπη Her. 620. φροντίς τις ἢλθ' οἰκείος ib. 634. τῷ δ' ἔχει τῷ φροντίς Rha. fr. II. 3. πολλὰ μοι πραπίδων διήλθε φροντίς Fr. inc. CLXXXVII. φροντίδων βυλεύματα Hec. 626. αἰ δευτέραι πως φροντίδες σοφώτεραι Hip. 436. et Cresa. fr. IX. 1. μὴ τὶ φροντίδας τρέπω Iph. A. 646. εἰς φροντίδας ἀπῆλθε Ion. 583. ἐπὶ φροντίδων βίον ζῶσιν Scy. fr. II. 4. εἰς φροντίδας νῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμεν Thes. fr. IV. 2. πολλὰς φροντίδας ἔδωκέ σοι ὁ θεός Epist. IV.

φροντιέον Iph. T. 468.

φρούδος. φρούδος πρίσβυς, φρούδοι παῖδες Hec. 162. εἰς γῦτο φρούδος εἰμι πᾶς ἐγὼ Med. 722. φρούδος ἐς αἰδαν θάνατος προφέρων σώματα τέκνων ib. 1110. φρούδος ἐξ οἴκων νέκυς Al. 94. cf. v. 823. φρούδος—Μενέλεως δόμων ἀπο An. 73. cf. Iph. T. 1294. Rh. 662. Cy. 130. et Ion. 804. φρούδος Πριάμος καὶ τέκνα Tr. 41. ἀνεθίς φρούδος ἤδη Epist. IV. ἡμοὶ λόγοι

πρὸς αἰθέρα φρούδοι Hec. 335. βεβᾶσι φρούδοι—νεανίας Iph. T. 1289. cf. Rh. 814. φρούδα γὰρ Or. 1373. ὀρκων φρούδη τίς τις Med. 492. Μενέλεω κόρη φρούδη (abiit) An. 1051. φρούδη μὲν αὐτῇ, φρούδα δ' ἄρδρα μὴ κάτω ib. 1079. φρούδος γέννα Iph. T. 155. φρούδαί σοι θυοίαι Tr. 1071. φρούδαί γ' ἐκείναι λελυμέναι—σκιρῶσι Bac. 415. φρούδαί ἐλπίδες Ion. 866. τὸ σῶμα φρούδον Or. 390. cf. Her. 703. ἄλλω ἄλλο φρούδον Tr. 1323. τὰ Ἀγαμέμνονος φρούδα; Or. 719. φρούδα τὰδ' ἤδη Med. 139. cf. An. 1220. et Her. F. 480. τὰ θεῶν φίλτρα φρούδα Τροίᾳ Tr. 659. τὰ πόλλ' ἀσπασματα—φρούδά μοι ib. 1188. φρούδα τὰμά Hel. 1210. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φρούδα Her. F. 592. κακοῖσιν ἅπαντα φρούδα Tem. fr. I. 3. φρουρά. ἐς φρουρὰν δόμων Or. 1252. φρουρὰν ἐτάξαν' ἐν περιτύλαις δόμοις An. 1100. τετράμοιρον νυκτός φρουρὰν Rh. 5. φρουρά παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. φρουραῖς κέκαται El. 616.

φρουρεῖν. τί τῇδε φρουρεῖς; Al. 36. ἱεραῖοις ἐννύκιοις φρουρεῖς μ' ἐν κύκλῳ Sup. 103. φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμα Ὀδυσσεύς τόδε Cy. 686. τόμα εὐφρονον φρουρεῖτ' ἀγαθὸν Ion. 98. φρουρεῖ μοι, μὴ σ' αἰθαλώσῃ πολυκαπνον τέγος πέπλος El. 1139. προταινὴ γάλλων φρουρεῖν ἐγερτὶ Rh. 524. τῇσδε πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονός, φρουρεῖν Hel. 748. φρουρῶν τὸδ' ἡμᾶρ Al. 27. θῆλον φρουρῶντες γένος Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐφρούρει, μὴδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. ὃς ἄπλοτον—ἔλικ' ἐφρούρει Her. F. 399. φρουρήσω El. 695. φρουρούμενος (partic. med.) βέλεμνα παιδός An. 1136. πλέον φρουρήσσομαι ψήφοισιν Ion. 603. παρδενῶσι φρουρῶνται καλῶς Iph. A. 738. ἐν δόμοις τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος (acc. χρυσός) Hec. 995. χρόνον τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις Sup. 1041. ὡδ' ἐφρουρεῖτο τραπὺς φυλακαῖσι Rh. 764. σύνδεθ', οἷσι τὰμ' ἐφρουρήθη φίλα Ion. 1390.

φρούρημα. ἀμφὶ κρητίδας δόμων θυοτόκων φρούρημ' ἔχουσαι Ion. 511. λόγχα, δεσπότη φρουρήματα El. 798.

φρούριον. φρουρίοις φυλασσόμεθα παν-

ταχῶ Or. 758. φρέρια λαβόντας Epist. V.
 Φρουρός. κείνῳ φρερῶ παραζεύξασα—
 δισσὼ δράκοντε Ion. 22. κτανὼν φρε-
 ρῶς Rh. 506.
 Φρυγία, provincia Asiæ, terra Trojano-
 rum Rh. 357.
 Φρύγιος. Ἐκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480.
 ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph. A. 1053.
 Φρύγιε γενέτα πάτερ Tr. 1288. Φρυ-
 γίοισι νόμοις Or. 1426. Φρυγίων αὐ-
 λῶν Iph. A. 576. et Bac. 127. γῆν
 ἴκε Φρυγίαν Iph. A. 1627. πληγαῖς
 Φρυγίαις Tr. 151. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς
 Bac. 159. Φρύγιον ἄστυ Or. 1382.
 Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel.
 374. σκύλων Φρυγίων Or. 1434. cf.
 El. 1001. Φρυγίων λεχέων Rh. 911.
 Φρύγια σκυλεύματα Tr. 18. et 1208.
 et El. 314. Φρύγια μέλεα Tr. 545.
 Φρύγια πέπλων ἀγάλματα ib. 1220.
 Φρυγίων ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 140.
 δείματα Φρύγια El. 457.
 Φρυκτωρία Rh. 55. et 128.
 Φρύξ. Φρύγα ἀργυρώνητον Al. 678.
 Ἀντήνορος τῷ Φρυγὸς Fr. inc. X. 2.
 ὁ πανταχῶ Φρύξ εἰμι eor. LXXXII.
 1. Plur. Φρύγες, i. e. Trojani. Hec.
 4. 350. et passim. αἰὲ κακοὶ Φρύγες
 Or. 1447. cf. v. 1351.
 Φυά. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461.
 Φυγὰς. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα
 Or. 763. ἐλθόντε φυγάδε—εἰς ἐμὰς
 πύλας Sup. 142. ἀνὰ τέγας φυγάδες
 ἔβησαν Hec. 1172. τί φυγάσιν τὸ
 δυσχερές; Ph. 393. αἱ ἐλπίδες βό-
 σκῃσι φυγάδας ib. 399. πτηνῶν ἀγέ-
 λας τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν
 Ion. 109.
 Φυγή. φυγῇ ζημιῶντας Or. 898. αἰ-
 σχρὰ φυγῇ θυγατρὶ Ph. 1685. ἐνιαυ-
 σίαν ἐκδημον αἰνέσας φυγὴν Hip. 37.
 σοφὴν ἔλεξας τὴν γ' ἐκέσιον φυγὴν
 Sup. 151. φυγῇ λεπταίας ἐξεπίπλα-
 μεν νάπας Iph. T. 324. αἶρεσθαι
 φυγὴν Rh. 54. cf. v. 126. εἰς φυγὴν
 ὀρμώμενοι ib. 143. εἰδ' ὑπέσπασε φυγῇ
 πόδα Bac. 437. ἀπενώτιζον φυγῇ γυ-
 ναῖκες ἀνδρας ib. 762. σῆς δουλείας
 φυγὴν Cy. 441. τῇ φυγῇ πρόχειρος
 ἦν Her. F. 161. 2) dor. φυγά. ποῖ
 με φυγᾷ πτώσσοι. μυχῶν; Hec. 1064.
 ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704.
 δυστυχεσάτας φυγᾶς ib. 1714. τίνα

φυγὰν πτερόεσσαν; Ion. 1238. φυγᾷ,
 φυγᾷ,—ἀπόπρο δωμάτων διώκετε Her.
 F. 1081. παλαιᾷ φυγᾷ El. 587. 3)
 plur. φυγαῖσιν ὥσιον (sc. τὸν φονέα)
 Or. 514. τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348.
 et El. 233. et 505. λέκτρων ἱκετεύο-
 μεν φυγὰς Hel. 805. φυγὰς ἐμαυτῷ
 προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς Thes. fr. IV.
 3.
 Φύειν, vel φύναι. ὅς τὴν πολύβοτρυν
 ἄμπελον φύει βροτοῖς Bac. 650. ἔτοι
 πέφυκα μάντις Hec. 743. εἰς ἀριθμὸν
 τῶν κακῶν πεφύκαμεν ib. 1186. ὁ γὰρ
 αἰχμητὴς πέφυκεν Or. 752. εἰς πόλλ'
 ἀθλία πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622. οἷα πέ-
 φυκα δυστυχῶσι δεσπύταις Hip. 287.
 τὰ κρυπτὰ πέφυκε (manifestata sunt)
 ib. 594. ἀπ' εὐγενῆς τινος ῥίζης πέ-
 φυκας Iph. T. 610. ὁ γὰρ ὧντος πάντ'
 ἐπίσασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 107.
 ἐγὼ πέφυκα εὐσεβεῖν Hel. 1004. καὶ
 ἀμείνωνος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκη Dic.
 fr. X. 4. το δῶλον ὡς κακὸν πεφυκέναι
 Hec. 332. πατρὸς ἐσθλῷ καὶ γαθῷ πε-
 φυκέναι Her. 299. γυνὴ γυναικὶ σύμ-
 μαχος πέφυκε πως Alop. fr. II. Διὸς
 πεφυκὼς Τάνταλος Or. 5. ἥσων πε-
 φυκὼς Κύπριδος An. 632. τὸν ὁμόθεν
 πεφυκότα τέργων Iph. A. 501. κακὸς
 πεφυκὼς Phry. fr. V. 9. πεφυκὼς
 ἐσθλὸς St. fr. I. 2. αἰὲ φύσει τὸ πε-
 φυκὸς Bac. 894. τέκνα—ἄλλως ἐν
 πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32. πόσιν
 ἔφυσε ματρὶ Ph. 876. οἷαν ἔχιδναν
 τήνδ' ἔφυσας Ion. 1262. μὴ—τέκν'
 ἐν μυχῷ χθονὸς φύσωσιν Sup. 546.
 θῆλυν σπορὰν φύσαι Dan. 13. φύσαι
 τέκνα Fr. fal. cit. III. 2. ὁ φύσας,
 i. e. pater, Med. 1126. Al. 291. Cy.
 688. Hel. 86. (ubi patēr additur) et
 91. Her. F. 1367. et Æg. fr. X. 3.
 οἱ φύσαντες, parentes, Ph. 34. ὁ φύ-
 σασί σε Ion. 1561. τίς ἔτω δυστυχῆς
 ἔφυ γυνή; Hec. 785. ἀπλῶς ὁ μῦθος
 τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. τὸ ἴσον,
 νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. γυνή
 —ἐπὶ δακρύοις ἔφυ Med. 928. ἡ τυ-
 ραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc.
 XLV. μὴ κακὸν φύναι (i. e. esse) λέ-
 γειν Med. 522. φύναι (i. e. gignere)
 τυράννης παῖδας ib. 597. κράτιστον
 εἶναι φημι, μὴ φύναι, βροτῷ Bel. fr.
 XVI. 2. cf. Fr. inc. LXXX. et
 CXLVIII. 1. ἐξ ἐσθλῶν φύς Her

326. τὸν φύντα θρηνεῖν Cresph. fr. I. 2. πατὴρ ἐκείνου φύντας, ὃ πεφύκαμεν Her. 510. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr. VII. 9. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεὼν Er. fr. VII. 1. etc.

Φυλακή. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακὴν; Rh. 538. πέμπτην φυλακὴν ib. 543. et 562. ἡ φυλακὴ ῥαδία Erist. I. 2) dor. φυλακά. τίνος ἂ φυλακά; Rh. 527. ἔγρεσθε πρὸς φυλακὰν ib. 533. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα Tr. 194. ἔξω φυλακᾶς Bac. 867. 3) plur. ξείνου πατρὸς φυλακαῖσιν Hec. 82. φυλακὰς ἔχων An. 962. ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα Sup. 1042. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. φυλακὰς προλιπὼν Rh. 18. cf. v. 37. οὐδ' ἐφρυεῖτο στρατὸς φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. cf. Cy. 686. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδους Her. F. 83.

Φυλακτέος. ἃ σοι φυλακτέα An. 63. et *adverbial*. φυλακτέον Iph. T. 620. et Fr. fal. cit. II. 2.

Φύλαξ. πικροτάτω χρυσῷ φύλαξ Hec. 772. τέκνων ἐμῶν φύλαξ ib. 1083. ὁμόφρων φύλαξ Ph. 662. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νεῶν (navium) φύλαξ Iph. T. 270. φύλακα στρατῷ Rh. 813. ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν Tr. 1195. τίς μοι φύλαξ ἦν; Bac. 612. ἐπ' αὐτὸ τῷτ' ἀποσέλλη φύλαξ ib. 957. οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antioq. fr. VIII. 4. φύλακας ἐπῆλθον Ph. 706. φύλακας Ἀργεῖον ὁρὸς ib. 1101. φύλακες δμῶες An. 813. ἱεροὶ φύλακες Iph. T. 1027. φύλακες στρατιᾶς Rh. 15. cf. v. 88. 570. 628. 657. 698. et 723. φύλακας σώματος Ion. 22. 2) φύλαξ, ἡ. ὃ σμικρὰ φύλαξ An. 86. Ἐκάβης γεραιᾶς φύλακες Tr. 462.

Φύλαξις. ἔχει μοι δισσὰς φυλάξεις Hel. 513.

Φυλάσσειν, vel ττειν. αἱ δεσπότην φυλάσσετε Ion. 511. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἦθη φυλάσσεις ib. 736. δέμας φυλάσσει Dan. 59. κλήρης μοι φύλασσε χερσὶ Ph. 845. πρὸς τὰδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας An. 951. ἄτη φυλάσσετε Sup. 952. σφραγιῖδα φύλασσε Iph. A. 155. σιγὴν φυλάσ-

σετε ib. 542. τί μ' ἐχρῆν πόσιν φυλάττειν; An. 940. τί σε τὰμὰ δεῖ φυλάσσειν; Iph. A. 329. κλῆδας φυλάσσειν Tr. 493. φυλάσσων ὅτιων ἀναίρεσιν Or. 404. φυλάσσων, μή π' σε λάθῃ—παραμειψαμένη Iph. A. 145. κόσμον φυλάττωσα Sup. 245. ἔν μοι φύλαξον Iph. A. 538. φυλάξας νύκτα Or. 57. ἡλίου φλογὸς καλῶς φυλάξας Ion. 1135. εἰρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάξομεν Bac. 497. τάξιν φυλάξων εἶμι Rh. 664. φυλάσσω, μή τις ἐν τῷβ' βροτῶν Iph. T. 67. φυλάσσοισθ' ἄγριον ἦθος Med. 102. ἅπαν κάκιον τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. φυλάσσεσθαι φθόρον Antioq. fr. XX. 2. φυλασσομένα (i. e. ἐν) τόματος ἀνακίλαδον Or. 184. φυλάσσειτ' (i. e. ἐφυλάσσετε) ἐμβάλας An. 1131. ὃ σε φυλάξασθαι χρεὼν Iph. A. 989. ταῦτ' ἐν πρὶν παθεῖν, φυλάξομαι Med. 289. ὧν φυλάξομαι ψόγον Phry. fr. XII. 2. φρυγίαι φυλασσομέσθαι πανταχῷ Or. 758. τὴν ἐμψύχων βρωσὶν ἐδετῶν πεφύλαγμα Cret. fr. II. 20.

Φυλεὺς, nom. propr. viri. Iph. A. 285.

Φυλλάς. φυλλάδος Παρνησίας παιδείματα An. 1101. δεσμὸν ἀδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος Sup. 32. cf. v. 259. ὧ σκιερὰ φυλλάς Bel. fr. I. 1.

Φύλλον. τὴν θανῆσαν ἐκ χερῶν φύλλοις ἔβαλλον Hec. 574. τί τοῖσδ' ἀνέσεμμαι κἀρα πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 807. ἐν ἐρυδὸς φύλλοισι Bac. 684. σῖγα εὐλειμος νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. φύλλων ἐλατίνων χαμαίπετῃ ἔτησεν εὐνήν Cy. 385. φύλλοις τέφεσθαι Aut. fr. III. 24.

Φυλλόστρωτος. λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτης Rh. 9.

Φῦλον. ὁρῶ φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων Sup. 653. βάρβαρα φῦλα Iph. T. 887. δεινὰ φῦλα πόντη Aiol. fr. IX. 3. φῦλα θηρῶν Chry. fr. VII. 5.

Φῦναι. vid. φύειν.

Φύρειν. φύρῃσιν αὐτ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. κόνει φύρῃσα δύτηνον κἀρα ib. 496. ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένῃ καὶ θηριώδεις θεῶν διαταθμήσατο Sup. 201. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι Or. 1411. μητρὸς νεοφόνους ἐν αἵμασι πεφυρμένοι El. 1173. cf. Al. 499.

- Φυσᾶν. τί δεινὰ φυσᾶς; Iph. A. 381. κόχλος φυσῶν Iph. T. 303.
- Φύσημα. φύσημ' ἀνείς δύσκλητον Ph. 1447. ποντίῳ φυσήματι Hip. 1211. μέλανος αἵματος φυσήματα Iph. A. 1114. φυσήματα κρυσαλλόπηκτα Rh. 440. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα Tr. 79.
- Φύσις. ἔκ ἔστιν ἄτω τερόδος ἀνθρώπου φύσις Hec. 296. cf. Or. 3. Ion. 1004. et Antig. fr. II. 2. ἔδὲ συμφορᾶς ὑπο φύσιν διέφθειρε Hec. 598. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον Ph. 398. συγεράν φύσιν φρενὸς αὐθάδους Med. 103. τῆς Τυρσ. ἔχουσιν ἀγριωτέραν φύσιν ib. 1343. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον Hip. 79. cf. Bac. 315. ἢ κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν; ib. 783. σκληρὰ τῇ φύσει διδὼς Sup. 884. τῷ γενναίῳ φύσιν (i. e. κατὰ φ.) Iph. A. 448. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 930. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667. ἀνάγκη φύσεως ib. 886. μορφήν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν Bac. 54. αἰὲ φύσει τὸ πεφυκὸς ib. 894. δρακαίνης φύσιν ἔχουσιν ἀγρίαν ib. 1355. ἡ φύσις βέβαιος, ἢ τὰ χρήματα El. 941. τέκνα ὅμοια τῇ φύσει τῇ τῷ πατρὸς Alcmaeon. fr. VIII. 3. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση Antig. fr. IX. ἡ φύσις οἴχεται Antiop. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. γενναίαν φύσιν Antiop. fr. XXXV. 1. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 2. μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις Phoen. fr. VII. 1. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν ejusd. fr. IX. 5. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ταύρῃ μέμικται καὶ βροτῷ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ἡ φύσις ἐκάστῳ τῷ γένει ἐστὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ἀθανάτῃ καθερῶν φύσεως κόσμον ἀγήρω eorund. CLIII. 5. εἴρων τῇ φύσει Fr. inc. B. 14. 6. etc. 2) plur. τὰς γυναικείας φύσεις An. 957. διάφοροι φύσεις βροτῶν Iph. A. 558. cf. El. 368. et Melan. fr. VII. 3.
- Φυσσᾶν. poët. pro φυσᾶν. μέγα φυσσῶν Iph. A. 125.
- Φυτάλμιος. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις Rh. 920.
- Φυτεύειν. ἄτος φυτεύει Πέλοπα Or. 11. cf. v. 551. et 584. it. Med. 878. et 1091. Hip. 460. Al. 295. 665. et 1140. An. 49. Sup. 986. et 1092. Iph. A. 29. et 1177. Rh. 354. Bac. 541. Ion. 1102. Dic. fr. IX. 2. Eu. fr. V. 2. et Fr. inc. CXLIX. 2. 3. in quibus omnibus locis φυτεύειν *liberos procreare* significat; et Med. 834. Musæ dicuntur ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεύσαι, ubi vid. Schol. ἄλλο τι φυτεύων Rh. 884.
- Φυτόν. ἀθλιώτατον φυτὸν Med. 231. λαμπρὸς φανήσεται σοὶ—καὶ φυτοῖς Her. 282. κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ Inus fr. XVII. 3.
- Φυτεργός. μὰ—Νηρέα, φυτεργὸν Θετιδος Iph. A. 949. τὸν φυτεργὸν Πρίαμον Tr. 481.
- Φωκεὺς, Phocensis, Or. 1446. Iph. T. 917. et Tr. 10. Plur. Φωκεῖς Or. 724. 769. 1094. et 1209. Iph. T. 677. El. 18. et 1287.
- Φωκίς. Φωκίδος σχιστῆς ὁδῷ Ph. 38. Φωκίδος ἀπὸ χθονὸς Iph. A. 261.
- Φῶκος, frater Pelei. An. 688.
- Φωνεῖν. ὅπως προῶ λεπτῷ δόνακος φώνει μοι Or. 146. εὐφημα φώνει Iph. T. 687. et Her. F. 1185. περισσὰ φωνῶν Sup. 459. φωνῶντα, literæ vocales, Pal. fr. II. 2.
- Φωνή. σέθεν φωνῆς ἀκέσας Hec. 1115. φωνὴν ἔκ ἀφῆκεν Ph. 1449. φωνὴ Διὸς Hip. 1201. σκιᾷ ἀντίτοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις An. 746. cf. Melan. fr. XVIII. ἐξ αἰθέρος φωνή τις—ἀνεβόησεν Bac. 1076. φωνὴν ἤσει χθὼν Her. F. 1295. τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνὴν Hip. fr. IX. 2. 2) dor. φωνά. Ἀσιάδι φωνᾷ Or. 1397. ἔκλυον φωνὰν—Κολχίδος Med. 131. συρίγγων εὐφρόγγῳ φωνᾷ Tr. 127. 3) plur. δισσὰς φωνὰς Hip. 928.
- Φωνήεις. σάρκα φωνήεσαν Tr. 440.
- Φωρᾶν. κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or. 738.
- Φῶς, masc. vir, homo. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. νέε προθανῆσα φωτὸς Al. 474. Θεοσεβῇ φῶτα ib. 608. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα ib. 863. πονηρῷ φωτὸς ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. μὴ κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἰμύλον δόρυ Rh. 709. μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ δουλεύειν Tr. 282. ἢ φῶτα βρότειον

Bac. 542. εἰς ὄμματ' εὖνε φωτὸς εἰσ-
βλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ἀρίτε φωτὸς
δάμαρ Her. F. 150. φωτὶ μακαρίῳ αἰ
μεταβολαὶ λυπηρὸν ib. 1291. φίλω
φωτὸς El. 561. δάλω φωτὶ Alcmaeon.
fr. V. 1. φωτὸς κακὺργὸς σχήματ' ἐκ-
μιμῶμενον Antioch. fr. XXX. 2. εἰ—
φῶτ' ἔθηκε χείρονα ejusd. fr. XXXVI.
2. φωτὶ ἐκ ἑτῆς πρέπων Fr. inc. CCXX.
λεύσσω φῶτε περιπολῶνθ' ἡμῶν τρα-
τὸν Rh. 773. φῶτε συμμάρψας δύνω
Oy. 396. δύν' οἰκτρῶ φῶτε Hel. 1100.
τρόποι κακοβύλων φωτῶν Bac. 399.
περισσῶν παρὰ φωτῶν ib. 429. μιζό-
θηρας φῶτας Ion. 1161. φῶτας κα-
κὺργος ἐξαλύζωμεν El. 219.
Φῶς, neut. lux. ὦ φῶς Hec. 435.
ἐκέτ' εἰ βλέψουσα φῶς ib. 668. ἦκει
φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; Or. 243.
ἔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν
γάμοις Ph. 346. αἰθέρος εἰς ἄβατον
φῶς ib. 816. πρὶν εἰς φῶς σὸν κατα-
τῆσαι βίον Al. 363. χαίρεις ὄρων

φῶς; ib. 694. λευκαίνει τόδε φῶς
ἤδη λάμπουσ' ἥως Iph. A. 157. φῶς
μακάριον ib. 439. ἡδὺ τὸ φῶς βλέ-
πειν ib. 1218. conf. v. 1250. τῆς ἀλ-
θείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. φῶς ἐν
ἡλίῳ (i. e. unus dies) Rh. 447. φῶς
σεμνῷ πυρὸς Bac. 1081. φῶς ἐμπε-
λήμασι πρέπει Cy. 137. ἐκκαλεῖν τὸ
φῶς (i. e. oculum) Κύκλωπος ib. 629.
διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς
Ion. 189. ὦ φῶς μητρὶ, κρεῖσσον ἡλίῳ
ib. 1439. τὸν τρισώματον κύνα εἰς
φῶς ἀνάξων Her. F. 25. Θήβαις ἱ-
ερὸν φῶς ib. 797. τὸ μὲν—ἐν φῶ
Meleag. fr. V. πέμψον φῶς ψυχῆς
Fr. inc. CLV. 9. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς
καταισχύνων γένος Fr. inc. B. 2. 1.
etc.

Φωσφόρος. φωσφόρῳ Θεᾷ Iph. T. 21.
ὦ φωσφόρ' Ἐκάτῃ Hel. 575. cf. Fr.
inc. CXXVI. ἡ φωσφόρος Ἔως Ion.
1157. φωσφόρος κόρας Cy. 608.

X.

Χάζεσθαι. δις θανεῖν ἢ χάζομαι Or.
1116.

Χαίρειν. χαίρουν ἄλλοι Hec. 427.
χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἐμέ; ib. 1257. cf.
v. 1258. λόγοισι χαίρει Ph. 363.
ἔδενι χαίρεις Hip. 184. τὰς εὐσεβεῖς
θεοὶ θνήσκοντας ἢ χαίρουν ib. 1340.
χαίρεις ὄρων φῶς; πατέρα δ' ἢ χαίρειν
δοκεῖς; Al. 694. ἦτ' αὐγὰς χαίρω
προσορῶν ib. 871. μῶρος, ὅστις—ἄλ-
λοτ' ἄλλοσε βέβαια χαίρει Tr. 1205.
χαίρει θαλάισιν Bac. 418. τὸν σοφὸν
ἢ φθόνῳ χαίρω θηρεύουσα ib. 1003. ἐπὶ
τοῖς ἐμοῖς χαίρεις κακῶς πράσσης δε-
σπόταις; ib. 1032. cf. v. 1038. βορᾶ
χαίρουν ἀνδρωποκτόνῳ Cy. 127. ἔ-
δέν τι χαίρω σοῖς λόγοις Hel. 1213.
cf. El. 1106. τίς ἢ χὶ χαίρει νηπίοις
ἀθύρμασιν; Aug. fr. V. οἱ τυραν-
νίδι χαίρουν ejusd. fr. VII. 2. σκῦ-
λα βροτοφθόρα χαίρεις ὄρωσα ejusd.
fr. IX. 2. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν
νεανιῶν Tem. fr. VI. 2. χαῖρε, vox
salutantium, salve et vale, Hec. 426.
Or. 476. 477. et passim. χαῖρε τοῖς

ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις Tr. 354. τὰ
δ' ἄλλα χαῖρε, κύλικος ἐρπύσης κύκλῳ
Cress. fr. VIII. χαίρέτω πόλις Ph.
926. χαίρέτω βυλεύματα τὰ πρόσθεν
Med. 1044. cf. v. 1048. χαίρέτω μὲν
αὐλὶς ἡδε, χαίρέτω δὲ θυμάτων κ. τ. λ.
Cy. 362. sq. χαίρόντων (att. pro χαι-
ρέτωσαν) πόνοι Her. F. 575. χαίρειν
τοῖς κακοῖς Hec. 1236. τὴν σὴν Κύ-
πριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip.
113. cf. v. 1059. it. Cy. 318. El. 400.
Dic. fr. I. 7. et Fr. inc. XLII. 2.
δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A.
31. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκω-
μένοις ib. 921. λαίφεισι χαίρειν ib.
1326. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς Bac.
1255. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647.
χαίρων ἴδι Ph. 928. τὰ κοινὰ χαι-
ρων μόνος Ion. 358. ὄρων ἔχαιρες
Fr. inc. CII. ἡδοναῖς δίσκῳ κεχαρη-
μένον Iph. A. 200. ξενικῶν κρεῶν
κεχαρμένος βορᾶ Cy. 367. κεχαρμέ-
νοι ἀοιδαῖς Tr. 529. ἐνδοθεν κεχαρμέ-
νη Or. 1122. cf. El. 1077. θύμασι
βροτησίοις χαρεῖσα Iph. A. 1525. etc.

Χαίτη. λέοντος δέρος χαίτη πεφρικὸς Ph. 1128. σείσσα χαίτην Med. 1191. ξανθῆς χαίτης βοσρύχως El. 515. cf. v. 520. et 527. 2) δογ. χαίτα. παρὰ χαίταν ξανθάν Hip. 220. cf. Iph. T. 173. Tr. 227. et Cy. 75. χαίτα τομαῖος Al. 101. πολιὰν ἔχοντε χαίταν ib. 473. ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἵματηράν ἐλιχθεῖσα Iph. T. 443. χαίτας ἀβροπλετοιοῖ ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1148. χρυσῷ χαίταν μαρμαῖρων Ion. 887. 3) plur. βοσρύχων—χαίταις πλόκαμον Ph. 315. ἐπιβαλλομένην χαίταισιν—πλόκον ἀνθέων Med. 841. πολιάς ἐπὶ χαίτας προπετής ὦν Al. 912.

Χαλὰ, δογ. pro χηλή. λύκε αἵμονι χαλᾷ σφαζομένην Hec. 91. τεθρίππων ὠκίσαν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032. λέαινα, χαλαῖς Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον El. 474.

Χάλαζα. Ζεὺς χάλαζαν ἄσπετον πέμψει Tr. 78.

Χαλᾶν. ναῦς—ἔση, ἣν χαλᾷ πόδα Or. 706. μί' εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 660. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933. Κύπρις ἐδὲ νυθευμένη χαλᾷ Dic. fr. VI. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμωμένοις Hec. 403. χάλα τὸν ἄσκον Cy. 160. μήτ' εὐτυχῶσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Ius fr. XIX. 1. φρονήματος χάλα Fr. inc. XXX. 3. χαλᾶτε κληῖδας Med. 1314. χαλᾶτε κληῖθρα Hip. 808. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ An. 578. cf. Her. F. 1056. εἴκειν ὁδῷ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν Ion. 637. φίλος τῆς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις Er. fr. II. 18. σπαργώντάς μοι τῆς ματῆς χάλασον Cy. 55.

Χαλεπός. χαλεπῶν μόχθων El. 1352. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν Fr. inc. XCII. χαλεπᾷ συμφορᾷ Hip. 767. χαλεπὸν βάρος ib. 259. χαλεπὸν τόδ' εἶπας Cy. 566. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῇ μιάσματα Med. 1268.

Χαλεπῶς. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι Med. 121. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας Hip. 203. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἦκοις Bac. 1378.

Χαλινός. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al. 495. πῶλον, χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4. δι-

πλοῖν χαλινοῖν Cy. 460. πέλας χαλινῶν Hip. 1196. πάλιν ἐξορμάσεις τῆς χαλινῆς Iph. A. 151. χαλινοῖς λινοδέτοις Iph. T. 1043. γυναικὶ δύναι χαλινῆς Cress. fr. XI. 2.

Χαλινωτήριον. χαλινωτήρια νεῶν Hec. 539.

Χάλκασπις Ἄρης Iph. A. 764. χαλκασπίδων λόχος Her. F. 795.

Χαλκεγχής. τῶν χαλκεγχείων Τρώων Tr. 143.

Χαλκεμβολίς. ναῶν χαλκεμβολάδων Iph. A. 1320.

Χαλκεομίτωρ Tr. 271.

Χαλκέοπλος. μυριάδας χαλκέοπλων Δαναῶν Hel. 699.

Χάλκεος, ὅς. χάλκεον λέβητα Cy. 391. Γοργῶ χαλκῇ Rh. 307. χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις Ph. 1368. cf. Sup. 1150. Iph. A. 1260. et Tr. 572. ὁ χαλκέοισι νώτοις ἔρανδον ἐκτρίβων Ion. 1.

Χαλκήλατος. χαλκήλατον ἡθμὸν Eu. fr. I. 1. ἀσπίδας χαλκηλάτες Bac. 798. λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον Cy. 398. χαλκήλαθ' ὅπλα Hel. 1279.

Χαλκίοικος. ἐδέποτ' ἔτι—χαλκίοικον ὀλβιεῖς Hel. 231. χαλκίοικον ὡς Ἀθάναν μόλοιμι ib. 251.

Χαλκίς, ὑπὲρ Εὐβάεω. Iph. A. 168. 598. et 1493.

Χαλκόδετος. χαλκόδετα ἔμβολα Ph. 115.

Χαλκόκροτον φάσγανον Ph. 1570.

Χαλκόνωτος ἄσπις Tr. 1136. ἰτέα ib. 1193.

Χαλκοπληθῆς στρατὸς Sup. 1219.

Χαλκόπης τρίπης Sup. 1196.

Χαλκόπυλος. πόλιν χαλκόπυλον θεᾶς Tr. 1113.

Χαλκός. χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. ἀντιθέοντας χαλκὸν Hip. 621. κρόταλα χαλκῷ Cy. 204. χαλκῷ αὐδὰν χθονίαν Hel. 1362.

Χαλκότευκτος. χαλκότευκτα κληῖθρα Iph. T. 99.

Χαλκοτευχῆς Καπανεὺς Sup. 999.

Χαλκωδοντίδαι, nom. gentis. Ion. 59.

Χαλυβδικόν. ἄτερ χαλυβδικῷ Her. 162.

Χάλυβες, nom. gentis. Al. 983. et Cret. fr. II. 7.

Χαμᾶζε, adverb. Bac. 633.

503. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμη θεῷ Bb.
64. τοῖσιν οἰκείοις φίλοις χρῆσθαι μ' ἀνάγκη Cy. 647. δυοῖν κακοῖν ἐν' ὄντα χρῆσθαι Hel. 738. πράως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρῶσθι ἐννάμει Erist. IV. ἐμοῖς χρώμενος βυλεύμασιν Hip. 1263. προξένῳ σοι χρώμενος Tel. fr. XXIV. χρωμένων ταῖς ἐαυτοῦ χάρισι δεξιῶς Erist. IV. ἀπλοῖα χρώμενοι Iph. A. 88. χρωμένων τῇ πόλει Ion. 602. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Aol. fr. I. et Fr. inc. XV. cf. Hip. 999. ποῖψ χρωμένη τεκμηρίῳ; Ion. 319. ἐχρήσω ἄδεν ἐν δόμοις ἔχων Tr. 1172. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς Iph. T. 1034. ὅτ' ἂν ξένοιςι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν Med. 616. ἢν χρησονται εὐχῇ (si male rem sint gesturi) Her. 714. γαλανεία χρησάμενοι Iph. A. 546. ὅτῳ μάλιστα χρῆσεται ξυκευνέτῃ Med. 240. ὡκαί παρδοῖς χρησόμεθ' αἰνίγμασιν Iph. A. 1147. χρήσῃ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις ib. 1429. ταῖς σοῖς ἀνοῖαις χρήσασθαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031. ἔδεν βιαίῃ τῇδε χρῆσασθαι χειρὶ Her. 107. τῷ λόγῳ χρῆσασθαι Ion. 444. πονηρῷ χρῆσεται κρείττῃ El. 374. χρῆσόμεθα τῷ κρείττονι Fr. inc. LXXII. 2. ὁ πόνων κεχρήμεθα Med. 334. τῷ ἐχρήσας; Iph. A. 382. οἷς ἀπασιν —τοῖς αὐτοῖς ἐχρήσας Erist. V. κίχρησ' (i. e. ἐχρήσσο) ὅπλοισι Antiop. fr. XXVI. ἤκειε τί τῆσδε γῆς κεχρημένος; Sup. 457. ἀπαρία κεχρημένος Iph. A. 89. συμφορῇ κεχρημένος Med. 347. βορᾶς κεχρημένος Cy. 88. cf. v. 98. γυναιξὶν προσωφελῶσιν κεχρημέναις Sup. 327. πώματος κεχρημέναι Ion. 1199.

Χρησίμος. χρήσιμοι πόλει Or. 908. φεῖν τὸ χρησίμον φρενῶν Ph. 1730. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. ἡ δυσγένεια ὡς ἔχει τι χρήσιμον Iph. A. 446. ἔδεν γ' ἀχρηστον, ἔδεν χρήσιμον παρὸν ib. 521. ἔειν ὅπου χρήσιμον, γνώμην ἔχειν ib. 925. κειμήλια νέοιςι χρήσιμα Eri. fr. II. 4. χρησιμώτερος Cy. 531. ἄλλῃ πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμώτερα Tem. fr. XII. σῶφρονος ἀπικτίας ἢε ἔστιν ὡς ἐν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1634. vid. etiam.

ΟEd. fr. VI. 1. λέγει ἤδε χρησιμώτερα πρὸς—ἐνυφορᾶν Hip. 482. χρησιμωτάτῃ θεῶν Ph. 789.

Χρήσις. φίλων χρήσις ἢ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1.

Χρησμός. ἔχρησ' Ἀδράτῃ Λοξίας χρησμένον τινα Ph. 412. τελεσφόρον διδῶσα χρησμένον ib. 645. νῦν χρησμός Λοῦον περαινεται ib. 1697. cf. Cy. 692. et Ion. 785. θίμει ἂν, ἡμᾶς χρησμών εἰδέναι θεῷ; Med. 676. conf. Iph. T. 105. χρησμός ὡς λέγει Διὸς Bac. 1331. χρησμός μὴ κρανθέντος Her. 606. χρησμός παλαιῇ Λοξίᾳ ib. 1028. ὁ χρησμών ἡρόμην θεῷ ib. 1038. χρησμός ἐπέσχον Ph. 873. χρησμός ἀδίκους διελευράνθησιν Hip. 1350. χρησμών ἄνδρας Her. 401. et χρησμών φίδος ib. 489. χρησμών ἀκείας ib. 474. εὐτέκνος χρησμός Ion. 421. cf. v. 1569. Λοξίᾳ ἐμπέδοι χρησμοῖ El. 400. ποῖοι χρησμοὶ φονίαν ἴεσαν μητρὶ γενέσθαι; ib. 1303. χρησμοῖσι σφάειν Melan. fr. XXVII. 2.

Χρηστήριον, 1) locus, ubi oracula eduntur. φοῖβε παλαιῶν ἐκλειπῶν χρηστήριον Med. 667. cf. Bac. 1334. Ion. 419. et 512. et El. 1272. πάρος χρηστήριον Aa. 1113. ἀπὸ ζαδῶν χρηστήριον Iph. T. 1260. cf. Ion. 33. 243. 299. 409. 727. 974. et 1611. et El. 87. 2) oraculum ipsum. τὰ τῷ θεῷ μαθὼν χρηστήρια Ion. 532.

Χρηστήριος. τρίποδα χρηστήριον λιπύσα Ion. 1320. χρηστήριον τᾶνομα Hel. 828.

Χρητός. ὁ ἐσθλός — χρητός ἐν' αἰ Hec. 598. χρητός ὢν ἐλάνθανεν Tr. 397. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχουσα χρητός ib. 648. λόγῳ χρητῷ Her. 555. χρητός ἀνὴρ ib. 999. χρητῷ πατρὶ Hel. 924. cf. v. 948. τί δ' ἔκ ἂν εἴη χρητός ὁλβιος γεγώς; Ar. fr. XXI. χαρακτήρ χρητός Dan. fr. II. 2. ἔκ ἂν γένοιτο χρητός ἐκ κακῷ πατρός Dic. fr. XI. 2. τρόπος χρητός Pi. fr. VII. 1. χρητῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239. cf. El. 358. ὅταν χρητὸς λάβῃσι, χρητὰ βυλεύουσ' αἰὶ Or. 771. cf. v. 907. χρητοῖσι δόλοισι Med. 54. et Bac. 1027. πῶ τὰδ' ἐν χρητοῖς πρέττει; Her. 511. χρητῶν πενήτων Eri. fr. II. 27. δεισπότης χρητὸς λαβεῖν Me-

1147. πρόσωπα νεαρά χάρισι—τρέφεις Tr. 836. παρθένων χάριτας ib. 1108. ὅσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐκεῖ χάριτες ib. 413. χάριτας πονηρὰς κἀδίκους ὠνυμένη Hel. 908. τῷ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην ib. 1413. ἀφαιρεθήσῃ χάριτας And. fr. VII. 7. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1. ἀσκῶσι χάριτας κερτόμευς Melan. fr. XX. 2. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτῷ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. 2) ἡ Χάρις, *nom. propr.* Venus. Hel. 1012. et plur. Χάριτες, Gratiae, Hip. 1147. Cy. 577. et 579. Hel. 1357. et Her. F. 673. 3) *adverb.* χάριν pro ἔνεκα, *causa, gratia, passim occurrit.*
 Χαριτήριον. πολλὰ καὶ μεγάλα χαριτήρια Epist. III.
 Χάρμα. διπλῆν χάρμα Sup. 333. χάρμα μέγα Her. 637. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τὸς γόνυς τ' ἔχε Hel. 328. χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. χάρματ' Ἐριννύος Ph. 1508. ἐκ ἐπὶ χάρμασιν λέγω ib. 1549. χάρματα Θηρῶν Sup. 282.
 Χαρμονή. ἐκ χαρμονῆς πάλιν μετατὰς Ion. 583. 2) *dor.* χαρμονά. πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; Ph. 321. χαρμονὰν Hel. 660. 3) plur. παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονὰς Ion. 1379. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι Her. F. 384. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς ib. 742.
 Χαροποιός. ἀπὸ χαροποιῶν θυσιῶν Hec. 917. χάριτες χαροποιοὶ Ph. 795.
 Χαρτός. χαρτὰ πάσχω Ph. 621.
 Χάρυβδις Sup. 500. et Tr. 436.
 Χάρων, portitor inferorum. Al. 255. et 362. et Her. F. 432.
 Χάσμα. τέθριππον ἄρμα περιβαλῶσα χάσματι Sup. 501. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626. χάσμα χθονὸς Ion. 281. et El. 1271. et χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 2. δεινῷ χάσματι Θηρὸς Her. F. 363. Τυρτάρῳ εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599.
 Χατίζειν. ὃ σὺ χατίζων Her. 466.
 Χαννῆν. αἶ μοι λέγεσαι τίσδ' ἔχαινωσαν λόγους An. 932.
 Χεῖλος. εὐρείας φάρυγγος ἀνατόμῃ τὸ χεῖλος Cy. 356. καθαρὸν τὸ χεῖλός μιν ib. 559. χεῖλεσιν διδὼς ὁδόντας

Bac. 621. εἰς αὐτὸ χεῖλη—καθῆκαν Ion. 1199.
 Χεῖμα. χείματος ἀγρίῳ τυχῶσα An. 749. ὃ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανείς ib. 892. χείματος προβλήματα Sup. 207. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. cf. Er. fr. I. 16.
 Χειμάζεσθαι. ἄλλη ἐν τύχῃ χειμάζομαι Hip. 315. δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται Ion. 966. πόλις χειμασθεῖσα Sup. 269.
 Χειμάρρος. φάραγγες ὕδατι χειμάρρῳ ῥέυσαι Tr. 449. διὰ χειμάρρῳ νάπης—ἐπήδων Bac. 1091.
 Χειμέριος ὄμβρος Hel. 1497.
 Χειμών. χειμῶν μέτριος φέρειν Tr. 683. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429. χειμῶν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν Hel. 127. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. χειμῶνα αὖξει Dan. fr. I. 4. θέρους τε χειμῶνός τε μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.
 Χεῖν. ὅταν βορέας χιόνα χεῖν Cy. 328. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων ib. 404. cf. Tr. 38. χοᾶς χεόμενος Or. 472. κρῆναι ἀμβροσίαι χέονται Hip. 748. πλόκαμος—γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. κεχυμένος ἐπαντέλλει Her. F. 1052. ὅταν αἷμα χυθῇ κατὰ γᾶν Or. 1398. et αἷμα χυθὲν El. 486. et 514.
 Χεῖρ. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι τιμωρὸν Hec. 842. χεῖρα ἱεσίαν ib. 851. cf. Sup. 108. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον Hec. 1034. ἔχυσαι κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς ib. 1153. βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χειρὶ; Or. 271. λευσίμῳ χειρὶ ib. 861. χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. ὀπλίζῃ χεῖρα σύμμαχον Rh. 23. πολυφόνῳ χερὸς ib. 466. Ἐκτορεία χεῖρ ib. 762. πῶλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χειρὶ ib. 772. κωπῆρης χεῖρ Tr. 161. βιαίῳ χειρὶ Her. 103. et β. χειρὶ ib. 107. βαρβάρῳ χερὸς τάδε ib. 132. μιᾶς χειρὸς ἀσθενῆς μάχη ib. 275. ὅπως ἂν τὸν Μυκ. στρατὸν πολλῇ δέχωμαι χειρὶ ib. 338. cf. vers. 1035. οἵτινες—εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. θεοῖσι δόταν χέρ' ἔχειν Ion. 132. ἐδὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα ib. 1316. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις El. 610. οἰκεία χεῖρ ib. 629. σὺν Ἀθάνα καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc.

326. τὸν φύντα θρηνεῖν Ctesph. fr. I. 2. πατρός ἐκείνου φύντας, ἡ πεφύκαμεν Her. 510. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr. VII. 9. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεῶν Er. fr. VII. 1. etc.

Φυλακή. τίς ἐκρηύθη πρώτην φυλακὴν; Rh. 538. πέμπτην φυλακὴν ib. 543. et 562. ἡ φυλακὴ ῥαδία Epist. I. 2) dor φυλακά, τίνος ἡ φυλακά; Rh. 527. ἐγρεσθε πρὸς φυλακὰν ib. 533. τὰν παρα προθύροις φυλακὰν κατέχουσα Tr. 194. εἴω φυλακάς Bac. 867. 3) plur. εἶναι πατρώς φυλακαῖ-ων Hec. 82. φυλακάς ἔχων An. 962. ἐπεὶ φυλακάς ἀνῆκα Sup. 1042. ἀκί-νητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. φυλακάς προλιπὼν Rh. 18. cf. v. 37. εἴδ' ἔφφρεϊτο τραγὸς φυλακαῖσι νυκτέ-ροισιν ib. 763. cf. Cy. 686. φυλακαὶ ἡμῶν κρείσσονες κατ' ἐξόδους Her. F. 83.

Φυλακτίος. ἡ σοὶ φυλακτία An. 63. et adverbial. φυλακτίον Iph. T. 620. et Fr. fal. cit. II. 2.

Φύλαξ. μικροτάτη χρυσὸ φύλαξ Hec. 772. τέκνων ἐμῶν φύλαξ ib. 1083. ὠμόφρων φύλαξ Ph. 662. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νεῶν (navium) φύλαξ Iph. T. 270. φύλακα τρατῷ Rh. 813. ἀριτον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν Tr. 1195. τίς μοι φύλαξ ἦν; Bac. 612. ἐπ' αὐτὸ τῷτ' ἀποτέλλῃ φύλαξ ib. 957. οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antior. fr. VIII. 4. φύλακας ἐπῆλ-θον Ph. 706. φύλακας Ἀργεῖος δорός ib. 1101. φύλακες δμῶες An. 813. ἱεροὶ φύλακες Iph. T. 1027. φύλακες τρατῆς Rh. 15. cf. v. 88. 570. 628. 657. 698. et 723. φύλακας σώματος Ion. 22. 2) φύλαξ, ἡ. εἰ σκυρὰ φύ-λαξ An. 86. Ἐκάβης γεραιῆς φύλακες Tr. 462.

Φύλαξις. ἔχει μοι δισσὰς φύλαξις Hel. 513.

Φυλάσσειν, vel γτειν. αἱ δεσπότην φυ-λάσσει Ion. 511. αἶε' ἀξίων γεννη-τόρων ἦδη φυλάσσει ib. 736. δέμας φυλάσσει Dan. 59. κλήρος μοι φύ-λασσε χειρὶ Ph. 845. πρὸς τὰδ' εἴδ' φυλάσσετε—δωμάτων πύλας An. 951. ἀτῇ φυλάσσετε Sup. 952. σφραγίδα φυλάσσει Iph. A. 155. σιγῇ φυλάσ-

σετε ib. 542. τί μ' ἐχρῆν πύσιν φυ-λάττειν; An. 940. τί σε τὰμὰ δεῖ φυλάσσειν; Iph. A. 329. ἀλῆδας φυλάσσειν Tr. 493. φυλάσσων ὁσίων ἀναιρεσιν Or. 404. φυλάσσω, μὴ τι σε λάθῃ — παραμειψαμένη Iph. A. 145. κόσμον φυλάττωσα Sup. 245. ἐν μοι φύλαξον Iph. A. 538. φυλάζας νύκτα Or. 57. ἡλίε φλογὸς καλῶς φυλάζας Ion. 1135. εἰρκαῖσι σώμα-σὸν φυλάξομεν Bac. 497. τάζειν φυ-λάζων εἰμι Rh. 664. φυλάσσω, μὴ τις ἐν εἰρῇ βροτῶν Iph. T. 67. φυ-λάσσοισθ' ἄγριον ἦθος Med. 102. ἅπαν κάκων τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. φυλάσσεσθαι φθόγον An- tiop. fr. XX. 2. φυλασσομένα (i. e. ἐν) τόματος ἀνακέλαδον Or. 184. φυλάσσει' (i. e. ἐφυλάσσετο) ἐμβολὰς An. 1131. ὃ σε φυλάξασθαι χρεῶν Iph. A. 989. ταῦτ' ἔν πρὶν παθεῖσθαι, φυλάξομαι Med. 289. ὦν φυλάξομαι ψόγον Phry. fr. XII. 2. φρερίοις φυλασσόμεθα πανταχῷ Or. 758. τὴν ἐμψύχων βρώσιν ἐδετῶν πεφύλα-γμαi Cret. fr. II. 20.

Φυλεῦς, ποτα. prorr. viri. Iph. A. 285. Φυλλάς. φυλλάδος Παρηγοίας παιδεύ-ματα An. 1101. δεσμὸν ἀδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος Sup. 32. cf. v. 259. εἰ σκυρὰ φυλλάς Bel. fr. I. 1.

Φύλλον. τὴν θανύσαν ἐκ χειρῶν φύλ-λοις ἔβαλλον Hec. 574. τί τοῖσδ' ἀνέτεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 807. ἐν ἔρως φύλλοισι Bac. 684. σίγα εὐλειμος νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. φύλλων ἐλατίνων χαμαι-πετῇ ἔσσηεν εὐνήν Cy. 385. φύλλοις τέφεσθαι Aut. fr. III. 24.

Φυλλότροπος. λείπε χαμίνους φυλλο-τρόπως Rh. 9.

Φύλον, ὁρῶ φύλα τρία τριῶν τρατευ-μάτων Sup. 653. βάρβαρα φύλα Iph. T. 887. δευὰ φύλα πόντου Acol. fr. IX. 3. φύλα θηρῶν Chry. fr. VII. 5. Φύναι. viii. φύαν.

Φύρειν. φύρυσιν αἶδ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσσω Hec. 958. κόνει φύρυσσα δύτηνον κάρα ib. 496. δες ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένω καὶ θηριώδεις θεῶν διε-ταθμήσατο Sup. 201. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι Or. 1411. μητρόε νεοφά-νοισ' ἐν αἵμασι πεφυρμένοι El. 1173. cf. Al. 499.

ἀλκὴν Rh. 382. χρυσοδέτοις περόναις
ἐπίσαμον Ph. 812.
Χρυσόθεμις, filia Agamemnonis Or.
23.
Χρυσοκάρανος δόρκα Her. F. 375.
Χρυσόκερως. χρυσοκέρωτ' ἔλαφον Hel.
388. cf. Tem. fr. XVIII. 1.
Χρυσοκόλλητος. χρυσοκολλήτοις ἐμ-
βεβώς δίφροις Ph. 2. χρυσοκολλήτοις
τύποις Rh. 305.
Χρυσόκολλος. κώπην χρυσόκολλον Pal.
fr. IV.
Χρυσοκόμας Ἀπόλλων Sup. 975. cf.
Iph. T. 1236. et Tr. 253. Ἔρως
χρυσοκόμας Iph. A. 548.
Χρυσόλογχος. πόλις τῆς χρυσολόγχης
Παλλάδος Ion. 9.
Χρυσόμαλλος. λόχενμα τὸ χρυσόμαλ-
λον ἄρνός Or. 999.
Χρυσοπήληξ. χρυσοπήληκα σάχυν Σπαρ-
τῶν Ph. 946.
Χρυσορόος. Τμῶλε χρυσορόου Bac.
154.
Χρυσός. πολὺν σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκ-
πέμπει Hec. 10. cf. v. 25. 27. 713.
etc. χρυσὸς κρείσσω μυρίων λόγων
βροτοῖς Med. 965. cf. v. 968. ἀρηρό-
τως σύνδεσμα χρυσός (i. e. χρυσοῦς τέ-
φανος) εἶχε ib. 1193. χρυσῷ βάρος
Hip. 621. χρυσῷ λαμπρός Iph. A.
74. et Tr. 992. ἄγνισον χρυσῷ μέ-
λαθρον Iph. T. 1216. sed v. not.
πόλιν χρυσῷ ῥέυσαν Tr. 995. μυ-
ρίον δὲ χρυσῷ σαθρὸν Bac. 810.
χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 887.
ἄπυρος χρυσός Dan. 30. χρυσός ἐστιν,
ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36.
etc.
Χρυσότευκτος. ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις
Ph. 228.
Χρυσοτευχῆς Rh. 340.
Χρυσῆς, contr. pro χρύσεος. vid. χρύ-
σεος.
Χρυσοφαῆς Hip. 1276. ὁ χρυσοφαῆς
ἄλιος Hec. 636.
Χρυσοφεγγής. ὃ χρυσοφεγγὲς ἦλιε
Iphaeth. fr. X. 1.
Χρυσοφόρος. ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς Hec.
153.
Χρυσοφύλαξ Ion. 54.
Χρύσωμα. χρύσωμ' Ἀθάνας Ion. 1030.
χρυσώματα ib. 1430.
Χρυσώπης, epitheton Bacchi. μόλε, χρυ-
σῶπα Bac. 553.

Χρυσωπός. ἀελίε χρυσωπὸν ἔδραν El.
740. χρυσωπὸν ἦν νώτισμα Θηρὸς
Fr. inc. B. 46. 1.
Χρώζειν. γόνατα χρώζειν Ph. 1619.
μάτην κεχρώσμεθα κακῷ πρὸς ἀνδρὸς
Med. 497.
Χρῶμα. χρῶμα ἐκ ἡλλαξάτην Ph.
1252. σκέψαι—, εἰ χρῶμα ταῦτ' οὐ
ρίμης ἔται τριχὸς El. 521.
Χρῶς. ἐλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec.
406. ὃ λέρτ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. cf.
v. 303. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρῶς τε συν-
τέτηχ' ὅδε; Med. 689. ὦ μαλθακὸς
χρῶς ib. 1075. cf. v. 1403. εὐδὲ—
κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al.
172. τολμὸν χρωτὸς An. 148. χρωτὶ
(sc. προσοίσω) δεινῶν τραυμάτων ἀλ-
γηδόνας ib. 258. χρῶτα φόνιον Sup.
77. χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα ib.
1021. ἴτ' ἀπ' ἐμῷ χρωτὸς σπαραγμοῖς
Tr. 453. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα ib.
753. τεῖλαι νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους
πέπλους Bac. 819. cf. v. 828. et Hel.
428. χρῶτα κελαιναὶ El. 1345. ψῦ-
χος λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Fr.
inc. XCV.
Χῦμι. ἐπὶ πέδῳ χύμενον Her. 77.
Reliqua, quæ hinc formantur, v. in
χεῖν.
Χωλός. χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα
Cy. 633.
Χῶμα. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλεῖς τά-
φος Hec. 221. ἐπ' ἄκρῃ χώματος ib.
524. et Or. 116. μηδὲ νεκρῶν ὡς
φθιμένων χῶμα νομιζέσθω τύμβος σᾶς
ἀλόχῃ Al. 999. τάφων χώματα γαίης
Sup. 54.
Χωνύναι. τύμβον χῶσον Iph. T. 702.
ὅπως χῶσω τάφῳ Or. 1585. ἐπεὶ μοι
τύμβος ὃ χωσθήσεται Iph. A. 1443.
Χώρα. Φοινίσσα χώρα Ph. 253. ἔξιθ'
ἐκ χώρας ib. 639. ἱερᾶς χώρας ἀπορ-
θήτη τ' ἀπο Med. 826. ἔσχατον χῶ-
ρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374.
τὰν κλεινὰν—Θησέως εὐδαίμονα χῶ-
ραν Tr. 209. cf. v. 219. τὰν Πηνειῷ
σεμνὰν χώραν ib. 214. τὰν Αἰτναίαν
—χώραν ib. 221. εὐῖππον χώραν
Bac. 574. πάσης χώρας Ἑλλάδος
τητῶμενοι Her. 31. ἄβατον χώραν—
ἐξημερώσας Her. F. 851. βασιλεῦ
χώρας τῆς πολυόλβῃ Ar. fr. XXXIII.
1. νησαιῶν χωρᾶν Tr. 188.
Χωρεῖν, 1) ire, procedere. χωρεῖ ἐκ

Bac. 542. εἰς ὄμματ' εὖν φωτὸς εἰσ-
βλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ἀρίτε φωτὸς
δάμαρ Her. F. 150. φωτὶ μακαρίῳ αἰ-
μεταβολαὶ λυπηρὸν ib. 1291. φίλω
φωτὸς El. 561. δὲλφ φωτὶ Αἰσάκων.
fr. V. 1. φωτὸς κακὺργὸς σχήματ' ἐκ-
μιμνήμενον Antioq. fr. XXX. 2. εἰ-
φῶτ' ἔθηκε χεῖρονα ejusd. fr. XXXVI.
2. φωτὶ ἄκετῃ πρέπων Fr. inc. CCXX.
λεῦσσω φῶτε περιπολὺνδ' ἡμῶν τρα-
τὸν Rh. 773. φῶτε συμμάριφας δῶω
Cy. 396. δὴ οἰκτρὸν φῶτε Hel. 1100.
τρόποι κακοβύλων φωτῶν Bac. 399.
περισσῶν παρὰ φωτῶν ib. 429. μιζό-
θηρας φῶτας Ion. 1161. φῶτας κα-
κὺργος ἐξαλέξωμεν El. 219.
Φῶς. πευτ. lux. ὦ φῶς Hec. 435.
ὠκέτ' εἰ βλέπυσσα φῶς ib. 668. ἤκει
φῶς ἐμῷς καὶ σοῖς κακοῖς; Or. 243.
ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν
γάμοις Ph. 346. αἰθέρος εἰς ἄβατον
φῶς ib. 816. πρὶν εἰς φῶς σὸν κατα-
τῆσαι βίον Al. 363. χαίρεις ὀρῶν

φῶς; ib. 694. λευκαίνει γάδε φῶς
ἤδη λάμπουσ' ἥως Iph. A. 157. φῶς
μακῆριον ib. 439. ἡδὺ τὰ φῶς βλέ-
πειν ib. 1218. conf. v. 1250. τῆς ἀλη-
θείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. φῶς ἐν
ἡλίῳ (i. e. unius dies) Rh. 447. φῶς
σεμνὸν πυρὸς Bac. 1081. φῶς ἐμπο-
λήμασι πρέπει Cy. 137. ἐκκαλεῖν τὸ
φῶς (i. e. oculum) Κίκλωπος ib. 629.
διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς
Ion. 189. ὦ φῶς μητρί, κρείσσον ἡλίῳ
ib. 1439. τὸν τρισώματον κύνα εἰς
φῶς ἀνάξων Her. F. 25. Θήβαιε ἱε-
ρὴν φῶς ib. 797. τὸ μὲν—ἐν μὲν
Meleag. fr. V. πέμψον φῶς ψυχᾶς
Fr. inc. CLV. 9. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς
καταισχύνων γένους Fr. inc. B. 2. 1.
etc.

Φωσφόρος. φωσφόρῳ θεῶ Iph. T. 21.
ὦ φωσφόρ' Ἐκάτῃ Hel. 575. cf. Fr.
inc. CXXVI. ἡ φωσφόρος Ἔως Ion.
1157. φωσφόρος κόρας Cy. 608.

X.

Χάζεσθαι. δις θανεῖν ὃ χάζομαι Or.
1116.

Χαίρειν. χαίρουν ἄλλοι Hec. 427.
χαίρεις ὑβρίλυσ' εἰς ἐμέ; ib. 1257. cf.
v. 1258. λόγοισι χαίρει Ph. 363.
ἐδενί χαίρεις Hip. 184. τὰς εὐσεβεῖς
θεοὶ θνήσκοντας ὃ χαίρουν ib. 1340.
χαίρεις ὀρῶν φῶς; πατέρα δ' ὃ χαίρειν
δοκεῖς; Al. 694. ὅτ' αὐγὰς χαίρω
προσπορῶν ib. 871. μῶρος, ὅστις—ἄλ-
λοτ' ἄλλοτε βέβαια χαίρει Tr. 1205.
χαίρει θαλάσσιον Bac. 418. τὸν σοφὸν
ὃ φθόνῳ χαίρω θηρεύουσα ib. 1003. ἐπὶ
τοῖς ἐμοῖς χαίρεις κακῶς πράσσουσι δε-
σπότης; ib. 1032. cf. v. 1038. βορᾷ
χαίρουν ἀνδρωποκτόνῳ Cy. 127. ὃ-
δέν τι χαίρω σοῖς λόγοις Hel. 1213.
cf. El. 1106. τίς ἐχὶ χαίρει νηπίοις
ἀθόρμασιν; Aug. fr. V. οἱ τυραν-
νίδι χαίρουν ejusd. fr. VII. 2. σκυ-
λα βοροφθόρα χαίρεις ὀρώσω ejusd.
fr. IX. 2. ἐσθλῶν χαίρει πτόμασιν
νεανῶν Tem. fr. VI. 2. χαῖρε, vox
salutantium, salve et vale, Hec. 426.
Or. 476. 477. et passim. χαῖρε τοῖς

ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις Tr. 354. τὰ
δ' ἄλλα χαῖρε, κύλικος ἐρπύσης κύκλῳ
Cress. fr. VIII. χαίρῃτω πόλις Ph.
926. χαίρῃτω βυδένματα τὰ πρόσθεν
Med. 1044. cf. v. 1048. χαίρῃτω μὲν
αἰδλις ἤδε, χαίρῃτω δὲ θυμάτων κ. τ. λ.
Cy. 362. sq. χαίρῃτων (att. pro χαι-
ρέωσαν) πάντοι Her. F. 575. χαίρειν
τοῖς κακοῖς Hec. 1236. τὴν σὴν Κό-
πριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip.
113. cf. v. 1059. it. Cy. 318. El. 400.
Dic. fr. I. 7. et Fr. inc. XLII. 2.
δαῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A.
31. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκω-
μένοις ib. 921. λαφρεῖ χαίρειν ib.
1326. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς Bac.
1255. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647.
χαίρων ἴδι Ph. 928. τὰ κοινὰ χαί-
ρων μόνος Ion. 358. δρῶν ἔχαιρες
Fr. inc. CII. ἡδοναῖς δίσκου κεχαρη-
μένον Iph. A. 200. ξενοῶν κρεῶν
κεχαρμένος βορᾷ Cy. 367. κεχαρμέ-
νοι βουδαῖς Tr. 529. ἐνδοθεν κεχαρμέ-
νη Or. 1122. cf. El. 1077. θύμασι
βορῃσίοις χαίρεσσα Iph. A. 1525. etc.

παναμερέυσει θιάσους ἐρώτων ψαλμοῖσι Rh. 363.
Ψαμάδη, filia Nerei, Protei uxor, Hel. 7.
Ψάμαθος. ἐν ψαμάθῳ λευγῇ Hec. 700. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 165. cf. Iph. T. 215. παρὰ λευκοφᾷ ψάμαθον Iph. A. 1055. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοισι Hip. 234. ὃ ψάμαδοι πολυήτιδος ἀκτᾶς ib. 1126.
Ψάειν. ὁδὲ ψάομεν Hec. 729. ἐπεὶ Ναυπλίας ψάω χθονὸς Or. 369. ὃ ψάει γάμον Hip. 14. ψάω (sc. τὴν δεξιάν σου) Hel. 845. μὴ ψαῦ, ὦν σε μὴ ψάειν χρεῶν El. 223. εἰ ψάοιμεν, ὦν μὴ μοι θέμις Iph. A. 834. δυσχερὲς ψάειν νοσούντος ἀνδρὸς Or. 790. ὁδὲ ψάειν καλὸν θεῶν ποτηρὰν χεῖρα Ion. 1315. ἱκέτιον ψάειν χερὸς Her. F. 968. ὥστε μὴ ψάειν σέθεν El. 1256. παρητίδος ψάων Bac. 1116. ὃ γὰρ ἄκρας καρδίας ἐφανσέ μιν Hec. 242. ψάωσον An. 590. γεραιᾶς φιλότατης ψάωσον χερὶ Ph. 1688. ἐμπας ὃ τις ἂν ψάσσει μιν Cy. 533. ὅπως λιμένων ψάσσει πατρίδας γᾶς Hel. 529. σὺ κλείθρων τῶνδε μὴ ψάσσης χερσὶν Or. 1567. ματρός ὡς ψάσσω σέθεν Ph. 1687. μὴ ψάσσης τις Ἀργείων ἐμὴ Iph. A. 1559. πρὶν ψάσσαι δορὸς Ph. 82. δὲ μοι—χρωτὸς ψάσσαι τέκνων Med. 1403. cf. v. 1412. et Sup. 943. ψάσσαι χερσὶν λειμῶνος Cy. 170. ψάσθας Ion. 522. cf. Iph. A. 684. χερὶ ὃ ψάσσεις ποτὶ Med. 1320. πρόσω τῶν ἐμῶν ψάσσεις κακῶν; An. 248. κλαίω ψάσσει (sc. ὁμῶν) ib. 760.
Ψαφαρόχρους. ψαφαρόχρων κῆρα ἔχων Rh. 716.
Ψέγειν. ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις Al. 700. ὅστις—ψέγει An. 420. τὸν θεόν, τὸν νῦν ψέγεις Bac. 711. ψέγω Ion. 489. σὺ τῆμόν ψέγεις ib. 1022. ὅστις πάσας—ψέγει λόγῳ γυναῖκας Pro. fr. III. 1. ἐν κοινῇ ψέγειν ἀπασὶ καίσθαι δυστυχέας Pol. fr. III. 2. γῆρας ψέγοντες, καὶ μακρὸν χρόνον βίω Al. 673.
Ψεδνός. χέρα ψεδνόν Iph. T. 1270. vid. not.
Ψεκάς. ἀντὶ δίας ψεκάδος Hel. 2.
Ψεύδειν. πολλ' ἐλπιδες ψεύδωσι κῆλαγοι βροτῶς Pro. fr. VI. ὃ τε μὴ ψεύσῃ γε

κῆρκος λόγος Her. 385. ψεύσει ὁ ὁδὸς τῆσδ' ἐλπίς Hec. 1032. 2) med. ψεύδωσθαι. ὡς—ψεύδομαι Ἀρτέμιδι θύσειν Iph. A. 530. ἀμφὺ ὃ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως ib. 846. εἰ ψεύδομαι Cy. 260. ψεύδεσθε ib. 272. ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς An. 1111. ὃ ψευδοίμεθ' ἂν Sup. 929. εἰ μὴ τις σὸς με δεσπότης ἐψεύσατο Al. 811. ἡμᾶς ὃ Φαῖβος ἐψεύσατο Iph. T. 711. cf. Tr. 1181. γάμος ἐψεύσατο Bac. 31. et 245. ὃ θεὸς ἐκ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο Ion. 825. ὥτε τὸν δειλίων γέροντα—ἐψεύσω ἐλπίδος Epist. III. ψεύσεται An. 346. ὃ σ' ἐπ' ἄρας ψεύσομαι Rh. 189. ἔσπο' ἄλλον ἀνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν Hel. 1642.
Ψευδηγορεῖν Thy. fr. III. 1.
Ψευδής. ψευδὴς ἔφυε Or. 1608. ὃ ψευδὴς ἔτ' εἰς ib. 1609. μῦθος ὃ ψευδὴς Med. 354. ψευδῇ γάμον Iph. A. 105. ψευδεὶ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sis. fr. I. 26. ψευδέσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόγῳ Hip. 1288. ψευδεῖς ὄνειροι Iph. T. 569. δοιδῶν εἴπερ ὃ ψευδεῖς λόγοι Her. F. 1315. δόξαν ψευδῇ Hec. 490. ψευδὴς γενομένη Iph. A. 852. Δαιδάλεψ ψευδῇ ἴσους Her. F. 471. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε Hip. 1311. ἀγγελίας ψευδεῖς Iph. T. 461. ψευδῇ ὑπ' οἴκῳ τοῖσι χρωμένοισι λέγων Ph. 964. ἀπόσῃ πολλὰ, καὶ ψευδῇ κακὰ Al. 708. ὅς πολλὰ ψευδῇ λέγει Iph. A. 957. cf. v. 1006. it. Cy. 270. Pal. fr. II. 9. et Fr. inc. XVIII. 1. et XX. 1. ὃ ψευδῇ θροεῖς Iph. A. 1345.
Ψευδόμαντις Or. 1667.
Ψευδονύμφευτος. τὺς Ἀλεξάνδρῳ γάμους ψευδονυμφεύτας Hel. 889.
Ψεύδορκος Med. 1392.
Ψεῦδος Fr. inc. B. 18. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ψευδῶν ἀνακτες ib. 448. πολλὰ ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. τὰ μάντεων—ψευδῶν πλέα ib. 751. ψεύδοισιν Ἄρης φίλος Bel. fr. XII. 3.
Ψευδῶς. ἤρῃω τῷ λόγῳ ψευδῶς Sup. 403. ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν Iph. A. 1005. ψευδῶς ἔλεγον αἶδε Iph. T. 1309.
Ψήκτρα. ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.
Ψήφη Fr. inc. B. 42.

Χαρά, *adverb.* Med. 1170.

Χαμαιπετής. ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ μα-
τρός Or. 1191. ὑψοῦν χαμαιπετὴς
πίπτει πρὸς ἑσας Bac. 1109. τιβύει
πρὸς χαμαιπετὴ Tr. 507. φύλλων
ἐλατίνων χαμαιπετῇ ἐτῃσεν εὐνὴν Cy.
385.

Χαμύνη Sci. fr. I. 1. λείπει χαμύνας
φυλλοκρύπτης Rh. 9. cf. v. 852.

Χάος *Cacl.* fr. vers. 2.

Χαρά, ματρὶ ἢς ἔιν χαρὰ Hec. 427.
ἔπει γλυκυντάαν χαρὰν Or. 159. cf.
v. 186. ὥστε σ' ἐκπλήσσαι χαρᾶς Ph.
174. χαρᾷ μελίων Al. 581. κέρτα-
μός με θεῶ τις ἐμπλήσσει χαρά; ib.
1128. γόος ἄμα χαρᾷ Iph. T. 832.
ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ Tr. 542. ἢς εἰς
ἀπίστευ δεσπότης βαλεῖς χαρὰν Ion.
751. πόθεν ἐλάβομεν χαρὰν; ib.
1449. χαρῇ θερμαινόμεθα καρδίαν
El. 401. ἔγω ξυναυλὸς βοῶ χαρᾷ ib.
879. πολλάκις τὰ λυτῶν ὑπερον χα-
ράν ἄγει Antig. fr. XIV. 2.

Χαρακτήρ. δεινὸς χαρακτήρ, ἐπίση-
μος Hec. 379. ἀνδρῶν—ἔδεις χαρα-
κτήρ ἐμπέφυκε σώματι Med. 519. φα-
νερὸν χαρακτήρ ἀρετῆς Her. F. 658.
ἀργύρι σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτήρα
El. 559. ποῖον χαρακτήρ' εἰσιδὼν ib.
572. χαρακτήρ χρητὸς Dan. fr. II.
2.

Χαράσσειν. κείνῳ τόδε μὴ χαράσσειν
Med. 156. νότον χαραχθεῖς Rh.
73.

Χαρίεις. χαρίεσαν φραν Cresph. fr.
IV. 6.

Χαρίζεσθαι. δειλὴ γλώσση χαρίζη
Or. 1514. ὀργῇ ὅστις εὐδείως χαρί-
ζεται Bol. fr. III. 1. τὰς χάριτας
ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1.
τί χρὴ δράσαντας ἡμῖς σὴ χαρίζεσθαι
φρενί; Hip. 1262. χάρυσα χάρισαι
προσθήματ' ἀγλαίας El. 192. μέτριον
τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν Epist.
I. ἡ βρομίη κεχαρισμένα δύσσει Her.
F. 890.

Χάρις. ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν
λέγεται τι Hec. 257. cf. Fr. inc. CLII.
2. χάριν ἀπαιτῶ τὴν τότε Hec. 276.
διὰ μακρῷ ἡ χάρις ib. 320. τῶν—
ἀσπασμάτων χάριν τίν' ἔξει; ib. 830.
ἐκ τῷ σκότῃ—τοῖς βροτοῖς πολλὴ χά-
ρις ib. 832. εἰπερ τῷ ἔβουλήθη χά-
ριν δέσσει ib. 1211. cf. Bac. 720. et

El. 61. χάριν μοι δός Or. 104. χά-
ριν φέρις ib. 239. πατρίαν τερῶν
χάριν ib. 827. cf. Her. 242. χάριν
ἀχάριτον εἰς θεῶς διδύσα Ph. 1745.
βίω χάριν μεδείσα Med. 227. cf. Hip.
1408. βεβακεν ὄρεων χάρις Med.
439. σοὶ χάριν φέρουσα ib. 508. cf.
Ion 1183. μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν
Med. 538. συνάψαι ἐς δουρὶ μίαν χά-
ριν Hip. 515. ἡμῖν τήνδ' ἀτύμνησαι
χάριν Al. 500. σοὶ μυρίαν ἔγω χάριν
ib. 547. ἀπλητος χάρις γόνων Eur.
79. σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν δάψαι νε-
κρὸς ib. 385. πῶ νυχευμάτων χάρις;
ib. 1135. χάριν ἀγίρω γ' ἔχομεν ib.
1177. εἰη μοι μετρία χάρις Iph. A.
555. κάκῃς γυναικὸς χάριν ἄχαριν
ἀπώλετο Iph. T. 566. χάριν ἔχω
ζῶας, χάρειν ἔχω τροφᾶς ib. 846. εἰ.
κίρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν
Rh. 476. ἡ χάρις ἡ μακρῶν λόγων
δεῖται Tr. 87. χάριν μονῆς ἔχων ib.
1129. ὠμοφάγων χάριν Bac. 139.
ναὶ τὰν βοτρυώδην Διονύσου χάριν οἶνας
ib. 535. ἄκρατος ἡ χάρις Cy. 573.
διατελεῖν χάριν Her. 435. ὅτοι σοὶ
γ' ἀπόλλυνται χάρις ib. 439. Ζεὺς
μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. Λί-
γεια λωτῷ χάρις ib. 893. χάριν προ-
δύντες τήνδε ib. 1036. ἐμὰ δάκρυα—
πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λυτὰς Hel. 661.
χάρις ἀντὶ χάριτος ἔλδεται ib. 1250.
τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν ib.
1394. ὥς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω
ib. 1427. χάριν πρᾶσσαν ἀδελφῷ
Ion. 36. cf. v. 896. χάριν ἡ προλα-
βὼν ib. 914. χάριτι προσδεῖναι χάριν
Her. F. 327. ἐνομίη χάριν διδὼς ib.
779. χάριν γηράσκουσιν ἐχθαίρω φί-
λων ib. 1223. εἰση μοι χάριν; And.
fr. V. τὰς πρὸς χάριν—πονηρὰς Er.
fr. II. 19. ἥλθε—τῆς εὐσιβείας χά-
ρις ἐσθλῇ Hip. fr. XVIII. 6. ὁκνῶ
μόχθων τῶν πρὶν ἐκχίαι χάριν Phi.
fr. II. 1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπό-
λωλε Fr. inc. LXXXVI. 3. etc. b)
plur. χάριτας ἔχων πατρός Or. 244.
χάριτας πατρός ἐκτίνων ib. 453.
ἀμαθείς χάρειτας εἰς σ' ἀνήφατο Ph.
572. χάρειτες χαροποιὶ ib. 793. τῆς
εὐκλείας χάρεισιν ἔνθεν ὀρμάσω Sup.
1015. τὸς ἐνταίνεται χάρειτων Iph.
A. 549. φίλας χάρειτας ἔδωκα ib.
1222. ἐς ἀμίλλας χάρειτων Iph. T.

Ψυχοπομπὸς Χάρων Al. 362.

Ψυχορράγειν. ψυχορράγει Al. 141.
ψυχορράγῃσα ib. 20. τέκνα ψυχορ-
ράγῃντα Her. F. 324.

Ψυχορράγῃς. γυναῖκες ἐν τόκοις ψυ-
χορράγεις Iph. T. 1466.

Ψύχος Fr. inc. XCV.

Ψυχρός. ψυχρὰν λουβὰν Ph. 1568.
ψυχρὰν τέρψιν Al. 354. ψυχρὰ ἐλπίς
Iph. A. 1014. ψυχρὰν ἄησιν Rh.
417.

Ω.

ᾠγύγιος. ᾠγύγια εἰς πυλώματα Ph.
1120.

ᾠιδή. ᾠδὴ ἐνδοθεν Cy. 485. 2) dor.
ᾠδά. ἄεισον—ᾠδὰν ἐπιτήδειον Tr.
514. ἱακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 69.
καλλίνικον ᾠδὰν El. 865. 3) plur.
ἄμυσογάταισι σὺν ᾠδαῖς Ph. 814.
λύπας πολυχόρδοις ᾠδαῖς παύειν Med.
197. ᾠδὰς ὑτέροισι θήσετε Sup. 1224.
ἀντιψάλμυς ᾠδὰς Iph. T. 178. πρὸς
ᾠδὰς εἶρπε Cy. 422. τὰς καλλιφθόγ-
γυς ᾠδὰς Ion. 169.

ᾠδίν. ᾠδῖνος ἄγαλμα δίας Hec. 461.
δευτέραν ᾠδῖνα τήνδε λαμβάνει Iph.
A. 1235. Λατῆς ᾠδῖνα φίλαν Iph.
T. 1102. λαθραῖον ᾠδῖνα Ion. 45.
κρύφιον ᾠδῖνα ib. 1487. ἄπτερον κα-
τασένων ᾠδῖνα τέκνων Her. F. 1040.
τὸν ἐμὸν ᾠδίνων πόνον Ph. 30. αἱ δὲ
ᾠδίνων γοναὶ ib. 358. ᾠδίνων τε καὶ
ἄφροσύνας Hip. 164. πόνης ἐνεγκῆς
ἐν ᾠδίσι Sup. 920. ἐν ᾠδίνων λοχίαις
ἀνάγκαισι Bac. 89. cf. Ion. 452. κε-
ραυνῷ οἴστρος ᾠδῖνας πνέων Her. F.
862. ἔνθα μητέρ' ᾠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν
Εἰλείθυια Tel. fr. I. 6.

ᾠδίνειν. ὑπὲρ δισσῶν ᾠδίνειν Hip.
258. ἢ πρὶν ᾠδίνεσ' ἐμέ Iph. A.
1234. πάλαι ᾠδίνεσα Her. 644.

ᾠδοὶ χρησμῶν Her. 489.

ᾠή, heus! Ph. 276. Iph. T. 1304. Cy.
51. Hel. 442. et 1196. Ion. 907. et
Her. F. 1106.

ᾠθεῖν. διὰ μέσθ' αὐχένος ᾠθεῖ σίδηρον
Ph. 1467. σπονδῶν ἄπο ᾠθεῖ με Bac.
46. δαλὸς ᾠθεῖ καπνὸν Cy. 589.
ᾠθεῖ νιν Her. F. 969. ᾠθει βιαίως
Tr. 356. μηδ' ᾠθει βίῃ Hel. 452.
γενναιότατα ᾠθεῖτε Cy. 652. ᾠθεῖν
πύλας Or. 1562. ᾠθεῖν πρὸς τὸν
ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ Cy. 632. ἄνεμος
νεὼς ᾠθει πάλιν πρυμνήσια Iph. T.

1395. δειμαίνω νιν, μὴ θηκτὸν ᾠση
φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v.
379. et Hel. 989. ὁ λόγος εἰς μέλ-
λοντ' ἂν ᾠση χρόνον Iph. A. 865.
τάχ' ἐξ ἀναιδῆς φάρυγος ᾠδήσῃ κρέα
Cy. 588. τεκέσης εἰς σφαγὰς ᾠσαι
Ξίφος Or. 291. πετρῶν ᾠσαι κάτω
Cy. 447. δαλῷ κώπην Κύκλωπος ἔσω
βλεφάρων ᾠσας ib. 483. ᾠσει σὴν
παῖδ' ἐκ δόμων An. 344. φάσγανον—
ᾠσει σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580.
εἰ τόσδ' ᾠσαίτο (proët. pro ᾠσαιντο)
Iph. T. 326. πρὸς βίαν ᾠθυμένη
Hec. 406. cf. Med. 335. et Hel. 459.

ᾠκεανὸς ταυρόκρανος Or. 1377. ᾠκε-
ανῷ ὕδωρ Hip. 121. vid. schol.

ᾠκυδρόμος. ᾠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac.
871.

ᾠκυθόαι Νύμφαι Sup. 993.

ᾠκυπλάνος. ταῖς ᾠκυπλάνοις πτερύ-
γων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4.

ᾠκύπομπος. πόδα ναὸς ᾠκυπόμπῃ Iph.
T. 1137. ᾠκυπόμπυς πλάτας ib.
1427.

ᾠκύπυς. τὸν ᾠκύπυ Μαιάδος γόνον
Hel. 247. ᾠκύπυς ἀνὴρ Aut. fr. III.
16. κυνῶν ᾠκυπόδων Hip. 1128.

ᾠκυρόας. τὸν ᾠκυρόαν Ἀξιὸν Bac.
569.

ᾠκὺς. ᾠκὺς Ἄρης An. 106. ᾠκὺν
πόδα Iph. T. 32. ἔκ ἔστιν ἔτως ᾠκὺς,
ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. ᾠκεῖα
πτέρυξ Meleag. fr. XIII. 2. πρῶραι
ναῶν ᾠκεῖαι Tr. 122. τὸ ᾠκὺ καὶ τὸ
λαιψηρὸν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1.
τεθρίππων ᾠκίταν χαλὰν ἐπιβᾶσα
Ion. 1242. ᾠκυτάτῳ πτερῷ Hip.
1271.

ᾠκύτης. πελείας ᾠκύτητ' ἔχ ἡσσονες
Bac. 1088.

ᾠλένη. ἔγχος—ἀπ' ᾠλένης βαλεῖν
Ph. 1384. ἀρα φίλην ὀρέξερ' ᾠλένην;

2) plur. χείρες et χεῖρες. εἰς χείρας μητρὸς πεσεῖν Hec. 50. εἰς χειρῶν ἀμύλλαν ib. 226. εἰς χείρας λεύσσεις ἐμὰς; Ph. 599. ἀγνίς χείρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. cf. vs. sq. καὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τετραμμέναι Rh. 176. σ' ἡ κενάσαι χερσὶ γῆς ἀποτελῶ Hel. 1296. ἐν χερσὶ σώζων δόλον Ion. 631. σοφὸν ἐν βάλαντα τὰς πολλὰς χείρας νικᾷ Antiop. fr. XII. 3. etc.

Χείριος. ἥδε χειρὶς An. 412. γυναῖκα χειρὶαν λαβὼν ib. 629. cf. Cy. 176. χειρὶς γ' ἄλυσσα Ion. 1257.

Χειροδράκοντες El. 1345.

Χειρῶσθαι. μόλις νιν—χειρώμεθα Iph. T. 330. μ' ὥστε μύσχον χειρώμενοι ἰσφαζόν ib. 359. Ἀγαλάντην κάπρον χειρωμένην Αἰτωλὸν Ph. 1116. δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσσομαι Tr. 861. ὤσας κακὸς ἐφύρον—τῷ δ' ὅπλῳ χειρώσσομαι Her. F. 570. ῥῥῶδα πρὸς τέκνων χειρωμένης (ubi est partic. pass. non med.) El. 1168.

Χείρων, nom. prorrh. praeceptor Achil. Iph. A. 209. 705. 709. 927. et 1066.

Χείρων, *adject. comp. sine posil. deterior.* εἰς τε τὸν ὀλβιον, τὸν τε χείρονα Bac. 422. μὴ χείρων πατὴρ Her. 329. εἰ τιν' εὐφυνά—φῶν' ἔθηκε χείρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. χείρονες πεφυκότες Bel. fr. X. 1. χείρονα νόσον An. 219. ὑδὲν ἐτι χείρον, ἢ γῆρας βαρὺ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσιν ἐτι τῶν ἀμεινόνων Sup. 196. 2) Superl. χείριτος. τὰ χείρισ' ἐν δόμοις εὐρήκαμεν Hel. 1528.

Χειρώναξ. οἱ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων Phi. fr. VI. 3.

Χελιδών. χελιδόνων μουσεῖα Alcmén. fr. II. 2.

Χέλυν. καδ' ἐπτάτονον ὄρειαν χέλυν Al. 449. cf. Her. F. 683. ἀποβρήκω χέλυν El. 837. vid. not.

Χερμάς. χερμάδας κραταβόλως ἔρριπτον Bac. 1094.

Χέρνης. ἐν χέρνησι δόμοις ναίω El. 207.

Χερνίπτεσθαι. χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίπτομαι Iph. T. 622.

Χέρνιψ. ὅχ' ὁρῶ πηγαῖον χέρνιψ' ἐπὶ φθιδῶν πύλαις Al. 100. εἰς χέρνιψ'

ὥς βάψειεν (sc. τὸν δαλὸν) Her. F. 929. εὐ γ' ἂν θίγοις ἂν χερνίβων; Or. 1602. ἐπὶ χέρνιβας μολῶν Ph. 666. χερνίβων ἐσέλη πέλας Iph. A. 675. cf. v. 955. 1111. 1479. 1513. 1518. et 1569. it. Iph. T. 58. 244. 335. 643. 861. et 1190. et El. 792.

Χερρόνησιος. τὴν ἀρίστην Χερρόνησιαν πλάκα Hec. 8. ἐν γῇ Χερρόνησιῳ ib. 33.

Χερσαῖος. δε σε—ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν An. 458.

Χερσεύειν. τὸν παῖδα χερσεύει μόρος Pol. fr. I. 3.

Χερσόθεν Her. 430. et Hel. 1285.

Χέρσος, 1) terra continens. φοιτᾷ καὶ διὰ λίμνας, χέρσον τε Hip. 149. κατὰ χέρσον Iph. T. 884. Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν Rh. 67. χέρσῳ ταφάς θείναι Hel. 1069. cf. v. 1072. ποτιῶν καθαρμάτων, χέρσου' ἄμοιβας Her. F. 226. χέρσους παράλως Ion. 1584. 2) desertus. πυρὰ χέρσους ἀγλαῖσμάτων El. 325.

Χεύειν. δάκρυσι χεύω El. 181.

Χεύμα. ποτάμιον χεύμ' ὑδάτων Hel. 1320. καλὸν πότιν χεύμ' ἰδεῖν εὐήμερον Dan. fr. X. 2. Ἰσμηνὺ ἐπὶ χεύμασι βαίνων Ph. 800. Εὐρίπῳ διὰ χευμάτων Iph. A. 166. βοτρυῶν ἐπὶ χεύμασι Her. F. 892. ποταμίους παρὰ χεύμασι El. 152.

Χηλή. πῶλοι νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. τετραβάμοσι χηλαῖσι ib. 815. χηλαῖς ποδῶν Bac. 619. φοινικοσκελεῖς χηλὰς παρεῖσα Ion. 1208.

Χήνιος. χηνεῖα δαῖς Cress. fr. IX. 4.

Χηρεύειν. χηρεύεις μόνος; Al. 1092. διὰ μακρῷ γε τὸν αἴφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν Cy. 439.

Χήρος. συγγαῖ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 865. hinc subst. χήρα, vidua. χήραν πολὺν An. 348. χήραι ἔθνησκον Tr. 380.

Χηρῶν. ἅλεις Πριάμυ γαί' ἐχέρωσ' Ἑλλάδα Cy. 303.

Χθόνιος. χθόνιον θεόν Ph. 1331. χθόνιον παρ' ἄδαν Al. 237. cf. An. 545. χθόνιος Ἑρμῆς Al. 746. Ἐχίων χθόνιος Bac. 541. ὃν κατὰ γᾶς ἐνέριων χθόνιον—ἐδόκεν ναίειν Ion. 1442. ὃ χθόνιοι θεοὶ Hec. 79. ἤχῳ χθόνιος Hip. 1201. χθονίαν λίμναν Al. 905.

fr. X. 3. τί με πλῆτος ὠφελεῖ νοσῶντά γε; Tel. fr. XXII. 1. αἰδῶς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτὸς Tem. fr. IV. τὸ τῷ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ ib. fr. XIII. 5. ἔμ' ὠφελοῖς ἂν πλέον An. 680. ἢ μάλισ' ἂν ὠφελοῖ Rh. 626. τί ἂν ὠφελοῖμί σε; Hel. 156. ὠφελεῖν τῷτον θέλων Or. 534. cf. v. 667. it. Med. 812. ἐν τοῖς κακοῖς χρή τοῖς φίλοιςιν ὠφελεῖν Or. 665. cf. v. 680. et Her. 681. ὠφελεῖν δυνατὸς Iph. A. 348. δυστυχῶντας ὠφελεῖν ib. 984. cf. v. 1008. ὠφελεῖν πόλιν Rh. 328. cf. Sup. 1112. εὐηθες δοκεῖν, ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτὸς Hel. 754. δίκαια, τὸς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα Her. F. 583. et Fr. inc. B. 52. ὠφελεῖν πάτραν Fr. inc. B. 32. 1. φίλων χρήσις—κακῷ ρέοντος ὠφελεῖν φιλεῖ eorund. 37. 2. ἅλις ὁ θεὸς

ὠφελῶν Her. F. 1339. ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελῶντας ib. 1335. φίλοι πατρὸς καὶ ξένοι σ' ἐκ ὠφέλων; Ph. 405. τῷτο πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα An. 682. ὁ ὠφελήσας Her. F. 265. τί μ' ὠφελήσσει; Sup. 1107. δς ὠφελήσσει μείζον, ἢ δοκεῖν, χρόνῳ Her. 1029. εἰ μὴ 'πὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν Alcmaeon. fr. X. 2. ὠφελύμεθα Ion. 380.

ὠφέλημα Tr. 698.

ὠφέλιμος. τὸν ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω Ion. 138.

ὠφελον, utinam ego, Or. 877. Ion. 286. etc. ὠφελος, utinam tu, Ph. 811. Her. 248. Hel. 395. etc. ὠφеле, utinam ille, a, ud, Hip. 1412. Dan. 55. etc. ὠφελον, utinam illi, Ph. 1228. et passim.

ὠχρὸς Bac. 438.

ΧΟΡΗ

ταρῆς Hec. 529. cf. v. 535. it. Or. 96. 113. 117. 124. 472. 1187. et 1321. Ph. 940. Iph. T. 61. et 160. Hec. 1040. et El. 324.

Χοῖρος ἄγνος Iph. T. 960.

Χοῖρος. πάλαιος χοῖράδος κοῖλον μνηστῆρ Σημάδος An. 1266. Ἀήλιοι χοῖράδος Tr. 69.

Χοῖς. δοῦναι χοῖς πύλας El. 828. μὲν κρυπτοὶ αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χοῖς; Soy. fr. I. 3.

Χόλος. μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν ἔχον Hec. 1118. ὡδὲ παύσεται χόλον Med. 94. πᾶσι χόλον ib. 99. cf. v. 172. 245. 590. 898. 1150. et 1266. πᾶσι πάρος χόλον Iph. A. 1609. τῶν Ἑρινύων χόλον φεύγων Iph. T. 1439. γὰρ τὸν ἥρας οἶος ἐπ' αὐτῇ χόλος Her. F. 840.

Χολώσθαι. Ἦρας δὲ ἄγῶν τις χολώμενος Her. F. 1189. εἰ τι λείπεις, ὦν χολώσεται τρατὶς Tr. 730. χολώθεις Al. 5. et ὄργῃ χολώθεις Dan. 40.

Χορᾶγος. χορᾶγὲ τῶν καλλιχόρων δελφίνων Hel. 1470.

Χορᾶς. ἐπ' ἀντηγὴ χορᾶν Hip. 1135.

Χορεία. ἐκ ἐν χορείαις—σοὶ προχωρεῖ δαιμόνων κατάτασις Ph. 1271.

Χορεύειν. χορεύει Σελάνα Ion. 1080. χορεύει Tr. 332. et Bac. 511. χορεύειν Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ Her. F. 1303. ποῖ δεῖ χορεύειν; Bac. 184. cf. v. 205. et 207. χορεύων Hyr. fr. I. 3. ἐχόρευεν ἀμφὶ σὺν κιθάραν νεβρός Al. 586. γάμος ἐχόρευεν Iph. A. 1057. Μῦσας, αἱ μ' ἐχόρευσαν Her. F. 686. χορεύσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχος Cy. 156. χορεύσας Bac. 21. ἐν Ἦρας δαπνίδος χορεύσει Rh. 376. γὰρ πᾶσα χορεύσει Bac. 114. cf. v. 195. et 323. τάχα σ' ἐγὼ μάλλον χορεύσω Her. F. 871. ἤξει χορεύων Bac. 567. κατὰ πόντον—χορευόμεναι Ion. 1084. τὸν μανίαισι Λύσας χορευθῆν' ἐναύλοισι Her. F. 879.

Χορεύημα. Βακχεῖον χορεύημα Ph. 658. κατάρχεται χορεύημα τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. χωρήσεται Μῦσαισι χορεύημα φέλον El. 875. εἰς χορεύματα συνῆψαν Τριτηρίδων Bac. 132. ὑπὸ χορευμάτων Ion. 1474.

Χορευτήιον Bac. 324.

Χορηγία. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοισι Epist. IV.

ΧΡΑΝ

Χορός. Ἀθανάτης θεὸς χορὸς Ph. 243.

λαβύσσα πεντήκοντα Νηρηίδων χορὸν An. 1268. cf. Iph. T. 274. et 428. et Tr. 2. χορὸν, τὸν ἔδωκε νέβει Sup. 75. ἀναγὶ χορὸν Tr. 326. ὁ χορὸς ὅσιος ib. 328. ἐμοὶ χορὸς ἦδ' ὅς Her. 892. χορὸς καλλιμορφος τέκνων Her. F. 925. τὸν Ἀἶδα χορὸν ἱαχέσω; ib. 1027. θές εἰς χορὸν ἴχνος El. 859. ἐπάειδε παλλίνικον ὄδαν ἐμφ' χορῷ ib. 865. χορὸς ἐπ' ἱσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰσθνάει Al. 1158. cf. Iph. A. 676. χοροῖς ταῖσιν Iph. T. 1143. τὰν Διὸς κόραν ἱμελτόμαν χοροῖσι Tr. 554. χορῶν εὐφημοὶ κίλαδοι ib. 1071. Βάκχαις συμμετασχέσω χορῶν Bac. 63. cf. v. 148. 220. 378. et 1141. διάσους γυναικείων χορῶν ib. 679. ἐν παννυχίοις χοροῖς ib. 860. θεῷ χοροῖς κρυφαῖς ib. 1107. ὁ τάδε χοροὶ Cy. 63. χορῶν μοῦσαι Her. 780. ἐνελίων χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. ἐνελθῶσα χοροῖς ib. 1484. ἵνα χορὸς τείβωσι ποδοῖν Ion. 495. πρὸς χορὸν τραπέμεθα Her. F. 761. cf. v. 763. πᾶσα χορὸς El. 178. χορῶν ηἰγμένη ib. 310. πέμπουσαι χορὸς ib. 434. ἄτρων αἰθέριοι χοροὶ ib. 467. χοροὶ Ἀτρεΐδαν ἑγείραρον οἴκους ib. 711. κόσμος ἐν χοροῖς ib. 951.

Χόρτος. θηρῶν ὀρεῖων χόρτον, ἔχ' ἱππων, λέγεις Al. 498. πᾶσι χόρτον ἀφθόνη μετῶ χειρὶ Rh. 771. ὁ χόρτος εὐφρων Cy. 505. χόρτων εὐδένδρων Iph. T. 134.

Χραίνειν. ὁ δικαίως τῆς θεῆς τὴν πρόσπολον χραίνεις Iph. T. 799. ὅμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκτροπῆς Hip. 1438. ὀλιγάκις ἄντ' ἐγγορᾶς χραίνων Her. F. 757. χρῆναι λέχη Hip. 1266. cf. Hec. 366. σιδηρός, ὃν φόνου κηλίσιν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. χρανθεῖσα λέκτροις ἄνδρός Dan. 57.

Χραῖν, oraculum edere, vaticinari. σοὶ δ' ἐκ ἔχρησεν ὕδιν, ὦν ἔχεις, κακῶν; Hec. 1268. ἔχρησ' Ἀδράτη Λοξίας χρησμόν τινα Ph. 412. πεδία τὸ θεόφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε ib. 647. cf. Med. 678. Ion. 682. et El. 973. ἐκ ἔχρησέ σοι σοφὰ El. 1246. χρήσας Iph. T. 78. μητίερος χρήσας φόνον El. 1267. ὅστις ἐμπύρῃ χραῖται τῶν χηρ Ph. 961. ψευδῇ ἐκ' οἴκτου τοῖσι

INDEX

IN

EURIPIDIS CONTEXTUM.

A.

- Absentia** minus molesta præsentibus. Ion. 585.
- Achilles** a Paride et Deiphobo propter Polyxenam sibi desponsatam interfectus. Hec. Argum.
- Achillis** umbra Græcis apparens, eos a navigatione in patriam deterret. Hec. Argum.
- Achillis** umbra Polyxenam sibi mactari postulat. Ibid.
- Achilli** Polyxenam ut immolet, Ulysses Hecubæ persuadere conatur. Hec. 225. etc.
- Actæon** canibus dilaceratus. Bac. 1290.
- Adolescentes** sæpe stultiores fœminis. Hip. 967.
- Adversa** patienter sunt ferenda. Hec. 548.
- in **Adversis** amicus sincerus dulcissimum levamen. An. 985.
- in **Adversis** rebus potissimum sinceros amicos cognosci. Or. 455.
- in **Adversis** rebus sapienter se gerere, difficile est, sed tamen utile. Hec. 228.
- in **Adversis** nihil præcipitanter agendum. Her. F. 103.
- Adversitas**, amicorum examen certissimum. Her. F. 59.
- Adulterium** in muliere famosius crimen, quam in viro. El. 1039.
- Ægeus**, Pandionis, Atheniensium regis, filius. Med. 665.
- Ægeus** hospitium Medæ pollicetur. Med. 723.
- Ægeus** oraculum Apollinis consulit super liberorum procreatione. Med. 669.
- Ægrotare** facilius, quam ægrotum recte curare. Hip. 186.
- Ægrotantes** plerumque morosi et intractabiles. Or. 232.
- Æqualitati** in omnibus rebus studendum. Ph. 538.
- Ætas**, Saturni filia. Her. 900.
- Ætheri** comparatur vita humana. Dan. fr. I.
- Æther** Jupiter. Fr. inc. I.
- Æthra**, Athenarum regina, Pitthei filia. Sup. 3.
- Etoli** plerumque scutiferi. Ph. 141. Sinistro pede nudo pugnant. Meleag. fr. VI. 9.
- Ævum** posterioribus sententiis non corrigi. Sup. 1084.
- Afflictorum** precibus læta fortuna ebrios nihil moveri. Sup. 123. etc.
- Agamemnon** Polymestorem condemnat. Hec. Argum.
- Agyieus** Apollo. Ph. 634.
- Alata** verba. Or. 1176.
- Alcestis**, Admeti uxor, pro marito se morti offert. Al. 37. Eadem ab Hercule ex inferis erepta, et Admeto reddita. Ibid. 1123.
- Alcibiadis** laus. Epig. III.
- Ambitionis** vitium quam noxium. Ph. 534.
- Amentię** finis infelicitas. Bac. 386.
- Amicitia** potius humanitate, quam armis, comparanda. Ph. 518.
- Amicitię** novæ veteribus plerumque anteponuntur. Med. 76.
- Amicus** fidus in adversis dulcissimum refrigerium. Or. 725.
- Amicus** quando potissimum juvandus. Iph. A. 347.
- Amicus** utrique fortunæ convenit. Ion. 730.
- Amicus** sincerus multis cognatis præstantior. Or. 804.
- ad **Amici** boni vultum aspicere in rebus adversis dulce. Ion. 732.
- Amico** certo nihil præstabilius. Or. 1155.
- Amicum** probrum, etiam tardum, præstare malo et versuto. Ion. 834.
- Amicum** verum condolare amicis tristantibus. Her. F. 1224.
- Amici** absentes æque ac præsentes juvandi. An. 1052.
- Amici** falsi a sinceris difficulter dijudicantur. Hip. 956.
- Amici** in afflictionibus non deserendi. Or. 455.
- Amici** insinceri tempore afflictionum cognoscuntur. Or. 455.
- Amici** veri qui. Or. 450.
- Amici** veri in rebus adversis probantur. Hec. 1226. Or. 800.
- Amicorum** certorum non magnus numerus. Sup. 868.
- Amicorum** conspectus quovis tempore gratus. Al. 356.
- Amicorum**, cum Deus faverit, non esse usum. Her. F. 1339.

503. χρῆσθαι εὐτυχελὶ ῥύμη θεῷ Rh. 64. τοῖσιν οἰκείοις φίλοις χρῆσθαι μ' ἀνάγκη Cy. 647. δυοῖν κακοῖν ἐν ὅντα χρῆσθαι Hel. 738. πρῶτος καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρέσῃ δυνάμει Epist. IV. ἐμοῖς χρώμενος βυλεύμασιν Hip. 1263. προξένῳ σοι χρώμενος Tel. fr. XXIV. χρωμένῳ ταῖς ἐαυτοῦ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. ἀπλοῖα χρώμενοι Iph. A. 88. χρωμένων τῇ πόλει Ion. 602. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Acol. fr. I. et Fr. inc. XV. cf. Hip. 999. ποίῳ χρωμένη τεκμηρίῳ; Ion. 349. ἐχρήσω ὡδὲν ἐν δάμοις ἔχων Tr. 1172. χρῆσαι κακοῖσι ταῖς ἐμοῖς Iph. T. 1034. ὅτ' ἂν ἔνοισι τοῖσι σοῖς χρῆσάμεθ' ἂν Med. 616. ἢν χρήσονται γύχῃ (si male rem sint gesturi) Her. 714. γαλανεία χρῆσάμενοι Iph. A. 546. ὅτῳ μάλιστα χρῆσεται ξυνεννέτῃ Med. 240. ἐκείτῃ παρδοῖς χρῆσόμεσθ' αἰνίγμασιν Iph. A. 1147. χρῆσῃ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις ib. 1429. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρῆσσομαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031. ὡδὲν βιαίῳ τῇδε χρῆσσομαι χερὶ Her. 107. τῷ λόγῳ χρῆσσομαι Ion. 444. πονηρῷ χρῆσεται κριτῇ El. 374. χρῆσόμεθα τῷ κρείττονι Fr. inc. LXXXII. 2. ὃ πόνων κεχρήμεθα Med. 334. τῷ κέχρησαι; Iph. A. 382. οἷς ἅπασιν —τοῖς αὐτοῖς κέχρημαι Epist. V. κέχρησ' (i. e. κέχρησο) ὅπλοις Antior. fr. XXVI. ἤκεις τί τῇσδε γῆς κεχρημένος; Sup. 457. ἀπορίᾳ κεχρημένος Iph. A. 89. συμφορᾷ κεχρημένος Med. 347. βορᾷς κεχρημένος Cy. 88. cf. v. 98. γυναιξὶν προσωφελῶν κεχρημέναις Sup. 327. πώματος κεχρημέναι Ion. 1199.

Χρήσιμος. χρήσιμοι πόλει Or. 908. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν Ph. 1730. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. ἡ δυσγένεια ὥς ἔχει τι χρήσιμον Iph. A. 446. ὡδὲν γ' ἀχρηστον, ὡδὲ χρήσιμον παρὸν ib. 521. ἔστιν ὅπερ χρήσιμον, γνώμην ἔχειν ib. 925. κειμήλια νέοισι χρήσιμα Er. fr. II. 4. χρησιμώτερος Cy. 531. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. σῶφρονος ἀπιστίας ὅκ' ἔστιν ὡδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1634. vid. etiam.

OEol. fr. VI. 1. λέγει ἔδε χρῆσιμότατα πρὸς —ἐνφυορὰν Hip. 482. χρῆσιμωτάτῃ θεῶν Ph. 789.

Χρήσις. φίλων χρήσις ἢ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1.

Χρησμός. ἔχρησ' Ἀδράτῃ Λοξίας χρησμόν τινα Ph. 412. τελεσφόρον διδύσα χρησμόν ib. 645. νῦν χρησμός Λοξίῳ παραίνεται ib. 1697. cf. Cy. 692. et Ion. 785. θάμις ἂν, ἡμᾶς χρησμόν εἰδέναι θεῷ; Med. 676. conf. Iph. T. 105. χρησμός ὡς λέγει Διὸς Bac. 1331. χρησμῷ μὴ κρανθέντος Her. 606. χρησμῷ παλαιῷ Λοξίῳ ib. 1028. ὃ χρησμόν ἠρόμην θεῷ ib. 1038. χρησμός ἐπέσχον Ph. 873. χρησμοῖς ἀδίκαις διελυμάνθην Hip. 1350. χρησμῶν ἀοιδὸς Her. 404. et χρησμῶν φίδυς ib. 489. χρησμῶν ἀκούσας ib. 474. ἐντέκνυς χρησμός Ion. 424. cf. v. 1569. Λοξίῳ ἔμπεδοι χρησμοὶ El. 400. ποῖοι χρησμοὶ φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι; ib. 1303. χρησμοῖσι σαφέσιν Melan. fr. XXVII. 2.

Χρηστήριον, 1) locus, ubi oracula eduntur. Φοῖβον παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον Med. 667. cf. Bac. 1334. Ion. 419. et 512. et El. 1272. πάρος χρηστηρίων An. 1113. ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων Iph. T. 1260. cf. Ion. 33. 243. 299. 409. 727. 974. et 1611. et El. 87. 2) oraculum ipsum. τὰ τῷ θεῷ μαθὼν χρηστήρια Ion. 532.

Χρηστήριος. τρίποδα χρηστήριον λιπεῖσα Ion. 1320. χρηστήριον τῆνομα Hel. 828.

Χρητός. ὁ ἐσθλὸς — χρητός ἐς' αἰὲς Hec. 598. χρητός ὢν ἐλάνθανεν Tr. 397. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχουσα χρητὸν ib. 648. λόγῳ χρητῷ Her. 555. χρητός ἀνὴρ ib. 999. χρητῷ πατρὶ Hel. 924. cf. v. 948. τί δ' ἔκ' ἂν εἴη χρητός ὄλβιος γεγώς; Ar. fr. XXI. χαρακτῆρ χρητός Dan. fr. II. 2. ἔκ' ἂν γένοιτο χρητός ἐκ κακῷ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. τρόπος χρητός Pi. fr. VII. 1. χρητῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239. cf. El. 358. ὅταν χρητὰς λάβωσι, χρητὰ βυλεύουσ' αἰὲς Or. 771. cf. v. 907. χρητοῖσι δόλοισι Med. 54. et Bac. 1027. πῶ τάδ' ἐν χρητοῖς πρέπει; Her. 511. χρητῶν πενήτων Er. fr. II. 27. δεσπότας χρητὸς λαβεῖν Me-

EURIPIDIS CONTEXTUM.

- Calamitates suas celare prudentis est. *Œd. fr. XIII. Scy. fr. III.*
- e Calamitatibus eripere solius Dei. *Or. 1545.*
- Capaneus, Jovis blasphemator, fulmine necatur. *Ph. 1188.*
- Capaneus Thebas, invitis Diis, se eversurum gloriatur. *Ibid. 185.*
- Cassandra, Hecubæ filia, Agamemnoni desponsata. *Hec. 826.*
- Castitatis præmium. *Hip. fr. XVIII.*
- Cedro mortuos ponebant. *Al. 365.*
- Cephalus ab Aurora raptus. *Hip. 455.*
- Cherrhonesi ins. situs. *Hec. Argum.*
- Chionides. *Epist. II.*
- Chrysothemis, Clytæmnestræ filia. *Or. 23.*
- Cisseus, pater Hecubæ. *Hec. 3.*
- Civibus decus egregium, cultu debito virum bonum prosecui. *Her. F. 1334.*
- Civis malus quis sit. *Fr. inc. XXXII.*
- Civitas seditiosa non recte sapit. *Her. F. 272.*
- Civitatem negligere, impium. *Her. 108.*
- Cælum commune cunctis mortalibus. *Hel. 912.*
- in Cætus prodire, virginibus indecorum. *Or. 108.*
- Cognati et Amici quatenus defendendi et juvandi. *Or. 683.*
- Comessionem, pugnas, convicia, et rixas parere. *Cy. 532.*
- Commiserationem viris sapientibus inesse. *El. 294.*
- Concordia conjugalis, res dulcissima. *Med. 14.*
- in Congressibus conciliandorum quid cogitandum. *Ph. 466.*
- Conjugalis fides non frangenda. *Hip. 407.*
- ex Conjugali complexu magnam benevolentiam oriri. *Hec. 831.*
- Conjugis bonæ est maritis placere. *Fr. inc. CLI. et CLII.*
- Conjugium plus aloës, quam mellis, habet. *Al. 238.*
- Conjugis alterius stupratoribus quæ mala eveniant. *El. 921.*
- Connubia parva et casta magnis præstantiora. *Ibid. 1099.*
- Consanguineorum inimicitia plerumque gravissima. *Ph. 377.*
- Conscientia sibi male conscia sævissimus carnifex. *Or. 396.*
- Consiliarium multitudo non semper utilis. *An. 482.*
- Consilium facilius damus, quam capimus. *Fr. inc. XXXIII.*
- Consilium rectum et mens, vates optima. *Hel. 763.*
- Consilio et prudentia senes fieri juvenes. *Ion. 1041.*
- Consilio plus, quam iracundia, effici. *Ph. 518.*
- Consolari tristæ, amicorum officium. *Or. 300.*
- Consolatio contra mortem filii. *Dic. fr. XIV.*
- Consolatio contra mortem optimæ uxoris. *Al. 416.*
- Consortium malum mulieribus perniciosum. *An. 952.*
- in Conspectum eorum, quos quis læsit, prodire, non est fortis animi. *Med. 469.*
- Constantiæ vox. *Syl. fr. II. Tel. fr. XVI.*
- Contententes ad dignitates apud prudentes et sapientes eisdem habere suæ dignitatis ænulos. *Ion. 606.*
- Contentio causa multorum malorum. *Ph. 805.*
- Cor trepidans futurum præagire. *Bac. 1287.*
- Corrivaes omnes suspicaces. *An. 182.*
- Creon filium Menœceum fugam, ne pro patria immoletur, capessere jubet. *Ph. 972.*
- Creon Œdipum terra Thebana ejicit. *Ph. 1586.*
- Creontis et Eteoclis consultatio de debellandis Argivis Thebas obsidentibus. *Ibid. 731.*
- Creontis et Glaucæ interitus miserabilis. *Med. 1220.*
- Creontis filia Jasoni desponsata. *Ibid. 18.*
- Creusa, Erecthei filia. *Ion. Argum. Ab Apolline gravida facta. Ibid.*
- Curiositas fœminas male decet. *Hip. 785.*
- D.
- Danaæ nomen uude. *Dan. 20.*
- Danaus ex Ægypto in Græciam venit. *Ar. fr. II.*
- Dantes expectant rursus. *Fr. inc. CXXXIV. Peliad. fr. VII.*
- Delicta impia a diis impunita non manere. *Hec. 1029.*
- Deus justitiæ observans. *Ibid. 800.*
- Deus nullus malus. *Iph. T. 391.*
- Deus ubi faverit, amicorum non esse usum. *Her. F. 1338.*
- Deus quos vult perdere dementat prius. *Fr. inc. B. XXV.*
- Deus mortalia curat. *Fr. inc. B. XII. 4.*
- Deus majora gubernat, minora Fortunæ permittit. *Fr. inc. CXXIX.*
- Dei donum, liberos esse. *Ion. 509.*
- Deo contraria et pugnancia non dicenda, nec prædicanda. *Ibid. 703.*
- Deo servire gloriosus labor. *Ibid. 131.*
- Deo vivere et studiis, melior et tranquillior vita, quam servire mundo. *Ibid. 645.*
- Deos quomodo finxerint Athei factos. *Sis. fr. I.*
- Deum animis nostris esse inaccessibleem. *Tr. 885.*
- Deum nulla re indigere. *Her. F. 1345. Odisse orgia impie agitantes. Bac. 476.*
- Deum perficere multa insperato. *Hel. 1705.*
- Deum propter unius peccatum sæpe punire multos. *Tr. 760.*
- Deum sæpe differre auxilium. *Iph. T. 105. supra Deum esse velle, dementia. Tr. 964.*
- Dii bonorum amici. *Hel. 1694.*
- Deorum sophismata culpanda. *Iph. T. 380.*
- adversus Deos fortiores non certandum. *Ibid. 1479.*
- Deos homines malos punire. *Ion. 440.*
- Deos non affectare vetitos concubitus. *Her. F. 1341.*
- Deos peccare hominum more, pudet. *Ion. 341.*

παλάμη χρῶα Or. 819. μή με—*ἡ*
μεθ' ὧσ' ἀναιμακτον χρῶα Ph. 271.
ἄντηρ κόσμον ἀμφιθῆ χρῶι Med. 787.
αἷμα ὧς ἐνὸν χρῶι ib. 1175. cf. Cy.
407. ἀτρέμας χρῶς ἰλαῶδες ἀπτε-
σθε Hip. 1359. ὕδασι ποταμίους λευ-
κὸν χρῶα ἐλάσαστο Al. 157. πολλὰ
δάκρυά μοι κατέβη χρῶς An. 111.
ρίπτει—ἀπὸ χρῶς—*ἱερὸς* τολμῶς Tr.
257. ἀγνή χρῶα ib. 453. περὶ τρυ-
χηρὸν χρῶα ib. 496. *ἃ ἐν γάμοις*
ἐχρῆν σε προσδέσθαι χρῶι,—πέπλων
ἀγάλματ' ἐξάπτω χρῶς ib. 1218—
1220. νεβριδ' ἐξάψας χρῶς Bac. 24.
παρῆδι ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χρῶς
Hel. 1095. τί πέπλος μέλανας ἐξήψω
χρῶς ib. 1202. λυτροῖς χρῶα ἔδωκα
ib. 1399. μὴ ἄγαν σὺν δάκρυσιν ἐκτῆ-
ξῃ χρῶα ib. 1435. λυτρά πάνταθ'
ὕδρανάμενον χρῶι El. 157. δυσέματος
χρῶα ib. 1107. τεμὼν χρῶα Fr. inc.
LXVII. 2.

Χρυσαντανγῆς. πέταλα χρυσαντανγῆ
Ion. 890.

Χρύσασις Παλλᾶς Ph. 1381.

Χρυσαιβότρυγος. χρυσειβότρυχον *ᾧ*
Διὸς ἱρνος Ph. 198.

Χρυσόκυκλον φέγγος Ph. 181.

Χρυσόμαλλος κοῖμνα El. 725.

Χρυσόνωτος ἀσπίς Antig. fr. XVIII.
1.

Χρυσοπήνητος. χρυσοπήνητων φα-
ρίων Or. 838.

Χρύσεος, ὡς. τόνδε χρυσὸν τέφανον
ἔχω Ph. 863. cf. Med. 1160. χρυσὸς
πλόκος Med. 1186. χρύσειον δράκοντ'
ἔχω Iph. A. 257. τρίποδος ἐκ χρυσῶ
Iph. T. 976. cf. v. 1253. τὸν χρύσειον
κλοιὸν Cy. 182. *ὅσαι χρυσὸν ἀπώ-
λεσε Alcmeon. fr. XVII. 1.* χρυσὸν
ἐνεγκὼν ὄρμον ib. 2. vid. not. χρυσὸν
αιετὸν Meleng. fr. VI. 1. χρυσῶν
ἀναδέσμων Med. 978. χρυσέοις θρό-
νοις Hel. 246. Ὀλύμπῃ χρυσῶν
θαλάμων Ion. 459. πρὸς χρυσέους
θάκους ib. 909. χρυσοῖσι δεσμοῖς ib.
1007. χρυσίους κρητῆρας ib. 1165.
ἐπὶ χρυσέοις ὄρμοις El. 176. χρυσῶν
ἀκμόνων ib. 443. Ἀρτέμιδος χρυσίαν
ἄμυνκα Hec. 464. χρυσέας ἱρὸς ἀρνὸς
Or. 810. cf. Iph. T. 196. et 813. et
El. 705. et 719. σᾶς ἀπὸ χρυσέας
γονᾶς ἔβλασεν Med. 1255. χρυσέας
κόμης ἀνάδημα Hip. 82. κόσμον

χρυσέας χλιδῆς An. 117. χρυσῇ
πλάτιγι Rh. 303. χρυσέαν κατ' αἰ-
λᾶν Her. 916. χρυσέας Γοργόνας
Ec. fr. I. 51. χρυσῇ φλογὶ Phaeth.
fr. I. 3. ἀλύσει χρυσέαισι Or. 982.
χρυσέαις εἰκόσιν Iph. A. 239. χρυ-
σέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 820. χρυσί-
αισιν περόναις Bac. 97. αὐγαῖσιν ἐν
ταῖς χρυσέαις Hel. 182. χρυσέαις
ἄρπαις Ion. 192. χρυσέαις προσχόου-
σιν ib. 434. χρυσέας φάλας ib. 1182.
χρυσέαις πόρπαισιν El. 317. χρύσειαι
πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1. πλήκτρῳ
χρυσέῳ Her. F. 351. χρυσέοις σὺν
ἄπλοις Hec. 112. cf. Ph. 171. et Iph.
A. 1071. χρυσῶν ἐνόπτρων Hec.
925. cf. Tr. 1107. χρυσῶν τούτων
Med. 634. χρυσέοισιν ἐν κρατῆρῳ
γυάλοις Iph. A. 1051. χρυσῶν ἐο-
ντων τύποι Tr. 1074. χρύσεια πτερά
Bac. 372. χρυσῶν ἐκ τευχῶν Ion.
146. χρυσῶν ἐκτωμάτων ib. 1175.
χρυσῶν πετάλων ἀπο Her. F. 396.
χρυσῶν ἄτρων τροφῇ El. 54. χρύσεια
προσθήματ' ἀγλαίας ib. 192.

Χρυσοσάνδαλος. τὸ χρυσεισάνδαλον
ἶχνος Or. 1468; et εἰπε τὸ Iph. A.
1042.

Χρυσοτέφανος. τὰν χρυσειοτέφανον κό-
ραν Iua. 1085.

Χρυσότολος. πέπλων χρυσότολον φά-
ρος Her. F. 414.

Χρυσότευκτος τέφανος Med. 984.

Χρυσότυπος. ἐπὶ χρυσειοτύπῳ κράνει
El. 470.

Χρυσοφάλαρος ἵππος Tr. 520.

Χρύση, urbs terræ Trojanae. An. 169.

Χρυσήλατος. πλόκον χρυσήλατον Med.
786. ὄφεισιν ἐν χρυσήλατοις Ion. 25.
τύποι σφενδόνης χρυσήλατου Hip. 862.
χρυσήλατοις πόρπαισιν Ph. 62. θυ-
μέλαι χρυσήλατοι El. 713. τέφος
χρυσήλατον Med. 949. εἰς κανὺν
χρυσήλατον Iph. A. 1565. ἐκ χρυ-
σήλατων τευχῶν An. 166.

Χρυσήρης. χρυσήρει πόλιν Ion. 1154.
ναῶν χρυσήρεις θριγκῆς Iph. T. 129.
εἰς χρυσήρεις οἴκους Ion. 157.

Χρυσίον Cy. 160.

Χρυσόβωλος. γῆς χρυσόβωλον εἰς λέ-
πτας Πάγγαιον Rh. 921.

Χρυσοδαίδαλτος. χρυσοδαϊδάλτως το-
μίοισι πῶλως Iph. A. 219.

Χρυσόδετος. ἴδε χρυσόδετον σώματος

- Filios patriæ, non matris, nomen in repub. ge-
 nere debere. El. 934.
 ■ Forma res inutilis. Hel. 27.
 Forma non semper, sed virtus, maritis conciliat
 uxores. An. 206. et Fr. inc. CLI.
 ■ Forma mediocris tutior. Fr. inc. CLXVIII.
 Formam mulierum omnia expugnare. Tr.
 892.
 Fortitudo sine sapientia plerumque inutilis.
 Ph. 754.
 Fortuna mediocris præferenda opulentis ani-
 mum crucianti. Med. 598.
 Fortuna tarda, constantior. El. 403.
 Fortuna tollit altius, ut dejiciat profundius.
 Fr. inc. B. 13.
 Fortuna sapientibus opitulatur. Pi. fr. VI. 3.
 Fortuna, quo tardius accedit, eo constantior.
 El. 403.
 in Fortunæ arbitrio posita læta cum tristibus.
 Ion. 1502. etc.
 ad Fortunæ favorem vulgus etiam inclinare.
 Or. 803.
 Fortunæ ictus fortiter sustinendi. Her. F.
 1349.
 Fortunæ inconstantia. Hec. 283. Ibid. 956.
 Tr. 102. et 630. etc. Fr. inc. LXVIII.
 Fortunæ prosperæ et adversæ habere amicos,
 lucrum insperatum. El. 606.
 Fortunæ adversæ medicum invenisse, magna
 felicitas. Ibid. 60.
 Fortunæ cedendum. Tr. 687.
 Fortunæ cuncta subjecta. Her. F. 1314.
 Fortunam mulierum connubia regere. El.
 1100.
 Fratres inter se altercari, res dira. Iph. A. 376.
 Fraudum mulieres solertissimæ excogitatrices.
 An. 85.
 Furia, dea furoris et rabiei. Her. F. 878.
 Futura hominibus ignota. Iph. T. 475.
- G.
- Gaudere perpetratis hand convenire. Bac.
 1037.
 Gentis absque pecunia contemni. Ph. 446.
 Germanitas amara est execranda. Iph. A.
 508.
 Gloria non sine labore parta. And. fr. IX.
 Fr. inc. XXXIV. et LI.
 Gloriose mori, cum sit necesse, acerbum mo-
 rienti, sed superstitibus decus. Rh. 758.
 Græci Phrygibus in bello semper superiores.
 Or. 1484.
 inter Græcos dissensio de Polyxena Achilli
 offerenda. Hec. 119.
 Gratia senescens inter amicos odiosa. Her. F.
 1223.
 Gratiam prolixiora verba respuere. Tr. 87.
 Gustum ad emendum provocare. Bac. 150.
- H.
- Hagyeus Apollo. Vid. Agyieus.
 Hecuba filiam mactatam sepelit. Hec. 609.
- Hecuba pro filia mori se offert. Hec. 391.
 Hecubæ ad Agamemnonem supplicatio pro
 ulciscendo Polymestore. Ibid. 756.
 Hecubæ ancilla Polydori corpus in litore repe-
 rit. Ibid. 681.
 Hecubæ de ulciscendo Polymestore deliberatio.
 Ibid. 736.
 Hecubæ et Polymestoris contentio coram Aga-
 memnone. Ibid. 1252.
 Hecubæ somnium de Polyxena mactanda, et
 Polydoro interfecto. Ibid. 66.
 Hecubæ nunciatur, Polyxenam Achilli immo-
 landam. Ibid. 110.
 Hecubæ Ulysses supplex factus. Ibid. 299.
 Helena ab Apolline e manibus Orestis et Py-
 ladi cam interficere conantibus subducta.
 Or. 1629.
 Helena multarum cladum causa. Tr. 775.
 Helena quibus pugnata parentibus. Hel. 17.
 Helenæ forma. Or. 126. Excidii Trojani
 causa. Hec. 443.
 Helenæ raptus, deorum fucus. Hel. 31.
 de Helena interficienda Orestis et Pyladis con-
 sultatio. Or. 1105.
 Hercæi Jovis altare. Tr. 483.
 Herculis character. Lic. fr. I. Syl. fr. III.
 Hermione, Helenæ filia. Or. 1183. Neopto-
 lemo desponsata. An. Argum. Oresti nuptui
 data ab Apolline. Or. Argum.
 Hippolyte, Thesei uxor. Hip. Argum.
 Hippolytus a patre Theseo in exilium injuste
 pulsus. Hip. 973. Disciplinæ Pitthei tra-
 ditus. Hip. Argum.
 Hippolytus Veneri exosus propter castitatem.
 Hip. Argum.
 Hippomedon rex. Ph. 127.
 Homo creaturarum omnium miserrimus. Or. 3.
 Homini nihil esse debet insperatum. Hyp. fr.
 VIII.
 de Hominibus non facile ex aspectu judicandum.
 Med. 219. etc.
 Honestè mori satius, quam turpiter vivere. Or.
 1152.
 Honestè vivendum, aut moriendum. Ion. 858.
 Honor ubi accesserit, tum cruciat. Iph. A. 23.
 Hora mortis incerta. Al. 783.
 Hospes pauper divite alacrior. El. 395.
 Hostis dolo non occidendus. Rh. 10.
 Hosti cedere præstat, quam vitam amittere.
 Her. F. 284.
 in Hostem adversum qui dimicet, vix necessa-
 ria videre posse. Sup. 855.
 Hostium capita potentiore manu premere, mag-
 num deorum munus. Bac. 985.
 Hostium suorum vindex Deus. An. 1007.
 Hostes coram aspicere viro bono convenire.
 Her. 391.
 inter Hostes omnia suspecta. Ph. 272.
 Humanæ vitæ fragilitas. Or. 974. etc.
 Humanum genus omnibus calamitatibus ob-
 noxium. Or. 1. etc.
- I.
- Ignavos sine laboribus facultates non acquirere.
 El. 80.

δόμων Hec. 1053. χωρεῖ πρὸς δόμους τυραννικὰς Ph. 205. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 447. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρῶσι παγαὶ Med. 411. διὰ φόβου οἱ φίλτατοι χωρῶσι An. 176. χωρεῖ πρύμναν ib. 1121. χωρεῖ πρὸς (adversus) αὐτὸς ib. 1141. πολέμιοι χωρῶσ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 672. χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων Cy. 489. εἰς ταῦτ' οὐκ ἔστι δόξα χωρεῖ γέροντι Hel. 765. χωρεῖ ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν Chry. fr. VII. 8. χώρει Ph. 697. 993. et 997. Med. 623. et 820. An. 91. et 759. Iph. A. 111. Iph. T. 1448. Rh. 665. Bac. 509. et Her. 59. χώρει μελάθρων ἐντὸς Iph. A. 678. Κεκροπίαν χθόνα χώρει Ion. 1572. χώρει πένητας εἰς δόμους El. 1139. χωρεῖτε Hec. 981. Or. 1258. Rh. 986. Tr. 1246. et Cy. 84. ἡσυχῇ ποδὶ χωρεῖτε Or. 137. χωρεῖτε νῦν ἕκαστος, οἱ προστάσσομεν ib. 1678. χωρεῖτ' ἐφεξῆς Hel. 1406. χωρεῖτ' ἐς οἶκους El. 358. χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων Or. 919. ὃ τὸ μὲν χρεὼν χωρεῖν Iph. A. 1018. χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός Tr. 793. ἐς δαῖτα χωρεῖν Ion. 1168. χωρεῖν χρεὼν δόμων τῶνδ' ἐντὸς El. 393. κατὰ τόμα χωρῶντα λευκὸν ἀφρόν Med. 1174. χωρῶν ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῷ Ion. 174. εἰς τὸν εὐτυχῇ χωρῶντα τοῖχον Alcmen. fr. I. 2. δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἂν Ἑλλάνων στρατὸν Hec. 119. κρηνοὶ ἐχώρην ib. 568. κύκλῳ ἐχώρει λαὸς An. 1090. ἐχώρει ῥόδιον ἐν πόλει κακὸν ib. 1097. σφαγεῖς ἐχώρην βεπόροι ποδῶν πάρος ib. 1135. λόγοι ἐχώρην Iph. T. 1358. ναῦς ἐχώρει ib. 1392. εἰς ὅπλ' ἐχώρην Bac. 758. πάλιν ἐχώρην, ὅθεν ἐκίνησαν πόδα ib. 764. εἰς ναῦν ἐχώρην Hel. 1564. ἐχώρησαν πάλιν Her. 835. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε

Dan. 30. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἐκάβῃ Hec. 52. ὅχ' ὅσον τάχος χωρήσεται τις Πυθικὴν πρὸς ἐσίαν; An. 1068. χωρήσομαι ἐπὶ πρὸς Κάδμῳ πύλας Sup. 588. τὸ ἀμέτερον χωρήσεται Μυσαιοὶ χόρευμα φίλον El. 875. 2) capere, excipere. γαῖαν, ἢ χωρήσεται τὸς μὴ δικαίως καὶ κακὸς πεφυκότας Hip. 941.

Χωρίζειν. χωρίζουσιν ἀλλήλων λόχους Ph. 108. τῶν τότε ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον Hec. 769. πῶ θήσεις μνηῖμα τῷδε χωρίσας; Sup. 937. χωρίσας ποτὸν τῷ κ. τ. λ. Ion. 1035. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Melan. fr. XXII. 3. χωρισθεῖς σέθεν Iph. T. 596. τέττε χωρισθεῖσα ib. 1002.

Χωρίον. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39.

Χωρίς. ἴν' ἄδης χωρὶς ἔκισται θεῶν Hec. 2. χωρὶς τῷτο ib. 860. ὁπάσας μοι χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποσῆναι δόμων ib. 980. εἰ μὴ ἔα μείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν Or. 272. μηδὲ θανόν ποτε σὺ χωρὶς εἶην Al. 369. χωρὶς τό τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται ib. 531. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμῶν Bac. 241. κεῖται χωρὶς σῶμα ib. 1135. cf. v. 1208. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy. 81. ἢ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Aiol. fr. VI. 3. χωρὶς χρόμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. ἢ ἔστιν ἢ δὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῷ Fr. inc. CIV. χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων eorund. CLXV. 8. etc.

Χῶρος. ἔρημον χῶρον Hip. 1198. et Rh. 214. χῶρός τις ἐστὶν Ἀτθίδος κ. τ. λ. Iph. T. 1450. δείξω ἐγὼ σοι χῶρον Rh. 519. Μακρὰ χῶρός ἐς ἐκεῖ κεκλησμένος Ion. 283. τίν' εἰς χῶρον; El. 1198.

Χωστός. ἐν χωστοῖς τάφοις κεῖνται Rh. 414.

Ψ.

Ψάλιον. ἄρματι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι Ph. 799. ἀρμόσατε ψαλίοις τῆς ἵππου Rh. 27. ψαλίοις ἐδάμασε πῶλος Διομήδεος Her. F. 381.

Ψάλλειν. τόξων χερὶ ψάλλεσι νευρὰς Bac. 783.

Ψαλμός. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας Her. F. 1064. cf. Ion. 173. τὸς προπύτας

EURIPIDIS CONTEXTUM.

pro Liberis suis laborare, omnibus commune. Iph. A. 918.	Matribus filiorum interitus magis amarus, quam patribus. Sup. 84.
Libertatem nimiam periculosa mala afferre. Tr. 302.	Matrimonia cum paribus contrahenda. El. 936. Antiop. fr. XVII.
Libido virorum minor quam mulierum. An. 219.	Mecœnates patris loco habendi. Ion. 137.
Libidines exitium afferre terris et urbibus. Tr. 135.	Medea a Creonte in exilium ire jussa. Med. 271.
Lingua incontinens turpissimus morbus. Or. 10.	Medea ab Jasone repudiata. Ibid. 20. etc.
Lingua loquax occasione parva magnum sæpe excitat incendium. An. 644.	Medea liberos interficit. Ibid. 1236. et 1280.
Lingua moderanda. Hip. 395.	Medeæ cum Jasone expostulatio pro fide fracta. Ibid. 465. etc.
Lingua præclarum quiddam, si adsit illi fides. Iph. T. 1064.	Mediocris fortuna præstat tyrannorum opulentia. Hip. 1019. et 1111.
Linguae petulantis et effrænis pœna. Med. 466.	Mediocritate tutius posse aliquem vivere, quam in splendida fortuna. Med. 120. etc.
de Lite non pronunciandum, priusquam certus sermo perdiscatur. Her. 180.	Meditatio præstat divitiis. Antiop. fr. XXXVIII.
Literarum vis. Pal. fr. II.	Menelaus Oresti, in discrimine vitæ existenti, operam denegat. Or. 710. etc.
Loquendum præmeditate, non præcipitanter. Ph. 455.	Menelai sedes incendere Orestes et Pylades statuunt. Ibid. 1152.
Lucra prava multis damno fuisse. Cy. 310.	Menelai cum Tyndaro concertatio in defendendo Orestis parricidio. Ibid. 492. etc.
Lucris qui inhiat, urbi inutilis. Her. 3.	Menœceus pro patria seipsum immolat. Ph. Argum.
Lucro omnes inhiant. Phil. fr. VII.	Mens et rectum consilium vates optima. Hel. 763.
Lux mortalibus aspectu jucundissima. Iph. A. 1250.	Mensa taciturna præsepium. Fr. inc. B. 24.
Lype, dea doloris, laboris, ac tristitiæ. Or. 398. etc.	Mentis humanæ vis mira. Æol. fr. IX.
Lyssa, dea furoris et rabiei. Her. F. 878.	Metus qui non laudandus. Tr. 1165.
M.	
Magistratus officium. Hec. 844.	Milites ditescere ducibus damnosum. Ar. fr. XXII.
Magnes lapis. Œnei. fr. V.	Militum tyrannis. Hec. 617.
Magna magnis periculis sunt obnoxia. Alcmaeon. fr. III.	Ministri virtus alacritas et celeritas. Dan. 47.
Majestatem et opinionem sapientiæ nihil rebus exilibus præstare. Tr. 411.	Minotaurus. Thes. fr. VII.
Mala bene ferre, bonum. Œno. fr. III.	Miseras prævidisse est eas leviores facere. Ejus. fr. IV.
Male habentes difficiles plerumque, intractabiles et morosi. Or. 232. et 791.	Miserrimi quique vita, quam morte, plus delectantur. Iph. T. 691.
Malorum prosperitas de Deo dubitare facit. Bell. fr. XXV. Fr. inc. B. 21.	Modestiæ argumentum. Fr. inc. XXVII. et XXIX.
Malum bono non misceri. Ion. 1017.	Modestia donum Dei pulcherrimum. Med. 636. Laudatur. Hip. fr. III.
Malum consilium consultori pessimum. Ibid. 1247. etc.	Modicæ res bene partæ injustis divitiis præferendæ. Inus fr. XV. Phry. fr. XIV.
Mala et curas animis mortalium deos dispensare. Sup. 615.	Modus in rebus omnibus servandus. Hip. 261.
Mala vicissitudine quadam per familias spirare. El. 1147.	Mœstitia hominibus pernicioſa. Or. 398.
Malorum malæ voluptates. Iph. A. 387.	sine Molestia nemo nascitur. Hec. 864.
Malos nunquam esse felices. Ion. 1621.	Monarchiæ laus. An. 474.
ex Malis externis etiam sensum homines mordicare. El. 290.	Morborum levamen somnus. Or. 211.
Manus unius dimicatio manca. Her. 275.	Morbos facilius ferri cum patientia. Hip. 205.
Maritos ad uxores suas mulieres ventitare, nefas permittere. An. 943. etc.	Mori quando optimum. Hel. 303.
Maritus probus et pauper, divite, eodemque improbo, longe præstantior. An. 639.	Moribus mariti uxores se accommodent. Med. 233.
absque Maritorum consensu uxoribus nihil ardui tentandum. Sup. 40.	Moriendum omnibus. Al. 419. et 785. Tem. fr. XV.
Masculum genus ad domum semper pertinet. Dan. fr. VII.	Mors atrox malum. Iph. A. 1416.
Matres liberorum amantes magis, quam patres. Ph. 359.	Mors jurgiorum finis. Antig. fr. XVI. Vid. Orcus.
	Mors mala est malum. Fr. inc. B. 22.
	Mors inexcusabilis, cum in deos quid delinquitur. Bac. 1000.
	Mors omnium malorum finis et remedium. Her. 595. Phi. fr. XIV.

Ψηφίζειν. νόμοισι—ἐψηφισμένους θανατεῖν Her. 142.

Ψῆφος. Ἀργείων δόξαι ψήφῳ Hec. 197. ψῆφον τὴν κραθεῖσαν ib. 219. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὤρισαν φόνος ib. 259. διοίσει ψῆφον Or. 49. cf. v. 1652. δυσμενὲς φονία ψῆφος ib. 973. ψήφῳ θανάτῳ κατακυρωθεῖς ib. 1013. cf. An. 497. et 519. πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἤδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται An. 1273. εἰς ψῆφον πόλεως Sup. 481. ἐν ψήφῳ φορᾶ ib. 484. ὁσία ψῆφος Iph. T. 945. στρατῷ πληθὺς ἔδ' ἂν ἐν ψήφῳ λόγῳ θέσθαι δυναίμην Rh. 309. σοὶ πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη Tr. 780. ψήφῳ δοκῆσαν Her. 187. εἰς ταῦτόν οἶσω ψῆφον Hel. 1012. ὃ ψήφῳ μιᾷ Ion. 1223. Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσα ib. 1251. εὐσεβεσάτη ψῆφος βεβαία τε El. 1263. ἴσας μοι ψήφους διηρίθμησε Iph. T. 966. cf. v. 1470. et 1472. it. El. 1266. et 1269. πλέον φρενήσομαι ψήφοισιν Ion. 604. ὃ θεοὶ ἔξοντ' ἐπὶ ψήφοισιν El. 1259. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι ib. 1317. etc.

Ψήχειν. ψήχων δέρην μέτωπά τε Hel. 1583.

Ψόγος. ψόγον φυγεῖν Hec. 384. cf. v. 1249. ἐπίσημον ἔτεκεν εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 249. μή μοι ἔλθοι φαῦλος ψόγος Ph. 94. φοβόμενον ψόγον Iph. T. 686. καὶ προση—ψόγος γυναιξίν Tr. 643. ψόγος ἐς Ἑλλήνας μέγας Bac. 778. ὃ λήφομαι πολὺν ψόγον Hel. 852. ψόγος σὺ πατρὶ ib. 993. παύσω ψόγον σε τῇ πρὶν ib. 1308. ψόγον τρέμωσα δημωτῶν El. 643. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται ib. 1039. τὸν τῶν λεγόντων ῥῆον ἂν φέροι ψόγον Bel. fr. IX. 5. ἄνευ ψόγου Inus fr. XV. 1. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ἐκ ἐσφαλμέναις—κεκοινώνονται ψόγον Melan. fr. XXVI. 3. ὦν φυλάξομαι ψόγον Phry. fr. XII. 2.

Ψοφεῖν. ψοφεῖ ἀρβύλη δόμων ἔσω Bac. 638. μὴ ψοφεῖτε Or. 137. ὅταν πύλαι ψοφῶσι Her. F. 78.

Ψόφος. κενὸς ψόφος σάζει ἐν ὥτων Rh. 565. λωτῇ ψόφῳ Bac. 686. Ἀσιάδος ψόφον κιθάρης Cy. 442. ἐν πόλει ψόφος πλέα Ion. 601. γλώσσης ψόφον Her. F. 229. οὐ φιλῶ ψόφους κλύειν Ion. 630.

Ψυκτήριος. ψυκτήρια δένδρεα Phaeth. fr. XII. 1.

Ψύττα, vox pastorum, qua greges suos alloquuntur. Cy. 49.

Ψυχαγωγός Al. 1131.

Ψυχή. ἐπεὶ—Ἐκτορος ἀπώλετο ψυχή Hec. 22. τῇ ψυχὴν ἀρίστη ib. 580. τίν' εἶχες ψυχὴν; Or. 525. ἦν ψυχὴν ἐμὴν σώσης ib. 643. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον περὶ δώσων ib. 845. cf. Ph. 1340. πᾶσιν οἰκτρὸν ἢ φίλην ψυχὴ Or. 1034. ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν ib. 1163. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω ib. 1171. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσα ib. 1517. ψυχὴν δώσω τῇσδ' ὑπερθανατεῖν χθονὸς Ph. 1005. ἐμοὶ ἀελπτον πρᾶγμα—ψυχὴν διέφθαρκε Med. 226. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν ib. 247. κεφισθήσομαι ψυχὴν ib. 474. τῶν ἐμῶν παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλάξαιμεθα ib. 968. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255. ψυχὴν ὀλεῖς; ib. 440. ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα ib. 726. παρθένον ψυχὴν ἔχων ib. 1006. ψυχῆς ἔδέν ἐστι τιμιώτερον Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, ὃ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. πᾶσιν ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα An. 420. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. ὃς ψυχὴν ἀφῆκεν Tr. 1135. ψυχὴν σέθεν ἔκτεινε ib. 1214. ψυχὴ ἐσώθη Her. 15. εἵπερ τῷτό σε ψυχὴν ἐπαίρει ib. 174. παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἤλθεν διακναῖσαι ib. 297. εὐόχθω βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρην Ion. 1170. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. τί φεῖδομαι ψυχῆς ἐμῆς; ib. 1146. ὃ θέλωσ' ὑπηρετεῖν ψυχῇ Antioch. fr. IX. 3. ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιο Dan. fr. XI. 3. ἔρω ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε καὶ γαθῆς Dic. fr. I. 4. ψυχὴν ἄθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ Fr. inc. XVI. 7. etc. 2) dor. ψυχά. θείαν Ἑλένη ψυχὰν Hec. 87. οἷαν αἶψα φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. ὁμογενᾶ ψυχὰν Ph. 1299. εὐναία δέδεταί ψυχὰν Hip. 160. ἔθιγες ψυχᾶς Al. 107. σὰν ψυχὰν ἀπέβαλον Ion. 1499. ψυχὰν τακομένα El. 208. ἡδομένα ψυχᾶ Hyp. fr. V. 4. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. etc. 3) plur. μήτε—ψυχᾶς ἀπεμπολᾶτε Ph. 1234. φόνιαι ψυχὰι ib. 1305. ἀρσένων μείζονες ψυχὰι Sup. 1103. etc.

EURIPIDIS CONTEXTUM.

Niobæ quatuordecim liberi. Cresph. fr. II.
 Nobilitas in quibus laudanda. Hec. 379. etc.
 Unde potissimum judicanda. El. 385.
 Nobilitas sola in virtute posita. Dic. fr. X.
 Nothi nomine tantum sordent. Antig. fr. IX.
 And. fr. XXIV. Eu. fr. V. Ion. 854. etc.
 Novercas invidere liberis ex priorē uxore natis.
 Ion. 1025.
 Nox inimica rebus agendis. Ph. 734. Somni
 largitrix. Or. 174. etc.
 Noctem furibus servire. Iph. T. 1026.
 Noctu aliquid contra hostes tentare periculo-
 sum. Ph. 734.
 Novercarum in privignos malignitas. Phry.
 fr. XII.
 Numina invocare plausibile. Tr. 470.
 Nuncii officia. Sup. 459.
 Nuncii colendi et amandi. Ion. 180.
 Nuptiæ beatæ. Iph. A. 688.
 Nuptiæ impiæ contractæ multorum malorum
 causa. Med. 1291.
 Nuptiæ infelices, damnum maximum. Or.
 602.
 Nuptiæ cum paribus contrahendæ. Antiop.
 fr. XVII.
 Nuptiæ incertæ. Fr. inc. XLIX.
 Nuptiis justis et honestis nihil gratius. Med.
 630.

O.

Oblivio malorum remedium. Or. 213.
 Otium et negotium mediocre, hominibus res
 gratissima. Vid. Negotium et Otium.
 Œdipus natus. Ph. 20. etc. Matrem ducit
 inscius. Ibid. 53. Miseriam suam deplo-
 rat. Ibid. 1054. et 1545. Sphingis ænigma
 solvit. Ibid. 50.
 Œdipo filii ex matre nati. Ph. 71. etc.
 Œneus, Tydei pater. Ibid. 422.
 Opes hodie nobilitant. Ibid. 442.
 Opes instabiles, et ad breve tempus manere.
 El. 940. Mutuo tantum a Deo datæ. Ph.
 558.
 Opes irritamenta malorum. Plis. fr. II.
 Opinione frui etiam suave. Tr. 678.
 Opulentia turpis et injusta repudianda. Hel.
 911.
 Opum instabilitas. Or. 340.
 Opum utilitas. Pol. fr. IV.
 Oraculum Laio datum. Ph. Argum.
 Oratio blanda non semper et omnibus grata.
 Hip. 486.
 Oratio brevis et perspicua plausibilior longa.
 Or. 640.
 Oratio silentio sæpe præstat. Or. 637.
 Orationem illustrium plus valere apud vulgus,
 quam obscurorum hominum. Hec. 294.
 Orcus cum Apolline expostulat. Al. 40.
 Orestes ab Apolline in maternam cædem ex-
 citatus. Or. 1167.
 Orestes Argis præficitur. Ibid. Argum.
 Orestes et Electra ab Argivis damnati. Ibid.
 858.
 Orestes furiis propter maternam cædem agitato,
 et ad mortem damnatus. Or. Argum. Me-

nelao exponit, qua ratione insania ipsum
 corripuerit. Or. 395. etc.
 Orestes Neoptolemum Delphis occidit. An.
 1118.
 Orestis excusatio coram Tyndaro de cæde ma-
 terna. Or. 544. etc.
 Orphei tabulæ. Al. 967.
 Os refrenandum. Her. F. 1244.

P.

Parentum conviciatores seipsos ignominia af-
 ficiunt. Or. 559.
 Parentum mores vita exprimere, pulcherrimum
 liberorum decus. Hel. 947.
 Parentum virtutem etiam in liberis ut pluri-
 mum elucere. Hec. 379.
 Parentibus claris orti, multi degeneres. El.
 115.
 Parentibus interfectis, liberos superstites relin-
 quere, stultum. An. 520.
 Paridis judicium. An. 273. Tr. 924.
 Parricidii pœna, mala conscientia. Or. 396.
 Parthenopœus, Atalantæ filius. Ph. 152.
 Partus, maxima amoris vis. Iph. A. 917.
 Partus dolores. Fr. inc. CXLVIII. Med.
 250.
 Parva plerumque exosa magnis in hoc mundo.
 Ph. 542.
 Paterfamilias qualis, talis et familia. Al. 10.
 Patientiam viri ab uxoribus expugnari. An.
 270.
 Patri seni nihil dulcius filia. Sup. 1101.
 Patre eodem natis multa in corpore similia.
 El. 522.
 Patres, radices et auctores generis semper ha-
 beri. Or. 553.
 Patria ab omnibus juvanda. Ph. 1003.
 Patria est, ubicunque quis sustentatur. Phaëth.
 fr. II.
 Patriæ non parva gloria, fortiter occumbere.
 Tr. 401.
 Patriam si quisque pro virili juvaret, melius
 haberent omnia. Ph. 1022.
 Patria nihil carius. Ibid. 409.
 pro Patria mori et pati, gloriosum. Ibid. 1006.
 Pauperem et divitem saturatum tantundem ferre,
 El. 430.
 Pauperes et divites eodem jure teneri. Sup.
 408.
 Pauperes ingenium exercere nequeunt. Tem.
 fr. XIV.
 Pauperes et divites sibi invicem necessarii.
 Æol. fr. VI.
 Pauperum amici rarissimi. Med. 561.
 Paupertas omnibus exosa. Ibid.
 Paupertatis vitium. El. 404.
 Paupertatem per indigentiam virum mala docere.
 Ibid. 376.
 in Paupertate etiam animum bonum posse esse.
 Ibid. 372.
 Pax bello commodior mortalibus. Sup. 488.
 Pax Musis gratissima. Sup. 489.
 Pax optatur. Cresph. fr. IV. Laudatur. Her.
 F. 673. Sup. 489.

Med. 902. ἴσας μοι ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένη Iph. T. 966. τί τόδε μεταίρεις—θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλένῃ; ib. 1158. ἀνέφερεν ἡ μὲν ὠλένην Bac. 1131. γρυῖαν ὠλένην λαβὼν Ion. 1213. κρᾶτα—ὠλέναιιν δικῶν βολαῖς Ph. 669. περὶ ὠλένας δέρα φιλτάτα βάλλοιμι ib. 169. θίγειν ὠλέναις τέκνῃ ib. 307. cf. v. 313. et 318. σοῖς προστίθῃμι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 896. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. ἀμφὶ ὠλένας ἔλισσ' ἐμοῖς νώτοιςι Tr. 757. σὰς ἐς ὠλένας δῦναι ib. 1142. λαβῶσα ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα Bac. 1123. cf. v. 1236. ἡ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν Hel. 630. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς ἔρανδον ῥεπτῦντε ib. 1101. δεῖτε ὠλένας Ion. 1403. τὰδ' ὠλέναις οἴσω; Her. F. 1381. ψυκτήρια δένδρεα φιλαισιν ὠλέναισι δέξεται Phaëth. fr. XII. 2.

Ὠμόβρος Tr. 436.

Ὠμόβρωτος Λύσσα Her. F. 887.

Ὠμος. γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν Ph. 1405. λαβὼν ὦμον εἰς ἀριστερὸν ἀδελφὴν Iph. T. 1381. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον Bac. 948. ἀπεσπάραξεν ὦμον ib. 1125. ὦμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην Or. 1471. ξανθοῖς ἐπ' ὦμων βοσρύχοις γαυρῶμενος ib. 1532. ἐπ' ὦμοις ὄλην πόλιν φέρων Ph. 1138. cf. Bac. 944. πέλτη ἐπ' ὦμων—ἔλαμπε Rh. 305. καθεῖσαν εἰς ὦμος κόμας Bac. 694. ὅποσα ἐπ' ὦμοις ἔθεσαν ib. 754. νεανίαις ὦμοισι Hel. 1578. ἔσφαξ' ἐπ' ὦμων μόσχον El. 813. ρίψας ἀπ' ὦμων πορπάματα ib. 820. ἐπ' ὦμοις ἡ συνὸς φέρων βάρος, κ. τ. λ. Fr. inc. CLXXII. 1.

Ὠμός. ἐκ ὦμός εἰς σὸν παῖδα εὐστυχεῖντ' ἔση Hip. 1264. ὦμός ὦν ἄγαν Al. 65. cf. Ion. 1327. δεσποτῶν ὦμῶν φρένας Hec. 359. τὰ Ἀγαμέμνονος κλύεις ὦμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 913.

Ὠμόσιτος. ὠμόσιτοι σκύλακες Bac. 338. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032.

Ὠμότης. οἰκτῷ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47.

Ὠμοφάγος. ὠμοφάγων χάριν Bac. 139. τὰς ὠμοφάγους δαῖτας Cret. fr. II. 13.

Ὠμόφρων. ὠμόφρων φύλαξ Ph. 662.

ὠμόφρων Ἄρης El. 1260. vid. etiam Hel. 513. et El. 27.

Ὠνεῖσθαι. τάχθισα τοῖσι φιλτάτοις ὠνέμεθα Iph. A. 1170. ὠνοῖντ' ἄν, οἷς πάρετι, γηραιὸς θανεῖν Al. 60. χάριτας πονηρὰς καδίκους ὠνεμένη Hel. 908. μισθῷ τὸς γάμους ὠνεμένη El. 1090. ὅστις ἀργύρῳ μ' ὠνήσεται Hec. 360.

Ὠνή. γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ Cy. 150.

Ὠνητός. δῶλος ὠνητός Hec. 365. ὠνητοῖς γάμοις Hel. 892. εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι Fr. inc. CXXII. 1. ἐλπὶς ὠνητός Hel. 822.

Ὠρα, 1) tempus. ὦρα τάφῳ μνήμην τίθεσθαι Ph. 1578. κυκλὰς Καρτείου μηνὸς ὦρα Al. 451. τὴν τεταγμένην ὦραν Bac. 723. ὦρα προνοεῖν Her. 289. τὴν ὦραν γάμῳ ib. 579. σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὀρμὰν El. 112. et 127. ὦρα σε θυμῷ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. νεανίδος ὦραις Ph. 793. εἰς τὰς ἄλλας ὦρας Iph. A. 122. ἦρος ὦραις Cy. 506. ταῖς τετραμόρφοις ὦραις Fr. inc. CLXXVII. 2. 2) venustas. σὰν χαρίεσσαν ὦραν Cresph. fr. IV. 6.

Ὠραῖος. ἐν ὠραίῳ ἵσταμαι βίῳ Ph. 975. πατὴρ ὠραῖος Al. 519. δμῶς ἐσιν, ὅστις ἐκέθ' ὠραῖος γαμεῖ Ph. fr. IV. 2. ὠραίων γάμων Hel. 12. ὠραίων τυχεῖν Sup. 175.

Ὠρίων, nom. sideris. Hec. 1102. Cy. 212. Hel. 1506. et Ion. 1153.

Ὠς, pro ἔτως Hip. 1054. et El. 155.

Ὠσάν Hec. 330.

Ὠσαύτως Iph. T. 833.

Ὠσπερεῖ Or. 760.

Ὠφέλεια. τοῖς ἐμοῖσι γέγονεν ὠφέλεια An. 540. ὠφέλειαν—ἀνδρὶ φέρειν μεγίστην Alcmaeon. fr. V. 1.

Ὠφελεῖν. πατρὸς τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία; Or. 425. ὥς ἄπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ ib. 564. σὺ παρῶν μ' ἐκ ὠφελεῖς ib. 1301. ἐν μ' ὠφελεῖ Ph. 367. cf. Iph. T. 723. et Ion. 268. τὸ ἄρσεν αὐτὸς ὠφελεῖ προσκείμενον Hip. 970. τὰν νέρθεν ἐδὲν ὠφελεῖς Al. 878. conf. v. 1094. ἄνδρας ἐχθρὸς καὶ θανόντας ὠφελεῖς Sup. 494. ἀδελφὸς ὠφελεῖς θανῶσα σὺς Her. 557. cf. v. 1019. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. I. ὁ ἡδὺς αἰὼν—ἐδὲν ὠφελεῖ Fr.

EURIPIDIS CONTEXTUM.

- Sapere non nimium, aliquando dulce. Iph. A. 924.
- Sapientia a sapiente viro discenda. Rh. 206.
- Sapientiae et gloriae fama multis saepe nocuit. Med. 293.
- Sapientia robori praestat. Antiop. fr. V.
- Sapientiae laus. Antiop. fr. XII.
- Sapiunt homines recte, sed male agunt. Med. 1078.
- Satietas omnium. Antiop. fr. XXVII.
- Scelerati in amicorum numerum non adsciscendi. Hip. 614.
- Scurrae exploduntur. Melan. fr. XX.
- Seipsum quisque plus diligit, quam proximum. Med. 86.
- Semele, Cadmi filia, a Jove adamata. Hip. 453.
- Senecta ineluctabilis. Sup. 1108.
- Senecta non optanda. Oeno. fr. IV. Fr. inc. LXXVIII.
- Senes consilio valent. Bel. fr. XXII. Melan. fr. XVII.
- Senes aliorum manibus et baculis indigent, quibus firmiter incedant. Ph. 841.
- Senes non libenter mori. Al. 670.
- Senes animo compensare, quod deest viribus corporis. Ion. 742.
- Senes esse morosos. An. 727.
- Senex animosus praestat juveni ferocienti. An. 764.
- Sensum etiam ex malis externis homines mordicare. El. 290.
- Sepulturae sumtus impendere insanum. Pol. fr. VI.
- ex uno Sermone alium sermonem oriri. Tr. 701.
- Servitium res infima. Ion. 983. Miserrima. Hec. 332.
- Servum bonum nihilo deteriore esse libero homine. Phry. fr. X. Ion. 854. Melan. fr. VI.
- Servorum ingenium et natura. Or. 1115.
- Severitatem morum damnat Euripides. Fr. inc. CLXV. 8.
- Silentium pulcherrima mulierum dos. Her. 477.
- Silentii laus. Antiop. fr. X.
- Silentium sermone saepissime praestat, et e contra. Her. 638.
- Somnia falsa et nihili. Iph. A. 560.
- Somni largitrix nox. Or. 174. etc.
- Somnus morborum levamen. Ibid.
- Sophoclis Tragediae aliquot naufragio perditae. Epist. II.
- Sortem asperam aliquando vices mutare. Iph. T. 1120. Mutationes insignes parere. Ibid. 721.
- Sortem indignis modis eos agitare, qui bono patre sunt nati. Her. 234. Ultra sortem non sapiendum. Bac. 393.
- Speranda omnia. Hyp. fr. VIII.
- Sperandum vivis. Tr. 629. In malis. Her. F. 105.
- Spes alit exsules. Ph. 399. Praeter spem multa evenire. Med. 1416.
- Spurii saepe praestantiores legitimis. An. 638. Vid. Nothi.
- Stultitia impietatis soror. Fr. inc. VII. et XII.
- Stultitia magis mulieribus, quam viris, innata. Hip. 966.
- Stultus stulta loquitur. Bac. 369.
- Stupratoribus alterius conjugis quae mala eveniant. El. 921.
- Subditi magistratum saepe sapientia antecunt. An. 699.
- Superbi Deo invisi. Ph. 192.
- Sustinere vel superare ea, quae fieri nullo modo possunt, haud facile. Iph. A. 1370.
- T.
- Temeritas damnosa. Fr. inc. VIII.
- Tempus mitigat aeternas. Al. 381. Phil. fr. III. Omnia revelat. Hip. 428.
- Tempori serviendum. Or. 700.
- Tenebras habere quid augustum. Bac. 486.
- Terra alia ad aliud utilis. Tem. fr. XII.
- Terra omnis sapienti viro patria. Fr. inc. XXXVII.
- Terra arida foecunditate saepe superat pinguem. An. 636.
- Thebani e dentium serpentis satu orti. Her. F. 794.
- Theseus, Aethrae et Neptuni filius. Hip. Argum.
- Thesei nomen describitur ab illiterato. Thea. fr. V.
- Thesei fuga in Trozenem ob homicidium. Hip. Argum.
- Thetis, dea marina; ejus templum. An. Argum.
- Tiresias vates a Creonte de belli eventu interrogatus. Ph. 856. Vaticinatur, Menoeceum pro patria immolandum. Ibid. 920.
- Tiresiae de Thebanorum contra Argivos victoria vaticinium. Ibid. Argum.
- Tristitia morbos parit. Fr. inc. LXVI.
- Tristium vita misera. Al. 800.
- Trojani belli et excidii causa. Hec. 629. etc.
- Tu si quae decet rogaveris, quae te decent audies. Iph. A. 1134.
- Turba non nimis timenda. Ibid. 517.
- Turpia potius reticenda, quam commemoranda. Tr. 384.
- Tydeus. Ph. 136.
- Tydeus Melanippi cerebro pascitur. Meleag. fr. XVIII.
- Tyndarus procos Helenae juramento astringit. Iph. A. 58.
- Tyndari expositulatio cum Menelao, quod defenderet Orestem matricidam. Or. 478.
- Tyrannidis infelicitas. Peliad. fr. V.
- Tyrannos bonos odiasse, improbos amare. Ion. 627.
- V.
- Vanitas hominum. Sup. 734.
- Vates si dixerit inimica hominibus, invisus. Ph. 962.
- Vates gloriae avidi. Iph. A. 520.

INDEX

IN

EURIPIDIS CONTEXTUM.

A.

- Absentia** minus molesta praesentibus. Ion. 585.
- Achilles** a Paride et Deiphobo propter Polyxenam sibi desponsatam interfectus. Hec. Argum.
- Achillis umbra** Graecis apparens, eos a navigatione in patriam deterret. Hec. Argum.
- Achillis umbra** Polyxenam sibi mactari postulat. Ibid.
- Achilli Polyxenam** ut immolet, Ulysses Hecubae persuadere conatur. Hec. 225. etc.
- Actaeon** canibus dilaceratus. Bac. 1290.
- Adolescentes** saepe stultiores foeminis. Hip. 967.
- Adversa patienter** sunt ferenda. Hec. 548.
- in Adversis** amicus sincerus dulcissimum levamen. An. 985.
- in Adversis rebus** potissimum sinceros amicos cognosci. Or. 455.
- in Adversis rebus** sapienter se gerere, difficile est, sed tamen utile. Hec. 228.
- in Adversis** nihil praecipitanter agendum. Her. F. 103.
- Adversitas**, amicorum examen certissimum. Her. F. 59.
- Adulterium** in muliere famosius crimen, quam in viro. El. 1039.
- Aegeus**, Pandionis, Atheniensium regis, filius. Med. 665.
- Aegeus** hospitium Medae pollicetur. Med. 723.
- Aegeus** oraculum Apollinis consultit super liberorum procreatione. Med. 669.
- Aegrotare** facilius, quam aegrotum recte curare. Hip. 186.
- Aegrotantes** plerumque morosi et intractabiles. Or. 232.
- Aequalitati** in omnibus rebus studendum. Ph. 538.
- Aetas**, Saturni filia. Her. 900.
- Aetheri** comparatur vita humana. Dan. fr. I.
- Aether** Jupiter. Fr. inc. I.
- Aethra**, Athenarum regina, Pitthei filia. Sup. 3.
- Aetoli** plerumque scutiferi. Ph. 141. Sinistro pede nudo pugnant. Meleag. fr. VI. 9.
- Aevum** posterioribus sententiis non corrigi. Sup. 1084.
- Afflictorum** precibus laeta fortuna ebrios nihil moveri. Sup. 123. etc.
- Agamemnon** Polymestorem condemnat. Hec. Argum.
- Agyleus** Apollo. Ph. 634.
- Alata verba**. Or. 1176.
- Alcestis**, Admeti uxor, pro marito se morti offert. Al. 37. Eadem ab Hercule ex inferis erepta, et Admeto reddita. Ibid. 1123.
- Alcibiadis** laus. Epig. III.
- Ambitionis** vitium quam noxium. Ph. 534.
- Amentiae** finis infelicitas. Bac. 386.
- Amicitia** potius humanitate, quam armis, comparanda. Ph. 518.
- Amicitiae** novae veteribus plerumque anteponuntur. Med. 76.
- Amicus** fidus in adversis dulcissimum refrigerium. Or. 725.
- Amicus** quando potissimum juvandus. Iph. A. 347.
- Amicus** utrique fortunae convenit. Ion. 730.
- Amicus** sincerus multis cognatis praestantior. Or. 804.
- ad Amici** boni vultum aspicere in rebus adversis dulce. Ion. 732.
- Amico** certo nihil praestabilius. Or. 1155.
- Amicum** probrum, etiam tardum, praestare malo et versuto. Ion. 834.
- Amicum** verum condolere amicis tristantibus. Her. F. 1224.
- Amici** absentes aequae ac praesentes juvandi. An. 1052.
- Amici** falsi a sinceris difficulter dijudicantur. Hip. 956.
- Amici** in afflictionibus non deserendi. Or. 455.
- Amici** insinceri tempore afflictionum cognoscuntur. Or. 455.
- Amici** veri qui. Or. 450.
- Amici** veri in rebus adversis probantur. Hec. 1226. Or. 800.
- Amicorum** certorum non magnus numerus. Sup. 868.
- Amicorum** conspectus quovis tempore gratus. Al. 356.
- Amicorum**, cum Deus faverit, non esse usum. Her. F. 1339.

INDEX IN

Amicorum infidelium natura. Or. 746.
 Amicorum iræ vehementissimæ. Med. 520.
 Amicorum omnia communia. Or. 733. An. 376.
 Amicorum sincerorum utilitas quanta. Or. 1156.
 Amicis bonis divitiæ aut potentia non pluris facienda. Her. F. 1425.
 Amicis ex amicis pestem nullam aut noxam provenire. Her. F. 1234.
 Amicis morientibus commori, gratissimum. Sup. 1006.
 cum Amicis mutuo dolendum. Iph. A. 408.
 Amicis verbis plus, quam vi et armis, effici. Ph. 519.
 inter Amicos gratia senescens odiosa. Her. F. 1223.
 Amicos impotentes et inopes constantiores esse in adversis, quam divites. Her. F. 57.
 Amor conjugalis cur in multis tam vehemens. Hec. 831.
 Amor doloribus et voluptate plenus. Hip. 380.
 Amor ex aspectu. Ibid. 525.
 Amor multorum malorum causa. Med. 330.
 Amor castus. Dic. fr. I. 3. Œd. fr. XV. 3.
 Amoris laus. Aug. fr. III. 1. Fr. inc. CLXV.
 Amoris furor omnium affectuum vehementissimus. Med. 998.
 Amoris injusti detestatio. Ibid. 627.
 Amoris vis. Tr. 892.
 ex Amore benevolentiam conciliari. Hec. 831.
 Amphiaraus vates. Ph. 177.
 Andromache suum infelicem statum deplorat. An. 6.
 Andromachæ insidiæ ab Hermione structæ. Ibid. Argum.
 Animi magnitudo etiam in adversis retinenda. Ph. 1717.
 Animi proditor vultus et forma. Ion. 239.
 Animum virilem et generosam vim disciplina parari posse. Sup. 913.
 Animi defunctorum quales. Hel. 1020.
 Animos fastu elatos punit vindex Jupiter. Her. 389.
 Animos perturbatos haud facile sibi constare. Med. 121.
 Antigene Medicus Chius. Epist. II.
 Antigone, Œdipi filia. Ph. 58. Hæmoni nuptui data. Ibid. 1632. cum Œdipo, patre grandævo, ultroneum exilium capit. Ibid. 1703. et 1714.
 Antigonæ cum pædagogo suo colloquium de Argivorum exercitu. Ibid. 120.
 Apertus inimicus facilius vincendus, quam simulatus. Med. 319.
 Apollo a cælo pulsus. Al. 2.
 Apollo Orestis maternæ cædis auctor. Or. 285. eidem vaticinatur. Ibid. 1646.
 Ara deorum, servorum asylum. Sup. 268.
 ab Aris et sacris impii et profani arcendi. Ion. 1314.
 Archelaus rex mittit argentum Euripidi. Epist. I. Illius gratia quosdam ex carcere liberat. Epist. III. Euripidem humaniter excipit. Epist. V.
 Argivorum pugna cum Thebanis, et fuga. Ph. 1160.

Argo navis. An. 794. et 804. Med. 1. 2. etc.
 ad Arma priusquam veniatur, tentanda omnia. Ibid. 700.
 ex Aspectu solo hominem non posse agnoscere. Med. 516.
 Astus astu vacans haud convenit. Iph. A. 1139.
 Astu sæpe plus, quam vi, effici. Or. 711.
 Asylum commune omnibus. Her. 261.
 Atheniensium clades. Epig. II.
 Atheniensium soli laus. Er. fr. I. 5. et 14.
 Athleticæ vitæ descriptio. Aut. fr. III.
 Atreus Thyesti proprios filios mactatos in convivio proponit. Or. 15.
 Audacia juvenem decet. Ar. fr. VII. Fr. inc. LI.
 Audere juvat. Tel. fr. XXI. Tem. fr. VIII.
 Augur qualis sit. Iph. A. 956.
 Auri commendatio. And. fr. XVI. Fr. inc. B. I. et XXXVI.
 Aurum sana mente homines excutere. Her. F. 774.

B.

Bacchicis sacris non initiatos scire, nefas. Bac. 472.
 Beatus mortalium nemo. Iph. A. 161. Ante obitum nemo dicendus. Tr. 510. Quis dicendus. Hip. 981. et Iph. A. 17.
 Beatum esse neminem, qui vitam in metu exigit. Ion. 623.
 Beatum et divitem omnia recte scire. Her. 746.
 Beatis et felicibus pietatem esse colendam. Ion. 1045.
 Bellum fugiendum. Tr. 400.
 Bellum multarum rerum magister. An. 684. in Bello afflictis hostibus corpus servare illæsum, sapientia summa. Her. F. 201.
 Bellica laude qui florent, dementes. Hel. 1166.
 Bene meritos de republica esse honorandos. Hec. 306.
 Bibendo qui non hilarescit, nihil sapere. Cy. 167.
 Bona invitis diis acquisita non esse diuturna. Ion. 378.
 Bonis morientibus lugendum. Al. 81.
 Bonis semper dicendi occasio. Her. F. 236.
 Bonos ab ignavis opprimi Reip. malum. Gl. fr. II.
 Bonum scire, nec facere, malum ingens. Chry. fr. II.
 Bonus, qui male facere potest impune, nec facit. Fr. inc. B. XXVIII.
 Brutorum animalium etiam habenda ratio. Hip. 110.

C.

Calamitas nulla sola. Or. 977. et Tr. 591.
 Calamitates a Deo immissæ æquo animo ferendæ. Ph. 385.
 Calamitates hominum variæ. Ion. 381. Patienter ferendæ. Med. 1018.

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
850	831	850		1000	981	1001		1150	1126	1152
860	841	860		1010	991	1011		1160	1136	1162
870	851	870		1020	1000	1021		1170	1146	1172
880	861	880		1030	1008	1031		1180	1156	1182
890	871	890		1040	1016	1041		1190	1166	1192
900	881	901		1050	1025	1051		1200	1176	1202
910	891	911		1060	1035	1061		1210	1185	1212
920	901	921		1070	1045	1071		1220	1194	1222
930	911	931		1080	1056	1082		1230	1205	1233
940	921	941		1090	1066	1092		1240	1215	1243
950	931	951		1100	1076	1102		1250	1225	1253
960	941	961		1110	1086	1112		1260	1235	1263
970	951	971		1120	1096	1122		1270	1245	1273
980	961	981		1130	1106	1132		1280	1255	1283
990	971	991		1140	1116	1142		1289	1264	1292

BACCHÆ.

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10		280	280	277	261	280
20	22	20	22	20		290	290	287	271	290
30	30	30	30	30		300	300	297	281	300
40	40	40	40	40		310	310	307	291	310
50	50	50	50	50		320	320	317	301	320
60	60	60	60	60		330	330	327	311	330
70	70	70	70	70		340	340	336	321	340
80	80	82	78	80		350	350	347	331	350
90	89	92	84	90		360	360	357	341	360
100	100	103	90	100		370	370	367	351	370
110	110	113	98	110		380	380	378	361	380
120	120	124	108	120		390	390	388	370	390
130	130	135	118	130		400	400	399	379	400
140	140	145	127	140		410	411	409	389	410
150	150	154	136	150		420	420	416	396	420
160	161	163	145	160		430	431	425	405	430
170	170	167	151	170		440	440	433	413	440
180	180	177	161	180		450	450	443	423	450
190	190	187	171	190		460	460	453	433	460
200	200	197	181	200		470	470	463	443	470
210	210	207	191	210		480	480	473	453	480
220	220	217	201	220		490	490	483	463	490
230	230	227	211	230		500	500	493	473	500
240	240	237	221	240		510	510	503	483	510
250	250	247	231	250		520	520	513	493	520
260	260	257	241	260		530	530	523	500	530
270	270	267	251	270		540	540	532	509	540

INDEX IN

Deos qui sibi benevolos habet, optimam domi
habere *Μετρήν*. Hel. 765.
a Diis illicita non querenda. Ion. 367.
Diis invitis nihil agendum. Ibid. 1248.
cum Diis nihil argute commentandum. Bac.
200.
Diana ab Hippolyto culta. Hip. 15.
Dianæ simulacrum apud Tauros Scythiæ cele-
brari solitum. Iph. T. Argum.
Dicere in utramque partem sapientibus para-
tum. Antiop. fr. XXVIII.
ante Diem extremum nemo beatus. Tr. 510.
in Diem commode vivere, beatum. Bac. 908.
Dignitates summosque gradus ambientes odio
habere ab inferioribus. Ion. 597.
in Dignitate constitutos suis æmulis esse inimi-
cissimos. Ion. 597.
Diomedes Thrax. Al. 486. Martis filius.
Ibid. 501.
in Divinis et humanis rebus multam confusio-
nem inesse. Iph. T. 572.
Divitem et pauperem saturatum, tantundem
ferre. El. 431.
ex Divite et fortunato pauperem et infelicem
fieri, quam miserum. Hec. 375.
Divites majoribus malis obnoxii, quam medio-
cres. Med. 127.
Divitiæ bonis amicis non pluris faciendæ. Her.
F. 1425.
Divitiæ res timida. Ph. 600.
Divitiæ plus virtute et nobilitate valent.
Alcmen. fr. VII.
Divitiæ res insolens. Alex. fr. XIV.
Divitiæ mentis expertes res mala. Alcmen. fr.
VIII.
Divitiarum et opum fragilitas et vanitas. Hec.
282. et Ph. 561.
Divitiarum laus. Bel. fr. XVI. 6.
Divitias injustas pœna manet. Inus fr. IV.
Dolendi quædam voluptas. Ceno. fr. V. Tr. 604.
Dolorem leniri, quando ejus causa indicetur.
Ion. 625. etc.
Domestica administrare, mulieres decet. El.
74.
Domi manere, virginum officium. Or. 108.
Dominorum res afflictæ, frugi servis calamitas.
Bac. 1027.
Duces magni plures sunt, quam poëtæ per-
fecti. Pal. fr. I.
Dux absque consilio bono militum perniciēs.
Ph. 728.
Dux cautus præstat temerario. Ibid. 602.
Dux fidens et audax, res lubrica. Sup. 508.
Dux qualis eligendus. Sup. 726.

E.

Educatio recta magnum momentum ad virtu-
tem. Iph. A. 561.
Educationem plurimum posse. Hec. 600.
Educationem probam pudorem afferre. Sup.
911.
Educationis bonæ effectus. Inus fr. XIV.
Electra Pyladi ab Oreste desponsata. Or. 1079.
etc.

Electræ ad mortem condemnatæ lamentatio
Ibid. 958.
Electræ consilium de interficienda Hermione.
Ibid. 1191. etc.
Eloquentiæ vis et utilitas. Hec. 814.
Electræ non habere eam loquendi potestatem,
quam αὐτόχθονες. Ion. 673.
Electræ πρόβλητα. Or. 1176.
Equus Dæreus. Tr. 14.
Equi Diomedis. Al. 486.
Eteoclis et Polynicis singulare certamen. Ph.
Argum. et Ph. 1376. etc.
Eulabiæ, victoriæ dea. Ph. 789.
Euripides Archelao gratias agit et consult.
Epist. V.
Exemplum constantiæ in morte. Hec. 546.
etc. Pietatis in parentes. Hip. 1446. etc.
Exercitum numerosum pravis gaudere fabulis.
Iph. A. 1000.
Exhortatio morituri patris ad filium. Er. fr.
II. 1.
Exilium, quemadmodum et reliquæ calamitates,
nunquam venit solum. Med. 462.
Exilii molestiæ graves. Ph. 409. et Med.
449.
Exilio nihil gravius. Her. F. 303.
Experientiæ laus. Pelei. fr. V.
præter Expectationem hominum multa evenire.
An. 1285.
Exulem virum inopem esse. El. 236.

F.

Faciem invenustam non deformare hominem,
sed facta inhonesta. Or. 388.
Facinora atrocita et immania impunita non ma-
nere. Hec. 1029.
Familias evertit pravum consortium. An. 950.
per Familias vicissitudine quædam mala spirare.
El. 1147.
Fastuosi hominibus exosi. Hip. 94.
Fatalia mala superare velle, conatus irritus.
Her. F. 311.
Fatalia patienter ferenda. An. 1269.
præter Fatum aliquid pati, nunquam fas. Bac.
515.
Fatum cur sciri nequeat. Iph. T. 476.
Fatum omnia finire. Her. 899.
Fati necessitas inevitabilis. Hip. 1256. Al.
116. Her. 615. Ion. 1388.
Fata deorum ferre, indolis præstantis. Her. F.
1228.
Fata hominum genus versant. Iph. A. 1610.
Felicitas humana incerta. Or. 340.
Felicitas quæ sit hominum. Hec. 627.
ad Felicitatem nihil certum et absolutum. El.
367.
Felicitatem sana mente homines excutere. Her.
F. 774.
Ferenda esse fortiter, quæ mutari non possunt.
Ion. 1260.
Filiæ matrum mores et ingenia plerumque re-
ferunt. An. 622.
Filius parentibus res carissima. Ion. 1409.
Filii adoptivi donum amicorum. Ibid. 1535.

EURIPIDIS CONTEXTUM.

pro Liberis suis laborare, omnibus commune. Iph. A. 918.	Matribus filiorum interitus magis amarus, quam patribus. Sup. 84.
Libertatem nimiam periculosa mala afferre. Tr. 302.	Matrimonia cum paribus contrahenda. El. 936. Antio. fr. XVII.
Libido virorum minor quam mulierum. An. 219.	Mecœnates patris loco habendi. Ion. 137.
Libidines exitium afferre terris et urbibus. Tr. 135.	Medea a Creonte in exilium ire iussa. Med. 271.
Lingua incontinens turpissimus morbus. Or. 10.	Medea ab Jasone repudiata. Ibid. 20. etc.
Lingua loquax occasione parva magnum sæpe excitat incendium. An. 644.	Medea liberos interficit. Ibid. 1236. et 1280.
Lingua moderanda. Hip. 395.	Medeæ cum Jasone expostulatio pro fide fracta. Ibid. 465. etc.
Lingua præclarum quiddam, si adsit illi fides. Iph. T. 1064.	Mediocris fortuna præstat tyrannorum opulentia. Hip. 1019. et 1111.
Linguae petulantis et effrænis poena. Med. 466.	Mediocritate tutius posse aliquem vivere, quam in splendida fortuna. Med. 120. etc.
de Lite non pronunciandum, priusquam certus sermo perdiscatur. Her. 180.	Meditatio præstat divitiis. Antio. fr. XXXVIII.
Literarum vis. Pal. fr. II.	Menelaus Oresti, in discrimine vitæ existenti, operam denegat. Or. 710. etc.
Loquendum præmeditate, non præcipitanter. Ph. 455.	Menelai ædes incendere Orestes et Pylades statuunt. Ibid. 1152.
Lucra prava multis damno fuisse. Cy. 310.	Menelai cum Tyndaro concertatio in defendendo Orestis parricidio. Ibid. 492. etc.
Lucris qui inhiat, urbi inutilis. Her. 3.	Menœceus pro patria seipsum immolat. Ph. Argum.
Lucro omnes inhiant. Phil. fr. VII.	Mens et rectum consilium vates optima. Hel. 763.
Lux mortalibus aspectu jucundissima. Iph. A. 1250.	Mensa taciturna præsepium. Fr. inc. B. 24.
Lype, dea doloris, laboris, ac tristitiæ. Or. 398. etc.	Mentis humanæ vis mira. Æol. fr. IX.
Lyssa, dea furoris et rabiei. Her. F. 878.	Metus qui non laudandus. Tr. 1165.
M.	
Magistratus officium. Hec. 844.	Milites ditescere ducibus damnosum. Ar. fr. XXII.
Magnes lapis. Œnei. fr. V.	Militum tyrannis. Hec. 617.
Magna magnis periculis sunt obnoxia. Alcmaeon. fr. III.	Ministri virtus alacritas et celeritas. Dan. 47.
Majestatem et opinionem sapientiæ nihil rebus exilibus præstare. Tr. 411.	Minotaurus. Thes. fr. VII.
Mala bene ferre, bonum. Œno. fr. III.	Miseras prævidisse est eas leviores facere. Ejus. fr. IV.
Male habentes difficiles plerumque, intractabiles et morosi. Or. 232. et 791.	Miserrimi quique vita, quam morte, plus delectantur. Iph. T. 691.
Malorum prosperitas de Deo dubitare facit. Bell. fr. XXV. Fr. inc. B. 21.	Modestiae argumentum. Fr. inc. XXVII. et XXIX.
Malum bono non misceri. Ion. 1017.	Modestia donum Dei pulcherrimum. Med. 636. Laudatur. Hip. fr. III.
Malum consilium consultori pessimum. Ibid. 1247. etc.	Modicæ res bene partæ injustis divitiis præferendæ. Inus fr. XV. Phry. fr. XIV.
Mala et curas animis mortalium deos dispensare. Sup. 615.	Modus in rebus omnibus servandus. Hip. 261.
Mala vicissitudine quadam per familias spirare. El. 1147.	Mœstitia hominibus perniciosa. Or. 398.
Malorum malæ voluptates. Iph. A. 387.	sine Molestia nemo nascitur. Hec. 864.
Malos nunquam esse felices. Ion. 1621.	Monarchiæ laus. An. 474.
ex Malis externis etiam sensum homines mordicare. El. 290.	Morborum levamen somnus. Or. 211.
Manus unius dimicatio manca. Her. 275.	Morbos facilius ferri cum patientia. Hip. 205.
Maritos ad uxores suas mulieres ventitare, nefas permittere. An. 943. etc.	Mori quando optimum. Hel. 303.
Maritus probus et pauper, divite, eodemque improbo, longe præstantior. An. 639.	Moribus mariti uxores se accommodent. Med. 233.
absque Maritorum consensu uxoribus nihil ardui tentandum. Sup. 40.	Moriendum omnibus. Al. 419. et 785. Tem. fr. XV.
Masculum genus ad domum semper pertinet. Dan. fr. VII.	Mors atrox malum. Iph. A. 1416.
Matres liberorum amantes magis, quam patres. Ph. 359.	Mors jurgiorum finis. Antig. fr. XVI. Vid. Orcus.
	Mors mala est malum. Fr. inc. B. 22.
	Mors inexcusabilis, cum in deos quid delinquitur. Bac. 1000.
	Mors omnium malorum finis et remedium. Her. 595. Phi. fr. XIV.

INDEX IN

- Illicita a diis non petenda.** Ion. 370.
Jocaste filios suos de imperio decertantes frustra reconciliare nititur. Ph. 455. etc. et 531. etc.
Jocastæ reginæ ad Jovem pro reconciliatione liberorum supplicatio. Ibid. 85.
Iolaus, Iphicli filius. Her. Argum.
Imperator qualis esse debeat. Iph. A. 373.
Imperium multorum seditiones excitat. An. 470.
Imperia violenta non diuturna. Or. 705.
Impia facta non excusanda, neque extenuenda. Hec. 1187.
Improbum, nec lætis congratulari, nec adversis condolere. Hel. 732.
Improbis non cedendum. Ion. 634.
Incerta omnia in hominum vita. Ion. 1513.
Inconstantia rerum humanarum. Hec. 846.
Incredulitas prudens utilis. Hel. 1634.
Indolis præstantis, decorum fata et casus ferre. Her. F. 1227.
Inebriatus qui domi manet, sapit. Cy. 536.
Infantulis etiam quidam malorum sensus ingenuus. Iph. A. 1243.
Infelices beatioribus, cum ipsi affligantur, haud bene velle. Iph. T. 352.
Infelicium amici pauci. Ph. 406.
Infelicitas inops consilii. Ion. 971.
Infelicitatem magis ingenuitas propulsat, quam nobilitas. Her. 303.
Infirmi plerumque intractabiles et morosi. Or. 232.
Ingenia hominum diversa. Iph. A. 558.
Ingratitudo vitium et diis et hominibus exosum. Med. 659.
Inhonestæ, honestæ nunquam faciendæ. Ph. 821.
Inimicitiam mulieris erga virum unum noctem resolvere. Tr. 660.
Inimicitia fratrum et amicorum gravissimæ. Ph. 377.
Inimicum ulcisci jucundum. Hec. 1258.
Inimicorum dona suspecta. Med. 618.
Inimicos duos in unis ædibus vivere non posse. Ion. 848.
Inique facta a Deo non probari, neque juvari. Hel. 909.
Injusta si justitiæ præpolleant, deos esse non amplius putandum. El. 583.
Injuste non agendum. El. 1354.
Invident pejores melioribus. Bel. fr. X.
Invideri ob res bonas optabile. Phœn. fr. II.
Invidia res pessima. An. 491. Inus fr. V. 6.
Invidia fatalis. Œdip. fr. VII.
Iphigenia, Agamemnonis filia et Clytæmnestræ. Or. 23.
Ira non obtemperans rationi perniciosissima. Med. 1079.
Ira vehemens, malum ingens. Ibid. 447.
Ira præceps damnosa. Æol. fr. III.
Iræ multa insunt indecora. Ar. fr. VI.
Iræ mortalium immortales esse nefas. Phi. fr. X.
Iræ moderate suscipere sapientis viri. Bac. 641.
Isinene Œdipo nata. Ph. 57.
Junonis permutatio. Hel. 592.
Justitia, licet sera, est certa. Antiop. fr. II. Phry. fr. V. Fr. inc. II.
Justitia, temporis filia. Antiop. fr. III.
Justitiæ observans Deus. Hec. 800.
Justitiæ si injusta præpolleant, deos esse non amplius putandum. El. 583.
Justus, qui injuste facere potens, nolit. Fr. inc. B. 28.
Juvenum sapientia temeraria non probanda. Hip. 118.
Juventus semper vana, at si injustitiam sequitur, majus malum. An. 183.
Juvenibus desipientibus ignoscendum. Hip. 117. Sup. 250.
cum Juvenibus stare, mulieri turpe. El. 344.

L.

Labdacus. Ph. 8.
Labor gloriosus Deo servire. Ion. 131.
Labor, gloriæ pater. Lic. fr. II.
Labor pius insigne decorum civitatibus. Sup. 373.
Laborandum, ut vivatur. Ar. fr. XXX. Cress. fr. III. Tel. fr. XVIII.
Laboranti Deus opitulatur. Fr. inc. CCXVIII.
Labores ignavi. Iph. T. 115.
Labores nimii valetudini noxii. Hip. 261.
Laboribus plena hominum vita. Ibid. 188. etc.
sine Laboribus ignavos facultates non conquirere. El. 80.
Læda a Jove sub cygni specie compressa. Or. 1388.
Lætari apud tristes, inhumanum. Al. 545.
Laius causa exitii Thebarum urbis. Ph. 874.
Laio Thebano oraculum datum. Ibid. 15.
Lapretas. Epist. II.
Laudare nimium res plena invidiæ. Her. 203.
Plerumque ingrati præsentibus amicis. Or. 1162.
Laudes immodicas virum bonum odisse. Iph. A. 980.
Læctus ægrotantibus res grata. Or. 229.
sine Legibus vitam humanam difficulter posse consistere. Hec. 800.
Liberi, an bonum sint, necne, dubitatur. Œno. fr. II.
Liberi, Dei donum. Ion. 472.
Liberi degeneres aut frugi, unde. El. 369.
Liberi divitiis et regiis thalamis præferendi. Ion. 485.
Liberi pii maxima parentum felicitas. Or. 541.
Liberi summa voluptas parentum in prosperis rebus, et propugnaculum adversis. Ion. 481.
Liberorum curæ. Rh. 980.
in Liberorum educatione multæ molestiæ perferendæ. Med. 1098.
Liberorum munus præstantissimum. Ion. 472.
Liberorum pulcherrimum decus. Hel. 947.
Libero extincto aspicere, malum cruciabile. Sup. 1120.
Liberos tueri, plane decere. Iph. A. 1224.
Liberis carentem miserum esse, etiam si potens et dives sit. Ion. 307.
Liberis carentes tranquillius vivunt reliquis. Med. 1091. etc.

EURIPIDIS CONTEXTUM.

Niobæ quatuordecim liberi. Cresph. fr. II.
 Nobilitas in quibus laudanda. Hec. 379. etc.
 Unde potissimum judicanda. El. 385.
 Nobilitas sola in virtute posita. Dic. fr. X.
 Nothi nomine tantum sordent. Antig. fr. IX.
 And. fr. XXIV. Eu. fr. V. Ion. 854. etc.
 Novercas invidere liberis ex prior uxore natis.
 Ion. 1025.
 Nox inimica rebus agendis. Ph. 734. Somni
 largitrix. Or. 174. etc.
 Noctem furibus servire. Iph. T. 1026.
 Noctu aliquid contra hostes tentare periculo-
 sum. Ph. 734.
 Novercarum in privignos malignitas. Phry.
 fr. XII.
 Numina invocare plausibile. Tr. 470.
 Nuncii officia. Sup. 459.
 Nuncii colendi et amandi. Ion. 180.
 Nuptiæ beatæ. Iph. A. 688.
 Nuptiæ impiæ contractæ multorum malorum
 causa. Med. 1291.
 Nuptiæ infelices, damnum maximum. Or.
 602.
 Nuptiæ cum paribus contrahendæ. Antiop.
 fr. XVII.
 Nuptiæ incertæ. Fr. inc. XLIX.
 Nuptiis justis et honestis nihil gratius. Med.
 630.

O.

Oblivio malorum remedium. Or. 213.
 Otium et negotium mediocre, hominibus res
 gratissima. Vid. Negotium et Otium.
 Œdipus natus. Ph. 20. etc. Matrem ducit
 inscius. Ibid. 53. Miseriam suam deplo-
 rat. Ibid. 1054. et 1545. Sphingis ænigma
 solvit. Ibid. 50.
 Œdipo filii ex matre nati. Ph. 71. etc.
 Œneus, Tydei pater. Ibid. 422.
 Opes hodie nobilitant. Ibid. 442.
 Opes instabiles, et ad breve tempus manere.
 El. 940. Mutuo tantum a Deo datæ. Ph.
 558.
 Opes irritamenta malorum. Plis. fr. II.
 Opinione frui etiam suave. Tr. 678.
 Opulentia turpis et injusta repudianda. Hel.
 911.
 Opum instabilitas. Or. 340.
 Opum utilitas. Pol. fr. IV.
 Oraculum Laio datum. Ph. Argum.
 Oratio blanda non semper et omnibus grata.
 Hip. 486.
 Oratio brevis et perspicua plausibilior longa.
 Or. 640.
 Oratio silentio sæpe præstat. Or. 637.
 Orationem illustrium plus valere apud vulgus,
 quam obscurorum hominum. Hec. 294.
 Orcus cum Apolline expostulat. Al. 40.
 Orestes ab Apolline in maternam cædem ex-
 citatus. Or. 1167.
 Orestes Argis præficitur. Ibid. Argum.
 Orestes et Electra ab Argivis damnati. Ibid.
 858.
 Orestes furiis propter maternam cædem agitato,
 et ad mortem damnatus. Or. Argum. Me-

nelao exponit, qua ratione insania ipsam
 corripuerit. Or. 395. etc.
 Orestes Neoptolemum Delphis occidit. An.
 1118.
 Orestis excusatio coram Tyndaro de cæde ma-
 terna. Or. 544. etc.
 Orphei tabulæ. Al. 967.
 Os refrenandum. Her. F. 1244.

P.

Parentum conviciatores seipsos ignominia af-
 ficiunt. Or. 559.
 Parentum mores vita exprimere, pulcherrimum
 liberorum decus. Hel. 947.
 Parentum virtutem etiam in liberis ut pluri-
 mum elucere. Hec. 379.
 Parentibus claris orti, multi degeneres. El.
 115.
 Parentibus interfectis, liberos superstites relin-
 quere, stultum. An. 520.
 Paridis judicium. An. 273. Tr. 924.
 Parricidii pœna, mala conscientia. Or. 396.
 Parthenopœus, Atalantæ filius. Ph. 152.
 Partus, maxima amoris vis. Iph. A. 917.
 Partus dolores. Fr. inc. CXLVIII. Med.
 250.
 Parva plerumque exosa magnis in hoc mundo.
 Ph. 542.
 Paterfamilias qualis, talis et familia. Al. 10.
 Patientiam viri ab uxoribus expugnari. An.
 270.
 Patri seni nihil dulcius filia. Sup. 1101.
 Patre eodem natis multa in corpore similia.
 El. 522.
 Patres, radices et auctores generis semper ha-
 beri. Or. 553.
 Patria ab omnibus juvanda. Ph. 1003.
 Patria est, ubicunque quis sustentatur. Phaëth.
 fr. II.
 Patriæ non parva gloria, fortiter occumbere.
 Tr. 401.
 Patriam si quisque pro virili juvaret, melius
 haberent omnia. Ph. 1022.
 Patria nihil carius. Ibid. 409.
 pro Patria mori et pati, gloriosum. Ibid. 1006.
 Pauperem et divitem saturatum tantundem ferre,
 El. 430.
 Pauperes et divites eodem jure teneri. Sup.
 408.
 Pauperes ingenium exercere nequeunt. Tem.
 fr. XIV.
 Pauperes et divites sibi invicem necessarii.
 Æol. fr. VI.
 Pauperum amici rarissimi. Med. 561.
 Paupertas omnibus exosa. Ibid.
 Paupertatis vitium. El. 404.
 Paupertatem per indigentiam virum mala docere.
 Ibid. 376.
 in Paupertate etiam animum bonum posse esse.
 Ibid. 372.
 Pax bello commodior mortalibus. Sup. 488.
 Pax Musis gratissima. Sup. 489.
 Pax optatur. Cresph. fr. IV. Laudatur. Her.
 F. 673. Sup. 489.

INDEX IN

- Mors omnibus abominabilis.** Or. 1034.
Mors turpis, ingloria. Ibid. 782.
Mors vita ærumnosa optabilior. Tr. 632.
contra Mortem consolatio. Vide Consolatio.
Mortis honorem fletu vincere velle, stultum. Iph. T. 484.
Morti æquale, non nasci. Tr. 631.
Mortui a malis liberi. Ibid. 633.
Mortui blasphemis et mendaciis non proscindendi. Ph. 1657. **Honorifice sepeliendi.** Ibid. 1330. **Lacrymis prosequendi.** Sup. 21. **Perpetuis lacrymis non revocari.** Al. 990.
Mortuis convicia nulla obesse. Al. 726.
Mortuos non reverti in vitam. Hel. 1303. Her. F. 297.
Mortalium res fortunæ subjectæ. Her. F. 1314. El. 1100.
Muliebre genus causa omnium malorum. Med. 575.
Mulier, quæ, absente viro, domi se ornat, ut compta prodeat, malarum in numero ponenda. El. 1072.
Mulieris bonæ officium. Fr. inc. CLII. Tr. 640. etc.
Mulieris erga virum inimicitiam una nocte resolvi. Ibid. 660.
Mulieri turpe cum juvenibus stare. El. 343.
Mulierem ad commovendos animos vim habere. Iph. T. 1054.
contra Mulierem malam nullum remedium exstare. An. 270.
Mulierem mulieri in labore præsto esse decet. Hel. 336. Alop. fr. II.
Mulierem, non virum, domui præesse, turpe. El. 932.
Mulierem per omnia viro acquiescere decere. Ibid. 1052.
in Muliere adulterium famosius crimen, quam in viro. Ibid. 1039.
Mulieres non superandæ viribus. Bac. 951.
Mulier omnium miserrima creatura. Med. 231.
Mulier omnium rerum pessima. Fr. inc. LIII.
Mulieres propter malitiam perpetuo odio dignæ. Hip. 664.
Mulieres, si scribere possent, haberent etiam, quod contra viros scriberent. Med. 425. etc.
Mulieres sibi invicem comes et benevolæ. Iph. T. 1061. Alop. fr. II.
Mulieres stultæ. El. 1035. **Ad dolos comminiscendos solertes.** Iph. T. 1032.
Mulieres domestica administrare decet. El. 74.
inter Mulieres etiam sapientes et ingeniosissimas reperiri. Med. 1084.
Mulieres omnes, propter aliquot malas, male audire. Ion. 398. etc. **Propter quasdam malas, non omnes protinus culpandæ et exsecrandæ.** Hec. 1184.
Mulieres tanquam malum perniciosiss. dote a parentibus elocari. Hip. 628. etc.
Mulieres viris, non liberis, favere. El. 265.
Mulieres custodiri difficiles. Dan. fr. XIII. Fr. inc. B. XV.
- Muliere mala nil pejus, bona nil melius.** Melan. fr. VII.
Mulieres universas vituperare malum et stultum. Pro. fr. III.
Mulierum conditio erga maritos misæra. Ion. 398.
Mulierum connubia fortunam regere. El. 1100.
Mulierum convivia ubi Venere mista fuerint, nihil tum amplius sani esse in orgia. Bac. 260.
Mulierum dotes pulcherrimæ. Her. 477.
Mulierum esse, manere domi. Tr. 642.
Mulierum est lacrymari, cum velint. Med. 928.
Mulierum forma expugnat omnia. Tr. 892.
Mulierum genus obtreactionis amans. Ph. 206. etc.
Mulierum ingenium non nisi iis esse notum, qui illis conversantur. Hec. 1182.
Mulierum malarum consortio etiam honestas corrumpi. An. 943.
Mulierum malitia improbis consiliis excitata. Ion. 843.
Mulierum promptitudo in adornandis conviviis. El. 422.
Mulierum vehemens affectio ad lugendum liberos. Sup. 83. Ion. 902.
Mulieribus haud credendum. St. fr. VI.
Mulieribus non fidendum. Or. 1163. Cress. fr. XI.
Multitudo atrox, quando habet improbos præsides, contra, quando bonos. Or. 773.
Musica tristibus rebus adhibenda. Med. 190. etc.
de Mysteriis apud rudem loquens, parum sapit. Bac. 480.

N.

- Nascentibus condolendum, Morientibus congratulandum.** Cresph. fr. I.
Natale solum dulce. Æg. fr. IV.
Natis eodem patre multa in corpore similia. El. 522.
Natura res efficacissima in hominibus. Or. 126.
Natura stabilis, haud pecuniæ. El. 941.
Natura legibus nostris non parat. Fr. inc. CLXXI.
Natura paucis contenta. Fr. inc. XIV.
Nautarum vita exploditur. Phil. fr. VIII.
Necessitas gravissimum malum. Tr. 612.
Necessitati repugnantem stulte facere. Her. F. 282.
Necessitati qui paret, sapit. Fr. inc. CXX.
Necessitate nihil fortius. Al. 965. Hel. 521. Did. fr. I.
Negotium et otium mediocre, hominibus res gratissima. Ion. 634.
Neoptolemus Andromacha, Hectoris uxore, positus. An. Argum. **Apollinem placaturus Delphos proficiscitur.** An. 52. **Delphis occisus.** An. 1073.
Neoptolemus Hermionem ducit. An. 29.
Nihil interit, sed mutatur tantum. Chry. fr. VII. 11.

EURIPIDIS CONTEXTUM.

Sapere non nimium, aliquando dulce. Iph. A. 924.	Stultitia impietatis soror. Fr. inc. VII. et XII.
Sapientia a sapiente viro discenda. Rh. 206.	Stultitia magis mulieribus, quam viria, innata. Hip. 966.
Sapientiæ et gloriæ fama multis sæpe nocuit. Med. 293.	Stultus stulta loquitur. Bac. 369.
Sapientia robori præstat. Antiop. fr. V.	Stupratoribus alterius conjugis quæ mala eveniant. El. 921.
Sapientiæ laus. Antiop. fr. XII.	Subditi magistratum sæpe sapientia antecunt. An. 699.
Sapiunt homines recte, sed male agunt. Med. 1078.	Superbi Deo inveni. Ph. 192.
Satietas omnium. Antiop. fr. XXVII.	Sustinere vel superare ea, quæ fieri nullo modo possunt, haud facile. Iph. A. 1370.
Scelerati in amicorum numerum non adasciendi. Hip. 614.	
Scurræ exploduntur. Melan. fr. XX.	T.
Seipsum quisque plus diligit, quam proximum. Med. 86.	
Semele, Cadmi filia, a Jove adamata. Hip. 453.	Temeritas damnosa. Fr. inc. VIII.
Senecta ineluctabilis. Sup. 1108.	Tempus mitigat ærumnas. Al. 381. Phil. fr. III. Omnia revelat. Hip. 428.
Senecta non optanda. Ceno. fr. IV. Fr. inc. LXXVIII.	Tempori serviendum. Or. 700.
Senes consilio valent. Bel. fr. XXII. Melan. fr. XVII.	Tenebras habere quid augustum. Bac. 486.
Senes aliorum manibus et baculis indigent, quibus firmiter incedant. Ph. 841.	Terra alia ad aliud utilis. Tem. fr. XII.
Senes non libenter mori. Al. 670.	Terra omnis sapienti viro patria. Fr. inc. XXXVII.
Senes animo compensare, quod deest viribus corporis. Ion. 742.	Terra arida fœcunditate sæpe superat pinguem. An. 636.
Senes esse morosos. An. 727.	Thebani e dentium serpentis satu orti. Her. F. 794.
Senex animosus præstat juveni ferocienti. An. 764.	Theseus, Æthræ et Neptuni filius. Hip. Argum.
Sensum etiam ex malis externis homines mordicare. El. 290.	Thesei nomen describitur ab illiterato. Thea. fr. V.
Sepulturæ sumtus impendere insanum. Pol. fr. VI.	Thesei fuga in Trozenem ob homicidium. Hip. Argum.
ex uno Sermone alium sermonem oriri. Tr. 701.	Thetis, dea marina; ejus templum. An. Argum.
Servitium res infima. Ion. 983. Miserrima. Hec. 332.	Tiresias vates a Creonte de belli eventu interrogatus. Ph. 856. Vaticinatur, Menœceum pro patria immolandum. Ibid. 920.
Servum bonum nihilo deteriore esse libero homine. Phry. fr. X. Ion. 854. Melan. fr. VI.	Tiresiæ de Thebanorum contra Argivos victoria vaticinium. Ibid. Argum.
Servorum ingenium et natura. Or. 1115.	Tristitia morbos parit. Fr. inc. LXVI.
Severitatem morum damnat Euripides. Fr. inc. CLXV. 8.	Tristium vita misera. Al. 800.
Silentium pulcherrima mulierum dos. Her. 477.	Trojani belli et excidii causa. Hec. 629. etc.
Silentii laus. Antiop. fr. X.	Tu si quæ decet rogaveris, quæ te decent audies. Iph. A. 1134.
Silentium sermone sæpissime præstat, et e contra. Her. 638.	Turba non nimis timenda. Ibid. 517.
Somnia falsa et nihili. Iph. A. 560.	Turpia potius reticenda, quam commemoranda. Tr. 384.
Somni largitrix nox. Or. 174. etc.	Tydeus. Ph. 136.
Somnus morborum levamen. Ibid.	Tydeus Melanippi cerebro pascitur. Meleag. fr. XVIII.
Sophoclis Tragediæ aliquot naufragio perditæ. Epist. II.	Tyndarus procos Helenæ juramento astringit. Iph. A. 58.
Sortem asperam aliquando vices mutare. Iph. T. 1120. Mutationes insignes parere. Ibid. 721.	Tyndari expositulatio cum Menelao, quod defenderet Orestem matricidam. Or. 478.
Sortem indignis modis eos agitare, qui bono patre sunt nati. Her. 234. Ultra sortem non sapiendum. Bac. 393.	Tyrannidis infelicitas. Peliad. fr. V.
Speranda omnia. Hyp. fr. VIII.	Tyrannos bonos odiasse, improbos amare. Ion. 627.
Sperandum vivis. Tr. 629. In malis. Her. F. 105.	V.
Spes alit exsules. Ph. 399. Præter spem multa evenire. Med. 1416.	Vanitas hominum. Sup. 734.
Spurii sæpe præstantiores legitimis. An. 638.	Vates si dixerit inimica hominibus, invisus. Ph. 962.
Vid. Nothi.	Vates gloriæ avidi. Iph. A. 520.

INDEX IN

- Peccata atrocis atrocibus poenis puniri.** Hec. 1085.
Peccata peccatis puniri. Hec. 1085.
Pecuniae vis. Vide infra.
Pecuniae omnia parent. Pal. fr. III. 2.
Peleus Andromachen e manibus Menelai eripit. An. 715.
Periclymenus Parthenopœum fudit. Ph. 1164.
Perjuros et impios a Deo non exaudiri. Med. 1391.
Persuasionem vulgus facilius capitur, quam vi. Or. 699.
Pertinacia duorum in imperio, maximum malum. Ph. 587.
Phædra, Minois, regis Cretensis, filia. Hip. Argum. Amore erga Hippolytum inflammata. Ibid. 27. Eundem incestus accusat. Ibid. 885. Seipsam strangulat. Ibid. 802.
Phædræ et nutricis colloquium de Hippolyto capiendo. Ibid. 516.
Phereas, Admeti pater. AL. 479.
Phœbus, Orestis causa parricidii. Or. 416.
Phœnissa insula. Ph. 212.
Phthiæ littus. Hec. 451.
Pietas est res facilis. Fr. inc. B. 33.
Pii Deo curæ. Hip. 1339.
Pios in adversitatibus etiam sibi semper similes manere. Hec. 595.
Pleuritidis causa. Scy. fr. I. 3.
Pœscos studium haud utile. Antiop. fr. XXXIII.
Pœtæ perfecti pauci. Vid. Duces.
Polybus, Corinthi rex, Œdipum educat. Ph. 28.
Polydorus, Priami filius, ad Polymestorem Thracum tyrannum, cum magna pecunia missus, et ab eodem necatus. Hec. 7. etc.
Polydorus, Priami filius, auri causa necatus. Hec. 25.
Polygamia etiam apud Gentiles infamis. An. 177. Multorum malorum causa. Ibid. 465. etc.
Polymestor, Thracum tyrannus, ab Hecuba excrucatur. Hec. 1050. Facinus excusat. Ibid. 1135.
Polymestor exoculatus a mulieribus. Hec. Argum. Fœminas omnes diris devovet. Ibid. 1178.
Polymestoris astutia in simulando dolore erga Hecubæ miseriam. Hec. 954.
Polymestoris filii ab Hecuba necati. Hec. Argum. et 1118.
Polynices, Adrasti gener. Ph. 77.
Polynices insepultus ab avunculo abjectus. Ph. Argum.
Polynicis cadaver insepultum abjici mandat Creon. Ibid. 1623.
Polyxena, Hecubæ filia, Achilli oblata. Hec. 110.
Polyxena matrem Hecubam contra immolationem futuram animat. Ibid. 402. etc.
Polyxena moriens honestatis memor existit, tegens tegenda. Ibid. 568. etc.
Polyxena quibus ceremoniis mactata. Ibid. 521. etc.
Polyxenæ fortitudo in subeunda morte. Ibid. 312. etc.
- Populus, vitæ arbiter.** Iph. A. 449.
Populi inconstantia. Sup. 410. etc.
Posterorum infelicitas unde. Her. F. 1261.
Potentia bonis amicis non pluris facienda. Ibid. 1425.
Præcipitantia ubique periculosa. Ph. 455.
Præconum mos. Her. 293.
Præsentia omnia boni consulenda. Or. 1025.
Præstantes et claros viros non negligi a diis. Hel. 1604.
Priamus a Neoptolemo cæsus ad altare Jovis Hercæi. Hec. 23. Tr. 483. Quinquaginta liberorum pater. Tr. 135.
Præsto omne, quod naviter agitur. Sup. 761.
Probis probitas semper effulget. Hec. 597.
Probrum, vitæ tædium apud bonos viros haberi. Her. 201.
Probra tacere præstat. Tr. 384.
Profani et impii a sacris et aris arcendi. Ion. 1314.
Proles turpis et inhonesta patri probrum. Ph. 821. etc.
Prolis amans mulierum genus. Ibid. 359.
Prolis amor naturalis. Alcmen. fr. VI.
Proserpina dea, umbrarum regina. Or. 965.
Pulchritudinem fœminas beare. Hel. 311.
Pylades, Orestis amicus. Or. Argum. Cum Oreste et Electra mori cupit. Ibid. 803.
Morituri de interficiendo Menelao consilium ineunt. Ibid. 1071. etc.
- Q.**
- Quot homines, tot sententiæ.** Fr. inc. B. 14.
- R.**
- Rationes rationibus superari.** Iph. A. 1013.
Regalis conditionis laus. Ar. fr. IX.
Regem occidere, haud res levis. EL. 760.
Reges sapientum consortio sapientes fieri. Fr. inc. XLIV.
Regibus amicum esse, magnum. Rh. 198.
Religio Gentilium tribus capitibus comprehenditur. Antiop. fr. IV.
Res hominum instabiles. Ion. 969. Fallaces et lubricæ. Her. F. 62.
Res mortalium omnes incomprehensa via duci. Tr. 887.
in Rebus mortalium nihil perpetuo beatum. Sup. 269.
Rempublicam culpa vacare. Sup. 879.
Resipiscere cum pudore satius, quam in errore perseverare. Hip. 245. etc.
Rhesus, Strymonis fluvii filius. Rh. Argum.
Robur sensu carens damnosum. Tem. fr. XI.
- S.**
- Sacerdotum et pastorum vita qualis.** Ion. 633. Cret. fr. II. 10.
Sanctitatem simulantes plerumque omnium pessimi. Hip. 955.

**COLLATIO NUMERORUM PRÆCIPUARUM
EDITIONUM.**

ALCESTIS.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.
10	10	10	10		460	472	470	465
20	20	20	20		470	484	482	477
30	29	29	29		480	495	493	488
40	39	39	39		490	505	503	498
50	49	49	49		500	515	513	508
60	59	59	59		510	525	523	518
70	69	69	69		520	535	533	528
80	79	79	79		530	545	543	538
90	90	90	89		540	555	553	548
100	100	100	98		550	565	563	558
110	112	112	110		560	575	573	568
120	122	122	120		570	585	583	578
130	132	132	130		580	594	593	588
140	142	143	140		590	603	603	598
150	152	153	150		600	613	613	608
160	162	163	160		610	623	623	618
170	172	173	170		620	633	633	628
180	182	183	180		630	643	643	638
190	192	193	190		640	653	653	648
200	202	203	200		650	663	663	658
210	212	213	210		660	673	673	668
220	222	223	220		670	683	683	678
230	233	234	231		680	693	693	688
240	246	246	244		690	703	703	698
250	257	257	255		700	713	713	708
260	268	268	265		710	723	723	718
270	278	278	275		720	733	733	728
280	291	290	286		730	743	743	739
290	301	300	296		740	753	753	749
300	311	310	306		750	764	763	759
310	321	320	316		760	774	773	769
320	331	329	326		770	784	783	779
330	341	339	336		780	794	793	789
340	351	349	346		790	804	803	799
350	361	359	356		800	814	813	809
360	371	369	366		810	824	823	819
370	381	379	376		820	834	833	829
380	391	389	386		830	844	843	839
390	401	399	396		840	854	853	849
400	411	409	406		850	864	863	859
410	422	420	416		860	874	873	869
420	432	430	425		870	885	884	880
430	442	440	435		880	897	898	894
440	452	450	445		890	907	908	901
450	462	460	455		900	919	922	918

INDEX IN EURIPIDIS CONTEXTUM.

- Venus domat omnia. Hip. 1. etc.
 Venus immodica abominanda. Iph. A. 547.
 Venus mortalibus stulta. Tr. 989.
 Venus odio Hippolytum cur prosecuta. Hip. 11. etc. Potentissima regina. Hip. 1. etc.
 Veneris thalamus castus quibus contingit, felices. Iph. A. 543. etc.
 Veneris immensum imperium. Œd. fr. XVII.
 Venere nomen stultitiæ tribui. Tr. 990.
 Verecundia potissimum virgines et adolescentes decet. Hec. 975.
 Veritas in justa urbe res optima. Alcmen. fr. III.
 Veritas injungitur. Fr. inc. XVIII. et XIX.
 Veritatis oratio simplex. Ph. 472.
 Veritati diem servire. Iph. T. 1026.
 Vicissitudo omnium rerum grata. Or. 234.
 Vicissitudo rerum mortalium. Dan. fr. I.
 Victoria optanda, sin minus, mors honesta. Fr. inc. CX.
 Victoria res jucunda. Ph. 1206.
 Victoriæ non militibus, sed exercitus duci, imputari. An. 697.
 Vinum res vehemens et insuperabilis. Cy. 674.
 Vino sublato, nihil suave hominibus. Bac. 772.
 Vir unus sexcentis mulieribus præstat. Iph. A. 1394.
 Viri boni munus, optimis semper uti. Ibid. 502.
 Viri pravi, pravæ voluptates. Ibid. 387.
 Viro etiam malo uxor morem gerat. An. 212.
 Viro olim beato mutationes acerbæ. Her. F. 1291.
 Viro per omnia acquiescere, mulierem decere. El. 1052.
 Viro probo mores non commutandi. Iph. A. 345.
 Virum bonum cultu debito prosequi, egregium civibus decus. Her. F. 1334.
 Virum non virgineo cultu, sed ingenio virili, esse debere. El. 948.
 Viris integris non irascendum. Bac. 672.
 Viris sapientibus commiserationem inesse. El. 294.
 Viros bonos ab uxoribus malis facile perverti. Or. 737.
 Virgines domi manere decet. Or. 108.
 Virtus sine Deo inutilis. Sup. 596.
 Virtus supremum homini bonum. Fr. inc. V.
 Virtutem non in ventris ingluvie esse sitam. Sup. 865.
 Virtutem parentum sæpe in liberis etiam cluere. Hec. 379. etc.
 Virtutem sectari, magna res. Iph. A. 568.
 Vis Deo invisæ. Hel. 909.
 Vita labor. Fr. inc. CXXII.
 Vitis lignum, scita res. Cy. 569.
 Vites curarum sedatrices. Bac. 772.
 Vita caduca et parva res. Sup. 953.
 Vita humana laboriosiss. Hip. 188.
 Vita nostra certamen. Sup. 550.
 Vita omnibus hominibus cara. Or. 1036.
 Vita sacerdotum et pastorum qualis. Vid. Sacerdotum, etc.
- Vitæ humanæ misera conditio. Hyp. fr. IV. Fr. inc. CLX.
 ante Vitæ finem nemo beatus reputandus. El. 954. etc.
 Vitæ humanæ jacturam mortalibus non reparari. Sup. 775.
 Vitam finire laqueo, fœdum. Hel. 305. 306.
 Vitam humanam sine legibus difficillime consistere. Hec. 800.
 Vitam privatam in mediocri fortuna præferendam esse summæ opulentiae. Ion. 621.
 Vitam cum prudentia transigere, sapientia. Iph. A. 925.
 Vitam tranquillam, cum prudentia conjunctam, inconcussam manere. Bac. 388.
 Vitam tyrannorum, quamvis splendidam, intus esse plenam cutarum. Ion. 621.
 Vita functi liberi a malis omnibus. Tr. 633.
 Vita nihil carius et pretiosius. Al. 301. Fr. inc. LXXXI.
 e Vita læta ad miseras recidere, cruciabile ævum mortalibus. Iph. T. 1121.
 in Vita mortalium plura mala, quam bona, inesse. Sup. 196.
 Vituperium mulierum. Hec. 1178. etc.
 Vivere male satius, quam bene mori. Iph. A. 1252.
 Uliaci inimicos jucundum. Bac. 875.
 Ulysses Polyxena mactationi præfectus. Hec. 218.
 Ulysses Trojam prodendi et explorandi gratia ingressus, et ab Helena agnitus, atque ab Hecuba servatus. Ibid. 239.
 Ulyssis consilium de Polyxena Achilli mactanda. Ibid. 220.
 Voluptates humanæ vitæ multæ. Hip. 383.
 Votis deos colentes felix transigere ævum. El. 196.
 Urbe clara nasci ad felicitatem alicujus pertinet. Epig. IV.
 Urbium et templorum vastatores suum quoque fatum manere. Tr. 95.
 Usus omnium rerum magister. An. 683.
 Vulgus ad Fortunæ favorem etiam plerumque inclinatur. Or. 896. etc.
 Vulgus amicis verbis facilius persuadetur, quam vi et armis. Or. 697.
 Vulgi ingenium varium. Or. 695.
 Vulgi inconstantia. Or. 695. Ingenium. Ibid.
 Vultus et forma proditores animi. Ion. 239.
 Uxor impudica et mala, ingens malum. Or. 248.
 Uxor pia et bona ducenda, aut a nuptiis omnino abstinendum. Al. 627.
 Uxor pia et modesta rarissimum in terris donum. Ibid. 474.
 Uxorem improbam ob opes, aut clarum genus, ducere, insanientis. El. 1097.
 Uxorem probam ac bonam domi alere prudentis viri. Iph. A. 749.
 Uxores improbæ viris sæpe causa sunt factorum impiorum. Or. 605.

X.

Xenium. Al. 754.

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
850	831	850		1000	981	1001		1150	1126	1152
860	841	860		1010	991	1011		1160	1136	1162
870	851	870		1020	1000	1021		1170	1146	1172
880	861	880		1030	1008	1031		1180	1156	1182
890	871	890		1040	1016	1041		1190	1166	1192
900	881	901		1050	1025	1051		1200	1176	1202
910	891	911		1060	1035	1061		1210	1185	1212
920	901	921		1070	1045	1071		1220	1194	1222
930	911	931		1080	1056	1082		1230	1205	1233
940	921	941		1090	1066	1092		1240	1215	1243
950	931	951		1100	1076	1102		1250	1225	1253
960	941	961		1110	1086	1112		1260	1235	1263
970	951	971		1120	1096	1122		1270	1245	1273
980	961	981		1130	1106	1132		1280	1255	1283
990	971	991		1140	1116	1142		1289	1264	1292

BACCHÆ.

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10		280	280	277	261	280
20	22	20	22	20		290	290	287	271	290
30	30	30	30	30		300	300	297	281	300
40	40	40	40	40		310	310	307	291	310
50	50	50	50	50		320	320	317	301	320
60	60	60	60	60		330	330	327	311	330
70	70	70	70	70		340	340	336	321	340
80	80	82	78	80		350	350	347	331	350
90	89	92	84	90		360	360	357	341	360
100	100	103	90	100		370	370	367	351	370
110	110	113	98	110		380	380	378	361	380
120	120	124	108	120		390	390	388	370	390
130	130	135	118	130		400	400	399	379	400
140	140	145	127	140		410	411	409	389	410
150	150	154	136	150		420	420	416	396	420
160	161	163	145	160		430	431	425	405	430
170	170	167	151	170		440	440	433	413	440
180	180	177	161	180		450	450	443	423	450
190	190	187	171	190		460	460	453	433	460
200	200	197	181	200		470	470	463	443	470
210	210	207	191	210		480	480	473	453	480
220	220	217	201	220		490	490	483	463	490
230	230	227	211	230		500	500	493	473	500
240	240	237	221	240		510	510	503	483	510
250	250	247	231	250		520	520	513	493	520
260	260	257	241	260		530	530	523	500	530
270	270	267	251	270		540	540	532	509	540

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.
910	928	932	928		1050	1057	1066	1068
920	936	940	938		1060	1067	1076	1078
930	945	950	948		1070	1077	1086	1088
940	953	958	958		1080	1087	1096	1098
950	963	968	968		1090	1097	1106	1108
960	973	978	978		1100	1107	1116	1118
970	983	988	988		1110	1117	1126	1129
980	992	998	998		1120	1127	1136	1139
990	999	1007	1008		1130	1137	1146	1149
1000	1008	1017	1018		1140	1147	1156	1159
1010	1017	1026	1028		1150	1157	1166	1169
1020	1027	1036	1038		1160	1167	1176	1179
1030	1037	1046	1048		1166	1173	1182	1185
1040	1047	1056	1058					

ANDROMACHE.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10		290	291	291		570	560	570
20	20	20		300	301	301		580	570	580
30	30	30		310	311	311		590	580	590
40	40	40		320	321	321		600	590	600
50	50	50		330	331	331		610	600	610
60	60	60		340	341	341		620	610	620
70	70	70		350	351	351		630	620	630
80	80	80		360	361	361		640	630	640
90	90	90		370	371	371		650	640	650
100	100	100		380	381	381		660	650	660
110	110	110		390	391	391		670	660	670
120	120	120		400	401	401		680	670	680
130	130	130		410	410	410		690	680	690
140	140	140		420	420	420		700	690	700
150	150	150		430	430	430		710	700	710
160	160	160		440	440	440		720	710	720
170	170	170		450	450	450		730	720	730
180	180	180		460	460	460		740	730	740
190	191	191		470	468	470		750	740	750
200	201	201		480	476	480		760	750	760
210	211	211		490	483	490		770	758	770
220	221	221		500	492	500		780	766	780
230	231	231		510	501	510		790	774	790
240	241	241		520	510	520		800	782	800
250	251	251		530	520	530		810	793	810
260	261	261		540	530	540		820	803	820
270	271	271		550	540	550		830	813	830
280	281	281		560	550	560		840	822	840

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

CYCLOPS.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10		250	251	251		490	489	492
20	20	20		260	261	261		500	499	502
30	30	30		270	271	271		510	509	512
40	40	40		280	281	281		520	519	522
50	50	50		290	291	291		530	529	532
60	60	60		300	301	301		540	539	542
70	70	70		310	311	311		550	549	553
80	80	80		320	321	321		560	559	563
90	90	90		330	331	331		570	569	573
100	100	100		340	341	341		580	579	584
110	110	110		350	351	351		590	589	594
120	120	120		360	361	361		600	599	604
130	130	130		370	369	371		610	608	614
140	140	140		380	380	381		620	617	624
150	150	150		390	390	391		630	627	634
160	161	161		400	400	401		640	637	644
170	171	171		410	410	411		650	647	654
180	181	181		420	420	421		660	658	664
190	191	191		430	430	431		670	668	674
200	201	201		440	440	441		680	678	684
210	211	211		450	450	451		690	688	694
220	221	221		460	460	461		700	698	704
230	231	231		470	470	472		705	703	709
240	241	241		480	480	482				

ELECTRA.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10		160	160	160	160
20	20	20	20		170	170	170	170
30	30	30	30		180	180	180	180
40	40	40	40		190	189	190	189
50	50	50	50		200	199	200	199
60	60	60	60		210	208	210	208
70	70	70	70		220	218	220	218
80	80	80	80		230	228	230	228
90	90	90	90		240	238	240	238
100	100	100	100		250	248	250	248
110	110	110	110		260	258	260	258
120	120	120	120		270	268	271	268
130	130	130	130		280	278	281	278
140	140	140	140		290	288	292	288
150	150	150	150		300	298	302	298

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Elm.	Hor.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Hor.	Matt.	Mus.
550	550	542	516	550		980	980	976	940	982
560	560	552	524	560		990	990	985	949	992
570	570	561	530	570		1000	1000	995	958	1002
580	580	572	539	580		1010	1010	1004	967	1012
590	590	582	548	590		1020	1020	1014	975	1022
600	600	593	557	600		1030	1030	1023	984	1032
610	610	603	566	610		1040	1040	1034	995	1042
620	620	613	576	620		1050	1050	1044	1005	1052
630	630	623	586	630		1060	1060	1054	1015	1062
640	640	633	596	640		1070	1070	1064	1025	1072
650	650	643	607	651		1080	1080	1074	1035	1082
660	660	653	617	661		1090	1090	1084	1045	1092
670	670	663	627	671		1100	1100	1094	1055	1102
680	680	673	637	681		1110	1110	1104	1065	1112
690	690	683	647	691		1120	1120	1114	1075	1122
700	700	693	657	701		1130	1130	1124	1085	1132
710	710	703	667	711		1140	1140	1134	1095	1142
720	720	713	677	721		1150	1150	1144	1105	1152
730	730	723	687	731		1160	1160	1153	1115	1162
740	740	733	697	741		1170	1170	1163	1124	1172
750	750	743	707	751		1180	1180	1173	1133	1182
760	760	753	717	761		1190	1191	1185	1145	1192
770	770	763	727	771		1200	1200	1194	1154	1202
780	780	773	737	781		1210	1210	1204	1164	1212
790	790	783	747	791		1220	1220	1214	1174	1222
800	800	793	757	801		1230	1230	1224	1184	1232
810	810	803	767	812		1240	1240	1234	1194	1242
820	820	813	777	822		1250	1250	1244	1204	1252
830	830	823	787	832		1260	1260	1254	1214	1262
840	840	833	797	842		1270	1270	1264	1224	1272
850	850	843	807	852		1280	1280	1274	1234	1282
860	860	853	817	862		1290	1290	1284	1244	1292
870	870	863	827	872		1300	1300	1294	1254	1302
880	880	874	838	882		1310	1310	1304	1264	1312
890	890	884	848	892		1320	1320	1314	1274	1322
900	900	895	859	902		1330	1330	1326	1285	1332
910	910	906	870	912		1340	1340	1336	1295	1342
920	920	916	880	922		1350	1350	1347	1305	1352
930	930	926	890	932		1360	1360	1357	1315	1362
940	940	936	900	942		1370	1370	1368	1325	1372
950	950	946	910	952		1380	1380	1377	1335	1382
960	960	956	920	962		1390	1390	1387	1345	1392
970	970	966	930	972						

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
1290	1291	1299	1287		1330	1331	1339	1327
1300	1301	1309	1297		1340	1339	1347	1335
1310	1311	1319	1307		1350	1349	1357	1345
1320	1321	1329	1317		1359	1358	1366	1354

HECUBA.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10		390	387	390	394
20	20	20	20		400	397	400	404
30	30	30	30		410	407	410	414
40	40	40	40		420	417	420	424
50	50	50	50		430	427	430	434
60	60	60	60		440	437	440	444
70	69	70	70		450	447	450	454
80	76	80	79		460	456	460	464
90	87	90	90		470	465	470	474
100	95	100	100		480	475	480	484
110	105	110	110		490	485	490	494
120	115	120	120		500	495	500	504
130	125	130	130		510	505	510	514
140	135	140	139		520	515	520	524
150	145	150	150		530	525	530	534
160	156	160	161		540	535	540	544
170	166	170	171		550	545	550	554
180	176	180	181		560	555	560	564
190	186	190	192		570	565	570	574
200	196	200	202		580	575	580	584
210	207	210	214		590	585	590	594
220	217	220	224		600	595	600	604
230	227	230	234		610	605	610	614
240	237	240	244		620	615	620	624
250	245	250	252		630	625	630	634
260	257	260	264		640	634	640	643
270	267	270	274		650	641	650	652
280	277	280	284		660	649	660	660
290	287	290	294		670	659	670	670
300	297	300	304		680	669	680	680
310	307	310	314		690	680	690	691
320	317	320	324		700	688	700	699
330	327	330	334		710	697	710	708
340	337	340	344		720	704	720	715
350	347	350	354		730	713	730	724
360	357	360	364		740	723	740	734
370	367	370	374		750	733	750	744
380	377	380	384		760	743	760	754

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
310	308	312	308		800	804	805	795
320	318	322	318		810	814	815	805
330	328	332	328		820	824	825	815
340	338	342	338		830	834	835	825
350	348	352	348		840	844	845	835
360	358	362	358		850	854	855	845
370	368	373	368		860	864	865	855
380	378	383	378		870	874	875	865
390	388	393	388		880	884	885	875
400	398	403	398		890	894	895	885
410	408	413	408		900	904	905	895
420	418	423	418		910	914	915	905
430	428	433	428		920	924	925	915
440	438	443	438		930	934	935	925
450	448	453	448		940	944	945	935
460	458	463	458		950	954	955	945
470	468	473	468		960	964	965	955
480	477	483	477		970	974	976	965
490	486	493	485		980	984	986	975
500	496	503	495		990	994	997	985
510	506	513	505		1000	1004	1007	995
520	516	523	515		1010	1014	1017	1005
530	526	533	525		1020	1024	1027	1015
540	536	543	535		1030	1034	1037	1025
550	546	553	545		1040	1044	1047	1035
560	556	564	555		1050	1054	1057	1045
570	566	574	565		1060	1064	1067	1055
580	576	584	575		1070	1074	1077	1065
590	586	594	585		1080	1084	1087	1075
600	605	604	595		1090	1094	1097	1085
610	615	614	605		1100	1104	1107	1095
620	625	624	615		1110	1114	1117	1105
630	635	634	625		1120	1124	1127	1115
640	645	644	635		1130	1134	1137	1125
650	655	654	645		1140	1144	1147	1135
660	665	664	655		1150	1154	1157	1145
670	675	674	665		1160	1164	1169	1155
680	685	684	675		1170	1174	1179	1165
690	695	694	685		1180	1185	1189	1177
700	705	704	695		1190	1193	1199	1188
710	714	714	705		1200	1202	1209	1198
720	723	724	714		1210	1212	1219	1208
730	733	734	725		1220	1221	1229	1217
740	743	744	735		1230	1231	1239	1228
750	754	755	745		1240	1241	1249	1237
760	764	765	755		1250	1251	1259	1247
770	774	775	765		1260	1261	1269	1257
780	784	785	775		1270	1271	1279	1267
790	794	795	785		1280	1281	1289	1277

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
460	453	461		880	874	883		1300	1284	1304
470	463	471		890	884	893		1310	1294	1314
480	473	481		900	894	903		1320	1304	1324
490	483	491		910	904	913		1330	1314	1334
500	493	501		920	914	923		1340	1323	1344
510	503	511		930	924	933		1350	1334	1354
520	513	521		940	934	943		1360	1344	1364
530	523	531		950	944	953		1370	1354	1374
540	533	541		960	954	963		1380	1364	1384
550	543	551		970	964	973		1390	1374	1394
560	553	561		980	974	983		1400	1384	1404
570	564	572		990	984	993		1410	1394	1414
580	574	582		1000	994	1003		1420	1404	1424
590	584	592		1010	1004	1013		1430	1414	1434
600	594	602		1020	1014	1023		1440	1424	1444
610	604	612		1030	1024	1033		1450	1434	1454
620	614	622		1040	1034	1043		1460	1444	1464
630	624	632		1050	1044	1053		1470	1454	1474
640	634	642		1060	1054	1063		1480	1464	1484
650	645	652		1070	1064	1073		1490	1474	1494
660	654	662		1080	1074	1083		1500	1484	1504
670	664	672		1090	1084	1093		1510	1494	1514
680	674	682		1100	1094	1103		1520	1504	1524
690	684	692		1110	1104	1113		1530	1514	1534
700	694	702		1120	1113	1123		1540	1524	1544
710	703	712		1130	1120	1133		1550	1534	1554
720	714	723		1140	1129	1143		1560	1544	1564
730	724	733		1150	1136	1153		1570	1554	1574
740	734	743		1160	1146	1163		1580	1564	1584
750	744	753		1170	1155	1173		1590	1574	1594
760	754	763		1180	1164	1183		1600	1584	1604
770	764	773		1190	1174	1193		1610	1594	1614
780	774	783		1200	1184	1204		1620	1604	1624
790	784	793		1210	1194	1214		1630	1614	1634
800	794	803		1220	1204	1224		1640	1624	1644
810	804	813		1230	1214	1234		1650	1634	1654
820	814	823		1240	1224	1244		1660	1644	1664
830	824	833		1250	1234	1254		1670	1654	1674
840	834	843		1260	1244	1264		1680	1664	1684
850	844	853		1270	1254	1274		1690	1674	1694
860	854	863		1280	1264	1284		1700	1684	1704
870	864	873		1290	1274	1294		1708	1692	1712

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
770	753	770	764		1040	1016	1040	1031
780	763	780	774		1050	1026	1050	1041
790	773	790	784		1060	1036	1060	1051
800	783	800	794		1070	1047	1070	1061
810	793	810	804		1080	1058	1080	1071
820	803	820	814		1090	1066	1090	1080
830	813	830	824		1100	1077	1100	1091
840	823	840	834		1110	1086	1110	1100
850	833	850	844		1120	1096	1120	1110
860	843	860	854		1130	1106	1130	1120
870	853	870	864		1140	1116	1140	1130
880	863	880	874		1150	1126	1150	1140
890	873	890	884		1160	1136	1160	1150
900	883	900	894		1170	1146	1170	1160
910	892	910	904		1180	1156	1180	1170
920	901	920	914		1190	1166	1190	1180
930	911	930	924		1200	1176	1200	1190
940	921	940	934		1210	1186	1210	1200
950	930	950	945		1220	1196	1220	1210
960	939	960	954		1230	1206	1230	1220
970	949	970	964		1240	1216	1240	1230
980	959	980	974		1250	1226	1250	1240
990	969	990	984		1260	1236	1260	1250
1000	979	1000	994		1270	1246	1270	1260
1010	989	1010	1004		1280	1256	1280	1270
1020	999	1020	1014		1290	1266	1290	1280
1030	1006	1030	1021		1295	1271	1295	1285

HELENA.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10		160	161	161		310	303	311
20	20	20		170	172	171		320	313	321
30	30	30		180	181	181		330	323	331
40	40	40		190	190	191		340	333	341
50	50	50		200	200	201		350	343	351
60	60	60		210	209	211		360	354	361
70	70	70		220	219	221		370	365	371
80	81	81		230	228	231		380	375	381
90	91	91		240	237	241		390	384	391
100	101	101		250	245	251		400	393	401
110	111	111		260	253	261		410	403	411
120	121	121		270	263	271		420	413	421
130	131	131		280	273	281		430	423	431
140	141	141		290	283	291		440	433	441
150	151	151		300	293	301		450	443	451

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
453	461		880	874	883		1300	1284	1304
463	471		890	884	893		1310	1294	1314
473	481		900	894	903		1320	1304	1324
483	491		910	904	913		1330	1314	1334
493	501		920	914	923		1340	1323	1344
503	511		930	924	933		1350	1334	1354
513	521		940	934	943		1360	1344	1364
523	531		950	944	953		1370	1354	1374
533	541		960	954	963		1380	1364	1384
543	551		970	964	973		1390	1374	1394
553	561		980	974	983		1400	1384	1404
564	572		990	984	993		1410	1394	1414
574	582		1000	994	1003		1420	1404	1424
584	592		1010	1004	1013		1430	1414	1434
594	602		1020	1014	1023		1440	1424	1444
604	612		1030	1024	1033		1450	1434	1454
614	622		1040	1034	1043		1460	1444	1464
624	632		1050	1044	1053		1470	1454	1474
634	642		1060	1054	1063		1480	1464	1484
645	652		1070	1064	1073		1490	1474	1494
654	662		1080	1074	1083		1500	1484	1504
664	672		1090	1084	1093		1510	1494	1514
674	682		1100	1094	1103		1520	1504	1524
684	692		1110	1104	1113		1530	1514	1534
694	702		1120	1113	1123		1540	1524	1544
703	712		1130	1120	1133		1550	1534	1554
714	723		1140	1129	1143		1560	1544	1564
724	733		1150	1136	1153		1570	1554	1574
734	743		1160	1146	1163		1580	1564	1584
744	753		1170	1155	1173		1590	1574	1594
754	763		1180	1164	1183		1600	1584	1604
764	773		1190	1174	1193		1610	1594	1614
774	783		1200	1184	1204		1620	1604	1624
784	793		1210	1194	1214		1630	1614	1634
794	803		1220	1204	1224		1640	1624	1644
804	813		1230	1214	1234		1650	1634	1654
814	823		1240	1224	1244		1660	1644	1664
824	833		1250	1234	1254		1670	1654	1674
834	843		1260	1244	1264		1680	1664	1684
844	853		1270	1254	1274		1690	1674	1694
854	863		1280	1264	1284		1700	1684	1704
864	873		1290	1274	1294		1708	1692	1712

COLLATIO NUMERORUM

HERACLIDÆ.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		470	470	469	470
20	20	20	20		480	480	479	480
30	30	30	30		490	490	489	490
40	40	40	40		500	500	499	500
50	50	50	50		510	510	509	510
60	60	60	60		520	520	519	520
70	70	70	70		530	530	529	530
80	80	79	80		540	540	539	540
90	89	88	90		550	550	549	550
100	100	99	100		560	560	559	561
110	110	109	110		570	570	569	571
120	120	119	120		580	580	579	581
130	130	129	130		590	590	589	591
140	140	139	140		600	600	599	601
150	150	149	150		610	610	609	611
160	160	159	160		620	620	616	621
170	170	169	170		630	630	625	631
180	180	179	180		640	640	635	641
190	190	189	190		650	650	645	651
200	200	199	200		660	660	655	661
210	210	209	210		670	670	665	671
220	220	219	220		680	680	675	681
230	230	229	230		690	690	685	691
240	240	239	240		700	700	695	701
250	250	249	250		710	710	705	711
260	260	259	260		720	720	715	722
270	270	269	270		730	730	725	732
280	280	279	280		740	740	735	743
290	290	289	290		750	750	745	753
300	300	299	300		760	760	755	763
310	310	309	310		770	770	765	773
320	320	319	320		780	780	775	783
330	330	329	330		790	790	785	793
340	340	339	340		800	800	795	803
350	350	349	350		810	810	805	813
360	360	359	360		820	820	815	823
370	370	369	370		830	830	825	833
380	380	379	380		840	840	835	843
390	390	389	390		850	850	845	853
400	400	399	400		860	860	855	863
410	410	409	410		870	870	865	873
420	420	419	420		880	880	875	883
430	430	429	430		890	890	885	893
440	440	439	440		900	900	895	903
450	450	449	450		910	910	905	913
460	460	459	460		920	920	915	923

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
930	930	925	933		1000	1000	995	1003
940	940	935	943		1010	1010	1005	1013
950	950	945	953		1020	1020	1015	1023
960	960	955	963		1030	1030	1025	1033
970	970	965	973		1040	1040	1035	1043
980	980	975	983		1050	1050	1045	1053
990	990	985	993		1055	1055	1050	1058

HERCULES FURENS.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		360	360	357	359
20	20	20	20		370	370	367	369
30	30	30	30		380	380	377	379
40	40	40	40		390	389	387	389
50	50	50	50		400	399	397	399
60	60	60	60		410	410	407	409
70	70	70	70		420	419	416	419
80	80	80	80		430	429	426	429
90	90	90	90		440	438	435	439
100	100	100	100		450	447	444	449
110	110	110	110		460	458	454	460
120	119	119	119		470	468	464	470
130	128	128	128		480	478	474	480
140	139	137	138		490	488	484	490
150	149	147	148		500	498	494	500
160	159	157	158		510	508	504	510
170	169	167	168		520	519	514	521
180	179	177	178		530	529	524	531
190	189	187	188		540	539	534	541
200	199	197	198		550	549	544	551
210	209	207	208		560	559	554	561
220	220	217	219		570	569	564	571
230	230	227	229		580	579	574	581
240	240	237	239		590	590	584	591
250	250	247	249		600	600	594	601
260	260	257	259		610	609	604	611
270	270	267	269		620	619	614	621
280	280	277	279		630	630	624	632
290	290	287	289		640	640	632	642
300	300	297	299		650	650	641	652
310	310	307	309		660	660	648	662
320	320	317	319		670	670	658	672
330	330	327	329		680	680	668	682
340	340	337	339		690	690	678	692
350	350	347	349		700	700	688	702

COLLATIO. NUMERORUM

Beck.	Her.	Matt.	Mon.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
710	710	698	712		1080	1071	1053	1082
720	720	708	722		1090	1081	1062	1093
730	730	718	732		1100	1091	1072	1103
740	738	725	742		1110	1101	1082	1113
750	746	733	752		1120	1111	1092	1123
760	756	742	762		1130	1121	1102	1133
770	766	751	772		1140	1131	1112	1143
780	776	760	782		1150	1141	1122	1153
790	786	770	792		1160	1151	1132	1163
800	795	779	801		1170	1161	1142	1173
810	806	790	812		1180	1171	1152	1183
820	816	800	822		1190	1184	1164	1193
830	826	810	832		1200	1192	1171	1203
840	836	820	842		1210	1201	1181	1213
850	846	830	852		1220	1211	1191	1223
860	856	840	862		1230	1221	1201	1233
870	866	850	872		1240	1231	1211	1243
880	875	859	882		1250	1241	1221	1253
890	887	872	892		1260	1251	1231	1263
900	896	881	902		1270	1261	1241	1273
910	904	889	912		1280	1271	1251	1283
920	915	899	922		1290	1281	1261	1293
930	925	910	932		1300	1291	1271	1303
940	935	920	942		1310	1301	1281	1313
950	945	930	952		1320	1311	1291	1323
960	955	940	962		1330	1321	1301	1333
970	965	950	972		1340	1331	1311	1343
980	975	960	982		1350	1342	1322	1353
990	985	970	992		1360	1352	1332	1363
1000	995	980	1002		1370	1362	1342	1373
1010	1004	989	1012		1380	1372	1352	1383
1020	1014	999	1022		1390	1382	1362	1393
1030	1024	1008	1032		1400	1393	1372	1404
1040	1034	1018	1042		1410	1403	1382	1414
1050	1042	1026	1052		1420	1413	1392	1424
1060	1052	1035	1062		1428	1421	1400	1432
1070	1062	1044	1072					

HIPPOLYTUS.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valch.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valch.
10	10	10	10	10		60	60	60	60	60
20	20	20	20	20		70	69	69	70	70
30	30	30	30	30		80	79	79	80	80
40	40	40	40	40		90	89	89	90	90
50	50	50	50	50		100	99	99	100	100

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
110	109	109	110	110		600	595	596	605	600
120	119	119	120	120		610	605	606	615	610
130	129	129	130	130		620	615	616	625	620
140	139	139	140	140		630	625	626	635	630
150	149	149	150	150		640	635	636	645	640
160	159	159	160	160		650	645	646	655	650
170	167	168	170	170		660	655	656	665	660
180	178	179	180	180		670	665	666	675	670
190	189	190	191	190		680	675	678	687	680
200	199	200	201	200		690	685	688	697	690
210	209	210	212	210		700	695	697	707	700
220	219	220	222	220		710	705	707	717	710
230	229	230	232	230		720	715	717	727	720
240	239	240	242	240		730	725	727	737	730
250	249	250	252	250		740	735	737	748	740
260	259	260	262	260		750	745	747	759	750
270	269	270	272	270		760	754	757	769	760
280	279	280	282	280		770	763	768	779	770
290	289	290	292	290		780	774	780	790	780
300	299	300	302	300		790	784	790	800	790
310	309	310	312	310		800	794	800	810	800
320	319	320	322	320		810	804	810	820	810
330	329	330	332	330		820	815	822	832	820
340	339	340	342	340		830	824	831	842	830
350	349	350	353	350		840	834	841	852	840
360	359	360	363	360		850	844	851	862	850
370	370	372	375	370		860	855	863	873	860
380	380	382	385	380		870	866	874	883	870
390	390	392	395	390		880	876	884	893	880
400	400	402	405	400		890	887	894	903	890
410	410	412	415	410		900	897	904	913	900
420	420	422	425	420		910	907	914	923	910
430	430	432	435	430		920	917	924	933	920
440	440	442	445	440		930	927	934	943	930
450	450	452	455	450		940	937	944	953	940
460	460	462	465	460		950	947	954	963	950
470	470	472	475	470		960	957	964	973	960
480	480	482	485	480		970	967	974	983	970
490	490	492	495	490		980	977	984	993	980
500	500	502	505	500		990	987	994	1003	990
510	510	512	515	510		1000	997	1004	1013	1000
520	520	522	525	520		1010	1007	1014	1023	1010
530	530	532	535	530		1020	1017	1024	1033	1020
540	540	542	545	540		1030	1027	1033	1043	1030
550	550	551	555	550		1040	1037	1043	1053	1040
560	560	560	565	560		1050	1047	1053	1063	1050
570	570	570	575	570		1060	1057	1063	1073	1060
580	578	579	585	580		1070	1067	1073	1083	1070
590	585	586	595	590		1080	1078	1083	1094	1080

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
1090	1088	1093	1104	1090		1290	1280	1285	1304	1290
1100	1098	1103	1114	1100		1300	1290	1295	1314	1300
1110	1106	1111	1124	1110		1310	1300	1305	1324	1310
1120	1114	1119	1134	1120		1320	1310	1316	1335	1320
1130	1122	1127	1144	1130		1330	1320	1326	1345	1330
1140	1130	1135	1154	1140		1340	1330	1336	1355	1340
1150	1140	1145	1164	1150		1350	1340	1346	1365	1350
1160	1150	1155	1174	1160		1360	1350	1357	1376	1360
1170	1160	1165	1184	1170		1370	1360	1367	1386	1370
1180	1170	1175	1194	1180		1380	1370	1377	1396	1380
1190	1180	1185	1204	1190		1390	1380	1388	1406	1390
1200	1190	1195	1214	1200		1400	1390	1398	1417	1400
1210	1200	1205	1224	1210		1410	1400	1408	1427	1410
1220	1210	1215	1234	1220		1420	1410	1418	1438	1420
1230	1220	1225	1244	1230		1430	1420	1428	1448	1430
1240	1230	1235	1254	1240		1440	1430	1438	1458	1440
1250	1240	1245	1264	1250		1450	1440	1448	1468	1450
1260	1250	1255	1274	1260		1460	1450	1458	1478	1460
1270	1260	1265	1284	1270		1466	1456	1464	1484	1466
1280	1270	1275	1294	1280						

ION.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		230	238	231	237
20	20	20	20		240	249	243	249
30	30	30	30		250	262	253	260
40	40	40	40		260	272	263	270
50	50	50	50		270	282	273	280
60	60	60	60		280	293	283	291
70	70	70	70		290	303	293	301
80	80	80	80		300	313	303	310
90	90	90	90		310	323	313	321
100	100	100	100		320	333	323	331
110	109	110	110		330	343	333	341
120	120	120	120		340	354	343	352
130	130	129	130		350	364	353	362
140	140	138	140		360	374	363	372
150	150	147	150		370	384	373	382
160	162	158	161		380	394	383	392
170	172	168	171		390	404	393	402
180	183	179	182		400	414	403	412
190	194	189	193		410	424	413	422
200	204	198	203		420	434	423	432
210	214	208	213		430	444	433	442
220	225	218	223		440	454	443	452

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
450	464	453	462		940	956	940	958
460	474	463	472		950	966	950	968
470	484	473	482		960	976	960	978
480	494	483	492		970	987	970	989
490	504	493	502		980	997	980	999
500	514	503	512		990	1007	990	1009
510	524	512	522		1000	1017	1000	1019
520	534	522	532		1010	1027	1010	1029
530	544	532	542		1020	1037	1020	1039
540	554	542	552		1030	1047	1030	1049
550	564	552	562		1040	1057	1040	1059
560	574	562	572		1050	1067	1050	1069
570	584	572	582		1060	1076	1060	1079
580	594	582	592		1070	1085	1070	1089
590	604	592	602		1080	1095	1080	1099
600	614	602	612		1090	1105	1090	1109
610	624	612	622		1100	1115	1100	1119
620	634	622	632		1110	1125	1110	1129
630	644	632	642		1120	1135	1120	1139
640	654	642	652		1130	1145	1130	1149
650	664	652	662		1140	1155	1140	1159
660	674	662	672		1150	1165	1150	1169
670	684	672	682		1160	1175	1160	1179
680	694	682	692		1170	1185	1170	1189
690	703	691	702		1180	1195	1180	1199
700	713	701	712		1190	1205	1190	1209
710	723	710	723		1200	1215	1200	1219
720	732	720	732		1210	1225	1210	1229
730	742	730	742		1220	1235	1220	1239
740	752	740	752		1230	1245	1230	1249
750	763	750	763		1240	1254	1238	1259
760	773	760	773		1250	1264	1249	1269
770	784	771	783		1260	1274	1259	1279
780	794	780	793		1270	1284	1269	1289
790	802	789	803		1280	1294	1279	1299
800	814	799	813		1290	1304	1289	1309
810	824	809	823		1300	1314	1299	1319
820	834	819	833		1310	1324	1309	1329
830	844	829	848		1320	1335	1319	1340
840	854	839	858		1330	1345	1329	1350
850	864	849	868		1340	1355	1339	1360
860	874	859	878		1350	1365	1349	1370
870	884	869	888		1360	1375	1359	1380
880	894	879	898		1370	1385	1369	1390
890	904	892	908		1380	1395	1379	1400
900	914	899	918		1390	1405	1389	1410
910	924	909	928		1400	1415	1399	1420
920	936	920	938		1410	1425	1409	1430
930	946	930	948		1420	1435	1419	1440

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
1430	1446	1429	1451		1540	1560	1540	1562
1440	1456	1439	1461		1550	1570	1550	1572
1450	1468	1449	1471		1560	1580	1560	1582
1460	1480	1461	1481		1570	1590	1570	1592
1470	1490	1472	1491		1580	1600	1580	1602
1480	1500	1481	1501		1590	1610	1590	1612
1490	1510	1491	1511		1600	1620	1600	1622
1500	1520	1501	1521		1610	1630	1610	1632
1510	1529	1510	1531		1620	1640	1620	1642
1520	1540	1520	1542		1622	1642	1622	1644
1530	1550	1530	1552					

IPHIGENIA IN AULIDE.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		320	320	309	320
20	20	20	20		330	330	319	330
30	30	30	30		340	340	329	340
40	40	40	40		350	350	339	350
50	50	50	50		360	360	349	360
60	60	60	60		370	370	359	370
70	70	70	70		380	380	369	380
80	80	80	80		390	390	379	390
90	90	90	90		400	400	390	401
100	100	100	100		410	410	400	411
110	110	110	110		420	420	410	421
120	120	120	120		430	430	420	431
130	130	130	130		440	440	430	441
140	140	139	140		450	450	440	451
150	150	149	150		460	460	450	461
160	160	158	160		470	470	460	471
170	170	168	170		480	480	470	481
180	180	178	180		490	490	480	491
190	190	188	190		500	500	490	501
200	200	198	200		510	510	500	511
210	210	208	210		520	520	510	521
220	220	217	220		530	530	520	531
230	230	224	230		540	540	530	541
240	240	233	240		550	550	540	551
250	250	242	250		560	560	550	561
260	260	251	260		570	570	560	571
270	270	260	270		580	580	570	581
280	280	270	280		590	590	579	591
290	290	279	290		600	600	590	602
300	300	289	300		610	610	600	612
310	310	299	310		620	620	610	622

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
630	630	620	632		1140	1140	1127	1149
640	640	630	642		1150	1150	1137	1159
650	650	640	653		1160	1160	1147	1169
660	660	650	663		1170	1170	1157	1179
670	670	660	674		1180	1180	1167	1189
680	680	670	684		1190	1190	1177	1200
690	690	680	694		1200	1200	1187	1210
700	700	690	704		1210	1210	1197	1220
710	710	700	714		1220	1220	1207	1230
720	720	710	725		1230	1230	1217	1240
730	730	720	735		1240	1240	1227	1250
740	740	730	745		1250	1250	1237	1260
750	750	740	755		1260	1260	1247	1270
760	760	750	765		1270	1270	1257	1280
770	770	760	775		1280	1280	1267	1290
780	780	770	785		1290	1290	1274	1300
790	790	778	795		1300	1300	1283	1310
800	800	789	805		1310	1310	1291	1320
810	810	799	815		1320	1320	1300	1330
820	820	809	825		1330	1330	1310	1340
830	830	819	835		1340	1340	1319	1350
840	840	829	845		1350	1350	1329	1360
850	850	839	855		1360	1360	1339	1370
860	860	849	865		1370	1370	1349	1380
870	870	859	875		1380	1380	1359	1390
880	880	869	885		1390	1390	1369	1400
890	890	879	895		1400	1400	1379	1410
900	900	889	905		1410	1410	1388	1419
910	910	899	915		1420	1420	1398	1429
920	920	909	925		1430	1430	1408	1439
930	930	919	935		1440	1440	1418	1449
940	940	929	945		1450	1450	1428	1459
950	950	939	955		1460	1460	1438	1469
960	960	949	965		1470	1470	1448	1479
970	970	959	975		1480	1480	1458	1489
980	980	969	986		1490	1490	1466	1499
990	990	979	996		1500	1500	1475	1509
1000	1000	989	1006		1510	1510	1485	1519
1010	1010	999	1016		1520	1520	1496	1529
1020	1020	1009	1026		1530	1530	1505	1539
1030	1030	1019	1036		1540	1540	1516	1549
1040	1040	1029	1046		1550	1550	1526	1559
1050	1050	1038	1056		1560	1560	1536	1569
1060	1060	1048	1066		1570	1570	1546	1579
1070	1070	1057	1076		1580	1580	1556	1589
1080	1080	1067	1086		1590	1590	1566	1599
1090	1090	1076	1096		1600	1600	1576	1609
1100	1100	1087	1106		1610	1610	1586	1619
1110	1110	1097	1116		1620	1620	1596	1629
1120	1120	1107	1126		1629	1629	1605	1638
1130	1130	1117	1137					

COLLATIO NUMERORUM

IPHIGENIA IN TAURIS.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10	10		470	470	456	472	455
20	20	20	20	20		480	480	466	483	465
30	30	30	30	30		490	490	476	493	475
40	40	39	40	40		500	500	486	503	485
50	50	50	50	50		510	510	496	513	495
60	60	60	60	60		520	520	506	523	505
70	70	70	70	70		530	530	516	533	515
80	80	80	80	80		540	540	526	543	525
90	90	90	90	90		550	550	536	553	535
100	100	100	100	100		560	560	546	564	545
110	110	110	110	110		570	570	556	574	555
120	120	120	120	120		580	580	566	584	565
130	130	130	130	129		590	590	576	594	575
140	140	139	140	138		600	600	586	604	585
150	150	148	150	147		610	610	596	614	595
160	160	156	160	155		620	620	606	624	605
170	170	165	170	164		630	630	616	633	615
180	180	173	180	172		640	640	627	646	626
190	190	181	190	179		650	650	634	656	633
200	200	190	200	187		660	660	643	666	642
210	210	201	210	199		670	670	653	676	652
220	220	211	220	209		680	680	663	686	662
230	230	221	231	220		690	690	673	696	672
240	240	230	241	229		700	700	683	706	682
250	250	240	251	239		710	710	693	716	692
260	260	250	261	249		720	720	703	726	702
270	270	260	271	259		730	730	713	736	712
280	280	270	281	269		740	740	723	746	722
290	290	280	291	279		750	750	733	757	732
300	300	290	301	289		760	760	743	767	742
310	310	300	311	299		770	770	753	777	752
320	320	310	321	309		780	780	763	787	762
330	330	320	331	319		790	790	773	797	772
340	340	330	341	329		800	800	783	807	782
350	350	340	351	339		810	810	793	817	792
360	360	350	361	349		820	820	803	827	802
370	370	360	371	359		830	830	812	837	811
380	380	370	381	369		840	840	819	847	818
390	390	380	391	379		850	850	830	857	829
400	400	389	401	387		860	860	838	867	837
410	410	398	411	396		870	870	846	877	846
420	420	406	421	405		880	880	854	887	855
430	430	416	431	415		890	890	860	897	861
440	440	426	441	425		900	900	869	907	870
450	450	436	451	435		910	910	879	917	880
460	460	446	461	445		920	920	889	927	890

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
930	930	899	937	900		1220	1220	1187	1228	1188
940	940	909	947	910		1230	1230	1197	1238	1198
950	950	919	957	920		1240	1240	1206	1248	1207
960	960	929	967	930		1250	1250	1215	1259	1216
970	970	939	977	940		1260	1260	1226	1270	1227
980	980	949	987	950		1270	1270	1236	1281	1237
990	990	959	997	960		1280	1280	1245	1291	1246
1000	1000	969	1007	970		1290	1290	1255	1301	1256
1010	1010	979	1017	980		1300	1300	1265	1311	1266
1020	1020	989	1027	990		1310	1310	1275	1321	1276
1030	1030	999	1037	1000		1320	1320	1285	1331	1286
1040	1040	1009	1047	1010		1330	1330	1295	1341	1296
1050	1050	1019	1057	1020		1340	1340	1305	1351	1306
1060	1060	1029	1067	1030		1350	1350	1315	1361	1316
1070	1070	1039	1077	1040		1360	1360	1325	1371	1326
1080	1080	1049	1087	1050		1370	1370	1335	1381	1336
1090	1090	1059	1097	1060		1380	1380	1345	1391	1346
1100	1100	1069	1107	1070		1390	1390	1355	1401	1356
1110	1110	1079	1117	1080		1400	1400	1365	1411	1366
1120	1120	1089	1127	1090		1410	1410	1375	1421	1376
1130	1130	1099	1137	1100		1420	1420	1385	1431	1386
1140	1140	1108	1147	1109		1430	1430	1395	1441	1396
1150	1150	1117	1157	1119		1440	1440	1405	1451	1406
1160	1160	1127	1168	1128		1450	1450	1416	1462	1417
1170	1170	1137	1178	1138		1460	1460	1426	1472	1427
1180	1180	1147	1188	1148		1470	1470	1436	1482	1437
1190	1190	1157	1198	1158		1480	1480	1446	1492	1447
1200	1200	1167	1208	1168		1490	1490	1456	1502	1457
1210	1210	1178	1218	1178		1499	1499	1465	1511	1466

MEDEA.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10	10		140	138	141	141	140
20	20	20	20	20		150	149	152	152	151
30	30	30	30	30		160	157	162	162	161
40	40	40	40	40		170	167	172	172	171
50	49	50	50	49		180	177	182	182	181
60	59	60	60	59		190	187	194	194	193
70	69	70	70	69		200	197	204	204	203
80	79	80	80	79		210	206	214	214	213
90	89	90	90	89		220	215	223	224	222
100	99	100	100	99		230	225	233	234	232
110	109	110	110	109		240	235	243	244	242
120	119	121	121	120		250	245	253	254	252
130	129	131	131	130		260	255	263	264	262

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
270	265	273	274	272		760	743	755	765	758
280	275	283	284	282		770	753	765	775	768
290	285	293	295	292		780	763	775	785	777
300	295	304	305	302		790	772	785	795	786
310	304	314	314	311		800	782	795	805	796
320	314	324	324	321		810	792	805	815	806
330	324	334	334	331		820	802	815	825	816
340	334	344	344	341		830	810	824	835	826
350	344	354	354	351		840	816	831	845	836
360	354	364	364	361		850	823	839	855	846
370	364	374	374	371		860	831	849	865	856
380	374	384	384	381		870	840	859	875	866
390	384	394	395	391		880	850	869	885	876
400	394	404	405	401		890	860	879	895	886
410	404	414	415	411		900	870	889	905	896
420	411	421	425	420		910	880	899	915	906
430	419	429	435	429		920	890	909	925	916
440	428	438	445	440		930	900	919	935	926
450	438	447	455	451		940	910	929	945	936
460	448	457	465	461		950	920	939	955	946
470	457	467	475	470		960	930	949	965	956
480	467	477	485	480		970	940	959	975	966
490	477	487	495	490		980	950	969	985	976
500	487	497	505	500		990	960	979	995	986
510	497	507	515	510		1000	967	989	1005	996
520	507	517	525	520		1010	978	999	1017	1006
530	517	527	535	530		1020	988	1009	1027	1016
540	527	537	545	540		1030	998	1019	1037	1026
550	537	547	555	550		1040	1008	1029	1047	1036
560	547	557	565	560		1050	1018	1039	1057	1046
570	557	567	575	570		1060	1028	1049	1068	1056
580	567	577	585	580		1070	1038	1059	1078	1066
590	577	587	595	590		1080	1048	1069	1088	1076
600	587	597	605	600		1090	1058	1079	1098	1086
610	597	607	615	610		1100	1068	1089	1108	1096
620	607	617	625	620		1110	1079	1100	1119	1107
630	616	627	635	629		1120	1089	1110	1129	1117
640	624	637	645	638		1130	1099	1120	1139	1127
650	633	646	655	648		1140	1109	1130	1149	1137
660	643	655	665	658		1150	1119	1140	1159	1147
670	653	665	675	668		1160	1129	1150	1169	1157
680	663	675	685	678		1170	1139	1160	1179	1167
690	673	685	695	688		1180	1149	1170	1189	1177
700	683	695	705	698		1190	1159	1180	1199	1187
710	693	705	715	708		1200	1169	1190	1209	1197
720	703	715	725	718		1210	1179	1200	1219	1207
730	713	725	735	728		1220	1189	1210	1229	1217
740	723	735	745	738		1230	1199	1220	1239	1227
750	733	745	755	748		1239	1208	1229	1248	1236

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
1250	1217	1240	1259	1245		1340	1307	1330	1351	1337
1260	1227	1250	1270	1256		1350	1317	1340	1361	1347
1270	1237	1260	1281	1267		1360	1327	1350	1371	1357
1280	1246	1270	1291	1277		1370	1337	1360	1381	1367
1290	1257	1280	1301	1287		1380	1347	1370	1391	1377
1300	1267	1290	1311	1297		1390	1357	1380	1401	1387
1310	1277	1300	1321	1307		1400	1367	1390	1411	1397
1320	1287	1310	1331	1317		1410	1377	1400	1421	1407
1330	1297	1320	1341	1327		1419	1386	1409	1430	1416

ORESTES.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10		340	330	340	334
20	20	20	20		350	340	350	344
30	30	30	30		360	350	360	354
40	40	40	40		370	360	370	364
50	50	50	50		380	370	380	374
60	60	60	60		390	380	390	384
70	70	70	70		400	390	400	394
80	80	80	80		410	400	410	404
90	90	90	90		420	410	420	414
100	100	100	100		430	420	430	424
110	110	110	110		440	430	441	434
120	120	120	120		450	440	451	444
130	130	130	130		460	450	461	454
140	140	140	140		470	460	471	464
150	148	150	150		480	470	481	474
160	157	160	160		490	480	491	484
170	166	170	170		500	490	501	494
180	174	180	178		510	500	511	504
190	183	190	187		520	510	521	514
200	191	200	195		530	520	531	524
210	200	210	204		540	530	541	534
220	210	220	214		550	540	551	544
230	220	230	224		560	550	561	554
240	230	240	234		570	560	571	564
250	240	250	244		580	570	581	574
260	250	260	254		590	580	591	584
270	260	270	264		600	590	601	593
280	270	280	274		610	600	611	603
290	280	290	284		620	610	621	613
300	290	300	294		630	620	631	623
310	300	310	304		640	630	641	633
320	310	320	314		650	640	651	643
330	320	330	324		660	650	661	653

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
670	660	671	663		1160	1153	1166	1158
680	670	681	673		1170	1163	1176	1168
690	680	691	683		1180	1173	1186	1178
700	690	701	692		1190	1183	1196	1188
710	700	711	702		1200	1193	1206	1198
720	710	722	712		1210	1203	1216	1208
730	720	732	722		1220	1213	1226	1218
740	730	742	732		1230	1223	1236	1228
750	740	752	742		1240	1233	1246	1238
760	750	762	752		1250	1242	1256	1247
770	760	772	762		1260	1252	1266	1257
780	770	782	772		1270	1259	1276	1264
790	780	792	782		1280	1269	1286	1274
800	790	802	792		1290	1276	1296	1282
810	800	812	802		1300	1285	1306	1292
820	810	822	812		1310	1295	1316	1303
830	819	831	821		1320	1305	1326	1313
840	830	842	832		1330	1315	1336	1323
850	840	852	842		1340	1325	1346	1333
860	850	862	852		1350	1335	1356	1343
870	860	872	862		1360	1346	1366	1354
880	870	882	872		1370	1356	1376	1364
890	880	892	882		1380	1365	1386	1374
900	890	902	892		1390	1373	1396	1385
910	900	912	902		1400	1385	1407	1397
920	910	922	912		1410	1395	1418	1408
930	920	932	922		1420	1404	1428	1417
940	930	942	931		1430	1412	1438	1428
950	940	952	941		1440	1420	1449	1438
960	950	962	951		1450	1430	1461	1449
970	960	972	961		1460	1443	1474	1463
980	970	982	971		1470	1454	1486	1474
990	980	992	982		1480	1466	1498	1486
1000	990	1004	993		1490	1478	1510	1498
1010	1002	1016	1007		1500	1492	1525	1513
1020	1013	1026	1018		1510	1503	1536	1524
1030	1023	1036	1028		1520	1513	1546	1534
1040	1033	1046	1038		1530	1523	1556	1544
1050	1043	1056	1048		1540	1534	1568	1555
1060	1053	1066	1058		1550	1545	1583	1566
1070	1063	1076	1068		1560	1555	1593	1576
1080	1073	1086	1078		1570	1565	1603	1586
1090	1083	1096	1088		1580	1575	1613	1596
1100	1093	1106	1098		1590	1585	1623	1606
1110	1103	1116	1108		1600	1595	1633	1616
1120	1113	1126	1118		1610	1605	1643	1626
1130	1123	1136	1128		1620	1615	1653	1636
1140	1133	1146	1138		1630	1625	1663	1646
1150	1143	1156	1148		1640	1635	1673	1656

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
1650	1645	1683	1666		1680	1675	1713	1696
1660	1655	1693	1676		1690	1685	1723	1706
1670	1665	1703	1686		1693	1688	1726	1709

PHOENISSÆ.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.
10	10	10	10	10		400	397	411	408	400
20	20	20	20	20		410	407	421	418	410
30	30	30	30	30		420	417	431	428	420
40	40	40	40	40		430	427	441	438	430
50	50	50	50	50		440	437	451	447	440
59	59	59	58	59		450	447	461	457	450
70	70	70	68	70		460	457	471	467	460
80	80	80	78	80		470	467	481	477	470
90	90	90	88	90		480	477	491	487	480
100	100	100	98	100		490	487	501	497	490
110	109	110	108	110		500	497	511	507	500
120	119	120	118	120		510	507	521	517	510
130	128	130	128	130		520	517	531	527	520
140	138	140	138	140		530	527	541	537	530
150	148	150	148	150		540	537	551	547	540
160	157	161	159	160		550	547	561	557	550
170	166	171	169	170		560	557	571	567	560
180	175	181	179	180		570	567	581	576	570
190	183	191	188	190		580	577	591	586	580
200	192	203	199	200		590	587	601	596	590
210	202	213	209	210		600	597	611	606	600
220	211	222	218	220		610	607	621	616	610
230	222	233	229	230		620	617	631	626	620
240	232	244	239	240		630	627	641	636	630
250	243	254	250	250		640	637	651	646	640
260	253	264	260	260		650	647	671	656	650
270	263	274	270	270		660	656	681	666	660
280	273	284	280	280		670	666	691	676	670
290	283	294	290	290		680	675	701	686	680
300	293	304	300	300		690	684	711	695	690
310	302	314	310	310		700	693	721	705	700
320	315	327	324	320		710	703	731	715	710
330	326	339	336	330		720	713	741	725	720
340	338	351	348	340		730	723	751	735	730
350	348	361	358	350		740	733	761	745	740
360	357	371	368	360		750	743	771	755	750
370	367	381	378	370		760	753	781	765	760
380	377	391	388	380		770	763	791	775	770
390	387	401	398	390		780	773	801	785	780

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.
790	783	811	795	790		1280	1274	1308	1289	1280
800	793	821	805	800		1290	1284	1317	1298	1290
810	803	831	816	810		1300	1292	1328	1309	1300
820	813	841	827	820		1310	1300	1338	1319	1310
830	823	851	837	830		1320	1310	1349	1330	1320
840	833	861	847	840		1330	1320	1359	1340	1330
850	843	871	857	850		1340	1330	1369	1350	1340
860	853	881	867	860		1350	1340	1379	1360	1350
870	863	891	877	870		1360	1351	1389	1370	1360
880	873	901	887	880		1370	1361	1399	1380	1370
890	883	911	897	890		1381	1372	1410	1387	1381
900	893	921	907	900		1390	1381	1419	1396	1390
910	903	931	917	910		1400	1391	1429	1406	1400
920	913	941	927	920		1410	1401	1439	1416	1410
930	923	951	937	930		1420	1411	1449	1426	1420
940	933	961	947	940		1430	1421	1459	1436	1430
950	943	971	957	950		1440	1431	1469	1445	1440
960	953	981	967	960		1450	1441	1479	1455	1450
970	963	991	977	970		1460	1451	1489	1465	1460
980	973	1001	987	980		1470	1461	1499	1475	1470
990	983	1011	997	990		1480	1471	1509	1485	1480
1000	993	1021	1007	1000		1490	1481	1519	1495	1490
1010	1003	1031	1017	1010		1500	1493	1531	1507	1500
1020	1013	1041	1027	1020		1510	1506	1543	1520	1510
1030	1023	1051	1037	1030		1520	1519	1559	1535	1520
1040	1033	1061	1047	1040		1530	1534	1575	1550	1530
1050	1043	1072	1058	1050		1540	1546	1587	1562	1540
1060	1053	1082	1068	1060		1550	1556	1597	1572	1550
1070	1063	1093	1079	1070		1560	1567	1609	1583	1560
1080	1073	1103	1089	1080		1570	1577	1619	1593	1570
1090	1083	1118	1099	1090		1580	1586	1629	1602	1580
1100	1093	1128	1109	1100		1590	1596	1639	1612	1590
1110	1103	1138	1119	1110		1600	1606	1649	1622	1600
1120	1113	1148	1129	1120		1610	1616	1659	1632	1610
1130	1123	1158	1139	1130		1620	1626	1669	1642	1620
1140	1133	1168	1149	1140		1630	1636	1679	1650	1630
1150	1143	1178	1159	1150		1640	1646	1689	1660	1640
1160	1153	1188	1169	1160		1650	1656	1699	1670	1650
1170	1163	1198	1179	1170		1660	1666	1709	1680	1660
1180	1173	1208	1189	1180		1670	1676	1719	1690	1670
1190	1183	1218	1199	1190		1680	1686	1729	1700	1680
1200	1193	1228	1209	1200		1690	1696	1739	1710	1690
1210	1204	1238	1219	1210		1700	1706	1749	1720	1700
1220	1214	1248	1229	1220		1710	1718	1762	1732	1710
1230	1224	1258	1239	1230		1720	1728	1773	1742	1720
1240	1234	1268	1249	1240		1730	1741	1785	1754	1730
1250	1244	1278	1259	1250		1740	1752	1796	1765	1740
1260	1254	1288	1269	1260		1750	1762	1806	1775	1749
1270	1264	1298	1279	1270		1754	1766	1810	1779	1754

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

RHESUS.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10		350	346	350		690	686	692
20	20	20		360	356	360		700	696	702
30	30	30		370	366	370		710	706	712
40	40	39		380	376	380		720	716	722
50	50	50		390	387	391		730	726	732
60	60	60		400	397	401		740	737	743
70	70	70		410	407	411		750	747	753
80	80	80		420	417	421		760	756	762
90	90	90		430	427	431		770	766	772
100	100	100		440	437	441		780	776	782
110	110	110		450	447	451		790	786	792
120	120	120		460	457	461		800	796	803
130	130	130		470	466	471		810	806	813
140	140	140		480	476	481		820	816	823
150	150	150		490	486	491		830	827	833
160	160	160		500	496	501		840	837	843
170	170	170		510	506	511		850	847	853
180	180	180		520	516	521		860	857	863
190	190	190		530	526	531		870	867	873
200	200	200		540	536	541		880	877	883
210	210	210		550	546	551		890	887	893
220	220	220		560	556	561		900	897	903
230	230	230		570	566	571		910	907	913
240	240	240		580	576	582		920	917	923
250	248	250		590	586	592		930	927	933
260	256	260		600	596	602		940	937	943
270	266	270		610	606	612		950	947	953
280	276	280		620	616	622		960	957	963
290	286	290		630	626	632		970	967	973
300	296	300		640	636	642		980	977	983
310	306	310		650	646	652		990	987	993
320	316	320		660	656	662		996	993	999
330	326	330		670	666	672				
340	336	340		680	676	682				

SUPPLICES.

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10		60	65	65	57	61
20	20	20	20	20		70	80	80	68	71
30	30	30	30	30		80	91	91	79	81
40	40	40	40	40		90	101	101	89	91
50	51	51	47	51		100	112	111	99	102

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
110	122	121	109	112		600	618	610	600	602
120	132	131	119	122		610	630	620	610	612
130	142	141	129	132		620	640	630	620	622
140	152	151	139	142		630	651	640	631	632
150	162	161	149	152		640	662	650	642	642
160	172	171	159	162		650	672	660	652	652
170	182	181	169	172		660	682	670	662	662
180	192	191	179	182		670	692	680	672	672
190	202	201	189	192		680	702	690	682	682
200	212	211	199	202		690	712	700	692	692
210	222	221	209	212		700	722	710	702	702
220	232	231	219	222		710	732	720	712	712
230	242	241	229	232		720	742	730	722	722
240	252	251	239	242		730	752	740	732	732
250	262	261	249	252		740	762	750	742	742
260	272	271	259	262		750	772	760	752	752
270	282	281	269	272		760	782	770	762	762
280	292	290	278	282		770	793	780	772	772
290	302	300	288	292		780	803	790	782	782
300	312	310	298	302		790	811	800	792	792
310	322	320	308	312		800	821	810	802	802
320	332	330	318	322		810	833	820	812	812
330	342	340	328	332		820	845	830	822	822
340	352	350	338	342		830	855	840	832	832
350	362	360	348	352		840	864	850	841	842
360	372	370	358	362		850	874	860	851	852
370	383	380	368	372		860	884	870	861	862
380	395	390	379	382		870	894	880	871	872
390	406	400	390	392		880	904	890	881	882
400	416	410	400	402		890	914	900	891	892
410	426	420	410	412		900	924	910	901	902
420	436	430	420	422		910	934	920	911	912
430	446	440	430	432		920	944	930	921	922
440	456	450	440	442		930	954	940	931	932
450	466	460	450	452		940	964	950	941	942
460	476	470	460	462		950	974	960	951	952
470	486	480	470	472		960	984	970	961	962
480	496	490	480	482		970	994	980	971	972
490	506	500	490	492		980	1005	990	982	983
500	516	510	500	502		990	1015	1000	992	993
510	526	520	510	512		1000	1025	1010	1002	1003
520	536	530	520	522		1010	1036	1020	1013	1013
530	546	540	530	532		1020	1045	1030	1022	1023
540	556	550	540	542		1030	1057	1040	1034	1033
550	566	560	550	552		1040	1067	1050	1044	1043
560	576	570	560	562		1050	1077	1060	1054	1053
570	586	580	570	572		1060	1087	1070	1064	1063
580	596	590	580	582		1070	1097	1080	1074	1073
590	605	599	589	592		1080	1109	1090	1084	1083

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
090	1119	1100	1094	1093		1170	1203	1181	1178	1177
100	1129	1110	1104	1103		1180	1213	1191	1188	1187
110	1139	1120	1114	1113		1190	1223	1201	1198	1197
120	1150	1130	1125	1124		1200	1233	1211	1208	1207
130	1161	1141	1136	1135		1210	1243	1221	1218	1217
140	1173	1151	1148	1147		1220	1253	1231	1228	1227
150	1183	1161	1158	1157		1230	1263	1241	1238	1237
160	1193	1171	1168	1167		1233	1266	1244	1241	1240

TROADES.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10		350	354	354	365
20	20	20	20		360	364	364	375
30	30	30	30		370	374	374	385
40	40	40	40		380	384	384	395
50	50	50	50		390	394	394	405
60	60	60	60		400	404	404	415
70	70	70	70		410	414	414	425
80	80	80	80		420	424	424	435
90	90	90	90		430	434	434	445
100	100	100	100		440	444	444	455
110	110	110	110		450	454	454	465
120	120	120	120		460	464	464	475
130	130	130	130		470	474	474	485
140	140	140	140		480	484	484	495
150	151	150	151		490	494	494	505
160	160	160	160		500	504	504	515
170	172	171	172		510	514	514	525
180	182	181	182		520	524	524	536
190	195	192	195		530	534	534	546
200	205	202	205		540	544	544	557
210	214	212	214		550	554	554	567
220	224	222	224		560	563	564	576
230	234	232	234		570	574	574	587
240	245	242	246		580	584	584	597
250	256	252	258		590	599	594	612
260	265	262	271		600	608	604	621
270	274	272	282		610	618	614	631
280	283	282	293		620	628	625	641
290	291	292	303		630	639	636	652
300	302	302	314		640	649	646	662
310	311	312	323		650	659	656	672
320	321	324	333		660	669	666	682
330	333	334	344		670	679	676	692
340	343	344	354		680	689	686	702

COLLATIO NUMERORUM, ETC.

Beck.	Matt.	Mua.	Seld.		Beck.	Matt.	Mua.	Seld.
690	699	696	712		1020	1015	1027	1030
700	709	706	722		1030	1025	1037	1040
710	719	716	732		1040	1035	1047	1050
720	729	726	742		1050	1045	1057	1060
730	739	736	752		1060	1055	1067	1070
740	749	746	762		1070	1064	1077	1079
750	759	756	772		1080	1074	1087	1089
760	769	766	782		1090	1082	1097	1097
770	779	776	792		1100	1092	1107	1107
780	789	786	802		1110	1101	1117	1116
790	799	796	812		1120	1112	1128	1127
800	807	806	821		1130	1122	1138	1137
810	814	816	829		1140	1132	1148	1147
820	821	826	836		1150	1142	1158	1157
830	830	836	845		1160	1152	1168	1167
840	838	846	853		1170	1162	1178	1177
850	847	856	862		1180	1172	1188	1187
860	855	866	870		1190	1182	1198	1197
870	865	876	880		1200	1192	1208	1207
880	875	886	890		1210	1202	1218	1217
890	885	896	900		1220	1212	1228	1228
900	895	906	910		1230	1223	1238	1238
910	905	916	920		1240	1232	1248	1247
920	915	926	930		1250	1242	1258	1257
930	925	936	940		1260	1254	1270	1269
940	935	946	950		1270	1264	1280	1279
950	945	957	960		1280	1274	1290	1289
960	955	967	970		1290	1284	1300	1299
970	965	977	980		1300	1293	1310	1308
980	975	987	990		1310	1304	1320	1319
990	985	997	1000		1320	1315	1330	1331
1000	995	1007	1010		1330	1323	1341	1339
1010	1005	1017	1020		1334	1326	1345	1343

FINIS.

BOOKS

PUBLISHED

BY W. P. GRANT, CAMBRIDGE,

AND SOLD BY

SIMPKIN AND MARSHALL, LONDON.

1. A COMPENDIOUS TREATISE on the ART of LATIN POETRY, grounded on the work of C. D. Jani. By a Master of Arts and Fellow of a College in Cambridge. Contents:—1. Account of the Latin Language, and Chronological Sketch of the Roman Poets. 2. Laws of Metre, with a minute Analysis of the Hexametric, Elegiac, and Alcaic Metres. 3. Grammar of Poetry, wherein the great differences of language in the Roman Prose Writers and Poets are displayed and illustrated. 4. Poetical Elegance and Ornament. 5. Indices of Epithets, &c. 6. Hints for Composition.—8vo. *bds.*

2. PORSONI PRÆLECTIO in EURIPIDEM, 8vo. *sd.* 1*s.* 6*d.*

3. BOUCHARLAT'S ELEMENTARY TREATISE on the DIFFERENTIAL AND INTEGRAL CALCULUS; translated by R. BLAKELOCK, M. A. Cath. Hall. With an Introductory Chapter on Curves.—8vo. *bds.* 15*s.*

4. THEATRE OF THE GREEKS. A second and greatly improved edition, with an Original Treatise (by Mr. TATE, of Richmond) on the principal Greek Tragic and Comic Metres.—8vo. *bds.* 15*s.*

5. AN INDEX to the CAMBRIDGE PROBLEMS, from the year 1800—1820; arranged according to the subjects, 8vo. 2*s.* 6*d.*

6. An ANALYSIS of PALEY'S VIEW of the EVIDENCES OF CHRISTIANITY. By JOYCE. Neatly printed in a pocket size, 1*s.* 6*d.*

7. JONES ON THE TRINITY, 18mo. *bds.* 2*s.*

Books published by

8. An INDEX of all the PASSAGES in GREEK and LATIN AUTHORS which are illustrated or referred to in the SYNTAX of BLOMFIELD'S TRANSLATION of MATTHIÆ'S GREEK GRAMMAR. By H. HARPER, A. M. of Queen's Coll. Camb. and Chaplain to the Hon. East India Company.—8vo. 3s.

This Index contains many additional references, besides other improvements, and will agree with either of the editions.

9. MISCELLANEA VIRGILIANA; containing the whole of Holdsworth's valuable Notes on the four Georgics and first six Æneids; Spence's Political Character of the Æneid, from Polymetis; Warburton on the Sixth Æneid; and Jortin's Critical Remarks on Virgil.—8vo. *bds.* 10s. 6d.

10. MISCELLANEA GRÆCA DRAMATICA; containing Valckenar's Diatribe in Euripidem; Boeckhius de Gr. Trag. Prin.; Bouterwek de Philosophia Euripidis; Schneider de Dialecto Sophoclis, &c. &c.—8vo. *bds.* 10s. 6d.

11. BOECKHIUS DE GR. TRAG. PRIN. ÆSCH. SOPH. EURIP. 8vo. 2s.

12. BOUTERWEK DE PHILOSOPHIA EURIPIDEA, 8vo. sewed, 1s. 6d.

13. SCHNEIDER DE DIALECTO SOPHOCLIS CETERORUMQUE TRAGICORUM GRÆCORUM, 8vo. 1s. 6d.

14. VALCKENARI DIATRIBE in EURIPIDEM, (Capita quædam insigniora.) 8vo. sewed, 3s. 6d.

15. HERMANNI DISSERTATIO DE PRONOMINE ΑΥΤΟΣ. 8vo. sewed, 1s.

16. GRODDECK DE THEATRI GRÆCI PARTIBUS, 8vo. sewed, 1s.

17. TACITUS on GERMANY, and the LIFE of AGRICOLA; translated by AIKIN, with copious Notes, 12mo. *bds.* 4s.

18. PERCY'S KEY to the NEW TEST. 12mo. *bds.* 2s. 6d.

"Percy's Key has gone through many editions, and is very properly purchased by most Candidates for Holy Orders." Bp. MARSH.

W. P. Grant, Cambridge.

19. XENOPHON'S ANABASIS, translated by SPELMAN, with copious Notes, 12mo. *bds.*

20. ÆSCHYLUS WELLAUERI, 2 vols. 8vo. *bds.* 1*l.* 1*s.* This edition is carefully edited by a Graduate of Cambridge. Each Play may be had separate, price 3*s.*

In the Press,

21. Uniform with BECK'S INDEX to EURIPIDES, INDEXES to SOPHOCLES and ÆSCHYLUS, forming together a complete Index to the Greek Tragedians, in 2 vols. 8vo. Each Index may be purchased separately.

22. The GEORGICS of VIRGIL, with English Notes. The edition of this exquisite Poem by Mr. Martyn, valuable as it is in many respects, is allowed to be entirely unfit for the use of Schools or Lecture Rooms. The present edition will comprise all that is most useful in Martyn, Holdsworth, Heyne, and others; but its principal object will be to point out and illustrate the beauties and peculiarities of Latin Poetry, with a view to the purposes of composition.

23. The TRANSLATOR'S GUIDE, in 2 vols. The first volume will consist of a Selection of such passages from English Prose Writers as will fairly admit of translation into Latin Prose, and at the same time be useful for the information they contain on Classical and other subjects. The second volume will be a collection of pieces of English Poetry, to be translated into Latin verse; more particularly into the Elegiac metre. To each volume will be prefixed a short Treatise on the Principles of Latin Translation. When teachers and learners recollect how much time and labour they have often expended in seeking fit passages for practice in this kind of composition, it is presumed that this little work will be no unwelcome assistant in such studies.

Books published by W. P. Grant.

24. A SUPPLEMENTAL VOLUME TO WELLAUER'S
ÆSCHYLUS, containing the Fragments and a body of Philo-
logical and Explanatory Notes, adapted to the text of Wellauer
by the same author.

25. FRANCŒUR'S COMPLETE COURSE OF PURE
MATHEMATICS, translated from the French by R. Blakelock
M. A. Catherine-Hall, 2 vols. 8vo.

LONDON:

PRINTED BY THOMAS DAVISON, WHITEFRIARS.

